

ДѢЛО

Выходит у Львовъ що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ой годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека панама. повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на переѣмну разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и нисераты принимаютъ: У Львовѣ: Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. а Бюро газетъ ул. Кар. Людвига 9. У Вѣднѣ: Haasenstein & Vogler, Wallingazasse, 10; M. Dukes, I. Schulstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; J. Gans, III. Kolonnitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфуртѣ: „Газетъ“ M. Haasenstein & Vogler G. L. Danne & Co.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты за нисераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрію: за 13 ар. на цѣлый рокъ . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . 24 ар. на полъ року . . 9 ар. на полъ року . . 12 ар. на чертъ року . . 450 ар. на чертъ року . . 6 ар. на мѣсяць . . 150 ар.

У Львовѣ: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на полъ року . . 8 ар. на чертъ року . . 4 ар. на мѣсяць . . 135 ар.

Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи авторства дѣла на поперѣдѣ застереженіе. — Рекламация неоплачена въ дѣлѣ. — Печатное чило коштуе 8 кр. а. в. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ однокъ стобки печатной, въ рубр. „Надобрано“ по 20 кр. а. в. Подати числятся по 10 кр. бѣдъ стишка.

Зъ днемъ 1 (13) жовтня починається новий чвертьрокъ видавництва „Дѣла“ зъ „Библиотекою найзнамен. повѣстей“. Просимо П. Т. Предплатниківъ, щоби зволіли якъ найскорше прислати залеглости и предплату. Неуплатившимъ залеглости задержаться высылка „Дѣла“.

Нині — день радости!

Нині день радости въ Галицко-руськомъ краю, бо сегодня архієпархія Львівська на возванье своего Архипастыря торжественно обходитъ 900-лѣтній юбилей охрещенія Руси великимъ и славной памяти княземъ св. Володимиромъ Великимъ.

Якъ въ столицѣ Галицкой Руси и митрополіи, такъ и по краю сегодня радостно звонятъ звонъ, зываючи сыновъ рускихъ на молитву — на глубоке раздуманье та бѣдѣ важного а спасенного факту въ исторіи Руси.

И чье сердце, чья душа не возрадуется въ нинѣшний день юбилейный?

Се юбилей той великой въ исторіи хвилѣ, якъ Русь наша, до того часу слабенько лишь озарювана лучами христіанства, наразъ въ столицѣ надъ Днѣпромъ побачила надъ собою велике сянье Христовой правды и науки.

Се юбилей той великой въ исторіи хвилѣ, якъ Русь — могучу державу на Выходѣ князь еи Володимиръ смѣло повѣвъ на дороге христіанской культуры.

И вѣра Христова не только глубоко проникнула всю Русь нашу, — але ще сыны той Руси понесли еи далеко на Повночѣ и Выходѣ.

И довгі а прикрі часи для христіанства въ Европѣ — сыны Руси лицарскою грудью своею заслонювали культуру христіанську передъ навалими азійской дичи.

И нинѣ вся Русь наша свято береже законы Христові та плекас честноты христіанскій — не знае иншихъ путей, якъ лишь путь святой правды.

По закону Христовому жили мы и живемо посередъ народовъ христіанскихъ — и вѣримо, що за великій заслуги нашѣ въ исторіи много-страдальну Русь-Украину где вѣнецъ нагороды!

Маючи въ груди тую вѣру, якъ же не радуватись намъ сегодня, въ юбилейне торжество нашего бѣдородженя народного вѣрою Христовою!

Змѣна министра и намѣстника Галичины.

Вчера вже въ телеграмахъ подали мы вѣсть о димисіи д-ра Флоріана Земляковского зъ посады министра для Галичины, а именованю на его мѣсто п. Филипа Залеского, намѣстника Галичины. Д-ра Земляковского за его заслуги именовавъ цѣсарь членомъ палаты пановъ и удѣливъ ему великій крестъ Леопольда, а нового министра для Галичины, п. Залеского, бдзначивъ ордеромъ зѣлѣной короны I-шой класи.

Рѣвночасно зъ министромъ Земляковскимъ одержавъ демисію и министръ Пражскій, а на его мѣсто именованъ министромъ гр. Шенборнъ.

Все то стало звѣстие у Львовѣ вчера о годинѣ 2-ой по полудни, коли п. Залескій одержавъ зъ Вѣднѣ телеграму, що звѣщала его о именованю министромъ. Змѣна та наступила зовсѣмъ несподѣвано, тожъ въ кругахъ посольскихъ и въ мѣстѣ выкликала велике вражѣнье.

Намѣстникомъ Галичины на мѣсто п. Залеского має бути именованъ гр. Казимиръ Бадені, бувшій делегатъ намѣстництва въ Краковѣ. До „Счас-у“ телеграфовали вчера зъ Львова, що именованье намѣстника наступитъ уже сегодня, нинѣшний же „Kurjer Lwowski“ довѣдусь, що ажъ по скѣченю сесіи соймовой, а до того часу п. Залескій повнѣти буде урядъ намѣстника.

О причинѣ такъ наглою змѣны нѣхто сегодня же не естъ въ можности сказати, що небудь певного. Правда, давно вже говорено, що министеръ Земляковский уступитъ зъ ми-

нистерства (пригадуемо тую пору, колишло въ радѣ державной о пѣдвышенье податку горѣвчаного), що его мѣсце займе п. Залескій а намѣстникомъ Галичины буде гр. Казимиръ Бадені, котрого сильно фортувала партія станьчакѣвска, але въ сѣй хвилѣ на таку нагду змѣну нѣхто не бувъ приготованъ, тымъ бѣльше, що не попередили еи нѣкакъ значущі факты.

Редакція вѣдѣньскихъ газетъ довѣдалась про дотычній змѣны доперва вчера нѣчею изъ телеграмъ зъ Львова и здумѣлись несподѣванкою. Въ найновѣйшихъ выданахъ вѣдѣньскихъ газетъ поданъ вже вѣсти о змѣнахъ, але покищо безъ наведенія мотивовъ. „Fremdenblatt“ и „Presse“ вѣтають п. Залеского яко цѣнну силу и знаменитого урядника администратійного, а о д-рѣ Земляковскомъ бдываются пѣдхлѣбно. „Kurjer Lwowski“ высказуе гадку, що змѣна наступила зъ причинъ справы пропинаціонной; доси же все въ великой тайнѣ, а ажъ за кілька днѣвъ значе де-що выплывати на верхъ.

Мы звернемо увагу на то, що д-р Земляковский гостивъ ще недавно у Львовѣ, его принимаво зъ звичайными офіціальными почестями, але якъ-разъ тогдѣ уступленье его было мабуть чи не рѣшеною справою. Справдѣ естъ здогады, мовѣ то неудачна мисія его въ дѣлѣ перефорсованя проекту пропинаціонного, предложеного правительствомъ, сталася камеемъ преткновенія. Министеръ не змігъ для того проекту прирѣднати бѣлшости соймовой.

Для того мѣсце его въ министерствѣ займе дотеперѣшній намѣстникъ Галичины а управителемъ краю має стати гр. Казимиръ Бадені, — для того такъ а не инакше зложивъ рѣчи, для того выбѣръ упавъ на тыхъ двоухъ людей, хотѣ кандидатомъ было бѣльше, годѣ вже теперь доводно сказати. Будуча бѣтъ кинѣ бодай деяке свѣтло на тую справу, а намъ не естъшно выдавати о нѣй судъ безъ точныхъ даныхъ.

Але одно можемо вже нинѣ замѣтити, имено, що за бывшымъ министромъ для Галичины Русь Галицка не має причинъ тужити, а бѣдѣ особы нового министра мусимо того домогатись, щоби зъ вступленьемъ его до рады короны, яко человека знающего докладно одноеяны національнѣ въ краю нашѣмъ, змѣниль поглядъ высиахъ сферъ на справу руску въ загалѣ. Министеръ Земляковский живъ у Галичинѣ ще въ часахъ негаци руского народу, зживъ зъ тымъ понятьемъ и не бувъ въ силѣ виробити въ собѣ иншон думки. Новый министеръ для Галичины спостерѣгавъ уже сильный національный рухъ народу руского, бачивъ наглядно зло, що плыве на край зъ неполадженою справы руской, бачивъ правдо-политичній кривды нашѣ и на той основѣ повнѣвъ на справу руску положить бѣлшій акцентъ въ радѣ короны.

Намѣстникомъ Галичины має стати гр. Казимиръ Бадені, личибѣтъ добре знана кружкамъ краковскимъ, але не менше и сторонамъ рускимъ. Належавъ бѣдѣ доси до краковской партіи и якъ то кажуть, durch dick und dünn ишовъ зъ нею, якъ въ справахъ загално краевыхъ такъ и въ справахъ руской. Павѣтъ яко урядникъ, делегатъ намѣстництва въ Краковѣ, старався бѣдѣ брати сторону партіи станьчакѣвской, а коли разъ при выборѣ посла зъ мѣста Кракова переступивъ уже мѣру, ажъ за надто вмѣшавшися до акціи выборной въ корысть кандидата станьчакѣвского, наступила его демисія зъ посады делегата намѣстництва. Въ соймѣ въ справахъ рускихъ завсѣгды голосувавъ зъ станьчаками противъ уступствъ для Русинѣвъ, мѣжъ иншимъ и противъ окремой гимназіи руской въ Перемышлѣ, хотѣ братъ его Станиславъ голосувавъ за нею. Чи выбѣръ гр. Баденіого значить одно, що скрѣпленье влывѣвъ несампачного въ краю сторонничества краковскихъ пановъ, — покаже будучиность. Гр. Каз. Бадені, на нашъ поглядъ мусѣтъ, стаючи намѣстникомъ, стависъ передоусѣмъ бѣзстороннымъ урядникомъ цѣсарскимъ, що має-бы на оцѣ справедливѣсть и только справедливѣсть! Мы радѣ-бы въ будущемъ намѣстнику бачити представителя и защитника поглядѣвъ политичныхъ, зовсѣмъ бдмѣняхъ бѣдѣ тыхъ, якими правлятьсѣ краковскій панове, а до котрыхъ то поглядѣвъ нѣ Русь Га-

лицка нѣ загалѣ Полякѣвъ довѣря мати не можуть. Була-бы то дуже незручна програма, въ консеквенціяхъ для народу руского неводраднѣ, а для краю и державы зовсѣмъ неводповѣдна. Зъ змѣною личибѣтъ въ радѣ короны и управѣ Галичины хотѣли-бы мы надѣятись и змѣны дотеперѣшной системы. Рѣчь конечно и часть, щоби до такою змѣны вже разъ взятося на серію!

Право пропинаціи въ Галичинѣ.

XXII.

Розберѣмъ теперь друге пытанье: яку страту понесѣтъ управнѣній въ насѣдѣхъ выкупиленя у нихъ права пропинаціи и чи справдѣ тратятъ они только, кѣлько одержати мають бѣдшкодованя? Пѣсля правилъ о купнѣ и бѣдшкодованю платитсѣ звичайно лишь за то, що дѣйстно тратитъ позыбуваючий и що не може вже самою природою рѣчи припѣтъ лишатись. За то, що лишасѣ при давнѣйшомъ властителю, не заплатѣтъ ачей-же нѣхто цѣны купна.

Инакше при выкупнѣ пропинаціи. Тутъ обчисляеся цѣна выкупна въ той спѣсѣбѣ, що признаеся управнѣннымъ вартѣсть цѣлого нѣхъ права и всѣхъ зъ того права побираемыхъ нимъ доходѣвъ. Таке обчисленье могло-бы въ такѣмъ лишь разѣ мати справедливую пѣдставу, коли-бъ управнѣній зъ хвилею выкупна справдѣ тратили цѣле свое право и всѣ ишывуцѣ зъ него доходѣ. Такъ однакъ не естъ. Зъ хвилею выкупна, а взглядо пѣсля закона зъ р. 1875 по ушлѣвъ 26-лѣтнего періоду тратѣтъ управнѣній лишь выключиность продукціи и вышнѣнку пропинаціонныхъ напѣткѣвъ, а не саму можнѣсть продукціи и вышнѣнку. Они могутъ идалѣше продукувати и шнѣнкувати и побарати зъ того доходѣ, зъ тою лишь рѣзницѣю, що конкуренція другѣхъ продуцентѣвъ и шнѣнкарѣвъ не буде выключена. Страта отже, яку потерпѣтъ управнѣній, буде лежати не въ утратѣ цѣлого доходѣ зъ права пропинаціи, а въ утратѣ рѣзницѣ мѣжъ доходѣмъ зъ продукціи и вышнѣнку напѣткѣвъ, побираемыхъ за часѣвъ пропинаціи при обмеженю всякою конкуренціи, а доходѣмъ зъ продукціи и вышнѣнку, побираемого середѣ свободной конкуренціи и знесеню монополю.

Тая лишь отже рѣзница представляе фактивну страту управнѣньныхъ, позначѣ имѣ вѣльно буде и далѣше вести той промѣселѣ, а коли они его по утратѣ монополичного становища не схочутъ далѣше вести, то ще въ тѣмъ не радѣ, щоби имѣ край, взглядо загалъ податникѣвъ платѣвъ за то, чого они самохѣтъ не хочутъ заробити, бо инакше мѣстѣлась-бы въ бѣдшкодованю хѣба такожъ премія за лѣнѣвство.

Бѣдшкодованье за выкупно пропинаціи повинно такимъ спѣсѣбомъ обмежитись до агаданой рѣзницѣ и мы не можемо зовсѣмъ добачити справедливой пѣдставы въ тѣмъ, що якъ законъ зъ р. 1875, такъ и пѣзнѣйшій проектъ, не выключаютъ послѣднего проекту правительства, стоятъ все на тѣмъ становищи, що управнѣннымъ належитсѣ цѣле бѣдшкодованье, безъ огляду на то, чи далѣше будутъ продукувати дотычній напѣткѣ та чи и якъ будутъ побирати зъ того доходѣ. Подвойна заплатѣ: разъ въ формѣ бѣдшкодованя, другій разъ въ формѣ продажной цѣны напѣткѣвъ — а все на коштѣ п датникѣвъ-консументѣвъ, — то трохи за богато, особливо коли зважити, що тутъ иде о право такъ слабой юридичной пѣдставы и такъ низькомъ моральной стѣйности.

То суть замѣты, котрі пѣднесли-бы мы супротивъ вымѣру бѣдшкодованя и означеня вартѣсти права пропинаціи якъ въ законѣ зъ р. 1875, такъ и у всѣхъ законахъ пѣзнѣйшихъ.

Спеціально-же що-до закона зъ р. 1875 мусимо замѣтити, що застереженье кромѣ агаданой бѣдшкодованя кождоу зъ управнѣньныхъ въ кождѣй громадѣ одного шнѣнку не має нѣякой пѣдставы и грѣшитъ супротивъ принципѣвъ того-жъ самого закона Той одинъ шнѣнокъ, коли-бъ дѣйстно законъ зъ р. 1875 не бувъ змѣненъ и пѣстановка та знесеню, бувъ-бы въ практицѣ продовженьемъ пропинаціонного монополю. Павѣ властитель села, маючи до помочи зручного и хитрого жѣда-

арендаря, смѣявсѣ-бы, посѣдаючи одинъ шнѣнокъ зъ поставленомъ закономъ зъ р. 1875 засады свободной конкуренціи. Такимъ спѣсѣбомъ законъ, що має знести право пропинаціи, подававъ-бы рѣвночасно средства до фактивного задержаня его. То само свѣдѣтъ вже найлучше о вартѣсти закона.

Законъ зъ р. 1875 зовсѣмъ не удовлетворѣлъ управнѣньныхъ, хотѣй выданный бувъ выключно въ ихъ корысть и хотѣй періодъ вызначеный пѣрѣстѣно на 26 лѣтъ, черезъ котрый они мали остати въ повнѣмъ посѣданю права пропинаціи, перетягнувся до р. 1910. Недовго вже по ухваленю того закона почали пѣдниматись въ пропинаціонной справѣ новѣе голоса.

Соймъ краевый.

XVII-те засѣданье зъ дня 12. н. ст. жовтня 1888.

Число пѣтицій дѣйшло до 550. Зъ новыхъ цѣкавѣйшѣ: Выдѣлъ пов. въ Надвѣрной о бѣдшодованье коштомъ краю моста на Прутѣ и о подарованье даномъ 800 ар. позички на будову того моста. Товариство шевцѣвъ въ Перемышлѣ, щоби постаратись у правительства о заказѣ фабрикантии обуви зъ Медлѣнѣ закладѣ складѣ въ Перемышлѣ. Учителѣ зъ Копычинецѣ о пѣдвышенье платы. Гром. Пѣзанка гетьманьска о запомогу для погорѣльцѣвъ.

Зъ порядку дневного ухвалено змѣнити два §§. ustawy краевой зъ 8 грудня 1884 р. о уживаню огерѣвъ, котрі суть власностею приватною.

Потѣмъ наступила справа проекту регуляціи Гнилой Липы въ Бережанщинѣ коштомъ 255.000 зр., на котру то суму мають зложитись: держава, край и интересованной стороны. — Пос. Абрагамовичъ выказувавъ велику хѣбу проекту въ тѣмъ, що регуляція, замѣтъ початись бѣдѣ горѣшного и середного бѣгу рѣки, зачинаеся бѣдѣ долѣшного. Самѣ интересованной надѣ долѣшнымъ бѣгомъ Липы не хотѣтъ регуляціи, бо черезъ то будутъ мати навѣтъ шкоду, высухнутъ имѣ сѣножати. Бесѣдникъ має листы зъ бѣдматъ, де интересованной пишуть: „Дайте намъ чистый спѣсѣбъ зъ регуляціи!“ — ставитъ отже внесенье, щоби справу бѣдстѣти назадъ до выдѣлу краевой и поручити ему, щоби убѣдѣвъ въ новѣй переговоры зъ правительствомъ о регуляціи середного бѣгу Липы. — Пос. Романчукъ навѣтъ кѣлько пѣтицій бѣдѣ громадѣ зъ-надѣ Гнилой Липы, де кажуть, що рѣка не чинѣтъ имѣ шкоды, а противно черезъ періодичне наносенье намуду робить землю плодородною. Бесѣдникъ отже пѣдберѣ внесенье п. Абрагамовича. — Хотѣй членъ выдѣлу гр. Верещиньскій обставѣвъ такъ за проектомъ, а пѣтиція назвавъ егонистичнымъ, не узгладяющимъ того, що мешканци на горѣшнѣмъ и середнѣмъ бѣгу рѣки терпѣтъ шкоды, — то однакъ удержалося внесенье пос. Абрагамовича и Романчука. При тѣмъ зазначѣвъ пос. Козловскій, що такѣ рѣчи, якъ регуляція рѣкъ, повинны бути трактованѣ не урывкомъ, але въ цѣлости.

Пѣтицію осады Березова середного, въ пов. коломыйскѣмъ, о вылученье еи зъ громады Березова выжного и сотворенье зъ неѣ громады самостояной — бѣдступлено выдѣлови гр. до далѣшого урядованя.

Потѣмъ на внесенье комисіи администратіонной поручивъ соймѣ выдѣлову краевой, щоби (пѣсля пѣтиціи) инженерамъ, що повнѣтъ обовязки инженирѣвъ окружныхъ або зѣлѣній суть при будѣвъ дорогѣ краевыхъ, вымѣрѣувавъ бѣдѣ 1 сѣчня 1889 р. квантѣвеня службовѣй.

Опѣсля прийшла зъ черги пѣтиція мѣстѣчка Мущины о перенесенье суду пов. зъ Криницѣ до Мущины. Справа та вже шестѣй разъ приходѣтъ въ соймѣ и все рѣшасѣ въ корысть Мущины. Пос. Романчукъ и Менѣшкѣйскій промовляли за подѣиженьемъ суду въ Криницѣ, мѣсци купелевѣмъ, що має бѣдповѣдѣй будынки на помѣщенье суду и бдзначуеся коммунациями дороговыми и зѣлѣвничымъ, — однакъ удержалося внесенье комисіи, щоби перенести судъ до Мущины.

Пѣдѣ конецъ маршалокъ кр. поручивъ бѣдчѣтати по руска и по польскѣ писемо митроп. Сембратовича, повѣдомляюще, що нинѣ (13 н. ст. жовтня) бдбываютсѣ-ме у св. Юра торжественно юбилею хрещеня Руси. Зъ той причинѣ — заявивъ маршалокъ — въ суботу засѣданя соймогого не буде.

Напѣслѣдѣкъ п. маршалокъ, заки закрывъ засѣданье, агадавъ о юбилею д-ра Фр. Смольскѣ. Въ недѣлю 14. н. ст. жовтня минае 40 лѣтъ, якъ тогдѣшній посолъ любавѣвскій, нинѣшній посолъ львѣвскій, д-рѣ Фр. Смольскѣ першій разъ засѣвъ на крѣслѣ президента парламенту, первого конституціонного гѣла въ Австріи. Нинѣ бѣдѣ зновѣ займае президѣнтальне крѣсло въ радѣ державы и тѣпѣнѣтъ загалнымъ поважаемъ у своихъ и чужахъ. Мар-

Поручена зъ провинціи сѣйчасъ залого-
дуються, безъ дочисленя провинции.
Всякі облигаціи, листы заставлїи, ренти, аціи банковой и закладничїи, лѣсови державной и приватной купуютъ и продають по бѣдѣ найкорист-
нѣйшимъ по зможѣ условиямъ

шалокъ отже поблагодаривъ д-ру Смольца, а послѣ поднесши въ мѣсто. Тогда маршалокъ вѣнѣ, чтобы та благодарная заявка была вписана до протоколу соймового. Д-ръ Смольца подякувавъ, зазначаючи, що фактъ сей полишитися йому въ памяти до смерти.

Вчера розпочалася и нинѣ продовжати-ме дебата въ комісії школярівъ надъ внесенемъ пос. Романчука въ справѣ 4 классовыхъ русскихъ школъ народныхъ по мѣстамъ, русской семинаріи учительской и реформы утратившихъ семинаріи и русскихъ параллельныхъ при колыкохъ гимназіяхъ. Зъ ходу и результату нарядъ въ комісію здамо справу въ понедѣлокъ.

Комісія пропанаційна приняла позавчера внесенне подкомитету зъ поправкою гр. Арт. Потоцкого, узнающего въ принципѣ потребу выкупа права пропанаціи за сирваведливо вынагородою, и зъ поправкою п. Романовича, чтобы выдѣлъ краевый передъ новымъ открытиемъ союму скликавъ комісію пропанаційну яко анкету. Справа пропанаціи, яко вѣдомо, має рѣшитися ажъ по одроченю теперѣшної сесіи. Есть подстава думать, что продолженне сесіи обдѣлѣе уже въ груднѣ, а не въ сѣннѣ. Подчасъ теперѣшної сесіи має бути зъ важнѣйшихъ справъ полагодженый лишь бюджетъ краевый, которого одкладати не можна.

Газеты польскій дождываются, что пос. гр. Вол. Козьбродскій задумавъ же сесіи выступити зъ внесенемъ, чтобы роширати обсягъ дѣлани маршалка краевого въ выдѣлѣ краевомъ и застерѣти блбшу одѣлчаностъ выдѣлу краевого супротивъ союму. Крѣмъ того посоль сей хоче предложити, чтобы членамъ выдѣлу кр. подвысшати платину и записати емеритурѣ, але поставити и услѣбѣ, що членъ выдѣлу кр. одъ теперъ не може держати нѣякого иного платного уряду.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Коломыѣ.

[Поясненне справы учителя п. Кубішталѣ.]

Немало вразила мене и другихъ учителей коломыской гимназіи дописъ зъ Коломыѣ, помѣщена въ ч. 206 „Дѣла“, де згадується за профессора д-ра Кубішталѣ, наче-бъ сей профессоръ не позволявъ ученикамъ ходити до школы въ кожухахъ та сердакахъ и що се спонукало селянина О. одобрити сына збъ школы. Се дуже пражый докоръ, здѣланий не только п. Кубішталѣ, але и другимъ учителямъ, а передовѣсь директоровъ нашої гимназіи. Выглядало-бъ зъ сего дописъ, наче у насъ селянскимъ дѣтямъ не вѣльно ходити въ народной сельской одежѣ, бо сейчасъ до хлѣбца приченяется который зъ профессорѣвъ тай спонукае его секатурою залишити дальшу науку. Пѣсла сего дописъ подумавъ-бы хто, що се дѣлаетъ за призволомъ дирекціи при цѣлковитѣй байдужности Русинѣвъ-учителейъ, котрымъ прецѣнь повинно залежати наприрѣстѣ фреквенціи селянскихъ молодежи а тымъ самымъ о прирѣстѣ нашої руской интеллигенціи. Що не зовѣмъ рѣчь такъ стоять, хочу публици пояснити справу.

Заразъ по прочтѣнню тои дописъ другого дня сытавъ я п. Кубішталѣ цѣлкомъ отверго, що есть на рѣчь, чтобы менѣ высказавъ правду тогачеенько, бо се дуже немилѣ рѣчь яко для мене такъ и для другихъ учителейъ чытати щось подобно по часонисяхъ. П. Кубішталѣ завѣривъ мене, что нѣкогда не мавъ и не має наміру выступити противъ руской народной сельской одежѣ, бо самъ въ школѣ яко ученикъ ходивъ въ народной одежѣ. Сказавъ вправдѣ до ученика І-онъ класы О. въ класѣ а пѣзвѣише на коридорѣ до батька, чтобы яко-сь инакше приодѣвъ сына, а то дѣятого, бо ученикъ О. мавъ на ногахъ чоботы обоченый а кожухъ засмаленый, такъ что въ засадѣ сей ученикъ, пѣсла словъ п. Кубішталѣ, мавъ бути дуже неопратно одянутий. П. Кубішталѣ оправдуе свои слова высказаный до ученика и до батька своимъ обовязкомъ учительскимъ звертати увагу ученика на чистѣсть, опрятнѣсть въ одежѣ. Якъ сымъ такъ и батько не эрозумѣвъ словъ п. Кубішталѣ и взыли се эвернее увагу ученика на неопратнѣсть въ одежѣ за формальный заказъ ношеня сельской народной одежѣ, именнѣ ношеня кожуха.

Непрятною дуже рѣчью есть для директора тутешной гимназіи чытати таки закладъ посередню и ему зробленый, наче-бъ на такий надужити учителейъ собѣ подчиненныхъ дѣвнѣе байдужнымъ окомъ, — тымъ прикрѣпѣе есть се чытати нашоу директоровѣ, чоловікови зовѣмъ безсторонному супротивъ руской молодежи взагалѣ а сельской зъ-окрема. Вирѣчьмъ директора п. Вольфа передъ тымъ на початку року пыталосѣ двоухъ селянъ, що мають сыновѣвъ въ гимназіи, чи вѣльно имъ посылати дѣти до гимназіи въ сердакахъ та кожухахъ або кнотаряхъ, взагалѣ чи дозволено въ сельской одежѣ являтися ученикови въ школѣ? На се достали селяне одъ директора цѣлкомъ вдоволяюще одповѣдь — п. Вольфъ сказавъ батькамъ, что не только вѣльно ходити ученикамъ въ сельской одежѣ, але навѣтъ вѣхто не має права заборонювати имъ носити по своему — лишь не можна дозволити, чтобы ученики въ гимназіи бѣго до школы приходили, обувъ мусѣть мати. О скѣлько менѣ вѣтѣно, сыны тыхъ селянъ ходять а доси до нашої гимназіи въ народной сельской одежѣ.

Що-до того, наче-бъ въ наслѣдѣхъ такого поведения, яке закладує п. Кубішталѣ, упала фреквенція Русинѣвъ взагалѣ, мушу сказати, что п. дописователѣ хибно повнеформованый въ сѣй справѣ, бо число учениковъ Руси-

новъ у насъ зъ кождымъ рокомъ змагався. Сего року вписалосѣ 190 Русинѣвъ греко-а і-орменского обряду, разомъ вписанныхъ было зъ початкомъ року 191 Русинѣвъ; выступили 2 Русины гр. обряду, ходитъ теперъ до школы 189 Русинѣвъ. Минушого року было при концѣ року 148 звыч. а 4 прив. гр. обряду, разомъ 152 гр. обряду а послѣ народности 149 звычайныхъ а 4 приватистѣвъ — разомъ 153 Русинѣвъ. Се поважне число учениковъ-Русинѣвъ свѣдѣчиъ взагалѣ о безсторонномъ поведѣню учителейъ гимназіальныхъ супротивъ руской молодежи та що селяне наші не мады найменше причины побояватися записувати свои дѣти до тутешной гимназіи. Дай Боже, чтобы только подъ взглядомъ грошевымъ были въ станѣ наші селяне рускѣ въ якъ найбольшомъ числѣ свои дѣти до нашої гимназіи записувати та користати зъ науки середной школы а одтакъ чтобы побольшити рады нашої руской интеллигенціи.

Въ Коломыѣ дня 10 н. ст. жовтня 1888 р.
Теодиль Грушкевичъ, проф. гимн.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Вѣдѣнская газета урядова подае вѣсть о димісіи министровъ Пражака и Земляковского и о именованю министрами наместника Галичины, Залеского на мѣсто Земляковского, а гр. Шенборна, наместника Моравы на мѣсто Пражака.

Должно-австрійскій соймъ буде закрытый въ среду. Теперъ ведется въ нѣмъ завѣята дебата надъ справою вѣроисповѣднѣхъ школъ народныхъ, котру порушавъ пос. Кнабъ, домагаючись конче, чтобы надзоръ и веденне школъ народныхъ належали до власти духовной.

Въ архіепископской палатѣ у Вѣднѣ розпочнѣся дня 3 папалеста конференція австрійскихъ епископовъ подъ проводомъ кард. Гавльбавера. Епископы будутъ радити надъ тымъ, яке становисе треба выгъ заняти супротивъ внесеня кн. Ліхтенштайна. Такожъ и чешскі епископы занялися вже сымъ предметомъ и аббраліся на наряду въ Празѣ у аен. Шенборна, але результать нарядъ держаться ще въ тайнѣ.

Еп. Стросмаеръ приславъ загребскимъ газетамъ хорватскимъ слѣдующе спростованье: „Письмо, мое оправданье, котре перейшло зъ „Kölnische Zeitung“ до газетъ австро-угорскихъ, есть збъ всѣмъ тымъ, что зъ нимъ вѣжесе злобною выдумкою, обчислевою очевидно на ложь, обманьство и клевету. Дякую 8 жовтня 1888. І. Ю. Стросмаеръ, епископъ.“

Пѣвнѣчна агентія доносить подъ датою зъ дня 10 с. м.: Царь, царица, наслѣдникъ престола и вел. кн. Георгій Александровичъ вернули въ вторникъ вечеромъ зъ Боркомъ до стаціи Михайлово а зъ одси выѣхали до Тиволюсу. Царь принимавъ тутъ деуацію зъ Карсу и надычайного посла шаха персского. Родина царска перебувала теперъ въ Боркомѣ въ гостинѣ у вел. кн. Николая Михайловича.

Скоро лишь царь поверне до Петербурга, збересе заразъ на наряду государств. совѣтъ и займѣе слѣдующими справами: реформою мѣстевон администраціи, колонизаціою кавказского побережья надъ Чернымъ моремъ, реформою администраціи Сибиря, новымъ кодексомъ цивильнымъ, реформою судѣвництва въ прибалтійскомъ краю, реформою паспортовъ и т. д.

„Нов. Время“ пише: Заразъ по розпочатю нарядъ въ государств. совѣтъ має станути на порядку денномъ справа локальной администраціи. Суть деякѣ ознаки, зъ котрыхъ, можна догадуватися, що рѣвночасно буде порушена и справа „губернаторствъ“, позаякъ новый устрѣй органовъ мѣстевон администраціи — земскихъ и полиційныхъ, не може позбѣтати такожъ безъ вилыву на розмѣръ и характеръ повномочности губернаторѣвъ. Зъ власти, переважно надзорной, станѣе губернаторъ властею головною заряджающею, т. е. его повномочность буде фактично розширена, але разомъ зъ тымъ збѣльшитися и его одвѣчальность.

Принятіе нѣмецкого цѣсаря въ Римѣ было величавѣ въ цѣлѣмъ значеню того слова. Выглядало майже, яко бы Римъ, а зъ нимъ и цѣла Италия витали якогось тріумфатора, що спастъ отчину одъ заглады. Права италійска зъ вымкомъ папскомъ не має досыть словъ, чтобы звѣлѣчати се велике торжество для Италіи и доказує, что гостина нѣмецкого цѣсаря станѣе для Италіи эпохальною. Не менше величавѣ принятіе цѣсаря было такожъ и у папы. Зъ пруской амбасады выѣхавъ цѣсарь вчера о 2 год. въ своѣмъ власномъ экипажѣ до Ватикану. Тутъ дожидавъ вже его на подѣбрю св. Дамазія кард. Русполи, чтобы ему отворити дверцѣ одъ экипажа и компанія папской жандармеріи палатовон. Цѣсарь войшовъ одтакъ зъ кард. Русполи и другими достойниками до палаты, а передъ ними постунали 4 параверіері (лакеѣ) и чотири буссоланті (воротарѣ). На сходѣхъ, что ведутъ до апартаментѣвъ папы, чекавъ на цѣсаря вел. мистеръ двору, вел. министръ п. т. з. „Sagrasta“ и достойники папскі: Альтиері, Киджі, Массимо, Патріці, Сакетті и др. На другѣмъ поверсѣ при входѣ до т. з. Климентиньской саль повитавъ цѣсаря шамбелянъ папского двору зъ ояциромъ гвардіи шляхтеской, а одтакъ приступала цѣла громада почетныхъ шамбеляновъ и всѣ пошли цѣлымъ рядомъ саль ажъ до комнаты, по-за котрою дожидавъ

папа цѣсаря. Тутъ задержались всѣ, а коли папѣ дано знати, что цѣсарь прибывъ, вышловъ папа Левъ XIII. ажъ на середину сен саль и тутъ наступило повнтанье головы католикою церкви зъ цѣсаремъ нѣмецкимъ и королемъ прускимъ. По першѣмъ повнтаню зайшли оба достойники до кабинету папы и тутъ розговѣряли самъ на самѣ. Обѣсла наступило представленне свѣты. Замѣтнымъ есть то, что папа принимавъ цѣсаря въ своѣмъ кабинетѣ, а не въ троновѣй сали, де звычайно принимаютъ католицкихъ монархѣвъ, котрі передъ нимъ клѣкають; папа очевидно не хотѣвъ того жадати одъ протестантского монарха. Цѣсарь представивъ папѣ своего брата кн. Генриха и гр. Герберта Бисмарка.

Вчера передъ полуднемъ конферувавъ гр. Гербертъ Бисмаркъ цѣлу годину зъ Криспимъ. Пѣсла „Italie“ старався папа въ розговорѣ зъ цѣсаремъ зазначити кончечну потребу правленія свѣтской власти папы въ интересѣ охоронѣ консервативныхъ интересѣвъ цѣлого свѣта.

Король италійскій надѣлывъ цѣсаря найвысшимъ ордеромъ войсковымъ, а кн. Генриха именовавъ властителемъ полку, котрого самъ бувъ досѣ властителемъ. Цѣсарь Вильгельмъ надывъ зновъ Криспіоу ордеръ червоного орла. На галевѣмъ обѣдѣ выголосивъ цѣсарь тоастъ, въ котромъ поклѣвъ велику увагу на тридержавный союзъ, а другій тоастъ подѣлѣвъ въ честь италійской арміи.

„Nordd. Allg. Ztg.“ згадуєчи о подорожѣ цѣсаря до Риму, пише такъ: Причины подорожѣ цѣсаря Вильгельма до Риму суть тѣ самы, что и до Вѣднѣ. Италия витавъ цѣсаря Вильгельма яко подѣвряющего ту саму политаку, котру и она приняла, приступачи до австро-нѣмецкого союза.

„Kreuzztg.“ и „Pest. Lloyd“ доказуєтъ, что надычайный мѣры осторожности у Вѣднѣ подчасъ гостини нѣмецкого цѣсаря были зарядженъ черезъ вѣдѣнскую полицію на выраже жаданѣ въ Берлина, бо зъ Нью Йорку надѣшло тамъ остереженне передъ анархистами. Такъ само такожъ коли цѣсарь ѣхавъ до Штутгарду, а зъ бѣтамъ до Монахіюмъ были такожъ заведенъ надычайный мѣры осторожности, бо швайцарска полиція дала зновъ знати, что зъ Швайцаріи выѣхало до Нѣмечины вѣлкихъ анархистѣвъ. Передъ одѣвѣдомъ цѣсаря до Монахіюмъ змѣнено навѣтъ первѣшній планъ подорожѣ.

Велику сензацию выкликала въ Берлинѣ вѣсть, что Франция хоче зятянути позичку въ сумѣ одного миліарда. Первѣстно говорено, что позичка та має бути ужита на цѣли военны и то выклѣвало великій переполохъ. Теперъ однакожъ кажуть, что позичка та буде ужита лишь на сконсолидованне текучого доугу державного.

„Voss. Ztg.“ доносить, что Роденбергъ, редакторъ мѣсячника „Deutsche Rundschau“, выдавъ манускриптъ, зъ котрого друковано дневникъ цѣсаря Фридриха и всю корреспонденцію того, что той манускриптъ надбѣлавъ, а то дѣятого, чтобы доказати, что всѣ тѣ, что въ оглошеномъ дневникѣ брали участь, суть зовѣмъ не виноваты.

Майже вся англійска праса уважае гостину нѣмецкого цѣсаря въ Римѣ за фактъ великой вѣи. „Morning Post“ каже, что хочѣ Англія не есть формально членомъ тридержавного союза, то мимо того симпатизує она зовѣмъ зъ его цѣлями и на случай потребы певно бы его подѣрла. „Standard“ звертає увагу на абсолютне политичне и дипломатичне изпользованне Франціи, котре проявилосѣ по гостинѣ нѣмецкого цѣсаря въ Петергофѣ, Вѣднѣ и Римѣ. Франция мусѣтъ позбѣтати изольованю ажъ до часу, коли згодиться на станѣ рѣчей, котрый сама сотворила, и доки идею реванжу не одсує до якъ найдалшого часу.

Мимо того, что султанъ принимавъ въ Константинополи русскіхъ великихъ князѣвъ величаво, не далосѣ правительству росейске здержжати одъ того, чтобы не вразити султана въ его найлабшу сторону, въ сторону грошеву. Ледея стало звѣтѣно, что ведуться переговоры зъ нѣмцами банкомъ о позичку 1½ миліона турецкихъ фунтовъ (звышъ 16½ мил. зр.), якъ вже росейскій посоль, Неладѣвъ, выславъ ноту до Порты и упѣмнуєся о силату залагающею вже одъ мая раты за одшкодованне военне. Якъ думає Порта позбѣтити сего клопѣту, досѣ же не звѣтѣно, бо по запланено караванѣмъ ледея что останѣся ще сѣи сумѣ, а и на той останѣкъ знайдѣся ще мѣсто въ султаньской палатѣ.

Зъ Константинополи доносятъ, что на спеціальный приказъ султана организуєся въ Трѣбизондѣ въ Малой Азіи комісія, котра має заняти поселенемъ 600 роднячъ черкесскихъ вышповишкѣвъ зъ Кавказа. Тымъ способомъ думає Туреччина утворити рѣдъ войскового погранича зъ Черкесѣвъ межѣ Туреччиною а Россією а заразомъ и здусяти всякій рухъ мѣжъ Орменами. Турки переслѣдуютъ теперъ Орменъ дуже страшно и многыхъ вывозятъ безъ всякого суда навѣтъ не знати куды. Зъ срахоу передъ Италією устроєе Порта новѣй стаци оборонны и склады вугля въ Дарданѣляхъ, на Родосѣ и въ Смирнѣ.

Мухтаръ-паша донѣсъ Портѣ зъ Каиру, что Османскіе не буде вже мѣгъ довше держатися супротивъ арміи Магдіого и леда день упаде, але приключенне се буде велими хоєенне для дипломатичной акціи Порты.

НОВИНКИ.

— Рефераты зъ всенародного Вѣча львового почнемо въ понедѣлковѣмъ числѣ.

— Девятисотъ роковинъ хрещеня Руси опровадили Русины львовскій свѣтлымъ торжествомъ церковнымъ въ архикатедральной церкви св. Георгія. Виреосъ, митрополитъ Сильвестеръ одправивъ въ сослуженю собору кришанѣвъ о 10 годинѣ рано архіерейску службу Богу. На торжество явились межѣ иншими маршалокъ краевый, гр. Тарновскій зъ членами выдѣлу краевого, послами рускими и деяками послами польскими. Намѣстника не было, зато явился десигнованный намѣстникъ, гр. Каз. Бадені зъ своєю женою. Праворучъ престола митрополитого заняли мѣста всѣ достойники церкви латиньской и орменской: архіеп. Моравскій та Исаковичъ и епископы: Солѣцкій, Дунавскій и Пуззина. Хоръ нятимѣнъ подъ проводомъ О. Нижанковского вызывався зъ своєю зачатъ яко найкрасше. „Чужій“ одушевлялся яко хоршымъ выконанемъ, такъ и чистыми соловыми голосами. По литургіи, на котрой самъ Впр. митрополитъ причащавъ, одправлено передъ церквою велике водосвятѣ. По богослуженю вѣнѣ Виреосъ вышпѣнны многѣлѣтствія для 6го Святости Папы Льва XIII, августѣйшого монарха Франціи Іосифа и достойниковъ церкви. Проповѣдь державъ крил. Кобылянскій о значеню вѣры Христовой. Торжеству сприяла пречудна погода. Для достойниковъ латиньской церкви и клиру давъ Виреосъ, митрополитъ обѣдъ.

— По причинѣ юбилейного торжества хрещеня Руси убѣлѣчила нинѣ рада школьна краєва учениковъ львовскихъ школъ середнихъ одъ науки и розпорядила, чтобы въ другихъ школахъ середнихъ и семинаріяхъ учительскихъ на провинціи обходжено то свято дня 22 л. жовтня с. р. Длѣного рада школьна краєва ажъ такъ пѣзно опамятаєся, се есть для насъ тайною.

— Въ память 900-тихъ роковинъ хрещеня Руси устроєе выдѣлъ чыталѣвъ въ Макулницѣхъ дня 2 (14) с. м. вечерокъ музыкально-вокально-декламационный зъ слѣдующою програмою: 1. Одчитѣ: 900-лѣтне хрещенне Руси. 2. Хоръ: „Щесть намъ Боже“. 3. Декламація (А. З.): „Украина“. 4. Хоръ: „Ще не вмерла Украина“ и „Квіты“. 5. Декламація А. М.: „Русалка“. 6. Путшуръ на цитрѣ, одграє П. Т. 7. Декламація С. В.: „Не загинѣмъ“. 8. Хоръ „Пѣсьвѣ пращальна“. 9. Декламація К.: „Галич“. 10. Подѣка. — Вступѣ одъ особы 70 кр. а для членѣвъ чыталѣвъ 50 кр. Дѣхѣдъ признаный на цѣли добродѣйны. Зъ выдѣлу Товариства Чыталѣвъ: Іоанн Ярема председаєтель, Ст. Абрагамовскій секретарѣ.

— До рады державной зъ мѣста Львова являються два кандидаты: зложившій мандатъ д-ръ Леваковский, котрый має за собою всѣхъ независимыхъ выборѣвъ, и профессоръ политическѣи Зайончковскій, котрого зновъ подѣвряють сѣры урядовѣ. Урядники черновецкой зѣлѣзницѣй достали наказъ подѣвирати кандидатуру проф. Зайончкова. На зборѣ выборѣвъ въ недѣлю выступитъ д-ръ Леваковский зъ кандидатскою промовою. Можна надѣятися въ сѣли магистратской великого заворушеня мѣжъ сторонниками двоухъ кандидатурѣ.

— Отверенне року школьного въ краевой школѣ господарства львового наступитъ 20 с. м. О год. 8½ рано одправитъсѣ въ костѣлѣ св. Николая богослуженне, о год. 10 здасть директоръ справу зъ дѣяльности за рокъ 1887/8, а оденъ зъ профессорѣвъ держати-ме вступный одчатъ.

— Министерство справъ внутрѣшнихъ вылучило розпорядженемъ зъ дня 28. червня с. р. громады и общары двѣркой: Лука зъ Монастиремъ и Унижъ зъ округа буцацкого староства до округа староства въ Горѣдѣнцѣ а розпорядженемъ зъ дня 2. лѣния с. р. вылучило повышій громады зъ округа суду повѣтового въ Золотѣмъ Потоцѣ и суду окружного въ Станиславѣ и прилучило до округа суду повѣтового въ Обертинѣ а суду окружного въ Коломыѣ. Оба розпорядженя вхѣдять въ житѣе зъ днѣмъ 1 сѣчня слѣдующого року.

— Зъ Кристинополя пишуть намъ: П. Феликса Заблѣцкого, маляра и писаря громадского, засудивъ ц. к. повѣтовый судъ въ Сокалі на 14 днѣвъ арешту и 5 зр. кѣры за то, что бѣвъ вѣдомости уряду громадского въ Сѣлци белокимъ приложивъ печатку громадску на консенѣй будѣвляномъ для жидѣ, котрый, купивши собѣ одъ пѣика малый кусочекъ поля, хотѣвъ хату на нѣмъ ставляти, хотя громада сильно тому опираласѣ — конѣцъ справы такий, что громада не выпустила жидѣ до села на селянскій грунтъ.

— Зборы въ заведеню им. Освоинскихъ одкрывъ вчера вицекураторъ проф. Малецкій, а одтакъ п. Чарникъ здавъ справу зъ дѣяльности заведеня за часѣ одъ вересня 1887 до 1. жовтня с. р. Инвентаръ заведеня представляєся такъ: 84.990 друкованыхъ творѣвъ, 1775 атлясѣвъ и мапъ, 3280 рукописей, 2776 автографѣвъ, 765 образѣвъ, 647 штукъ оружія, 8090 монетъ и медалѣвъ, 5680 старинныхъ монетъ, 9847 монетъ середновѣчныхъ и и. По справозданю наступивъ одчитѣ д-ра Гиришберга п. з. „Зъ часѣвъ неодоли и упадку“, епиодѣ зъ хроники м. Львова зъ часу нападу Шведѣвъ.

— Въ львовской орменской натедрѣ украдено сими днями подчасъ ранѣшного богослуженя Евангеліє зъ престола, хорошо опрѣвленѣ, зъ дорогою климрою. Въ колыка годинѣ пѣзвѣише найдено климру у торговни старинностей Соломона Шперлинга, при ул. Возничѣй и потягнѣно его до одѣлчанности. Онъ каже, что климру купивъ одъ незнакомѣмъ жбѣки. Слѣдство ведѣе.

— Жандармерія зъ Кристинополя слѣдитъ гѣнчими листами за жидѣмъ, котрый укравъ тамъ двоє коней масти каштановой, вартѣсти 350 зр., и пѣгнавъ до Львова.

— Въ Рогатинѣмъ нарадила баба Ф. Сарнѣскову, господаревѣ въ Рѣзѣдѣнахъ, котрый терпѣвъ часѣмъ бѣвъ въ середнѣмъ, пити тою. Недужій выпивъ колыка чарокъ и до годинѣ померъ. Решту того напѣтку бѣдано до суду.

— Брошура д-ра Мененска, пѣсла донесенъ зъ Лондѣну зъ дня 12. жовтня, уже выйшла подъ заг. „Фридрихъ праведный и его лѣкарѣ“. Мѣститъ

Виходить у Львові що дня (крім неділі і русяких свят) о 5-й годині по полудні. Литературний додаток „Библиотека найзнамен. повістей“ виходить вівторком і в п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплата і нисерати приймають: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. а Бюро газет ул. Кар. Людв. 9. У Відні: Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, R. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті: M. Haasenstein & Vogler, G. L. Danne & Co. Предплата на „Діло“ і нисерати за нисерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком: в Австрії: за Заграницею: на цілий рік: 18 ар. на цілий рік: 24 ар. на пів року: 9 ар. на пів року: 12 ар. на чверть року: 4-50 ар. на чверть року: 6 ар. на місяць: 1-50 ар.

У Львові: на цілий рік: 18 ар. на пів року: 8 ар. на чверть року: 4 ар. на місяць: 1-85 ар. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. Румоскою ввартуються лише на поштові застереження. — Рекламні неопечатані вільні біли порт. — Неодмінне число коштів 8 ар. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 ар. біли однієї строки печатної, в рубр. „Надоборне“ по 20 ар. а. в. Подяки числяться по 10 ар. біли стиска.

З'їждь 1 (13) жовтня почався новий чвертьрок видавництва „Діла“ з „Библиотекою найзнамен. повістей“. Просимо П. Т. Предплатників, щоби зволити якнайкорше прислати запити і предплату.

I. Реферат пос. д-ра Антоневича

на всенародній Вільні у Львові для умотивованні резолюції в справі пропінанційної.

Мало честь предплатити і пояснити справу, котра на першій погляд здавалася менше важкою, однак при основнішому розгляді представляє багатоважкою для краю і селян, бо она часто м'яша нашим горячим стремлінням до морального і матеріального піднесення нашого народу, а тим самим до розширення добробуту. Дякую прощу о увагу і надіюся, що всенародне Вільне прийме прихильно резолюцію, стремлячи до бажаної цілі.

Під словом „право пропінанції“ розуміється виключне право виробу і продажу горячих напівків. Право то належало першій князівні, королю, монархові (regale), котрий опісля надавали то виключне право або громадам, або поодиноким людям як милість або нагороду за заслуги, чи за прийняття на себе тягарів. Так доставали то право солтиси за свою службу, гори за удержання сторожі і городських стін в належності стін, шляхти за воєну службу і удержування судів. З часом утрималася при тому праві майже єдино шляхта і декотрі міста, бо они дійсно мали різного роду тягарі, котрі поносили також тоді, коли край наш перейшов під Австрію.

Пропінанцію уважали вже за польських часів як привилей, монополі, і толерували як лиш для того, що властитель того т. зв. права поносили за то немалі тягарі; можна було отже надіятися, що при утворенні однієї тигарів, повинно було се т. зв. право унаслідати. Науважене питання: як польське а опісля австрійське правительство гляділи на се право? а далше: як оцінювали его властитель а наковець менше ним інтересований лиця? Не дається заперечити, що декотрі польські королі, а именно король Ян Ольбрахт уже в 1496 р. старався той привилей усунути, а бодей обмежити. Австрійське правительство в однім слові не признало того привилею правом; противно: цесарська постановка з 21. марта 1788 р., декрет надворної канцелярії з 14 жовтня 1821 р. ч. 30384 і патент з 4 марта 1849 р., котрими дозволено поданим і шинкарям сироводжувати напівки, бди ним подібася, велим сильно підкопали ту привилею. Таким чином виключне право шинкування в значній часті було підкопане. Того не могло було правительством зробити, коли-би пропінанцію трактувало не як

привилей, а як право. Славний Йосиф II. старався бодей усунути деморалізуючий вплив жидів як арендарів, заборонивши під карю 100 зол. червоних допускати жидів до коршми. Велим бо звістно, що для селян арендар був страшніший і шкідливіший, як сам привилей. Давнійшій властитель пропінанції держали в самій в той цілі, щоби панство не ширилось і щоби народ не попав в руки жидівських шинкарів. Видите отже, що пропінанція не уважало правительством подібно як другий право.

З XIX століття стали чим раз більше ширитися свободні і ліберальні погляди і чим раз більше стало проявлятися бажання: усунути застарілий привилей, не згідний з духом часу, приносячи користь лиш одним, а яву кравду другим. Дух бо нашого часу не признає ніяких привилей, именно таких, котрі противляться природній свободі людини: уживати свої душеві і фізичній сили, як і свої капітали без всякого обмеження, однак і без порушення прав других. Нинішній в'єк знає тільки такі привилей, котрі, и то на короткі часи, надаються звістним лицам за заслуги, положені головню в області винаходів і одержати для добра людскости. І дійсно, всі привилей до нинішньої пори, котрі як негідний з духом часу упали, були усунені без винагород. Єдиний виняток становить пропінанція в Галичині і Буковині. Правне почуття нинішнього в'єку, уважаючи всіх людей рівними, і признаючи кождому, без різниці стану і віри, право користуватися всіми правами, називає привилей, дані в користь одних а на шкоду другим, не правом а — безправством.

Не даю, що правительством так поступено підкопувало т. зв. право пропінанції; право шинкування, як сказано, знесено різними розпорядженнями в наслідок дозволу шинкувати солодким напівками і пр., а право варки або курення горячих напівків майже зовсім знесено законом промисловим; осталися лиш „рештки“, котрі буд новими податками, буд законами можна було цілком знищити. Можна йти далше і сказати, що властиво і пропінанція уже не існує. В пам'яті 1848 роц самі властители домінії, як нас увірять, дарували панщину і всякі тягарі, отже і пропінанцію. Цесарський патент з 1848 р., зносячи панщину, зніс також (§. 11) пропінанцію. Скажимо там дословно: Auch der Bier- und Brandweinzwang mit allen anhaftenden Verbindlichkeiten wird aufgehoben.

Бачите отже що т. зв. право пропінанції не представляє великої ціни і що его цілком зникнення було тільки питанням часу.

Рівня сойму в Кромержі, а именно ц.с. патент з 7 вересня 1848 р. зніс не лиш панщину, а і всяку різницю між домінією і рустикальною землею, а коли и не знісав, то завдав безумовно пропінанційному привилею смертоносний удар. Єдине мн. розпорядження з 10 червня 1849 р. ч. 3965, видане в два роки по звітній ц.с. патент з 1848 р., вступав за пропінанцію однієї однієї однієї, аби бн такових змышлених листів не справовув, тогди бн мене за то бн, мордовав, а виших вчавків его, для встиду перед вашею мнлостью, и вымовити на сей час не могу, але часу свого ему самому очевидно повидити хочу.

Ось маєте мейст легководуноу жінку! Щоби тільки дочепи чоловікові, Ганна зважує заявити сальшованым документ, котрий убезпечував єи личні права маєткості, а що документ не був сальшований, проте не могло бути і найменшого сумніву, бо прецїв же єи отець сам аж двічі виїс єго до актових книг!

Та ще й того було за мало для местної жінки. Того самого дня Ганна видала мачусей і лично предплатила судову кільки записей, де формально и на заведіи зр'ялася в єи користь прав насліддя на дітвське майно и наложила 1000 коп грошей „заруки“ на себе та на „бувшого“ свого чоловіка и на кого-небудь нічого, хто бы только поважился перечити законність прав власности єи мачухи до того майна. Вєи свои записи она подплатила: „Ганна Монтовтвна, бувшя Казимирова Ледницька“. — „Будто вїкая вдова Ледницька!“ — записав собі з такого єи підпису Ледницький в своїм протесті з причини тих записей.

А Ганна, заслїплений мейстею, все ще здавалося, що она за мало допекла „бувшому малжонку“. Прецїв маєток єи, село Лина, лишилось в єи руках! Як прогнати єго з-дтам? Чи не зробити так, як радить один из оїкунів єи мачухи, князь Але-

націю, кажучи: Die Ablösung und Regulierung des ausschliesslichen Erzeugungs- und Ausschankungsrechtes bleibt einem besonderen Gesetze vorbehalten. Але то рїняєся пропін, бо, як знаєте, вже само правительством право то зовсім підкопало, и коли-б не приватні вилуви, могло он в р. 1854 право пропінанції цілком знести, вводячи у нас уряди поїтові и увільняючи цілком домінію од тягару: удержувати суди, а сумною пам'яті мандаторів од евіденції войсковой, и пр. Найшас-би була и правна до того основа. Але сильно підтятий привилей удержався до 1875 р., коли то галицькій сейм рїшив проєкт закона о знесеню пропінанції, котрий 30 грудня 1875 р. дбав ц.с. санкцію. І диво, именно лише на той закон, що зносить право пропінанції, властители основують свои претенсії и жадають доброї винагороди, коли само правительством домагався цїкавитого знесення права пропінанції.

Зміст закона з 30 грудня 1875 р. значний: 26 лїт має бути право пропінанції а потім властитель задержує одні шнїк на вїчність. Пропінанція знесена, пропінанція далше не існує. Мудраєсь!

На всякій спосіб закон з 30 грудня 1875 р. значно зміняв цїлу діло. Коли перед 1875 р. и ще в 1875 р. в часі дебати над проєктом пропінанційним заступники руского народу, як послы Заклинський, Крашницький и др., так и руский політичний товариства, именно „Народна Рада“ в Перемишлі в меморіалі своїм з 30 грудня 1871 р. угодились в тому, що право пропінанційне то лиш привилей, не згідний з духом часу, и що бн повинен бути усунений а то чим скорше и без всякої винагороди, — сегодня по оповіщеню закона красового з 30 грудня 1875 р. нїхто з нас (бо ми повинувомь законом) в той самий спосіб трактувати справу не може. Ми очевидно признаємо тепер то правом, хоть не дається заперечити, що оно не має такої ціни, яку признають ему властители пропінанції, бо законодавство знов єго нарушило. Проєкт правительства домагався знесення єго за винагороду, але з тим же додатком, що право пропінанції погасає вже з 1890 р., а виділі красавий обіймає пропінанцію в свою адміністрацію и затягає величезну позичку 57,700,000 ар., так щоби ціна властителям зараз по однією могла бути виплачена. На урядовий проєкт подібного змісту ми не можемо згодитися.

Проєкт сей в зносить застарілого права, котре єсть безусловно найшкідливішим для моральности и економії, а противно задержує єго з всіми шкодоносними наслідками ще повних 22 лїт. Право пропінанції мнєє тільки властителя: край має то право купити и далше ним користуватися. Коли-би пропінанційне право мало бути зараз знесене, можна-би од краю жадати, щоби принїс жертву при усунені так шкідлого права, щоби сїлати дотерпїлих властителей. Край по мысли згаданого проєкту, має обняти доходи, властители з права пропінанції, а за то претенсії властителей в цї-

лости сплатити. Належало-би в той цілі точно обчислити всі доходи, бо край гарантує за сплату затягненого величезного довгу, а коли-би доходи того не покривали, то край мусить решту доплатити через нові податки до податків. А именно, тепер для обчислення найнекористивішій часті: властители пропінанції самі підзали, що підвисенне податку од горячих напівків законом держ. з 20. червня 1888 значно зменшить доходи пропінанції; длятого и рада державна рїшила доплачувати річно до фонду пропінанційного 1,000,000 (з того для мїст 125,000 ар.), щоби убуток в доходу рїшила доплатити. Не дається передвїдїти, чи та сума покриває в цїлості убуток, бо само подорожніе горівки не потягне ще за собою більших убутоків для властителей пропінанції. Крім того може наступити голод, війна и т. п. як епидемії можуть далше ширитися братства твердості, розвиватися просвіта — все то може обнизити доходи з пропінанції, а тогди край мусить-би через нові податки всякі убуток покривати, коли-б не хотїв всіми силами панство піддержувати. Чи мїг-би край на себе такий обов'язок прийняти, самі легко даєть собі одповідь. Край мав-би стати головним арендарем-пропінатором краю! Видїл краєвий именем краю обняв-би тільки само право пропінанційне, — коршми, гостиниці, огорожі, поля и всякі принадлежности доданий пропінаторам, остались-би і далше в руках властителей. Видїл краєвий мусить-би отже ті предмети, конечні для повення пропінанції, або одкупити або викупити, або о зовсім нові для своїх арендарів постаратися. Все то коштувало-би багато, зменшило-би дохід з пропінанції, а підвисило-би квоту, яку край до річних амортизаційних рат доплатити-би мусїв очевидно через підвищення и так-уже високого податку.

До того треба ще додати велим важну обставину: У дотерпїлих властителях пропінанції єсть звичайно и горальні, котрі би дохід з пропінанції ще більше обнизили, бо горальні мають також право горівку продавати, вправд не порціями, але бодей ведро. Селянин достав-би отже на весїле похорони, поминки и пр. горівку в горальні дешевше и не купував-би єи у красового пропінатора, що знов значно зменшило-би доходи з пропінанції на шкоду краєвого фонду. Впротїм и політична власть могла-би новими розпорядженнями и концесіями, як доси, доходи з пропінанції ще більше уменшити, що знов сумно обидло-би на фонд краєвий котрий виходить лиш з податків.

Видїл краєвий, обнявши пропінанцію в свои руки, найшов-би в тисячох клопотах. Тут уже винаймлена пропінанція на кільканадцять лїт з нитабульованими контрактами; тут уже властитель взяв наперед на мнїг лїт грош од арендари за пропінанцію; там знов наєм мнїлов так зв'язаний з пропінанцією, що властиво нїхто не знає, якій дохід приносить мнїл, а якій пропінанція; там знов и мнїл и пропінанція обтяжені процесами. Кілько-то процесів

10)

Ганна Монтовт.

Історично-популярний очерк из жити волянского панства в XVII стол.

Написано Орестом Лесницьким.

(Дальше.)

XII.

Вдова Монтовта и єи оїкуны розумїєсь и не думали жінку Ледницького „о смерти приправовати“, а только другого дня привезли єи до Луцка и поставили перед судь горюдкєй.

В судь Ганна поперед всего подала заявленє, що „за великими втосками од п. Ледницького, малжонка єи бувшого, як бд него вставичне и на кождий день и кождого часу мїла, она мусїла покинути єго и в одній шубї, нїчого не беручи маєтности, глїдати притулку и свои мачухи... Она мя примушала — жалувалась далше имовїрно з намови князя-пробоща Вороньцкого — и застокрот бивав, абым я ту-ж вїру еретицкую, которую бв масть, держала; уводячи мене од костелу повсехного на закон и вїру мою христьянскую принадлежачого. И того я добре свїдома, што пань Ледницький, по смерти вже небыжчика отца моего, листів змышлених не мало справив, а меновите: якобы небыжчик мїв акїсь лїсты або записи матїк мойї и малжонцї свойї першїи Оленї Мацивоничї и дадамь мовїт, также и мїлї самїи, дочцї свойї, на именя свои отчїзнів дати; о чїм я николи не вїдала ани мїлї того отець мой повїдїти. И коли я пана

Ледницького од того єси одводила, аби бн таковых змышлених листів не справовув, тогди бн мене за то бн, мордовав, а виших вчавків его, для встиду перед вашею мнлостью, и вымовити на сей час не могу, але часу своего ему самому очевидно повидити хочу.

Ось маєте мейст легководуноу жінку! Щоби тільки дочепи чоловікові, Ганна зважує заявити сальшованым документ, котрий убезпечував єи личні права маєткості, а що документ не був сальшований, проте не могло бути і найменшого сумніву, бо прецїв же єи отець сам аж двічі виїс єго до актових книг!

Та ще й того було за мало для местної жінки. Того самого дня Ганна видала мачусей і лично предплатила судову кільки записей, де формально и на заведіи зр'ялася в єи користь прав насліддя на дітвське майно и наложила 1000 коп грошей „заруки“ на себе та на „бувшого“ свого чоловіка и на кого-небудь нічого, хто бы только поважился перечити законність прав власности єи мачухи до того майна. Вєи свои записи она подплатила: „Ганна Монтовтвна, бувшя Казимирова Ледницька“. — „Будто вїкая вдова Ледницька!“ — записав собі з такого єи підпису Ледницький в своїм протесті з причини тих записей.

А Ганна, заслїплений мейстею, все ще здавалося, що она за мало допекла „бувшому малжонку“. Прецїв маєток єи, село Лина, лишилось в єи руках! Як прогнати єго з-дтам? Чи не зробити так, як радить один из оїкунів єи мачухи, князь Але-

ксандерь Вишневецкій: записати ему той маєток нїбї в „заставу“, а бн уже знати-ме выкурити з-дтам пана Ледницького! Сказано — учиєно: того самого дня Ганна внесла до судовых книг запис, що мовь то она „маючи пильную потребу в пенязех, взяла и позичила у єго мнлости князя Александра Вишневецкого тысячу коп грошей литовских“ и на таку суму „заставила“ ему на три роки маєток Лину.

Князь Вишневецкій, взявши копію того документу и забравши урядового возного з собою, зараз погнав до Коблина, щоби одповідно приготовитися до обняти в посїдає заставленого ему маєтку.

XIII.

Казимирь Ледницький, нїчого не знаючи и не догадуючись, цілий день провїв у клопотах, маючи завтра выслати кїлькадесять підвод з обїзєм до Дубровиц на Польсьє, и цоклався спати затурбований, щоби нагдї оддега не ушкодила дороги. Другого дня з-рана розбудили єго стрївжений слуги: — Вставай пане! Идет на нас яковсь войско!

Ледницький вїбг з хаты и бачить: з-за рїки Стира наближася збруйний одїл з кїлькох соть людя кїнньих и пїших. То були слуги князїв Александра и Константиана Вишневецких, и слуги Варвары Монтовтихи, и слуги князя-пробоща Якуба Вороньцкого та єго брата князя Матуса, и слуги пана Гєсвїньского, и богато селян з колами и дубинами. Передомь одїлї вїхав новий посїдатель Лина, князь Александрь Вишневецкій.

Ледви Ледницький вїстг розпорядити, щоби замкнути ворота, а з-за рїки почали вже з гаківниц и з ручниц стрїляти. Щоб-ж єму було дїяти, мавши при собі кїлькох слуг та зї побє соти вїзників, оруженых голоблями? А тут доносить єму, що и з другого боку двора „кїлка соть чєловїка збройных дорого заступили“.

— „Бїй, забїй такого а овакого сына!“ — загула нараз при самых воротах команда князя Вишневецкого.

Вистрїлы стали частїйшими. Кулї влучають у кїна паньского дому а „скляніи оболонї“ з брєнькотом розсїпаються по землі. Бачить Ледницький: о оборонї нїчого и думати; перша рїч, як бн з-бдїи „горло свое вынести“. В мїт передягає в хлоску оддежу, непостережно перекадає на сусїднє обїстє, и разом з підданими, що зачєвнї стрїляє в паньскїм дворї, почали розбїгаться куды попало, сховався в поблизкїм лїсї.

За кїлька хвїлї облога була скїнчена. Побїдник з трїумфом вступав у посїдає завоєваного села и страшно лютував, що ворогь выхопив єму з рук. Вишневецкій, розумїєсь, не потребував „головы“ ворога, але бн надїявся, що прислуга Ледницького выставити формальне письмо, де той заявить, що добровільно бдступив князєви маєток и не мати-ме до него нїяких претенсій. Тогдї не прийшло-б уже до неприємного и клопїтного, хоч-б и для самого князя Вишневецкого, судового процесу.

Ледницький дійсно почав такий процес и за пївтора мїсяця вызначено розбїр тої

взявъ-бы выдѣл краевый собѣ на голову? Колько адвокатовъ мусѣло-бы боронити правъ краю, яко пропинатора? Колько урядниковъ прихотѣлось-бы краевы удержувати для переведенія контрактѣвъ и обезпеченія власности краю, для передачи и обдѣлання предметѣвъ пропинаційныхъ оудь арендарѣвъ? Колько про цесѣвъ и екаекцій треба-бы переводити для стѣгненія залежныхъ ратѣ? Колько новыхъ робучихъ свѣлъ пришло-бы траматѣ для удержанія въ евиденціи инвентарѣвъ пропинаційныхъ, вызначенія належитостей и контованія пропинаційныхъ ратѣ? Володые стае дыбомъ на головѣ, коли о томъ вѣдѣмъ помислити. А хто покрѣе величезный разоходы? Знова въ значной мѣрѣ краевый фондъ, додатокъ до податку.

Насуваеся дальшее пытанье: ча може и повиненъ край приймати такую небезпечную спекуляцію на себе? Край не естъ спекулянтѣмъ. Навѣтъ при основній надѣѣ на звѣстный заробокъ, протравилось бы то повзѣ краю. Могъ-бы забавити въ такую небезпечную спекуляцію який підприємчий банкъ; могла-бы заризикувати яка больша финансова ин ституція, бо они на то е, але край подѣ нѣякимъ услѣбѣмъ! Край и такъ сягае до каше-нѣ обтяженыхъ уже податками горожанъ, щобы найконечайшій потреби покрити, и не може выставити на небезпечность даже можливон неудачи такой спекуляції, бо всякій убытокъ прийшло-бы ему подвысѣнемъ податкѣвъ покрывати. Не останеся намъ нѣчого, якъ только приймати такую резолюцію: Народне вѣче протестуе рѣшучо проти всякихъ прокѣтовъ и законѣвъ, котры-бы край, а взглядно краевый фондъ якимъ-небудь чыномъ въ справѣ выкуна пропинація ангажували и обтяжали.

Якъ же маѣ то право оплатити, — се до насъ не належитъ. Властители повинны придумати найбѣдѣвѣйшую до того дорогу. А чей найдѣеся така, що ихъ удовлетит и то безъ небезпечности для краю — може вѣвѣтъ бути сытый и коза цѣла! Я бы лишь уважавъ обдѣвѣмъ зазначити, что то право не такъ цѣнне, не только вартѣ, якъ декотрымъ властителямъ здаеся, и они у власномъ интересѣ повинны претенсіи свои не за высоко числѣти. Вже пок. посолъ Кмечунович, головной оборонецъ права пропинація въ соймѣ, сказавъ тамъ въ 1875 р., коли т. зв. вѣчный шинкъ многымъ не подобаеся: *Allez rappliez, to bar-dzo łatwo zmienić. Uprawnieni te szynki odda-dzą z propinacją z raz, uchwalcie tylko usta-wić, że kraj weźmie na siebie całą propinację i da uprawniomym kapitał w gotówce, równajęcy się 10-razowemu dochodowi. Uprawnieni przystaną chętnie na takie wynagrod-zenie. Сегодня-жъ говорить о 18-, 20-, навѣтъ 25-кратномъ капитализованіи рѣчного доходу! Коли бѣ лишь потрібный капиталъ безъ гарантіи краю дався найти! Больша ще труднѣе лежить въ томъ, что вѣдѣмъ не-легко означити вартѣ того права. Выпада-ло-бы застановити, что тутъ розходиться о оцѣненіе самого права пропинація, котре по-винно бути вынагорджене. Право яко абстрактъ не може бути вынагорджене, а толь-ко користи, якъ оно властителямъ приноситъ. Але тутъ, при доущеніи свободной конкуренціи, въ случаю усуненія права пропинація, користи, якъ мавъ властитель пропинація, въ значной части остаются и на дальшее. Треба-бы обчислѣти рѣзницю въ доходахъ посѣдатель-въ пропинація при встановленіи привилею и по знесенію его. Та рѣзниця въ доходахъ становила-бы властиву вартѣ привилею, и она мала-бы бути бѣ-шкѣ до вѣковъ. Але то не даеся обчислѣти. Усуненіе привилею варити горѣвку, якъ звѣст-но, принесло декотрымъ властителямъ гора-ленъ, котры не щадили капиталѣвъ на улу-щенье ихъ, великій користи, бо ихъ горѣвка розходиться не только по давнѣйшій доминіи и въ околици, але и далеко по-за границѣ*

справы въ луцкомъ городскомъ судѣ. Истець завчасу прибѣвѣ до Луцка, а довѣдавшися, що князь Вишневецкій въ мѣстѣ, боявся выхитити зъ хаты. Князь якось провѣдали, де бѣ замѣшкавъ, и послали до него зъ предложе-нѣмъ, чи не схоче бѣтъ скѣнчати справы уго-дою, не въ судѣ. Ледницкій одповѣвъ, что бѣ готовъ процесъ перервати, коли только ему звернуть жѣнку и забраный мавтокъ, але пѣти до князѣвъ за-для переговоровъ бѣтъ бѣтѣся, знаючи, что зъ ними прибуло дуже багато вбройныхъ слугъ, а зывае ихъ милостѣ по-трудити «для чиненія угоды и еднанія» до замку королевского.

За годину пришовъ до Ледницкого го-родскій судья Титъ Хомякъ зъ порученѣмъ оудъ Вишневецкихъ и почавъ его пересѣдѣ-вати, что бѣтъ не потребуе боятѣся нѣчого зло-го, и нехай иде зъ нимъ и зъ прѣятелями сво-ими до княжѣвъ «господы».

— Княжата ихъ милостѣ товъ прирекли и шлюбовали ми шляхетнымъ словомъ своимъ, ижъ ты, пане Ледницкій, съ прѣятелями тво-ими спокойне и безпечне прѣйти и одѣйти оудъ нихъ маєшь, и руку на то ми дали.

— А ты, пане судья, чи даешь ми при-вознѣмъ и при людехъ добрыхъ руку на то, ижъ мене нѣчого злого не спѣкатѣ тамъ у княжѣвъ ихъ милостѣ? — зачытавъ осторож-ный Ледницкій.

Хомякъ охотно згодався и при покляка-нѣмъ умысно вознѣмъ та свѣдѣкъ подавъ Ледницкому руку, заявляючи, что своєю голо-вою ручаѣтъ за повну безпечность Ледницкого. (Дальше буде.)

краю а навѣтъ державы. Тѣ властители грубо заробили на знесеніи привилею. Коли шинко-ванье горячими напитками станѣтъ предме-томъ свободной конкуренціи, то покажеся, что зъ давнѣйшими властителями привилею нѣхто не буде въ силѣ конкурировать; покажеся, что якъ усуненіе привилею вареня, такъ и усуненіе мо-нополю шинкованія горячихъ напитковъ не прине-се властителямъ такой страты, якъ они сегодня обчисляютъ. На всякій способъ до обчисленія страты при вышнѣмъ треба въ першѣмъ рядѣ глядѣти на скѣлькѣтъ вышнѣмъ горячихъ напитковъ, а не на т. зв. доходъ зъ права про-пинація. На той основѣ далася-бы хотѣ въ при-ближеніи обчислѣти страта, яку повнесѣтъ вла-стители зъ усуненія привилею. Арендѣр пла-титъ больше, нѣжъ ему вышнѣмъ приносѣтъ, а жи-ды-арендарѣ мимо того збогачаются; причи-на сего лежать въ пророчности и характерѣ пропинаторѣвъ зъ оудѣмъ, а въ легковѣрности, засѣлѣнѣмъ и байдужности селянъ-консументѣвъ зъ другой стороны. Тожъ мѣрою до-ходѣвъ арендарѣвъ не естъ лише вышнѣмъ; они больше платятъ за помѣщеніе, за корму (най-головѣйшій пунктъ ихъ спекуляція), за фаль-шование напитковъ, лихву, даванье горѣвки на кредитъ и численіе подобной кредѣю, за рознѣмъ рода торговъ спекуляція, что ведуть часто до крадежи и розбою, а все до демора-лизации. На дѣвѣ годѣ и найдѣвѣйшимъ правникамъ доказати право до вѣдѣмъ зыванія доходѣвъ зъ кормѣмъ, котры то доходы при-носятъ они поклонникамъ злодѣйства и вѣвѣмъ деморализации, бо и такъ черезъ обдѣвѣне просвѣты и розширенія твердости значна часть тыхъ доходѣвъ сама собою унаде. Повторяю, что страты, понесенны властителями при знесе-нѣ права шинкованія (бо лише о то ходѣтъ) могутъ найсправедливѣе ще бути обчисленъ на основѣ пересѣчной вышнѣмъ скѣлькѣ-сти горячихъ напитковъ, а не на доходахъ зъ т. зв. пропинація и по большѣй части довлѣ-ныхъ фактѣмъ.

Правительств. проектъ о выкунѣ «пра-ва» пропинація, якъ сказано небезпечный для краевго фонду и для платящихъ податки, бо легко може довести до значного подвысѣнія податкѣвъ, чого нѣхто не бажае и бажати не може.

Е ще и другіи проекты, котры на око не представляются такъ небезпечными для краю и его мешканцѣвъ. Найбѣльшій ще симпатіи мавъ проектъ, котрыи новыми податками на го-рѣчій напитокъ, отже новымъ податкомъ кон-сумційнымъ, намѣрае елатити претенсіи вла-стителей пропинація. Проектъ то менше не-безпечный для краю, нѣжъ прокѣтъ правитель-ства; а все таки ослабитъ бѣтъ на школу краю и державы податкову силу, болюю дѣтне лю-бителѣвъ горячихъ напитковъ, бо они въ пер-шѣй линіи заплѣтѣтъ тѣ миллионы, котры возъ-мутъ властелѣвъ права пропинація.

Коли нема иншон дороги, щобы охорони-ти податкову силу оудъ тяжкихъ податкѣвъ, то для насъ зновъ нема иного выхода, якъ толь-ко оудъ серця порадици селянамъ и маломѣ-щанамъ нашимъ, щобы, о скѣлькѣ можна, зде-рживались оудъ горячихъ напитковъ; щобы осно-вували собѣ братства твердости и чистѣмъ и тамъ проводили свободный оудъ занятъ часѣ. Прошу отже приймати резолюцію: Всенародне вѣче зывае вѣхъ селянъ и мало-мѣщанъ щобы основували и ширили братства твердо-сти, котры одны могутъ охоронити нашъ край оудъ дальшю матеріальною руины.

Характеристичне.

Вчерашне збраванье выборѣвъ мѣста Львова въ ратуши, скликане, щобы выслушати спѣвѣвъ политичну кандидѣтовъ на оудѣ опоро-жнене крѣсло посольскѣ до рады держав-ной, було за надто характеристичне, щобы можна его поминути мовчки. Рѣчь вшла о то, кого мѣсто Львова мавъ выбрати посломъ на мѣсце д-ра Леваковского, котрыи, вѣдучи за-волею выборѣвъ своихъ, зложивъ въ червни мандатъ посольскѣ до рады державной. Кандидатами явились: д-ръ Леваковский и д-ръ Зайончковскій, профессоръ политехники львѣв-ской.

Не о то намъ ходѣтъ, яку спѣвѣвъ поли-тичну зложили оба кандидаты, хотѣ мы можемъ замѣтити, что спѣвѣвъ д-ра Леваковского була значно больше обдумана и всестороннѣша, нѣжъ д-ра Зайончковского. Першій зъ нихъ мавъ за собою якуе мѣнувшѣсть, другій убѣ-гався о мандатъ посольскѣй першій разъ и бувъ до того ставленый лишь «Gazet-ю Na-rodow-ю», або радше редакторомъ ея, п. Стар-клемъ, колишнымъ директоромъ дороговжско-го заведенія.

Выборѣвъ явилось досѣтъ богато. Посы-пались рѣчи дуже острѣ и завязѣтъ, а вѣсь про-мовъ круталася не такъ о способности поли-тичній обохъ кандидѣтовъ, якъ больше о пы-таньѣ, чи д-ръ Леваковский правый въ томъ, что въ справѣ высшего оподаткованія горѣвки адравѣтъ солидарность зъ «коломъ» польскимъ и зложивъ мандатъ? Большѣсть оправдала д-ра Леваковского зъ его драстичного кроку, а кинула анатему на коло польске, а радше на керманѣчѣвъ его, т. зв. станьчиковъ кра-ковскихъ. Щѣ симъ послѣднимъ дѣтелосѣмъ, годѣ-бѣ свѣсити на воловий шкѣрѣ. Сторон-ництву станьчиковъ одмовлено всего; призна-но ихъ простыми сервиллѣстами кабинету, что не посѣдѣтъ нѣ наименшю мысли для до-бра краю, нѣ патриотизму польского; признано ихъ таборѣмъ людей, что гонятъ лишь за сво-ими эгоистичными, кастовыми интересами. Тымъ и дано вѣтумъ довѣрѣя д-рови Леваков-скому и его выборѣвъ вѣвѣвѣнныи.

Мы о станьчикахъ краковскихъ не разъ уже высказували свой судъ. Узнали мы ихъ язвою краю и головною причиною того, что Русинамъ галицкимъ годѣ черезъ нихъ доби-тѣся своихъ правъ національных.

На вчерашнемъ збраваніи выборѣвъ

львѣвскихъ переведено дуже наглядный доказъ, что подобно о нихъ судѣти и загалъ Полякѣвъ. Нѣ духове, нѣ матеріальне добро-краю не лежать тымъ панамъ на души. Суть то, якъ сказано, люде эгоизму кастового, что за цѣну верховодства продали давно вже иде-алы навѣтъ народу польского. Наколи что ро-блятъ, то роблятъ се лишь для девизы, ut aliquid fecisse videatur.

Есть то для насъ повна сатисфакція, ко-трою всесторонно оправдано оппозиціе наше становиме противъ нѣвѣстныхъ порядкѣвъ въ Галичинѣ. Виравѣдъ не обдѣсено на збраваніи всеи школы, що плыве на край зъ сервиллизму тои клѣки, говорено выключно зъ становиме интересовъ народу польского. Справы рускои не тыкано. Але вже то, что выборѣвъ престоль-ного мѣста рускои Галичины, саміи Поляки, обдѣмовили той клѣкѣ всякого змыслу до засту-пованія краю — каже догадыватѣся, что про-тивный станьчикамъ элементъ, почувшися на силахъ, стае консолидировѣтъ и почнае акцію якоеи борбѣ противъ всемогучности тои эго-истичной касты.

Кандидатуру д-ра Зайончковского призна-но чисто правительственною. На кандидата са-мого падали дуже сильны и навѣтъ незаслу-женный удары. Але все то естъ доказомъ, что партія станьчиковъ тратѣтъ уже грунтъ подъ ногами. Доборолись, видко, панове краковскіи до самого краю, а своєю беззглядностью вы-робили сорѣдъ Полякѣвъ такую саму крайню оппозицію, яка оудъ давна выробилася зѣ сторо-ны Русинѣвъ галицкихъ. Зъ станьчиковъ зде-рто навѣтъ нѣмѣтъ патриотизму польского, якого они, на нашъ поглядъ нѣколи навѣтъ не по-винны були посѣдѣти.

Тѣлько въ томъ пытаньѣ: чи оппозиція польска вытравѣа и на дальшее въ свойѣ опо-зиціи и чи штучками не даеся зновъ загнѣти въ стѣйно краковску. Говоривъ виравѣдъ пос. Леваковский о потребѣ организаціи эле-менту демократичного въ краю въ таборѣ противный эгоистичнымъ та кастовымъ змага-нѣмъ панѣвъ краковскихъ. Але чи организа-ція така не буде лишь пустою фразою, хви-лемъ фавверкомъ, се ще велике пытанье. Станьчики потребуютъ лишь ударити на а-лармъ, что зъ розбитѣмъ ихъ унаде поль-ска, а зможеъ Русь, а вже тѣ саміи демо-краты и сторожъ экономичныхъ та національ-ныхъ интересовъ — разумѣеъ польскихъ — зложѣтъ оружіе и покораѣтъ воля краков-скихъ панѣвъ.

Дятого и до такъ бурливому збраваніи выборѣвъ львѣвскихъ не можемо навязувати якои-небудъ надѣвъ на змѣну теперѣшного ла-ду въ краю нашимъ. Элементъ демократич-ный польскій такъ розбитый, что дѣвнуги его буде майже роботою Сизифа. А чи скрѣпле-ный элементъ демократичный польскій стане бѣтѣтъ на якои становничи большѣе справе-дливѣмъ для народностиныхъ обдѣвѣтъ Гали-чины, се ще такоже пытанье велике.

Але будь-що-будь мы радѣ тому, что на збраваніи передвыборѣмъ мѣста Львова бачи-ли бодай малѣ проблѣски здоровѣйшюи мысля, мысля на часѣ И лявъ дятого, думаемо, бу-де обдѣвѣннѣмъ рѣченю, на теперъ подѣрпѣти вы-борѣвъ д-ра Леваковского такоже голоса вы-борѣвъ рускихъ. Хто отже ибѣде завтра на ратушѣ до голосованія, той зъ Русинѣвъ може смѣло обдѣтѣи свой голосъ на д-ра Леваков-ского.

Новѣй достойники.

Новѣй змѣны въ австрійскомъ кабинетѣ суть такъ великон ваги, что не бѣтъ рѣчи буде познакомити ближе зъ лицами, що вѣшли до министерства.

Найважнѣйша рода признана зъ новыхъ достойникѣвъ гр. Шенборновъ, бо его имен-вано министромъ судѣвѣнства а такимъ дѣ-ломъ бѣтъ буде ятѣи вѣлѣвъ и на цѣлу мо-нархію. Крѣмъ того буде бѣтъ мабутъ грати и непосѣднѣю ролю въ обдѣвѣнѣмъ правитель-ства до чѣского народу, что вже зъ того мож-на выосити, что якъ зъ оудѣмъ стороны Чехи повѣтали его именованье зѣ великою радо-стею, такъ зъ другой Нѣмѣцѣй центристы о-злѣблялись нимъ дуже и не вѣщуютъ нѣчого доброго для себѣ.

Гр. Фридрихъ Шенборнъ естъ ще до-сытъ молодымъ чоловікомъ. Оудъ родився 1841 р., обдѣвѣвъ свои правничѣ студіи въ Празѣ и тамъ одержавъ титулъ доктора правъ. Яко членъ католическо-политичного товариства въ Чехахъ ставъ бѣтъ звѣстѣмъ яко приклонникъ феодальной партіи шляхетской и яко такий кандидатъ въ 1880 р. въ нѣльзенскомъ о-кружѣ выборѣмъ зъ меншихъ посѣлѣстей, але перепавъ противъ Штайля. За то выбрала его правнѣя рады державной до трибуналу державного а въ 1881 р. именовуваъ его цѣ-сарь членомъ палаты панѣвъ. Въ падолнѣтъ того року именовано его намѣстникомъ на Мо-равѣ на мѣсце бар. Корба. Въ морасекѣмъ соймѣ выступавъ бѣтъ наразѣ противъ нѣмѣц-кой оппозиціи, за що его центристы дуже звенявѣдѣли. Новый министръ судѣвѣнства выступавъ навѣтъ яко писатель а зъ сего взгляду цѣкава естъ его брошура: «Böhmen und Oesterreich, Prag 1870». Въ сѣй брошурѣ высказавъ бѣтъ свои погляды на устрѣй дер-жавный въ Австріи и зазначѣвъ свои стано-вище супротивъ Чехѣ. При кѣнци тои брошу-ры каже бѣтъ:

Австрія мусѣтъ передовѣмъ хотѣти бути Австрією, т. е. державою, котра понимае сво-го рода природу и котра не стае на перешко-дѣ сполученю того, что въ органичній дорожѣ охотно и крѣпко съ собою сполучаеся. Австрія мусѣтъ стати правосудною державою, т. е. она мусѣтъ признати въ принципѣ право окремихъ частей поодинокихъ частей, основане на истѣриі, и мусѣтъ поступи-дальше на той подѣставѣ. Она мусѣтъ та-

кожъ порозумѣтѣся зѣ католическою церквою...

Щѣ-до Чехѣ, то каже Шенборнъ такъ: «Чехи мусѣтъ заняти въ Австріи вѣдѣе стано-вище; корона чѣска мусѣтъ украша-ти голову нашего монарха».

Другимъ министромъ, хочѣ безъ теки, и-менованый намѣстникъ Галичины п. Филиппъ Залескій. Оудъ родився у Львова 1836 р., обдѣвѣвъ свои студіи на вѣдѣнскомъ универ-ситетѣ и розпочавъ свою урядничу карієру при намѣстницѣвъ въ долѣшній Австріи у Вѣдѣи а бѣтѣтъ бувъ при старостѣ въ Бадѣнѣ подѣ Вѣднемъ. Оудъ 1859 ажъ до 1860 р. бѣтъ бѣтъ при министерствѣ дѣлъ внутрѣшнихъ а бѣтъ 1861 ажъ до 1869 р. при галицкомъ намѣст-ницѣвъ за намѣстникѣвъ Менсдорфа, Павл-тартева и Голуковского. Въ 1869 р. бѣтъ бѣтъ старостою въ Бережанахъ а въ 1871 р. имено-вано его совѣтникомъ намѣстництва. Въ 1873 р. прѣдѣлено его на жаданѣ мин. Земляковского до бюро сего министра. Въ 1878 р. перенесено его до Кракова а въ рокъ обдѣвѣе замѣнено вѣцепрезидентомъ на-мѣстництва на мѣсце Бартманского, котрыи понавъ бувъ въ нѣласку черезъ то, что до-пустѣвъ до того, что пос. Гавзнерови зроблено по-ходѣтъ зѣ смолоскапами. Гр. Альф. Потоцкій, то-дѣшний намѣстникъ, уступаючи зѣ своего станови-ща, предложѣвъ на своего наслѣдника Залеского и его именовано дня 7 сѣрнія 1883 р. намѣст-никомъ Галичины. Залескій естъ женатый зѣ Суходольскою, донькою властителя большыхъ посѣлѣстей, а послыя Абрагимоичъ и Торосе-вичъ суть его шуринами. Его вѣйстарша дѣв-ка выйшла замужъ за Чарковского, властѣ-ля майорату.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Новѣе именованье министровъ выкликѣло у Вѣдѣи якъ и въ цѣлѣй монархіи велику сен-зѣцію а загално доказуютъ, что теперѣшна змѣна въ австрійскомъ кабинетѣ естъ лишь скрѣпленѣмъ дотеперѣшного консервативного элементу зѣ напрямомъ большѣе клерикаль-нымъ. Праса централистична естъ вѣлыми не-удоволена именованѣмъ гр. Шенборна ми-нистромъ судѣвѣнства, бо каже, что сей ми-нистеръ естъ явнымъ и отвергымъ прихильни-комъ чѣского права державного и обдѣвѣннѣмъ короны св. Вячеслава. Чѣска праса а головно нѣмѣцкій органъ чѣского клубу «Politik» по-втѣла се именованье зѣ великою радостею и уважае его за скрѣпленѣе автономистичной идеи. Д-ръ Пражакъ оставѣа и дальше мѣни-стромъ для Чехѣ. На мѣсце графа Шенборна буде именованъ австрійскій президентъ Шлесс-ка, Мервальдъ, а его прѣвѣдъ до Вѣдѣи лу-чать зѣ сею справою.

Долѣшнѣ австрійскій соймъ закончивъ въ субботу дебѣты въ справѣ шѣвѣнѣй и ухва-ливъ 44 голосами прѣтивъ 9 резолюцію пос. Маѣа, котра домагаеся, щобы дотеперѣшный законъ шѣвѣнѣй, обязывающий школы народны, бувъ и на дальшее задержанный.

Нѣвѣ розпочинаються засѣданія обохъ па-латъ угорского парламента. На сѣмъ засѣда-нѣю будутъ однакомъ загадженъ лишь формальности а доперва въ среду дня 17 с. м. предложѣтъ Тисса бюджетъ державный и по-ясненя до него.

Ротшѣльдовска група не заключѣла ще нѣякомъ умовѣ зъ угорскимъ правительствомъ въ справѣ великон позички угорской. До Вѣдѣи прѣвѣхъ доперва берлинскій банкиръ Блайхрѣдеръ, котрыи конферувавъ вчера зѣ тою группою въ загаданѣй справѣ.

Король сакскій выѣхавъ онѣгды зѣ Вѣдѣи до Дрездѣна а кн. Уельскій выѣхавъ на довы до Стѣвріи. Цѣсарь зробѣвъ вчера визиту коро-леви Малановѣ въ готелю, а той бѣтъ бѣтѣтъ на галевѣмъ обѣдѣ у цѣсѣря.

Якъ у Вѣдѣи, такъ и въ Рамѣ були куль-минаціоною точкою торжества гостины нѣмѣц-кого цѣсѣря тоасты обохъ монархѣвъ, выголо-шенѣй подѣчае галевѣмъ обѣду дня 12 с. м. Обѣдъ бѣтъ заставленый на 120 особѣвъ. По се-рединѣ сѣдѣлѣ оба монарха; зѣ правѣмъ сторо-ны коло цѣсѣря королева Маргарета и кн. Гайрихъ, зѣ лѣвомъ коло короля княгиня Ао-ста и кн. Неапольскій. Подѣчае обѣду промовѣвъ король Гумбертъ по италійски:

«Зѣ глубокою радостею и живою вдѣя-ністю вытаю тутъ въ мой палатѣ, въ столи-ци Италіи Е. Вел. цѣсѣря Вальгельма II, ко-роля Прусс. Присутѣеъ верховодителя вели-кого народу и славной династіи въ Рамѣ, зѣ котрою мене вѣже стара и крѣпка дружба, естъ новою запорокою союзу, за клю-ченного для мира Европы, для добра нашихъ народѣвъ. По въ здоровѣе Е. цѣсарского и королевского Вел., мого всесѣт-лого гостя. Его честнѣты заевѣняють мене, что Богъ признаѣвъ ему довѣе и славне панова-нѣе. По въ здоровѣе Е. цѣсарской и коро-левской Вел., по въ здоровѣе нѣмѣцкой арміи и на славу Нѣмѣччины».

На то одповѣвъ цѣсаръ Вильгельмъ по нѣмѣцки: «Дякую Е. Вел. зѣ глубины моего сердца за тѣ теилѣ слова, высказанъ до мене. Зѣгадка про союзъ, что оставѣа намъ въ спѣд-чинѣ по нашихъ батькахъ, обдѣваеъ въ менѣ голоснымъ одгомѣномъ. Нашъ краѣ, веде-ный ихъ великими вождѣтелями, до-були свою едѣность мечѣмъ. Аналогіи нашей истѣриі заключае въ собѣ безъустѣяно спѣльне поступованье обохъ народѣвъ для удержанія тои едѣности въ собѣ, котра естъ найпе-нѣйшою порокою мира. Нашѣ обдѣоенѣ найшли найлѣйшій выразъ въ томъ величавѣмъ принѣтѣю, яке менѣ прилагѣла столица Ва-

шого Вел. Підвою чашу на здоров'я В. Вел., та Вел. королеви та мужественної армії В. Вел. Ся послідній слова выголо- сивъ цѣсаръ по италійски.

Цѣле торжество принята цѣсаря и его гостини въ Римѣ було такъ величаве, що не стало-бы и мѣсяця его описувати, длтото тре- ба обмежити лише на самі найбільше ви- падаючі въ очі хвилі сего торжества. Треба насампередъ то зазначити, що коли цѣсарь вѣдѣжавъ зъ королемъ зъ двора до мѣста, нхъ формально засыпувано цвѣтами зъ оковъ. На via Nazionale кидано до воза монархѣвъ зъ кожного бѣка маленький трибарвй хоруговки зъ портретами цѣсаря и короля. Якій бувъ патовъ людей и яка охота видѣти монархѣвъ, можна собі зъ того представити, що за одно- бно при улцяхъ, котрыми перѣвѣзали мо- нархи, плачено 500 ліръ (250 зр.), а за одинъ балюковъ по 1000 ліръ (500 зр.). Передъ ко- ролевскою палатою збѣралося було якыхъ 50 тисячъвъ людей, а коли оба монархи показав- лися на балюковъ, закрывали всѣ въ одинъ го- лосъ: Eviva! Не обидилося однакожъ и безъ демонстрацій. Оклидѣвъ, ворожихъ монархамъ, наравдѣ не було, але за то вкинувано до цѣ- сарского екипажа картки зъ написомъ: Най- жие Франція! Най жие Алзасія и Лотарин- гія! Най жие Тренго и Триестъ! Прочъ зъ три державнимъ союзомъ! Множество тыхъ кар- токъ розсыпувано по триумфальной дорожѣ, такъ, що оба монарха були формально засып- ані червоними картками. Добачують въ томъ витрагу Франція. Передъ трибуналомъ одбу- лася вечеромъ велика демонстрація антисе- митска, такъ, що войско и полиція мусѣла ладъ робити. Арештовано множество особбъ. Загальну увагу звернуло на себе такожъ и то, що княгиня Едвигуреска выхала зъ Риму пе- редъ самимъ приѣздомъ цѣсаря.

Зъ гостями у палы треба ще то зазначити: Папа запросивъ цѣсаря по першомъ по- вѣтанню до своего кабинету и тутъ розговорив- али оба достойники черезъ хвилю а дѣтакъ запрошено кн. Генриха. Всѣ три достой- ника сидѣли теперь на трѣхъ однаковихъ фо- теляхъ пѣдъ балдахинамъ, папа въ серединѣ мѣжъ обома братами. Одѣла запрошено гр. Герберта Бисмарка и прочу свиту нѣмецкого цѣсаря а цѣсарь представивъ ихъ пѣдъ.

Цѣкавыи спѣръ ведесе теперь въ газе- тахъ надъ тымъ, якъ одбулося повѣтанье цѣ- саря зъ папою. Одѣй кажуть, що цѣсарь поцѣ- ловавъ папу въ колѣно а другі доказують, що лишь въ руку; особы зновъ зъ свиты цѣ- сарского кажуть, що цѣсарь подавъ лишь руку папѣ и се здаесе буде правдою. Такъ само не знати на певно, о чѣмъ розговорювавъ цѣсарь зъ папою. Клерикалы кажуть, що порушена була римска справа, но то здаесе буде неим- вѣрнымъ, позаякъ розмова тревала всего лишь 20 минутъ и була тайною а доперва пѣзній- ше запрошено кн. Генриха.

Минушого тыждя бувъ Клемансо въ Тулонѣ и мавъ тамъ въ федеративно ради- альномъ кабинетѣ дощу бесѣду, въ котрій промовлявъ въ користь ревазіи конститущіи и кабинету Флюкета. Коли предѣдатель того комитету сыставъ его, якими средствами мож- на-бы найбільше поборовати булянизмъ, сказавъ Клемансо, що булянизми не усто- ялись-бы, наколи-бы всѣ републикане згѣдно поступали и коли-бъ правительство завело вже бѣдъ давна дожидаий реформи, якъ зменшеніе податковъ и грунтовне очищеніе администра- ціи зъ клерикальных урядників. О ревізіи, котру-бы мѣвъ Флюке предладати, выска- зався Клемансо зъ сокобамъ и додавъ, що у- сувати теперьшній кабинетъ значило-бы ро- бити Ферриому и Буланжеру велику радѣсть.

Король Миланъ перебуде у Вѣднѣ ше кѣлька дѣтъ. Вчера зъ рана конферувавъ ко- роль довший часъ зъ директоромъ Лендербан- ку Ганомъ въ справѣ сербской позачки кра- вев и особистей.

Гаратавинъ заявляе въ органѣ напред- вяковъ „Видело“, що не може бути жертвою натрыгъ политичныхъ и не хоче выставляти свою партію на небезпечность и длтото усу- вався бѣдъ всякою участі въ житію политич- номъ.

Зъ Букарешту довосять, що сербска ко- ролева Наталія думае сими днями выхати до Яса, де перебуде кѣлька дѣтъ а дѣтакъ поѣ- де до Россіи; она чекае ше лишь приѣзду своего повномочника Парочанаца.

Пѣсля вѣстей зъ Бѣлградѣ перенесено президента суду суцужеского и предѣдателя консесторіи, Алексѣя Ильча до Чачака. Гово- рять голосно, що перенесеніе се стоять въ звязи зъ розводомъ короля.

НОВИНКИ.

По торжествѣ 900-тыхъ роковинъ хрещенія Руси — по литургіи и освѣщенію воды при участіи по- найменше 5.000 народу — одбувалъ у Впроев. митрополита обѣдъ, на котромъ появилася яко гостѣ пять латинскихъ епископѣвъ, що взяли участі въ торжественной литургіи, рускй священник и старшійшина Старонингъ д-ръ Йондоръ Шаравеначи. При обѣдѣ першй два тоасты пѣдѣлъ Впр. митрополитъ по руски: першій въ честь папы и цѣсаря, пѣдъ котрого панованьемъ, якъ сказавъ митрополитъ, одѣй австрійскій Русины можуть исповѣдувати вѣру св. Володимира, якъ бѣдъ исповѣдувати ея въ уніи зъ Римомъ; — дру- гій тоастъ въ честь епископѣвъ латинскихъ, кот- рій своєю участію въ торжествѣ хрещенія Руси дали доказъ любви и поважаня для руской цер- кви и руского обряду. Третій тоастъ пѣдѣлъ Впр. архіеп. брм. Псаковичъ (по польски) въ честь митроп. Сильвестра, бажаючи ему, щобъ и дальше провадивъ дѣла руской церкви въ томъ

духѣ, якъ веде доси. Наконецъ краковскій епи- скопъ Дунавскій пѣдѣлъ тоастъ въ честь руской капитулы львовской, заявляючи при томъ, що бѣдъ родившихъ на Руси и заколысуваный руски- ми пѣсями, почуває прихильность до руской на- родности, а яко епископъ давъ доказъ того при одновленіи церкви св. Норберта въ Краковѣ, де- нинъ достойно презентуе рускій обрядъ, и у- мѣтивши при своей катедральной церкви въ Краковѣ одного гр.-кат. священника зъ холмской епархіи. — По обѣдѣ одбулася вѣчѣрня, по ко- трій дуже гарну проповідь державъ о. Грушка. Взагалѣ торжество 900-тыхъ роковинъ хрещенія Руси одбавлявано у Львовѣ величаво и поважно — честь за то Впроев. митрополитови и львов- скому клирови рускому!

Впроев. митрополитъ Сильвестеръ и капитула зло- жили вчера по богослуженію визиту бувшому на- мѣстникови а теперь министрови п. Филипови Залескому, бажаючи ему всего добра въ новѣмъ достоинствѣ.

Юмилей 40-лѣтнего панованя цѣсаря задумали то- вариства рускй въ Чернівцяхъ почтати — якъ доносить „Буковина“ — въ той особѣ: 1) уде- коровати и освѣтити „Народный Домъ“; 2) вы- сланіе депутаций, котра именемъ буков. Русинѣвъ аложитъ у президента краю желаніи и обѣтъ вѣр- ности; 3) взяти участі въ богослуженіи и 4) выдати и безплатно роздати „Памятн. книжку“ межи буков. школи, читальні и молодѣжъ, де бу- де бесѣда о славныхъ дѣлахъ нашего цѣсаря.

Зъ Рогатинского пишуть намъ: Память 900-тыхъ роковинъ хрещенія Руси святкувалася въ Рогати- нѣ величаво, манифестаційно. Дѣвъ великій сусѣдній парохіи Рогатинъ и Вербиловцѣ умовились обхо- дити се народне свято собѣлю. На пограничій ихъ одбулося на Липѣ великолѣпне водосвят- тье. Вѣрній, зъ мѣстохъ церквей поприходили зъ своими процесіями, обступили рѣку по о- бохъ бокахъ, занявши широкій майданъ, званый „Зарваница“. Видѣ бувъ дуже импонующій, коли надъ 2.000 народу въ свиточныхъ нестрыхъ свѣ- тахъ побѣдъ черныхъ кантѣвъ и сурдутѣвъ стало коло себе и пѣдъ умѣлымъ проводомъ мѣского пѣвца высылало зъ здоровой груди громку пѣсню. Здавалося, що се не Липа, а Дѣвиро, що народъ ажъ зъ сею хвилею помѣтуе Перуномъ. Надъ бе- регомъ, умаєнимъ приковтѣлю зеленою, стоило пять духовникѣвъ въ поважныхъ ризахъ церков- ныхъ, мѣжъ ними два голубѣбѣй патріархи Рогатинщины благословили народъ зъ високо при- ладженого мѣсця проповідувавъ о. М. М. сотруд- никъ зъ Вербиловца. Церковно-патріотична рѣчъ була якъ-разъ на таку манифестацію, вязала она и простотюдина и будила правдивый интересъ у интеллигентного. Народъ радѣвъ душено, чуючи зъ жаромъ высказуваній и повній науки слова пи- шотого, якъ що недѣлѣ змѣтуе. Сихъ кѣлька словъ нотуемо томъ, що народне то свято лишило у Рогатинщѣвъ и Вербиловчанъ таку дѣйстно милу по собі память, що наочий свѣдѣки селіане будуть о нѣмъ своимъ внукамъ и правнукамъ зъ радо- стію розказувати.

Передавыборчй загальній зборъ тов. „Академичне Братство“ одбулутся дня 21. жовтня, а въ тыж- деень одѣла с. е. дня 28 (н. с.) жовтня последу- ютъ Загальній Зборъ. Члены зберутся въ озна- ченныхъ дняхъ о год. 3. пополудни въ забудованіи университету. Одъ Выдѣлу. О. Крохмалюкъ, го- лова; Л. Допатинскій, секретарь.

Тайнымъ совѣтникомъ именованый прези- дентъ львовской апелліи п. Яковъ Симо- новичъ.

До бюро полиціи львовской зголосявся Рудольфъ Топерцеръ, резервистъ-уланъ и призваный, що бу- дучи ексекудиторомъ почтовымъ въ Подгайцахъ здефравдувавъ тамъ урядові грошѣ въ квѣтѣ 250 зр. Одѣано его до суду.

Въ Олѣвѣ, пише „Америка“, задумали чле- ны тамошней читальнѣ руской заложити братство. На засѣданіи згѣдналися члены, чтобы братство бу- ло получене зъ читальнею и назначили вкладку мѣсячну по 50 кр.

П. Гальбовичъ, профессоръ при учительской семинаріи въ Чернівцяхъ, пѣйшовъ на пенсію, а на его мѣсце установлено тымчасовымъ заступ- никомъ п. Клима.

Огнь. Зъ Рогатина довосять намъ: Ше не минулъ тыждень, а вже другій разъ присвѣчува- ла Рогатини пожарна луна. Въ пятницу 12 жовтня згорѣли по 7 год. вечеромъ дѣвъ небез- печен хаты мѣшанскій недалеко Николаѣвской церкви. Небезпечность была симъ разомъ тымъ больша, що въ той сторонѣ соломанй крышѣ до- мѣвъ. Але сторожа огнева и сусѣды нещастныхъ придушили огонь и остерегли мѣсто передъ боль- шимъ же злочастьемъ. Огнь занялся съ середи- ны, оповѣдають, при паленіи горѣвѣи.

Цѣнава просьба. Якійсь п. Абендротъ подавъ до сойму просьбу о запомогѣ въ квѣтѣ 2000 зр. для своей дочки на образованіе въ свѣтѣ, по- дѣлае коли бюджетова комисія для всѣхъ, що о- бразуются въ штутѣ, вызначае лишь 3000 зр. И що-жъ кому приде зъ того, що панна Абендрот- тѣна выучиться свѣту?

До повѣстової рады въ Бучачи выбрано при до- повняющѣмъ выборѣ зъ большыхъ посѣлостей Ан- тона Ковичко, председателя двѣрского обшару въ Вербилинѣ.

П. Станиславъ Щепановскій, позолъ до рады державной, буде мати въ недѣлю 21. с. м. од- читъ въ товариствѣ католицкой молодежи руко- дѣльничон „Скала“, при ул. Мицкевича ч. 28.

Перша зѣльница въ Хинахъ має бути пѣдвозвѣ- щена въ рухъ. Спознучи она лѣтну резиден- цію короля зъ мѣстомъ Тіеянинъ оддаленымъ на 6 км. Будовою зѣльницѣй занялись французскй инжениры. Першій поѣздъ зъ шести вагонѣвъ, назначенный для ужитку короля, має заохотити Хинѣвъ до будованя зѣльницѣй.

Спростованѣ. Пѣдчасъ богослуженія въ честь 900-тної рѣчницѣй хрещенія Руси проводивъ хо- ромъ питомцѣвъ П. Ивацѣвъ а не, якъ подано въ послѣднѣмъ числѣ нашей часописи, О. Нижан- ковскій.

Дрѣбній вѣсти. Дня 30. с. м. одбудеся вѣчна- нѣе п. Ивана Улованьского, укѣдченого богосло- ва, зъ панною Антонією Мацѣвскою, дочкою па-

роха Мих. Мацѣвского въ Босирахъ. — Вчера далося чути въ Аквиле сильне трясеніе землѣ.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскон.

Введеній въ душпастврство оо. Орестъ Сол- тивенчикъ въ сотрудицтво въ Добромиліи, а Сим. Чичилончикъ въ сотрудицтво въ Ожѣмлі, дек. су- дово-вишеского.

До канон. институтіи възваный о. Николай Ничай на парохію Замочокъ дек. жовковского.

Канон. институтію одержавъ о. Григ. Вѣ- льпийскій на парохію Волошинова, дек. старо-сам- бѣрского.

Одпустку зъ тутешной епархіи до еп. ста- ниславѣвской одержавъ п. Еронимъ Бариль, у- кѣдченый богословъ.

Наука, штука и литература.

Русскій народный театр. Представленіе звѣст- ной комедіи Григоріевича, Шляхта хѣдѣ ко- ва“ одбулося въ субботу при майже зовѣмъ пу- стѣй сали. Замѣсцевыхъ гостей не було вже у Львовѣ, а львовскій Русины якось не квапились того вечера до театру, тожъ и сали свѣтила пу- стьки. При порожній касѣ тяжко жадали гумору бѣдъ артистѣвъ, а все таки признати мусимо, що майже всѣ граючі того вечера артистки и арти- сты сповнили свою задачу советно. Особливо одзначились п-ѣ Осиповичева (префектова Ро- зумовска), пп. Клѣшевскій (писарь), Бибе- ровичъ (шляхтичъ Рура), Пѣдвысоцкій (шляхтичъ Трѣска), Стечинскій (Розумовскій), зъ меншихъ роль особливо удачно выпала роль Валентого п. Кирицкій) и Кириля Рады (п. Я- новичъ). П. Осиповичъ доволилъ насъ зо- вѣмъ яко жидъ-арендаръ а вже менше яко моло- дѣй женихъ. Въ роли шляхтанки Трѣсковой вы- ступала п-ѣ Романовска. Не могочи зъ той одной роль, котру передъ двома роками дуже гар- но грала п-ѣ Биберовичева, осудити таланту той нѣмъ же незвѣстной артистки, мусимо звернути ей увагу на выголѣшуваніе поодинокихъ реченъ, котре разить у пей трохи тымъ, що деякі слова выголѣшуе надто тихо и скоро, мѣвъ-бы пролы- каючи, а деякі надто зновъ маркантно. Не все такожъ маркуе п-ѣ Романовска ті мѣсця, котрі вымагали-бы того, а иногда кладе вагу якъ-разъ на те що менше важне, пропускаячи безъ замар- кованя важнѣйшій мѣсця бесѣды. П. Гулевичъ (Кашкевичъ) мавъ тяжку задачу, обнявши роль бл. п. Стефурака, однакъ выязався зъ пей до- сытъ добре, хочъ, розумѣея, далеко не дорѣвнѣвъ своему попередникови. Статисты-селіане въ сценѣ въ коршмѣ а особливо при выборахъ развили над- то великою непоручливістю и повнымъ бракомъ участі въ акціи. Декорація первого акту (хѣтхъ прѣмѣкта) здаесе намъ невѣдѣвною.

Вчера с. е. въ недѣлю не було представле- ния, позаякъ товариство „Frohsinn“ потребувало того вечера салѣ на свою цѣль. Надѣятисъ на- лежить, що Публика руска поощитъ въ слѣду- ючѣмъ тыждни громадно на представлѣни, котрыхъ буде вже всего лишь 7 у Львовѣ, бо представ- леніе суботнѣйше не покрыло анѣ половини звы- чайныхъ выдатковъ одного вечера, супротивъ чо- го при дальшій подѣбѣй „абстинеціи“ публики театръ нашъ не мѣвъ-бы бѣдѣрати у Львовѣ на- вѣтъ своихъ „официальныхъ“ 12 представлѣнь.

Часописъ Правда уже появилось перше число пѣдъ заг. „Правда“ мѣсячникъ политикѣй, науки и письменства. Рѣчникъ XIV. Выпускъ I. за мѣсяць жовтень 1888. Видѣаъ и за редакцію відповідае: д-р Евгений Оленицкій. Змѣст. Вступне слово відъ издавничтва. Славянськимъ гостямъ, що за- вѣтали у Київ на юбилей 900-лѣтнего христіань- ства Русѣй. Потреба реформи въ освѣтѣ жіноцтва — Ів-ка. Анастасіяда або лихолѣття въ Чернигѣв- щинѣ — Вас. Буржуа. Вісті: зъ Київѣа, Полта- ви, Чернигова, Уманѣ, Станѣслава и Городницѣй. Переглядъ политичный — Ів. Франка. Українѣ — поезіи Сивенского. Павло Апостол, зъ недрукова- ныхъ поезій Степана Руданьского. Молоді лѣта Федьковича — Ів. Франка. Переглядъ литератур- но-наукowy — д-ра Евгения Оленицккого. Ві- бліографія — Вас. Січовика. Пропаші, повѣсти. У Львовѣ, 1888. 3 друкарні товариства имени Шевченка. (Стор. 80+16 повѣсти, въ 8-ку).

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 15 жовтня. Вчера одбулося одкрыте нового театру цѣсарского въ при- сутности цѣсаря, короля Милана, кн. Уель- ского и множества достойникѣвъ та гостей.

Римъ 15 жовтня. Цѣсарь оглядавъ въ супровѣдъ Криспінго и гр. Герберта Бисмар- ка мѣскій музей. На могилѣ Виктора Еману- ила зложивъ цѣсарь вѣнецъ.

Вѣдѣнь 15 жовтня. Проводирѣ парламентарной большности мають зѣбратися въ че- ттверъ на нараду.

Вѣдѣнь 15 жовтня. Король Миланъ кон- ферувавъ вчера зъ гр. Кальнокимъ черезъ пѣдтора годины, а по обѣдѣ приймавъ визиты архикнязѣвъ Рудольфа и Вильгельма.

Парижъ 15 жовтня. Министерство вой- ны постановило не допускати заграничныхъ офицерѣвъ анѣ до шкѣлъ войсковыхъ анѣ до полкѣвъ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. СС. въ Тернополѣ. Заплачено доперва до 31 липня. — Пчт. Касино въ Олѣвску. Заплачено до 31 жовтня; именно 28/12 4.50 зр., 18/4 1.50 зр., 22/7 4.50 зр., 14/10 4.50 зр. — Воч. К. Б. въ Сморжу. Для Васъ замовлено „Дѣло“ бѣдъ 1/13 жовт- ня, отже бѣдъ втора почлаеся высылка.

Цѣна зѣбѣа и другихъ продуктівъ.

13. л. жовтня 1888.

Львовъ: Пшеница 6-80 до 7-50, жито 5-10 до 5-65, ячмѣнь 5-75 до 7-50, овесъ 5-10 до 6-—, горохъ 6-50 до 10.—, вика 4-50 до 5-—, рѣпакъ 12-50 до 13-40, лянка — до —, конюшина чер- вона 48-— до 57-—, конюшина бѣла 40-— до 48-—, конюшина шведска — до —, хмѣль бѣдъ 80 до 115-— зр. за 56 кильо въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 31-— до 31-50 зр.

Тернопѣль: Пшеница 6-60 до 7-25, жито 5-— до 5-40, ячмѣнь 5-50 до 7-—, овесъ 5-20 до 5-80, горохъ 6-— до 10-—, вика 4-30 до 4-75, рѣпакъ 12-— до 13.25, лянка — до —, конюшина черво- на 46-— до 56-—, конюшина бѣла 40-— до 47-— конюшина шведска — до —.

Пѣдволочиска: Пшеница 6-50 до 7-20, жито 5-— до 5-45, ячмѣнь 5-50 до 7-—, овесъ 5-15 до 5-75, горохъ 6-— до 10-—, вика 4-50 до 5-10, рѣпакъ 12-— до 13-20, лянка — до —, коню- шина червона 45-— до 56-—, конюшина бѣла 37-— до 53-—, конюшина шведска 28 до 35.

ВЪ САЛИ ТОВАРИСТВА „FROHSINN“

(ГОТЕЛЬ ЖОРЖА)

РУССКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

пѣдъ зарѣдомъ П. Биберовича и П. Гриневецкого.

Во Второкъ дня 4 (16) Жовтня 1888.

КОРНЕВИЛЬСКІЙ ДЗВОНЫ

Опера комична въ 4. актахъ, музыка Р. Плянкета, переводъ А. К.

Представлена такъ якъ на всѣхъ столѣчныхъ сценахъ.

РЕЖИСЕРЪ: П. ГРИНЕВЕЦКІЙ.

ОСОБЫ:

Марграфъ де Корневиль	А. Клѣшевскій
Гаспардъ	В. Платовскій
Вѣйтъ	А. Стечинскій
Жермана	К. Радкевичъ
Данна	К. Клѣшевска
Жанъ Гренише	С. Яновичъ
Нотаръ	О. Осиповичъ
Гриппардонъ	П. Парадокъ
Фонваръ	М. Кирицкій
Фрузя	М. Людѣвичева
Гертруда	С. Романовска
Кася	М. Радкевичъ
Мариса	Д. Вишнеуска
Юася	Е. Стечинска
Зувална	В. Ружицка
Канцельо матрозъ	И. Гулякъ

Хлопцѣ, дѣвчата, народъ, матрозы. — Дѣесе въ Нормандіи.

Нові костюмы и нова выставка.

ЦѣНЫ МѢСЦЕ: Кресло въ першій 6-ти рядѣхъ 1 зр., Кресло въ дальшійхъ рядѣхъ 80 кр., Паркетъ 50 кр., Пар- теръ 25 кр. Цѣна абонемента за кресло наперво на 12 представлѣнь 10 зр., за кресло другорядіе 8 зр.

Билетѣвъ достати можна въ торговліи ВП Димета въ ринку въ Товариствѣ „Руска Бѣсѣда“, а вечеромъ бѣдъ години 6. при касѣ.

Початокъ точно о годинѣ 7 вечеромъ.

Надѣслане.

Антика РУКЕРА у Львовѣ

поручае 2460 206-?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на атаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 25 р. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Фабрика зварѣдовъ рѣльничихъ и гисерня

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгой поручае свои вы- 2339 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 88-?

Лѣкаръ дентистъ

Маркъ

дипломованый на университетѣ вѣдѣнськомъ

отворивъ 2607 4-?

Ателіе дентистичне

при ул. Галицкой ч. 1.1. поверхъ и ординуе бѣдъ 9 до 6 год.

Выготвляе штучній зубы и цѣліи щѣки, о- пертїи на тисненомъ воздухѣ пѣсля найновѣйшой американской системы. Выконуе всякі операціи безъ боли при помочи коканны. Пломбуе надѣсо- ваний зубы золотомъ, срѣбломъ, цементомъ и т. п.

ЗАГАЛЬНЕ ЗѢБРАНЬЕ

„Народной Торговлѣ“, товариства заре- гистрованного зъ ограниченою порукою.

Масмо честь запросити П. Т. Членѣвъ на Загальне ЗѢбранье Народной Торговлѣ, това- риства зарегистрированного зъ ограниченою по- рукою, котре одбудеся дня 31 (н. ст.) жовтня 1888 въ Народномъ Домѣ о 4. годинѣ по по- лудни.

Порядокъ дневный:

- 1) Справозданіе Совѣта управляющого;
- 2) Справозданіе и внесенія Комитету контрольного (§§. 34 и 46 статута).
- 3) Означеніе высоты марки презентійной для членѣвъ управляющого Совѣта на р. 1888/9.
- 4) Выборъ Комитету контрольного на р. 1888/9 (§§. 24 и 46 статута).
- 5) Внесенія членѣвъ.

Яко легитимация служить книжочка удѣлова.

Львовѣ 12 (н. ст.) жовтня 1888.

Евгеній Дудкевичъ,

предѣдатель.

Иванъ Костецкій

членъ Совѣта управ.

Розклад їзди на залізницях державних.
важний 605 1 зосиція 1888.

Приходять до Львова: о год. 1.15 вночі з Будапешту, Лавочного, Стрия, Кросна, Хирова, Гусятина, Станиславова; — о год. 8.06 рано з Сухой, Хирова, Стрия; — о год. 8.20 по полудні з Сухой, Хирова, Гусятина, Станиславова і Стрия; — о год. 7.40 ввечері з Гусятина.
Одходять до Львова: о год. 5 рано до Стрия, Лавочного, Будапешту, Хирова і Стружа; — о год. 10.15 рано до Стрия, Станиславова, Гусятина, Хирова і Сухи; о год. 7.50 ввечері до Хирова і Сухи, — о год. 9.48 ввечері до Станиславова і Гусятина.
2288 69-4

НАЙЛУЧШИЙ ПАПІРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ єсть правдивий

LE NOUVEAU

1931 французскій фабрикаць 30 36
CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ подробною остерегася!

Сей папіръ поручають якъ найлучше па. л-рѣ І. І. Палъ, д-рѣ Е. Людвигъ, д-рѣ Е. Липманъ, профессору хеміи при вѣдѣнскімъ университетѣ а то для его знаменитой личности, его абсолютной чистоты и для того, що до него не домішав жадній шкідливий здоровю матеріи.

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсу дневномъ

5% Листы гипотечный

якъ такожь

5% преміованій листы гипотечный

Поручена зъ провинціи выповняе
одворотною почтою безъ провизии.

2220 96-0

Складъ Гегеліейскіхъ Винъ І. ВЫСОЧАНСКОГО въ Дрогобичи

высылає гегеліейскіе вина въ оплетеныхъ бутляхъ скляныхъ 5-ти и 10-ти литровыхъ, такожь въ бочкахъ по 135 литровъ, по такихъ цѣнахъ:

Гег. ч. I. 5 л. D. 2.35, 10 л. D. 4.25, 135 л. 40 зр.
" II. " 2-70, " 4-90, " 47 " 57 "
" III. " 3-10, " 5-75, " 57 "
" IV. " 3-70, " 7-—, " 72 "
За „Demejon“ 5 литр. 50 кр., а 10 литр. 80 кр. оплатно Дрогобичъ звертаю.

На ишій родъ винъ службу спеціалі-
нальз цриникомъ. 2603 9-2

Глядять лекціи

до шкѣлъ пародныхъ за умѣреною
вынагородою — кандидатъ учи-
тельскій. — Близна вѣдомѣсть
2609 въ редакціи „Дѣла“. 2-5

Ученикъ вышней гим- назіи

приватистъ, пошукуюе для браку
удержанія лекціи на солѣ або въ
мѣстѣ. Ласкавій зголошена подѣ
адресою: В. Р. уч. гимн. ул. Пе-
карска ч. 37 у Львовѣ. 2-3

Д-ра Е-

гѣра бѣлье, кафтаники одѣ поту
трикотей и сѣтковой, рукавицъ
и рушники до натираня

поручає найдешевше

2587 ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгеръ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

МАСЛО

найдешевше и найлѣпше
лише

въ торговлі сельскихъ продуктоѣ

Станиславы Песелъ

2597 Галицка ч. 15. 8-2

ВЫДАЧА ТОВАРИСТВА „ПРОСВѢТЫ“

Географія Руси

часть перша

Русь галицка, буковиньска и
угорска

въ картою тыхъ земель.

Цѣна 45 кр. (зъ пересылкою
почтою 50 кр.)

Карта Галичины, Буковины и
угорскон Руси сама по себе 10 кр.
(зъ перес. почт. 12 кр.)

Народно-русскій Молитовникъ

для дѣтей, одобренній Впр. Ми-
троп. Сильвестромъ (сторѣвъ 143).
Цѣна дуже низька, бо лише 20
кр. (въ краснихъ оправахъ 25
кр. и 35 кр.). При куплѣ за
10 зр. опускаєся 20% рабату.
Той молитовницею надалася на
дарунокъ (мѣжъ иншимъ на памя-
тку епископскихъ визитацій ка-
ноничныхъ). При замовленю боль-
шого числа примѣрниковъ можна
жадати (за малу оплату) одпо-
вѣднихъ золотыхъ нарисей на
оправѣ.

Исторія Скиту Манявского

вразъ зъ

Збѣрникомъ грамотъ, листѣвъ
и деякихъ судовыхъ докумен-
товъ, дотычныхъ того мона-
стиря.

Написанъ и уложивъ

Д-ра Юліана Целевича,

профессоръ при ц. к. ак. гим. у Львовѣ
у Львовѣ, 1887. Накладомъ автора.

Цѣна 1 зр.; зъ рекомендаціою
пересылкою о 20 кр. больше.

Дѣстати можна въ книгарни
Ипст. Старовиницкого и Мили-
ковскаго (п. Старжика) у Львовѣ.
Можна такожь замовляти черезъ
канцелярію Просвѣты або черезъ
редакціи русскихъ газетъ у Львовѣ.

Лишь правъ съ маркою „Котва“!

Страдающимъ на гостелъ
и ревматизмъ поручася
сильз правдивый
Pain-Expeller
съ „Котвою“ яко дуже
успѣшноє средство домово.

(Въ записѣ майже въ всѣхъ антикахъ)

Девять медалей заслуги, дипломъ признания и дипломъ гоноровый

на всемирной выставѣ въ Антверпеніи

за незрѣваній

Выробы косметичный, Тоалетный и Парфюмерный.

Антилентилія. Нѣякій артикуль тоалетный не може
остатися що-до успѣху и доброты зъ
Антилентилією. Средство се одержане зъ одсвѣжающихъ суб-
станцій, усугає въ короткомъ часѣ веснянки, опаленія солнцни,
пьямы пѣчнковой, слѣды по ранахъ и т. д., надале лицо свѣжѣсть
и нѣжнѣсть. — Цѣна 2 зр.

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣдому по колькоразо-
вѣмъ ужитою привертаетъ красну барву. Пилип-
тонъ не фарбує, лише одмолоджує волосе, которе подѣ вилы-
вомъ сего одлинного средства одыскує первѣстну бару, мат-
кѣсть и одлысь. — Цѣна флакону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найспильнѣше выпадающе волосю вздержує,
цѣбулькѣ волосей взмѣняє и до выторю
ваня та поросту волосю побуждає. Лисины покрываються крас-
нымъ волосемъ. — Цѣлый флаконъ 3 зр. Пѣвъ флакону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖИЙ

Знамените поведженье и покусъ сего пудру суть найлѣп-
шихъ доказомъ его незрѣваню доброты. — Пудръ княжій
на всѣхъ выставахъ бувъ першимъ, а численній медалѣ заслуги,
якими его одзначили, найлѣпше его поручають. — Пудръ княжій
не мѣститъ жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, єсть се найчѣ-
стѣйша и найнѣжнѣйша мучка рѣстнина, приемно прилагаетъ до
лица, надале красну, природну бѣдѣсть и єсть неоцѣнимъ сред-
ствомъ до окрасы лица.

Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебе-
дикомъ 1 зр. 50 кр. Розжевий для блѣдинокъ и кремовой для
шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., больше зр. 1.20
зъ пуделкомъ зр. 1.60.

Вода фіалкова. Усугає зъ лица прищѣ, лишай, угрики,
попаданье и лученье шкѣры, выглад-
джує морщинки и долики основ. Лице одсвѣжує, выбѣлює и вы-
нѣжнює до той степені, що ако средство тоалетово-тигѣнне
зѣстало одзначене медалемъ заслуги на выставѣ природно-лѣ-
карской въ Краковѣ. Цѣна 1 зр.

Мыло косметичное. Одзначася надзвычайною нѣжнѣ-
стєю и велимъ приемнымъ запя-
хомъ, лабѣдно дѣлає на нашкѣрокъ, запобѣгає попаданю рукъ
и лица, дуже нѣжно очищує шкѣру. — Усугає вселіицѣ и животнѣ-
бруннѣйшѣмъ зъ лица. Цѣна 60 кр.

П. ИГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, Го-
тель Европейскій, пляцъ Маріяцкій и уліція Галицка, рѣгъ Ва-
ловомъ ВЪ КРАКОВѣ Суконницъ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦѣХъ
Ринокъ ч. 2. 2529 24-2

СРЕДСТВА ЛѢКАРСКИИ и ТОАЛЕТНИИ

ІОСИФА ТРАВЧИНЬСКОГО антикаря „Подѣ Короною“ въ Краковѣ.

Вино хипное и вино хипное зъ зѣлѣомъ, порученій Тов. Лѣкарѣвъ краковскихъ, выроблюваній
зъ найлѣпшю коры хиповой, а одповѣдаючій всякимъ вимогамъ медицинъ, сталася необходимъ въ ординаріяхъ
лѣкарскихъ. — Се средство взмѣняє цѣлый организмъ, подпомагає травленье и апетитъ, неоцѣнимъ ставєсь
для реконвалесцентѣвъ по тифусѣ, запалено легкыхъ, дифтеріи, скарлатинѣ и т. п., въ катаряхъ желудка и ки-
шокъ, въ сухотахъ, бѣдѣщѣ, въ роздразненіяхъ нервовыхъ, въ выселеню организму, въ опѣрныхъ фебрахъ.
Для дѣтей слабыхъ єсть се одинокимъ средствомъ. Цѣна флашки 2 зр., пѣвъ флашки 1 зр. 20 кр.

Вино пенсеновое, въ нестравности, браку апетиту и въ много иншихъ недугахъ желудка. Ц. 1 зр. 50 кр.
Вино румбарбаровое, въ недугахъ желудка, пѣчнкой, жѣлчцѣ, затѣканю и т. п. Цѣна 1 зр. 50 кр.
Розчинъ „Легаса“, має пирофосфоратъ зѣлза и соды, который въ браку крови, бѣдѣщѣ, роздразненіяхъ
нервовыхъ, ослабленю и виниченю цѣлого организму, признали найславнѣйшій лѣкаръ за найнѣжнѣше средство,
бо робить кровь молодою и свѣжою. Цѣна 50 кр.

Бальсамъ здоровья, єсть се одичане средство домовѣ въ недугахъ, що повстали зъ злого желудка. Ока-
залось оно спасеннымъ въ катарѣ, боляхъ и корчахъ желудка, гемерондахъ, браку апетиту, зѣзѣ, затѣканіяхъ,
боляхъ и заворотахъ головы. Цѣна флашки 1 зр., пѣвъ флашки 50 кр. Численній свѣдѣства суть доказомъ
его успѣшности.

Вино Пале! Для жены моеи, недугой на хроничній катаръ желудка, бѣлы головы, омѣлѣсть, привѣзъ
и Вашъ „Бальсамъ здоровья“. Вже при зажитю першою половиною флашки жена моя почуваша далеко сильнѣй-
шою и здоровѣю, а нынѣ находится вже въ найлѣпшѣмъ здоровю.

Варшава д. 29 мая 1886 р.

Юліи Потокій.

Сиропъ бальзамично-зеловый. Цѣна 75 кр. **Пастыльки зеловы.** Цѣна 50 кр. Оба сй средства зло-
женъ зъ выгнѣтъ горѣнхъ вѣдѣ, одличного смаку, оддалаютъ найопѣрнѣйшій кашель сухой и нервовой, да-
вление, коклюшь, плаванье кровию, хрипку, духоту и флегму.

Зѣла карпатскій оддалаютъ довотрѣвалій кашель, катаръ легкыхъ, давление въ горлѣ. Цѣна 40 кр.
Зѣла карпатскій єсть знаменитымъ средствомъ для недужныхъ на легки и горло, астму, бракъ
воздуха, бо розбрысканій брызканью въ воздухъ нановіе коматы трѣвалою и здоровю воєню лѣдѣтъ
шпильковыхъ. Цѣна флашки 1 зр. 50 кр., пѣвъ флашки 75 кр. Врѣскава до того 1 зр. 20 кр.

Зѣла противревматичній и противгостевей, суть неоцѣнимъ для недужныхъ на ревматизмъ, гостецъ,
подугу, ломанье въ крѣжахъ, заразомъ чиститъ кровь, привертаетъ организмъ здоровъ соки. Лѣчать чудово
золотую застерѣлу такъ у доорыхъ якъ и у дѣтей. Цѣна 1 зр.

Смарованье бальзамично-зеловое. Цѣна 1 зр. 50 кр. **Експелеринъ.** Цѣна 30 кр., 60 кр. и 1 зр. 50 кр.
Натравочіи мѣсяи недужіи однымъ зъ тыхъ средствъ два разы на день, оддалася заданней ревматизмъ, гостецъ,
ревматизмъ въ головѣ, таковы хвилевый парализъ рукъ и ногъ.

Бальсамъ на одморозенье. Средство неоцѣнимъ. Цѣна 50 кр. **Верруциль,** нищить дѣлкомъ одтѣски,
бородавки и згубѣлости шкѣры. Цѣна 50 кр. **Каплѣ чудесный** зъ кованю. По зажитю тыхъ капелъ устає
навѣтъ найнѣжнѣйшій бѣдъ зубѣвъ. Цѣна 50 кр. **Вата лагодяча** бѣдъ зубѣвъ 15 кр. **Алиаль** до натираня про-
тивъ мигренъ, флегмъ и лигрѣканю въ ухахъ и лица. Цѣна 1 зр.

Регенераторъ єсть незрѣванымъ средствомъ, бо привертаетъ сивымъ и споловѣнымъ волосамъ пер-
вѣстну барву та взмѣняючій ихъ, надале незвычку мягкѣсть и позысьє, до того нищить парилъ и прищѣ. Пе-
редъ ужитьемъ не треба волосъ мити въ содѣ и мылѣ, ає зрѣстни волосе сѣмъ пыльнымъ, а по 8—10 дѣтъ
одержать они первѣстну барву. Пыльз сѣй не плизитъ въ шкѣры нѣ бѣдъ, и черезъ се переходить всѣ досѣ
знай средства. Цѣна 3 зр. и 1 зр. 50 кр.

Пудеръ знаменито пристаючій до тѣла въ трехъ барвахъ, бѣлый, розжевий для блѣдинокъ, кремовой
для шатинокъ и брунетокъ. Цѣна коробки 30 и 50 кр., и 1 зр. — Пудеръ мого выробу одначася деликатностєю,
знаменитымъ прилаганьемъ до тѣла такъ дуже, що пѣхто не догадаєся пудру; не має такожь шкѣдливыхъ скла-
дѣнѣвъ, тому ужити его якъ найлѣпше поручаю.

Паста красоты. (Crème de beauté). оддалє морщинки, веснянки, плямы пѣчнковой, прыщѣ, червѣность
пѣса, однымъ словомъ єсть се средство одмолоджуєче и надалєе лицо надызчайшу нѣжнѣсть и свѣжѣсть. Цѣна
85 кр. **Кремъ глицериновый** надалєе тѣлу мягкѣсть, не допускаючи заразомъ, чтобы руки и лице попадалися. Ц. 75 кр.

Вода до устѣ. Цѣна 75 и 30 кр. **Паста до зубѣвъ.** Цѣна 50 и 25 кр. Не допускають порошкити и чор-
нѣти зуалъ, кровянисть и ослабѣнїє лѣсамъ, а до того нищить непріємну воєню, котора выхѣдитъ часто зъ устѣ.

Ессенція мятова толькѣ мого выробу єсть добра половику рано и по обѣдѣ уста бо оддала немину
воєню а заразомъ вскрѣпанье и одсвѣжає цѣле подѣбнѣше. Цѣна 50 кр.

Ессенція лопухова. Цѣна 50 кр. **Ойлъ лопуховой.** Цѣна 80 кр., и **Ессенція татно-лопухова.** Цѣна
80 кр. не допускають выпадаюа волосъ, творєня парилѣвъ, грибокѣвъ и половѣтъ волосю.

Липіонеза, одначася незвычкимъ мылымъ запахомъ. Выбѣлює и вынѣжнює шкѣру, лабѣдно дѣлає на
нашкѣрокъ и тому вырѣбные морщинки и долики по бѣшѣ. Запобѣгає паданю лица и рукъ, лученю и пуханю
шкѣры. Усугає прищѣ, лишай, плямы, веснянки и т. д., хоронячи заразомъ одѣ опаленія. Цѣна 75 кр.

Мыло зеловое. Надалєе лицо незвыччайшу бѣдѣсть и нѣжнѣсть. Цѣна 25 кр. **Мыло глицериново** пыльное,
одиноко до захаваня барвы лица до побѣны старости, удержує еи безнастанно свѣжо и нѣжно и хоронитъ одѣ
опаленія, плямы пѣчнковыхъ и т. п. Ц. 60 кр. **Вода козыньска,** власного выробу, має загальне признание.
Цѣна 70, 35 и 250 кр. **Чудесный пластырь краковскій** на всѣ заданней раны и склыченія. Цѣна 40 кр.

Порошокъ усугаючій мозгъ, боащитъ и ишій домѣи насѣкомъ. Цѣна 25 кр.
Антика єсть заосмотрѣна у всѣхъ средства лѣчничій найновѣйшю медициною, вробѣ того у всѣхъ
выробѣ лѣчничій, косметичній и перфумерій зъ перворядныхъ фабрикъ французскихъ и нѣмецкихъ. Складъ водѣ
минеральныхъ, привадовъ хирургическихъ и средствъ гомеопатическихъ.

2287 19-24

Цѣнники и брошурки даромъ и оплатно.

ПОСЛѢДНЫЙ МѢСЯЦЪ:

Лѣосы зъ Цѣсарской Ювильной Выставы Промысловой лише 50 кр.

Головна ВЫГРАНА 25.000 Гульденѣвъ

Лѣосѣвъ дѣстати можна въ ред. „Дѣла“ и въ конторахъ вымѣны Авт. Шеленберга и Сокаль & Лилієнъ.

2610 6-2

При закуплѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Выдавецъ и одвѣчалный редакторъ Иванъ Белей.

Папірѣ въ фабр. Черлянської.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка подѣ зар. К. Бѣдзарского.

О половину зниженій цѣны

для предплатниковъ „Дѣла“,
„Зорѣ“ и „Батьківщини“.

на давнѣйшій томы „Библиотекы
найзнаменитѣйшихъ повстєй“ т.
I—XX, включно, чи ато купує
разомъ чи поодиноко, якъ доєго ви-
стане невеликій запасъ. Зголошу-
ватисѣ треба просто до „Адми-
нистраціи Дѣла у Львовѣ“.

Знижена цѣна всѣхъ 20 томѣвъ
13 зр. 80 кр. (на пересылку почто-
ву треба долучити 30 кр.)

ДѢЛО

Выходить у Львові по дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ой годины по полудню. Лѣто-ратурный додатокъ „Виблютека найнамен. повѣстей“ выходитъ въ второкъ, а въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро огло-шеній, ул. Комерціяка 11. а Бюро газетъ ул. Кар. Лю-довска 9. У Вломи Haazenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibellungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфуртѣ и Лейпцигѣ M. Haazenstein & Vogler. G. L. Daube & Co. Предплата на „Дѣло“ и надежность за инсераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австріи: за Заграничною: на цѣлый рокъ . . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар. на полъ року . . . 9 ар. на полъ року . . . 12 ар. на чверть року . . . 4:50 ар. на чверть року . . . 6 ар. на мѣсяцъ . . . 1:50 ар. У Львові: на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на полъ року . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на мѣсяцъ . . . 1:86 ар. Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на поперодне застереження. — Рекламация неопечатаный вѣдѣль бѣдъ порта. — Неоднокое члене коштуе 8 кр. а. в. Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ однокотрѣмъ печатномъ, въ рубр. „Надоболане“ по 20 кр. а. в. Подяки числяться по 10 кр. бѣдъ стишка.

Зъ днѣмъ 1 (13) жовтня почався новий чвертьрокъ издавництва „Дѣла“ зъ „Виблютекою найнамен. повѣстей“. Просимо П. Т. Предплатниківъ, щоби зволіли якъ найскорше прислати залеглости и предплату.

Шкѣльные внесеніе пос. Романчука въ комисію.

Комисія шкѣльна рада въ днѣхъ 12, 13 и 14 с. м. надъ внесеніемъ посла Романчука о заложеномъ рускихъ шкѣль народныхъ, учительскихъ семинарій и паралельныхъ гимназіальныхъ. Внесеніе то дослѣднее было до комисіи ще 27-ого вересня и комисія мала ажъ надто вѣльного часу, щоби надъ нимъ радити, бо вѣвшихъ справъ не было и цѣлый тыждень не збиралася зовсѣмъ.

Дня 12-ого с. м. збиралася въ повѣмѣ комисіи 15-ти членѣвъ, поприходили и такі членѣ, котри вѣлили на засѣданіяхъ не бува-ли; не было только д-ра Черкавского, котрый мавъ двонедѣльну відсутку.

Вотмѣреній только ементуально на рефе-рента проф. д-ра Пилать прийшовъ уже зъ цѣлкомъ готовымъ рефератомъ, въ котромъ внесеніе п. Романчука що-до шкѣль народ-ныхъ и семинарій учительскихъ цѣлкомъ про-тивнився, а що-до паралельныхъ при гимназіяхъ годився только на такую зміну теперѣшного закона, щоби тамъ, де бы рада шкѣльна руску паралельку узнала за потрібну, не лише поодинокіи предметъ, але вся наука подава-лася по руски.

П. Романчукъ бѣдповѣвъ, що, якъ ви-дѣти изъ способу трактованя его внесеня, справа муситъ бути вже оуждена въ кю-бахъ чи на колѣ, тожъ теперѣшня дискусія есть очевидно только чистою формальною; однакъ вѣдѣ въ нѣмъ зъ обязавку своего, — и потѣмъ въ обговорѣній бесѣдѣ збивавъ що найголовнѣйшій твердження референта.

Другі членѣ комисіи, якъ еп. Солец-кій, Малецкій и н., твердили згѣдно зъ референтомъ, що внесеніе п. Романчука що-до шкѣль народныхъ въ свой теперѣшній формѣ вводитъ певный примусъ зъ горы, за-мѣсть щоби инициатива выходила зъ долины, бѣдъ родичѣвъ и громады.

П. Романчукъ хоче вернути до пер-вѣстного давного внеску п. Романчука, котрый передъ двома роками зъ доданіемъ де-якихъ застережень бувъ ухвалѣний, але не одержавъ найвысшей санкціи, отже поставивъ таке внесеніе: „Поручаея видѣлову краевому, щоби перевѣвъ переговоры (гогованія) зъ ц. к. правительствомъ що-до способу, въ який бы дорожъ законодательной можна осушествовати таку, мѣстачу-ся въ ухвалѣ соймовой зъ 19 сѣчня 1886 въ справѣ выкладового языка въ школахъ народныхъ, и бѣдповѣдній внесеня предложивъ соймови на найближшій сѣсін“.

П. Романчукъ заявивъ, що бѣдъ такому числу платоничному внесенію, котре справу черезъ 5 лѣтъ трактовати ще на 6-тый рокъ бѣдкладае, а и на той не подае ще завадне-ноя вѣдѣ на ви залогоженіе, есть против-ный и надъ нимъ не буде голосуваня; бѣдъ по-ставивъ сего року свое внесеніе въ бѣдѣмной формѣ, якъ первѣстно, бо видѣвъ, що въ та-кой формѣ оны труднѣе до перевѣденя; тѣмъ же, що противъ сену новон формы выступаютъ, засланяють нею только политичный мотивы.

По довѣдній дискусіи принято одоголосно, противъ голосу п. Романчука, внесеніе рефе-рента що-до шкѣль народныхъ, а бѣдтакъ по дворазовѣмъ голосованію и внесеніе пос. Ро-мановича. Въ голосованію надъ сѣмъ внесе-ніемъ не брали участя пп. Романчукъ и гр. Станиславъ Вадені; при рѣвности голосѣвъ председатель кн. Чарторыйскій дирамовавъ въ користь внесеня. Въ настѣдѣмъ такой у-хвалѣ комисіи д-ръ Пилать зложивъ рефе-ратъ, заявивши, що бѣдъ внесенію п. Романо-вича противнився засадничо. Отдакъ въ та-коймъ голосованію, въ котромъ п. Романчукъ зновъ не бравъ участя, выбрано референтомъ кн. Чарторыйского.

Надъ другою и третію частію внесеня п. Романчука: що-до семинарій учительскихъ и гимназіи, перевѣдено выравдъ коротку дис-кусію, въ котрой окрѣмъ референта и внеско-давца майже нѣхто не участювавъ, однакъ въ настѣдѣмъ зложена реферату п. Палатомъ не прийшло до голосованя. П. Пилать въ ре-фератѣ своимъ и бѣдтакъ въ дискусіи твердивъ, що ученики въ семинаріяхъ учительскихъ ма-ють зовсѣмъ достаточну можность научитись докладно руского языка, якъ показуея и зъ того, що оны вѣтъ, майже безъ вымолка, не только при испѣтѣ зрѣлости, але и при испѣ-тѣ квалифікаціи достаютъ добру ноту зъ руского языка, — и таа добра нота муситъ бути заслужена, бо испѣтуютъ прецѣпъ учите-лѣвъ Рускихъ, при чѣмъ и не потребуютъ навѣтъ руководити поблажливостію, бо и безъ ква-лифікаціи зъ руского языка кандидатъ загаль-ну квалифікацію дѣстае...

Справа внесеня п. Романчука очевидно бѣдочена и прийде хѣба ажъ по поновномъ зборанію сойму въ сѣчни подѣ нарады, если до того часу ситуація супротивъ Русинѣвъ лѣпше выяснилася...

П. Рефератъ пос. о. Сѣчиньского

на всенарѣднѣмъ Вѣмъ у Львовѣ для умотивированія резолюціи въ спрѣмъ дороговѣй.

Межи тягарями, котри мешканцѣ нашего краю щорѣчно стало поносати, не послѣднѣе займае мѣсце тягаръ дороговѣй ложеный на то, щоби дороги будувати и удержувати въ добромъ станѣ. Добры дороги то конечно у-словіе легкѣ, безпечной и дешевой комму-никаціи въ каждомъ краю, а въ краю рѣльня-чѣмъ добры дороги тѣмъ болѣе потрібны, бо бѣдъ ихъ залежать богато кошту управы зем-лѣ, цѣна землепловѣвъ та легкій ихъ збѣ-токъ. Тому то якъ хлѣокий розумъ такъ и наука годяться на то, що тягары на вѣс доро-ги повинны бути обовязковими и на вѣсѣхъ мешканцѣвъ розложеными, а то дѣляго, бо каждому вѣльно дороги уживати, и каждому оны потрібны. Таки дороги, котрыхъ вѣльно каждому уживати, зовуться дорогами публичными. Станъ такий не все бувъ у насъ. Въ давнину не каждому свобод-но было уживати дорогѣ. Дороги були влас-ностію приватною и до ихъ удержаня прича-няся не кождей.

Коли край нашъ передъ 116 лѣтами пе-рейшовъ подѣ панованіе Австріи, давній по-рядки удерживали довѣ и що-до дорогѣ. Дѣдичъ доминикальный бувъ паномъ землѣ и дорогѣ: вытычувавъ дороги, куды хотѣвъ, бу-дувавъ ихъ и удержувавъ, якъ хотѣвъ, дере-вомъ зъ лѣса и роботою панщинною. То были такъ званы дороги приватны и влас-ной территоріи кождон домниѣ и рѣвнялись бѣдъ т. зв. дорогѣ польскихъ и шляховѣ. То были такъ званы дороги приватны и влас-ной территоріи кождон домниѣ и рѣвнялись бѣдъ т. зв. дорогѣ польскихъ и шляховѣ. То были такъ званы дороги приватны и влас-ной территоріи кождон домниѣ и рѣвнялись бѣдъ т. зв. дорогѣ польскихъ и шляховѣ. То были такъ званы дороги приватны и влас-ной территоріи кождон домниѣ и рѣвнялись бѣдъ т. зв. дорогѣ польскихъ и шляховѣ.

За часѣвъ Австріи вышло перше розпо-рядженіе въ справѣ дорогѣ 1786 р. Въ томъ распоряженію названо робочій дни до направи польскихъ дорогѣ шарварками и призначено, що кожда зверхѣсть доминикальна мае яекое число дѣвъ работы дати до дорогѣ публич-ныхъ, а въ р. 1789 выдано надворный декретъ, щоби дѣдичъ давали ея приватный и польскій дороги потрібный деревляныи матеріалъ. Въ р. 1804 пригадано губерніальнымъ розпо-рядженіемъ, що двори мають дати дерево на мосты, але не влянено въ то, що рѣвняцкіи мѣжъ приватными и польскими дорогами за-терлае и що властитель доминикальный напри-вляти шарварками и приватный дороги, не ра-хуючи хлѣомъ тѣхъ шарварковыхъ дѣвъ за бѣдобрѣну панщину, а навѣтъ уживали дѣвъ шарварковыхъ, призначеныхъ на дороги пуб-личныи, въ свою користь по лѣнахъ и лѣсахъ або до фѣрманокъ. Ажъ распоряженіемъ гу-берніальнымъ зъ р. 1820 заказано строго тѣ надбужити. Зъ сего отже видно, что не хлѣомъ выдумали штуку: красти дни шарварковѣ.

По внесенію бѣдданствя въ р. 1848, насту-пила зміна въ теперѣшномъ поступованію въ справахъ громадскихъ дорогѣ. Розпорядже-ніемъ зъ 21 сѣчня 1851. передано громадамъ обовязокъ направи и удерживаня дорогѣ громадскихъ, а що-до способу покрываня выдат-ковъ на гостинцѣ коммуникаціи внесеню шар-варки и обовязокъ доставляти матеріалъ, а за-ведено на бѣддавъ податковѣ конкуренцію дорогову, утворивши для кождон громады зъ дворовъ окрѣмъ конкуренціи, что обѣмавъ публичныи дороги на дѣвъ мѣлъ въ кожду сто-рону бѣдъ села. Надѣбръ и зарѣдъ дорогѣ да-но к. е. урядомъ политичнымъ. Часы тѣ далися въ знаки нашимъ селянамъ и вѣсѣмъ мешканцѣмъ краю, особливо якъ державна власть политична зачала при помощи тои кон-куренціи будувати мурованыи гостинцѣ. Кошту будовы тѣхъ гостинцѣвъ розкладалисъ на гро-мады належачъ до округа конкуренціи, тои дороги и стягалися ескекуціями. Цѣлы сѣла зганяли до работы, рахункѣвъ бѣдобрѣнои работы не вели точно, належистости невѣдобрѣ-ній стягали секвестраціями. И доси же не вѣсѣ належистости конкуренціи постаняи, а мно-го громадъ не дѣстало изъ грошей за над-вышку работы, т. зв. перерѣбнцу. Тѣдѣмъ дороговѣ практикѣ вызвали такъ велике не-удовольеніе, що соймъ р. 1886 ухвалѣвъ резо-люцію, що вызвала правительство занерестати будову дорогѣ коштомъ конкуренціи, и того самого року правительство предложило соймѣ проектъ до закона дороговѣ.

Комисія соймова, котрой той проектъ

предѣлено, не згодила на систему, що опи-ралася бы на внесеню шарварковѣ, и предло-жила бѣдъ себе проектъ, котрый замѣсть о-платѣ въ грошѣхъ на бѣддавъ податковѣ вво-дивъ роботу шарваркову цѣшу, до котрой мавъ бы бути обовязанныи кождый властитель дому въ громадѣ и на двѣрскѣмъ обшарѣ за себе и за кожду душу его родины, и роботу шарваркову „тяглу“, до котрой мавъ бы бути обовязанныи кождый господаръ, що посѣдае тяглу худобу. Обшары двѣрскы не мали бы крѣмъ работы посѣла числа душъ и числа худ-обы тяглоу давати матеріалъ на мосты.

Проектъ той зворушивъ послѣвъ-селянъ рускихъ и мазурикихъ. Устами послѣвъ-се-лянъ: Демкова, Старуха и Королюка проте-стовали селяне-послы проти того проектъ яко несправедливого, а той протестъ подѣдрили дуже ревни и горячо также другі послы рускы. О. Павликѣвъ и пок. о. Куриловичъ по-ставили въ имени вѣсѣхъ рускихъ послѣвъ, якъ немѣше и въ имени селянъ зъ Мазурѣвъ, якъ жаданіе народу засаду, що вѣс тягары доро-говѣ повинны платити въ грошѣхъ и розкла-датисъ на кождоу мешканца краю посѣла по-датковѣ безпосередныхъ, якъ кождый платитъ. Одинъ за другимъ забрали послы-селяне сло-во при розправахъ и разумными замѣтками смѣло вставали проти вымѣру шарварковой престаціи посѣла числа душъ родины и числа худобы безъ уважленя замѣтности. Коли задалася, що проектъ комисіи буде на певно бѣдженный, выступивъ пок. пос. Смаржевскій зъ гадкою: погодити погляды панѣвъ и селянъ — и предложивъ приймати таку постанову, щоби двѣръ дававъ матеріалъ на мосты и доро-ги, кѣлько буде треба, а свободный бувъ бѣдъ работы, — а громада, щоби давала чергоу роботу шарваркову не бѣдъ кождон душѣ и не бѣдъ худобы а бѣдъ кождон родины только дѣвъ кѣлько треба, але не болѣе, якъ 6 дѣвъ на рокъ бѣдъ одиоу родины. Сѣмъ згодила на проектъ Смаржевского, а рускы послы и Ма-зуры селяне, заскочены, пристали на него, не обчисливши, что той проектъ не впровадивъ зо-всѣмъ справедливого розкладу тягарѣвъ, осо-бливо, що бѣдженно поправку пос. Ковбасюка, щоби двѣръ дававъ также шарварки въ тѣхъ рокахъ, коли дерева не буде треба. Такимъ способомъ ухвалено законъ дороговѣ зъ р. 1866, котрый одержавъ цѣсарску санкцію, о-бовязувавъ до конца р. 1885.

Ледѣн той законъ зъ р. 1866 введено въ практику, бѣддѣмъ голосъ невдоволеня, проти несправедливого розкладу тягарѣвъ. Селяне жалувалися, что роблятъ шарварки що року, коли тѣмчасомъ дѣдичъ лишь декотрого року дають дерево. А въ тѣхъ мѣсяцѣхъ, де великы воды и треба богатѣ мостѣвъ, жалувалися зновъ дѣдичъ. Въ громадахъ нарѣкали най-болѣе халупники, бо шарварки нѣмъ найболѣе доскулювали. Не одна громада була така, що шарваркова черга оминала богатѣйшихъ, а бѣдѣйшій и халупники бѣдобрѣли и болѣе, якъ шѣсть дѣвъ на одиоу рокъ. На рѣвни-цахъ безводныхъ давъ часомъ двѣръ на цѣлыи рокъ двѣ або три фѣры фашины, а народъ за-возивъ землю яны что весны, щоби въ осени въ то само мѣсеце зновъ землю возити. Сло-вомъ, законъ зъ р. 1866 не годивъ вѣкомъ; любымъ бувъ бѣдъ хѣба тѣмъ селянамъ бога-тиврамъ, до котрыхъ присяжныи оповѣщаючи шарварокъ болѣе зайти, любымъ дуже бувъ тѣмъ властникамъ золотокосыхъ лѣновѣ, мѣжъ котрыми лѣдѣ на мѣлю одиоу мѣстокъ можна подѣбати. И що-жъ значило для тѣхъ панѣвъ: дати на цѣлыи рокъ два-три грабовѣ дѣлъ, иву зъ шляками або вербу?

(Конецъ буде.)

Соймъ краевый.

Заки завтра подамо ширше справозданіе зъ вчерашного 18 го засѣданя сойму, мусимо вынѣти зъ него одинъ фактъ зъ того засѣда-ня. Ото группа послѣвъ (по болѣшой части мѣ-скихъ) поставила на терѣмѣцію до пра-вительств. комисаря въ справѣ конфискации „Dziennik a Polsko-go“ за статью, де здавано справу въ передѣлѣмъ збору выборцѣвъ мѣста Львова. Интерпеланты пытають, на який основъ статью (бѣдчиту въ соймѣ) еконфи-сковано и якъ таке поступованіе дастся по-годити зъ конституціоно загарантованою сво-бодою выборѣвъ?

Справоздавецъ бюджету п. Хшановскій предложивъ комисіи сумаричный укладъ до-ходовъ и выдатковъ на рокъ 1889. Выдатки выносѣтъ 4,055,025 зр. — а недобрѣ, що му-сѣтъ покрѣтити додатками до податковѣ 3,612,645 зр. Комисія бюджетова ухвалила предложити соймови ухвалу финансову о по-борѣ додатку до податковѣ безпосередныхъ по 35 кр. бѣдъ кождоу гѣдѣна, отже амъ о 4 кр. болѣе, якъ въ р. 1888. Выдѣлъ кр. жа-дѣвъ бѣдѣмѣшена о 4 1/2 кр., але комисія того 1 1/2 кр. дарувала, надѣвѣвши, что выдатковѣ крейцаря буде болѣе, нѣжъ надѣеся выдѣлъ кр. Комисія взяла за основу суму безпосере-дныхъ податковѣ 11,109,676 зр. (побрану 1887

р.); зъ тои сумы бѣдъ 403,000 зр. не побира-еся додатку, отже основою буде сума 10,706,676 зр. Крейцаръ додатку повинѣтъ отже прине-сти 107,000 зр. доходу, але комисія ще зни-жае на 103,500, — отже 35 кр. принесутъ 3,622,500 зр., о 9,855 зр. навѣтъ болѣе, якъ предѣмѣнуеся.

Интервью зъ королемъ Миланомъ.

Одинъ зъ редакторѣвъ „Press-ы“ мавъ д. 13 с. м. интервью зъ кор. Миланомъ, въ котромъ король болѣе-менше тѣмъ словами розказу-вавъ ему про свѣй розвѣдъ и про напредня-ковѣ та ихъ проводиря Гарашанина:

„Я то розумѣю, что особливо въ Австріи велики тому дѣвуются, что я дуже не похва-ляю поступованя партіи поступовоу, а не такъ же тои партіи, якъ поступованя ея про-водиря Мелютина Гарашанина. Я не роблю того зъ взгляду на заграничну политику а зъ взгляду на ея не знати вже яке поступованіе. Мимо всякого ворогованя бѣддерживаю а на-предняковѣ сѣмъ лѣтъ въ краю; я такъ вы-ставляю свою власну особу для ихъ кабине-товѣ, що заслуживъ теперь лишь на подяку. Тѣмчасомъ партія та поступая теперь въ спра-вѣ розводу найнебѣдповѣднѣе зъ вѣсѣхъ пар-тій. Проводиръ ея, Гарашанинъ, поступивъ со-бѣмъ же крѣмъ того дуже невѣдповѣдно и тѣмъ выкликавъ ще болѣе мой гнѣвъ.“

Я признаю, что Гарашанинъ бувъ моимъ дорадникомъ, коли въ маю сего року наставъ кабинетъ Христича. Гарашанинъ бувъ тогдѣ того погляду, что радикалы стремятъ до ре-волютору. Дѣнь передъ моимъ выѣздомъ до Тобляхъ принимавъ я Гарашанина и бѣдъ за-вѣрѣвъ мене, что етъ мѣнѣ безъусловно пре-данный. Тѣмчасомъ вже въ 24 годнѣвъ по томъ говоривъ бѣдъ министры Миятовичевы, что ка-бинетъ Христича збировъ бы найлѣпше, нако-ли бѣдъ уступивъ. Ето покаяно лишь на то, щоби перевѣвъ розвѣдъ. Коли то ему не у-дасться, то судьба его запечатана, а удасться — то мурны бѣдѣ, коли зрѣбѣвъ свою по-винниѣсть. Три мѣсяцѣ тому назадъ думавъ однакъ Гарашанинъ, что кабинетъ Христича есть конче потрібный для внутрѣшной поли-тики, щоби удержати спокой и порядокъ.“

Подѣмъ коли радикалы и либералы по-ступали въ справѣ розводу взгляду коррек-тно — я о томъ переконался особисто въ Аб-баціи и Глайхенбергѣ — то Гарашанинъ по-ступае въ найлѣпшѣмъ порозумѣнію зъ адво-катомъ королевѣмъ Пирочаномъ. Оны то на-мовлявъ Пирочана, щоби той бѣдѣвъ послѣд-нымъ разомъ до Букарешту; бѣдъ казавъ до-радити королевѣ, щоби она мене перепросила и пристала на згоду подѣ условий, что не поверне до Бѣлграду безъ моего дозволу, але щоби не пристала на розвѣдъ. Я понимаю, ко-ли тѣмъ вступаеся за королевѣ, не знаючи, я-ку политичну и вышу родю града она въ Бѣл-градѣ черезъ десять лѣтъ; але хто такъ знае, якъ Гарашанинъ, той мусѣтъ въ справѣ роз-воду годити ся зъ мною. Оны же знавъ, что ко-ролева бѣдъ давна подѣдирала всяке ворогова-ніе противъ Австріи.“

Говорено также о кризѣ кабинету для-того, что Ристичъ приѣздивъ до Аббаціи. Ето приѣздъ бувъ лишь случайный, его погляды въ справѣ розводу етъ зовсѣмъ корректный, а его поступованіе супротивъ королевѣ не давъ же хочъ-бы дѣляго нѣякого сумѣву, что бѣдъ не переписуеся за королевѣ, что Гарашанинъ певно не може о собѣ сказати. Гарашанинъ не разъ говоривъ мѣнѣ, что не хоче бути министромъ, а все-жъ такъ не хотѣвъ приняти посольства въ Римѣ, зъ чего можна внести, что бѣдъ хоче конче оставити въ Бѣл-градѣ, щоби вести и дальше свои интриги въ справѣ розводу, котрий веде вже бѣдъ самого початку.

Хто знае односны въ Сербіи, той зрозу-мѣе, что справу розводу треба передѣлѣмъ радикально закончити, бо тутъ розводити не лишь о справу особисту, але о справу поли-тичну. Проводиръ напредняковѣ могли легко своею радою закончить той процессъ, коли бѣдъ бувъ ще въ рукахъ синоду. Залогоженіе его синодомъ, де не было аны либералѣвъ аны радикалѣвъ, было однокимъ корректнымъ спо-собомъ, а прецѣ болѣшность синоду высказа-лась проти розводу. Гарашанинъ и его товари-шѣ винныи тому, что процессъ проволѣлся. На-предняки, яко партія политична, мають все же мое довѣріе, але коли хотѣтъ въ Сербіи грати политичну ролю, то мусѣтъ оглянутися за ин-шими проводирями.“

Въ дальшій бесѣдѣ говоривъ король о австрійской прасѣ, котра часомъ ставала по сторонѣ королевѣ, посѣла его погляду лишь дѣляго, что не знала, якъ королева глядитъ на Нѣмечину и на все, что нѣмѣе въ Ав-стріи. Отдакъ доказувавъ король, что жизнен-нымъ интересомъ Австріи есть подѣддерживати Сербію и что Австрія нѣякъ не може стремѣ-ти до анексії Сербіи, бо то противилося бы ея интересамъ а на послѣдѣмъ высказавъ свое велике признаніе, почестъ и преданность ав-стрійскому цѣсареву.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Новый именованья въ вѣденскѣмъ кабинетѣ не перестаютъ все еще занимать умъ политиковъ наддунайской столицѣ а всѣхъ интересахъ передовѣемъ особа гр. Шенборна. Въ разсужденіи теперь, чи черезъ зміны ти зміняться дежо въ тепершній системѣ гр. Таффе, чи она позбстане не зміненою. Въ томъ дѣлѣ пишуть до „Ozas-y“ зъ Вѣдъ такъ:

„Для теки судѣнства, котра спочивала въ рукахъ д-ра Пражака а котрій булѣ для неї за слабѣ, доматились бѣдъ давна постѣбно-го министра. Що въ кабинетѣ не буде вже конфліктѣ, то очевидно рѣчь пожадана. Гр. Шенборнъ давѣ познати яко политикъ и администраторъ, але не яко правникъ. Покликае его до теки судѣнства доказуе, що якъ зъ одной стороны бѣть есть звѣстайный высокимъ сферамъ яко докторъ правъ, такъ зъ другой именованье то въ першій линіи не естѣ безъ значенія политичного. Не значить оно зовсѣмъ, що кабинетъ хоче переобразование державы посунути далѣше на дорожѣ федеративной, але означае лишь то, що система правительствѣ, оперта на автономіи, на рѣвноправіи и на засадахъ консервативныхъ, але безъ всякого замаха на либеральні законы и на основні законы конституційні, буде на будучи не лишъ скрѣплена але и удержана; кабинетъ буде мати одного министра болѣше того напряду. Догодѣ, що можуть настати якѣсь дальші зміны, що може министры Бакемъ и Гавчъ уступати, суть зовсѣмъ безъ подставы. Гр. Таффе покликавъ ихъ не на слѣбо, але на подставѣ повного пересѣдченя о згодности напряду, а гр. Таффе позбстане прець и министромъ дѣлѣ внутрѣшнихъ и предѣлаемъ правительствѣ, бѣдѣ него має правительство свое знамя, означене стѣлько развѣ якъ нимъ самымъ такъ и мнѣ. Дунаевскимъ.

Не такъ дивитися на сю справу пѣзурядова праса вѣденска, репрезентована „Fremdenblatt-омъ“ и „Press-омъ“. „Fremdenblatt“, инспированный министерствомъ дѣлѣмъ заграничныхъ, бдывавъ о именованю гр. Шенборна такъ: „Черезъ то именованье бдывавъ кабинетъ гр. Таффе переобразование и скомпилкованье, котре пришло трохи несподѣвано. Нема предѣлѣ выразной причины до такого переобразования, котрого характеръ безъ сумнѣву знаменуе болѣшу одностайность цѣлого кабинету, одностайность, котра робить уступку тенденціямъ правды а межѣ цѣлымъ министерствомъ а правды навазуе далеко близшій одностайности, якъ булѣ досѣ. Зъ министромъ Земляковскимъ унавѣ послѣдній останокъ либерального кабинету Аверсера а зъ гр. Шенборномъ вступавѣ до рады коронной политикѣ, котрого треба зачислити до найболѣше рѣшучихъ приклонниковъ клерикальных и федералистическихъ.“

„Presse“, покликуючы на погляды гр. Шенборна, высказанъ въ его брошурѣ зъ 1870 р., каже: „Нѣчого дивного, що покликанье гр. Шенборна до кабинету вызвало зачудованье и — недовольство.“

„Pester Lloyd“ добавуе зновѣ въ новѣмъ именованю велику несподѣваность для дуализму угорского и грозить вже заздалегдѣ персональному унію.

Засѣданья рады державной розпочнуться имовѣрно дня 24 або 25 с. м. а до того часу будутъ закрыты всѣ соймы. Въ четвергѣ буде матѣ галицкій соймъ брачечный ажѣ до сѣдня а бувшій намѣстникъ а теперь министрѣ для Галичины, п. Залескій, позбстане ажѣ до того дня у Львовѣ.

У министра войны ген. Бавера бдбулося вчера засѣданье рады войной, въ котрій зявъ участь такожъ архимъ. Рудольфъ. Раджено надъ новымъ закономъ о кравѣй оборонѣ.

Послѣ пѣвнѣчной агентіи прѣхали вел. князѣ Сергій и Павло Александровичѣ а такожъ и вел. княгиня Елисавета Теодоровна дня 10 с. м. до Брусалима и побшли развѣзъ на грѣбѣ Силасителя. Великій князѣ перебулѣ въ Брусалимѣ ажѣ до 18 с. м. Братъ царя, вел. кн. Володимиръ, выбираея сего тыждня до Нѣмечины и думае обѣхати цѣлый край.

Зъ Варшавы доносятъ, що російске министерство войны звертае теперь велику увагу на заведенье въ Царствѣ польскомъ добрыхъ дорогъ. Передовѣемъ зарядило оно теперь будувати чимъ скорше дорогу, котра має сполучити двѣ стратегичныя зѣлѣзницѣ Берестѣ-Гаво и Седлѣ-Малыня. Дорога та буде ити по-надъ Бугъ, а до вѣ будовы спроважено людей ажѣ зъ глубоковъ Россіи. Незадвого будутъ будуватися ще и инші важныя для войска дороги.

Зъ гостины нѣмецкого цѣсаря въ Рамѣ годиться занотувати, що цѣсарь оглядавѣ до сытъ пыльно мѣсто, а зъ королевѣмъ бувѣ въ музею, де въ ихъ пріеутности вмуровано пропаметну таблицю. Гр. Бисмаркъ бувѣ два разы на авдіенціи у папы. Зъ Константинополя доносятъ, що цѣсарь мавѣ озицѣльно повѣдомити, що радѣ-бы прѣхати въ гостины до султана. Дня 21 с. м. верне цѣсарь до Берлина.

НОВИНКИ.

— На Институтѣ св. о Николая у Львовѣ жертвувѣ Вп. п. Мелетій Тенѣцкій, заступникъ бурмистра мѣста Калуша, 50 зр., а то: удѣлову книжку „Народной Торговлѣ“ на 30 зр., лѣсть Червоного Хреста на 10 зр. и готовкою 10 зр. По мысли §. 36. арт. V. статута институтского ставѣ Вп. Мелетій Тенѣцкій першимъ протекторомъ Института. Кимитетъ, дакуючи сему Вп. Добродѣви за щедрый даръ, подае се до прилюдной вѣдомости зъ повною надѣєю, що за прѣнѣромъ его побдуть многіи инші патриоты и причиняться тымъ способомъ до збѣльшеня фонду на безплатный помѣщеня въ Институтѣ дѣтей збѣднѣхъ а не маючихъ средствъ до образования.

— Руско-народный театръ подѣ дирекцію пп. Биберовича и Гриневецкого дастъ у насѣ въ сѣмъ тыждни отѣй представлѣны: Въ четвергѣ 18 с. м. „Перше повмирала и потому ся побрала“, комедіи въ 2 актахъ; потѣмъ дуесть зъ оперы М. Лисенка: „Рѣзвѣдѣна ночь“, а закінчатъ: „Вечериницѣ“, слова и музыка Нѣчинского. Въ недѣлю 2 с. м. по разѣ першій: „Наймика“, образъ зъ житія украинского народа, граный зъ великимъ поведѣньемъ на малорускихъ сценахъ въ Кіевѣ, Одесѣ и Петербурзѣ.

— Министръ п. Филиппа Залеского процили вчера вице-президентѣ намѣстничества зъ урядниками и маршалокъ гр. Тарновскій зъ членами выдѣлу краєвого.

— Юмилѣ д-ра Смольки. Дня 14. с. м. вже о год. 7. рано явилася у д-ра Смольки депутация урядниковъ выдѣлу краєвого, и вручила ювилатови красною справлену теку, въ котрій була списана на японскѣмъ наперѣ адреса. На першій сторонѣ адресы була умищѣна акварѣля зъ видомъ Львова и концѣмъ уиш Люблинскою. Одатъ явилася у него: репрезентация мѣста Львова зъ президентомъ п. Мохнацкимъ, профессоры львовского университета зъ ректоромъ д-ромъ Пентакомъ, посылы соймовы, и т. д. Зѣ вѣхъ сторонъ краю дѣставѣ ювилатѣ прѣвѣтній телеграммы. Мѣста Бучачѣ и Чортковѣ надали ему почетне горожанство.

— Директорѣмъ почтъ у Львовѣ именованный ординатъ п. Чарковский, зяты мнѣ. Залеского, бувшій урядникъ почтовый а обѣсѣ секретарѣ намѣстничества. Дотепершньому директорѣ почтъ, совѣтничковѣ двору Шиферѣ, має бути назначена якась посада вышѣ.

— Зъ Милошѣ, повѣта залѣщичского, доносятъ намѣ, що дня 11 жовтня по парѣмъ поранку пустился тамъ рисный дощъ при температурѣ 16° Реомира и въ супровѣдѣ бѣскавицѣ та громѣмъ. Громъ запаливъ одну хату; цѣле обобѣе зѣ збѣжѣмъ згорѣло; шкода, неубѣдѣна 370 зр.; о ратованю при знанѣмъ забобѣмъ нашего народу не було и мовы.

— Процѣсъ противъ Мендѣля Ляндава, бурмистра зъ Динова, обжалованого о лихву, закінчився уже въ Синодѣ. По перевѣденій розпратѣ и переслухано 40 свѣдѣвъ засуджено Мендѣля на 3 мѣсяцѣ взыницѣ и 100 зр. гривны, а его жѣнку на 3 тыжднѣ арешту.

— Огнева сторожа охотничѣа оснувалася въ Залѣщичкахъ. Щобѣмъ прибѣльшити доходы за-дѣя закупна потребныхъ зярядѣмъ, комитетѣ тамошнихъ горожанъ занялся збираньемъ фантовъ до лѣтѣри, на котру одержавѣ концессию.

— Дрѣбнѣ вѣсти. Цѣсарь удѣливѣ громадѣ Белѣцѣ, пов. равского, 100 зр. запомоги на будову церкви. — Гр. Казимиръ Баденіи выѣхавѣ на покликанье до Вѣдѣ. — Мин. Дунаевскій, по прѣвѣ данѣмъ ему послами въ субботу въ ратуши, выѣхавѣ зѣ Львова до Живѣ, де сынтѣ его старостою. — Д-ръ Земляковский прѣхавѣ зъ Кракова до Живѣ. — П. Юл. Захаріевичѣ, профессоръ политехники, и п. Кшенѣ, управитель школы керамичной въ Коломый, пробувають теперь въ Празѣ въ цѣлахъ студій керамичныхъ. — С. Хавракъ, 14-лѣтній сынъ господаря зъ Вороблячина, пов. равского, заѣхавѣ возомъ до ставу поѣти коѣ. Възѣ перевѣрнуея и хлопѣцѣ почавѣ тонутѣ. Батько хотѣвъ сына выратувати, окочивѣ до воды, але що самъ не умѣвъ плывати, то потонувъ разомъ зъ сыномъ и обохъ вытигнуто зъ воды безъ житя.

Вѣсти зъ Аеп. Львовской.

Уволеній бѣдѣ завѣдательствѣ оо: Вас. Молчѣ зѣ Оплуцка, Вол. Ковалецѣ зѣ Озерянкѣ; Петро Чумаць зѣ Бережанѣ и Андр. Долыницкій зѣ Устя.

Завѣдательство Сопота одержавѣ: о. Стеф. Крижановскій.

Введеній оо: Діон. Свистунѣ яко парохѣ Оплуцка, Петро Чумаць яко парохѣ Озерянки и Ем. Дудровичѣ яко парохѣ Таврова.

До канонической институции познаній оо: Іоанѣ Чировскій на Суховолѣ, дек. брѣдского, и Евг. Гузарѣ (повторно до 8 дѣвъ) на Борусѣмъ. Испытъ конкурсовѣ, що бдбувся д. 10 и 11 с. м., здали оо: Іоанѣ Филиповскій, Теоф. Горниловичѣ, Ант. Билинѣвичѣ, Дим. Ксьонжекѣ, Іоак. Федюкѣ, Ник. Демчишинѣ, Мих. Свѣтенскій, Клим. Роснецкій, Мир. Гуглевичѣ, Петро Гарапюкѣ, Ерастъ Перѣцкій, Ром. Фицаловичѣ, Іоанѣ Залевскій, Яр. Стеткевичѣ и Ант. Целевичѣ.

П. Вас. Курдидикѣ, укѣнч. богословѣ, одержавѣ рѣшенье, що буде прѣнѣтій въ зявъ аеп. львовской, якъ выкажея бѣпусткою зѣ дѣцезіи станицлавской.

До бѣлѣского заведеня при архикатедр. церкви прѣнѣтій яко стипендиствѣ Ем. Князѣмъ.

Вѣсти зъ Еп. Перемыской.

Въ пропозицію прѣнѣтій: Юстинѣ Константинѣвичѣ, Корн. Лодыньскій, Антонѣ Венгрияновичѣ и Корн. Копытѣнскій, на парохію Зиндратова, дек. дуклянского.

До семинаріи прѣнѣтій на IV. рѣкѣ: Теофилѣ Мусѣи и Іосифѣ Иванѣцѣ; на III. рѣкѣ (въ львовской семинаріи): Василь Лавренцкій, Вас. Волошинскій, Мих. Дичко и Евст. Цетинскій; на II. рѣкѣ: Алекс. Брикѣ, Ів. Прокопѣ, Ант. Скобельскій, Вас. Залескій, Петро Перчинскій, Іос. Виницкій, Мих. Кузьмаць, Волод. Салаямонѣ, Ігн. Мохнацкій и Ів. Сабарай; на I. рѣкѣ: Ів. Федѣвъ, Ів. Косарѣ, Ів. Дуркотѣ, Алекс. Грицкѣ, Ів. Матѣвѣль, Волод. Гоцкій, Дим. Марковѣ, Діон. Гичко, Атан. Бованко, Атан. Козаневичѣ, Мод. Коцюба, Волод. Чеховичѣ, Юл. Яремкевичѣ, Вол. Чучкевичѣ и Конст. Федѣвъ. — Цертификатомъ надѣлені: Волод. Дуркотѣ, Теодосіѣ Курякѣ, Казим. Гермакѣ, Викт. Савчакѣ, Ник. Паньковскій, Волод. Гойдшѣ, Алекс. Мѣйскій, Лавр. Заградникѣ, Вас. Козловскій, Ант. Фолиѣ Евг. Хоминскій, Петро Круна, Ник. Осѣдачѣ, Клим. Черкавскій, Дам. Гура, Кв. Коцкѣ, Петро Подляшескій и Іос. Кузьмаць.

Конкурсы, именованья, перенесеня и пр.

— Именованья. Д-ръ Бол. Уляновскій именованный надзвичайнымъ профессоромъ для права канонического и старопольского на университетѣ въ Краковѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Парижѣ 16. жовтня. Флюке предложивѣ въ парламентѣ проектъ ревизіи конституції. Послѣ сего проекту має змінятися третя часть сенату и парламенту що два роки. Сенатѣ не має мати права розвязувати парламентѣ. Министры мають бути именовані на часть обмеженный, а парламентѣ має право поставити ихъ въ станѣ обжалованя. Правительство рада, выбирана парламентѣмъ, має приготувати проектъ законѣвъ. На внесеные Флюкега бдосла-но сей проектъ 307 голосами противъ 181 до окремой комисіи.

Римѣ 16. жовтня. Послѣ „Fanfala“ бувѣ гр. Гербертъ Бисмаркъ въ субботу другій разѣ на авдіенціи у папы и мавѣ сказати, що уважае справу римску за залагоджену.

Берлинѣ 16. жовтня. Брошуру д-ра Мекенсѣ сконфисковано и заборонено въ цѣлѣ Нѣмечинѣ за обиду цѣсаря.

Вѣденѣ 16. жовтня. Король Миланѣ має выѣхати зѣ бѣси въ четвергѣ. Мимо того, що король наказавѣ Гарашинови выѣхати зѣ Сербіи, бѣтъ все таки не хоче рушитися зѣ Бѣлградѣ.

Переписка Редакції и Администраціи.

— Всѣ. В. Р. въ Тѣсній. Заплатѣно до кѣнца року. — Вп. Р. С. въ Бучачѣ. До кѣнца року ще 4 зр. — Всѣ. М. И. въ Рожникахъ. Въ жаданій числа и аркушѣ выслано; до кѣнца року ще 10 зр. — Всѣ. К. В. въ Рыботичахъ. Ще 2 зр.

Надѣслане.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поруцае 2460 207—?

Спеціальности и универсальный средства французскій и инші, якъ черезъ ню такъ и черезъ инші фирмы оповѣщувані.

Фабрика зярядѣвъ рѣльничихъ и тисерия

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгой поруцае свои вы- 2389
робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 89—?

ЗАГАЛЬНЕ ЗОБРАНЬЕ

„Народной Торговлѣ“, товариства зарегистрированного зѣ ограниченою порукою.

Масмо честь запросити П. Т. Членѣвъ на Загальне Зѣбранье Народной Торговлѣ, товариства зарегистрированного зѣ ограниченою порукою, котре бдбудеся дня 31 (н. ст.) жовтня 1888 въ Народномъ Домѣ о 4. годинѣ по полудни.

Порядокъ дневной:

- 1) Справозданье Совѣта управляющего;
- 2) Справозданье и внесеня Комитету контрольного (§§. 34 и 46 статута).
- 3) Означенье высоты марки презенційной для членѣвъ управляющего Совѣта на р. 1888/9.
- 4) Выборѣ Комитету контрольного на р. 1888/9 (§§. 24 и 46 статута).
- 5) Внесеня членѣвъ.

Яко легитимация служить книжочка удѣлова. Львовѣ 12 (н. ст.) жовтня 1888.

Евгеній Дудкевичъ, Иванъ Костецкій
предѣдатель. членѣ Совѣта управ.

Складѣ Гегеліевскихъ Винѣ

І. ВЫСОЧАНЬСКОГО
въ Дрогобичѣ

высылае гегеліевскій вина въ оплетенныхъ бутылкахъ скляныхъ 5-ти и 10-ти литровыхъ, такожъ въ бочкахъ по 135 литрѣвъ, по та-
кихъ цѣнахъ:

Гер. ч. I. 5 л. D. 2.35, 10 л. D. 4.25, 135 л. 40 зр.
" II. " 2-70, " 4-90, " 47
" III. " 3-10, " 5-75, " 57
" IV. " 3-70, " 7-—, " 72

За „Demejon“ 5 литр. 50 кр., а 10 литр. 80 кр. оплатѣно Дрогобичѣ звертаю.

На инші роды винѣ служу спеціальнымъ цѣнникомъ. 2603 10—?

И. ИГНАТОВИЧЪ

у Львовѣ ул. Коперника ч. 3., въ Краковѣ Сукомицѣ ч. 20.,
въ Червоцкѣмъ Ринѣмъ ч. 2

поруцае власного výroбу

знаменитѣ средства бдзначѣны 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признанія, на выставѣхъ краєвыхъ и заграницныхъ.

Есенція ароматична до полоканя устѣ

зѣмѣлана зѣ водою, дае здоровье и дуже приеимѣе полоканье до устѣ, бдзначѣе ясла и за-
любѣея псованю зубѣвъ. Фляконѣ 80 кр.

Паста ароматична до чищеня зубѣвъ

зѣмѣшано зѣ водою, дае здоровье и дуже приеимѣе чищеня зубѣвъ. Цѣна 30 кр.

Щѣточки до чищеня зубѣвъ

въ рѣзныхъ родахъ зѣ найлѣпшихъ фабрикѣ англійскихъ и французскихъ бѣдѣ 20 кр. до 1 зр. 50 кр.

Пльомба бѣльзамична

до пльомбованя дѣржавыхъ зубѣвъ, естѣ травялино и дуже практичною въ ужитю. Фляконѣ 50 кр.

МАСЛО

найдешевше и найлѣпше
лише

въ торговлѣ сельскихъ продуктоѣвъ

Станиславы Песель

2597 Галицка ч. 15. 9—?

Неомыльное средство

на выгубленье нагнѣтѣвъ, бородавокъ и иншихъ подобныхъ наростѣхъ шкѣрныхъ, безъ боли и безъ жадной неувѣренности.

Цѣна фляконѣ 50 кр.

Вотриньенѣ и капсулки

зѣ рѣстивы „MATICO“

въ недугахъ мужскихъ неопѣ-
ненѣ средство

поруцае Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѣ.

Цѣна фляки вотриньенѣ 40 кр.

2274 Капсулоѣ 80 кр. 65—?

ПОСЛѣДНІЙ МѣСЯЦЪ:

Лѣосы зѣ Цѣсарской Ювильной Выставы II Промысловой лише 50 кр.

Головна выграна

25.000 Гюльденѣвъ

Лѣосѣвъ дѣстати можна въ ред. „Дѣла“ и въ конторахъ вымѣны Авт. Шеленберга и Сокаль & Диліентѣ.

При закупкѣ товарѣвъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣвчальный редакторъ Иванъ Белей.

Папѣръ зѣ фабр. Черлянскон.

Зѣ друкарнѣ тов. нп. Шевченка подѣ зар. К. Веднарекого.

Справозданье выдѣлу кр. о придѣленіе
колоніи Унтербергенъ до громады Вайнбер-

тея (шов. львівського) передано комісії адміністрації.

Внесення пос. Вербицького о опіку над історичними пам'ятниками в краю передано виділову краєвому.

Зь пораду дієвнього пос. Струшківця в імени комісії господарства краєвого поставити внесення о публічних складах збожжя і спиритусу. Сойм: прийняв на край всі зобов'язання потрібні до одержання концесії на вільні склади і гарантії супротиву сторбит, складаючих товари, супротив адміністрації державної і скаргу державного; отворює виділову кр. на основанні збожжівих і спиритусових складів у Львові і в Кракові кредит до 400.000 зр.; поручає виділову кр. щоб на покриття того кредиту затигнути на край позичку в Кракові товаристві забезпечені на 4 1/2%, сплачувану в 25 літах, почавши від 1 січня 1889 р. в ратах поворочних, або на жаданье товариства по ульви 3 перших літ за виповістю на рік уперед; поручає виділову кр. выстаратись як найкраще о концесію на ті оба склади, щоб могли почати свою діяльність уже з початком 1889 р.; краєвий склад в Кракові виділів краєвий може завідувати через повномочника; що-до складу у Львові, то виділів кр. може зречись выдвинути для краю концесію в відсутності громади міста Львова на власність гурту з будинками та устроєнням за зворотом выдатків фонду краєвого, а даліше, може уділяти Львову на заложення складу до 200.000 зр. позички, если Львів выстаравсь о концесію для себе і склад буде під контролем виділу краєвого. — Зь послов один тільки Ст. Полянський забрав слово і підпер потребу складів, особливо по введенью закона о новім податку від горілки. — Внесення комісії прийнято.

Пос. Лянг в імени комісії господарства краєвого дав справу ввнесення, щоб наука господарства була лучше ведена в семинаріях учительських і школах народних. Комісія признала важність тону науки, а хоч о тім рвчн говориться вже від 20-ти літ, то все таки науку господарства збихано в учит. семинаріях на плані остатній. Комісія вносить отже дві резолюції до правительства: 1) щоб спільно з кр. радою школьно утворило в учит. семинаріях постійні посади учителів господарства сільського; 2) щоб в порозумінні з кр. радою школьно постаралось о відовідній підручник до науки господарства в учит. семинаріях і школах народних. — Пос. Антоневич підпер ті резолюції і высказав бажанье, щоб они не остались на папері.

Під кінець відчитано нову інтерпеляцію пос. Гольдмана о причину другон конфіскації „Dziennik-a Pols.“ за дословне напечатанье тексту інтерпеляції в соймі в справі конфіскації статей о зборі виборців. Рвчей говорених в соймі прокураторія не смє конфіскувати, отже прокуратор (Гиртлер фон Клеборн) поступає против законів. Чи правительству се відомо і чи оно подбає о то, щоб прокуратор шанував законы?

Вчера на вечірнім засіданні почалась дебата надь бюджетом. Вь генеральній дебаті промовляли пп. Романович, Романчук, д-р Антоневич, о. Ковальскій, Козловскій, о. Свчяньскій, гр. Артур Поточкій і справодавець Хшановскій.

Пос. Романчук вь знаменитій бесіді скритикував 6-літню діяльність сойму вь галі і супротив Русинів; о. Свчяньскій дуже добре критикував автономію галицьку, а д-р Антоневич відносив дробящий справу. Зь польських послов знаменито промовляв п. Романович, безпощадно критикуючи верховодячу вь краю кліку польську. Станчикам вь поділкам від тон бесід, як то кажуть, аж вь пятах стигло.

Після найновішої всти сойм не скінчить своїх нарад вь четвер, а протягнє аж до суботи сего тижня.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Сойми краєв вь Каринтії і Тироли закінчили вже свои работы манушної суботи; радить же сойми сльдующих краєв: Австрія дольшій і горшій, Крайни, Тріесту і Буковини. Вь трієстинськ соймі поставлено внесення на заснованье італійского університету вь Трієсті, а відкинено резолюцію, що домагалась введення славянського языка вь судах.

До „Politik“ доносять зь Відня, що провизоричне бюро министра для Чех, дра Пражска, має бути зреорганізоване на ладь бюро министра для Галичан.

Вь угорськ парламент предложив Тасса зараз на першім засіданні проект закона о выкупі релігій. Нині або завтра має розпочатись вь парламент дебата бюджета. Предливарь кончиться дефіцитом, выносячим около 5 мільонів.

Бюро Райтера доносить, що поступованье цесаря Вильгельма у Відні і его тоаст вь честь австрійской армії зробила вь Росії прикре враженіе і оправдали не лиш погляд тых, котрі не врили вь сущность імперской интервенції вь користь Росії вь болгарскій справі і уважали ту интервенцію для російських интересов безосновною, коли вже не просто шкодливо, але і захитали навіть надію тых, що того сподівалися і того бажали. Теперь настала вь погледах рвуча реакція і все противні тому, щоб Росія

зблизилась до Нмечини, хоч по звіді вь Петербурзі многі за тым промовляли. Та реакція починає теперь пробаватись також і вь прасі, котра теперь зачинає знов промовляти вь користь Франції.

Пансея, проводирь російской мисії, котра недавно тому выбралась зь Москвы до Абессинії, перебуваючи теперь вь Києві, выдав дозволу до всіх жителів Києва, чтобы они складали датки для сєй мисії і заявляе, що як бнз так і его товариш не мають иншой цілі, як лиш выставити вь козацкой колонії вь Абессинії православну церковь під призваньем св. Іоана Хрестителя.

Середь велечезного адвигу народу і середь гуку шуму выбрався вчера імперскій цесарь зь королем Гумбертом до Неаполі. Од палаты аж до дворца творило войско шпалирь, а музики, розставлені по дорож, грали имн прускій. На пероні на дворці дожидали монарховь представителі рбныхь властей краєвих. О 8 1/2 год. рано выхали монархи до Неаполі. Приняті вь Неаполі було також величаве. До Неаполі зьїхалось больше як 60.000 людей. Гостина вь Неаполі була-бы выпала же світліше, як бнз не то, що анархисты та рєпубликане устроили і тут велику контрдемонстрацію, котрі розкидали плакаты революційні, зь котрыхь колька кинено навт до воза монарховь. Демонстрація та выпала-бы була ще більшою, але поліція довдалась о ній завчасу і арештувала около 100 осіб.

Зь Риму доносять до „N. fr. Presse“, що папа вь розговорі зь імперскім цесарем хотів конче завести бесід вь справі світской власти папи. Цесар зь разу мовчав, бо несподівався, що папа буде о тім говорити, а відтак і не хотів пап простого высказати свій погляд. Коли однак Левь ХІІІ чим разь больше розводився о сій справі, сказав цесар, що ему здаєся, що ся справа вже давно залагоджена, бо не лиш що цілий світ признає новий порядок рвчей, але бнз опираєся на волю цілого народу. Коли однак папа не переставав говорити, попросив цесар о позволенье представити своего брата. Все то розказав цесар опісля королеві Гумбертові. Також і гр. Бисмарк мав нагоду высказати папскому двору, як бнз глядять на сю справу а кард. Рамполіуму мав навт коротко сказати, що залагоджене римской справы опісля бажанья папи єсть то само, що шукати квадратуры кола.

Вь понеділок збрався французскій парламент на засіданні, а першим предметом нарады бувь проект ревизії конституції. Флюке, предадаючи сєй проект, зазначивь зараз, що тым способом хоче бнз дати рєпубликѣ оружіе противь стремленя завести монархію або прокламувати диктатуру. Позаяк лѣве центрумь выступило противь ревизії, заявляючи, що край не домагався єи зовсім, то Флюке поставивь справу вьтум довірїя разом зь внесеньем, чтобы проект его передати истинной вьже комісії. Внесенє прийнято 307 голосами противь 180. Умьрені рєпубликане заявили при тім, що голосуют за кабинетомь лиш зь патріотизму. Проект ревизії домагався, чтобы як сенат так і палата пословь відновлялися вь третій части що два роки. Власть сенату має бути значно зменшена, именно віднявсь єму право розвязувазя парламенту, а поляшавсь лиш право контроль і спротивленя аж до частково відновленя. Министры мають бути именовані на час обмежений, а парламент має мати право поставити их вь стань обжалования. Рада державна, выбрана палатою пословь, має займатись приготуваннямь проектовь до законів. Результать голосования скрѣпивь значно тепершній кабинет вь Франції; то признають як радикалы так і монархисты. Після погляду радикального праси становище министерства скрѣпилось теперь так значно, що кабинет останется при своїй власти имовірно аж до хвилі выборов. Вь подобній способ высказується також і монархичьї газеты і додають, що консерватисты не мають теперь нічого передь собою, як лиш радикаловь Умьрена праса рєпубликаньска жалувєся знов на безсилность центра і на необачность кабинету, котрий робить перелом вь рєпубликѣ.

Характеристичным єсть, що підчась голосования надь внесенєм Флюкета, 7 буляжистівь голосувало зь монархистами противь него. Передь відкритьем засіданя парламенту порозуміювано по коридорамь і дверяхь парламенту плякаты зь написом: „Прочі зь злодѣями!“ Думають загально, що то зробили буляжисты.

Король румунскій має по выборах до парламенту, котрі розпочнуться дня 24 с. м., выхати до Молдавы і буде тамь гостити вь більшихь містахь. Подорож ся стоять мабуть зь рухомь революційнымь, котрий проявивсь вь Молдаві вь користь кн. Кузы, а котрий також сильно підірає Росію. Сяма диямь відбуєся тамь навт звідь прихильників кн. Кузы, на котрѣмь бувь також і російскій посол Хитрово.

До „Pol. Corr.“ доносять зь Румунії, що дотепершній привнесь що-до паспортівь і легитимаций австро-угорскихь подданныхь не змѣнено зовсім. То, що говорено о якійсь змѣнѣ, відноситься лиш до комунакації на Дунаю міжь Болгарією і Румунією, а правительство румунське хоче мати ьерезь те добрий перегляд тыхь що привізять зь Болгарії до Румунії. Розпорядженє се выказало вь Болгарії велике невдоволенє. Правительство румунське однакж доказує, що се привнесє сенс і Болгарії, бо тымь способомь буде румунське правительство могло лишє пильну-

вати болгарскихь емигрантовь, чого прець болгарске правительство домагалось.

НОВИНКИ.

— Видѣль руского Товариства Педагогичного відбувть по ваканціяхь три засіданя, на котрыхь: 1) прийнято до відомости справозданье комитету о заложенію Института під покровомь св. О. Николая, при чѣмь заявлено сему комитетови подяку за труды; 2) ухвалено, чтобы члены видѣлу по черѣ щоденно відбували инспекцію вь тѣмь Институтѣ; 3) рѣшено внести петицію до сойму о запуску для Института; 4) прийнято 32 новыхь членѣв и 5) рѣшено скликати Загальнй Зборы Товариства Педагогичного на день 1 н. ст. падолиста с. р.

— Загальнй Зборы руского Товариства Педагогичного відбудуться дня 1 н. ст. падолиста с. р. зь такою програмою: 1) о год. 9 рано служба Божа вь Успенскій церкві; 2) о год. 2 зь полудня зберуться члены Товариства вь сали „Народного Дому“ на засіданье, котрого порядкомь дневний єсть такий: а) промова голови, б) справозданье секретаря, касієра і магазинника; в) внесеня уступающего видѣлу, г) выбѣр контрольныхь комисій, д) выбѣр нового видѣлу и е) внесеня членѣв.

— Министрь п. Филипъ Заловскій выхавь вчера о год. 2 зь полудня до Відня, бо вь четверть має зложити цесареві министерску присягу. На дворці прощали его послы зь маршалкомь гр. Тарновскимь, президенть наместництва Льбля, президенть высшего суда краєвого Симонович, вице-президенть суда краєвого Поглієст, совѣтникъ двору гр. Лось, совѣтникъ наместництва Терлецкій, директоръ полиціи Кшачковскій и инші. П. министр поверне ще до Львова.

— П. Леонидъ Заклинскій именованій заступникомь учителя при гимназіи вь Ясѣ.

— До Відня выхали: министр Дунаевскій; президенть высшего суда краєвого п. Симонович, котрий одержавь титул тайного совѣтника; а гр. Казим. Бадені пробує вже від трехь днів у Відні.

— Зь Перемышля пишуць намь: Тутешнй Русини задумали вь честь 40-ыхь роковинь вступленя на престолъ С. Вел. цесаря устроити зь концемь падолиста або на початку грудня концерт, зь котрого дохідь бувь-бы призначений на товариство „Червоного Хреста“.

— При выбѣр посла зь Львова до рады державной одержавь д-р Кароль Леваковский 2019 голосѣв на 2796 голосующихь. Кандидат урядовый д-р Зайончковскій одержавь лиш 738 голосѣв. Одинь голос упав на п. Пернерсторфера.

— Вь законѣ війсковѣмь, котрий теперь обовязує, мають наступити змѣны. Мѣж иншимь жовірь, котрі служать при капеляхь і кінниця, а не добили до рангівь полковничьихь, не будуть могли дальше добровольно служити, як то було досі.

— Нефитки. Вь пятницу мин. тижня припали вь станиславѣвскій соборній церкві двѣ жидѣвкы зь Фитькова Перля і Баю Литманъ тайну хрещеня і одержали имена: Анна і Марія.

— Дробнй вѣсти. Цесарь удѣливь гр.-кат. комитетови парохіальному вь Залѣсѣ, пов. ряшѣвского, 100 зр. запомоги на будову церкви. — Метеор упавь у Відні близько рогунды выставы промышленной і заривсь глубоко вь землю.

— Завертаєся увагу П. Т. Читателѣв на анонсъ „Фортепьяны і пѣнина“ К. Марецкого при пляцу Маріакѣмь ч. 5. Фирма та знана вже від многихь лѣт зь своєю совѣстности і солидности своихь товаровь, спроваджуваныхь зь перворядныхь фабрикь, тому може єи смѣло поручити кождому.

Надѣслане.

Незапереченй факты.

Легко говорити, але не такь легко доказати. Публика має безперечно право жадати доказѣв на то, що говорится публично. Дотерва відь недавного часу оголошено препаратъ, котрий вже вь иншихь краяхь позываєсь собѣ велику славу. Не хочєсь майже вѣрять, що і у нась выпробовано і справджено черезь дѣченє вь такь короткѣмь часѣ чудесну силу того препарата, але ті средства лѣчнійь показались такь цѣнными, що велика часть вылѣченыхь говорить о нихь зь відчноостою вь добровольныхь свѣдѣтвахь. Поишєне оголошеноу дейкь вытяти зь многихь подякь, котрі у нась находятся: „Страдаючи майже відь 12 лѣт на нежить мѣхура, говорено менѣ неразъ, що я вже вылѣченый, а прець оставивь все це набѣрь воды, осадъ, сверблячка і т. д. По ужитю 26-яшокъ мущу по правдѣ сказати, що Варнера Safe Cure єсть знаменитый. — Станиславъ Заранскій, директоръ п. ур. при ц. к. высѣмь судѣ краєвомь вь Кракові.“

— Одержана флашка Варнера Safe Cure оказалась знаменитою. — Адольфъ Беденєсь, нотарь, Петерсдорфъ вь Семигородѣ.

— Черезъ Варнера Safe Cure осягнувь і надзвычайнй успѣхъ. — Леоп. Зефль, ц. к. нотарь, Краловець.

— Тому, що Варнера Safe Cure привернуло менѣ цѣловитю мое здоровье, высказую Вамь снмъ свою сердечну подяку. Каждый дивуєся ихь чудесной лѣчнійь силѣ. — А. Патшайдеръ, замокъ Св. Мартина коло Рідъ, Гор. Австрія.

— Передъ девятьма роками показалося у мене першй слѣды слабости нирокъ Брайтъа і нѣякь не мѣгъ я зовсімь подужати. Я уживь 7 флашокъ Варнера Safe Cure і зновь зовсімь подужавь; могу тому се средство якь найлѣпше поручати страдающей людуности. — Алекс. Вольфъ, пен. учитель, Королевецъ надъ Хобою.

Такі заявленя і свѣдѣтва повиннй усунути всякій сумнѣвъ і можуть ще многі инші подяки придбати. Тысячѣ страдають нинѣ такъ, якь тамти страдали, а черезъ ужитє того средства лѣч-

ничого могли зновь подужати. Робѣть то, поки ще не запізно. — Цѣна флашки Варнера Safe Cure выносьть 2 зр. і можна єго одержати майже вь кождѣй антифѣ. Брошурьы розсылаються даромъ і оплатно. Адреса до головного склада: Н. Н. Warner & Co. in Pressburg.

Вѣсти зь Еп. Перемыской.

На конкурс розписанй приходы: 1) *Надана приватного*: Беньова, дек. высочаньского; Белзецъ, дек. потелицкого; Бонарѣвка, дек. коросененьского; Боратинь, дек. порохничького; Бѣла, дек. потелицкого; Ветлина, дек. балгородского; Гай, дек. дрогобичького; Гладинѣв, дек. бѣцкого; Горянка і Готѣв, дек. балгородского; Дѣстринь дуб., дек. жуковиньского; Долины, дек. бѣцкого; Дубрѣвка, дек. канцучького; Кавско, дек. дрогобичького; Карѣв, дек. угѣвского; Крамарѣвка, дек. порохничького; Криве, дек. затварничького; Крупецъ, дек. потелицкого; Криве, дек. балгородского; Лица, дек. бирчаньского; Липь, дек. жуковиньского; Лѣнина мала, дек. старо-самѣрського; Манастирѣцъ, дек. горожаньского; Лѣцѣвате, дек. лѣського; Лѣщичи, дек. бѣцкого; Майданъ дек. ярославского; Мильковъ, дек. олешичького; Морохѣв, дек. сяночького; Мшанецъ, дек. жуковиньского; Пелля дек. сяночького; Подемщина, дек. любачѣвского; Поляна, дек. затварничького; Порѣче-груднѣ, дек. горожаньского; Прислонѣ, дек. высочаньского; Радощина, дек. дукляньского; Рыбѣвичъ, дек. добромиленьского; Рихвальдъ і Смерекѣв, дек. бѣцкого; Свидницъ дек. старосамѣрського; Терепча і Токарня, дек. сяночького; Угриновъ і Ульѣвѣв, дек. варяжского; Устрики горшій, дек. затварничького; Шумячѣ, дек. высочаньского; Чорнорѣкы, дек. коросененьского; Явора дек. старосамѣрського; Яжѣв новий, дек. яворѣвского і Яворникъ, дек. ясличского. 2) *Надана цесарского*: Войкова, Камина, Криница, Лелюхѣв і Флоринка, дек. мушиньского і Орове, дек. дрогобичького; 3) *Надана ординарийского*: Береги горшій, дек. затварничького; Влизинка дек. коросененьского; Волиця, дек. сяночького; Горудцѣ, дек. дрогобичького; Рябе, дек. балгородского; Сѣмѣльничъ, дек. затварничького; Терло, дек. старосѣвского; Хмѣль і Цариньске, дек. затварничького. Рѣчинець вносить поданя до 15 н. ст. грудня с. р.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— Конкурсы. Льѣвска окружна рада школьна мѣска розписує конкурсъ на посаду дѣстного учителя зь муж. школѣ им. св. Мартина зь рѣчною платнею 800 зр. Подаватись до 30 н. ст. падолиста с. р. — Окружна рада школьна вь Горѣднѣ розписує конкурсъ на посады учительскы вь Дубкахь, Незвискахь і Живачѣв по 300 зр. и мешканьемъ; вь Далешѣвѣ, Якубѣвѣ, Кунисѣвѣцяхь і Подверѣцяхь зь платнею по 250 зр. и мешканьемъ; на посады молодшихь учительѣв вь Чернелицѣ (270 зр.) и вь Чортѣвцѣ (240 зр.). Подаватись до 6 тиждѣвѣ від дня оголошеня, с. е. відь 1. жовтня с. р. — Дирекція почт у Львові розписує конкурс на посаду екепедіента при почтѣ вь Курянахь, пов. бережаньского, за службовымь контрактомъ і за кавією 200 зр., а зь рѣчною платнею 200 зр.; навшамемъ канцелярийнымъ 60 зр., за службу телеграфичну 120 зр. а титуломъ вынагороды за пощеннй їзду до Бережанъ 550 зр. Подаватись найдальше до 4. падолиста.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдень 17. жовтня. Вчера відбулася военна нарада підь проводомъ цесаря; взяли вь нѣй участь: архикнязь Альбрехтъ і Вильгельмъ, мин. войны Баверь і ген. Крон.

Вѣдень 17. жовтня. Патентъ цесарскій скликує раду державну на день 24 жовтня с. р.

Римъ 17. жовтня. Ватиканъ велими невдоволеный гостиною цесаря.

Лондонъ 17. жовтня. Ворохобня вь Афганистанѣ закончилась. Вь цѣломъ афганьскѣмъ Туркестанѣ привернено зновь власть емира.

Софія 17. жовтня. Вчера вернули сюды кн. Фердинандъ і княгиня Климентина.

ЗАГАЛЬНЕ ЗОБРАНЬЕ

„Народной Торговлѣ“, товариства зарегистрированного зь ограниченою порукою.

Маємо честь запросити П. Т. Членѣв на Загальне Зібранье Народной Торговлѣ, товариства зарегистрированного зь ограниченою порукою, котре відбуєся дня 31 (н. ст.) жовтня 1888 вь Народномъ Домѣ о 4. годинѣ по полудни.

Порядокъ дневний:

- 1) Справозданье Совѣта управляющего;
- 2) Справозданье и внесеня Комитету контрольныхь (SS. 34 и 46 статута).
- 3) Означенє высоты марки презенційной для членѣв управляющего Совѣта на р. 1888/9.
- 4) Выбѣр Комитету контрольного на р. 1888/9 (SS. 24 и 46 статута).
- 5) Внесеня членѣв.

Яко легитимация служить книжочка удѣлова. Льѣвѣ 12 (н. ст.) жовтня 1888.

Евгеній Дудкевичъ,
предѣтель.

Иванъ Костецкій
членъ Совѣта управ.

ВЪ САЛИ ТОВАРИСТВА „FRONSINN“
(ГОТЕЛЬ ЖОРЖА)

РУССКИЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ
подъ зарядомъ И. Биберова и И. Гриневецкого.

Въ Четвертъ дня 6 (18) Жовтня 1888.

Перше поумерали, потому ся побрали

Комедія въ 2. актахъ зъ житя маломѣщанскаго на Украинѣ.

РЕЖИСЕРЪ: И. ГРИНЕВЕЦКИЙ.

ОСОБЫ:

Осипъ Хлестаковичъ М. Кирицкий
Сергій, его сынъ С. Яновичъ
Павъ Квашиничъ А. Осиповичъ
Марія Д. Кирицкая
Аполонъ А. Квашиничъ
Марта, кухарка Хлестаковича Е. Степановъ
Иванъ, слуга Квашинича П. Парадоксъ

Дѣяна на Украинѣ.

НАСТУПИТЬ:

Дуетъ зъ оперы М. Лисенка „Рѣздвяна Нѣчъ“ одѣвають С. Яновичъ и К. Квашиничъ

ЗАВѢЩАНИЕ:

ВЕЧЕРНИЦА

Слова и музыка П. Нѣжинскаго.

ЦѢНЫ МѢСЦЪ: Кресло въ первомъ 6-ти рядѣхъ 1 зр., Кресло въ второмъ рядѣхъ 80 кр., Паркетъ 50 кр., Паркетъ 25 кр., Цѣна абонемента за кресло въ первомъ на 12 представлений 10 зр., за кресло въ второмъ 8 зр.

Билетовъ достати можна въ торговлѣ В. Диметъ въ ринку, въ Товариствѣ „Руска Бесѣда“, а вечеромъ одъ години 6. при касѣ.

Початокъ точно о години 7 вечеромъ.

Надѣслане.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручае 2460 208

Спеціальности и универсальныя средства французскіе и иншіе, якъ черезъ нѣ такъ и чѣ резъ иншіе фирмы оповѣщувати.

Фабрика снарядовъ рѣзничихъ и гисерия

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгой поручае свои работы по надѣшевскихъ цѣнахъ. 90 ?

Лѣкаръ дентистъ

Маркъ

дипломованный на университетѣ въденскомъ отворивъ 2607 4—2

Ателис дентистичне

при ул. Галицкой ч. 1.1. поверхъ и ординавъ бдѣ 9 до 6 годъ
Выготовляе штучныя зубы и цѣлыя щетки, оперты на тисненую воздуха подѣла найновѣйшою американою системою. Выполне всякой операціи безъ болу при помощи коканны. Пломбуе надписованъ зубы золотомъ, сѣбломъ, цементомъ и т. п.

Складъ Гегеляйскихъ Винъ

I. ВЫСОЧАНЬСКОГО
въ Дрогобичи

высылае гегеляйскія вина въ оплещеныхъ бутляхъ скляныхъ 5-ти и 10-ти литровыхъ, такожъ въ бочкахъ по 135 литрѣхъ, по такыхъ цѣнахъ:

Гег. ч. I. 5 л. D. 2.35, 10 л. D. 4.25, 135 л. 40 зр.
" II. " 2.70, " 4.90, " 47 " " " " 3.10, " 5.75, " 57 " " IV. " 3.70, " 7.00, " 72 "

За „Demejon“ 5 литр. 50 кр., а 10 литр. 80 кр. оплатно Дрогобичъ звертаю.

На иншіе роды винъ служу спеціальнымъ цѣнникомъ. 2603 11—2

М. ШАЛИТЬ

годинникарь.

у Львовѣ при улицѣ Сикетуской ч. 17
патентованный почтеннымъ дипломомъ на парижской выставѣ въ роцѣ 1879.

За власноручный вырѣбъ годинника поручае свою бдѣ р. 1875 испитую

роботню и складъ годинниковъ стѣпныхъ и кишениныхъ

зъ найвысшихъ жевельерскихъ фабрикъ по найумѣреннѣйшимъ цѣнахъ.

Всякіе снаряды залагоджуютья совѣстно и подѣ цѣнорочною гарантією. — Замовленія зъ провинціи выполняе якъ найскорѣе. 2595 5—8

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

въ п. к. упр. Фабрики ликеровъ, розол. **I. А. Бачевского** ц. к. придворного доставника у Львовѣ.

Марка въ фляшѣ а 3/4 литр. Цѣна.
* * * * * зр. — 70
* * * * * " — 90
* * * * * " 1-00
1850 " 1-50
1860 " 1-20

СТАРКА ЛЬВНИЧА

зъ р. 1840 зр. 2-50
зъ р. 1830 " 3-00

Одъ коли заложена фабрика, с. а. больше якъ одъ столѣтїи, найбольше заходу було вырѣбъ житной **СТАРКИ**, такъ въ краю якъ и за границею велика цѣною, утѣшати и поручаю тую-жъ яко напитокъ о знаменитомъ и пѣнномъ, а такожъ и смаку, который тысячъ моихъ Бюво, обдирательствъ уживае замѣстъ **COGNAC-У**. Продуктъ сей вывозу въ значной количествѣ до **Ильмечини, Италїи, Румунїи и до Орїенту**, а въ **Астро-Угорщинѣ** сей родъ выключно числитъ тысячъ обдирательствъ.

Найдогладнѣе спроваждати **СТАРКУ** почтою въ пакетахъ а 5 кильо, маючихъ 2 фляшки. 2361 30—52

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 120—2 купе и продае

всѣ эффекты и монеты

подѣ найприсутнѣйшими условїями.

5% Листы Гипотечный и

5% Листы Гип. преміованїи,

котрыхъ побѣла закона зъ дня 2 лїня 1868 (Днев. в. д. XXVIII. ч. 93) и найвысшая постановка зъ 17 грудня 1870 р. можна уживати до ушѣщуваня капиталовъ фондowych, цупиларныхъ, казней суружескихъ войсковыхъ, на казницѣ и вадїа

можно одержати въ сей Конторѣ.

(до выльсования зъ 10% прамїєю т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинціи залагоджуютья безъ проволочки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой провизїи.

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручае

знамениты **МЫЛА** до мыта лица, рукъ и купелей, означенїи 9 медалями заслуги и деома дипломами признаны.

МЫЛО найдобѣйшее до 30 кр. зр. кр.
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВОЕ, про-
зрачное, мѣститъ 35% чистой
глицерини, знаменито дѣлае
на зашкорокъ 20, 30 кр. и —40
МЫЛО КОКОСОВОЕ, бѣло до
рукъ 10 кр. и —20
МЫЛО ПАЛЬМОВОЕ, жовте 6,
12, 18 кр. и —20
МЫЛО ГРИСИНОВОЕ, знаменито
до лица и рукъ —40
МЫЛО ЖОВТОВОЕ, робить
нѣжною, гладкою и знаменито
чищать шкуру —30
МЫЛО ЗЕЛОВОЕ, одержуе че-
резъ агусеніе соку розгїи
ароматично-живичныхъ, зна-
менито —25
МЫЛО ПИЖМОВОЕ, має дуже
приятный пїжмовый запахъ —30
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, приятного
запаху, має великій покупъ —30
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобѣй-
ше 40 кр. и —80
МЫЛО ОЛИВНЕ для дѣтей —36
МЫЛО въ ШПИЛЬКОВЪ СОСНО-
ВЫХЪ, приемие въ ужитю,
успити хоронить шкуру одъ
лишавѣ и выкидѣтъ —30
МЫЛО БАЛСАМИЧНЕ, чи-
стить шкуру, робить ви бѣ-
лою и нѣжною —40
МЫЛО ФІАЛКОВОЕ, приятного
запаху —35
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває
веснянки, омаляе одъ сонця,
лишь робить свѣжымъ и бѣ-
лымъ —60
МЫЛО ГИПЕНІЧНЕ, означае-
ся товетостею, великимъ нѣжне
и выключно прилагодне до лица —50
МЫЛО РИЖОВЕ уживаеся,
щобъ зробиши шкуру на лицѣ
нѣжною и бѣлою —60
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВОЕ бѣле,
легко пїтнїе, знаменито чи-
стить шкуру и хоронить одъ
прищывъ —30
2529 25—2

Набути можна у Львовѣ въ власнѣхъ торговлѣхъ: ул. Конер-
ника ч. 3, Готель Европейскій и улицѣ Галицкой рѣгъ Вилови. Въ фи-
ліялѣ: въ Краковѣ Сукотни ч. 20 и въ Червоцкѣ Ринокъ ч. 2,
а такожъ въ успѣхъ первородныхъ торговлѣхъ и аптекахъ.

Выйшла зъ друку книжка п. з.
Бернардина Сенъ — Піеръ

ПАВЛО И ВИРГІНІЯ

студїи природы, зъ французского пере-
кладѣ Е. Г.

Всѣ чистыя доходы прина-
чены на бурею св. О. Николая въ Пе-
ремысли. Сторѣтъ 132, малой 8-и. Цѣ-
на прищывки зъ пересылкою почтовою
55 кр. Замовляти прошу у Каетїи Гор-
ницкого, священника въ Корытинѣхъ,
п. Крашчїнѣ. 2627 1—3

Фортепьяны и пїанина

зъ первородныхъ реномованныхъ фабрикъ
найтаьше

въ складѣ фортепїановъ

Кароля Марецкого

Пляцъ Марїанскій ч. 5,
2633 (Готель французскій) 1—20

Складъ кавы

АРТУРА КОСПИЦКОГО

подѣ знаменомъ

„СИРІЮ СЪ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручае добру и выдатну каву спро-
важену безпосередно одъ проду-
центовъ зъ Америки полудневою.

Кштуе у Львовѣ:

1 кильо 1-70 и 1-80 зр.

на провинціи:

4 1/2 кильо 8-70 и 9-15 зр. франко

обдирательствъ надъ 50 и. опустъ

Не маю зовѣсмы тыхъ
родовъ кавы, котры оголо-
шуютъ иншіе подѣ назвою
мого знаменїи. Спровождую каву
просто одъ продуцентовъ, що
можно доказати, и продаю ви най-
мѣнше о 20% дешевше якъ хто не-
будъ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-
на достати каву вже лишъ зъ че-
твертой руки, а то для того, що
продуцентъ спроваде туртовникова
на мѣсцѣ. той знову туртовникова
въ Европѣ, а одъ него ажъ купецъ и
то звычайно не просто, алы черезъ
агента мѣсцевого або подорожного
Впрочѣмъ може кождей самъ
переконатися, чи достане де инде
по той цѣнѣ такую каву якъ мол,
що до якости и смаку. 2-27 185—2

наилѣпшїи

Берненскій сукна

доставляе по фабричныхъ цѣнахъ

складѣ фабричного полотна

Siegel-Imhof

ВЪ БЕРНѢ

На поряднѣ осыне або зимове

МУЖЕСКЕ УБРАНЬЕ

выставъ одѣнь кувонъ въ довготѣ
3.10 метра, то есть 4 вѣднѣскихъ
лобѣтъ. Одѣнь купити кштуе

зр. 4.80 зъ звычайной
" 7.75 зъ доброй
" 10.50 зъ ашпшон
" 12.40 зъ найвысшїи

правдивой овечонъ вонны.

Одѣтъ можна достати въ найболь-
шомъ выборѣ: шовкомъ, тканъ ка-
маринъ, матерїи на иберцигеры, паль-
мерстоны и бон на пляцїи, гутъ для
стрѣльцѣвъ и еколомѣвъ, Peruvienne
и Tosking на убраня садоной, ма-
терїи на женскїе убраня и т. д.

За добѣръ товаровъ и точне

доставленїе ручитесь.

2586 Вздѣръ даромъ и оплатно. 8-30

КУ-

фры, торбы, торбинки до перевѣ-
щенїи и на цїгара, футералы на
цилиндры, канелюхи, палїцы и па-
расолъ, маньшеры, ремѣнь до на-
куковъ, подушки, шапки и всякіе
2537 приборы до подорожи 6—2

ВЪ ТОРГОВЛѢ

БРАТОВЪ ЛАНГНЕРОВЪ

Львовѣ, Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданіе даромъ.

МАСЛО

найдешевше и найлѣпше

лише

въ торговлѣ сельскихъ продуктовъ

Станиславы Песель

2597 Галицка ч. 15. 10—2

ВЕЛИКА ГРОШЕВА ЛОТЕРІЯ

Найновѣйша, высокимъ прави-
тельствомъ державнымъ въ ГАМБУРГѢ

500.000
марокъ

подѣе яко наибольшу вы-
грану въ найчаснѣйшомъ
случаю найновѣйша велика
державою Гамбурга гаран-
тована лотерія грошева.

Спеціально-же:

1 Прем. а М. 300.000
1 выгр. а М. 200.000
1 " 100.000
1 " 75.000
1 " 70.000
1 " 65.000
2 " 60.000
1 " 55.000
1 " 50.000
1 " 40.000
1 " 30.000
8 " 15.000
26 " 10.000
56 " 5.000
103 " 3.000
206 " 2.000
612 " 1.000
888 " 500
30199 " 148
16991 выгр. а М.
300, 200, 150, 127,
100, 94, 67, 40, 20.

Кождый получить на руку оригинальный лѣсъ заосмотрѣть герб-
омъ державнымъ а равночасно и урядовый пляцъ лосования, зъ котораго
видко зѣбъ близнѣй полесевїи. Зарѣзъ потягивену получить кождей бѣ-
рущїи участь урядова исту выданныхъ, заосмотрѣть гербомъ держав-
нымъ. Выплата выграныхъ слѣдѣе побѣла паче ретельно и подѣ гаран-
тією державы. Наколи-бъ нежданно получителеви не годився пляцъ ло-
сованїи, то мы радо готовъ недогодїи лосы передъ тягнѣнемъ назадъ
взяти и бдѣти получены за нїхъ суму. На бажанїе выслася уря-
дovsky пляцъ лосования на перѣдъ даромъ. Щобъ мы могли сей
замовленїи старавно выковати, то проинме якъ найскорѣе, однакѣжъ
на всякій случай передъ

31 жовтня 1888

2623 1 2

въ котромъ то дни наступитъ тягнѣнне намъ надѣслати.
VALENTIN & COMP.
Bankgeschäft, Hamburg.

Андрѣй Кобѣльничъ

кравецъ мужескїи

у Львовѣ при улицѣ Сикетуской ч. 10.

мае честь поручити П. Т. Публицъ и
Вч. Духовенству свою новоотворену

роботню кравецку

заосмотрѣну въ наилучшїи товары сукон-
ный зъ первородныхъ фабрикъ кравецкихъ
и заграничныхъ, выполне всякой ра-
боты побѣла найновѣйшою модою и по на-
дешевшихъ цѣнахъ. Принимае замов-
ленїа на одѣжу для Веч. Духовенства и
выполне тїи точно и солидно. Поручаю-
чися ласкавымъ патїаждѣ П. Т. Публи-
цъ и Вч. Духовенства, блї. проситъ
покрѣпо заготовити его адресу.

2604 3—6 Зъ повѣжанїемъ:

Андрѣй Кобѣльничъ

Зъ благодарнїемъ повѣжанїемъ:

МИХАИЛЬ БЕКЕРЪ.

Зъ благодарнїемъ повѣжанїемъ:

МИХАИЛЬ БЕКЕРЪ.

Зъ благодарнїемъ повѣжанїемъ:

МИХАИЛЬ БЕКЕРЪ.

Зъ благодарнїемъ повѣжанїемъ:

МИХАИЛЬ БЕКЕРЪ.

Зъ благодарнїемъ повѣжанїемъ:

МИХАИЛЬ БЕКЕРЪ.

Зъ благодарнїемъ повѣжанїемъ:

МИХАИЛЬ БЕКЕРЪ.

Зъ благодарнїемъ повѣжанїемъ:

МИХАИЛЬ БЕКЕРЪ.

Зъ благодарнїемъ повѣжанїемъ:

МИХАИЛЬ БЕКЕРЪ.

Зъ благодарнїемъ повѣжанїемъ:

МИХАИЛЬ БЕКЕРЪ.

Зъ благодарнїемъ повѣжанїемъ:

МИХАИЛЬ БЕКЕРЪ.

Зъ благодарнїемъ повѣжанїемъ:

МИХАИЛЬ БЕКЕРЪ.

Зъ благодарнїемъ повѣжанїемъ:

МИХАИЛЬ БЕКЕРЪ.

Зъ благодарнїемъ повѣжанїемъ:

МИХАИЛЬ БЕКЕРЪ.

Зъ благодарнїемъ повѣжанїемъ:

МИХАИЛЬ БЕКЕРЪ.

Зъ благодарнїемъ повѣжанїемъ:

МИХАИЛЬ БЕКЕРЪ.

Зъ благодарнїемъ повѣжанїемъ:

МИХАИЛЬ БЕКЕРЪ.

На другїи тыждень тягнѣнїа.

Лосы зъ Цѣсарской Ювїлейной Выставы Промысловой лише 50 кр.

Головна выграна 25.000 Гюльденѣвъ

</

те выразь жадаю, чтобы облудити политикю бдѣ администраціи, и то не лишѣ державной, але и краевой и автономичной.

Коли автономія стане не лишѣ мертвой формою, але живымъ сердцемъ житя; коли институтъ ие стануть дѣйственно автономичными первами житя публичнаго, тогда вытворитъ она силу обрѣдужую. Не моряните еи политикю, не жадайте бдѣ неа, чтобы сповняла задачъ тахъ. Якъ до неа не належать, не належать аи до зараду громадского, аи до радѣ або видѣловъ повѣтовыхъ, ихъ маршалковъ и секретарѣвъ. Таке обрѣдуженіе можливе лишѣ при усиленнѣ стараніи зъ высшюю стороною. Тогда побачите, что результаты будутъ добры, анемія уступитъ апатіи и неприхильный настроѣ змѣнятся.

Не подѣривайте насъ, что мы неприхильный автономіи. Приваду вамъ, что въ нашѣмъ рускомъ языкѣ власне е слово на автономію, и якъ рѣдкая мова намъ дорога, такъ дорога намъ „самоуправа“. И идея самоуправы та еи форма — то добро нашої нитомой традиціи зъ давнихъ замечкыхъ лѣтъ. Первѣстна организациѣ рускои громады була бдѣ найдавніишыхъ лѣтъ автономичная, автономіи отже — то найкрасшій свѣдокъ нашої бувалицыны и мы до того слова „автономія — самоуправа“ маємо сердечне привязанье и бажаємо, чтобы то слово сталося тѣломъ. То намъ идеалъ, то порука свѣтлой нашої будучности.

Тожъ замѣте збуживати силы автономичныхъ организмовъ на то, чтобы они убивали силу самой идеи для того, чтобы она не надавала вамъ на рамы до вашего образу, замѣте збуживати дѣлания автономичныхъ организмовъ до того, чтобы стучно и насильно нагнати великую идею до вузкого вашего образу, замѣте по вашему: „гойти“, а по нашому и объективно взявши: „ранити“ — бо оскорбляете чувство національное нашего народу для того, чтобы заморочивати и себе и насъ, — звернѣте дѣяльність автономіи до оживляющего дѣлания. Звернѣте до границъ, въ котрой законъ о репрезентации громадской и повѣтовой укладѣ идею автономіи немовъ, якъ сказано, въ рамы. А хочете бути живымъ образомъ въ тѣхъ рамахъ, то нехай-же ваша сусѣбность зъ интеллигентной верствы, котра силою материальной и силою ординации выборовъ надае колоритъ образови, переймеея духомъ автономичной идеи, а передовѣмъ тою засадою, что только горожанскимъ сповнованьемъ горожанскихъ обязанностей и совѣстнымъ служеньемъ идеи зъ подпорядкованьемъ всѣхъ самолюбныхъ интересовъ — можна причинити до звороту рѣчей на лѣшье. Усунѣте зъ программы вашей праці организмовъ все то, что кривдѣтъ другихъ, дразнитъ, обрѣдужаетъ чувство национальное и религиѣе людности — а доживѣте до того, что настроѣ загладу змѣнятся. Цѣнѣте самъ выше благословенство предковъ и добро потомства надъ миску сочевицъ зъ смакомъ кастовымъ, а навчите и люднѣ селянскую цѣнѣти тѣ добра и шукати въ нихъ смаку и поживы. Тогда и народъ нашъ, коли буде мати выборъ мѣжъ мискою сочевицъ а добромъ, что зовесъ автономія, — певно выбере послѣднее.

III. Рефератъ пос. Ю. Романчука

на всенароднѣмъ Вѣчу у Львовѣ для умотивованія резолюціи въ справѣ дороговѣй.

[Послѣ записокъ справоздавця „Дѣла“.]

Обѣмъ лѣтъ доходить бдѣ первого всенароднаго Вѣча, пять лѣтъ минуло бдѣ другого, чотари бдѣ Вѣча львовскихъ Русинѣвъ въ справѣ Василианъ рускихъ. На всѣхъ тѣхъ Вѣчахъ высказывъ народъ рускій, что его болѣтъ и чого бѣт домагаеся. Часть минувъ уже довѣй, а мнѣ того не заспокоено потреба народу руского. Зъ конечности треба намъ зновъ обрѣдужити голосомъ сильнымъ якъ грѣмъ Бескида, чистымъ и яснымъ якъ звукъ звона, что скликѣе христіянъ на молитву, або того что прадѣдовъ нашихъ скликѣвалъ въ хвалѣхъ тревоги на вѣча. Треба намъ обрѣдужити, чтобы чуи було далеко и швидко по цѣлѣмъ краю нашѣмъ и гонѣ ажъ въ далѣкой столицѣ надъ Дунаємъ.

Чи полекшало намъ бдѣ того часу, чи вдоволеніи теперѣшнымъ положеньемъ нашимъ, чи може дѣсѣ намъ кривда, чи може валежалась-бы намъ лучша доля? Вправдѣ мае рускій народъ Галичины своихъ заступниковъ, своихъ послѣвъ въ соймѣ и радѣ державной. Але ихъ есть мало, дуже мало! А коли народъ заходитъ, чтобы ихъ было больше, тогда противники наши а въ части и власна вина наша до того не допускаютъ. Тожъ най заговоритъ самъ народъ, най могучій свой голосъ звучитъ зъ голосомъ выбраницѣвъ своихъ. Може тогда скорше его почуютъ и послушаютъ.

Присмотрѣмся-жъ напому теперѣшному положению. Якъ-бы я хотѣвъ вѣрно и докладно описати, якъ-бы хотѣвъ розказати все, что намъ долагае, треба-бы намъ до сѣхъ сонца обратнѣе, а о заходѣ розходитъ та и не вѣ день передъ Покровою, але въ найдвѣшій передъ Ивановѣмъ. Часть намъ короткій, ждѣте что слышиши, тожъ мусимо ограничитисъ на высказанье найважнѣишыхъ рѣчей.

Розгляньмѣсь насампередъ по нашихъ селахъ. Землѣ мало, бо людей прибѣвае а еѣ нѣ. Людямъ тяжко выжити, хотя нѣ кусень земли не лежитъ теперь пусто а все взято подѣ управу. Грунты розкавалкованъ, господарѣ не управляютъ ихъ такъ, якъ за границѣю, въ Нѣмечинѣ або въ Бельгій, бо нема кому селянъ научити такои управѣ тай немчимъ справити грунту, бо худобы мало, бо паковска мало и то, что есть, бувае кеске, а солю выправити пашу годѣ, бо солѣ заступае самымъ людямъ омасу и чоловікъ радѣ, коли еи для себе мае. Хочъ край нашъ богатый

и неразъ земля добре уродитъ, то зновъ вода забере, бо рѣки нашѣ неурегульованѣ, або забере огонь, бо нема доброй полиціи огневой и одповѣдноу уставу будѣвляной. А хочъ бы было одно и другое, то и она не придадутъся до нѣчого, якъ нема доброй старшины громадской, чтобы всему давала ладъ. А чѣму нема доброй старшины громадской? То вже вина не на одномѣ лежать. Вина громады, что не выбирае наилучшихъ людей, але винный неразъ и другой людѣ, что власне стараются о то, чтобы войти бувъ лихій, бо такій войтъ имѣ дуже на руку. Деянде зновъ працю людску вынѣтъ дика звѣрина, а людѣмъ не податѣ змога боронитисъ перѣтъ его. Додаймо до того все тягары и податки: громадскі, повѣтові, краеві та державні: на дорогахъ, школахъ, церквѣхъ, будынкахъ парихіальныхъ и иныхъ справъ, тожъ и не дивѣ, что сгорѣли людѣ продають за безцѣну землю, а самі плѣтъ на заработки чѣ въ Россію, чѣ на Володѣну и навѣтъ въ далеку Америку.

Хотѣвъ-бы не одинѣ ратуватися та чѣ то въ свободный часъ чѣ въ зѣмѣ зятисъ за якій-небудь промыселъ домовый, такъ заразъ наложить на него тахъ податокъ або робѣтъ ему тахъ трудностей, что бѣт обрѣсѣе и того зарбѣку. Такимъ способомъ дѣсѣ, что народѣ нашъ бѣдѣе и муситъ бѣдѣвати, хотя працюе тяжко. Бѣо праці выходѣтъ въ великой части больше въ користи другихъ, именно вѣрнѣе лѣтъ. Хотѣли бы людѣ просвѣтѣватися, чтобы имѣ лучше жити, а въ чѣмъ дѣтнуу побѣдѣти до школы, а зновъ въ той школѣ не учѣтъ того, что селянскій дѣтнѣ наибѣльше бы придалось, або учѣтъ еи въ чужой мѣстѣ. Хотѣвъ бы селяннѣ набрѣтисъ науки и по-за школою, закладае читальню, — такъ и тутъ ставляютъ ему всякій переносы, а читальню оподатковуютъ. Про жѣ мае нашъ селянинъ за свою працю, за всѣ податки въ майнѣ и кровѣ, за всѣ работы? Не досѣтъ, что нужденно жие, але ему не дають навѣтъ свободы и можности поправити свою долю. Якъ войта и раду громадскую не все може выбрати пѣсла свои воли, такъ же менше своего отця духовнаго, бо сего назначае ему бѣльшій властитель, хотя бѣтъ на удержанье священника и церкви поносить бѣльшій тягаръ якъ дворы. Доси громады мали бодай можнѣсть выбирати собѣ учителей до своихъ школѣ. Нинѣ и то право обрѣрае имѣ нова устава, а бѣдае его будѣто радамъ школьнымъ окружнымъ, а на дѣлѣ старостѣ и инспекторы школьному. Учителя своихъ власныхъ дѣтей не будутъ могли громады навѣтъ контролювати. И выбѣтъ писарѣвъ хотѣтъ теперь обрѣдужити нашихъ громадамъ, бо видѣтъ краевый уложивъ проектъ до закону, въ котромъ въ деякихъ случаяхъ выбѣтъ писарѣвъ застерѣгае для видѣловъ повѣтовыхъ, а надѣто хочѣ, чтобы грмады платили писарѣвъ по 300 зр. рѣчно та же приймали лишь тахихъ, котрыхъ маршалокъ повѣтовый узнаеть добрымъ.

И въ выборахъ членѣвъ до радѣ повѣтовыхъ, до сойму и рады державной суть нашѣ громады ограниченѣ. Якъ переводѣтисъ всѣ тѣ выборы, каждый зъ насъ знае докладно. Выборы тѣ, то наибѣльша деморализация народа.

Мѣщанство руске переживаетъ же тяжкую долю. Чужий элементъ вытѣскае мѣщанъ нашихъ чимъ-разъ далѣе на передмѣстѣ. Школы народній по мѣстахъ и мѣстечкахъ суть всюдѣ польскі, а послѣ рускій дармо упоминаются бдѣ колькохъ лѣтъ, чтобы бодай тамъ, де руске мѣщанство мае перевагу або де есть больше школѣ народныхъ, заведено бодай одну школу руску. Зъ того и выходѣтъ, что мѣщанство руске бѣдѣе и польщѣтисъ.

И такъ званой интеллигенціи руской не живѣтъ лучше. Учителѣвъ народныхъ бѣдѣе на ласку-неласку инспекторѣвъ окружныхъ. Ихъ безъ причины переносѣтъ зъ мѣста на мѣсце, хотя бы они сидѣли вже на посадахъ стадыхъ. Въ найновѣишѣмъ часѣ мали мы колька тахихъ случаевъ, а причина до перенесеня лежала въ томъ, что они были Русинами. Священники зависѣтъ зновъ бдѣ дворѣвъ, котры хотя не належать до церкви руской, мають въ рукахъ своихъ неоправданѣе право презентованія або такъ званого патронату. Урядники-Русинамъ запертый аванс на высшій становиска. Въ политической службѣ, на становищи старостѣвъ, маємо ледѣ одного чи двоухъ. Въ министерствѣ не маємо нѣчого. Не кажу вже, чтобы зъ Русинамъ поклѣкало кого на министра, але и въ бюрохъ министерствъ и въ высшихъ судахъ нема нѣ одного. И чѣ можутъ въ Вѣднѣ бѣтѣкѣ знати потреба народу руского? Що больше! множество рускахъ урядниковъ перенесено безъ всякой потребы въ заходѣу часть Галичины, а польскіхъ урядниковъ, что не языкъ руского языка, дають на становища до рускои части краю.

Въ загалѣ, доля Русинѣвъ есть дуже незавидна. Мы живѣмъ въ державѣ конституційной. Всѣ народы австрійскій засѣли до того великого стола, на котромъ заставлено всякій права для нихъ, всѣ народы користають зъ тѣхъ правъ, лишь однихъ Русинѣвъ тамъ не видѣю. Поляки мають въ радѣ короны ажъ двоухъ министровъ, Чехи одного, а зъ посередѣ всѣхъ народѣвъ кличѣтъ людей на высшій становища чѣ то у Вѣднѣ чѣ въ краю. Зъ Русинѣвъ же нѣхто не бувае намѣстникомъ, нѣ президентомъ суду апеляціоннаго. А и въ радѣ школьной краевой не подыблѣшь бѣдповѣднаго числа Русинѣвъ. Другі народы мають въ Вѣднѣ своихъ послѣвъ въ радѣ державной, своихъ речниковъ въ палатѣ панѣвъ, зъ котрыми правительство мусѣтъ числитисъ, зъ котрыми оно торгуеся, на котрыхъ зважае и дѣвѣтисъ. На насъ нѣхто не зважае, про насъ нѣхто не дѣае, за насъ радѣтъ другі а то нашѣ противники. Они то промываютъ въ имени краю и народу нашего, нишѣтъ для насъ уставы. Въ соймѣ краевѣмъ, на 142 послѣвъ зъ мѣстѣ,

сель и дворѣвъ маємо лишь 8 выбранихъ рускимъ комитетомъ, хотя руского народу въ Галичинѣ есть майже только, что и польского. Рѣдкая мова наша всюдѣ уничижена: въ урядѣ, судѣ, школѣ. Всюдѣ чути лишь польскій языкъ. Всѣ уряды автономичный суть исключительно польскі. Дотѣра передѣ колькома роками дѣбжались мы тои ласки (!), что до видѣлу кравого поклѣкало одного Русина. Ба навѣтъ и до церкви нашої, того послѣднего прибѣжца рускости, вдерлисъ недавно бѣзѣаты польскі...

А прецѣвъ той край рускій, край Романа, край короля Данила. А Львовѣ то чейже городъ руского князя. Мы тутъ споконѣвѣе господѣмъ, мы тады въ своей хатѣ. Коли по падѣню Польщѣ Австрія прилучила Галичину до себе, то прилучила край рускій, не польскій, ревнидувала еи на той основѣ, что колѣсѣ тутъ правили король угорскій. За нами есть свое историчное право, котрого мы не зрѣклись. Але и конституція австрійска, даючѣ всѣмъ народамъ свободы національной, дала и намъ повне право до плеканя и розвою своей народности. Се намъ залоручено основными законами державными, котры кажутъ, что кождому народу повинна дѣтисъ можнѣсть до розвою національного и средства до такоу розвою. А де-жѣ нашѣ права? Чѣму лишь намъ Русинамъ ихъ не дано? Вина лежать въ томъ, что до §. XIX основныхъ державныхъ законовъ не выдано бѣдповѣдныхъ уставѣ о народностяхъ, не обезпечено правъ такъ званыхъ меншностей національных въ краяхъ о мѣщанѣмъ населению. Насъ кривдѣтъ до того статутъ краевѣй, котрымъ насъ засуджено на вѣчну меншѣсть въ соймѣ краевѣмъ. Министество зовѣтъ не слышѣе, чтобы уряды и суды выконували всѣ тѣ розпорядженія, котры колѣсѣ выдано въ користѣ языка руского яко языка сторѣнѣ. Навѣтъ нашего писема руского не уважѣтисъ нѣхто, а нѣмѣсть въ писемѣхъ рускихъ уживають власти латинскихъ буквѣ. Коротко кажучи, мы на кождѣмъ поли уничиженѣ и длѣтого зываемо насъ, зѣбраніи тутъ панове, чтобы въ односторонне приняли тѣ резолюціи, якы намъ подаются до ухвалы и котры позволю собѣ прочитати.

Соймъ краевѣй.

XX. засѣданье зъ 16. н. ст. жовтѣя.

Нарады равѣшного засѣданя зъ того дня мы вже подали въ остатнѣмъ числѣ. Того-жѣ дня бѣдбулось такоже засѣданье въчѣрне. О год. 7½ дойшла уже до сойму вѣсть про результаты выбора посла до рады державной зъ мѣста Львова: про славу побѣду д-ра Леваковского, а упадѣкъ кандидата урядоваго, профессора политехники и члена краевой рады школьной, д-ра Заванковского. Уже самую тою вѣстею ставѣчка и подѣляки дуже были зафрасованѣ, а не догадувались, что захвѣлю дождѣтисъ въ самой сали соймовѣй це бѣльшого фрасунку — что выступать не только рускій послѣ, але и польскій посолъ Романовичъ — зъ бѣзпощадною критикою панована клѣи стѣнчѣвской.

Розпочалась генеральная дебата надъ бюджетомъ. Перше слово забравъ

Пос. Тад. Романовичъ и въ довѣй а знаменитой бесѣдѣ характеризовѣвъ высшій станъ въ краю. На початку подѣтѣе, что генеральная дебата бюджета — то нагода для посла высказати поглядъ на станъ краю, а симъ разомъ се потребнѣе тѣмъ больше, что сего року додатокъ до податковъ подѣвѣшѣе майже о 5 крейцѣрѣвъ и что важнѣе змѣны зайшли у Львовѣ и у Вѣднѣ. Потомъ позавѣтъ говорити на темѣтъ потребъ краю — политическихъ и культурныхъ та экономичныхъ. Что до политическихъ потребъ, посолъ сконстатувѣтъ, что автономичная программа краю не зѣдѣствлена и до зѣдѣствлена еи дуже далеко; за остатныхъ 10 лѣтъ въ томъ напрямѣ не учинено нѣчого, хочѣ инѣише правительство автономичное безъ подѣпоры Поляковъ не устояло-бы и 24 годѣнѣ. Противно-жѣ, репрезентация краю подѣвѣраетъ правительство зъ посвященѣемъ своихъ пересѣдѣнѣе и важныхъ интересовъ краю. Коли-жѣ, якъ прихильники правительства кажутъ, повна автономія краю въ нѣнѣшнихъ обставинахъ неможлива, то кобы край бодай въ томъ другѣмъ напрямѣ — культурнѣмъ и экономичномъ маевъ помѣчь бдѣ правительства, а не, якъ дѣйственно есть, чтобы ему ще камѣнь кидано подѣ ноги. Край не мае аиъ швидкого судѣбнѣства, аиъ администраціи, котра бы поймавала свою задачу трохи ширше, якъ побѣръ податковѣ и рекруга, аиъ пошанована свобѣда конституційныхъ: печати, товариствъ, зѣборѣвъ. Зъ поглядѣ экономичнаго: децентрализация зѣдѣвѣнѣе не переведѣно, политика тарифова зѣбѣйча для краю, справа регуляція рѣкъ не полагѣдена, промыслы наѣтовѣй а горальняны податками загрожено, о дробнѣ дотации на экономичнѣ потреби краю треба допрошуватисъ цѣлыми роками, справа видѣмнизаціїа не розвѣзана. До того всего дотати фискализма: Галичина есть полѣмъ експериментѣвъ фискальныхъ. Дотация школѣ, университетѣвъ и середнѣхъ, лихъ, факультету медициннаго годѣ допросѣтисъ. Оплата въ школахъ середнѣхъ подѣвѣшено. О реформу цѣвального поступѣваня допрѣтисъ не можна. Въ администраціи политичной значѣтъ плѣчѣ: людѣ зъ плѣчѣма — авансуютъ по 3, 4, 5 лѣтахъ службѣ, перескакуючи зѣдѣбныхъ старшихъ урядниковъ. Средства до авансу есть такоже „политика“: терроризованье выборовъ и прѣсія за урядовыми кандидатами. Власть политичнѣй зъ наибѣльшюю самовольею перескакують свободы конституційной, а все то покрывае система конфѣскаты газетѣ. Критики бути не може. Въ той способѣ дѣсѣе позѣръ, что нѣхто-бы въ краю доволенѣе. Що? Грѣше, въ тѣлахъ репрезентационныхъ вытворѣють штучну бѣльшѣсть. Въ краю не буде лучше, доки система выборовъ

радикально не змѣнитисъ. Край недоволенѣй. Правительству треба то сказати. Най тѣ, что стѣтъ бѣльше до правительства, не боѣтисъ того, что волевѣй выборы сягнутѣ глубше въ верствы людѣвъ: не буде и нещастѣ, край потребуе обрѣдуженя, а до того треба новыхъ силѣ. Нехай насѣ правительство не бере при выборахъ въ оборону передѣ Русинами: мы досѣтъ сильнѣ, чтобы бути справедливыми и бѣдѣти по правдѣ, шѣ кому належитѣ, абы, что добре, прѣтѣгнути до себе, а шѣ але, бѣдѣрувати. Най правительство усуне зъ мѣсца выборы золотыи ковшѣръ старостѣ, грѣзну мину инспектора податковаго и бѣтѣетъ жандарма, а тогда буде мати несравнѣвану ошѣвѣю краю и само себе охоронѣтъ передѣ такоу компромѣтациѣю, якѣа дожило отъ нѣнѣ у Львовѣ. Край бѣдѣ довѣнѣхъ лѣтъ уже въ апатіи, але теперь починае бѣдѣвѣтѣти очи. Нехай же правительство тому не перешкадае и не выкликуе на силу — силу!

Бесѣда пос. Романовича выкликала велике вражѣнѣе въ цѣлѣмъ соймѣ: послѣ правнѣцѣ потратили головы и только шептали мѣжъ собою по купкахъ, а послѣ зъ лѣвнѣцѣ опѣскували промову и бесѣдниковъ стѣскали руку.

Пос. гр. Стадницкій зазначѣтъ, что межи народѣмъ головнѣо видѣо настроѣй неприхильный автономіи: селяне готовы бѣдѣсугнѣти автономію за мѣску сочевицѣ. Зъ другого боку держава выручѣея автономію въ своихъ справѣхъ и пожѣрае еи фонды. При будущѣхъ выборахъ бѣдѣзѣтисъ жалѣ на автономію, але грѣба еи бороити, яко она есть, и старатисъ только о лѣшѣу администрацію.

Пос. Романчука промову подаемо по высше окремо.

Пос. Антоневичъ заповѣвъ три резолюціи: 1) чтобы видѣтъ кр. зрѣбѣтъ пробы зъ бѣзпеченѣи бѣдѣ огню мѣтами и. Цѣвановского; 2) чтобы постаратисъ о перенѣтѣе фѣльварку въ Дублянахъ на край бѣдѣ гал. товариства рѣльничнаго и 3) чтобы правительство шанувало рускій свѣта.

Пос. о. Ковальскій полемизуючи зъ передѣсѣдѣнѣмаи перѣчитъ, мѣвъ-бы то селяне подѣносѣли противѣ закона дороговѣго, — „бунты“, де якы були, то только зъ подѣбурѣваня. Обѣсла дуже лѣтувалъ на названье Поляковъ „чужими“, бо такъ не думае аиъ народѣ рускій, аиъ богато порядныхъ Русинѣвъ, котры Поляковѣ уважають за братьѣвъ. (Поляки грѣмѣо отѣскали слова пос. Ковальского).

Пос. Козловскій сконстатувѣтъ, что господарка крава стѣтъ на похвалѣй дорожѣ, — и то передѣвѣжувае пок. Краевскій, Зѣблѣвичъ и самѣ бесѣдникѣ. Вина въ томъ, что выдатки робѣтѣся и ухвалѣются безъ плану. Треба у всѣхъ бѣдѣлахъ господарки краевой завѣсти ладъ и систему, яку зѣвѣтъ пок. Волод. Бадені въ бѣдѣлѣ дороговѣмъ. Се буде задачею будущѣо видѣлу кравого.

Пос. о. Сѣчиньского бесѣду подаемо высше окремо.

Пос. гр. Артуръ Потѣцкій полемизувавъ зъ бесѣдоу пос. Романовича. Все то, что пос. Романовичъ навѣвъ яко потреба краю, подѣносѣтъ ще лѣшѣе соймѣ и делегаціи у Вѣднѣ, а не сказѣтъ нѣчо нового. А что-до будущѣхъ выборовъ, то бесѣдникѣ мае надѣю, что выборы выпадѣтъ такъ само, и соймѣ буде тахъ самый, якъ доси, и не вырѣсѣе попередного сойму, а буде розвивѣтѣ далѣе то, что дотѣпер соймѣ зѣдѣбулѣ.

Пос. Романовичъ, бѣдѣвѣдаючи, обѣставъ при своей. Тахъ есть и поглядѣ краю, что верховѣдѣча нѣнѣ бѣльшѣсть зѣе радѣтъ краевѣмъ. Новѣ выборы будутъ мусѣли сягнѣти въ глубшій верствы сусѣбности, ели мають добути новѣ силы. Сметанка сусѣбности — скѣвѣспѣла!

Резерентъ пос. Хшановскій толкувавъ, что репрезентация краю не подѣвѣраетъ правительству, а „только годѣтъ интересъ краевѣй зъ державными“, а потомѣ просѣвъ послѣвъ не лѣкагѣе подѣвѣшеня додатку до податковъ.

На томѣ скѣвѣчилася дебата генеральная надѣ бюджетомъ.

Опозиціи прѣса нѣмѣцка не перестѣе все це въ рѣзныи способѣ комѣнтувати именѣваня гр. Шенборна министромъ судѣбнѣства а зъ всѣхъ тѣхъ комѣментарѣвъ выходѣтъ, что центристы уважають се именѣванье велики некѣристѣми зѣе себе. Еи именѣванье газеты центристичнѣй зѣсѣлаются теперь на бѣдѣвъ о сѣмѣ именѣваню въ прѣгекѣй газетѣ урядѣвой „Prager Abendblatt“ и называють его программѣю гр. Шенборна. Въ газетѣ сѣй скасамо насампередѣ, что гр. Шенборнъ есть консерватистѣмъ зъ руской школы Штала а бѣдѣтъ говоритѣся далѣе, что именѣванье Шенборна значѣтъ скрѣпленье дѣтѣперѣшной партіи правительственной супротивѣ скрайныхъ элементѣвъ, а на послѣдокъ сказано такъ:

„Мусѣтисъ стати переконѣнѣемъ кождого, что Австрія належитѣ сама до себе“. Зъ сѣго бѣдѣзѣу заключае отже „N. fr. Presse“ такъ: Зъ именѣванѣемъ гр. Шенборна перестѣавъ кабинетѣ гр. Тафѣго бутѣ кабинетомъ „дѣнаѣдѣ партіи“, а ставѣа отверто кабинетомъ партіиныхъ, котрому ходѣтъ о то, чтобы: перше, скрѣпнѣти тепѣрѣшну бѣльшѣсть парламентарнѣу, ухоронѣти еи бѣдѣ хитѣния и роздорѣвъ та бѣдѣрта всякѣй скрайнѣй элементѣвъ, котрыхъ поступѣванье не есть зѣдѣдѣе зъ сѣущѣванѣемъ державѣ; другѣ, чтобы переконѣти оппозицію, что будущѣсть Австріи не буде еѣ повѣрена.

Именѣванье гр. Шенборна министромъ судѣбнѣства выклѣкало такъ великій переѣо-

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

дохъ середѣ нѣмецкой оппозиціи, що загално дискутуєть теперь справа, чи не добре було бы, чтобы все клубы нѣмцевъ сполучались разомъ, бо тымъ способомъ можна бы уеяшнѣнше дѣлать. Здаєсь, що незадовго прайде навѣть до такого сполученя.

Молодо-Чехи смѣряются повола. Проводяръ молодого-Чеховъ, Едуардъ Грегръ, мавъ онгоды на зборахъ своихъ выборцовъ въ Гогенмавтъ бесѣду, въ котрой говоривъ о ситуаціи политичной. Сямъ разомъ спустивъ Грегръ значно съ тону. Здаєсь, що новыи змѣны въ въ кабинетѣ а може ще и що вѣстного спонукала его покориться передъ старо-Чехами и ихъ тактикою, бо онъ задрѣвъ своихъ выборцовъ, що молодого-Чехи не думаютъ зовсімъ розбивати правницъ, бо знаютъ, що найголовнѣйшою рѣчею есть мата въ парламента большѣсть и хоба хтось божевольный хотѣвъ-бы, чтобы его збѣкнули до меншости. Зъ Нѣмцами они не пототѣсьа. (При сихъ словахъ крикнувъ одинъ выборець: Але зъ Вайтльбофомъ!) Грегръ однекувавъ того и казавъ, що онъ нѣколи зъ Вайтльбофомъ и неговоривъ та навѣть его не здоровитъ. Въ дальшій бесѣдѣ говоривъ Грегръ о бесѣдахъ гр. Туна и Ледебуръ, котры промовляли за чеськимъ правомъ державнымъ а бѣдакъ звернувъ на именованье гр. Шенборна министромъ судништва и такъ казавъ: „За то мусять бути въ першій линіи вѣднѣи лишь клерикалы и и феодалы, але будьмо и мы вѣднѣи, бо гр. Шенборнъ буде яко министръ певно справедливѣишій, якъ який мавъиштеръ зъ вѣрноконституціонной партіи. Его именованье есть у даромъ для Угорщины и ослабленемъ угорского влыву. Де причина такой змѣны, не знати. „N. fr. Presse“ каже, що Ригеръ потребуе якогось нового здобутку, чтобы зломати возрастающій влывъ молодого-Чеховъ. Коли такъ, то видно, що молодого-Чехи партія добра и потрібна Треба, чтобы настъ въ горѣ боялися, бо зъ ласки не дадутъ намъ нѣчога... На послѣдкомъ задрѣвъ Грегръ выборцовъ, що хочъ обѣ чеськѣ партіи идути иными дорогами, то все таки есть у нихъ добра воля а остаточна цѣль есть однакова.

„Hlas Naroda“ называетъ ту бесѣду Грегра сповѣдею, въ котрой онъ признаєсь до грѣха. Що Грегра до того спонукало, каже загадана газета, годѣ знати. Чи запримѣтивъ онъ, что въ Гогенмавтѣ люде ему не конче прихильны, чи може причинились до того новыи змѣны въ кабинетѣ, трудно бѣдгати, досыгъ что въ дорожѣ зъ Праги до Гогенмавтѣ зробився зъ Савла Павла и онъ говоритъ якъ старо-Чехъ противъ молодого-Чеховъ. Грегрови однакожъ не треба довѣрять.

Зъ Петербурга доносятъ до „N. W. Abendblatt“, що дня 14 с. м. принимавъ мня. Грегръ першій разъ по сегоднѣшнихъ фѣрїяхъ лѣтнихъ всехъ дипломатичныхъ представителей при петербургскомъ дворѣ и заявивъ при сѣй нагодѣ, що онъ мае повну надѣю, що мнрѣ европейскій не такъ скоро буде нарушенъ, коли только на Балканѣ позбѣстане все въ спокою.

Гостина нѣмецкой цѣсаря въ Неаполи дала нагоду до величезной манифестаціи. Звнѣгъ народу, кажутъ, бувъ такъ великій, якого ще Неаполь не бачивъ. Коли оба монархи показались на балконахъ, овлени народу не умовкали черезъ пять минутъ. Вечеромъ онгоды было цѣле мѣсто аллюминаване; на плянуalebлечу традо 200 музыкантовъ на мандолинахъ (италійскихъ гитарахъ) а бѣдакъ одбуєсь концертъ 11 музыкѣ войсковыхъ. Манифестація та одбувалася ажъ до пѣвноты. Ревія флоты удалася такожъ зовсімъ.

Италія стратила одного зъ своихъ найдѣбнѣйшихъ мужѣвъ державныхъ. Вчера рано померъ именовъ въ Лондонѣ италійскій посолъ гр. Робилантъ, одинъ зъ тыхъ мужѣвъ, що помагали выдвинуты Италію до еи теперѣшного значеня и що придулили ея до союза Нѣмечины и Австрій. Гр. Робилантъ родився въ р. 1826 р. и служивъ переважно въ войску. Онъ бѣдначився въ кампаніяхъ въ 1848 и 1866 р. а по послѣдній войнѣ италійско-австрійской бувъ директоромъ войсковой академіи. Одъ 1871 р. бувъ онъ посломъ у Вѣднѣи и тутъ зыскавъ бувъ собѣ велику симпатію вѣднѣевского двору. Коли онъ въ 1886 р. вступивъ до кабинету Деуретиса яко министръ дѣлъ заграничныхъ, говорено загално, що покладанье его значить тѣсный союзъ Италіи зъ Австрією. Робилантъ не могъ однакожъ довго удержатись въ кабинетѣ. Неудачѣ италійского войска въ Африцѣ змусили его уступити. Познѣйше обявъ онъ посаду посла въ Лондонѣ и на сѣмъ становищи заскочила его смерть.

Якъ звѣстено, „постановивъ головный проводаръ напредняковъ и бывший министръ Гарашанинъ одсунутися одъ всякой участи въ жатю политичной и заявивъ то въ органѣ своихъ партіи въ „Видело“. Въ партіи напредняковъ настало отже теперь мале замѣшанье, а проводарѣ еи збираются теперь на конференціи и радате, що мають дѣлше робити. Одна часть высказалася за пассивную оппозицію. Гарашанинъ однакожъ радѣвъ имъ, чтобы они и дѣлше подпирали кабинетъ Христича. Шо дѣлше буде, трудно бѣдгати, але здаєсь, що въ Сербіи не обійдѣсь безъ новой кризисъ въ кабинетѣ. Говорятъ вже голосно, що министры Мятловичъ, Ракичъ и Богичевичъ мають податися до димисіи.

Зъ Константинополя надѣйшла велыи сензаціонна вѣсть. „Pol. Corr.“ доносятъ именовъ, что въ константинопольскихъ кругахъ дипломатичныхъ ходитъ поголоска, что въ становищи державъ европейскихъ сунутыи Болгаріи мае настати рѣшуча змѣна. Дипломатич-

ніи агенты въ Софіи мають незадовго одержати приказъ, стауты въ близшій зносныи зъ княземъ Фердинандомъ, робити ему визиты принимати запрошеня на балѣ и т. д., хочъ тымъ же не думаютъ державы зовсімъ признати кн. Кобургского княземъ болгарскимъ. Причиною такой змѣны мае бути то, що болгарскій министръ Стойловъ подчасъ своей подорожи (онъ бувъ недавно тому у Вѣднѣи) навѣвъ въ мѣтродайныхъ кругахъ такой аргументы, котры всехъ переконали о потребѣ такой змѣны. Ще большѣ вилынула на то та обстановка, що декотры правительства прайшли до того переконаня, що коли державы европейскій не будутъ зовсімъ контролювати Болгаріи и на ню вилывати, то она готова доустановитися до якогось нерозважного кроку въ справѣ македонской. Поголоска та потребуе однакожъ подтвержденя. Наколи-бъ она однакожъ подтвердилася, то очевидно могла-бы тутъ бути бѣсѣда лишь о тыхъ державкахъ, котры досѣ держались супротивъ Болгаріи въ резервѣ и нейтрально або заявляли ѣй якутаку симпатію. Нѣмечана, Франція и Россія не належали до сихъ державъ, а агенты сихъ державъ не змѣняютъ певно своего становища супротивъ кн. Фердинанда.

Межи партією Радославова а партією Каравелова прайшло въ послѣднихъ дняхъ до порозумѣня. Обѣ стороны згодилися на то, чтобы на будущее ставити правительству собѣсно оппозицію въ справахъ законодавчихъ. Шо же дотычить справы кабинетовой, то каждая партія мае поступати посяла своего власного погляду и интересу, а то длятого, що люде належачи до сихъ партій, суть по наибольшій части урядниками. Причина и цѣль компромиссу лежить въ томъ, що обѣ партіи прайшли до того переконаня, що партійныи споры не доводятъ до нѣчога, а выходять хоба лишь въ користь правительства и що въ послѣднихъ часахъ показалося, що правительство старѣсьа позыскати собѣ поклонниковъ Радославова.

НОВИНКИ.

— При специальній дебатѣ бюджетовой ухвалить соймъ мѣжъ иншими: для руско-народного театру на руски товариства „Руской Бѣсѣды“ у Львовѣ 6.000 зр., для товариства „Просвѣты“ 1000 зр., на издавничтво „Историчной Библиотекы“ Ол. Барвѣнського 500 зр., для „Академичного Братства“ 100 зр., для „Часописи Школьной“ 500 зр., для колькохъ бурѣхъ рускихъ по 100 зр. — Надъ внесениемъ пос. Антоновича о субвенціи для общества им. Качковского вызвалася горяча дебата („противъ“ промовляли пп. Скалковскій, о. Ковальскій, Хшановскій, Меруновичъ), а при голосованьи внесение д-ра Антоновича унало; голосували за нимъ лише 4 послы: д-ръ Антоновичъ, Романчукъ, Сѣвичинскій и Лѣвицкій; послы Бережницкій, Охримовичъ и Мандичевскій не були въ сали, а митр. Сембратовичъ, хочъ бувъ въ сали, не голосувавъ за субвенцію обществу им. Качковского. При позиціи: „Субвенціи 4.500 зр. для интернату ксс. Змартыхвстанцѣвъ“ забравъ слово пос. Романчукъ и заявивъ, что Русины противляться той субвенціи и за нею голосувати не будутъ.

— Зъ Калуша пишутъ намъ: На послѣднѣмъ все-народномъ Вѣднѣи наша околица была численнѣе репрезентована, якъ на Вѣднѣяхъ попереднихъ. Много селянъ зъ околицъ та мѣщанъ зъ самого Калуша явилося у Львовѣ, чтобы взяти участь въ нарадахъ надъ сумнымъ положениемъ нашимъ. Повага та сила народного збору не позбѣстала безъ розныхъ додатныхъ результатовъ. Калушскій вѣднѣи зборились, вертаючы домоувъ, на двѣрци зельнѣишѣ Кароля Людвика и ожидали хвилѣ одѣзду на Стрый. На данный знакъ зборились мы въ одномъ вагонѣ и ту стали обговаривати нашъ рускй спрары. Коли зѣйшла бѣсѣда на церковь при Народномъ Домѣ, то все зборѣи якъ о. Скалѣцкій Василіишчъ зъ Гомова) п. Теницкій, заступ. бурмистра въ Калуши и п. Воднарчукъ, горожанинъ зъ Калуша, почули милу зѣбѣтку, что п. А. Серафинъ, завоаръ зъ Калуша, заявивъ свою постанову вылити безкористовно звѣтъ наибольшей величины для той церкви, коли зарѣдъ сего институту на то згодиться и позволить ему все тѣ металѣ и монеты, якъ народъ рускій черезъ довгѣ лѣта складавъ и складе, на ту цѣль перетопити и зъ сего посяла оставивъ возможно наибольший звѣтъ вылити. Въ интересѣ загалномъ належало-бы совѣтовѣ „Народного Дома“ скористати зъ той дорогой постановы великодушного п. Серафинъ, знаного зъ свои акуратности та факховости, и одважѣи окружи ему въ вѣднѣишности до загаданого ужитку передати, тымъ большѣ, що п. Серафинъ хоче вылити той звѣтъ на памятку великого народного Вѣднѣи остатного и 900-тихъ роковинъ хрещеня Руси. Поки-шо честь Вамъ, п. Серафине, за заяву доброи воли! — *Висесикъ.*

— О. Теодора Мельника, пароха въ Старавѣ снѣдѣцкой, заусоуендувавъ Преосв. Іоантъ, епископъ перемыскій, а сасѣи и поручивъ ему одбути покание за умѣщенье въ одной газетѣ львовской колькохъ статей зъ повнымъ подписомъ на тематъ церкви православной и католической та ихъ одношеня до себе.

— Зъ Вѣднѣи доносятъ, що п. Бохинскій, секційный совѣтникъ при министерствѣ справедливости, мае достати вице-президентомъ высшего суду въ Краковѣ, а дотепершій вице-президентъ п. Мадеевскій, президентомъ сенату при найвысшѣмъ трибуналѣ на мѣсто Вербицкогъ.

— Вѣсть про змѣну директора галицкихъ почтъ якося доси не подтвержуєсь, хотий въ першій хвилѣ буда голошена въ дневникахъ зовсімъ певно яко рѣчь довершенна.

— Въ справѣ огнѣвъ выдавъ б. намѣстникъ Залескій дня 6 жовтня с. р. окружнѣи до всехъ старостѣвъ, котрымъ поручае пальнувати надъ точнымъ выповнюванемъ принциповъ огнѣвой полиціи, вилывати, а коли треба и змущувати авержности гражданскѣи и люднѣости, чтобы завели и удерживали готовность до огню. Для большого розвою охотничихъ сторожей огнѣвыхъ мае ихъ

староста подпирати, а де такихъ сторожей нема, мае вилывати на авержности громадскѣи, чтобы брали инициативу въ основываню такихъ сторожей. Такожъ мають старосты старатися, чтобы поучувано народѣ о наслѣдкахъ неосторожности зъ огнемъ и т. п.

— Ювилью 25-лѣтнего истнованя гр.-вост. школы реально въ Черновицахъ одбуєсь дня 3 с. м. въ присутности президента краю и днѣишхъ представителей черновецкихъ властей, кромѣ митрополита. По привѣтѣ гостей директоромъ школы выгосивъ цѣлгодинну бесѣду проф. Брот. Пигулякъ по нѣмцки; представивши важность наукъ въ загалѣ а реально зъ-особна, закончивъ многолѣтствомъ для цѣсаря. Президентъ и другіи достойники гратульовали п. Пигулякови ему бесѣды. Потѣмъ оденѣвано кантату и одкрыто памятку таблицю. Опѣсла гости оглядали выставу рисункѣвъ теперѣшныхъ и бывшихъ учениковъ школы, межи котрымъ одзначились образы Пигуляка и его учениковъ и академика Ивасюка. Наконецъ ученики держали промовы по румынски, англійски, французски и по руски.

— П. Пѣвъ, президента суда карного въ Черновицахъ, перенесено уже въ станѣ супочинку. Якъ звѣстно, п. Пѣвъ допускаєсь рѣзкихъ рѣчей нелицючихъ президентомъ въ урядованю и въ житю публичномъ. До переведеня слѣдства выдѣвъ зъ Львова совѣтникъ апеліаціи п. Будзинскій и, видко, выкрывъ досыгъ несправильностей въ урядованю того пана президента, коли пушено его „въ одставку“.

— Новый театр надворный у Вѣднѣи, отвореный торжественно сими днями першимъ представлениемъ въ присутности цѣсаря, належить безиеречно до найкраснѣихъ въ сѣбѣ. А архитектура его зовсімъ приложена до цѣли и признанья будинку. Окна и ложѣ выходять на Ringstrasse. Подчасъ коли театръ освѣщенный въ серединѣ, сѣи онъ такожъ дѣлѣи на виѣ. До каждой салѣ ведутъ окреміи сходы, такъ само и до сцены, а все выходять до просторыхъ коридорѣвъ и до гардеробѣвъ. Зъ каждого поверха може выйти такъ много зрѣлѣвъ, що глота есть невозможна. Конструкция сцены зельзна; саму сцену можна спустити въ долѣ. Освѣтленье не газове, але электричне: 8 машинъ динамо-электричныхъ, зъ силою 1.350 коней, находятся въ окремыхъ будинкахъ. Сцена освѣчена блескомъ ровнымъ силѣ 50.000 свѣчѣвъ. Цѣла конструкция салѣ зельзна а мѣсць есть на 1500 людей. Чтобы описати весь устрѣи и все одобы сего театру, на то треба бы дуже богато мѣсца. — Въ день отвореня того театру почалася вже одъ полудня така глота прикасъ, що незадовго все входы и весь пляцъ вокругъ театру такъ залѣгъ народѣ, що возы не могли переѣздити, а порядкомъ удержувала публична сторожа пѣша, та конна. Щасливый бувъ той, хто доставъ билетъ, а большѣсть одѣйшла зъ общтованчаныи боками.

— Конгрессъ австрійскихъ садѣвничѣвъ зѣбравшись недавно у Вѣднѣи, рѣшивъ постаратися у правительствѣ о основанье державной школы для управы деревъ овочевыхъ и особнои катедры при академіи рѣльничѣи у Вѣднѣи для помолочѣи. Такожъ рѣшивъ старатися о заповненье вывозу для торговлѣ овочами зъ краѣвъ австрійско-угорскихъ.

— Лицитацію на доставу коцѣвъ для войска на рокъ 1889 розписало министерство войны, а то: 9000 коцѣвъ зимовыхъ, 12.000 лѣтнихъ и 8.600 дергѣ бѣлыхъ на конѣ. Оферты вносятся треба наидальше до 20 падолиста с. р. до собѣного министерства войны у Вѣднѣи. До оферты треба долучити вадѣиомъ 5-го одъ злогошенои сумы и сертификатъ одбѣности. Услѣвѣи лицитаціи достати можна въ интендантурѣ войсковой по 4 кр. одъ аркуша друку.

— Филія товариства „Бѣлого Хреста“ оснувалася у Львовѣ. Цѣлею сего товариства есть закладати личничѣи дома и умѣщувати въ нихъ бесплатно (о сколько позволяютъ на се ередства) членѣвъ арміи, маринарки и обороны краевон, потребующихъ лѣкарской помочи. Зъ сего по части могли-бы користати такожъ и иншіи члены родинѣи людей належачихъ до арміи. Львовска филія мае вже 131 членѣвъ и одбула загалный зборъ при участіи делегата центрального заряду зъ Вѣднѣи, д-ра Билияга, на котрыхъ выбрано выдѣль зъ пп. Симоновича, Лебля, гр. Лоса, Мохнацкого и иншихъ. Товариство се стоить подъ протекторатомъ архикн. Рудольфа.

— Творецъ „волянику“ Шмѣрь умеръ сими днями въ Констанціи въ 51 роцѣ житя. Двадцать лѣтъ трудився онъ надъ уложенемъ межинародного языка и выступивъ въ-перше зъ тымъ проектомъ 1881 р. Торѣвъ президувавъ онъ на межинародномъ конгрессѣ волянишчѣвъ въ Монахѣи, а слѣдующого конгрессу въ Парижѣ, що мае одбутись въ р. 1889, не доживъ. Провѣдъ надъ волянишчѣвами переходить теперь на якогось Авг. Керкгофса, профессора высшихъ шкѣлъ торговельныхъ въ Парижѣ.

— Дрѣбнѣи вѣсти. Трясение землѣ навѣстило два разы Сальерно, однакъ будинковъ не ушкодило. — Зельнѣишѣ Кароля-Людвика задумала побольшити свѣи паркъ до переладуваня зѣбожа о 250 возѣвъ; паркъ той числѣвъ досѣ 643 возѣвъ. — Д-ръ Смолька одержавъ одъ рады мѣста Кракова почетне горожанство.

Вѣсти зъ Аеп. Львовском.

Введеніи оо.: Іоанъ Билинкевичъ яко прих. въ Звенигородѣ, Ал. Петровичъ въ завѣд. Городиславичъ, Соз. Медвецкій въ завѣд. Воршова, Іоанъ Палѣвъ въ завѣд. Кутичи и Апѣнтъ Ульяновскій въ завѣд. Чернушовичъ.

Удѣлѣи одъ завѣдательства оо.: Іоанъ Палѣвъ одъ Звенигорода, Ал. Петровичъ одъ Воршова, Ал. Барановскій одъ Чернушовичъ, Іоанъ Билинкевичъ одъ Дмитровичъ и Ор. Коновалець одъ Замкова.

Завѣдательство одержавъ о. Меч. Мгювичъ на прих. Книгиничѣ.

Митр. Ординариатъ поручивъ настоятельцѣ монастыря чина Св. В. В. приняти до новиціату Теодосію Гуркевичъ.

Посмертныи — оповѣстки.

П. Коляникова, жена гр. к. пароха и совѣтника митр. консисторіи, о. Х. Коляниковаго въ Вѣднѣи коло Долины, упокоилася дня 10 с. м. по короткой недужѣ. Вѣчна ѣй память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— Именованя. Цѣсарь именовавъ Романа Шимановского, секретаремъ министерства. — Краєва дирекція скарбу именовала: Людѣ. Постемпского, Ант. Иванского, Ад. Фидеревича, Бол. Козьолкевича, Юл. Кульчицкого, Іос. Костливого, Вилья. Перникарского, Ів. Фукса, Кар. Заѣвшу, Ал. Кремера, Кар. Бохенка, Фр. Вернера, Ал. Стебницкого, Дом. Киларского и Мих. Млинаркевича поборами податковыми въ IX. класѣ ранги; — Кор. Спорна, Мих. Коцку, Кар. Вештигу, Ів. Фалинского, Ігн. Домбровского, Альфр. Гомана, Фр. Фельдшара, Каз. Гадомского, Генр. Графа, Леоп. Лохмана, Люд. Фелера, Влад. Гилевского, Винк. Юшкевича, Іос. Сьокала, Ант. Турчинского, Ів. Зволинского, Мих. Терлецкого, Ром. Дицуца, Мих. Юревича, Влад. Добженицкого, Ник. Зварича, Ів. Гомовского, Стан. Подвиньского, Алекс. Яковчика, Павла Гиларевича, Едм. Тройнарского, Теоф. Стожжа, Фр. Шанека и Стан. Станичевича контроллорами податковыми въ X. класѣ ранги; — Ів. Волциря, Іос. Финценбергера, Ів. Ротавга, Генр. Куриловича, Влч. Холовского, Жигмунта Висѣньского, Волод. Добровольского, Меч. Смагловского, Ивана Голынского, Ігн. Вонсовича, Евг. Карпиньского, Ів. Соларского, Ант. Зарицкого, Юл. Савчиньского, Ів. Радомского, Кар. Рота, Кар. Цветку, Сим. Ковальчука, Стан. Габлинского, Ад. Новодворского, Теод. Камницкого, Фр. Дудка, Стан. Кукулку, Волод. Ходиньского, Мар. Пакоша, Мих. Войтасевича, Теод. Марущака, Из. Шрайбера, Волод. Кобылянского, Мих. Вилюша, Іос. Захарисевича, Ник. Жолубака, Людѣ. Гнедингера, Мар. Стан. Зайончковского, Стеф. Крукевича, Льва Шерѣа, Алекс. Добрянского, Фел. Родкевича, Ерн. Кацера, Ант. Хаблу, Кар. Охру и Кар. Барта адъюнктами податков. въ XI класѣ ранги.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

— Для товариства „Школьна Помѣчь“ у Львовѣ насѣили подчасъ фѣри и по фѣрихъ отъ датки (на колѣишѣи вакаціи): Вп. И. В. въ Стрию 50 кр., Веч. о. Т. К. въ Стрию 50 кр., Веч. о. М. В. въ Стрию 30 кр. Иныи дары: Веч. о. Орестъ Кишлевскій зъ Незвищѣ 51 кр., Веч. о. Н. Лешкѣи зъ Коломыжѣ 50 кр., Вп. Вербовый зъ Комарна 1 зр. 50 кр., Веч. о. І. Стрыжскій зъ Перемышля 1 зр., Вп. Корн. Чайковский зъ Гербердорфу 5 зр. 53 кр., Вп. Петро Огоновскій 1 зр., Вп. д-ръ А. Чайковский 60 кр. — Свѣт. Институтъ Страновгійскій дарувавъ книжокъ школьныхъ за 100 зр. для убогихъ учениковъ руской школы вправѣи и руской школы им. М. Пашкевича. Складаючи за тѣи щедрыи датки сердечну подяку, звертаемо увагу Вп. Добродѣвъ, що зближаєсь зима а дѣтей есть множество потребующихъ помочи, чтобы могли ходити до школы. Тому просимо уклѣбно на нихъ не забувати! — *Видѣль.*

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣднѣи 18 жовтня. Россійскій посолъ кн. Лабановъ повернувъ вже вчера и конференрувавъ дуже довго зъ гр. Кальнонимъ. Король Миланъ выздаєе нинѣ до Бѣлграду.

Вѣднѣи 18 жовтня. Министры Залескій и Шенборнъ зложили нинѣ рано присягу въ руки цѣсаря въ присутности гр. Тафого и Травмандорфа.

Пештъ 18 жовтня. Деицигъ въ бюджетѣ угорскомъ выносить не 4 мил., якъ первѣстно говорено, але 7 мил. Говорятъ тутъ, що въ Сербіи настала критична ситуація.

Неаполь 18 жовтня. Въ присутности обохъ монарховъ снушено вчера на воду военный корабель „Re Umberto“. Ревія флоты выпала знаменито.

Липскѣи 18 жовтня. Найвысшій трибуналъ державный рѣшивъ не пустити Гѣзкена на воду.

Римъ 18 жовтня. Цѣсарь мае ще разъ зробити визиту папѣ передъ своимъ выѣдомъ зъ Италіи. — Вѣсти о демонстраціяхъ анархистѣвъ суть зовсімъ безыосновныи.

НАДОСЛАНИЕ.

Сотки тысячѣвъ людей не суть въ томъ приемномъ положеню, чтобы при каждой меншой чѣи болѣшой недужѣ свое тѣло старанно дозирали и основно личили, що богатнѣишѣи дуже легко прихѣдѣи. Тѣ сотни тысячѣвъ мусять отже дуже часто собѣ самымъ помагати выпробованныи средствами домашними, доки лишь можна. Въ сихъ случаяхъ есть очевидно найважнѣйша рѣчь, чтобы имъ не напихано заворѣвъ та порокѣвъ безъ всякой вартости, бо тымъ остаткомъ крадеи имъ лишь грошѣ зъ кишенѣ. Такожъ и при снѣпнѣи травленя богато залежить одъ того, чтобы добрати собѣ добре средство домове, а найзнаменитѣйшѣи лѣкарѣи признали, що въ тыхъ случаяхъ швейцарскій пигульки антикара Риш. Брандта показали вже свою свѣтлу силу личичу. Але купуючи треба добре уважати на имя антикара и жадати швейцарскихъ пигулекъ Ришара Брандта, бо продася богато подобныхъ и подобнымъ именемъ заосотрѣныхъ фальшивыхъ пигулекъ. Треба конче жадати, чтобы кожда правдира корѣбоа мада на етикетѣ бѣлѣи хрѣсть на червономъ поли и назву Швейцарскій пигульки Риш. Брандта. Все корѣбои, що выглядаетъ иначе треба одкидати.

Змѣна помешканя!

Маріанъ Лѣсовскій

дентистъ и лѣкаръ до недужѣи устнѣи лмы перепровадивъ до дому Вп. Киршнера при пляцу Трибунальскомъ ч. 1 и ординуе одъ 9—1 год. передъ 2813 полуднемъ, а одъ 3—5 год. по полудни, 3—8

Выходитъ у Львовъ що дня (крѣмъ недѣль и русскихъ святъ) о 5-й годинѣ по полудню. Литературный додатокъ „Библиотека пайзан. повѣстей“ выходитъ въ вѣторокъ и въ вѣторокъ и пятницу на першій разѣмъ зъ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оглошнѣ, ул. Коперника 11. а Бюро гласнѣ ул. Кар. Людвига 9. У Вѣдмъ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В. Франкфуртъ и Гимбургъ M. Haasenstein & Vogler G. L. Danha & Co. Предплата на „Дѣло“ и на инсераты за инсераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Америкѣ: за Заграницею: на цѣлый рокъ . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . 24 ар. на полъ року . . 9 ар. на полъ року . . 12 ар. на чверть року . . 4.50 ар. на чверть року . . 6 ар. на мѣсяцъ . . 1.50 ар.

У Львовѣ: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на полъ року . . 8 ар. на чверть року . . 4 ар. на мѣсяцъ . . 1.35 ар.

Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вертаються лише на поштомъ застереженнѣ. — Рекламация неоплачується, а въ видѣ портъ. — Поданья членовъ поштомъ 8 кр. а. в. Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ однокъ стобѣка почтомъ, въ рубр. „Надбѣслѣ“ по 20 кр. а. в. Поданья членовъ по 10 кр. бѣдъ етиша.

Въ день 1 (13) жовтня почався новий чвертьрокъ выдавництва „Дѣла“ зъ „Библиотека пайзан. повѣстей“. Просимо П. Т. Предплатниковъ, щоби зволити якъ найкорше присылати залогости и предплату.

„Крај“ о Русинахъ.

Въ петербургскѣмъ „Крај-у“ зъ 12 жовтня и. ст. умѣщена довша статья зъ критикою на важнейшій резолюціи Вѣча львовского и политичку станицикѣвъ. Сказано тамъ:

„Рѣшучій тонъ бдзвы вѣчевой робить въ актѣмъ обжалованя. А треба знати, що бдзвы писали больше умѣреннѣмъ люде. Рѣзка часть прасы и проводникѣвъ рускихъ хотѣла заляштити всякій слова, а кривду свою оголошати свѣтовѣ актѣмъ росписку абетиненціею. Тымъ и набирае бдзвы большой силы. Видко, що заостреній бдъ давна бдзвыны польско-рускѣ въ Галичинѣ въ часахъ послѣднихъ стали ще острѣйшими. Хочъ-бы кто перевѣтъ доказъ, що условія быту Русинѣвъ въ дѣйствителности не погоршались, то и тымъ не поваливъ-бы згадавого суду. Сильнѣйше розъярене може бути наслѣдкомъ бдзвы розбудженой свѣдомости и почутя скрѣпленой силы, котрой потребують и домагаються новыхъ формъ быту.“

Сами словами оправдую бдзвы „Крај-новѣ“ жаданя Русинѣвъ, представлений пос. Романчукомъ теперѣшному соймовѣ краѣвому, котрымъ Русь галицка домагаея семинарія учительской руской, рускихъ чотаро-класовыхъ шкѣлъ по мѣстахъ и рускихъ параллельныхъ класѣхъ при дѣящихъ гимназіяхъ вѣходномъ Галичинѣ.

„Думаемо“ — каже, „Крај“, — „що въ о-сновѣ нѣхто не схоче бдзвыны тымъ жаданямъ бдзвыны. Мы не перестанемо при тѣмъ пригадувати сферамъ управляютимъ у Львовѣ и Краковѣ, що нинѣшній станъ не посуае справы руской нѣ на оданъ крокъ въ передѣ, а справа та важна, пална и выходитъ далеко по-за границѣ Галичинѣ. Телеграма донесла, що „Сзас“ заявивъ противъ всякихъ уступствъ въ корнѣхъ Русинѣвъ якъ-разъ въ хвилѣ, коды въ комисіи шкѣльной бдзвыны заявляея за внесення пос. Романчука (То показалося неправдою — Прим. Ред. „Дѣла“). Не хочемо дати сему вѣры и думаемо, що телеграма не представила вѣрно поглядѣвъ „Сзас-у“ (Представила вѣрно. Прим. Ред.) Годѣ допустити, щоби органъ розсудного (? — Ред. „Дѣла“), сторонництва такъ оббшовся зъ справою, що вѣчно фактами пригадуе свое истинное. Годѣ подумати, щоби въ теперѣшнѣмъ соймѣ не було бдзвыны, оживленой духомъ мира братного (de-de-de! — Ред. „Дѣла“) и прихильной до уступствъ. Чей-же передъ кѣлькома лѣтами, въ часѣ розправъ надъ гимназією перемыслию, оббывавъ такъ голосы у всѣхъ сторонництвѣхъ соймовыхъ. (Такихъ послѣдѣвъ есть въ цѣлѣ польской бдзвыны лѣтомъ 16. — Ред. „Дѣла“.) При тѣмъ нагодѣ пригадуемо, що будучи близкій выборы до сойму не повинны бдзвыны такъ рѣшучо Русинѣвъ бдъ репрезентациѣ краѣвой, якъ давнѣйшій. Лишаючи на боцѣ дуже выразній причины кардинальнѣ, край и соймѣ потребують голоебѣвъ рускихъ за-для практичныхъ взглядовъ. Комитетъ центральный повиненъ порозумѣтися зъ проводниками сторонництва руского, познати границѣ ихъ тымчасовыхъ жаданѣ, уложити зъ ними тѣ границѣ и бдзвыны попирати кандидатуры рускѣ. Нѣхто не може жадати бдъ сторонництва управляютого, щоби оно добровольно зреклося рѣшающей переваги у всѣхъ справахъ, але природа конституціи наказуе уважати права и потребности меншости. Лучше, щоби струя неохоты сыпала въ самѣмъ соймѣ, якъ щоби мала розливаться по краю и выступать зъ береговъ по-за его границѣ.“

„Крај“ подае бдзвыны змѣстѣ телеграмъ, що появились въ прасѣ російской зъ жерель, якъ „Агентія Пѣвнѣвая“, „Агентія Вольфа“ и вѣдѣнскаго „Бюро корреспондентийного“. Перша телеграма подала вѣстѣ о статьѣ „Сзас-у“, котру мы подали въ „Дѣлѣ“ подъ заголовкомъ „Гей-же на Русинѣвъ“, а котра то статья на-вѣликувала соймѣ галицкій до безогляднѣмъ бдзвыны новыхъ внесенъ пос. Романчука. „Крај“ повтаря при тѣмъ: „Не можемо вѣрити, щоби

органъ розсудного сторонництва краковского даея унести горячій крови молодечей и щоби голосувавъ противъ всякихъ розумовъ и досвѣдомъ наказанныхъ уступствъ.“

До словъ „Крај-у“ въ справѣ руской не маємо що додати. Мы давно знаємо, що Польки зъ Познаньскими и Конгресскими янаше дивляться на ту справу, якъ краевѣ шовинисты. Але вѣрити въ поправу межнародныхъ бдзвыны въ Галичинѣ въ часѣ, коли станицикѣ держать керму, есть большеякъ фантазіею. Ихъ думку о внесеннѣхъ пос. Романчука бдзвыны „Сзас“ въ згаданій статьѣ якъ найвѣрнѣйше, а фактъ, що жадне зъ тыхъ внесенъ не пришло въ текучей сессіи на порадокъ дневной сойму, есть доказомъ, що бдъ осяного гнѣзда станицикѣвъ, надѣялись Русинѣвъ лише вѣчно негати правъ. Иные пытанье, хто въ кѣнци возьме верхъ: чи шовинизмъ станицикѣвъ чи сила руска? Подѣ симихъ взглядовъ мы спокѣйны. До драконизму не прииде. Скорше зломити край хочъ и сильнѣмъ организовану кліку, якъ щоби доше сѣхтѣвъ придвѣлялись шаленымъ поскокамъ тыхъ акробатѣвъ. Може вже выборы до будучого сойму выпадути не по волѣ и уподобѣ тыхъ панѣвъ, що такъ далеко бачатъ интересъ краю, якъ далеко сягае коршма, а успѣбность польскѣхъ пригладѣвъ тымъ до себе, що пускають вѣ заодно тумана о можливѣмъ спольщеню Русѣ та цѣлковитѣмъ западаню элементу польского у вѣходнѣмъ Галичинѣ, а у дѣящихъ сферѣхъ рекомендується безъ потреби яко сторожа пожжежа супротивъ анархизму, революціи, панславизму и схизмы..

Бесѣда пос. о. Сѣчиньского

оголошена въ соймѣ при дебѣтѣ надъ проектомъ закона о правнѣхъ бдзвыныхъ учителей шкѣлъ народныхъ.

Высокій Соймѣ! Передѣмъ мѣшу правити тверженне посла Ст. Баденіого, котрый высказавъ, що ново-проектованя устава надае громадамъ право, котрого до сего часу не мали, — право презентованя, и що се право въ декотрыхъ взглядахъ на корнѣхъ доен управленнѣхъ розширяе. Позволю собѣ перечитати §. 1. уставы зъ 2. мая 1883 р., зъ котрой выразно выходитъ, що мѣсцевѣ рады шкѣльной взгляду громады мали на основѣ тѣхъ уставы зъ 1883 р. право презентованя.

Отже попередній бесѣдникъ, пос. Романчукъ, мавъ рацію, а справоздавецъ п. Бадені въ тѣмъ взглядѣ помысливъ.

Просимъ я о голоебѣ, щоби представити Выс. соймовѣ причины, котры и нынѣ, мимо того, что зъ стороны правительства противъ тенденціи нафѣрени въ тѣмъ проектѣ нѣчого не закинуто, спонукують насъ высказати на не становивше, то саме, на котрымъ мы стоимъ передъ рокомъ. Не буду уживати нынѣ тыхъ самыхъ мотивѣвъ, на котрыхъ оправдъ я тѣхъ свои выводы. Позволю панове, що я для лѣшого зъорентованя перечитаю и бдзвыну въ памяти Выс. сойму декотры постановы уставы зъ р. 1866., бо на тыхъ постановѣхъ хочу оперти свою аргументацію и вывести то заключение, что проектованя змѣна есть нарушѣнне права добрае будущее, права въ котромъ уважано громады черезъ руки мѣсцевыхъ радъ шкѣльныхъ досѣ были. (Бесѣдникъ бдзвыны §. 1. уставы зъ р. 1866.) Отже, панове, устава зъ р. 1866 застала патронатѣ. Патронатѣ, що опираея только на уставахъ, устава зъ 1866 р. знесла, а патронатѣ, що опираея на нынѣшнѣхъ титулахъ, именно на актѣхъ фундаціиныхъ (бо нынѣшнѣхъ титуловъ у насъ не было), лишала ненарушѣннѣмъ и застерѣгала та санкціонувала ненарушѣннѣмъ права патронату зъ тыхъ титуловъ. Дальше посла §. 2. уставы зъ р. 1866. тамъ, де патронатѣ уставъ, переноситься то право выплывающе зъ патронату на громады. одымъ зъ правъ патронату было право презентованя. Отже §-омъ 2-ымъ перенесено въ тыхъ случаяхъ, де уставъ зъ р. 1866. знесено право патронату, право презентѣ найвыразнѣйше на громады. Дальше §-омъ 2-ымъ тымъ громадамъ, котры выключно своими власными засѣбами школы закладывали и удерживали, надано право презентѣ. Въ тѣмъ-же §-ѣ говорится дальше, що только тогда, коли акты фундаціиныхъ застерѣгають для когосъ другого право презентѣ, только тогда при тыхъ нынѣшнѣхъ особѣхъ чи корпораціяхъ право презентѣ удержуея. Чи зъ того не ясно выплывае, что громадамъ, котры школы своими засѣбами засновывали и удерживали, право презентѣ признавъ §. 2. зъ р. 1866 и что тѣ громады не потребували и не могли стараться о то, щоби въ актѣхъ фундаціиныхъ окремою кляззую было застережено для нихъ то право презентѣ? Они не потребували

длѣного, бо той §. 2. вымагае и допускае застереженя для всѣхъ нынѣшнѣхъ, только не для громадъ, бо громадамъ ex lege, уставомъ зъ р. 1866. право признано.

То право презентѣ, признае громадамъ §-омъ 2-ымъ уставы зъ 1866 р., набуто черезъ то, что они школы своими коштомъ засновывали и удерживали, перенесено уставомъ зъ 3. сѣрпня 1883 року на мѣсцевѣ рады шкѣльной, котры убѣдили у всѣхъ атрибутѣхъ и обязанности давнихъ громадскихъ комитетѣвъ шкѣльныхъ. Тѣ мѣсцевѣ рады шкѣльной, выковавши дотеперъ право презентѣ, выковували его яко делегаты, яко повномочники громадъ. Той характеръ мали выразно комитеты шкѣльной и не затратили его цѣлкомъ мѣсцевѣ рады шкѣльной. Знаємо, въ якій способъ бдзвыны выборы до мѣсцевыхъ радъ шкѣльныхъ. Рады громадскѣхъ выславляють выбранныхъ зъ мѣсцевѣхъ, значить: громады посередно повѣряють поодинокимъ членамъ зъ тѣхъ громадъ выбранныхъ, щоби они громаду въ мѣсцевѣй радѣ шкѣльной заступали.

Власне той дотеперѣшній складъ мѣсцевыхъ радъ шкѣльныхъ давае поруку, что то право презентованя, котре прислужуея бдъ найдавнѣйшихъ часѣвъ, хочъ подѣ нынѣшнѣхъ формами и назвами, громадѣ, было выковуеяне згоднѣмъ зъ интересами громадъ.

Проектъ знеситъ то право, бо повѣдае въ арт. 1 (бесѣдникъ читаетъ): „Посады учительскѣ въ публичныхъ школахъ народныхъ надае стало краѣва рада шкѣльна, а то: а) непосредно, если посаду удержуея выключно фондѣ шкѣльныхъ краевыхъ; б) на подставѣ презентѣ удрѣленой управленнѣмъ до удрѣленя ея (арт. 2).“ Тутъ уже не годимся въ нашихъ поглядѣхъ. Посла поглядѣвъ бдзвыны комисіи и референта гр. Баденіого, управленнѣмъ суть всѣ нынѣ, только не громады, а посла того поглядѣу управленнѣ въ першѣмъ радѣ громадъ, бо каждый, хто читавъ коли исторію закладаня и фундаціи шкѣлъ нашихъ въ краю, той знае, что въ початкахъ тѣхъ акцій громадъ майже всюды власнымъ коштомъ школы закладывали и удерживали. Навѣтъ зѣ стороны правительства справа была такъ трактована, бо въ протоколахъ о закладаню шкѣлъ были и сталѣ зобовязаня зъ стороны общарѣвъ двѣрскихъ и корпорацій уважаний только яко суплементы допомагающей громадѣ, котра была покликана до того, щоби тѣмъ выключно брати на себе.

Буква в) проектованю уставы каже: „У всѣхъ нынѣшнѣхъ случаяхъ на подставѣ терна предложенного окружною радѣю шкѣльною, котра уложитъ его по выдѣланю мѣсцевой рады шкѣльной“. Тутъ ядро цѣлой справы. Давнѣйше мѣсцевѣ рада шкѣльна именемъ громадъ надавала презентѣ, — бдъ нынѣ мае она то право утратити. Згадаю при тѣмъ, что надѣрѣ той, якій хотѣвъ-бы гр. Бадені забезпечити властямъ шкѣльнымъ при именованю и оббжадуваню посады, бдъ досѣ дуже добре сальвованный, бо мѣсцевѣ рады шкѣльной могли презентувати только зъ помѣжи тыхъ, котрыхъ предложали окружна рада шкѣльна, а краѣва рада шкѣльна могла бдзвыну тыхъ, котрыхъ мѣсцевѣ рада шкѣльна застерѣгувала. Отже тутъ ажъ подостаткомъ было интеренціи властей. Я не дивуюся, что п. министръ въ рескриптѣ сказавъ, что бдъ не мае нѣчого противъ той интеренціи и что то годиться зъ его тенденціею, щоби интеренціи цѣсарско-королевскихъ властей при оббжадуваню посады розширити. Я также бы того хотѣвъ, коли-бы я бувъ министромъ, але позаякъ и лишь посломъ и заступникомъ интересѣвъ тыхъ, що фундавали школы, то скажу, что посла того найвысѣйшого нерешѣннѣмъ, есть то за-маха на права громадъ и что реформа та не только не есть въ интересѣ моимъ, але и не есть въ интересѣ тыхъ верствъ, котры школы фундавали, а въ интересѣ краю. Навѣтъ не есть то въ интересѣ шкѣльничества, якъ я се выказывае уже тамтого року. А якъ то де лица репрезентациѣ краю, що признае, добре набуто право тѣла автономного бдзвыны сама управленнѣмъ и переливае на ц. к. властѣ?

При сѣмъ нагодѣ най менѣ бдъ вѣльно поправити другѣ похибку гр. Баденіого, похибку зъ попередного року. Гр. Бадені полемизувавъ зѣ мною, что я мѣвъ то несправедливо называе окружнѣ рады шкѣльной не автономными, и оштраивае на складѣ окружныхъ радъ шкѣльныхъ, сказавъ бдъ, что они суть „grawie autonomsche“. Позволю собѣ прочитати, что въ р. 1877 означивъ п. министръ краевѣй радѣ шкѣльной. (Читае): „Только окружнѣ рады суть державными и правительственными властями“ а для дальшой науки нашонъ сказавъ (читаетъ): „Мѣсцевѣ рады шкѣльной суть институтами автономными для бдзвыны и непосредного надзору надъ шкѣльничествомъ“. Зъ тымъ поглядомъ п. министръ и годжуея и по бдзвыны того тексты згодиться певно вже и п. Бадені. Панове! Интеренцію тыхъ, котры основывали мѣсцевѣ рады шкѣльной и интеренцію тыхъ, котры права и обязанности давнихъ комитетѣвъ конкуренціиныхъ перелили на мѣсцевѣ рады

шкѣльной, — було, щоби утворити мѣсцевѣ институты въ близкѣости школы, институты, котры мали-бы нагоду стываня-ся зъ родичами дѣтей, котры бы были поклонники, якъ свѣдѣчать слова п. министра зъ р. 1877, „до бдзвыны и непосредного надзору надъ шкѣльничествомъ“. Отже-же тѣй институтѣ, котра мала-бы непосредно надзорувати шкѣльничество и нимъ опѣкуватися, мае теперъ бути бдзвыны право презентѣ и перелитѣ на властѣ неавтономичу, на властѣ правительственной! Правда, что въ складѣ того органу входить также представитель автономныхъ институтѣвъ, котры певно нынѣ не дивляться нынѣшнѣ очима на цѣлу школу, якъ каждый горожанинъ краю и видять въ цѣлу школу моральне и материальне бдзвыныне народу, але въ складѣ окружно рады шкѣльной входить безнастанно цѣло-разъ въ нынѣшнѣ числѣ и цѣло-разъ въ нынѣшнѣмъ бдзвыныне репрезентанты неавтономичныхъ институтѣвъ — и окружна рада шкѣльна, стративши повне число репрезентантѣвъ автономныхъ, може ставатися цѣло-разъ менше автономичною а цѣло-разъ больше властѣю правительственной. И гр. Бадені прокѣтуе, щоби на той органѣ перекинути право презентѣ, зрѣкаться того набутку, выбраного въ интересѣ автономнѣ, бдзвыны до право за-для той фантазіи, что се можемо до бдзвынынея шкѣльничества, что се намъ забезпечитъ добрыхъ учителей и нормальный розвѣй шкѣль?

Правда, что теорія позволяе набути права въ интересѣ публичнѣмъ знесити. Правда, что не заходитъ тутъ такъ, якъ при правѣ провинціи квестія вынагороды того права. Но треба допустити, что тымъ управленнѣмъ до права презентованя больше зрѣкаться кривда бдзвыныне права, а ще больше добру загальному, нѣмъ тымъ, котрымъ безъ вынагороды бдзвыныне-бы право провинціи, зъ котрымъ добро загальне не мае въ нѣчѣмъ спѣльного интересу. Знесити право то, право набуто, на подставѣ, что тѣ управленнѣ ноносили жертвы на школы, право то бдзвыныны имъ безъ ихъ збзвыныне, только длѣного, что то дѣвѣ зъ фантазованныхъ взглядовъ публичныхъ, — на то я не годжуся, а гадку мою подѣляють всѣ интересованнѣ, и не можна дауватися, коли справа та, трактована вже торѣкъ, не добре зрѣбля вражѣны мѣжъ тымъ, что чуються бути покривджеными и мѣжъ учителями, котрыхъ та справа также въ великій мѣрѣ оббходить. Оббстоячи отже при правѣ громадами набутомъ, котре досѣ выковували мѣсцевѣ рады шкѣльной, ставлю внесенне: „Буква в) арт. в) опускаея, а мае бути: У всѣхъ нынѣшнѣхъ случаяхъ на подставѣ презентѣ, удрѣленой мѣсцевой радѣю шкѣльною.“

Уступъ 3. проекту каже: „Право презентованя учителя мае также громада або общаръ двѣрскій въ тѣй школѣ, въ котрой дае на плату учительскѣхъ престѣи въ высѣтѣ покрывающей цѣло-наименше 75% выдѣтку на плату учительскѣхъ, а престѣи та есть бодай два разы вышемо, бдъ тѣмъ престѣи, котру бы въ мыслѣ закона платити мала.“

Прощу на той уступѣ звернути увагу. Громада мае право презентованя учителя тогда, если платитъ на платню для того учителя престѣи въ якѣйсь высѣтѣ. Але коли школа перемѣняея на больше-класову зъ больше посадами, то бдзвыныне давнѣмъ престѣи на учителя до лучныхъ сумъ на пенсію для больше учителей змѣнилося и може лучнѣе, что громада, котра мае одного учителя, мае право презентованя одного посады, бо платитъ 75% дотаций. За кѣлькома лѣтъ системизуея друга посады, то тогда вже посла проекту громада не мала-бы права презентованя и тѣмъ однимъ давнѣйшѣмъ посады, бо громада не поносила уже 75% дотация збзвыныне вѣже для обохъ учителей. Отже ставлю поправку, щоби замѣсть слова „учительскѣхъ“ было сказано „учителей“.

Дальше что до самой высѣты тѣмъ престѣи бажавъ-бы я, щоби въ 75% знижено до: „бдзвыныны 50%“, особливо, что ту есть дотатокъ, котрый тяжкимъ робить користанье зъ того права, бо каже: „а престѣи та есть бодай два разы вышемо бдъ тѣмъ престѣи, котру бы въ мыслѣ закона платити мала“. Я, п. представлю собѣ рѣчь такъ: Ту вже не ходитъ о мѣсцеву раду шкѣльну, котрой всѣ вѣды органичны выткнуея такъ некористно п. справоздавецъ и зъ котрыхъ декотры я признаю, зъ увагою, что коли-бы п. справоздавецъ прийшовъ бувъ до конклюденціи, щоби бдзвыныны право презентованя мѣсцевѣй радѣ шкѣльной а перенести его на громаду, то я розумѣвъ-бы его способъ аргументованя и годився-бы на конклюденцію.

Въ арт. 2. ходитъ о громаду и общаръ двѣрскій. Пытаюся, длѣного громада только тогда мае право презентованя, если майже цѣлкомъ власнымъ коштомъ удержуея школу, бо дае на платню 75%, и платитъ ще нынѣ выдѣтки шкѣльной, котры могутъ вынести дѣвѣчи только, якъ 75% платѣвъ учителя! А длѣного не мае мати того права, если н. пр. платитъ на дотацию 70%, а на выдѣтки шкѣльной два або три разы только и то постѣбно что

року? То скажи доволі, неоправдана. А що найважливіше, що слухав тихих, котрі бы управляли до користаня в того права, буде дуже мало; а протинно, слухав тихих, де бы громада поносила татаря звыше 50%, на платню учителя, таких буде дуже багато. Скажу: все школы, котрі були основані в тих часах, коли виключно на громади вкладався обовязок удержуваня их, пришили бы до той категорії, бо відношеня між давними платнями а ныншніми менше-більше не много більше, як 50. Отож в интересь тих громад, котрі виконували право презенту, а котрым провект обжеае то право, жадаючи од них много жертв, — прошу, чтобы знизити 75%, на „больше як 50% выдату на платню учителя“.

(Очевидно польска більшість соймава все справедливий внесеня пос. Свѣтлинского одкнула.)

Зъ всенародного Вѣча

годиться ще піднести намъ резолюцію о Евст. Цурковського яко додатокъ до резолюцій посла Романчука, а децко зъ промовы лат. священника д-ра Коминяка.

Резолюція о. Цурковського звучить:

„Щобы тепершняя устава о шестилѣтнѣмъ обовязку ходженя до школы дала погудитися зъ перемѣною школы на 4-класову а тымъ самымъ тѣмъ 4-рѣчу, — вношу додатково, щобы по скѣнченій 4-ой класъ два пѣдѣйшій роки посвящати були на науку господства и для господаря потребныхъ вѣдомостей. Такъ зреорганизована школа оправдала бы тепершній шестилѣтній обовязокъ ходженя до школы молодежи сельской на цѣлѣнну науку и вѣдомства бы потребали населеня сельскаго, творячи якусь цѣлѣсть подъ каждымъ взглядомъ, а для тихъ, — по скѣнченій четвертой класъ хотѣли бы ити дальше, и для тихъ, — кто лишили бы дома на грунтъ, и школа мала бы свѣдѣть оправданый в той способъ характеръ сельскій.“

Кс. Коминякъ такъ промовлявъ:

„Дякую комитетови за скликанье и устроенье Вѣча. Вѣче се може принести дуже добрый наслѣдствя не только для народности руской але и для цѣлого краю. Однакж я не могу утаити жалю, что комитетъ надавъ Вѣчу барву виключно народностну (голосный протестъ середъ збранихъ). Прислухуючись мовамъ тутъ голоснымъ, а переконався, что справы тутъ порушеня дотыкають не лишъ народности руской, але взагалъ добра цѣлого краю, тожъ я обжеае просити о голостъ. Засаду виключно народностну уважаю протинною и деѣ християнскій (голосный протестъ), бо та засада спинае борбу о свободу, звычайно народы слабшій оддае на поталу народамъ сильнѣйшимъ и завертае цивилизацію о кѣмъа столѣтъ назадъ. Подъ окликомъ народности борба только для деякихъ народѣвъ и при деякихъ условияхъ приносить добрый результаты. Докажемъ того сущъ Поляки вѣ рѣзныхъ дѣльничихъ Польщѣ. Що до Русинѣвъ, то они въ Галичинѣ могли бы мати надѣю на щасливый успѣхъ, колибъ Галичина була подѣлена на вѣсѣдну и захѣдну, впрочѣмъ можуть прийти лише до участи въ управѣ, если при помощи элементѣвъ вѣ народности польской будутъ старатися вытворити политичну партію народно-демократичну, яко протиставленье ныншній партіи верховодящій, котра нинѣ дуже але господаруе. Дятого при выборахъ повинны селяне давати мандатъ только чловѣкови, что знае потребности народу и широ дбае подвигнути край въ экономичной нужды. Доси того не було и тому народѣ, якъ польскій такъ рускій замѣсть поступати на передъ, остане о дѣвѣчай недолѣ и темнотѣ. Дальше треба уважати на то, щобы права народу были шанованѣ, особливо органами ексекутивными. А що-до пропнаціи, то я скажу, что право пропнаціи поодинокихъ особѣ не оправдае ани на божихъ, ани на людскихъ засадахъ моральныхъ и колѣсь людскѣсть буде зъ жахомъ о нѣмъ згадувати. Конечъ-конечъ треба его чинъ скорше выкупити подъ условьями користными для народу и якъ найменше обтяжующими фондъ краевый. А комитетъ вѣчевый нехай старается при будущихъ выборахъ навязати зносины зъ сѣлянами захѣднѣмъ Галичины, щобы сотворити политичну партію демократичну, котра бы дала рѣвноправность обомъ народностямъ что-до языка, старалася подвигнути край въ упадку экономичного и допустила до участи въ управѣ интеллигентай элементъ демократичай.“

Соймъ краевый.

XXI. засѣданье зъ 17. н. ст. жовтня.

Соймъ ухваливъ слѣдующій запомогъ: для шпиталю сестеръ милосердія въ Червоногородѣ, Роздолѣ и Бурштинѣ 900 зр., для тако-го-жъ шпиталю въ Новосѣлкахъ 300 зр., для дому бѣдныхъ и сирѣтъ въ Краковѣ 5.424 зр., для заведеня св. Іосифа для сирѣтъ-хлопцѣвъ въ Краковѣ 1.000 зр., для комитету охоронокъ въ Краковѣ 550 зр., для товариства охоронокъ християнскихъ у Львовѣ 500 зр., для заведеня сирѣтъ-дѣвчатъ им. кс. Іос. Землянского въ Перемишлѣ 500 зр., для товариства ветеранѣвъ зъ 1831 р. въ Краковѣ 2.000 зр. а у Львовѣ 1.500 зр., для заведеня хорыхъ не-улычливыхъ у Львовѣ 1.000 зр., для лѣчницъ львовской на руки выдѣлу кр. 1.000 зр. — разомъ 14.674 зр.

Дальше одержали: театръ польскій въ Краковѣ 8.000 зр., театръ львовскій 4.200 зр. (запомогъ постановъ), драматъ и комедія 10.000 зр., опера 10.000 зр. зъ застереженіемъ, коли театръ дасть бѣдовѣднихъ вымогамъ артистич-

нымъ 30 представлень оперовыхъ. Театръ рускій одержавъ на руки „Бесѣды руской“ 6.000 зр. При тѣмъ заявить выдѣлу кр. нову похвалу для розвою сцены руской. Товариство краковске музичне 800 зр., консерваторія львовска 2.000 зр., наколи и правительство признають на 1889 р. такую саму квоту. Товариство музичне у Львовѣ 3.000 зр., „Гармонія“ 300 зр., „Лютня“ на школу свѣту хорального и сольового 300 зр. — Все просьбы о заомогу на дальше образование вѣ свѣтъ и музичѣ бѣдунѣвъ соймъ выдѣловъ красному.

Академія наукъ въ Краковѣ одержала 25.000 зр., члены рады шкѣльной кр. 7.200 зр., женска школа сестеръ Василія-ио въ Яворовѣ а) заомогу сталу въ сумѣ 500 зр., б) одноразову на нову будову 1.000 зр.; школы женскі: въ Краковѣ 2.000 зр., въ Краковѣ св. Томи 500 зр., въ Краковѣ Августинскій 500 зр., у Львовѣ Бенедиктинскій брменскихъ 1.000 зр., въ Старѣмъ-Санчѣ школа Кларисокъ 750 зр., въ Стрию: а) заомога звычайна 500 зр., б) датокъ одноразовый 300 зр.; школа женска въ Ясѣ 300 зр., школа исповѣда въ Бродѣхъ 6.000 зр.

Заведеня глухо-вѣмыхъ у Львовѣ 6.500 зр., таке-жъ заведеня Бардахъ у Львовѣ 300 зр., слѣпыхъ у Львовѣ 2.000 зр., заведеня гимнастичне „Сокѣль“ у Львовѣ 750 зр., школа красныхъ штукъ въ Краковѣ 7.000 зр., стипендія для учениковъ семинарій учительскихъ 30.000 зр., интернатъ при семинаріи учит. въ Краковѣ 3.000 зр., интернатъ св. Іосифата у Львовѣ 4.250 зр., интернатъ Змартыхвѣстанцѣвъ (мимо оппозиціи рускихъ посѣлѣвъ, заявлено пос. Романчукомъ) 4.500 зр., стипендія им. Матейка 1.000 зр., издавничтво рускихъ учебниковъ въ 2.000 зр. зъ додаткомъ, щобы выдѣлу кр. зажадавъ бѣдъ шкѣльныхъ властей справозданя зъ обороту той сумы; издавничтво подручникѣвъ для шкѣль середнихъ (на руки кр. рады шкѣльной) 1.000 зр., „Часописъ Шкѣльня“ 500 зр., „Музеумъ“ 500 зр., „Kosmos“ 400 зр., „Szkoła“ 500 зр.; на труды науковѣ въ архивѣ Ватиканскѣмъ на руки краковскаго проф. д-ра Стан. Смольскі 1.500 зр.; Ипол. Витовскій, б. директоръ въ Белѣхъ одержавъ довершениу 300 зр., до розпорядимости выдѣлу кр. для артистичной молодежи 3.000 зр. (петицію нашего артиста-маларя п. Корн. Устіановича о заомогу на артистичній студіи въ Римѣ бѣдунѣвъ выдѣловъ краевому до розгляду и порѣшеня.)

„Macierz polska“ одержала 3.000 зр., то-варство „Просвѣта“ 1000 зр., оданъ ученикъ-операторъ на выдѣлъ лѣкарскимъ въ Краковѣ 500 зр., издавничтво „dzielek ludow-nych“ (т. зв. Оказа) у Львовѣ 1000 зр., жидовске тов. „Агуада Ахимъ“ у Львовѣ 300 зр., Товариство „Oswiaty ludow-oy“ у Львовѣ 300 зр., газета „Sylvan“ 100 зр., учитель Кручковскій пятилѣтъ 50 зр., учитель Громадска пательтѣ 40 зр., бывшій учитель Лѣсевичъ рѣчне заосмотренье 125 зр.; писатель Сенчанскій даръ зъ ласки 100 зр.; Товариство „Oswiaty ludow-oy“ въ Краковѣ 300 зр., „Kwartalnik historyczny“ 400 зр., руска бурса въ Стрию 100 зр., руска бурса въ Тернополѣ 100 зр., руска бурса въ Станиславовѣ (им. св. Николая) 300 зр., Алекс. Барвѣнскій, проф. семинарій учит. въ Тернополѣ, на издавничтво Историчной Библиотеки руской 500 зр., Бурсѣ св. О. Ник. въ Перемишлѣ 100 зр., Бурсѣ руской педагогичного товариства у Львовѣ (на руки о. Чапельского) 150 зр., „Академичному Братству“ у Львовѣ 200 зр., Бурсѣ руской въ Дрогобичѣ 100 зр., „Bratnia Pomoc“ учениковъ университету львовскаго одержала 200 зр., „Swiat“ (иллюстрирована газета въ Краковѣ) 400 зр., Бурса въ Рашевѣ 100 зр., З. Иванюка, директорка школы выд. въ Перемишлѣ 200 зр.; Бурса им. Ст. Баторія въ Вадовичѣхъ 100 зр., Бурса учительска въ Тернополѣ 100 зр.; Климкевичъ, учитель народный, постійное заосмотренье 125 зр.; „Ochotniki“ дѣвчатъ въ Станиславовѣ одержала 150 зр. и польска бурса въ Перемишлѣ, на внесенье пос. Вайгарта, 100 зр.

Жива дискусія вызвалася при внесеню посла д-ра Антоновича, щобы соймъ уважливѣвъ петицію общества им. Качковскаго, поминану комисією и удѣлавъ ему 500 зр. заомоги, подносячи, что книжочки того общества не мають нѣякой тенденціи политичной а общество на погляды политичный о. Наумовича не годиться. — Перше слово противъ внесеня д-ра Антоновича забравъ пос. Скачковскій подносячи, что въ деякихъ выдѣлахъ того общества шириться ненависть противъ Поляковъ а величаеся царѣвъ московскихъ. — Посолъ Хшановскій промовлявъ вѣ тѣмъ самымъ дуемъ а сказавъ, что пос. Антоновичъ, ставляючи свое внесенье, числявъ хибу на добродушность польску. — Пос. о. Ковальскій рѣвножъ сиротиняея удѣленю субвенціи. Въ выдѣлахъ общества есть динамѣтъ, не той що убивае тѣло, але той що душу. Общество им. Качковскаго подчасъ основаня своего мало цѣли доброй, але потому бѣдъ проводомъ Наумовича прибрало такі формы, что повстадали бы ихъ и французскій санъ-кильотѣ: панрусизмъ, шизма. Сего року общество Качковскаго посѣбло безъ вѣдомости церкви скликувати народѣ на святкованье торжества кѣвскаго надъ Сянѣ до Перемишля. До выдѣлу общества входятъ люди вѣрній церкви, народови и коронѣ, але они не выкають въ працю, яку веде зарядъ а именно его голова Богданъ Дѣдичкій, Русинъ, котрый въ 1866. роцѣ заперечивъ намъ все, нашъ языкъ, посягавъ навѣтъ на вѣру. Нехай п. Антоновичъ змѣнятъ зарядъ общества, а тогды я самъ буду просити соймъ, щобы давъ не 500 а 1000 зр. обществу. (Сю бесѣду прняли Поляки бравами). — Пос. Меруновичъ заявить, что и народно-русскій союзниа не годиться зъ политичною тенденцією общества Качковскаго

и выступаютъ противъ ширеня московфильскихъ тенденцій. — Хоть пос. Антоновичъ мавъ ще послѣднее слово, мимо того при голосованю за его внесеніемъ поднесли руки только чотири посла. (Гл. въ Новинкахъ „Дѣла“ ч. 222.)

На вѣчерашнѣмъ вѣчѣрнѣмъ засѣданю сойму велике вражѣнье выликала бесѣда пос. Грохольского вѣ справѣ пропнаціи. Грохольскій говоритъ дуже вызывающе супротивъ правительства, бѣдунѣвъ ему раціи зносити право пропнаціи. „Zniesienie — to kłamstwo!“ сказавъ обуренный герцѣ подѣльскій. „Projekt rządowy jest napadem na prawa właścicieli i na dzisiejsze ich dochody“ а т. д. Проекту не треба праняти а лѣвця рады державной Полякамъ не страшна. Выкупно пропнаціи есть для краю и для дѣдичѣвъ погубнее. За внесеніемъ пропнаціи промовляли пп. Антоновичъ и Меруновичъ. Пос. Лясоскій подпиралъ Грохольского, вѣ патетичной бесѣдѣ выказувавъ, что „karczmą jest świętość“, бо она нинѣ удержуе моральность вѣ народѣ. Навѣтъ самъ же Поляки смѣялися зъ поглядѣвъ гр. Ласоцкого.

Загальнй Збори товариства „Школьна Помѣчь“

бѣдунѣвъ днѣ 15 н. ст. вересня. Предѣдателемъ Зборѣвъ выбрано о. Ив. Чапельского. Зѣ дѣальности выдѣлу подомо важнѣйшій уступъ.

Выдѣлъ роздававъ бунды для хлопцѣвъ, плащики для дѣвчатъ, и чоботы. И такъ роздано 125 паръ чобѣтъ за суму 207.26 зр., бунды роздано на зиму 68 штукъ, а плащиковъ 27, разомъ за суму 276.50 зр., зъ котрыхъ ще сума 100 зр. не заплачена. Книжкѣвъ шкѣльныхъ куплено за 2.26 зр., а на ручній работы для дѣвчатъ дано 2 зр. Одного доброго ученика зъ IV. кл. Стеф. Вазюка утримувавъ выдѣлъ вѣ той способѣ, что плативъ ему обѣдъ и станцію черезъ пѣвъ року, что выносило 31.49 зр. Выдѣлъ давъ заомоги 14 дѣвчатамъ вѣ сумѣ 30 зр. На сукениа для дѣвчатъ и убраня для хлопцѣвъ выдано суму 42 зр.

Выдѣлъ займаея и сего року кольоніями ваканціонными. На численій бѣзовъ выдѣлу до руской публики взяли отой патриоты до своихъ домѣвъ убогій дѣти львовскі: Вп. о. Грабинскій зъ Кукорѣ двохъ хлопцѣвъ, приславши ще 2 зр. на подорожъ; о. Подсонскій парохъ изъ Звжениа, 1 хлопца, о. Теодоръ Савула зъ Дмитровичъ двѣ ученицѣ, п. Михайло Шеремета, начальникъ громады Мѣстковъ одного ученика, п. Викторъ Дучманскій, посѣдатель реальности въ Скварѣвъ новій коло Жовкви, одного ученика. Кромѣ того выдѣлъ урядивъ въ Цустомѣтахъ платну кольонію у тамошного учителя п. Гавдиа для 6 ученицъ коштомъ 40 зр. Заявить бувъ охоту взяти до своего дому одну ученицу Вп. о. Петрушевичъ, парохъ зъ Буска, однакжъ ученица вѣдуа до его дому, занеждала вѣ дорожѣ и вернула до Львова. Такожъ Вп. п. Володимиръ Кибиняцкій, обыватель земскій зъ Ляскова, хотѣвъ взяти двѣ дѣвчаны до своего дому, однакжъ листъ одъ него насилье уже 16 липня, коли все выдѣловъ розвѣхалися зъ Львова. Сподѣваемосъ, что тѣ Вп. панове возмуть дѣти на слѣдующій ваканціи. — И такъ на кольоніяхъ було дѣтей 12, а кошты кольоній выносили 48.31 зр.

Доходѣвъ мало товариство вѣ 1887/8 роцѣ 677.33 зр., а выдѣлѣвъ 651.33 зр. Кромѣ того вѣвно товариство краевея ще 100 зр., а „Народной Торговли“ 71 зр. за приборы до писаня бранй черезъ роцѣ 1888.

Комисія контрольная, выбрана Загальнымъ Зборѣмъ, д-ръ Василь Дѣдшакъ и Антип Павенцкій, переглянула книгу касову, знайшла все въ порядку и поставила внесенье, щобы Зборѣ удѣливъ выдѣловъ абсолоторію; се и сталося.

О. Ив. Чапельскій поставивъ внесенье яко директиву для будущо выдѣлу, щобы по возможности уважливѣвати школу им. Маркіяна Шашкевича.

До выдѣлу выбрано на слѣдующій роцѣ о. Амвросія Полянського, о. Івана Чапельского, Григорія Врецьоу, Ром. Закляньского, Івана Галоту и Іосифа Танчакоского. Выдѣлъ уконституованъ вѣ той способѣ, что выбрано о. Полянського головою, Гр. Врецьоу заступникомъ, а Р. Закляньского секретаремъ и касіеромъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Новоименованій министры Залескій и гр. Шеворнъ зложили вчера присягу въ руки цѣсаря. Заступникъ министра судѣнничтва д-ръ Пражакъ попрощався зъ урядниками министерства и представивъ имъ нового шефа. Гр. Шеворнъ мавъ бѣдѣтъ бесѣду, вѣ котрой зазначивъ, что тенденціи и цѣли министерства позбѣтануть тѣ самѣ, хочъ змѣнились особы. Онъ есть за снетомю гр. Тафого, але есть того погляду, что судѣнничтво мусѣтъ бути вѣдѣне одъ великихъ постороннихъ влиывѣвъ, особливо же одъ влиывѣвъ политичныхъ. Онъ буде отже старатися бути справедливымъ и безстороннымъ, а справедливѣсть мусѣтъ бути вѣдѣна одъ всякихъ стремленъ политичныхъ. Новый министръ высказавъ также за реформю судѣнничтва вѣ дуѣхъ поступковѣхъ. По промовѣ бѣдунѣвъ представленье урядниковъ. Мин. Залескій выхавъ сразу по присязѣ назадъ до Львова. Именованье гр. Казимира Баденіого намѣстникомъ Галичины буде оголошено завтра або позавтра вѣ урядовѣй газетѣ.

Тисса конференвавъ оногды кѣмъа годивъ зъ спѣлкомъ Ротшильда и зъ Бляхредеромъ вѣ справѣ конверсіи вѣсѣхъ довѣвъ у-горского правительства. Результатъ сѣа конференціи держаться поки-що вѣ тайнѣ. Кажуть однакжъ, что Угорщина выйде дуже але на помощь Бляхредера.

„Budap. Tagblatt“ подае вѣсѣтъ, походячу бѣдунѣвъ то зъ окруженя еп. Стросмаера, что его оправданье, выслане до папы, мало доказувати, что есть возможна рѣчь, что Россія перейде на католицизмъ, бо тамъ дѣлае вже одна партія вѣ тѣмъ напрямѣ. (Чи може не російскій философъ Соловѣвъ? Fed). Стросмаеръ сподѣваея зъ того доброго успѣху, а тогды о-католиченъ Славянъ було-бы далеко лекше. У Вѣднѣ не вѣрять вѣ ту вѣсѣтъ.

Гостину вѣ Неаполѣ трудно описати. Пѣсла загального мѣнья вѣсѣхъ заграничныхъ корреспондѣнтѣвъ, може лишъ той мати понятіе о торжествѣ вѣ Неаполѣ, хто его видѣвъ власными очима. Освѣтлене мѣста було просто чарующе. На церквѣ св. Франциска горѣла нарисъ: „Неаполь цѣсаревѣ цѣмѣцкому и своему королю“. Зѣ Неаполѣ поѣхала була одна монархия до Кастелльмаре, де спускано военный корабель „Re Umberto“ на воду. На берѣзѣ збѣралося 80.000 людей зъ Неаполѣ и окрестности. Середъ грому шумѣвъ корабельныхъ и грѣмкого оклику збѣраного народу вступили оба монархи на мѣсце торжества, а епископъ неаполитанскій поблагословивъ корабель. Коли корабель зѣнууеся на воду, оба монархи плескали въ руки, а народѣ подѣвѣвъ окликъ вѣ честь монарховъ. Кумою при спусканю корабля була докторъ адмирала Автона. По скѣнченіи торжествъ сѣли оба монархи на корабель „Savoja“ и поплыли до Неаполѣ на маневры флоты. Маневры выпали такожъ свѣтло, а цѣсаръ надѣливъ министра маринарѣа великою лентою ордера червоного орла. Подчасъ сѣднаня на корабль „Savoja“ подѣвѣвъ цѣсаръ тоастъ вѣ честь Криспіоно и кѣмъа развѣвъ вдаривъ зъ нимъ чашу вѣ чашу, а бѣдѣтъ ще давъ ему свою фотографію зъ власторучнымъ подѣвѣсомъ.

Якъ величаве було принятіе цѣсари Вильгельма въ Италиі, можна зносити зъ того, что сказавъ одинъ достойнякъ зъ оруженія цѣсара до корреспондента „N. fr. Presse“. Одъ 1867 р. — казавъ онъ — бувъ я на рѣзныхъ торжествахъ, але такъ величавого, такъ сердечного принятія якъ вѣ Римѣ и Неаполѣ, а ще нѣгде не видѣвъ, особливо, щобы таку по-честъ бѣдавано коли небудь якомусъ Гогенцоллерновѣ. Цѣсаръ есть одушевленный принятіемъ вѣ Италиі.

Говорено голосно о тѣмъ, что подчасъ вѣзду цѣсари до Риму, а обѣсѣли и до Неаполѣ обѣсѣано обѣхъ монарховъ множествомъ червоныхъ картчонкѣвъ зъ революційными написаньями. До „Pol. Corr.“ доносѣтъ отже теперь зъ Риму, что вѣсѣтъ та есть зовѣсѣтъ несправдѣва. То есть лишъ правдою, что италийскае правительство довѣдалосъ ще передъ приѣздомъ цѣсари, что кѣмъа особѣ, котрѣ же подчасъ подорожи кор. Гумберта по Романѣ хотѣли выкликати якусь демонстрацію, приѣхали вѣ той самой цѣли до Риму и тутъ пороздавали помѣжъ своихъ приклоняковъ червоной картчонки. Полиція однакжъ арештувала ще за-вѣчасу тѣхъ людей и не допустила до демонстрацій. Характеристичнымъ есть такожъ и то, что вѣсѣтъ о розкачаню тѣхъ картчонкѣвъ рознесено телеграфично по цѣлѣмъ свѣтѣ вѣ часѣ, коли ще вѣзду до мѣста зовѣсѣтъ не бѣдунѣваея и цѣсаръ зъ королемъ була ще на дворцѣ зелѣзницѣ. Полиція мала такожъ сконстатувати, что проектъ розкиданья червоныхъ картчонкѣвъ вышшовъ зъ Франціи.

Вельми цѣкаву вѣсѣтъ одержала „Pol. Corr.“ зъ Риму о тѣмъ, якъ тамъ глядѣтъ на выголошенъ монархами тоасты и взагалъ на деякій поодинокій сценѣ зъ церемоніи двѣрковъ. Зѣ той обставины отже, что цѣсаръ выголо-сѣвъ тоастъ по вѣмѣцѣи, а закінчивъ по ита-лийскѣи и що король Гумбертъ выголоосѣвъ тоастъ по италийскѣи а не по французскѣи, якъ то звычайно досѣ бывало мѣжъ монархами, что не говорять тою самою бесѣдою, выносить, что тымъ зазначили монархи, что бесѣда французска перестала бути двѣрковою и дипломатичною. Такожъ и той фактъ, что монархи кляли велику вагу на то, щобы зазначити свою радѣсть зъ того, что бачатся вѣ Римѣ, вѣ столицѣ И-таліи, уважався родомъ демонстраціи и доказа-омъ тѣсного союза Италиі зъ Нѣмеччиною. Запримѣчено такожъ, что вѣ Римѣ представлено цѣсаревѣ насампередъ австро-угорского посла бар. Брука и що гр. Гербертъ Бисмаркъ конференвавъ зъ австрійскимъ посломъ майже кожного дня. Цѣсаръ, надаючи Криспіоноу ордеръ, сказавъ до него, что онъ есть однокимъ мужемъ вѣ Италиі, достойнымъ такого бѣдѣвѣня, бо его заслуга для добрыхъ бѣдѣвѣвъ мѣжъ Нѣмеччиною а Италиєю позбѣтануть вѣчними.

„Königsberger Allg. Ztg.“ порушила симѣ днѣми пытанье, чи цѣсаръ Вильгельмъ буде короноватися на нѣмѣцкого цѣсари чи нѣ и каже, что мѣрфодній кругъ застановляютьсѣ те-серъ зновъ надъ тымъ пытаніемъ. Згадана газета пише: „Зѣ одной стороны, котру мы уважаемо за зовѣсѣтъ добре poinformовану, доносѣтъ намъ, что король Вильгельмъ не порѣшѣвъ ще достаточно сѣи справы; она рѣ-шѣтъся доверѣа, коли бѣтъ поверне зъ Риму. Нашъ корреспондентъ доносѣтъ намъ ще вѣрѣмъ того, что вже зѣ того, что маршалокъ двору надѣлѣвалъ недавно до Королевѣи рѣзного рода запѣтаня, можна зносити, что можливѣсть ко-ронуаціи не есть виключена. Мы зъ своей стороны подаемо сѣю вѣсѣтъ зъ всякихъ застере-женіемъ и не беремо за ню одѣвѣальности на себе. На одну рѣчь хочемо лишъ звернути у-вагу: Якъ вѣсѣтно, розбѣдливъ була заразъ по вступленю короля на престолъ зовѣсѣтъ

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ по дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ой годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека пайанамъ повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на переѣмъ разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оглошешъ, ул. Кооперника ч. 11. и Бюро газетъ ул. Кар. Людвига 9. У Влодзі Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В. Франкфуртъ „Газетъ“ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Danne & Co. Предплата на „Дѣло“ и наложитѣль за инсераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрію: на цѣлый рокъ . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . 24 ар. на полъ року . . 9 ар. на полъ року . . 12 ар. на чверть року . . 4.50 ар. на чверть року . . 6 ар. на мѣсяць . . 1.50 ар.

У Львовѣ: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на полъ року . . 8 ар. на чверть року . . 4 ар. на мѣсяць . . 1.35 ар.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на поштові застереження. — Рекламация неопечатаній вѣдѣній бѣдъ порта. — Поединокъ члену коштує 8 ар. а. в. Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 ар. бѣдъ одного строкъ печаткою, въ рубр. „Надбавка“ по 20 ар. а. в. Подати числяться по 10 ар. бѣдъ стишка.

Зъ днѣмъ 1 (13) жовтня почався новий чвертьрокъ видавництва „Дѣла“ съ „Библиотекою пайанамъ повѣстей“. Просимо П. Т. Предплатниківъ, щоби зволіли якъ найскорше прислати задегости и предплату.

По соймѣ.

Шеста сесія соймова одрочена вчера имовѣрно до другої половини грудня або початку сѣчня. Послы рускій вертають во своємъ довершивши задачу свою совѣстно и достойно. Яко заступники народу руского и селянства руского боролися они и справы рускои и долѣ хлѣборобѣвъ нашихъ зъ всею щиростею, хотѣи середъ данихъ обставинъ безуспѣшно. Нѣ внесення пос. Романчука, найвытравляшого борца о рускѣмъ школѣ въ краю нашомъ, нѣ внесення пос. Сѣчиньского на змѣну закона дорожогого — не удостоилися взглядовъ польской бѣльшости соймовой. Надъ внесеннями школными соймѣ навѣтъ не застановлявся, змѣну закона дорожогого одложено. Навѣтъ для справы реуляминової не стало часу, хотѣи при доброй волѣ можна би було порѣшити въ пяти минутахъ. Наколи бѣ нашимъ посланцѣмъ прийшлося складати справу зъ дѣльности своєї передъ выборцами, они могли-бы зъ найчистѣйшою совѣстею сказати, що при теперѣшнихъ обставинахъ выборохъ що не-будѣ для народу руского и стану селянского, котрого интересы они заступають, есть дѣломъ не только труднымъ, але и неможливымъ.

Одну вѣсть можуть послы понести въ край, що на 1889 рокъ прийдеся вѣсѣмъ мешканцямъ платити до фонду краевого замѣсть 31 кр. — 35 кр. додатку до податковъ безпосереднихъ. Власній доходи краю зменшилися до незначной сумы 435.000 ар., а потреби краеві зросли до квоты надъ 4 миліоны ар. То весь результатъ.

Краковска „Reforma“, подавши читателямъ своимъ заразъ по першихъ засѣданяхъ образъ сойму, сказала зовѣсѣмъ справедливо, що и видѣль краевый яко душа сойму и управлений инициаторъ до законѣвъ, и соймѣ самѣ, въ котрымъ переважає т. зв. „арархія еусѣпльна“, мають видъ анемичного старця. Ми додали-бъ до слѣвъ: „Reform“ — лишь одно: що старцѣ тѣ дѣйстно для справъ краевыхъ суть старцами, зъ апатією поныхають вѣзокъ законодавства краєвого безъ ясного погляду на справы экономичній и на господарку краєву — але мѣмо того хвилями зрываються до дѣла,

коли ходитъ о такую справу, якою була справа выкупу права пропинаціи.

Якъ демократія польска, — наколи о такѣмъ сторонницѣвъ можна вже нинѣ на серіо говорити, — глядѣть на дѣланье сойму, о томъ можна выробити собѣ понятье зъ рѣчи пос. Романовича при генеральной розправѣ надъ бюджетомъ. Пос. Романовичъ одмовивъ бѣльшости соймовой, въ котрой верховодить звѣтна кліка, всякого змыслу для потреби краю. То достаточно. Але зъ огляду на то, що попри чисто экономичній справы, соймѣ краевый, держачесь традицій своихъ поредниковъ, не заявивъ нѣ найменшої охоты, нѣ доброй волѣ, признати Русинамъ тѣ минимальныя жаданія на поли школьництва, о котрій послы рускій упоминулись на послѣдній сесіи, — та обставина свѣдчить дуже наглядно, що бѣльшость соймова не доросла до высоты задачъ краєвого тѣла законодавчого. Противно, таке трактованье народу руского свѣдчить о крайній нетерпимости тыхъ, що бѣльшости соймовой надають тонъ и напрямъ.

На своій рѣдній землі не може Русинъ добитись своихъ правъ, заспокоити пекучихъ потребъ. Есть се цѣлковите легковаженье конституціи, — дѣланье то противиться не лишь основнымъ законамъ державнымъ, але и всякому понятю справедливости, хочъ-бы и неко дифинкованой.

Мимо того, що справа руска набрала для Австріи бѣльшости якъ коли-небудь ваги; мимо того, що праса посторонна, а навѣтъ и деякі органы прасы польской безнастанно накликують до захованія бѣдай якогось позору справедливости; мимо того, що вже и центральне правительство при нагодѣ внесенія на основанье гимназій рускои въ Перемышлѣ заявилося справѣ руской бѣдай що-то прихильнѣйшимъ, — бѣльшость сойму галицкого не зійшла нѣ на крокъ зъ дороги абсолютной негачи Русинѣвъ.

А що выйде зъ того? Добры надѣятись не можна. Зло робить зло, — се давно высказанный аксіомъ. Нашъ межинародній односинъ въ краю мусѣть поневоли ще бѣльше заостриться. Народъ рускій, свѣдомый своєї кривды, тяжко би одчувавъ. Але не наша въ тѣмъ вина. Мы не хочемо вѣчныхъ правъ, вѣчныхъ кривды, — лишь о свое упоминаемъ, и то въ дозахъ минимальныхъ, не вывертаючи аномального истнующаго ладу.

А хто зъ того скористає, не трудно одгадати. Бѣльшость польска, щобъ удержатись на топерѣшномъ становищи верховодства въ краю, буде мусѣла входить въ найрѣзнодорожнѣйшій альянсъ. Для неї малѣйшій будуть Чехи, феодалы, Ляхтенштайны, а може и цен-

трылы нѣмецкій, анѣжь найблизшій сусѣды, Русины, въ котрыхъ судьба порѣшила вѣчно имѣжити. То въ тѣмъ лежить — спытаемо — политичный розумъ, щобъ служити вѣсѣмъ найблизшимъ справамъ въ Австріи, только не своѣй найблизшій? Ческе право, а може и молодод-Чехи милѣйшій стали нашой бѣльшости соймовой, анѣжь національній права Русинѣвъ! Чи то значить осушати програму примиренія народѣвъ въ Австріи? А вѣднѣ спытаемо: чи такого трактованья рускои справы wymagaє интересъ державы? Чи въ обезсилію народу руского лежить сѣла Австріи? Чи думаєе може хто, що народъ рускій дастся сполычити? — что бнѣ зречеся своихъ историчныхъ и національныхъ правъ? Розъяренье страстей національныхъ и все зло, що зъ того плыти мусѣть, — отсе одинокій результатъ, що выйде зъ работы тѣнерѣшнихъ керманічѣвъ политики краєвой.

Слова тѣ высказуемо неохотно. Не хочемо ними долгнати оливо до огня, що горить. Але зъ другой стороны годѣ намъ скривати правды и мусѣмо безоглядно домататись, щобъ такому веденю справъ краевыхъ положить вже разъ рѣшучій конецъ. Рускій народъ не унесє, и зъ тѣмъ, что бнѣ не угнесє, треба вже разъ почислитись правительству австрійскому...

Руска промова маршалка краєвого.

Вчера першій разъ промовѣвъ въ соймѣ маршалокъ по руски. Кинувши (въ польской мовѣ) поглядъ на результаты сегоднѣшней сесіи соймовой и попрацавши послѣвъ, — додавъ по руски: „Въ наслідокъ много разбѣвъ объявленныхъ бажанъ послѣвъ народности рускои, позволю собѣ то пращанье мое въ особности до нихъ въ ихъ рѣдній мовѣ звернути и жичу зъ сердца, чтобысьмо все знову щасливо для доконченя розпочатыхъ праць могли ся тутъ збратнѣ!“

Ще 1884 року по замкненю сесіи соймовой, коли послы, якъ звичайно, поійшли попрацѣваться зъ маршалкомъ краевымъ, пок. Н. Зыбликевичемъ, до его бора, — Зыбликевичъ (котрый въ своій промовѣ замыкающій соймѣ мѣжь иншимъ сказавъ, що мовѣ-бы односини мѣжь Русинами и Поляками стались пріявнѣйшій, и загадавъ „o przelicznym“ruskim języku, miłym zagadno dla uszów Polaka jak Rusina“) въ своіймъ бюрѣ почавъ зъ гр. Войтѣхомъ Дѣдушицкимъ говорити по руски. Зъ боку стоявъ зъ другими посланцями рускими пос. Романчукъ, чувъ то и усмѣхнувся. Зыблике-

вичъ сказавъ: „О, якъ п. Романчукъ усмѣхаєся, що мы говоримо по руски“. — На то сказавъ пос. Романчукъ: „Мило менѣ чути тутъ руску бесѣду п. маршалка, але далеко милѣйше було-бы менѣ почути би въ соймѣ зъ маршалковского крѣсла“. — Зыбликевичъ, трохи зафрасований, обѣцявъ, що тому вдоволять. Однакъ за рокъ, въ роцѣ 1885, по выборахъ до рады державной, котрій мине „пріявнѣйше успособленье“ Поляковъ до Русинѣвъ выкларовали, Зыбликевичъ, отворюючи соймѣ, не промовивъ анѣ одного слова по руски.

Тогдѣ пос. Романчукъ першій разъ упомнувся о руску промову. Бувъ се, о скѣлько знаемо, першій случай за 25 лѣтъ, що рускій посолъ о сю рѣчь упомнувся.

То само повторивъ пос. Романчукъ въ 1886 роцѣ, коли новый маршалокъ гр. Тарновскій отворивъ соймѣ промовою, въ котрой заявлявъ свою зичливѣсть зарѣвно якъ для Поляковъ, такъ и для Русинѣвъ. Пос. Романчукъ сказавъ у бѣдѣвѣи графови-маршалкови, що высказуючи тѣ свои слова самѣ собѣ яскраво заусуперечавъ, бо при отвореню сойму поминувъ языкъ рускій.

Року 1887 при отвореню сойму маршалокъ гр. Тарновскій промовивъ такожъ лишь по польски. Пос. Романчукъ зновъ упомнувся о руску промову, додавши, що поминенье рускои промовы въ соймѣ ярко одбиває бѣдъ факту, що до цѣсаревича Рудольфа п. маршалокъ (подѣбно якъ и колишній маршалокъ гр. Людвигъ Водзницкій до цѣсаря бѣдчасъ его гостины въ Галичинѣ) промовлявъ по руски. Маршалокъ (и гр. Голѣвскій) одповѣвъ тогдѣ, що не мѣгъ сповнити бажаня пос. Романчука, бо реуляминъ соймовый того не дозволяє. (Здаєсь, що маршалокъ гр. Тарновскій, чоловікъ впрочѣмъ досѣть безсторонній, не бувъ-бы вже тѣмъ разомъ поминувъ руского языка, але другі послы здержали его бѣдъ того аргументомъ о реуляминѣ). Пос. Романчукъ одповѣвъ заразъ, що реуляминъ соймовый зовѣсѣмъ не стоить на завадѣ, але не уважає рѣчею одповѣдною вести спѣръ о то заразъ теперѣ, а лишеа собѣ поясненье тон справы на другій разъ.

Отже сего року (1888), коли маршалокъ гр. Тарновскій зновъ отворювавъ соймѣ самою польскою промовою, пос. Романчукъ одповѣвъ уже не словами, а фактомъ, поставивши на тѣмъ самѣмъ засѣданю внесенне (на котре только заспокоенемъ несприготованыхъ на то польскихъ послѣвъ удалося ему прибирати потрібне число подписѣвъ) о такую змѣну реулямину: Замѣсть слѣвъ: „Маршалокъ урядує въ языкѣ польскомъ“ мало-бы

12)

Ганна Монтовтъ.

Исторично-бытовой очеркъ изъ жизни волынского панства въ XVI. стол.

Написавъ Орестъ Левинскій.

(Дальше.)

До Коблина почали доходити вѣсти, що въ Лицѣ дѣся щось недобре. Въ цѣлѣмъ повѣтъ заговорили, що тамъ одбуваються безнастанно оргіи, рѣзніи проидивѣты безсовѣстно выкористують недосѣдну вдову и она небавомъ розтратитъ послѣднее свое добро. Ходили поганіи вѣсти о еи личномъ поведеню. Де-хто жалувавъ легкодупнои жѣнки, полишенои безъ добрыхъ дорадниківъ а веденои лихими брадами на дорогу погубели. Семашко не дѣлавъ того жалю. „Нехай злий много не живеть на свѣтѣ!“ — говоривъ бнѣ звичайно и взагалѣ мало займався пасербицею своєї жѣнки.

Але разъ дойшла до Семашка вѣсть, що довела его до неописаной люти. Ему донесли, що Ганна Монтовтѣвна, прибувши до Луцка до суду, формально уважала выданій передъ тѣмъ крѣвнѣжъ Порцѣбѣи свои записи, въ котрыхъ явнѣлася правъ наслѣда, и справу такъ пояснила, що мовѣ-то записи тѣ вымусила бѣдъ неи мачуха зъ своєю рѣднею, але она якъ и перше уважає себе одинокю законною наслѣдницею бѣдѣвского добра и хоче судовою дорогою добиватись првверненя нарушенного права.

Семашко постановивъ примѣрно покарати подступцу жѣнку и довѣдавшись, що она не повернула ще зъ Луцка, казавъ розоставити по-

дорозѣ „шпѣгѣвъ“, котрі мали дати знати о еи приѣздѣ.

Другого дня, коли Ганна въ супровѣдѣ кѣлькохъ слугъ верталася зъ мѣста, наразъ изъ лѣса выѣхала толпа уоруженыхъ конныхъ и зъ криками „галла! галла!“ кинулись за нею. Слуги въ мить розбѣглися, а Ганну напѣвъ жертву бѣдъ перестрашу звавъ одиныхъ изъ розбѣжавъ до себе на сѣдло, а за нимъ цѣлый оддѣлъ погнавъ у лѣсъ, на бѣкъ бѣдъ дороги. Ганна ледви тямала себе. Ый привиджувалася уже Кафа, невѣднѣишій рынокъ, ланцюги, „червона таволга“ и ганьба татарской рабѣнлюбивнѣцѣ. Очунавши, она побачила себе въ якѣмъ комѣрцѣ, слабо освѣченѣи ледви блямавшимъ на полицѣ каганцемъ. У неї горѣла голова, еи то мила велика справа, — а довго нѣхто не приходивъ. Ажъ ось далѣе чути кроки и до комѣрки увѣйшла жѣнка: Ганна зъ зачудомъ познала свою пріятелику Доротку, „служебницю“ вняжны Порцѣбѣи. Ажъ теперѣ Ганна зрозумѣла, що она на замку въ Коблинѣ, хочъ Доротка не могла тѣ сказати головной рѣчи — чого тутъ хотѣть бѣдъ неи. Незабавомъ се розъяснилося. Зраня оддѣдавъ полонницю самъ панъ Семашко. Ажъ кинуци бѣдъ гѣтѣвъ, бѣдъ обсыпавъ еи грубою лайкою — „соромотѣвъ ушпидливими словами“ — докорявъ тѣ невдякою, а наконецъ зажадавъ, щобъ она вѣхала зъ нимъ до суду и безъ суперечки сповнила все те, що бнѣ тѣ приказе. Ганна, памятаючи на намову братѣвъ, одповѣла, що не сповнитъ того, чого бнѣ хоче.

— „Такъ не выйдешъ же ты одсюль! — грѣбно крикнувъ Семашко, — ажъ се умышлю моему досѣть станеть: ижъ ми мусѣшь

листы такіи на себе подавати, якѣхъ одѣ тебе потребує!“

Два днѣ не давали Гачнѣ нѣчого, лишь воды и хлѣба — а она еи подавалася. Третього дня зновъ прийшовъ Семашко и заявивъ тѣ, що коли она далѣе стане упиратись, бнѣ обѣдѣсь безъ неи: прикаже Доротцѣ назвати-ся Ганною — и рѣчь зробить безъ неи. Прецѣжь тѣ вѣдомо, що въ Кременцѣ старостою есть князь Збаражскій, близкій своякъ его жѣнки, дѣлятого-жъ бнѣ не буде розбирати, чи передъ нимъ справдѣ стоить сама Ганна Монтовтѣвна, чи хто иншій подѣ еи именемъ. За те-жъ зъ нею бнѣ, Семашко, порухається по своему!

Ганна подумала и заявила, що годѣтєся поѣхати до Кременця.

Тамъ она перше подѣ диктандо Семашка „скасувала“ послѣднее свое заявленье въ лудѣмъ судѣ, пояснивши, що мовѣ-то она „учила тоє зъ намовы а праве зъ примущеня злыхъ людей“ — братѣвъ Монтовтѣвъ; потѣмъ потвердила попередній записъ, що то ними зрѣклась наслѣда въ користь мачухи, бо „ихъ милости (с. в. мачуха и еи мужъ) зъ ласки и доброты своєї дати рачили“ тѣ за те бѣльшє якъ 8000 копѣ грошей, а она туо суму „вѣдчано“ принявши, на потребу свою обернула; далѣе выдала Семашкови запродажну записъ на единный свой мастокъ село Лицу за суму 4000 копѣ грошей, мовѣ-то тѣ уже вповнѣ вышлечену; а наконецъ внесла до судовыхъ книгъ протестъ противъ розуцѣненныхъ акцимъ „злыми людьми прожннихъ, змышленныхъ и неправдывыхъ“ вѣстей, „якобы его милости панъ Семашко и малжонка его милости мѣ-

ли“ еи, Ганну, „въ якомъ-сѣ вязеню держати и до записѣвъ якѣхъ-сѣ поневолено примущати“, коли тѣмчасомъ на дѣлѣ она „не только одѣ ихъ милостей николи жадного примущеня або зневоленя ни въ чѣмъ не мѣла“, — а ще и „завжды великою ласки, добротливости, ратунку и вспоможеня по вси прошлѣи и теперѣшніи часы одѣ ихъ милостей уживала и теперѣ уживаетъ“.

XVI.

Ганна, позбавлена власного кута, зновъ поселилася въ коблинскѣмъ замку, але вже не якъ гѣбѣи и близка рѣдничка господнѣи, а якъ комѣрница, котру терпѣять въ домѣ не такъ зъ милости, якъ зъ бѣзвѣи, щоби, выгнана на улицу, не причинила клопотѣвъ господарямъ. Тутъ и мовы не було про давнѣйшій забавы, а коли Семашко въ ряды-годы и справлявъ для своихъ пріятеливъ „учты“ и „бесѣды“, то Ганны при тѣмъ не було. Она жила разомъ зъ слугами, середъ нихъ проводила часть и рѣвно зъ ними не смѣла сѣсти въ прѣтомности „вельможного панства“, бѣдѣи польской етикетѣ заведенои новымъ властникомъ замку. Ба, зъ деякихъ поглядѣвъ положенье Ганны було навѣтъ гѣрше, якъ слугъ: надѣ нею висѣвъ строгій надзоръ, навѣтъ выйти за ворота замку не смѣла безъ окремого на се дозвола.

Такъ уплыло близько пѣвъ року. Ганна поволи почала привыкати до своего положеня, бо и выходу зъ него не бачила.

(Дальше буде.)

купують и продають подѣ найкористѣйшими по зможъ условіями

СОВАЛЬ и ЛИСЕНЬ

Лѣтъ банковой и котлора выдѣлы.

Поручени зъ провинціи сейчасъ залаго-дкуютьсѣ, безъ дочисленя провинціи.

стояти це: „не виключаючи мови руского, а отворює і замикає соймъ въ языкахъ польскѣмъ и рускѣмъ“. Мотивуючи то своє внесенє, пос. Романчукъ выказавъ, що промова маршалка краєвого руска побѣдь польскою не суперечить регуляминамъ, бо не єсть властивимъ урядованьємъ, — однакжъ, щобъ усунути всякѣ сумнѣвы, ставити своє внесенє.

Зъ причини замкненя пятой сесіи сойму дня 14 н. ст. вересня с. р. не могло внесенє пос. Романчука бути заразъ полагоджено, и длятого пос. Романчукъ поставивъ его на ново дня 19 н. ст. вересня.

Зразу здавалося, що справа поїде легко, але небагомъ показалося инакше. Уже при другѣмъ ставленю внесеня декотри послы польскі, що перше его підписали, не хотѣли підписувати (кн. Чарторыйскій, Мазаракій, Зборовскій), а „Szas“ написавъ, що внесенє то має „doniosle i zasadnicze znaczenie“. И дѣйстно, не полишено того внесеня самѣй комисіи (правничѣй), але радило надъ нимъ ажъ цѣле соймове „коло“ польске (т. є. всѣ по елы Поляки збъ всѣхъ клубѣвъ разомъ збраний) — и згодилися, якъ доносили польскі газети, по довгѣй и завзятой суперечцѣ на таку змѣну регулямину, що „маршалокъ має витати и пращати послѣвъ такожъ рускою промовою“.

Але комисія правнича и такого внесеня не поставила въ соймъ, тѣлько маршалокъ самъ додавъ до своєї промовы такожъ кѣлька канайцѣвъ словъ рускихъ, хотѣй регулямину не змѣнено. Отже або краєвий маршалокъ теперъ нарушивъ регуляминъ, — що єсть зовсѣмъ неможливе, — або попередне твердженє, що регуляминъ не позволяє маршалковѣ въ соймѣ промовляти по рускѣ, було фальшиве. Єслижъ такъ, то чи треба було стѣлько опору, тѣлько супротивленя? Чи не єсть се здементованьємъ самого себе, чи то не — для мажи?

Свою дорогою, руска промова маршалка не має зовсѣмъ того значеня, якого домагався пос. Романчукъ. Не тѣлько не ухвалено можности руского урядованя маршалка, але и маршалокъ звернувъ свои рускі слова тѣлько до рускихъ послѣвъ (хотѣй, якъ сказано було „język ruski zarówno miły dla uszów Polaków“) — отже якъ бы н. пр. рускихъ послѣвъ, зъ якою не будь причини, въ соймѣ не було, то вже не було бы и руской промовы маршалка. Ажже маршалокъ говорить не лишъ для послѣвъ але и для краю! Длятого думаемо, що рускі послы повинни на будущій каденціи внесенє пос. Романчука поновити. Кѣлибъ може бы кѣлька хочъ-бы и такихъ самахъ словъ рускихъ маршалка були выстави, щобъ пос. Романчукъ не упоминався бувъ о руску промову, — але теперъ, коли справа поїшла его внесенємъ значно далше, — они не можуть выстави. Не все одно: коли щѣ даєся и якъ даєся.

По промовѣ маршалка вставъ пос. о.

Татъ Ковальскій и дякувавъ маршалковѣ за руску промову, котрой его поїде мовѣ-то до всѣхъ палатъ и хатъ и станеъ запорукою „рівноправности взаимной и племенной любви обоихъ дорогахъ намъ народѣвъ“.

Способъ полагодження того внесеня пос. Романчука якъ и рѣвночасне одкиненє внесеня того-жъ посла въ справѣ шкѣльній мусѣти сему твердженю руского заступника бѣльшихъ посѣлостей польскихъ категорично заперечити. Не про того interlo були ті рускі слова п. маршалка; але про того externo, щобъ свѣтъ и правительство бачили, якъ то добрый, якъ уступчивый тѣ Поляки для Русиновъ!... Промова посла о. Ковальского була очевидно напередъ укаторована, мовѣ-бы боялися, щобъ хто зъ дѣйствныхъ рускихъ послѣвъ, зъ клубу руского, не забравъ слова и, дякуючи маршалковѣ, не высказався трохи въ инакшѣмъ дусѣ. А вже-жъ рускі послы далекий бѣдъ того, щобъ робили борбу тамъ, де нема до неї конечно сти, — але о свои права упоминатися не перестануть!

Така промова маршалка краєвого гр. Тарновского була не такъ дѣломъ политичной ваги, не актомъ признаня правъ руского языка и руской народности, якъ радше особистою кречностею, и куртоазією п. маршалка для рускихъ послѣвъ.

Соймъ краєвий.

XXI. засѣданьє зъ 17. н. ст. жовтня (7 вечерѣмъ).

До позицій бюджету ухваленихъ на рѣшнѣмъ засѣданю додати належить, що кошты репрезентаціи краю ухвалено въ заг. сумѣ 105,926 зр., кошты лѣчѣня хорыхъ въ краєвыхъ, заграничныхъ и войсковыхъ шпиталѣхъ въ сумѣ 690,000 зр., кошты заряду 245,957 зр., кошты щепленя бѣшъ 56,900 зр., выдат. и санитарный 7000 зр., подмоги для добродѣйныхъ заведенъ 14,674 зр. и на цѣли образованя и просвѣты 824,498 зр.

На вечернѣмъ засѣданю зъ дня 17 жовтня 1888 одкинувъ соймъ петицію жидѣвского кагалу въ Жовкви о подмогу за-для зреставрованя бѣжницъ и резолюцію пос. Антоневича, щобъ жандармамъ не вѣльно було мѣшатися до выборовъ, справъ политичныхъ и церковныхъ. На кватирунокъ жандармеріи ухвалено суму 86,748 зр.

По короткій дискусіи надъ бюджетомъ дорѣгъ принявъ соймъ загальныя доходы зъ краєвыхъ дорѣгъ въ сумѣ 217,080 зр. а загальныя выдатки въ сумѣ 870,120 зр. Бюджетъ краєвого шпиталу принято що-до выдаткѣвъ въ сумѣ 185,363 зр., що-до доходѣвъ въ сумѣ 186,344 зр.; заведеня божевѣльныхъ на Кульпарковѣ що до выдаткѣвъ въ сумѣ 154,927 зр., що-до доходѣвъ въ сумѣ 156,960 зр.; а шпиталу св. Лазаря въ Краковѣ що-до выдаткѣвъ въ сумѣ 168,398 зр., що-до доходѣвъ въ сумѣ 171,621 зр.

Дальше ухвалено безъ дискусіи фондъ краєвой полиціи (выдатки 303 зр., доходы 6,119 зр.), прѣлиминарнѣ фондѣвъ самостоятельныхъ и фондѣвъ заведеня для подѣйныхъ дѣтей въ Краковѣ (выдатки 1,920 зр., доходы 213 зр.) На томъ скѣчено засѣданьє.

XXII. засѣданьє зъ дня 18. жовтня (рано).

Комисія проинаціи предложила справозданьє що-до проекту правительства о выкупнѣ права проинаціи.

Комисія запроектувала законъ, пѣсля которого сума одного миліона признаного зъ скарбу державного закономъ зъ 20 червня 1888 ч. 95 в. з. д., має выплатитися черезъ скарбъ державный выдѣловъ краєвому яко дирекціи проинаціиного фонду и має бѣдѣтъ фруктификуватися такъ довго, доки въ дорожѣ краєвого законодавства не буде постановленымъ, якъ узакони тую суму.

Дальше запроектувала комисія проинаціи резолюцію въ справѣ выкупна проинаціи. Змѣсть той резолюціи єсть такий: „Соймъ высказує пересвѣдченє, що пожаданнымъ єсть такѣ выкупно проинаціи, котре увзглядялобы справедливый жадаия управненихъ, а не на-ражало краю на страты. Проектъ правительства удѣляє соймѣ выдѣловъ краєвому зъ припорученємъ: 1) порозумѣтисъ зъ правительствомъ що-до самой подставы знесеня проинаціи, а именню черезъ заведенє въ хосєвъ проинаціиного фонду лиценціиныхъ оплатъ бѣдъ вышину и додаткѣвъ до державного податку бѣдъ горѣвки; 2) розсѣдженя проекту правительства и внесенє, предложенихъ комисіи зъ огляду на а) планъ финансирова и его односинѣ до краєвого фонду; б) сораєдженє одшкотованє управненихъ; в) зарядъ фондѣвъ проинаціиныхъ а ементально и самой проинаціи, коли би край набуде. Справозданє въ той справѣ має выдѣлъ краєвий предложити соймѣ на одѣмъ зъ найблизшихъ засѣданьє.“

Надъ тымъ внесенємъ комисія розпознала шарока дискусію.

Першій пос. Грохольскій вылѣвъ на трибуну и почавъ говорити, просая, щобъ послы не обступали его занадто близько, бо може стратити притомибѣть. Овъ перейшовъ въ короткостя исторію проинаціи въ соймѣ до р. 1875 и старався представити законъ зъ 30 грудня 1875 яко актъ великого посвященя зъ стороны управненихъ. По принятю того закона усиковалоєсь все и всѣ были вдоволены, ажъ прийшовъ новый законъ о податку бѣдъ горѣвки, при котромъ правительство, не знати зъ-бѣди и по що выступило зъ проектомъ знесеня проинаціи. „Знесенє“ однакъ то ложъ (kłamstwo). Проинацію знесено вже въ р. 1875 а нинѣ ходитъ лишъ о знесенє єи уживальности. Проектъ правительства єсть нападѣмъ на права властителей и на ихъ доходы и най комисаръ правительства выбачити, але проектъ той не має подставы и не можна добачити зовсѣмъ ані его причини, ані потреби. По краю розбѣдѣвъ поголовскя, що коли соймъ не прийме проекту правительства, то правительство не выплатитъ миліонѣвъ особливо, коли-бъ лѣвѣця взяла гору. Бѣсѣдникъ не лѣкаєся того, бо прѣдѣнь за часѣвъ правительства зъ лѣвѣцѣ ухвалено законъ зъ р. 1875. Однакъ выкупно уважає бѣсѣдникъ згубою такъ для краю, якъ и властителей. Або вынагорода буде несправедлива, або край буде доплачувати. Выкупно при помощи подвысєсєныхъ додатѣвъ консумциныхъ буде тяжає а причины подвысєсєной цѣны горѣвки. Щѣбы одшкотованє было справедливє, треба зарядити новыя доходженя, а на то треба лѣтъ часу. Бѣсѣдникъ проектує не змѣняти закона зъ р. 1875 а лишъ подати проектъ роздѣлу миліона мѣжъ управненихъ або що року окремо, або бѣдъ разу при помощи финансироваия зѣймъ небудь банкомъ або синдикатомъ. Бѣсѣдникъ думає, що порѣшенє закона о выкупнѣ не одержало-бы наєвъ санкци, бо соймъ не мо-

же рѣшати о переходѣ миліона зъ скарбу державного до выдѣлу краєвого. Длятого предкладає бѣсѣдникъ таку стилизацію рѣшитєся маючого закона: „уповажнєсь выдѣлъ кр. до подѣсєсєн зъ скарбу держ., признаного властителямъ проинаціи за часъ бѣдъ 1 вересня 1888 р. до 31 серпня 1889 р. сумы одного миліона зр. и поручаєсь єму фруктификувати въ хосєвъ управненихъ суму тую такъ довго, якъ довго не буде выданє въ дорожѣ краєвого законодавства бѣдѣньє постановленє.“

Пос. Абрагамовичъ боронивъ проекту правительства. Правительство не сказало єе своего послѣднего слова и длятого уважає бѣсѣдникъ дилаторийнѣй внесеня комисіи рѣациональными, бо тымчасѣмъ можна навязати єе переговоры и вынати способъ вдоволяющій всѣхъ. До резолюціи комисіи ставити бѣдъ поправку, щобъ выдѣлати у правительства заведенє въ хосєвъ фонду проинаціиного, мѣсто проектованыхъ комисією додаткѣвъ до податку бѣдъ горѣвки — оплатъ бѣдъ горячихъ напѣтѣвъ и додѣає такожъ, щобъ заавѣзати правительство о звольненє позички на выкупно проинаціи затѣгнутисъ маючей бѣдъ всякихъ стемлѣвъ и оплатъ.

Пос. Антоневичъ зачавъ бѣдъ сконстатоваия, що правѣця теперъ помѣняла ролѣ зъ лѣвѣцею, бо стала въ оппозиціи сушоротивъ правительства. Опираючисъ на резолюціяхъ всенародного вѣча, єсть бѣсѣдникъ въ принципѣ того погляду, що проинацію належалобы знести безплатно, якъ то сталоєсь въ Прусахъ, але позаякъ нинѣ то вже не можливє, тожъ бѣсѣдникъ заявляєєсь взагалѣ лишъ за якъ найскоршимъ знесенємъ проинаціи, бо того вымагає пожитокъ краю и моральность народа. За знесенємъ проинаціи въ якъ найскоршѣмъ часѣ заявляєєсь такожъ пос. Меруновичъ. Овъ натякнувъ на то, що на рускѣмъ вѣчу всѣ хлопцы — а були мѣжъ ними и Мазуры — одголосно жадали безплатного знесеня проинаціи. Дальше подносєвъ свой проектъ, пѣсля которого проинаціи сама мала-бы оплататися при помощи шинкарскихъ оплатъ. Въ краю єсть нинѣ близько 18,000 шинкѣвъ. Числячи оплату шинкарску пѣсля скалѣ людности по 4 зр. бѣдъ конскрипціиного числа, одержали-бы мы вже 7 мил. зр. на опрѣнтованє и амортизацію оплатъ.

Пос. Грохольскій одкинувавъ бѣдѣтъ слово „ложъ“, котрымъ въ риторичнѣмъ ферворѣ называвъ бувъ проектъ правительства, а потѣмъ забравъ голосъ комисаръ правительства надв. совѣтника Карасинскій заявляючи, що миліонъ на бѣжучий рѣкъ вєстави-ло вже правительство до прѣлиминария. Заявленє то утѣшило дуже шляхотку бѣльшѣсть соймѣву, котра приняла его оплесками, не припустило однакъ огню бурѣня пос. Ласоцкого, вызваного бѣсѣдами послѣвъ Антоневича и Меруновича, жадающихъ якъ найскоршого знесеня права проинаціи. Коршма не зменшає а подносєть моральность, бо властители проинаціи держатъ въ рукахъ коршмы. Въ ферворѣ ораторскѣмъ кричить бѣсѣдникъ: „нехай нѣхто не смѣє нарушати нашихъ правъ власности, тая коршма єсть святою (святѣ) и не буде моральности, якъ наєтъ коршму одберете!“ Пос. Биджевичъ старався злаготити враженє, яке выкакала шляхотка отвѣрбѣтъ пос. Ласоцкого заявляючи, що не вся шляхта уважає коршму такъ дуже святою, якъ его передбѣсѣдникъ и внесенє приняти внесенє комисіи. При голосованю удержалоєсь внесенє комисіи зъ згаданными вже поправками пос. Грохольского и Абрагамовича.

На томъ закѣчено засѣданьє.

Хроника духовной семинаріи Львовской одѣ 1873 до 1888 року *)

(Дальше зъ ч. 190.)

Рѣкъ 1866.

Дня 8. сѣчня одбулася подѣ ч. 6 и 7 зъ стороны ректорату ревизія. При той ревизіи найдено кѣлька порожныхъ флашѣкъ, які бѣдъ основаня семинаріи по кутахъ валялися, и на томъ ревизія скѣчилась.

Дня 3. цѣвтя т. р. упокоився на селѣ у своего ѣтця питомецъ Валеріанъ Гелатовичъ. Покойный, любленый товарищами, бувъ добрымъ басєстомъ и гравъ на контрабасѣ.

Дня 20. мая зачали питомцѣ зъ IV. р. подѣ проводомъ о. д-ра Франца Костєка, прѣфекта IV. р. и профєсора пасторальной, ходити до закладу криминального въ Бридѣкахъ и удѣляти тамъ вязаньмъ науки. Д-ръ Костєкъ дуже трудився для подѣсєсєн моральности межъ криминальниками, и въ нагороду за труды бувъ декорированый. Монастирь Бридѣкъ, основанный 1614 р., бувъ Іосєфомъ П. 1782 р. знесеный и на криминаль назначеный.

Питомцѣ зъ IV. року купили изъ збранихъ мѣжъ собою складѣвъ хрєстѣ до семинарской каплицѣ, якіи митрополитъ Латвино-

вичъ того року въ день праздника въ семинарской каплицѣ Сош. св. Духа посєвятѣвъ. Другого дня праздника Сош. св. Духа була генеральная лиценція бѣдъ 4. до 8. години вечеромъ.

Найвысшимъ розпорядженємъ зъ д. 22. липня т. р. знесеню инѣституцію терна при обсаджуваню опорожненихъ приходѣвъ.

Въ день св. Юра падавъ т. р. густый снѣгъ черезъ цѣлый день и длятого не было такъ богато людей на празннє въ архикатедральной церкви якъ нѣшими роками. Литургію въ собѣрѣ крылошанъ служивъ того дня митрополитъ Латвиновичъ.

Сєго року въ другѣй половинѣ мѣсяця липня ставъ о. Лука Пипанъ, трудолюбивый прѣфектъ, духовникомъ. Зъ сєго именованя була въ семинаріи велика радѣсть, бо чей о. Пипанъ яко духовникъ не буде вже „шкартарѣвъ“ ловити.

Рѣкъ 1867.

Д. 8. цѣвтя 1867 р. упокоився въ Жовтанцяхъ о. д-ръ Онуфрей рыцаръ гербу Корабъ Кривницкій, почетный и декорированый ордеромъ Францъ-Іосєфа, крылошанинъ єпархіи перемыской, выслуженный профєсоръ исторіи церковной на университетѣ львовскѣмъ, проживши 74 лѣтъ. Покойный родився 1793 р. въ селѣ Крива, въ деканатѣ бѣлькомъ, зъ ѣтця Андрея мѣсєцевого пароха и зъ матери Маріи зъ роду де Мірѣвъ Мышковскихъ, свѣтлов, энергичной и оборотной нѣвѣсты. Покойный кончивъ всѣ студию бѣльчю, а то нормальный въ Яслѣ, гимназіиный въ Угравѣ, философичный у Львовѣ, а богословскій „въ конвѣтѣ“ у Вѣднѣ. По своѣй ординаціи за диспензѣю, бо не мавъ приписанныхъ лѣтъ, бѣдъ удаєся назадъ до Вѣднѣ и тамъ зложивши въ двѣхъ лѣтахъ рагѣорозы, ставъ докторомъ богословія. Коли повернувъ

зъ Вѣднѣ 1819 р., именовано его прѣфектомъ при духовной семинаріи львовской и катихѣтомъ при реальныхъ школахъ. Але вскорѣ оустивъ духовнє заведенє, ставши профєсоромъ исторіи церковной на факультетѣ богословскѣмъ, и сєй предметъ выкладавъ ажъ до 1858 р., коли сєсновѣсовався, одержавши при уступленю зъ катедры въ нагороду своихъ заслугъ титулъ „kaiserlicher Rath“. Покойный, рослый и зъ привѣтнымъ лицємъ, думный и все елегавтно одягнєнный, мужъ дуже правового характеру и глубокого ученія, якъ бувъ бѣдъ всѣхъ, що зъ нимъ зносился, высокоповажанный, такъ и бѣдъ питомцѣвъ любленый. У одного лишь митрополита Мах. Левицкого не мавъ ласки, а утративъ єи за-для такого факту: Коли митрополитъ Мих. Левицкій, котрый въ молодшихъ лѣтахъ бувъ великимъ елегантомъ, служивъ литургію, а покойный Онуфрей назначенный до аєисты, закладаючи на голову митрополитови матру, трохи єму побуривъ фризѣру, оукаувъ митрополитъ голосно о. Онуфрея. На се прикликѣ о. Онуфрей стоячого побѣдъ митрополита локая, и высказавши голосно: „Lokaj ubiegaj swego pana!“, усуаувєсь бѣдъ дальшю аєистѣю. Одъ сєго часу митрополитъ М. Левицкій не любивъ д-ра Кривницкого и якъ стоявъ єму на перешкодѣ, щобъ на вышѣй ступєнѣ въ церковной єрархіи не посунався, такъ и не разѣдъ дѣтинѣвъ єму, — але бѣстроумный о. Онуфрей нѣколи не давєя збити зъ пантелику. Разъ подѣчасъ обѣду въ митрополитѣй палатѣ, въ присутности многихъ, заговоривъ митрополитъ до д-ра Кривницкого: „Pana szkoda było na księdza; pan powinien był pojsć do wojska, a byłbyś zrobił wielką karierę“. На се бѣдѣувѣ о. Онуфрей: „Wcale tego nie żałuję, bo i tak jestem oficerem w armii, której Wasza Exceleńcyja jesteście generałem“. Въ 1848 р. намовили польскі магнаты побѣдно якъ д-ра Вѣнковского, такъ и д-ра Кри-

вичского, що бувъ взявъ участь въ польскѣй депутаціи до Вѣднѣ. По причинѣ участи въ той депутаціи писавъ Стадіонъ до Вѣднѣ: „Jeden ändern, nur nicht den Domstuhler Krupnicki zum Bischof machen“. Пѣдѣшовши на пенсію, проживавъ д-ръ Кривницкій девѣтъ лѣтъ у своего свєака о. І. Брилинского, пароха въ Жовтанцяхъ, де займаєся господарствомъ и пѣдѣльничствомъ, котре дуже любивъ. На вѣсть о смерти д-ра О. Кривницкого, кѣлькоразового за жѣтя „ректора магнѣфика“ на университетѣ львовскѣмъ и декана богословского факультету, приспѣвъ на похорѣны до Жовтанецъ рускій клиръ деканата куляковского и зъ жовковского. По заупокѣйной литургіи, яку одслуживъ о. д-ръ Ант. Юзичинскій, крылошанинъ и дєлєсѣтъ капитулы перемыской, въ собѣрѣ о. Юліяна Кучинского, пароха зъ Зѣблокѣ, декана килуковского, и о. Ігнатія Ванковича, пароха зъ Смерєкова, выголосили при домовнѣй покойного пращальныя слова о. д-ръ Фр. Костєкъ, профєсоръ пасторальной на богословскѣмъ факультетѣ у Львовѣ и о. Романъ Ковшєвичъ, парѣхъ зъ Рєменѣва. Покойного д-ра О. Кривницкого похорѣнено при церкви жовтанецкѣй, побѣдъ его рѣдного брата о. Петра Кривницкого, бывшего пароха жовтанецкого и декана куляковского.

Въ день св. мученикѣвъ Макавѣѣвъ т. р. одбулося въ семинарской каплицѣ посєвященє зѣля и водосєвятѣє. Коли пѣсля водосєвятѣє кропивъ о. Л. Пипанъ присутныхъ, одоравалоєся кропиво бѣдъ ручка, а такъ кропивъ о. Пипанъ довѣй часть ручкою безъ кропила, заки спѣстерѣгъ, що кропила у ручки нема.

Д. 29. листопада т. р. ѣздили питомцѣ-сѣвѣки на похорѣнъ графа Старжинского до Колтова въ окрѣзѣ золѣчѣвскѣмъ, 11 милѣ бѣдъ Львова. Диригентомъ хору бувъ сєго року питомецъ Орєстѣ Сѣнкевичъ.

*) Въ оголошєныхъ згадкахъ семинарского жѣтя у Львовѣ, списанныхъ пѣсля нотатокъ, я выказавъ, зъ якихъ жєрєлѣ черпавъ я даты и факты до укладу хроникѣ семинарской. Нєма тому дѣва, що въ Хроникѣ може бути не одно недокладнє або й хибнє. Я дуже вѣсьмъ дякую за поправки и доповненя фактѣвъ черезъ „Дѣло“ и прошу о дальшѣй ласкавий поправкѣ, бо лишъ на той дорѣгѣ може бути уложена Хроника семинарска зъ правдою сѣдѣна, о яку въ своѣмъ часѣ въ ѣдѣткахъ постаратисъ намѣрю. — В. зъ С. авторъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Вьденська газета урядова оголосила вже именованье гр. Казимира Баденіого на мѣстѣи к-омъ Галичины. Здається, що такожъ незадовго наступить и зміна въ експозитурѣ львівського намістництва въ Кракові а посаду сю займе по всій ймовірности тепершній староста зъ Городка, гр. Станиславъ Пининскій. „Politik“ довідуюсь именно, що гр. Пининскій одержавъ вже завѣзванье приѣждати до Вьднѣ.

Бесѣда, котру мавъ новоименований министр судѣництва, гр. Шенборнъ, до урядовихъ министерствъ, звучить такъ: „Именно ній Г. Вел. цѣсаремъ министромъ судѣництва, вступая до кабинету, въ котрѣмъ въ послѣднихъ часахъ настали деякі зміны особисті, але которого тенденція и цѣля позбавили ти самі. Розумѣється само собою, що яко членъ кабинету, мушу прилучитися и прилучуюся до его политики. Але задача министерства, котре мені вѣдѣвъ Г. Вел. цѣсарь, не єсть политична. Ёство права піднімаєся високо понадъ всякій стремленія партійній и борбу политичну. Право, казавъ министр, єсть надземного походження и для того було оно завжди свободнымъ бдѣ всякихъ впливівъ а особливо бдѣ впливівъ политичныхъ. Передовсімъ однакѣ мусить бути свободою бдѣ тихъ впливівъ найголовнѣйша часть права, т. є. верховуюча діяльність судѣй. Та засада перейшла въ кровъ и кости цивилизованихъ народѣвъ. Такожъ и Австрія забезпечила основними законами державними независимість судѣй, а можу такожъ вказати и на то, що австрійскій судѣй и въ давнѣйшихъ часахъ могли повелѣвати тымъ, що своимъ верховамъ не потребували давати иншої підстави, якъ лишъ право и свою совѣсть. Стерегти того прапора независимости судѣйской, здобувати для законѣвъ и права пошанованье и береженье, уравнилюванье ходу правного дѣляна, старатися о скорѣйшъ въ виконуваню справедливости безъ шкоды для основности и совѣстности верховѣвъ — то єсть одною головною задачею австрійского министерства судѣництва; другою, ще труднѣйшою задачею, єсть впливъ его на законодавство. Тутъ залежить на тѣмъ, щобъ новочасній потреби сполучити зъ поконаннѣми идеями права и свойствами нашої державы, отже, щобъ не творити чогось нового, що підлегує хвилевымъ стремленямъ, але що може прилучитися и грядущимъ поколѣннѣмъ, виключити отже то що не ужиточне, а шанувати то, що на підставѣ досвѣду показалося тривалимъ“. На послѣдокъ звернувся министр до почути обовязку и досвѣдченого патріотичного поступованя урядовѣвъ, завсѣваючи ихъ, щобъ они сибільно поступали до вказанон имъ великой цѣли.

Рѣчь 1868.

Дня 22. цвѣтня, увѣдомило о 11^{1/2} год. въ полудне 21 вистрѣльбъ изъ гарматъ на цитадели львівской, що народилася у Вьднѣ архикнягиня Марія-Валерія. Одолавъ семинарскій звонокъ и покликавъ питомцѣвъ до семинарской каплицѣ, де ректоръ о. Славковскій бдѣивавъ благодарствениу пѣсню „Тебе Бога хвалимъ“.

Д. 24. червня т. р. підчасъ витеретичій покликавъ митрополитъ Литвинювичъ болѣе питомцѣвъ зъ собою на каноничну визиту, яку бдѣивавъ въ золочѣвскѣмъ окрузѣ. На сѣй каноничній визитѣ бавили питомцѣ цѣлый тыждень и було имъ дуже добре.

Д. 13. серпня т. р. ставъ о. Іосифъ Левицкій, префектъ семинаріи и знаменитый бесѣдникъ, докторомъ богословіа на университетѣ львівскѣмъ.

Въ сѣмъ памятабимъ роцѣ 1868 окропло правительство выдати на удержанье питомцѣвъ, а після того зредуковано харчъ питомцѣмъ изъ 6-охъ на 4 стравы, що вже въ першихъ дняхъ намъ даєся чути. Наші владыи робили представленія противъ окрова, але надармо.

Дня 12 листопада т. р. бдѣесли сторожѣ три порціи обѣду „за шкарты“ до заведеня св. Лазаря.

Писать сѣ при необыкновенномъ столкновенію стихій лютой: ибо яко перше чудовато, что дня 7 декабря 1868 прихлонулся две въ ночь, бѣша молнія, громы и велий дождь. — Лѣтописецъ.

Д. 18 грудня т. р. позволено питомцѣмъ на свѣта Рождества Хр. домѣвъ бдѣхати, а 10 сѣчня мали явитися въ семинаріи. Веѣ явилися на свой часть.

(Дальше буде.)

бдѣивавъ: „Прощу Бога, щобъ ей новій укрьпленя була сальною обороною нашої матушки Россіи.“

Нѣмецке правительство слѣдуетъ зъ великимъ непокоємъ але и зъ великою увагою за тымъ, що дѣєся на востѣнѣмъ побережью Африки. Зъ Берлина доносять, що генеральній консулъ нѣмецкій має поѣхати до Багамай, щобъ тамъ переконатися особисто о станѣ и розмѣрахъ ворохобнѣ и затаи обѣла справу кн. Бисмаркови. Рѣвночасно доносять, що ведуться вже переговоры, щобъ ворохобню умиротити. Веѣ акты, дотикаючі сѣи ворохобнѣ и взагалѣ положеня на востѣнѣмъ побережью Африки, будуть предложені парламенту въ т. зв. „бѣлѣй кнѣзѣ“.

Фльокета проектъ ревизіи конституціи звучить такъ: 1) Палата послѣвъ має выбиратися безпосередно на підставѣ загального права голосованя и має бдѣвлятися що два роки до третей части своихъ членѣвъ, а черезъ то можна буде знести право розвязуваня и бдѣрочуваня. — 2) Сенатъ має выбиратися на підставѣ загального права голосованя въ двохъ бдѣдѣлахъ ибѣла постановѣ узагальняючихъ вѣвъ и право выбору. Онъ веде контролю надъ всѣма законами и бдѣновляєся що два роки, такъ само якъ и палата послѣвъ въ одной третей части. — 3) Президентъ именує министровъ але лишъ на той часть, доки не наступить бдѣновленя законодавчихъ тѣлъ, може однакѣ продовжити ихъ часть урядованя. Министры стаються одѣвчальными передъ палатою послѣвъ, котра може поставити ихъ въ станѣ обжалованя. Палата може зажадати такожъ усуненя министровъ, заявляючи формально, що они стратили довѣрѣя народу. — 4) Сенатъ и палата послѣвъ мають выбирати раду державну, котра має радити надъ законами, приготувати ихъ, дискутувати надъ ними и ихъ остаточню редагувати зъ становища правничого; она має складатися зъ бдѣдѣловъ, котрі своими офіціальными мнѣнями мають пошувати палату о важныхъ справахъ дотыкаючихъ интересовъ работы, промыслу, торговлѣ, штуки и рѣльництва.

Умѣрена и опортунистична праса переклакає сего проекту, „Verub. Française“ называє сей проектъ розбровненемъ республики. Радикальное министерство, бдѣбираючи президенту республики право розвязувати палату и бдѣкликуватися до народу, засуджує его тымъ на смерть; оно засуджує на смерть и сенатъ, бо бдѣбирає ему такожъ право розвязувати палату, засуджує на смерть навіть палату послѣвъ, бо бдѣбирає їй ненарушимість въ дотерпѣнню законодавчої силы. Въ республицѣ зроблено проломъ, але той проломъ зробили не ті, що осадили, але самі осадженіи.

Подана нами поголовка зъ Константинаполя, що въ односинахъ декотрыхъ державъ европейскыхъ до кн. Фердинанда має настати зміна, починає повола потверджатися. Князь и княгиня вернули передъ кількома днями до Софіи зъ подорожи по краю. Въ княже-скій палатѣ явилися отже онгоды дипломатичій представителѣ Австро-Угорщаны, Италин, Сербин, Грецин и Румунин и зложили тамъ визиту въ той способъ, що висаля свои имена до книги розложеной для княгинѣ Климентинѣ. Формально зложили они отже визиту лишъ княгинѣ, особѣ зовсѣмъ приватной и не стоячій въ нѣякій звязъ зъ политикою. Але сей фактъ єсть якъ разъ доказомъ, що односина декотрыхъ державъ до Болгаріи починають змѣнятися, бо насампередъ агенты дипломатичій починають являтися въ княжій палатѣ, чого доси не бувало а складають визиту особѣ, котра — якъ загально звѣстно — була и єсть душою цѣлого поступованя кн. Фердинанда. Се поступованье агентѣвъ дипломатичныхъ можна отже уважати мало чи не першимъ крокомъ признаня кн. Фердинанда княземъ болгарскимъ, а замѣтнымъ єсть, що на таке признанье годяться балканскій державы якъ Сербія, Греція и Румунія а зъ державъ, котрыхъ обовязує берлинська угода лишъ Австрія и Італія. Чи се выступленье агентѣвъ дипломатичныхъ можна буде дѣйствио уважати за першій крокъ до зближеня декотрыхъ державъ европейскыхъ до кн. Фердинанда, покаже будущность. Зъ визити сѣи выходило-бы, що лишъ Россія, Франція и Нѣмеччина стоять беззусловно въ давній резервъ, бо Туреччина, хочъ такожъ не признає формально кн. Фердинанда княземъ болгарскимъ, то однакѣ зноситься зъ его правительствомъ.

Княгиня Климентина приймала дня 18. с. м. на авдіиціи митрополита Кирила, всѣхъ министровъ, шефѣвъ секцій, коменданта мѣста, шефа полиціи и бурмистра. Митрополитъ дарувала княгинѣ золотый хрестъ высѣджуваній дорогами камѣнями. Князь піднісавъ вже розпорядженье скликающе собраніє на день 27 с. м., а всѣхъ послѣвъ завѣзвано телеграфично, щобъ того дня явилися въ Софіи.

НОВИНКИ.

— Руско-народный театръ дає на другій тыждень отсѣй представленя: во второкъ „Баронъ циганскій“; въ четверъ „Пѣдшивалець“; въ суботу „Павло Полуботокъ“; въ недѣлю „Запорожець за Дунаємъ“. Надто даєся нашъ театръ надпрограмово одно торжественне представленье въ честь ювілею Ів. Котляревского и бдогосъ „Наталку Полтавку“, потѣмъ наступить декламация, а наконѣцъ „Вечерницѣ“ П. Нѣщинского.

— „Наймичка“, народна драма Карпенка-Карого, котру завтра выставить по разѣ першій нашъ театръ у Львовѣ, выклакала на оцѣнѣ украин-

ского театру велике вражѣнье и повне признанье похваленой и строгой критики. Въ послѣднѣмъ мѣсячнику „Кіевскіи Старини“ подыбемо обѣмисту анализу и оцѣнку той драмы; рецензентъ уважає еи найзнаменитѣйшимъ творомъ въ сучасной украинской драматичной литературѣ. Завтра буде мати наша Публична нагоду побачити тую драму на нашій оцѣнѣ и не сумнѣваемосъ, що поспѣшить численно познакомитися зъ творомъ такъ високой стойности литературно.

— Аматорске представленье въ Олеську, дане дня 25. серпня (7. вересня) въ користѣ Хватѣвскихъ погорѣльцѣвъ, выпало дуже гарно, и вразѣ зъ забавою, що обѣла бдѣбулася, принесло чистого доходу 104 зр. Грошѣ тѣ роздѣливъ комитетъ пожежъ найбѣднѣйшихъ погорѣльцѣвъ. Неащасній бѣдаки не мали вже слѣвъ подяки для аматорѣвъ и лицѣ, що занялися устроєнемъ того вечерка, що такъ хорошимъ вѣнчалосъ успѣхомъ. Честь и слава-Богу най буде взявшимъ участь въ представленю: п. н. Гл., п. н. Сок., п. н. Шен., Фу. и Гр. зъ Олеська, п. н. Неб. зъ Соколѣвки, п. Гѣ. зъ Красного, п. Укр. и п. н. Гу. зъ Ожидова, та занявшимъ-ся устроєнемъ того вечерка п. н. Сокимъ, п. Зар. и о. Топ., що не щадили труда, щобъ отерти слезы несчастливымъ погорѣльцѣмъ.

— Всч. О. І. Витошинскій, приходникъ въ Денисовѣ, почта Ходачѣвъ, отварає зъ днемъ 1. падолиста с. р. курсъ науки сѣбѣвъ нотного.

— Першій снѣгъ, вѣшчущъ недалекой зимы, навѣстивъ вчера наше мѣсто, вкрываючи бѣлымъ ковромъ крышѣ домовъ та улицѣ. По малой хвилѣ не було вже и слѣду зъ него, а хочъ повторився ще кілька разѣвъ, то лишивъ по собѣ только прѣймаючій холодъ.

— Г. П. Гагаганъ, магнатъ украинскій, потѣмъ старшины козацкой, номеръ дня 25 м. мѣсяца на Украинѣ въ с. Сокиринцахъ, пов. прилуцкого, губ. полтавской. Покойный проживѣ 69 лѣтъ, а умираючи не оставивъ по собѣ нѣ одного потомка. Одиной сынъ его номеръ передъ лѣтами и въ память того сына покойный оснувавъ великимъ капиталомъ своимъ колегію въ въ Кієвѣ подѣ именемъ Гагагана, де ученики дѣстають науку, харчѣ и мешканье. Покойный богато такожъ причинивъ до гимназіи въ Прилукахъ, а въ своѣмъ сѣлѣ Дегтярѣхъ оснувавъ и удержувавъ школу ремесничу. За его заслуги и зядля его великой заможности бувъ покойный именованый членомъ государственного совѣта; до стоинство се звычайно дѣставало до того часу только люде зъ урядничю карьерою.

— Погорѣльцѣ зъ Журава дѣстали зъ датку бар. Гирша 10.500 зр. Таку суму мають дѣстати погорѣльцѣ зъ Рожнятова.

— Министерствомъ торговлѣ позволено на будову линіи телеграфичной зъ Переворска до Каньчуги, щобъ въ сѣй послѣдній мѣсцевости отворити станцію телеграфичну, получену зъ урядомъ почтовымъ.

— Огонь. На обшарѣ двѣрѣкѣмъ въ Прошовѣй, пов. тернопольского, зничивъ огонь господарскій будынки и припасы збожа вартости 15.000 зр. Шкода була обезпечена.

— Урядова статистика цѣломъ Болгаріи выказала, що въ Болгаріи єсть 3.154.375 населеня. Зъ того припадає на Болгарѣ 2.326.250, на Туркѣвъ 607.319 Грекѣвъ 58.338, Циганѣвъ 50.291, жидѣвъ 23.546, Росіянъ 1.069, Сербѣвъ 2.142, и ншихъ Славянъ 2.557, Нѣмцѣвъ 2.245, Французѣвъ 544. — Сербія має 1.970.022 людности а Греція 2 миллионы.

— Френевенція на университетѣхъ у Вьднѣ и Берлинѣ. Після справозданя уступающего ректора берлинского университета проф. Швенденера було подѣчає зимового поворку 5334 иматрикуляционныхъ слухачѣвъ. Мимо того не порѣвнавъ Берлинъ университетови вьденскому, бо той мавъ въ поворѣцѣ зимовѣмъ 6717 а въ лѣтнѣмъ 5648 слухачѣвъ.

— На побережью Адриатического моря въ Кастелларе зничилося 60 домовъ въ насѣлѣдокъ выливу. Тисѣчѣ родинѣ остались безъ даху и хлѣба.

— Оригинальный дарунокъ. П. Булье, фабрикантъ вонняныхъ вырѣбѣвъ, котрый годѣе такожъ шовъ и має кілька зъ довгимъ, шовковымъ волосѣмъ, казавъ ихъ все старанно чесати а вычесане волосѣе складати. Коли наскладає 5 кильо, зрѣбнувъ зъ него камизельку и жертвувавъ президенту Карно, котрый прийнявъ дарунокъ зъ подякою, бо єсть великимъ приятелемъ шовѣвъ. Камизельку тую уважають за вырѣбъ дуже дорогій.

— Въ пристани Калье експлодувавъ оденъ корабель везущій нафту д. 18 с. м. Останки корабля выкиненъ выбухомъ розбили вежу ратушеву зъ годинникомъ, а напорѣ воздуха бувъ такъ сильной що погасивъ газовой свѣтла въ цѣломъ мѣстѣ. Страта обчислена на кілька миллионѣвъ франковѣвъ.

— До исторіи освѣтленя улицѣ. Мѣсто Лондонъ було перше зъ великихъ мѣстѣ, де зарядъ мѣста вже 1414 казавъ мешканцѣмъ выѣшувати на домахъ лѣхтарыи до освѣтленя улицѣ. Въ Парижѣ велено 1524 р. освѣтлювати окна выходячіи на улицу. Освѣтленье лѣхтарыями почалося заводити на европейскѣмъ континентѣ доперва зъ р. 1558. и то такъ: въ Амстердамѣ передъ 1669 р., въ Гамбургѣ 1672 р., въ Берлинѣ 1679 р. Року 1786 було въ Берлинѣ 2.354 лѣхтаренъ, котрі запаловано бдѣ вересня до мая, крѣмъ дѣтѣвъ повнѣ мѣсяца.

— Спрятѣ агентовъ. До селѣцы Волицѣ коло Коросна прибули два жидки, агенты якоисъ фабрики знярѣвъ рѣльничихъ. Не могутъ зады браку грошей у селѣцы зловити кушѣвъ на лѣхтѣ товарѣ, намовили селѣнина Глинянского, щобъ продавъ имъ корову и за одержаній грошѣ купивъ собѣ скринку, котроу буде рѣзати сѣчку другимъ на зарѣбокъ, а за зарѣблений грошѣ можна буде кунити лѣхту корову и ще прийти до мастику. По купленю „скринки“ за продажу корову перекопавъ селѣничъ, що купивъ собѣ — якъ самъ оповѣдає — „бѣду на голову“ бо скринка нехоче рѣзати а жидѣвъ зъ коровою годѣе бдѣшукати. Кобы-то лишъ той оденъ селѣничъ упавъ жертвою обманѣства, а то якъ до насъ пишуть, поволоклись жиды ще дальше.

— Дрѣбній вѣсти. Цѣсарь удѣливъ громадѣ Никонковичѣвъ, пов. львовского, 100 зр. заломги на будову школы. — Дня 25 н. ст. жовтня бдѣбудеся

вѣнчанье п. Евг. Ступиникого, укѣнченого богослова, зъ п. Савиню Блохѣ, дочкою помѣщика въ Коломыи, а дня 30 н. ст. жовтня вѣнчанье п. Петра Илевича, укѣнч. богослова, зъ п. Володимироу Кушкѣ, дочкою пароха въ Олѣховцѣ.

— Подяка. Звѣстно вже всѣмъ, якъ страшно зничивъ огонь болѣшу часть мого приходства Глиняны Заставѣ дня 27 вересня с. р. Сто одинъ газдѣвствѣ, цѣлкомъ заосмотрѣныхъ на зиму, церкѣвъ и господарскій будынки мого приходства зѣстали цѣлкомъ зниченіи. Въ одной страшной годинѣ 500 душъ зѣстало безъ даху, одѣжи и поживы — болѣшность мешканцѣвъ нѣчого не выратувала, черезъ що въ слѣдуючѣмъ дни не мала нѣ кусника хлѣба, нѣ зерна збожа. Плачь нещастныхъ, рыкъ перестрашеной худобы, полученый зъ шумомъ страшного вѣтру прошибавъ сердца приходчыхъ зъ помочю. Словомъ, видѣ бувъ страшный, а положенье нещастливыхъ, особливо въ першихъ дняхъ выпадку, дуже прикре. Се страшно нещастье пойме хлѣба только той, хто або самъ уже досвѣдчавъ, або мавъ нагоду приглядатися ему зъ близька.

Властитель Глинянъ, Вѣл. гр. Потулицкій, присутній черезъ цѣлый часъ пожару, перекопавшисъ о великихъ розмѣрахъ нещастя, зторганизувавъ помѣчь для погорѣльцѣвъ сѣчасъ и самъ давъ примѣръ щедронъ жертволюбивости. Тысячѣ бѣхонцѣвъ хлѣба роздѣлено въ двѣрѣ а черезъ 10 дѣтѣвъ 350 особѣ, крѣмъ дѣтей, для котрыхъ приказано особній, и для молодецкого вѣку бдѣповѣднійшій страны приготувати — дѣстало харчѣ въ кухни двѣрѣкѣй, при чѣмъ обоє Вѣл. гр. Потулицкій и Ихъ молодецкій сынокъ, обходили кормлячихъ погорѣльцѣвъ, потѣшали щирими словами, заохочуючи ихъ подѣтисъ воли Божѣй и до працѣй полученой на будучность зъ оосторожностью. Худобу зъ спаленого мого приходства сѣчасъ забрано до стаєнь двѣрѣкѣй, котру власнымъ бѣсомъ и пашою до сѣго часу кормятъ, такъ само поступлено зъ инвентаремъ о. Решетывича, котрому такожъ 31 липня с. р. будынки господарскій погорѣли. Однымъ словомъ, найпершу и найуспѣшнѣйшу помѣчь завдячують погорѣльцѣ Вѣл. гр. Потулицкимъ и членамъ администраціи Ихъ дѣбѣвъ, котрі старались при пожарѣ всѣми силами якъ наибѣльше нещастливымъ помѣгти. Фактомъ єсть, що двѣрѣка сторожа огня и служба обохъ фельварковъ глинянскихъ приносили едину успѣшну помѣчь.

Хоча отже оказати вдячність для нашихъ въ кождѣмъ нещастю першихъ и жертволюбивыхъ Добрѣдѣвъ, складаю симъ въ моиѣмъ и такожъ всѣхъ погорѣльцѣвъ моиѣмъ паравѣи имени — найщирѣйшу подяку дѣдичамъ Глинянъ Вѣл. гр. Потулицкимъ. Нехай ихъ Вѣшвышній благословитъ за ихъ добродѣтѣвъ, та заховує въ здоровю и щастю довгѣй а довгѣй лѣта на потѣху и помѣчь для всѣхъ нещастливыхъ. Складаю такожъ сердечну подяку за щирѣйшій труды при огни П. Т. Панамъ: о. Решетывича, Іосифови Товарицкому, начальнику тутешного суда, Брикнерови, д-ру Подлевскому, Андрѣви Балтаровичу, Герасинскому, Щербови и тутешному бдѣдѣлову жандармеріи а особливо двомъ першимъ Панамъ за гостинность въ першихъ дняхъ нещастя якъ для мене, такъ такожъ и для моиѣхъ челяди! Вѣнчаю всѣмъ тымъ сусѣдамъ, котрі менѣ въ якій-будь способъ свое спѣвѣчье оказали, складаю щиро-руске „Спаси-Богу!“ — Глиняны, 16. жовтня 1888. Павло Лешковичъ Бачинскій, гр. кат. парохъ.

— Звертаєся увагу П. Т. Читателѣвъ взагалѣ а особливо рускихъ свѣщенникѣвъ на апонѣсь робѣтѣй краєвѣцкой п. С. Валигурского при улицѣ Сикстускѣй ч. 6. Фирма та знала вже бдѣ многихъ лѣтъ зъ своєю совѣстности и солидности своихъ товаровъ, справляжуванихъ зъ перворядныхъ фабрикъ, въ котрой всякі работы краєвѣцкѣй зъ наибѣльшимъ задоволенемъ навіть наибѣльше вимагающимъ партіямъ викѣнчаються, а вже що-до свѣщенничихъ убранныхъ сказати можна, що єсть то у Львовѣ оденъ спеціалистъ, зъ котрымъ жаденъ иншій якъ що-до приступныхъ цѣвъ, такъ и що-до доборового матеріалу и точности въ часѣ не въ силѣ конкуренціи выдержати. Тому можемо повышчу фирму смѣло поручити кождоу а особливо еще разъ повторяемо — П. Т. Священныкамъ, котрі після нашої гадки повинні зъ того на приближающуся зиму скористати. На листовне жаданье готовъ такожъ п. Валигурскій бдѣправитися въ дорогу зъ запасомъ розличныхъ пробѣвъ сукна и взяти мѣру.

Вѣсти зъ Аеп. Львівского.

Введеній оо.: Теоф. Войтовичъ на П. сотрудинка въ Бережанѣхъ и Стеф. Лежугубскій на завѣдателя Лѣсницкѣ, а о. Ант. Ульванскій увѣлѣненный бдѣ завѣдат. Лѣсницкѣ.

До львовской семинаріи приняты на IV. роцѣ Вол. Сабатъ.

До канон. звязи львовской аеп. буде приняты Андрей Пеленскій, укѣнченный богословъ, скоро выкажеся бдѣусткою зъ еп. перемыского.

Позволеніе на дополнителій испитъ зъ права каноничного, пастирского богословіа, катихитики и методики въ львівскѣмъ университетѣ одержавъ Стеф. Юрикъ, скѣнчившій въ Римѣ богословскій студій и тамъ выординованый.

На конкурсъ розписаній парохіи: Ходавичѣ, дек. стрѣльского, над. прив.; Городиславичѣ, дек. бобрѣцкого, над. прив.; Пеняки, дек. залѣецкого, над. прив. и Стѣнава выжна, дек. стрѣльского, над. ординаріятского, всѣ зъ речинчѣмъ до 6 грудня с. р.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— Именованя. Краєва дирекція скарбу именовала: Сев. Климкевича, Ант. Вичковского и Волод. Макаренча адъюнктами податковыми въ XI. класѣ ранги. — П. Фирихъ, проф. краковскаго университета, одержавъ емеритурѣ и титулѣ шляхотскій. — Министръ торговлѣ именовавъ Кон. Мальковского управителемъ почтовымъ въ Гусятинѣ. — Краєва рада школьна именовала Ем. Билленича дѣйствиымъ учителемъ етатовоі школы въ Михальчу.

— Перенесены. Дирекція почт и телеграфовъ перенесла Гос. Якимецкого, оцінила почтового зб Льюва (Подзамче) до Коломый, а ассистентовъ почтовыхъ: Март. Бзьерского въ Гусятину до Тернополя, Мар. Давидовского въ Кракова до Львова, Володисл. Стрѣльбицкого въ Тернополя до Кракова и Каз. Палеолога въ Тернополя до Тернополя.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

— Для бедныхъ учениковъ русскихъ паралелевъ въ Перемышля прислали о. С. Лесюк 8 зр., збранныхъ на соборчики въ Залозцяхъ старшихъ бдѣ кондеканальнаго свѣщенства.

— На бѣдныхъ учениковъ руской гимназіи, у Львова жертвовали: О. Стефановичъ зб Кобакъ 5 зр.; зб складокъ на вѣсѣлю 8 зр. 50; Ольга Левицка зб Саниславова 1 зр. За щедрѣ датки: Спаси-Бѣгъ! В. И.

— На памятникъ Володимира Бареттского зложили на Вѣчу Д-ръ Ол. Огоновскій 1 зр., о. Бородай-кевич 1 зр., о. Негребенскій 1 зр., о. Стефанович 1 зр. и дрбными датками 6 зр. 45 кр.; разомъ 10 зр. 45 кр.

На Руску Буреу въ Стрию выплынули за часъ одъ 1 нов. ст. сѣбѣ по концѣ вересна 1888 р. отой датки грошеви: (конце). Братсва перковий зб Грабница: старше 2 зр. 50 кр., молодеце 2 зр. — О. Дорожинскій зб Мизуна 4 зр. (одъ себе 1 зр., одъ пѣвца церк. Н. Костева 1 зр., одъ Братства церк. 2 зр. — По 3 зр.: о. Балькевич зб Балич, о. Гриневскій вразъ зб Братствомъ церк. изъ Мельнича. — По 2 зр. 20 кр.: о. Теодоровичъ зб Синевѣдска нижного (зб акадисту 1 зр. 20 кр., зб скарбонъ 1 зр.), о. Рѣпецкій зб Синевѣдска выжного (одъ себе 1 зр. одъ громады 1 зр. 20 кр.) — О. Шуровскій зб Струтина выжного изъ складки въ церкви 2 зр. 70 кр. — По 2 зр.: о. Грицай зб Демянова (одъ себе 1 зр., одъ Братства церк. 1 зр.), п. Обманскій зб Балич, о. Мокрицкій зб Волъ-Задеревацков, бл. п. о. Шведскій изъ Стрия, о. Левицкій зб Журавна, п. Кулачковскій изъ Стрия, о. Мудракъ зб Губич, о. Шешковский зб Олекси, п. Вахнянинъ изъ Стрия, о. Яновичъ зб Хотина, п. учит. Хирѣвскій изъ Стрия, о. Нижанковский зб Дѣдушицы, мѣщ. Улячка изъ Стрия, мѣщ. Логинскій изъ Стрия, п. Тренчакъ изъ Стрия, госп. Базюкъ изъ Добрянъ, пѣвецъ церк. Мельникъ. — Кромъ повысшихъ датковъ выплынуло за сей часъ титуломъ чиншу 373 зр. 50 кр., за наемъ садовины 26 зр. и за наемъ травы 15 зр. — Отже у касу выплынуло за весь той часъ 637. зр. 63 кр.

За сей часъ выдано: 616 зр. 75 кр., а именно: На амортизацію довгу 302 зр. 52 кр. — На учебники для молодежи 93 зр. 30 кр. — На запомоги 63 зр. — На оправу книжокъ 11 зр. 17 кр. — Одсодковъ одъ позички уплачено 24 зр. 77 кр. — Порторія и друкъ одзовы 6 зр. 56 кр. — Администрация реальности столла: податки и эквивалентъ 53 зр. 18 кр. — Ассекрація 24 зр. — Направа паркановъ зб матеріаломъ подъ звезане пѣску и дрбной выдатку 30 зр. 98 кр. — коминирокопалата 7 зр. 29 кр.

Одъ Выдѣлу Руской Бурсы Стрийской: председатель: секретарь: Ст. Дубравскій, П. Вахнянинъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 20 жовтня. На послѣдній радъ военной була бесѣда такожъ и о ополченю. Проектъ правительства о ополченю ще не готовый, бо правительство австрійске непорозумѣлося ще зъ правительствомъ угорскимъ.

Римъ 20 жовтня. Цсаръ Вильгельмъ выѣхавъ вчера о 3 год. по полудни до Берлина. Папа дарувавъ цсареву свой портретъ а гр. Бисмаркови медаль зъ выставки ватиканской.

Берлинъ 20 жовтня. Говорятъ тутъ, що цсаръ заразъ по своемъ прѣздѣ одѣдае кн. Бисмарка. Зъ весною має цсаръ поѣхати до Испаніи и Португаліи.

Лондонъ 20 жовтня. Кн. Александеръ Батенбергскій має вже на певно одружитися зъ кн. Викторією, сестрою нѣмецкого цсаря. Вѣнчанье одбудеся въ Виндзорѣ.

Бѣлградъ 20 жовтня. Король Миланъ повернувъ вчера зъ сыномъ до столицѣ.

Переписка Редакции и Администрации.

Воч. С. Т. въ Бовшевѣ. До конца року ще 3 зр. — Воч. І. Ч. въ Корчминѣ. Заплачено 3 зр. за жовтень и падолистъ; прийде ще за грудень. — Воч. А. К. въ Лисковатѣ. Если бракують які аркушѣ „Обломовъ“, то зарекамають, а вышлемо.

Надѣслане.

Аптека РУБЕРА у Львовѣ поручае 2460 211-7

препараты зъ гумы и выробы кавчуковъ для потребъ хирургическихъ и иныхъ подобныхъ.

Фабрика снарядовъ рѣльныххъ и гисерия

M. PETERSEIM-A

зб Краковѣ при улицѣ Довгой поручае свои вы-2389 работъ по найдешевшихъ цѣнахъ. 93 ?

Змѣна помешканя!

Маріанъ Лѣсовскій

дентистъ и лѣкаръ до недугъ устной ямы переправившись до дому Вп. Киришера при пляцу Трибунальскомъ ч. 1 и ординуе одъ 9—1 год. передъ 2613 полуднемъ, а одъ 3—5 год. по полудни, 5—8

ВЪ САЛИ ТОВАРИСТВА „FROHSINN“

РУССКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

Въ Недѣлю дня 9 (21) Жовтня 1888.

По разѣ першій:

НАЙМИЧКА

Образъ зъ житя украинского люду въ 5. актахъ Карпенка Карого.

Представлена зъ великимъ powodженіемъ на малорускихъ сценахъ въ Кіевѣ, Одессѣ и Петербургѣ.

Василь Микитовичъ Покуль, б. хазинѣ А. Стечинскій Меланка молодина А. Осиповичева Дѣдъ першуніи К. Подвысоцкій Панасть парубокъ С. Яновичъ Маруся дѣвчина Д. Киришера Пилипъ молодой москаль А. Бѣшевскій Писарь М. Киришакъ Борохъ, шинкарь О. Осиповичъ Гухля, его жинка Е. Подвысоцка Янжелъ, ихъ сынъ 15-лѣтній В. Пашковскій Харитина, сирота наймица Н. Виберовичева Парубки, дѣвчата, молодці и москаль.

Цѣны МѢСЦЪ: Кресло въ першій 6-ти рядѣхъ 1 зр., Кресло въ оцѣннѣхъ рядѣхъ 80 кр., Паркетъ 50 кр., Партеръ 25 кр. Цѣна абонменту за кресло персоне на 12 представлень 10 зр., за кресло орудгардне 8 зр.

Билетовъ дѣстати можна въ торговлѣ ВП. Димета въ ринку, въ Товариствѣ „Руска Бесѣда“, а вечеромъ одъ години 6. при касѣ.

Початокъ точно о годинѣ 7 вечеромъ.

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купе и продае

всякій вартостный паперы и монеты по курсѣ дневномъ.

Порученя зъ провинціи выповняе одворотною почтою безъ провизии. 2231 108-0

Складъ Гегеляйскихъ Винъ І. ВЫСОЧАНЬСКОГО въ Дрогобичи

высылае гегеляйскій вина въ оплетеныхъ бутляхъ скляныхъ 5-ти и 10-ти литровыхъ, такожъ въ бочкахъ по 135 литровъ, но такихъ цѣнахъ:

Гег. ч. I. 5 л. D. 2.35, 10 л. D. 4.25, 135 л. 40 зр. II. „ 2-70, „ 4-90, „ 47 „ III. „ 3-10, „ 5-75, „ 57 „ IV. „ 3-70, „ 7-—, „ 72 „ За „Demejon“ 5 литр. 50 кр., а 10 литр. 80 кр. оплатно Дрогобичъ звертаю.

На иный роды винъ служу оцѣлнмъ цѣнникомъ. 2603 14-?

WAARENHAUS

FILIP TICHN, BRÜNN

Krautmarkt Nr. 21 und Rathausgasse Nr. 17

Берненскій матерін на зимовій убраня въ замѣнотой якости 135 см. шир. зб чистонъ вонны. Цѣле зимове мужеске убранье 5 зр.

ДОМАШНІЙ ПОЛОТНА повныхъ 30 лѣтѣхъ. 1 штука 4/4 4.50 зр. 1 штука 3/4 5.50 зр.

РУМБУРГСКІЙ апертованій полотно 5/4 широкій, особливо доброй на бѣлье мужеске. 1 штука зб 30 лѣтѣхъ зр. 6.50.

РУМБУРГСКІЙ ОКСФОРДЪ (трѣвала барна) въ найновѣйшихъ взорѣхъ. 1 штука 30 л. зр. 4.50. 1 штука 30 л. зр. 4.50. I. а. як. зр. 6.50.

ШТЕРИВЕРТСКІЙ КАНАВАС 1 локотъ широкъ въ розличныхъ краскахъ, пасмелистый, мерещатый, зб трѣвалою закракою. 1 штука 30 л. 5 зр. 1 штука 30 лѣтѣхъ I. а. як. 6 зр.

ШИФОНЪ дуже добра лѣкостъ, знаменито надется для паноу, панъ, дѣтей на бѣлье. 90 см. шир. 1 штука 30 л. I. сорта 4.50 II. с. зр. 5.50 зр. III. сор. 6.50 зр. 7.50 зр.

Матерін на жѣночій сукнь найновѣйшій и найкрасшій моды чл на осянъ на зиму 100 см. шир. Одна сукня 10 метр. зр. 4.50.

Гуна-Ноппе зъ чистонъ вонны найновѣйше на осянъ и зимовій убраня. 1 убранье 10 м. 3 зр.

Жѣночій сорочки повной величины зъ доброго шифону и сильного полотна зъ широкими коронками. 6 штукъ 3.75

ОСТАНКИ КИЛИМКОВЪ 10—12 м. довѣй въ розныхъ краскахъ. лише I. а. як. 3.50 зр.

Зимовій хустки 3/4 довѣй, чиста вонна 2 зр. Double-Velvet-Хустки 10/4 довѣй, чиста вонна 3.25 зр.

Модный Барханъ въ найкрасшѣхъ взорѣхъ, дуже доброй до шрану 60 см. шир. 10 м. 3.80 зр. Валерія-фланеля найновѣйшій моды на убраня 10 м. 3.80 зр.

Прѣбки и цѣнники на зазывъ даромъ и оплачений. 2554 Высылка за постѣплатою. 8—10

Прехорошон кавы
Цейлонской Нр. 0 просто зъ жерела
надѣйшовъ новый транспортъ
— 1 кл. на 2 зр. 20 кр —
котру зъ приємностю можемо поручити нашимъ П. Т. Гостямъ.
Кромъ сей сутъ на складѣ иный роды доброй кавы: 1 кл. на 2 зр. 10 кр., 2 зр., 1 зр. 92 кр. и низше.
Въ 5 кильонныхъ мѣнчкахъ Нр. 0 11-20 зр., Нр. I. 10 зр. 70 кр., Нр. II. 10 зр. 20 кр., Нр. III. 9 зр. 80 кр. Ріо зелена 9 зр. 20 кр.
2629 2-? Зарядъ Народной Торговлѣ.

М. ШАЛИТЪ
годинникарь,
у Львовѣ при улицѣ Синьстуской чело 17
нагородженый почетнымъ дипломомъ на париской выставѣ въ роцѣ 1879.
За власноручный вырѣбъ годинника поручае свою одъ р. 1875 истиную
робѣтню и складъ годинниковъ
стѣльныххъ и кишеньныхъ
зъ найлѣпшихъ женевицкихъ фабрикъ по найумѣренѣйшимъ цѣнахъ.
Всякій направи залагоджуються совѣстно и подѣлочною гарантією. — Замоуленя зъ провинціи исполуеся какъ найкормше.
2595 6—8

МАСЛО
найдешевше и найлѣпше
лише
въ торговлѣ сельскихъ продуктовъ
Станиславы Песель
2597 Галицка ч. 15. 13—?

Неомыльное средство
на выгубленье нагнѣтѣхъ, бородавѣхъ и иныихъ подобныхъ наростей шкурныхъ, безъ болю и безъ жадной небезпечности.
Цѣна флакону 50 кр.
Встрикненъ и капсулки
зъ ростины „МАТИСО“
въ недугахъ мужескихъ неопѣнене средство
поручае Аптека

К. КРИЖАНОВСКОГО
у ЛЬВОВѢ.
Цѣна флашки встрикненъ 40 кр. 2274 Капсулокъ 80 кр. 66—?

Магазинъ и робѣтня футеръ
МИХАИЛА БЕКЕРА
у Львовѣ улицѣ Коперника ч. 8.
(впротивъ Вп. пана Игнатовича)
поручае въ наибольшѣмъ выборѣ мужескй и дамскй футра, красной и великой густовой гаритурѣ, зарукави, мужескй палки и дамскй шапочки, по думѣ прѣстущахъ цѣнахъ.
Пріймае всякій замовленя входящій въ округъ купшества якъ такожъ: покрита на футра мужескй и дамскй, перероблюваня старыхъ футеръ и направи. Замоуленя зъ провинціи выконуеся въ якъ найкоротѣйшій часъ.
Дякуючи за дотеперѣшній ласкавый взгляды прошу о нихъ и на дальшее.
Зъ глубокимъ пошанянемъ:
МИХАИЛЬ БЕКЕРЪ.
2593 9—12

Скоро, солидно, дешево и тревало.
Осѣбный и Зимовѣ Одежѣ для мужчинъ.
Широту груди, вышину и середну (въ крокъ) довготу сподѣнъ, подвѣс.
1 добре убранье зъ камгарну . зр. 16—
1 „ зъ сукна мѣлтонъ . „ 11—
1 добрый осѣбный сурдутъ . „ 11—
1 „ зимов. мандариновы сурдутъ . „ 18—
1 подорожний менчикѣфъ . „ 12—
1 лѣденскій сурдутъ до пользования 4-50
1 добрый „ „ 6-50
Для хлопцевъ одъ 9—15 лѣтъ.
Шир. груд. вышн. и внутр. (крокъ) довг. сподѣнъ, подвѣс.
1 добре убранье зъ камгарну . зр. 10—
1 „ зъ сукна мѣлтонъ . „ 9—
1 Wawes-Menczikof m. Karuze . „ 8—
1 Loden . „ 7—
Для дѣтей одъ 2—8 лѣтъ.
Простѣйшѣе о поданье вѣку.
1 добре осѣбне убранье . . . зр. 5—
1 бѣлгійске . . . „ 3—
1 Wawes-пламѣ зъ капзуою . „ 5-50
1 Loden . „ 4-50
Рѣзній сорты сподѣнъ одъ 4 зр. до 7 зр. Убраня робѣтничъ и бѣлзны по думѣ дешевой цѣны. Униформы для товариствъ робѣтны якъ найкормше и найдешевше.
Костіоны дѣтний зъ вонныхъ матерій одъ 2 зр. — писе.
Высылка за постѣплатою.
S. Stern. Wien, II. Kraftgasss 3. Th. 5.
Що кому не до вподобы пріймаеся назадъ.

Найтанше жерело
Инструментовъ музыкальных
И СТРУНЪ
а именно:
Скрипокъ, виолѣ, басѣхъ, флетѣхъ, кларнетѣхъ, флѣгельгорновъ, трубъ, сигналовыхъ и почтарскихъ.
ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ
гармоній и цитръ
І. КАПРАЛИКА
у ЛЬВОВѢ,
ул. Скарбѣвска ч. 6.
де давѣйше п. к. Полиція.
1609 2—3

БАТРА.
литературный Зѣбрникъ **Василия Лукича**, выданный коштомъ членѣвъ руского казина въ Стрию на дохѣдъ того-жъ, вже появилася въ розпродажи. Цѣна 1 примѣрника, зъ пересылкою рекомѣнд. **1 зр. 50 кр.** Замоуленя можна черезъ часописъ рускй або водносячися впрѣстѣ до Выдѣлу казина.

найлѣпшій
Берненскій сукна
доставляе по фабричныхъ цѣнахъ
складъ фабричного полотна
Siegel-Imhof
въ БЕРНѢ
На порядкѣ осянѣ або зимове
МУЖЕСКОЕ УБРАНЬЕ
выставъ одѣтъ купонъ въ довготѣ 3.10 метра, то есть 4 вѣдѣнскихъ лѣтѣхъ. Одѣтъ купонъ коштуе
зр. 4.80 зъ звичайной
„ 7.75 зъ доброй
„ 10.50 зъ лѣпшой
„ 12.40 зъ найлѣпшой
правдивой овечонъ вонны.
Одѣтъ можна дѣстати въ наибольшѣмъ выборѣ: шовномъ тѣмъ камгарны, матеріи на ибертингеры, пальмерстоны и бои на павѣй, туфъ для стрѣльбѣхъ и экономѣхъ, Ресувиппе и Tosking на убраня саловны, матеріи на женскй убраня и т. д.
За доброй товарѣхъ и точне доставленіе ручишемъ.
2586 Вѣзрѣхъ дѣржати и платити. 9-30

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подѣ знаменемъ
„СИРІУСЪ“
у Львовѣ, Хоружина ч. 22
поручае добру и выдатну каву спроваджену безпосередно одъ продуцентѣвъ зъ Америки полудневою.
Коштуе у Львовѣ:
1 кильо 1-70 и 1-80 зр.
на провинціи:
4 3/4 кильо 8-70 и 9-15 зр. франко
обдирателямъ надъ 50 к. олусть

Не маю зѣвѣхъ тѣхъ родѣвъ кавы, котрой оглошуютъ иный подѣ лавозного мого знамени. Спроваджую каву просто одъ продуцентѣвъ, що могу доказати, и продаю ей найменше о 20% дешевше якъ хто небудъ. Въ Гамбургѣ и Триѣствѣ можна дѣстати каву вже лишь зъ четвертой руки, а то для того, що продуцентъ спровадъ гуртовники на мѣсци, той знову гуртовники въ Европѣ, одъ тѣхъ купуе комисионеръ, а одъ него якъ купецъ и то звичайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожничого. Впротѣхъ може каждый самъ переконатися, чи дѣстане де инде по той цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2.27 186—?

Появился уже
РУССКІЙ СПѢВНИКЪ
уложеный черезъ Костя Пальковскаго, а наклады „Товариства Просвѣты“. Мѣстять въ собѣ въ 9-ти аркушахъ болѣешихъ на великовѣмъ паперѣ 255 пѣсень на 288 сторонахъ Пѣсни тѣ сутъ то перлы поэзій руско-украинскихъ найвыдатѣйшихъ нашихъ поетѣвъ, якъ Шевченко, Федьковичъ, Млака, Гушлавичъ, Маркинь и Володимиръ Шашевячъ и премной найдо бѣрнѣйшій народный пѣсни. Найзнаменитѣйшій рускй композиторъ уложившій до нихъ музыку сутъ по правой сторонѣ пѣсень подписаны. Цѣна 10 кр., опавный 50 кр. на пересылку 5 кр. — При закуплѣ 10-ти примѣрниковъ въ канцеляріи Товариства дается 20% рабаду. Набути можна ихъ такожъ по всѣмъ книгарнямъ Галичины и Буковины. 3337 14—?

ПЕТРО КРОКЕВИЧЪ

антикаръ въ Краковѣ

улиця Баштова при плантахъ (рѣгъ Ринку Кле-парского)

поручае власнй выробы

яко правдиву одинокѣ добычу найновѣйшихъ часѣвъ, приносячу хорошему неоцѣненнй спасеннй користы, о чѣмъ свѣдчатъ цѣлазъ численнѣйшй признаннй похвалы и т. п., якъ неменше посвѣдченнй лѣкарске, а именно:

До Высокоповажаного пана Петра Крокевича, антикаря въ Краковѣ, Въ численнѣйшй моѣй практикѣ уживая я перерѣбки лѣвичнй выгаданнй и вырѣбленнй Вами, заведѣвъ зъ знаменитымъ у-спѣхомъ въ недугахъ, противъ котрыхъ они приспособленнй. Препараты Вашй бѣдначалесе одинокѣю якостею цѣдо-формы и доброты, не подпадали розкладу, приемнй въ уживаню а певнй въ бажаннхъ наслѣдкахъ. Мало менй проте высказати Вы-сокопов. панови мое цѣловите признаннйе, заравномъ желаннйе дальшой такъ успѣшной працѣ въ шасливо начатѣмъ наирамѣ для добра недужой людскости. — Часть Боже!

Львовѣ дня 16 марта 1888 р. Др-ъ Юлій Корвинъ Гонсьоровскій лѣкаръ зельзницѣ Кароли Людвика.

Вино хинове, средство лѣичнее, замагаче силы, стра-иость, надзвичайно поручае, особливо у женщинъ слабосиль-ныхъ, блѣдыхъ и т. п.

Вино хинове зъ зельзомъ, поручае молодымъ особамъ для осяженнй зрѣлости и розвою тѣла, надае крови силу, збѣль-шаючи скѣлькѣсть тѣлоку крови, змѣняючи жолудокъ подно-ситъ апетитъ, лѣичитъ загальнй ослабленнй, блѣдачку и т. п., а одинокѣ для реконвалесцентѣвъ по хворобахъ горячковыхъ вы-нищающихъ.

Вино зельзо-ромбарбарове, вытѣгъ винннй зъ правдивого корѣня Ревеня хинского (Radix rhei chinensis) и зель, збѣльша-ющихъ рухи хробачковъ кишкѣвъ черезъ то легко розвѣдличуюче; знамените въ затканнхъ, часто повтаряющихъ-ся здутихъ, дово-тревауючѣмъ катарѣ, дванадцатнцѣ и въ упорчавѣй жовтацѣ.

Вино зельзо-пенсннове, вытѣгъ зъ зель краевнхъ и най-лѣйшой пенснвы de Rostock, одинокѣ успѣшне средство подносяче травленнй, розпускаяче бѣлко, затымъ одинокѣ въ нестравности, хроничнхъ катаряхъ жолудка або на тѣлѣ туберкулнчѣмъ атоннй кишкѣвъ у людей старыхъ, дуже помѣчно у дѣтей зле оджвлно-ванныхъ, анемичнхъ и шкрофулнчнхъ.

Амнгренъ, незрѣванна помѣчъ въ силнѣмъ болю головы.

Ложечка бѣдъ кавы успокоюче найсилнѣйшй мнгрену.

Кальзонъ, одинокѣ средство на найстаршй и найдѣло-гннѣйшй нгнѣткѣ. По насмарованю нагнѣтокъ сейчасъ перестае болѣти, а въ 24 годинахъ бѣдаче безъ найменшого болю.

Хильоль, лагодитъ по колькоравѣмъ ужитю найбѣльшй болѣ ревматичнй, пострѣлы, податру и т. п.

Сарсепариллнъ зъ корою хиновою, узаннй яко найлѣйше средство въ немочахъ походячнхъ зъ зѣпсутя сокѣвъ и зъ бѣдн поветачого вадливого складу крови, въ надокровности и т. п.

Зѣлье грудне-зѣ свѣжихъ, лѣичнхъ зель волоснхъ, ко-трй вже неразъ навѣтъ въ прирѣхъ розннхъхъ выпадкахъ слабѣсти давали надѣждѣе полнѣшеннй терпѣчому, то въ слабѣстяхъ груднхъ то легкнхъ, противъ астмы, всякой душ-ности и т. п. Усувають они тяжку дыхавнцю, всякй застарѣння (легкнхъ и грудей, зельзѣмленя, колькы въ грудѣхъ, упорчнвыи кашель и т. п. Цѣна зр. 1-20.

Сирѣпъ груднй при тяжкнхъ або застарѣлхъ немочахъ, уживаннй бѣуаче ровнѣчасно зъ зѣльемъ лѣоретанскнмъ противъ сухотъ и слабѣстей груднхъ и легкнхъ и т. п. Цѣна 2 зр.

Кропѣль жолудковй. Средство знамените и незрѣванно у всѣхъ слабѣстяхъ жолудка Цѣна 35 кр. 2519 71-0

Замовленя выконуея одворотною почтою.

Зъ численнхъ поданнй наводимо ось тѣ:

Высокоповажаннй Пана Антикаря! Бажаю, щобы кождому хорошему такъ знаменитнй успѣхъ давали лѣкы зъ Вашнхъ вырѣбѣвъ, якъ моѣй женѣ, котрй над-спѣдвано успѣшно дѣлала и прошу о надѣсланнй менѣ ще Ам-нгренъ и капель жолудковнхъ. Зъ поважаннѣмъ

Пшѣвъ д. 3 лпня 1887 р. Леопольдъ Ковалнхъ (Рыбннхъ, Oberschlesien).

Высокоповажаннй Пана! Узнаю дѣйстну успѣшнѣсть Вашнхъ вырѣбѣвъ, досвѣдчавшн на собѣ. — Се посвѣдчаю ретельно. Зъ поважаннѣмъ

Schönpriesen b. Aussig 25 мая 1787 р. Новаковский директоръ фабрики цукру.

Высокоповажаннй Пана! Вычитавшн зъ газетъ дня 28 мая с. р. подяку Вамъ Впо-важаннй Пана, а почувавшн заравно до обовязку вдѣчности, маю честь тую-жъ въ высѣкой степенн заявити Вамъ, Вповажаннй Пана, бо Ваше „Зѣлье грудне“ и „Сирѣпъ“, и въ затѣлѣ Вашнхъ вы-рѣбѣвъ не лишъ менѣ самому, але дуже многымъ, де заходили сумнѣ-нн что-до здоровля, давали чуднй успѣхъ. Маючи отже много завѣдчнхъ Вашнхъ вырѣбѣвъ, прнймѣтъ Вповажаннй Пана вы-разы моеи вдѣчности, а заравномъ зчлнвѣности, успѣху въ дальшѣмъ розвою свонхъ вырѣбѣвъ такъ для добра власного, якъ и зъ пожиткомъ для людскости!

Остаю зъ довжннмъ поважаннѣмъ Кс. Е. Вернеръ, Краковѣ 1 червня 1886 р. Реворматъ.

Честнй Пана! Страдаючи бѣдъ 20 лѣтъ на геморойды и упорнмъ бѣдѣ въ жолудку, на дыхавнцю и сполучене зъ нею замуленнй мѣхура, на затверженнйе и нншй долеглнвѣности, ужнвъ я колька флаконѣвъ „Капель жолудковнхъ“, котрй зробили менѣ надзвичайну побѣгу, що посвѣдчаю згѣдно зъ правдою и совѣстею. Фншеръ, Раштѣвъ, дня 21 червня 1886 р. свѣтннкъ ц. к. суду.

Патентъ Lempereur Bernard

Фабрика Josef Halbarth & Co.

Linz an der Donau.

Одинока лампа на свѣтѣ, котра

десять годннъ задержуе повну

силу свѣтла

а не треба се уважати за 10-годиннй часъ горѣнн.

Наведеннй надзвичайнй прикметы бельгійской лампы походятъ

лише зъ ен геніальнѣйшѣй конструкцнй, котра мае нашъ выключочнй па-

тентъ и тому, мнмо ремонованнхъ захвалень не може его нѣйка ннша

фабрика пастѣловати. — Признаннй и цѣннкы на жадаче даромъ и опла-

тно. — Найбѣльше поплатнй товаръ для купцѣвъ зельзомъ, галянтерннхъ и дробнхъ. 2589 2-?

Новоуряджена торговля

Вильгельма Сидора

въ серпейскѣмъ готелѣ

при плацу Маріянцѣмъ ч. 4.

поручае въ наибѣльшѣмъ выборѣ

найновѣйшй Матернй вовннй

на дамскй сукнѣ.

Плюшъ и Оксамиты.

Велнкй запасъ хустѣвъ теплыхъ ГИМАЛІЯ и французекнхъ зъ заполичѣ.

Всякй приборы до кравеччины и шнтя.

КОРОНКИ и ОБШНТЯ ДО СУКОНЪ.

Оригинальнй французскй шнурѣвъ.

Пробки на жадаче оплатно.

При одержанн 100 зр. опускаея 4%.

2635 1-6

Знакома бѣдъ многнхъ лѣтъ

РОБОТНЯ

всякого рода мужескнхъ одежей а спеціально для П. Т. священнѣвъ

СЕВЕР. ВАЛИГУРСКОГО

у Львовѣ,

при улицѣ Сикстуской ч. 6.

Працюючи довшй часъ въ перворяднхъ заведеннхъ кра-

вечнхъ въ краю и за границею и заосмотрѣвшй свой магазинъ

въ добѣрнй матернй берненьскй, французскй, англійскй итн. есѣтъ

въ станѣ догодити наибѣльшнмъ вымотамъ Высокоповажанол

П. Т. Публнкы.

Всякй замовленя на убраня цивнльнй, урядовй

а особливо для Всеч. Священнѣвъ, роблю на частъ,

пѣдела моды, смаку, тревалѣстн и по можлнво низькнхъ

цѣнахъ.

Поручаючиася ласкавымъ взглядамъ Священнѣвъ зѣстаю

зъ высокнмъ поважаннѣмъ

СЕВЕРИНЪ ВАЛИГУРСКІЙ.

2636 1-12

Робѣтня и складъ готовыхъ мужескнхъ одежей

при плацу Галицкѣмъ, ч. 13.

Снмъ маю честь оповѣстити ВПоважану П. Т. Публнку, що

на сезонъ осѣнннй и зимовнй заосмо-

трнвъ я своѣй магазинъ

въ доборовй сукна и матернй повнннй, вхо-

дѣчнй въ обѣмъ одежей мужескнхъ,

повѣдомляючи, що Впов. П. Т. Одбрателѣвъ могутъ

одержати якъ гарннтурѣ, такъ поодиноку одѣжъ по

такнхъ цѣнахъ, якъ въ кождѣмъ жидѣвскѣмъ магазинѣ,

а надѣо фасонъ лямѣмѣйшнй а вырѣбѣ одежи безъ

перечню сумѣннѣйшнй.

Дякуючи Вповажаной П. Т. Публнкѣ за взгляды,

котрй дѣлававъ я черезъ 10 лѣтъ нстованнй моеи

фирмы, маю надѣю, що и на будуче зовонть мене

ннми ласкано надѣлѣти. Зъ поважаннѣмъ:

ПАВЛО ПИОНТКОВСКІЙ

2608 4-8

плацъ Галицкй ч. 13.

2608 2-10

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признаннй и дипломъ гоноровый

на всемирной выставѣ въ Антверпн

за незрѣваннй

Вырѣбы косметичнй, Тоалетнй и Парфумернй.

Пилиптонъ волосѣ снвому и споловѣлому по колькоравѣ-

вѣмъ ужитю прнвертае красну барву. Пилип-

тонъ не жарѣуе, лише бѣдмодожуе волосѣе, котре подѣ въпл-

вомъ сего бѣднчного средства бѣдзскуе первѣстну барву, мѣт-

кѣсть и бѣдлыкѣ. — Цѣна флакону 1 зр. 60 кр.

Валентинъ найсилнѣйше выпадаче волосѣвъ вздержуе,

цѣбульки волоснй змѣдчнѣе и до вытворѣ

ваня та порѣсту волосѣвъ побужае. Лнсны покрываються крас-

ннмъ волосѣемъ. — Цѣльнй флаконъ 3 зр. Пѣвъ флакону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените поведженнйе и покупъ сего пудру суть найлѣп-

шнмъ доказѣмъ его незрѣванной добротнстн. — Пудръ княжій

на всѣхъ выставахъ бѣуѣ першнмъ, а численнй медалѣвъ заслуги,

якнми его бѣдзначнлн, найлѣйше его поручають. — Пудръ княжій

не мѣстнть жаднхъ металевыхъ примѣшѣвъ, есѣ се найчнстѣ-

тѣйша и найлѣжнѣйша мѣтка рѣстннна, прнѣмно прнлѣгае до

лнцѣ, надае красну, прнродну бѣдѣсть и есѣ неоцѣненнмъ сред-

ствомъ до окрасы лнцѣ.

Пуделко малѣ бѣдлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лѣбе-

днкомъ 1 зр. 50 кр. Розжевыи для блѣдннокѣвъ и кремѣвый для

пѣтннокѣвъ и брунетѣвъ, малѣ пуделко по 70 кр., бѣльше зр. 1-20

зъ пуделкомъ зр. 1-60.

Вода фіалкова. Усуває зъ лнцѣ прищѣ, лншаѣ, угрнкы,

попадаче и луценнйе шѣкѣвъ, выгла-

джуе морщннкы и долкы бѣсповнй. Лнцѣ бѣдѣжѣуе, выбѣлюе и вы-

нѣжнѣе до той степенн, що яко средство тоалетѣво-гнѣгннчнѣе

зѣстало бѣдначене медалѣвъ заслуги на выставѣ прнроднчѣ-лѣ-

карской въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2529 25-?

И. ИГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѣ въ власнхъ торговляхъ: ул. Коперннка ч. 3,

плацъ Маріянцкй и улиця Галицка, рѣгъ Валовой ВЪ КРА-

КОВѣ Суконнцѣ ч. 20 и въ ЧЕРНѢВЦЯХЪ Рннокъ ч. 2.

Велнкй транспортъ бѣднзны д-ра Бгера, и-

менно: сорѣчѣвъ, кафтаннѣвъ, нагавнцѣвъ, о-

пасѣвъ огрѣвающихъ жолудѣвъ и скарпѣтокъ

одержавъ и поручае

найдешевше торговля

МАУРИЦА

БАЛЛАБАНА

плацъ Маріянцкй ч. 8.

Только тою маркою заосмотрѣнй вырѣ-

бы суть правднвы. — Цѣннкы на жадаче франко. 2637 1-3

ЕПИЛЕПСІЯ-ПАДАВИЦЯ

Недугу, котру уважали дотеперъ за невылѣчнму

Епилепсію-(Падавицю)

якъ такожъ всѣ нншй недуги нерѣвой лѣчу послѣ найно-

вѣйшнхъ досвѣдѣвъ цѣловитѣ подѣ гарантією въ якъ най-

корѣтѣмъ часѣ. — Треба кѣпче подати вѣкъ жнтя и часѣ

трѣванн недугн. — Лѣкъ разѣмъ зъ спѣсѣвомъ заживаннѣ и т. п.

розсылае за надѣсланнѣмъ грошей або послѣднлатою

за 12 зр. для недужнхъ на падавицю

„ 4 „ „ „ нерѣвы

Chst. J. Seemann

BERLIN

2578 7-52

39 a. Schönhauser-Allee 39 a.

Робѣтня и складъ готовыхъ мужескнхъ одежей

при плацу Галицкѣмъ, ч. 13.

Снмъ маю честь оповѣстити ВПоважану П. Т. Публнку, що

на сезонъ осѣнннй и зимовнй заосмо-

трнвъ я своѣй магазинъ

въ доборовй сукна и матернй повнннй, вхо-

дѣчнй въ обѣмъ одежей мужескнхъ,

повѣдомляючи, що Впов. П. Т. Одбрателѣвъ могутъ

одержати якъ гарннтурѣ, такъ поодиноку одѣжъ по

такнхъ цѣнахъ, якъ въ кождѣмъ жидѣвскѣмъ магазинѣ,

а надѣо фасонъ лямѣмѣйшнй а вырѣбѣ одежи безъ

перечню сумѣннѣйшнй.

Дякуючи Вповажаной П. Т. Публнкѣ за взгляды,

котрй дѣлававъ я черезъ 10 лѣтъ нстованнй моеи

фирмы, маю надѣю, що и на будуче зовонть мене

ннми ласкано надѣлѣти. Зъ поважаннѣмъ:

ПАВЛО ПИОНТКОВСКІЙ

2608 4-8

плацъ Галицкй ч. 13.

2608 2-10

СТАХЕВИЧЪ И АБРИСОВСКІЙ

2618 1-3

Львовѣ, Рннокъ ч. 32

поручае на сезонъ осѣнннй и зимовнй въ наибѣльшѣмъ добѣрѣ по найумѣреннѣй-шнхъ цѣнахъ.

Моднй матернй вовннй

Безы гладнй и въ рѣштку

Найновѣйшй

Вырѣбы чѣрнй въ паскы и въ рѣштку

Кашмнры и м

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнамен. повістей“ виходить вівторком і в п'ятницю на перемінно разом з Ділом.

Підписати і адресати приймають: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Віторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Віторія 11, а в інших містах: у Кар. Люб. 9, у Відні Haasenstejn & Vogler, Wallischgasse, 10; M. Duka, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenhastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8, В. Франкфурт у Гамбурзі M. Haasenstejn & Vogler G. L. Daube & Co.

Підплата на „Діло“ і на довідність за інсертати платити у Львові.

Підплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Заграницею: на цілий рік . . . 18 ар. на цілий рік . . . 24 ар. на пів року . . . 9 ар. на пів року . . . 12 ар. на чверть року . . . 4.50 ар. на чверть року . . . 6 ар. на місяць . . . 1.50 ар.

У Львові: на цілий рік . . . 16 ар. на пів року . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1.35 ар. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Віторія. — Рукописи зберігаються лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані вольні б'єт порта. — Периодичне членство коштує 8 кр. в. в. Оголошення приймаються по ціні 6 кр. б'єт одним стріжком печаткою, в рубр. „Надобляне“ по 20 кр. в. в. Подяки числяться по 10 кр. б'єт стишка.

З'являється 1 (13) жовтня почався новий чвертьрічний видавництва „Діла“ з „Бібліотекою найзнамен. повістей“. Просимо П. Т. Підписати і адресати, щоб зовніли як найскорше прислати залогості і передплату.

По вандрівцях.

Царське Вільгельмів закінчив вже свою вандрівку по Європі і вчора мав стати в Берлін, вглядаю в Печамі. Вправді говорять, що царь думає ще поїхати до Іспанії і Португалії, ба навіть зробити візиту султанові, але ся подорож, хоч-би і дійсно наступила, була-би так малювати, що би не можна-би брати навіть в рахунок; був-би то лиш декоративний епізод до головної ролі, яку одограє німецький царь почавши б'єт Петергофу а скінчивши на Римі. Тепер, коли вандрівка німецького царя вже скінчилася, можемо спокійним оком глянути на цілу сю подорож і роздивитись, який она принесла результат, або який ще може принести.

Вправді не зв'язний нам документно ані безпосередня ціл підорож, ані ті з нею епізоди, що грали в ній найважливішу роль, т. є. ті наради чи переговори або умови, які велися підчас неї, але знаючи добре положення Німеччини а дальше і ситуацію в провідних державах, суєтних з Німеччиною, не трудно догадатись, о що властиво ходило в сій подорож і певно не велику зробимо похибку, коли може трохи ширшими словами вискажемо то, що вже нині спочиває в актах німецького канцлера.

Легитимі преці як на доволі, що ціл підорож німецького царя не мала нічого нового на цілі, як лиш то, щоб забезпечити мир для Європи а забезпечити его не для самої Європи а для того, щоб німецька держава могла не лиш удержати то, що зодбула оружьем в с'мдесяти роках, але також, щоб она була в силі удержати свою одноцільність, котру надав їй перший Гогенцоллерн на царськом престолі. З сего становища треба нам офіційно підорож царя а ціл єн і остаточний результат ставуть нам зовсім ясн.

Зараз по зв'язі монархів в Петергоф, ба ще підчас самого зв'язу говорено, що царь німецький поїхав лиш для того до Росії, щоб попросити єн для Німеччини і одвести б'єт Франції і що в с'льді за

тим буде залагоджена і найважливіша для Росії справа, зв'язна аж надто справа болгарська. Коли б'єт царь вернувся з Петергофу, говорено, що ся справу полишено аж до часу гостини німецького царя у Відні і Римі і що аж по с'х зв'язіх вступлять держави з конкретними пропозиціями. Треба-би отже сподіватись, що та справа прийде тепер на порядок денний. З'являється однак, що діялось і що говорено у Відні і Римі можна-би скорше припускати, що ся справа, так важна для Росії, коли не остане на тій точці, на котрій досі стояла, то певно не зміняється в користь Росії, ба скорше нав'єт против єн інтересу. Вже тепер видимо, що нав'єт так званий противник Болгарії як Греція старася зблизити до Болгарії, коли єн агент дипломатичний стає знов в зносини з софійським двором. Єсть то очевидно наслідком конференції грецького короля у Відні, а гостина німецького царя у Відні могла тому лиш сприяти, бо в противному случаю Греція певно далеко скорше була-би станула по стороні Росії і держалася-би бойд зовсім нейтрально, хоч єн до того не обов'язує угода берлінська. Ба що б'єт, Болгарія може сміло сказати: „Приятель моїх приятель“ суть і моїми приятелями“. Зв'язно преці, що Австрія єсть Болгарії і єн князеві прихильною а Італія виступає нав'єт зовсім сміло і отверто в обороні Болгарії. По т'єм, що діялось у Відні і Римі не можна нав'єт і погадати, щоб Німеччина хотіла тепер зміняти своє становище в справі болгарській і хоч-би лиш трохи б'єт замаркувати свою прихильність для Росії в с'й справі. Крім того зв'язно вже, що с'я справу ані одним словом не порушено н' у Відні н' в Римі.

З'являється отже, що досі стало зв'язним, можна напевно заключати, що та справа, для котрої підорож німецького царя мала бути найбільшою вагою, позстане, бойд для Росії, незміняна. Не диво отже, що в справі російській даються вже тепер чути голоси, котрі невдоволені поступанням Німеччини, уважають єн найбільшим ворогом Росії а промовляють за союзом з Австрією, яко державою переважно славянською, а щоб дійти до того союзу, радять нав'єт залишити панславянську політику Росії, бо та не то, що не приносить їй ніякого х'єва, але ще і відпихає б'єт єн природного союзника — Австрію. Так стоїть по вандрівці німецького царя одна з найважливіших справ в Європі. Лиш я-

кійсь надзвичайний случай може викликати на Балкані новий заколот і довести до конфлікту між європейськими державами, але на ту есентуальність поступає скорим кроком величезне зрівняє т'єх держав і стереже его тридержавний союз.

Коли до того, то до скр'єлення того тридержавного союзу причинилася вандрівка німецького царя дуже багато і в т'єм то, здається, лежала і головна ціл с'єн вандрівки. Мабуть не бувало ще в історії, щоб так торжественно, так величаво затверджувало л'єй союз, як союз Німеччини з Австрією-Угорщиною і Італією. У Відні і Римі об'єтували собі монархи не лиш особисту дружбу і дружбу держав, котрими управляют, але запевняли нав'єт дружбу євонх армій, як коли-б'єт умисно хотіли т'єм доказати, що р'єшуча хвиля застане в'єх армій в с'єлці. З'являється вандрівка німецького царя впадає однак найбільше в очі єго гостина в Італії. Підчас коли гостину царя в Австрії можна уважати майже чимсь зовсім природним, чимсь, що самим собою розуміється, бо тут в'єжуться по часті і племенні односини обох держав, то гостина єго в Італії являється чимсь так незвичайним, так многозначним, фактом так великою вагою, що єго аж тогд'є зрозуміємо, коли споглянемо, що д'єся по-за західними границями німецької держави. Нині вже н'єхто не заперечить, що союз Німеччини з Італією єсть обчислений головно против Франції. Німеччина мусіла визолувати Францію зовсім і то їй удалося, гостина німецького царя в Римі довершила того. Франція може держатись лиш сама в собі; она має бути виключена з концерту європейського; нав'єт єн язык має перестати бути офіційним і дипломатичним! До того має головну допомогу Італія. За то Рим, столиця італійського короля, а не столиця голови католицької церкви, не столиця пап, гостить у себе німецького царя. Дарма, що курія римська старалася в'єм с'єлами відкрити б'єт себе с'єй тяжкій удар, дарма, що папа — як кажуть — сп'єзувався представити цареві приєре положення голови католицької церкви і несправедливе та безправне поступання італійського правительства — гостина німецького царя в Римі пор'єшила і т. з. римське питання, переходячи над ним мимо всякої почеси для папи, до порядку денного. Т'єм ще б'єт більше зобов'язала Німеччина для себе Італію і може тепер бути ще певнішою єн помічи против Франції, т'єм б'єт більше, що папа — як кажуть, не знати чи

правда, чи н'є — мав натякнути цареві, що одна єсть лиш Франція стоїть в'єрно по стороні голови католицької церкви.

Так отже може Німеччина бути вдоволеною з вандрівки свого царя, бо єн прив'єз в'єх з неї ще б'єтшу надію на мир і безпечність, придбавши для неї могутих приятель. Нав'єт і ціл Європа може б'єт трохи бути спокійнішою, бо найсильніші держави стараються о то, щоб забезпечити їй мир на довгі л'єта. На жаль однак, може Європа т'єпитися хіба лиш надією, бо нема певности, чи станеся то, до чого стремлять держави, в котрих гостить німецький царь, а приєбиралося аж надто багато причин до викликання несподіваних і не даючихся предвидіти приключень, а тому не зарадить певно хоч-би ще і друга така вандрівка німецького царя по Європі. Не диво отже, що на таку есентуальність лагодиться оруж'є, котре лиш єдно в силі завести в крайній случаю тривалий мир.

Сойм краєвий.

XXIV. засідання з 18. н. ст. жовтня (7 вечером).

В продовженій розправі над бюджетом ухвалено 20.000 ар. на шупаєництво, 211.406 ар. на водний будівль і меліорації, 506.266 ар. на одески б'єт позичок і їх амортизацію і 213.873 ар. на цілі р'єшувальні і горництва, при ч'єм пор'єшено помножити сиротівська посла Ласоцького будівлю магазинів зб'єжених у Львові.

Коли прийшла на порядок денний рубрика промислу, забрав голос пос. Вербицький і зробив комісії заклад з того, що вычеркнула в т'єй рубриці суму на деякий дуже продуктивний ціл, а именно, 1.000 ар. на школи промислові, 600 ар. на школи ф'єхові, 400 ар. на школу колод'євства в Кам'єнці, 500 ар. на вартарі ткацкій в Городенці і 1.500 ар. на публікацію звор'єт для учеників і учител'єв. По промові пос. Романовича і Хшановського, підпир'єжних гадку пос. Вербицького, уважляючи сойм підписаний ними позиції і пор'єшав вставити в бюджет на цілі промислу загальну суму 92.232 ар. Рубрику „р'єзновидний выдатки“ пор'єшено в сумі 94.372 ар., а для зв'язку охотничих сторожів приєзначено на внесенє пос. Поляновського м'єсто дотепер'єшних 300 ар. суму 1000 ар.

Отдак поставив маршалок на порядок денний два внесенє пос. Антоневича, а именно що-до випробовування огнетривих мат'є і в справі пошанованих руських свят'є судам.

Над'є першим внесенєм перейшов сойм на внесенє пос. Розвадовського до порядку денного. Коли розпочалася дискусія над'є другим внесенєм пос. Антоневича,

13)

Ганна Монтовт.

Історично-повістний очерк из жизни польского панства в XVI стол.

Написав Орест Лесикий.

(Далше.)

Але раз в'є якійсь справі приїхав до пана Семашка возний в супроводі двох шляхтич'єв, як то вимагав закон. Одним з'є шляхтич'єв був Свеховський, служебник Яна Монтовта, умисно підосланий до Ганни. Он розказав їй, як Монтовт довгий час думав, що єн пор'євали Татаре, бо так ходили в'єсти, і аж недавно довідався, де она, та їй придумали вже спосіб выволити єн з неволі, хот'єт тільки, щоб она згодилася. Ганна, почувши с'є, зад'єлася слезами і просила, щоб брати про неї не забували і уважали все, що буде треба до вызволу єн: нехай внесуть жалобу до короля або дадуть їй спосіб утечи — она годиться на все.

За якийсь час усп'єв Свеховський в'є друге вдерся до замку і бачився з Ганною, але за третім разом єго схопили і завели до Семашки. Під загрозою тортури Свеховський признався, б'єт кого і чого приходив сюди. При н'єм нашли „цедулу фальшиву“ — текст записи уложеної Монтовтами, а присланий Ганні до підпису. В „цедул'є“ говорилось, мов-то Ганна ще тогд'є, як була за князем Любецьким, „за радою і намовою небожника отця свого“, зреклася прав'є наслідка на м'єстечко Млын'єв і другий б'єт'євський маєтки „і то все на пана Яна і на

на Андрея Монтовт'єв в'єла і н'єм то даровала і на в'єчність записала“. За подтверженє с'єй записи брати об'єцвали Ганні вызволити єн з неволі.

Семашко так розлютився, що сам своїми руками з'євав Ганну, а потім приказав засадити єн у „вежу“. Два д'є не ходив з'є покоїв і все розгадував, що єму зробити з „г'єдиною“. Л'єшати єн так як досі, тогд'є зв'єр'є все зв'єр'є, усе до л'єва буде зазирати. Та й Монтовт певно не відчепляється єн. Хіба зовсім спрятати єн зб'єт? Що-ж! — і над'є т'єм пан Семашко не довго надумувався, але тогд'є т'є Монтовт який піднесуть крик! Почнуть жалуватись королеві, выпросять, що король назначить надзвичайну комісію для розсл'єду справи. А король Стефан не любить потурати шляхотській своєволі і за таку р'єч не попустить магнатові, не то пану підкоморію. Чи не д'єдати-б'є єн за муж, щоб тільки за такого чоловіка, що можна-б'є на него сп'єститися, що цілком єму б'єданий. Муж — найлучша сторожа євонх ж'єнок, природний єн оп'єкун, без єго волі і згоди п'єбля Статута она не може робити ніяких юридичних справ, отже і „фальшивих цедул'є“ не буде чого боятись.

Трет'єго дня Ганну вивели з'є вежі і приказали їй убити мов під'є в'єнец. Она не розуміла, чого хот'єт б'єт неї.

— Пойд'ємо до шлюбу! — посягала їй служебниця княжні Поріцков.

Ганна думала, що з'є нею жартують.

Та ось увели єн в'є панську світлицю. Там зб'єралася уже вся дв'єрня і всьонд'є

стояв у ризах. Ганну стиснуло за серце. Семашко вийшов їй на стр'єчу, взяв за руку і під'єв до аналою. В т'єй хвилі виступив хт'єсь из товни і став пол'єз з'є нею. „Не вже-ж'є жених?“ — блиснуло в'є голові Ганни. Підвела очі... і по світлиці розлягся нелюдський з'єйк... Пол'єз з'є Ганною стояв „маштал'єр“ пана Семашка, старий, поганий і пришепеловатий пан Згличанський! Он титулювався шляхтичем з'є-б'єксь из коренної Польщі, мав велику ласку у Семашка, бо мов раб сповняв єго волю, але вся дв'єрня не терп'єла єго за глупу зарозум'єл'єсть, прозвала паньським шп'єгом і немилосердно кишла соб'є з'єго старечих чудацт'єв. І той нужденний д'єд'є ставив тепер під'є в'єнец поруч молодого ж'єнка, бувшого княгині Любецьков і Сокольськов!

Молод'є кричала, що не хоче того шлюбу, кадалася на землю, вырывалася, але єн тримали м'єцний ремі. Почався об'єд — Ганна не хот'єла відпов'єдати на питання ксьонд'єза. Сам Семашко повторяв зам'єст неї формулу євонжної присяги і підганяв ксьонд'єза, щоб скорше кінчив об'єд, бо молода оче-видяки тратила пам'єть. Наконєць выголосена була к'єнцева молитва — і Ганну без пам'єти вынесли из'є світлиці.

Семашко справив справд'єшний вес'єльний бенкет, сам об'єбрався за свата, а як прийшло дарувати молодих, зложив на та-ц'єу єто к'єт грошей і заявив, що подарує м'єм б'єльварок в'є од'єм из'є євонх маєтків.

В'є кілька д'єв'єв об'єбля Згличанський об'єб'єжав найбільшій уряд: луцкій, креме-

нецький і володимирський, і в'єв'є до актових книг заявленє, що єн єко законний оп'єкун євонх ж'єнок в'єв'єв'є признає і подтверджує вс'є записи, які перед'є т'єм она выдала пану Семашкові і „малжонці єго милости“.

(Далше буде.)

Хроника духовной семинарии Львовской от 1773 до 1888 року *)

(Далше.)

Рік 1869.

В'є т'єм році закарвав ректорат б'єбувати питомцям silentia під'є числами.

Дня 24 лютого 1869 вечером питомці після уложеної програми зробили велику о-вацію д-ру Івану Ільницькому, вице-ректору, опускаючи центр. духовне заведенє, в'є котрий 35 л'єт проживав, переїссяєн на посаду кр'єлошанина при капитулі перемиській. При старанні уряджені і красній ілюмінації сп'єбали питомці з'є н'єть, при ч'єм пригравала войскова капеля з'є регименту Тоскана під'є проводом канцеляйстра Антоша руський народий п'єсн. На с'єй о-вації були присутні не тільки настоятель заведенія, але і много высокодостойних гостей. В'є имені питомців працює з'є 60-л'єтнім старцем питомець Березовський, а об'єбля працює питомець поодинок. Аранжованою о-вацією дали питомці явний доказ, що знають почитати настоятеля, котрий мимо знанон острій легальности таки був чоловіком і другом

забрав голос комисаря правительства, заявляючи, що суди фактично шанують рускїх свята. Пос. Хшановскій вибѣсь, чтобы внесенне пос. Антоновича трактувати яко внесенне самостійне. Тому спротивився пос. Романович и вибѣсь трактувати внесенне до регулятивно, т. е. до слѣдств его до Выдѣлу кравого за-для розсѣдженя и справозданя. Внесенне то удержалось помимо оппозиціи п. Гольбеского, Попела и других ихъ товаришѣвъ. На томъ закончено засѣданье.

XXV. засѣданье зъ дня 19. жовтня 1888.

Пос. Вайгель вибѣсь интерпеляцію до правительства зъ справѣ фундаціи Бжесчаньского и запытанно, длячого ще доси не отворено судѣвъ повѣтовыхъ въ Яворжѣ, Затарѣ, Закличинѣ и Мущинѣ.

Громадѣ Печенѣжнина позволявъ соймъ побирати оплати бѣдъ спиритусовыхъ напѣтковъ на 6 лѣтъ.

Дальше принявъ соймъ въ другѣмъ и третѣмъ читаню цѣль и бюджетъ на рокъ 1889. Бюджетъ той представлялъ въ загалѣныхъ цифрахъ: Загалѣный выдатки выносятся: 4,060,897 зр., загалѣный доходы: 442,270 зр., показуется недоборъ 3,618,607 зр. Для покрытия того недобору ухвалено додатокъ по 35 кр. бѣдъ одного зр. который принесет 3,623,500 зр., остане отже надвыжка 3,873 зр.

Комисія промыслова поставила устами своего референта пос. Гольдмана слѣдующіи внесенія:

1) Соймъ приймае до вѣдомости справозданье выдѣлу кравого зъ дѣланъ въ обявѣ организациі краевой комисіи для справѣ промысловыхъ, унормованье еи одностѣмъ до правительства и удѣленне позичокъ и подмогъ для развитку кравого промысла.

2) Соймъ вызвае правительство наказать подвластнымъ органамъ, чтобы при вымѣрѣ податку бѣдъ товариствъ зарбковыхъ и господарскихъ, маюющихъ условія §. 1. закона зъ 14 цѣвтя 1885 (ч. 43 в. з. д.) держались строго постановѣ закона зъ 27 грудня 1880 и зъ дня 14 цѣвтя 1884.

Внесенія ті принявъ соймъ одностѣмъ, а такъ само принявъ справозданье краевой комисіи промыслова зъ дѣяльности что-до шкѣль промысловыхъ, даючи рѣшительно выдѣлову кравому уваженне перемѣнати науковий вѣрстатъ ткацкій въ Кросенѣ въ факхову ткацкую школу, робити кроки за-для перемѣны заведеня для науки старейства и токарства въ Станиславѣ въ заведенне самостѣйне и перевести переговоры за-для обявѣ и организациі наукового варстату для науки гончарства въ Товстѣмъ на подставѣ внесенъ краевой комисіи промыслова яко заведеня кравого. Такожъ бѣдано выдѣлову кравому до розсѣдженя въ порозумѣню зъ краевой комисіею промыслова петиціи громадѣ Грималова, Андрихова и Старого Санча о заведенне въ тыхъ громадахъ шкѣль промысловыхъ.

Дрови Ст. Смольцѣ признано ще на три роки стипендію по 1500 зр. рѣшно на цѣль дослѣдовъ историчныхъ въ ватиканскихъ архивахъ, петиціи учителей народныхъ шкѣль зъ рѣшыхъ сторѣвъ краю о подвышенне платѣй бѣдствленю радѣ шкѣльной краевой до уважѣдженя при роздѣлѣ одноразовыхъ подмогъ.

На внесенне пос. Волянського порѣшавъ соймъ возвати правительство, чтобы поручило зарядамъ зѣлѣзницъ черновецкой и Карола-Людвика завести въ порозумѣню зъ собою въ своихъ розкладахъ ѣзды безпосредно и скору комуникацію для особѣ и почтовой корреспонденціи на своихъ лѣнійхъ въ полуднево-вѣхѣдѣй части краю зъ Кракова черезъ Львѣвъ-Станиславѣвъ до Гусянина.

На внесенне комисіи администраціонной

питомцѣвъ. Другого дня повставали питомцѣ о 4. годнѣ рано и разомъ зъ настоятелями заведеня бѣдпрорадиі in gremio о. д-ра І. Ильницкого на Городецкѣй дворцѣ зѣлѣзницѣ и тутъ при сердечныхъ бажаняхъ многѣмъ стѣмъ въ-остатне прашали его. На мѣсе д-ра Ильницкого наставъ за вице-ректора о. Фердинандъ Кордасевичъ, пресвитеръ зъ епархіи перемыской.

Дня 4 червня т. р. въ пятницу упокоився о 5 год. рано, після 6-мѣсячноя тяжкой слабости четвертый зъ ряду митрополитѣ Галицкой Руси д-ръ Сивридонъ Литвиневичъ, проживши 59 лѣтъ. Покойный родился 6 грудня 1810 р. и кончивъ студіи философичныя у Львѣвъ. Рукополаганный митрополитомъ д-ромъ Михаиломъ Левицкимъ 1835 р., удався до Вѣднѣ, тамъ зложивъ испыты докторскѣ, и повернувъ до Галичины. Тутъ бувъ проповѣдникомъ при архикафедральной церкви св. Юра, потѣмъ катихотомъ при гимназіи въ Чернівцѣхъ, а 1848 р. ставъ ректоромъ и парохомъ при церкви св. Варвары у Вѣднѣ. 1857 р. именовано его суфраганомъ при митрополитѣ д-ру Михаилѣ Левицкомъ, бувъ суфраганомъ и при митрополитѣ Григоріи Яхимовичу, а по его смерти администрававъ архіепископію и занявъ митрополитскій престолъ, на якомъ лишь 5 лѣтъ высидѣвъ. При глубокой учености, енергії, патриотизмѣ и политичной зручности мавъ покойный сѣмъ вѣду, что живѣ надѣ станѣ вытатно, длятого при великихъ выдаткахъ черпавъ грошѣ такъ же у жерель, якъ его повагу подковували и клѣръ соблазняли. Гордый и недоступный — не бувъ любленный духовенствомъ,

уважаенно повѣтову репрезентацію въ Вѣднѣ затыгнути 10,000 зр. позички на закупленне мосту на Рабѣ.

Зъ рѣшты рѣзнодорожныхъ петиціи бѣдствлено деякі до полагодженя выдѣлову кравому, а деякіи правительству.

Мѣжъ першими есть петиціи уряду громадского въ Устю зеленѣмъ, пов. буцацкомъ о подмогу на регуляцію Дѣвстра — мѣжъ другими знаходиться петиціи мѣста Снятина о реконструкциі краевой дороги зъ Поточка до стациі зѣлѣзницѣ Снятинѣ о реконструкциі краевой дороги зъ Поточка до стациі зѣлѣзницѣ Снятинѣ и Залучѣ и петиціи громадѣ Кошняки, Гнилячка малѣ и Голотки въ справѣ перенесеня дорожного мыта на краевой дорожѣ мѣжъ Подволочечками а Волочисками. Вѣднѣ бѣдствлено на внесенне комисіи господарства кравого Выдѣлову кравому до розсѣдженя и справозданя петиціи рады повѣтовой въ Стрию о заложенне тамъ низшой школы рѣльничной.

Коли бѣдтакъ комисарь правительства Лѣбѣвъ подавъ до вѣдомости постановленне правительства что-до бѣдоченя сойму, забравъ голосъ маршалокъ и выголосивъ прашальну бѣсѣду, который посвятали мы въ минувшѣмъ числѣ окрему статю.

По бѣсѣдѣ маршалка подписувався кс. Ковальскій заганяемъ нами въ томъ же артикулѣ славословіемъ въ честь маршалка и польскон большости.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Кіѣвской губерніи.

[Зъ жита-бути нашихъ селянѣ.]

Нѣ въ чому такъ не почувасъ бѣды нашъ бѣдолошный мужикъ, якъ въ томъ, что землѣ мае мало. Не знае онъ нѣякихъ наукъ, а только знае, что орать, сѣять, збирати та молотить... Орать та сѣять, якъ бы то было на чому!

Правда, сими роками нашѣ панки стали подѣупадати и начали продавать землю на роздрѣбъ, частиннами, — але для мужика зновъ горе: грошей нема! Одрывся, правда, въ Кіѣвѣ крестьянскій поземельный банкъ, который дае грошѣ подѣ заставу тон землѣ, что маюте куцувати мужики, — але что зъ того? — банкъ дае грошѣ на такихъ условіяхъ, что мужикови все такъ трудно купить землѣ. Отъ примѣръ: Хоче Иванъ купить у пана три десятины землѣ. Панъ продае не иначе, якъ по сто карбованцѣвъ за десятину, значить: Ивану, щобъ купить три десятины землѣ, треба мати 300 карбованцѣвъ, окрѣмъ того рублѣвъ зъ 30 заплатить нотаріусови за те, что напише купчу, та ще треба на марки, землемѣрови та на ѣзду до нотаріуса рублѣвъ, — 8 всего треба не менше 338 — 340 карбованцѣвъ, а у него нема своихъ нѣ копѣйникъ. Иде бы у банкъ. Тамъ дають на десятину не болѣе 30 карбованцѣвъ, значить: на три десятины дадутъ не болѣе 90 рублѣвъ. А де-жъ узяти еще 250 карбованцѣвъ? Може у жидѣ, которому треба заплатить въ рокъ за 250 карбованцѣвъ проценту 130 — 160 карбованцѣвъ? Розмѣркуе Иванъ, что при такихъ условіяхъ не можна ему купить трехъ десятивъ землѣ, навѣтъ при подмогѣ крестьянского поземельного банку, обдумаетъ онъ та порадыться зъ жѣнкою и куцуе вже меншу часточку, вже не три десятины, а только одну, на покунку котрой треба ему 120 — 130 карбованцѣвъ. Продае онъ корову за 30 руб., кабанѣ за 10 руб., двѣ свѣты за 10 руб., жѣнчине наместо за то руб., половина грошей уже есть, — де-жъ узяти еще половину? А де-жъ якъ не у жидѣ? И мусѣтъ Иванъ брати грошѣ у жидѣ, бо дѣти растутъ, а землѣ нема... Давъ жидѣ грошей. Купивъ Иванъ десятину землѣ и радѣ

зъ жѣнкою та зъ дѣтками — дарма, что купчу заставивъ у жидѣ. „Якосъ то воно буде, абы кусокъ святой землѣ!“ — каже Иванъ — „будемо мати свой хлѣбецъ!“ Такъ потѣшавъ сѣмью, и воѣ до кровавого поту трудящяся, щобъ якъ-небудь заспокоить жидѣ, который что дня докучае и канючитъ, щобъ давали ему гостинци: пѣвника, десятокъ лѣточѣвъ, вѣночѣвъ, цибуль, мѣрку картопель, мѣрочку пшеничѣвъ, мѣрку грущѣ, копу напуготѣ, десять мѣшѣвъ цѣловы... а моркви, квасолѣ, буряковѣ и пастернаку безъ лѣку... И все то дурно, гостинчикъ „за выгоду“, а грошѣ и процентъ про те треба бѣддавать. Отгака то покупка мужикомъ землѣ у пана въ нашѣй сторонѣ!

Однакоже мужикъ не мавъ собѣ сего за горе, и якъ начали панки продавать землю частиннами, то богато нашлось такихъ мужиковѣвъ, что продали останю свѣту та купили землѣ: хто десятину, хто двѣ, и три. Така покупка мужиками землѣ почалася у насъ зъ 1879 р. — и доси дѣлалось мужикамъ не але, бо крѣмъ жидѣ болѣе нѣхто вже ихъ не сѣпавъ за плату: заплатати поземельного до казны та дадутъ гостинци жидови, щобъ жидѣвъ грошей, та й спокѣйный. Ажъ ось недавно несподѣвано лихо зялося: перше нѣхто не мавъ до мужиковѣвъ претенсіи за те, что не зробили на купленіи у панѣвъ землѣ „ввода во владѣніе“, а теперь податковій инспекторы збирали всѣхъ тыхъ мужиковѣвъ, что покупали у панѣвъ землѣ, и приказали, щобъ на купленіи землѣ конечно зробили „вводъ во владѣніе“, который обѣдѣется не менше 20—24 карбованцѣвъ! Отъ тобѣй я на! отъ и богатѣй мужику! А ще нарѣкають, что мужикъ не вымѣ хозяйнувати. Якъ же тутъ умѣтъ, коли силы не стае вылѣзати зъ долговъ: ще не вылѣзли зъ долгу, якъ купували землю, а тутъ зновъ заставляють влѣзати у новый, чтобы зробити „вводъ во владѣніе“! Не пытають, чи мавъ грошѣ, чи нѣ, а роби „вводъ“ — навѣтъ назначили строкъ до Покровы (1 жовтня). Хто не зобѣтъ у той строкъ „ввода“, на того будутъ накладывать штрафы, а якъ не буде зъ чего влѣзти штрапу, то кажутъ и землю продадутъ. Отъ тобѣй я земля! Якъ почули нашѣ мужики таку новину, то й бѣдла у нихъ охота покупать землю; хто приторговувавъ, то вже бѣдидается, бо кажутъ: заставляють мужика робити „вводъ во владѣніе“, а якъ онъ умре, то сыны зновъ мусѣтъ робити „вводъ“ и платити въ казну за одержанне наслѣдье, а чи в грошѣ, чи нема, того не будутъ пытати. А де жъ то ихъ набрать у бѣсового батька тыхъ грошей?..

Отгака то бѣда нашимъ мужикамъ! Якъ-разъ якъ той чайцѣ, что то сѣпавъ у пѣвни: Ой бѣда, бѣда чайцѣ небозѣ, Что вывела дѣти при батѣй дорожѣ. „Кипи, кипи!“ злетѣвши въ гору — Только втопиться въ Черному Морю...

И. Безмаланый.

Зъ Золочѣвщины.

[Обѣдѣ 900-лѣтній памяти хрещеня Руси надѣ горѣшнымъ Бугомъ коло села Бужка].

Зъ инициативы и за порадою о. Данила Тавякевича зъ Закомара обходжено въ нашѣй сторонѣ велику, святу историчну памятку хрещеня Руси величавымъ, справѣдъ мае-статичнымъ обходомъ надѣ Бугомъ за селомъ Бужкомъ. Выбране мѣсе чудно придалася до того обходу. Уже своимъ положеннемъ представляло мальовничій образъ. Зѣ вѣсходу и заходу по-при рѣдѣ обведенне группами деревъ, мовѣ-бы вѣнками, которыхъ якъ колѣ-бы справѣ рука артиста тутъ розвинула. Одъ полудня и пѣвночи широкій-широченый майданъ, — выставочій, взнеслѣй берега, въ корытѣ рѣки островецъ, на теперь приступный зъ одной стороны за-для малого стау воды. На томъ островцѣ уставлено бѣтарѣ и взнесено хрестѣ середѣ деревцѣ основныхъ. Точно о

при томъ торжествѣ бѣдбулося посвященне одной зъ бѣвныхъ каплявъ въ церкви. Литургію служивъ зѣ дѣяконами о. д-ръ Савлестеръ Сембратовичъ, прѣфектъ въ семинаріи и профессоръ догматики.

„Дня 23 падолиста 1869 отъ Рождества Христова собыся достойно замѣчательное происшествіе, и сиде: Во время брашна полудневаго нечаянно явился иноплеменикъ Посенигеръ мѣсто-губернаторъ въ сопровожденю Впр. о. Махала Малиновского администратора архіепископіи въ нашомъ заведеніи, приближился ко трапезѣмъ и осматрива келіи ч. 1, 2, 3, 47, 39, 43. Яви веліе негодованіе ради нечуждыхъ брашенъ и безстрѣйства въ обитаніяхъ и одѣяніяхъ. Сего ради соборася владычествующій совѣтъ, сотвори сомнѣние, по коему весь народъ изгнавъ быти должень изъ келіи своихъ во учебныя музеа. Изволновася народъ, зане смущень бысть зѣло, и скорбѣно на хребтѣ своемъ. Изволненый народъ, како волны морскія переходящая по коридорахъ, никто не зная, яко се знаменіе вознамѣреннаго гусака, еже есть: вооруженіе въ лаваторы, въ гуслы и тимпаны, и лентіями чревопреносавія. — Лѣтописецъ.“

Дня 24 листопада т. р. робивъ питомецъ дукторъ Левъ Галицкій перше ригорозумъ зъ философіи, а 12 грудня того-жъ року испытѣвъ руской, нѣмецкой и польскон стенографіи. (Дальше буде.)

означеній годнѣвъ прибуло 8 процесій зъ Бѣлого-каменя, Черемошѣвъ, Ушиѣвъ, Бужка, Подлѣсы, Розважѣвъ, Пѣтрѣвъ и Закомара зъ 6 священниками. По-при рѣку уставилися процесіи. Тысячѣ народѣ залагали берега и майданѣ. Священники заняли мѣсе коло престола. Величавъ панорама! Сама хвиля якась невычайная, святѣ, небесна: се знати було по цѣлѣмъ покаяннѣмъ настроеню народу. Почалося водосвятіе. Одслуживъ его о. Данило Тавякевичъ при участіи оо. Л. Чемериньского зъ Пѣтрѣвъ, Я. Стеткевича зъ Бужка, Л. Тарнавского зъ Подлѣсы, Д. Бахталовского зъ Ушиѣвъ, Ю. Гаврилевича зъ Бѣлого-каменя. Хорѣ бѣло-каменецкихъ спѣвакобъ авелитавъ гармоничнымъ спѣвомъ святой обрядъ. По евангелію выголосивъ о. Данило Тавякевичъ своимъ грѣшнымъ голосомъ проповѣдь, въ которой вымѣвши передѣ очі вѣрного народу образы историчныя минувшости его, вскакувавъ на тѣ задачі, якихъ зъ свѣтъ сповѣсти Господѣ Богъ ему назначивъ и якихъ памятка нынѣшня свято на него вкладае. По освятеню воды, при котромъ до яконосъ части бѣдидавася образъ хрещеня Владимирового народу, бо люде вступали за водою въ рѣку, бѣдѣвано въ честь папы, Г. Вел. цѣсаря, Высочкопроесы. митрополита и православного руского народу „Многая лѣта!“ Вѣднѣ оголосивъ о. Данило Тавякевичъ народова, что на томъ мѣсеци здыгнелся величавый памятникъ тѣмъ громадами, котрі то свято на томъ мѣсеци обходили.

Зъ утѣхою невычайною, просто зъ одушевленнемъ вертавъ народѣ до дому, и певне, что той день не затресѣ въ его памяти нѣволи.

Крѣмъ того для укрьпленя памятки того обходу межѣ народомъ спровадивъ о. Д. Тавякевичъ зъ Золочева фотографѣ, который здымивъ той величавый образъ, чтобы его въ бѣлѣшихъ и меншихъ картонахъ межѣ народѣ розширити.

Что-до памятникѣ, то задумавъ о. Д. Тавякевичъ здымнати памятникъ св. Володимира зъ хрестомъ на томъ островцѣ, де правилося водосвятіе, гадѣа, котру, думаемо, привитавъ радо вся наша Русь, и коли буде потреба, причиниться до еи сповненя.

Зъ Снятина.

[Концертъ рускон мѣщанской читальни. — Нова бѣда. — Любительскѣ насѣ громадскихъ. — Народій пѣснѣи выборѣ.]

Передѣ двома недѣлями бѣдбулись тутъ (30 н. ст. вересня) третѣй зъ черги сего року спѣвно-декламаторскѣй продукциі руско-мѣщанской читальни, сполученъ зъ двома бѣдчатами. Дуже насѣ урадувала та бѣдчата, что члены читальни, по болѣшій части мѣщане и селяне, суть въ силѣ своимъ власнымъ силами уряджувати лѣпшій концертъ, ажь-бы можна сподѣватися. На концертѣ сей явилося богато мѣщанѣ и селянѣ, мѣщевои и замѣщевои интеллигенциі рускон, навѣтъ зъ Буковины, кѣлѣкохъ Поляковѣвъ и бѣдноручникѣвъ сѣмѣмъ околичныхъ чатаденъ. Замѣтна рѣчь, что изъ сѣвѣнскихъ мѣщанъ явилося на концертѣ мало людей заможнѣйшихъ, а болѣе менше-заможнѣхъ. Я при сѣй нагодѣ замѣчу, что сѣвѣнскѣй мѣщане, котрымъ годѣ заперечити доброго почутя руского, въ одной похвалѣйшій прикметѣ своей, именно въ опадности, идуть за далеко и показуются просто скупарями: часомъ треба де-що пожертвувати, отъ хочѣбы кѣлѣка крейцарѣвъ на концертъ... то богатѣй и тыхъ кѣлѣка крейцарѣвъ жадуе! Се вже не гарно. Але вѣрѣмо до концерту.

По сердечнымъ повитаню гостей мѣщаниномъ ч. Савлестеръ наступили продукциі. Мѣщанскѣ хорѣ подѣ управою диригента пѣвца п. Ив. Григоровича Гоза спѣвавъ зѣ нотѣ пѣвни, якъ: „Дѣвча въ сѣнѣхъ стояло“, „На берѣжку“, „Ой подѣ гасемъ“, труднѣйшій кушникъ „Завѣщанье“ Шевченка, забѣвчучю пѣсню „Ще не втерла Украина“, а чисто мужескѣй хорѣ спѣвавъ: „Ой не гараздъ Запорожцѣ“. Спѣвъ выпавъ добре, только въ мѣщанскихъ хорахъ за мало, хочѣ въ добрыхъ, басѣвъ и теорѣвъ на столько сильныхъ и милозвучныхъ соправѣвъ и алытѣвъ. Тутъ замѣтно, что дѣвчата сопранка и алытѣстѣ, будуча на вылетѣ зъ рѣдного гизда, яко жѣнки звычайно вже не учащаютъ на спѣвъ, то було-бы добре все завчасу подготувувати молодой спѣвнѣй силы женскѣй, а такожѣ зорганізувати хорѣ мужескѣй. Мѣжъ спѣвками гарно декламовали поезіи Устѣяновича, Франка и Мясляка Анна Григорѣвчова, Марія Чабанка, паробокъ Ив. Лашкевичъ и хлопчина Козилькевичъ. Однати держали: слухъ, фѣл. Ник. Ганкевичъ „Причины знесеня панщины“ а слухъ правѣ Карало Трильовскій „Про економію“. Концертъ закончивъ мѣщ. Савлестеръ промовою, зываючи мѣщанѣ, чтобы горнулись до просвѣты та науки и вписувалися въ члены читальни.

Наше мѣсто уцѣловлено новою — бѣдою. „Siostry Felicjanki“, розлучивши свои заганы по вѣхѣдѣй Галичинѣ, осѣли и въ нашѣмъ мѣстѣ. Ходять по домахъ, навѣрѣкряются людемъ, чтобы дѣти свои давали до нихъ въ науку — очевидно, чтобы ихъ польщено...

П. Лінде, звѣстный агитаторъ Мойсѣвскій и люстраторъ касѣ громадскихъ, бѣдставъ на основѣ своихъ „заслугъ коло касѣ громадскихъ“ подтвержденне на посадѣ люстратора на новыхъ шѣтѣхъ роковъ — тожѣ не диво, что ему на ново рѣжки выросли. Та якъ дуже настоицувася, бѣдбо тоу тѣ рѣжки — самѣ мусѣвъ навѣтъ въ касина выступити. На сѣмъ мѣсеци най намъ буде вѣдно запытати ч. выдѣлъ рады повѣтовой, чи п. Ліндего подтверждено на урядѣ люстратора такожѣ на основѣ его кондунты зъ Станиславѣвщины?

А другій поклѣбникъ Мойсѣ п. Пѣзу, что то до часописей писавъ свои кривенькѣй опростованъ за пана Мойсѣу, пришовъ при обѣдѣ

мѣсяца директора тутешной школы въ такъ смѣшные и непримѣные положенія, что навѣтъ п. Мойса, пріятель его, не хотѣвъ ему въ томъ помогти. Отъ „pańska przyjaźń“...

По селахъ нашего повѣта набѣдѣ поком-понувавъ я сѣвае пѣсни про остатніи выборы въ Сянтинѣ и оспѣвуе въ нихъ всѣ поганіи факты та героичѣ сужномъ славы... Ось на при-мѣръ:

Ой ты Мойса нещаслива (bis)
Що ты въ свѣтѣ варобила?
Черезъ тебе пѣсарь зъ Трѣбѣцъ (bis)
Пойшсь пасти дѣвкамъ воцѣ! —
и т. д.

П. Мойса, даючи передъ выборами пѣр-вѣйшамъ и писарямъ въ Заболотовѣ, такъ ихъ угостивъ, що пѣдхмеленіи пѣсарь зъ Трѣбѣцъ, вертаючи до дому, утопився въ мѣл-кѣхъ бродѣ. Друга и. пр. пѣсна односиться до выбора-Русина, що зъ „хрунѣства“ го-лосувавъ на п. Мойсу, а не на о. Кирила Га-морак.

Ой ты (стань и назви села) — овій (bis)
Якій зъ тебе хрунѣ Мойсовскій!
Якъ бы ты бувъ за Кириломъ (bis)
Не бувъ бы ты... и т. д.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

До „Pest. Lloyd-a“ доносятъ зъ Вѣднѣ, що верховодячіи круги войсковіи носяться зъ тою гадкою, чтобы въ артилеріи завести рѣдъ новой части складовой сего, организми войско-вого, именно движиміи группы батерій до облоги. Смыслъ планомъ займаеся головною ген. штабъ въ порозумѣніи зъ генеральнымъ инспекторомъ артилеріи. Мае то бути щось посереднього межі батеріями полными а крѣпостными и на разѣ мае бути заведенныхъ пѣтъ такихъ дви-жимыхъ батерій для облоги. Дѣй зъ нихъ бу-дуть уставленіи у Вѣднѣ, а по одной въ Пештѣ, Краковѣ и Перемышлѣ. Батеріи тѣ мають вы-лучитися зъ загальною числа батерій облого-выхъ и будуть приданіи або цѣлой арміи або поодинокимъ корпусамъ або комендамъ диви-зій цѣхоты до непосредственной розпорядимости. На цѣлой сѣй справѣ асть то важне, що треба буде зновъ аббѣлшити при артилеріи асть чи-сло овицѣрѣвъ такъ и рядовыхъ воиновъ.

Пѣсля „W. Corr“ маевъ бувшій провизо-ричний министр, судбѣнства, д. р. Пражакъ выготавити новелло до закона карного, котра була уложена зовсѣмъ въ дуѣхъ проекту до за-кона карного, уложенного Глязеромъ, и мала вже прийти сѣй сѣсія рады державной на по-рядокъ дневной. Позаякъ однакѣмъ гр. Шен-боръ выступавъ въ своихъ писмахъ рѣшучо противъ проекту Глязера, то здавѣ, що сѣя но-вела не буде вже предложена радѣ державной.

Одъ нѣколькохъ днѣвъ ходитъ поголоска, що Нѣмѣцѣ централисты мають въ наслѣдокъ новыхъ змѣнъ въ кабинетѣ выступати зъ ра-ды державной и въ той цѣли одбывають частіи нарады. До сего кроку спонукае ихъ ще болѣ-ше та вѣсть, що правительство хоче мабути поробити Чехамъ зновъ деякіи концесіи и въ той цѣли мало навѣтъ поклукати на наряду до Вѣднѣ намѣстника Чехъ бар. Кравца.

Правительство угорске заключило зъ рѣ-шѣннѣмъ сѣбкою финансовою угоду въ справѣ позички одного миліарда, за помощью котрого мають бути ссерованіи всѣ догвѣ державной. Незадовго мають бути емитованіи новіи паперы.

Кн. Генрихъ прускій прѣхавъ вчера зъ рана до Вѣднѣ. На дворѣи повѣтавъ его цѣ-сарь и архіепископъ. Кн. Генрихъ зробивъ одтакъ визиту архіепископу и бувъ на обѣдѣ у цѣсаря. Кажуть, что бнѣ мае поѣхати до Ру-муни въ гостину до короля румынского, по поголоска сѣя здавѣ бути неавѣрною.

Царь зъ царичею перебувають теперь въ Баку, хочъ може бути, що вже зъ ѡдтамъ вы-ѣхали, бо точныхъ вѣстей о подорожьи царской пары нема, позаякъ навѣтъ и урядовіи газетъ мало що о нѣй доносятъ. „Corr. de l'Est“ до-вѣдусъ зъ Петербурга, що царь мае прѣѣхати туда дня 27 жовтня, аще перебуде тамъ лишъ нѣколько днѣвъ и выѣде непосредственно зъ Петербурга до Констанца на ювилей короля Христіана. Вертаючи поступати царь до Бер-лина и ѡддасть визиту нѣмецкому цѣсаревіи.

„Нов. Время“ помѣстало рядъ статей пѣдъ заголовкомъ „Пята Авхля на нашомъ по-литикѣ“, въ котрыхъ безименный авторъ пѣд-писавшійся лишь „Русскій зъ Монто“, предла-дае, чтобы Россія порозумѣлася въ справѣ давнявскій зъ Австрією. Авторъ не радить Россіи, чтобы она въ заграничній политикѣ держалася панславизму, позаякъ народы сла-вянскій гравитують до Австрій, котра черезъ свое географичне положеніе мае культурный, экономичный и военный вливы на праднѣй-скій краѣ славянскій. Въ Авіи — каже авторъ — поступаемо мы успѣшно, бо маємо тамъ асену цѣль и програму, а на Балканѣ мы собѣ саміи зашкочили черезъ нашъ панславизмъ. Австрія поступала успѣшно, бо уважала ав-тономію славянскихъ народовъ. Россія не по-винна мѣшатися до внутрѣшнихъ справъ сла-вянскихъ народовъ, а повинна пильно за-вѣстѣ слѣдити и скоро Австрію щось узискае, жадаючи и для себе заплати. Для чего не мо-гли бы мы погодитися зъ Австрією надъ пѣд-ломъ Туреччинѣ? Правда, что тому станула-бы на перешкодѣ Нѣмеччина. Дальше выказае авторъ болѣе то шкоды принесла она Россіи и каже, что Россія мусить скинути собѣ зъ карку Нѣмеччину, а порозумѣтися зъ Австрією... Въ по-слѣдній статіи приходитъ авторъ до такого заключенія: „Россія мусить выступати зъ сво-ей абтегнѣнційной политикѣ. Бѣтъ то заведѣдѣи небезопасно въ важныхъ справахъ политичныхъ

держатися зъ далека. Россія стратитъ, против-ники зыскають на терѣнѣ. Коли ѡдтакъ голов-ніи вороги упорются зъ своими внутрѣшними справами, то приступать до спѣшной акціи противъ Россіи. Непримиримыми врагами Рос-сіи сѣтъ Нѣмеччина и Англія. Нѣмеччина готова изолювати Россію зовсѣмъ; для того повинна она радше помѣ-ритися зъ Австрією и спѣшно зъ нею поступати. На всякій случай не повинна Россія бути дуже переберчивою въ выборѣ своихъ пріятельствъ, а брати, що дастся. Мо-же можна бы также и Италію позыскати деакими уступками. Евентуально не треба бы также ѡдказуватися и ѡдъ союза зъ Фран-цією.“

Цѣсарь Вильгельмъ и гр. Гербертъ Би-маркъ вернули вчера рано до Почдаму, а гр. Гербертъ выѣхавъ заравъ до Фридрихсверге до своего батька, чтобы ему здати справу зъ по-дорожи. Въ Монахиумѣ задержався цѣсарскій поѣздъ лишь на такъ довго, доки не змѣнено машины а цѣсарь самъ навѣтъ и не показу-вався. Повѣтаны отже не было нѣякого.

НОВИНКИ.

Впр. митрополитъ Сильвестеръ выѣхавъ въ су-боту зъ крѣп. Готеровскимъ до Унева и тамъ забавитъ до суботы сего тыждня.

Одъ Выдѣлу руского товариства Педагогичного о-держуемо слѣдующе писмо: „Зъ прічинъ ѡдъ вы-дѣлу независимыхъ Загальнѣй Зборы руского това-риства Педагогичного не ѡдбудутся 1-го н. ст. падолиста, аще доперва въ грудни с. р. День Загальнѣхъ Зборѣвъ оглоситися пѣзнѣше.“

Руско-народный театръ давъ завтра въ поль-скомъ театрѣ „Пошились въ дурнѣ“ Кропивиц-кого и „Вечерницѣ“ Нѣщинского а въ среду въ сали „Frohslal u“ „Барона цыганского.“

Прощающе п. мин. Залеского репрезентаціею мѣста Львова ѡдбулое вчера передъ полуднемъ. П. Залескій запевнявъ, що и на новѣмъ своѣмъ становищи буде пѣддѣлѣвати интересы мѣста Львова.

Зъ Побука коло Скольного доносятъ намъ: Че-резъ нѣколько лѣтъ не было у насъ видко воиновъ, аже сего року неспѣждано оны зъявилися. Па-стухи думаячи, что сѣтъ безпечными передъ ни-ми, поішли въ второкъ минувшого тыждня до се-ла, забравши съ собою пѣсѣвъ, а ѡвѣцъ лишили въ кошарѣ. Тымчасомъ пѣдѣлѣлися воки до кошары. Перенолоханіи ѡвѣцъ розбили кошару и давалъ у-тѣкати цѣлою коровѣ въ лѣсы. Пастухи верну-вши за нѣколько годіи, не застали ѡвецъ. Надъ 50 ѡвецъ было позарызаныхъ та покарѣченныхъ, а вырванувалася лишь мала частина. Плачъ та нявѣрканіи чути было въ цѣломъ Побуцѣ, бо лишь та ѡвѣцъ была одинокимъ маеткомъ не одной вдо-вицѣ.

До рады повѣтровои въ Бродахъ при доповня-ючѣмъ выборѣ зъ болѣшихъ посѣбостей выбраннѣй одноголосно п. Б. Городиныйскій, влаетитель Кор-сова.

Выдѣлъ славянского кружка, основаного м. р. Ра-дованомъ Кошутичемъ, который розвинувъ стѣлько хошенной дѣятельности межі славянскою академич-ною молодежю, просивъ и сего року академич-ный сенатъ, чтобы позволить ѡдбывати засѣданія въ университетскій сали. Однакъ сенатъ мабути не добавитъ жадной въ томъ користи, мимо того, що одинъ зъ профессорѣвъ университета навѣщавъ кожде засѣданіе кружка и мѣгъ самъ выдати о нѣмъ якъ найлѣпше свѣдѣцтво, бо не позволявъ ѡдбывати сего року засѣданіи въ сали, оправду-ючись наказомъ зъ горы.

Панна Ирена Абендротъ або „руна руна мые“. Панъ Абендротъ, батько панни Ирены, бувъ ко-лись финансовымъ урядникомъ за всемогучого ше-фа секціи Хертека, а рицаръ де Абрагамовичъ, бувъ ще звычайнымъ собѣ Ормениномъ, що ро-бивъ козину и уганявъ часомъ зъ псами по лѣ-сѣ. Хертекови заблагосла дже точно оцѣнити грунтъ п. Абрагамовича, чтобы знати нѣколько бр-ти ѡдъ него податку, и выславъ на мѣсе коми-сію. При сѣй нагодѣ пѣзнавъ п. Абрагамовичъ одного дже честного и совѣтного урядника, а тымъ бувъ п. Абендротъ. Заравъ сѣбѣналися. Абендротъ добавивъ, що ѡбднѣй шляхтичъ не мо-же вже й дыхати, бо часы, коли козы поплачу-вали, давно минули, а ту хотять на него ще й податокъ наложити, — а п. Абрагамовичъ та-кожъ пѣзнавъ п. Абендрота. П. Абрагамовичъ ска-завъ до п. Абендрота: Ты менѣ тѣе... а я тобѣ того не забуду и стану также колысь въ приго-дѣ. Ну, все пошло добре. Часы змѣнилися. П. Абрагамовичъ ставъ посломъ зъ меншихъ посѣл-остей, а п. Абендротъ выросла дочка Ирена зъ такъ пречуднымъ голосомъ, что же лавъ не ста-вало 2000 зр., а зачудувала-бы цѣлымъ свѣтѣ. Иде п. Абендротъ до п. Абрагамовича и пригадуе, якъ то колысь бувало. Чому нѣ? — каже п. А-брагамовичъ, — а ѡдъ чего-жъ хлопскій податокъ? Отже на ѡднѣмъ зъ послѣднихъ засѣданъ сказавъ п. Абрагамовичъ зовсѣмъ отверто въ очіи цѣлѣй налатѣ, що паннѣ Иренѣ варто дати 2000 зр., ба навѣтъ и треба, бо днѣ за то заручився еи бѣт-кови, чоловікомъ, що знавъ и умѣвъ оцѣнити, що варта шляхтичъ и его грунтъ! Лишь соймъ я-косъ не зглянувся на п. Абрагамовича и не давъ п-нѣ Иренѣ 2000 зр., хочъ за нею промовлявъ и посолъ Гавзнеръ. Такъ то у насъ штука штукаю процивае, а хто знае, якъ то у насъ въ загаль-пѣдпиратѣ рѣзній штуки, бо певно не знайдѣе-нѣхто такъ наивный, якъ пос. Абрагамовичъ, що-бы безъ жєнады розказувавъ прилюдно про свои догвѣи вѣдчаности.

Огнѣ. Въ Пѣзнанцѣ гетьманскій, повѣта-скалѣтского, погорѣли чотири господарѣ; страта, въ части обезпечена, 4000 зр. — Въ Буковѣй, пов. самѣбурского, погорѣло 6 селянъ, зъ котрыхъ одинъ обезпеченый; шкода 5.700 зр. — Въ Мед-ведѣвцахъ, пов. буцацкого, згорѣли а фѣльварку двѣрокѣи Янѣвка, будыки, знаряды господарскіи и значий припасы зѣбжа; шкода 16.000 зр. —

Въ сѣлѣ Кавско, пов. стрыйского, выбухъ въ нѣчи зъ 18 на 19 с. м. огонь и за пѣвъ годиныи зничивъ майно трехъ господарѣвъ, зъ котрыхъ одинъ бувъ обезпеченый; шкода 3000 зр. Зго-рѣло зѣбже, одна корова а друга зловѣт попекла-ся такъ, что незадовго згинула. Сторожа огнева зъ сусѣдного села Кенигсау причинилися дже до того, що огонь не розширився при сильномъ вѣтрѣ на цѣле село.

Зъ Яворова пишутъ намъ: На запытанія деко-трыхъ Вѣщ. отцѣвъ подаю до загальнои вѣдомо-сти, что десятыи листѣвъ моихъ „Наукъ празнич-ныхъ“ есть уже выпечатанныхъ и що въ томъ мѣсяци печатанье скѣнчится. Скоро и переплет-чикъ свою роботу покѣнчитъ, то замовленіи при-мѣрники Вѣщ. передѣлѣтниками сейчасъ розсыла-тиса будуть. — І. Лозинскій.

Въ Краковѣ задержано въ четверъ, минувшо-го тыждня 10 особѣ зъ пѣвнѣчныхъ угорскихъ комитатѣвъ и 2 селянъ зъ Криницѣ, котріи зъ пѣдобрѣными паспортати безъ грошей хотѣли пуститися до Америки.

Сынъ противъ батька. Въ сѣлѣ Суткахъ, гу-берніи нижновгородской, Вас. Юдинъ, 13-лѣтний хлопецъ, рѣшивъ помѣститися на своѣмъ батьку за-те, что той часто каравъ его и остро зъ нимъ ѡбходився. Коли отецъ вертася зъ поля, сынь взявъ набиту стрѣльбу и сховавшись въ корчахъ, выстрѣливъ до него. Отецъ унавъ залитый кровію и кликавъ на помощъ сына, спѣдѣваючись, що по-чѣе и надѣйде. По якѣмъ часѣ сынь пріишовъ и отецъ пославъ его по конѣ. Василь завѣсивъ тымчасомъ стрѣльбу назадъ въ своѣмъ мѣщи и повѣдомивъ своихъ о нещастіи, та сказавъ, что треба выслати конѣ. Одинъ селянинъ привѣвъ батька до дому. Хлопецъ почавъ плакати нѣбы то зъ жалю, а нѣкому не внало на гадку, чтобы ѡнъ самъ то зробивъ. Ажъ урядникъ полиційный вы-слѣдивъ, что то сынь стрѣливъ до батька, до чо-го той вѣднѣ признався.

Позовъ безъ позывателя. Одинъ зъ тутешныхъ урядникѣвъ зѣлѣзницѣ доставъ въ ѡднѣмъ мѣсяци нѣколько возванъ до суду. Позывателями були осо-бы незнакомыи тому панови, отже хотѣли пѣзнати ихъ и ихъ претензіи становъ лично на тер-минахъ, однакъ нѣколы не мавъ счастья видѣтися зъ позывателями, въ наслѣдокъ чего кождый по-зовъ упадавъ яко неважный. Урядникъ слѣдитъ теперь за тыми цѣкавыми позывателями.

Одъ пѣдданства російского увѣднѣннѣ: пн. Генр. Ярецкій, директоръ оперы у Львовѣ, и кн. Влад. Княпинскій, профессоръ университета Я-гайлонского.

Жарты артиста. Одинъ французскій критикъ пише о славномъ актѣрѣ Фридр. Леметрѣ, что той приготавляе до кождои новой роли пѣйперше въ щоденномъ житіи. И такъ ѣдучи разъ почтою, хотѣвъ навѣститъ роль недужого. Отже поблѣдѣ, руки упали, почавъ стогнати и суетатися такъ, що подо-рожній думали, что напала его холера. Вѣзъ за-тримано, а Леметрѣ ставъ назадъ такимъ, якимъ бувъ перше, радъ, что ему роли удалася. Разъ зновъ увѣднѣннѣ ѡнъ до каварнѣ, змѣривъ всѣхъ вызываючо и згѣрдно и сѣвши коло стола, де си-дѣвъ офицеръ зъ жѣнкою, поводився такъ не-прілично, что той жакадавъ вышена. Тогда Леметрѣ почавъ удавати идиота. Офицеръ здыгъ раменами и ѡдѣвши. Леметрѣ сѣвъ ѡдтакъ до иного стола и зовсѣмъ спокѣбно читавъ газе-ту, якъ-бы нѣчого не зайшло.

Масный гонимъ. Проф. Захаринъ, вѣзванный зъ Москвы до недужого банкира зъ Кієва, жидъ Бродского, одержавъ за одну визиту 6000 ру-блѣвъ, а коли родина просила его, чтобы за ту-саму вынагороду лишився ще одинъ день, профе-соръ заявивъ, что не може, не маючи часу.

Новый брильянтъ привезено сими днями до Пе-тербурга, знайденный въ полудневной Африкѣ, ве-личины сѣрбного рубля. Онъ важитъ 115 кара-товъ, мае легку жовтаву ѡдѣтъ и есть власно-стею синдикату англійскихъ банкировъ.

Убиство. Іос. Бѣлѣцкій, молодой дендентъ въ Варшавѣ, утративши свое занятіе, рѣшився забити жѣнку и себе. Отже пріишовши до хаты, розказавъ о томъ жѣнцѣ. Жѣнка почала его про-сити, чтобы того не робивъ, а коли просьба нѣчо не помагала, почала кликати о помощѣ. Бѣлѣцкій тымчасомъ выстрѣливъ разъ до жѣнки а ѡдтакъ до себе. Жѣнка зѣмляла зѣ страху, а мужъ вѣд-ливъ себе просто въ сердце и умеръ на мѣсци. Жѣнцѣ не сталося нѣчо, бо куля застряла въ тюрнюрѣ.

Кошты подорожи цѣсаря нѣмецкого до Вѣднѣ и Риму ѡбчислено на пѣвъ миліона зол. а. в.

Комитетъ церковный въ Кіѣданѣ складасъ на сѣмъ мѣсци подяку п. Іос. Ключевскому за хоро-шу работу и артистичну снѣцкеру иконостаа, ко-трый п. Іос. Ключевскій сими днями выкѣнчивъ.

Дрѣбнѣи вѣсти. Цѣсарь удѣливъ гр. кат. ко-митетови парохіальному въ Стриганцѣ, пов. то-машкого, 50 зр. запомоги на ѡдбыванье церкви. — Рада мѣста Старои Соли надала одноголосно п. Волод. Буцацкому, тамошному, судіи, почетне горожанство за заслуги для добра мѣста. — То-доръ Штаальбергеръ, бувшій профессоръ въ гим-назіи св. Анни и директоръ гимназіи св. Яцка въ Краковѣ, померъ также сими днями. — Лянд-графъ чешскій, Фридрихъ, вертаючи зъ подорожи насколо свѣта, утонувъ въ дорожѣ зъ Батавіи до Сингапоре, поховзнувшись на покладѣ. — Тря-сенье землѣ навѣстило деякіи мѣсцевости Вѣснѣи.

Надѣслане.

Для глухихъ. — Дуже цѣкаву розправу, ѡбймае-ючу 132 сторони, илюстровану, цѣро глухоту и шумъ въ ушакъ и ихъ лѣченье безъ пе-решкодъ въ занятіи посылае за 20 кр. оплатно J. H. Nicholson, Wien IX, Kollingasse 4. 2476 16—52

Вѣсти зъ Еп. Перемыскон.

Завѣдѣтельство парохіи въ Лѣщоватѣмъ, дек. лѣсковъ, одержавъ о. Теоф. Хомицкій.

Сотрудничество самостоятельное въ Тершовѣ, дек. старо-самѣбурского, одержавъ о. Леонидъ Шер-мелакъ.

Кан. институтію одержали о. о.: Гринг. Ва-силькевичъ на Лужокѣ горѣшнѣй, дек. старо-самѣбурского и Кар. Вѣлкотъ на Мышлятичѣ, дек. мостиского.

До кан. институтіи вѣзваннѣи о. о.: Гоанъ Кирилянъ на Немировѣ, дек. любачѣвского и Ант. Паславскій на Вѣлтерѣ, дек. потѣлицкого.

Наука, штука и литература.

Рускій народный театръ. Хѣба на смѣхъ та ироничнѣи дотены дже численно зѣбраной поль-ской публики, а на соромъ и прикрѣсть нечислен-ной громадки присутныхъ Русинѣвъ ѡдговаръ-нашъ театръ мин. суботы на дошкахъ Скарѣбѣв-ской сцены оперетѣ „Чорноморцѣ“. Неща-сливѣйшого выбору не можна було зробити. Шту-ка та повна самыхъ нѣсенѣтницъ, безъ звязи и змыслу, а до того дикія еи повна грубостей и прямо неприличныхъ высловѣвъ. До того и вы-конанье штуки не зовсѣмъ ѡдповѣдало тымъ на-дѣямъ, якѣ можна було класти на силы нашего театру. Хоръ въ першомъ актѣ за сценою вы-павъ дже слабо, на салю чути було ледви нѣко-лька зовсѣмъ негармонійно зъ собою сполученыхъ голосѣвъ; п-ѣ Пѣдвысоцка въ роли Драбни-хи страшно разила неприроднымъ крикомъ, п-на Радкевичъ въ роли Кулины дистонувала осо-бливо въ послѣдній аріи першого акту, п. Гу-левичъ спѣвавъ партію Ілька зовсѣмъ лихо. П-ѣ Кльшевска, Осиповичева и Кирицка та п. п. Стечинскій, Яновичъ и Пѣдвысоцкій грали добре, однакъ не могли уратувати штуки и за-терти того прикрого вражѣня, яке робила цѣ-лѣсть. Руска публика выйшла зъ того представле-ннѣ зъ дже неприятнымъ чувствомъ и мае спра-ведливый жалъ до дирекціи руско-народного теа-тру, что такъ мизерно запрѣзентувала рѣдну шту-ку передъ чужою публикою. Не вже-жъ не мо-жемо зъ нѣчимъ болѣше показатися передъ свѣ-томъ, якъ лише зъ „козачкомъ“, который вправдѣ выкикуе грѣмкіи ѡпески, але не може бути ще нѣякъ артистичнымъ мѣриломъ нашомъ штуки. До того и тутъ треба задержати границѣи и стере-гитися такихъ неприродныхъ еволюцій, котріи, хочъ и свѣдѣчать о великой зручности, суть нашому на-родному танцеву зовсѣмъ чужіи.

Завтра с. е. въ второкъ дня 23 с. м. высту-пить нашъ театръ, зновъ на сценѣ Скарѣбѣвской и ѡдговаръ оперетку Кропивицкого „Пошились въ дурнѣ“ та Нѣщинского „Вечерницѣ“. Чи представленье то буде въ силѣ затерти пога-не вражѣнне суботнѣшной неудачи? Сумѣваемъ о томъ а то ддятого, позаякъ оперета „Пошились въ дурнѣ“, хотѣлъ что-до першого акту пѣдъ ко-ждымъ взглядомъ удачна, то за те два другіи акты значно слабѣи и грѣшатъ неприродными ситуаці-ями и деякими тривіализмами. И такъ прим. зо-всѣмъ несмачною есть цѣла постатъ Нечипора зъ его ажъ до крайной монотонности идущою фразою „выливъ зъ кумѣмъ Петромъ двѣ чарки“. „Ве-черницѣ“ Нѣщинского вправдѣ ѡдзначаються пре-гарною музикою, та зновъ вокальнѣи силы нашего театру, достаточныи на малу салю, ледви чи пока-жуться такими для великого Скарѣбѣвского теа-тру. Не маючи ѡдповѣдныхъ силъ, лучше было-бы не браться за подобій выстуны, котріи руской сценѣ не приносятъ аніи славы, аніи морального хѣбна...

Взоры руского письма уложивъ и написавъ п. Іос. Пюркевичъ, учитель при школѣ Маріи Магдалины, выдаю товариство Педагогичне свои-мъ накладомъ, а рада школьна удѣлила имъ а-пробату.

Конкурсы, именования, перенесения и пр.

Конкурсъ. Окружна рада школьна въ Рога-тинѣи розинуюе конкурсъ на посады при женской школѣ 4-класовой въ Рогатинѣ: одну зъ платнею 500 зр., другу зъ 300 зр.; при 2-класовой школѣ въ Вурштинѣ на молодшого учителя зъ плат-нею 270 зр., и при етат. школѣ въ Сернѣкахъ середнихъ зъ платнею 300 зр. Подаватися до кѣнціи падолиста с. р.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдень 22 жовтня. Кн. Генрихъ прус-кій представився яко капитанъ корветы адми-ралови Штернекови. До Букаренту кн. Ген-рихъ не поѣхавъ а ѡдѣхавъ просто до Бер-лина.

Берлинъ 22 жовтня. Праса тутешна ѡд-зываетъ неприхильно о змѣнахъ въ австрій-скомъ кабинетѣ. — Фактъ, що папа дарувавъ гр. Бисмаркови и другимъ достойникамъ ме-далѣи зъ выставки ватиканской, поясняютъ тымъ, що цѣсарь дарувавъ папѣ лишь таба-керку.

Атины 22 жовтня. Данскій наслѣдникъ престола заявивъ тутешному бурмистрови, що данская родина королевска не пристаде-бы на то, чтобы кн. Вальдемаръ бувъ княземъ бол-гарскимъ.

Вѣдень 22 жовтня. Намѣстникъ Гали-чины, гр. Бадені, бувъ вчера на авдієнціи у цѣсаря.

Мадридъ 22. жовтня. Кризу въ каби-нетѣ залагоджено а кортезы скликаю на 15. грудня.

Переписка Редакціи и Администрации.

Всч. В. К. въ Тел... Жаданіи лѣосы выслано въ суботу. — Всч. А. М. въ Войтъховичахъ. Запла-чено до кѣнціи року. — Вп. І. Я. въ Аннѣ. За IV. кварталъ заплачено. — Всч. А. Я въ Лѣвинѣ. За III. кварталъ дѣстали. — Всч. Я. Б. въ Пере-мыловѣ. Заплачено до кѣнціи року.

Въ театрѣ гр. Скарба.

РУССКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

Во Второкъ дня 11 (23) Жовтня 1888.

ПОШИЛИСЬ ВЪ ДУРНѢ

комична народна оперета въ 3 актахъ. — Слова и музыка М. Кропивницкого.

Масинъ Кукса, богатый мѣрошникъ . . . К. Подвысоцкій
Оришка, старша его дочка . . . К. Клышевскі
Стефанъ Дранко, богатый коваль . . . А. Стечинскій
Горпина, его дочка . . . Д. Кирицка
Антонъ, наймитъ Куксовъ . . . С. Яновичъ
Василь, наймитъ Дранка . . . А. Клышевскій
Скакупецъ, волосный писарь . . . М. Кирицкій
Нечипоръ, захойный чоловікъ . . . О. Осиновичъ
Парубки, дѣвчата, гости. — Дѣсны въ мѣстечку.

ЗАКОНЧИТЬ:

ВЕЧЕРНИЦЪ

Актъ II. зъ оперы „Назаръ Стодоля“. — Слова и музыка П. Нѣжинскаго.

— Козанъ въ 4 пары. —

Надослане.

Аптека **РУКЕРА** у Львовѣ
порукае 2460 212 ?
препараты зъ гумы и выробы каучуковій для
потребы хирургичныхъ и иншихъ подобныхъ.

Фабрика знарядовъ рѣзничныхъ и гисерия

М. PETERSEIM-A

зъ Краковѣ при улицѣ Довгой порукае свои вы-
2389 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 94 ?

По поворотѣ ординую якъ давѣйше

2616 **Д-ръ Ц. Штембартъ**

одъ години 3-4 ул. Баторія ч. 26

Лѣкаръ дентистъ

Маркъ

дипломованый на университетѣ вѣдѣнскѣмъ
отворивъ 2607 6-?

Ателіе дентистичне

при ул. Галицкій ч. 1.1. поверхъ и ордину одъ 9 до 6 год.

Выгтовляе штучный зубы и цѣлы шокы, о-
перты на тисненю воздуха посяла найповѣйшю
американской системы. Выконуе великы операції
безъ болю при помочи кокаины. Пломбуе надисо-
ваны зубы золотомъ, сѣрбломъ, цементомъ и т. п.

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

зъ п. к. упр. фабри-
ки ликеровъ, розол. **И. А. Бачевского**
и оцту ц. к. придворного
доставника
у Львовѣ.

Марка	въ фляшцѣ а ¼ антр.	Цѣна.
*	зр.	—70
*	зр.	—90
*	зр.	1-00
*	зр.	1-50
*	зр.	1-20

СТАРКА ЛЬВЧИНА

зъ р. 1840 зр. 2-50
зъ р. 1830 зр. 3-00

Одъ коли заложена фабрика, с. в. больше якъ одъ столѣтъ, най-
больше заходу було выробъ житной **СТАРКИ**, такъ въ краю якъ
и за границею великы цѣны, и ульшиши и поручаю тую-жъ яко на-
питокъ о знаменитѣмъ и нѣжномъ, а лагодномъ смаку, который
тысячи моихъ впов. одбирателѣвъ ужинае замѣстъ **COGNAC-У**. Продуктъ
сей вывозу въ значной сколѣности до **Нѣмечины, Итали, Румуніи**
и до **Ориенту, а въ Астро-Угорщинѣ** сей родъ выключно числѣтъ ты-
сячи одбирателѣвъ.

Найдодѣйшье спроваждати **СТАРКУ** почтою въ пакетахъ а 5 ки-
ло, маючихъ 2 фляшки. 2361 31-52

Знакома одъ многихъ лѣтъ

РОБОТНЯ

всякого рода мужескихъ одеждъ а спеціально для П. Т.
свищенниковъ

ГЕВЕР. ВАЛИГУРСКОГО

2636 2-12

у Львовѣ,

при улицѣ Сикстуской ч. 6.

Працюючи довѣйшъ часъ въ перворядныхъ заведеніяхъ кра-
вечкихъ въ краю и за границею и засмотрѣвши свой магазинъ
въ добрый матеріи берненьскій, французскій, англійскій ит. есмы
въ станѣ досодати наибольшимъ вымогамъ Высокопоставленю
П. Т. Публики.

Всякій замовленіа на убранія цивильны, урядовы
а особливо для Всеч. Священниковъ, роблю на частъ,
посля моды, смаку, тревалости и по можливо низкихъ
цѣнахъ.

Порукаючися ласкавымъ изгладомъ Священниковъ зостаю
зъ высокимъ поважаньемъ

СЕВЕРИНЪ ВАЛИГУРСКИЙ.

Маріяцельскій капль жолудковій

знаменито дѣлаючій у всѣхъ недугахъ
жолудка.

Незрѣваній при браку апетиту, сла-
бѣмъ жолудку, вонючѣмъ оддыху,
квашѣмъ оддыху, здуто, колыцѣ,
катаръ жолудка, газѣ, твореню си-
пску и камъничковѣ въ мѣхури,
при надто великой флегмѣ, жовтацѣ,
одиножю и блуваню, болю головы
(если походить зъ жолудка), корчахъ
жолудка, задненю, перетяженю жо-
лудка стравами и напоями, при хро-
бавахъ, недугахъ селезенки, печенки
и геморойдахъ. — Цѣна фляшочки
разомъ зъ приписомъ 40 кр., подвойномъ 70 кр.

Головна высылка у антикаря

КАРОЛЪ БРАДЪ КРОМЕРИЖЪ (Kremsier) МОРАВА.
Маріяцельскій капль жолудковій не суть нѣякимъ
средствомъ потайнымъ. Складовъ части поданъ суть при
каждой фляшочкѣ въ приписѣ.

Правдивый можна купувати у всѣхъ
2351 31-52 антикахъ. 22

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивый Маріяцельскій ка-
пль жолудковій рѣзно фальшуютъ и насильдуютъ. — На
знакъ правдивости муситъ каждая фляшка бутъ зави-
нена въ червоне запакованье, заосмотрене въ повѣшю
марку охорону и при каждой фляшочкѣ на приписѣ
муситъ находитися, ще сей приписѣ друкованый у Г.
Гуска въ Кромерижу.

Правдивый можна купити: У **Львовѣ** въ анти-
кахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайло-
фера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколаша, Якова
Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Склепинского, Г. Веворско-
го, Ари. Раппапорта. — Въ **Белѣ** у ап. Гросса. —
Въ **Бобровѣ** у ап. Бальбини Меланджон. — Въ **Бро-**
дахъ у ап. Брониса. Витославского, Мих. Кулики,
Вильг. Ландесберга. — Въ **Бережанѣ** у ап. А. Ад-
Дурета, Іос. В. Лоббса. — Въ **Владиславѣ** у ап. А.
Бжеса. — Въ **Варшавѣ** у ап. Венед. Книвобло-
кого. — Въ **Вильнѣ** у ап. С. М. Траупфель-
нера. — Въ **Вроцлавѣ** у ап. А. Айхмилера, П.
Партикевича. — Въ **Глинѣ** у ап. А. Гельма.
— Въ **Золочевѣ** у ап. Франца Петеша. — Въ
Копичинцѣ у ап. Редера. — Въ **Мельни-**
цѣ у ап. Кроковского. — Въ **Мостѣ** у ап. А. А.
у ап. І. Жолниского. — Въ **Немировѣ** у анти-
каря Предимирского. — Въ **Перемышлѣ** у ап.
ап. Омель. Барановского. — Въ **Радеховѣ** у ап. Яс-
невича. — Въ **Розвадовѣ** у ап. Винк. Грабовского. —
Въ **Роздольѣ** у ап. Людов. Мерзвинского. — Въ **Сам-**
борѣ у ап. І. Алексевича, К. Мареша. — Въ **Ско-**
льмѣ у ап. С. А. Ленковского. — Въ **Соколовѣ** у
ап. Андр. Данчака. — Въ **Соколі** у ап. Евг. Высо-
чанского. — Въ **Старомѣ** у ап. Ад. Палес-
кого. — Въ **Стрыѣ** у ап. Чалбазаного, В. Ко-
мовского. — Въ **Турѣ** у ап. Жиг. Козинского. — Въ
Тернополѣ: ап. Леона Фляшманна и Фр. Ямругеви-
ча. — Въ **Устрикахъ** у ап. Альф. Яструбского.

Фабрика Бѣлошкорництва

Іоана Пасѣчника

въ Стрыѣ Шумаяшина Нр. 20 а
пріймае до выправы шпоры именно: оле-
ней, серны, медведѣ, вонки, лисы, псы,
заяцъ и т. п. и фарбуе ихъ заразомъ
на черно, бронзово и жовто по умѣро-
ваныхъ цѣнахъ. Порукаючися ласкавымъ
изгладомъ впов. Публики зъ додаткомъ,
що по укѣчено 20-лѣтню практикѣ у
п. Вайнера, отворивемъ варетатъ на
пласу руку. 2638 1-6

МАСЛО

найдешевше и найлѣпше
лише

въ торговлѣ сельскихъ продуктовъ

Станиславы Песель

2597 Галицка ч. 15. 14-?

А. РОЗМАНИТЬ

КРАКОВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатовъ

кавы и Кавы Ф. говои

въ Раковицѣхъ

подъ Краковомъ.

Выробляе зъ сырого продук-
ту власной плятаціи всякій
родъ цикоріи и штучной ка-
вы, котры одначаются бо-
гатствомъ частей пожыныхъ
а такожъ знаменитымъ сма-
2286 комъ и запахомъ. 43-0

Фабрика порукае передоватъ:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ

(шуклядахъ).

Сурогатъ кавы въ склянкахъ.

Шротову каву французску

Розманита.

Цикорію краковскую горку

Каву янгову.

Цикорію каву перлову.

(Новѣсть!!)

Каву краковскую добѣрну въ

скринькахъ.

Купити можна въ На-

родныхъ Торговляхъ и у всѣхъ

иншихъ торговляхъ. 22

НОВОУРЯДЖЕНА ТОРГОВЛЯ

ВИЛЬГЕЛЬМА СИДОРА

въ европейскѣмъ готеліи

при плацу Маріяцкѣмъ ч. 4.

порукае въ наибольшѣмъ выборѣ

найновѣйшій Матеріи вовняный

на дамскій сукитъ.

Плюшъ и Оксамиты.

Великій запасъ хустокъ теплыхъ ГИМАЛАЯ и

французскихъ зъ заполочѣ.

Всякій приборы до кравеччины и шитя.

КОРОНКИ и овшитя до суконъ.

Оригинальный французскій широкъ.

Пробки на жаданье оплатно.

При одержаню 100 зр. отускаея 4%.

2635 2-6

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимаетъ вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

4 1/2 % на рѣкъ.

2319 18-?

ВЕЛИКА ГРОШЕВА ЛОТЕРІЯ

500.000
марокъ

подае яко наибольшу вы-
грану въ найбасливѣмъ
случаю найновѣйша велика
державою Гамбурга гаран-
тована лотерія грошева.

Спеціально-же:

1 Прем. а М.	300.000
1 выгр. а М.	200.000
1 "	100.000
1 "	75.000
1 "	70.000
1 "	65.000
1 "	60.000
2 "	55.000
1 "	50.000
1 "	40.000
1 "	30.000
8 "	15.000
26 "	10.000
56 "	5.000
103 "	3.000
206 "	2.000
612 "	1.000
888 "	500
30199 "	148
16991 выгр. а М.	
300, 200, 150, 127,	
100, 94, 67, 40, 20.	

Найновѣйша, высокимъ прави-
тельствомъ державнымъ въ **ГАМБУРГѢ**
дозволена и цѣлымъ скаромъ держав-
нымъ гарантована лотерія грошева мас-
98.000 лосѣвъ, зъ котрыхъ 49.100
повно выграють. Цѣлый капиталъ при-
ходящій до лосования выносите

9,345.605 Марокъ.

Ся грошева лотерія одначася
особливо тытъ добрымъ уряд-
женіемъ, шо всѣ 49.100 выграиъ,
котры суть выписаны въ побѣщъ
стоящій табелі, приходять до пев-
ного порѣшенія вже въ колькохъ
мѣсяцяхъ а то въ семохъ по собѣ по-
степенно поступающихъ класахъ.

Головна выграна пошши класы зъ-
веситъ 50.000 марокъ; зоблашася
одтакъ въ другѣй класѣ на 55.000, въ
третѣй на 60.000, въ четвертой на
65.000, въ пятѣй на 70.000, въ шестѣй
на 75.000, а въ семѣй есентуально на
500.000, спеціально же на 300.000
200.000 марокъ и т. д.

До участи въ той великой лотеріи
грошовой запрошуе отсытъ найбасли-
вѣйше подписаный Дѣтъ торговый.

Поважаныхъ замовлющихъ по-
сылать долучити припадѣющъ сумы въ
австр. банкнотахъ або маркахъ почто-
выхъ до замовленія. Можна такожъ по-
сылать грошъ наказанми почтовыми, на
базанье выключуется такожъ припору-
ченія за послѣплатою.

До тигенія выграною першою класъ
коштуе

1 цѣлый лосъ ориг. 3.50 зр. а.в.

1 полов. лосъ ориг. 1.75 зр. а.в.

1 четверть лосъ ориг. 0.90 зр. а.в.

Каждый получить на руку оригинальный лосъ заосмотренный гер-
бомъ державнымъ а рѣвночасно и урядовый плятъ лосования, зъ которо
видко всѣ близшія поименови. Заразъ потлигено получить каждый без-
ручій участъ урядову листу выграныхъ, заосмотрену гербомъ держав-
нымъ. Выплата выграныхъ слѣдуе послѣ пляну ретельно и подѣ гаран-
тією державы. Наколи-бъ неожиданно получителю не годився плятъ ло-
сования, то мы радо готовъ ведогбодий лосы передѣ тягненемъ назадъ
звѣти и оддати получену за нихъ суму. На базанье выслася уря-
довой плятъ лосования на передѣ даромъ. Шобы мы могли всякій
замовленія старанно выконати, то просимъ янъ найскорше, однаже
на всякій случай передѣ

31 жовтня 1888

2628 2 2

въ котрымъ то дни наступитъ тягненье намъ надѣслати.

VALENTIN & COMP.

Bankgeschäft, Hamburg.

На другій тыждень тягненье.

Лѣосы зъ Цѣсарской Ювильной Выставы Промысловой лише 50 кр.

Головна выграна 25.000 Гюльденѣвъ

Лѣосѣвъ дѣстати можна въ ред. „Дѣла“ и въ конторахъ вымѣны Авт. Шеленберга и Сокаль & Диліенъ.

2610 12-?

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часонисъ.

Выдавецъ и одвѣчалный редакторъ Иванъ Белей.

Цапѣръ зъ сабр. Черлянскон.

Зъ друкарнѣ тов. вж. Шевченка подѣ зар. К. Воднарскаго.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вибліотека найзнам. повістей“ виходить в вівторок, і в вівторок і п'ятницю на черембу разом з „Діло“.

Предплату на „Діло“ приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника 11, і Бюро газет ул. Кар. Людкевича 9. У Відні Haasenstei & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelink I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; G. L. Daube & Co. Предплата на „Діло“ і на додаток за иностранці платити у Львові.

Діло

Предплата на „Діло“ з літер. додаткомъ в Австрії: за Заграницею:
на цілий рік . . . 18 ар. на цілий рік . . . 24 ар.
на пів рік . . . 9 ар. на пів рік . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4:50 ар. на чверть року . . . 6 ар.
на місяць . . . 1:50 ар.
у Львові:
на цілий рік . . . 16 ар. на пів рік . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1:35 ар.
Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Рекламні кооперативні вільні б'єт порт. — Неоднократно коштує 8 ар. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 ар. б'єт одним стрічком печатком, в рубр. „Надобавок“ по 20 ар. а. в. Подяки числяться по 10 ар. б'єт стишка.

Зь днем 1 (13) жовтня почався новий чвертьрічний видавничий „Діло“ з „Вибліотекою найзнам. повістей“. Просимо П. Т. Предплатників, щоби зволіли як найскорше прислати записки і предплату.

„Czas“ о новомъ намѣстнику.

Іменований гр. Казимира Баденіого намѣстникомъ Галичини вітає „Czas“ зь 21 жовтня вступною статією, багатою на красноріччя, солодкий надб'єт для справ польських і для удержання сторонництва краківського на дотеперішній р'яшуючій становищі в краю, і зь аспірацією на розширення автономії Галичини, яко „провінції польської“ в Австрії.

„Czas“ каже:

За іменування гр. Каз. Баденіого намѣстникомъ всімъ передовсімъ віддай короні, відтакъ президенту теперішнього кабінету. Зміна в найвищій управі краю вийшла зь konieczności, якої? — „Czas“ не говорить, але надб'єт, що зь зміною настане якісь (?) спасенний зворот в життю публічності і в судб'ї Галичини, — тоя „польської провінції“ монархія. Власть досталася вь двохд'їй руки, по чьмъ послѣдує направа інституцій краєвих і розвід добробуту краю, чого, як виходить зь „Czas-у“, досі не було. Орган краківскій думає, що се ще не все, що потрібнимъ єсть для добра краю і добра справ польських, але вь теперішніх обставинах більше вискати було труднимъ діломъ. Зь іменування сь „Czas“ і его сторонництво, що уважає себе більшостю вь краю (?), вповні вдоволені. Гр. Каз. Бадені послужав зь раніш сторонництвомъ краківському. Наколи-жъ посоль сего сторонництва став кандидатомъ монарха на становище намѣстника, то „Czas“ уважає ту обставину наче-бъ дозволя для себе і своїх. Яко намѣстникъ повиненъ по гадцѣ „Czas-у“ гр. Бадені піддержувати і надалі власть сторонництва краківського, відтакъ зь добромъ цілого краю (!). Одъ нового намѣстника надб'єт „Czas“ сильної і розумної управи і р'язкости вь адміністрації, свободної одъ оковъ бюрократизму. Задача не легка, але вь теперішніх обставинахъ важко важко. О скільки гр. К. Бадені стояв до нині близько до сторонництва краківського, то о скільки більше „Czas“ покладає вь ній свої надб'єт. Поббч доброй адміністрації належало-бъ удержати карб'єт вь органахъ адміністраційнихъ, чого, відко, „Czas“ досі не змігъ домогтися (?). Вь краю повиненъ заволодіти ладъ і порядок, которого досі такожъ „Czas“ не бачивъ, а о котрому то ладъ має свій своє окреме поняття. До тихъ результатівъ радить органъ краківскій стрѣмити поволі, не вывертати всего наразъ. Новий намѣстникъ повиненъ ввести вь адміністрацію нові елементи, а за взоръ до всего взяти собі адміністраційний порядок колишнього Вел. княжества Варшавського а часи Голуховського. Члени адміністрації мають одушевитися і перенятися традицією, розумієсь польською, а змінив снхъ повинна суспільність польська дождати зь терпеливістю.

Одъ гр. К. Баденіого надб'єт відтакъ „Czas“ більшою ініціативою вь справахъ морального і матеріального дивення краю, значить оборони інтересівъ Галичини супротивъ держави, вь чьмъ повиненъ новому намѣстникові прийти вь поміч новий міністеръ для Галичини.

По тьмъ всьмъ переходить „Czas“ такожъ до справ руских і каже:

„Суть у насъ люди, що справу ту перещинують, суть другі, що майже перещинують вст. Намѣстникъ, представителъ цѣсара і влади, не може стати на нѣ на одній, нѣ на другій крайній вь тьмъ дѣлѣ становищі. Мусить бнз дивитися на справу руску зь точки поглядівъ держави і не спеціальної або партійної, але загальної інтересівъ краю. Зь-бдн випливає обовязокъ: порозуміватися вь тій справі якъ і вь іншихъ зь міністромъ для Галичини і йти зь нимъ рука объ руку. Комбінація Залескій-Бадені дає вь тій справі поважну і повну поруку.“

„Czas“ має остаточно надб'єт, що новий намѣстникъ покличе людей зь его табору до адміністрації краєвої, щоби „ludzie wiśniwi“ находились на wiśniwiach miejskich, а потімъ виває весь край, щоби вийшовъ зь дотеперішньої апатії і вправ вь лучшу будучність. На тьмъ і кончатся менторство „Czas-у“.

Мы вже мали нагоду висказати гадку, якъ народъ рускій приймає іменування гр. Казимира Баденіого намѣстникомъ Галичини. Гр. Каз. Бадені яко посоль на соймъ краєвий ніколи не заявивъ своєї прихильності для Русинівъ, а передъ двома роками голосувавъ противъ заснованя окремої рускої гімназії вь Черемислі. Може бути, що вь тій справі гр. Каз. Бадені, яко посоль неприхильного

вамъ сторонництва краківського, улягъ пресії того-жъ сторонництва. Але заявляємо отверто, що Русь галицька не радо дивилася-бъ, наколи-бъ гр. Каз. Бадені на становищі представителя корони підб'єт вь надаліш поняття краківських панівъ о справі рускій. Того, на словахъ, не допускає навіть самъ „Czas“, кажучи, що годъ намѣстникові стати на становищі партійномъ, а вже-жъ ніколи на становищі неіацій справы руской. Того ми не надб'єт, бо повно не лежить се вь інтенціяхъ корони — спінати розвід народу, що завсѣгди вірно стоявъ при династії, вь обороні державнихъ інтересівъ ливъ зарв'єт кровъ зь другими, а ще вь тьмъ бідачався, що зь повною резигнацією зносивъ удари, нашоїмъ ему поодинокими кабінетами і сумною пам'яті намѣстникомъ Голуховськимъ.

Друга р'єч, чи гр. Каз. Бадені справі рускій прийде вь поміч, бодай тьмъ, що правлячись справедливою, о котру у него передовсімъ домагаємось, зьум'є і схоче одсунути одъ насъ атаку шовіністівъ краєвих, вь роді тьхъ, що Галичину уважають „польською провінцією“ Австрії, а зь іменуваннямъ гр. Баденіого намѣстникомъ вьжити лише надб'єт на добро польського народу, скр'єплене впливомъ табору краківського і навіть розширення автономії краю вь тій цілі, щоби одъ всякими позорами томити Русь галицьку. Се, кажемо, друга р'єч, пытанье важке, але відновити нині на него трудно і передчасно.

Русь галицька мусить зь цілїй справі змінив вь Галичині і вь міністерстві заняті становище вижидаче, хочъ може новому намѣстникові припадати зь своїми потребами і жадати навіть ініціативи до поладження нхъ. Сего вимагає певно справедливість, якъ вемеші і добро краю та держави. Будемо д'ятого вижидати позитивнихъ дѣлъ зь стороны найвищого управителя краю, а яко надб'єт, що прилягъ до Австрії, прийдемо новому намѣстникові вь поміч, коли буде розхотіть о управленні одностороннімъ краєвимъ, котрі після суду самого „Czas-у“ були до нині аномальні.

„Die Slavische Warte“.

Підъ такимъ заголовкомъ появилася вь Празі два зшитки місячника підъ редакцією Фр. Паздирека, довголітнього дописователя „Русского Курьера“, органу ліберальнішого сторонництва вь Росії. Вь передб'єт слові помістивъ п. Паздирекъ свою сповідь політичну, а вь дальшихъ статтяхъ порушує важкі справи чехо-славянскі і російскі. О скільки можна судити зь першихъ чиселъ, намѣрнемъ редакції єсть, знаменити Чехівъ зь голосами праси російської, розбирати пытанья дня, якъ не менше вывести на чисту воду справу панславизму. Редакторъ „Славянської Сторожи“ обстає за виробленнємъ взаємності славянської, але вь справахъ народнихъ стоить на становищі повної автономії національної.

Смьт разомъ обмежимось на коротке справозданье зь переднього слова, не д'ятого лише, що гадки тамъ висказані підходять і підъ нашу програму, але зь причини, що хочемо поділитися зь читателями „Діла“ тьмъ поглядями, які редакція „Славянської Сторожи“ висказує о цілїй роботі панславянського кружка вь Росії і заходахъ его агента вь Австрії, знаного д-ра К. Живного. Вь передб'єт слові сказавъ:

„Вь черани с. р. побхавъ редакторъ „Parlamentar-a“, д-р К. Живний до Петербурга, щоби мовѣ-то назвати близій зносини міжъ своїмъ органомъ а православною Славянщиною, а на дѣлѣ вь тій цілі, щоби на рушену процесомъ о зраду держави честь імени свого бодѣ вь часті направили і добути новихъ матеріальнихъ средствъ для своєї пропаганди вь Австрії. Д-р Живний не одгрававъ ані не буде одгравати ніякою видною роль вь посереді народу чеського, вь посереді Славянъ австрійськихъ. Мимо того видний бнз себе вь Петербурзі за представителя Славянъ австрійськихъ і говоривъ на зборахъ „Благодотворительного комітету“ вь ихъ імени. Російська публіцистика дала повну в'єру его „галюциваціямъ“, взяла все за добру мовету, а д-р Живний зрабавъ при тьмъ добрий інтересъ (щобъ на ладъ „комерческою сдѣлки“). Вь імени Славянъ австрійськихъ а головно Чехівъ утвривъ бнз своїхъ хлѣбопашцѣвъ знадъ Невы, що тї-жъ Славяне лише російскій языкъ уважають незвичованимъ языкомъ славянськимъ, в'єру православному вірою першихъ апостолівъ славянськихъ, і що більшшдѣт тьхъ Славянъ стрѣмити до того, щоби на полі языківъ і церковнихъ злитися зь Росією.“

Програму Живного похваляють передовсімъ „Нов. Времѣ“, що підъ теперішню хвилю надає тої проби праси російскій і вь по часті тероризму. Хто не такъ думає, якъ „Н. Времѣ“, той належить заразъ до табору польського і ворогівъ Славянщини. „Н. Времѣ“ висказалося о програмі „об'єднання“

Живного, мовѣ-то она „не только возможная и в удобо исполнимая“. Тьмчасомъ являєсь д-р Живний простимъ дуриствомъ. Стоячи передъ судомъ присяжнихъ у Відні, бнз не соромився стати по стороні пангерманівъ австрійськихъ і горлавъ не тільки за введеннємъ языка нѣмецкого яко урядового вь державі і армії, але похвалявъ навіть розпорядження міністра Гавча що-до знесеня деккихъ шкѣл чеськихъ. Тьмъ бнз приподбався, правда, судіятъ присяжнихъ, але на народі чеськомъ допустився простон зрады.

Програма Живного жадаюча, щоби Чехи і другі Славяне австрійскі зрєклися своїхъ языківъ вь користь языка російського, єсть крайнімъ абсурдомъ; вн жадець народі славянскій не примієся, коли не хоче убити своєї національності. Колькалітний досвѣдъ показавъ дуже наглядно, що Чехъ інтелігентний не вь силі вьчитися на стѣлѣ языка російського, щоби мѣгъ трудитися для розвою літератури російської. Набуваючи вирази вь тьмъ языкѣ, бнз вь одповідній мѣрѣ тратить знанье свого языка рідного і ставєть непліднимъ гермафродитомъ. А що-жъ казати про загальнй народъ? Рівно-жъ і намѣрене пропагандою навросійского оправославлення Славянъ могло-бъ Чехівъ довести лише до руїни. Всѣ клірѣ католицкій, котрий нині дѣлає позитивно вь користь народу чеського, мусѣвъ бѣт народу свого одвернутися і перейти вь таборъ нѣмецко-католицкій. Чехи, якъ і другі католицкі Славяне внесли-бъ тьмъ чинномъ нову усобицю вь свою власну хату і обезсилили-бъ себе до крайності. Вь тьмъ і лежить абсурдъ „новой програми“ Живного. Славяне, замѣсть зблизитися до себе, розійшлися-бъ ще далше одъ себе, а експериментъ оставивъ-бъ експериментомъ.“

„Slavische Warte“ обговорює відтакъ другу програму славянофильску, котру вь „Русск. Курьерѣ“ поставивъ поважнійшій славистъ — Ник. Петровичъ Аксаковъ. Сей жадає, щоби языкъ народівъ славянськихъ розвивався правильно, але лише до якоїсь степені. Дѣла меншої вартості наукової могли-бъ писатися і видаватися вь ідіомахъ славянськихъ, всѣ дѣла змісту національно-політичного (?) вь языкѣ російськомъ. І тую програму уважає „Sl. Warte“ буйною фантазією і неосущіною, бо ані границі, по-за котрі розвід літературний якогось языка не смѣ виходити, не дадуться точно означити, ані не єсть р'єчею розумною — накладати языкамъ славянськимъ які-небудь кайдани.

Зь цілої розвідки виходить остаточно той сенсъ моральний, що публіцистика російська безъ потреби вьдумує що-разъ до нові програми „об'єднання“, судити собі безъ потреби голову, а Славяне — просто смѣються надъ всьмъ і протѣ всьмъ мусѣть якъ найторжествєнійше протестувати.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Дивнимъ дивомъ починають вь вѣдєнскій побурадовий прасѣ появлятися зновъ непокоячі вѣсти, подібні до тьхъ, які ходили такожъ при конці минулого а зь початкомъ сего року. Недавно тому виступивъ бувъ „Гражданинъ“ противъ „Köln. Ztg.“ за то, що она ширить безвідбастовно непокоячі вѣсти о руху російського войска. Ту сварку двохъ газетъ підхопивъ отже вѣдєнскій органъ гр. Каленберга „Fremdenblatt“ і констатує, що знає зь дуже вѣрждостойного і зовсімъ певного жерела, що посуваю російського войска до австрійської і нѣмецкої границі не лише не залишено, але навіть значно збільшено. „Гражданинъ“ — каже „Fremdenblatt“ — яко газетѣ, котра має великі зносини, повинно бути звѣстно, що цілїй дивизіи посуваються зь глибини Росії на західній границі. Вѣсть ся, подана „Fremdenblatt-омъ“, викликала у Відні не лише велику сензацію але і немалу тривогу, такъ що наслѣдкомъ того посідаєла навіть напери на баржи. По першомъ перестраху однакжъ проявився поглядъ, що вѣсть та єсть мабуть лише маневромъ, маючимъ на цілі улекшити вь радѣ державній і угорськомъ парламентѣ новий кредитъ на видатки войскові.

Вчера закрыто соймъ буковинскій і країнскій. Вь буковинськомъ соймѣ велася онотды загальна дебата надъ предложєнемъ правительства вь справѣ выкупа права пропанації. Противъ сего проекту промовлявъ пос. Томашукъ і по довгій критикѣ сего проекту радивъ зачекати, доки ся справа не буде вь Галичинѣ закладжена. Пос. Ротъ поставивъ внесенє, щоби проектъ правительства передати выдѣлові краєвому, а той щоби предложивъ свой проектъ, котрий бы мавъ за підставу безпровольное знесенє пропанації. Его підперъ такожъ пос. Томашукъ, але по промовѣ президента краю, бар. Піно, одиунула палата внесенє Рота і рѣшила приступи-

ти до спеціальної дебати, котра мала одбутися вчера.

Після „Presse“ єсть вже проектъ нового закона войскового готовий і буде безпровольно предложєний обомъ парламентамъ. Та-жъ сама газета доносить, що неправдою єсть, будьто-бъ обовязокъ службы войскової при австрійскій краєвій оборонѣ мавъ бути такъ розширений, якъ при гонѣдахъ на Угорщинѣ, де вже велася нарада надъ тьмъ, щоби службу ту розширити на два роки. Противно — каже „Presse“ — здаєся намъ, що можемо на певно сказати, що о скільки то дотикає австрійської оборони краєвої, то не єсть зовсімъ вь проектѣ розширити ту службу вь тьмъ розмѣрѣхъ якъ вь Залитавѣ. „Presse“ не перечець однакжъ того, що служба при краєвій оборонѣ буде розширена, а каже лише, що не на два роки, такъ, якъ при гонѣдахъ на Угорщинѣ.

О подорожі царської пары і наслѣдника престолоа доносить побвѣчна агентія, що они приѣхали дня 16 с. м. до Сабадурѣ, де ихъ гостяла грузинська шляхта. При сѣй нагодѣ одѣявано імянъ царскій вь грузинськомъ языкѣ. Шляхта принесла такожъ цареві вь дарѣ прекрасну сѣбну і емальовану посудину. Вечеромъ побѣдала царска пара до Бакумъ. Та сама агентія доносить, що вел. князь Сєргій і Павло Александровичъ разомъ зь княгинєю Єлисаветою Теодоровною выѣхали зь Палестини і приѣхали дня 20 с. м. до Каиро, де ихъ на дворці повитавъ кедавѣ, міністри, ген. консулѣ і другі достойники. На повитанье гостей стрѣляно зь арматъ, а уличѣ, котрими князь переѣзжали були переповнені людьми.

Бруксельскій „Nord“ давъ зновъ почути. Півзурядовий сей органъ російського міністерства дѣлѣ заграничнихъ доказує теперъ, що жадець монархъ не зявѣ-бъ на себе одвѣчальности за загальну войну європейску. Дальше каже „Nord“, що зь того, що нѣмецкій цѣсаръ надавъ Гирєви ордеръ чорного орла зь брѣльянтами, можна внести, що закладженє болгарской справы вь інтересѣ Росії єсть вже на добрій дорогѣ. Характеристичнимъ єсть такожъ, що „Nord“ доказує, що Гирєз одержавъ той ордеръ не вь липню підчасъ гостини цѣсаря вь Петергофѣ а не зь Відня.

Зь Берлина доносить, що тамъ наспѣли вѣрждостий вѣсти зь Петербурга, підля котрихъ вь побвѣчній столиці Росії арештовано зновъ багато нигилистівъ, бо поліція выкрыла, що они намѣрляли выконати атентатъ на царя при найбільшій нагодѣ.

Авторомъ статей вь „Нов. Времѣ“ підъ заголовкомъ „Пята Ахилія політики Росії“, котрихъ змістѣ мы вже подали вь послѣднѣмъ числѣ нашого часопису, а котрі предлагують Росії союзъ зь Австрією, має бути звѣстний зь свого політичного виступованя противъ Нѣмеччини російскій ген. Богдановичъ, проживаючий теперъ у Франції. Тому то бнз і підписався підъ своїми статтями „Русскій зь Монте“.

Цѣсаръ Вильгельмъ вернувъ вже — якъ звѣстно — до Почдамъ, але програма его подорожі че не зовсімъ выповнена. Цѣсаръ має ще побхати до Гамбурга, щоби своєю гостиною вь сѣмъ мѣстѣ надати ще більшш ваги фактові, що вѣльне се мѣсто прѣступило до мѣтowego союзу зь Нѣмеччиною. При конці сего мѣсяця має цѣсаръ побхати ще до Дрезда вь гостину до короля саского а при сѣй нагодѣ заїде такожъ і до Липска, де положить угольний камінь підъ новий будинокъ державного трибуналу.

Вь кругахъ ватиканськихъ говорять загально, що курія римська велми недоволена результатомъ гостини нѣмецкого цѣсаря вь Римѣ, а наслѣдкомъ того недоволена буде то, що становище кард. Рамполіого, яко секретаря державного, ще більше укрьпиться і що курія римська стане теперъ більше клонитися на сторону Франції і Росії.

Мѣжъ Нѣмеччиною а Францією суть вѣчно якісь непорозумѣня і коветити. На приказъ министерства выдано зь Дрезда я-кыхъ двохъ французскихъ офицерівъ, котрихъ підозрѣвано о то, що они хотѣли розвідати якусь тайну войскову. Вь Гаврѣ зновъ збравно вь ночи зь дня 19 на 20 с. м. нѣмецкій орелъ зь консуляту нѣмецкого, замасчено болотомъ і такъ лашено на улиці. Хто се зробивъ, слѣдство досі не выкрыло; здаєся лише, що то були якісь пийні люди. Прѣфектъ явився заразъ вь консуляту, щоби тамъ заявити свой жалъ по причинѣ сего факту і обѣцявъ, що буде вести якъ найнеприхильнѣше слѣдство. Таке саме заявленє приславъ такожъ французскій міністеръ дѣлѣ заграничнихъ нѣмецкому послови гр. Міністерѣ.

Межъ Італією а Францією наставъ новий сѣбръ. Бей вь Тунисѣ выдавъ розпорядженє, після котрого у всѣхъ італійскихъ

школахъ въ Тунасъ маа бути заведенийъ языкъ французскій яко обовязковий, а до того же и окрема инспекція школьна. Италійске правительство запротестовало противъ того, а декотрі газеты подали были навѣсть въсѣтъ, що италійскій консулъ въ Тунасъ розпорядивъ, щобы инспекторъ до школы не воускати. Агентъ Гаваса доказуе однакожь, що въсѣтъ та естъ хибна, бо цѣла справа перейшла на дорогу дипломатичну, а кромѣ того инспекція школь не могла же розпочатися, позаякь школы въ Тунасъ ледви що бдѣрыто. Далѣше сказано такожь, що бдѣ часу выдана нового розпорядження для школь не бдѣрыто анѣ одиою новою школою италійскою. Правдою естъ лишь то, що италійску школу, котра мѣстилася въ консулятскѣмъ будынку, перенесено до вышного лѣялоу. Мимо того наступила вже въ сѣй справѣ вымѣна депешъ мѣжь Италією и Францією, але досѣ ще не довела до нѣякого результату.

Декотрі кравей газеты подали були оноты телеграму, що королева Наталія прѣѣхала до Бѣлградѣ и що народѣ вытѣвъ ей зѣ великою радостею. Була се очевидно лишь по хибка телеграфична, бо королева перебуває все же въ Букарештѣ. Въсѣтъ ся бдѣнылася до короля, котрый прѣѣхавъ зѣ Вѣдѣна до Бѣлградѣ. О прѣѣздѣ короля подае „N. fr. Presse“ ось таку звѣстку: Станувши на двѣрци, почитавъ король президента министровъ Христича сими словами: Дякую вамъ за вашу дѣяльність подчасъ моего неприсутности. Сподѣваюся, що вѣе захождѣ ослабити вашу вѣру въ мое непохитне довѣріе до васъ, позбѣстали безъ успѣху. Обѣлая принимавъ король въ палатѣ президентъ министровъ и министра вѣины, запросивъ ихъ на свидѣніе и конференцїю зѣ ними довгій часъ. Зѣ добре поняформованныхъ кругѣвъ доносятъ, що Христичъ мавъ сказати королеви, що бдѣ не сумнѣвался нѣколя, що король мае до него повне довѣріе. Здаеся, що бдѣ глядитъ на поступованье Гарашиана такъ само якъ и король. По полудни того дня зробивъ король визиту Христичеви, митрополитѣ и вдовѣ по Стефанѣ Михайловичу. Дня 20. с. м. по полудни бдѣбулася велика ревїя войскова, на котрой бувъ король зѣ наслѣдникомъ престола и зѣ всѣма заграничними аташе войсковыми.

Ваутрѣшнее положенье Сербїи естъ велики невѣдѣрадѣ. „Magdeb. Ztg.“ каже, що въ Сербїи нема вже же и говорити о якѣйсь кризѣ въ кабинетѣ, бо тамъ запанувавъ одинъ великій хаосъ, зѣ которого нема майже выходу. Шо оно дѣйствію здаеся такъ бутъ, выхѣдитъ вже зѣ того, що мимо всякихъ урядовыхъ заперечень, кабинетъ бѣлградскій перебувъ кризу. Король принявъ именно зарѣзъ по своимъ прѣѣздѣ димисїю министра финансовъ, Раквча, и поручивъ веденье дѣлъ министрови дѣла заграничныя Миятовичеви.

НОВИНКИ.

Патріоты русскіи зѣ мѣста Стрыя и зѣ околїцѣ постановили скидати до мѣста Стрыя народне вѣче окружене въ половинѣ мѣсяца надолїста сего року. Цѣль вѣча стрійского буде така сама якъ недавного бережаньского: будити народъ русскій до свѣдомости національною, поучувати его о правахъ его конституційныхъ, указати народни способности, якъ поднїгати зѣ нужды экономичной та якъ организуватися за-дѣля тои цѣли, и наконецъ дати самому народови нагоду высказати свои потребности духовны и матеріальны. Можна сподѣватися, що окружене вѣче въ Стрыю такъ само хорошо выпадѣ, якъ вѣче въ Бережаняхъ.

Выдѣлъ „Рускои Бесѣды“ у Львовѣ постановивъ сумку 14 зр., зложену почитателями таланту бл. п. артистки руского народного театру, Стефураковой, на надгробный памятникъ для той-жѣ покойницѣ, передати до рукъ п. Сосновской, далекой своячки бл. п. Стефураковѣ, котра, хоть сама зовѣмъ немощна и удержуея зѣ пращѣ рукъ, притудила таки коло себе двоє круглыхъ сирѣтъ (пок. Стефураковѣ) позбавшыхъ ухвала така запала въ выдѣлъ „Рус. Бесѣды“ зѣ тои причины, що сумка тая, зложена въ щадниці „Народной Торговлѣ“ у Львовѣ на памятникъ за мала, а по пок. Стефураковѣ не лишнѣя нѣякій близкій своякъ, котрый бы занялся поставленьемъ памятника на бродѣмъ цвинтарѣ, де тѣло покойницѣ зложено на вѣчный спочинокъ, мѣжь тымъ коли зѣ другой стороны сирѣты потребу ютъ скорой помощи, бо зима настае, тяжка зима для круглыхъ сирѣтокъ. Замѣкъ знайдеся для нихъ згодомъ больша помощь, чи то зѣ стороны жертволюбныхъ земляковъ, чи може и котрыхъ рускихъ интитуцій нехай тая лагатура бдѣда на ихъ потребности до рѣд. „Дѣла“ и въ конторахъ вымѣны Авг. Шеленберга и Сокаль & Дилієнъ.

Стефураковой, не годився зѣ тою ухвалою выдѣлу, зволоти до 30 днѣвъ уведѣмити о томъ выдѣлъ „Рускои Бесѣды“, а зарозомъ заявити свою волю, що зѣ его грошемъ естѣсь мае. Датки тыхъ, що до выдѣлу до 30 днѣвъ не згодятся, будутъ оберненѣ на выше згадану цѣль. — Львовѣ 18 н. ст. жовтня 1888 р. Одъ Выдѣлу „Рускои Бесѣды“ у Львовѣ.

Важно для лѣкарьвъ Русинѣвъ. Въ Качицѣ на Буковинѣ естъ опорожнена посада лѣкаря зѣ рѣчною платнею 600 зр., 7 моргѣвъ поля и помѣшканьемъ бдѣ салины а бдѣ громады 100 зр.; практика на колька селъ а на сезонѣ купельный же и въ Солѣяхъ. Поданя треба вносити до за-ряду салины въ Качицѣ до кѣнца с. м. Русины тамошній вѣлѣма-бы тому були радѣ, наколи-бъ хто зѣ лѣкарьвъ Русинѣвъ на ту посаду подаеся, бо руска колонїя тамошня могла-бы тымъ лишь скрѣпитися.

(+) „Рѣвноправность“ на образцѣ. Въ „Газ. Нѣг.“ описуе тую „рѣвноправность“ якѣсь подорожний зѣ-подѣ Радехова: „Вхавъ я публичною дорогою зѣ Виткова до Раданцѣвъ. На самой межѣ территории мѣста Виткова а села Раданцѣвъ, на границѣ двохъ старостѣвъ, каменецкого и сокальскаго, туй при самѣмъ гостинци, на мѣстѣ найвиднѣйшѣмъ стоить высокій стовпъ, на стовпѣ таблица, а на таблицѣ фарбами таке намальовано: Въ чоботахъ паленыхъ, въ зеленой куртѣ зѣ конфедераткою на головѣ стоить одинъ „хтось“ дуже сердитый, а коло него стоить другій „хтось“ похиленьй, въ сѣраку, безъ шапки. А отношенье одного до другого тако, что „хтось“ въ конфедератѣ держитъ одною рукою того другого въ сѣрацѣ за чуприну, а другою рукою обкладѣ его буюкомъ по спинѣ. А подѣ обома фигурами подѣписъ по польскы: „Не вѣльно ходити по лѣбѣ подѣ карою 5 зр.“ Мушу додати, що на территории громады Раданцѣвъ лежить лѣбѣ громады кор. мѣста Сокаля а въ томъ лѣбѣ господарюе лѣбѣничій п. Мартинович. Хто-жѣ образъ той замѣнивъ, котрый артистъ мальовавъ и хто его на прилюдный видъ выставивъ, того я дойти не мѣгъ.“

На всякій способъ образъ дуже цѣкавый — варто зрѣбити умыслу екскурзію на мѣсце, щобы его побачити.

Въ львовскій церкви св. Николая зловлено 21 с. м. жѣнку, котра стянула зѣ престола обрусь и утѣкала зѣ нимъ изъ церкви. Слуга церковный уважавъ бдѣ дошлого часу, що зѣ церкви пролазять рѣзні рѣчи, такъ пропали недавно три шурки коралѣвъ и ажъ 21 с. м. выловивъ бдѣ сѣю жѣнку, котра зовѣся Ганна Вобовичъ.

Стрѣмкій берегъ рѣки Сяну урвався сими днями въ Святѣмъ, ярославского поѣта, а 11 штукъ худобы, що паслася на берегѣ, утонуло.

(+) Университеты львовскій а краковскій. Краковскій университетъ, маючи факультетъ медицинскій, которого львовскій не мае, представляеся що-до числа слухателѣвъ, профессорѣвъ и зѣ деякихъ инчихъ поглядѣвъ — поважнѣйше бдѣ львовского. Университетъ въ Краковѣ мавъ въ 1-шѣмъ пѣв-роцѣ 1227, въ другѣмъ 1154 слухателѣвъ; львовскій 1076; — краковскій мавъ 90 особѣ тѣла учительского; львовскій 57 (профессорѣвъ звичайныхъ 32, надзвич. 7 и доцентѣвъ 14). — Въ краковскѣмъ университетѣ удѣлено въ мин. роцѣ школьнѣмъ 104 степенѣвъ докторскихъ; у львовскѣмъ лишь 24 (1 философіи а 23 правъ.)

Загальнй Зборъ товариства „Сіс“ у Вѣднѣ бдѣдуться въ субѣту 3 н. ст. надолїста с. р. Любо-го товариства мѣстѣтѣся на Josephstadt, Landgasse 49. Hochparterre 17. — Левъ Васильовскій, голова. Василь Шмигелскій, секретаръ.

Американскій Русины задумали оснѣвати та-кожь въ Джерменѣ „Народну Торговлю“. Въ той цѣли выѣхавъ туда агентъ Торговлѣ зѣ Шенандору.

Въ Сяноцѣ бдѣдуться дня 8 н. ст. надолїста загальнй зборъ тамошнихъ окружной „Народной Торговлѣ“.

(+) Якъ Поляки въ Познани стоять слабо, свѣдѣтитъ о томъ фактъ, що польскій театръ въ томъ мѣ-стѣ не може самостѣйно удержатися, тожь бдѣ 1 жовтня с. р. вынайняли Поляки Нѣмцѣмъ свой театръ на 4 днѣ въ тыждѣ на представлѣня оперы нѣмецкой. И подѣ взглядомъ гры польскій театръ въ Познани стоить выдѣко дуже низько, коли дописователь до Край-у каже, что „середѣ теперѣшнихъ односнѣвъ польскихъ въ Познани-щѣ не можна прикладати критики до польского театру познаньского“.

Школа львна. Новый роцъ школьнй въ ль-вѣнѣй школѣ бдѣкрыто въ субѣту дня 20 с. м. По богослуженю въ костелѣ св. Николая збѣрался профессоры, члены кураторїи, ученики и гостѣ въ сали школьнѣй. Тутъ повитавъ всѣхъ директоръ Генр. Стшелецкій. Зѣ справозданя за роцъ минув-шій видѣко, що на обохъ курсахъ було 31 учени-ковъ, зѣ котрыхъ 13 уклѣчили науки, 16 перей-шло на II. курсъ а 2 рѣпробовано. Стипендиѣстѣвъ було 17. По промовѣ директора выкладавъ проф. Демьяновскій „О теодолитѣ въ практицѣ лѣбѣни-ковъ“. Наконецъ промовивъ совѣтникъ Лѣтнеръ до новыхъ учениковъ, заохочуи ихъ до пиль-ности.

Огонь. Въ Кросенку коло Перемышлянъ зни-щивъ огонь дня 19 с. м. 7 загорѣло сѣлянскихъ, а 8-му въ части уратовано. Огонь выбухъ зѣ причины неосторожности при сушеню конопель.

Доповняющіи выборы одного члена рады повѣ-стовѣ въ Жидачевѣ зѣ большыхъ посѣлѣстей розписанѣ на день 27. надолїста с. р.

До рады повѣстовѣ въ Пѣдгайцахъ при допов-няющѣмъ выборѣ зѣ большыхъ посѣлѣстей выбра-ный Стан. Пеншонекъ.

Дрѣбнй вѣсти. Дня 8 н. ст. листопада бдѣбу-дѣся вѣчанье п. Теодѣля Макуха, авскултанта судового, зѣ панною Олександрѣю Кузьмѣвною, дочкою судового совѣтника въ Тернополѣ. — Д-ръ Влад. Острожинскій, доцентъ катѣдры права и поступованя карного на львовскѣмъ у-ниверситетѣ, отворивъ адвокатску канцелярію у Львовѣ.

Посмертнй — ꙗ — оповѣсти.

О. Николай Котисъ, парохъ въ Райскихъ, по-меръ по короткой недугѣ горла дня 11 с. м. въ 35 роцѣ житѣ а въ 11 р. священства. Покой-ный бдѣзначався щирѣмъ рускимъ патриотизмомъ и правымъ характеромъ. Вѣчна ему память!

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 23. жовтня. Кн. Генрихъ прус-скій бдѣѣхавъ вчера до Дармштадта. — По-словѣ въ Лондонѣ именованый гр. Дейтъ а посломъ въ Римѣ мае бути именованый гр. Ревертѣра.

Берлинѣ 23. жовтня. Потверджуеся вѣсѣтъ, що цѣсаръ Вильгельмъ поѣде ще до Лондону а бдѣтакъ до Мадриту и до Лиса-бѣны.

Парижѣ 23. жовтня. Палата затвердила выборъ Булиньѣра безъ дебѣты.

Бѣлградѣ 23. жовтня. Король принимавъ членѣвъ поступовно партїи и заявивъ имъ, що мае до нихъ повне довѣріе мимо своихъ по-глядѣвъ шо-до Гарашиана.

Букарештѣ 23. жовтня. Правительство румынске засеквестровало румынску линїю Черновецкою зѣлѣзницѣ.

ПОДЯКА.

Оплакуючи передвчасну и ненадѣйну стра-ту дорожю нашою дочкѣ, бл. п. Слѣны, згаслою въ 5 ой весѣй житѣ дня 12 л. жовтня с. р., у-

ІВАНЪ ІГНАТОВИЧЪ

порукае

наипереднѣйшй перфумы, туалетовѣ воды, бдѣзначенъ медалями заслуги и двома дипломами узнаня,

имено:

Перфумы: лавинова, фидкова, розана, резедова, конна-лѣва, Ylang-Ylang, Оропанъ, Jockey-Club, геалитропова, Ess Bouquet, пѣлмона, Millefleurs, и т. п. Фляконѣки по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 1.50 и т. д.

Перфумы королевы Марисенки, 2 зр. фляк.

Вода варшавска, бдѣзначався дуже приємнымъ, цѣ-ловымъ запахомъ. Фляконѣкъ мен-шій 95 кр., бдѣльшій 1 зр. 80 кр. 2529 1—2

Вода левандова, бдѣзначався дуже приємнымъ, цѣ-ловымъ запахомъ. Фляконѣкъ мен-шій 95 кр., бдѣльшій 1 зр. 80 кр. 2529 1—2

Воды кольоньскій, бдѣзначався дуже приємнымъ, цѣ-ловымъ запахомъ. Фляконѣкъ мен-шій 95 кр., бдѣльшій 1 зр. 80 кр. 2529 1—2

Дѣстати можна у Львовѣ у власныхъ склѣпахъ: улицѣ Коперника ч. 3 и улицѣ Галицка, роцѣ Валовѣ. Въ Краковѣ Суковницѣ ч. 20. Въ Черновцахъ рынокъ ч. 2; зарозомъ у вѣхъ перворядныхъ склѣпахъ и антикахъ.

Глядитъ лекціи

Закладаюся

за всяку цѣну, що жадеи зѣ монхъ конкурѣтѣвъ на зѣ силѣ продавати готову або робити одѣжъ для мужчинъ и хлопцѣвъ зѣ матерїи краевыхъ и за-граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-ручаю мѣй богатый складъ такожъ 2484 Вѣс. Духовенству 33 ?

Законяюся въ мѣсци и въ провинци выговується точно и ретельно. На жа-данье выслѣлаи вѣсры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

матѣвѣкъ мужеской одѣжѣ гуртомъ и

подробно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.

Заложений 1848.

МАСЛО

найдешевше и найлѣьше

лише

въ торговлѣ сельскихъ продуктѣвъ

Станиславы Песель

2597 Галицка ч. 15. 15—?

важаемо за свой обовязокъ, всѣмъ, що намъ въ тяжѣмъ ударѣ и смутку несли помощь и бѣладу зложити сѣмъ прилюдну подяку.

Дѣкуемо передовѣстѣмъ Вѣс. о. Т. Леонто-вичевѣ, пароху мѣсцевому за ласкаву участь въ сумнѣмъ обрядѣ похоронѣмъ. Въ кѣнци дѣкуемо такожь и всѣй вѣсов. интеллигенци мѣсцевѣй, брацтву церковному, и всѣмъ жителямъ за ихъ сочувство. Всѣмъ имъ: Спасѣ-Бѣгъ!

Особливо-жѣ складаемо ще разѣ сердечно Спасѣ-Бѣгъ Вамъ о. Теодорѣ Леонтовичѣ, за Вашѣ безинтересовный трудъ при обрядѣ похоронѣмъ. Най Васѣ Богъ сторицею нагородитъ и потѣшитъ на Вашѣй дѣтѣ! Подѣлицѣ, дня 16 л. жовтня 1888.

Антонина и Іосифъ Рогозинскій родитѣ, Ярославъ, братъ покойной.

Надѣслане.

Антика РУБЕРА у Львовѣ

порукае 9460 213—?

росу красоты и всякй косметики такъ че-резъ мене якъ и иншй фирмы поручанѣ.

Фабрика вырядѣвъ рѣбличныхъ и гисернѣ

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгѣй поручае свои вы-2389 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 95 ?

Змѣна помѣшканя!

Марїанъ Лѣсовскій

дентистъ и лѣкарь до недугъ устной ямы пере-провадився до дому Вп. Киршнера при плацу Три-бунальскѣмъ ч. 1 и ординуе бдѣ 9—1 год. передѣ 2613 полуднемъ, а бдѣ 3—5 год. по полудни. 6—8

Прехорошѣи кавы

Цейлонскѣи Нр. 0 просто зѣ жерѣла

надѣйшовъ новый транспортъ

— 1 кл. на 2 зр. 20 кр. —

котру зѣ приємностею можемо поручити на-шимъ П. Т. Гостямъ.

Кромѣ сѣи сѣтъ на складѣ иншй роды доброй кавы: 1 кл. на 2 зр. 10 кр., 2 зр., 1 зр. 92 кр. и низше.

Въ 5 кильовыхъ мѣшочкахъ Нр. 0 11:20 зр., Нр. I. 10 зр. 70 кр., Нр. II. 10 зр. 20 кр., Нр. III. 9 зр. 80 кр. Рѣо зелена 9 зр. 20 кр.

2629 8—? Зарядѣ Народной Торговлѣ.

наилѣпшій

Берненскій сунна

доставляе по фабричныхъ цѣнахъ

складѣ фабричного полотна

Siegel-Imhof

ВЪ БЕРНѢ

На порядне оснѣне або зимове

МУЖЕСКЕ УВРАНЬЕ

выстав одѣтъ купѣтъ въ довготѣ

3.10 метра, то естъ 4 вѣдѣнскихъ

лѣтѣтъ. Одѣтъ купѣтъ коштуе

зр. 4.80 зѣ звычайной

7.75 зѣ доброй

10.50 зѣ лѣпшой

12.40 зѣ найлѣпшой

правдивѣи овечѣи вѣсны.

Одѣтъ можна дѣстати въ найбѣль-

шѣмъ выборѣ: шовномъ тканѣмъ кам-

гарны, матерїи на иберцѣи, паль-

мерстоны и бои на плащѣ, тунѣ для

стрѣльцѣвъ и еконокѣвъ, Pervienne

и Tosking на убранѣ салоновѣ, ма-

терїи на женскѣй убранѣ и т. д.

За добѣръ товаровъ и точне

оставленье ручѣсь.

2586 Вѣдрѣтъ вѣсры и платѣны. 10-30

Складѣ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подѣ знаменѣмъ

„С П Р І О С Ъ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

порукае добру и выдатну каву спро-

ваджену безпосередно бдѣ проду-

центѣвъ зѣ Америки полудневою.

Коштуе у Львовѣ:

1 кильо 1.70 и 1.80 зр.

на провѣнціи:

4 3/4 кильо 8.70 и 9.15 зр. франко

бдѣбирателямъ надѣ 50 н. олустъ

Не маю зовѣмъ тыхъ

родѣвъ кавы, котры отого-

лѣють иншй подѣ назвою

мого знаменѣ. Спрѣваджуе каву

просто бдѣ продуцентѣвъ, що

можу доказати, и продаю ен най-

менше о 20%, дешевѣе якъ хто не-

будѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-

на дѣстати каву вже лишь зѣ че-

твертонъ руки, а то для того, що

продуцентѣ спрѣдае гуртовниково

на мѣсци. Той знову гуртовникови

въ Европѣ, бдѣ тыхъ купуе коми-

сьонѣръ, а бдѣ него ажъ купѣтъ и

то звычайно не просто, але черезъ

агента мѣсцевого або подорожного

чѣто. Вирѣчьмъ може кождый самъ

переконатися, чи дѣстане дѣ нѣде

по той цѣнѣ таку каву якъ моя,

що до якѣсти и смаку. 2.27 187—?

На

усуєння кривд Русинів на всіх п. Щепановським агаданых полях було-бы красным и тревадим почином до кршшого союза обох народів, хосеяного для обох сторін, для держав австрійської и Славянщины. Мы не раз указували дуже выразно на скору потребу витворения якого-небудь *modus vivendi* в краю набоім, а не менше привязували до справы руской и ту вагу, якои и п. Щепановскій їй одказати не хоче. Але — де шукати за елементами вь таборі польськом, котрий на ту дорогу бы вступил? Русины галичскі приступили вже до такои акції в 1869 р. Послы рускї ступали беззастанно о мнимый права для свого народу. Де-жъ результаты? И чи ажъ гроза передъ неудачею будучихъ выборовъ або вильвы зъ горы мала-бы выкликати якійсь зміны до лучшого? Уже та обстановка, що праса польска елюкубрація п. Щепановского приймала зъ великимъ холодомъ, каже намъ догадуватись, що найшарпшій наміреня изъ стороны дальше глядячого патриота и економиста польского не можуть найти одгомону вь закостенѣлыхъ вь шовинизмѣ душахъ его земляковъ. Здаєся, мовѣ бы и до Поляковъ можна приложати сказанье: „Immer um eine Idee zu kurz“. *Beati possidentes* не хотять зворатись до якого-небудь политичного дѣла. „Най буде якъ було“ — така ихъ програма на теперь; чи розумна, пытанье то лишаемо открытымъ. А ты, Русин, тимчасомъ бодрись!

Дописи „Дѣла“.

Зъ Скальського.

[Архіерейска визита вь скальськомъ деканатѣ.]

Вже давнѣйше заповѣджена архіерейска визита Преосв. епископа станисловського д-ра Юліана Пелеша розпочалася зъ днемъ 7. н. ст. жовтня. День передъ тымъ, 6 н. ст. жовтня, вь субботу, зобралася численно на дворца зельзницѣ вь Чортковѣ, прикрашенѣмъ заходими мѣста, священникъ деканатѣвъ скальського, чортковського и густинського, щобы повитати достояного своего владыку; явились такожъ представители властей политичной, войсковой, автономичной и громадской, щобы оддати поклѣн и честь князеви нашої церкви; прибуло и множество нашего народа и интеллигенція на стрѣчу архіерея.

По год. 4 насипѣвъ побѣдъ. По короткихъ але сердечныхъ промовѣхъ о. декана чортковського та маршала повѣтового и бурмистра чортковського Преосвященный на запросны мѣсцевого старосты п. Невадомского похваивъ позовомъ до его гостинного дому, а покрывши силы, не довго гаючи часу, выхавъ вь супровѣдъ численной бандеріи зъ факлами до першого приходу — Шмавнѣвѣвѣ.

Тутъ передъ триумфальною брамою численно зобрание духовенство и множество народу дождала владыку, а коли высѣвъ зъ позову, повитавъ его теплымъ словомъ о. деканъ скальскій на границі своего деканату. Преосв. епископъ одповѣвъ дуже сердечно, витавою священникѣвъ и народѣ рускій. Потѣмъ начальникъ громады повитавъ владыку хлѣбомъ-солью, а мѣсцевый душпастиръ при дверехъ церкви. По скѣченнѣмъ молебня вь церкви, владыка удаєся на приходство на спочинокъ.

Другого дня вь недѣлю рано одправивъ Преосвященный литургію и катехизувавъ молодѣжь. Потѣмъ мѣсц. священникъ одправивъ спѣвану службу Б. зъ проповѣдею, а при кѣнцѣ службы Б. проповѣдавъ самъ епископъ до численно наплывшого зѣ всѣхъ сторінъ народу. Впр. Юліанъ проповѣдами своими привоувъ увагу народу до устъ своихъ и до слѣзъ порушувъ, наука треває годинами, а буває, що одного дня голосать и три такѣ науки.

Вь подобный способъ одбулася архіерейска визита дальше: вь Угрюну, Сосулѣвѣ, Милѣвцахъ и вь Улашкѣвцахъ, а потѣмъ вла-

дасевичъ П. вице-ректоръ, о. Лука Папанъ духовникъ, д-ръ Гавр. Крижановскій преекскъ IV. р., д-ръ Юл. Пелешъ III. р., д-ръ Іосифъ Левицкій II. р. и д-ръ Іосифъ Мѣльницкій I. року. Митрополитъ, сѣвши на приготованѣмъ мѣсці, мавъ довгу до питомѣвъ науку а при одходѣ позволивъ спроваджувати питомцямъ вь вызначеный мѣрѣ вино або пиво при обѣдѣ. Другого дня вь четверть зачервонѣлися вь рефектаряхъ столы одъ пива.

Вписуєся до семинарской хроники, що сей рѣкъ бувъ богатый на зупы, якѣ при рефектарскихъ столахъ вь заведено часто появлялись, а то: грибова, кмѣнкова, бурячкова, морквова, фаскова, бурячкова, грушкова, фасолькова (*Fasoliermarisch*), картофлянка, яблочна, повилянка и ще другі зъ французскими назвами.

Дня 18. грудня т. р. явился митрополитъ Іосифъ Сембратовичъ на лекстраціи вь духовной семинаріи и на жалобу ректорату высказавъ питомцямъ „терпке слово“ заявивши, що „волковъ ординавати не буде“. По сѣй лекстраціи розвязано недавно засновану вь заведеню читальню, и выключено зъ заведена двоухъ питомѣвъ. Бѣ плачъ и рыданье вь Израилѣ.

(Дальше буде.)

дика д. 12 жовтня, вь пятницу рано, выхавъ зельзницею зъ Чорткова до Порховы, дек. буцацкого. Вь недѣлю вечеромъ мавъ Преосв. Юліанъ зновъ повернути и продовжати визиты, почавши одъ прихода Лисѣвѣвѣ.

Зъ Перемышля.

[Петиція перемышльскихъ Русинѣвъ. — Руска Бурса.]

На зазывъ Свѣтлого выдѣлу львовской „Народной Рады“ уложили тутешій Русинъ ще вь мѣсяцѣ серпня петицію до министра просвѣты д-ра Гавца, щобы рѣшительно зъ отвореннѣмъ першой класѣ паралельной зъ рускымъ языкомъ выкладовымъ при тутешій гимназіи, отворивъ такожъ класу приготуову ючу, а дальшъ, щобы п. министръ вальнуувъ на то, абы вь Перемышлѣ отвореніи и самостѣйну 4-класову школу народну зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ.

Петицію ту подісали вѣ (кромѣ одного) члены перемышльскі Капитулы руской и вишій мѣщевъ та околничій Русины вь числѣ 160. Такъ подісану петицію вручавъ Вар. о. крил. Матковскій Преосв. епископу Ступницкому, а епископъ, признавши рѣчь дуже корастною, самъ петицію не только подісавъ, але ще и бѣдъ себе найгорѣйшѣ п. министрови поручивъ и до Вѣдѣя высавъ. За сѣй патриотичный учинокъ надлежитъ Преосв. епископови Ступницкому повне признание.

Одинъ изъ крилошанъ Капитулы, якъ выше сказано, не хотѣвъ положили своего подісавъ одѣ петицію. Сей фактъ тронувъ всѣхъ тутешныхъ Русинѣвъ тымъ больше, що о. В. Л. єсть кандидатомъ на архіпресвитера... Не могуци найти нѣякой раціональной причины до одмовы подісаву, бѣвъ заслонивъя такими смѣшными мотивами: „Понеже справа тая (петиція) не была рѣшена на сесіи (консисторскій); понеже менѣ не извѣстно, яке становленье займутъ вь той справѣ нашіи рускїи часописи и нашіи рускїи послы, — протѣе безъ попереднѣхъ тыхъ вѣдомостей подісавти не могу.“ — Л.

Недавно основана у насъ Бурса усѣвѣвъ до теперь якъ найлучше. Выдѣлъ єе сходиться дуже часто на засѣданя и его ревности прависати належитъ то, що Бурса, розпочата майже безъ гроша, теперь вже має красне уряджене домашне и мѣстять у себе або безплатно, або за частковою доплатою 11 убогихъ учениковъ, зъ которыхъ 9 ходять до руской класѣ паралельной а 2 до другой класѣ гимназіальной. За красний розвѣдъ Бурсы и добре поведење бурсакѣвъ дякувати належитъ та кожъ вь великій мѣрѣ єи управителеви п. Петру Полянскому.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Нинѣ розпочинаються засѣданя рады державной. Нинѣ представитѣль Гр. Таффе палаты новыхъ министрѣвъ а д-ръ Дунавскій предложитъ бюджетъ на 1889 р. разомъ зъ мотивами. О скѣлько можна вже теперь предвидѣти, буде то дуже бурлява сесія и хто знає чи добре она закончатъся, значить, чи гр. Таффеому удастся и самъ разомъ выйти цѣло зъ борѣ, до котрой लागотиться оппозиція. А хочъ се єму може и удастся, то все така можна припускати, що вь самѣхъ законодавчѣхъ тѣлѣ проявятся така дисгармонія, такой раздоръ, що ледви, чи то зможе выйти вь хосенъ державѣ. Правнця буде майже певно стояти крѣпко при системѣ гр. Таффеого, але хто знає чи вь де-якихъ справахъ не стане и она противъ неї, спонукава до того силою обставинъ. Львѣнця зовѣвъ задеєся мати охоту выступити рѣшучо противъ графа Таффеого. Нѣмцѣ централлисты мали вже одъ давна охоту выступити зъ парламенту. Ту охоту скрѣпило вь нихъ це больше нове именованье министрѣвъ, а властиво именованье гр. Шенборна. Можно припускати, що борьба оппозиціи противъ теперѣшного кабинету розпочнѣєся вже зъ хвилею, коли мин. Дунавскій выступитъ зъ бюджетомъ на 1889 р. Щобы борѣбу повести шасливо, старѣєся оппозиція сполучитися разомъ. Доси то їй ще не удалося, але коли до того прийде, то певно, що мужъ острѣйшого тону возьмутъ верхъ надъ клубомъ австрійскихъ Нѣмцѣвъ. Щобы борѣвъ противъ кабинету графа Таффеого надати це большого значеня, постановила оппозиція выступити зъ парламенту, а позаякъ она все же хоче бути партією, зъ котрою держава має числитися, до дѣлатого щобы не голосувати противъ закона войскового, постановлено выступити зъ парламенту тѣмъ, закимъ ся справа прийде на порядокъ дневный. Борба отже має розпочатися при дебѣтѣ бюджетовой а головнымъ бесѣдникомъ оппозиціи назвачено пос. Менгера. Но оппозиція рѣшила поступати вже до крайности, доказомъ того єсть и бесѣда Чернерсторфера вь Вѣнерѣ. Найшарпшѣ передъ своими выборцами. Олѣ сказавъ: Прийдіть теперь до того, що або збѣжемо або зломимо. Нѣмецкї послы мусѣть держатися рѣшучо и беззвѣдною оппозиціи; они вже не смѣють оглядаться на конечну потребу державы а мусѣть держатися лишь чистой оппозиціи. Противъ системы гр. Таффеого треба ужити сильнѣйшихъ средствъ, хочъ бы и абстиненціи.

Палата послѣвъ має сен сесіи залагодити ще вь другѣмъ читаню законъ о устѣбѣхъ поступованю сумаричнымъ, законъ о тарифахъ адвокатскихъ, законъ жидѣвскій и законъ о селянскихъ наслѣдствахъ.

Нѣмецко-національна спѣлка думѣвъ выступити вь парламентѣ противъ мин. Дунавского за пѣдвѣшенье цѣны цигарѣт. Клубъ той выходить зъ того погляду, що министръ финанєвъ не має права пѣдвысавати доходы зъ тѣлюну простымъ лишь розпоря-

дженнѣмъ, бо до того потребує приволеня рады державной.

На вечерѣмъ засѣданю букованьского сойму вь субботу одгласили подѣсавъ енциальныя дебѣты надъ выкупномъ права проинавціи сцена, котра рѣдко лучаєся вь законодавчихъ тѣлахъ. Буковинскій либералы выступили именно зъ сойму. Рѣчь була така, що коли палата мимо протесту пос. Томащука и его прихильникѣвъ ухвалила §. 4. проекту, котрый признає управнѣнымъ до одшкодованя за корчму право до 3/4 части фонду резервового, меншѣсть заявляла, що не може брати дальше участя вь нарадахъ и вышла зъ салѣ.

Вандрѣвка нѣмецкого цѣсаря по Европѣ одбѣлася дивнымъ одгомномъ вь Россіи. Тамъ мабуть бачать ажъ надто добре безхосенѣсть всѣхъ своихъ заходѣвъ не лишь вь справѣ болгарской, але и вь декотрыхъ ше нинѣхъ справахъ та сиразедливо побуюються, що Нѣмечина готова зовѣмъ изолувати Россію такъ, якъ то зробила зъ Францією. Не диво отже, що вь справѣ російской даються почути голоса, котрі ше кѣлька мѣсяцѣвъ тому назадъ були-бы уважалися мало чи не голосами божевѣльныхъ. Досѣтъ нагадати, що нинѣ дискутуєся вь Россіи зовѣмъ отверто сарава союзъ зъ Австрією, тою самою Австрією, котра ше кѣлька мѣсяцѣвъ, ба кѣлька недѣль тому назадъ уважалася наибольшимъ ворогомъ Россіи. То все же однакѣмъ не значить нѣякого сиритивъ найновѣйшого проекту панславистичной прасы російской, тои прасы, у котрой на языкѣ вѣчно були любовь славянська и вѣра християнская. Хто-жъ бы подумавъ, що та сама праса проектує нинѣ союзъ Россіи зъ одвѣчнымъ ворогомъ якъ Славянъ такъ и всего свѣта християнского, союзъ зъ — Туреччиною! И та идея находить вь російской прасѣ чимъ разъ больше прихильникѣвъ. Недавно доказували „Моск. Вѣдомостя“, що союзъ Россіи зъ Туреччиною бувъ-бы корыстний для обохъ сторѣвъ; теперь доказуютъ то само „Нов. Время“ и „Свѣтъ“, та стараються навѣтъ ту идею ше больше розширати. „Свѣтъ“ каже, що гадка порушена „Моск. Вѣдом.“ єсть тымъ больше достойна уваги, бо прѣцѣ впадає ажъ надто вь очи, якій безосередный вильвъ зробила єсть Константинополь гостина вел. князьвѣ Сергія и Павла Александровичѣвъ. „Нов. Время“ каже зновъ, що хочъ побѣдова до російско-турецкого союза ше не пѣдготовлена такъ, якъ то здаєся „Моск. Вѣдом.“, то все таки при найшбѣмъ роздѣлѣ европейскихъ силъ, єсть Туреччина прароднымъ союзникомъ Россіи. Спаси-Боги російскому оружію, не може вже нинѣ християнскому свѣтову грозити нѣяка небезпечность одъ Туркѣвъ. Россія єсть безперечно славянською державою, але она зѣ взгляду на національне именованье своего населения єсть заразомъ и державою всѣхъдию. Коли Болгаре и другі Славяне мають право на помѣчъ Россіи, то мусѣть она такую саму увагу авертати такожъ и на Туркѣвъ. Перебѣвъ, Афганѣвъ, Монголѣвъ и Ханѣвъ Дружба и союзъ зъ тыми народами не значать ше зрады тои политикѣ, яку веда Россія сотками лѣтъ вь интересѣ цивилизаціи. Обставины зміняються скоро а кожый народъ мусѣть умѣти примѣтити свои односны до даныхъ условий.

Повысѣа идея союза Россіи зъ Туреччиною єсть якъ-бы розширеннѣмъ и сповнуваннѣмъ науки, даною недавно Россіи ген. Богдановичемъ, котрый сказавъ выразно, що Россіи шукаючи союзника повинна єго брати, де лишь бы дасться взяти. Та здаєся навѣтъ, що повысѣа идея вильвовою прасы російской не єсть пустою фразою, бо вѣста зъ Лондону, де дуже шильно слѣдять кожый крокъ Россіи на Выходѣ, подтверждаютъ змѣнѣя Россіи вь тѣмъ напрямѣ. „Daily News“ доносѣтъ именно — якъ каже, зъ достовѣрного жерела — що вь Константинополь старѣються теперь весьма силами довести до такои згоды мѣжъ Туреччиною а Россією, котра рѣшалася бы формальному союзови. Тымъ то и дасться пояснити, дѣячого праса російска стала була вь послѣднихъ часахъ доказувати, що то австрійскї агенты порушили сираву македонську и старѣались ше и Болгарѣ намовити до того, щобы они взялися за ту сираву. Ходило очевидно о то, показати Туреччинѣ, де єи ворогъ а де прятель и природный союзникъ.

Цѣсарь Вильгельмъ мавъ вчера выхати до Гамбургѣ, а дня 31 с. м. побѣде до Липска на заложенье угольного камня пѣдъ будову палаты для найвысшого трибуналу державного.

Нѣмецкї газеты подакѣтъ теперь дѣякій эпизодъ зъ гостини цѣсаря вь Италиі. Такъ кажутъ, що цѣсарь Вильгельмъ веравуши зъ Ватикану сказавъ до короля Гумберта: „Я одобрѣвъ єму (папѣ) вже всяку надѣю“.

Коли цѣсарь оглядавъ мѣсто, показано єму то мѣсце, де першій разъ италієскѣ войско добулося до мѣста. Було то на Porta Pia. Цѣсарь казавъ отже зложити вѣаєцъ на могилу тыхъ воикѣвъ, що на тѣмъ мѣсці погибли.

Слѣдство вь справѣ Гѣфкена вже скѣдчилось а за кѣлька днѣвъ буде вже уложѣный актъ обжалованя. Коли процесъ розобчѣєся, не знати, бо Гѣфкенъ занедужавъ. Одна англійска газета доносѣтъ, що вь процесѣ Гѣфкена має бути навѣтъ цѣсарєва Фридрихова переслухана яко свѣдокъ.

Вь Мессинѣ пѣдложено пѣдъ нѣмецкїй консулятъ бомбу динамитову, котра експлодувала и знищила часть муру. Зъ людей нѣхто не потерпѣвъ. Хто пѣдложивъ бомбу, досѣ не выслѣджено.

Кризѣ вь испаньскѣмъ кабинетѣ, котру выкликала була сирава реформы войсковой, залагоджено. Либеральному шефови кабинету удалося помирити вь послѣдній хвилѣ всѣ

партіи и згодженосѣ на то, щобы вь грудни окликати кортезы и предложити имѣ Кассѣмъ провѣсть реформы войсковой. Експ-министрѣ Кановаєъ дѣль Кастілью буде мусѣвъ ше якійсь часъ тихо сидѣти, закимъ зновъ буде мѣжъ подумати о славѣнѣхъ по Сасаєвѣ. Кастільюви зроблено вь Сарагосѣ велику демонстрацію, высвѣтано єго, понывивано єму бѣнка а на послѣдокъ заспѣвано єму маршевалку. Починую того була бесѣда, котру консервативный експ-министрѣ выголосивъ вь Барцельонѣ.

Мы нотували своего часу вѣстѣ, котру подала була „Corr. de l'Est“, а пѣсѣлаї котрой нѣбѣто до Криєшѣ мавъ выслати письмо до кн. Басмарка вь котрѣмъ доказувавъ, що теперѣшного султана треба-бы скинути зъ престѣла. Вѣстѣ ту, котра, розумѣєся, выкликала вь Константинополь не малый переполюхъ, повторила ше газета „Italie“ и тымъ надала їй це большого значеня. Италійскї посолъ вь Константинополь завѣрѣвъ отже султана, що згадана вѣстѣ єсть лишь простымъ фабрикатомъ людей, котрі хотѣли бы ослабити односны мѣжъ Италиєю а Туреччиною.

Королева грецка вернула оногоды разомъ зъ дѣтьми зъ Петербурга до Атинѣ. Король грецкїй, Юрій I. буде обходити дня 31 с. м. 25-лѣтний ювилей своего панованя. Атинѣ и другі мѣста роблять вже на се торжество великї приготовления. Австро-угорскїй посолъ, бар. Косекъ, повѣдомѣвъ вже грецкѣ права-тельство, що цѣсаръ австрійскїй поручивъ вице-адмиралови бар. Штернекову похѣати до Атинѣ вь надзвычайной мисіи и завезти королеву власноручне письмо цѣсарєва. Король Мѣланъ выславъ такожъ надзвычайныхъ посланникѣвъ на ювилей. Парламентъ грецкїй скликаний на день 27 с. м., а выставка ювилейна буде одкрыта дня 1. надѣлята с. р.

Сирава македонска зачинає поводи притихати. Правительство болгарске повѣдомило сербске правительство, що оно не думѣе и не хоче зовѣмъ тысячѣ македонской сиравы, а вь Сербіи проявилася вь сѣмъ напрямѣ такожъ замѣтна зміна. Правительство сербске постановило не позволити на вѣча скликуванїи вь македонской справѣ Тыждневникъ „Српска Речъ“ каже, що тѣ, котрі теперь порушили македонску сираву, взяли на себе велику одѣвчальность, бо пытанье, до кого має належати одна часть Македонїи, не єсть зовѣмъ пекуче, а противно ходитъ теперь о то, чи пѣдстави, на котрыхъ спочивають свобода и независимѣсть балканскихъ державъ, суть досѣтъ крѣпкї. Вь интересѣ балканскихъ народѣвъ лежить показати Европѣ солидарность своихъ интересѣвъ. Спосѣбъ, вь якій Болгаре порушають ту сираву, доказує лишь єгоизмъ, захламѣность и задрѣбѣ балканскихъ народѣвъ а то ставъ на перешкодѣ ихъ солидарности а Европу переконую, що не мають нѣ силы, нѣ здѣбности до твореня державъ.

НОВИНКИ.

— Министрѣ Филиппъ Залевскій выхавъ уже вчера куріерскимъ побѣдомъ до Вѣдѣя.

— Намѣстникъ гр. Баденї по поворотѣ зъ Вѣдѣя почѣе сейчасъ урядувати. Около 15. надѣлиста побѣде до Кракова, де буде приймати представителей рѣзныхъ властей и зѣиджувати институтѣи.

— Зъ Коломыѣ пишуть намъ: Рада громадска мѣста Коломыѣ надала д-ру Смольцѣ на своемъ засѣданю д. 9 жовтня почетне горожанство. Внесенєе поставивъ п. Мих. Бѣлоуєвъ, а пѣдпѣрили се внесенєе якъ Поляки такъ и Русины засѣдаючи вь радѣ, на той основѣ, що д-ръ Смольска односился и теперь односиться безсторонно супроти Русинѣвъ, а впрѣчѣмъ заслугу на такую почесть зѣ стороны автономичныхъ тѣлъ, бо належитъ до найстаршихъ поборникѣвъ свободныхъ институтѣи вь нашої монархіи.

— Рѣльничка школа. Стрыльска рада повѣтова внесла до сойму подѣанье о заснованье рѣльничон школы вь Угерску, а соймѣ поручивъ выдѣлову краєвому навизати переговоры зъ правительствомъ, щобы и зъ фонду державного одержати на ню субвенцію. На тую цѣль жертвовала стрыльска рада повѣтова зъ нагоды ювилею цѣсаря 2.800 зр., а прѣсѣдатель сен рады бар. Ромашканъ 1000 зр. и 20 морговъ поля вь Угерску.

— Одъ Схѣдницѣ пишуть намъ, що вь горахъ дрогобичскихъ упали д. 19 н. ст. жовтня сѣвги. Люде заходять вь голову, що до Юра ше далеко, не стане наші, та кинулися купуе выпродувати. Зъ того користає жидова, бо купує тѣльну коровину по 12 зр.!

— Загалный збори самѣборскѣ филіи общества имени Качковского одбудутся вь Самборѣ д. 1. н. ст. надѣлиста вь салѣ „Руской Бесѣды“.

— Конкурсы. Управляющій соймѣ „Народного Думѣ“ у Львовѣ розписавъ конкурсы 1) на одну стипендіюнѣу запомогу зъ фундаціи бл. п. Николая Паниковича вь сумѣ 60 зр. рѣчно призначену для своихѣвъ фундатора а взгляду для учениковъ родженыхъ вь Милошновичахъ, або ипшнихъ учениковъ ходячихъ до IV класѣ школъ народныхъ, до гимназіи або школъ реальныхъ; 2) на три стипендіи запомоги бл. п. Петра Целевича, приходника вь Вихторѣвъ по 100 зр. для слухачѣвъ политехники або университету, такожъ и для учениковъ середнихъ школъ, вь першій лѣпѣ для наиблизшихъ своихѣвъ фундатора; 3) на двѣ стипендіи запомоги им. Теодора Влажковича по 80 зр. рѣчно для учениковъ среднихъ школъ. Поданя вносити треба черезъ дѣтчинъ школѣй власти до „Народного Думѣ“ у Львовѣ. Рѣчьнець до 18 (30) надѣлиста с. р.

— Вь справѣ панни Абендрѣвны На бесѣду п. Абрагамовича при соймовѣй дискусіи надъ субвенцією для п. Абендрѣвны, помѣстивъ п. Абендрѣвъ вь вѣдѣнскихъ газетахъ спростованье, де

каже, що будучи урядником скарбовим для ви-
мру податків, виконувати лише ухвали коми-
сії, отже не мбгь назначувати податки нбля
завоної волі і тымь спеціально прислугувати
польській шляхті. Розька то бдвождь для чоло-
вїка такь добросердного, якь пос. Абрагамович!
На темать той заговорили майже всь вїденський
газети, і не-але вийшов п. Абендрот на томь
розголбї дзевникарскбмь, бо панну Ірену за те,
що не дбстала 2.000 зр. бдъ сойму, запрошено на
пробу сїбну до двбркої опери. Проба мала ви-
пасти такь добре, що директорь опери Янъ за-
гадавь приготувати дебютъ 16-лїтної, хорошої,
сїбнївачки.

— П. Ст. Щепановскій одержавь бдъ мншн-
стерства справь внутрїшнихъ позволенє утворити
товариство акційне подь фирмою „Перша гали-
цка сїблка акційна для промыслу нафтового“,
давнїйше „С. Щепановскій і Спблка“ зь оселею
у Вїднї.

— Одъ гриббв занедужали вь Чабарбвцї, пов.
гусатинського, три особи зь родичи селянина
Гринька Яреми, зь котрихъ одна мїмо помочи
лїкарскої померла заразъ другого дни.

— Огнь. Вь Фирлєвцї, пов. золочївского, по-
горбїи загороды семи господарбв; шкода, вь
частї обезпечена, 3.800 зр. — Вь Олшанцї, пов.
яворбвского, зничивь огонь 10 загородь се-
лянських; шкода 2.525 зр.

— Всьо о смерти Шлера проводиря воляпик-
ствъ показалась неправдою; противно, Шлеръ
выславь до одного зь своихъ прїятелбв теле-
граму, що по тяжкій хоробї маює вже лїше.

— До Мншна литовского прїбули передь мїся-
цемъ мисїонарї зь Англії, щоби навертати жи-
дбв на христїанство. Они розкидають мбжъ жи-
дбв брошурь та писмо свате вь жаргонї жи-
дбвскбмь і звывають жидбв на релїгїйні дис-
путы. Доєи однакжъ користи нїякої не видко;
на диспуты жиды зовсбмь не приходять а зь
жахомъ глядять на те, що моголє вь свбтї
знайти такї смблїаки, що важилєсь прїступити
до нихъ зь такою пропагандою.

— Таксу військову вь Россїи думаеть завести мнш.
Вышнеградскій уже бдъ 1889 року на особы вблнї
бдъ войсковой службї, щоби тымь прїблї-
шити державний бюджетъ.

— Розбїйничї напады. „Kurjer Warsz.“ до-
носить, що сими днями напала якась шайка вь
селї Вадевич на влєстїлїе того села, перевї-
давшись, що бнъ збравь для своєї дочки 100.000
рублбв вїна і рбзній срббла та дорожчїности.
Розбїйники вбїшли тихцемъ вь ночи до двора.
Коли влєстїлїе пробудивсь, побачивь коло себе
розбїшаць зь ножами і лицями поцорненими.
Одинъ зь нихъ дбткнувся ножемъ его шїб і
сказавь, що убє его, коли буде опиратись. Ро-
збїйники казали собї дати ключь бдъ пбдручїи
касы и забрали 7000 рублбв. Одтакъ зажадали
ключа бдъ касы, де було вїно. Влєстїлїе не
хотбвь выдати и зновь блєснувь острый нбжъ.
Налїаканы хотбвь уже выдати ключи, коли зь-
надвору блєснуло середь темноты свбтло и ро-
збїйники налїакавшись утекли. А то кухарь двбр-
скї, пертаючї пбзно вь ночи зь вечерїице, за-
пальовавь собї цїгаро. Панъ побудивь службу,
а управитель довбдавший, що сталоє, ухопивь
рушїицю и выскочивь бнкомъ до огорода. Ро-
збїйники чатували же пбдъ бнками Цблїй двбръ
налїаканы чекавь до рана, сподбваючись, що
розбїйники нападуть چه разь. На шастїе они
не вернулись, лишь управителя найдено вь го-
родї небезпечно пораненого. Мїсцевї власти
розпочали вь той справї енергичне слбдство.

— Гимназія ов. Анны вь Краковѣ обходить 300-
лїтню рбчїицю свого істїнована вельми торже-
ственно при численнбмь зббздї гостей. Пана
вадбелавь благословенє а благожелана прїслали
мїністры: Гавчъ, Дунаевскї, Залескї и б.
Земляковскї.

— Дрббнї вїсти. П. Ник. Песторовичъ, убнчен-
ный богословъ, вїнчаєся дня 13 н. ст. листопада
зь панною Созанською, дочкою пароха зь Ісканя
коло Дубецка — Дня 14 с. м. бдбулоса вїнчанє
п. Ол. Бобикевича, убнченого богослова, зь па-
пною Іосїфомъ Нижанковскою вь Дбдшїицяхъ ве-
личкихъ. — Цсарь давь громадї Выкоты, пов.
самббурского 50, зр запомогї на реставрацію
церкви. — Дня 30 с. м. бдбудєся вїнчанє п.
Волод. Чайковского, убнченого богослова, зь
панною Ольгою Романковскою, дочкою свбтїи-
куду окружного вь Золочевї.

Наука, шука и литература.

„Наймичка“, народна драма вь 5 вїахъ, Карпенка-
Карого, на сценї народно-русского театру.

Мбжъ словесными творами, якї бдъ часу
до часу проявляє заслужена збвстнмъ указомъ
зь р. 1876 на смерть украиньскої литературы,
найбогатше ще репрезентована єсть литература
драматична.

Мбжъ украиньскими писателями драматич-
ными, вь рядї котрихъ подбїуємо якъ давнїй-
шї вь литературѣ добре збвстїи, такъ и новї
початкующї силы, одво пзъ замбїтихъ мбцє
раймає Карпенко Карый. Писатель той знаны
намъ уже зь выданого передь рокомъ зббїрника
драматичныхъ творбв вь котрбмъ мбстїється двѣ
драмы: „Воднорбвна“ и „Хто виненъ?“ и одна
комедїя „Розумный и дурень“. Творы тї зверну-
ли увагу загалу на новий виростаючїй талантъ
на драматичнїй нївї нашої словесности, а хочъ
критика выказувала вь нихъ такожъ и деякї
хїбнї стороны, то однакъ вже по тыхъ творакъ
можна було надбїтись, що авторь ихъ скорше чи
пбзнїйше розвинє на томъ полї талантъ свой вь
цблїй повнотї и здобудє собї одно зь першихъ
мбцє вь нашої драматичнїй литературѣ. Такъ
и сталоєся. Найновїйшї творь Карпенка-Карого
„Наймичка“ вновїй оправдавь покляданїа на ав-
тора надбї и здобувь для него сїмпатїї широкой
публики. Мы влїчнї дирекції русского театру, що
дала намъ нагоду побачити згадану драму на сценї
нашого театру.

Збвстїе драмы ось якї: Богатыи господарь
Василь Микитовичъ Цокулъ має недужу жїнку,
про котру не дбає а уганє за молодїцями і дбв-
чатами. Онъ накупивь окомъ на бдну наймичку
жидбвску, сироту Харитину, котра сама про свою
минушбсть вїщо не знає. Зь оповбдачъ людей

чуда лише, що єи бдбна мати умерла подь жи-
дбвскою лавою, а бїй припала доля жидбвского
попихача. Жиды надь нею знушачься, за най-
меншу провинь єи або и „панїа Янкаля“ каравь
єи стара Рухля поббїями. Бдбна сирота не нахо-
дить нїде охорони та порады, нїбто до неп-
ласкавымъ словомъ не оббзветься. Цбля єи душа
звертаєся лишь до убогого парубка Панаєса, Цоку-
лового наймита, та той любовїєсь цблымъ сердцемъ
вь другбї дбвчинї, Марусї. Любовь Панаєса не
знаходить однакъ взаємности, бо Маруся прїзна-
ла до хорошего московского гусарина и коли Па-
наєсь тбшїтьєсь своимъ будучимъ шастїемъ, єго
Маруся утбкає зь москалемъ вь городъ. Тымъ-
часомъ Василь Микитовичъ Цокулъ передумує
надь тымъ, якъ-бї убогу Харитину до свого до-
му вь службу заманити. Тутъ стрбчає бнъ во-
лякї перешкоды. Показуєся, що Харитина не ту-
тешня; що нїякї для неї розбодбїи грамоты,
а безъ того небезпечно держати вь хатї зайду,
щобъ часомъ урядъ про се не дбзнаєся, або ста-
ра Рухля не нарбїла крику и Харитини не за-
садили вь тюрьму. Василь торгуєся зь жидомъ
Борухомъ о добровблїєне бдступленє Харитини
и оббїює дати єму пять черветїй аббжа и вся
кого иншого добра. Жидъ присылає Харитину
до Василь зь квитками. Василь говорить до неї
любовно, а бдбна сирота прїхилиєся до него цб-
лымъ сердцемъ, называє єго рбднмъ батькомъ и
радо покидає жидбв и стає у Василь вь наймы.
Щобъ не давати людямъ нагоды до поговброкъ,
Василь велить звати себе Харитинї хрестнымъ
батькомъ, убрає єи якъ хозяйку дочку и
робить єи своєю ключницєю. Теперь думає
Василь надь тымъ, якъ-бї Харитину
увести. Харитина радбє, що знайшла ци-
рихъ людей, що єи зь жидбвскої неволї вызво-
лили та мовь рбдну до хаты прїняли. Она радбє
и для того, що пбдъ одною стрбхою жити-мє зь
любимъ Панаєсомъ. Они зблизачься до себе; Ха-
ритина выявляє Панаєсови свою горячу любовь,
та Панаєсь зражений зрадою своєю Марусѣ, бд-
трбчує єи бдъ себе, проклинаючї цблє „зрадливе
жїночє кодо!“, не вбрять вь любовь Харитини и
называє єи любовницєю хазїина Василь. Хари-
тина понувши такъ тяжку помочу зь устъ коха-
ного Панаєса попадає вь роспук и говоритъ вь
очи своему нїбб-то добродбви Василеву те, що
бдъ Панаєса чула. Василь Микитовичъ выявляє
бїй тогдї свою задумевну гадку и намовляє:
„Плбюнь на Панаєса, а люби того, що тебе цїро
любить; жий зь мпою, на злбсть Панаєсови, а я
тобї дамъ таке прїданє, що тебе першїй паробъ
вь селї посватаетъ!“ Харитина улягає намо-
вамъ Василь Микитовича.

Василь осиягнувши, що намбривь, роздумує
надь тымъ, якъ-бї свое нещестїє дблє передь
свбтомъ укрїтити. Задумує бддати уведєну Ха-
ритину за Панаєса. Харитинї свбтї немилїи, надь
нею знушачься друга Василєва наймичка Мала-
шка зь зависти, що за-для неї покинувъ хозяйнѣ
єи. Малашка на кождою кроцї докосує Харитинї
та передь людьми называє єи любовницєю Васи-
левою. Василь уговорює Панаєса, щоби женився
зь Харитиною та оббїює дати гарне прїданє.
Панаєсь не хоче оббъ тбмъ и чути, бо ала слава
їде про Харитину и прїневоленїй Василемъ, вы-
являє те, що говорить люде про неї. Василь бо-
жїється на хрестъ святий, що все не правда, що
Харитина єго похрестїица и бнъ любить єи лишь
якъ дїтину. Тымъ словамъ дає вїонцї Панаєсь
вбру и постановляє сватати Харитину. Всьо о
тбмъ доводить Харитину до роспукы; она згадує
любб тї тяжкї часы, якъ була наймичкою; тя-
жко бї було тогдї жити, але свбстїє мала чисту,
а теперъ прїйдесть якъ єи матеря загинути
марно на свбтї а дїтину-сироту лишити на по-
талу лихимъ людямъ. Она вдягає свои старї ла-
хи и покидає тую богату хату, де нажила такої
лихой долї, Василь дбзнавшись о тбмъ, высылає
слугъ своихъ глїдати єи, бо-жъ Панаєсь хоче єи
сватати. Панаєсь такожъ шукає и побиваєся за
нею. А поки-що упрощенїй Василемъ писарь
волеетнїй прїносить зь города Василеву Хари-
тинину грамоту — и зь неї дбзнаєся Василь
Микитовичъ, що Харитина єсть єго неправдою
дочкою бдъ зведеню нимъ передь 20 лїтами бд-
бно дбвчини — Мотрї. „Ажъ теперъ покаравъ
мене Богъ за всь мои грбхи и сего грбха нїякъ
менї спокуювати!“ кичє Василь вь крайнбїй
роспукї и кидася шукати своєї дїтини. Тутъ
лежить и кульмінаційна точка драмы.

Тымъчасомъ Панаєсь здоганє на поли ббля
млына утбкаючу Харитину, выявляє свой намбръ
сватати єи и просить прощєня за те, що єи без-
винно обидивъ тяжкими и неправдыми пбдо-
зрбїями. Але Харитина любить Панаєса чєстно та
правдиво и не може обманювати єго; она при-
знаєся Панаєсови, що тяжкїй поговбръ, котрымъ
перше обидивъ бнъ єи неоправдалово, ставъ те-
перь правдою. Вбднїй Панаєсь вь другє обду-
ренный вымовляє важке слово: „Не судилоєся намъ
жити зь собою!“ и Харитина бдходить бдъ него
вь нбмбї роспукї. Та заравь вь сердци Панаєса
наступає важна змбна: за недолою дбвчини бнъ
виниє и себе, бо чисту любовь єи бдтругивъ зь
погордою; але обов, крутий сироты, можуть ще
заснати шастїа... она буде моею!“ Та Харитина
не дбждалася почутї того слова бдъ Панаєса. Глу-
бока хвалѣ Василєвого ставка затонїли цблє не-
колькоє горе бдбної сироты — она утопилаєся. Не
вистїгъ Панаєсь зь паробками снасти бдбної уто-
плєницї. Сталоєся то, що оббцявъ Панаєсь Васи-
леви, ббжучи за Харитиною: „Коли єи не при-
веду сюды на силу, то на рукахъ принєсу мовь
малу дїтину“. И справдѣ прїябсь єи на рукахъ
— не живу. Надь труномъ нещастной выявляє
надосбїшїй Василь устбмъ свой тяжкїй грбхъ и
караєся страшными муками на видъ нещастной
жертвы — рбднбї дїтини.

Такїй змбїть драмы. Якъ бачимо, сюжетъ
єи простїй, ситуацїи не выдуманї, не предста-
вляютьєся плодомъ фантазїа, а реальнымъ зобра-
женїемъ дбїствного житя. Вь тбмъ лежить и ва-
рїтбсть драмы. Она представляє вбрно долю тыхъ
безгаланьныхъ, а на жалъ такъ многочисленныхъ
одинакъ середь нашего народу, що нїмъ лиха до-
ля, а ббльше ще истнующї порядки, вь котрихъ
все таки сила и богатство верхомъ идуть надъ
правдою, черезъ цблє жатїє не дають спромогї
користуватись природными людскими правами, а

держати ихъ лишь на поталу дужнимъ та силъ-
нїйшимъ. А тї одинїцї — все таки люде, зь
такимъ самымъ сердцемъ и чувствомъ, якъ и дру-
гї, зь такими самыми правами до житя и кори-
станя зь всего, що житє дає. За ихъ права
вступась авторь, выводичи, картина за картиною,
всь пониження и неправды, якї прїходятьєся имъ
завнавати на свбтї, и зь того погляду мусимо
прїзнати драмѣ той велику стбїнбсть уже зь
причины самої тенденцїи.

Не менше стбїною представляєся драма зб
становища артистичного. Сцєны выхбдять одна
зь другої консеквентно, ситуацїи вяжутьєся гар-
монїно. Психологичнїй процесъ у головнбїй ге-
роїнї драмы Харитини переведенїй зовсбмъ
природно и консеквентно; що-до Панаєса можна-бъ
закїнути те, що авторъ велить доконуватись у
него рбшучимъ змбнамъ надто скоро и зь при-
чинъ за мало оправдуючихъ тї змбны. Такъ
примъ здаєся трохи неоправданнымъ и мало у-
мотивованнымъ нагле рбшенє Панаєса женитись зь
Харитиною, о котрбї наслухавсь тблько, що єсть
любовницєю Цокула и набравъ до неї справдї-
льнбї неохоты. Змбна та доконуєся вь драмѣ вь
наслбдокъ причини надто слаббї, бо лише за-
длє простбї намовы самого-жъ Цокула, отже особы
найблизше интересованбї, до котрой впрочбмъ
Панаєсь не мавъ и не мбгъ мати великого до-
вбрїя.

Другїй характеры и особы драмы выведенї
за те дуже природно и консеквентно. Одноєсьє
то особливо до характеру Цокула и Малашки,
хочъ и другїй поменшїй лици и характеры, якъ
примъ дбда-мельника, Марусѣ и москаля, арендара
и єго сына, складно и гармонїно доповняють цб-
лбсть.

Вь убогбї нашої драматичнїй литературѣ
становить та драма дуже цбнну новбсть и має
вєяке право зайняти почетне мбсце вь репертоарѣ.
Нашъ драматичнїй персоналъ представивъ
тую драму дуже старанно. Всь ролї були выче-
нї, ситуацїи бдчутї, цблбсть отже представилася
зовсбмъ добре.

Головну роль (Харитини) бдограла п-бѣ
Биберовичева. Роль та якъ-разъ надаєся до
єи таланту, то-жъ вийшла она вь грб нашої за-
служеної артистки справдѣ прєгарно и п-бѣ Би-
беровичева зачислити може єи до найкрасшїхъ
креацїй вь свбстїй репертоарѣ. Пышною Малаш-
кою була п-бѣ Осиповичева, а п-бѣ Кир-
и цка вь роли Марусѣ бдзначилася грою по-
вною правды и безъ найменшбї пересады, що той
артистцї змбняємо за велику заслугу.

Зь мужескихъ ролї найкрасше вывизавсь
зь своєї задачї п. Стечиньскїй (Цокулъ).
Гра єго була выкнченна до подробиць, повна глу-
бокого зрозумбїя и интеллигенцї. Менше дово-
ливъ насъ того вечера п. Яновичъ. Талантли-
вый и дуже симпатичнїй той артистъ, котрого
силы зуживаютьєся вь нашої театрѣ вь надто
рбзностороннихъ направахъ, бдогравъ роль Па-
наєса вправдѣ зь великимъ чувствомъ и повнымъ
зрозумбїємъ, однакъ вь деякихъ ефектовнїй-
шихъ сценахъ, — тогдї, коли говорить про не-
вбрбсть Марусѣ, якъ и про любовь до Харити-
ны — не було у него той силы и того огню,
якїй бажавъ, по нашої думцї, авторъ влїти вь
приблїзєну горемъ але все таки козацку душу
Панаєса. Роль дбда-мельника бдогравъ п. Пбд-
высоцкїй дуже гарно, а п. Пблбшевскїй вь
маленькбї а дуже характеристичнбї роли жидка
Янкаля вызвавъ загальне, зовсбмъ заслужене о-
добренє якъ за гру, такъ и за характеристику.
Представленє „Наймички“ уважаємо од-
нимъ зь найкрасшїхъ вь сєгорбчнбмъ сезонѣ.

Конкурсы, именованя, перенесєня и пр.

— Конкурсы. Окружна рада шкбльна вь Чєша-
новѣ розписує конкурсы: на посаду управляю-
чого учителя вь 3-класовбї школѣ вь Чєшановѣ
зь платнєю 500 зр. и вблнмъ мешканємъ; на
посаду молодшого учителя при той-же школѣ и
вь Любачевѣ зь платнєю 270 зр.; на посаду мо-
лодшого учителя вь 2-класовбї школѣ вь Наро-
лѣ зь рбчною платнєю 240 зр. и вблнмъ ме-
шканємъ; при єтат. школахъ однокласовыхъ вь
Бруснѣ старбмъ, Диковѣ новбмъ и старбмъ, Го-
райцї, Липовицїи и Опацѣ зь платнєю по 300
зр. и вблнмъ мешканємъ.

Телеграмы „Дбля“.

Вьдєнь 24. жовтня. Вьстї, будьто-бѣ
цбсарскїй маршалокъ двору одержавъ при-
казъ выдбутьи всь акты дотыкаючї коронацїи
вь Празѣ, суть безбсновнїи.

Букарештѣ 24. жовнїя. Правительство
румуньске взяло румуньску линїю черновєц-
кої зєлѣзницѣ подь свой зарядъ.

Бѣлградѣ 24. жовтня. Напрєдїаки по-
становили пбдпирати кабинетъ Христича и рб-
шили не зачислїти Пирочанаца до своєї
партїи.

Вьдєнь 24 жовтня. Намбстникбмъ Мо-
равы має стати членъ моравского выдблѣ кра-
євого, консервативнї Пайлѣ.

Бѣлградѣ 24. жовтня. Урядова газета
оголосила письмо короля, вь котрбмъ бнъ
просить митрополита яко голову автокефаль-
ной сербской церкви о порбшенє справы
розводу короля зь королевою Наталїєю. Од-
такъ оголосила та сама газета бдповбдь ми-
трополита, вь котрбї признає супру-
жєство, заключєне дня 5. жовтня
1875. межи королемъ Миланомъ а
королевою Наталїєю за розвязанє
и розведєне.

Порєписка Редакцїи и Администрацїи.

Всч. І. В. вь Мог. Ще 11 зр. до кбнца року.
— Всч. В. Д. вь Львовѣ. До кбнца року ще 3-25
зр. — Всч. С. Т. вь Сєннбдоку ниж. 4 зр. дбстали;

до кбнца року ще 5 зр. — Всч. А. Б. вь Серетцї.
Заплачено до кбнца року. — Всч. І. Гавъ Топ.
Льбсь выслали. — Вл. І. П. вь Олх. Льбсь вы-
сылаємо тблько за готовку. — Всч. И. Г. вь Ясєн.
гор. Пбсла нашихъ записокъ Вы заплатили за
III. четвертбкъ; реклямованї числа выслаєно. —
Вл. Е. Г. вь Копич. До кбнца року ще 3 зр. 75 кр.

Надбсланє.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2460 214-7

Зблбє Зєбургєра яко певне средство на
катарь, кашель и хрипку. Цбна одной пачки 25
кр. На провинцїю зь онакованємъ 30 кр.

Фабрика вьарядблѣ рблнчїихъ и гисєрїя

М. PETERSEIM-A

зѣ Краковѣ при улицї Довгбї поручає своя вы-
3389 робы по найдєшевїихъ цбнахъ. 96-7

Лѣкаръ дєнтїстѣ

Маркѣ

дипломованый на университетѣ вїдєньскбмъ
отворивъ 2607 9-10

Ателїє дєнтїстїчнє

при ул. Галицкбї ч. І. І. поверхъ и ординує бдъ 9 до 6 год.

Выготовляє штучнї зубы и цблї щокы, о-
пертї на тисєнєно воздуха пбсла найновбїшой
американской системы. Выконує всякї операцїи
безъ болбї при помочи коканны. Плбмбує надїсо-
ванї зубы золотомъ, срббломъ, цементбмъ и т. п.

Розкладъ бдды на зєлѣзницяхъ дєржавныхъ.

важєный ббб 1 зєвнїи 1888.

Приходять до Львова: о год. 1 15 вь ночи зь Буда-
пєшту, Лавочного, Стрыя, Кросна, Хирова, Гуса-
тина и Станиславова; — о год. 8 06 рано зь Су-
хой, Хирова, Стрыя; — о год. 8 20 по полуднї зь
Сухой, Хирова, Гусатина, Станиславова и Стрыя;
— о год. 7 40 вечеромъ зь Гусатина.

Бдхбдять зб Львова: о год. 5 рано до Стрыя, Лавоч-
ного, Будапєшту, Хирова и Стружа; — о год. 10 15
рано до Стрыя, Станиславова, Гусатина, Хирова
и Сухи; о год. 7 50 вечеромъ до Хирова и Сухи,
— о год. 9 48 вечеромъ до Станиславова и Гу-
сатина. 2238 71-7

Вь САЛИ ТОВАРИСТВА „FRONSINN“

РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

Вь Середу дня 12 (24) Жовтня 1888.

По разь першїй:

БАРОНЪ ЦИГАНЬСКІЙ

Опера вь 3. актахъ зь повбсти М. Юкає, напи-
савъ І. Шнїтцєрь. Переводъ и пбдкладъ подь му-
зику Евг. Олєсїйского. Музыка И. Стравса.

Графъ Гомонай	П. Парадюк
Конте Карнеро, комисарь	К. Пбдвысоцкїй
Сандоръ Барїнай, молодой ємїгрантъ	С. Яновичъ
Кальманъ Жубанъ, богъ, плєкаєтъ вєпрбвъ	А. Стечиньскїй
Арсєна, єго дбнка	К. Радкєвичъ
Мирабєля, гувернантка вь домѣ Жубана	Е. Пбдвысоцка
Оттокаръ, єи сынъ	А. Кльшєвскїй
Цїпра, старї дїгїтанка	А. Осиповичєва
Саффї, цїганка	К. Кльшєвскя
Паль	П. Парадюк
Юшъ	С. Гулїгъ
Тєрко	М. Кирїицкїй
Мїхалъ	В. Пбшєвскїй
Ицбъ	О. Осиповичъ
Героєвѣ	И. Бальо
Осїпъ, лѣхтарникъ	М. Виницкїй
Гашъ	М. Радкєвичъ
Най	Е. Стечиньскя
Гальда	Е. Пбдвысоцка
Гїва	В. Равєка
Истванъ, парубокъ Жубана	В. Гузєвичъ
Мїксє, переводчикъ	И. Завадєскїй

Чїпони, матросы, цїганє, цїганки, дбти, драбноты, грєпа-
дєры, гузары, марєтанки, дворїнє, дамы двору, народъ.
Актъ 1. и 2. вь Банатѣ. Актъ 3 вь Вїднї. Двєся вь поло-
вїнї минушбго столбїя.

Костюмы новї послѣ вїдєньскихъ взбровбв.

Образы освбтлєнї огнїми матєзїевыми и бєнгалєскими.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнам. повістей“ виходить вівторком і в вівторок і п'ятницю на першій разі з „Діло“.

Предплата і нисерати приймають: У Львові Адміністрація „Діла“ у Ваторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. і Бюро газет ул. Кар. Людвіка 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті Гамбург M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Co. Предплата на „Діло“ і нисерати за нисерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Заграницею: на цілий рік . . . 18 ар. на цілий рік . . . 24 ар. на пів року . . . 9 ар. на пів року . . . 12 ар. на чверть року . . . 4.50 ар. на чверть року . . . 6 ар. на місяць . . . 1.50 ар.

У Львові: на цілий рік . . . 16 ар. на пів року . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1.35 ар. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламні повідомлення віддаються в редакцію. — Печатковий шрифт 8 пр. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 пр. однією строкою печаткою, в рубр. „Надобало“ по 20 пр. а. в. Подписи числяться по 10 пр. однією строкою.

З дня 1 (13) жовтня почався новий чвертьрічний видавництва „Діла“ з „Бібліотекою найзнам. повістей“. Просимо П. Т. Предплатників, щоби згодили як найскорше прислати заборгованості і предплату.

Письма з Сербії.

Білград 6 ст. ст. жовтня 1888.

[Чорногорське Товариство для пароходства. — Білградська консисторія і розводі королів. — Король Милан і Гарашанин. — Міністер Ракич.]

Коли лицарь сербської поезії народної Марко Краљевић умирає, кинути — як повідав пісня — свій буздован (топор) до моря, немов хотів тим сказати своєму народові, щоби шукав там у морі, бо без моря все буде з поглядом економічного чужим невідомим. Та правда найлучше показала на Сербії. Берлінський конгрес поставив як був в такій границі, що без протекції австрійської не могла рушитися з своєю торгівлею. Тому то „напредняки“ так і сипілися побудувати залізницю, — але що з того, коли Болгарія в Туреччину аж тепер постаралася о сполучення з нею своїх ліній.

Чорногора була щасливийшою од Сербії. Ова одержала кусень моря і кілька пристаней. Се була немов нагорода за те, що не дбала нічо в Герцеговині. Князь Михайло виїхав тоді на волюне море і кинув золотий перстень в еял морський, на знак, що Чорногора ввічаєся з морем Адриатичним. Там в старій Зеті була колись держава сербської, а по уадуку ея, упала і торгівля, добробут, упала культура Дубровника.

Щоби з моря мати як найбільш користи, утворилося за ініціативою кн. Николая в Петині чорногорське Товариство для пароходства. Урядовий „Глас Чорногорца“ (в ч. 42) року 1887 прийняв відозву до народу сербско-хорватського, а в другій лінії до всіх Славян, щоби купували акції Товариства. Капітал мав виносити 800,000 франків в золоті, а щоби его зібрати, видало правительство 1,600 акцій, кожда по 500 франків. Кожному акціонеру держава гарантує 5%. Кораблі Товариства мали везти по морю Адриатичному, по річці Бояні і по озеру Скордичському, отже удержувати зв'яз між пристанями чорногорськими і Бокіо-Котарскою, Далматією, Італією і Скордром (Скутарі).

З'яву кожний думає, що гарна та гадка стане ділом. Славянські газети, особливо ж російські і чеські, наклепували купців і капіталістів, щоби купували акції Товариства. Одна російська часопись писала, що хто як хто, а Чорногорці заслужили на ласку російську не тільки як лицарі, але й за те, що од часів Петра Великого они завжди стояли по стороні Росії — завжди були авангардом російських інтересів.

що виступала перша до огню. А чим Росія — пытала та часопись — одячила Чорногорці? Ничим! Пришов отже час, щоби тепер їй допомогти.

Та на красних словах і стало. Минув цілий рік, а акції не розкуплено. Для 10 і 11 ст. ст. вересня с. р. відбулися загальні збори акціонерів Товариства і они рішили віддати справу до лучших часів, бо нема надії, щоби нерозкуплені акції на 300,000 франків розійшлися. Правительство чорногорське видало розпорядження, щоби виплатити всі розкуплені акції, часлячи 5% од дня вилати аж до 15 вересня с. р.

Чорногора пересвідчилась знов, що Росія і Чехи, котрі найбільше кричать о Славянстві, на здійснення ідей взаємності ставлять жертвувати тільки гарні фрази, а нічо більше. Сербія зробила, що могла, самі купили більшу частку акцій, а друга частка осталася для братів Славян — очевидно в першій лінії для Росії. І отже що вийшло! Коли-б Чорногора була звернулася до когось иншого, а не до Славян, було-б в російських газетах страх кільки крику! — але були-б уже вдали кораблі чорногорські по морю Адриатичному...

До злагоди між королем і королевою мабуть не прийде. Так виходить зб. всего, що десь. [І справді не прийшло; од того часу, як писана допись, до нині, річ уже рішена: король дбав розвод. — Прим. Ред.] З Букарешту пишуть, що королева поручила своєму оборонцю Парочанаці в нічому не уступати; она не хоче згодитися на розвод. Не хоче навіть розділ од стола і ложа, як се їй король предлагав через Протича ще в Висбадені. З другого боку і король Милан уже не хоче вступати в ніякі переговори. Для того, що справа королеви стоїть добре в консисторії білградській, задумав Христич викинути з неї кількох членів, а як місяць обидати людьми, котрі будуть за розводом. За-для того председателю білградської консисторії, протоберея Алексею Ілича перенесено на посаду председателя епархії жичської, а тамошнього председателя Міята Радославича призначено до Білграду, бо обидав, що розвод переїре. Протоберея Ристу Ілича, председателя консисторії нашеской, скличено з уряду, а місце его має зайняти той член консисторії білградської, котрий буде голосувати за розводом. Микола Христич уже певний, що до розводу швидко прийде, а що справа так протягується, за те король найбільше олючений на Парочанаці, котрий підбивав оборону королеви, і на Гарашанина.

Що-ж се такого, що Гарашанин, котрого король своєю повагою сьміть лить державу на крелі міністра-президента, за-для котрого вів боротьбу з більшою еякушніми, — що він тепер натригуть против короля, підмовлює консисторію білградську в користь королеви? Король не міг увірити, щоби член партії „напредняків“, що мали більшість в консисторії білградській, так

забули на всі его добродієства, що перед двома місяцями готові були голосувати против розводу! Король знаходився тоді впогні в Білграді, а министерство рішило, щоби акт обжалованя назад взяти з рук консисторії, ніби-т. д. для того, що король хоче его доповнити, а на дід для того, щоби Христич мав част в консисторії посадити инших людей, прихильних розводові. Недовіря короля до партії напредняків або т. зв. „гудленівців“ збудила була вже та обставина, що синоді, де засідають креатури Гарашанина і котрий міг сам зараз рішити справу, передав ея в руки консисторії. Король пересвідчився о неприхильності Гарашанина: Гарашанин намовив Парочанаці взяти оборону королеви; він намовляв членів синоду і консисторії, щоби не допустилися незаконності; він навіть листувався з королевою.

Все то так обурило короля, що він зажадав од Христича, щоби вигнав Гарашанина з краю. Христич предлагав королеві инші способи позбутися ворога: дати ему посаду консула в Римі. Але Гарашанин заявив в „Видель“ орган напредняків, що той посади не прийме, бо вказано ему мало часу до виїзду. Король пересвідчився, що проводя напредняків хоче остатися в Білграді, щоби проти него натригувати. Тож приказано ему виїхати з Сербії на част, доки справа розводу не буде поладжена. Гарашанин і того не схотів, а відповів, що приватні его справи не дозволяють ему так скоро виїхати. В такій спосіб може відповісти тільки чоловік, що знає всі тайни білградського двору! Приятель Гарашанина стараються виробити ему аудієнцію у короля, але король не хоче его прийняти, а се поручив напреднякам знайти собі иншого проводиря, коли хотять і на дальше бути в добрих з ним зносинах. Ми ж пересвідчили, що король простить Гарашанинові; коли-б его вже не потребував, давно би був Гарашанин сидів у в'язниці, але що тоді сталося би з М. Христичем, що опираєся на партію напредняків?

А що Гарашанин в справі розводу так зухвало поставився супротив короля, то се для того, що та справа має таку велику вагу, стільки нещастя може принести для Сербії, що між сербськими политиками нині, окрім Христича, нема нікого, хто би хотів брати на себе відповідальність за неї перед історією. „Пане!“ — сказав Гарашанин до одного свого приятеля, — я забув на всі оскорби, які Обреновичі учинили моїй родині, — поступовно Росія на берлинським конгресі пхнуло мене в ничу сторону і за сьміть лить мого министерства зробило багато похобок. В'їре мені, більшою половиною їх не можна скласти на мою голову, — але дальше по-зволю годі: я не хочу брати на себе відповідальності перед будучиною за справу розводу...

З'я того виходило-б, що „напредняки“ хотять напавляти свои похобки, — та тільки чи не за пізно зялися!

Що-дня говориться тут про кризу министерства. Ахиллева пята всіх правительств — финансы не стоять добре. Партія напредняків ніколи не мала добрих финансів, а для того набрала стільки довгу державного, — але всі були ще лучші од нинішнього министра финансів Мити (Дмитра) Ракича. Ему може дорівняти тільки В. Петрович, той, що то зробив контракт з Лєндербанком о продажі монополії тютюну а потім выставив собі красну виплату коло Білграду, котру народ називав „виплату Славниці“.

Як звідомо, уже радикальна скупщина при ревній праці свого министра Вунча постановила була збрати контракт з Лєндербанком, сплатити ему, а монополію тютюну віддати в руки держави. Вунч уже вивдавав був в Бельгії позицію на виплату Лєндербанку, але радикальне министерство упало, а новий министр финансів Ракич не умів собі знайти ради. Замість позички вдав 10 фр. лоси, на котрих Сербія може багато стратегії, а з сербською компанією финансовою Марковича et Comp. в Крагуєваці (кажуть, що се філія Лєндербанку) заключив умову о продаванні тютюну, і то таку умову, що Маркович et Comp. мають до мільона франків чистого доходу, як се признає офіційно министр дід заграницьких Міятович. Ракич отже знайшовся в опозиції до цілого кабінету, котрий ему закидав, що без его відомости заключає такий шкідлив для держави умову. Тепер показався нова справа, котра готова вже добити министра финансів. Держава потребує якоїсь скількості тютюну, котрий має бути оброблений в фабриці державній. Министерска рада поручила Ракичу, щоби закупив 250,000 клгр. тютюну. Ракич віддав сю справу компанії Марковича, поручивши їй закупити 750,000 клгр., а держава стратила через те 6—700,000 фр. Інтерес се для Ракича і Марковича добрий, але головна комісія контролю не хоче надати тютюну приймати. Справа стоїть зле, Ракич певно уступить. Христич покличе когось на его місце — чи не виставити „виплату Славниці“?...

В. Ж.

Відозва з Бродщини.

При кінці сего року відкривається в міст Бродах „Народна Торговля Повітова“.

Головний патріотизм і народолюбство високоповажаних Земляків спонукують вибраний до тої справи Комітет запросити їх до того Товариства, котре, оперте на статутах з обмеженою поручкою, має розвиватися уділами поодиноких Патріотів, Громад і Братств церковних.

Один уділ виноситься 10 ар. з додатком 1 ар. винсового.

Надїючися, що наше Вп. Священство, чл. Громади і Братства церковні схотять приступити з численними уділами до оснвання „Народної Торговлі Повітової“ в Бродах, просимо уділи прислати на руки підпис-

колах про „кривливого гусака“ из заведения выключено.

Дня 3. грудня т. р. явився митрополит Іосиф Сембратович в духовній семінарії і піддав питомців з І. і П. року під надзор цензорів-питомців з ІV. року од ректорату установлених, щоби наглядали за порядком в класатах, музеях, ролектарях і т. д. та щоби в заведеню „гусака“ більше не виправлювано.

Після именованя духовника о. Л. Пипана першим вице-ректором, став на его місце духовником о. Симеон Ткачук і обявив сю посаду д. 5 листопада 1871 р.

Сего року відбулася з великою парадною инсталляція одного питомця на семінарського шматяря. Питомець, поперебаривавши відповідно до торжества, впровадили номінаці з музикою і співом, з малими свічками в руках до класати під ч. 43, де выставлено під саму стелю високий трон. Посадивши шматяря на трон, выголосив ад hoe питомец Николай Огоновский красну беседу, а потім при многоліттях сироваджено шматяря з трону.

(Даліше буде.)

Хроника духовной семинарии Львовской од 1773 до 1888 року.

(Даліше.)

Рік 1871.

Дня 23 марта т. р. упокоився по 3-м-сячній тяжкій недугі Николай Мочернюк, питомец з ІV. р. По перенесеню домовни з шпиталю Піарів до приходської церкви св. Петра і Павла, одслужив литургію о. Слимаковскій, ректор в соборі других настоятелів семінарії при трогачомь сьміть питомців. На похоронах було 16 священників, між ними д-р Фаларекі, декант богословского факультету, а д-р Іос. Левічій выголосив красне надгробне слово. О 12. годині двигнувся похід з церкви на цвинтар Лычаковскій, а домовну несли на переміну на раменах рускій і латинскій питомців. На выдатки похорону збрали питомці меж собою 142 ар. 87 кр., з чого покрили кошти похорону а надвишку првзначили на памятник покійному. До складки причинився о. ректор даткомь, як выказався, abgedundet 10 ар.

Дня 16 мая т. р. відбувся нечуваный в анналах семінарских прохід. Питомці з ІІІ. р., вийшовши з любеним преефектом д-ром Пелешем на прохід до Грунда, вбрались з-дтам до Винник. Д-р Пеліц, лат. парох з Винник, бувшій професор на богословскій факультеті, піднавнив своих

давних учеників-питомців, запросив их разом з д-ром Пелешем до себе і сердечно угостив. По 9. год. вечером повернули питомці з сего проходу до заведения, а о 10. год. була вечеря. [При повороті загубилася „Муха“ коло „Jägerhaus“.]

Дня 17 жовтня т. р. упокоився в головнім шпиталю Піарів Николай Горбачевскій, питомец П. р. Похорони відбулися при литургії в церкві св. Петра і Павла, а надгробне слово на цвинтарі Лычаковскій выголосив преефект д-р Пелеш.

„Дне 1 листопада т. р. ударил дверник Сидорів тричі в колокол. И собрался весь народ в ІV. музеум, и уставился в долиі шпалер, ожидая услышать новости. По недолгомь времени отворилася врата музеум и се грядет о. Слимаковскій ректор облечен в чиновныя ризы з крестоносним ордером, оденую же его грядет о. Л. Пипан облечен в новую высокую папафю. И повеле о. ректор о. Пипан аки агнца смиренного на горное сьдальце и рече к народу: „О. Пипань от дня нынѣшняго обинае чинь первого вице-ректора“. Народ побачивши своего любимца, возрадовался зело и возгремь в ликолічно „viva!“ И пакі рече о. Пипань к народу и народ возгремь тричі „viva!“ Здѣлавши абіе шпалерь сопроводжаша народь любилица от музеи во свояси. Семинарскій колокол ударил тогді часть одинадесятый.“

Дня 5 листопада т. р. читано семинарскій уставы в присутности митрополита Іосифа Сембратовича збранымь питомцямь в рускомь языкѣ. До того року читано ті уставы по латині. До сен метаморфозы причинились рускій газети, настаючи на се, щоби в рускомь заведеню руского языка не повижувало.

Дня 28. листопада т. р. о 12. годині 10 минут в ночи выправили питомці нечуваного „гусака“, так що про него писала „Gazeta Narodowa“ з дд. 12 і 13 грудня а навіть „Tagespresse“ з д. 15 грудня п. заг. „Eine Revue im geistlichen Seminar“. Коли „гусака“, аравжованый питомцями В. ІІІ. і В. В. під ч. 43, 44 і 47., з нечуванымь кракомь еп сатігге обіг горі і долину в заведеню а бдак знов на горі явився, застав уже ректора о. Слимаковского і вице-ректора о. Кордасевича з свѣтломь на коридорѣ. В тѣмь лацухѣ „гусака“ перервався. Питомці, розбѣгшися по своихь класатах, поклялися чинь скорше до ложок. О. Слимаковскій з о. Кордасевичемь, прибравши собі до помочи ще преефекта о. д-ра Крижановского, почали по класатах ходити и по пульсахь обзнавати, хто був при „гусаку“. З причини, що найперше ревновали класаты ч. 45 і 46, з котрих ніхто при „гусаку“ не був, успокоилася тимчасомь у многихь кровь такъ, що в другихь класатах ледви пятьохь питомців з І. року по пульсахь підозренихь одерили и их по прото-

ного, а похвалы в доброту грошей перешли в оборотную почту.

Комитет ухвалил выслать ввры достойных членов своих Ивана Карчевского и Николая Котельникова, господарствъ въ Гавъ старобродскихъ, яко агентовъ до збирания удѣловъ, и просить всѣхъ Высокопоставленныхъ господамъ бродского повета, чтобы аволили ихъ въ сѣхъ похвалныхъ заходахъ подвигати.

Броды 23 н. ст. жовтня 1888.

За Комитетъ:

Іоаннъ Стрпо, парохъ въ Гавъ старобродскихъ, п. Броды.

[Просимо и другіе часниши рускіе бдзаву сго подати до вѣдомости своихъ читателей. — Комитетъ.]

ПРЕЛИМИНАРЬ БУДЖЕТУ ДОЛТАВСКАГО НА 1889 Р.

предложенный мн. Дунаевскимъ, представляется въ числахъ заглавныхъ такъ: По трети Долтавщины вынесутъ 538,345.786 зр., доходы 538,515.245 зр. Показуется надвыжка въ сумѣ 169.449 зр., а бюджетъ въ порівнянію зъ 1888 р. о 31,544,819 зр. користнѣйшимъ. Вносячи бюджетъ на стѣлы палаты послѣдъ, заявивъ министръ финансовъ, что потребности заглавны зменшались въ 1889 р. о 253.841 зр., а доходы державны зблѣшались въ порівнянію зъ рокомъ минувшимъ о 21,798.660 зр. Въ 1888 р. показався, по бдтженно выдѣлѣ надвыжннхъ, заведѣдъ же на правлнну администрацію припадаючій недобѣръ въ сумѣ 2,290.785 зр. Наколи сей самый способъ обчислення буде приложенъ до 1889 р., то можуть бути выдѣленъ надвыжннхъ выдѣлки: на будову зельницъ державныхъ, участь въ будовѣ зельницъ частныхъ, будову другого шляху на зельницъ вѣденско-тульнскій, третя рата на розширенне пристани въ Триестѣ; квота, потрібна на справленне новыхъ карабинѣвъ; потреби на нове узброєнне обороны краевон въ первой ратѣ 1,041.450 зр. — разомъ 17,562.574 зр., про-то поднесее надвыжка правильной администраціи скарбу до 17,732.038 зр., або въ порівнянію зъ 1888 р. и зъ загаданнымъ недобѣромъ о 2,290.785 зр., покажее въ загалѣ надвыжка о 20,032.818 зр. користнѣйшою.

Чистіе доходы предамнновано: зъ податку горѣвчаного 19,179.800 зр., зъ податку цукрового 2,957.500 зр., зъ монополю тютюнового 2,667.500 зр. Натомѣтъ въ рубрицѣ потреби для войска и маринарки предамнновано о 2,890.694 зр. больше и для обороны краевон о 2,567.400 зр. больше. Въ наслѣдокъ тыхъ зблѣшнхъ выдѣлѣвъ редукуея достижене получееніе на 19,346.706 зр. Позаякъ въ загалѣ бюджетъ на 1889 р. вѣсь о 21,544.819 зр. користнѣйшимъ, чымъ сегорбчнмъ, про-то лишався сума 2,198,113 зр. и о такую суму поправився бюджетъ подала правлннного ходу рѣчей, не беручи въ рахунокъ выше загаданныхъ новыхъ доходѣвъ и выдѣлѣвъ. На предамннарѣ належить ще глянути зъ другой точки. Въ наслѣдокъ выше загаданныхъ потребъ на оплату провизіи въ сумѣ одного миліона зр. бдъ безуслѣдно делегачію призовленого кредиту на надвыжннхъ розпорядженія войсковы; бдтакъ въ наслѣдокъ коштовъ новон будовы печатн державной (въ сумѣ 500.000 зр.). На покрьте одажоъ сего выдѣлку сугъ призначенъ доходъ зъ зельннхъ кошацко-богуминской въ сумѣ 2,600.000 зр.

Въ першихъ 9 мѣсяцахъ въ 1888 р. принесли стаіе податка о 910.000 зр. больше нѣжъ въ такомъ самѣмъ часѣ минувшого року; несталіе доходы зблѣшались о 769.135 зр.

Процѣсъ о зраду державы въ Варшавѣ.

Недавно бдбувся въ Варшавѣ процѣсъ противъ трехъ братѣвъ графовъ Августа, Адама и Стефана Ржищевскихъ, обжалованныхъ о зраду державы черезъ доставленіе Австріи тайнъ державныхъ: про рухи войскъ, укрьпленія, оруженіе и т. п. Ржищевскіе — родина дѣдичѣвъ польскихъ на Волини, пошлована зъ многими знатными родами польскими.

Въ сѣчни с. р. прибувъ до Варшавы якійсь Станиславъ Урснъ П. Замешкавши въ готелю Англійскімъ, навязавъ зносны зъ дуже многими домами аристократіи польской. Жандармерія російская звернула увагу на того пана и выслѣдила, что бѣе удерже переписку зъ однимъ графомъ у вѣденскімъ министертвѣ войны и зъ однимъ высшимъ войсковымъ, а доставъ листы зъ Австріи на адресу гр. Адама Ржищевского.

На розпорядженіе варшавскаго генералъ-губернатора узвезено п. П. въ Демблинъ и засаджено до цитаделѣ, а рѣвночасно узвезено и трехъ братѣвъ Ржищевскихъ. Слѣдство, ведене жандармерію, швидко скончалася, бо узвезеніи до всего сразу призналися. Призачій Станиславъ П. признался, что поданъя подавати докладннхъ информации про оруженія російскіе и длятого 1887 р. розгладѣвъ фортификаціи въ Рѣвнѣмъ и линіи коммуникаціи на Подбѣлю. Обидѣла мавъ слѣднтіе розмѣщеніе войскъ и фортификаціи въ Конгресовѣ, а спеціально въ тривутнику мѣжъ Варшавою, Демблиномъ и Берестомъ. Въ той цѣли удався насампередъ до Кіева, на Украину и Волинь, маючи тамъ богато роднѣ, бо кромѣ двухъ родныхъ братѣвъ ще гр. Ржищевскихъ, кн. Сангушка, гр. Іосифа Потоцкаго и др. Тогдѣ пробувавъ и у обжалованого Адама Ржищевского въ Рокитнѣ на Волини. Приѣхавши до Варшавы — дальше признался п. П. — колька разѣвъ выѣзднвъ до Люблина, а потѣмъ высылалъ туды на розвѣднны Августа Ржищевского. П. Августъ згодився поспѣбно высылати справозданія до Вѣдѣя яко агентъ

при австрійскімъ консулатѣ въ Варшавѣ за 100 рублѣвъ мѣсячно пенсію. Въ характерѣ такого агента выѣзднвъ бнъ подѣ Остроленку, до Харкова и надѣ Днѣпръ за розгладѣ свои доставъ кромѣ пенсіи ще 170 зр. надвыжннхъ вынагороды. Третій братъ Стефанъ донѣсь п. Станиславу П. о приходѣ трехъ полковѣ войска до Рѣвнѣмъ.

Браты Ржищевскіе тѣ збнанія п. Станислава П. потвердили. Августъ толкувався тымъ, що ролю агента принавъ за-для потреби грошей; Адамъ збнзавъ, что знавъ о роли Августа и бдраджувавъ ему, а Стефанъ заявивъ, что въ донесеніяхъ своихъ не бачивъ нічо злого, бо говоривъ о рѣчахъ, котры не были тайною.

По переведеннѣ слѣдствѣ п. Станислава П., яко не-подданого російскаго (отже не сповнѣвъ зрады державы) вывезено на границу и пушено до Австріи, а трехъ братѣвъ гр. Ржищевскихъ поставлено передъ судъ и засуджено: Адама (30-лѣтняго, укнченного правннка и мирового судью) на утрату всѣхъ правъ и на пожизненне зблѣшеніе на Сибирь; Августа (38-лѣтняго) на утрату десятихъ правъ и на зблѣшеніе до губерніи пермской; а Стефана (26-лѣтняго) на 8 мѣсяцѣвъ взынцѣ.

Засудженіи аголосоли рекурсъ до головнаго суду войного въ Петербургѣ, опираючись на те, что она передавала вѣсти про рѣчи людямъ въ Россіи знаній. Боронити буде ихъ въ Петербургѣ славно-знаній адвокатъ и писатель Свасновичъ.

Всесвѣтній організаціи Жидѣвъ.

I.

Сильно зорганнзованный, незвычайно за-поблжливый и безпримѣрно солидарный жидѣвскій элементъ не бдъ ннѣ вже служить недостижнымъ майже примѣромъ вытравленія и неутомимыхъ змаганъ для добра и поднесенія своей расы и зацєвненія ѣи не лишъ рѣвнорядного зъ другими, але павуючого становища въ свѣтѣ. Змаганія Жидѣвъ унѣчались вже пожаданнми успѣхами. Они заняли вже въ значной части то становище, до котораго стремлятъ бдъ многіе лѣтъ. Жидѣвскій загалъ добився повной рѣвноправности въ всѣхъ цивилизованныхъ краяхъ Европы, а кромѣ того Жиды опанували всѣ головныя финансовыя позиціи всесвѣтнаго обороту и стали тымъ способомъ панамъ ситуаціи въ самыхъ рѣшущихъ экономичнхъ пытанияхъ краѣвъ и народѣвъ, а не менше и въ скарбовыхъ пытанияхъ державъ. Влывъ ихъ слѣднѣй въ политичѣ, они здобули на свои услуги дуже значну часть журналистики.

Мимо того не перестаютъ Жиды въ дальшій организаціи работѣ. Они памятають и про набѣднѣннхъ своихъ и про тыхъ, что проживають въ найдалѣньшихъ закуткахъ свѣта.

Одъ р. 1860 служить справѣ организаціи всѣхъ Жидѣвъ цѣлого свѣта, сповняючи рѣвночасно взглядомъ ннѣхъ гуманитарный обовязки, товариство „Alliance Israélite“. Історія того товариства такъ поучающа и толька кнѣдъ свѣтла на двоєсны Жидѣвъ, ихъ станъ и положеніе въ рѣзньхъ краяхъ и частяхъ свѣта, что мы намѣрили представити ѣи въ головныхъ точкахъ нашимъ читателямъ, а то на подставѣ вышшоваго недавно у Львовѣ брошуры В. Діаманда п. з. „Alliance Israélite“.

Згадача организаціи Жидѣвъ завязалася у перше въ р. 1860 подѣ назвою „Alliance Israélite Universelle“. Въ статутѣ того товариства поставлено яко цѣль ѣго: 1) праціювати надѣ еманципацію, моральнымъ и разумнымъ поднесеніемъ Жидѣвъ; 2) помагати тымъ, котры терпѣтъ зъ той причины, что сугъ Жидами и 3) подпирати вѣсь до тыхъ цѣлей стремлячій публикаціи.

На заглавнхъ зборахъ основателѣвъ постановили члены того товариства: боронити элементъ жидѣвскій бдъ всѣхъхъ нацастей, заохочувати Жидѣвъ, чтобы займались рукодѣльннцтвомъ, поборювати темноту и зродженій нею проступки середъ жидѣвского загалу и вилывомъ моральнымъ стремѣти до облегченія судьбы тыхъ Жидѣвъ, котры живуть досеи ще подѣ вышшовами законами. Для той послѣднѣй цѣли поклатъ собѣ „Alliance Universelle“ задачею зєднувати всѣми способами правительствѣ, публичну опинію и прасу и въ тѣмъ направленно дѣйшла она дѣйстно до дуже успѣшнхъ результатѣвъ.

На чолѣ того товариства станувъ комитетъ, зъ ослѣстено въ Парижѣ, а подѣ нимъ утворилось богато комитетѣвъ охружннхъ и мѣсцевыхъ, котры стояли въ тѣсныхъ взаимннхъ зъ комитетомъ центральныхъ. Найбѣльше членѣвъ приступило до того товариства сейчасъ по завязаню зъ Франціи, бдтакъ зъ Італіи. Одъ р. 1864 почали напывати члены и значнѣйшій грошей подмога зъ Турціи, Швеціи и бдъ испанскихъ громадъ жидѣвскихъ въ Америкѣ, а бдъ р. 1868 зъ Англіи, Угорщины, Бельгіи, Голландіи и Швайцаріи. Члены зъ Нѣмеччины почали горнутаєь доперва въ р. 1869 по синодахъ въ Липску и Вроцлавѣ.

Въ р. 1885 числѣла „Alliance Universelle“ 30,310 членѣвъ. Зъ тыхъ припадало на Прусію 8887, Францію 4798, Баварію 2522, Угорщину 1935, Голандію 1367, Алязію и Либтарнію 1366. Въ другихъ краяхъ было значно менше членѣвъ. На долтавску часть въ Австріи припадає ихъ всего 157, а на Англію лишь 50. Причиною такъ слабой участи тыхъ двухъ державъ есть то, что въ ннѣхъ завязалася вышшова зъ лона „Alliance Universelle“, одажоъ окремо для себе истнующій товариства, а именн „Anglo-Jewish Association“ въ Лондонѣ и „Israelitische Allianz“ у Вѣднѣ.

Мастокъ „Alliance Universelle“ зблѣшався значно зъ кождымъ рокомъ. Въ роцѣ 1866 выносили ѣи доходы лишь 23,283 франкѣвъ, а въ р. 1885 вже 404,297 франкѣвъ. Въ р. 1873

жертвувавъ звѣстный баронъ Гаршъ комитетомъ „Alliance“ однѣхъ миліонъ франкѣвъ, котры призначивъ на заснованіе и удержаніе народныхъ школѣ въ Туреччинѣ.

Задачею „Alliance“ есть передовѣстѣ, якъ агаданѣ вже, помагати Жидамъ тыхъ краѣвъ, въ котрыхъ они не сугъ рѣвноуправленій зъ другими жителями, або навѣтъ терпѣтъ прослѣдованіе. До краѣвъ тыхъ належить въ першѣмъ рядѣ Румунія. Коли въ р. 1866 намѣрило румунське правительство оголосити рѣвноправностѣ Жидѣвъ, то набѣдъ охружннхъ громаднѣ дѣмъ, де бдбувались наряды законодательнаго тѣла и силою заснѣтувавъ выданіе такой постановы. Роки 1866 и 1870 значнлнсь въ Румуніи великими погромами Жидѣвъ. Жидамъ зборонили конституцію зъ р. 1866 о-сєлятисъ въ селахъ, купувати дома, винницѣ, поля и недвижнмості; Жидамъ не вѣльно было въ Румуніи бути адвокатами, антикарами, урядниками зельннцѣвъ, предприимчнми цублнннхъ работѣ и арендаторами державныхъ грунѣвъ. Имъ не вѣльно было навѣтъ продавати тютюну. Неволнне положеніе Жидѣвъ въ Румуніи вызвало навѣтъ колька разѣвъ ноты другихъ державъ до правительства румунского, а „Alliance“ власне заходилаєь коло того, чтобы вилывами своими выкликати такіе ноты зѣ стороны чужихъ правительствъ и взагалѣ робила черезъ вилывовыхъ людей кроки, чтобы Европу заинтересувати судьбою румунскихъ Жидѣвъ. Заходы ѣи вѣнчалася пожаданнмъ успѣхомъ на конгресѣ берлинскімъ р. 1878, котрому предложнвъ центральный комитетъ „Alliance“ свои пропаматнє пасьмо. Конгресъ проклнмывавъ еманципацію всѣхъ Жидѣвъ на балканскихъ пѣостровѣхъ и то дало и румунскимъ Жидамъ польгу, хочъ румунське правительство ще и досеи бдѣсноєь до ннѣхъ неприхлнвно, а цѣле населеніе повне есть до ннѣхъ пристрастнѣо ненавнста.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Вчера бдбулося перше засѣданѣ палаты послѣдѣ середѣ великою участію позапарламентарноя публики, галерія була биткомъ набита. Послы зъ лѣвнцѣ явились также дуже численно, майже въ комплектѣ, за то зъ правнцѣ не было ще богато послѣдѣ. По бдтертѣ засѣданія представнвъ гр. Таафе палатѣ новоименованныхъ министровъ гр. Шенборна и Фалипа Залескаго. Палата приняла ихъ мовчально. Пос. Крайчнѣ поставнвъ внесеніе въ справѣ ревнзій закона промыслового. Обидѣла предложнвъ мн. Дунаевскій предамннарѣ бюджету на 1889 р., котры подажо на ннѣмѣ мѣдѣ. Правнця приняла експозе министра финансовъ грѣмкнми оплесками.

Подѣчасъ засѣданія палаты послѣдѣ роздало проектъ закона о покрьтѣ кредиту на цѣлы войсковы въ сумѣ 47 мил. — Гр. Шенборнъ нѣ подавъ до вѣдомости рѣшнѣе министертва зъ серпня сего року о застановленю судѣвъ присяжныхъ въ справахъ анархистичнхъ въ 15 округахъ. Пос. Пернер-стор-феръ зажадавъ, чтобы се справозданіе министра поставити на порядокъ дневный слѣдуючого засѣданія. Внесеніе се правнѣо.

Закимъ приступлено до порядку даєвно-го, выголоснвъ пос. Ригеръ бесѣду въ честь 40 лѣтняго ювлєня президента палаты дра Смольскіи; цѣла палата встала зъ мѣсця и приняла бесѣду Ригера грѣмкнми оплесками. По Ригерѣ промовлявъ въ честь Смольскіи проводѣръ лѣвнцѣ Пльенеръ а палата приняла и ѣго бесѣду оплесками, при чѣмъ посыпались также и грѣмкн оплески зъ галерій. Коли бдтакъ палата мала приступити до порядку, дневного, зажадавъ пос. Доставъ голосу и поставнвъ внесеніе, чтобы за-для такъ величюго торжества якъ 40-лѣтній ювлєй президента палаты закрыти засѣданіе. Внесеніе се принято а слѣдуюче засѣданіе назначено на пятнцнцѣ зъ тымъ самымъ порядкомъ даєвнымъ. Вѣсь послы складали дровн Смольцѣ свои желанія.

Що зробити оппозиціа? Ото пытаніе, яке насувавъь теперь по першѣмъ засѣданю палаты послѣдѣ. Зѣ всего, что досе стало звѣстнымъ, выходитъ, что клубы нѣмѣцкнхъ не змогли ще погодитисъ анѣ що-до спѣльного постуаванія, анѣ що-до способу, якъ мають постуати. Сполученіе всѣхъ клубѣвъ оппозиціиныхъ стрѣчає на великій труднѣости. Особливо не хоче приступити до такого сполученія нѣмѣцко-національна сублка (deutsch nationale Vereinigung) бо побоюєь, чтобы не стратила зовѣмъ своего значенія. Здаєь, что сполученіе оппозиціи наступитъ ще найкорше въ той способѣ, что всѣ клубы задержати свою самостѣйностѣ а выберутъ езекутивный комитетъ и выготвлять спѣлну программу, послѣя котрой будутъ постуати.

Що-до способу постуванія, то оппозиціа не рѣшнлась ще также, якъ має постуати. Подѣчасъ коли одна ѣи часть, люде острѣйшого тону, промовляють за тымъ, чтобы выступити заразѣ противъ правительства и не чекати ажъ до дебѣтъ надѣ бюджетомъ, а запытати заразѣ правительство, что мають значити новнѣ змѣны въ кабинетѣ и вывести тымъ способомъ цѣлу справу на чисту воду, а бдтакъ черезъ рѣшуче выступленіе поспуати всѣ пляны правительства — то друга часть, клубѣ нѣмѣцко-либеральный, противнтьсѣ такой про-вокаціиной акціи, радѣтъ не снѣшнтьсѣ, слѣдѣти за всѣмъ рухомъ правительства и бѣльшости парламентарнаго та розпочати акцію доперва при дебѣтъ бюджетовѣ, котра певно дасть добру нагоду розбнзнати правду ситуацію.

Цитована нами статья „Fremdenblatt-y“ о посуваню російскаго войска на границѣ Ав-

стріи и Нѣмеччины не выкликала такъ великого враженія, якъ того можна було въ першѣй хвилѣ сподѣваніи. Нѣмѣцкнхъ газеты потворили вправдѣ ту вѣсть за вѣденскимъ ор-ганомъ, але безъ всякихъ коментарѣвъ, а де-котры навѣтъ сумнѣваются о правдивости той вѣсти. За то одержали пештенскіе газеты цѣ-кавей телеграммы зъ Вѣднѣ, походячіи очевидно зъ побѣудароваго жерела, — въ котрыхъ до-казуєь, что звѣстка полемика „Fremdenblatt-y“ въ справѣ посуванія російскаго арміи не має бути нѣякимъ поклякомъ на трѣвогу, але ѣи цѣлею було лишь дати въ Петербургѣ спѣ-знати, что у Вѣднѣ знаютъ добрѣ, что дѣсьє по-заграницами державы. Навѣтъ коли-бѣ мало прійти до репресалій, на що однакожь чокн что не заносѣтьсѣ, то все ще не було-бы нѣ-якой причины чого бѣоятисъ. Такожь ѣи въ мѣ-родайныхъ кругахъ пештенскихъ не звѣстно абсолютно нічого, что вказувало-бы на то, что въ заграничнхъ бдѣносннхъ має настѣти я-каєь змѣна.

На першѣмъ засѣданю австро-нѣмѣц-кого клубу зазначнвъ ѣго предѣстѣлѣль, пос. Пльенеръ, что вступленіе гр. Шенборна до кабинету значнть рѣшучій зворотъ до фе-дерализму и до чєского права державного. Въ виду такого стану рѣчей мусѣтъ оппозиціи мати бачнє око на ситуацію. По довшѣй де-бѣтъ въ клубѣ ухвалено, чтобы Пльенеръ по-розумѣвѣя зъ другими клубами.

До „Pol. Corr.“ доноєть зъ Петербурга, что царска родина має повернути до столицѣ дня 3. падолиста. Заразъ по тѣмъ бдбудєєя снущєнє на воду корабля „Царь Николай I.“

Послѣя вѣстей, якн одержала „Kreuz. Ztg.“ постановнвъ царъ рѣшучѣ выѣхати на ювлєй короля Хрстіана до Копенгаги, котры бдбу-дєєя дня 15 падолиста. Позаякъ въ сѣй порѣ буде царъ лєднѣ мѣгъ ѣхати моремъ, то подо-рожъ бдбудєєя черезъ Нѣмеччину а царъ буде мусѣтъ постуити до Берлина, бо и такъ скор-ше чн подѣнѣше буде мусѣтъ бддати визиту нѣмѣцкому цѣсарєви. Подорожъ царя сталася вже предметомъ нарадѣ въ довѣрчнхъ кру-гахъ петербургскихъ, але о нарадахъ не звѣ-стно досе нічого, бо навѣтъ люде, что мають найбѣльше довѣрїє царя, мовчѣтъ такъ, якъ коли-бѣ о нѣй нічого не знали. То однакожь не має нічого до рѣчи, бо звѣстає, что въ на-слѣдокъ своего рода способу стереженія особы царя вѣсть о ѣго подорожѣ подаютъ офіціал-но до вѣдомости доперва на день або навѣтъ на колька годнѣвъ передѣ самымъ выѣздомъ.

Гадка союза Россіи зъ Туреччиною пѣ-шла зъ бѣси, что въ Кнєвстанінополѣ принято вел. князѣвъ дуже радо и что рѣвночасно въ турецкихъ газетахъ проявились также погля-ды прнхлнній сєму союзови. Говорѣтъ навѣтъ, что зъ стороны Туреччины пороблено вже всѣ-кнѣ улєкшенія до заключенія такого союза а все дальше завнѣтъ теперь бдъ Россіи. Послѣя петербургскихъ газетъ має бути російське правительство также не бдъ того, чтобы за-ключити союзъ зъ Туреччиною. На теперь о-днакожь готове оно лишь тымъ заявити свою прнхлннѣсть для Туреччины, что готове прн-стѣти на то, чтобы Туреччина выступила въ Македоніи, коли того буде потреба, зъ цѣлю силою.

Зъ Варшавы доноєть до „Pol. Corr.“ що на границі російскій бдбуваютьсѣ теперь частіи вправы въ реконѣскованю. Такъ бдбу-вались теперь такъ вправы коло Томашова а участь въ ннѣхъ брали 24 офіцѣрѣвъ и 50 ка-валєрѣстѣвъ подѣ проводомъ двухъ генералѣвъ и одного полковннка. Такъ саміи вправы бд-бувались также коло Крылова и Довгобичева а въ послѣднѣй мѣсєцовѣ розквѣтеровано въ тѣй цѣли ажъ 160 драгонѣвъ.

Зъ Бѣлградѣ насѣпла вчера зовѣмъ не-сподѣвано вѣсть, что король Миланъ розвѣвѣєя зѣ жєноу. Король поставнвъ отже на своихъ, помнѣючи консєртѣвъ и снѣводѣ. Що выдѣ зъ сего, досеи ще трудно сказати; то лишь пє-зна рѣчь, что фактъ сєй не прнчннѣтьсѣ до скрѣпленія внутрѣшнѣо ситуаціи въ Сербіи. Що було причиною, что король прнскорѣвъ своѣ розвѣдѣ и на якѣй подѣтанѣй узвѣсѣвъ ѣго бдъ мѣтрополита, что скаже на то коро-лева и якъ бднесєєя до сего сербскій народъ — на всѣ тѣ пытанія годѣ ще теперь бдѣшѣствѣ. То дншѣ можна вже теперь добачити, что Сербіа постуває скорымъ крокомъ до ката-строфы, котрой наслѣдка можуть бути необ-чєслнмн. Королева Наталія перебуває все ще въ Румуніи и носнтьсѣ зъ гадкою закупити значнй добра въ Россіи а именн дєєь въ о-крєстнѣсти Варшавы. Повномочнчнѣ ѣи бѣднѣвъ вже въ тѣ стороны, чтобы тамъ вышукати для неѣ бдповѣдну мѣсєцовѣсть.

НОВИНКИ.

(+) Профєсоръ д-ръ Омєлянъ Огоновскій розпочавъ въ друкарни товариства имени Шевченка пє-чатѣти свою Граматикѣ рускаго языка, призначєну для школѣ середнхъ, наклады фондѣ красового. Будє сє бѣльша кнѣга, обѣмѣтнєе около 20 аркушѣвъ пєчѣти. Высокопѣважннѣ профєсоръ пѣлѣвался тои новои працѣю по-при свои занятія на катєдрѣ университетскѣй, въ товари-ствѣ „Прѣсвѣта“ и по-при печѣтаннѣ въ „Зорѣ“ обѣмѣтнѣо Історіи руской литературы. Длятого, подѣючи сєгодня вѣстку про новнѣ трудъ проє. Ом. Огоновскаго, асьмо пєвнѣй, что зѣ нами всѣ цѣрѣ Руовны бѣдадѣтъ чєсть неутомимому тру-женнчнку и побажать ѣму крѣпкихъ силъ до дальшнхъ трудѣвъ науковнхъ!

— Загалннѣ зборнѣ Тернопѣльскѣо филіи тов. „Прѣ-свѣты“ бдбудѣутьсѣ 19 (31) жовтня 1888 о год. 3-ѣй по полудни въ салѣ „Руской Бєсѣды“ (рн-нокъ, готєль „Лѣндава“, де „Народна Торговля“) зѣ такимъ порядкомъ дневнымъ: 1) Справозданіє

уступающего видѣлу. 2) Справозданіе касовое. 3) Выборъ комисіи контрольной. 4) Выборъ нового видѣлу. 5) Внесеніе видѣлу и членовъ. Члены, котріи еще не одобрили книжочку, зовуть по тіп-жъ зголосилися, а также залегли вкладки зложити. Тернопіль 12 (24) жовтня 1888. *Олександр Барвинскій*, голова.

— Руско народный театръ подѣ дирекцію пп. Бибровича и Гриневича дасть уже лишь 4 представления. Належить сподѣватися, що руска публіка поспішить численно на ой представлєнї, тымъ болѣе, що будутъ то штуки виключно нашихъ писателѣвъ. Мѣжь иншими буде у насъ по разѣ первый представленый „Павло Подуботокъ“, Осипа Барвинского.

— П. Евгений Гушалевицъ, симпатичный и ширшимъ кружкамъ звѣстный тенористъ-аматоръ, пробуе теперь у Вѣднѣ на консерваторіи, куды по попыткахъ правничихъ удався за-дѣ кахового образованія музичного и науки спѣву сольного. Нашого многонащѣного земляка принято одѣ разу на первый одѣлъ оперного спѣву, а директоръ консерваторіи запоручивъ ему, що по двохъ лѣтахъ софистіи науки одустать его яко сконченого оперного артиста. П. Гушалевицъ спѣвавъ передъ учителями консерваторіи кѣлька короткихъ пѣсень и всѣ были одушевлені его голосомъ металличнымъ, а при томъ мягонькимъ, а не менше и чистою интонаціею та вокалізаціею. Мы зъ нашої стороны можемо п. Гушалевицѣ лишь побажати скорыхъ успѣховъ въ артистичномъ званю, въ надѣи, що бѣ колѣси, збираючи лавры, звеличае тымъ и свой народъ рускій.

— Зъ Бережанъ одержуемо отесъ писемо: Подписаный комитетъ має честь повѣдомити Русинѣвъ зъ Бережанъ и зъ окрестности, що въ четверъ дня 22 п. ст. падолиста с. р. одбудеся въ Бережанахъ вокально-декламацийный вечеръ зъ танцями въ честь 40-лѣтнего ювілею вступленія на престолъ Его Вел. цѣсаря. Програму оголосять пѣзѣйше, а запрошенія розбѣсани. Сподѣваємося, що Русини дуже радо приймуть тую вѣсть до вѣдомости и возмуть численну участь въ торжествѣ. Бережаны 22. жовтня 1888. За комитетъ: *М. Сосновскій, Т. Кордуба, д-ръ Сивчакъ, д-ръ Чайковскій*.

— Фотографичный знимки зъ шкциу паматника Володимирѣ Барвинского въ кабинетовѣмъ форматѣ, выкованый въ фотографичномъ ателіе пп. Тшменского и Блаховского, можна достати въ „Провѣтъ“ по цѣнѣ 80 кр. за примѣрникъ.

— Археологична выставка въ Старополігійськомъ Институтѣ отворена щоденно одѣ 10. год. рано до 3. год. по полудни. Вступъ одѣ особы 20 кр., въ субботу 40 кр.

— Дѣ посады совѣтниківъ для галицкой дирекціи почтъ креовано розпорядженьемъ министеріальнымъ зъ дня 12 с. м. а то одну посаду старшого совѣтника будівництва а другу директора при урядѣ почтовомъ у Львовѣ. Кромѣ того масея поможити число низшихъ посады.

(+) П. Михайло Павликъ, якъ вѣдомо, въ своемъ часѣ подінявъ бувъ на жажданє родины покойного писателя польского Юсифа Игната Крашевского, упорядкувати полишену по нѣмъ велику бібліотеку, спроваджену зъ Швейцаріи, де умеръ І. И. Крашевскій, до Кракова. Тяжка работа тревала одиной рѣкѣ: п. М. Павликъ при своей невзычайной вытревелости упорядкувавъ въ такіймъ короткомъ часѣ величезну бібліотеку, а видимымъ результатомъ его працѣ есть выпечатанный сими днями у Львовѣ (въ языцѣ польскомъ) „Каталогъ книгъ, рукописей, дипломовъ, стиховъ, мапъ, атласовъ, фотографій и т. п. оставшихъ по бл. п. І. И. Крашевскѣмъ. Заходомъ Франциска Крашевского упорядкувавъ и списавъ Михайло Павликъ“ Каталогъ обіймае 649 сторѣвъ 8^ю дрѣбняньского друку. П. Фр. Крашевскій, сынъ пок. писателя, властитель добръ въ Россіи, при бувъ сими днями до Львова и стараея продати батьковскую бібліотеку гуртомъ, коли-бъ можна, якому галицкому мѣсту, и радъ бы, чтобы бібліотека задержала назву его батька. Цѣнитъ же еи на 20.000 зр. а. в.

— Зъ Бѣрки доносятъ, що мѣсцевѣ рада школьна замкнула тамошну шестиклассову школу, бо понадъ 200 дѣтей занедажало на корѣ и шарлатину.

— Вчерашний газеты рознесли вѣсть, що гр. И. Тарновскій думаетъ зрезигнувати зѣ своего достоинства маршала краевого; вѣсть та показалася однакомъ безосновною.

— Мѣсто Дрогобиць мѣе вже въ мыслѣ §. 109. закона громадского новныи тимчасовый зарядъ: установленіи управителей заряду громадского п. Юсифови Арваси и его заступниковъ м. Кееноф. Охримовичи надано рескриптомъ намѣстничества зъ д. 19 вересня ассерировъ пп. д-ра Марка Вольерпера Мендіа Самуеліа, Дмитра Лескова, Ив. Лобоса и Ив. Невядомского. Противъ розвязанія рады мѣской громады внесла рекурсъ, жадаючи, чтобы розвязану раду назадъ покликано до урядованія, не розписуючи новыхъ выборовъ. Рекурсъ доси еще не рѣшеный.

— Въ мѣстѣ Стрыю — по уневаженно выборовъ до рады громадской — розпочався вже рухъ мѣжь выборцами передъ новыми выборами, котріи мають одбутися вже небагомъ, хочъ днѣ еще не вызначені. Належало-бы бажати, чтобы Русини и взагалѣ христиане мѣщане стрыйскій симъ разомъ заадагали лучше zorganizувалися, якъ перше, и не допустили до побѣды жидовской кліки пропациной. По правильномъ переведеніи новыхъ выборовъ громадскихъ, комисаръ правительственный сов. Михель опустивъ-бы Стрый, але власне въ томъ пытаніи: чи новы выборы при терроризмѣ кліки пропациной змогутъ одбутися правильно?

— Авторка славной книжки „Хата дядька Томы“ *Hagriet Beecher Stowe* померла недавно въ 76-мъ роцѣ жити.

— Нещастіе на зѣлѣзницѣ. Подѣ Грассано въ Италіи усунулася дня 20 с. м. часть горы и засыпала зѣлѣзную дорогу на просторѣи 55 метрѣвъ въ хвилі, коли якъ разъ переходивъ поѣздъ. Спадаюча земля розбила 8 вагоновъ и убила богато людей. До 22 с. м. добуто зъ землѣ 22 убитыхъ и 50 особъ дуже покарѣченныхъ. Работа при одкочуваніи есть дуже трудна.

— Науку гимнастики завело пруске министерство просвѣты яко предметъ обовязковый на университетѣхъ.

— Наса щаднича въ Сегединѣ зъ капиталомъ 80.000 зр. упала. Довги еи сягають падѣ 1/2 миліона, а заручили за нихъ члены дирекціи и рады надзираючои. Причиною упадку касы були страты въ рѣзнихъ спекуляціяхъ промысловыхъ.

— Дрѣбный вѣсти. Д. 18 п. ст. жовтня одбудеся вѣнчаніе п. Антон. Сосенка, укѣнченого богослова, зъ паниною Евгеніею Юліею Стеткевичѣвною, дочкою пароха въ Бѣркахъ малыхъ. — Цѣсаръ удѣлявъ громадѣ Тисовица, пов. старомѣского, 100 зр. запомоги на будову школы. — П. Симоничъ, президентъ высшого суда краевого, вернувъ уже зъ Вѣднѣ до Львова. — Бувшій у-горскій министръ торговлѣ Кемени померъ. — Выборъ доновляючий одного члена до рады повѣтної въ Лѣсковѣ зъ болѣшихъ посѣлостей розписаный на 29 падолиста с. р.

Вѣсти зъ Авр. Львовской.

Введеніи оо.: Евгений Ляховичъ на завѣдѣтели Устѣ, дек. роздѣльского; Теод. Леонтовичъ на приходника до Зашкова, дек. львовско-зам.; Волод. Коновалецъ на завѣдѣтели Малехова, дек. львовско-зам.; Теод. Щуровскій на завѣдѣтели Ходовичъ, дек. стрыйского и Юс. Бородевичъ на пароха до Якимова, дек. буського.

Удѣлении оо.: Іоанъ Вѣлорусскій одѣ завѣд. въ Сопотѣ, дек. скѣльского; Стеф. Лежогубскій одѣ завѣд. въ Пуковѣ, дек. рогатинского; Теод. Леонтовичъ одѣ прихода въ Малеховѣ, дек. львовско-зам.; Мих. Колесса одѣ парохіи въ Ходовичахъ, дек. стрыйского; и Юл. Твардѣвичъ одѣ завѣд. Якимова, дек. буського.

Вицедеканомъ бережанскимъ именованый о. Іос. Лужницкій.

До кан. институту возваный въ-друге о. Лука Бобровичъ на душпастирство при головномъ львовскомъ шпиталю.

Зрезигнували на одержаній презентаций грамоты оо.: Евг. Гузаръ на приходѣ Борусѣвъ и Мих. Ваницкій на приходѣ Перевозецѣ.

Митр. Консисторіа вставилася до намѣстничства о удѣленіи титулу стола для укѣнченого богослова Ник. Левицкого.

Вѣсти зъ Еп. Перемыской.

До львовской семинаріи принятый на III рѣкъ Евстахій Цецинскій а не якъ було въ ч. 220 хибно подано „Цетинскій“.

Наука, штука и литература.

— Руско-народный театръ выступивъ во второкъ сего тыждня другій разъ въ театрѣ гр. Скарба. По одограній однокѣтѣвъ польской „Посажна одиначка“ гр. Ал. Фредра наступила 3-актова комедія Кропивницкого „Пошилися въ дурнѣ“ а на законченіе „Вечерницѣ“ актъ зъ оперы „Назаръ Стодола“, композиціи Петра Нѣщинского. Се-друге представлєнїе выпало лучше, якъ перше („Чорноморцѣ“), бо зъ репертоару выбрано рѣчи одиовѣдѣншій на польску сцену. Особливо „Вечерницѣ“, одограній зъ жвавостію и одѣснѣваній зовѣсмъ якъ належить, сподобався публіцѣ и се заявила она гучными оплесками по пѣсни „Закувала та сива зозула“. Розумѣеся, при козаку дуже богато оплесковъ досталося п. Гулевичеви. Комедія „Пошилися въ дурнѣ“ не выликала на сценѣ Скарбовского театру такого ефекту, якъ на сценѣ руской. Хочъ наши артисты грали зовѣсмъ добре, не гѣрше якъ на малой сценѣ въ сали „Грѣшныи-у“, то на великой сценѣ далася достерегти одна, и то немала хибѣа тои комедіи: недостатокъ акціи. На малой сценѣ того такъ не слѣдило. Хибѣа акціи закрывае на руской сценѣ гуморъ въ словахъ діалогѣвъ, котріи зрозумѣлый для руской аудиторіи. Въ польскомъ театрѣ се одіадае просто дѣятого, що аудиторіа не знае мовы украинско-рускою и не добачае гумору тамъ, де онъ справдѣ крысея. А въ комедіи „Пошилися въ дурнѣ“ такого гумору въ діалогѣхъ мѣжь мелникомъ а ковалемъ, въ розмовѣ нисарѣ зъ ними и т. п. дуже богато. Хто не розумѣе того гумору, для того комедія ся, при недостаткѣ акціи въ нѣй, може статися навѣтъ нудною. А чымъ на сценѣ Скарбовского театру она все таки заинтересувала публіку польску, то спѣвами. Спѣвы (хочъ въ одномъ мѣсци п. Яновичъ трохи похибнуво, адаеся зъ вини капелѣ) выпали въ загалѣ добре, очевидно треба взяти на увагу рѣзницю мѣжь величиною салѣ „Грѣшныи-у“ а Скарбовского. Примадонна наша въ оперѣхъ п-ѣ Кѣшевска спѣвала дуже гарно и мило, а хочъ и не такъ сильно лунавъ еи голосъ въ просторахъ Скарбовского театру, то все таки она збирала лавры за свой спѣвъ — одѣ польской публіки и одѣ численно збранихъ Русинѣвъ.

— „Гимнъ народный. Въ памяте дня 2. Грудня 1886, иллюстрированный австрійскими артистами.“ Се фирма Ф. Темского у Вѣднѣ и въ Празѣ выдала роскошно альбомъ зъ десяти листовъ in folio — иллюстрацій одиовѣдѣншихъ словомъ австрійского имну народного: „Боже буди покровитель“. Имъ выданыи въ 9 языкахъ: въ рускомъ, нѣмецкомъ, италіянскомъ, чешскомъ, польскомъ, словѣнскомъ, сербскомъ, хорватскомъ и румынскомъ. Одинъ примѣрникъ коштуе 80 кр. а. в. Выдавецъ признавъ значну часть изъ чистого доходу на институтъ дочекъ офицерскихъ въ Гельнгофѣ.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Конкурсы. Краева дирекція скарбу розписуе конкурсъ на одну евентуально и двѣ посады концистовъ скарбовыхъ X. класу ранги. Подаватися до чотирохъ тыжднѣвъ.

Господство торговля и промыслы.

— Дирекція зѣлѣзницъ державныхъ повѣдомляе, що выплата купонѣвъ облигацій першенства зѣлѣзницѣ аркики. Альбрехта І. и П. емиіи, пла-тнхъ 1 падолиста с. р., одбудатися буде почав-

ши одѣ того дня а именно: купонъ сѣрѣбныхъ пріоритетѣвъ по 7 1/2 зр. въ сѣрѣбѣ а купонъ золотыхъ пріоритетѣвъ по 5 зр. въ золотѣ — 12 1/2 франковъ — 10 марокъ. Мѣсяца выплаты суть: у Вѣднѣ: австрійске заведєніе кредитове земске для купонѣвъ першенства І. и П. емиіи и вѣденска сѣдла банка для купонѣвъ першенства П. емиіи; въ Берлинѣ: нѣмецкій банкъ; въ Франкфуртѣ надъ Меномъ: нѣмецкій банкъ сѣдла банкъ и домъ банкый Ерлингера и сыновѣвъ, въ Монахіяумъ: баварскій банкъ сѣдла банкъ для купонѣвъ першенства І. и П. емиіи. При заграничныхъ мѣсяцахъ выплаты буде одбудатися выплата купонѣвъ сѣрѣбныхъ пріоритетѣвъ по цѣнахъ маючихъ нами означитися а одповѣдаючихъ тутешнимъ пересѣчнымъ курсамъ въ маркахъ а выплата золотыхъ купонѣвъ по 10 марокъ въ нѣмецкой валютѣ. Одѣ 15. падолиста с. р. буде одбудатися выплата купонѣвъ лише въ вѣденскихъ мѣсяцахъ выплаты. Выплата облигацій першенства І. и П. емиіи, вылованныхъ 1 мая 1888, буде одбудатися одѣ 1. падолиста у Вѣднѣ въ австрійскомъ кредитовомъ заведєніи земскомъ, одтакъ до 14 падолиста с. р. включно въ наведєныхъ мѣсяцахъ выплаты въ Берлинѣ, Франкфуртѣ п. М. и Монахіяумъ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— Выказъ жертвъ на „Руску Бурю“ въ Тернополи за часть одѣ 16 липня 1888 до 19 жовтня 1888. Яко члены зложили: Вп. Алексѣй Наконечный зъ Тернополя 1 зр., Стеф. Волошинъ зъ Тернополя 2 зр. 50 кр., о. Петро Бѣлинскій зъ Должанки 2 зр., д-ръ Володим. Заричскій зъ Тернополя 3 зр., Николай Чернявскій зъ Тернополя 3 зр., Романъ Бачинскій зъ Тернополя 4 зр., о. Мих. Павликъ зъ Микунинѣвъ 3 зр., о. Іоанъ Герасимовичъ зъ Гнилицъ 3 зр., д-ръ Володим. Лучакѣвскій зъ Тернополя 3 зр., о. Теодоръ Стадникъ зъ Суццана 7 зр., сов. Григ. Кузьма зъ Тернополя 3 зр., Максимъ Фѣрманюкъ зъ Гаданковецъ 1 зр., Емил. Бородевичъ зъ Денисова 1 зр., о. Іоанъ Редкевичъ зъ Заруда 1 зр., Клим. Топольницкій зъ Тернополя 1 зр., о. Брон. Алексевичъ зъ Заруда 3 зр., о. Гаванскій зъ Высиповецъ 3 зр., Якѣвъ Мардаровичъ зъ Тернополя 1 зр., о. Андрѣй Качала зъ Медина 3 зр., проф. Юл. Насальскій зъ Бережанъ 1 зр., Плятонъ Редкевичъ зъ Будылова 1 зр., Дмитро Остапчукъ зъ Лубянокъ 1 зр., Ив. Бекенбахъ зъ Гусатина 1 зр., Григ. Цибульскій зъ Микунинѣвъ 1 зр., Конст. Яворскій зъ Орѣховца 2 зр., Мих. Редчукъ зъ Черниховецъ 1 зр., Марія Варапучанска зъ Прошовы 3 зр., о. Іос. Варапучинскій зъ Прошовы 3 зр., о. Григ. Олесницкій зъ Говилова 3 зр., о. Стеф. Коблянскій зъ Драганѣвки 3 зр., Петро Слободяникъ зъ Задздрости 1 зр., о. Теод. Лавровскій зъ Тернополя 1 зр., Мих. Киршакъ зъ Львова 1 зр., Николай Левандовскій зъ Глубочка 2 зр., о. Іоанъ Бѣлинскій зъ Илавца 3 зр., Юрій Гецѣвъ зъ Тернополя 1 зр.; въ дарѣ зложили Вп. Николай Плешкевичъ, проф. гимназ. зъ Ясла, 50 зр. и Стан. Юзва зъ Черниховецъ 2 зр. Въ натураліяхъ, зложили Вп. Дим. Остапчукъ господаръ зъ Лубянокъ корецъ бараболъ; Петро Слободяникъ господаръ зъ Задздрости 1/2 корца бараболъ, копу калусты и горнецъ ча-солѣ; о. Амвр. Крушельницкій зъ Бѣлоя 2 корцѣ бараболъ; о. Мих. Ясенницкій зъ Кутковецъ корецъ бараболъ; о. Стеф. Коблянскій корецъ бараболъ; о. Петро Вѣлинскій зъ Должанки 2 корцѣ бараболъ; п. Андрѣй Сатурскій зъ Тернополя корецъ бараболъ; п. Обиной, властитель добръ, для бібліотеки Бурѣ 21 книжокъ школьных. — Складаючи прилюдно подаяку всѣмъ П. Т. Датеяма, а особливо Вп. проф. Николаеви Плешкевичеву за щедрый даръ грошевыи, поручае Выдѣлѣ и на дальше жертволюбію П. Т. Земляковъ Бурѣ Тернопольскую, котра въ сѣмъ роцѣ удержуе 21 питомцѣвъ.

Одѣ Выдѣлу „Руской Бурѣ“ Тернопѣль днѣ 7 (19) жовтня 1888. *Д-ръ В. Лучакѣвскій; Р. Бачинскій*.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣденъ 25. жовтня. Вчера приѣхавъ сюды зъ Риму Впреосвященный Іосифъ Сембратовичъ, бувшій митрополитъ галицкій.

Берлинъ 25. жовтня. Цѣсаръ Вильгельмъ поѣде дня 29. с. м. до Фридрихсруге до кн. Бисмарка.

Букарештъ 25. жовтня. Вчера розпочалися выборы до парламенту зъ болѣшихъ посѣлостей; на 75 выбранныхъ есть 65 консервативныхъ кандидатовъ правительственныхъ.

Парижъ 25. жовтня. Буланже поставивъ въ комисіи ревизійной внесеніе на розвязаніе палаты и скликае конституанты.

Римъ 25. жовтня. Говорятъ тутъ, що король Гумбертъ має въ цѣвти слѣдующого року одати визиту цѣсареві Вильгельмови.

Петербургъ 25. жовтня. „*Journal de St. Petbg.*“ каже, що такі махинаціи, якъ гроженіе султанови скиненьемъ его зъ престола, накопи не приступить до лиги мира, не зѣхнутъ Россіи зъ правильной дороги.

Надѣслане.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ поручае 2480 214-?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 25 кр. На провинцію зъ опакowaniem 30 кр.

Фабрика апаратовъ рѣзничихъ и гисерии

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгой поручае свои вы- 2889

робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 98-?

По поворотѣ ординую якъ давнѣйше

2616 Д-ръ Ц. Штембартъ

одѣ години 3—4 ул. Баторія ч. 26.

Змѣна помешканія!

Маріанъ Лѣсовскій

дентистъ и лѣкаръ до недугъ устной ямы перепровадивъ до дому Вп. Киршнера при пляцу Трибунальскомъ ч. 1 и ординуе одѣ 9—1 год. передъ 2613 полуднемъ, а одѣ 3—5 год. по полудни. 6—8

ВЪ САЛИ ТОВАРИСТВА „FRONSINN“

РУССКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

Въ Четверъ дня 13 (25) Жовтня 1888.

ЗАПОРОЖЕЦЪ ЗА ДУНАЕМЪ

Опера въ 3. актахъ С. Артемевского.

Иванъ Карась, Запорожецъ А. Стетинскій
Одарка, его жѣнка А. Осиповичева
Оксана, сирота К. Кѣшевска
Андрей, молодой козакъ, Чорноморецъ С. Яновичъ
Прокѣпъ, его суперникъ К. Подвысоцкій
Султанъ турецкій А. Кѣшевскій
Селигъ-Ага В. Пляшевскій
Ибрагимъ-Аль, иманъ П. Парадюкъ
Старый козакъ М. Киринскій
Малый арабъ, слуга В. Гулевичъ

Козаки, козачки, женщ, служба, войско турецке. — Дѣсенъ въ Турціи.

Въ 2. актѣ оригинальный „Танецъ Женцѣвъ“.

ЦѣНЫ МѢСЦЪ: Кресло въ першій 6-ти рядѣхъ 1 зр., Кресло въ болѣшихъ рядѣхъ 80 кр., Паркетъ 50 кр., Партеръ 25 кр.

Билетѣвъ достати можна въ торговлѣ Вп. Дымета въ ринку, въ Товариствѣ „Руска Бѣсѣда“, а вечеромъ одѣ години 6. при касѣ.

Початокъ точно о годнѣ 7 вечеромъ.

Оповѣщеніе.

Въ четверъ 27. жовтня (8-го падолиста) 1888 р. о 10 годинѣ рано одбудутся:

Загальний Зборъ членѣвъ „Окружной Народной Торговлѣ въ Сяноцѣ“.

Порядокъ дневный:

1. Справозданіе зъ дѣятельности за 1888/9 рокъ.
2. Предложеніе билансу за 1888/9 рокъ.
3. Удѣленіе абсолоторіи зъ дѣятельности Дирекціи.
4. Роздѣлъ чистого зыску.
5. Доповняючий выборъ членѣвъ Дирекціи.
6. Доповняючий выборъ уступающихъ членѣвъ Надзоруючого Совѣта.
7. Евентуальный внесєня членѣвъ.

Сянокъ 10 (22) жовтня 1888.

За Надзоруючий Совѣтъ окружной Народной Торговлѣ въ Сяноцѣ.

Д-ръ Искрицкій О. Калужняцкій
предсѣдатель. секретарь.
(1—1)

Запросины до передплаты

на III. и IV. т. монографіи историчной

Микола Костомарова

„Богданъ Хмельницкій“

Мимо рѣзnorodныхъ трудностей и переплатъ, повелось издавничеству „Руской Историчной Библіотеки“ доси пустити въ свѣтъ 8 томѣвъ, а голосы заохоты, які доходятъ зъ рѣзныхъ сторѣвъ одѣ нашихъ Родимцѣвъ, додаютъ намъ силы, вести дальше розпочате дѣло. Однакъ одѣ живои и численной участи та щедрой подмоги Родимцѣвъ залежати-ме, чи розпочате дѣло можна буде довести до кѣнця. Тому одкликуємося до всѣхъ щирыхъ Родимцѣвъ, котрымъ лежитъ на серци основне посяженіе нашої историчной бувалцины, щобъ зволюли поскорити зѣ замовленіи и передплатою на III и IV т. „Богдана Хмельницкого“, котріи появляються передъ кѣнцемъ 1888 р. (Цѣна за оба томы въ оправѣ 2 зр. 85 кр. Зѣ пересылкою реком. 3 зр. 10 кр., — за одиной томъ брошурований 1 зр. 25 кр. зъ пересылкою.) — По той цѣнѣ можна еще достати всѣ томы попередній Руской Истор. Библіотеки (въ оправѣ и безъ оправы), хто замовляе паразъ, — на сплату ратами. Замоленія адресувати одѣ 1-го лѣт. листопада с. р.: Олександръ Варвѣнскій, проф. семинаріи учительской у Львовѣ ул. Лычаковска Нр. 7. І. поверхъ. Редакція проситъ всѣхъ пренумерантовъ, котріи залагають зъ уплатою ратъ о якъ найскорше надсыланіе належности.

!!!Пора замовляти вина и свѣтло!!!

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручае просто одѣ продукциѣмъ

Вина въ бочкахъ

по 35, 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 90, 95, 100, 110, 120, 135, 140 зр. и выше за бочку, мѣстачу 135 литрѣ, кромѣ фрахту, котріи выноситъ 4—5 зр. одѣ бочки.

СВѢТЛО

просто зъ фабрики почавши одѣ 30 кл. 1а по 80, 1а по 72 зр. за 100 кильо, кромѣ фрахту.

При замовленіяхъ просимо подавати послѣдну стацію зѣлѣзничу.

Замовленія приймають: Центральныи зарядъ у Львовѣ и филии въ Станиславѣвъ, Тернополи, Дрогобицѣ, Коломыѣ и Стрыю. 2602

Найдешевше жерело закупна на зимовый сезонъ и Рождество!

I. & C. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНЪ (BRÜNN)
улиця Фердинанда ч. 7/d
выскалють за послѣплатою:

10 м. зимовый гунт на жіночій сукні, подвійно широкій	зр. 5.50
10 м. фланель-Валері на жіночій сукні, найновѣйшій взорѣ	зр. 4.—
10 м. калмуку, тяжка якість, найновѣйшій взорѣ	зр. 2.70
10 м. бархату на сукні, тяжка якість, найновѣйшій взорѣ	зр. 3.—
10 м. матеріи на шляфроки, въ краткі, найновѣйшій взорѣ	зр. 2.50
29 докт. бархату просницкого, голуб. и бур. зр. 5.—, бѣл. и черв. зр. 6.—	
3.10 м. матеріи на мужескій убрания на зиму Іа зр. 5.50, Іа зр. 3.75	
2.10 м. матеріи на зимовій плащѣ, новѣтн. Іа зр. 10.—, Іа зр. 6.—	
2.10 м. матеріи на іберцигеры, новѣтн.	зр. 6.—
6 штукъ шапокъ плюшевыхъ, для мужинъ и хлопцѣвъ	зр. 1.50
1 штука зимовий кофры зъ ружу, комплетна	зр. 3.—
1 штука покрывала на конѣ, 190 см. довга, 130 п. шпр. Іа 2.50, Іа зр. 1.50	
1 штука хустки-Ангора, на зиму 10/4, Іа зр. 6.—, Іа зр. 2.80	
1 штука вовняного жакету для женцинъ (Jersey) Іа зр. 3.—, Іа зр. 1.50	
3 штуки бурки, обильно тамбуровані, червона, сѣра, бѣра	зр. 3.—
6 паръ панчѣвъ зимовыхъ, роблені, всѣ краскі, сорокаті	зр. 1.50
1 штука простирала довгото 2 метры, безъ шву	зр. 1.50
10 м. килимка до ходу, тяжка якість	зр. 3.50
1 штука сорочки мужескою, бѣла и въ краскахъ Іа зр. 1.80 Іа зр. 1.20	
3 штуки сорочки робтиничихъ, зъ тяжкого оксфорду	зр. 2.—
3 пары погавицъ зъ бархату, полотно Іа зр. 2.50, Іа зр. 1.80	
6 паръ зимовыхъ шкарпетокъ, робленыхъ, у всѣхъ краскахъ	зр. 1.10
6 штукъ сорочокъ жіночихъ зъ полотна и шифону Іа зр. 5.—, Іа зр. 3.25	
3 штуки Горсетѣвъ підныхъ, зъ шифону, вышивані Іа зр. 4.—, Іа зр. 1.80	
1 штука опоны зъ жугы, турецкій взорѣ, Іа зр. 3.50, Іа зр. 1.80	
1 гарнитуръ покрывалъ, 1 на стѣлѣ и 2 на ложко, зъ рису 4.50, жут. зр. 3.50	
29 доктѣвъ домового полотна, мѣдноя якости, 1/4 зр. 5.50, 1/4 зр. 4.20	
29 доктѣвъ оксфорду найновѣйшій взорѣ	зр. 4.50
29 доктѣвъ канасафу, найновѣйшій взорѣ, найлѣшня якість	зр. 6.—
3 штуки скатертей, у всѣхъ краскахъ 1/4 зр. 2.—, 1/4 зр. 1.—	

2575 7—12 Взорѣ даромъ и оплатно.

Тайна красы
выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА антикаря въ Краковѣ.

Немовѣрно подивлянье и надивычаине признанье зѣ стороны красавицъ для сего чудового и незвычайно скоро дѣлающаго средства робити, що сей препаратъ, выробу Петра Крокевича, антикаря въ Краковѣ, розхалпують зъ лѣчуваною скоростю. Огѣме сей, справедливо названый „Тайною красы“, бѣдала въ тагу одной ночи вѣску недеклянтность, стверджене, червонѣсть шкѣры, прищѣ, угры и лишай гинуть безповоротно по ужитю сего знаменитого и найбѣнѣйшого въ своихъ наслѣдахъ средства, котре навѣтъ лице поморщене чудово робити молодимъ, надаячи ему красныи справѣ молодечій цвѣтъ. Уживаній щоденно на ночь, чудово заховуе цвѣтъ одъ всякого ствердженія шкѣры, якъ равно-жъ и одъ передчасныхъ морщинъ. Тому то повинно се средство находитися въ тоалетѣ такъ молодой и красной папочки якъ и красивой дамы.

Цѣна 1 зр., 1 зр. 50 кр. и 2 зр. 239с 43—

Иллюстрированный Календарь Просвѣты
на рокъ 1889.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дѣстати можна въ канцеляріи „Просвѣты“, и въ всѣхъ болѣ-шихъ складахъ.

Робѣтня и складъ готовыхъ мужескихъ одежей
при плацу Галицкомъ, ч. 13.

Симъ маю честь оповѣстити ВПоважану П. Т. Публику, що на сезонъ осѣнний и зимовый заосмо тривъ я свой магазинъ въ доборовай сукнаи матеріи вовняній, вхо-длчй въ обѣи одежей мужескихъ, повѣдомляючи, що Впов. П. Т. Одбирателѣ можуть одержати якъ гарнитуръ, такъ поодиноку одѣжъ по такыхъ цѣнахъ, якъ въ кождѣмъ жиждѣскомъ магазинѣ, а надѣо фасонѣтъ наймодѣйшій а вырѣбъ одежи без-перечю сумѣнливѣйшій.

Дякуючи Вповажаной П. Т. Публикѣ за загляды, котрі дѣзаванъ я черезъ 10 лѣтъ истнованія моєи фирмы, маю надѣю, що и на будуче зволить мене ними ласкаво надѣлати. Зъ поважанемъ:

ПАВЛО ПІОНТКОВСКИЙ
2608 5—8
плацъ Галицкій ч. 13.

МАСЛО
найдешевше и найлѣьше
лише
въ торговли сельскихъ продуктоѣвъ

Станиславы Песель
2597 Галицка ч. 15. 14—?

Пошукуеся зѣбѣного орудника за провизією,
котрый ѣздитъ по приватныхъ покупинокѣвъ и хотѣвъ-бы заступати ретельный дѣмъ торговельный для подотна и коврѣвъ. Вимагаеся знанія нѣмецкого языка. 2643 1—3

Близпа вѣдомѣсть въ ад-министраціи сен часописъ.

„СЛАВІЯ“
банкъ взаимныхъ убѣзпечень въ Празѣ.

Забѣзпечу, яку подае асекурація на житѣ кождѣму икъ бѣдному такъ богатѣму, не можна оцѣдностю ишого рода узваскати, або не можна заперечити правдѣ, що найскорѣше той оцѣдлае, хто заасекуровуеся на житѣ.

На примѣръ: Урядникъ, учитель, священникъ и т. д. забѣзпечитъ въ своемъ вѣщѣ 30 лѣтъ для родины на случай своей смерти 1.000 зр. а. в. за що платитъ кварталъно только 5 зр. 94 кр.

40 лѣтъ числячий отецъ забѣзпечитъ для одиорѣбной дитины ка-питаль 1000 зр. выплатимый по дожитю 24 року донцѣ або сынові, за кварталъну премію 8 зр. 30 кр. Если отецъ умирае передъ выплатѣю забѣзпеченой сумы, перестаетъ плачене преміи а заасекурованый сынъ або дѣточка получить въ условленіи часѣ цѣлу заасекуровану суму; если-же дѣточный сынъ або дѣночка умре передъ тымъ часомъ, звертае „СЛАВІЯ“ всю выплачену премію.

Молодой мужина забѣзпечитъ капиталъ 1.000 зр. на случай до-жити и смерти. Если дожитъ 55 року жити одержитъ самъ заасекурованый капиталъ; если-же умре передъ тымъ часомъ, выплаченый буде капи-таль цѣлымъ въ полненъ наведеннымъ спадкоємцѣмъ. Кварталъна премія естъ 7 зр. 27 кр.

На полиціи що-найменше 3 роки важній и доси выплатимый выдаеъ голова Дирекція на особне жаданье члена зъ концемъ кождого дальшого року удѣловый полиціи на тѣя квоты, на котрій членъ за выплачену премію право набувъ.

До заплаченя кождѣмъ навѣтъ мѣсячноя раты преміи естъ дозволе-ный терминъ до 90 дѣвъ.

По 5-лѣтнѣмъ треваню убѣзпеченя може асекураційна сума бути выплачена навѣтъ тогда, если убѣзпеченый умрѣтъ въ поединку або самъ собѣ житѣ одобрѣвъ.

Всякій зыскъ дѣлаться помощи убѣзпеченыхъ. Резерва зыску для убѣзпеченъ житѣвыхъ выносьтъ зъ концемъ 1886 р. 175.570 зр. 92 кр. Сума выплаченыхъ на житѣ убѣзпеченыхъ капиталѣвъ по концѣ р. 1886 выносьтъ 1,333.023 зр. 86 кр.

Зъ концемъ р. 1886 числятъ „СЛАВІЯ“ въ бѣдѣ житѣвомъ 40.497 членѣвъ зъ убѣзпеченымъ капиталомъ 22,835.193 зр. 31 кр.

На всякій пытанія якъ найохотѣйше одѣвѣасъ и тарифы выслаеъ голове Заступництво банку „Славія“ у Львовѣ. 2340 18—24

Великій транспортъ близны д-ра Гегера, и-менно: сорочокъ, кафтаникѣвъ, погавицѣ, о-пасокъ огрѣвающихъ жѣлодокъ и скарпетокъ одержавъ и поручае найдешевше торговля

МАВРИКІЯ БАЛЛАБАНА
плацъ Маріяцкій ч. 8.

Только тою маркою заосмотрѣній выро-бы суть правдивый. — Цѣнникъ на жаданье франко. 2640 2—3

И. ИГНАТОВИЧЪ
поручае:

печий и выпробованій средства до выбрана всякихъ плямъ.

Кр. КОРНЪ МЫЛЯНЫЙ бѣлый, служить до прана матеріи шов-ныхъ, потовщеныхъ и за-марганыхъ, пакетикъ по 2 кр. и 04

АМАНДИНА усувае плямы зъ сокоѣвъ цукровыхъ, бѣла, мо-роженого и т. п. фляконъ. . . 25

АПОСЕЙНА вытягае плямы тов-стѣй зъ матеріи шовковыхъ барныхъ. 25

АЦЕТИНА ищитъ плямы аль-каличей и мочовѣ, фляконикъ БЕНЗОЛИНА выбирае плямы товстѣй и зъ прѣты, зъ мази и покосту, фляконикъ малый 20 кр. цѣлый. 30

БРАЗИЛИНА, выпраній въ бра-зилійнѣ матеріи чорній, споло-жый и поплмленый одъзвѣку-ють первѣстну барву, стають лысчучими и твердыми, пакетъ ЕТИЛИНА усувае плямы на по-мѣсть зъ фарбъ анилиновыхъ, травы, лякерѣвъ, и смолы фл. ЯНИНА розпускае плямы чор-ной повставшій на шкѣрѣ при фарбованю волосѣ, фляконъ. . 30

ЯВЕЛИНА уживаеся до выбра-нія зъ бѣлы барныхъ плямъ, а именно зъ пива, виша чер-воного, овоцѣвъ, конфитурѣ, атраменту и т. п. фляконъ. . 20

КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ ужива-еся до чищеня палцѣвъ зъ атраменту, лѣсочка. 05

Кр. ОКСАЛИНА выбирае плямы зъ атраменту, прѣи и крови, зъ паперу и бѣлы, фляшка. . . 25

КВИЛИЯ, матеріи вовняній и шовковой, выпраній въ одварѣ Квилія тратитъ плямы и одъ-звѣсують свѣжѣсть, прѣчѣтъ барва матеріи иѣчо не тратитъ, пакетъ. 06

СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНО-ВЫЙ усувае плямы зъ пово-сту, олю и жиницѣ, фляконъ 25

ЗЕМЕЛЬНИКЪ чиститъ матеріи бѣлы вовняній зъ замарганія и пороку, пакетъ. 20

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3. и] улиця Галицка рѣгъ Валовѣ. Въ филияхъ: въ КРАКОВѣ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦЯХъ Ри-нокъ ч. 2. 2629 24—?

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ
у Львовѣ при ул. Ягайлѣнскѣй ч. 3.
Почавши одъ дня 7 падолиста 1885
2218 30—0

АСИГНАТЫ КАСОВИ
4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженемъ
5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженемъ
Передрукъ не буде плаченый Дирекція.

НОВОУРЯДЖЕНА ТОРГОВЛЯ
ВИЛЬГЕЛЬМА СИДОРА
въ европейскомъ готели
при плацу Маріяцкомъ ч. 4.
поручае въ наибольшѣмъ выборѣ

найновѣйшій Матеріи вовняній на дамскій сукні.
Плюшѣ и Оксамиты.
Великій запасъ хустокъ теплыхъ ГИМАЛІЯ и французскихъ зъ заполотѣ.

Всякій приборы до кравеччины и шитя.
КОРОНКИ и ОБШИТИ ДО СУКОНЪ.
Оригинальный французскій шнурѣвки.

Пробки на жаданье оплатно
При одержаню 100 зр. отпускаея 4%.
2635 3—6

ВЪ СЕРЕДУ ТЯГНЕНЬЕ.

Льосы зъ **Ц**ѣсарскои **Ю**вилейнои **В**ыставы **П**ромысловои лише **50** кр.

Головна **В**ыиграна **25.000 Г**ульдѣновъ

Льосѣвъ дѣстати можна въ ред. „Дѣла“ и въ конторахъ вымѣны Авг. Шеленберга и Сокаль & Лиліенъ. 2610 15—?

При закупнѣ товаровъ просимо повликуватися на нашу часописъ.

Выдавецъ и одѣвчальный редакторъ Иванъ Белей. Пашѣръ зъ сабр. Черлѣнскои. Зъ друкаря тѣя, им. Шевченка подѣ зар. К. Бѣднарского.

Фортепьяны и панина
зъ перворядныхъ реномованныхъ фабрикъ
найтание
въ складѣ фортепьяновъ

Кароля Марецкого
Плацъ Маріяцкій ч. 5.
2633 (Готель французскій) 4—20

Фабрики Гіуш іоріііггзз
Іоана Пасѣчника
въ Струю Шумлявщина Нр 20 а

пріймае до выпраны шкѣры именно: оле-ней, сѣрны, медведѣ, вовки, лисы, пси, заяцъ и т. п. и фарбуе ихъ ларазомъ на чорно, бронзово и жовто по утѣрко-ванныхъ цѣнахъ. Поручаючися ласкавѣмъ взглядамъ Впов. Публики зъ додаткомъ, що по укиченю 20-лѣтнѣю практикѣ у п. Вайвертѣ, отворивать варѣтѣти на власну руку. 2638 2—6

ДЗІС

Виходить у Львові щодня (крім неділі та релігійних свят) о 5-й годині по полудні. Додатковий додаток „Вибірочка найважливіших новин“ виходить вівторком, а вівторком і п'ятницею на першому разі в Дзисі.

Предплату на півроку приймають: у Львові Адміністрація „Дзиса“ у Ватикані 24, Центр бюро оголошень, у Коперника 11, в Бюро газет у Кар. Людвіка 9, у Вільма Хаасенау та Вольфа, Wallischgasse, 10; М. Дукес, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Morze, F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Ganz, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8, B. Frankfurter M. Hassenstein & Vogler G. L. Danne & Co.

Предплата на „Дзис“ в наслідок записки на місцеві платні у Львові.

Предплата на „Дзис“ з літер. додатком в Австрії: за півроку . . . 18 ар. за рік . . . 34 ар. на чверть року . . . 9 ар. на чверть року . . . 6 ар. на місяць . . . 150 ар.

у Львові: за півроку . . . 16 ар. за рік . . . 34 ар. на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 185 ар.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у Ватикані. — Рукописні звертання лише на попереднє застереження. — Рекламні неоплачені збірні б'юлетені. — Печатні машини коштують 8 ар. а. в. Оголошення приймаються по п'яті 6 ар. б'юлетені стрічки печатної, в рубр. „Надбавки“ по 20 ар. а. в. Подати числяться по 10 ар. б'юлетені.

З дня 1 (13) жовтня почався новий чвертьрок видавництва „Дзиса“ з „Вибірочкою найважливіших новин“. Просимо П. Т. Предплатників, щоби зволіли якнайкорше прислати записки і предплату.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

Нині відбулася друга засідання ради державної з тим самим порядком денним, що був призначений на перше засідання. Послѣвъ з Галичини, Поляків, явилися досі дуже мало; „Сзас“ доносить, що лише 21, в наслідок чого не могло навіть відбутися засідання польського кола.

На послѣдньому засіданні палати послѣвъ поставив пос. Барайтер інтерпеляцію до міністра фінансів: як оправдані б'юлетені конституційної законності розпорядження з дня 31 мая с. р. дотикаючого підвищення цін тютюну.

Бюджет мін. Дунаєвського хвалить газети загальною доказуючи, що він вказує малі дефіцити. „N. G. Presse“ єсть однак противного погляду і каже, що дефіцит вносить властиво 30 мил., бо треба вчислити до нього весь кредит на потреби військові.

Екзекутивний комітет чеського клубу, аложений з послѣвъ: Ригера, Межника, Каньського, Трояна і Цайтгемера постановив підняти кандидатуру Хлюмцекого на першого віцепрезидента палати послѣвъ.

Німечко-національний клуб має поставити нині інтерпеляцію в радѣ державній в справі заводу вивішування чорно-червоно-золотих хоругв підчас гостини німечко-го цесаря у Відні.

Г. Вел. цесарь приймав вчора на аудієнції Пленера, Грохольського і Земляковського.

Цесарь Вільгельм виїжджає в неділю по полудні до Гамбурга на торжество приєднання сего мѣста до німечко-го зв'язу митової а по дорозі поступити до Фридрихсруге до кн. Бисмарка і вилучає його рапорту. На другий день поїдуть цесарь і канцлер до Гамбурга. Мѣсто се прилягло вже, щоби якнайторжественнѣше прийняти німечко-го монарха в его канцлера, котрого спеціально на се торжество запросило.

Гостина цесаря Вільгельма в Ватикані єсть все ще предметом широкого дискусії в німечко-го газетях. Клерикальна „Köln. Volks-Ztg.“ подає слѣдуючий, вельми вѣрдогий опис сего гостини:

Коли папу повідомлено, що цесарь прибув, виїхав Лев XIII. емо зараз на стрічу; цесарь однак не став був тогдѣ ще в на пляцу св. Петра. Коли ж цесарь став вже в палаті і перейшов через тронову сажу а б'юлетені вступили до т. зв. сагера сегрета, станули оба достойники так скоро лицем в лице, що мусьла однаи вся звычайна церемонія повтаня і они подали собі просто руки. Цесарь прийняв був з собою для папи золоту табакерку з своїм портретом і вилучив красю діамантами. Пос. Шлецер малі подати в вѣтѣ цесареві в хвилі, коли він вступав до апартаментів папи. Коли однак цесарь входив в папо до его кабінету, упала ему табакерка на землю. Постановлено також було, що 40 минут по виїзді цесаря з палацо Сарганіса до Ватикану мав вѣтѣ відійти також і кн. Генрих, так, що розмова цесаря з папою була-б потревала цілу годину. Тимчасом видались кав'ярки тих 40 минут за довгі і він став вже в Ватикані, коли цесарь і папа розговорювали ледви чверть години. Anticamera segreta була повна гостей. Гр. Бисмарк не хотѣв отже допустити, щоби князь чекав тут, як гості з цесарської свити і домагався, щоби князь вилучив. Коли йому сказано, що не можна, відповѣв він гнѣвно: „Князь не може чекати в передній комнаті; або зараз, або ніколи“. Тогдѣ впровадив старший підкоморій князя до комнати, що припірає безпосередно до anticamera segreta і закликав до дверей а з б'юлетені почув голос: „За хвилю!“ Хто то сказав, чи папа чи цесарь, не можна було сконстатувати. Досить, що папа догадався, що то кн. Генрих і мусьла перервати свою розмову, котра тривала всього лише 20 минут.

Од якогось часу стало пня б'юлетені князя болгарського, Александра Батенберга, знов голосним. В послѣдніх днях говорено вменю, що князь сей має вже напевно одружитися з сестрою німечко-го цесаря, кн. Викторією, ба, ходила навіть вѣсть, що вѣнчанє має відбутися вже сего тижня в Англії. Тепер же доносять з Берліна з

дуже достовѣрного жерела, що вѣсть не то, що єсть зовсім безосновна, але що навіть єсть смертою цесаря Фридриха в мѣрдо-них сферах плян сего одруження усунено раз в застѣд.

В декотрих вѣдѣньських газетях по-явилася знов б'юлетені, що вв Альзациї і Лютарингії показались в торгівлі короби з портретом сего князя, а під ним стоїть підписано „король“ або „великий князь Альзациї і Лютарингії“. До сего факту подає „Post“ слѣдуюче поясненє: „Ще за цесаря Фридриха пролягала була вправд гадка б'юлетені б'юлетені князеві болгарському Альзациї і Лютарингії, але згорі вже не було певности, чи він буде вѣрнѣйшим німечко-го цесаря, як був свого часу російському цесареві.“

Як велике запанувало в Ватикані невдоволенє з гостини німечко-го цесаря в Римі видно найвѣще з промови папи до неапольських іудеїв. Папа приймаючи їх сказав мѣж иншим до них так: „Навіть при послѣдніх торжествах не обійшлося, щоби узурпатори не зазначили свого насильства новими кривдами. Не помнячи великого призначення Риму, хотѣли вороги зробити з него просту столицю малого королѣвства, підчас коли Рим єсть столицею цілого католицкого свѣта. Най роблять, що хотѣть, а Рим позбѣтає столицею католицкого свѣта, бо тут проживає намѣстник Христа, котрий знає свои обов'язки і ніколи їх не зречеся.“

До „Voss. Ztg.“ доносять з Константинополя, що турецьке правительство приказало було ще дня 4 червня арештувати грецького историка, проф. Филиппіса, чоловіка вельми здібного, котрий вв Тібінієн з б'юлетенієм єквічав університет і б'юлетені написав біографію цесаря Вільгельма, за то, що він написав историчну розвідку „о революції в Македонії в 1821 р.“ і держало его 50 днів в в'язниці. Пізнѣше арештовано також одного Грека, іменем Пашідеа, за то, що він написав брошуру „о освободженні Епіру“. На жаданє грецького министерства дѣл ввнутрѣшних випущено вправд Филиппіса з в'язниці, але інтерновано его в приватній помешкані. Справа та стала предметом дипломатичних кроків і ціла дипломатія європейска вислала вже спільну ноту до Константинополя.

Минулої середи розпочалася в Румунії вибори до парламенту, а іменю насамперед з круга більших послѣвостей. Вчора знов відбулися вибори з менших послѣвостей. Після вѣстей з Букарешту мав президент кабінету Розетті як міністер дѣл ввнутрѣшних видати оружжя до всіх префектів і других властей, маючих дѣло з виборами, щоби они зовсім не мѣшалися до виборів і тільки на них не вилучали, бо кабінет Розетті-Карль вельми залежить на тѣм, щоби ті вибори були дійсно проявом волі народу. Чи так дійсно сталося чи ні, годі знати, але все-ж таки видає в очі, що при виборах з більших послѣвостей вибрано на 75 послѣв аж 65 кандидатів правительствених, а лише 4 либералів. В шість округах має відбутися ще тѣснѣйші вибори.

Велику сензацію викликає факт, що правительство румунське закривало румунську лівню Червоноцкою залізницю і перенало вв свій заряд. Сталося то так скоро, що навіть вѣдѣньска дирекція сего залізниця не мала часу добре повна-орудуватися о сій справі, бо секвестрацію заповіджено ледви на сьмь днів перед вв переведенєм. Найбільше однак дивує всіх то, на якій законній підставі сталося то, бо в Румунії нема фактично права секвестраційного, а причини секвестрації єсть тѣм більше загадочні, що межа правительством румунським а дирекцією залізниця не було ніяких спорів. Погодоска, будто-б то сталося за порозумѣнєм правительства румунського з правительством австрійським, єсть після „Presse“ також безосновна, бо австрійське правительство не знало о намѣренні дѣл ані трохи більше, як другий інтересований сторони. Чи факт той — каже „Presse“ — вильне також і на австрійську лівню Червоноцкою залізниця, чи правительство австрійське єхоче зробити ужиток з свого права секвестраційного, о тѣм на разі не звѣдомо нічого. Досить лише сконстатувати на тепер, що позаяк гарантії, як з сторони австрійської так і румунської, єсть управлінєна законами, то ані руху вв сій залізниці, ані пріоритетам не прозвати вѣка зміна. Секвестрація та має скорше праву як финансову доносимість. З секвестрацією лівні Червоноцкою залізниця буде занесена в Румунії послѣдню залізниця приватна. Може бути, що того і бажало министерство Розетті-Карль вв передодні нових виборів до парламенту. Інші газети вѣдѣньскі доказують знов, що

трудно припустити, щоби правительство румунське дѣлало вв сій справі без порозумѣнн з правительством австрійським і скорше можна догадуватися, що правительство румунське поступило єсть так лише дѣля того, що передвиджує, що правительство австрійське поступити так само і з австрійською лівню Червоноцкою залізниця.

Після новѣйших вѣстей мотивує румунське правительство секвестрацію Червоноцкою залізниця тѣм, що рахунки обох лівні не ведено окремо, що упрва лівні не була окрема і що парк перевозовий не годився вв після концесійної грамоти потребам руху.

Вѣ сербскі посольства заграничній одержали б'юлетені дѣл заграничній Мянтовича слѣдуючу коротку депешу: „Розвѣд Г. Вел. короля з королевою Наталією єсть вже оголошений“. Митрополит повѣдомив королеву телеграфічно, що дав розвѣд королеви, а королева відповѣла, що уважає таке поступованє незаконним, не годиться на розвѣд і его не признає. Єпископи сербскі уважають поступованє митрополита незаконним і думають задемонструвати тѣм, що хотѣть податися до дамасіи.

Дописи „Дзиса“.

З Стрийських гір.

[Темнота народу. — Судь пов. в Скольмі.]

Невідрадий вѣсти приходяться мені нотувати для загальної вѣдомости. Округ наш заселений майже виключно Русинами, тож і руска справа народна повинна знати туттє життєну почву для якої позитивної праці. Та не так оно на дѣл.

Народ селянскій живе, як Бог дає. З церквя на розривку до коршми; будні дні минають по торгах, судах, а багато і на вандрівках до Долини та до інших мѣст славних наз знахарів, ворожок і т. п.

По правді, треба дивуватися, чи правительствєний влади не знають о тѣм, чи не хотѣть знати, що дѣєся вв нашѣм кути з тими знахарями та ворожками? Що тут дѣєся, того б і на волоній шѣрѣ не списав. Уже „Батьківщина“ вв чч. 18 і 23 с. р. помістила дві дописи о ворожках вв нашѣм повітѣ. Кілько з того виходить нещастя для народу, страшно подумати! Возьмѣм лише одне село. Ворожка (чи з Долини чи з Дулиб, того вже не знаю) перед чортами каже одній господині хату розбрати таї спалити і плѣт розгоріти; другим господареві каже також плѣт розбрати; третьому стаїно розкинути, постинати, скоротити і т. д. — і то вв часі живнѣ. І господарі все покидає, а берєся до того, що ворожка казала. Чи се не руїна? Одній бабѣ якійсь ворожбѣ б'юлетені казав казав таке робити, що не прилично і говорити, а що противнѣсь законам карно-му. І о тѣм вѣсьм ц. к. жандармерія мовѣ-б нічо не знала! За те она знає про найменшій рух вв якій-небудь читальня рускій... хоч правду сказати, читальнє туттє дуже скупо, а і ті позавмирили... Інтєлигенція рускій по селах здалось-б більше живности та енергії.

Судь повѣтовий вв Скольмі не шанує свят руских і видає руским людям термїни вв свят. На доказ най послужить документ ч. 2344/88, де стоїть: „wuznasza sie powowny termin na dzien 26 wrzesnia o godz. 10. przed poludniem... Dr. Hek.“ А того дня пропадав празник Воздвиженія Ч. Христа — і ще вв додатку храм вв тѣм селѣ, з котрого людей потагали.

НОВИНКИ.

З під Бродів пишуть нам: Рівночасно з справою основанія „Народної Торговлї Повтєво“ в Бродях (Торговля має відкритися вже вв другій половині листопада сего року) підняли наші патріоти з Бродчини друге дѣло важне для політичної організації русок вв нашѣм кути, а іменю поставили скликати повѣтє вв Бѣчє вв день відкриття Торговлї. Уже уконституованє і Комитет вѣчєвий, котрий має зайнятися справами Бѣча. Щастє Боже!

Того жє за багато, ц. к. краєва рада шкільна! Вв урядовій газеті бачимо розписаний конкурс на посаду першого слуги шкільного при ц. к. академічній (рускій) гимназії у Львові з реченнєм вношені поданє через дирекцію гимназії до краєвої ради шкільної до кінця листопада с. р. Отож мѣж условіями сказано вв конкурсі: „Убѣгатель о ту посаду повинен доказати знанє языка польського вв мові і писмѣ“, а про рускій язык ані згадки! Се вже очевидно виходить на партійний шовінізм. Прѣць же слуга при рускій гимназії передовсім повинен уміти читати і писати по руски — до бѣса ему там польщину! Але у

нашом ц. к. краєвої ради шкільної єсть своя логіка і своя політика. Чи слуга руской гимназії, на погляд ради шкільної, має право заду вносити польонізацію вв руску школу?!

— Нове покриття прав академічній. Як вѣдомо, кождє академічне товариство має право вв мѣсьм своїх статутів потверджених намѣстництвом і статутів університетських, давати б'юлетені, обдѣлювати науковій засѣдані, котрі входять вв програму товариства. Тимчасом дирекція поліції вислала до одного з тутєшних товариств академічних писмо з жаданнєм, щоби оно предложило дирекції поліції статуты истнующого кружка наукового, щоби повѣдомляло поліцію о кождѣм вечеру або б'юлетені, що найменше на 24 годин ввперед, подаючи докладну програму, а наконєц дирекція поліції заявляє, що буде вв потребі розвизувати ті засѣдані і потагати винних до одѣвчальности. Товариства академічній, чуючи покриття тѣм рѣшеннєм поліції, постановили внести рекурсі і скликати вв тѣм справі вѣчє академічній. Участь вв параді і вв рекурсі взяло також наше „Академічне Братство“.

— Окружна рада шкільна вв Бродях перенесла без ніякої причини ц. Онуфрова, учителя з Гайв брѣдєвських, Русина, на помічника учителя до Підкамєня. Несправедливе се і незаслужене покаранє учителя і громади викликало велике обурѣнє серед громади: пять господарів вѣздило аж до Львова до краєвого інспектора з жалобою, а сорок громадян удалося з тѣм самим до п. старости вв Бродях. Староста з-разу прихѣдє таком громадон депутаті назвав „нападом“ на старосто, але обѣла змінив свою гадку, почав з депутатією говорити, а резолюція его, дана громади, була ось-яка: „Наполеон траєть свѣтом, его не стало, свѣтє стоїть. Вв Гайв нема Онуфрова, Гай будуть Гайми. Я вам дам ще лѣшного учителя, як був Онуфров“. І справдѣ, до Гайв на мѣсце любленого Русина Онуфрова призначено — Поляка!

— Видѣл товариства Бурси св. Іоана Хрестителя вв Дрогобичі має честь запросити вѣсьм П. Т. Членів на Загальній Зборі, котрі обдѣлуться вв п'ятницю дня 2. н. с. падолиста о 2. год. по полудні вв сали ради [повѣтєвой]. Порядком денним: 1) Принятє нових членів; 2) одчитанє протоколу з послѣдних зборів; 3) справозданє з дѣяльности видѣлу і стану каси; 4) внесеніє членів і 5) виборє предсѣдателя і видѣлу. — Од Видѣлу Бурси вв Дрогобичі.

— Видѣл товариства „Академічне Братство“ повѣдомляє своїх членів, що загальній збори тогожє товариства обдѣлуться не вв сию недѣлю (28. с. м.) але аж дня 4. н. с. падолиста.

— Ювілей 40-лѣтнього планованя нашого цесаря будє галицькї школи обходити торжественно дня 1. грудня с. р. Краєва рада шкільна ввзвала о-кружником дирекції вѣсьм школ, щоби уложити програму того торжества. День 1 грудня будє вѣльній б'юлетені науки шкільної.

— З-бди берєся у насє анархія! Щєпановскій каже: Шляхтич єсть властителем проницації, напѣток єсть для селянина налогом, а для шляхтич доходом. Кождий вѣрослый Поляк представляє для властителя проницації дохѣд 1 ар., кождий вѣрослый Русин дохѣд 2 ар. Учитєль або священник, котрий бє хочє одного селянина наклонив до тверезости, вивнѣє з кишѣнь шляхтича 2 ар., а хто вв той способ наклонив 1000 людей, забрав єму 2000 ар. без всякої індемнізації. Яким оком може на се дивитися шляхтич? Як бє шляхта була маюча, то може-б о то не дбала. Але коршма ратує дуже часто шляхтича з крайної бѣды. Онє платити коршмою рату банковий або посилає за то дѣтей до школи. Жид єсть вв такѣм разѣ его ангелом-хранителем, а апостол тверезости причинює руїни і упадку. І не диво, що не одній шляхтич вв священнику і учителю мусить бачити ворога своєї власности, голоситєля соціалізму, комунізму і анархичних переворотів...

— На засѣдані ради мѣста Львова рѣшено вислати президента і двох раднѣх до властей краєвих, щоби на будучий IV-он гимназії не визначувало пляду побѣч політехники, дѣля того, що се мѣсце положєне за далеко бѣдє середина мѣста, далше що ввирѣзанє парку при Липовій улиці позбавило-б мѣсто краси і користи з погляду гігієнічного і що далеко дорога наразє здоровлє молодєжи, особливо зимою. Одтакь новоутворєну улицю побѣч лютєранської церкви названо улицю Кампіона (такє зваєся одній бурмистр м. Львова вв XVII вѣці); нову улицю, що вєдє бѣ ул. Городецької через ґрунты Ранапорта до ул. Короткої, названо Барєкою; а нову улицю, що йде побѣч улиці Льва Савиґи, названо улицю Хшановських. Назву улиці Вєкслярєкє змієнено на ул. Воїнмѣв. Щоби сильнѣше освѣтити мѣсто, рѣшено освѣтити рынок бѣдє улиці Краєвєської і Галицької чотирма колонами, а бѣдє ул. Руской і Доминіканської трома; устанити 7 настовѣх лѣхтарнє системи п. Братковєкого на пляцу Марієцьком, Голушовських, Галицьком, коло готєлю Англієського і костєла св. Маріє Снѣжно. Також рѣшено утворити теоретичний курс гимнастики для учитєлѣв шкѣл народних вв „Соколѣ“ і призначено на се 600 ар.

— Ч. Павло Голоцуца и бѣшь товариштвъ его (Павло Горбачукъ, Ник. Герушъ, Вас. Градоукъ, Гнатъ Новицкій, Григ. Семенюкъ, Андр. Яхимовичъ, Мих. Смилка и Юс. Вутринъ) зъ Кристинополя надѣлали нашої редакції написане російскіи мѣ почеркомъ писмо, подѣ котрымъ авторъ (може самъ котрыйсь бѣзъимѣ) попросивъ ихъ подписатися, а котре протестуе противъ резолюції по. Романчука ухваленой вѣчемъ, чтобы бѣзъимѣ усунути зъ монастырѣвъ оо. Василианъ, — а протестуе на той основѣ, що „бѣзъимѣ гоголюе такій красній науки въ церкви, якійхъ Кристинополѣ не чувъ, якъ Кристинополемъ“. Очевидно, ч. Голоцуца и его товариштвъ не мають понятія о томъ, що то за люде бѣзъимѣ и якій ихъ наміреня, ані не знають бѣзъимѣ зъ исторіи, колько они лиха наробили Руси, хочъ гоголюе красній науки... „красній“ на одинъ бокъ, на польскій! Жаль намъ васъ, честный Голоцуца, и вашихъ товариштвъ, що не знаючи добре рѣчи, дали свои подписи на чийсь концентъ, вымѣренный проти однодушной ухвалы колькохъ тысячъ вѣчныхъ патриотѣвъ русскихъ!

— Колько пропилае Галичанинъ? Шепановскій каже о томъ въ брошурѣ своей „Wodka i Propana“ такъ: На одного Англичанина припадае на рѣкъ пересѣчно 50 зр., на одного Галичанина лѣди 4 зр. Здаеся менѣ, — каже днѣ — що нема въ Европѣ народу, котрый бы такъ мало гроша выдавалъ на напитки якъ галичскій селянинъ. Консумція горѣлки выносивъ у насъ лишь 6—7 литрѣвъ на голову, а въ Швеції выносила передъ 50 лѣтами 36 литрѣвъ, нинѣ до 20 литрѣвъ. Експериментъ пиянства есть въ Англіи, Франції и Нѣмечинѣ зовѣмъ больше, нѣжъ у насъ. Але хочъ тамъ люде больше пьютъ, то не такъ скоро умирають, бо кормятся лучше. У насъ умирають люде колькома чарками, бо не мають зъ ѓди добре попоѣти. Дайте нашимъ людемъ больше зарбѣку и лучшею стражу, а онѣ два разы столько выше не умирають, деять разѣвъ столько выдасть, на стративши послѣдній зъ себе сорочки и даху надъ собою.

— Плянь мѣста Львова. Юсифъ Хованецъ, инжениръ, выготивъ плянь мѣста Львова а небавомъ має его выдати громада мѣста своимъ накладомъ. Плянь буде кольорованый а назвы улицы, площаи и публичныхъ будынкѣвъ будутъ друкованіи.

— Камертонъ до скрипокъ. Иванъ Даниловичъ, учитель народный въ Рогѣнѣ подѣ Садагуроу, вынайшовъ — якъ доносить черновецка „Газета Польска“ — камертонъ до скрипокъ, умѣщенный въ самыхъ скрипкахъ. Въ колку, до которого прикрѣпился дощичка зъ струнами, умѣстивъ бляшку на способъ свиставки. Граючи, чтобы контролировать скрипки, потребуе лишь приложити уста до колка а подуши, одержитъ тонъ а (париске). П. Даниловичъ доставъ правилей на свой вынаходѣ.

— Въ Паросѣ на островѣ Кипрѣ ѓконоано въ сѣхъ дняхъ храмъ Афродиты. Зайдемо колька цѣкавыхъ написей, мраморовъ голову Ероса и колька куениковъ выробѣвъ бронзовыхъ и глиняныхъ. Такожъ найдемо тамъ золоту шпильку до волоса, котрой головку творять чотири козячї головы, а надъ ними чотири голубы. Розкопы веде англицка школа зъ Атенъ.

— Подводный корабель. Недавно пущено зъ берегѣвъ Испаніи корабель подводный на море подобный до веретена, довгий 22 м. а широкій 3 м., котрый плыве 10 1/2 миль на годину подѣ водою порушанный электричнымъ моторомъ. Подѣ водою може бѣзъ находитися два днѣ, задержуючи горизонтальное положеніе. Коштуе около 100.000 зр. а збудованный посли плянѣвъ Исаака Перали и навѣтъ носить имя „Пераль“.

— Про нещастіе на зѣлѣнцѣхъ коло Грассана е вже докладный вѣсти. Въ поѣздѣ мало находитися около 360 особъ. Доси выдубоуто 90 трупѣвъ а надѣ 50 раненыхъ.

— Библиотека университетска отворена теперь и въ полудневныхъ годинахъ. Причинитися се не мало до выгоды студентѣвъ и публики.

— Дрѣбный вѣсти. Цѣсаръ удѣливъ громадѣ Ганковичъ, пов. мостиского на будущо школы 100 зр. запомогі. — Бар. Пино, президентъ Буковины, выѣхавъ д. 22 с. м. до Вѣдны. — Директоромъ двѣрского театру ставъ д-ръ, Ферстеръ на мѣсце давнѣйшого провизоричного директора Зонентала.

Наука, штука и литература.

„Баронъ Циганскій“ на сценѣ народно руского театру у Львовѣ.

Якъ нова система войованя лежить въ скорѣмъ громажденю и громадномъ выступленю силъ военныхъ и ѓдѣ тыхъ двоухъ факторѣвъ зроблено зависимымъ успѣхъ войны, такъ и въ сучасныхъ опереткахъ, почавши ѓдѣ Офенбахъ, весь эффектъ представлени спочивае въ меншій мѣрѣ въ самой музыцѣ, а больше въ эффектѣ сценичномъ. Коли давнѣйше суть оперъ и оперетокъ лежала въ самой композиції музычной, котрой задачей было поэтичный настроѣй душі вылитый словами, подняти на высоту дѣйстной штуки, то нинѣ и композиторы и публика вдовольнаються ариями, обчисленными на эффектъ: вальчиками, польками, чардашами та козачками, безъ огляда на то, чи слова либрета подхѣдять або нѣ подѣ такий вальчикъ або козачокъ. Въ загалѣ дуже легко обходяться нинѣ композиторы зъ музыкою и уживають ей больше яко средства до будженя престои веселости и хвильной розрывки, а въ меншій мѣрѣ до ублагородженя чувства людского и плекая благородныхъ порывѣвъ душі. Досыть порѣвнати „Швайцарску Родину“, „Зачаровану Софіяку“, „Зачарованъ Скрипки“, оперетки, даваніи давнѣйше на сценахъ европейскихъ, зъ такими „Красными Бленими“, „Синобородыми“, „Зелеными Островами“ и десятками другихъ новочасныхъ оперетокъ, хочъ бы и зъ „Барономъ Циганскимъ“, а справедливѣсть суду нашего покажеся всесторонно оправданною. Веселый вальчикъ, костюмы хороши, танецъ, эволюції цѣлыхъ масть статистѣвъ, навѣтъ конѣ и слонѣ заступають нинѣ красоту музыки въ опереткахъ. Значить се то само, якъ бы примѣромъ оказавши хотѣвъ хтось вартѣсть поэтичного твору поднести тымъ, що декламатори приишовъ-бы въ помощь зъ наглядною демонстрацією и инсценизацією словъ и чувствъ, выраженныхъ въ томъ творѣ... Але може вже такий духъ часу, а зъ духомъ часу треба числитися, и мы выказуемо свои замѣтки не длитого, чтобы докорити дирекцію руского театру за то, що и она поимыла зъ духомъ часу и велѣла намъ дивитися на „Барона Циганского“, але лишь въ той цѣли, чтобы не такъ велику вагу навязуваши Русины до подобныхъ представлени, котры по недостатку широкой сцены и згаданныхъ сценичныхъ эффектѣвъ, мусять у насъ выпасты слабѣе, немѣвъ лишь въ миниатюрѣ, а штуку посувають лишь слабо на передъ.

Имша рѣчь що-до выконаня сѣи оперетки зъ того погляду мусимо лишь похвально высказатися якъ що-до режисеріи, такъ и артистичного выконаня позачерпаннымъ представлени. Скажемо коротко. П-нъ К. Радкевичъ (цѣганка Сафѣ) чарувала насъ своимъ спѣвомъ и свободою игры, п-нъ К. Радкевичъ (Арсепа) вѣщувала собѣ гарну будущность артистичну, бо успѣхъ видкїй; п. Стечинскій (Кальманъ Жуванъ) бувъ знаменитый гроу и вдовольняе спѣвомъ, п. Яновичъ (Сандоръ Баринкай) гравъ зъ зрозумѣнемъ роль, а спѣвае зъ краснымъ эффектомъ; п. Клѣшевскій (Оттокаръ) и Подвысоцкїй (Контѣ Карнеро) вывизалися зъ своихъ задачъ вдовольно, а другїи особы грали лучше, якъ спѣвали. Хоры були-бы добры, бо чисто интонували, але мужскїи голоса щезали противъ ядерныхъ женскихъ; про-те повинна дирекція персоналъ мужскїи скрипки. Только инструментальная часть була якъ завѣсѣдъ такъ и вчера дуже слабою. А-компанїяментъ розходився майже правильно зъ партїями сольфовыми и ансамблями. Бина не спочивае на спѣвакахъ, бо тымъ треба лишити певну свободу въ декламаціи; вина лежить лише въ членахъ оркестру, котры грають механично и, видко, мало пробѣ одбывають.

Але въ концѣ не можемо собѣ ѓказати повного права, чтобы переключниковъ либрета, д-рови Евг. Олесницкому, не вывинити всесторонной похвалы за зовѣмъ удачный рускїи переключъ оперетки и знамените подложене тексту подѣ музыку. Одно и друге удаче и элеганте, хочъ, хто трудился на томъ поли, переувѣдчився самъ, що дуже трудне дѣло.

Зъ представлени публика выйшла вдовольна.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣднѣ 26 жовтня. Вѣсти о посуваню російской арміи зробили лишь хвилье вра-

жене; теперь вже запанувавъ повный спокой и папери на биржи пошли зновъ въ гору. Товариство Черновецкой зѣлѣзницѣ постановило зажадати помочи правительства и высылаетъ депутацию до министра торговѣвъ. Правительство предложило проектъ збольшени паркы перевозового на зѣлѣзницяхъ державныхъ коштомъ 4,625.000 зр.

Берлинъ 26 жовтня. Цѣсаръ австрійскїи и король Гумбертъ мають ревизувати нѣмецкого цѣсаря въ сѣчно въ день его уродинѣ.

Бѣлградъ 26 жовтня. Въ цѣлой Сербїи запанувао велике недовольне въ наслѣдокъ зовѣмъ неспѣждано оголошеного разводу короля и поступованя митрополита. Австрійскїи посолъ Генгельмбергъ конферувать зъ Гарашинымъ а сему фактови приписують велике значеніе политичне.

Римъ 26 жовтня. После „Italie“ думаетъ Ватиканъ ѓновити борбу культурну въ Нѣмечинѣ. Въ зязи зъ тымъ мають стояти ѓзовы католическихъ епископѣвъ нѣмецкихъ до выборѣвъ.

Лѣкаръ дентистъ

Маркъ

дипломованный на университетѣ вѣднѣскомъ отворивъ 2607 9—10

Ателие дентистичне

при ул. Галицкой ч. 1.1. поверхъ и ординуе бѣзъ 9 до 6 год. Выготавляе штучный зубы и цѣлы шокы, опертїи на тисненю воздуха после найновѣйшой американской системы. Выконуе всякїи операци бѣзъ болу при помочи коканны. Пломбуе надисованїи зубы золотомъ, сѣрбломъ, цементомъ и т. п.

Надѣслане.

Аптека РУКЕРА у Львовѣ

поручае 2480 215—?

препараты зъ гумы и выробы каучуковой для потребѣ хирургичныхъ и иныхъ подобныхъ.

Ще лишь 2 представлени.

ВЪ САЛИ ТОВАРИСТВА „FRONSHINN“

РУСКІИ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

Въ Суботу дня 15 (27) Жовтня 1888.

По разѣ первый:

ПОДШИВАНЕЦЪ

Образъ зъ жита сельской хѣдачковой шляхты зъ спѣвами и танцами въ 4. актахъ.

Осипъ Щегленчикъ, шляхтичъ грунтовый О. Осиповичъ
Альбина, его жывна Е. Подвысоцка
Омелія, его сестра Д. Кирицка
Аполонія Шляхцинка М. Радкевичъ
Филимонъ, его сынъ М. Кирицкїй
Иванъ, сельскїи посеворъ К. Подвысоцкїй
Теодоръ Ференда, вл. реальн. и краму И. Баберовичъ
Никола Чабанъ, гада С. Яновичъ
Костъ, его сынъ, столаръ А. Кѣшевскїй
Михальскїй, староста весельный А. Стечинскїй
Комаровскїй, свать В. Пломескїй
Казимъ, молодой шляхтичъ В. Гулевичъ
Скрутиль, побережникъ П. Нарядукъ
Скрутиль, его жывна С. Романовска
Незнакома А. Осиповичева
Судя В. Пломескїй
Сваха І-на Е. Стечинска
Сваха П-га К. Радкевичъ
Жандармъ В. Гулевичъ

Шляхта, гостѣ весельный, дружки, нарѣдъ. — Дѣсен въ одномъ шляхѣномъ сѣлѣ коло Галича. — Частъ: пѣдѣла минуишнѣ.

ЦѣНЫ МѢСЦЪ: Крысло въ першѣмъ 6-ти рядѣхъ 1 зр., Крысло въ дальнѣмъ рядѣхъ 80 кр., Паркетъ 50 кр., Партеръ 25 кр.

Билетѣвъ достати можна въ торговлѣ ВП. Димета въ ринку, въ Товариствѣ „Руска Бѣсѣда“, а вечеромъ ѓдѣ годинѣ 6. при касѣ.

Початокъ точно о годинѣ 7 вечеромъ.

Неомысленное средство

на выгубленѣ нагнѣтѣковъ, бородавокъ и иныхъ подобныхъ наростей шкурныхъ, бѣзъ болу и бѣзъ жадной небезпечности.

Цѣна флакону 50 кр.

Встрикненъ и капсулки

зъ ростины „МАТИСО“ въ неугахъ мужескихъ неопѣнене средство

поручае Аптека

К. КРИЖАНОВСКОГО у ЛЬВОВѢ.

Цѣна флажки встрикненъ 40 кр. 2274 Капсулокъ 80 кр. 68—?

наилѣпшїи

Берненскїи сукна

доставляе по фабричныхъ цѣнахъ складѣ фабричного полотна

Siegel-Imhof

ВЪ БЕРНѢ

На поряде осенне або зимове

МУЖЕСКЕ УБРАНЬЕ

выставъ одѣвъ купонъ въ довготѣ 3.10 метра, то есть 4 вѣднѣскихъ ѓдѣтѣвъ. Одѣвъ купонъ коштуе зр. 4.80 зъ зычайной

„ 7.75 зъ доброй

„ 10.50 зъ лышѣи

„ 12.40 зъ пайльшѣи

правдивѣи овечѣи вѣвны.

ѓдѣтакъ можна достати въ пайльшѣи выборѣ: шовкомъ, тѣмъ памгарны, матерїи на ибернигеры, пальмерстоны и бѣи на плащѣ, туфъ для стрѣльчанъ и економѣвъ, Регувїенне и Tosking на убраня салоновъ, матерїи на женскїи убраня и т. д.

За ѓбѣрѣ товаровъ и точне оставленѣ ручитися.

2586 Вѣзѣрѣи бирѣи и онлито.11-30

КУ-

фры, торбы, торбинки до перевѣшеня и на цѣгара, футералы на цилинды, капелюхи, пайльцѣ и парасолѣ, манерки, ремѣнѣ до накуновъ, подушки, шапки и всякїи 2537 приборы до подорожи 6—?

ВЪ ТОРГОВЛѢ

БРАТѢВЪ ЛАНГНЕРѢВЪ

Львовѣ, Галицка ч. 16.

Цѣныки на жадање даромъ.

МАСЛО

найдешевѣе и найлѣпше лише

въ торговлѣ сельскихъ продукѣвъ

Станиславы Песель

2597 Галицка ч. 15. 16—?

ВЪ СЕРЕДУ ТЯГНЕНЬЕ.

Лѣосы зъ Цѣсарской Ювилейной Выставы Промысловѣи лише 50 кр.

Головна ВЫГРАНА 25.000 Г. ГольденѢВЪ

ЛѣосѢвъ достати можна въ ред. „Дѣла“ и въ конторахъ вымѣны Авг. Шеленберга и Сокаль & Лилинѣ.

2610 18—?

При закупкѣ товаровъ просимо покликнуватися на нашу часопись.

Выходитъ у Львовъ що дня (вѣдомъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ой годикъ по полудню. Литературный додатокъ „Библиотека найзнамен. повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на перемену разомъ съ „Дѣломъ“.

Предплату и писематы прикимають: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ ул. Кар. Людвига 9. У Влодзі Хаагенштейн & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastel 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфуртѣ M. Haagenstein & Voelker G. L. Danne & Co.

Предплата на „Дѣло“ и надеждность за писематы платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрію: за Заграничною:

на цѣлый рокъ . . . 18 ар.	на цѣлый рокъ . . . 24 ар.
на півъ року . . . 9 ар.	на півъ року . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4-50 ар.	на чверть року . . . 6 ар.
на місяць . . . 1-50 ар.	

У Львовѣ:

на цѣлый рокъ . . . 18 ар.	на півъ року . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар.	на місяць . . . 1-85 ар.

Редакція, Администратія и Экспедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляются лише на попереднє застереженнє. — Рекламация неопечатаній вѣдѣль бѣдъ пошта. — Неоднократное число востуе 8 ар. а. в. Оголошенія прикимаються по цѣнѣ 6 ар. бѣдъ одной стрѣчки печатной, въ рубр. „Надоболане“ по 20 ар. а. в. Подати числятся по 10 ар. бѣдъ стишка.

Въ день 1 (13) жовтня почався новый чвертьрокъ издавництва „Дѣла“ съ „Библиотекою найзнамен. повѣстей“. Просимо П. Т. Предплатниківъ, щоби звонили якъ найскорше присылать залогности и предплату.

Розвѣдъ короля Милана.

Перозвага короля Милана — коли такъ лишь дуже съ легка назвемо поступованье сербского короля въ его спорѣ съ королевеною Наталією — выклкала въ Сербіи въ одній хвилѣ такую ситуацію, котра зможе тяжко дѣлаться на сербскѣмъ народѣ, коли вже въ можливыхъ своихъ наслѣдкахъ не дастся почиту и Европѣ. Король однимъ замкомъ, однимъ почеркомъ пера порѣшивъ справу, що проволѣлася цѣлы рокъ и котра до остаточного своего, бодай на око, законного залагодження мала проволѣкаться ще до 1. грудня сего року: бить просто приказавъ митрополитови Теодосію дати собѣ розвѣдъ, и думаетъ, что вже тымъ залагодивъ остаточно цѣлу справу. Якъ се сталося, выходять найближе съ отыхъ документѣвъ, котры оголосила бѣлградская урядова газета „Српске Новине“ подъ датю 11 (23) жовтня с. р.

Король написавъ до митрополита Теодосія Мравовича такое писемко:

„Ваше Впреосвященство! Пѣсля основъ краевыхъ законѣвъ не подпадае володѣтель краю анѣ подъ судъ церковной анѣ свѣтской власти. Пѣсля каноничного права мають епископы судейскую власть лише въ своихъ епархіяхъ а пѣсля ихъ розпорядження судять такожь и консисторіи. Бѣлградскій архіепископъ есть не лишь епископомъ одной епархіи, але такожь митрополитомъ цѣлой Сербіи, найстаршій мѣжь своими епископскими братьями въ цѣлѣмъ королевствѣ, головою церковной автономіи православной церкви а пѣсля каноничныхъ законѣвъ православной церкви духовный судія высшій бѣдъ всехъ другихъ епископѣвъ. Яко помазанникъ Господній займае митрополитъ якъ у внутрѣ, такъ и на внѣ церкви выимкове становище.“

По доволѣтнѣмъ страданію въ нашѣмъ дуже несчастливѣмъ супружествѣ съ нашою женою Наталією и переконавшись, что не можемо дальше жити съ собою въ подружжѣ, бдне слась мы дня 12 червня съ просьбою до В. Впреосвященства розвязати не можливое супружество. Позаякъ епископы краю повѣдомили насъ особисто, а кромѣ того ще й писемно дня 12. червня заявили нашою мнѣстерству вѣроисповѣданъ, что до рѣшеня нашого процесу супружого компетентный лишь синодъ, о чомъ такожь В. Впреосвященство повѣдомили телеграфично и нашу жену Наталію, — то згодились мы, яко покорный и преданный сынъ нашої святой церкви, актомъ съ дня 12. жовтня на рѣшене епископѣвъ краю, але яко король сербскій застерегли собѣ въ томъ актѣ нашъ права королевскій и на ихъ основѣ зажадали, щоби нашъ супружій процесъ вѣсья пѣсля каноничного

права, бо лишь та одна дорога есть для насъ мѣрдоайною, позаякъ насъ яко короля пѣсля конституціи не обязуютъ въ особистыхъ справахъ приписанъ законы. Мимо того, ти самѣ епископы краю, що писемно признали компетенцію синоду, голосували на засѣданіи синоду дня 13. жовтня противъ его компетенціи, а съ того вышло такое рѣшене, что до залагодження нашого спору компетентный лишь звѣчайный судъ духовный, т. е. консисторія и судъ апелляційный. Кромѣ того протестувала энергично наша жена Наталія въ депешѣ до В. Впреосвященства противъ компетенціи синоду.

Мимо доволѣтного страданя хотѣли мы на подставѣ нашого проекту угоды оминуть розвѣдъ, але наша жена Наталія необачно, не по королевски, не по матерински одкинула то наше предложение. Мы дали доказъ духовного пожертвованя, бо уважляючи протестъ, правозаволи актомъ съ дня 16. жовтня, щоби нашъ процесъ переводила бѣлградская консисторія. Рѣвничасно зазначили мы, якъ права и користи надають конституція и краевы законы королеви и его династіи. Безъ огляду на то вѣла бѣлградская консисторія нашъ процесъ такъ само, якъ и процесъ каждого нашого подданого, а се не доволѣдае анѣ конституціи, анѣ краевымъ законамъ.

Перебываючи подъ той часъ съ огляду на здоровье за границу, приказали мы заразъ застановити не точно поступованье консисторіи и всякій дальшій пересправы ажъ до нашого приѣзду. Повернувши до столицѣ даного намъ съ ласки Божий королевства и побачивши, что всякій нашъ великодушій уступки и пожертвованя черезъ богато мѣсяцѣвъ не зробиля на нашу жену Наталію побажаного впливу, ба, противно, довели до того, що въ родившій справѣ королевского дому зробиляся справа державная, династичная, — прийшли мы до пересвѣдченя, что нашімъ обязателью яко володѣтеля есть зажадати бѣдъ В. Впреосвященства силою даного вамъ Богомъ и на основѣ каноничного права бѣдвернути бѣдъ державы и династіи небезпечность, и розвязати на подставѣ каноничного права нашої святой церкви наше супружье съ нашою женою Наталією. Поручаючи нашъ край и нашу династію молитвамъ В. Впреосвященства, остаемо нашої святой церкви вѣрными и преданнымъ сыномъ — Миланъ, король Сербіи.“

Митрополитъ сповнивъ жадање короля и урядова газета оголосила такое рѣшене митрополита:

„Благословенъ нашымъ розвязуемо супружье, заключене пѣсля обряду нашої православной церкви дня 5 жовтня 1875 року въ бѣлградскѣмъ соборѣ, межъ королевѣмъ Миланомъ I. и Наталією съ роду Кечко и признаемо то супружество неистиннымъ. Дано подъ ч. 1247 въ нашѣй архіепископской и митрополитской столицѣ, въ Бѣлградѣ дня 12 жовтня 1888 р. по Рождествѣ Христовѣмъ. Благословенъ Господне най сходить на Васъ на вѣки вѣковъ аминь! — Митрополитъ Теодосій.“

Яко мѣтавы до сего рѣшеня наводитъ

митрополитъ: „Заявление короля, что житье его въ подружжѣ середѣ даныхъ обставинъ сталося невозможнымъ; фактъ, что всѣ змагающа, щоби довести до згоды, остались безъ успѣху; на послѣдокъ необмеженность власти данон апостоламъ и ихъ наслѣдникамъ, отже и старшимъ пастырямъ автономной сербской церкви словами Христа „Що заключите на земли буде заключено и въ небѣ а що розвяжете на земли, буде розвязано и въ небѣ“. Рѣвничасно треба було уважляючи помазанье, ненарушимость и неодѣлительность монарха, интересъ династіи, державы и церкви.“

Митрополитъ повѣдомиавъ телеграфично королевѣ о своемъ рѣшеніи, а министръ дѣлъ заграничныхъ, Митовичъ, выславъ до всѣхъ сербскихъ послѣвъ при заграничныхъ дворахъ такую коротку але важку депешу: „Розвѣдъ Г. Вел. короля съ королевеною Наталією оголошено“.

На повѣдомлене митрополита бѣдповѣла королевѣ телеграфично:

„Конституція, що супружье, заключене важно пѣсля законѣвъ нашої святой церкви, не може бути розвязане якимъс урядовымъ оголошеніемъ незаконной власти. Рѣшене Ваше уважаю неистиннымъ и незаконнымъ.“

На томъ закнѣчалась на разѣ цѣла справа. А снытаймо теперь: что зыскавъ черезъ то король Миланъ? Чи митрополитъ Теодосій даючи розвѣдъ королевѣ бѣдвернувъ небезпечность бѣдъ династіи, державы и церкви? Намъ видѣться, что не лишь не бѣдвернувъ онъ, але ще й прискоривъ. Не хочемо тутъ розбирати, чи становище, на якѣмъ поставивъ король Миланъ и его услужливый митрополитъ, есть законне чи нѣтъ, и чи поступованье королевѣ хочѣ-бы и вѣсьмъ неввинно было бѣдповѣдѣ та чи ея жадања въ справѣ самого процесу опирались такожь на законній подставѣ, — кинемъ окомъ на сю справу только съ становища загального людского.

Король переперъ свои жадања — якими дорогами, сего можемо хибя лишь догадуватись — и поставивъ на своихъ; бить мае вже розвѣдъ, але, чи тымъ розривавъ природу материнскую звязъ королевѣвъ съ ея сыномъ а наслѣдникомъ престола и будущимъ королевѣмъ Сербіи? Чи скаче бить хибя въ молоденке сердце дитины вцепити ту ненависть до матери, яку бить яко отецъ мае до своей жены? А коли-бъ и до того стремивъ, чи тымъ забезпечитъ свою династію? Чи такі люди були-бы ще достойны засѣдати на престолахъ и управлять цѣлымъ народомъ, для котораго повинны быти свѣтломъ и зеркаломъ честности, моральности и законности? Король завдавъ своимъ послѣднимъ крокомъ найтяжшій ударъ власной династіи.

Але доустѣмъ, что бить жертвувавъ добро власной династіи, чи може спасти тымъ державу бѣдъ якомѣ катастрофы. И то нѣтъ. Въ цѣлѣмъ Сербіи настало велике заворушенье, всѣхъ зачуудавало такое поступованье короля и выклало загальное недовѣленье. Нѣмецко-жидовская праса, передъ котрою король любить сповѣдаться, доказуе неправдѣ, что на Балканѣ отже и въ Сербіи значить наибольшее сила довершеного факту и энергичнае уступленье. Народъ сербскій — каже Presse — высказе ще свое признание королевѣ! Ба, ще

чего не стало! Нарбѣ въ найближшѣмъ случаю буде ще хвилку мовати, але то лишь съ огляду на теперѣшню ситуацію въ Европѣ а не съ оглядѣвъ на короля. Фактомъ есть, что король не має анѣ одной партіи за собою, хибя свои креатуры; навѣтъ напредняки поки-что стоять ще лишь длятого яко-такое при нѣмъ, бо не хотятъ довести краю до катастрофы. Духовенство сербское, молодше и старше, стоитъ такожь противъ короля. И якъ-же може бути инакше, коли король нимъ помѣтуе? У него не значить нѣчо анѣ синодѣ, анѣ консисторіи, анѣ голосѣ цѣлого духовенства. Двоухъ епископѣвъ усунувъ король съ ихъ посады въ дорожѣ дисциплинарной за те, что они поважились ставити обѣръ головъ державы въ справѣ розводу. На ихъ мѣсце покликане теперъ подручничковъ королевскихъ.

Рѣшене митрополита не зберегло отже анѣ династіи анѣ державы и церкви бѣдъ небезпечности, але ще ея збѣдшило. Въ цѣлѣмъ краю, якъ сказано, настало дуже сильное заворушенье. Королева и ея прихильники въ Сербіи и по-за Сербією не перестануть такожь вести дѣла такъ, щоби о сколько можна дѣлать противъ короля. Адвокатъ королевѣвъ, Пирочанецъ, постановивъ внести протестъ противъ рѣшеня митрополита до патриарха константинопольского. Чи тымъ богато вдѣла, не звати, бо вже теперь говорятъ, что патриархъ стане по сторонѣ короля — король вже постарався о то. На всякій спосѣбъ справа ще болѣе розголоситься а готова каждый хвилѣ зробити съ чисто родившій справѣ политичной натурѣ, котра може довести Сербію до катастрофы а навѣтъ выклкати заколотъ европейскій. Вже теперь доказуе вся праса російская, что то Австрія пре короля до розводу лише длятого, щоби, коли въ Сербіи придетъ до якогю заколоту политичного, обсадити сей край своимъ войскомъ.

Треба ще пождати, что на то все скажутъ представители народу, что скаже скупштина. Король оголосивъ въ урядовѣй газетѣ манифестъ до народу, вызываючи всѣхъ, щоби перестали вести борбу партійную, и нагадуе, что 1889 рокъ есть 500-тыи роковинныи тои хвилѣ, въ котрой Сербъ черезъ свою незгуду стратили въ нещасливѣй битвѣ свою свободу и независимость. Роковины тои суюноа хвилѣ мають статися днемъ помиренья всѣхъ партій и увѣльбати Сербію бѣдъ внутрѣшного роздору. Въ той цѣли скликае король на день 13. грудня скупштинѣ, щоби та надала королевѣ новѣ, потрібный права. Дня 2. грудня бѣдбудутся новѣ выборы до скупштинѣ и можна сподѣватися, что народъ сербскій черезъ своихъ представителей назначитъ свое становище въ злочастной справѣ розводу, котра нынѣ занепокояла всѣ умы не то въ Сербіи але и въ цѣлѣмъ Европѣ, бо не ходитъ тутъ о особисту справу сербского короля, але о небезпечный наслѣдки съ нею для загальнои ситуаціи.

Про новѣ реформы войсковѣй

въ Австріи доносить „Fremdenblatt“:

Реформы тѣ дотыкають обороны краевон, а не менше и сиблиной арміи.

14)

Ганна Монтовтъ.

Исторично-бытовой очеркъ изъ жизни волынского панства въ XVI. стол.

Написавъ Орестъ Левитскій.

(Дальше.)

XVII.

Пять лѣтъ минуло бѣдъ часу повѣнчаня Ганны съ Згличиньскимъ „машталѣромъ“ пана Семашка.

Мѣсяца червня 1850 року въ Луцку бѣдбувались „рочки земскіи“, с. е. сесія земского суда. Съ той причины до мѣста зѣхалось богато дворянъ.

Въ тыхъ часахъ судъ бѣдбувався публично и салѣ судейскихъ засѣданъ все были повѣи публики: одий дожидали своей черги, а болѣшбѣе приходила послушати знаныхъ адвокатѣвъ, або просто, щоби знати, хто съ кимъ и якъ має справы. То не була рѣчь пустов цѣкавости.

Въ тыхъ часахъ суцнымъ элементомъ оствѣты уважано знанье законѣвъ краю, Статута, и того, хто бить „не свѣдомъ права посполитого и обычаѣвъ правныхъ“, уважано невѣжою. Того выматили и условия тогдѣшного суспѣльного жита. Каждый шляхтичъ мѣгъ бути выбраний на урядъ судѣвъ до земского, городского, каптурового а навѣтъ трибунального суда; ще частѣйше лучалось ему бути покликуванымъ на розѣмника або полюбовного судѣю; дома у себе бить съ права властника

бувъ обязаный вести судѣвництво надъ своими слугами и селянами; наконецъ при загальнѣй тогдѣ пристрасти до процесѣвъ и при слабѣмъ шанованю чужого права, наймиролюбнѣйшій чоловікъ не мѣгъ уникнути, щоби бѣдъ часу до часу не навѣдуватись до суда въ роли позывающего або пѣзаного. До всего того треба було знати „право посполите“, хочѣ-бы въ загальныхъ начеркахъ, и бути обѣзанымъ съ формами и порядками юридичными. Найлучшою практичною школою до того были судейскіи засѣданя.

Роль публики при тогдѣшнѣмъ поступованю судовѣмъ не была така пасивная, якъ въ нынѣшнихъ часахъ. При розборѣ троихъ важнѣйшій або запутанѣй справъ председатель трибуналу звѣчайны покликувавъ съ-мѣжь публики людей поважнѣйшихъ и свѣдущихъ „права“ до участи въ судейскѣмъ засѣданіи и они при розсудѣ справы мали дорадчій голосъ, а кромѣ того и каждый съ-мѣжь публики, коли що-небудь знавъ съ розбиранѣмъ справы, мавъ право зажадати слова и розказати судѣви, что хотѣвъ, хочѣ-бы его и не було въ списѣ мѣжь свѣдками.

Звѣчайны судейскіи засѣданя бѣдбувались въ окремѣмъ будинку на замку, але теперъ за-дая спеси и великого натовпу публики судѣвъ розложивъ на дворѣ подѣ замкового катедралийного церковю с. юана Богослова. На церковнѣмъ ганку подѣ тѣню колыонъ поставлено столѣ, на нѣмъ лежавъ примѣрникъ Статута, а за столомъ позасѣдали: судья, подсудокъ, писарь и почетный особы; рѣшта пу-

блики глотилась довокругу ганку. Передъ починѣмъ каждой справы возный на розпорядокъ судѣвъ грѣмѣжъ голосомъ выкликувавъ позывающихъ и пѣзаныхъ, а тѣ съ своими оборончиками выходили на ганокъ и ставали на право и на лѣво суду.

Будо вже полудне. Тѣнь бѣдъ церкви значно скоротшала. Сонце стояло майже въ зенитѣ и немилосердно пекло. Судъ розбиравъ мало-значущу справу, то съ публики богато розійшлося навколо церкви, глядаючи холоду, а де-кто й зовѣсьмъ бѣдохивѣ.

Середъ того въ воротахъ замку показався володимирскій подкоморій Олександрѣ Семашко въ супроводѣ дружины съ колькохъ людей, а мѣжь ними поступала жѣнка, вся въ чорнѣмъ, съ довгою намѣткою на головѣ, что на-пѣвъ закрывала тѣй лице. Семашко нѣтъ кимъ не поздоровившись, вышовъ на ганокъ и почавъ щось шептати съ судѣю. Въ мѣть середѣ публики засуетились адвокаты, тогдѣ званіи „прокураторами“, они заразъ выѣдвали, что огъ почине цѣкава справа. Паньскій слуга, почувши объ томъ, стрѣмголовъ побѣгъ въ мѣсто звѣстити своихъ панѣвъ.

Изъ старостиньского дому въ суспѣдствѣ церкви вышшла громадка знатныхъ людей а за ними поступала товпа пышныхъ слугъ. По переду шовъ помалу, пѣдпираячися на палицю, мильный старецъ невеликого росту, съ розумнымъ, краснымъ лицемъ и круглою своєю бородою. Ледяи наблизился до церкви, а судѣи и подсудокъ зѣшли ему на стрѣчу, помогли выйти по сѣднѣмъ ганку и посадили на по-

честнѣмъ мѣсцѣ за судейскимъ столомъ. Съ такою самою почестею прийали и его товаришѣвъ. Старецъ — то бувъ славный князь Константинъ Острожскій, воевода кѣвскій и маршалокъ волынской земли, а его товаришѣ — князь Андрий Ивановичъ Вишневецкій, воевода волынской, и Олександрѣ Жоравницкій, староста луцкій.

Мѣжь тымъ до замку почали сходитися шляхтичѣ и може за чверть години величезная товпа збитою стѣною облягла церковный ганокъ, забувши про обѣдъ и не зважаючи на полуденну спеку.

На знакѣ Семашка вышовъ на ганокъ съ-мѣжь людей, что съ нимъ прѣбули, незнѣный пѣдойшлый чоловікъ въ костюмѣ польского „дворянина“. Се бувъ знакомый уже намъ „машталѣръ“ пана Семашка, шляхтичъ Згличиньскій. Поклонившись судѣямъ, бить несмѣлымъ голосомъ, что-хвилѣ занукнувшись, заявивъ, что прийшовъ до суда съ жалобою, але слабо знаючи рускій языкъ, бить не въ силѣ выложити ея словами, а просить приймити бѣдъ него „цѣдулу польскимъ писемомъ писаную“ и вписати ея до судовыхъ книгъ. Судѣи передавъ „цѣдулу“ писаревѣ и казавъ ея голосно бѣдчитати. Середъ присутныхъ запанувала мертвая тишина, перерывана лише голоснымъ цѣвѣрѣньканьемъ воробѣвъ съ-подѣ церковной крыши.

(Конецъ буде.)

Поручени съ провинціи сейчасъ залагоджуються, безъ дочисленя провинціи.

Всякія облигаціи, листы заставны, ренты, акціи банковой и заставной, лѣсныя державной и приватной купуютъ и продають подѣ найкористѣйшимъ по зможѣ условьями.

СОКАЛЬ и ЛУЦЕНЬ домъ банковой и котлара вымѣны.

връшностей въ той губернии поставивъ подъ гол-
ловну команду комендантовъ округовъ одес-
ского и кievского.

НОВИНКИ.

— Руко-народный театр выставитъ у Львовъ
уже лишь два представления: въ недѣлю по разъ
другой „Барона Циганьского“, ком. оперу Стравса
въ 3 акт., а въ понедѣлокъ въ честь 50-тихъ
роковинъ смерти Ив. П. Котляревского „Наталку
Полявку“. Представленіе ое зачне Прологъ (напи-
савъ И. Франко а выгослоситъ артистъ С. Я-
новичъ), закінчатъ „Вечерницъ“ П. Ищиньского.
— 3д Львова выйдуть нашъ театръ до Калу-
ша, де вже 1 н. ст. падолиста выставитъ ко-
мичну оперетку въ 3 актахъ „Гаспароне“. Всѣхъ
представленъ въ Калуши буде лишь шість. На-
дѣмоє, що театрови поводитисъ въ Калуши бу-
де дуже добре, бо тамошня великі патріотичне
мѣщанство и доколична интеллигенція повитає
нашъ театръ численною участію въ представле-
ніяхъ, тымъ больше, що вже довгий часъ не
бачили они рускои сцени и повыхъ творбъ, ко-
три за той часъ збогатили репертоаръ нашего
театру.

— До рады повѣстови въ Долинѣ выбрано д. 23
н. ст. с. м. зъ селъ пп. Витославского, директо-
ра дѣбръ; нотаря Минкуевича; п. Виногородско-
го; дѣдича Мазаракго; дальше оо. Горникова,
Колынянского и Небыловца; почтмайстра п. Ге-
ровского и чотирохъ селянъ. — Якъ бачимо, вы-
боры выпали для Русинѣвъ некористно, а хто
виненъ? — о томъ просимо читати въ нинѣш-
ній дописи зъ Долинського.

— Намѣстникъ гр. Казимиръ Бадені приѣздитъ до
Львова завтра (28.) и починає въ понедѣлокъ свое
урядованье.

— Зъ рускои семинаріи духовномъ одержуемо отсю
дописъ: Подъ покровомъ и за позволеніемъ Вы-
сокопр. о. крилошанина-ректора Алекс. Бачинь-
ского починаемо по цѣлорѣчной оѣдъ насъ неза-
лежной перервѣ продолжати завязане нами въ
роцѣ 1885 на лавѣ школьной издавничтво „Би-
бліотеки музыкальной“. Цѣлю нашою есть ро-
зширити рѣдну пієню въ якъ найдешевшихъ ви-
данняхъ по всѣхъ, хотъ-бы найбѣднѣйшихъ рус-
скихъ хатахъ. Шумныхъ программ и бѣдъ не
оповѣдаемо, а надѣмоє, що наша совѣтна и на
нѣякі користи не обчислена робота знайде при-
знанье и підмогу въ каждой русской хатѣ. Най-
дальше черезъ мѣсяць выйде першій, а зъ ряду
ХІІ-тый выпускъ и буде мѣстити мужской хоръ
зъ фортепьяно о. П. Ваханьского п. заг. „До
бою“. На ХІІІ-тый выпускъ являться два сол-
теноровъ М. Лисенка п. заг. „Вечеръ“ и „Мило-
ванка“. На дальше найдуть мѣсце въ выданняхъ
„Библіотеки музыкальной“ знамениты творы, с. е.
хоры, терцеты, дуэты, соля и кусенки фортеп-
яновы якъ старшихъ такъ и молодыхъ нашихъ
композиторовъ. Каждый выпускъ окрашеный ви-
нитою, а слова подъ музыкою замѣсть лятогра-
фуватисъ, будутъ печатаніи. На томъ мѣсці од-
зывается до патріотизму всѣхъ нашихъ давнѣ-
шихъ довжниковъ и просимо ихъ о вырванье
всѣхъ рестацій, надѣючисъ, що наша просьба не
стане голосомъ вопіющою въ пустини. Рѣвно-жъ
просимо нашу Впов публіку о підмогу якъ мо-
рально такъ и матеріальну. Оѣдъ нашою Впов
публіки буде залежати перенесеніе издавничтва
до одной зъ перворядныхъ печатень. Всѣмъ, що
приєлали уже давнѣйше або пришлють хотъ-бы
найдрѣбнѣйшу предлату, не будемо вчисляти
коштѣвъ пересылки выпускѣвъ. Зъ давнѣйшихъ
выданъ „Библіотеки музыкальной“ можна дѣстати
всѣ выпуски кромѣ ІІ, ІІІ и V. Замовленія пола-
годжуемо одворотною почтою. У всѣхъ справахъ
издавничтва просимо односторонне до Кирила Сту-
диньского, богослова ІІ-го року, ул. Комерника
ч. 36. Всѣ часосныя якъ рускы такъ и польскы
просимо о повтореніе сего оповѣстки. — Львовъ
дня 26 н. ст. листопада 1888 р. — *К. Студин-
скій, Остапъ Нижанковскій, Іванъ Бачинскій,
Вол. Садовскій, Евгений Купчинскій*, питомці
гр.-кат. духовн. семинаріи.

— Надзвичайный Зборъ, скликаий львовскими то-
вариствами академичными одбудуться сегодня на
университетѣ въ сали ІІІ. о год. 6. На порядокъ
дневній приходить справа звѣстного розпорядже-
нія дирекціи полиціи що-до вечерницъ та оѣчитѣвъ
въ академичныхъ товариствахъ.

— Мыши, що сего року въ дѣлкахъ сторонахъ
нашого краю людей просто до роспуки проводить,
кинули заразъ въ початку свѣтло на нашъ ло-
вецкій законъ, пієля котрого псамъ и котамъ не
вѣльно дѣлать оѣдъ оселъ по поляхъ волочитисъ,
— а прѣцѣмъ и тѣ звѣрята домашній якієсь про-
центъ той язви выгубляють. Чи не належало-бъ
отже проектъ пос. Козьбродского въ соймѣ о
сильномъ губленю мышей доповнити новелою до
закона ловецкого, чтобы псовъ и котѣвъ на вы-
разне призволеніе властей повѣтовыхъ вѣльно
було ияколи и вєсєды по поля цускати?

— Село Угриньидѣвъ, пов. залѣщичкого, продала
дотепершійна властителька павѣ Меланія Цивѣн-
ска жидови Мойсєєви Кимельманови за
150.000 зр.

— До рады повѣстови въ Городенцѣ при выборѣ
доповниоѣвъ зъ болѣшихъ посѣлостей выбрано
д-ра Генр. Вельовейского.

(+) „Справозданье Директора ч. н. вышней гимназіи
въ Береманѣ за роцъ школьный 1888.“ (брошура
въ языцѣ польскомъ, печатана с. р. въ бережань-
ской друкарни. А. Цѣхоцкого) мѣститъ на 87
сторонахъ 8-ки наперредъ наукову розвѣдку проф.
Алоісія Штайнера подъ заг. „Одмѣна именника
въ языцѣ старо-польскомъ на основѣ кодексу
Фльоріаньского зъ погляду граматикки порѣвнюю-
чой“ (стор. 3—53), а дальше урядовій датъ гим-
назіи зѣбраній директоромъ Матѣємъ Куровскимъ.
Зъ табелѣ классификаціонной вынимаемо дѣлкі
цѣкавейшій датъ: при кѣнци року було кромѣ 10
приватистѣвъ 335 ученикѣвъ (зъ початкомъ року
було 362); зъ тыхъ класъ зъ оѣзначеніемъ одерж-
жало 27, І-шу 211, поправку 59, класу ІІ-гу
28 а ІІІ-тю 10. Пієсля обряду и народности бу-
ло: римо-католикѣвъ 169, греко-католикѣвъ 111,

жидѣвъ 65; Полякѣвъ було 225 (отже 56 жи-
дѣвъ признало себе Поляками), Русинѣвъ 111, а
Нѣмцѣвъ 9 (жидѣвъ). На рускій языкъ (пред-
метъ надобовязковий) учацало 137 ученикѣвъ
(отже кромѣ 111 Русинѣвъ ще 26 не-рускои на-
родности). Руского языка учили: катихитъ о.
Мих. Соневицкій въ ІІ и VІІІ кл., проф. Юл.
Насальскій въ ІІІ и VІІ класѣ, а учитель Ник.
Бачинскій (що прийшовъ зъ Самбора) въ І, IV,
V, и VІ класѣ. — Пієсля стану родичѣвъ було
въ гимназіи сынѣвъ: священникѣвъ 40, дѣлчѣвъ
11, учительѣвъ 15, урядникѣвъ публичныхъ 30,
урядникѣвъ приватныхъ 56, лѣкарѣвъ 10, адо-
катѣвъ и нотарѣвъ 4, посесорѣвъ 19, промышло-
вѣвъ (здаєсь головню жидѣвъ) 73, селянъ 45,
слугѣ 12. — До испиту зрѣлости при впов.
Гикаи оѣдало 23 абитуриѣнтовъ, 1 приватистъ и
5 торѣчныхъ ученикѣвъ береж. гимназіи, разомъ
29. (Въ І-шій класѣ 1881 р. було записаныхъ
76 ученикѣвъ а зъ тыхъ лише 5 засѣло теперъ
до матуры!) Матуру адаютъ 1 зъ оѣзначеніемъ,
27 добре, а 2 дѣстали поправку. — До І-шій
класъ 1887/8 року зголосилоє 75 ученикѣвъ, а
принято 62: зъ бережаньскихъ школъ 44, зъ
пѣдгаецко 10 а лише 8 зъ ничихъ школъ. —
Ученики-жиды мали кождо суботы по полудни
екскурты а потѣмъ зъ учителямъ религіи ишли
до божницѣ. — Оплата школьна принесла въ
томъ роцѣ 4.815 зр., а инаѣ таксы 638 зр. 90
кр. — Въ бурсахъ було 50 ученикѣвъ: въ
польской им. Якубовича и въ руской. Польска
бурса дѣстала запового оѣдъ радъ повѣтовыхъ:
оѣдъ перемишлянської 150, бережаньской 200,
пѣдгаецкой 400 и рогатиньской 200 зр. — Зъ роз-
порядженъ министерскихъ цѣкавейшій: а) зъ 5
вересня 1887 р. поручаюче, чтобы зъ граматикъ
латиньской и грецкой вычеркати менше важній
правила; б) зъ 25 жовтня 1887 р. повѣдомлюче,
що приватистъ не може бути увѣльнений оѣдъ
оплаты школьной, и в) зъ 24 падолиста 1887.
повѣдомлюче, що толькы министерство просвѣты
можетъ позволяти, чтобы абитуриѣнтъ, котрый при
повторѣній матурѣ дѣстаетъ поправку, мѣгъ той
предметъ поправляти.

— Ювлей ІІ. полку драгонѣвъ въ Жовкии обходивъ
передвѣчера корпусъ офицѣровъ того полку. 3д
Львова выѣхала тамъ цѣла генералиція зъ шта-
бомъ въ числѣ 40 особѣ.

— Два ювлей. Невдовѣ обходити будутъ два
королѣ 25-лѣтній ювлей своего панованія, а и-
менно: Христіанъ ІХ, король даньскій, и Юрій І,
король грецкій, сынъ короля даньского. Першій
вступивъ на престолъ 15. падолиста 1863, другій
31 жовтня 1863 р.

— Слухателѣ правъ въ одескомъ университетѣ заду-
мали оновати правничій кабинетъ де-бы могли
примѣняти въ практицѣ свои вѣдомости правничій
и административній. Профессоры того-жъ универ-
ситету подѣрають той проектъ.

— Бюджетъ мѣста Парижа на роцъ 1889. выносить
320 миллиѣвъ франкѣвъ; зъ того припадає 7 ми-
лиѣвъ на центральный зарядъ мѣста, 23 милли-
оны на утриманье полиціи а 24 миллионы на цѣ-
ли публичного выхованія.

— Дробный вѣсти. Цѣсаръ удѣливъ громадѣ Гар-
бузѣвъ, пов. золочѣвского, на внутрѣшне урядже-
нье церкви 100 зр. запового. — Григ. Губка,
стражникъ въ Дубровѣ пов. каменецкого одобривъ
собѣ житъе выстрѣломъ зъ рушницѣ.

Наука, штука и литература.

— Рускій народный театр. Въ четвертъ дня 25
с. м. представлено оперу Артемьевского „Запо-
рожець за Дунаємъ“. Въ представлено
томъ выявились зновъ тѣ самы хибы, котры не-
разъ уже выткнули мы нашему театрови, т. е.
бракъ спѣвака-тенориста и бракъ доброго хору.
Партія Андрѣя не одновѣдає абсолютно голосовъ
п. Яновича, жалъ лише глядѣти на муку того
симпатичного артиста, коли намагася одолѣти
трудности въ дуѣтѣ зъ Оксаною, котрой wymaga-
ють доконче правдивого и то навѣтъ высоко-
го тенорового голоса, особливо въ той части дуѣту
(„Ластѣво-жъ моя прекрасна“), де теноръ спѣває
головну арію, а сопранъ лишь ему вторує. Що-
до хору, то онъ мимо скрѣпленія аматорами не
вызався зъ своимъ задаткомъ, якъ бы належало,
особливо въ першомъ актѣ и другомъ (за сце-
ною). Въ третѣмъ актѣ спѣває и хоръ значно
лучше. Партію Оксаны оѣдѣвала п-ѣ Клѣшев-
ска зъ кождого погляду знаменито. Въ полисо-
вѣй аріи „Ангелъ ночи“ проявила она толькы
чувства, зрозумѣнія и высоко-артистичного талан-
ту, що намъ годъ було представити собѣ лучше
выкананье той партіи. Пышною парєю були пп.
Стечиѣвскій (Іванъ Карась) и Осиповичевъ
(Одарка). Гра ихъ була знаменита, то-жъ
выкликувала що-хвила грѣмкій оплески середъ пу-
блики. Грѣ п-а Стечиѣвского добровуало зовсѣмъ
выкананье и музыкальной части его роцѣ, для
п-ѣ Осиповичевон дѣлкі мѣсці партіи були за
высокі, однакъ еи цовна гумору гра вповнѣ по-
крывала недостатки голоса. Зазначити мусимо та-
кожъ, що п. Клѣшевскій одогравъ маленьку
свою роль (султанъ) дуже добре, а арію въ дру-
гомъ актѣ оѣдѣваєвъ дуже гарно. Публики того
вечера було незвычайно мало, дѣятого пригадує-
мо, що театръ нашъ дастъ у Львовѣ всего ще
лишь три представленія, а чейже львовскій Русинъ
не схотить, чтобы покидавъ онъ по такъ ко-
роткой гостинѣ Львовъ — зъ дефицитами.

(+) Павло и Виргинія Бернардина де Сент-Пієра.
Картина природы, зъ французкого переклавъ
Евгеній Горинцкій. Се выйшла така книжка
(сторѣвъ 132 въ 8-цѣ) въ Перемишлі накладомъ
перекладчика въ друкарни С. Ф. Пшонтевича, а
весь чистый дохѣдъ зъ розпродажи еи призна-
чений на бурсу св. О. Николая въ Перемишлі.
Тѣбрь Сент-Пієра „Павло и Виргинія“ знаный
широкому свѣтови и бувъ перекладеный на рѣзні
языки; добре, що появился и въ перекладѣ на
пашъ языкъ, П. Евгений Горинцкій переклавъ
„Павла и Виргинію“ народнымъ-русскимъ языкомъ,
хотъ не можна сказати, чтобы декуды не попада-
лись макаризмизмы (заразъ въ переднѣмъ словѣ:
„сочинитель“, „событія“, „обстоятельства“ и т. п.),
неприродий нашому языкови граматичній формы и
конструкция, а до того книжка прѣбогата въ по-

хибки друкарскі при особливѣй етимологичной
правосици автора Все то очевидно уймає стѣй-
ности перекладови, хотъ за-дѣл сего мы не смѣ-
мо не поручити той книжкѣ руской читаючѣй
публицѣ, тымъ больше, що дохѣдъ зъ розпродажи
еи призначий патріотичный перекладчикъ на
добродѣйну цѣль — на бурсу въ Перемишлі.

(+) „Батьишчина“, нашъ политичный тѣждне-
викъ для народу, початъ въ остатнѣмъ своемъ (43-
омъ) числѣ мѣстити въ фельетонѣ дуже цѣкаву и
для селянъ поучаючу студию Луговика (псевдо-
нимъ) подъ заг. „Про оѣлки нашихъ Гуцулѣвъ
зъ жидами-лихварями“.

Посмертний — ꙗ — оповѣстпи.

Емилія зъ Юркевичѣвъ Дилиньона, жена пароха
зъ Ляшкѣвъ долныхъ, упокоиася д. 26 н. ст.
жовтня по довшій недужѣ. В. ѣ. п.

Ротиславъ Домбчевскій, ученикъ зъ І. гимн.
класъ руской гимназіи, сынъ о. Іларія Домб-
чевского, упокоиєся сими днями у Львовѣ. Вѣ-
ча на ему память!

Конкурсы, именования, перенесения и пр.

— Конкурсы. Выдѣль краєвий паѣдѣславъ до
руского Товариства Педагогичного отсе оновѣ-
щенъ: Розписуєся конкурсъ на одну доживотну
заповогу въ сумѣ 100 зр. рѣчно зъ фундаціи
Максимиліана и Франца Кеавера зъ Сѣмяню-
вскихъ для бѣдныхъ вѣдовъ по учителямъ народ-
ныхъ въ Галичинѣ, народности польской або
руской, безъ огляду на то, чи они дѣстають е-
меритурѣ чи нѣ, однакъ не дѣстаючій емеритурѣ
мають першенство. Поданя треба вносити до
выдѣлу краєвого до 1. грудня с. р. а долучити
треба: метрику хрещенія и замужа, метрику
смерти мужа на доказъ, що умеръ по 18. падо-
листѣ 1869 р., доказы, що мужъ бувъ учите-
лемъ народныхъ, свѣдоцтво уряду парохиального,
що кандидатка есть вѣдовою, свѣдоцтво моральности,
убоженства и свѣдоцтво зъ парох. уряду, чи кан-
дидатка есть бездѣтна або чи и кѣлько має дѣтей.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдень 27 жовтня. Урядова газета вѣ-
дѣнска оголосила выканавъ приписи до за-
кона о убезпеченю робѣтничѣвъ на случай не-
дуги и калѣцтва.

Парижъ 27 жовтня. Большая часть се-
нату и умѣренныхъ републиканѣвъ есть про-
тивна ревизіи конституціи. — Присутность
Булинжера въ театрѣ лиричнѣмъ выкликала
велику демонстрацію, при чѣмъ стрѣляно кѣль-
ка разѣвъ зъ револьверѣвъ. Арештовано бо-
гато особѣ, але заразъ выпущено на волю.

Петербургъ 27 жовтня. Царъ надѣливъ
Гирса орденомъ Володимира І. класъ.

Бѣлградъ 27 жовтня. Пирочанецъ выѣ-
хавъ до Ясѣ, чтобы оѣдати королевѣй особѣ-
сто акты дотыкаючій еи процесу.

Бѣлградъ 27 жовтня. Король именувавъ
членѣвъ комисіи для ревизіи конституціи и
заявивъ, що прѣсѣдателемъ еи буде онъ самъ
а мѣстопрѣсѣдателями, Ристичъ, Гарашанинъ
и Сава Груичъ.

! Фотографіи !

женской модели, звѣрята образы
окол. окрестностей и т. п. Все при-
родное якъ найлучше выканане!
Новыя, образы женщинъ на ци-
лахъ, 10 дуже оригиналь-
ныхъ кабинетовыхъ фотографій
зъ жита ар. 5
„The Or Mikado Maids“ 10 каб. ар. 5.
Высыл. сейчасъ за готовку або
2630 2—3 посылъ.
Adolf Estinger
photogr. Anstalt Budapest V.

„KUCHARKA POLSKA“

мѣстича „Школу вареня“ оѣ-
шевыѣ, смачныѣ и здоровыѣ
обѣдоѣ

зѣбрана Фльорентинѣю и Вандѣю

Выданье третье.

ЧАСТЬ ПЕРША обѣймає: Загальній ра-
ды для кухарокъ. — Якъ уживати огонь
въ кухні. О кравню мяса, птицъ и рыбѣ.
Вѣсѣльї зупи и соєы. Прилаженье во-
лоного мяса. Прилаженье телатины.
Прилаженье баранины. Прилаженье
вєпрѣвны. Ярины. Гарнитурѣ до арий.
Стравы зъ муки и яєцъ.

Цѣна 30 кр.

ЧАСТЬ ДРУГА обѣймає: О прилаже-
ню птицъ домашнихъ. Стравы зъ птицъ.
Зѣврыня и дикѣ птицы. Легомны и бу-
дѣны. Компоты и салаты. Паштеты и
паштеты. Маринаты. Вудженъе и пе-
рехованье мяса.

Цѣна 50 кр.

Практичній приписы пе-
ченія свѣточныхъ тѣстѣ
а имено: бѣбѣ, пѣцѣвъ, мацурѣвъ
и торѣвъ, такожъ етрусѣвъ, хлѣба, бу-
локъ, роцѣльковъ и розныхъ ласѣвъ,
до кавы, гербаты и шоколадѣ, зѣбранъ
Фльорентинѣю и Вандѣю. Новѣе поѣбле-
шене выданье.

Цѣна 50 кр.

Выпробованъ тайны смаже-
ния конфитурѣ
такожъ робленіе консервъ, компотѣвъ,
кремѣвъ и галетѣвъ овочевыхъ — зѣ-
бранъ Фльорентинѣю и Вандѣю (выданье
друге значно поѣблѣшене).

Цѣна 50 кр.

По надѣсланю переклаомъ 55 кр.
за томъ, высылася франко. *Друкарня народова*

В. МАНЕЦКОГО

Львовъ, улица Коперника ч. 7.

Переписна Редаціи и Администрации.

Воч. А. Ш. въ Болшѣдѣ. До кѣнца року ще 2
зр. — Воч. А. Д. въ Воли голог. До нинѣ высыл-
лося Вамъ „Дѣло“ до Устѣ; чому-жъ не подали
Вы змѣны адресы? просимо рекламувати зъ
почты въ Николаевѣ. — Воч. І. Р. въ К. Правда,
що у Васѣ невелика квота залягає, але возмѣтъ
такихъ малыхъ квотъ больше, а выйде великій
грѣшъ. Мы мусимо о свое упоминатисѣ, тому
просимо не гнѣватисѣ!

Передпослѣднее представление.

ВЪ САМИ ТОВАРИСТВА „FRONSINN“

РУССКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

Въ Недѣлю дня 16 (28) Жовтня 1888.

БАРОНЪ ЦИГАНЬСКІЙ

Опера въ 3. актахъ зъ повѣсти М. Покан, напи-
савъ І. Шнигерь. Перевѣдъ и подѣкладъ подъ му-
зику Е. Олесницкого. Музыка И. Стравса.

ПОДЯКА.

Маю честь зложити снмъ найсердечнѣйшу
подяку дрови п. П. Молчковскому, лѣкарєви въ
Галичи, котрый мене мимо того, що иншій лѣкарѣ
въ мой тѣжкій недужѣ мене оѣступили, одѣнъ
лишь не поминувъ своего щирого труда и при
Божѣй помощи и своемъ стараню привернувъ ме-
не до здоровья. Спаси Богъ Вамъ Благородный
Пане. — Крилось въ жовтню с. р. — *А. Ду-
жескій*.

Надѣслане.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поруцає 2460 216—?

препараты зъ гумы и выробы каучуковъ для
потребѣ хирургичныхъ и иншихъ подѣбныхъ.

Змѣна помешканія!

Маріанъ Лѣсовскій

дентистъ и лѣкаръ до недугъ устной ямы пере-
провадився до дому Вп. Киришера при пляцу Три-
бунальскомъ ч. 1 и ординує оѣдъ 9—1 год. передъ
2613 полуднемъ, а оѣдъ 3—5 год. по полудни. 7—8

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продаетъ по курсъ дневноѣмъ

5% Листы гипотечный

якъ такожъ

5% прѣмѣованій листы гипотечный

Поручена зъ провинціи выповняє
одворотною почтою безъ провизіи.

2220 97—0

Стар. и мол. мужчинамъ
поруцаєся усьльно вышшовше до-
перва въ новѣмъ зѣблѣшенѣмъ
накладѣ писемо
Мед. Совѣтника д-ра Мілера про
зѣповану нервну и сексуальну
2631 2—6 естему
ровно-жъ про еи радикальнѣе лѣ-
ченье до поученія.
Цѣна вразѣ зъ высыл. въ ков. 60кр.
C. Kreikenbaum Braunschweig.

Лашъ правд. съ маркою „Котва“

Страдаючимъ на гостецѣ
и ревматизмъ поруцаєся
снмъ правдивый
Pain-Expeller
съ „котвою“ яко дуже
успѣшно средство домовѣ.
Въ залахъ майже въ всѣхъ апикахъ

Скоря и певна помѣчь

на недуги жолудковъ и ихъ наслѣдки!!

Найлучшимъ и найуспѣшнѣйшимъ средствомъ до удержанія здоро-
вья, очищенія соѣвъ и крови и до доброго травленія есть вєсѣды знаный
и улюбленый

„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“

Онъ робитсѣя зъ найлучшихъ и найуспѣшнѣйшихъ зѣлъ алѣй-
скихъ, зѣвсѣмъ певный на вєнкій трудности при травленіи, жолудковѣй
корѣй, бракъ аппетита, обѣиванье, набѣтъ крови, геморѣидѣ и т. п. Зѣ-
дѣла знаменитыхъ наслѣдѣвъ ставея народнымъ лѣкомъ.

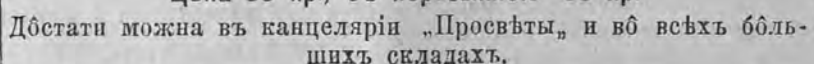
Велика флашка коштує 1 зр., мала 50 кр.

Тысячъ лѣствѣвъ признаанія можъ переглянути!

ПЕРЕСТОРОГА! Щобъ не дати обманитисѣ, треба знати,
що кожда флашка *Бальсаму Житя* д-ра ROSA выготѣвлена пієля ориг.
рецепты, заплата въ синій картонъ зъ написомъ повѣдождъ: „д-ра ROSA
Бальсамъ житя зъ англицъ подѣ Чорнымъ Орломъ“ Б. Фрагнера, Прага
205—34 по пѣмечки, чєски, мадирекция и французски а на перѣхъ правый
марки охороний.

39 a. Schönhauser-Allee 39 a.

Дѣстати можна у вѣсѣхъ аптекахъ, дрогеріяхъ и парфумеріяхъ

Зъ друкванѣ тов нм Шарченка полъ зар К Бакларского

ъ друкарнѣ тов. им. Шевченка пѣдъ вар. К. Беднарского.

нати доходи зъ выдѣтками, — то покажется, что не то нема дефициту, а буде ще 169.459 зр. и адвѣжж. к. Въ роцѣ 1888 було дефициту 21,375.360 зр., отже бюджетъ на 1889. роцъ показуеся користиѣйшимъ о 21,544.819 зр. Коли-бъ не высѣи потреби на „сѣбѣи справѣ“, то надвѣжжа въ роцѣ 1889, була-бы значна. Але до сего прелиминарнѣ бюджету треба то долати, що справа призовленѣи сѣбѣи делегациями на Долитавію 20,374.200 зр. кредиту на цѣли войсковѣи буде полагоджена окремимъ провѣтомъ закона, а такъ само и справа раты 500.000 зр. на будову державнои друкарнѣи.

Въ першихъ 9 мѣсяцяхъ 1888. року вынуду податковѣи: безпосереднихъ 73,593.000 зр. (отже о 910.000 зр. болѣше, нѣжъ въ р. 1887), а податковѣи посереднихъ о 769.153 зр. болѣше; въ загалѣ всѣхъ податковѣи о 1,679.682 зр. болѣше. Податки посереднѣи аболѣшались головно на горѣвцѣ (о 2,529.671 зр.) въ наслѣдокъ нового оподаткованѣи, далѣше при наслѣдѣ о 584.130, и при соли о 333.177 зр. За те зменшилися доходы зъ тютюну о 331.000, зъ пива о 661.381 (зъ причинѣи сильной продукціяи оочегового мосту и холоднаго сего року лѣта), и зъ льотеріи о 620.082 зр. (зъ причинѣи, що сего року вынѣтково люде выгравали великѣи сумы).

Коли-бъ — сказавъ опѣбѣи министрѣи — надѣя насъ не звѣла и новѣи податки принесли то, чого надѣямось, тогдѣи можна-бы приступити до зменшенѣи деякихъ занѣтѣи гнетучихъ податковѣи безпосереднихъ (реформа ихъ уже подготвовалася въ министрствѣи), очевидно подѣи условѣемъ, що скарбъ державный заповнявъ бы убытокъ зъ вынога якогось жерела. Наконецъ д-ръ Дунавскій обѣдѣи наслѣдѣи до послѣдѣи, чтобы въ своихъ претензіяхъ до бюджета були о сѣбѣи лишь можна умѣренѣи.

По експозѣи министра финанѣи президентъ д-ръ Смольскій задалъ, что померли послѣи: о. Грайтеръ, о. Фишеръ, Исид. Зотта, д-ръ Пинкертъ и д-ръ Мильвоа, и бѣдавѣи имѣесть. Потѣмъ заявивъ, что зложили мандаты послѣи: гр. Раш. Клямъ-Мартиницъ (1-шій вице-президентъ палаты послѣи), д-ръ Гохгавверъ, Зигль, Враній, гр. Гоесъ, Козловскій и д-ръ Леваковский; пос. Земляковский поклѣи кано до палаты панѣи а Шенереръ стративъ мандатъ по судовѣи засудѣи. Выбранъ новѣи послѣи: Яада (зам. Враного), гр. Сереній (за Кляма-Мартиница), д-ръ Штернекъ (за Гоеса), натаръ Гассеръ (за Грайтера) и о. Айхгорнъ (за Шенерера).

Министрѣи судѣи палаты гр. Шенборнъ передавъ президенту розпорядженѣи цѣлого министрства зъ 1 сѣрпня 1888 р. о завішенѣи судовѣи присяжныхъ въ 15 судахъ для справѣи анархичныхъ (мѣжъ вышнимъ у Вѣднѣи, Празѣи, Бераѣи, Оломуцу, Градци, Целѣвици и др.)

Мин. д-ръ Дунавскій выѣи проектъ закона дотично покрытѣи передѣи тавской пайки войного кредиту въ загалѣи сумѣи 47.3 миліонѣи — и проектъ закона дотично додаткового кредиту за 1888 роцъ на будову державнои друкарнѣи.

Внесенѣи пос. Екснера о реформу закона патентного, пос. Кайцѣи о домахъ на складахъ, и пос. Вашатѣи о усунѣенѣи незаконностей при полагоджуванѣи правныхъ справѣи веденѣи по чѣски — бѣдѣи до дотичныхъ комисіи. Пос. Врѣбѣи выѣи проектъ закона о змѣнѣи закона зарѣбковѣи и доходного зъ огляду на сѣбѣи зарѣбковѣи и господарскѣи та на касѣи задатковѣи, — и интерпелѣи до министра финанѣи въ справѣи накладанѣи податку на сѣбѣи зарѣбковѣи и господарскѣи. — Пос. Барайтеръ выѣи такъи интерпелѣи до министра финанѣи: Министрѣи розпорядженѣи зъ 30 мая 1888 р. подвѣи цѣну тютюну и цигаръ. Противъ подвѣи дорожѣи сортъ тютюну, яко люксусу, годѣи за-

вѣдѣи, але вынѣи справа зъ тютюномъ горѣи, котрого уживають люде бѣдѣи: ихъ, и такъ уже обѣи посереднихъ податковѣи, подвѣи сѣи дже болѣи дѣтѣи. Але тутъ ходитъ о то: якъ сѣи п. министрѣи нарушити законы основнѣи, подвѣи цѣны тютюну въ дорожѣи розпорядженѣи, кола пѣи §. 11. в) закона основного зъ 21 грудня 1867 р. сѣи належитъ до компетенціи рады державнои?

Передъ переходомъ палаты до порядку дневного зголосѣи до слова д-ръ Ригеръ и при загалѣихъ опѣскахъ сказавъ: Рѣдкѣи то случѣи, чтобы посолѣи сорокъ лѣтъ совѣи послѣи, але лѣдѣи доживѣи то, чтобы, будучи передъ сорокъ лѣтами президентомъ парламенту, достѣи сѣи мавъ же по сорокъ лѣтахъ. А такѣи вымѣише такѣи мавъ нашъ достѣи президентъ (д-ръ Смольскій). До того потѣи заслуги и особливѣи дару. пильности и безпартійности, якѣи бѣи мавъ. Я, яко то-сарѣи его зъ 1848 року, сѣи просити по-лѣи, чтобы вѣи зъ мѣсѣи, высказали о-особливѣи поважанѣи и любовѣи п. президентѣи. — За д-ромъ Ригеромъ промовѣи д-ръ Пленеръ: И мы, лѣи, признаѣи всѣи краснѣи прикметѣи п. президента, тѣишѣи, что свѣи небувалѣи той ювилѣи, тожѣи мы высказуѣи ковалѣи наше высокѣи поважанѣи и загалѣи симпатію. — Д-ръ Смольскій, дякуючи обѣи бесѣи, заявивъ, что по-чѣи, якѣи бѣи сегодѣи удостоѣи, будѣи ему милою загалѣи до кѣи дѣи его. — Пос. д-ръ Досталь поставивъ тогдѣи внесенѣи, чтобы винѣи не переходѣи вже до порядку дневного, а засѣи замѣи, чтобы не нарушѣи торжѣи настрѣи въ палатѣи. На сѣи внесенѣи всѣи одѣи згодѣи.

2 (253) засѣи палаты посѣи зъ 26 жовтня.

Заки палата приступѣи до порядку дневного поставѣи отѣи интерпелѣи:

Пос. Мавтиеръ интерпелѣи министрѣи финанѣи: 1) Чи звѣи емоу, что угорскѣи торговельники продають до Австріи горѣи денатуровану ольѣи терпентино-вымѣи, подѣи коли въ Австріи того рода денатуровану горѣи не вѣи въ торговлю вводѣи? Чи сѣи бѣи выдѣи розпорядженѣи, чтобы въ обохъ половинахъ державѣи поступѣи однаково при денатурованѣи горѣи?

Пос. Вайтль оѣи интерпелѣи президента министрѣи: Чи звѣи емоу, якъ въ послѣдѣихъ часахъ въ рѣи краяхъ корѣихъ поступѣи сѣи урядѣи противъ чорно-червоно золотыхъ хоругѣи, всѣи ихъ за-казуѣи; а коли емоу звѣи, то якъ зможе бѣи такѣи поступѣи оправдѣи?

Пос. Фусъ интерпелѣи министра судѣи палаты: Чи сѣи бѣи постарѣи, чтобы самовѣи и зовѣи неоправданѣи конѣи газетѣи болѣи не повторѣи и чтобы прѣи, выступаѣи хочѣи и проти правѣи, мала право запоручѣи ѣи арт. 13. осн. зак. дер. высказуѣи своѣи по-глядѣи?

Зъ порядку дневного приступѣи до першого читанѣи внесенѣи пос. Врѣбѣи, Корѣи и Екснера въ справѣи змѣи закона що-до примѣи закона о подѣи зарѣбковѣи и доходѣи до сѣи зарѣбковѣи и господарскихъ та касѣи задатковѣи. Внесенѣи сѣи бѣи до промовѣи Врѣбѣи, Геверѣи и Менѣи до комисіи для касѣи оцѣи. — Внесенѣи пос. Геверѣи о увѣи то-варѣи задатковѣи оѣи оплатѣи 2%-он нале-житѣи бѣи до першѣи читанѣи до комисіи для касѣи оцѣи. — Внесенѣи пос. Гайдѣи, чтобы заказѣи продажѣи штучнои омѣи (якъ маргаринѣи, штучнѣи масло и т. д.) бѣи до комисіи карнои.

Дальшу часть засѣи забрала бесѣи

пос. Пернерсторфера, въ котрѣи бѣи мо-танувѣи своѣи внесенѣи, чтобы протоколы зъ слѣдѣи въ справѣи непорѣи въ вѣи головѣи шпѣи були предложѣи вынѣи до того комисіи. Бѣи навѣи на-сампередъ коротѣи змѣи свои бесѣи, котру выголосѣи въ сѣи справѣи дѣи 6. мая мин. року, а бѣи додѣи: „Заразъ по моѣи бесѣи бѣи у президента министрѣи и розговорѣи зъ нимъ въ сѣи справѣи. Онъ признаѣи, что я маю зовѣи рѣи, бо въ головѣи шпѣи науѣи дѣи великѣи не-ладѣи та дѣи надухѣи, и просѣи мене, чтобы я подаѣи ему деякѣи конкретнѣи случаѣи, на подѣи котрыхъ можна-бы вычѣи слѣдѣи. Я предложѣи мин. — президентѣи, чтобы бѣи менѣи заручѣи, что того, кто менѣи рѣи розказѣи, не потянуѣи до отвѣи-ности, а я вже его спѣи до того, що бѣи стане президентѣи министрѣи до розпорѣи-мости; то була-бы найпростѣи дорожѣи. Але президентъ министрѣи надумѣи бѣи и не пристаѣи на то. Дѣи 13 мая выдѣи мин. — президентъ розпорѣи до наѣи, чтобы перевѣи якъ найстрогѣи слѣдѣи безъ огляду на особы и истѣи порядокѣи. Зложено комисію и поклѣи мене до неѣи. Але яка то була комисіи! Предѣи тои слѣдѣи комисіи бѣи вице-президентѣи наѣи Кучера а вотантами Карѣи, фаховѣи реферѣи для справѣи головного шпѣи, и Зибѣи, старѣи повѣи, прѣи до наѣи и админѣи ре-ферѣи для головного шпѣи. А прѣи я обѣи въ своѣи бесѣи не лишь ад-минѣи, але и тѣи, что еи до-глядѣи и контролюѣи! Дальше розказу-вавъ бесѣи, якъ велося то слѣдѣи: зѣи всего выходѣи, что комисіи слѣдѣи лише за-тѣи, что Пернерсторфера розказѣи и о сѣи-ко-правды въ его бесѣи, а не чи въ шпѣи вѣи дѣи неладѣи и чи дѣи надухѣи. Коли хто зъ перѣи важѣи роз-казуѣи о якихъ надухѣи, то его зараѣи закричала, сказали, что то не належитъ до рѣи, або просто слова его перекручуѣи. Пернерсторферъ зажадавъ напослѣи, чтобы внесенѣи его передѣи комисіи бюджетѣи до якъ найкорѣи справѣи.

Пос. Катрайъ интерпелѣи комисію подѣи: що дѣи зъ его провѣи змѣи закона о подѣи домовѣи. Предѣи сѣи комисіи, Поклюкаръ, одѣи, что за 8 дѣи зберѣи комисіи.

На жадѣи пос. Тарка обѣи прези-дентъ палаты поставѣи прѣи внесенѣи бѣи пос. Шенерѣи на одѣи зъ наѣи-шихъ засѣи и ва тѣи забѣи 2-ге за-сѣи.

Трѣи бѣи въ вторѣи д. 30 с. м. На порядку дневномъ стоѣи мѣжъ вынѣи выборѣи першого вице-президента палаты.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На завѣи засѣи палаты по-словѣи мавъ бѣи выборѣи першого вице-президента палаты и вѣи рѣи пѣи, что выбра-ный нимъ бѣи Хлюмецкѣи. „Narod. Listy“ ка-жутъ, что справѣи сѣи порѣи гр. Таѣи и Поляки же закиѣи ексѣи комитѣи правѣи мѣи о нѣи нарадѣи. Поляки до-казуѣи, что поминѣи Хлюмецкого було-бы нарушенѣи парламентарного зѣи и на-гадуѣи, что коли сѣи часу выбранѣи гр. Клямъ-Мартиница першѣи вице-президентѣи палаты, а поминѣи бар. Гедѣи, то сѣи по-слѣи зложѣи свой мандатъ. То само го-товѣи зѣи Хлюмецкѣи. Болѣи чѣи

недоволенѣи на лицѣи и мѣи лише зѣи-рище, а за намѣи емоу дружина.

„Фарисѣи же изѣи емоу по едѣи...“ зараѣи пригадалѣи каждому. А старѣи князь все сѣи сѣи и кожѣи мимо-хѣи ждаѣи, что ось-ось почѣи кѣи сло-ва: „Иди и кѣи не согрѣи!“

Слова тѣи наконецъ вымѣи, хочѣи въ ничѣи формѣи. Судѣи вѣи и опѣи де-крѣи:

„Мы, судѣи, выдѣи тоѣи, иже таѣи справа не наѣи судовѣи належитѣи, але духовному, одѣи емоу до суда належѣи, ду-ховного.“

Сѣи значѣи: что судѣи не знаѣи у справѣи такои провинѣи, котру бѣи мавъ карѣи, а тольѣи выкрѣи факѣи, посѣи по-глядѣи того часу, зовѣи достѣи до роз-рѣи супружѣи; але что сѣи не належѣи до компетенціи свѣи суда, то бѣи и постано-вавѣи передѣи справѣи судовѣи духовному.

На тѣи мы и кѣи нашѣи очерѣи, бо дальша доля Ганны Монѣи намѣи не-знана. Можна догадуѣи, что дѣи роз-вѣи а Семашѣи удалѣи сѣи до кѣи въ корѣи Польѣи, далеко бѣи рѣи краю. Бѣи Ганны оѣи того часу не подѣи вже въ актовѣи кни-гахъ волинскихъ судѣи, зѣи бѣи мы выѣи не тольѣи факѣи матерѣи для сѣи о-черѣи, але и подробѣи тогдѣи поѣи, стараѣи по зѣи не сѣи до-кументальныхъ факѣи на выдумѣи.

Зъ російского перекладѣи *Н. Б. Лей.*

го клубу готова голосуѣи такѣи за Хлю-мецкѣи, бо не хотѣи-бы, чтобы зараѣи зъ самого почѣи показѣи розѣи на правѣи и чтобы Поляки зъ лѣи мали болѣи. Другѣи вице-президентѣи бѣи имѣи-выбрѣи пос. Цайгамеръ, хочѣи аристократѣи зъ чѣи клубу агѣи за гр. Кнѣи; а заѣи, что они подѣи за болѣи-стеи.

Клубъ либерального центра вы-бравъ своимъ предѣи пос. гр. Кор-вѣи, першѣи заступникѣи гр. Дуб-ского, а другимъ заступникѣи пос. Ко-вальского. Клубъ сѣи бѣи такѣи голо-суѣи за Хлюмецкѣи.

Коло польскѣи бѣи вчера перше засѣи въ присутствѣи лѣи якихъ 25 чле-нѣи и ухѣи голосуѣи зѣи за Хлю-мецкѣи. Засѣи бѣи подѣи предѣи-тельствомъ пос. Яворского, бо Грохольскѣи выѣи до Абѣи. Пос. Черѣи выѣи зъ комисіи за-дѣи слабого здоровья. Ле-ваковского выбранѣи до комисіи для торговель-ныхъ значѣи охорѣи.

„Narod. Listy“ доноѣи, что кн. Лихтен-штайъ зѣи на бѣи першого чѣи-я сѣи аѣи до слѣдѣи року, а клубъ центра потверѣи то бѣи.

Комисіи бюджетѣи позѣи черезъ якѣи часть въ наслѣдѣи уступѣи гр. Ра-шарда Клямъ-Мартиница безъ предѣи, а наѣи бѣи управѣи заступникѣи предѣи-дѣи Пленѣи. Выборѣи предѣи бѣи на якѣи часть бѣи, бо на то мѣи кандидѣи Поляки пос. Яворского, а той же не належитъ до комисіи и мусѣи бѣи до-перѣи выбранѣи. После „Narod. Listy“ ановѣи мавъ стати предѣи комисіи бюджетѣи пос. Газнеръ, котрѣи въ такѣи случаѣи зложѣи-бы предѣи комисіи промѣи-словѣи, де предѣи выбранѣи гр. Бѣи. Комисіи бюджетѣи мавъ передѣи зѣи предложѣи войсковѣи и бюджетѣи, бо правѣи хочѣи, чтобы обѣи тѣи были до Рѣи заѣи вѣи. Комисіи бюджетѣи мала выѣи до лѣи заѣи, чѣи не хочѣи она обѣи бѣи реферѣи. Допѣи, коли она даѣи бѣи, роздѣи реферѣи такъ, якъ минѣи року. Ген. ре-ферѣи бѣи зѣи пос. Матѣи.

Посѣи „Politik“ позѣи моравскѣи на-ѣи доѣи, что часть не обѣи и бѣи управѣи провѣи заступѣи.

Царѣи родѣи переѣи зъ Батѣи до Севѣи. На мѣи бѣи мѣи маѣи народу; царѣи на корѣи роз-клоѣи на всѣи стороны. Въ Севѣи бѣи въ присутствѣи царѣи реѣи чѣи флотѣи, а бѣи переѣи царѣи зъ цѣ-лю родѣи, котрѣи одна часть переѣи теперь въ Лѣи, до Петербурга.

Въ справѣи розѣи корѣи Милана заѣи и росѣи прѣи. „Нов. Вреѣи“ назѣи поступѣи корѣи дѣи грубѣи силы, дѣи незаконнымъ и неморальнымъ, понѣи автоѣи сѣи церѣи. Сѣи бѣи бѣи бѣи бѣи, а наслѣдѣи того „блѣи“ же доѣи. Теперь стало ясно каждому, что корѣи Миланъ не мѣи противъ свои жѣи навести ѣи факѣи. Онъ уѣи наѣи Дунавѣи въ всѣи средства противъ недоволенѣи сѣи на-родѣи. Все стремѣи очевидно до спѣи ав-стро-угорскихъ цѣи, чтобы зѣи Сѣи ав-стрийскѣи сѣи. Але корѣи Миланъ и мѣи не уѣи справедѣи карѣи. Деѣи газѣи гроѣи сѣи королевѣи, что справѣи королевѣи зѣи наѣи, бо самѣи царѣи, но на то поки что не занѣи.

Переговорѣи Россіи зъ Вѣи въ справѣи православной церѣи маѣи зѣи роз-почѣи. Зѣи Петербурга доноѣи, что дипломѣи агѣи росѣи, Изѣи мѣи онѣи выѣи въ сѣи справѣи до Рѣи. Россіи ходѣи головѣи о то, чтобы управѣи у себе бѣи кѣи церѣи и наѣи правѣи зѣи дипломѣи зѣи римскѣи курѣи.

Вѣи сенѣи выѣи промѣи цѣи-сѣи Вильгельма до депутѣи мѣи Берлина, котрѣи по его прѣи зѣи заѣи вруѣи ему прѣи адресу. Дѣи 27 с. м. вѣи именно цѣи на посвященѣи церѣи Св. Хре-ста, подѣи котру угѣи камѣи поставѣи ще его бѣи, цѣи Фридрихъ. Вернуѣи зѣи торжѣи, заставѣи цѣи въ палатѣи депутѣи мѣи Берлина подѣи проводѣи старшого бурмѣи Форѣи. Бурмѣи бѣи отѣи адресу, а цѣи, котрѣи вже подѣи бѣи ставѣи бѣи дѣи поважѣи, про-мовѣи до депутѣи: „Мѣи панѣи! Дѣи, что вашѣи дружѣи бѣи суѣи мене всѣи въ моѣи подорожѣи. Дѣи зѣи мене дарѣи приѣи для мене мѣи такъ зовѣи неѣи. Я верѣи якъ разъ зѣи торжѣи посвященѣи дому Бѣи, зѣи торжѣи, яѣи я дѣи радѣи хотѣи-бы и частѣи обѣи въ нашѣи мѣи. Дѣи приѣи однаѣи вѣи мене, что коли я для добра держѣи вѣи по чѣи краѣи, рѣи прѣи краѣи обѣи моѣи най-тайнѣи бѣи, что того неѣи бѣи сѣи аѣи жѣи чѣи правѣи. Мѣи панѣи! Я постановѣи проѣи се-редѣи мѣи мѣи и тому спѣи, что вы зѣи стороны причинѣи до того, чтобы шѣи другѣи разъ не повто-рилося.“ Цѣи подѣи ще разъ и выѣи зѣи сѣи, не подѣи навѣи руѣи Фор-кеѣи и не давѣи сѣи представѣи депу-тѣи. До чѣи бѣи слова цѣи, не зѣи; кажутъ, что цѣи мавъ на гадѣи про-

Пѣи зѣи порядѣи тогдѣи по-ступѣи судовѣи повинѣи були потѣи „кѣи“, т. е. спорѣи межѣи сторо-нами або вѣи оборѣи, — але тутъ якѣи могли бѣи „кѣи“, коли обѣи не то что правѣи до всего, а ще ѣи выѣи цѣи рядѣи новѣи переѣи своихъ: пробѣи отѣи, краѣи, участь въ фѣи-шѣи документѣи... о чѣи въ обѣи навѣи зѣи не бѣи! Не оставѣи нѣи виного, якъ выдѣи зараѣи засудѣи бѣи од-повѣи артикулѣи закона. Але судѣи прово-лѣи. Онъ зѣи до Зѣи и предложѣи ему, чи не сѣи-бы простѣи жѣи.

— Proszę, żeby według zasługi swej kara- nie wzięła! — сказавъ Зѣи очевидѣи выѣи тономъ.

Тогдѣи всѣи зѣи очѣи на обѣи. Бѣи, безъ капѣи крови въ лицѣи, спустѣи очѣи, она, здаѣи, не розѣи нѣи, що доѣи не дѣи. Коли судѣи зѣи, чи не мавъ чѣи сказѣи въ додатѣи до сво-го пѣи, она не зараѣи одѣи; здаѣи, что перѣи губѣи и языкъ выѣи ѣи по-сухѣи. Зѣи прошенѣи урѣи голо-сомъ:

— Рѣи сѣи милѣи примѣи до пана Зѣи, аѣи-мъ одѣи зѣи малѣи была воляи. Нѣи-мъ поѣи до кѣи, покуѣи за грѣи свои и за него Пана Бога просѣи, же не давѣи мене въ кѣи руки за мои выѣи!

Ажѣи выѣи сѣи, Ганна немѣи проѣи-улась и почѣи тихо плаѣи.

Все зѣи. Судѣи задѣи. Кожѣи мѣи пригадалѣи минуѣи жѣи обѣи, повѣи переѣи, богѣи неѣи,

Щѣи трагѣи було въ доли тои неѣи, коѣи кѣи, а тепѣи провинѣи жѣи паньского конѣи, доѣи до того сум-ного кѣи не такъ власѣи легѣи, якъ неѣи захѣи и безсѣи-стею бѣи ѣи. На еи стеѣи жи-ти, сѣи гѣи и выѣи, помѣи на-гроѣи тѣи перѣи, что побѣи ихъ була-бы въ сѣи жѣи зѣи ро-зумѣи и неѣи енерѣи, а не она — слаѣи судѣи, пѣи безъ вѣи на шѣи-ке море. Винѣи-жѣи еи за те, что прироѣи бѣи фѣи, конѣи бѣи въ еи зѣи?

— „Иже еѣи безъ грѣи въ васѣи, первѣи верѣи камѣи на нѣи!“ — почѣи наѣи се-редѣи заѣи глухѣи мѣи.

Сѣи проговѣи, розѣи въ голосѣи, князь Острожскѣи. Онъ сѣи, низѣи сѣи сѣи сѣи.

Всѣи мѣи просѣи. — Правѣи мѣи его милѣи князь во-вода кѣи! — поѣи гѣи мѣи пу-блиѣи.

И красѣи слово талантѣи обо-ронѣи не було-бы въ сѣи выѣи середѣи прѣи такого одѣи настрѣи на корѣи обѣи, якъ тѣи кѣи словѣи, що такъ до приѣи выѣи правѣи князь. Онѣи живо пригаѣи каждому троѣи еѣи сѣи, що тепѣи мѣи на очѣи сѣи-тутъ повторѣи. Подѣи жарѣи лучѣи полѣи, въ прѣи хра-му, зѣи тоѣи народу, а посѣи неѣи бѣи и дроѣи стоѣи блѣи и сѣи смер-теѣи страѣи доѣи засудѣи... И не-мѣи, чтобы образъ бѣи достѣи, панѣи Семашѣи подѣи ту хѣи вѣи зѣи

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ, що дня (крѣмъ недѣль и рукописи) о 5-ой годни по полудни. Дотримуєть додатоку „Библиотека найзнамен. повѣстей“ выхидать въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Ваторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ ул. Кар. Людвига 9. У Вѣдмъ Haasenstein & Vogler, Wallischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В. Франкфуртъ и Гамбургъ M. Haasenstein & Vogler G. L. Danbe & Co. Предплату на „Дѣло“ и наложителъ за инсераты платитъ у Львовѣ.

Предплату на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрій: на цѣлый рѣкъ . . 18 ар. на цѣлый рѣкъ . . 24 ар. на пѣвъ року . . 9 ар. на пѣвъ року . . 12 ар. на чверть року . . 4 50 ар. на чверть року . . 6 ар. на мѣсяцъ . . 1 50 ар. У Львовѣ: на цѣлый рѣкъ . . 16 ар. на пѣвъ року . . 8 ар. на чверть року . . 4 ар. на мѣсяцъ . . 1 35 ар. Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи вѣрстаються лише на попереднє застереженнє. — Рекламніці неоплачені въ нѣмъ бѣдъ порта. — Неоднократное членство коштує 8 ар. а. в. Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 ар. бѣдъ однокотрѣчки печаткомъ, въ рубр. „Надоболано“ по 20 ар. а. в. Подписи членствъ по 10 ар. бѣдъ стишка.

Зъ днѣмъ 1 (13) жовтня почався новий чвертьрѣкъ издавництва „Дѣла“ съ „Библиотекою найзнамен. повѣстей“. Просимо П. Т. Предплатникѣвъ, щоби звонили якъ найкорше присылать залеглости и предплату.

Манифестъ короля Милана.

Цѣкавый сей документъ, котрымъ сербскій король постарався одвернути увагу народу сербского бѣдъ дразнивою для себе справы и змінивъ наразъ досить зручно цѣлу ситуацію въ краю, звучить дословно такъ:

Сербь! Зъ надходячимъ 1889 рокомъ промине пятьсотъ лѣтъ, бѣдъ коли стара сербска держава стратила на Косовѣмъ поли свое существованнє. Божому провидѣнню сподобалось, що сѣ святѣ и торжественнѣ роковинѣ застали на одновлѣнѣ престолѣ славныхъ Неманѣвъ насъ потомка національной династїи Обреновичѣвъ. Великій Малошъ и безсмертнѣ князь Михаилъ поклонили сербску державу до нового житя и оснуждали та укрупляли ея существованнє на крѣпкихъ основахъ. Повныхъ шѣнацѣтъ лѣтъ старались мы честно ступати въ слѣдъ нашихъ славныхъ предковъ и нѣти по можности за ихъ свѣтлымъ примѣромъ. Дакуючи жертволюбности нашего вѣрного народу, удалось намъ таки повести Сербію до поважного поступу; тымъ сповняли мы приреченнє, дане нашему народови дѣя 10 серпня 1872 р. Бувъ то нашъ обовязокъ, наша горяча любовь, съ которою мы за всегды звертали до нашего народу, якъ такожъ у сильнѣ стараннє, съ котрымъ мы и нинѣ, такъ якъ доси, держали высоко сербску идею державну и старались ея боронити; мы поставили собѣ въ такій самѣй, коли не въ бѣдшій мѣрѣ, якъ давнѣйше, обовязкомъ слѣдити и мати добре передъ очима всѣ перешкоды, на якій молодецка, новопоставша сербска держава могла де небудъ поасти, а такожъ и глянути смѣло въ очя всякой небезпечности, ея усунути и всѣма нашими силами ея по-вадержати.

Сербскій народе! Пошукаймо спѣльно въ нашѣй хочъ славы, але и сумнѣй минулости тыхъ средствъ и дорѣгъ, при помочи котрыхъ зможемо опертисъ тымъ небезпечностямъ.

Моя вѣрнѣй и дорогий Сербь! Берѣтъ разомъ зо мною, котрый всегды гордий на то, що всегды першѣй мѣжъ вами и котрый маю добре на тямѣ якъ тую честь, такъ и тую одвѣчальность, яку вкладають на мене ваше добро и ваша будучность, берѣтъ спѣльно съ вашими выбраними собѣ королемъ потрібну науку съ минулости нашего народу, щоби вы могли при ея помочи оминати всѣ тѣ похѣби и бѣды, котрыхъ мы вже доси могли набрати та и ще набрати зможемо, котрї однакжъ не були-бы нѣколи нещастливѣйшими якъ въ нашихъ часахъ, въ котрыхъ мы повиннѣ дѣлати и забезпечити нашимъ наслѣдникамъ красну и свѣтлу будучность.

Сербскій народе! То найбѣдновѣднѣйшій, найвысшій, найдостойнѣйшій способъ, въ якій мы зможемо свѣтуквати дѣнь роковинъ битвы на Косовѣмъ поли. Сербь! Чи може грозить намъ якій клопѣтъ съ-заграницѣ? По всѣхъ довгихъ и поважныхъ досвѣдахъ, зобранныхъ на престолѣ, и въ повнѣй свѣдомости пануючихъ обставинахъ ставъ середъ васъ, Сербь, вашъ вождѣтель и клице до васъ, съ цѣлою глубиною переконаня: Нѣ! Всѣ державы европейскїе бажають спокою и хотѣть мира, они всѣ не жадають нѣчого иншого, якъ щоби оставили ихъ въ мирѣ и неварушати ихъ спокою.

Политика львовской признавая фактъ вышшовшихъ съ волѣ Европы, политика згѣдного порозумѣня и взаимныхъ дружнѣхъ односинъ до могучихъ державъ сусѣднихъ Г. Вел. цѣсаря Францъ Іосифа и султана Абдулъ-Гамидъ, съ котрыми сполучають насъ шоденнѣ, многостороннѣй и спѣльнѣй интересы; та политика, котру я завѣвъ особисто и котру я вѣвъ самостѣпно бѣдъ часу тыхъ потрясающихъ свѣтомъ подѣй на вехѣхъ, коли то могучій росейскій народъ и его благороднѣйшій владѣтель Александръ II. жертвовала своєю оулю и кровью своихъ сыновъ за освободженнє христїанскихъ народѣвъ, а коли то и моя вѣрна армія боролася хоробро за независимѣсть нашего отчизны; та политика въ цѣломъ свѣтѣ обѣмъ основує на потребѣ мира для Европы, съ которою годяться зовсѣмъ потреби Сербїи, щоби она могла спокѣбно и мирно розвиватисъ.

Може бутъ, що ту полѣтику не за всегды и не въ всѣхъ кругахъ добре понимали. Я однакжъ оставляю ея съ чистою и спокѣбною совѣстею судови исторїи.

Але хочъ молодой сербскій державѣ и не грозить нѣкий клопѣтъ съ-заграницѣ, то все таки окружає ея та сама небезпечность, котра колись стала причиной, що въ середнѣхъ вѣкахъ упала слава сербска держава.

Злощастна внутрѣшня незгода подкочала основы, съ котрыхъ повалилася середновѣчна сербска держава. Подобна незгода паучъ ще и нинѣ; дѣляго поважною и першою задачею для всѣхъ насъ мусить бутъ зробити разъ конецъ тымъ незгодинамъ и постаратисъ о то, щоби новопоставша сербска держава могла въ новѣмъ, здоровѣмъ и управлѣннѣмъ житю скрѣпнута и дійти до нового розцвѣту. Але у насъ розгорѣлся пристрастїи партійнѣ, ба дійшли вже до найвысшого степеня.

Сербскій народе! Твоимъ, такъ само якъ и моимъ обовязкомъ есть, то зло усунути.

Сербь! Нинѣ есть обовязкомъ партїи покѣнити ту злочасну борбу. Она повиннѣ и мусить памѣтати, що по-надъ интересами партїи есть щось высшого и що тымъ высшимъ есть наше сильнѣе добро, добро нашего дороговѣтчини, нашонъ любви Сербїи.

Сербь! Въ днѣхъ, въ котрыхъ зближаємось до 500-тихъ роковинъ, покажѣтъ нашѣй отчизнѣ, хто ѣй вѣрнѣй а хто невѣрнѣй.

Сербскій народе! Першѣй король новопоставшого сербского королевства звертаєтъ до тебе и клице до тебе въ цѣлого серця: Най замовкне въ твоѣй груди голосъ незгоды, и майте лишь всѣ згѣдно загалнѣе добро передъ очима! Першѣй примѣръ даєтъ тобѣ твой король, а той певно есть щастливый, що може то зробити.

Сербь! Продовжати пусту борбу партїиу може набрати лишь клопоту и може лишь зробити край мѣсяцемъ тыхъ сумнѣхъ подѣй, що бѣдъ початку сего столѣтя такъ часто и такъ страшно насъ навѣшали. Сербїя потребує передовѣмъ поважѣйшой работы, Сербїя потребує управлѣннѣя финансовъ, она мусить завести рѣвновагу въ господарствѣ державнѣй и дійти черезъ оцадѣность до того, щоби могла свои потреби и свои зобовязанья власными силами покрывати и сповняти, однимъ словомъ — Сербїя потребує такого стану у внутрѣ, котрый зменшивъ-бы борбу партїиу середъ представителѣвъ народу и давъ можнѣсть вѣзятисъ за многѣй конечнѣй реформы на всѣхъ поляхъ житя державнѣго.

Хочъ-бы поодинокѣ партїи и якъ бажали добра державы, то ихъ змаганя позбѣтають и мусять позбѣтати безъ успѣху, доки основнѣй законы державнѣ, доки конституція державы не стане зовсѣмъ ясною. Нинѣшня конституція не есть моимъ дѣломъ; не я ея надавъ, а все таки боронивъ я ея за кождѣй разъ енергично и стѣрѣвъ ея пильно, бо всегды того переконаня, що народы роблять горше, коли легкодушно и перозважно беруться за зміну тыхъ постановъ конституційныхъ, котрї собѣ самѣ надали.

И нинѣ не выступаю-бы я передъ мой народъ съ такимъ предложеннємъ, коли-бы рѣдше, торжественнѣе и заромъ и величавѣе свято 500-тихъ роковинъ упадку колишнѣй нашего державы не давало менѣ нагоды бѣдъзватисъ поважнѣмъ голосомъ до всѣхъ партїи въ краю, пригадати имъ обовязокъ супротивъ свѣдѣннѣй нашонъ отчизны и въ сѣй торжественнѣй хвилѣ хотѣть якъ сумно але славно згадку спробовати ослабити або и зовсѣмъ придушити ту борбу партїиу мѣжъ сынами нашего сербского отчизны, котра вже давно рѣзгѣрѣлась а теперь выбухла навѣтъ яснымъ полонѣмъ.

Сербскій народе! Кличу тебе на свѣдка и взымаю симъ всѣ партїи краю, щоби помогли менѣ выговорити проектъ конституція а черезъ то сповняли то, чого я и мой народъ вже бѣдъ давна такъ горячо бажаємо та розшерили политичнѣй и горожанскїи права въ краю.

Сербь! На подѣставѣ и въ душѣ моего королевского права признаю менѣ конституцію чуюся спонуканымъ назначити на дѣнь 20 падолиста (2 грудня) с. р. загалнѣй выборы до великой народнои скупштини и сѣлякую ея самъ на дѣнь 1 (13) грудня 1888 до моего вѣрнѣй столицѣ.

Запорукаючи свободу выборовъ моимъ королевскимъ словомъ, сподѣваюся справедливо, що вы, якъ прѣстало на такъ важнѣе дѣло, приступите спокѣбно и поважно до урны выборовъ. Сербь! Поставмо згѣднымъ и свѣдомымъ цѣлю поступованнємъ короля и сербского народу въ 1889 р., въ великій дѣнь згадки 1389 року, найдостойнѣйшій памѣтникъ черезъ установленнє новой конституція и положѣмъ тымъ ту крѣпку и непохитну подѣставу, на котрой сербске житѣе державнѣе и народнѣе буде могло спокѣбно розвиватисъ и котра на всѣ часы забезпечитъ и запорукаєтъ будучность вѣльнои и независимѣй сербского народу.

Нехай намъ Богъ до того допоможе и дасть всѣмъ свою помѣдь для добра и спасеня нашего любимѣй, дорогий Сербїи. — Дано въ Бѣлградѣ, дѣя 14 жвѣтня 1888. Миланъ король Сербїи.

Дописи „Дѣла“.

Зб Львова.

[Вѣче академикѣвъ львовскихъ.]

Якъ вже недавно донесено въ „Дѣлѣ“, полиція львовска роздѣлала до академикѣвъ товариствъ письмо, де зажадала предложеня регуляциѣвъ кружковъ, истнующихъ при товариствахъ а заромъ възвала выдѣлы, щоби о кождѣмъ зборѣ кружковъ и о кождѣмъ бѣдчитѣ завчасу ѣй доносили, бо доходить до неслухи, що на такѣхъ зборѣхъ трактуются справы, що переходять кругъ дѣлѣня означеннѣй статутѣмъ товариствъ и що въ зборѣхъ тыхъ берутъ участь люди, котрї до товариства не належать. Розумѣясь, товариства академикѣвъ почувалися покривдженѣй такимъ розпорядженнємъ и постановили всѣми силами боронити своихъ загрозовѣныхъ академикѣвъ правъ. Тому порозумѣвшись межъ собою, скликали они на 27 с. м. загалнѣе академичнѣе вѣче.

Вѣче се бѣдбулося въ одній зъ универстетскихъ саль, а взяли въ нѣмъ участь члены всѣхъ трехъ львовскихъ академикѣвъ товариствъ. Цѣла простора сѣля була наповнена биткомъ молодежи, а крѣмъ того велика ще часть ея мусѣла за-дѣя браку мѣсца стояти на коридорѣ. Одъ сенату университетского явився самъ ректоръ проф. Пентакъ, а бѣдъ дирекциѣ полицїи комисаръ Зайончковскїи.

О год. 6¼ одѣрвавъ зборѣннѣе голова комитету вѣчевого тов. Бр. Ласковницкїи, заст. головы „Czytelni-й akademick-on“, представивъ въ звязлѣхъ словахъ, о що ходитъ и вѣзавъ до выбору президѣн. Одноголосно выбрано головою зборѣвъ т. Бр. Ласковницкого, а заступниками его т. Крохмалюка (голову „Ак. Братства“) и т. Литвинского (гол. „Ак. Кружка“). На секретарѣвъ покликано одного члена „Czytelni-й akademick-on“ а другого члена „Акад. Братства“. Теперь бѣдчитано письмо полицїи, и розпочалась вѣдмѣмъ оживлена дискусїя, перерываема грѣмками оплесками або окликами недоволеня зборѣннѣе молодежи.

Першѣй забравъ гомѣсъ т. Процикъ, чл. „Ак. Кружка“ и заявивъ, що згаданѣе письмо не може мати найменшого прикладу до „Акад. Кружка“, бо „Акад. Кружокъ“ за всегды по-вѣдомлявъ полицїю о бѣдчитѣхъ, якѣ въ товариствѣ бѣдбувались, а до того нѣякѣ люди по-стороннѣй до товариства не заходятъ. Що-до справы съ кружками, то заявивъ, що „Акад. Кружокъ“ годиться вже напередъ збъ всѣми ухвалами, якѣ западуть на вѣчу.

Потѣмъ промовлявъ членъ „Ак. Czytelni-й“ т. Цѣсельскїи и въ дужѣ хорошо выголошенѣй бесѣдѣ боронивъ кружковъ, основанныхъ при „Czytelni-й“ яко осередку житя молодежи. Видно отже, що власть, котра стараєся зупинити розвѣй такѣхъ пожиточныхъ институтѣвъ, недовольна съ наукового руху, якїи послѣдними часами такъ живо проявились межъ молодецкѣю, и хотѣла-бы его всѣми силами придушити. Бѣсѣдникъ вычисливъ бѣдчитѣ, якѣ держано минушого року въ товариствѣ, высказавъ здѣннѣе, якъ можна ихъ называти „graznym przekroczeniem zakresu dzialania, okreslonego obowiazujacym statutem Towarzystwa“ — и вѣдѣе, щоби выбрано комисїю съ 9 членѣвъ (по 3 зъ кождого товариства), к тра занялась-бы выготѣвленнємъ рекурсу и выслѣавѣтъ депутациѣ до наѣдѣтника и до упавѣренѣтъ сенату.

Одѣля забравъ слово т. Триловскїи, членъ „Акад. Братства“ и въ довѣй бесѣдѣ подѣлавъ розпорядженнє полицїи безпощаднѣй критикѣ. Прова, надъ которою радимо, — говорнѣтъ бѣдъ — не стоить бѣдѣльно а лучнѣе съ вышнимъ реакційнымъ проявляемъ въ нашѣмъ суспѣльствѣ житю. Торѣкъ мали мы дѣло зъ однимъ замахомъ на академичну свободу, теперь маємо побѣрювати другїи. „Кружки“ належать до внутрѣшнѣйшого строю товариства, а до сего власть не має права мѣшатисъ; видко се вже хочъ-бы зъ того, що власти служить право вглядати лишь до протоколѣвъ загалнѣхъ зборѣвъ, а не до протоколѣвъ засѣданъ выдѣлу. — Безпѣдставнѣе есть такожъ жадаєне полицїи, тобы про всѣ бѣдчитѣ ѣй завчасу доносено. Збѣравъ для выслушаня бѣдчитѣ не можна уважати зборѣннѣмъ въ значеню правнѣмъ, бо въ противнѣмъ случаю треба бы доносити и про шоденнѣй зборѣхъ для читаня за-сопнѣсѣй, тымъ бѣдѣше, що и при такѣй случайности неразъ одѣвъ або другїи членъ читаєтъ гомѣсъ яку-небудъ статью або анекдоту. Що-жъ доперва говорити о чѣтальняхъ народнѣхъ, де одѣвъ зъ письменныхъ чѣтѣвъ го-лось а другїи слухаютъ. Выходило-бы, що бо-дай разъ на тыждѣнь треба бы завѣдомляти старостѣа про тѣ „бѣдчитѣ“. Такимъ чинѣмъ вводилось-бы законъ ad absurdum, а сего чѣйже не мають на цѣли власти администраційнѣй. Що-до бузана особѣ не належачицъ до товариства въ есо лѣблѣ, до сего мы цѣлкомъ не заперечуємо. Але коли вѣльно приватнѣй особѣ запросити до себе кождого, кого ѣй забажася, то чому-жъ товариство не може мати сего права! Сходнѣи такѣй не можна чѣйже назвати публичнымъ зборѣннѣмъ, бо §. 2. закона о правѣ збору говоритъ выразно, що

публичнымъ есть то збѣраннє, котре не обме-жуєть только на запрошенѣй особы. Отже про-ти такого безпѣдставного розпорядженя на-лежитъ намъ всѣми силами боронитисъ и ужити всѣхъ правѣ прислужующихъ средствъ. Вѣро-вѣмъ коли ц. в. дирекциѣ полицїи думає, що она такимъ чинѣмъ осягне свою цѣль и бѣд-де насъ бѣдъ науковѣй работы, то она велики мыслѣться. Кто зможе зборонити кому-небудъ зъ насъ запросити всѣхъ товаришѣвъ своихъ поименно вразъ зъ прелегентѣмъ до себе, и такимъ чинѣмъ цѣлкомъ приватно выслушати бѣдчитѣ и надъ нимъ дискутувати? Тожъ роз-порядженнє полицїи есть навѣтъ зъ ея власно-го становнѣща безхосеннѣе и мусить бутъ ува-жане хѣба за каприсъ тыхъ сферъ, котрї ра-дѣ бы, щоби молодѣжь за фацикулами актѣвъ та за словарями стрѣтила чѣдѣе до всякихъ жизненнѣхъ сучасныхъ справъ. Бѣсѣдникъ вѣдѣе наконецъ нагѣдѣтъ внесеня т. Цѣсель-ского, а се зъ той причины, що вѣче може дужѣ рѣзно скѣдчитисъ, отже на случай роз-вѣзаня не було-бы кому ухвалѣть его выконати.

Выбрано отже комисїю съ 9 членѣвъ, а потѣмъ слѣдувала дальша оживлена дискус-їя, перебивана кѣлька разѣвъ комисарѣмъ полицїи. Збѣ стороны Руснѣвъ говорили тов. Даниловичъ, Курловичъ и Будзиневскїи, збѣ стороны Поляковъ тов. Данилякъ и другїи. Тов. Данилякъ поставивъ внесеннѣе, щоби о цѣлѣй справѣ повѣдомити посла Леваковского и просити его, щоби вѣдѣе въ радѣ держав-нѣй одповѣдну интерпеляцію. Внесеннѣе при-нято зъ тымъ додаткомъ, що рускїи товари-ства мають внести таке само прошеннє до пос. Ковальского.

Наконецъ замкнено зборы и середъ окли-ковъ въ честь ректора д-ра Пентака, котрый подѣчасъ дискусїи ставъ зборѣннѣмъ неразъ въ пригодѣ, особливо зъ огляду на заступника полицїи, опустили зборѣннѣе сѣлю и удалѣсь на комѣрсъ.

Цѣде вѣче представлялось вѣдмѣмъ по-важно, а що бѣдѣше, гармонїя межъ обо-ма народностями не була аѣвъ разу зако-лочена. Дискусїя велася въ обохъ бесѣ-дахъ и протоколъ такъ само списано. Бѣт-ки молодежи польской могутъ собѣ брати примѣръ зъ ея терпимости и выпадало-бы лишь бажати, щоби молодѣжь польска и въ позынѣмъ житю не забывала на свою тепѣ-рѣшну толѣранцію. Выбрана на вѣчу комисїя приготѣвляє вже одповѣднѣй рекурсъ и неза-долго займѣсь выслѣавѣтъ ухвалѣныхъ депу-татѣй. Мы зъ своихъ стороны сподѣваємось, що справедливѣй жадаєны молодежи будутъ вповнѣ увзглядѣнѣи.

К. 06.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНѢЙ.

Цѣсля информация чѣскихъ газетъ буде рада державнѣ займѣтисъ ажъ до рѣзѣва май-же выключно лишь закономъ войсковымъ, ко-трый буде ѣй предложеннѣй вже сими дѣями. Буджѣтъ буде залагодженнѣй въ комисїи до сѣчня, але передъ повну палату не прийдѣе скорше ажъ по першѣмъ кварталѣ, такъ, що на першѣй кварталѣ треба буде ухвалѣва-ти провизоричнѣй бюджетъ. Чи такъ рѣчи сто-ять, чи нѣ, годѣ знати; але то есть рѣчь пе-вна, що комисїя бюджетѣва взыдѣла вже пиль-но до работы, а поодинокѣ рефераты пороз-дѣлювано мѣжъ членѣвъ комисїи. Опозиція и симъ разомъ не приняла рефератѣвъ, а Пле-неръ заявивъ, що не сталося нѣчого такого, що спонукало-бы оппозицію взяти чинну участъ въ нарадахъ. Рефератъ министерства просвѣты и вѣровѣспѣданъ має обявити на мѣсцѣ пос. Черкавского, пос. Божиньскїи. Рефератъ для надывычайного кредиту войкового въ сумѣ 47.3 мил. обявѣтъ пос. Маттуше.

Заповѣдженѣе такъ шумно сполученнє всѣхъ клубѣвъ оппозиція въ одинъ великїи клубъ не наступило и мабуть не наступитъ. Выходитъ то съ слѣдующого заявленя, яке те-перь оголошено: „Предсѣдѣтель трѣхъ клу-бѣвъ оппозиційныхъ бѣдѣли засѣданѣе, на ко-трѣмъ збъ всѣхъ сторонъ высказано бажаєне, щоби цѣла оппозиція згѣдно поступала. Нарѣды въ справѣ утворѣня въ тѣй цѣли свѣдѣного органу парламентарного ведуться дальше.“ Здаєсь отже, що буде утворѣннѣй лишь свѣдѣ-ный комитѣтъ ексекутивнѣй.

До „Dzienn. Polsk-oro“ доносѣтъ зъ Вѣднѣ, що уступленнєе бывшого министра Земляков-ского наступило въ наслѣдѣкъ его частыхъ коллизїи зъ мнѣ. Дунавскимъ. Вѣдѣе однакжъ одной лондонской газеты, будто-бы Земля-ковскїи станувъ въ суверѣнѣности до кабинету гр. Таф-ого черезъ то, що остѣрѣгавъ передъ концесїями для Чехѣвъ, має бутъ безосновна.

Угорскїи газетѣ розказуєтъ, що Ватиканъ не потягѣає дѣлѣго, что стрѣмѣася до бѣдѣ-чальности, бо его болясь Свѣнты. Еп. Строс-меръ має въ своихъ рукахъ будѣтъ то якѣсь важнѣй матерїалы противъ Свѣнтѣмъ, збѣраннѣй Тейнеромъ, бывшимъ прѣфектомъ ватиканской библиотеки.

Великий князь Павло и Сергій вертаючи з Єгипту задержатися довгий час в Атихах в возмуть участь в ювілейному торжестві короля Юрія. Говорять також, що імовірно підчас того торжества обдуряться заручини кн. Павла з княгинею Александрою греккою. Здаєть, що кн. Сергій буде заступати царя на ювілею. З початком листопада вийде вел. кн. Сергій з женою до Darmstadt.

Звичайно добре поінформований в справах шляхетських львівський „Przegląd“ подає слідуєчу велику характеристику виступу в гостини царя на Кавказі: Тоаст царя виступив 26 с. м. в Сабадурі на Кавказі підчас свідання даного царя шляхтою грузинською, зробив в Петербурзі велике враження. Царь підняв чашу і сказав: „Панове! Ще раз по в здоров'є хороброї шляхти і при сій нагоді дякую вам в моїм і в імені царя за щирсердечне прийняття, якого ми тут дізнали. Будьте переконані, що потреби грузинської шляхти так само мене обходять, як потреби цільної російської шляхти. Все, що буде можна зробити для улегшення шляхти і поліпшення її матеріального быту, зроблю з приємністю.“ Таке зазначення окремішності шляхетських інтересів уважають в Петербурзі за згину в дотеперішньому напрямі, котрий опирається на елементи демократичності, дуже неприємні для шляхти яко чиннику політичності. Тільки „Przegląd“; ми нагадаємо ще й те, що підчас гостини царя одесити в його присутності мав народний в грузинському язиці, що значить майже офіційне признание языка грузинського.

„Daily News“ подає виступ, що міністер царського двору телеграфував до Петербурга до гр. Толстого, що в Кутансі на Кавказі арештовано передь самим приїздом царського поїзду одного козака, при котрому знайдено бомби динамитові. Арештований хотів отримати, а відтак признався, що належав до полуднево-російського заговору. Берлінське бюро Волфа дементує ту виступ, але в Берліні не хоче ніхто вірити в то заперечення.

Говорять загально, що звистий слова цесаря Вильгельма, висказаний до берлінської депутації, односторонньо до вельдудимон праси і були вимірені просто до Форкенбека, бо звистий загально, що він стояв в звязи з тою прасою і мимо забвзання не старався о то, щоб ті газети не розписувалися о дивняку цесаря Фридриха. Говорять, що Форкенбек має податися до димісії.

Характеристичним єсть також факт, що в домі бар. Роттенбаха, найбільшого впринця і приятеля цесаря Фридриха, відбулася ревнія, позаяк догадуються, що через него оголосив д-р Геккенз дневник покойного цесаря.

„Kreuzzeitg.“ потверджує виступ „Fremdenblatt-y“ о посуванні російської армії до західних границь і каже, що одну дивізію 15 корпусу російського перевезено кораблями по Волзі до Нижнього Новгороду а друга машує на захід.

НОВИНКИ.

— Як за текучий чертерок, так і за минулий залагає ще передплата у дуже многих наших П. Т. Читателів; просимо-ж дуже поспішити з присылкою тих залогостей, бо ніяк не було-б ми змусити, щоб зменшити кошта видавництва, затримати імь дальшу высылку „Дѣла“.

— Народне Вѣче окружне в Стрию обдудеся після ухвали тамошнього Комітету вѣчевого дня 8 н. ст. грудня с. р.

— Митрополита Капитула руска представлялася вчера новому намістникови Каз. Ваденію — безь Впр. митрополита Сильвестра, котрий досі ще не повернувся з Унева, куди виїхав минулого тиждня.

— Сумною пам'яті „Товариство кредитове мѣсне у Львові“, котре стояло на швидли і давно вже збанкрутовало, пригадалося недавно, коли адвокат-комисар масы конкурсової розбавив з Львова вбаванье до тисячів людей в Галичині і Буковині, щоб як члени товариства зложили до

плати на уморенье довговъ товариства а евенуально, щоб до д. 8. листопада с. р. внесли свои заміти. Возвані ті справедливо переполохали людей, особливо селян і маломѣщанъ, котрі передь кільканаццати лѣтами далися агентамъ втягнути в члени того товариства, а швидель его именно в томъ лежавъ, щоб наловити якъ найбільше членовъ и выказатися колюсальнимъ числомъ членовъ безь огляду на то, якъ ті члени: зложивъ хто на руки агента кілька гульденовъ титуломъ завдатку — уже бувъ членомъ. При томъ очевидно туманено темныхъ людей обіцянками позичокъ и т. п. и рабовано. Якъ удавалось агентамъ ловити и туманити селянъ, свѣдчить фактъ, якъ ажъ теперь по 13 лѣтахъ відкрито вь буковинськихъ селахъ Раранчи и Топорівцяхъ. Року 1875 приїхавъ тамъ агентъ того товариства п. В. и напавши вь кождомъ селѣ по кількадесять господарівъ, казавъ імь зложити на его руки „на стемплѣ“ по кілька (2, 3, 5, 6, 7, 9) зр., а достануть з Львова позичку. Потомъ возивъ селянъ до Черновца до „пана директора“ Дембиньского и казавъ імь тамъ складати ще по 3 зр., щоб позички прийшли за двѣ недѣли. Очевидно позички не прийшли, 3 зр. кождого господаря „панъ директоръ“ одославъ до Львова и казавъ выносити господарівъ за членовъ товариства агентъ В. похвавъ собѣ дальше, добре набивши кишень тими грѣшми, що вытуманивъ одъ селянъ „на стемплѣ“, а селяне доверили, по 13 лѣтахъ довѣдалися, що суть членами товариства кредитового мѣсного у Львові и зобовязані за довги того товариства! Такихъ жертвъ несовѣстности бывшихъ управителівъ того банку и рабѣвниковъ-агентовъ єсть вь Галичині и Буковині тысячѣ! До той справы мы ще повернемо.

— Першій разъ на Буковинѣ а то вь мѣстѣ Черновцяхъ — якъ тѣшитися тамошня „Gazeta Polska“ — при конкурсѣ на кілька посадъ аучителівъ и учителѣвъ при мѣськихъ школахъ рада шкѣльна выразно поставила мѣжъ условіями потрібными до одержанія тыхъ посадъ такожъ условье знанія (побѣдъ нѣмецкого и руского) польского языка, и то знанія доказаного після приписѣвъ законныхъ, т. е. легальнымъ свѣдѣствомъ испиту зъ языка польского. Доси того не бувало, а досѣть було посвѣдченія управителя школы, що кандидатъ знає языкъ польскій. Але-жъ Поляки на Буковинѣ и умѣють ходити коло своихъ интересовъ!

— Довжинковъ банку рустикального на Буковинѣ обдавъ львовскій комитетъ ликвидационный, розвѣзавши свое черновецке бюро, двома адвокатамъ: жидови д-ру Кельманови и д-ру Кратеру, кандидату адвокату, котрий собѣльно отворюють вь Черновцяхъ канцелярію и почнуть дороблятися на нещасливыхъ буковинскихъ довжинкахъ банку рустикального, бо комитетъ ликвидационный за кожду полагоджену справу вызначивъ спѣлѣ тыхъ двоохъ молоденыхъ адвокатѣвъ провізію. Черновецка „Gazeta Polska“ констатувє, що черновецкій д-р Кратеръ єсть сыномъ львовского адвоката Кратера, котрий має важный голосъ вь ликвидационномъ комитетѣ банку рустикального... „Долю буковинскихъ довжинковъ — пише дальше та газета — можна предвидѣти: кілька тысячъ господарівъ сельскихъ пойдє „на бубенъ“, бо прецѣнь ии. адвокатамъ залежати буде на томъ, щобъ якъ найскорше достати провізію одъ готовки. Не єсть же се матеріялъ для Пернерсторферовъ?..“ Мы одъ себе занотуємо, що сума доля довжинковъ банку рустикального на Буковинѣ була уже передъ кількома лѣтами порушена вь соймѣ д-ромъ Томащукѣмъ, и вь Черновцяхъ завязався бувъ комитетъ ратунковый, до которого увѣили були: заступникъ маршалка краєвого д-р Ротъ, д-р Томащукъ и Вас. Андрѣевичъ (сынъ митрополита). Що дѣєся нинѣ зъ тымъ комитетомъ?

— Дирекція залѣзницъ Кароля Людвига повѣдомляє, що возы при поїздахъ курієрскихъ и osobowychъ, курсуючій вь нощі, уже огрѣвуются, а огрѣванье возѣвъ при поїздахъ вь день курсуючихъ наступить ажъ зъ зимовою порою.

— Проф. Александръ Барвѣнскій просить насъ подати до вѣдомости, що ажъ до дальшого обвѣщення всѣ листы и посылки до него поки-що адресувати належить до Тернополя.

— Огонь. На фѣлварку Пѣнки належачомъ до Скорикъ, пов. збараского згорѣло, 300 кѣвъ пшелицѣ, 100 кѣвъ жита и 100 кѣвъ ячменю; шкода неубезпечена, 6000 зр.

— Вь поворотѣ до немьни. Вь недѣлю 21. с. м. вертавъ одинъ рекрутъ — якъ пише переписка газета — до рѣдного села, одвѣдати матѣрь, за ко-

трою дуже скучавъ. Ишовъ онъ вздовжъ залѣзничного шляху, а побачивши тягаровый поїздъ, хотѣвъ достатися до вагону и заїхати до дому. А що при тягаровыхъ вагонахъ нема сходѣвъ, то рекрутъ намутившись даромъ, щобъ достатися до середъ нѣ, упавъ наконецъ підъ колеса вагону и утративъ праву ногу.

— Дрѣбні вѣсти. Цесаръ удѣливъ громадѣ Львова, пов. надвѣрнянского, 100 зр. запомоги на будову школы. — Вь Сициліи упали великі снѣги и лежать вже одъ чотирохъ дѣвъ. — Вь Парижі відкрито 22. с. м. выставу образѣвъ російского маляра Маковского; выставу тую оглянувъ президентъ кабинету Фьокє зъ жѣнкою и высказавъ артистови свое признание.

Вѣсти зъ Аеп. Львовской.

Введені оо. Андрѣй Дольницькій на приходъника Волѣ голообрєкои, Стеф. Крижановскій на завѣдателя Сопота и Юл. Твардѣвичъ на завѣдателя Дмитровичъ.

Презенту на приходѣ Вишнѣвичкѣ одержавъ о. Іоанъ Токаръ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдень 30. жовтня. Перипитъ вице-президентомъ палаты послѣвъ выбрано Хлюмецко-го, другий Цайтгамера. Пос. Гавзнера выбрано председателемъ комисіи бюджетовой.

Софія 30. жовтня. Кн. Фердинандъ выїхавъ зъ Муткурвома до Кистендиму, чтобы надѣлти тамошний полкъ хоругвою, одобривъ ему за зраду кн. Александра Батенбергского. — Министеръ войны выготувивъ проектъ збѣльшенія арміи и предложитъ его собранію. — Правительство выплатило кн. Батенбергскому 1.8 мил. франковъ однокдована.

Петербургъ 30. жовтня. Министеръ двору донѣсь телеграфично, що на стаціи Борки на Харьковско-Азовской залѣзници выскочили дня 29. с. м. чотири вагони царского поїзду зъ шинъ, але царскѣй родинѣ не сталося нічого злого.

Гамбургъ 30. жовтня. На торжествѣ вь Гамбургѣ заявивъ цесаръ, що їздивъ по заграничныхъ дворахъ вь интересъ мира и добра отчины.

Фридрихсруге 30. жовтня. Цесаръ почитавъ кн. Бисмарка дуже сердечно.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручає
найпередиѣйшій перфумы, тоалетовій воды,
дѣзначеніи медалями заслуги и двома дипломами узнаня,
именно:

Перфумы: азиатова, фялкова, розана, рєзедова, копвалена, Ylang-Ylang, Оропенax, Jockey-Club, гедіотропова, Ess Bouquet, лизжова, Millefleurs, и т. п.
Фялкошки по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 1.50 и т. д.

Перфумы королевои Марисенки. фял. 2 зр. 2529 2—?
Вода варшавска, дѣзначася дуже приємнымъ, цѣвтовымъ запахомъ. Фялконикъ меншій 95 кр., большій 1 зр. 80 кр.

Вода левандова подвойна и вода левандова-амброва, суть загально укнваній до розприскуваня вь салюнахъ за-дѣя своего приємного, милого и лагѣдного запаха. Фялконъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.

Воды колюньскій вь колюньхъ одѣвкахъ и родахъ, передіи и найпередиѣйшій. Фялконики по кр. 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 1.50.

Дѣстати можна у Львовѣ у власныхъ скленахъ: улицы Коперника ч. 3 и улицы Галицка, рѣгъ Валови. Вь Краковѣ Сукошницѣ ч. 20. Вь Черивцяхъ ривокъ ч. 2; заразомъ у вѣхъ перворядныхъ скленахъ и антикахъ.

Вже вийшовъ

Иллюстрированный Календарь Просвѣты на рокъ 1889.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дѣстати можна вь канцеляріи „Просвѣты“ и вѣ вѣхъ большыхъ складахъ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. д-ръ В. О. вь Жидачѣвъ. Грошѣ на Календарѣ и Каталогѣ выставы передали мы выдѣловъ „Просвѣты“, и зъ одтамъ мали Вамъ выслати. — Всп. д. Б. вь Ушнѣ. Стороны зле означеніи, але не хибуеть нічо.

На дохѣдъ бѣдныхъ учениковъ руской академ. гимназіи.

Вь САЛИ ТОВАРИСТВА „FRONSINN“

РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

Во Второкъ дня 18 (30) Жовтня 1888.

ДѢМЪ ОТВЕРТЫЙ

комедія вь 3. актахъ М. Балуцкого.

Володиславъ Жѣльскій, урядн. Банку	В. Пшоевскій
Инина, его жѣнка	И. Бибервичева
Телефѣръ, его вуйно	А. Стечнскій
Камилъ, сестра Инины	Д. Кирицка
Адольтъ, судженый Камилъ	С. Янович
Альфѣръ Фикальскій	А. Кѣшевскій
Вихерковскій	И. Бибервич
Пульхеріи, его жѣнка	А. Остповичева
Фопомкевичъ, архивистъ	К. Подвысоцкій
Катерина, его жѣнка	Е. Подвысоцка
Тели	К. Радкевич
Мѣня	М. Радкевич
Муна	С. Романовска
Лѣля	Е. Стечнська
Врубельковскій	В. Гулевич
Фурявельчъ	О. Остпович
Малиновскій	В. Новицкій
Ватцелька	П. Парадюк
Францшюк, слуга	М. Кирицкій
Лѣля	В. Гуляк

Дѣсь вь домѣ Жѣльскихъ.
Помежи П. а П. актомъ солю баритоновъ „МЕНѢ ОДНА-КОВО“ М. Лисенка, одѣвванъ П. Берестъ.

ЗАКОНЧИТЬ:

ХОРЪ НОРМАНОВЪ

зъ другого акту трагедіи К. Устѣиновича, Ярополкъ І. музика Н. Вахнинъ при освѣтленю огнями бенгальскими.

ЦѣНЫ МѢСЦѢ: Крѣсло вь перилѣхъ 6-ти рядѣхъ 1 зр., Крѣсло вь дальнихъ рядѣхъ 80 кр., Паркетъ 50 кр., Партеръ 25 кр.

Билетѣвъ дѣстати можна вь торговли ВП. Дымета вь ривку, вь Товариствѣ „Русна Бесѣда“, а вєчеромъ одъ години 6. при касѣ.

Початокъ точно о годниѣ 7 ветеромъ.

Надѣслане.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

порукає 2460 218—?

препараты зъ гумы и выробы навчучовой для потребъ хирургичныхъ и иншихъ подобныхъ.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пѣдъ знаменемъ

„СИРІУСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

порукає добру и выдату каву сироваджену безпосередно одъ продуцентѣвъ зъ Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 1.70 и 1.80 зр.

на провинціи:

4 3/4 кильо 8.70 и 9.15 зр. франко
Обдирателямъ надъ 50 к. олустъ

Не маю зовсѣмъ тыхъ родѣвъ кавы, котрі оглошуютъ инші пѣдъ назвою мого знамени. Сироваджую каву просто одъ продуцентѣвъ, що могу доказати, и продаю еи найменше о 20% дешевше якъ хто небудъ. Вь Гамбургѣ и Триестѣ можна дѣстати каву вже лишь зъ четвертой руки, а то дѣя того, що продуцентъ спровадъ гуртовникови на мѣсці, той знову гуртовникови вь Европѣ, одъ тыхъ купувє комисіонери; а одъ него ажъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожучого. Впрѣчьмъ може кождый самъ переконатися, чи дѣстане де нидє по той цѣнѣ таку каву якъ моя, що до якости и смаку. 2.27 188—?

ЗАВТРА ТЯГНЕНЬЕ.

Лѣосы зъ Цѣсарской Ювильной Выставы Промысловой лише 50 кр.

ГОЛОВНА ВЫГРАНА 25.000 ГУЛЬДЕНОВЪ

Лѣосѣвъ дѣстати можна вь ред. „Дѣла“ и вь конторахъ вымѣны Авг. Шеленберга и Сокаль & Лилієнъ.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часонисъ.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ що дня (крѣмъ недѣль и рускыхъ святъ) о 5-ой годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека пайзанамъ повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и миссраты принимаютъ у Львовъ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника 11. и Бюро газетъ ул. Кар. Людвига 9. У Львовъ Hassenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Duker, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. A. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Hassenstein & Vogler G. L. Dahn & Co.

Предплата на „Дѣло“ и надеждотѣ за миссраты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрію: за Заграницею:

на цѣлый рѣкъ . . . 18 ар.	на цѣлый рѣкъ . . . 24 ар.
на полъ року . . . 9 ар.	на полъ року . . . 12 ар.
на четверть року . . . 4 50 ар.	на четверть року . . . 6 ар.
на мѣсяць . . . 1 50 ар.	

У Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ . . . 16 ар.	на полъ року . . . 8 ар.
на четверть року . . . 4 ар.	на мѣсяць . . . 1 35 ар.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляются лише на поперечное заворачиванье. — Рекламация неопечатанной вольной бѣды пошта. — Печодное чище поштуе 8 ар. а. в. Оголошеня принимаютъ по цѣнѣ 6 ар. бѣды однимъ стрѣжкомъ печатомъ, въ рубр. „Надбодане“ по 20 ар. а. в. Подьяки числятся по 10 ар. бѣды стрѣжкомъ.

Зъ днемъ 1 (13) жовтня почався новый четвертьрокъ издавництва „Дѣла“ зъ „Библиотекою пайзанамъ повѣстей“. Просимо П. Т. Предплатниківъ, щоби зволіли якъ найскорше прислать залеглости и предплату.

Гр. Таффе и правия.

Зъ днемъ 24. жовтня вступивъ кабинетъ гр. Таффе въ десятый рѣкъ своего истованья. Зразу оголосивъ сей кабинетъ за стоячого по надъ сторонництвими и за задачу поклавъ собі „примиренье народѣвъ“. Въ складѣ его входили элементы зъ рѣзкихъ сторонницъ парламентарныхъ, а зъ виду походивъ онъ дѣлятого на кабинетъ коалиційный. То було въ жовтні 1879 р. Одъ того часу перейшовъ кабинетъ гр. Таффе сѣмъ змѣнъ, немовъ сѣмъ разѣвъ лѣвився. Коли перѣдъ двома роками вступили до кабинету пп. Гавчъ и Бакеремъ, здавалося, що кабинетъ зробивъ якийсь зворотъ на лѣво, до централѣвъ нѣмцевихъ; нинѣ зъ вступленьемъ гр. Шенборна и намѣстника Залеского кабинетъ гр. Таффе зблизився рѣшучо до правихъ и не стоитъ уже по-надъ партіями, а опираєсь на правихъ, зъ правихъ звязався якъ найтѣснѣйше, и вже не гр. Таффе а правия стане управлѣти судьбою народѣвъ долитавскихъ.

Якій-же консеквенція выйдуть зъ того? Пытанье се дастся легко розвѣзати, Чехи, Поляки и сторонничество клерикально-феодалне пойдуть горою, выможутъ на правительствѣ всякій новы уступства въ свою лишь користь. Кто по-за ними, той не має чого надѣятъ. И народѣвъ рускій не може мати надѣи на полученье своихъ долѣ.

О скѣлько зъ нинѣшнихъ даныхъ можна заключати, то Чехи дѣстануть наибѣльше дарункѣвъ одъ министра просвѣты. Имъ уже доси удалося знеутрализовати его розпорядженье що-до редукція середнихъ шкѣлъ чешскихъ, а выторговати запомогти зъ фондѣвъ державныхъ для ново-открытыхъ шкѣлъ фаховыхъ. Торги тѣ будутъ продолжатъсь и вже нинѣ можна вѣщувати, що Чехамъ удасться перевести змѣну присябѣвъ министеріальныхъ зъ 1881 р., котрыми правникѣвъ Чехѣвъ зобовязано до основного знанья языка нѣмецкого, бодай въ томъ дусѣ, що хто зъ правникѣвъ не схоче по скѣдченыхъ студіяхъ вступати до публичного уряду, а гадає обдѣлѣть практичѣвъ адвокатскѣй, той буде увѣдомленъ одъ доказу знанья языка нѣмецкого. Одтакъ дѣбютъ до чешского сенату при найвысшѣмъ трибуналѣ державномъ, якъ се вѣдѣтъ пос. Цукеръ. Зъ слѣдующихъ рокомъ, по новыхъ выборахъ до сеймовъ, надѣются Чехи здобути болѣшность такожь въ сеймѣ моравскомъ, де нинѣ есть еще болѣ-

шѣсть нѣмцевъ. Наступникъ гр. Шенборна має вытворити въ моравскомъ сеймѣ чешку болѣшность феодалу. По вѣзмъ томъ доперва мала-бы послѣдувати коронація цѣсаря на короля чешского, поки-що не нарушаючи дуализму, т. е., що Долитавщина не заключала-бы зъ короною чешкою такого договора, який выпередивъ коронацію цѣсаря на короля угорского. Се буди-бы дарунки для Чехѣвъ и имовѣрно поручено-бы одтакъ сеймамъ чешскому и моравскому, щоби по можности у себе дома старались полагодити національнѣ споры зъ нѣмцами въ обохъ сихъ провинціяхъ.

При Чехахъ мусѣло-бы скористати и сторонництво клерикально-феодалне. Заступлене численно въ радѣ державной, сторонництво то уважає вже нинѣ именованье гр. Шенборна министромъ справедливости яко свою добычу. Чи одтакъ внесенне шкѣльные кв. Лихтенштайна перейде въ радѣ державной зъ деякими консервативными змѣнами, чи правительство само внесе яку новелу до закона шкѣльного, — клерикалы надѣются завѣсгды, що имъ удасться зыскати болѣший впливъ на школы народны, а именно тымъ, що новый законъ шкѣльныхъ заповучитъ имъ болѣше число заступникѣвъ въ надзорѣхъ шкѣльныхъ, якъ въ радахъ мѣсцевыхъ такъ и окружныхъ. За ту цѣну они готовѣ пристати на разѣ и на то, щоби головный наглядъ надъ школами лѣшився якъ доси въ рукахъ свѣтскихъ державныхъ и краевыхъ властей.

При Чехахъ и клерикально-феодалномъ сторонництвѣ надѣются де-що зыскати и Поляки, именно ихъ сторонничество консервативне. „Choć nie homogowo, ale zdrowo“ стануть Поляки добивати розпочатый торгъ о выкупоу права пропнаційного. Рѣчь пос. Грохольского на послѣдній сесіи сеймовѣй була вступнымъ атакѣмъ до такого торгу. И здаєсь справа пойдѣ гладко, наколи толькѣ пропнаторы будутъ вдоволѣны. Чи одтакъ и панове галичкѣй не схотѣть домагається розширеня автономіи для Галичины, се пытанье звязане мабуть зъ евентуальною коронаціею въ Чехахъ. Цѣкаве при томъ, що „Münch. Allg. Zeitung“, згадуючи о тѣй справѣ, политичку делегацию польсковъ въ радѣ державной называє просто „Klingebentei-Politik“. Онъ и на то выхотѣть, бо делегация польска дѣла доси дуже явѣй дозаявъ, що умѣе дѣлати о сторону матеріальну тои версты, котра вѣзмъ мешканцямъ Галичины накинута на мовѣ-то „природного“ заступника. На основѣ внесеня проф. Цукра въ радѣ державной прийдѣ одтакъ и до сенату польского въ найвысшѣмъ трибуналѣ державномъ, при чѣмъ зновъ одкажутся авансы для членѣвъ „арархін сполечной“.

Чи Словѣнцямъ дѣстанеться який новы дарункѣвъ въ користь ихъ элементу національного по-за Кранною, т. е. въ Каринтіи и полуд-

невоѣ Стирин, се буде завистѣ одъ хвилевыхъ констеляцій. Италіянцѣ полудневого Таролоу и Побережя зыскають на разѣ то, що и ихъ языкъ буде допущенъ до найвысшого трибуналу державного. А Румыны? Имъ мабуть вже заплачено выкупномъ права пропнаційного, и тымъ, що оддано имъ національну гермовію надъ всею Буковиною.

Одай Русины галичкѣй та буковинскѣй, знеутрализованъ въ радѣ державной, выйдуть при тѣй констеляціи политичной зъ порожними руками. Зъ нами кабинетъ гр. Таффе и въ десятѣмъ роцѣ „еры примиреня“ не хоче миритѣсь, хотѣ „рускій клубъ“ рады державной завѣсгды солидаризуваєсь зъ правихъ, на котрой гр. Таффе опираєсь, а и пос. Ковальскій зъ клубѣмъ Короніиного все подпиривъ правительство.

Мимо того не може намъ и при такѣй констеляціи политичной грозити така небезпечивѣсть, щоби ажъ треба було сумнѣватѣсь о нашѣй екзистенціи національной або смерти политичной. Мы надѣво вѣримо въ свою лучшю будучность и въ свои силы, а щоби злякатѣсь пановає правихъ. Руского народу не убьютъ нѣ гр. Таффе, нѣ его нинѣшнѣй союзники. Тѣлькѣ асть се для насъ велике memento, що подѣ теперѣшну хвилю треба намъ болѣшой солидарности у внутрѣ, болѣше труда патріотичного, болѣшого пожертвованя для справъ публичныхъ и енергичнѣйшого дѣланя всѣхъ нашихъ инстицій и товариствъ. О своихъ силахъ прийдѣсь намъ стояти и боротѣсь о розвѣи свои народности, нѣвеченѣй въ Россіи, а спянуванѣй въ Австріи, але — въ Бозѣ надѣя — мы перестоимо вѣе грозы. Вабця и то муситъ для насъ бути одрадою, що панованье правихъ не може бути тревале и довге вже за-для того, що правия тѣ асть пугаючоу лѣвнякою и що гегемоніи сторонництвѣвъ, дышущихъ расовою нетерпимостею и кастовымъ интересомъ, може бути лишь хвилевою. Остаточню хто смѣе заручити гр. Таффе, що продолженье борбы расовой скрѣпитъ Австрію? А коли такой запорукы нема, то центральне правительство муситъ нинѣ чи завтра прийти до пересвѣдченя, що лишь рѣвноуправленье народѣвъ австрійскихъ успокоитъ и скрѣпитъ Австрію. А тои системы мы мусѣмо дождатѣсь.

Програма нового намѣстника.

Нового намѣстника Галичины гр. Казимира Баденія, по его привѣздѣ до Галичины вытали одиоручники рѣзыхъ властей, корпорацій и инстицій. Намѣстникъ въ одновѣди на прийѣтъ мавъ нагоду вывѣсти свою програму урядову — и справдѣ выявляє ея, особливо въ одновѣдахъ на правѣхъ урядникѣвъ намѣст-

ництва, дальше членѣвъ выдѣлу краєвого и руского митрополита Впр. Сильвестра Сембратовича.

Позавчера явились у намѣстника урядники намѣстництва зъ шефами департаментѣвъ, а вице-президентъ Германъ Льебѣль повѣстѣвъ его яко намѣстника. На то одновѣвъ намѣстникъ:

„Именованъ зъ ласки Найясн. Пана намѣстникомъ, витаю васъ, панове, въ-перше яко моихъ подвладныхъ. Бачу мѣжь вами богато давныхъ знакомыхъ и товариштѣвъ, а прочихъ вскорѣ познаю. Не сумнѣваюсь, що вы панове мене, такъ якъ мого попередника, подпирати-мете працею и радою. Хочу зъ вами совѣстно дѣлѣти всѣхъ правѣхъ, труды и старанья. Хочу, щоби вы знайшли въ менѣ зверхника вырозумѣлого, доступного, справедливого, трудолюбого, о долю вашу и вашихъ родныхъ дѣлаю. Въ замѣну за те жадаю одъ васъ доброй волѣ и безоглядного послуху. Кажду раду и каждый замѣтъ выслухоу охотно та прихильно и коли узнаю справедливыми, пойдѣ за ними, але въ противѣмъ случаю жадаю, щоби той, хто менѣ ихъ представивъ, забувъ про нихъ и строго держався моихъ указѣвъ. Мусѣмо спѣльными силами стремѣти до того, щоби помяти „справѣ залеглыхъ“ загинуло мѣжь нами, щоби мы стались примѣромъ для властей першон инстанціи зъ погляду на разумне, основне и скорѣ полагоджуванье справъ, щоби мы старались дальше розвивати и утвѣржувати довѣрье до насъ у властей, що стоятъ надъ нами, и стати въ славою. Не сумнѣваюсь, що при доброй охотѣ и ревности дойдемо до тои цѣли...“

Въ управѣ намѣстництва числю на до-свѣдну и основну помѣчь п. вице-президента. Значачую нинѣ, що маю до него безоглядне довѣрье, оперте на его знанѣмъ менѣ характерѣ, на его здѣбностяхъ, досвѣдѣ и на его знаню краю, односивъ, людей и справъ. Хочу зъ нимъ подѣлѣти працею и зъ натискомъ пойдѣмо се вже нинѣ, щоби всякій можливый мой зарядженя на будущее ле були фальшиво толкованѣ. Все, що заряджу, буде въ наилучшѣй вѣрѣ, въ интересѣ службы, а не потребѣ додѣлати, що всякій иншѣ цѣли выключенъ зъ моихъ думки и зъ моего сердца. Вѣзмъ спѣльными працѣмъ и нарадаміъ буду лично предсѣдати. П. шефы департаментѣвъ мають въ годинахъ урядовыхъ вольный вступъ до мене передѣ всѣми инчи.

Въ имени членѣвъ выдѣлу краєвого вѣтавъ намѣстника краєвой маршалокъ гр. Тарновскій:

„Витаємо тебе всѣ — сказавъ п. маршалокъ — зъ радостею и надѣєю, бо въ цѣломъ краю одинъ толькѣ асть голосъ и одно пересвѣдченье, що достоинствѣ твоѣй великой и хвалѣной задачи. Загально знанѣ твои здѣбности, досвѣдѣ, докладне знанье краю и его односивъ — то наилучша и найценнѣйша порука. Змаганя нашѣ, пане намѣстнику, якъ и нашѣй почиту — спѣльной памѣтъ: всѣхъ бажаємо добра краю середѣ загального щастя и силы державы, а та здѣбность почиту и цѣль у-лещеу нашѣй задачѣ зъ обохъ сторонѣ и асть найсилнѣйшою основою гармоніи межѣ властями правительственными и автономичными.

Прольогъ

написанный Ив. Франкомъ, а выголошенный С. Яновичемъ на юбилейномъ представленю руско-народного театру въ память 50-тыхъ роковинъ смерти Ивана Котляревского.

[Сцена прибрана цвѣтами. Середѣ цвѣтѣвъ красуєсь бюстъ поэта. Коли завѣса поднялася, артистъ С. Яновичъ, вказуючи рукою на бюстъ — почавъ:]

Се Котляревскій, батько нашъ Иванъ — Той самъ, що першій украинське слово, Народне, чисте, яснѣе якъ слеза, У людѣ вывѣвъ, свѣту показавъ. Той самъ, що першій на украинскѣй сценѣ Живыхъ людей; живу впровадивъ рѣчь. Той самъ, що своимъ смѣхомъ чудодѣйнымъ Богѣвъ зъ Олимпу посягавъ на землю, А Украинѣ бѣдныхъ, погоржѣныхъ Дѣтей изъ темной безоднѣй вывѣвъ На ясный свѣтъ. Той самъ, що написавъ „Енея“, и „Наталку“ и „Москаля“.

Пѣвъ соглѣвъ лѣтъ прошло, якъ бѣвъ померъ, Якъ у Полтавѣ при старѣмъ соборѣ Зложивъ стомленѣ тѣло, а й до нинѣ Немѣвъ поранний давнѣмъ звенѣть до насъ Его живуча пѣсня, не величя, Не голосна, та щира и сердечна. До нинѣ же та пѣсня не втерла Ключа до людскихъ сердецъ, до нинѣ вѣвъ Изъ дѣа душъ нашихъ вызивати найвыше, Що пѣсня вызвати може — смѣхъ и слѣзы!..

И цѣ за чарѣ такой у пѣсни той? И зъ-вѣдки та еи плыве живучѣсть И свѣжа сила вѣчно молода?

Ту дѣло простое: въ пѣсни тѣй заклата Жива душа поетова свѣтлая! Въ нѣй зложено все его житѣе, Найкрасѣй думы и чутѣ найвышѣй. Его се власный смѣхъ, що одликаєсь У нашѣмъ сердцѣ, и его се власный Печукъ слѣзъ, що тѣмнымъ токомъ Передаются нашимъ нервамъ, братя, И заставляють ихъ дрожати, болѣти.

Се-жѣ бѣвъ бѣвъ Еней, недобитокъ Великои минувшинѣй Украины, Оденъ зъ послѣднихъ свѣдѣвъ того, якъ Послѣдній искры вольного житѣя Помалу гасли, попомѣмъ вкряпались. И якъ Еней изъ пожарнища Троѣй Забравъ послѣдній святошѣй народній И рушивъ въ свѣтъ шукати землѣй новѣй, Новѣй отчины, — оттакъ и бѣвъ Зъ великого пожара Украины Найболѣшю спасъ народу святѣсть — слово..

И смѣхъ и слѣзы... и пойдѣмъ шукати Для нихъ пристанища.

Тяжка була И довга та дорога, справдѣ якъ Енеєва блуканье. Приходѣлось Поборювати Боловий вѣтры, Що рѣзко вѣяли зъ пѣвнѣи, И дуротивнѣй хвилѣ пересудѣвъ, Подозрѣвъ, злобы и незрозумѣнѣи. И лѣтъ та нехѣтъ власныхъ землякѣвъ, И темноту и неволю масъ народныхъ. Правдивѣе пекло, повне стѣны и болѣю И дикихъ смѣхѣвъ, и наружѣй мукъ Тра було перейти зовсѣмъ самому Безъ проводу, безъ втопанѣнѣй стѣжки, Въ одну лишь зѣрку проводу — въ будущее — Втопнѣвши очи. И бѣвъ се зробивъ.

Самъ силою своею волѣй и пѣсни Минувшину Украины звязавъ Зъ будучиною стягомъ золотымъ. И брянули зъ трѣмфомъ тихимъ струны, Коли по тѣй Енейскѣй блуканнѣй, По болахъ, и пригодахъ, и невѣдахъ, Про тихій рай домашній зазвенѣи. Про вѣрнее коханье и скромне счастье Въ сѣмѣй згѣдливѣй, честной и трудолюбѣй. Такого счастья бѣвъ собѣ бажавъ, Такого счастья бѣвъ бажавъ Вкраинѣй, Мѣркуючи, що чѣй-же братѣ письменный Изъ темныхъ братѣмъ заживѣ въ любѣй, Покажеся для него справдѣ братѣмъ!

Та ба! не такъ то склалось, якъ ждалось. Семейне счастье подѣ неволь гнетѣмъ Не выгрѣлось, а благородный братѣ Письменный выключався у иншѣмъ видѣ, Якъ „Чаровникъ Москаль“! Неначе гостемъ

Прийшовъ у хату вдовѣй Украины И швадко ставъ у нѣй радѣти по своему, Якъ панѣ. Не помогла спѣрѣчка жадна — „Малчѣ старѣ!“ — отсе его всѣ чары По звѣрски простѣй и якъ звѣрь могучѣй!

— „Малчѣ старѣ!“ — Отсѣмъ рѣзкимъ дис- [топомъ]

Скѣнчилась вѣща пѣсни батька Иванѣа. Знать чувъ поетѣ, якъ тяжко доведѣсь Одъ того слова, что страждѣвъ Вкраинѣй, Якоу гальбѣю, якѣмъ проклятьемъ Оно упаде на весь рускій рѣдѣ, На все имя славянське.

Нинѣ мы Подѣ вагоною слова того стогнемъ, А слово наше, запахнуа квітѣтка На всеславянскѣй нивѣй топчѣсь въ грязѣ, Прослѣдуєсь мовѣй дикѣй звѣрь у лѣсѣ.

И тамъ, де голосно колѣсь звѣнѣли Бояна пѣсни и грѣзны, могучѣй Хмельницкого слова, зъ-вѣдѣвъ нѣша Освѣта и наука геть на пѣвнѣи, — Тамъ нинѣ тихо, темно и похило, Тамъ навѣтъ памяти Твоєй, батьку, Не вольно въ твоѣй мѣвѣй вшанувати. „Малчѣ!“ — отсе и увѣсь резонъ могучихъ.

Та нѣ! се не послѣднѣя строфа пѣсни! Ще не запала дѣва заснола! Ще деревамъ насилѣй и самоволѣ, И гнету и самодурства и темноты Не суджено до неба дорости И сонце намъ на вѣкъ закрыти! Блѣсно Те сонце яснѣе, розбѣдѣвъся жмары! Упадуть тѣ твердинѣ, що намъ нинѣ Тюрмою, и залуає наше слово, Прекраснѣе и свѣже па весь свѣтъ, на ново!

А поки-що, мы ту въ однѣмъ кутѣчку Великои Украины, де не сягне Мертва рука грѣзнои самоволѣ, Де вольно намъ собѣвъ самими бути, Чужому вчитѣсь — свое шанувати, Мы згадуємъ тебе, старѣй нашѣй батьку, Сердечнымъ, тихимъ словомъ! И для насъ Ще не скѣнчилось довге и болѣющее Енеєво блуканье, не пройшли ще Мы всего того пекла, що огнемъ Очищує всѣ слабѣсти духовѣй И наче рѣжу на золотѣй змыає На сильныхъ душахъ пристрасти, неугоду И тѣсногледство и лѣнивнѣство думки. Та все-жѣ надѣя ясна намъ блищить, И стѣжка стѣлѣсь, и зъ Твоєй пѣсни Мы не одну взяли вѣку добру раду. Хвала-жѣ Тобѣ, що вказуєшь намъ свѣтъ!

Поручени зъ провинціи сейчасъ залаго-
дуються, безъ дочисленя провинци.
Всякі облигаци, листы заставні, ренти, акції банків и закладні, лосы державні и приватні купують и продають по змѣстѣмъ условіямъ СОКАЛЬ И ЛИСЕНЬ ДОМЪ БАНКОВИЙ И КОМТОРА ВЫМѢНЫ.

Такъ, бачите, на мою гадку и мой д
свѣтъ, въ вандровкою за Океанъ треба числ
тисля якъ съ фактомъ, а треба-бы только с
бязвати яке товариство, щобъ оно въ св
руки вандровкы взяло и не доушлока, щоб
нашихъ бѣдныхъ людей въ часъ подорожя о
бливо посторонній агенты выискували; чере
агентовъ кождый эмигрантъ стратятъ завсѣг
половинау за заробленыхъ грошей.

промовляв самъ Булянке и приймав ова-
чїх своїхъ прихильників. Демонстрація ся
въ честь Булянке була такъ оригінальна,
що газети розписують о нїй теперъ дуже
широко. Досить згадати, що генерала вата-
ла маркетанка и Булянке стискавъ въ ру-
ка та цїлувавъ дївчата, що мали до него
промову.

Зъ Бїлградѣ доносѣть, що комїсія для
ревизїї конституція має обдѣлѣти дня 3 н. ст.
падолиста перше своє засѣданье, котре обдѣ-
ляє престольною сѣдїю. Складъ сен ко-
мїсії вѣсть такїй, що належать до неї по два-
цять особъ зъ партїї радикально, поступової
и либеральної а крѣмъ того десять особистихъ
прїятельвъ короля.

Вѣсти о новій кризї въ сербскѣмъ ка-
бинетѣ доносѣть до того, що радикалы хо-
тѣли-бъ мати конче новий кабинетъ, бо до
кабинету Христича не входять зъ нихъ анѣ
однїхъ. Въ кабинетѣ настануть фактично неза-
довго якїсь змѣни, позаякѣ тека финансівъ и
господарства краєвого не суть обсаженї.

Після вѣстей зъ Букарешту мала коро-
лева Наталиа на першу вѣсть о розводѣ поа-
ста въ таке роздрозненье, що дѣстала спаз-
мѣвъ и кблѣва разбївъ омѣвала такъ, що лѣ-
карѣ мусѣли ужити ажъ найсильнѣйшихъ
средствъ, щобъ ся опам'ятала.

НОВИНКИ.

— На основанье академії чесної, котрої проектъ
поручивъ посолъ Главка, властитель дѣбрь и
жертвувать 200.000 зр., присилають мѣста че-
скїхъ знаменїтїхъ, щобъ збільшити фондъ акаде-
мії. Рада мѣста Праги жертвувала 25.000 зр.
Такъ умѣють Чехи дбати про свои институтї.

— Зъ Станіславова пишуть намъ: У насъ въ мѣ-
стѣ шириться между дѣтворою бѣда и червѣнка.

— Наша благовонна Полтва уже цѣла прикрита
бдѣ университету ажъ до пляцу Голуховихъ а
на другїй рѣкѣ окрѣзы зазеленѣють надъ нею
гарнїя плянція.

— Въ монастири Сзундѣвъ въ Кальсбургѣ ареш-
товано якось Пеха, котрий сповнивши оста-
тїхми часами кблѣва крадежей, вступивъ до мо-
настири, думаючи, що побожна мина и мури мо-
настирскїхъ увѣличать его бдѣ одвѣчальности.

— При падолистѣмъ авансѣ авансували мѣжъ
лїшними (мѣше): д-ръ Фр. Козубъ на лѣкаря
полковника І. Кляса; на полковникѣвъ: Стеф. Я-
ворскїй (93) и Емил. Медичкїй (10); на капита-
нѣвъ ІІ. Кляса: Теодоръ Кузїкъ (10), Павло Ди-
митрієвичъ (41), Макс. Шуровскїй (50); на над-
поручникѣвъ: Викт. Джуляньскїй (89), Евг. Во-
евѣдка (24), Татъ Матїинокъ (95).

— Борба зъ медведѣмъ. Въ Лондонѣ въ парку
Франклїна обдѣлювавъ обдѣль охотникѣвъ виправы.
Вистрѣлы сполношили медведѣвъ, що находились
въ кблѣткахъ, и коли до одної зъ нихъ увѣшовъ
сторожъ зъ бдѣломъ для медведѣвъ, той кинувъ
їго на землю и почавъ грызти голову. Охотники
вбѣгали, але медведѣ не выпускавъ своихъ жер-
твы. Однѣмъ охотникѣмъ хотѣвъ увѣловити сторожа
побѣдою черезъ краты, та тымъ ще горше медве-
дѣ роззюшївъ. Тодѣ однѣмъ поручникѣмъ взявъ бдѣ
жовїра стрѣльбу, наложивъ на ню багнетъ и
увѣшовъ до кблѣтки. Медведѣ кинувъ сразу на
него, але зраненїй обдѣшовъ, а сторожа тяжко
зраненого вынесено. Смѣлого поручника позитали
вѣсь оплесками.

— Въ Огладѣвъ арештовано лѣкаря Ів. Небѣн-
ского, посягнутого о крадѣжѣ бижутерїї. Бувъ
днѣ уже разъ арештований, але за-дѣла браку до-
казѣвъ выпущено его. При новѣмъ арештованю
Небѣнскїй застрѣлївъ зъ револьверу, котрый
мавъ при собі.

— Ремесло въ вїзїици. Зъ офїціальныхъ спра-
вѣданъ доводѣмося, що по львѣвскихъ вїзїицихъ
займаєсь ремесломъ 913 арештантѣвъ; зъ того
шевствомъ 83 а столярствомъ 41; зъ женїцїнъ
займаєсь 52 шїтьемъ бѣла а 23 ткацтвомъ.

— Испытъ ученикѣвъ школы товариства огородничого
у Львѣвѣ обдѣлює въ недѣлю дня 4. падолиста
с. р. о год. 3-тїй по полудни, въ будинку му-
жежескїхъ семинарії при ул. Калѣйчїй. На испытъ
той запрошено вїзїицихъ Членѣвъ товари-
ства и любительвъ огородничїа. — *Зарлог ого-
родничого товариства у Львѣвѣ.*

— Посломъ до рады державної зъ курїї меншихъ
послѣдностей Сучава-Радѣвцѣ-Кимполонгѣ выбрано
на мѣсце Цоты правїт. кандидата Косовича 403
голосами на 404 голосуючихъ.

— Дирекція державныхъ желѣзницъ повѣдомляє, що
на шляху Львѣвъ-Стрый-Краковѣ завѣла зъ днѣмъ
І. падолиста безпосереднїй поїздъ такъ, що бдѣ-
лучїй въ сторону Кракова и назадъ не будуть
потребувати въ Стрию пересѣдати, якъ то було
дошї.

— Нового авансу сподѣваються вѣйсковїй круги
дня 2. грудня с. р. Въ сей день припадають 40-вї
роковини панованїя цѣсаря Францъ-Іосїа.

— Дрѣбнї вѣсти. Д-ръ Ал. Рыбикскїй, адвокатъ
и посолъ соймовїй, перенѣвъ свою канцелярію
зъ Рашева до Львова. — Дня 26. с. м. умеръ
І. Н. Майръ, директоръ ческого народнаго театру
въ Празѣ. — У Вѣднї застрѣлївъ Іванъ
Финстераль, головнїй доставецъ возѣвъ санитар-
ныхъ для вѣйска и Червоного хреста. — Вели-
кимъ министромъ угорскѣмъ лѣжїи вѣйскомулар-
ской выбрано Стефана Раковского, посла соймо-
вого.

Наука, штука и литература.

— Рускїй народный театр. Въ субботу дня 27
жовтня представлено по разъ першїй штуку
„Пѣдшїванецъ“, народнїй образъ зъ жїтя
шляхты ходачкова въ 4 актахъ, написавъ Кѣр-
чаковъ, музыка В. Д. Штука та не оправдае на-
вѣть назвы „образъ зъ жїтя шляхты ходачкова“,
бо не подає (крѣмъ 2-го акту) дѣйствнаго зобра-

женїа жїтя и характеру дѣйствныхъ живучихъ
людей, а обертаєсь въ кружѣ неимовѣрностей и
непрїродностей. Шляхтїчъ ходачковъ п. Кѣрчака
то не смѣшна и сварлива, а впрѣчѣмъ не шкод-
лива каста живуча въ сумѣшъ зъ нашимъ бѣль-
скимъ людомъ, якъ ен зобразить въ своей комедїї
Гр. Григорієвичъ, — шляхта ходачкова п.
Кѣрчака — то люде позавлїенї людскихъ чувствъ
и принципѣвъ моральности, а застѣнокъ шляхот-
скїй подѣ Галичѣмъ то справдївнїй вертепъ злочи-
нцѣвъ, въ котрѣмъ дѣютьсѣ страшнїй и нечуван-
нїй рѣчи. Въ застѣнку тѣмъ звучасѣсь глупа ажъ
до неможливости шляхта надъ мужиками образо-
ванными и разумными, хочъ за мужиками стоить
право и зрозумѣнь его, и стоить такїй разумнїй
и высоко-освѣщенїй люде зъ помѣжъ самихъ же
мешканцѣвъ села, котрїй кнѣчили торговельнїй
академії; середъ тыхъ людей и середъ бѣлого
дня сповняютьсѣ тамъ страшнїй злочинства, а
именно: физичнїй примусъ при вѣчаню, увѣзне-
нїє въ пивницї горальнѣ сына грунтового госпо-
даря, властителя 100 моргѣвъ поля, якимѣмъ прой-
дѣвѣтомъ-посесоромъ, а вѣкнѣци нападѣ цѣлої
банды шляхтїчѣвъ ходачковыхъ на хлонску осе-
лю, подпаленїє ен и знїщенїє. И на все те дї-
валасѣсь холоднокровно и спокѣйно мужики, а
ихъ защитникъ, укнѣченнїй слухатель торговель-
ной академії, — котрїй запрїахнїи кофѣ до вѣка,
мѣгъ-бъ за пѣвъ години бути у станїславѣвско-
го п. прокуратора и всемо однимъ замахомъ по-
ложити кофѣ — ходити помѣжъ злочинцѣвъ и
наослїннѣвъ та подпальнѣвъ, и цѣлыми днями
держити довжезнїй морализуючїй проповѣди, зъ
котрыхъ, розумѣсь, смѣютьсѣ злочинцѣ, смѣсь
публика, и смѣсь певно самъ проповѣдникъ. Та-
кими неможливими ситуаціями выповнена цѣла
штука. Додаймо до того довгїй а неперѣнїї дї-
ялоги, порозтягуванї сцены и розвязки колїзїй
способомъ „deus ex machina“; додаймо далѣше
непрїродности въ бесѣдѣ дѣвчыхъ лицъ, въ ко-
трыхъ уста авторъ вкладає слова и понятїя не-
вѣдопѣдаючїй мужїцкїй або шляхотскїй одежи,
и непрїродности, а навѣть неможливѣсть такихъ
характерѣвъ, якъ прим. Ігнациѣвъ або его лю-
бовниця жѣнка шляхтїча ходачкова и богато
подобныхъ неконсенсвенцїй, а будемо мати поня-
тьє о цѣлости штуки п. Кѣрчака. Шо гарнѣ въ
штуцѣ самѣмъ, то лишь другїй актъ, котрый пред-
ставляє обрядъ весѣльнїй у ходачковомъ шляхтї;
гарною такожъ єсть безперечно и цѣла тенденцїя
штуки, въ котрѣй авторъ старасѣсь выказати без-
вартївѣсть старыхъ пересудѣвъ и родовыхъ приви-
лѣвь, котрїй ведуть лишь до темноты и спїня-
ють всѣкїй поступъ, — однакъ тенденцїя та не
въ силѣ спасти самої штуки и закритї мно-
жества ен хибѣ и недостаткѣ.

Артистки и артисты обдѣрали свои рѣдѣ
уже старанно, хочъ мали оправдѣ тяжку задачу.
Найнеудачнѣйшою ролюю и найтяжшою задачею
надѣлївъ авторъ п. Пѣдвысоцкого, та бнѣ
вызвасѣсь зъ неї дуже старанно и гарнїмъ та-
лантомъ артисты ратувавъ, о скблѣмо мѣгъ,
недостатѣмъ авторъ. Дуже добре обдѣрали свои рѣдѣ
такожъ п-ѣ Кирїицка и Осиповичева и
п. Виберовичъ, Стечинскїй, Клѣ-
шевскїй, Яновичъ и Парадїицъ. П. Кир-
ицкїй веселїєсь кождою своєю повною па оцѣ-
нѣ цѣлу аудиторїю, п. Осиповичъ гравъ ста-
ранно, однакъ трагична ситуація четвертого акту
завѣсьмъ не обдѣлѣвъ его вѣднї; мала роля
п-ѣ Романовскої вышїла зовѣсьмъ прилично.
Публика сего вечера було въ театрѣ дуже мало.

Въ недѣлю 28. жовтня представлено замѣсть
оповѣщеного „Цїганского Барона“ (по разъ дру-
гїй) зъ причины наглої недиспозиції п-ѣ Клѣ-
шевскої, утомленїи безнастаннїми выступлениями въ
форсованыхъ оперетковыхъ парїяхъ, комедіо-опе-
ру Основяненка „Сватанїє на Гончарѣв-
цѣ“. Нагнѣдѣсь выставлена тои штуки оправдує
по части бракъ належитого выучена рѣль у бѣль-
шой части дѣвчыхъ лицъ, черезъ що, розумѣсь,
представленїє не ишло такъ живо и складно, якъ
бы того можна було выматати. До рѣль Шку-
рата п. Осиповичъ невѣдопѣднїй, голосъ того
артиста має того рода звукъ, що кблѣкає сѣвѣ-
ныхъ рѣль не можна ему повѣрити; зъ его при-
чины выпала арїя „Ходи зятю за лѣсокъ“ мѣлаво
и не выклїкала такого ефекту, якїй звичайно вы-
клїкає. Поминувши невѣднїє рѣль и походячїй
зъ-вѣднїи закинуванї та перестанкї, гравїи другїй
артисты и артистки досытъ добре а особливо обдѣ-
значившї п. Стечинскїй въ роли Стецька,
хочъ мавъ не легку задачу, бо гравъ передъ пу-
бликою, котрїй стояла ще живо передъ очима
недорѣвнана въ тѣмъ роли г. Гриневецкого.

Въ понедѣлокъ дня 29. жовтня бѣбулось пред-
ставленїє въ честь 50. роковинъ смерти Ів. Ко-
тляревского. Представленїє розпочалось прегар-
нымъ прологомъ Ів. Франка, котрый выголосивъ
зъ належитимъ зрозумѣньемъ и чувствомъ п. Я-
новичъ и. Одатъ слѣдувало представленїє „Натали-
ки Полтавки“. Знаменитїй творѣ нашого драма-
тичного писателя, та справдїшна и довголѣтна а
нѣкѣли не старїнча окраса того театральнаго
репертоару, занала, на жалъ, тои невѣднїи до-
лѣ, що въ ювилейнїй день си автора обдѣшовъ
зъ нею нашъ театръ зъ легковаженьемъ, по ма-
чущо. Рѣль булї невѣднїи, граючїи лица по-
зволили собѣ довблѣю перемѣнювати, скорочу-
вати выпускати поодинокїй мѣста тексты, або збо-
гачувати ихъ неперѣнїи додатками. Противъ
такой профанації мусїмо рѣшучо запротестувати.
Словесна спадщина по Котляревскѣмъ — се на-
ша свѣтлощ народна, зъ котрої не вѣльно опу-
стѣти „ниже тѣмъ комѣ“ и котру належало-бъ
трактувати зъ бѣльшимъ пїєтїзмомъ. Видно, що и
п. артисты и режисерїи легковажать собѣ творѣ
рѣднѣи словесности и докладаючи старанности при
выставѣ штукъ чужихъ, трактуютъ свое бдѣ не-
хочу, отъ, щобы лишь ишло... На таке поступо-
ванье мы не можемо нѣжкѣ згодити и высказу-
ючи симъ наше крайнѣе недовѣленье, вызываємо
выдѣль „Рускои Бесѣды“, щобы вглянувъ въ
рѣчи и зарѣдѣвъ злѣму... Ролю возного обдѣвъ
п. Пѣдвысоцкїй невѣдопѣдно, бо монотонно
и надто патетично; черезъ цѣлый часъ бувъ бнѣ
все однакїй, такъ въ оцѣнѣ залицїа до Наталики,
якъ розмовы зъ Выборнымъ, якъ и въ станѣ под-
охоченїа въ третѣмъ актѣ. П. Клѣшевскїй въ
роли Микола говоривъ невыразно, словѣ дякїхъ

не договаривавъ и не всюды клѣвъ обдѣвнїй
наголоєсь. П. Яновичъ такожъ не мавъ тои
свободы и певности себе, яку бачимо все у него.
Рѣль жѣнчїй вышїли значно лучше; п. Клѣ-
шевска грала гарно и сѣвѣла, мимо слѣдної
ще въ голосѣ утѣмъ, милозвучно и старанно, п.
Осиповичева грала такожъ старанно и зо-
воємъ насъ вдоволїла. Вѣкнѣци п. Стечинскїй
(Выборнїй) зробивъ зъ свои рѣль дуже гарнїи и
удатнїи крѣацію, за що збравъ заслуженїй опле-
ски, до котрыхъ мы долучисѣ-бъ такожъ безу-
словно, коли-бъ не то, що п. Стечинскїй мѣсѣ-
ми додававъ дешѣ зъ своихъ власныхъ дотѣпѣвъ.
Въ французскїй оперетцѣ то уходитъ и єсть на-
вѣть перазъ побажанымъ, але въ „Наталицѣ“ того
не повинно бути. При кнѣци представлѣнїа обдѣ-
сѣвано Нѣчиньского „Вечернїцѣ“ и симъ разомъ
дуже гарно, зъ жїтьемъ и вервою. Публика зѣ-
браласѣ въ театрѣ богато, майже всѣ мѣсѣа булї
занятї.

Надѣслане.

Дѣла глухихъ. — Дуже цѣкаву розправу, обдѣма-
ючи 132 стороны, лїтотувану,
про глухоту и шумъ въ ушахъ и ихъ лѣченье безъ пе-
решкоды въ занятїи пославъ за 20 кр. оплатно J. H. Ni-
cholson, Wien IX, Kolingasse 4. 2476 17—52

Вѣсти зъ Аеп. Львѣвскої.

Увѣловнїй о. Теоф. Войтовичъ бдѣ сотру-
днїцтва въ Островѣ.

На кан. институтїю завѣзований о. Исп-
доръ Глинскїй на прїходѣ Буцїѣвъ.

Митроп. Консисторїя вставиласѣ до на-
мѣстїицтва, щобы для сотрудинка при пароху о.
Царевичу въ Кобылѣвокахъ, дек. терѣбовель-
ского, вызначити плату зъ релїгїйного фонду.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— Именованя. Цѣсарь именовавъ Маврїкіа Зи-
гiera фонъ Еберсвальдъ зъ Кракова генеральнымъ
адвокатомъ при найвысшѣмъ касациѣномъ три-
буналѣ. — Краєва дирекція скарбу именовала
Тому Самека и Руд. Ципера адъюнктами подат-
ковыми въ XI. клѣсѣ рангѣ. — Краєва рада
школьна именовала Теофіа Микулского дѣйстви-
нымъ учителемъ етатової школы въ Струтинѣ
нїжнѣмъ.

— Конкурсы. Въ львѣвскѣй политехнїцѣ опо-
роженна катедра физики зъ платнею 1800 зр.
додаткомъ активальнымъ посля рангѣ VI. клѣ-
сы и пятьма додатками кнѣвнѣнїальными по 200
зр. Поданїа до министерства просвѣты треба вно-
сити на руки ректорату львѣвской политехнїки
до 15. грудня с. р. — Краєва дирекція скарбу
розписує конкурсы до обсаду кблѣкохъ посадѣ
бесплатныхъ практикантѣвъ при галицкихъ уря-
дахъ мытовыхъ. Убѣгаться можуть лише тѣ,
котрїй скѣнчили высшу гимназію, або высшу шко-
лу реально и выкажутѣсь свѣдоцтвомъ зрѣлости.
Кандидаты мають вносити поданїа заосмотрѣнї
въ реверсѣ сусѣнтаціннїй при выказаню вѣку,
здоровлїа, вѣльного стану, бездоганного поведѣнїа,
докладной заимоности краєвыхъ языкѣвъ и языка
нѣмецкого въ мѣвѣ и писмѣ. Подаватисѣ до чѣ-
тирѣхъ тѣждѣвъ, числячи бдѣ 20. жовтня с. р.
— Выдѣль красенїй розписує конкурсы на сти-
пендіи зъ фундаціи имени Ступицкихъ и Я-
новскихъ въ квѣтѣ 300 зр. рѣчно для слухачѣвъ
выдѣлу правничого або медичного и стїпендіи въ
квѣтѣ 200 зр. для ученикѣвъ гимназіальныхъ.
Своиѣкы мають першевство. Подаватисѣ до 15
падолиста с. р.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 31. жовтня. Е. Вел. цѣсарь
выѣхавъ вчера до Гедели.

Бѣлградѣ 31. жовтня. Жителѣ мѣста
приготовляють на нинѣ королеви великїй по-
ходъ зъ смолоскипами зъ радости, яку вы-
клїкає манифѣстъ короля. Навѣть органъ
радикаловъ „Одѣк“ каже, що день оголоше-
нїа манифѣсту станесѣ великимъ для Сербїи.
Министеръ выдѣвъ розпорядженье до властей,
щобы вздержались бдѣ всякого впливу на
выборы.

Атїны 31. жовтня. Король приймаєвъ
австрїйского адмирала Штернека зъ великою
почестею и бдѣзначаєвъ его передъ всѣма пред-
ставителями державѣ.

Берлинѣ 31. жовтня. Правїборы въ мѣ-
стѣ выпали въ корїсть вѣльшопуднѣи партїи.

Парижѣ 31. жовтня. Вчера обдѣбулосѣ
вѣпчанье доньки Булянке.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вѣч. И. Р. въ Роменѣвъ. Добре. — Пов. Касио
въ Гусятинѣ. Хотѣсь мусити Вамъ забирати зъ
почты, бо выслаєсь правильно; рекламнѣи
числа выслаєсь вдруге; на будуче просїмо заразъ
рекламовати — Вѣч. І. Т. въ Любшѣ. Львовѣ вѣже
розпородѣи — Вѣч. С. М. въ Боршѣвъ. Просїмо
написати, зъ котрого тому „Обломова“ аркушѣ
Вамъ выслати. Тѣ два 7. аркушѣ, то певно однѣ
зъ 1. а другїй зъ 2. тому. Книжки вышїємо си-
ми днями.

ПОДЯКА.

Маю честь зложити оимъ найсердечнѣйшу
подяку д-рови п. Г. Молчковскому, лѣкареви въ
Галичи, котрый мене мимо того, що нинѣ лѣкарѣ
въ мойтѣ тяжкѣй недугѣ мене одступили, одѣнь
лишь не поминувъ своего широго труда и при
Божїй помочи и своѣмъ стараню привернувъ ме-
не до здоровлїа. Спаси-Бѣгѣтъ Вамъ Благороднїй
Пане. — Крїлось въ жовтню с. р. — А. Лу-
жескїй.

Надѣслане.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2480 218—7

Спеціальности и универсальнїй средства
французскїй и иншїй, якъ черезъ ню такъ и че-
резъ иншїй фирмы оповѣщуванї.

Знѣна помешканя!

Марїанъ Лѣсовскїй

дентистъ и лѣкаръ до недугѣ устной ямы пере-
провадивъ до дому Вп. Киршнера при пляцу Три-
бунальскѣмъ ч. 1 и ординує бдѣ 9—1 год. передъ
2413 полуднемъ, а бдѣ 3—5 год. по полудни. 7—8

Фабрика внарядѣвъ рѣльничихъ и гисерїа

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгѣй поручає свои вы-
2339 робы по найдешевшїхъ цѣнахъ. 97—

!!!Пора замовляти вина и свѣтло!!!

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає просто одѣ производителей

Вина въ бочкахъ

по 35, 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 90, 95
100, 110, 120, 135, 140 зр. и выше за бочку,
мѣстѣчу 135 лїтерѣ, крѣмъ фрахту, котрый вы-
носитѣ 4—5 зр. бдѣ бочки.

СВѢТЛО

просто зъ фабрики почавши бдѣ 30 кл. 1а по 80,
1а по 72 зр. за 100 кильо, крѣмъ фрахту.

При замовленїяхъ просїмо подавати послѣднѣ
стацію желѣзничу.

Замовленя прїймають: Центральнїй зарѣдъ
у Львовѣ и филиї въ Станїславѣвъ, Тернополї,
Дрогобичи, Коломыѣ и Стрию. 2602

Неперемѣнно постѣдѣе представлѣнїє.

Вѣ САЛИ ТОВАРИСТВА „FROHSINN“

РУССКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

Вѣ Четверть дня 20 (1) Листопада 1888.

По разъ першїй:

ПАВЛО ПОЛУБОТОКЪ

наказнїй гетьманъ Украины

Оригинальна трагедїа въ 5. актахъ Осипа
Барвѣньского.

Самодержецъ всен Россїи	В. Пловескїй
Кнѣзь Алекс. Даниловичъ Меншиковъ,	А. Стечинскїй
генераль и першїй достѣйникъ	
Данило Александровичъ Меншиковъ	А. Клѣшевскїй
его сынъ, майоръ царскѣи гвардіи	
Кнѣзь Велиминовъ, бригадиръ маорос- ейской колѣгии	О. Осиповичъ
Кнѣзь Скорняковъ-Писаревъ, генераль и предсѣдатель тайнои канцеляріи въ Петербургѣ	К. Подвысоцкїй
Кнѣзь Бутурлинъ, властитель дому въ Петербургѣ	П. Парадїицъ
Румянцевъ, майоръ прибочной гвардіи цари	И. Рукицкїй
Артемїевъ-Максимовичъ, адют. царскїй	В. Гулевичъ
О. Нилъ, архимандритъ елецкїй	С. Санѣцкїй
О. Самборичъ, игуменъ общества свято- троицкого	О. Осиповичъ
Темплїицкїй петро-лавловскїи крѣпости.	М. Кирїицкїй
Пѣкарь придворнїи цари	С. Новїцкїй
Павло Полуботокъ, наказнїй гетьманъ	И. Виберовичъ
Гавна, его жѣнка	А. Осиповичева
Маруся, его дочка	И. Виберовичева
Мелася, старѣя пѣтушка Марусѣ	М. Романовска
Ульяна Толстѣй, жѣнка графа Толстѣй, а дочка покойного гетьмана Ско- ропадского	Е. Подвысоцка
Иванъ	

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ що дни (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-й годины по полудни. Листопадный додатокъ „Библиотека паванамъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю и переимену разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ у Львовъ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Воротынецъ ул. Кар. Людвига 9. У Вильяма Naumann & Vogler, Wallstraße 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalak I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфуртѣ у Гамбургъ M. Naumann & Vogler G. L. Dahn & Co. Предплата на „Дѣло“ и принадлежность за инсераты платитъ у Львовъ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрію: за Заграничною: на цѣлый рікъ . . . 18 ар. на цѣлый рікъ . . . 24 ар. на полъ року . . . 9 ар. на полъ року . . . 12 ар. на четверть року . . . 4-50 ар. на четверть року . . . 6 ар. на мѣсяць . . . 1-50 ар.

У Львовъ: на цѣлый рікъ . . . 16 ар. на полъ року . . . 8 ар. на четверть року . . . 4 ар. на мѣсяць . . . 1-35 ар. Редакция, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатаємъ відъ-ий відъ порта — Експедиція членъ коштівъ 8 ар. а. в. Оголошення приймаються по цѣнѣ 6 ар. відъ одного стрічки печаткою, въ рубр. „Надбавки“ по 20 ар. а. в. Подати числяться по 10 ар. відъ стишка.

Зъ днемъ 1 (13) жовтня почався новий чвертьрічъ видавництва „Дѣла“ зъ „Библиотекою паванамъ повѣстей“. Просимо П. Т. Предплатниківъ, щоби зволили якъ найкорше присылати записки и предплату.

Загальні Збори „Народної Торговлі“ у Львові.

Вчорашній Загальні Збори „Народної Торговлі“ відбулися при мѣрливій участі членівъ, здебільшого, що на порядку денному не було важливого предмету.

Засѣданье Зборівъ відкривъ предсѣдатель управляючого совѣта о. Евгений Дудкевичъ короткою промовою, въ котрій насампередъ експонатувавъ, що доповнено всѣхъ формальностей и що число зібранихъ членівъ достаточне, щоби відкрити засѣданье, а відтакъ подавъ коротенький поглядъ на сегоднїшній успіхъ товариства. Бесѣдникъ зазначивъ, що сегоднїшній успіхъ бувъ трохи менше користний, якъ попередніми роками, але не злий. Причиною, що успіхъ бувъ, якъ сказано, трохи менше користний, було то, що власти фінансові и податкові своїми вимогами дуже обтяжують товариство; на послѣдокъ и то, що загальний переполюхъ за-для ширенихъ вѣстей возняхъ ослабивъ значно загальні купецькі кредити того року. Та мимомовно того успіхъ товариства таки не бувъ злий и оно могло-бы ще більшу розвинути діяльність, наколи-бы могло скласти більше фінанс и завести въ своїй Торговлі ще інші товари, не лише коловійальні, якъ солі, насту, зерно, особливо товари такі, що кочне потрібні для селянъ. До того потрібні більшого капіталу, а капіталъ збільшитися тогді, коли прибуде більше членівъ. Бесѣдникъ отже висказавъ бажанье, щоби члени товариства старалися всіми силами придбати якъ найбільше новихъ членівъ. По тихъ словахъ предложивъ Зборамъ вибрати на часъ засѣданья предсѣдателя, его заступника и двоє секретарівъ.

Вибрано одногослосно предсѣдателемъ Зборівъ Впр. о. крп. Мартина Пакижа, заступникомъ предсѣдателя проф. Даміана Гладилевича, а секретарями пп. Климъ Устїновича и Луцка.

Зъ порядкомъ давнього відчитавъ даректоръ п. В. Нагбрынь.

Справозданье управляючого Совѣта Народної Торговлі за одинъ рікъ 1887-8.

Высокодостойні Члены!

Зъ припорушення Совѣта управляючого збираю голосъ, щоби вислухати его здати справу въ господарки Вашимъ майномъ, зложенымъ въ его руки. Справозданье то, котре Вашому судови тутъ предлагаемо, обіймає админ. рікъ

1887/8, т. е. часъ відъ 1 липня 1887 по конець червня 1888.

Поки перейдемо до спеціальнихъ датъ, що обходять наше товариство, позволю мені попередити то кількома увагами загального значення, а именню пригадати на ті обставини, якій впливати можуть користо або некористо на остаточний результатъ кожного господарства.

Загально вѣстною рѣчею єсть, що на результатъ господарствъ якъ поодинокихъ людей, такъ и на господарства колективні мають впливъ: ситуація політична, ситуація загально економічна, нещастя елементарні, добра або лиха адміністрація и т. п. причини. Щоби отже докладно осудити результатъ осягнений нашимъ товариствомъ въ роцѣ, за котрий складаємо се справозданье, належить взяти відъ розвагу ті обставини, о якихъ мы отсе згадали.

Загальний застій въ свѣтѣ промисловості, викликаний неспівною політичною ситуацією, що тривала безъ перерви цѣлий минулий рікъ, відбився такожъ некористо на торговлі и промислѣ. Зъ одной стороны неспівність о завтра відбирала відвагу до більшшихъ підприємствъ промисловихъ въ загаль, знеохочувала до заключень купецкихъ и промисловихъ інтересівъ на більшій розмѣр, приневолювала інституції кредитові до здержаности въ удѣлюваню кредитівъ; — зъ другой стороны шруба фискальна підносила цю разъ выше податки и додатки не тільки відъ підприємствъ промисловихъ, але такожъ відъ кожного иншого оподаткованого підприємства и труду.

Неспівна ситуація політична викликала здержаність въ удѣлюваню навѣть звичайнихъ купецкихъ кредитівъ и то такихъ, якій відъ многихъ лѣтъ були въ звичаю. По-при все то цѣны товарівъ коловійальнихъ підносилися майже зъ кожнимъ днемъ, а при де-котрихъ и то головнїшихъ доходила до небудувалон высоты. При кавѣ н. пр. зароблялося въ роцѣ минулому ледви половину того, що въ лѣтахъ попереднихъ, а при цукрѣ, котрего консумція дуже значна, зароблялося хіба есконть улачуючи, — якъ хто мігъ — передъ властивимъ терміномъ.

Великою перепоною въ розвою нашихъ купецкихъ інтересівъ — и то не тільки відъ відъ товарівъ коловійальнихъ, але и иншихъ — єсть зависність відъ заграниччя и инчимъ неоправданий, що такъ скажемо, нїзмізмъ нашої публіки до товару чужого. Сей поглядъ нашъ не єдиноослосно до товарівъ та-

кихъ, якъ кава, чай, рижъ и т. п., котрихъ земля наша не видає, але до такихъ, якій край нашъ може продукувати або виробляти. Та зависність кунця нашого відъ заграниччя приневолює его приймати цѣны такі, якій ему за-граниччя подиктує, и зисати всякі шыканы агентівъ, а попытъ нашої публіки за заграничними товаромъ и виробами позбавляє край нашъ много гроша и відбирає охоту до плека-ня промислу краевого.

Зібравши попередню сказане коротко, можемо сказати, що цѣною минулого року бувъ бракъ відваги до заключуваня більшшихъ інтересівъ, утруднений кредитъ, висока цѣна товарівъ, високе ажіо и т. п. обставини, котрі нарушили нормальний хідъ інтересівъ промисловихъ — зъ другой стороны зновъ нещастя елементарні, що навіщали въ минулому роцѣ край нашъ. Далше, висока стопа податкова а низька цѣна продуктівъ рільничихъ зневолювали кожного до ошадности въ видаткахъ навѣть на потреби щоденного жити, а все то відбивалося некористо на такихъ підприємствахъ, якимъ єсть наше — зваживши ще и то, що край нашъ рільничій, а ріль о тѣмъ иншого знати не хоче, що кава, цукоръ и інші товари подорожѣли, або що державъ и край теперъ більше гроша потребує, якъ лѣтъ минулихъ.

То були-бы коротко представлені обставини, зъ якими въ мавувшомъ роцѣ кождий купецъ боротися мусѣвъ, а тымъ більше мы яко товариство, що працює въ більшшихъ розмѣрахъ и въ котромъ въ наслідокъ того всяка зміна нормального ходу інтересівъ, а такожъ зъ уваги на обовязокъ публічного складаня рахунківъ, підвищення стопа податкової дався чули.

Що товариство наше всѣ ті трудности терпѣло, о якихъ попередню мы згадували, переконує, доказомъ того єсть предложений Вамъ билансъ и та обставина, що въ фабрикахъ, домахъ торговельнихъ и фінансовихъ інституцій здобуло собі назву фирми солидон и виробило собі на случай потреби значний кредитъ.

Другимъ важнимъ дѣломъ впливаючимъ на результатъ господарки єсть органи адміністраційні, и тутъ сказати можемо, що въ тѣмъ віддѣлѣ хотѣ були ще деякі недостатки, однакъ наколи перенесемося мыслею въ перші роки жити нашого товариства и порівняємо зъ теперішнимъ станомъ нашихъ органівъ адміністраційнихъ, — то знайдемо межі персоналомъ нашимъ сили вже вироблені, способні навѣть до самостійного веденя ин-

тересу, якъ то показалося въ Перемышлі и Стрию, де начальниками тамошнихъ нашихъ складівъ суть бывші наші субекты, котрі повѣрене имъ дѣло ведуть успішно. Управляючий совѣтъ звертає спеціально увагу свою на вихованье переовалу службового и не щадить нѣтруду, нѣ видатківъ до осягнення сен цѣли, ведений тымъ, щоби черезъ випробований и справний персоналъ перевести інтереси нашого товариства справно и відповідно вимогамъ часу, вимогамъ кудуючихъ, а въ дальшій линіи, щоби виховати самостійнихъ нашихъ купцівъ, а цѣль така повинна оправдати значні видатки, ложені на адміністрацію.

Щоби ученикамъ, по-при практичної науцѣ въ складахъ нашихъ, подати можливість образоватися такожъ теоретично въ званю купецкомъ, посылался ихъ, на скільки то можливе, до шкѣль промисловихъ, а окрімъ того члени дирекції ознакомлюють ихъ зъ рахунковостю, товарознавствомъ и системою нашої адміністрації. Щоби практикантамъ ихъ часъ практики такожъ въ матеріальномъ виглядѣ улукшити и щоби відтягнути ихъ відъ постороннихъ впливівъ, заряджено, щоби мешкали у своїхъ начальниківъ на кошть нашого товариства. Зарядженье то показалося практичнимъ зъ кожного огляду и мы маємо надѣю, що видатокъ нашого товариства на тую цѣль принесе якъ ему самому, такъ и загальної нашої справі купецкій ожданій користи.

Щоби урядникамъ и слугамъ нашого товариства забезпечити ихъ долю на старій лѣта, уложено и введено регуляминъ пенсійного фонду.

Що-до відносинъ нашого товариства до самостійнихъ Торговель повѣтовихъ и крамниць, можемо сказати, що рухъ торговельний зъ повѣтовими Торговлями въ Сяноцѣ и Рогатинѣ бувъ въ минулому роцѣ незначний, а зъ повѣтовою Торговлею въ Самборѣ не мали мы жаднихъ купецкихъ зносинъ. Зношеня купецкій нашого товариства зъ товариствомъ „Карпатска крамниця“ въ Яблоновѣ були мѣрні.

Рухъ крамничний, викликаний и піддержуваний нашимъ товариствомъ, єсть въ краю нашомъ досить сильний, але до сего часу ще не удалося намъ сконцентровати его въ нашімъ товариствѣ. Причиною сего єсть въ більшій часті конкуренція жидѣвска, опера на принциппахъ не все и не конце моральнихъ, а такожъ и то, що товариство наше ще не въ силѣ удѣляти такъ значнихъ кредитівъ, якихъ крамницѣ жадають. Сконцентрованье креди-

Хроника духовної семинарії Львівскої відъ 1773 до 1888 року.

(Далше)

Рікъ 1872.

Дня 20. листопада т. р. консекрвавъ митрополитъ д-ръ Іосифъ Сембратовичъ въ архикатедральній церкви св. Юра о. Іоана Ступницкого, канцлера при митр. Консекрований єпископъ, на єпископа перемыського, по довшихъ протестахъ вишенихъ противъ его именованя до вайвышновъ духовної власті. Консекрований єпископъ приславъ до духовного заведеня для асисты и спѣваківъ питомцівъ 72 бутельокъ вина. Хроника записує жалъ питомцівъ відъ асисты, що 40 спѣваківъ, доставши вино въ свои руки, угостились нимъ відъ ч. 18, а асистѣ уже не стало.

Сего року була у Львові холера. Зъ настоятелівъ духовної семинарії авѣ зъ питомцівъ нѣхто не померъ.

Ректоратъ позволивъ того року питомцямъ їхати доми въ на празникъ Рождества Хр. Єсть то другій случай відъ основаня духовної семинарії, тому й записуєся въ семинарскій хроникѣ.

Рікъ 1873.

Дня 4. єчня т. р., коли сторожъ Василь на вечеру перезвонивъ, загубилося відъ звѣнка серце и мимомовно глядячи не нашлося більше. Закъ економъ Гетьманчукъ постарався о нове серце, звонивъ о. Л. Папанъ на офіції малымъ звѣнкомъ и будивъ питомцівъ по ко-

мнатахъ устно, а на колєгіи скликувалися питомці по коридорахъ „in die Schül heran“. За серце, що сховалося, вискучивши собі відъ рана до вечера звонити, засуджено питомцівъ на абстиненцію відъ проходу.

День праздника Іордану бувъ того року дуже красивый. Відъ початку мѣсяця єчня до 25. єчня була погода при +10° R.

Дня 23. марта т. р. упокоився Іолянъ Лавровскій, вице-маршалокъ краевого сойму, разомъ зъ своєю женою. Покойний, добрый рускій патріотъ, трудився много о добро свого народу, членъ многихъ русскихъ товариствъ, чоловікъ правого характеру, лишивъ по смерті загальний жалъ за собою. Похорони его вразъ зъ женою відбулися въ присутности высшего и низшого духовенства зъ питомцями и при участі численної руской и польской интелігенції. Домовину ведено зъ „Народного Дому“ на цвинтаръ Лычаковскій.

Дня 24. мая т. р. упокоився въ духовній семинарії о 61^й год. рано о. Фердинандъ Кордасевичъ, II-гій вице-ректоръ, на выбухъ крови, проживши 46 лѣтъ. Покойний бувъ сьномъ чест. доволитного першого пѣвця при церкви катедральній въ Перемышлі. Студій гимназіальній кончивъ въ Перемышлі, богословскій у Львові. Похорони покойного, котрий яко вдовецъ лишивъ троє сирѣтъ по собі, відбулися въ каплиці семинарскій при участі капитульнихъ крилошанъ, настоятелівъ, семинаріи и профессорівъ богословского факультету. По заупокійній литургіи и пращальнымъ словѣ, яке выголосивъ д-ръ Іосифъ Ле-

вицкій, пресектъ семинаріи, деигнувся похоронний похідъ при сумнихъ єпѣвахъ питомцівъ на цвинтаръ Городенцій. Покойний яко настоятель бувъ питомцемъ люблений, тому въ часѣ недуги доглядали его питомці по дняхъ и ночахъ, а по его смерті зробили мѣжъ собою на его похорони складку грошеву и постаралися о приємѣ для присутного на похоронахъ клера. Дуже прикро вразило питомцівъ, що ледви відъ покойнымъ застигла постѣля, а вже I-шій вице-ректоръ о. Л. Папанъ приказавъ „Гавсмайстрови“ Гетьманчуковъ фундушей рѣчи забирати до магазину.

Дня 10. червня т. р. упокоився Григорій Петровъ, питомецъ зъ I року по двѣхъ слабости въ шпиталю Піярівъ у Львові, проживши 23 лѣтъ. При похоронахъ покойного були настоятель духовної семинарії, рускій и латинскій питомці, котрі відрадовали домовину при єпѣвѣ на цвинтаръ Лычаковскій.

Великій при дорозѣ Лычаковскій будинокъ зъ костеломъ „Пірама“ званий, вимурувавъ 1751 р. Самуиль Глодзинскій, латинскій суфраганъ львівскій, для монахівъ Піярівъ, котрі въ тѣмъ будинку утримували „Collegium Nobilium“, конвиктъ и школы для польско шляхетской молодежи. По усуненю Піярівъ відъ Львова за австрійськихъ часівъ, перемѣнено той будинокъ на головний шпиталь. Чанъ Піярівъ оснувавъ въ XVII. вѣцѣ Іосифъ Casalanza, шляхтичъ непанскій. Піяри мають ровну одежу и уставу зъ Бзунтами, тому відъ давна ривалізують оба ті чины зъ собою.

Дня 5. липня т. р. відбувъ о. Л. Папанъ підчасъ вечерѣ питомцівъ ревізію відъ ч.

27, де мешкали питомці зъ III. року, и не знайшовъ нѣчого окрімъ кількохъ порожнихъ бутельокъ зъ сальцерової води

При кінці шкѣльного курсу т. р. відновлено зъ ініціативы о. Л. Папана такъ звану „гербстлерку“ (Herbstlehre), де питомці, котрі не поздавали испитівъ, примушені були підчасъ ферій въ семинарії лишатися. Про Доматину лишилося т. р. 23 питомцівъ зъ I. и II. р. на єрїяхъ у Львові.

Рікъ 1874.

Дня 1. листопада т. р. зібралися питомці на голосъ звѣнка въ музеумъ відъ ч. 44, де одинъ зъ настоятелівъ явивши почавъ читати розпорядженье що-до маючихъ завестися цензорівъ зъ III и IV року. Підчасъ читаня зробивъ питомецъ Г. неварочно гамбрѣ, а настоятель, взявши се за свою образу, фукнувся на питомцівъ. Межъ зібраними зробився більшій гамбрѣ, а его наслідки були такі, що 8 невиннихъ виключено зъ заведеня. Питомці зібравши на наряду, рѣшили солідарно станути въ оборонѣ виключенихъ товаришівъ. Въ понедѣлокъ рано удался всѣ питомці при великій слотѣ зъ университету до палаты митрополита. Митрополитъ не прийнявъ питомцівъ, але зібравъ въ сали засѣданя капитульний крилошане вислухали ихъ жалоби и питомці повернули до заведеня. Димісіонованихъ принято назадъ. Три днѣ відбувалися въ заведеню екскорти „Озваню и послуху“ а голосили вхъ ад носъ въ провизію запрошеній душпастирѣ оо. Василь Лопатинскій, Василь Залозецкій и Іл. Пачовскій.

(Далше буде.)

товъ крамничныхъ въ одной инстиутіи по-требувало-бы ще особно на тую цѣль и до значного капитала, якого товариство наше до сего часу на то обложити не могло. Въ минувшомъ роцѣ побирало товары зб складовъ нашихъ около 130 крамничъ, межи котрыми такожъ кілька крамничъ „Кулокъ рѣльничихъ“, якъ въ Бучачі, Гачові и н. Найбѣльшій рухъ крамничный есть въ Тернопольщинѣ, Коломыйщинѣ и Станиславщинѣ, мѣрный въ Дрогобычѣмъ и Стрыйскѣмъ, а слабый въ Пере-мыслѣмъ.

Цобы прийти въ помѣчь розвоєви ново-завязаного товариства „Гуцульска Спѣлка“ въ Коломыи, рѣшено приймаѣти его товары, имен-но вырѣбы гуцульскіи, въ комисіону розпро-дажъ по нашихъ складахъ.

По тыхъ кількохъ увагахъ загальныхъ перейдемо до спеціальныхъ. И такъ на пер-шомъ мѣсцѣ належитъ зазначити отворенѣе сегомъ зб черги складу нашого въ Стрию и закушю интересу одной зб найстаршихъ фирмъ купецкихъ въ Коломыи, именню склепу Ро-жаньскогого.

Складъ нашъ въ Стрию отворено, якъ и попередній складъ, на усилье домоганѣе на-шомъ патріотичной публики и мы обсадили его персоналъ, що прослуживъ въ товариствѣ на-шомъ довшій часъ, отже не ангажуючи свѣ-жихъ силъ. Та не можемо сего промовчати и зазначимо, що жадна зб нашихъ филій не за-знала такой агитаціи противъ себе, якъ власне филія наша въ Стрию, и то не только зб сто-роны приватныхъ особъ, але и зб стороны намъ несприхильнои періодичнои печати. Од-накъ энергія мѣсцевой и позамѣсцевой патріотичной нашої публики, потѣмъ комитету кон-трольного и членѣвъ администраціи поддер-жала сей нашъ складъ въ часахъ тои агита-ціи и онъ почавъ розвиватися що-разъ красше, хотяи все ще не процвітає такъ, якъ въ Стрию мѣгъ-бы.

Зб закушномъ склепу Рожаньскогого zabez-печено складъ нашъ въ Коломыи на лѣтъ де-сять передъ переносами, а такожъ для торгу одновѣдѣннѣе мѣсцѣ и локаль.

Не бѣдъ рѣчи буде такожъ згадати, що за-звыи нашихъ патріотѣвъ, чтобы отворити дал-ше нашъ филіальный складъ, не переставали и не перестаютъ. Управляючій совѣтъ не бѣдмо-вить тымъ патріотичнымъ зазвыамъ, коли на то позволяѣтъ нашъ капиталъ и коли подгото-виться одновѣдѣннѣе персоналъ. Найбѣльшу е-нергію въ тѣмъ дѣлѣ показавъ комитетъ для бѣдкрыти Народной Торговлѣ въ Снятинѣ, ко-трый зббравъ до теперъ звыжъ 100 членѣвъ и предложивъ управляющему совѣтѣви нашого товариства прияти тыхъ членѣвъ и отворити филіальный складъ нашъ въ Снятинѣ.

Управляючій Совѣтъ нашого товариства, дбаючи о то, чтобы складъ нашъ могли зб ча-сомъ заспокоивати всѣ потребности куцуючихъ, зачавъ мало-помалу вводити товары неколь-оциальный. И такъ впроваджено по-при товарахъ зельзѣныхъ (якъ косы, серпы, рѣзакъ) такожъ въ Станиславовѣ и Стрию бляшанъ начиня и деякии инши металевыи товары, потрібныи для у-житку домашнього. Пробыи тѣ выказали резуль-татъ добрый.

Справы товариства нашого полагодивъ управляючій совѣтъ на 14 засѣданяхъ.

Зб кѣнцемъ минушого адмян. року (т. 6. по 30. червня 1887) було членѣвъ 662; до того приступило новыхъ 29, а убуло, чи то че-резъ добровѣльное выступленѣе, чи черезъ смерть 24 членѣвъ, — такъ що зб днемъ 30. червня 1888 станъ членѣвъ выносивъ 667, зб вкладо-вымъ капиталомъ 35,567 зр. 80 кр.

Капиталъ оборотовый выносивъ въ тѣмъ роцѣ 143,042 зр. 74 кр.

Станъ вкладокъ щадничихъ зб днемъ 30. червня выносивъ 68,089 зр. 60 кр.

Оборотъ касовый досягнувъ цифру 711,171 зр. 31 кр. Зб торгѣвъ выручено суму 210,972 зр. 67 кр., т. 6., о 5000 бѣльше якъ минушого року.

На складахъ остало товарѣвъ по цѣнахъ закупна на суму 125,869 зр. 42 кр.

Станъ персоналу администраціиого зб кѣнцемъ минушого року бувъ такий:

Централь: 3 директоры, 1 бухгалтеръ, 1 ко- респондентъ, 1 помѣчникъ бухгалтеріи.					
Склады. Начальн. суб. касіерка прак. слуги					
Львѣвъ дирекція	2	1	3	1	
Станислав.	1	1	0	3	1
Перемышль	1	—	1	2	1
Тернополь	1	1	—	3	1
Дрогобычъ	1	1	—	1	1
Коломыи	1	1	—	2	1
Стрый	1	—	1	2	1

Разомъ отже зб дирекцію 44 особъ.

До школъ промысловыхъ ходило 6 прак-тикантѣвъ, а одного, Евгенія Кордасевича, ко-трый выслуживъ яко практикантъ чотири ро-ки, выписано на помѣчника торговельного и онъ заразъ по выписѣ обнявъ склепанъ свои матеріи у Львовѣ.

Въ складѣ контрольных комитетѣвъ

филіальныхъ зайшли змѣны: Въ Станиславовѣ именовано о. Мих. Семеновъ на мѣсцѣ крл. о. І. Латвиновича, а д-ра Ив. Ключенка на мѣсцѣ п. Ант. Ташиньского. Въ Тернополи и. Николая Плешкевича на мѣсцѣ проф. Ал. Барвиньского. Въ Стрию при новоотвореннѣи складѣ именовано членами контрольного ко-митету о. Юл. Федусевича, проф. Ив. Вахня-нина и п. Тому Красуцкого.

То було-бы въ коротцѣ представленѣе справоздаче наше зб дѣяльности нашого то-вариства за адмян. рокъ 1887/8, якъ предла-даемо до Вашего осуду и котре доповняє предложенный тутъ билансъ. Совѣтъ управ-ляючій предладає Вамъ то справоздаче зб повнымъ пересвѣдченнѣемъ, що занимає дѣ-лами товариства нашого совѣтѣви и посвящая трудъ свой въ тѣй вѣрѣ, що посвящая его та-кожъ справамъ народу нашого. Наша Народна Торговля есть товариствомъ, повнымъ силъ жизненныхъ, однакъ чтобы могла такъ розви-нутися, обяла всѣ галузи нашого купецтва, и чтобы осягнула цѣль свою, потреба, щобъ цѣлый нашъ народъ взявъ участъ въ праці надъ розвоємъ тои нашої инстиутіи.

По одчитаню справоздания розпочались дебаты:

Д-ръ Павенцкій зажадавъ — зб огля-ду на то, що якъ въ промовѣ предсѣдателя управляющего совѣта такъ и въ справозданю було сказано, що высокій податокъ булы одною зб причинъ, що станъ товариства булы того року менше корыстный — поясненя, чи въ би-лансѣ есть де выказана высота уплаченного по-датку. На то бѣдповѣвъ бухгалтеръ п. Воло-шиневичъ, що сума та не выказуєся спе-ціально въ билансѣ, бо мѣститься въ иншихъ числахъ. Проф. Гладилевичъ зажадавъ поясненя, чи сегодѣшний податокъ уплачено, чи нѣ. На то бѣдповѣвъ п. Волошиневичъ, що податокъ зарѣбковый уже заплачено, а треба ще заплатити податокъ доходовой, и что не заплачена часть вычислена до чистого доходу. На замітъ д-ра Павенцкого, що дирекція „На-родной Торговлѣ“ повинна старатися о то, щобъ власти финансовъ и податковъ вымѣряли якъ найменшій податокъ, бѣдповѣвъ п. Нагѣр-ный, що дирекція робить въ тѣмъ напрямѣ все, що може, рекурсе и т. д., а что-до не-оплаченного ще податку, то бѣдъ залаче-ный, коли дотычній власти его вымѣряѣ.

Д-ръ Калитовскій запытавъ дирекцію, длячего она не розбѣдала членамъ билансу на кілька дѣль передъ Загальными Зборами. П. Нагѣрный бѣдповѣвъ на то, що дирекція не зробила того, бо се вымѣряло-бы великихъ трудовъ и коштовъ два разы высылати би-лансы: передъ зборами и по зборахъ разомъ зб справоздачѣмъ принятымъ зборами.

Редаторъ Белей зажадавъ поясненя позиціи дебиторѣвъ: хто тѣ дебиторы и якъ сто-ять справа зб ними? П. Нагѣрный бѣдповѣвъ на то, что сегодѣшний дебиторы тѣ самы, що булы и давнѣйше: передовѣсѣмъ повѣтовъ Тор-говлѣ въ Рогатинѣ, Сяноцѣ. Впрочѣмъ бѣдла-кавъ п. Нагѣрный до контрольного комитету, котрый справу дебиторѣвъ точно розсѣджу-вавъ и може дати наилучшій поясненя. Проф. Сивулякъ заявивъ насампередъ именню контрольного комитету, що члѣва въ билансѣ зовѣсѣмъ вѣрныи и находяться такожъ въ кни-гахъ товариства, отже что-до вѣрности билан-су нема нѣякого сумнѣву. Що же до самыхъ дебиторѣвъ, до котрыхъ належатъ якъ повѣто-выи Торговлѣ такъ и приватныи лица, то коми-тетъ контрольный пересвѣдчився, что они зо-вѣсѣмъ певныи. Мѣжъ дебиторами есть заанга-жованыи Воловныи зб Дрогобыча, але и что-до него товариство забезпечено, бо мае на по-крытѣ книжечку закладу на имя его жены, а бѣдтакъ же и интабуляцію на его дѣмъ. Од-накъ на теперъ не можна же въ сѣй справѣ нѣякого певного сказати, бо процесъ же не скѣнчився. П. Нячай дѣдавъ до сего поясне-ня, что въ тѣй рубрицѣ суть и дебиторы, для котрыхъ товариство посередничать, спроваджу-ючи для нихъ товаръ безпосередно зб фабрикъ або зб продуцентѣвъ, але дотычній сумы силачуються правильно найдалѣше до кількохъ недѣль або до мѣсяца.

Проф. Бѣчай поставивъ внесенѣе, чтобы дирекція Торговлѣ розсылала на будуще би-лансы членамъ на двѣ недѣль передъ загаль-ными зборами. Се внесенѣе змодификувавъ ред. Белей, зб огляду на трудности и кошты розсылки, въ тѣй способѣ, чтобы дирекція, вы-печатавши билансы на двѣ недѣль передъ за-гальными зборами, оголосила въ часописѣхъ, що билансъ уже готовый и хто зб членѣвъ хоче его мати, може бѣдстати черезъ канцеля-рію дирекціи або лично або, якъ того зажадає, почтою. П. Бѣчай пражилывъ до сен поправки и ен ухвалоено.

Потѣмъ слѣдувало справоздаче контроль-ного комитету. Въ примѣни того-жъ комитету заявивъ устно п. Врецьона, що комитетъ ча-сто шконтрувавъ книги, вглядавъ въ дѣло-водство, заглядавъ до складу та магазину и за-вѣсѣмъ находивъ все въ порядку. Коли знай-шовъ яку дробную неправильность, то повѣдо-млявъ о тѣмъ заразъ дирекцію и справа за-разъ або выяснилась або була бѣдповѣдно по-лагоджена. П. Врецьона выѣсъ отже, чтобы Зборы приняли билансы до вѣдомости и дали управляющему совѣтѣви абсолютію.

Проф. Бѣчай зажадавъ, чтобы контроль-ный комитетъ за каждый разъ своа контро-льнѣе выговлявъ письменне справоздаче и до-лучавъ его до актѣвъ. Сему внесеню проти-вилось кількохъ бѣдѣднѣе, доказуючи, що комитетъ контрольный за каждый разъ запи-суетъ и безъ того свою контролю въ книгахъ товариства, отже выговляюуе ще окремо-го акту есть злишне. По довшій дебатъ при-нято внесенѣе п. Белей, чтобы контрольный

комитетъ на загальнѣи зборы выговлявъ письменный актъ, въ котрѣмъ навѣвъ-бы су-марично справоздаче зб своаи рѣчнои дѣяль-ности и своаи внесеня.

Потѣмъ принято до вѣдомости билансъ, удѣлено управляющему совѣтѣви абсолютію и ухвалено марку презенціу для членѣвъ управляющего совѣта въ тѣй самѣй высотѣ (3 зр.) якъ и минушого року.

До комитету контрольного выбрано на слѣдуючій рокъ п. д-ра Юл. Целевича, И. Сивуляка и Гр. Врецьону.

На тѣмъ закѣнчився порядкъ дневный засѣданя, а вызвалася ще дебата надъ тымъ, чи управляючій совѣтъ мае доповнитися до 10 або до 12 членѣвъ. П. Нагѣрный по-яснивъ, что на основѣ статутѣвъ мае управ-ляючій совѣтъ право доповнитися провизорично до 10 членѣвъ, коли одинъ зб совѣтникѣвъ або уступитъ або умре, а что одинъ зб членѣвъ совѣта уступитъ, то совѣтъ мае право доповнитися провизорично о одного.

Позаякъ справа доповненія совѣта не стояла на порядку дневнымъ а побѣла стату-тѣвъ не можна було еи рѣшати, то п. Бѣчай подавъ лише до вѣдомости совѣта, чтобы бѣвъ на слѣдуючыхъ загальныхъ зборахъ поставивъ сю справу на порядкъ дневный. Тому сирѣ-тивився о. Костецкій доказуючи, что со-вѣтъ не мае потребы доповнитися, бо и такъ теперѣшня каденція управляющего совѣта кѣн-читься за два роки. Справу сю лишено до порѣшенія управляющему совѣтѣви.

Пѣдъ конецъ п. Дуда порушивъ ще спра-ву комитаты до сѣдѣданъ пра „Народной Тор-говлѣ“ у Львовѣ в радиѣхъ перенести ен въ ин-ше корытѣннѣе мѣсцѣ. П. Нячай пояснивъ, что на великій зыскъ зб комитаты до сѣдѣданъ не можна рефлексувати, а удержувъ ен лѣше зб конечности, по перше, что люди, котры при-ѣзжаютъ зб провинціи а хотѣли-бы въ Торговлѣ вышита вина, не мали-бы дѣзайти, а по дру-ге, Торговля не мала-бы права дробною роз-продажи напѣткѣвъ, котры все-таки приносятъ бѣй значный дохѣдъ. Впрочѣмъ комитата сама собою оплачуєся. Що-до перенесенія ен на ин-ше мѣсцѣ, то нема до того бѣдповѣдного ло-калю.

На тѣмъ закѣнчивились всѣ дебаты а пред-сѣдатель Вп. крл. о. Пакижъ, подякувавши за честь заявленю ему выборомъ на предсѣд-ателя и пожелаючи товариству якъ наибѣльшо-го успѣху, что може выйти лише въ корысть цѣлому народовъ, закрывъ засѣданѣе.

Письма зб Сербіи.

Бѣлградъ д. 17. ст. ст. жовтня 1888.

[Сербія бавиться. — Торжество въ честь В. Караджича. — На политичной могилѣ М. Гарашанина. — Чи роззо-дови конецъ?]

Колѣи яке правительство хоче бѣдвернута бачность народу бѣдъ хвилевыхъ справъ вы-тѣрѣжихъ, то устроює всякій торжество або выправляє авантуры въ заграничній политичѣ, и. пр. высылаетъ военныи экспедиціи до Африки, чтобы только за той часъ, доки прилодна думка не утихомариться, перевести якѣсь свои намыры у внутри державы.

Политики тои вычислились дуже добре в нашии министры зб партіи т. зв. гудѣденовой. Року 1882, коли заворушенѣе зб причины справъ зельзѣннихъ було наибѣльше, оголоси-ли Сербію королевствомъ, урядили для на-роду великій торжество и законъ народъ тѣшав-ся, что по чотирохъ соткахъ лѣтъ неволѣ мае зновъ укороновану голову, и законъ поеты ин-сали ямы на бѣдновлену корону Неманячѣвъ, вѣщующу Велику Сербію зб вѣсма провинціи-ми царя Душана, — министерство „напред-някѣвъ“ переводило за той часъ въ скуштинѣ найважѣйшій змѣны безъ великихъ дебатѣ. „Чого хоче Сербія? Має вже королевство, не бавомъ мати-ме зельзѣнцію... все йде добре... только радикалы бачутъ все черно“ — крича-ла партія урядова. Корона и зельзѣнція на хвилю отуманили народъ, а напредняки за той часъ готовили ему рвану экономичну.

И теперъ, коли справа розводу короля занала тутъ всѣ умы, устроюють надрѣзѣншій торжество въ честь давнѣйшихъ славныхъ ли-царѣвъ и писателѣвъ. Нѣчо противъ того не маємо, але и разумѣмо, зб-вѣдѣи наразъ теперъ пришло Сербіи що-хвиля отдавати честь старѣи.

Въ дѣдъ 8, 9 и 10 ст. ст. версеня бѣдбува-лося въ Бѣлградѣ торжество въ честь Вука Караджича (1887 р. минуло сто лѣтъ, якъ уродився). Въ тыхъ-же дняхъ въ Карловѣ въ Банатѣ бѣдбувано памятникъ Тодора Пав-ловича, першого редактора Летописа Серб-ского Матицѣ въ Новѣмъ Саѣ, котрый най-бѣльше причинивъ до того, что Сава Текелія лишиль капиталъ свой на тую инстиутію. На торжествѣ тѣмъ була заступлена и Сербія. Д. 18 ст. ст. версеня булы въ Смедерѣвъ торже-ство 50-тыхъ роковинъ смерти Даматра Да-видовича, на котрѣмъ булы репрезентованѣ: правительство сербске, академія, всякій кор-порация. Д. Давидовичъ булы политичнымъ дѣ-телемъ въ бѣддроженю молодой державы пѣдъ княземъ Милошемъ и першимъ редакторомъ урядового нѣвъ органу „Српске Новине“. „Кю-ло жаха ча“ (кѣлюбъ джѣкѣвъ) устроивъ великій перегоны конѣи, на котры урядъ вы-славъ своихъ заступникѣвъ: хлопъ дѣтали на бѣстрыхъ коняхъ, а бѣлградскій панове бѣли брѣва и раздавали грошѣ: нагороды короля, министра войны и т. д. Комитетъ для поста-вления памятника братамъ Недичамъ, котры, боронячи монастыря Чокешину полямъ цѣвѣтѣи суботы 1804 р., вызвавъ до складокъ. Якъ бачите, наилучшихъ людей напредняки выносятся передъ очи народу, чтобы забавити его манушнѣю, а чтобы забуду на часъ нѣ-вѣшный. Чужіи газеты розписуєся, якъ то въ Сербіи весело, якъ Бѣлградъ бавиться... на грѣбахъ бѣдѣвъ своихъ, а народъ мовчѣтъ..

и розводова справа може пролетѣти надъ его головою, якъ вѣтеръ надъ кладовищемъ... за-трасти колькома конарами, поваляти колько хрестѣвъ зб могилъ сербскихъ надѣвъ — и зновъ буде тихо.

* * *

Торжество Вука Ст. Караджича було наибѣльшимъ, потрясло цѣлымъ на-родомъ въ Сербіи и на хвилю розпогодило чо-ло его. Правительство вызначило 10,000 фран-ковъ на кошты торжества, а держава сербска, что до 1868 року кидала анатему на дѣяль-ность Вука, прославила его якъ наилучшого сына своего.

О дѣяльности Вука можна бѣ писати цѣ-лѣ томы. Реформаторскій его працѣ зрястимо тутъ въ колькохъ словахъ: 1) Вукъ ударивъ на мертвыи языкъ сербскій въ литературу, и сказавъ, что литература муситъ писатися для цѣлого народу, отже въ его власнѣмъ языкѣ Цобы показати, якъ выглядѣе той языкъ, зб-бравъ Вукъ пѣсви народный, котры сѣдували Европу, здобили признание Европы для націи; нальныхъ правъ сербскихъ и поставили серб-скій народъ на рѣвнѣ зб грецкимъ яко бѣт-комъ поєзій Гомеровскон 2) Державяєся пра-вила: „ниши, якъ говоримъ“ и „кѣлькокъ зву-ковъ, только буквъ“, Вукъ выкинувъ зб ста-рой правописи сербской всѣ „ѣ“, „ы“ и т. д., а лишивъ только, что показалося потрібне до вымовы, зб латини взявъ одну букву, конце потрібне „ј“, и тымъ чинѣмъ давъ народовъ сербскому такую добру правописъ, яковъ, по думкѣ наибѣльшихъ нѣвѣшнихъ филологѣвъ, не мае нѣякій другій народъ.

Торжество почалося д. 8 ст. ст. версеня, а звѣстѣи его выстрѣлы зб гармѣтъ на крѣ-пости бѣлградскѣи. Другого дня була велика служба В. зб парастасомъ, а правила: митро-политъ, два епископы, 20 священникѣвъ и 2 дѣяковъ. Потѣмъ всѣ корпорации удѣлились, не-суча творы Вука „Словаръ“ и „Пѣсви народ-ный“, передъ памятникъ князя Михайла, ко-трый наибѣльше бѣдбравъ Вука, а зб-вѣдѣлъ передъ университетъ, де министеръ просвѣты д-ръ В. Джорджевичъ державъ промову. По полудни проф. Іованъ Рошкеничъ мавъ бѣсѣду въ университетѣ, а вечеромъ було талеєе представленѣе въ театрѣ зб „Апоѣгеозу Вука Караджича“ въ чотирохъ образахъ, що пред-ставляли его житѣе, дѣяльність, терпѣня и славу. Дня 10 ст. ст. версеня Ст. Новаковичъ, министеръ-президентъ въ Царгородѣ, державъ промову въ академіи, а вечеромъ бѣдбуєся ве-ликій пѣръ. Бѣлградъ цѣлый булы пристро-енный хоругвами сербскими, а министерство просвѣты, театръ, университетъ и т. д. булы цѣлы въ вѣщѣхъ. (Короля Милана не скор-тѣло бѣдѣ той часъ прѣхѣтѣа.) Грозда мѣ-ста Бѣлграда осцувала „Вуковъ фондъ“, зб котрого мають высылатися филологи на даль-шій студіи за границю.

Вукове торжество мало бути пансербске, котрому бы мовы величезне ехо второвала цѣла Славянщина. Дѣяльність Вука мала ве-ликий вѣлытъ на цѣлу Славянщину, бо кромѣ кружившюя вже идеѣ взаимного обѣзнанія сла-вянского, она наибѣльше посунула напередъ бѣддрожѣе полудневою Славянщины, а и ны-нѣ же она повинна служити за зѣрѣ деякѣмъ народамъ славянскимъ. Оѣдъ народѣвъ сла-вянскихъ не було нѣякихъ бѣдпоручникѣвъ, кромѣ высланикѣвъ князя Кобурга. — не було навѣтъ братѣвъ зб всѣхъ сторонъ дужон колысь державы сербской. Не бачили мы тутъ сыновъ убогой Босны и гористон Герце-говины, соколѣвъ лицарской Черногоры, и „сирѣтѣвъ“ зб-пѣдѣтъ ярма турецкого въ Ста-рой Сербіи. Навѣтъ такъ великій день, якъ Вуковъ, не мѣгъ сполучити ихъ... до пѣвѣш-ной Сербіи не хотѣсь намъ заглядати.

Кли народъ бавився и гулявъ „коло“ передъ памятникѣмъ князя Михайла, намъ у-дущи стогнала найновѣйша пѣсѣва Володимира Іовановича, что кляче въ рѣспуцѣ:

„Залудъ споменица, залудъ мртве стѣне,
Када живыхъ нема, да мртве за мене!“

(Дармъ памятникъ, дармъ мертвыи стѣны,
когда нема живыхъ, чтобы мертвыхъ заступили.)

* * *

Смерти суть всякій: одныхъ ховають мер-твыми а другихъ исторія ховає — живыми. До живыхъ похороненыхъ належитъ и всемо-гутчій колѣисъ президентъ министерѣвъ, провѣд-никъ напреднякѣвъ, а нынѣ королевни найне-навѣстѣйшій — Милотинъ Гарашанинъ. И нѣкому сербскій народъ не вымысѣвъ зб бѣльшомъ радостѣе могли, якъ ему, и нѣко-го не буде руина Сербіи довше памятати, якъ его. Людямъ, что возносятся по-надъ товцу, пише исторія некрологѣи. А якъ же не напѣ-сати некрологу чѣловѣку, котрый сѣмъ лѣтъ правивъ долею Сербіи?

Исторія политичной дѣяльности М. Гарашанина показує, что его тримали при кермѣ такѣи стовпы, якъ: интрига, груба сила, недо-стача всякихъ высшихъ принципѣвъ и оглядѣвъ на державу и народъ. Высша идея нѣколи его не вѣла, а въ борѣбѣхъ зб противниками не помѣгавъ и найогидѣйшимъ средствомъ. А наслѣдки его управы? Ого: прогнанныи ав-торитетъ скупштинѣи, убита вѣра въ справед-ливѣсть и законъ, до minimumъ введенный авто-ритетъ власти, розширена коррупція, недо-тѣзмъ, розтрата майна державного и бѣдворѣ-ные кредиту державного, розстрой финансѣвъ, бѣдбувалыи авторитетъ краю и найкѣкомы-нѣйшѣе сплѣмленѣе оружія сербского... То не-крологъ чѣловѣка (гл. „Ođjek“ ч. 108 с. р.), котрому черезъ сѣмѣ лѣтъ была брѣва жѣдѣва-ея прѣса у Вѣдин и въ Пештѣ, а за нею и бѣльшѣе прѣсы европейской. Нынѣ онъ ле-житъ убитый, а згинувъ бѣдъ власного мѣча — интриги. Хто сѣе вѣтеръ — збѣирає бурю.

* * *

Розвѣдъ королевскій уже нѣвыи скѣнчивеный. Якъ грѣмъ зб немого неба ударивъ тутъ лѣсть митрополита, котрымъ затвердавъ

розв'яз. Митрополит — мусів. Одного дня король явився до митрополита з жагавим розв'язом... наступила сцена з єпископами... на другий день розв'яз був уже оголошений.

Та чи вже коєць д'їла? Заступник королеви Пирочаєв удався до Царгороду до патріарха, а королева має вивести ц'їлу справу передь собор, котрий має бути скликаний з винятків Росії.

В. Ж.

Всесвітній організаціи Жидів.

(Конець.)

Послѣдніми роками підприємця в'їденська „Alliance“ акцію, котра стремить до збудування галицьких Жидів нового терену до в'їснення їх в саме ядро населення і до скрѣплення їх могоучого впливу і значення так, щоб їх н'їяка сила не могла вже з того становища вишкертати і одолѣти. Она задумала зробити з галицьких Жидів рѣшучий крокъ, перемѣшати їх зовсѣм з сѣльським та маломѣщанським населенням, середь котрого они зумѣли бы своїм вродженим сиритом сѣчась здобути собі перевагу в всѣх, а передвѣсти економічних односинах.

В р. 1883 визначила она 1000 зр. рѣчно на стипендію для чотирох учеників рѣшучих школи в Ягольниці, в короткѣм однакъ часѣ дѣйшла до пересвѣдченія, що тою дорогою не дѣйшла-бы до цѣли. „Alliance“ спбавала, що школа рѣшучих дала бы тѣмъ кѣлькомъ стипендістамъ факове образованье, з котримъ могла-бы стати офіціалістами при бѣльшій сѣльськѣмъ господарствѣ, але не научила-бы їх жити з рѣшучою на кѣлькохъ моргахъ поля, не сотворила-бы окремого стану малыхъ жидѣвскихъ рѣшучихъ. Практика виказала виняткамъ тои акціи, що сѣлянського господарства треба передвѣсти учинити практично з плугомъ, раломъ та бороною, що треба перше бути робѣтникомъ рѣшучимъ, щоб одатъ можна було господарити на кѣлькохъ моргахъ ґрунту.

„Alliance“ вибрала отже тую другу, практичну дорогу. Она порозумѣлася з кѣлькома властителями в посесорахъ дѣбръ и вислово до нихъ по кѣлькохъ и кѣльканайцѣхъ жидѣвскихъ хлопцѣхъ на практичну науку рѣшучинства. Мѣжъ товариствомъ а тѣми властителями дѣбръ станула така умова, що товариство зобов'язалося вислати тѣхъ хлопцѣхъ на їх мѣсце призначенія, заосмотрити вѣ потрібну одѣжъ и оплатити учитѣльствъ, котрі удѣляли-бы имъ конечныхъ для малого господарства вѣдомостей, а властелѣ дѣбръ зобов'язалися прийняти їх на харчъ и помешканье и уживати до всякихъ робѣтъ коло господарства, котрі бы могли дати имъ рутину и повну практику господарству.

В р. 1885 оголошила „Alliance“ рѣшуче зголосувати на тѣхъ рѣшучихъ кѣльковѣ и сѣчась зголосилася до 700 петентѣхъ, з котрихъ 120 заразъ одержало мѣнцу. Суть то перші пѣньери жидѣвского елемента середь малого рѣшучого господарства в Галичинѣ.

Розпочате дѣло постунає екорю впередъ. Жиди мають чимъ фореувати. Вѣ одѣмѣ роцѣ 1886. видала „Alliance“ на Галичану 26,222 зр., а жертви на тую цѣль плунути все обильно. Жиди знають, на що дають, знають, що грѣбъ ихъ не пропаде, а звичаєсь успішными результатами в скрѣпленю пан юдазму на землі, котра, на жалъ, для нихъ лишъ плыве вниѣ медомъ и молокомъ.

Та не лишъ на рѣшучество звернула увагу „Alliance“, але такожъ и на ремесло та рукодѣльництво. Жиди мають и то поле загорнути для себе и виперти останки християнського мѣщанства.

У Львовѣ існує жидѣвська фундація Бернштайна, котра має задачею уможливити жидѣвскѣмъ молодѣжи науку ремесла. Позаякъ средства тои фундації не дуже були обильні, тожъ скрѣпила єи „Alliance“ в р. 1884 сумою 10,000 зр. Теперъ умѣщає фундація таа рѣшучо по 43 жидѣвскихъ хлопцѣхъ по рѣшучимъ ремѣсничимъ вѣрстатѣхъ.

Щобъ науку рукодѣльництва мѣжъ Жидами посунути ще бѣльше впередъ, зобов'язався одинъ жидѣвскій филантроп поставити своємъ коштомъ в Краковѣ окремай великій будинокъ, в котромъ має мѣститися жидѣвська школа ремѣсничая и в котромъ має стати кѣльканайцѣхъ вѣрстатѣхъ, а звѣстний баронъ Гиршъ заразъ причинився до тои цѣли даткомъ 25,000 зр. Значить, дѣло побѣде скоро впередъ.

Такий то оргавичний трудъ Жидѣв. Можъ бѣ послужити нагляднымъ образомъ, до того веде солідарнѣсть, сильне зрозумѣнне єдиного цѣли и витривала, нѣчимъ неодолима праця надъ власнимъ подвѣсненємъ и скрѣпленємъ.

Судротивъ тои сѣлянскои акції Жидѣв. вимѣреной якъ-разъ вѣ саме ядро нашого сѣлянства и мѣщанства, стоить християнська єуспѣльнѣсть слаба, незорганізавана и розбита єуперечностю національных и єуспѣльнѣхъ інтересѣхъ. Чая побѣда вѣ тѣхъ нервѣхъ борѣ — єе не тяжко вже зъ горы одгадати.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вѣчерашнѣмъ засѣданнѣ палаты послѣдъ одбулося друге и третє читанье закона о кредитѣ войсковѣмъ. Іменемъ антисемитѣхъ заявивъ пос. Тіркъ, що бѣ и єго товаришѣ єе будуть голосувати за сѣмъ закономъ, бо податники вже не вѣ силѣ зносити такъ великихъ и безустаннихъ тягарѣхъ. Варѣть — казавъ євѣдникъ — вийшло то предложенье одъ правительства а бѣзъ боѣсья, щобъ то

правительство не зѣрвало союза зъ Нѣмеччиною а бѣзъ побѣсья и того, що кредитъ сѣй буде лишъ „швидлемъ“, котрий нарѣкъ зновъ повторѣсь. Слова тѣхъ величали вѣ палатѣ велике невдоволенье. Одѣла ухвалено кредитъ вѣ другѣмъ и третѣмъ читаннѣ.

Пос. Серватовскій повѣдомивъ палату, що складає свѣй мандатъ. При кѣнци засѣданія поставивъ пос. Штайнвѣндеръ интерпелляцію вѣ справѣ уживанія єловѣського языка. Слѣдуюче засѣданье одбудѣсь доперва вѣ вторѣхъ.

Кореспондентъ „Narod. List-ѣвъ“ доносить до згаданѣи газетѣ, що єсть уповажненій заявити, що рускій клубъ не розважався а існує далѣше и належить до правѣдъ. Кореспондентъ той не каже, хто єго уповажнивъ до такого заявленія, але коли то правда, то було-бы то все таки характеристичнымъ, що рускій клубъ, маючи прецѣ до розпорядимости власну руску прасу вѣ краю, шукає одѣла ажъ черезъ Прагу для даванія знаку свого житя. Хѣба вже для Чехѣхъ єсть бѣльшой ваги фактъ, що рускій клубъ ще існує, якъ для Русинѣхъ? Або може рускому клубови залежить лишъ на тѣмъ, щобъ Чехи о нѣмъ знали?

Межа клубами лѣвнѣхъ не прийшло все ще до сполученія; здаєсь, що вѣ найбѣльшій случаю замѣсть теперѣшнихъ чотирѣхъ клубѣхъ нѣмѣцкихъ (нѣмѣцко-австрѣйского, нѣмѣцко-національного, союза нѣмѣцкихъ націоналовъ або партіи Шенерера и нѣмѣцко-національного спѣлки або партіи Штайнвѣндера) стануть лишъ три клуби. Опозиція ходило головню о то, щобъ сполучилися клуби нѣмѣцко-австрѣйскій и нѣмѣцко-національний, но всякій переговѣри вѣ сѣй справѣ не довели до нѣчого и мабуть вже не доведуть; скорше можна прагнущати, що сполучаться два другі клуби. Можна такожъ припускати, що оппозиційні клуби нѣмѣцкій згодяться на спѣльний комитетъ ексекутивний, котрий однакъ лишъ вѣ головнихъ точкахъ буде давати провѣдъ. Головну борѣ розбѣче оппозиція доперва тогдѣ, коли скѣнчатъся нарады комисіи бюджетовѣи и войсковѣи, хочъ вже теперъ буде ставити не малі перешкоды вѣ самихъ комисіяхъ.

Вѣ кругахъ парламентарныхъ починають зновъ крижъ голосѣтьє говорить о дѣмисіи министрѣхъ Гавча и Бакегема, хочъ вѣ сѣй справѣ не можна ще сказати нѣчого певного.

Здаєсь, що вѣсти о намѣренѣмъ атентатѣ на царя подчасъ єго подорожи на Кавказъ, хочъ заперечуваній офіціально, мають певну підставу. Якъ звѣстно, доносила була „Daily News“, що вѣ Кутаисѣ, столицѣ Мингреліи, арештовано якогось козака перебравного вѣ мундирѣ офіцѣрскій и найдено при нѣмъ дѣмисіи бомбѣ. Вѣстѣ єю здементовано заразъ офіціально и голошено рѣшучо, що все неправда. Одѣла надѣйшла вѣстѣ, що царскій поѣздъ вискочивъ зъ шинъ на стациі Борки на Харѣвско-азѣвскѣй зѣлѣзницѣ, що ажъ чотирѣ зѣзи вискочили, але нѣкому не сталося нѣчого. Такъ мавъ донести офіціально министрѣ двору до Петербурга а ще теперъ доказують офіціалній жерела, що пригода єє єсть лишъ звичайнымъ фактомъ, не стоячимъ вѣ нѣякій звязѣ зъ якимъ небудь рухомъ революційнымъ. Зъ того однакъ, що замовчано обережно о величій катастрофѣ, виходить вже, що бѣдай вѣ сѣмъ послѣднѣмъ случаю не маємо дѣла зъ звичайною пригодою. О катастрофѣ сѣй єсть вже досѣть точній вѣстѣ, хочъ все таки ще зъ додаткомъ: „зле намѣренье виключено“. Пѣсля зѣбныхъ вѣстей зъ Петербурга, Берлина и Вѣдни наступила катастрофа на стациі Борки вѣ хвали, коли царська родина сидѣла при євѣданнѣ. Сѣмъ вагономъ розбилось зовсѣмъ а навѣтъ вагонъ, вѣ котромъ сидѣла царська родина, єсть такъ ушкодженій, що годѣ єго розбѣзнати; царъ и єго родина спаслися лишъ якимъ чудомъ. Зъ свѣты царскѣхъ, що була вѣ тѣмъ самѣмъ вагонѣ, поравилося лишъ кѣлька особѣхъ и то легко, за то вѣ нихъ вагонахъ убилося 18 особѣхъ а 30 єсть бѣльше або менше пораненихъ. Межа пораненими єсть министрѣ войны Вагновскій и гр. Шереметьєвъ. Кажуть, що мамѣ дощу вѣзла царська пара участь вѣ ратованю нещасливихъ и всѣла ажъ тогдѣ до резервного поѣзду, коли вже послѣднього раненого заосмотрѣно. На мѣсцѣ катастрофи лишено одного офицѣра, щобъ допильнувавъ транспорту убитыхъ и рѣчей. Царъ приказавъ завести убитыхъ до Петербурга и дати помѣць ихъ родинамъ. Позаякъ на зѣлѣзницѣ настала перерва, то родина царєка вернула до Лѣвовѣ, де одправлено заразъ богослуженье. На дворѣ зѣлѣзницѣ давъ царъ бѣзъ одѣжъ и запросивъ на него всѣхъ, що зъ нимъ ѣхали. Що було причиною катастрофи, о тѣмъ нѣхто вѣчого не знає, але — якъ сказано — всѣ говорять, що зле намѣренье виключено. Вѣ справѣ сѣй ведѣсь теперъ слѣдую.

Зъ Берлина доносить, що єсть вже порѣшено рѣчно, що цѣсаръ Вильгельмъ поѣде вѣ лѣтѣ слѣдуючого року до Греції вѣ гости-ну до короля Юрія. Що-до подорожи цѣсара до Англіи, то не порѣшено ще нѣчого. Має бути такожъ певною рѣчею, що король Гумбертъ приѣде до Берлина межи 23 а 31 сѣчня с. р.

Правыбои вѣ Берлинѣ и вѣ многихъ другихъ мѣстахъ вѣ Прусахъ выпали вѣ корѣсть вольнодумныхъ. Характеристичнымъ єсть, що вѣ самѣмъ Берлинѣ збѣльшилось чѣсло вольнодумныхъ правыбоѣхъ зъ 2773 на 3293. Выбѣр вольнодумныхъ кандидатѣхъ єсть за безпеченій такожъ вѣ Нордгаузенѣ, Ахенѣ, Гданьску, Гіршбергу, Сѣганѣ, Кілі и многихъ другихъ. Навѣ єсть вже певною рѣчею, що Ріхтеръ и Бремелъ перейдуть.

Пѣсля вѣстей зъ Букарешту ввнесла королева Наталія протестъ до синодѣхъ вѣ Константинополѣ и Петербургѣ. Вѣ протестахъ тѣхъ сказано, що позаякъ законного митрополита Михайла прогнано, то вирѣкъ, выданный митрополитомъ Теодосіємъ, єсть неважний.

Митрополитъ Теодосій приказавъ окружникомъ до духовѣнства оповѣстити розвѣдъ короля по всѣхъ церквахъ. На приказъ правительства єруєно всѣ портреты королевѣи.

НОВИНКИ.

— Впрѣосъ митрополитъ Іосифъ Сембратовичъ приѣхавъ до Вѣдни — якъ довѣдѣсь „N. fr. Presse“ — вѣ тѣй цѣли, щобъ взяти участь вѣ вѣчу католикѣхъ, котрѣ тамъ маєсь незадовго одбути и має бѣзъ одѣжъ пѣти о тѣмъ справѣ.

— Библиотѣка „Народного Дому“ у Львовѣ збѣльшилась значно. Якъ уже звѣстно, пок. архієпископъ перемыслийскій капитулы, бѣ. п. Григорій Шашкевичъ, записавъ свою библиотѣку, котра обнимає 3342 дѣлъ вѣ 3684 томахъ, „Народному Дому“ — и она має бути вже незадовго перевезена до Львова. Управляющій Совѣтъ „Народного Дому“ думає такожъ постаратися о перевѣзѣ до Львова и тои библиотѣки, котру дарувавъ свого часу о. Василь Копитчакъ, професоръ и катихитъ при гимназіи вѣ Тернополѣ. Библиотѣка, дарована о. Копитчакомъ, обнимає 2580 дѣлъ вѣ звышъ 3500 томахъ и коштувала до 5000 зр. Такъ отже збѣльшилась библиотѣка „Народного Дому“ о 5,922 дѣлъ вѣ бѣльше якъ 7,184 томахъ.

— До рады повѣтовѣи вѣ Долинѣ выбрано зъ групъ мѣстъ: о. Донатійского, пароха вѣ Долинѣ, одного мѣщанина и 3 жидѣхъ (зъ громадъ сѣльскихъ, вѣдомо, выбрано 8 Русинѣхъ и 4 Поляковѣхъ). Выбѣры зъ бѣльшихъ посѣлѣстей не одбудутся зовсѣмъ, бо тутъ єсть лишъ тѣлько управленыхъ до голосованія, кѣлька припадає членѣхъ рады повѣтовѣи на тую групу. Бѣльшу посѣлѣсть репрезентують пп.: Бервѣдъ, Закшевскій, Мазаракі и Крайсбергъ, добра митрополитѣхъ, добра камеральній и фундація єкарѣвска.

— П. намѣстникови представилася вѣчера руска перемыслийскія Капитула.

— Помысловій промысловѣцъ. Львѣвскій кравецъ Иванъ Варинякъ нагадавъ собі певно пословицю: „На сѣло людѣхъ дурити“ тай выбрався до Милошвицѣхъ и оголосивъ тутъ кравецтѣмъ, якихъ мало. Людѣ повѣрили промысловѣцу, назносили всякои робѣты: кожухѣхъ и матерій, а Варинякъ забравъ усе и вынѣсь тѣхцемъ назадъ до Львова, набравшишъ людѣхъ шкѣды на якихъ 200 зр. Однакъ у Львовѣ познавъ єго одинъ господарь зъ Милошвицѣхъ а львѣвска полиція дала теперъ пану майстрови безплатну робѣтню за „рѣштѣю“.

— Російскій жидѣхъ же й теперъ ємигрують дуже численно до Америки. Однакъ при тѣмъ луже часто, що російскій жидѣхъ вѣсѣдає на граничной стациі нѣбѣ-то яко ємигрантъ до А. мерки, а бѣзъ златѣхъ на котрѣй-небудъ стациі вѣ Галичинѣ и остаєсь тутъ на тягаръ та бѣдѣ тѣшущихъ мешканцѣхъ. Щобъ тому запобѣгти, выдало намѣстництво однопѣдній жардженіи.

— Оригинальнѣ мѣстѣ. Одинъ молодой властѣтель дѣбръ близько Вѣлѣфурту хотѣвъ стати раднымъ громадскій и за-дѣла того складає визиты рѣшучимъ выборнымъ, а тѣ обѣцали підпирати єго кандидатуру. Прийшли выбѣры и выбрано пѣшого до рады. Тогдѣ молодой властѣтель дѣбръ скликавъ до себе знаменитѣхъ выборцѣхъ на обѣдъ и удавъ, мовѣ-то бѣзъ зовсѣмъ собі зъ того нѣчо не робити, що не ставъ раднымъ. По добромъ обѣдѣ одѣвъ зъ выборцѣхъ вѣнѣсъ тоастъ вѣ честь господаря, ажъ тутъ полялає на всѣхъ гостей зимна вода зъ сѣканько, котрі уставлено вѣ бѣнахъ и дверехъ. Гостѣ одинъ ховалиєсь подъ стѣлѣ, а другій зносили по героєски тую кувѣль.

— Зъ зѣлѣзницѣ Карла Людвика. Одъ 13 н. с. падѣлиста с. р. ажъ до 12 мая 1889 будутъ поѣзды курѣрскѣхъ н-ры 1. и 2. уловѣно приставати на одну минуту на стациіхъ Борцовичѣхъ, Княжѣхъ, Пугѣвѣхъ, Євѣрна, и Богданѣвка-Камѣнка для приймаи и высаджуванія подорожныхъ и ихъ пакунѣхъ. Вѣ вышєе означенѣмъ часѣ будутъ выдаватися до и изъ згаданихъ стациі билѣты по цѣнѣ пѣсля тариєхъ.

— Ячъ росла Россія. Пѣсля обчисленія „Нов. Времени“ займала Россія за царя Івана III (1505 р.) 40,000 квадрат. миль; за Івана IV. (1584) вже 75,000 за Михайла (1645) 225,000 за Петра I. (1725) 282,000; за Александрѣ I. (1825) 367,000 а нинѣ займає вже 400,000 квадрат. миль. За 400 лѣтъ зросла отже Россія о 360,000 квадрат. миль. Подѣлявши то чѣсло черезъ чѣсло лѣтъ, почавши одъ смертѣ Івана III, то выйдѣ, що Россія зростала зъ кожымъ днемъ о 115 верстѣхъ квадратныхъ.

— Новый порѣхъ стрѣльничій вынайшовъ одѣвъ зъ французскихъ ижнѣрѣхъ и выробѣмъ єго займѣтѣсь теперъ вѣ Гамбургѣ. Порохъ сѣй зовсѣмъ не выдѣа дѣму а дуже мало гуку.

— Краєва Дирекція окарбу выдала оповѣщенье о основаню урядѣхъ податковѣхъ вѣ мѣсцевостяхъ: Вѣрча, Коросно, Рѣманѣхъ, Євѣна и Ширѣхъ.

— Дрѣбній вѣсти. Цѣсаръ удѣливъ гр. кат. комитѣти парохіалному вѣ Вѣшновѣ, пов. рогатинського, 50 зр. запѣмоги на внутрѣшнєе устроєнє церкви. — Вѣ Мостарѣ померъ сими днями митрополитъ Радуловичъ. — Дня 21. с. м. була надъ Одессою велика буря и починила великій шкѣды: поломала дѣрева и ушкодила крышѣхъ домѣхъ; вѣ мѣстѣхъ падавъ снѣгъ зъ дощемъ, а вѣ околицихъ була справѣдѣшна метелица снѣжна. — Банкиръ жидѣхъ Бродскій, що померъ недавно вѣ Кієвѣ, лишивъ по собі 20 миліонѣхъ рублѣхъ гроша; зъ того дѣстали двѣ дѣчки по миліонѣхъ, а прочѣ вѣ рѣвнѣй части три сыны. — Зъ причини нещастя подѣ Грассано має спеціална комисія технично-геологична зрѣвизувати докладно вѣ зѣлѣзничій дорожѣ италійскій; ревизію вже розпочато. — Германъ Шульцѣ, професоръ державного права на университетѣ вѣ Гайдельбергу, тайный совѣтникъ, колѣсь євѣндикъ прускою короны, авторъ численнихъ творѣхъ правничихъ, померъ вѣ 64. роцѣ житя. — Вѣ вторѣхъ одбудѣсь вѣ Золочевѣ вѣнчанье уѣнѣхъ, богослѣва п.

Волод. Чайковскаго зъ дочкою совѣтника єудового зъ панно Олѣгою Рожанковскою. — Вѣ Ортебелѣ вѣ Италіи збунтувалиєсь арештанты, такъ що треба було вѣзати до помѣчи войѣхъ; 30 бунтовникѣхъ и богато сторожѣхъ єсть раненихъ.

Наука, штука и литература.

— „Зорѣ“ ч. 20 мѣстѣхъ: Старѣвѣтскій батюшки и матушки (далѣше), Нечуя. — Русалка, фантазія (стихѣ), Олѣны Пѣлки. — Ядѣє (конецъ) Леонієва. — Орлеанска дѣва (далѣше) Шплера. — Истѣрія литературы руской (далѣше) Огоновскаго. — Рускій театр у Львовѣ. — Замѣтки критичній и Библиографія (конецъ критики „Товарища“).

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Конкурсы. Дирекція почтъ и телеграфѣхъ у Львовѣ розписує конкурсъ на бѣльше посадѣхъ офіціалѣхъ зъ побѣрами X. класѣи ранги и кавѣцією 600 зр. Подаватися до 7 падѣлиста с. р. —

Выказъ складаныхъ жертвѣхъ.

— На вѣстѣю у совѣтника Рожанковскаго вѣ Золочевѣ зложили Вѣнов. гостѣ: 1) На памятникъ бѣ. п. Вол. Барвѣвскаго 30 зр. 25 кр., а нотарѣхъ изъ Зборовѣ п. Ошнѣвѣхъ докинувъ 20 зр., разомъ 50 зр. 25 кр. — 2) На бѣдныхъ ученикѣхъ перемыслийскій гимназіи зложили нотарѣхъ п. Ошнѣвѣхъ 10 зр. — 3) На стипендію им. Вол. Барвѣвскаго панѣ Рожанковска зъ Глибѣи 1 зр. — 4) На бѣдныхъ ученикѣхъ академичной гимназіи у Львовѣ п. Ошнѣвѣхъ 1 зр. — В. И.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 1. падѣлиста. Министерство дѣлъ заграничныхъ одержало повѣдомленье одъ правительства румынского, що незадовго розпочнуться переговоры вѣ справѣ угоды торговельной.

Атины 1. падѣлиста. Король грецкій запросивъ вѣчера на обѣдъ рѣдинній лишъ одного адмирала Штернека; другихъ спеціалныхъ делегатѣхъ запрошено на нинѣ.

Софія 1. падѣлиста. Вѣ наслѣдокъ смертѣ маршала двору гр. Грено не поѣхавъ князь до Кистенділу. Грено померъ нагло на ударъ сѣрца.

Берлинъ 1. падѣлиста. Результатъ правыбоѣхъ позѣстане бѣзъ впливу на односинѣ партій.

Бѣлградъ 1. падѣлиста. До комисіи для ревизіи конституції покликавъ король мѣжъ пѣншими на секретаря Протича редактора радикальной газетѣ „Odjek“.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вѣч. О. С. вѣ Добромили. До кѣнѣи року ще 75 кр.; книжки, за котрыми пытаєть, коштують 2.80 зр. (бѣзъ пересылки почтовой). — Вп. Н. Бѣ. вѣ Подгорѣцяхъ. Конкурсъ вѣ Чешанѣхъ трѣває до 15 грудня с. р.

ПОДЯКА.

Подѣбалось Всевышнѣму дни 24 жовтня с. р. досвѣднѣти насъ тяжкимъ смуткомъ, коли покликъ до Себе нашего дорогого сына Ростислава, ученика I. класѣи академичной гимназіи, умѣщеного вѣ Институтѣ св. О. Николая у Львовѣ. Вѣ тѣмъ тяжкомъ горю складаємо єсердечну подѣку вѣсѣмъ! Благороднымъ Добродѣямъ, котрі звалили вѣ часѣхъ тяжкои, короткои а бѣзвыходнои хорѣбы нашего сына невідѣтучно чуваньемъ днемъ и нѣчю и стараннымъ ратункомъ занятиєхъ. Єсердечне спасѣ-Бѣгъ Вп. д-ру Лебѣдовичѣхъ, Вѣч. о. Ивану Чапѣльскому, Вп. п. Яремѣ, Лѣсѣскому а такожъ за правдѣну материнську опѣку п. господинѣ Института. Вамъ же Вп. пане проф. Лучакѣвскій, правдивий нашъ опѣкунѣ, не єсѣмо вѣ силѣхъ выразити словами чувствъ нашего сѣрца. Єсердечне спасѣ-Бѣгъ Вп. крѣл. Карачевскому, Вѣч. о. Торопському, Чапѣльскому, Городецкому, Краснопѣрѣ, що ласкаво и охотно потрудилиєсь зложити тѣлѣній моцѣхъ вѣ сыру землю, неменше вѣсѣмъ Вп. пп. професорамъ и ученикамъ академичной гимназіи. за участь вѣ бѣданю послѣдѣи прислуги.

Дорахѣвъ дня 30 жовтня 1888.

Антонина и Иларіонъ Добчѣвскій, родичѣхъ.

ПОДЯКА.

Недавно купивъ я одъ п. Карла Марецко-го фортепѣя крыжѣвий зъ фабрики вѣдѣвской. Нинѣ мушу зъ прѣятѣсною и євѣбѣсно признати, що зъ повышого инструмента подѣхъ кожымъ взглядомъ єсѣмъ надѣвичанѣю вѣдоволеній, а що и цѣна була дуже прѣстѣупна, желаю п. Марецкому зъ цѣлого сѣрца вѣ єго дальшѣмъ заводѣ, „щастѣ Боже!“ — Станиславъ Гемѣль майѣрѣхъ.

Надѣслане.

Антика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2460 219-?

Спеціалности и универсальній средства францускѣи и иншіи, якъ черезъ нѣю такъ и черезъ иншіи фирмы оповѣщуваніи.

Фабрика вварадѣхъ рѣшучихъ и гисерня

М. PETERSEIM-A

зъ Краковѣ при улицѣ Довгѣи поручає свои вы- з389 робѣ по найдѣшевѣшихъ цѣнахъ. 98 -

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найкращих повістей“ виходить вівторком, а в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Діло“.

Предплату на „Діло“ приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника 11, і в інших містах: у Кар. Люб. 9. У Відні: Haasenstein & Vogler, Wallnischgasse, 10; M. Duker, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті: Haasenstein & Vogler G. L. Dahn & Co. Предплата на „Діло“ і на додаток за місцеві плати у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Заграницею: на цілий рік . . 18 зр. на цілий рік . . 24 зр. на пів року . . 9 зр. на пів року . . 12 зр. на чверть року . . 4 50 зр. на чверть року . . 6 зр. на місяць . . 1 50 зр.

У Львові: на цілий рік . . 16 зр. на пів року . . 8 зр. на чверть року . . 4 зр. на місяць . . 1 185 зр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані відписки відстають. — Неодержані гроші коштують 8 зр. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 зр. бд. однієї сторінки печатної, в рубр. „Надбавки“ по 20 зр. а. в. Подати числяться по 10 зр. бд. стишка.

З дня 1 (13) жовтня почався новий чвертьрічний видавничий „Діла“ з „Бібліотекою найкращих повістей“. Просимо П. Т. Предплатників, щоби зволити якнайшкороше прислати заборгованості і предплату.

Митроп. Капітула у п. намісника.

В понеділок сего тижня львівська митрополічна Капітула руска ходила в граєтію в'їзду нового намісника гр. Казимира Баденія. Позаяк Впр. митрополіт Сильвестер не повернувся ще був з Унева до Львова, а архієпископ кр. о. Сьвєтослав вийшов до Відня засідати в раді держави, то провів Капітулу об'являв кр. о. Готеровський як найстарший достоянством, бо архієпископ.

Після наших інформацій гостина Капітули у п. намісника випала ось як:

Попередь всего п. намісникови видалося, що Капітула не вся прибула йому представитися, і зам'їтив, що мабуть явилися тільки молодші крилошани. На те о. Готеровський пояснює, що о. архієпископів поїхав до Відня засідати в раді держави, а між ними перебувають і молодші і старші.

О. Готеровський очевидно похитав в імени Капітули нового намісника промовою. Поміняємо питання, що говорив, а скажемо тільки, якою мовою. Польською!

П. намісник відповів, також по польськи, — може, щоб не компрометувати львівської митрополічної Капітули рускою — більш-менше своїми словами:

„Може бути, що Ви (такі по польськи: Wy) остаете упереджені дотично мого становища супроти руского духовенства. Я стою на ґрунті австрійськості і католицькості, і увірю Вас, що коли будете поступати тими-ж дорогами, то зійдемося, і Ви завжди будете могли покласти на мою поміч і опіку.“

Досі факти. А тепер наша думка.

Попередь всего мусимо висказати своє велике зачудованье, що речник Капітули о. Готеровський промовляв до намісника по польськи. Чому не по руски? Чи не умів по руски? чи не любив „передь вищими фігурами“ уживати рускою мови? чи може вставив руского слова? чи може нарешті боляв промовити до представителів корони в руській краї руским словом? Десь-же мусить бути причина того сумного факту.

Очевидно, о. Готеровський умів по руски,

але якось „маркетно“ йому було, а се на одне виходить, що і боявся промовити до намісника по руски, а це може краще виразитися, хотів з Капітулою підобритися п. намісникови, щоби, як то народі каже, намісник „мав добре око“ і не подумав, зберегти Боже, що нинішня наша митроп. Капітула — то такі завзяті Русини, що всім сміло манифестують свою руськість.

І що-ж то ніби мало помігти то підхльбленню новому намісникови? Звідповіді намісника відко, що не допомогло нічого. П. намісник не взушив польський язик проповідника Капітули, а сказав, що мав сказати і що був-би мабуть сказав на руску промову по руски: „Ходіть дорогами австрійською і католицькою“ — шкода, що не додав ще: „і рускою“, бо вже-ж о. Готеровський добрий австрійський і католик, а не кінце твердий в руськості, коли до намісника в імени рускої Капітули промовляв по польськи!

Хто сам не береже свого достоянства, годі ждати, щоби берегли його чужі люди. А в той-то і причина нинішньої немочі нашого вищого духовенства, що оно, виявивши поодинокі лиця, не умів дати цінні своєї достоянству і понижав само себе, немовби почувалося зависимим тільки бд. чужої ласки, не мов-би мало який гріхиза собою, котрі треба-би підобрюванню себе покривати. Не диво, що потім чужі люди мають нераз дивне о ній поняття і справді приписують йому дещо такого, чого в дійсності нема, і справляють его на такі дороги, котрі він оне ходить.

Як так далі поїде, то Бог знає, яка доля жде наше вище духовенство — наскільки оно витримає таку різноманітну вапуху супротиву. Факти з останніх часів, як святкованню ювілею хрещення Руси тільки в одній із трьох єпархій галицько-руських і як в'їзду нового намісника митроп. Капітулою рускою в польськості язич — можуть свідчити, що в одноосібних его нема провідної гадки церковної і народної, нема енергії потрібної до життя і поступу.

Дав-би то Бог, щоби оно як найшкороше стало инакше, краще і красивіше!

Членам 6. Товариства кредитового м'єского у Львові

визначив суду львівській, — як ми вже доносили, — термін на день 8 н. ст. падолиста с. р. для вношення зам'їттів против табелі доплат, виготовленої директором (адвокатом д-ром Більнінським),

установленим через суду для ведення д'їл банкрутованого 1 марта 1878 р. товариства.

Товариство кредитове м'єске оснували були спекулянти (Балуговський, Папіюс і др.) — як тепер показуєся — на простий швиндель. Ходило між о. і мешкет, а найлучшою дорогою до того узнали допущення на биржу листів довжних. Щоби-ж до того дійти, треба їм було виказати велику основу кредитову, велике число членів. І розпустили агентів між темний народ в Галичині та Буковині — ловити членів. Агенти зовсім не позваляли народови, що се товариство з необереженою порукою і що гроші, які люди складають агентам, — се уділ або завдаток на уділ членський; ні, они туманили народ, що кілька тих гульденів — то „на стемил“ або „кошти“ за позичку в Львова, без ніяких дальших зобов'язань. І народ темний почав свістити до агентів, як на Йордан по воду. Дирекція для агітації з початку декому їй вислала позичку, але обіцяла надармо селяне ждали на позички, хоч доповняли всіх умов і тільки дармо тратилися.

В марті 1878 року отворено конкурс товариства, а що з членів останньої дирекції деяких позамыкало, а деякі не хотіли, то суд аменував директором адв. Більнінського. (Очевидно той в цілості той швиндель ніякої вини не поносить.) Конкурс скінчився 1887 року. Показалося, що товариство має збитків 280.000 долів, а членів єсть о. 6.500 втілених до табелі доплат. На тих членів зроблено першу репартицію на 124% субсидованого уділу (відтругивши то, що на уділ уже виплачено). Селяне по-найбільшій часті стоять з уділами 10—20, а лучаються, хоч найвище уже, з уділами до 50 зр. Уділ був minimum 10 зр. (в 1 зр. висового) а вищий уділ зависів бд. жадаючи висоти позички; на уділ 10 зр. поставлено ніби-то 200 зр. позички.

На термін, визначений львівським судом на 8 н. ст. падолиста, може кождий член, на котрого при репартиції наложено доплату, явитися сам або через повномочника (найлучше через адвоката або кандидата адвокатського) і внести зам'їтти против табелі, очевидно, коли має такий зам'їтти. Бо коли стався хто членом товариства в спосіб легальний, ніяких зам'їттів підносити не має, або, що на одне виходить, зам'їтти ті нічо не допоможуть.

У членів-селян, після всьогоні мно-втрости, можуть мати вагу зам'їтти в двох-трьох напрямках: а) коли хто не підписав за-

явлення, що вступав в члени товариства, при свідках, або не положив знаку хреста [бо до приступлення в члени закон наш вимагає абсолютної форми письменної] — б) коли хто, хотів підписав заявлення або положив знак хреста, то мимо того, отуманений агентами, не мав свідомості, що став членом товариства, бо агенті йому так р'їз представили і заручили, що то иде лиш до одержання позички без ніяких зобов'язань. По термін суду буде узглядянати зам'їтти, особливо ті, котрі на першій уже погляді, без довшої розп'явки, дадуться висвітлити.

І ми бдзв'язуємося до справедливості ц. к. суду, щоби з огляду на бідну жертву спекулянтів, всякі оправдані зам'їтти членів-селян уже тепер з визначеного терміну узглядянати, бо хоч з права ще і обіцяли прислугувати членам дорога обічного процесу, то з того припису права трудно буде користатися селянам уже хоч-би з тої причини, що великі кошти такого процесу найчастіше не стояли-би в пропорції до суми, о котру в'ївся-би процес.

„Nowa Reforma“ о сойм'ї галицькості.

В трьох числах краківської „N. Reforma“ з другого половини жовтня подібуюмо погляд на діяльність сойму галицького в часі сегорічної осінньої сесії. Подаємо его в скороченому, заявляючи з горю, що не маємо причини не д'їяти деяких поглядів краківського демократичного органу, об'єктивних і справедливих.

Першим знаменем осінньої сесії соймової була безплідність. То, що полагалося з законів, як: закон громадський для м'їст, будівничий для м'їстечок і закон о презентуванні учителів шкіл народних окружними радами шкільними, було давно вже підготовлене і не вимагало майже ніяких нових трудів. Причиною-ж безплідності була обставина, що весь сойм, зложений переважно з владителів пропанацій, всю свою увагу звернувши виключно на урядовий проєкт викупна права пропанаційного і через те не мав навіть фізично часу зайнятися чим-небудь другим. Потім і то причинилося не мало до безплідності сесії, що сойм теширний — побувавши „балюсту хлопського“ — посідав балаєть таких послов, котрих сойм нічо не обходило, не можна ужити їх до ніякої праці законодавчої і они самі найбільше чудуються, з-в'їдки їм прийшло стати законодавцями. Суть послов, котрих фізично не було два або три рази можна було оглядати в часі сесії; суть і такі, що кождий вольний бд. засідання день згуживали на їзду домівок і тим декомплетували засідання комісій. „Nowa Reforma“ каже: Чи-ж потребуємо додати, яка

Споры о правопис у Русинів и у Румунів.

Написав Алексей Горюхінский.

В мой развѣдѣ про лужицко-сербскій народъ, помѣщенный въ фейлетонѣ 153 ч. „Дѣла“, было сказано, что трудяма великого патриота и ученого лужицко-сербского о. Горюхина и других лужицко-сербских ученых удалося для их бесѣды вынайти правопис, котору учені уважають звершеннѣйшою бд. нѣмецкой и польской. Коли читаю або чую про якъ-бд. здобутки нѣмьч. народѣв славянскихъ, звѣкъ менѣ на память приходити нашъ народъ рускій, чи тожъ и бнѣ такими-жъ здобутками повеличатъся може? Тажъ бо мы народъ великій и численнѣй, 20-миліоннѣй, мы не нѣмьч. народъ, наша культура и наша письменность не нѣмьч. народъ! Мы бо зъ нашего добра ще и другимъ удѣлили! Въ сѣмъ роцѣ припадають 900-тій роковини хрещенія Руси, а хрещеніе принесло намъ не лишъ вѣру, але і просвѣту и письменность. Принявши хрещеніе, св. Володимиръ заложивъ школу въ Кіевѣ и спроваджувавъ ученыхъ священниковъ зъ Греції и Болгаріи, котри нашихъ предковъ учили грамоти. Неодовго выступили такожъ учені Русини, що займали високий мѣсць въ ерархіи церковной та не только переписували старословенскіи книги для богослуженія, але и самі писали власні творы: науки, проповіді, лѣтописи, житія святыхъ, и др. И бд. того часу словесность наша жила и развивалась. Особливо въ повнѣйшій добѣ она значно зросла

на кождѣмъ поли. Число выстуняющихъ писателей, число книжокъ що року печатанныхъ, число часописей у насъ єсть значне. Маємъ ученыхъ литераторѣв и професоровъ руского языка, — а однакѣжъ мимо всего того мы не покинули зъ азбукою. И завсѣгда ще повторяєся та сама исторія, котра ще зъ дѣтскихъ лѣтъ въ памяти менѣ позбѣла, что Русинамъ „по-за азбуку поступити годѣ“.

Дивнѣ то прозява бують у славянскихъ народѣв. Сербы и Хорваты и. пр. говорятъ однимъ и тѣмъ самымъ языкомъ, але першій зъ нихъ суть православніи, другіи католики, то першій уважають кириллицу а другіи латинское азбуку, — и вже зъ той причини дѣлятся на двѣ окремѣ литературы. Моги-бы подѣ взглядомъ политическимъ и религіознымъ дѣлиться, але подѣ взглядамъ языка и словесности нѣтъ чого дѣлиться, бо хочъ они и дѣлятся, такіи языкъ збѣтане одиѣ и той самѣ. У Русинѣвъ зновъ инша проява: декотріи зъ нихъ намагаються языкъ свой зидентификувати зъ языкомъ велико-русскимъ або російскимъ, и до той цѣли наеграють они бесѣду въ письмѣ и добирають правопис; другіи зновъ хотѣли бы свой языкъ якъ наибѣльшъ обрусизити бд. велико-русского або російского и до той цѣли такожъ добирають правопис. Зъ того выходять споры правописніи, котрі не обертаясь єдно на поли лингвистики, а именно на поли наукового розсѣджуванія звуковъ языка руского, щоби ихъ бдѣтно бдѣти въ письмѣ, але суть забавленіи высше наведенными взглядами, котрі по части суть и политическіи приемы. Зъ-вѣдти то походить, что споры о пра-

вописѣ у насъ инѣгда переходять границѣ учѣбности. Хотѣ и у нѣмьч. народѣвъ неразъ учѣн спорять о то, якъ мають писати, та ги споры нѣколи не доходятъ такой высоты, якъ у насъ. Чи писати ѣ чи у въ польскѣмъ, чи ss чи ſ въ нѣмецкѣмъ, рѣшаясь на дорогѣ мирной, межи учеными. Звыкло идея заповагою якогось ученого. А хотѣ часами одна часть вѣше такъ, а друга инакше, — не спроваджує то роздорѣ въ народѣ.

Здавалось бы, что нѣтъ другого народу въ свѣтѣ, де бы подобніи споры правописніи велись, якъ у насъ. Однакѣжъ єсть ще одиѣ народъ въ Европѣ, котрый має подобніи споры правописніи, а нимъ єсть народъ румунскій. Якъ у насъ такъ и у Румунѣвъ точнѣе борба мѣжи етимологами и фонетиками, тутъ и тамъ провадиться борба пристрастно, тутъ и тамъ кромѣ языковыхъ входять въ гру ще иншіи взгляды, котрі не дозволяютъ тон справы остаточно полагати. А що въ змаганіяхъ правописныхъ у Румунѣвъ можемо видѣти образъ нашихъ змаганъ на томъ поли и що на нѣмьч. ескорѣе побачуємъ, что єсть добре а что зле, про-то хочу въ короткости представити борбу правописніи у Румунѣвъ*), а потѣмъ перейду до такихъ-же у насъ.

I.

По-при класичной латинѣ, котра була бесѣдою письменною и разговорною немно-

*) Гл. „Die Entwicklungsgeschichte der romanischen Orthographie von prof. Karasch“, помещену въ програмѣ гимназіи въ Радбихѣ за роцъ 1888.

гихъ образованныхъ кругѣв, жила въ устахъ народу латина простонародная въ рѣзныхъ италійскихъ діалектахъ и развивалась посля свободныхъ правилъ языковыхъ. И коли класична латина стала вымирати, тогда та простонародная латина поднялась, и на ен то буйнои ґрунтѣ выросли нѣмьч. романскіи бесѣды: италійска, испаньска, французска и румуньска. Зъ той то причини романскіи е. языкословъ, что займаєся романскими бесѣдами, до своихъ слѣдженъ языковыхъ болѣше находятъ подставы въ архаистичной, а нѣтъ въ класичной латинѣ. И ще въ часахъ, коли класична латина перематала, уживаво въ письмѣ такожъ и діалектовъ, и для нихъ то, якъ н. пр. для оскійского и умбрійского были въ уживаню особніи буквы, котрі принято зъ азбуки кампанійскихъ Грековъ, и посля звуко-словныхъ потребъ различно ихъ змодифицировано. (Моммсенъ и Кирхгофъ.)

Зъ-помежи всѣхъ романскихъ народѣвъ Румуны або Волохи наибѣгаче и найвѣрнѣйше доховали нѣи и формы простонародной латини. Въ теперѣшнихъ своихъ оселяхъ подлагли они влияванъ славянскимъ. На дворахъ князѣвъ и боярѣвъ говорено и писано по славянскѣ, а до языка въ письмѣ примѣнено азбуку славянскую „кириллицу“. Помимо того народъ въ старинныхъ своихъ оселяхъ, въ давнѣйшій Дакіи доховавъ спадчину, принесену зъ Италіи: латинско-фалискійску азбуку, якъ о томъ свѣдѣтъ стариннѣйшій надписъ, котрі теперъ стали предметомъ археологичной науки. Кириллица приноворена до выговору румуньского перемогла и була въ повнѣй силѣ ажъ до

велика одвічалність паде на тих виборців, котрі висилають до союму такіх балів неужиточних послів? Чи не належало б до будуче передовсім дивитися на то, щоб до союму не входили фігуранти, прикрашені хоч-би й найкрасшими титулами, а щоб вибрано лише людей спосібних і охочих до праці конституційної?

Презесови „кола“ польского, пос. Грохольскому, достались бди „N. Reform-ы“ дуже справедливі докори за его баламуту рѣчи в справі пропанаційної. Слухателі — каже N. Reform-a — давалися счудовані на трибуну і не вѣрили очамъ своимъ, що тамъ стоять і говорять керманичъ політики польскої у Відня. Такъ мѣлою була основа рѣчи пос. Грохольского. Звичайно бувають див для правительства улачливий і услужливий, коли ходило о такі для краю важні справи, якъ індемнізація, оподаткування нафти і горілки, децентралізація зѣлѣзниця, регуляція рѣкъ, доставки для армії і т. д., — але тепер, коли побігло о пропанацію і „вѣчну кормищу“, розъярився старенький вождь „кола“ такъ, що проєктъ правительственный о выкупнѣ пропанації важився навіть назвати „ложною“. Лѣвицю рады державної ненавидѣвъ пос. Грохольскій заведѣтъ такъ дуже, що всякій хоч-би в найлучшій внесення єи бдидавъ уже зъ горы, а priori, — а збѣжавши въ пропанаційній рѣчи своєї на той мѣлонецъ гудѣнѣвъ, що зъ фондѣвъ державнихъ має що року пилити въ нищеню пропанаційнѣвъ, сказавъ пос. Грохольскій: „Не бѣйтеся о сей мѣлонецъ, хоч-би в лѣвиця взяла верхъ въ радѣ державній, бо чей-же не ялось ва посуджувати о недостаткѣ характеру!“ Пос. Грохольскій ставъ наразѣ лицятися до лѣвицѣ, коли зайшла рѣчи о пропанацію, а то має таке саме значення, якъ бы бувъ онъ сказавъ: Берѣть все, стягайте чоботи, тільки не рухайте пропанації, не рухайте „святої кормищи“ і „вѣчного шинку“. Пос. Грохольскій давъ доказъ, що ему все справи краєвъ байдуже, окрімъ пропанації, в высказавъ, що найлучше було-бы, коли-бъ законъ о выкупнѣ зъ р. 1875 лишити веруханымъ, право пропанації лишити въ рукахъ шляхты до кінця року 1910, лишити їй и „вѣчний шинокъ“, а по 1910. роцѣ роздати межі нѣхъ весь фондъ пропанаційній, який за той часъ прибривався, і роздѣлити згаданий щорѣчний мѣлонецъ зъ фондѣвъ державнихъ. И чѣй диво — пытає „Reforma“ — що по такой рѣчи презеса „кола“ дальшій розправи були дуже низькі і що пос. Ласоцкій назвавъ кормищу „святою“? Сумно, дуже сумно!

Жаданями Русинѣвъ, — пише „N. Reforma“ — котрі бди кѣлькохъ лѣтъ були правильно на дневнѣмъ порядку, сего року соймъ зовсімъ не займався. Занялись нимъ лишѣ двѣ комісії, правнича та шкѣльна, и „коло“ польске. Комісія правнича розбирала внесенне пос. Романчука о змѣну регуляцію соймового. Русини домагались, чтобы маршалокъ, бдкрываючи и закрываючи сесію соймову, говоривъ такожъ по руски и щобъ урядуючи по польски, не виключавъ и руского языка. Що-жъ зробила комісія правнича? Она признала потребу змѣны регуляцію, бо бдкрыванье и закрыванье сойму унала актомъ офіціальнымъ, але не згодила на то, чтобы сказати: маршалокъ урядувъ въ языкѣ польскѣмъ, „не виключаючи руского“, бо таке кодифікованье не було-бы яснимъ и давало-бъ нагоду до непорозумѣвъ (!), а такожъ не згодила на то, чтобы сказати, що маршалокъ бдкрыває и замыкає соймъ въ обохъ языкахъ, бо самъ актъ сей яко тѣсно урядовий має довершатися лишѣ въ урядовѣмъ, т. е. польскѣмъ языкѣ. Комісія вносила отже, щобъ сказати въ регуляцію, що наколи маршалокъ при бдкрываню або замыканю сойму до послѣвъ промовляє, то така промова має бути въ обохъ языкахъ.

Зъ такимъ внесеннемъ прийшла комісія правнича передъ то „коло“, котре утратило кінця мѣнувшого столѣтѣ. Правничесъ въ тѣмъ періодѣ була чистѣ фонетична, бо при писаню уважало лишѣ на выговѣръ.

Въ роцѣ 1780 Гавриѣль Шинкай, вромонахъ Ч. св. В. В., докторъ богословія и философія, выдавъ Граматяку румунского языка, уложеву Самуиломъ Клейномъ (Микуломъ), монахомъ Ч. св. В. В. и сотрудникомъ при церкви св. Варвары у Відня. Оба сѣ мужѣ выходили зъ той засады, що румунська бесѣда єсть зѣписана латинська, и що она про-то по крайній мѣрѣ въ пасѣмъ їй унодоблена бути повинна. Петро Майоръ въ р. 1825 выдавъ въ Будѣ румунско-латинско-мадарско-нѣмцѣй Словарь, при котрѣмъ уметѣвъ розправу о румунской бесѣдѣ. Въ тѣй розправѣ удержує бди, що румунська бесѣда єсть далеко старша бди Цидероновой, и рѣзнитися въ правописи бди Клейна (Микула) и Шинкай, але таки прадержуєвъ засады етимологичной. Та три мужѣ були перші, що впровадили латинскій буквы до румунского языка и придерживались выключно етимологій.

Одъ того часу правописъ румунска прибрала трѣхій напрямѣкъ: строго етимологичный, фонетичный и фонетично-етимологичный, до сего часу ще не збѣтала уладжена. Побачимо, якими дорогами ишовъ дальшій єи розвитокъ.

(Дальше буде.)

*) Въ р. 1805 Шинкай выдавъ друго выдавѣ Граматяки Клейна, въ котрѣмъ въ теоріи держитися той самої засады, але въ практицѣ въ децѣмъ бди неи выступає.

уже всяке значѣнье и зъ котрымъ уже нѣхто не числится. Въ „колѣ“ по довѣхъ розпривахъ змѣнено внесенне комисіи и сказано: маршалокъ вѣтає и прощає послѣвъ при бдкрытю и закрятю сойму въ обохъ языкахъ. Бѣтъ се, правду сказавши, трохи смѣшне, и регуляцію сойму галицкого бувъ-бы по такой змѣнѣ однокимъ на свѣтѣ, котрый припасує маршалкови виконувати актъ чвстої чѣмности, якъ повитанье и прощанье послѣвъ. Але на тѣмъ стало и комисія мала своє внесенне въ тѣмъ дѣлѣ поправити. Выйшло однакѣжъ внакше. Комісія не прийшла навіть зъ рефератомъ передъ соймъ, здеасъ, за-дѣла „braki czasu“ и соймъ не мавъ навіть нагоду приглянутися бдзвѣзѣ тѣй чудой кодифікації. И сталося диво: регуляцію не змѣнено, а мимо того маршалокъ попрашавъ послѣвъ рускихъ такожъ въ языкѣ рускѣмъ. Де-жъ консе-квенція?

Мы обходимось — каже бдтакъ „N. Reforma“ — дуже чудно зъ Русинами. Заки дамо имъ що-небудь, то заведѣтъ оцараемое всѣми силами кождому ихъ жадаю, и то дане выглядає заведѣтъ якъ бы вымушено. Се не добра политика. Якъ уже що даєшь, то не треба при тѣмъ кривитися на всѣ боки, а дати бодай зъ позбрымъ вдоволенемъ. На нашу гадку було-бы найлучше, чтобы маршалки соймовѣ бди давна були держались практики промовляти при бдкрываню и закрываню сойму по руски. Польскому языку не була-бъ сталась нѣяка кривда, а Русинамъ було-бы се мило. Коли-жъ сказано, що сему противитися регуляція, то належало єго змѣнити и право се для руского языка „инарткуловати“. Але у насъ двѣє такъ, що маршалокъ слухає, що ему наменше правила, а правнича заняла въ тѣй справѣ таке становище, що маршалокъ може говорити якъ хоче, чтобы тѣлько не було въ регуляцію записане якесь нове право руского языка. Въ насѣдѣдокъ всего вышло, що маршалокъ бдшовъ проти волѣ и комисіи, и „кола“, котре сказало, що регуляцію треба таки змѣнити.

Внесенъ шкѣльныхъ пос. Романчука комисіи шкѣльна зовсімъ не полагодила. Позаякъ дѣяль ухвалы въ комисіи вывали проти волѣ референта комисійного (д-ра Пялята), то бди рефератъ своій зложивъ, а новый референтъ (кн. Юріѣ Чарторыйскій) не мавъ уже часу зѣ всѣмъ упоратися. Цѣла справа, — думає „N. Reforma“, — повинна прийти на порядокъ дневный послѣдній сесіи въ сѣй каденції сойму.

Два атентаты на царя.

Послѣдній часы зъ панованя царя Александра II. приходять зновъ на гадку, коли читаемо вѣсти про пригоды єго наслѣдняка царя Александра III. подчасъ єго подорожи на Кавказъ. Дарма, что офіціальныи телеграмми стараєся всему заперечати, або фактъ, котрому вже годѣ заперечити, звеста на зовсімъ звичайну природну причину. О вѣсти про першій атентатъ въ Кутаевѣ, котру подали були перші газеты лондонскія, можна ще було думать, что она єсть простою выдумкою, обласеленою на сензацию; о вѣсти про катастрофу коло Борка на Курско-Харьковско-Азовскій зѣлѣзницѣ, годѣ вже такъ думать, бо нѣмъ маємо вже офіціальне о нѣй справозданье, котре представляє намъ єи въ цѣлѣмъ страшнѣмъ єи обѣмѣ. Вирадѣвъ офіціальныи телеграммъ стараєся и єо вѣстѣ бодай о стѣлько ослабити, что выключає вже зъ горы якесь зле намѣренье, не признає фактѣвъ характеру якогѣ атентату и стараєся все звести на природну причину и недѣальство надзору зѣлѣзничѣ; коли однакѣжъ зваяжиться, яка одѣвчальность сѣдає на зарядъ кождѣмъ зѣлѣзничѣ за безбѣзность житя вже звичайныхъ людей, коли зваяжиться, що нерѣвно бѣльша одѣвчальность сѣдає на тѣ заряды, коли зѣлѣзничимъ переѣздатѣ найпершій въ краю достойникъ, голова коронована; коли зваяжиться дальше, якъ въ Россіи стережеть строго житя монарха: то трудно припустити, чтобы причиной такой катастрофы, якъ бди Боркама, була лишѣ якась звичайна природна причина, а мимо волѣ насущаєся на гадку, что тутъ маємо дѣло зъ атентатомъ добре обдуманымъ вже зъ горы и переведенымъ зъ равнинованю оруженостю, котрой примѣры находимо хаба лишѣ въ атентатахъ доконуваныхъ на покѣй-нѣмъ батьку теперѣшного царя. Звѣстѣно прѣдъ, и то не єсть тайною, что коли теперѣшній царь бди зѣлѣзничю, то єи стереже войско: кождыхъ 100 кровѣвъ по обохъ бокахъ шляху стоять воины оберненіи до шляху задѣмъ, чтобы могли добре видѣти, чѣ хтѣсь не бдходитъ до шляху; коный патруль бдзѣтъ задовжъ шляху и двѣляється, чѣ все єсть въ порядку; служба зѣлѣзничя мусѣтъ что хвѣлѣт оглядати шляхъ, чѣ бди єсть безпечный, а на мосты, бдмурованя и яры звертаєся якъ наибѣльшу увагу. Закимъ пуститися въ дорогу царскій поѣздъ, то бди передъ нимъ ще нѣмшій, чтобы сконстатувати, чѣ дорога єсть безпечна. Трудно припустити, чтобы всѣхъ тыхъ мѣрѣ осто-рожности не було и теперъ, тымъ бѣльше, что царь бдѣстѣвъ вже въ Кутаевѣ остерережье, что не може уважиться безпечнымъ. Намѣрен-ный атентатъ въ столицѣ Мингреліи мѣгъ хн-ба лишѣ выкликати те тымъ бѣльшу осто-рожность, а мимо того подѣ Боркама лучаєся катастрофа, ктормъ жертвою ставѣся кѣлькона-дѣсь людей, а зъ котрой царь и єго родина выхѣдѣтъ дѣйстви лишѣ якимъсь чудомъ щасливо и ненарушено. Чѣ въ сѣмъ случаю можна подумати, что тутъ дѣлала природна лишь причина або що катастрофу завинило недѣаль-ство заряду зѣлѣзничѣ? На се пытанье зможе собѣ легко кождый бдповѣѣти.

Катастрофа подѣ Боркама на Курско-Харьковскій зѣлѣзницѣ єсть отже зовсімъ правдивою и зѣвѣста теперъ въ цѣлѣй своій страшнѣй основѣ. Министѣръ царского двору

надѣславъ до Петербурга слѣдуюче справоз-данье о катастрофѣ: „Царскій поѣздъ, котрый вышѣвъ зъ стѣци Тарновки дня 17 (29) жовт-ня въ полудне, выкѣтѣся межѣ Таривкою а Боркама въ мѣсци, де зѣлѣзницѣ переходѣтъ черезъ досѣтъ глубокий яръ. Подчасъ выкѣче-ня бувъ царь зъ цѣлою родиною при свѣдѣнню въ бдальнѣмъ вагонѣ. Коли выкѣтѣся першій вагонъ, настало страшне трясѣнье. Слѣдуючі вагоны вылетѣли на оба боки шляху, лишь вагонъ, въ котрѣмъ сидѣла царска родина, оставѣся на насыпѣ, але змѣняєся до небѣзпачна. Подставу воза разомъ зъ колесами вырвало и выкинуло на бѣкъ, стѣны воза розбѣло зовсімъ такъ, что ажъ ихъ сплѣскало и лишь крышу вагона зсунуло на бѣкъ такъ, что она прикры-ла людей, что були въ вагонѣ. Не можна на-вѣтъ було подумати, чтобы середѣ такого су-стоєнья мѣгъ хтѣ остатися въ вагонѣ ненару-шеный, але Богъ стерѣтъ царя и єго родну. Они вышѣли зъ вагона цѣло, такожъ и всѣ други, что були въ вагонѣ спасѣлись; лишь де-хто зъ нихъ бдѣстѣвъ сильнѣйшій ударъ або покалѣчивѣся. Наибѣльше потерѣвъ ген.-адъ-ютантъ гр. Шереметьевъ але и той не ране-ный тяжко. На жалѣ, не обѣйшлоє безъ не-щастя при слѣдуючихъ розбитыхъ возахъ. За-былося всего 19 особѣ а именню штабскапитанъ зъ корпуса полныхъ стрѣльцѣвъ, Брѣшь, одинъ помѣщанъ лѣкарскій, одинъ писарь, одинъ офиціантъ, два курьеры, одинъ козакъ, одинъ стрѣлецъ, пять зъ прислуги зѣлѣзничѣй и шѣсть воякѣвъ зъ баталіону зѣлѣзничого; 18 особѣ поранилося.“

Зъ дальшого справозданя слѣдує, что старшій инспекторъ зѣлѣзницѣ Штѣрнваль бдѣстѣвъ сильнѣйшій ударъ. Охолонувши зъ пере-страху, розпорядивъ самъ царь, якъ нести по-мѣчь раненымъ и мимо того, что падаєтъ дощъ и зѣмля була ховзѣка, злавѣвъ кѣлько разѣвъ въ яръ долѣ насыпѣмъ, до раненыхъ и уби-тыхъ. Ажъ коли все було въ порядку, всѣла царска родина до резервного поѣзда. Ране-ныхъ бдзвѣсно до Харкова, а убитыхъ казавъ царь перевезти до Петербурга, а ихъ роди-намъ вызначивъ пенсію. На мѣсци катастро-фы лашено одного офицера, котрый мавъ до-пиляувати перевозу убитыхъ и багажу, а царска родина вернулась назадъ до стѣци Лозовѣ, позаякъ на зѣлѣзницѣ настала пе-рерва въ наслѣдокъ катастрофы. Тутъ бдслу-жѣвъ священникъ на приказъ царя панакхиду за погибшихъ подчасъ катастрофы, а бдѣтъ бдслужено ще молебѣнь за щасливѣ спасѣнѣ царя и єго родины. По богослужѣню, вже бѣзною порою давъ царь на стѣци зѣлѣзничѣ обѣдъ, на котрый запросивъ не лишь всѣхъ достойникѣвъ зъ своєй свѣты, але такожъ и всю прислугу. Въ цѣлѣй сѣй справѣ розпоча-лось теперъ слѣдство, котре має выкрыти правдѣну причину катастрофы.

„Гражданскій“ пише о сѣй катастрофѣ такъ: Пригода коло Боркамы сталає въ поєдѣлокъ въ саме полудне. Поѣздъ царскій бхавъ скоростю 65 верстѣ (майже 10 мѣль) на годину и єго тягнули двѣ локомотивы. Перша локомотива запоролась по выскочѣню зъ шинъ глубоко въ зѣмлю, а друго розтрѣ-скало зовсімъ. Въ вагонѣ за локомотивѣмъ була майже сама служба. За нимъ ишовъ вѣзъ зъ кухнѣю, бдтакъ возы зъ царскою свѣ-тою, а за ними доверва бдальнѣй вѣзъ, въ котрѣмъ була царска родина. Въ послѣднѣмъ вагонѣ бувъ министрѣ коммунацій, адми-ралъ Поссеетъ. Бар. Штѣрнваль єсть ране-ный; министрѣ войны, ген.-адъютантъ Черевинъ и флигель-адъютантъ Шереметьевъ бд-стѣли лишь сильныхъ ударѣвъ.

Вѣстѣ о катастрофѣ подѣ Боркама вы-кликала за границѣю велику сензацию, а у Відня и Берлині єсть того переконаня, что бди лишь атентатъ на царя. Зъ Берлина доноєтъ, что цѣсаръ Вильгельмъ одержавъ вѣстѣ зъ Петербурга, въ котрѣй выразно до-ноєтъ єму, что прагода сѣ була дѣломъ зло-бныхъ руки. Монархъ нѣмцѣй и австрійскій, король Гумбертъ и єго мѣнаст. Крисіи посѣ-щили разаръ зъ гратуляційными телеграмми, въ котрыхъ высказують свою радѣсть зъ ца-сливого спасѣнѣ царя. Въ каплица російскою амбасады у Відня бдкрываєтъ протѣрей На-колазевскій молебѣнь за царя, на котрѣмъ бу-ли присутній російскій посолъ кн. Лабановъ, гр. Кальнока, нѣмцѣйскій посолъ кн. Райсѣ и ан-глийскій посолъ Педжѣтъ. Таке саме богослу-жѣньє бдбулося такожъ и въ російскѣй ам-басады въ Берлині.

Въ виду сѣи катастрофы набрала бѣльшой ваги и вѣстѣ про намѣренѣй атентатъ на ца-ря въ Кутаевѣ на Кавказѣ. Про сѣй атентатъ пише „Daily Telegraph“, котрый першій при-иѣвъ вѣстѣ о нѣмъ, такъ:

„Зъ телеграммы, котру одержавъ мѣни-стеръ дѣлѣ внутрѣшнихъ бди министра цар-ского двору, выхѣдѣтъ, что царь перебуваючи въ Кутаевѣ, малѣмъ мѣстечку зъ 13.000 насе-леня въ закаспійскѣмъ краю, мало щѣ не по-жѣвъ смерти. На 5 минутъ передъ приѣздомъ царя до мѣста, на котрого въ улицѣ Тѣлѣс-кѣй чекала вже велика товѣна народу, арешто-вано якогѣ кубанского козака при котрѣмъ найденѣ кѣлько динаматовыхъ бомбѣвъ и желѣ-зѣннуу капсюлку зъ отруєю. Чоловѣкъ сѣй, ко-трого выслано, чтобы убивъ царя, прийшовъ зъ Тагавроу, де вже полиція за нимъ слѣдила. Онъ бувъ перебранный въ мундуръ офицѣрскій и черезъ то свободно мѣгъ ходити середѣ тов-щѣ народу. Полиція арештовала єго однакѣжъ ще въ самѣ часѣ. Онъ не ставивъ нѣякого опору, але хотѣвъ опѣсѣля отруѣтися, что ему однакѣжъ не удалоєся. Бѣтъ то чоловѣкъ звѣ-стный полиціи вже бди давна. Передѣ кѣлькома роками прогнано єго зъ университету за нѣякѣй политичный справѣ а бди уважачи тымъ зруч-нованю цѣлу свою будучѣсть, ставѣся основа-телемъ революційной пропаганды въ полудне-вой Россіи. Крѣмъ бдзѣвы революційного то-варѣства не найдено при нѣмъ нѣякихъ папе-рѣвъ. Єго бдслано до Петро-Павловской крѣ-пости до Петербурга, де зъ нимъ поступятъ

въ дорожѣ административной. Въ Симферополи арештовано такожъ кѣлькохъ членѣвъ зъ того самого товариства революційного.“

Въ звязи зъ сѣими атентатами єсть ще слѣдуючі вѣсти: Въ Одѣсѣ арештовано вѣсѣра кѣлько незнакомыхъ мущинъ и одну же-нщину въ хвилѣ, коли они якъ разъ заѣхали до „Малого готѣлю“ и тутъ розложились. Го-ворѣтъ загально, что ихъ арѣштованье стоѣтъ въ звязи зъ атентатами на царя. Урядниѣвъ зѣлѣзницѣ на стѣцияхъ Борки и Тарновка, мѣжъ котрыми наступала катастрофа, арешто-вано такожъ.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Шенандору (въ Америцѣ).

[Розѣдѣ „Народныхъ Торговель“ русиныхъ въ Америцѣ.]

Нашѣ Торговѣль розвиваються надзвы-чайно.

Народна Торговля въ Олифантѣ посту-пила въ оборѣтъ мѣсячѣмъ зъ 3.000 на 4.000 долларѣвъ, на австрійскій грошѣ Торговля въ Олифантѣ робить торгу мѣсячно на 10.000 зр.

Въ Шенандорѣ мала Торговля велику конкуренцію въ особѣ п. Аньооловского, котрый захопивъ бувъ увѣсь нашъ народъ въ своѣ руки, и то до того стѣсненя, что жадевъ Русинъ проти него не мѣгъ устоятися. Мѣнувшого мѣсяца дня 25. п. Аньооловскій (зъ народности Литвинъ) збанкрутувавъ, а тымъ самымъ всѣ костюмери п. Аньооловского перейшли до нашої Торговѣль. Тымъ робѣтъ наша Торговля шенандорска поступила въ розпродажѣ зъ 2.500 дол. мѣ-сячно на 3.000, с. е. 7.500 зр. а. в.

Трѣтя Торговля въ Пламаутѣ мѣсячного оборѣту має до 2.500 дол.

Теперъ закладаєся нова Торговля въ Джерменѣ близъ Олифанту, пѣвтора мѣлѣ зѣлѣзничю. Тамъ зрѣбѣється невячѣ филию Тор-говѣль олифантескою, бо управитель Торговѣль въ Олифантѣ бди зарѣджуєвъ и джермен-скою Торговлѣю, де бди форманъ зъ одно-кѣною и субѣктѣ. Зарѣдъ бди тымъ лекшій, что майже шо годѣна одинъ поѣздъ зѣлѣз-ничѣй иде зъ Олифанту до Джерменѣ и назадъ вертає.

Крѣмъ сѣихъ чѣтѣрохъ Торговель маємо ще заложити найдалѣше до року чѣтѣри инші, а именню въ Шамокахѣ, въ Фрѣялѣндѣ, въ Га-злетонѣ и Маганѣ Сіті. А коли всѣ Торговѣль будутъ готовѣ, тогды думаємо заложити ще од-ианѣ гуртовныи склепѣ, хотѣвъ зъ тымъ по-слѣднимъ бди досѣтъ вѣлѣтѣмъ, бо вложити-бы намъ потреба въ него що-найменше 20.000 долларѣвъ. О грошѣ мы бы не журились, бо тѣлько ще мѣжъ нашимъ народомъ зѣайдѣся. Коли п. Райсѣ выбѣравѣся до Галичины, ду-маєвъ зразу продати своѣ тутъ каменѣцѣ; за одну хотѣвъ 13.000 дол. Нашѣ Шенандорцѣ довѣдаєся о тѣмъ, зайшли до о. Волянско-го и въ одѣмѣтъ дан хотѣвъ 13.000 дол. зло-жити, та п. Райсѣ надумавѣся нѣвячѣ и не продавъ нѣкому. Та тѣлько тутъ видѣа була дѣтѣкальна корѣсть, коли про гуртовныи складѣ того сказати не можна, тымъ бѣльше, что склепѣ гуртовныи дуже малѣй бере про-центѣ. Але якѣсь оно зрѣбѣється.

Кѣжда Торговля має тутъ найменше трѣхъ людей до ужѣтку: управитель, субѣктъ и форманъ. Коѣвъ держѣться при склепахъ, бо все, что хо-бѣвъ замѣновѣтъ, треба єму до хаты завѣзѣти, хоч-би в одинъ фунтъ цукру. Крѣмъ того, ось якъ олифантеска Торговля, наложа-щи на вѣзъ всякого добра, выѣжає равно звы-чайно на цѣлѣй день на меншій мѣсѣцовѣстѣ и тамъ продає нашимъ костюмерамъ. У насъ не продаєтъ нѣкому за готовѣй грошѣ, а на кни-жѣнку, и доверва по мѣсѣцѣви слѣдує выпла-ти. Дѣятого въ Олифантѣ маємо одного фѣр-мана, що має VII-му вѣласу а другій IV-ту класу гимназіальну.

Товары по намахъ Торговляхъ маємо что можна найбѣзпороднѣйшій. Уборы якъ муже-скѣй такъ и женскѣй, капѣлюхи, бѣлавѣтѣй рѣ-чи, корѣванѣ, мясѣва, муку, сѣрѣбѣй и золѣтѣй рѣчи, чѣботы, черевѣки, всяке зѣлѣье, дерев-но, бѣляхи, и все можливе, такъ что чоловѣкъ нашъ зайшовши до Торговѣль бдѣстане все, чего єму тѣлько до ужѣтку потрібно.

Цѣны-жѣ ось якѣ: фунтъ дуже доброй муки бди 2 1/2 до 3 центѣ американскѣй; фунтъ шинни горѣшн 8 цент., а найлучшю 15 цт. ам; нафта-галѣонъ 4 кварта найлучшю 10 цт. ам; фунтъ ковѣасы 6 цт.; фунтъ цукру найвысѣ 9 часѣомъ 7 цт.; камѣ фунтъ серед-ной 22, найлучшю „Джава“ 32 до 35 цт.; пер-калѣ — ярдѣ (локѣтъ) бди 3 цт. и выше; чо-боты чѣ до работы чѣ про сѣято наибѣльше 325 цт., черевѣки бди 125 до 275 цт., и т. д.

Зъ Кракова.

[Зъ юзилюе проф. М. Новицкого.]

Въ середѣ 24 я. ст. жовтѣня бдбуєся въ Краковѣ въ сѣли университетскѣй святочнѣй обѣдѣ юзилюе профѣсора д-ра Максимѣяна Новицкого.

Тому чоловѣкѣ трудолюбивому и за-служеному около наукъ природничыхъ и бдд-несѣня годѣлѣвъ рыбѣ въ краю, складали въ дѣя тѣмъ желана всѣ репрезѣнтации универ-ситетскѣй, академичѣй и депутаты всякихъ то-варѣствъ рѣльничыхъ и промысловыхъ краю. А ударѣти мусѣло кождѣго, хтѣ тамъ бувъ, что коли бди всѣхъ майже товариствъ академич-ныхъ делегаты складали ювѣлатѣвы своѣ жа-лая, то товариства тутѣшныхъ академикѣвъ рускахъ „Академичѣноу Громады“, окремый бдпоручѣтъ не заступаєвъ. Гадаю, что рѣчи та бди обѣдѣтѣ ширшу публику руску, тому хочѣ розповѣсти, якъ рѣчи склалися, розвѣ-даєсь попереѣдѣ добре въ тѣй справѣ.

Товариство „Акад. Громада“ — якъ опо-вѣдають, — вызначило своѣго делегата ще на чѣтѣри дѣя впередѣ. Делегатъ сѣй має зго-

лоситесь другого дня у головы комитету проф. д-ра Вержеяского. Той запевняв его тогдѣ, що буде старатись умистити бесѣду одпоручника „Акад. Громады“ въ одповѣднѣмъ мѣсці. Шо бѣдакъ зайшло, се для всѣхъ тайна, бо коли одпоручникъ „Акад. Громады“ явився для докладнѣйшій информации въ той справѣ въ друге у згаданого профессора, той одмовивъ ему удѣлу въ торжествѣ нѣбѣ то за-для еспа-нонѣ порѣ. Такъ и сталося: маме всѣхъ за-ходѣвъ Русинѣвъ руске товариство академич-не репрезентанта свого въ авлі университет-ской мата не могло! Кажуть, що проф. Верже-яский потѣшувать делегата „Акад. Громады“, що то товариство заступитъ годно презесъ и репрезентантъ „Czytelni Akademickiej“ (sic!) и що вѣршитъ буде мата заступника въ особѣ вы-сланика одъ факультету медицинъ...

Поляки краковскі, що только говорятъ тутъ о згодѣ и день-въ-день стараються вма-ляти въ насъ, що они не тѣ, що де инде, и правъ нашихъ збороняти намъ не думаютъ, — они нинѣ самі довели до того, що и одгомѣнъ бесѣды рускою затерли въ такмъ мѣсці, де першою вагою має бути наука и правда. Бо-жъ каждый признати мусить, що проф. Новицкому, чоловікові, що першій початокъ заслугъ дѣлъ своихъ (ще передъ покликаньемъ его на уни-верситетъ, коли бувъ учителемъ народнымъ у вѣхѣдѣй Галичинѣ) зложивъ народовъ руско-му и котрий ще доси такъ симпатично до на-роду сего односиться, — належалось одъ ака-демаковъ Русинѣвъ бодай кѣлька слѣвъ под-ка за его труды. А така дробница, якъ вышай-дене кутка въ програмѣ черезъ три днѣ пе-редъ ювілеємъ, то не велика річъ. Рѣшучо-кажу: коли-бъ лише трохи були хотѣли, була-бы спосѣбъ знайшла. Але не було такту и до-брои волѣ у людей, що взяли проводъ въ томъ торжествѣ и тымъ выкликали недовольство и колотнечу, не причинявши певно до увѣча-ня радостію кѣлькохъ годнѣвъ тыхъ ювілатовъ!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Найважнѣйшими предметами нарядъ сесіи парламентарной будутъ бюджетъ и законъ войсковый и надъ ними буде головню-вѣтся борьба оппозиціи. Законъ войсковый має бути подѣла бажана правительства залагодже-ний найбѣльше до Рѣздва, але правительство все ще его не предлагало и не можна навѣтъ на певно сказати, коли его предложитъ. Пѣсля однихъ вѣстей буде сей законъ предложенный вже на слѣдуючѣмъ засѣданіи, пѣсля другихъ дочерва въ субботу слѣдуючого тижня и то рѣвночасно! якъ парламентарни австрійскому такъ и угорскому.

На послѣднѣмъ засѣданіи палаты послѣвъ поставлено на порядокъ дневный богато пети-цій въ Галичинѣ, а мѣжъ иншими такожъ и петицію громады Вербѣжа долѣшного коло Коломыѣ о внесеніе войсковою стрѣльницѣ на громадскѣмъ пасовиску надъ Собѣнкою подѣ воскреснѣею горою. Давнѣйшій зарядъ гро-мадскій одступивъ бувъ маме волѣ и безъ вѣдомости громады се пасовиско подѣ войско-ву стрѣльницю и позбавивъ громаду найваж-нѣйшого еи добра економичного. Референтомъ для сесіи петицій бувъ пос. Озаркевичъ и пала-та передала еи министерству краковъ обороны до якъ найбѣльшого уважлѣнія. Петиціи гро-мады Бабина и Соколовки, пов. коовского о вѣльне побиранье сыровцѣвъ для худѣи блету-плѣно правительству до можливого уважлѣнія.

При выборахъ до рады громадскѣвъ въ Празѣ побѣдили молодѣ-Чехи, що якъ межи старо-Чехами такъ и въ кругахъ правитель-ственныхъ выкликали велике занепокоєнне. Навѣтъ и Ригеръ не перейшовъ а навѣтъ мо-же бути, що и при тѣснѣйшѣмъ выборѣ не перейде.

Вѣче католикѣвъ у Вѣднѣ одбудеся дая 26 с. м. Газеты клерикальнѣ замѣщаютъ до-звы до якъ найбѣльшійшій участи въ вѣчу. На вѣчу буде промовляти такожъ Вѣдгорстѣ, проводирѣ нѣмѣцкѣвъ католикѣвъ.

Англичѣ, про котрыхъ говорятъ, що они опанували короля Вѣртембергского и его стра-шно вызыскуютъ, называються Джекензѣ и Вуд-коксъ. Джекензѣ бувъ давнѣйше секретаремъ при американскѣмъ посольствѣ и умѣвъ по-зыскати собѣ ласку у короля, але одбѣла стра-тивъ еи, коли прийшовъ до Штутгарту Вуд-коксъ бувшій англиканскій проповѣданѣкъ. То-го Вудкока именовувъ король недавно баро-номъ и надавъ ему придомѣкъ Сважавъ и то мабуть выкликали найбѣльше роздрозненне мѣжъ вѣртембергскими аристократами. Зъ Штутгарту насѣлда теперь вѣствѣ, що цѣле ми-нистерство постановило податися до димісіи, скоро король не оддалить зъ своего двору того Вудкока-Сважавъ.

Вчера одбудеся въ честь короля Милана похѣдъ зъ смолоскипами. Король явився зъ насѣдникомъ престола на балкѣнѣ и мавъ середѣ глубокои тишины довшу промову до народу, въ котрой дякувавъ ему за заявлену ему вдѣчнѣсть а бѣдакъ сказавъ, що найбѣль-шамъ его бажаньемъ есть видѣти нардѣвъ серб-скій щасливимъ. „Сербѣ!“ — казавъ онъ — король вашъ нещасливый особисто, хотѣвъ-бы жертвувати свое жыте, чтобы зрѣбити васъ ща-сливыми!“ Слова сѣ выкликали величезный эн-тузіазмъ, тымъ бѣльшій же, коли стало зѣвство, що король приказавъ ще другій разъ выдати розказъ до всѣхъ властей, чтобы нѣякъ не мѣ-шалася до выборовъ и чтобы ему о кождѣмъ надужитѣю заразъ доношено. Такожъ выска-завъ бажанье, чтобы нова конституція не мала на собѣ ознаки партійной, але по можности одновѣдала всѣмъ партиямъ. Нѣмѣ що казати, король держитъ дуже зручною тактикою, але

чи се на довго ему придасться, то нѣмѣ пы-танье, на котре одповѣтъ недалека буду-чѣсть.

На жаданье королевѣи Наталіи маѣ Пя-рочанацѣ въвести жалѣбу неважнѣости противъ розводу, даного митрополитомъ, такъ до пра-вительства якъ и до синоду. Протѣствъ буде такожъ публично оголошений, бо королевѣа бу-де въ нѣбѣтъ оправдыватися зѣ всѣхъ закидѣвъ, якъ ии роблено. Два 30 с. м. выслало всѣ рѣ-чи королевѣи въ пакахъ, означенныхъ просто лишь буквою Н. Три великіе возы завезли па-ки на дворецъ зѣльзницѣвъ.

Проводирѣ всѣхъ трѣхъ партій въ Сербіи выдали вже покликъ до своихъ сторон-никовъ, зываючи ихъ до выборовъ, а кожда партія хоче сама про себе выбирати своихъ кандидатѣвъ. Головну увагу однакѣмъ зверне-но на то, чтобы побѣла бажана короля выборы одбудувалася зовѣсмъ свободно. Въ той цѣли у-строено окремй комитетъ контрольный, котрѣ мають пильнувати властей, чтобы тѣ не мѣша-лися до выборовъ. Велика скуштина маѣ складатися зѣ 624 членѣвъ, есть отже чотири разы такъ велика якъ звычайна.

Придворный маршалокъ кн. Фердинанда гр. Грено померъ свѣдѣи зовѣсмъ неспѣдѣвало и нагло на ударъ сердца. Коли рано явився въ его коматѣ камердинеръ, заставъ его въ по-стѣли неживымъ. По сѣй причинѣ князь не поѣхавъ вже до Кистендишу на торжество вой-скове. Покѣйного похоронено зѣ великою на-радою а собраніе на вѣствѣ о смерти его закры-ло засѣданье.

НОВИНКИ.

— Рада мѣста Коломыѣ приняла дая 30. жовтня на своѣмъ засѣданіи одноголосно внесеніе членѣвъ Русинѣвъ: чтобы на будынку касы щадничѣи бу-ла такожъ руска вывѣска и чтобы всѣ письма та оповѣстки, выходячіе одъ мѣской рады печатались такожъ въ языцѣ рускомъ и рускими буквами. Прикладъ годный насѣдыванія для другихъ га-лицкихъ мѣствѣ.

— Руско-народный театръ давши вчера у Львовѣ послѣдне представлѣние, одѣждитъ до Калуша, де дастъ кѣлька представлѣний. Прощаючи его, пору-чаемо его щирѣй подпорѣ рускою провинціально-ной публички.

— Першій зборъ Народной Торговлѣ въ Самборѣ од-булся мин. мѣсяца. Справозданье за рѣкъ адми-нистраційный одъ 25 септѣя 1887 по конецъ червня 1888. показуе ось що: Передъ заложе-ннемъ Торговлѣ насѣбли декларации на 177 удѣ-ловъ на 1770 зр. Зъ того збрано до 1. септѣя 1887 на удѣлы лише 670 зр. а дѣловодчикъ зло-живъ кавцію на 2000 зр. За цѣлымъ рѣкъ под-высилися сума удѣловъ 670 зр. о 309 зр., а надто затѣгнуто позичку векселю 2.280 зр., то цѣлымъ оборотовый капиталъ выносивъ 5.259 зр. Зъ того выдано на заложеніе и перше урядженіе Торговлѣ 1.323 зр. 73 кр., а осталася сума 3.935 зр. 27 кр. Товару сированжено за суму 20.562 зр. 63 кр. а продано за 11.580 зр. 22 кр. Оборѣтъ касовый выносивъ 38.573 зр. 60 кр. Зъ продажъ товаровъ було зыску 2.519 зр. 12 кр., а розходы на администрацію выносили 1750 зр. 50 кр., — отже чистого зыску було 268 зр. 37 кр., котрый роздѣленый по половинѣ межи членѣвъ даѣ 13⁹⁰ т. е. 1 зр. 30 кр. одъ вложеного удѣлу 10 зр.

— При листопаднѣмъ авансѣ авансували мѣжъ иншими въ лѣндверѣ чинной: Яковъ Панусевичъ на капитана II класъ; Зѣновъ Шогляна на по-ручника; въ лѣндверѣ-жъ печинной: Николай Стеблѣнскій (буристрѣ обертнѣйшій) на капитана I-ои класъ въ Струлю, Левъ Ильинскій на капи-тана I. класъ въ Сучавѣ, Константинъ Митро-вичъ на надпоручника въ Бузачѣ, Романъ Гутѣ-вичъ на надпоручника въ Тернополѣ; д-ръ Емилъ Лебедовичъ лѣкаремъ полковымъ II. класъ въ Жовки, д-ръ Мако. Давидовичъ старшимъ лѣка-ремъ въ Червоноцѣхъ.

— Перенесеніе войсковыхъ капеланѣвъ рускихъ: Гр-кат. капеланъ о. Антоній Меѣла (угорскій Ру-синѣ) перенесеный въ корнуеского округа въ Пре-сбургъ, до округа въ Кошицѣхъ, а капеланъ о. Северинъ Згарскій перенесеный въ Вишнѣграду въ сараевскѣмъ округѣ до львовского округа кор-нуеского, зѣ огляду на абѣльшене число греко-кат. воикѣвъ въ львовскѣмъ округѣ (въ насѣдѣкъ не-давнего стягненія рускихъ полковъ зѣ другими краѣвъ коронныхъ до Галичинѣ). Теперь буде у Львовѣ 3 рускихъ капеланѣвъ, 4 латинскіе ду-ховный (1 парохъ, 2 кураты и 1 капеланъ) и 1 православный капеланъ о. Дмитрѣвичъ. — Въ Перемышлѣ при гарнизонѣмъ шпиталю ч. 3. именовано куратомъ лѣт. священника ко. Юсѣпа Шмида.

— Дирекція полиціи надѣслала свое розпорядже-ние дотично бѣдѣнѣи и зѣбѣвъ академикѣвъ та-кожъ до „Вратной Помочи“ товариства полѣтех-ничной молодежи. Тому сѣликали еи товарищѣи зборы, котрѣ одбулися въ прѣтомясти ректора Зѣброжа и полиційной комисарѣ Котовского дая 31. жовтня с. р. На зѣборахъ тыхъ рѣшено, якъ и на вѣчу академикѣвъ, вѣстѣи рекурѣтъ, выслати депутацію до п. памѣтника и вѣстѣи петицію до рады державной на руки пос. Левковского.

— 900-лѣтній ювілей хрещенія Руси обходили тор-жественно свѣлане зѣ Зарудѣ коло Яричева. По богослуженію посвятить воду на рѣцѣ о. В. Про-курничѣй, а на памятку торжества поставлено величавый хрестъ зѣ насѣною: „Въ память 900-тнѣго ювілея хрещенія Руси“. — Ще торже-ственнѣйше — якъ намъ доносятъ — обходили ювілей хрещенія Руси громадяне села Михайлава въ повѣтъ бродокѣмъ зѣ своимъ душпастремъ о. Дан. Тяличкевичемъ (бѣтѣмъ). По богослуженію въ церкви одбулось посвященіе воды на рѣцѣ, посередѣ воды на зробленѣмъ помостѣ, де уста-влено высоко заданый хрестъ трираменный и прѣстоу для священника. Передъ рѣкою стояла тріумфальна брама, котрою похѣдъ проходили.

Вечеромъ одбудеся въ чатаднѣи вечерѣкъ зѣ декламациями и сѣвѣвами зѣ нотѣ. На вечерку лѣвися о. Тяничкевичъ зѣ женою и такъ всѣ зѣ подне-сеніемъ чувствомъ одразнували славно народне свято.

— Вѣденська биржа постановила вѣстѣи до рады державной петицію противъ биржевого податку.

— Зѣ Калуша пишуць намъ: Якъ то мусить дѣ-лѣтися бѣдному народови въ горахъ нашихъ зѣ здрѣтвомъ за солѣ, де жидѣва забрала монополъ солѣный въ свои руки, коли у насъ въ Калуші есть своя баня, а жидѣи берутъ за топку соли по 12 и по 15 кр.?! Звертаемо на се увагу вышнихъ властей. Коли нашъ люде въ бани ку-пують солѣ, то урядники ихъ поштѣхують, а прислуга обливає ихъ водою въ касѣ и коло касы...

— Богате жерело нафты одкрыто недавно въ по-вѣтъ калускѣмъ въ сѣлѣ Рѣпне, власности фунда-ціи Скарбѣвской, а експлоатаціею займаються до-си лише проф. д-ръ Грызецкій зѣ сов. Бодня-скимъ и высл. официрѣ Влюменкрѣмъ. Теперь по-дходѣтъ до Рѣпной уже чужеземный, прусскій спеку-лянтъ, и ведуть переговоры зѣ Влюменкрѣмомъ.

— Магистратъ черновѣцкій выдѣвъ брошюру п. заг. „Statistischer Bericht über die wichtigsten demographischen Verhältnisse“, де мѣжъ иншимъ подаѣ статистику змѣнъ религій мешканцѣвъ Черновѣцъ въ р. 1887. Зѣ-вѣдтамъ довѣдуемося, що гр. кат. обрядъ опустѣло 24 особѣ а приняло 18, а гр.-вост. церковь зыскала 28 особѣ. Най-бѣльше особѣ, бо 33, покинуло рим. кат. обрядъ.

— Дрѣбнѣи вѣсти. П. намѣстники представились вчера репрезентация мѣста Львова зѣ президентомъ п. Мохнацкимъ. — Въ Петербургѣ умеръ Богда-новскій, хирургъ, профессоръ университету. — Сара Бернгардъ выступѣла въ вѣдѣльскѣмъ те-атрѣ „An der Wien“.

Господарство торговля и промыслъ.

— Тягненіе львѣвъ ювілейной выставки промысловѣи у Вѣднѣ одбудеся въ среду въ присутствіи вели-чезной массы народу. Перша головна вы-грана: цѣле устроєнне мужеской комнаты и комнаты бѣдальной, зѣ сервисами: сѣрѣбнымъ, пор-целяновымъ и склянымъ и зѣ коврами вартости 25.000 зр. або зѣ выплатою въ гѣтовѣцѣ 20.000 зр. припала на львѣвъ серіи 1339 ч. 33.; друга выграна: цѣле устроєнне бѣдальной комнаты, сервисы: сѣрѣбный и скляный, фортѣйнянъ и пѣвъ, вартости 5000 зр. на сер. 2489 ч. 2.; трѣта выграна: броша и браслетка зѣ правдивыхъ брилѣнтѣвъ вартости 3000 зр. на сер. 3721 ч. 99.; четверта выграна: устроєнне спальнѣи вартости 2000 зр. на сер. 1530 ч. 50.; пѣта вы-грана: крыта карѣта на два сидженя вартости 1000 зр. на сер. 3338 ч. 5.; шѣста выграна: Бензѣндорфѣра фортѣйнянъ концертный вартости 1000 зр. на сер. 370 ч. 18.; сема выграна: устроєнне бѣдальной комнаты зѣ софою и годанни-комъ вартости 1000 зр. на сер. 2537 ч. 88.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— Жертвы на бѣднѣхъ ученикѣвъ руской гимназии. Зѣ представлѣния театру руского, — за що Ди-рекція того-жѣ складаемо прилюдно подяку, — вышло, по одтѣрученю выдатѣвъ и половины чистого доходу для дирекції театру, — до фон-дѣвъ руской гимназии, 23 зр. 97 кр. Кромѣ того зложили на руки Дирекції гимназии: П. намѣст-никъ 10 зр.; проф. Цѣлевичъ, Громанскій, Лев-кевичъ 3 зр. 60 кр.; судія К. Коцовскій 5 зр., отже разомъ вышло на бѣднѣхъ ученикѣвъ квѣта 42 зр. 57 кр. — Въ той загальнѣи сумѣ мѣстѣся слѣдуючій надѣатки: Преосв. митрополитъ 10 зр., архіепископъ орменскій 1 зр., ди-ректоръ Ильинскій 4 зр., о. Саринскій 2 зр., крил. Кобылянский 1 зр., вѣластѣль готелю „Жоржъ“ 3 зр., д-ръ Ом. Озоновскій 1 зр., учит. Врѣцѣна 2 зр., д-ръ Литинскій 1 зр., учит. Тя-ничкевичъ 1 зр., п. Долнѣйскій 1 зр., проф. Петро Озоновскій 20 кр., д-ръ Павенскій 50 кр., п. Паньковский 50 кр., Ольшанскій 20 кр. — за що Дирекція складаѣ щирѣ спѣси Богъ! — Передъ тымъ же прислали для бѣднѣхъ ученикѣвъ: о. Сѣневичскій 10 зр., а президентъ мѣста Львова 40 зр., зѣ выразнымъ бажаньемъ, чтобы тѣ гро-шій ужити на оплату дидактра школьного, тожъ Дирекція ужѣла тыхъ грошей въ той способѣ, що Кейванови, ученикови VI. класъ, доплатила до дидактра 5 зр., за Перуна, такожъ зѣ VI. класъ, заплавила цѣле дидактрумъ 20 зр., а Дми-трови зѣ VII. А. класъ доплатила 15 зр. Виов. напу президентѣи и о. Сѣневичскому скла-даемо сѣмъ такожъ наше сердечне спѣси Богъ! — Зѣ Дирекції ч. к. академичной гимназии.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣденъ 2 падолиста. Екзекутивный ко-митетъ правицѣ постановитъ скликати конфе-ренцію въ справѣ закона войскового.

Лондо-ъ 2 падолиста. Въ процессѣ Пар-нелѣ зѣзнавъ его давний приятель Ожа, що подѣпись Парнелѣ на письмѣ, завываючѣмъ ли-гу прилюдску до скоршого дѣланія, есть прав-дивый а такъ само суть такожъ правдивый всѣ закиды, якъ „Times“ робить Парнелеви.

Парижъ 2 падолиста. Гѣблѣе припору-чивъ французской амбасады зложити царѣви грагуляцію по причинѣ его щасливого урато-ванія въ катастрофѣ подѣ Борками.

ПОДЯКА.

Маю честь зложити сѣмъ найсердечнѣйшу подяку д-рови п. Г. Молчковскому, лѣкарѣви въ Галичу, котрый мене мѣмо того, що иншій лѣкаръ въ мой тяжкой недужѣ мене одступили, одѣнь лишь не поминувъ своего щирого труда и при Божѣи помощи и своимъ старанію привернуть ме-не до здоровья. Спаси-Богъ Вамъ Благородный Панѣ! — Крилось въ жовтню с. р. — А. Ду-жескій.

Надѣслане.

Антика РУКЕРА у Львовѣ

поручаѣ 2460 220—?

Спеціальности и универсальнѣи средства французскіе и инші, якъ черезъ ню такъ и че-резъ инші фирмы оповѣщувани.

Фабрика зварѣдовъ рѣльничихъ и гисерия

М. PETERSEIM-A

зѣ Краковѣ при улицѣ Довгѣи поручаѣ свои вы-зѣрѣи рѣбы по найдешевшихъ цѣнахъ. 99—?

Маріацельскій капль жолудковій знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ жолудка.

Незрѣванный при браку апетиту, сла-бѣмъ жолудку, вѣнѣнѣмъ оддыху, кѣвѣмъ оддыху, здуто, жѣльцѣ, катаръ жолудка, зѣвѣ, творѣно сѣ пѣску и камѣнчикѣвъ въ мѣхури, при надто великѣи флегмѣ, жѣвѣцѣ, оддыхѣи и бѣвѣно, болѣо головы (если походитъ зѣ жолудка), корѣхъ жолудка, заднѣно, перѣтѣнѣе жолудка стравами и напоими, при хро-бакахъ, недугахъ сѣлезѣнки, печѣнки и геморѣдахъ. — Цѣна флашѣи

разомъ зѣ приписѣмъ 40 кр., подѣиномъ 70 кр.

Головна высылка у антикари

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРИЖЪ (Kremsier) МОРАВА.

Маріацельскій капль жолудковій не суть нѣякимъ средствомъ потайнымъ. Складѣи части подѣи суть при кождѣи флашѣи зѣ приписѣи.

Правдивый можна купувати у всѣхъ 2351 32—52 антикахъ.

ОСТЕРЕЖЕНІЕ! Правдивый Маріацельскій капль жолудковій рѣвно фальшуютъ и насѣдуютъ. — На знакъ правдивости мусить кожда флашка бути зѣвѣнѣна въ червѣно запакованѣе, заосмотрѣе въ повѣсѣи марку охоронну и при кождѣи флашѣи на приписѣи мусить походити, се сѣй приписѣи друкований у Г. Гуска въ Кромѣрижѣ.

Правдивый можна купити: у ЛЬВОВѣ въ анти-кахъ: Якова Байзера, Г. Влюменфельда, Петра Тайльго-фера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколиши, Якова Пѣлесѣ, Жит. Рукера, Кар. Скапиельского, Г. Вѣвѣрско-го, Ари. Раппапорта. — Вѣ БѣЛЗѣ у ап. Гросса. — Вѣ БОБРѣцѣ у ап. Бѣльбинѣи Мендѣицѣи. — Вѣ БРО-ДАХѣ у ап. Бронисл. Вѣтѣславского, Мих. Куляки, Вѣльк. Лѣндѣсѣра. — Вѣ БЕРЕЖАНАХѣ у ап. Ад. Дурѣга, Іос. В. Лѣбѣса. — Вѣ БЛАЖОВѣ у ап. А. Бѣсѣа. — Вѣ ВАРІЖѣ у ап. Вѣнѣд. Кшиповѣло-кѣи. — Вѣ ДОЛИНѣ у ап. С. М. Трауффѣль-нера. — Вѣ ДРѢГОВИЧѣи у ап. Айхмѣлера, П. Партикевича. — Вѣ ГЛИНИНАХѣ у ап. А. Гѣльма. — Вѣ ЗОЛОЧЕВѣ у ап. Франца Пѣтѣша. — Вѣ КАМѣНЦѣ СТРУМИЛОВѣи у ап. Карѣла Пѣлевского; Вѣ КОЛОМѣи у антикари А. Сидоровича; Вѣ КОПИЧНИЦѣХѣ у ап. Рѣдера. — Вѣ МЕЛЬНИ-Цѣи у ап. Кроковского. — Вѣ МОСТАХѣ ВѣЛИКИХѣ у ап. І. Жѣлиньского. — Вѣ НЕМИРОВѣи у анти-кари Прѣдѣриксѣи. — Вѣ ПЕРЕМЫШЛЯНАХѣ у ап. Омѣл. Барановского. — Вѣ РАДѢХОВѣ у ап. Лѣв-кевича. — Вѣ РОЗВАДОВѣи у ап. Вик. Грабовского. — Вѣ РОЗДОЛѣи у ап. Людв. Мѣрѣвнѣйского. — Вѣ САМ-БОРѣи у ап. І. Алексѣевича, К. Марѣша. — Вѣ СКО-ЛѣМѣи у ап. С. А. Лѣвковского. — Вѣ СОКОЛОВѣи у ап. Андр. Данчака. — Вѣ СОКАЛѣи у ап. Евг. Высѣо-чаньского. — Вѣ СТАРОМЪ МѣСТѣи у ап. Ад. Паѣсе-кого. — Вѣ СТРУПѣи у ап. Жит. Кѣзницѣи. — Вѣ ТЕРНОПОЛѣи: ап. Леѣна Флашманѣи и Фр. Ягурѣви-ча. — Вѣ УСТИКАХѣ у ап. Альф. Ястрѣубского.

Хто захить, той выиграѣ!

500.000 МАРОКЪ

есть въ найбѣльшѣмъ разѣ найбѣльша выграна на 295-той гамбургскѣи лѣтерѣи, котра теперь зѣвѣи почитѣася, есть державѣи дозволенѣа и гаран-тована. Лѣтерѣи маѣ 98.000 львѣвъ, зѣ котрыхъ за кѣлька мѣсѣицѣвъ 49.100 въ 7 класѣхъ мусить вы-грати. До выѣсованія суть отѣи выграніи, именѣи еѣвѣнтѣально

500.000 Марокъ,

спеціально:			
1 а 300.000 М.	2 а 60.000 М.	26 а 10.000 М.	
1 а 200.000 "	1 а 55.000 "	56 а 5.000 "	
1 а 100.000 "	1 а 50.000 "	103 а 3.000 "	
1 а 75.000 "	1 а 40.000 "	206 а 2.000 "	
1 а 70.000 "	1 а 30.000 "	612 а 1.000 "	
1 а 65.000 "	8 а 15.000 "	888 а 500 "	

47190 выграныхъ по 300, 200, 148.

127, 100, 94, и еѣсѣ, въ загальнѣи сумѣ

9 миліонѣвъ 671.605 Марокъ.

Мѣнѣи повѣрила держава роспродажу оригина-льныхъ львѣвъ и и высылѣа ихъ до всѣхъ падаѣ-ше оддыхѣи заграницныхъ мѣствѣ. Нѣлѣжитѣи можна прислѣати въ австрійскѣи банкѣиотѣа або за переказѣмъ почтовымъ. Кѣвѣи менѣи одъ наѣ-жѣи можна прислѣати такожъ въ почтовыхъ маркахъ. Цѣна львѣвъ есть урядѣо устанѣлена и до тѣпѣи першѣи класѣи коштують они

цѣлѣи оригинальнѣи львѣвъ а. в. зр. 350 кр. поѣвъ " " " " " 175 "

чѣвѣрѣ " " " " " 90 "

По одержанію наѣжѣиотѣи прислѣано сейчасъ жа-данѣи оригинальнѣи львѣвъ и оригинальнѣи планы а та-кожъ сейчасъ по тѣпѣи прислѣано урядѣио лѣтѣи выграныхъ, такъ що кождѣи сѣмъ може перекопѣи-ти о резултатѣи одтѣиотѣи тѣпѣи. Въ выгранѣи вы-платѣи сейчасъ по тѣпѣи поѣла плану. Въ послѣднѣи часѣи маѣи сѣи щѣастѣи выплатѣи своимъ интересѣ-тамъ поѣла официальной свѣдѣиотѣа пѣтъ разѣ премію, особѣио 2 разѣ 303.000 м., одѣатѣи 254.000, 183.000, 182.000, даѣше головнѣи выгранѣи по 100.000, 80.000, 50.000 и мѣиотъ по 40.000, 30.000, 25.000 и т. д. То есть найбѣльшѣи доказѣиотѣи, що *мѣи*

Розклад їзди на залізницях державних.
важний від 1 жовтня 1888.

Приходять до Львова: о год. 1 15 вв. нощі зь Будапешту, Давочного, Стрия, Кросна, Хирова, Гусятина і Станислава; — о год. 8 06 рано зь Сухой, Хирова, Стрия; — о год. 3 20 по полудні зь Сухой, Хирова, Гусятина, Станислава і Стрия; — о год. 7 40 вечером зь Гусятина.

Одходять до Львова: о год. 5 рано до Стрия, Давочного, Будапешту, Хирова і Стружа; — о год. 10 15 рано до Стрия, Станислава, Гусятина, Хирова і Сухой; о год. 7 50 вечером до Хирова і Сухой; — о год. 9 48 вечером до Станислава і Гусятина. 2238 73-9

Прехорошою кавы

Цейлонської Нр. 0 просто зь жерела

надійшов новий транспорт

— 1 кл. на 2 зр. 20 кр. —
котру зь приємністю можемо поручити нашим П. Т. Гостям.

Крім сего сугь на складі інші роды доброй кавы: 1 кл. на 2 зр. 10 кр., 2 зр., 1 зр. 92 кр. и више.

Вь 5 кильовых мѣшочках Нр. 0 11 20 зр., Нр. I. 10 зр. 70 кр., Нр. II. 10 зр. 20 кр., Нр. III. 9 зр. 80 кр. Ріо зелена 9 зр. 20 кр.

2629 5-2 Зарядь Народной Торговлѣ.

Укончена семинаристка

шукає лекцій у вихідній Галичині. — Близна відомість вь администрації „Дѣла“. 2661 1-3

Старша женщина

добре ознайомена зь господарством, шукає мѣся до заряду дому. Свѣдоцтва найліпші. — Близна відомість вь администрації „Дѣла“. 2662 1-3

БАН-

дажѣ руптуров, суспензоріи

такожѣ

Французскій спеціальности

вь добромъ родѣ.

сѣ масизмъ товаровъ модныхъ, быває мужского, товаровъ галантерейныхъ, естрібѣ рупчиничныхъ, парфумеріи и т. п.

порукає найдешевине

МАГАЗИНЪ

БРАТѢВЪ ЛЯНГЕНЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

2537 Цѣники на жадање даромъ.

БУЛОНЪ

Высококалорийный власного
выробу подвійно крѣпкій

порукає

Зарядь двору Лапшинъ
БЕРЕЖАНЫ.

Ч. 00. Зь трупляни зь самои зѣри-

ны и дробю килью 7 зр. 50 кр.

Ч. I. Зь самои зѣрипы и дробю килью

6 зр. 50 кр.

Ч. II. Зь воловпы, телатины, дробю и

зѣрины зь яринами по 5 зр. 50 кр.

Высылає залагодуєся одворотною

почтою.

Вь торговлѣ продаються всѣ тѣ

роды значно дорожше. 2651 1-15

Закладаюся

вь волю пѣну, що жадає вь моєхъ конкурентѣхъ не вь силѣ продавати готову або робити одѣж для мужчинъ и хлопцѣхъ зь матеріи кравчихъ и зь граничныхъ такъ дешево, якъ и П. Т. Гостямъ мѣблѣхъ елладъ такожѣ 2484

Веч. Духовенствау 36-2

Замовленя вь мѣсци и зь провинціи

выконуютьсѣ тѣло и ретельно. На жа-

дање высылаємъ зворы даромъ и еранъ

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одѣж гуртомъ и

подрѣзѣ.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 3.

Заложенъ 1848.

Валентинъ Бавровиць

у Львовѣ, уліца Коперника ч. 4.

порукає сади

СКЛАДЪ и РОБОТНЮ ОБУВИ

дамской, мужеской и для дѣтей

знаный одѣ 30 лѣтъ зь ретельноу працѣ и не надѣе высокыхъ цѣнъ.

Можна достати готове або замовити.

Всякій замовленя яктъ мѣсечей такъ и на провинцію залагодуєся

сѣ вь найкоротѣйшій часъ.

Дякуючи П. Т. Гостямъ за дотеперѣшній ласкавий вѣгляды маю

честь поручити сѣ на дальнѣе вѣ ласкавий памяти. Зь поважаньскѣ:

2615 5-8

В. БАВРОВИЦЬ

ВЕЛИКА ГРОШЕВА ЛОТЕРІЯ

300.000
марокъ

подає яко найбільшу вы-
граду вь найчаснѣйшомъ
случаю найновѣйша велика
державоу Гамбурга гаран-
тована лотерія грошева.

Спеціально-же:

1	Прем. а М.	300.000
1	выгр. а М.	200.000
1	"	100.000
1	"	75.000
1	"	70.000
1	"	65.000
2	"	60.000
1	"	55.000
1	"	50.000
1	"	40.000
1	"	30.000
8	"	15.000
26	"	10.000
56	"	5.000
103	"	3.000
206	"	2.000
612	"	1.000
888	"	500
30199	"	148
16991	выгр. а М.	
300	200	150, 127,
100	94	67, 40, 20.

Каждый получить вь руку оригинальный лосъ засмотрѣный гербомъ державнымъ и рѣшительно и урядовый лосъ лосования, зь котороу видко всѣ близшіи поимени. Зарядъ потягати получить каждый беручий участь урядову листу выганыхъ, засмотрѣну гербомъ державнымъ. Выплата выганныхъ слѣдує пося паяну ретельно и одѣ гарантією державы. Населѣнъ бѣе необходимо подучити сѣе годиноулици до-аваня, то мы рядо готовъ ведѣдѣи домы периодъ тягнемъ назидъ лѣзти вь блади лѣзучи на нихъ сужу. На бажанье высылаетъ ури-довый лосъ лосования на передѣ даромъ. Шобы мы могли выдѣи вь лѣзти старанно выдѣи то вь ономъ яктъ найкороче, однакжѣ на волю сужу лѣзти

15 падолиста 1888

2624 1 2

вь котромъ то дни наступитъ тягачѣе паянъ надѣлати.

VALENTIN & COMP.

Bankgeschäft, Hamburg.

ГАРМОНІЮМЪ ЦЕРКОВНЕ

до науки спѣву

зѣ дуже краснымъ голосомъ, зроблене сильно
и тревало

выробляє фабрика

ИВАНА СЛИВИНСКОГО

у Львовѣ

одѣ 70 зр. и выше

2628 3-10

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

порукає

выпробованъ и певній средства косме-
тичній.

одзначенъ 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами призна.

Одѣйокъ таниновый, вьмѣняє и подпмагає во-
лосы роста. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова, вьмѣняє корѣнь волосъ и запобѣгає
выпадати волосю. — Слонъ 80 кр.

Вода атеньска, до змываня волосъ, запобѣгає твори-
тисѣ парпѣжъ, одѣвжѣ, робитъ тре-
вальми барву и полыскъ. — Фляконъ 80 кр.

Одѣйокъ хино-таниновый. Дѣлає знаменито
на корѣнь волосъ и на порѣсть волосъ. Вь случаяхъ де вь настѣдѣхъ
неуду выпало волосе, выказавъ велми цѣлюще дѣланье.
Вже по ужитю одної фляшки можна добачити порѣсть. —
Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятова до полоканя устѣ,
кромѣ приємного, скрѣпляющо сѣмъ и запаху, дуже ко-
ристно дѣлає на яса и зуби. Фляконъ 50 кр.

Порошокъ ростино-алькаличный,
до чищеня зубѣхъ. Надає першому бѣлѣсть, оддале ка-
мѣнь и квасы, котріи наводѣть боль и порохавѣть зубѣхъ.
Пудеко 30 и 60 кр.

Виолинъ средство противъ прѣти рукъ и пахѣ. Фляконъ 50 кр.

Вода львѣвска. Приемный, вѣзкий и догготривалый
запахъ той воды зѣмѣть сѣ, що вь
Антверпѣ на выставѣ всемирной зѣстала публично прокла-
мована и одзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр., бол-
шого 150 кр.

Нигретино. Выборе средство до фарбованя вь сейчасѣ
водою на трену и красну барву черну и
темну; сѣе цѣлюмъ нешкѣдливе а вь ужитю цѣлюмъ поедливе.
Цѣна 1 зр.

Бѣлѣи и гарній руки. Найболѣе червои и по-
мѣдний руки выбѣлѣтисѣ и
выбѣлѣтисѣ по кѣлькарзавомъ патерію Кремль
ростиноу. Слонъ 81 кр. 2529 25-?

Смаровило литовскѣ до обуви и шкѣрѣ, мѣгчить
шкѣру, робитъ сѣи нешкѣ-
данноу и тревально. Пудеко по 50 кр. и 1 зр.

Набути можна у ЛЬВОВѢ вь власнѣхъ торго-
вляхъ: ул. Коперника ч. 3 и ул. Галицка рѣгъ Вилокон.
Вь филиалѣхъ: вь КРАКОВѢ Сукотницъ ч. 20, и вь ЧЕР-
НОВЦЯХЪ Ринѣхъ ч. 2.

НОВОУРЯДЖЕНА ТОРГОВЛЯ ВИЛЬГЕЛЬМА СИДОРА

вь европейскѣмъ готели

при плацу Маріацкомъ ч. 4.

порукає вь наибѣльшомъ выборѣ

найновѣйшій Матеріи вовняній

на дамскій сукнѣ.

Плюшѣ и Оксамиты.

Великій запасъ хустокъ теплыхъ ГИМАЛІЯ и
французскихъ зѣ заполѣть.

Всякій приборы до кравеччины и шитя.
КОРОНКИ и ОБШИТЯ до СУКОНЪ.

Оригинальный французскій шнурѣкѣ.

Пробки на жадање оплатно

При одержаніи 100 зр. опускаєся 4%.

2635 3-6

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлѣнскѣй ч. 3.

Почавши одѣ дня 7 падолиста 1885

2218 36-0

ВЫДАЄ

АСИГНАТЫ КАСОВИ

4% зѣ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

5% зѣ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченый

Дирекція.

I. ПСЕРТОФЕРА

аптика, Wien, Singerstrasse Nr. 15.

„Zum goldenen Reichsapfel“.

Пигулки до очищеня крови, авайи передѣмъ, руни-
кораллий пигулки, за-
служують вѣнчанъ на сѣмъ пазу, бо дѣйство пѣма майже пѣмкоу сѣм-
бости, вь котрой-бѣ тѣ пигулки вѣе по тысячній разѣ не выказали
своего чудесного успѣху. Вь пѣзавѣдѣннѣхъ случаяхъ, де богато ни-
шихъ лѣзѣхъ на дарю ужиналось, сѣдѣе по болѣшой части и вь
короткомъ часѣ повне поджалеє одѣ тѣхъ пигулокъ. 1 коробка зѣ
15 пигулками 21 кр.; 1 пачка зѣ 6 коробками 1 зр. 5 кр.;
при попередній высылкѣ наложити коштує разомъ зѣ поль-
ною одѣ оплати посылкою: 1 пачка пигулокъ 1 зр. 25 кр., дѣи пачки
2 зр. 30 кр., три пачки 3 зр. 35 кр., 4 пачки 4 зр. 40 кр., 5 пачокъ
5 зр. 20 кр., 10 пачокъ 9 зр. 20 кр. (Мѣнше яктъ одну пачку не посылаетъ).

За правдой треба уважати лише тѣ пигулки,
котріи сугь засмотрѣны подписомъ имени I. Псерго-
фера и котріи на кнѣрѣхъ кождоу коробки мають
той самѣ подписъ червонымъ писемомъ.

Мѣмо множество писемъ, вь котрыхъ консументы тѣхъ пи-
гулокъ дякують за те, що вернули до здоровья по рѣзородныхъ и
тяжкихъ недугахъ. Кождый, котрый ихъ лише разѣ спробувавъ, по-
рукає тов средство дальше.

Помѣщаємо тутъ лише декотріи зѣ многыхъ подѣтъ:

Шпирбахъ, 17 лютого 1888.
Высокопозважанный Пѣне! Ни-
же подписанный проситъ о пово-
не присланье чотирѣхъ пачокъ
Вашихъ дѣйстно дѣе пожито-
ныхъ и знаменитыхъ пигулокъ
до очищеня крови. Зѣ поважа-
ньемъ. Иг. Найрайтеръ, практич-
ный лѣварь.

Граше при Фледингѣ, 12 вер. 1887.
Высокопозважанный Пѣне! Зѣ
Божоу волю являю мѣнѣ до рукъ
Вашѣхъ пигулки и теперь пишу
Вамъ о ихъ насѣдкахъ: явѣ по-
логу застудиласѣ, такъ що не мо-
гламъ займатисѣ своєю работою
и пѣвно була-бѣ вѣе умерла есѣ-
бы мене не вырѣзали Вашѣ чу-
деснѣ пигулки. Боже благослови
Васъ тысячѣ разѣ за те. Я вѣрю,
що умнѣваючи тѣхъ пигулокъ,
прійду цѣлкомъ до здоровья, такъ
яктъ опѣ и иншихъ довели до здо-
ровья. Тереса Книфѣнъ.

Виперъ-Найштадт, 9 грудня 1887.
Высокопозважанный Пѣне! Го-
рѣну подѣку складаю Вамъ вь я-
кѣмъ мѣси 60-лѣтнюю тѣтѣ; она
терѣла 5 лѣтъ на хроничный не-
жить жолудковъ и водну пухли-
ну. Житѣе було для неѣ мукою и
думала, що вѣе загинѣ. Припад-
комъ достала она пудеко Вашихъ
знаменитыхъ пигулокъ до очи-
щеня крови и по дошлѣмъ ихъ у-
жинуваю выдѣрѣвала. Зѣ пова-
жаньемъ. Лосифъ Вайнцеталъ.

Мітеринердорфъ при Кирхе-
дорфѣ, Висна Австрія 10 сѣн. 1886
Высокопозважанный Пѣне! При-

Іотиндорфъ при Кольбахѣ, Австрія-
Шлеахъ 8. жовтня 1886.
Высокопозважанный Пѣне! Про-
шу прислать мѣнѣ ласкаво пачку
Вашихъ универсальныхъ пигу-
локъ до очищеня крови зѣ 6 пу-
делками. Лише Вашимъ чудеснымъ
пигулкамъ маю завѣщати, що я
увѣрѣлиасѣ одѣ болѣе жолудка,
котріи мене черезъ 5 лѣтъ мучи-
ли. Мѣнѣ вѣнчалъ болѣе тѣ пи-
гулки не забравши и сѣмъ скла-
даю Вамъ горѣну подѣку. Зѣ по-
важаньемъ Анна Цаскѣ.

Рорбахъ, 28 лютого 1886.
Высокопозважанный Пѣне! Вь
мѣсѣци падолистѣ мѣнѣ р. замо-
вѣнъ я у Васѣ пудеко пигулокъ.
Яктъ и такъ, и моя жѣнка дошлѣ-
чили мы яктъ пѣзвѣдѣннѣхъ насѣд-
ковъ. Обѣе терѣлиасѣ на свѣтлѣи
болѣе головѣ и лихѣстѣи, такъ
що мы були блѣднѣи рѣзачѣ, хотѣ
моѣи вѣе 46 лѣтъ. И дивнѣ! Ва-
шѣ пигулки подѣлили чудесно и
увѣрѣли насѣ зѣ того лиха. Зѣ
поважаньемъ: Антонъ Листѣ.

Бальзамъ на одморозѣне
признаный I. Псергоферомъ одѣ
многахъ лѣтъ яко найбѣеши-
е средство противъ рѣзкихъ
болѣхъ походящихъ зѣ морозу,
яктъ такожѣ на задрѣннѣ раны
и т. д. 1 фляконъ 40 кр. зѣ
оплатною посылкою 65 кр.

Сокъ зѣ баби вузколистной
на нежить, хрипку, коревый
кашель и т. д. 1 фляшочка
50 кр.

Американска масть рѣстцева,
дуже добре средство при всѣхъ
рѣстцевыхъ и ревматичныхъ
недугахъ, яктъ лѣчанье вь но-
гахъ, пѣхѣхъ и шумѣ вь у-
шѣхъ и т. д. 1 зр. 20 кр.

Порошокъ на поченье нѣгѣ.
Цѣна одного пудека 50 кр. зѣ
оплатною посылкою 75 кр.

Вальзамъ на волю пѣвие сред-
ство на падутѣ шѣи; 1 фла-
конъ 40 кр., зѣ оплатною по-
сылкою 65 кр.

Есенція жѣти (Прасній ка-
плѣ) на зѣнеутый жолудокъ,
лихе стравленье, недухи живота
рѣзного рода, знамените сред-
ство домоу 1 фляшка 22 кр.

Мѣнѣ всѣ зѣ наведѣныхъ спеціальностей можна достати у Льво-
вѣ вь аптикахъ З. Рукера и П. Миколаша. 2621 3-12

Кромѣ названыхъ тѣхъ препаратѣхъ сѣе ще вь запасѣ всѣ вь
австрійскихъ газетахъ оголошенѣи и заграничній спеціальности фар-
мацевтичній, и всѣ артикулы нахѣдѣи хотѣ-бѣ де на складѣ доста-
ны на жадање сѣмъ и дошлѣ.

Вь Выслаєся почтою яктъ найворѣе за попереднюю
высылкою грошей а при болѣшихъ замовленяхъ за дослѣдѣнѣю.

При попередній высылкѣ наложити коштує (найліпше
черезъ переказъ почтовыи) сѣе порто значно де-
шевше, яктъ при посылкахъ за послѣдѣнѣю.

Англійскій чудесный баль-
замъ 1 фляшка 12 кр., 12 фла-
шѣхъ 1 зр. 20 кр.

Фіакерскій порошокъ на по-
жѣту, хрипку, кашель и т. д.
1 пудеко 35 кр.; зѣ оплатною
посылкою 60 кр.

Таннохвиннова помада I.
Псергофера добре средство на
порѣсть волосъ 1 доза 2 зр.

Универсальный пластеръ до-
стѣи выпробованный профессор.
Штайнлѣмъ при рѣнахъ зѣ

се зблизитися кредит болгарського народу і зростуть симпатії цивілізованого світа до Болгарії. Висока дякував народи за світле прийняття, якого обзнавав в недавній подорожжі по Болгарії.

Тая бесіда при всій своїй краспорядності не могла заповнити цілковито і глибоке мислячого слухача. Князь любивався в голіх фразах, замість щоби поставити виразне питання і дати на нього відповідь: „яка є надія на скорше і користне усунення болгарської кризи?“ Потребу закрити вже раз постою неперемінно політичного положення краю відчувають тут усі, коли б князь як-то потягнув їх на той темат, були б йому за те дуже вдячні. Однак з того, що говорив князь, можна хіба лиш догадуватися, що давня криза і на сей рік не зійде з-наді Болгарії своїх пагубних крыль і що це прийде не одну гірку чашу выпити Болгарам.

Само собою розуміється, що опозиція не приважує до сеї сесії великою ваги і висказується о ній некористно. До тепер проговорили в тім дусі тільки „Народни Права“. В довідній вступній статті звертається той орган до депутатів собрани і жадає від них, щоби вони потягнули до одвічальності ряд за деякі надужити з минулого року. Надужити, в яких провинився — після думки тої газети — ряд, суть ось ті: 1) ряд установав нелегально і самовільно мито на ввозжену каміану і морську сіль; 2) зміняв доволі після потреби обставин дійсний закон (карний закон в справі Попова); 3) ряд через введення нового прасового закону убив свободно висказовану прилюдну гадку; 4) надужити і насильства поліція і адміністрація.

Як бачимо, се власне всі ті точки, котрих все чинявся супротив ряд партії Радославова, воюючи бучити-то в обороні цілості конституції. Під такими самими менше-більше окликами воюють часто многи партії і в Європі!

Зараз другого дня по відкриттю собрани спростувати мін. Стамболов многих депутатів на приватне засідання і в довідній мові оправдував енергичне і строге поступованье ряд, коли ходило о удержання спокое в краю. Цікавий був між иншими той уступ його бесіди, характеризуючий як найдосадливіше наміри і тверду волю Стамболова: „Я не хочу — казав він — стати другим зрадником бгични, як Каравелов або Цанков, котрі не державно управляли, але чимсь в роді пансіона, і через своє бабеке поступованье вкинули край в пропасть. Такого алочинства я не вдю, навіть хоч-би я лишився з трема союзниками!“

Справа македонська притихла в болгарських газетах. Після нашої гадки болгарське дїло в Македонії не стоить ще так добре, щоби Болгаре хотїли на серію видивувати в Македонії якийсь неспокой. В тім вигляді згідний всі болгарській партії. Найбільшим розсадником Болгарщини в Македонії являються школи. Розправа Каравелова „Школьніцтво в Турції“ на основі статистичних даних виказує як найліпше, як слабо до селї стоить організація тих шкіл, так що на тепер повинні бути Болгаре вдоволені, коли зможуть піддержати в той турецькій провинції яко-такое свого національного духа. Впрочім всі болгарський державний мужі заявляють всюди публично, що прозба газети „Свобода“ против Туреччини може мати значіння тільки теоретичне. Так і справді було. Тепер „Свобода“, побачивши, що за далеко загнала в своїх гронах статях, змінила нагло тон і заявляє, що єи цілю було спонукати в марний спосіб Туреччину до деяких концесій в користь болгарського народу в Македонії.

Вчера помер тут нагло бд ацоплексіи маршалоцьк двору граф де Гренанд. „Свобода“ посвятила його пам'яті теплі слова при-

більше з політичного становища, гадаючи, що в етимології лежить спасення румунства; 3) що пишуча публіцистика безуслбно вклонилася і вклониться до фетишизму і сильно відділює на постановлення академії. Для того етимологія вже тільки не многих має прихильників.

Православ академія в Букарешті по многих трудах і заходах зійшла на православь буювинську.

З підвищення сказаного видно, що і то, що язук, хоч-би він як високо був розвинутий і образований, хоч-би і як широко розпросторений, — скоро він відбїгне від живучої рїчи в народі, — старїє і замирає. Так сталося з язком латинським. Він відбїг від живучої рїчи в народі, стався лиш язком учених і веретви образованов, і мало по-малу виперли его з розговору і з наук язки народній. Ще він удержується в церкві обряду західного і в богословії, але вже в богословській чачі писи і книги пишуться також і в народних язках. Так замиєр також і класичний язук грецький, і сподїватися можна, що колись та доля постигне також і вивішний письменний язук німецький. „Бєт бо то — як читати в одній ученій розправі — швидко розширене ложе мнїве, мов-би то бєвда розвивалася в висших кругах. Рїч маєя протияно. Не висшї образованї, але низшї необразованї веретви суть властивими творцями бесїди.“

(Дальше буде.)

знани. Покійник обзначався благородним характером, а тактовним поступованьем умів собі зєднати всіх, що его знали.

Дві новї газети почали виходити: 1) „Юридическо Списание“, журнал призначений для правників. Потреба юридичного журналу в Болгарії була велика, бо багато рїчей юридичних було і єсть до обговорення. 2) „Селанин“, газета церковно-політична. В церковній часті редакція подає для селанських священників головну проповідь. Знаючи, як низько стоить болгарське священство, і звачивши, що не кожній священник єсть в силї склести для селань яку-такую проповідь (проповіді звачайно не говоряться нїгде), то заслуга редакції буде велика. В політичній часті подає редакція найбільше вїстей з Росії, яко з краю — після думки редакції — найбільше Болгарь обходячого. Політична часть носить бару москвофильску. Редактор газети єсть игумен найславішого болгарського монастиря „св. Рило“ (в горах коло Самокова).

Перебування старих турецьких улиць Софії поступав велим скоро. Не звачаючи на близьку зиму „градски свїт“ Софії розвалив двї найбільшї улиць города. Роботам сиправ красна мовь весняна погода.

Драгань

Рада державна.

254. засідання палати посідєв дня 30 н. ст. жовтня.

Пос. Леваковскій зложив присягу, Грохольскій одержав 8-недільну відпустку, а д-р Черкавскій зложив вибїр до комісії бюджетової.

Пос. Витезль і товаришї інтерпелюють президента міністрів в справі писма, виданого поліцією в процесі о обиду против Манжика, видавця часописи „Nasa Sloga“ котре то свідочно читано в краєвїм суді в Триєсті, а в котрій обжалованого зроблено „вїрним приклонником еп. Стросмаєра, котрий високо держить прапор слави і єсть осередком стремленя межі Славянї австрійським, котре сяє по за границі Австрії і має на цілі повалити дуалїзм“. Інтерпеланти осуджують се писмо триєстенської дирекції поліції яко тяжку оскорбу Славянї австрійським, яко легкомудне і безосновне а вызываюче обжалованье, і для того питають президента міністрів: чи він о тім писмі знає, чи готов розсїдїти, на яких основах поліція триєстенська опиралася і яку дасть сатисфакцію скомпромітованим, коли викажєся безосновність обжалованя?

Мін. Гавчє відповідає на давнїйшї інтерпеляції і заявляє, що неважко постарався о заснованье новон катедри лїченя зубів при вїденськом університеті; що правительство не може згодитися на даруєть двох словєнських шкіл народних в Триєсті, позаяк там єсть достаточне число таких шкіл, именно 8 з язком викладовим словєнським а 2 з язком словєнсько-італійським.

На порядку деннїм стоїть вибїр двох віцепрезидентів палати посідєв. Першим віцепрезидентом вибрано рїц. Хлюмєцького 244 голосами на 274 голосуючих; другим пос. Цайтгамера 238 голосами на 258 голосуючих. Оба вибранї дякували послам.

Одтак розвинулась дальша розправа в дїлї поправы внутрїшних відносин в загальнїм шпиталї вїденськом. Говорено о надужитях служб шпитальної, о транзїгєльдах, о неладї, лихїй стравї і т. д. Справу цілу прїдїлено одтак видїловї бюджетовому до близького розсїдї.

Слїдували доповняючі вибори до поодиноких комісій. З галицьких посідєв вибрано д-ра Кар. Леваковського (посла львівського) до комісії, що займаєся законом о марках охоронних, і до комісії, що трудиться над новим законом карним.

Пос. Розерь мотивує своє внесенє, вызываюче правительство, щоб оно внесло проект закона, котрим би обнужено кошты стемплєв, комісійних і ескєкуцій при розправах сумаричних і багательних. Пос. Розерь мав на гадї прийти таким законом в поміць именно селянам і дрібнїм промысловцям. В рїч своїй звернув він також увагу на потребу зміни закона о належитостях і внесенєя прїмусу легалізаційного. Внесенє пос. Розера передано комісії правнїчїй.

255 засідання палати посідєв з 31 н. ст. жовтня.

До палати посідєв внесено проект в справі обнуження належитостей для каст щадничих і позичкових системи Райфайзена і при конверсії довгів.

Пос. Матущє здавав одтак справу о способі покритя 473 мїліонів прїзволеного надзвичайного кредиту на цілі вїйсковї. Против того виступив пос. Тирьє в імени свого антїсемїтського сторїництва і заявляв, що не буде голосувати за справу, бо теперїшнє правительство підкопє союз австрї-німецькїй. Рєсєрєнт Матущє боронив справу, при чїм закинув Тирьєвї недостатк патріотизму. Закон прийнято в третїм читаннї.

Петиція: Выжнїц (на Буковинї) о продовженє державної дороги, що веде з Коломиї до Куть, рєфєрував пос. Свїжїй і єи відступлено правительству. — Петиція товариств купецкого і промыслового у Львові о отворєнє бібліотеки університетскої в годїнах від 5 до 8 вечером відступлено також правительству до узгладненя. — То само зроблено з петицією ескєкуторів подат-

кових о підвищенє их плати, з петицією німецького народного товариства на Шлєску о помноженє числа лїкарів на провинції, з петицією купцїв з передмість вїденських о виданє нового закона о антиках і з петиціями деяких рад повїтових в Чехях о знесенє мїст на державних дорогах. — Петицію деяких більшїх властїтєлєв, громад і священників в Галичинї, о перенєсєнє куди нїде стрїльниць вїйскових в Вєрбїж-ніжнїм (рєфєрєнт пос. Озарєвїч) відступлено министерству оборони краєвої до розсїдїженя, а петицію сєль Бабина і Соколовки в повїтї косовськом о вільний побїр сировїцї для піднесеня хову товару відступлено правительству до як найскоршого узгладненя. — З дальшїх петицій достоїна увага петиція рад повїтових тарнобжеської, ярославської, ланьцутської і насчанської о будову залїзного шляху з Дембїц до Надбєреза з одногома до Розаводна і залїзницї Кароля Людвика; петицію відступлено також правительству до скорого узгладненя.

Одтак слїдувала інтерпеляція німецьких посідєв до министра справедливостї в справі виданого 2 жовтня с. р. конкурсу на 5 посад аскултантів в Карнтїю, в котрій стояло, що кандидати мають виказатися повним знаньем язика словєнського.

Язва мышача в краю.

[Статья надїслана з села.]

Недавно тому була хороша днина, тож вийшов я босїй орати на поле, але зоравшї кілька єкїв, мусїв чимь борше утїкати до дому та взуати щоботи, бо мїши так угавали по оранцї та чїпались босїх нїг, що я боявся, щоби мене не зїли живцем, як, неспрїчком кажучи, того нещастного польского короля Попєля. І се я кажу не на жарт, а на правду, бо бїда наша сєлюхоб-хлїборобів з тими мїшама є правдива завернї-голова. Козїка бо тот в ємь роцї так страшно розмножилася у всїх менїх знаних окрєстностях, що з ким нїа здїбався, то перше пытанье: „Як там у вас мїши?“ Що мїши в ємь роцї дискули всїмь намь больше як коли небудь, можє пїзнати хоть-би вже з того факту, що навїть так поважне ц. к. Галицько Товариство господарєв пробудилося з вєтїкованскої своєї апатїї та подало до союму петицію в дїлї прїмусового нищеня мїшей.

Сказано в той петиції зовсїмь справедливо, що вь многих околїнах язва мїшей в ємь роцї прїбрала розмїры грїзного нещастя краєвого, подїбно як градоби́та і повени. Перед живими бо стїнали мїши пашницю на нїи, дозрїваюче зерно прїтали по своїх єсыках під землю, а по живах одна их часть перенєсєся в стодоли, єтїжкї і коморы, а друга часть лишившїся у полі, спасєла і спасєна на єтножєтєх траву, а на рїлї бульбу, буряк, команїю, калушту, а одтак зїзєлась до засїбїв озимых, так, що людє що засїли, то мусїє тепер перєорювати, бо мїши все до гла зрїєля і сточїли. Многї сєляне стрїмунуться з засїбїмь озимими, не знаючи вже, що робити, бо і євїти лєчно прозї мїши, а не євїти — єе горше.

Коли вь одой комісії рады державної радженю надї обнєсєнемь податку за прїчїны нещєсть єлементарных, єкєнстатувєлє прїдєставитєль правительства, що вь Галичинї окрїб звичайных мїшей пїльных (котрі народ назывє „мїднїц“ за-для рудон барв) єсть окремий рїд грубых, коротких, а вїдомь на шурбїв похожих мїшей, котрі прїзвандрували до нас вєз стєпів колудєновї Росїї. Вандрївї тотї зїзїєлє перенєсїєся з мїєця на мїєць, перєлїзєваючи вїлав і найбільшї рїкы, як Дїєстерь, Вєслу і Рєн. Через Сїєлї під Вєсоцком перєправїлєся она вь сєй цїкавий спосїб, що старї мїши євїнїшєсь нїжкєма утворїлє нечєзє живий лєнцєх поперєк рїкы, а по вїх хрєбтах гєй-бї по мостї перєбїгли на протавїні бєрїть молодшї мїши.

По-прї велику обєрежнїсть і вїгадлївїсть мїшей, утрудняє вїгублєнє их нечєвано буйна плїднїсть. Мїшь бо пїльна плїдїть бд мєрца до пїзнон осєнї, що б до 8 тїждїєв, по б до 8 молодых (вь однїмь гнїздї я найшовь бєв аж 15, а по 8 до 10 звичайно), котрі по вьосїм тїждїях могуть дальше розмножуватїсь, так, що зь одної парї мїшей вь чєсї одного лїта розвєстєся можє 10 до 15 тїсєч мїшенят. Як погадати на все тє, то буде лєчно робїтьє хрїстїяновї, що то явєся на бдїєрї, якь хотє половина тїх мїшей, котрі сєгоднє уганїють по наших полях, перєзїмєє щєсливо під свїтлом (прїчала-бї!). А щє оно давнїше становїтьєся, коли погадати, що єуїрїтїв сєє грїзнов мїшєдї у нас якь поодїнокї хлїборобы, так і всякї властї, політїчїй і автєомачїй занїлї — якь кажуть газєтнїкы — „становїще вїждїаючє“, с. в. нїчого не робїтьє, вїно якь тїє бїсурмєнї-євїталїстї здїютьєся на волю Божу. Ба не вїно нїчого не робїтьє, але ставлїють єе не-потрїбїй труднїстї.

Мїй єсудїє засїєв бєв двє моргя жїтїє, та не мав зь нєго потїхї, бо вь короткїм чєсї мїши все вїзїбїрєлї. Бєрє бїє, перєорєє то хочє вь-другє євїтї, але на якїй кєнєць? зновї для мїшей? Так їдє бїє до Львовє до апїкарї Бїломєнєздє по трутїну вь зєрнїях (Phosphoripillen), але той кєжє, що бєз дозволу ц. к. старосты не прїдєст. Ідє неборак-грєчєскї до п. старосты, але сєй кєжє: „Не дамь дозволу, бо не можє, намїєстнїцтво заборонїло, бо мїгь бє кїнь або корова отрїєтїєся, або-жє, хрїнь Божє, яка сорока або ворона на полі мїгь-бє згнїтї.“ Ось мїшєє, грєчєскїю! Податкї дер-

жавнї, краєвї, повїтовї, індємнїзаційнї давї, а зь-вїдкї их вїзїмєш, якь мїши все зїдїєтє, — о то нїхто не пожурїтьєся! І дївї-жє бо тїє пєновє зь-за зєленого столїкы; у них кожїй чловєк, хго не має на шїх золотого ковїрє, не спосїбнїй нї до чого розумнїго, і якь купїть дрїбкє того трїбїла, то зарєз нїмь насодєє євон кїнь та коровы, замїєтє дати мїшам на сїдїєвє. А вь Нїмєчїнї чєй-жє сєтє також розумнї людє, а тамь до купнє або прїдєжї самых тїх зєрнїєх фосфоровых не трєба дозволу властї полідїїної. Бо чєй-жє нїхто не будє такь необачнїмь, щоби розсїєвє их поперєх рїлї, а вїєнїєнї вь мїшєчєх ямкє не нарєжєють она на небєзпєчнїє худобї аїлї пшєнї. Сє я кажу зь власнїго досвїду, бо мїши дєжє лакомо пожїрєють тїє зєрнїє, похожї на зєрна рїжє, коли на-єуєкє пєсту (тїєто) фосфорову Мєндїлїхтє зь Букєчєвєцє нєрадї їдєтє і слєбо трїєтїєся.

Вь Нїмєчїнї прїдєдь нєчєткїмь веснїно або єсїєнїно роботы вь полі вїзачєєся зь уряду одєн дєнь на вїщєнє мїшєй, бдї чого нїхто на сєлї не смїє бїтєгєтїєсь. Спосїбїє ужїнають такїх: 1) Острїма свєрлєма зємнїма вєртєтє кїрнїчєк на мєжєх, по ровах і вь мїєцєх, дє прєтїєнєтїєся мїшєчї єтєжкї. 2) Стїрты і єтїжкї обкопують прїмєстїєннї рївчїєм, вь котрых упавшї мїши послєду загнїзєтїєся, або-жє их зїдїєтє коты, вороны, і т. п. 3) Вь Прусєх, Гєсїї і Бадєнї прїурчїло правїтєльствє вїкурїєвати мїши мєталєвїма мїшєма ручнїма і пїстєлєма. Вь тїй цїлї надїє вєчєромь зєтїєтєтьє колїєма або зємлєю вєз дїрї, а котрї вь нїчї мїши на ново вїєгрєблї, зєтїєтєтьє рань; одтак вь голєвну дїру вєстрїєлїють мїшєк наповнєнїй розжєрєнїм углєєм, євїрєку, порохнїм або шмєтєма. Колїє надужїтїє зь пїєтї мїнутї євїрєковог дїмє, вїдшїєтїєся всї мїши на колїє мєтрїєв навколє у всїх напїємах. Вь трєтїєм днї трєба „дїмєкурїєнє“ повторїтї. 4) Вь мїшєчї дїрї вїєдєтєтьє тїлїчїє ємолєскїє докторє Нєєслєрє. 5) Дїрї зєлїєвєтїє водєю зь настанємь першїх прїморозкїєв. 6) Вь мїєцєх, дє мїшєчї єтєжкї прєтїєнєтїєся, закєнуєтьє чєрєвєтї, у вїутрї полїєвїй горькї, зь яких мїшь дєбїтїєся не годнє. 7) Вь стодолах, єтїжєх і коморєх розкїдєтє рєтїєнї, котрых запєх і ємєк мїшєх протавїєнїй, якь лїєлєк, бдїємєтє і гїлєкї шєклєку, коноплї, чїєнєк, покєрєну цїбулу, сєфєтєну (assa foetida), дєгєтє, ольїєк тєрпїєнтїєннїй і пєрчєнов мєлї. 8) Зєрно прїдєдь посїєвкомь закрїєлєтїє євнїмь камєнєм. — До того щє охорєнуєтьє зїєрєтє, котрї вїзачєтїєся нєчємємь мїшєй, якь: коты, пєсы, бєрєсує, лєєвїцї, лїєсы, вороны, совы, яєстрїбї і вїшї. Окрїбь того по домєх і вь стодолах ставлїєтьє всєякого рєдє пєсткї і лєпїє.

Одтак людє боронїтьє бдїє бєзгєрїон мїшєдї, а у нас, якь сказано, нїчї і крїхтїє не робїтьє. Вїправдї нашє ц. к. намїєстнїцтво запытєло будє вєрєснє с. р. старостїє і рады повїтовї: чї мїшєй намножїлось на єтїлєко, щоби вїєдєдало накарєтїє грїмадєм прїмусово их нїщїтї, одтак старостєвє малє запытєтїє нєчєстєвє грїмадєкї і двєрєкї обшєры, — але закїмь прєвєдєсєє всє тєя пїєсєнєна та крутанєня, „закїмь сєнє зїдїє...“, мєлїєтїє той, мїши все пїдїєтє, що навїть не будє зь чого податку запєтїєтїє. А властї нашї повиннї-бї надїє сєє справу сєрїєзно прїзєдумєтїєся, бо тєя нєнєвїєтнє жємїєдє не вїно вїєнєхєх грєчєскїєх повїєдєє дїрї, але не прїєстїєтїє і єкарбєвї державнїму і краєвому. Законь бо о бдїєсєно податкїєв за-для єлємєнтєрнїх нещєсть на-дєє мїнїєстрєвї фїнєнєсєвїє прєво до полєкшї податковон зь прїчїнїх нє-вїрєдї заподїєнєно чєрєз мїши. А щє вь многїх грїмадах всїє вїмєгє, якї ставлїєє законь (якь: шкєда заподїєнє вь бїльшїй частї гєсїодєрєствє податковон грїмадє, ушкєда прєвєсїєшєєчєя трєтїєну дєходу, хвїєлєвїє нєдєстєкєтїє) вїєовнїєнї і дєють намь прєво прєвїтїє зворотїєв податковых, — тожє рїчє єтєвїднє, щї єкарбє державнїй мусїєтїє утєрбїтїє значнїє вїтєрїє. Рїчєю жє грїмїдє єсть: сєйчєсє дєнєсїєє євонїмь старостєвєм (коли до тепєрє того не вїєнїєлї) о шкєдах заподїєнїх чєрєз мїши і жєдєтїє урядового оцїнєнєя шкєды.

Лорїєнє.

Чому на Угорскій Руси так дуже єумно?

Не так вїннї тому Мадєры, якь самї Русєвї — або мадєароны, або москвофїлы — двїє крайнїєтїє. Угорскє конституція не заборєнєє Русєвємь вїдєвєтїє єкїжкїє і часопїєсї, єсєновувєтїє товариствє, єкїжкїєтїє зборы — зь того погладї вь Зєлїтєвї бїльшє свєбєда, якь вь Дєлїтєвї. Але щє-жє? Робїтьє хто щє для народу і для сєравы народнорускїє? Дє тамь! Однїє служєтїє добровїлїно Мадєарам, другїє москєвєкїм пєнєславїєстєм, а народь гїєє вь тємнїтї і всєякїх здрїєтєвєх.

Оть в. пр. вь Унгварї вїдєє священнїк о. Євгєнїй Фєнцїкь газєткы „Лїєстєк“, духовно-лїтєратурнїй журнал“. Замїєтє пїдїєсїєтїє якїєсє жїєвнїєнїє справы для народу і для духовєствє, о. Фєнцїкь не знєє нїчого лєчєшого, якь лєєтє гєлїцїєкїх і украинськїх „хєлємєнов“ і клєвєтєтє на них, дєбїрєєчє нєагїєдєвїєшєно лєжє.

Так в. пр. вь ч. 16 „Лїєтєк“ о. Фєнцїкь у вєстїнїєй статїє „Українськїє вїєпрєсє“ докєзєє, що украинськєго язкє нїхто на угорскїй Русї не зрозумїє, а якє докєзєє нєвєдїтьє — *risum teneatis!* — єтїшєєтїє зь „Стєрєхєпудє“, вь котрїмь єпєрєнїєлєовєно язукь украинськїє:

„Хай налізе німета на їх, Капанія вайтруе. Усі наскі люцік мріі Кріхтіво контруе“ — и т. д.

„И намъ хотѣли бы называть такой языкъ! Не значить-ли это мутити ясную воду?!“ — клеще обуренный о. Фенчикъ, отуманившись въ огидный способъ свою читающую публику, наводя на пародію языка украинскаго зъ „Страхопуда“! Чи то честный способъ войована, о. Фенчику? И вы — рускій священникъ?!

Дальше въ томъ-же числѣ, въ рубрицѣ „Обозрѣніе“ честный о. Фенчикъ заговоривъ про украинську правосію и каже мѣжъ иншимъ: „Правосію борю инсценировали между русскими.. поляки. Навявшихъ украиномановъ убѣдили создати новый мужицко рускій языкъ — языкъ безъ грамматики, безъ правил... Кромѣ того, что хохломанскому языку не нужно обучатися, хохломанамъ руководитъ и ненавидитъ къ церкви...“ и т. д. — сама ложь.

Сумно, дуже сумно на угорскій Русь! А глядячи на то, що тамъ дѣся, чимъ тамъ займаются люди, що нѣбѣ-то мають вести интеллигенцію и наробѣ, — муситесь прайти до пересѣдченя, що не стѣлько Мадяры, скѣлкѣ саміи перевертнѣвъ зъ Русинѣвъ копать угорскій Русь — грѣбѣ!

Ось такіи о. Фенчикъ, редакторъ оданокон рускои газетки на угорскій Русь! Де у той людини, не кажемо вже патріотизмъ, але бодай крхата совѣсти?!

Дописи „Дѣла“.

Зъ Коломыѣ.

[Преважно для Русинѣвъ рѣшенне рады мѣста Коломыѣ въ справахъ руского языка.]

На засѣданіи рады громадскои дня 30. н. ст. жовтня при повнѣмъ комплетѣ рады поставили Русины, члены рады громадскои, осятакъ внесенне:

„Зъ днѣмъ першого падолиста слѣдѣ роздѣль касы мѣскои одъ касы ошадности — въ наслѣдокъ того урядъ касы дѣстане помѣщенне въ иншихъ комнатахъ будинку ратушевого зъ окремими новыми вывѣсками. Подписаніи, члены рады громадскои, вносятъ: Свѣтла рада поручити зверхности громадскѣй постаратися, чтобы на тыхъ новыхъ вывѣскахъ уважлядено по-при польскій такожь рускій языкъ, с. е. чтобы на тыхъ новыхъ вывѣскахъ были надписи по польски и по руски рускими буквами.

При той нагодѣ домагаються підписаніи, члены рады громадскои: Свѣтла рада поручити зверхности громадскѣй на будуще — по перше: На всѣхъ новыхъ надписяхъ, де небудѣ помѣщеныхъ, давати по-при польскій такожь рускій тексты рускими буквами; по друге: Свѣтла рада громадска поручити зверхности громадскѣй у всякихъ оголошеняхъ письменныхъ, якъ прилѣпюваныхъ на мѣстѣ такъ и помѣщуваныхъ по періодичныхъ пачепахъ (и. пр. въ урядовѣй Газетѣ Львовскѣй) уважляючи языкъ рускій такъ, чтобы по одной сторонѣ було оголошено чи то рѣшенне рады громадскои, чи то рѣшенне самой зверхности громадскои по польски, а по другой сторонѣ то само дословно по руски скорописею рускою. Се справедливѣ домаганне підписаныхъ членѣвъ рады громадскои оперте на 19 артикулѣ основныхъ законѣвъ державныхъ. — *Теодоръ Грушкевичъ, Альбинъ Блонскій, Stefan Rudnicki, Михаилъ Влоуговъ, ассесоръ и Р. Перфецкій.*“

По одчанію сего внесенна раднымъ проф. Грушкевичемъ и по рѣшенно радою наглости внесенна, забравъ першій слово д-ръ Пяскевичъ, лѣкаръ, підпираючи внесенне проф. Грушкевича въ цѣлѣй основѣ, бо поставлено въ такихъ рамкахъ, якъ правно рускому языку валежаться. Дальше въ томъ-же самѣмъ дѣлѣ підперъ внесенне и проф. Кричицкій. Останѣ ставъ говорити д-ръ Мараморошъ, адвокатъ краевый, Орменіанъ, що въ загалѣ есть за внесеннемъ, бо оно справедливѣ, только хотѣ-бы что до оголошенъ письменныхъ о стѣлько его обмежити, чтобы въ оголошеняхъ лацитаціонныхъ якъ и. пр. при оголошеняхъ пропавціонныхъ помѣщувати только тексты польскій зъ огляду на кошту. Бурмистръ запытать внесодавца, чи годиться на такѣ обмеженне языка, а проф. Грушкевичъ обѣтавъ при своихъ внесенно въ цѣлѣста, мотивуючи, що правительство уважляюще въ своихъ оголошеняхъ чи то войсковыхъ чи финансовыхъ, чи то въ загалѣ административныхъ языкъ рускій, впротѣмъ арт. 19 основныхъ законѣвъ не знае жадныхъ выимѣнъ; было-бы се не достойнымъ рады громадскои рѣшати такѣ обмеженне. По той одираѣ дандѣ д-ру Мараморошеви профессоромъ Грушкевичемъ, бурмистръ п. Асланъ подавъ внесенне одъ голосованье и цѣла рада громадска одголосово рѣшила внесенне Русинѣвъ, членѣвъ рады громадскои. Наконецъ радный п. Вольфъ, директоръ гимназіи выѣсъ додатокъ: Поручається зверхности громадскѣй дѣлати про чистѣсть языка въ надписяхъ и оголошеняхъ. И сей додатокъ принятъ.

Рада громадска мѣста Коломыѣ сповняла сѣмъ рѣшеннемъ свой обовязокъ супротивъ Русинѣвъ, автохтонѣвъ севъ землѣ, за що йи честь в слава, а дай Боже, чтобы всѣ прочіи рады громадскіи мѣстѣ вѣхѣдои Галичанъ пойдшли за ея примѣромъ и усунули сю велику несправильность а кравду рускои народности, яка до теперъ практиковалася въ Коломыѣ якъ и практиковася по всѣхъ мѣстахъ вѣхѣдои Галичанъ, де ужиналося якъ въ надписяхъ такъ и въ оголошеняхъ только выключно польского языка.

Зъ подѣ Рима нова.

[Посвященне церкви въ Вороблюкѣ кор.]

Дня 9 (21) жовтня с. р. були мы свѣдками величавого торжества въ нашѣй окрестности, которѣ довго останесъ тутъ въ милѣй памяти. Того дѣла на пограничѣ руского населеня въ Вороблюкѣ корольскѣмъ, повѣта коронявскаго а деканата сянѣцкаго, Виркустѣ Капитулы перемыскои о. Матковскій при участіи численнаго духовенства и множества руского народа изъ Вороблюка и сусѣдныхъ парохій, поблагословивъ ново-вымуровану матерну церковь.

Энергичнымъ заходомъ вѣлыми трудолюбивого патриота В. о. Виктора Саламона, кривошанна, высл. дек. бѣцкаго и пароха въ Вороблюкѣ корол. стануѣ на мѣстѣ старенькой, нужденной деревянной церквѣ прегарній величавый мурованый храмъ зъ 5 куполами въ чистѣ византийскѣмъ стилѣ побѣла плану нашого славно-звѣстнаго архитекта В. п. Василья Нагорного зъ Львова. Храмъ той есть брадрымъ объявомъ ревной праѣ нашого кляри и прикладной побожности та жертволюбия нашего народу на хвалу Богу, а тымъ болѣе есть ваги, що на пограничѣ руского населеня. Варто було видѣти радѣсть парохіянъ зъ Вороблюка кор. и прилученыхъ селъ Вороблюка шляхотского и Маджана, що будова церкви, котрой потреба одъ кѣлькадесяти лѣтъ давала чутисъ, преѣ при помощи Божѣй легко и безъ надмѣрнаго ущербу а свѣтло довершалася. Такимъ прехорошимъ храмомъ зъ новымъ мурованомъ здвннцемъ и мурованымъ парканомъ не може нѣяка друга въ нашѣй окрестности повеличатися парохія. Заслуга пароха и парохіянъ въ томъ взглядѣ что тымъ болѣе, що безъ збѣраня жертвъ въ краю и повѣтъ здвннцено церковь муровану, нашу церковно-народну крѣпость, коштомъ 20.000 золотыхъ. Не дивно, що важность того радѣстного факту одчули и сусѣдніи громады, бо подѣ проводомъ своихъ душъ-пастырѣвъ прибули селяне зъ Дошна, Синавы, Одрехово, Новосѣлецъ, Боська и Яблоняцѣ, майже всѣ процесіями.

При сариячѣй погодѣ цѣле торжество благословеня церкви одбулось дуже свѣтло, а до того причинились якъ порывающа повага и промова служившого Вир. достойника и члена на участіи священникѣвъ оо. Дуркота зъ Новосѣвѣ, Копистаньского зъ Красной, Калужняцкаго зъ Загорѣ, Лавровского зъ Одрехово, Ивановского зъ Новосѣлецъ, Мерены зъ Дошна, Кудерыба зъ Синавы, Зубрацкаго зъ Боська, Копистаньского зъ Королика, Дуркота зъ Яблоняцѣ, Прислѣпского зъ Близанки и двоухъ лат. священникѣвъ Копистаньского зъ Дембѣвѣ и Лясковского зъ Рима нова, такъ и хоршій всенародный свѣтъ, одѣтна торжеству проповѣдь о. Зубрицкаго и одчанна признавательствъ Преосв. епископа Іоана для парохіянъ Вороблюка, — а такъ краса и повага нашого св. обряду показалася въ цѣлѣмъ блеску.

Щару вдчачность Преосв. Ступницкому за высланне о. кустоса на благословенне церкви и подчасенне цѣлого торжества въ очахъ народу и представителѣвъ шляхты и властей, выражено многѣлѣтствомъ въ церкви по многолѣтствѣ для Ёго Вел. цѣсаря, котрый жертвувавъ великодушный даръ на церковь, и теплымъ тоаствомъ при угощеніи всенъ численной интеллигенціи въ домѣ о. пароха.

Слава и честь нехай буде Преосв. епископу за его бѣтцвску печальность о справѣ нашего обряду въ сѣмъ закутку; повне признание и о. кустосова за трудъ; слава и честь Ви о Саламону за его многохотенный трудъ; немѣнна слава и честь чч. парохіянѣмъ зъ Вороблюка кор., Вороблюка шлях. и Маджана за щедрѣ жертволюбивость на церковь, котрая и въ будущій ихъ поколѣня доведеть до свѣтла, честноты, добробыту и вѣчнаго блаженства!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

„Pol. Corr.“ подае начеркъ нового закона войскового, котрый — якъ теперь доносятъ зъ Вѣднѣ — має бути вже нинѣ предложенъ радѣ державной. Зъ начерку того показуєсь, що рѣчный контингентъ новобранцѣвъ має на будуще обновлятися черезъ 10 лѣтъ якъ въ линіи такъ и въ резервѣ. Обязанокъ службы войсковою буде розпочинатися доперва зъ 21 рокомъ, черезъ що одѣае четверта класа бранки. Дотершшая мѣра высоты новобранцѣвъ буде зменшена зъ 155 4 на 155 сантиметръ. Одъ войска може бути увѣльченъ не только одинъ сынъ але также и одинъ зять. Институтъ однорѣчныхъ охотникѣвъ буде значно змѣненъ. Подчасъ службѣ мусѣтъ они перерывати свои науки. Наколи однорѣчный охотникъ не зрѣбитъ по роцѣ нисну офицарского, то буде мусѣвъ служити чѣ другій роцъ. Такожъ не буде вѣльно однорѣчнымъ охотникамъ выбирати собѣ мѣсца службы. Кандидаты стану духовного, народный учитель и наслѣдственый вѣститель селянскихъ грунтоѣвъ будутъ покликуватися до выравъ на 8 недѣль. Студенты медицина будутъ мусѣтъ насампередъ служити пѣвъ року въ войску. Контингентъ новобранцѣвъ буде збѣльшенъ зъ 90.000 людей на 125.000, але въ то есть вѣе числена и бранка до кравон обороны такъ, що загалѣе число новобранцѣвъ не збѣльшиться.

Що робитъ нѣмецка оппозиція въ радѣ державной? Може бути, що она заразъ подчасъ дебѣты надъ закономъ войсковымъ схоче проявити свою дѣяльність, але дѣяльність та буде лишь слаба, бо збѣдѣй вѣсти зъ Вѣднѣ доносятъ, що все же така не прийшло до та-

кого сполученя нѣмецкихъ клубѣвъ, чтобы свою солидарность могли статися безбѣпечными. Навѣжливѣшою точкою въ законѣ войсковомъ буде справа ухваленя контингенту рекрутѣвъ на 10 лѣтъ. Наколи бѣ отже лѣвѣя хотѣла ставити оппозицію и показалося-бы, що законъ не одержавъ-бы черезъ то побѣдѣныхъ до правосіиности двоухъ третыхъ частей голосѣвъ, то есть вѣе певноно рѣчею, що одна часть австро-нѣмецкого клубѣ зажадала-бы свободы голосованя, бо уважае сю справу за загалѣе-державну. Правительство есть отже певне, что законъ сей перейде а оппозиція — якъ здаєсь, обмежитися лишь на томъ, що заявить, що немае довѣрія до теперѣшного правительства.

Пѣсля „N. fr. Presse“ мато въ министерствѣ австрійскѣмъ настѣти мѣжѣ министрами Гавчомъ и Бакегемомъ зъ одной, а зъ прочими министрами зъ другой стороны, досѣе значне непорозумѣнне въ справѣ обсѣдженя посады моравского намѣстника и що въ наслѣдокъ того Гавчъ и Бакегемъ носѣются зъ гадкою податися до дамасіи. Теперь же доносятъ зъ Вѣднѣ, что якъ не було нѣякого непорозумѣннѣ мѣжѣ министрами, такъ нѣкто не думаетъ подаватися до дамасіи. Всѣ отже вѣсти о кризѣ въ австрійскѣмъ кабинетѣ суть зовѣмъ безобидственны.

Голосна справа еп. Стросмаера останесъ мабуть на нѣбѣмъ. „Fremdenblatt“ доноситъ именно, что Ваттманъ признавъ справедливѣсть наганы, даной епископу цѣсаремъ, але папа все-таки не може одважитися на рѣшучій крокъ противъ Стросмаера. На оправданне Стросмаера маѣтъ папа одповѣсти, что то есть рѣчею головы католической церкви дѣлати о сполученнѣ зъ нею православной церкви. Мадярскіи газеты доказуютъ, что Бунты взяли Стросмаера дуже сильно въ свою оборону, а то дѣятого, что боится, чтобы бѣе не вызывъ я-кихъ ихъ тайнѣ.

Вже добѣгае тыждень одъ часу катастрофы на зѣлѣнниці подѣ Борками а все же не знати еи правдивой причины. Официальный вѣсти о нѣй станутъ въ суперечности не лишь зъ вѣстями приватными, але навѣтъ зъ собою самими. Захѣдно-европейска преса звертае справедливо увагу на то, что официальный телеграфъ сѣлуваєся зъ першу надати цѣлѣй катастрофѣ о скѣлько лишь можна невѣрный характеръ и звести еи на природну причину. Такъ оголошено въ першѣй вѣсти о катастрофѣ, что повѣздъ царскій лишь звичайнымъ способомъ выкатѣся, при чѣмъ ушкодилось лишь чотири вагоны, а зъ людей нѣхто не потерпѣвъ. Показалося однакожь, что такъ не есть, бо розбѣлося ажѣ сѣмъ вагоновъ а одну лѣкомитну зовѣмъ розтрѣсало. Такъ само суть такожь недѣный вѣсти и що-до особѣ потерпѣвшихъ при катастрофѣ. Пѣсля официальныхъ вѣстей чѣсло убитыхъ выносите 19, а болѣе або менше тяжко раненыхъ лишь 18. Тымчасомъ приватный вѣсти подають чѣсло раненыхъ далеко болѣе, бо около 30 а берлинскій „Tageblatt“ начисливъ ихъ ажѣ 120 — чѣсло зновъ очевидно тенденційно збѣльшене, хочъ было-бы возможно, наколи бы було правдою, что царскій повѣздъ складался зъ 18 вагоновъ такъ, якъ то декотріи газеты теперь доносятъ. Здаєсь такожь, что и царска родина не выйшла зъ катастрофы лишь зъ самымъ переполохомъ, а коли вже не показѣлася, то бодай достала сильную контузію и набѣла со-бѣ тузѣвъ. „Гражданинъ“ доноситъ именно збѣдно зъ справозданнемъ министра царского двору, что подчасъ катастрофы вырвало зъ подѣ вагону, де була царска родина, колеса вразѣ зъ помостомъ и царъ зъ царицею ввали просто на шны. Служащого, что якъ разъ подававъ царѣни каву, убило; вел. княгиня ско-талася зъ насыпу до яру, а вел. кн. Михаилъ лежавъ кѣлька минутъ подѣ купю розбитого вагону.

О причинѣ катастрофы немае же досѣ нѣякихъ точныхъ вѣстей, анѣ официальныхъ анѣ приватныхъ. Зъ Петербурга доносятъ, что повѣздъ царскій выкатѣся въ наслѣдокъ „пукненія сталева шина“; зъ иншой стороны зновъ кажуть, что катастрофа настала въ наслѣдокъ неосторожного змѣненя пляну вѣднѣ. Пѣсля „Nat. Zig.“ наступила катастрофа на скрутѣ, котрый піднимался до вѣе высока, и что повѣздъ вѣхавъ въ сѣмъ мѣсца дуже скоро, бо замѣтъ звичайной скорости 17 километръвъ на годину, ажѣ 60 километръвъ. Що до мѣсца катастрофы, то подае „Нов. Время“ слѣдуючій подробности: Станція Борки лежить въ 494-й верстѣ Курскѣ-Харковско-Азовской зѣлѣнницѣ. Межи Борками а Харьковомъ суть же лишь двѣ станціи. Мѣсца, де настала катастрофа, не представляе собѣ „Нов. Время“ нѣякихъ трудностей въ теренѣ — поглядъ суперечный зъ „Nat. Zig.“ Зъ всего выходитъ, что треба чѣе чекати, что выкаже слѣдство и о скѣлько вѣсти о его результатѣ будутъ вѣрны. Доки слѣдство не переведѣсь, дѣти трудно, чтобы свѣтъ увѣривъ, что катастрофа наступила лишь зъ природныхъ причинъ а не вызвала еи злобная рука людей, що вже одъ давна ве-дуть въ Россіи борьбу противъ наивысшихъ верховнякѣвъ сѣи великой державы.

По катастрофѣ выбрався царъ зъ родиною въ дальшу дорогу до Гатчины. Перевѣздяючи черезъ Харьковъ задержався бѣе въ мѣстѣ, де народѣ повнѣтавъ его дуже радѣбно. Царъ бувъ тымъ повнѣтавѣмъ такъ урадованый, що дакуючи за него сказавъ, что нѣколи его не забуде. Въ Харьковѣ зайшла царска пара до шпиталу, де лежать жертвы зъ катастрофы, и доведѣвалася о ихъ станѣ.

До всякихъ вѣстей, якъ вызвала ката-строфа подѣ Борками, мусѣмо долучити и слѣдуючю, котру подае „N. W. Tagblatt“, хочъ она выдѣсь намъ дуже неинтересно. Згадана газе-та доносить именно, что повѣздъ ч. 24, котрый вѣвъ царскій багажѣ, складался зъ 32 вагоновъ. На станцію Ковель (очевидно могло до статися

хѣба же тогдѣ, коли царъ вѣхавъ до полудне-вой Россіи, бѣ Ковель лежить на Волынѣ — *Ред.*), прийшовъ зъ тыхъ вагоновъ лишь 20. Прочіи 12 прийшли доперва пѣзѣйше поѣз-домъ ч. 63. Переконалося тогдѣ, що пропали найдорозшій предметы зъ царскихъ пакѣ, котрі розбиты. Зъ предметами тыми пропавъ и кондукторъ, що вѣвъ ихъ и котрый имо-вѣрно одчепивъ тѣ вагоны одъ поѣзду. Здаєсь, что есть то байка основана на подѣстаѣ тыхъ кра-дѣжей, котрі може дѣсять лѣтъ тому назадъ дѣялись фактично на зѣлѣнницѣ, що веде зъ Подволочаскъ до Жмиринки и де то пропа-дали цѣлѣ вагоны товарѣвъ.

Цѣсарь Вильгельмъ вѣдѣвъ недавно тому до Липска на заложенне угодного камня подѣ будинокъ для трибуналу державного. Въ торжествѣ сѣмъ взявъ участіи такожь и король сакскій. Въ среду вернувъ цѣсарь назадъ до Пoczdamу.

Сотрудникъ париской газеты „Figaro“ маѣтъ розмову зъ одною личностю зъ окрѣ-женя короля Кароля Віртембергского въ Нѣй-цѣ а той давъ ему поясненя о королю, котрый значно рѣзняєся одъ тыхъ, якіи подали були недавно „Munch. Neuste Nachr.“ Король — ка-зала та личность — має зовѣмъ ясе и певне понятѣе, веде всѣ справы державы въ Нѣйцѣ и все, что важно мусѣтъ переходити черезъ его руки. Неправдою есть, будто-бы король займался спиритизмомъ и робивъ великій вы-датки; лишь на переносинѣ до Нѣйцѣ треба було значнѣйшихъ сумъ. Межи берлинскимъ а штутгартскимъ дворомъ панують добріи бѣно-сини и одъ часу гостини нѣмецкого цѣсаря въ Штутгартѣ они зовѣмъ не змѣнились. Ди-настїи короля не грозятъ нѣякого; бѣе має повну свободу въ своихъ рѣшеняхъ, а коли бѣе выѣздитъ до Нѣйцѣ, то лишь дѣятого, что ему одповѣдають тамошный климатъ и жи-тель. Король має асму и не може въ Штут-гартѣ выхѣдити подчасъ непогоды только, кѣлько ему потреба. Въ послѣднѣмъ роцѣ бувъ бѣе въ Флоренціи, але тамъ не було ему добре, подчасъ коли климатъ въ Нѣйцѣ ему дуже добре робить. Въ Берлинѣ есть впротѣмъ для всѣхъ рѣвнодушно, чи король перебувае въ Нѣйцѣ чи въ Санъ-Ремо. Правдою есть лишь, что король має велику симпатію до Американца Вудкока. Вудкокъ бувъ коло короля вже одъ пять лѣтъ. Король любитъ дуже его товариство; бѣе зробивъ его баро-номъ, а все проче есть неправдою. Коли одна-кожь французскіи газеты схотѣтъ зъ той спра-вы зрѣбати сензацію, то король буде мусѣвъ перенестися зъ Нѣйцѣ де инде.

Справа ревизіи конституціи въ Франціи стоить не найлѣпше. Комисія для ревизіи пер-реслудала вже всѣхъ внесодавѣльѣвъ, але не прийшла ще до нѣякого позитивного резуль-тату. Въ поглядѣхъ всѣхъ науѣ хаосъ и су-перечность. Здаєсь, что проектъ ревизіи задрѣ-маѣе вже въ комисіи и незагодиться въ до-роцѣ парламентарной, а „недоволеніи“ зачуѣ зновъ дѣлати на иншѣй дороцѣ. Комисія ухва-ляла оногоды 6 голосами противъ 1, что суть причины до ревизіи законѣвъ конституційныхъ та на томъ закѣчила свою дѣяльність и бѣ-рочилася.

Король Миланъ ставъ щось дуже говѣр-кій, якъ чоловікъ, котрый не може переко-нати дѣломъ та стараетъ зрѣбати то бодай словами. Дня 1 л. падоласта маѣтъ отже ко-роль зновъ шумну бесѣду до народу. Коли подчасъ походу зъ смолесканими король яви-ся зъ сыномъ на балкѣнѣ а до него промовѣвъ гуртовникъ Павловичъ именемъ бѣлград-скихъ мѣщанъ, одповѣвъ король въ довѣйшій промовѣ болѣе-менше тыми словами: Мои дорогий Бѣлградцѣ! Вы одушевѣный прийшли мене повнѣтати. Дякую вамъ за то зъ цѣлого сердца. За мого двадцѣлѣтнього панованя пере-жили мы не одну веселу и щасливу хвили. Истѣрія Бѣлграду есть истѣрією Обреновичѣвъ. Вы ставте нинѣ спѣльно передо мною. Дай Боже, чтобы такъ спѣльно поступали и про-водирѣ партій и такъ одушевѣно менѣ пома-гали. Теперѣшня конституція пережилася и треба зятися за дѣло та направити, что мож-на. Я жертвую радо той работѣ всѣ мои си-лы тымъ болѣе, что я давъ инициативу до неѣ, выходячи зъ того, что есть то момѣтъ обо-вязкомъ супротивъ отчины и супротивъ — тутъ показавъ король на стоячого побѣчъ не-го наслѣдника престола — мого сына, котрый має колѣса бути пятимъ зъ Обреновичѣвъ. Найболѣе спонукавъ мене до той работы надходѣчій 1889 р. Чоловѣкъ, что не знаєтъ въ своихъ жѣтїю счастья, что не може назва-тисъ щасливымъ, хотѣвъ-бы инѣгдѣ поробити всѣхъ щасливыми. Такъ, Сербѣ, хочу васъ по-робити щасливыми и дѣти вамъ добріи подѣта-вы для вашего блага. Виджу, что треба кѣе усунути пристрасть партійну. Конституція, котра выйшла бы лишь въ користъ одна або другой партіи, не дала-бы нѣколи доброй подѣ-ставы и край черезъ то не маѣтъ-бы ще спо-кою. Тому то поклякѣвъ я людей зъ рѣзныхъ партій. Теперь есть вашѣмъ обовязкомъ дѣ-лати. Я зъ своей стороны маю все нашу по-словицю на думцѣ: Лишь въ згодѣ спасеніи Сербїи. Теперѣ-же кланѣтъ разомъ: Наша до-рога отчина най-жѣе! Народѣ подѣнявъ грѣм-кій оклякъ а товариства сѣвѣацкїи засѣвѣвали бѣтѣкъ сербскій имѣтъ народный. Король мѣгъ отже зновъ урадоватися, что завернувъ Сербѣмъ головы.

НОВИНКИ.

— Запомогамъ зъ фонду назначенного воймомъ на обра-зованне артистѣмъ надѣлѣвъ выдѣлъ краевый двоухъ нашихъ землякѣвъ: маляръ Корнѣло Устіиновичъ одержавъ 200 зр., а рѣзбаръ Ст. Левандовскій 300 зр.

— **Зв'язки Города пишуть нам:** У нас жиди підвищили ціну соли з 12 на 18 кр. за току! Як причини подати, що деє нбм засыпалася чи затопилася копаньня, то бутьмо дорожа пошукалася, і подобий иний плетуть баналюки щоби успокоити справедливе задивованье наивных селянох. Крайний уже час, щоби вищий власти постарались о усуненье тых надужитков, як дбуться за продажу соли. Тепер бо оно так виглядає, немов-бы соль не була монополем державным, ино жидовским, бо не правительстве постановляє ціну соли, як примірєм тютюну, але жиди! А з того виходить така явна аномалія, що жиди накладають формальний податок на християн, підвищаючи ціну соли о кілька крейцарів на топі, а прибраний сим способом гроші отержать на свои ціли кагалний. Годь нам також дождатися одь правительства дешевой соли для худобы! А сего року нашб всьодо обмал, то дуже бы ся придала така омаста для нашої худобы.

— **Зв'язки Добрянці пишуть нам:** Сей осени (в день св. Івана Богослова) обходили мы в нашої церкві таке гарне торжество, якого и найстарший люде не згадали. Се бо наш найодстоїтельній душпастирь о. Іванъ Пачоскій святкував 50-лїтній ювілей свого священства. Службу Богу одслужив сам старейший ювіляр вь сослуженіи своихъ двоухъ сьнѣв и двоухъ зятьвъ священниковъ, а проповідь выголосив краснорѣчиво городецкій деканъ о. Кузьматичъ, прочитавши архієрейску грамоту, уділяючи почитаню ювілатору архієрейске благословеніє и крилошанскій одзнаки. По службѣ Божій при складнѣмъ співѣ многолїтства, одбувше обрядъ стисканія головъ, що урядованимъ парохіанамъ дуже сподобалося и можна сподіватися, що при буденнихъ знадяхъ хороше торжество тое надовго лишиться вь ихъ памяти яко світла збрка-згада на темнѣмъ небо-склонѣ жити.

— **Зв'язки Днїстра пишуть нам:** Дивид дива дбуться на світѣ, неразъ такъ, про якій нбхго и не погадавъ-бы. Буде неразъ чоловікъ „твердорускаго закала“, якъ бы мѣгъ, то бы вь фуриь своѣй задушивъ кождого „народовца“, дятого що нбм-то „21-миліоновий народъ рускій, Україна, козаки и т. п.“ — все то цолско-езуитока интрига“, и ты думаєш, що коли днѣ „народовца“ заравъ задушивъ-бы, то що то днѣ зробивъ-бы зь самимъ „его милостюезуитомъ“? — на макъ бы посьбъ! А тимчасомъ, дивид дива, днѣ зь езуитомъ за пань-братъ, обнимаєся, цѣлуєся ажъ лю-бо! Таке диво дѣєся зь однимъ знаменитимъ рускимъ мисіонеромъ-проповідникомъ. Старий лѣта не змичали его завязтости супротивъ України, бо яко гѣсть вь одній читальні надъ Днїстромъ за пѣсню „Ще не вмерла України“ викликавъ авантюру, але зь читальнѣ прямо побѣжавъ на езуитску мисію за Днїстромъ и самъ одинъ рускій священникъ мѣжъ патрами величавъ имя патрѣвъ на Заднїстровію.

— **Вь тутешнѣмъ парку зелїзничнѣмъ** найдено о год 11. вь ноци передѣчера чоловікъ зь звязаними вь задъ руками и затканими хусткою у-стами, лежачого підъ тьномъ, коло него були розкинені шаперы. Коли его розв'язано и приве-дено до памяти, подавъ, що называєся Гер. Киппгофъ, єсть ганчаремъ и прибувъ сюда зь Липска зь-вѣдомъ хотѣвъ ити до Браїлы за ро-ботою. Отже коли ишовъ паркомъ на зелїзницю, прилучився до него якійсь незнакомый чоловікъ и ишовъ зь нимъ розмовляючи. Тимчасомъ зь заду ударивъ его хтось вь голову такъ, що днѣ утративъ одъ разу память и не знає, що зь нимъ дѣлялося. Зрабовано ему 53 зр 20 кр.

— **Товариство огородинче** повѣдомляє, що на за-сѣданю дня 25. жовтня с. р. рѣшило роздати безплатно сев осени 500 штукъ шестилїтнихъ щепъ для шкѣлъ народныхъ, котрі до того то-вариства належать. Зголошеня треба надсылати до заряду (улиця Валова ч. 14.) разомъ зь на-лежною вкладкою.

— **Про язу мышей,** о котрій мѣстимо повѣстие дуже цѣкаву статью надбасано намъ изъ села, пишуть до „Батьківщини“ зь України: „Зь мышами у насъ пропала година, вь поли пѣлькь орати не можна. Пройдешь такъ, якъ кіємъ ки-нути, а натрапиш на гнѣздо, ажъ худоба стане. А якъ смикнешь, то й выгорнешь мышей зь ма-котру. А актъ убѣдливѣш вь клуню, то ажъ трѣ-щить пашня, — такъ бѣдѣ!“

— **Огонь.** Вь Рогевѣ, пов. дрогобицког, по разъ другій сего року вибухъ огонь (симъ разомъ вь незаметнахъ жидѣвскѣмъ будинку) и обнявъ двѣ селянскі хаты и шопу.

— **Окружна рада шкѣльна вь Жидачевѣ** видала до всѣхъ учителей своего округа окружникъ зь вѣз-ванємъ, щоби стараннѣше займалися управою шкѣльных огородинъ и засажували ихъ болше пожиточными ростинами, бо занедбанье тыхъ ого-родѣвъ уважатися ме на рівнѣ якъ-бы занедбанье науки.

— **Управлїньнею організаціи львѣдскои политехники** На петицію львѣдской политехники вѣзавъ соймъ р. 1887 правительство, щоби предложило проектъ организационного статута той-жъ политехники. Вь той отже справѣ одержавъ ректоратъ политехники одъ наместничства писемо, де министерство просвѣты вызває профессорѣвъ львѣдскои политех-ники, щоби высказали свою гадку що-до статута доси обовязуючого и о оцѣнкахъ потребно-была-бы его змѣна. Вирѣшѣмъ министерство тому жаданю не має вѣчого закинути.

— **Совѣтники львѣдского суду** вышогого дали вь честь президента п. Я. Симонича бенкетъ 31. жовтня вь мѣсѣмъ касинѣ, по причинѣ наданя п. Симоничеву достоинства тайного совѣтника.

— **Жїнка жертвою чарѣвъ.** Одному селянинову подѣ Берлинѣмъ згинуло черезъ кілька тижнѣвъ ко-лька штукъ худобы. Онъ уважавъ се за якѣсь чары и просивъ сусѣда, щоби ихъ одвернуть. Сусѣдъ помазавъ якимъсь мастями дверѣ, прошеп-тавъ якѣсь знахорскі слова и порадиивъ селяни-нови, щоби першої особѣ, котра увидѣ до хаты, розбивъ о тѣ дверѣ пѣсь. Особою тою має бути чарѣвниця. Селянинъ послушавъ и розбивъ пѣсь жѣлѣцъ якогось медника. Справа опинилася тешеръ передъ судомъ.

— **Зв'язки Триєсту** доносять, що при морекѣмъ по-бережю подѣ Анкоюно найдено останки корабля вь нихъ ко-лька трупѣвъ зь одбитими головами.

— **Сфальшованье щадничей книжочки.** Якійсь Маркѣ Вольфъ зь Садагоры старався о руку одної жи-дѣвки, котра малюки ко-лькась зр. не хотѣла од-даватися за Вольфа. Той отже, щоби собѣ си-прихилити, дописавъ до сумы 6 зр., котру зложивъ вь червонѣйшій щадничѣ, ще двѣ нулѣ и выйшло 600 зр. Ту книжочку показавъ бнѣ своѣй нареченой и тогдѣ побрались они безъ перешко-ды. Коли посягъ жїнки, котрымъ черезъ першій мѣсѣцъ утримувалися, вычерпався, треба було брати грошѣ на книжочку мужа. Однакъ Вольфъ не хотѣвъ книжочки дати, а жїнка выкрала єи мужени и поїшла до щадничѣ. Тутъ замѣсть гро-шей арештовано насампередъ Вольфаху а одтакъ Вольфа и обжаловано о сфальшованье книжки щадничей.

— **Добрий вѣсти.** Цѣсарь уділивъ погорѣльцямъ громады Вѣлявѣ, пов. бродякого, 300 зр. запо-моги. — Д-ръ И. Нѣмчикъ, адвокатъ вь Пере-мысли, змѣнивъ на призволенье наместничства свое назвище на „Нѣмчинскій“.

Наука, штука и литература.

— **Павло Полуботокъ на сценѣ руского театру у Львовѣ.** Представлена вь четвергъ трагедія исторична Осепа Барвѣнського „Павло Полуботокъ“ нале-жить безперечно до найкраснѣйшхъ творѣвъ нашої драматичной литературы и удержаться невно дов-го ще вь репертоарѣ нашого театру. Не будемо подавати змѣсту самой штуки, бо вже вь торѣхъ по першѣмъ выставленю єи вь Станиславѣвѣ по-дали мы обширный критичный еи розбѣръ. Замѣ-тимо тутъ лише, що будова трагедіи одовѣдає правиламъ драматургїи, а переведеніє акцій и зоб-раженіє характерѣвъ що-найменше вь головныхъ точкахъ не грѣшить неконсеквенціями. Додавши до того горячий патріотичный настрѣй цѣлой шту-ки, не чудуємось зовсѣмъ, що передѣчера приняла львѣдска публіка той першій драматичный твѣръ О. Барвѣнського дуже симпатично и выйшла зь театру вповнѣ нимъ вдоволеня.

Помимо того запримѣтили мы деякі, вправ-дѣ дробнѣйші та все таки немаловажні похибки вь самой трагедіи, котрі радили-бы мы автору еи у-лучити одновѣдними змѣнами тексту, котрі, думаємо, не будуть навѣть надто тяжкими. И такъ найпер-ше здаєся намъ неспроудно и неоправданю зрада Мелашки, старой пѣстунки вь домѣ Полуботка. Цѣла роль єи єсть по нашѣй думцѣ схиблена и неспроудна. Авторъ мѣгъ сѣбно когдо другого зоб-бити орудіємъ зрады, бо-жъ звѣтна рѣчь, що у-країнскаго проста женщина вже своєю благород-ною природою до такихъ дѣлъ неспособна, а пѣстунка, котра выховала дочку и добула собѣ все єи довѣріє, певно не стане зраджувати єи батьковѣ, а то тымъ менше, що того рода особы звычайно дуже привязуються до роднѣи своихъ слубодавцѣвъ и стають правдивыми єи членами. Тому то и цѣла постать Мелашки здаєся намъ неспроудно и хибно оддуманю и неспатичною. Далше радили-бы мы такожъ автору поскоро-чувати деякі надто монотонні мѣсца вь діалѣ-гахъ и розмовахъ козацкихъ старшинъ, котрыхъ поодинокій фразы повторюються иподѣ за часто. Такъ прим. чуюмо дуже часто жалѣ на те, що козакамъ „одбѣраються вольности, ивѣчаються пра-ва, топочуться привилегіи“ — замѣсть того радше хотѣли-бы мы почути и побачити якѣхъ то воль-ностей, правъ и привилегіѣвъ добивалися козаки а такожъ пожабанымъ було-бы, щоби авторъ силь-нѣйше замаркувавъ бувъ односини Полуботка и его товаришѣвъ до украинского народу и выка-завъ, для чого народъ той стоявъ за нимъ и чо-го одъ него надѣявся. Се все рѣчи, котрі дались-бы ще и доповнити, самажъ штука мимо того всего заслугує на дуже прихильну оцѣнку и мы бажаємо єи автору и дальшихъ гарнихъ успѣ-ховъ на тѣмъ поли.

Переходимо одтакъ до самого представлєня трагедіи. Годовна титулова роли Полуботка ле-жала вь рукахъ п. Вибѣровича, и мусимо признати, що артистъ той одогравъ єи старанно, зь одновѣдною силою и зь жаромъ, котрый вка-зувавъ на глубоке одчужєє сатуацій. Не вьсѣда однакъ держався п. Вибѣровичъ однако. Найча-сливѣйшими мѣсцями вь его роли були сцены: друга часть розмовы зь Петромъ Великимъ, де Полуботокъ зь покрѣпной просьбы переходить вь рѣзкій тонъ и говоритъ цареві всю правду вь очі, и цѣлый актъ пятый (сцена смерти). Ша-сливыми були такожъ сцены середѣ окруженя ро-динного вь Глуховѣ вь актѣ I и II. За те про-тивъ другихъ сценъ мали-бы мы дещо замѣтити. Имено вь третѣмъ актѣ вь початку розмовы зь царемъ запримѣтили мы бракъ належной мѣры. Намъ здаєся, що розмова зь царемъ повинна по-чинатися лагіднымъ та спокѣйнымъ тономъ, а од-такъ повинно наступати степенюванье ажъ до рѣзкого выбуху чувствъ зраченои козацкои гру-ди. Того отже степенюваня не переѣвъ вь грѣ-цѣ. Вибѣровичъ особливо вь першій части бесѣды до пожаданыхъ границъ; бесѣда его до царя одъ самого початку надто рѣшуча и рѣзка. Такъ само и вь першихъ двоухъ актѣхъ бесѣда Полуботка зь старшиною грѣшить иподѣ бракомъ належи-той мѣры и природности. На тѣхъ подробицѣхъ ра-дили-бы мы п. Вибѣровичеву звернути увагу а тогдѣ роли Полуботка стане вь его интерпрета-ціи справдѣ выконченою и буде становити правдиву окрасу его репертоару. Менше якъ гра п. Вибѣровича вдоволила насъ гра п. Пшошевского вь роли Петра Великого. Той артистъ мавъ дуже мало щасливыхъ мѣсѣцъ. Осо-бливо першій монолѣгъ а одтакъ бесѣда зь Ско-ряковимъ були выголошені надто якось блѣдо. безъ ефекту, не выразно; такъ само и концѣва сцена четвертого акта. Дуже гарно, зь повнѣмъ зрозумѣнємъ а при тѣмъ дуже природно оддавъ п. Стечинскій роли Меншикова, даючи тымъ довідъ, що и вь ресортѣ „чорныхъ харак-терѣвъ“ умѣє достойно одвѣстити своѣй задачі. Зовсѣмъ добре такожъ одогравъ свою роль п. Клѣшевскій (Данило Меншиковъ), одзначив-шійся кромѣ стараннои и зовсѣмъ удачнои грѣ, ще и тымъ, що умѣвъ добре роль, чого не мо-жемо, на жалѣ, сказати о многихъ иншихъ чле-нахъ мужского персоналу. Дуже добре одграли свои невеличкіи роль ин. Подѣвысоцкій (Скоряковъ) и Яновичъ (Маркевичъ). П. О-сиповичъ до роли Вѣляминаво абсолютно

неодповідный, п. Гулевичъ яко Румянцевъ не умѣвъ зовсѣмъ роль и вь рашѣтѣ передѣ цар-немъ зовсѣмъ збѣивъ зь толку. Прочіи маленькіи мужескіи роль выйшли одновѣдно. Жѣночій роль стоявъ вь трагедіи на другѣмъ планѣ. Помимо того умѣла п-нѣ Вибѣровичева ролю Ма-русѣ поставити на першій планъ своєю знамени-тою и зь кождого погляду выконченою грою. П-нѣ Осиповичева оддала свою коротку ролю природно и зь чувствомъ, пп. Пѣдѣвысоцка и Романовска грали такожъ зовсѣмъ прилично. Вѣйна выставка штуки була, якъ на средства нашої сцены, дуже гарна. Особливо козацкіи ко-стюмы и російскіи униформы були дуже пышніи и богатіи. То само дасться сказати и о декора-ціяхъ, особливо о декорациі першого акту, пред-ставляющей комнату вь хатѣ украинского геть-мана. Публика заповнила того вечера цѣлый те-атръ и не щадила артистамъ по кождѣй одслѣй грѣмкихъ овсѣсѣвъ.

Вѣсти зь Аел. Львовскон.

Введенный о. Вас. Молчокъ вь завѣдательство Сущна.

Увѣдомлений одъ завѣдательства ех сургендо Цуциловъ о. Меч. Миговичъ.

Кан. институтѣ одержавъ о. Іоанъ Чп-ровскій на приходѣ Суховолоу.

Апробату до служаня сповѣди одержавъ о. Стеф. Юриксъ.

Декретъ на капеллани монастыря инокинѣ Ч. св. В. В. вь Словатѣ одержавъ о. Георг. Стет-кевичъ.

Митроп. Консисторія однеслася до наместнич-ства о наданье презенты на приходѣ Петранку, зь котрой резигнувавъ о. Сим. Конопка, о. Порф. Руденскому зь Жиравки.

Посмертій — ☞ — оповѣстки.

— Анна Григорѣвичева, вдовица по бл. п. Іоанѣ Григорѣвичу, пароху вь Корневѣ и Вѣльховцѣхъ, упокоилася вчера (вѣ пятницу) у своего сына вь Копичинцѣхъ вь 74 роцѣ житя. Була се женщи-на честна и загално поважана. Похоронъ одбу-дєся вь понедѣлокъ. Вѣчна їй память!

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Именованія и одзначенія. Староста д-ръ Брон. Лозинскій именованый совѣтникомъ наместнич-ства, а Роб. Терлецкій, совѣтникъ наместничства, одержавъ ордеръ зелѣзнои короны III клася.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдєнь 3. падалиста. Угоду торговель-ну зь Швайцарією продовжено провизорично ажъ до кѣнца грудня с. р.; тымчасомъ будутъ вестися переговоры далше.

Атинѣ 3. падалиста. Вь походѣ зь смолоскинами вь честь короля взяло участь такожъ 700 Македонцѣвъ. Народъ подносилъ грѣмкій оклики вь честь Македоніи. Праса грецка подносила зь вагою, що Австрія буде помагати змаганіямъ Греціи вь Македоніи.

Гага 3. падалиста. Король Вилгѣльмъ, занедужавшій на запалєньє горла, маєся лѣ-ше; катастрофа выключена.

Берлинѣ 3. падалиста. Цѣсарь принявъ плянъ реорганизациі маринарки. — „Köln. Zig.“ доказує, що шляхта грузинска не єсть такъ вдоволеня, якъ то заявляи урадовій те-леграммы зь подорожи царя; шляхта та чекає лишь догодной хвилѣ до революціи.

Бѣлградѣ 3. падалиста. Подчасъ ова-ціи вь честь короля выивъ хтось окна вь австрійскѣмъ посольствѣ. Мин. Мнятовичъ хо-дивъ перепрошувати австрійского посла и звинявся тымъ, що окна выбито лишь черезъ неосторожностъ подчасъ выбиваня оконъ вь неиллюминированныхъ домахъ.

Переписка Редакціи и Администрации.

Всч. Т. Г. вь Газетѣ. До кѣнца року ще 2-50 зр., бо за конєць повѣсти „Вина и кара“ 1 зр. — Вп. И. К. вь Шидѣвцѣхъ. До кѣнца року ще 2 зр. — Вч. Н. А. вь Сороку. До кѣнца року ще 1 зр.; просимо зарекламувати недѣлѣвшій числа, а вышлемо вь-друге.

Надѣслане.

Добре средство домовъ. Майже кождый знати-ме зь досвѣду, що признаки простуды, чи катаръ, нежить, блѣ членѣвъ, кашель и т. п. звычайно легкокажиться; за лѣкарємъ посылася ажъ коли лихо зобѣльшиться. Инакше дѣєся вь родинахъ, що мають подѣ рукою домовѣ средство знане подѣ именемъ Auker-Pain-Expeller. Заразъ при першихъ ознакахъ натираєся недужій мѣсца, — заразъ оддѣляєсь потѣ и другого дня лихо звы-чайно минєся. За-для того чудно скорого дѣлани єсть Pain-Expeller дуже улюблений и мы мусимо се стара вьпробоване средство домовѣ поручити. Якъ вѣдомо, суть уже флашки по 40 кр., цѣна все-жъ дуже дешева.

ПОДЯКА.

Недавно купивъ я одъ ц. Кароля Марецко-го фортепьянъ крижевий зь фабрики вѣдєньскои. Нияѣ мушу зь приятностю и совѣтею признати, що зь повышого инструменту подѣ кождымъ взглядомъ єсьмъ падзвычайно вдоволеный, а що и цѣна була дуже приступна, жадаю п. Марецкому зь цѣлого сердца вь єго дальшѣмъ заводѣ „щастѣ Боже!“ — Станиславъ Гемисъ майоръ.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктѣвъ.

2. л. падалиста 1888.

Львѣвѣ: Пшеница 6-80 до 7-65, жито 5-40 до 5-85, ячмѣнь 5-60 до 7-—, овєсь 5-60 до 6-25,

горохъ 6-50 до 9-50, вика 5-25 до 5-60. рѣпакъ 13-— до 13-75, льянка — до —, коношина чер-вѣна 54-— до 62-—, коношина блѣла 40-— до 48-—, коношина шведка — до —, хмѣль одъ 60 до 100-— зр. за 56 кильѣ вь Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ — до — зр.

Воловѣвъ пригнано на торгъ до Вѣдня дня 29 жовтня 3837 штукъ а мѣжъ тымъ 705 галич-чихъ и — буюковскѣхъ. За галичкѣй тучей пла-чєпо 53 до 63½ зр., за угорекъ 53 до 62 зр., за во-лы зь панѣвъ 47 до 54 зр., за бугаѣ и коровы 48 до 53 зр. за метр. сотнаръ мертвой вагы.

Курсъ Львѣвскій

зъ дня 2. л. падалиста 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Зелѣз. гал. Кар.-Львѣв. по 200 зр. м. к.	212 50	216 —
Зелѣз. Львѣв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	218 50	211 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	277 —	281 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	—	218 —

Листы заставній за 100 зр.	Плат.	Жад.
Банку гипот. гал. 5% а. в.	99 75	100 75
Банку гипот. гал. 5% а. в. выдѣос. зъ 10% прем.	102 90	104 —
Банку краєвого 4½% а. в. львѣс. 51 л.	98 —	94 50
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	101 20	102 20
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	94 75	95 75
Товар. кред. гал. 5% а. в. львѣс. 37 л.	101 20	102 20
Товар. кред. гал. 4% а. в. львѣс. 41½ л.	91 25	92 50
Товар. кред. гал. 4% а. в. львѣс. 52 л.	95 25	96 25

Листы довжній за 100 зр.	Плат.	Жад.
Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (давн. 6%) вь лѣвѣ.	—	57 50
Гал. Зав. кред. сел. 2½% (давн. 5%) вь лѣвѣ.	—	48 —
Общ. роль. кред. Завѣд. 6% львѣс. вь 15 л.	—	—

Облиги за 100 зр.	Плат.	Жад.
Индѣмнізац. галичкѣй 5% м. к.	104 25	105 25
Комунальній Банку краєв. 5% I емис.	100 —	101 —
Позичка краєв. зь 1878 по 5% а. в.	103 25	105 —
Позичка краєв. зь 1883 по 4½% а. в.	91 85	92 35

Львѣсы:	Плат.	Жад.
Мѣста Кракова	22 —	24 —
Мѣста Станиславова	33 —	—

Монеты:	Плат.	Жад.
Дукатъ цѣсарскій	5 76	5 86
Наполеондоръ	9 58	9 68
Пѣвѣмперіаль	9 92	10 20
Рубель сѣбрный	1 36	1 43
Рубель паперовый	1 27	1 29
100 марокъ нѣмецкихъ	59 20	60 20

НАДОСЛАНЕ.

Аптека РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2460 220 —?

Спеціалности и универсальнїи средства французскіи и иншіи, якъ черезъ ню такъ и че-резъ иний фирмы оповѣщуванїи.

Фабрика знарядѣвъ рѣльничихъ и гисерия

М. PETERSEIM-A

зъ Краковѣ при улицѣ Довгѣй поручає свои вы-збѣры по найдешевшихъ цѣнахъ. 99 —

Змѣна помешканія!

Маріанъ Львовскій

дєятель и лѣкаръ до недугъ устной ямы пере-протавився до дому Вп. Киришера при плацу Три-бунальскѣмъ ч. 1 и ординує одъ 9—1 год. передъ 2613 полуднемъ, а одъ 3—5 год. по полудни. 7—8

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купує и продає

всякій вартостный паперы и монеты

по курсѣ дневнѣмъ.

Поручєня зь провинціи выповняє од-воротню почтою безъ провизіи. 2221 108—0

Неомыльные средство

на выгубленые напѣтѣвъ, боро-давочкѣ и иншихъ подобныхъ на-ростѣй шкурныхъ, безъ болѣи и безъ жадной небезопасности.

Цѣна флакону 50 кр.

Встрѣненіє и напсули

зъ ростинъ „MATICO“ вь неухахъ мужескихъ неоцѣ-ненѣ средство

поручає Аптека

К. КРИЖАНОВСКОГО

у Львовѣ.

Цѣна флакону вьстрѣнено 40 кр. 2374 Капсула 80 кр. 63—?

Першій вѣдєньскій фабричный складъ апа-ратѣвъ до чарѣвъ

R. KLINGL, Wien, 1, Maysedergasse 2.

поручає на добродїи

Рѣздвянїи подарунки

своѣй пайбѣльшій складъ апаратѣвъ до чарѣвъ для шукарьвѣ и дєстатѣвъ.

Готовїи касєты зь дуже дивными штуками чарѣвъ зь зрозумѣлымъ описомъ для дѣтѣй. Цѣна зр. 1.25, 1.50, 2.25, 3.50; лѣпшїи вь касєтахъ зь дєрева зр. 3, 4, 5, 7.50, 10, до

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ой годинѣ по полудню. Литературный додатокъ „Библиотека пайзнам. повѣстей“ выходитъ въ вѣторокъ, и въ вѣторокъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. II. и Бюро газетъ ул. Кар. Людвигъ 9. У Вѣднѣ Haasensteins & Vogler, Wallischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ M. Haasensteins & Vogler. G. L. Daube & Co. Предплату на „Дѣло“ и наложитѣль за инсераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплату на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австріи: за Заграницею: на цѣлый рокъ . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . 24 ар. на полъ року . . 9 ар. на полъ року . . 12 ар. на чверть року . . 4 50 ар. на чверть року . . 6 ар. на мѣсяць . . 1 50 ар.

У Львовѣ: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на полъ року . . 8 ар. на чверть року . . 4 ар. на мѣсяць . . 1 35 з 4 Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 3р ул. Баторія. Рукописи задерживаются лишь на поскорѣе издѣланы. — Редакція неоплаченныхъ вѣдѣй бѣдъ порта. — Печоджко членъ пошту 8 ар. а. в. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 ар. бѣдъ одной стрѣчки печатной, въ рубр. „Надобное“ по 20 ар. а. в. Подарки считаются по 10 ар. бѣдъ стрѣчки.

Зъ днемъ 1 (13) жовтня почався новый чвертьрокъ издавництва „Дѣла“ въ „Библиотеку пайзнам. повѣстей“. Просимо П. Т. Предплатниківъ, щоби зволити якъ найскорше присылати залеглости и предплату.

Чи есть рускій клубъ у Вѣднѣ и що гадають члены того клубу?

Передъ тыжднемъ вѣднѣйскій дописователь молодого-чеського органу „Narodni Listy“ дописъ, що вѣсть о розвязаню клубу чотирохъ рускихъ пословъ и о выступленю ихъ изъ вязи правницъ есть безосновной. На се пос. Озаркевичъ умѣститъ въ „Presse“ заявленне, що бѣтъ нѣкому не давъ повномочія щось такого голосати. Въ одновѣдъ на то дописователь „Narodni Listy“ мѣститъ въ послѣднѣмъ числѣ того органу дописъ, котру мы за-для цѣлѣвыхъ въ нѣй поглядѣть поодинокихъ пословъ руского клубу подаемо въ вѣднѣмъ перекладѣ, поки-що безъ коментаря. Дописъ та звучитъ:

„Сими днями донесли мы, що вѣсть о розвязаню клубу зъ чотирохъ рускихъ пословъ, якъ кружили підчасъ ферій парламентарныхъ, суть безосновной. До сего захвалена давъ намъ повномѣцъ пос. Мандичевскій, додючи, що тѣ вѣсти були пустыми выдумками, журналистичными качками. Коли-жъ другій членъ того клубу, консисторскій совѣтникъ о. Озаркевичъ заявивъ за свою особу въ урядовѣй „Presse“, що бѣтъ нѣчо такого намъ не казавъ, то намъ бачилось, що зъ огляду на тую рѣзницю поглядѣвъ двоихъ рускихъ пословъ буде користою выгладати вѣдѣмъ чотирохъ пословъ рускихъ и загадати бѣдъ нихъ близшихъ виформаций о становищи, яке они займають. Зъ виформаций тыхъ выходитъ на яву, що клубъ не розвѣдъшовся, стоить дальше, такожъ его вязъ зъ правницею формально не збѣрвано, але що Русинѣвъ опанувало велике огѣрченне и зворушенне противъ правительства и правницъ.

Найумѣренѣйше высловився пос. Охримовичъ, котрый удержуе зъ послами правницъ найживѣйшій зносны. Онъ говорилъ:

„Анѣ о розвязаню нашего малого клубу, анѣ о нашѣмъ розрѣзѣ зъ правницею не было

доси мовы. Мандичевскій казавъ правду. Мы завсѣгды вѣрно ишли зъ правницею и мимо положеня, въ якомъ остае нашъ народъ, мы подержували правительство. Однако анѣ одного зъ нашихъ оправданныхъ бажанъ не сповнено. Не опускае же вѣдѣмъ насъ надѣя, що правительство и правниця почислятся зъ нашими наибѣльше печуными кривдами, щоби недоволенне нашего народу утихомирилось. Мы доси одиноки, котрыхъ голосу не слухаютъ и все вертаемо домѣвъ зъ порожними руками. Доки та послѣдняя надѣя наша не покажеться марною, будемо дальше подпирати правительство и тревати мемо въ вязи зъ правницею. Надѣмося такожъ, що въ-друге не поступлять зъ нами такъ безоглядно, якъ при выборѣ до делегаций на послѣдній сесіи палаты пословъ. Мы тогдѣ жадали, щоби намъ галицкій посолъ полишилъ мѣсце одного члена делегаций, а они замѣсть того полишили намъ только мѣсце другого заступника. Черезъ се огѣрченне мѣжь нами и нашими выборцами сильно зросло и тогдѣ то выринули вѣсти, що мы хочемо добровольно бѣдъ правницъ.“

Такъ саме выжидаче и збѣдлѣе становивше займають пп. Мандичевскій и Сѣнгалевичъ.

Сущо инакше высказався пос. о. Озаркевичъ, голова руского клубу:

„Мы огѣрченъ, що правниця и правительство насъ разъ-у-разъ игноруютъ. По новыхъ выборахъ 1885 г. я именемъ рускихъ пословъ заявивъ, що будемо згѣдно ити зъ правницею, але только подѣ тымъ услѣвьемъ, коли они привильно бѣдънесутся до нашихъ справедливыхъ бажанъ. Та вже при бюджетовой дебѣтѣ м. р. мы дожили розчарованя. Я подавъ въ користи сѣльскаго населеня проектъ дешевшю соли, але проектъ той бѣдъкиено. Коли-жъ я передъ проводниками чеського клубу жалувалъ на на его невзличивѣе, менѣ бѣдъказано, що клубъ може подпирати лишь проектъ поданный ему на писемѣ и на клубѣ ухваленый. Нашихъ голосѣвъ дуже мало, але были такъ прикрій ситуацией для правницъ и правительства, де нашъ голосъ рѣшали. Навѣду лишь одинъ примѣръ: нашъ чотыри голоса спасли правительство и бѣдъльшѣсть при справѣ нафтовой. Коли-бъ мы были свои чотыри голоса дали за проектомъ Заса, бѣдъ бувъ-бы осягнувъ бѣдъльшѣсть. А мимо того анѣ правительство, анѣ правниця на те не звернула уваги. Правительство

свои игнорувало насъ дальше, а якъ скликается председатѣльствъ клубѣвъ правницъ або председатѣльствъ цѣлой палаты, то насъ мовѣ-бы не було, хочъ мы чотыри послы представляемо 3 миллионы вѣдного народу руского. Ба и самѣ славянскій послы, здаеся, не богато хотять знати о славянскѣй взаимности, хочъ про не такъ часто говорятъ. За то мы, коли йде о яку славянскую справу, охотно еи подпиремо. Такъ коли пос. Вашатый подавъ проектъ, що-бы усунено перекладчій бюро въ судахъ въ Чехіи, мой голосъ доповнивъ числа 20 голосѣвъ потрібныхъ до 1-го читаня. Коли-бъ и на дальше мада выявлялись така цѣлковитѣ невзвѣга на насъ, — то я бѣдъдай въ клубѣ не вытравѣю, а буду мемо вѣдѣмъ клубовыхъ вязей берегти правъ своего народу. На що маемо служити за видовище, що, игнорованъ и занѣдбуванъ, предѣвъ щиро и вѣрно подпиремо правительство и абѣдъльшѣе голосъ правницъ? На той надѣ было-бы лучше, коли-бъ клубъ, розвязавъ а каждый зъ насъ поступаеъ само, стѣйно посѣла наилучшого своего пересѣдченя. Уже въ сѣчнѣ с. р. зложивъ я проводѣть клубу але резигнацій мѣеи не принято. Бѣдъ того часу клубъ не бувъ скликаний, отже иступъ только формально. Маемо богато важныхъ причинъ, абы мы выступали яко заступники руского народу безъ огляду на правительство и правницю. Пытанье, чи клубъ нашъ мае и дальше иступувати, и чи маемо дальше подпирати правительство и стоати при правницѣ, мусѣтъ вѣзятися бѣдъдъ серіозну розвагу, котрой результатъ при бюджетовой дебѣтѣ подамо до вѣдомости палаты и цѣлой политичной публици.“

Новый законъ войсковой.

Позаявъ сего року кѣнчиться друга десятка лѣтъ бѣдъ часу ухваленя дня 5 грудня 1868 дотеперѣшного закона войскового, то парламентъ змущенъ бѣдъновати подставы до сего закона на дальшій періодъ часу, а правительство, сповняючи свойъ обовязокъ — якъ каже „Pol. Corr.“ — посильшю ще передъ кѣнцемъ 1888 р. зъ предложеньемъ, въ котрѣмъ ставитъ свои внесеня до-до дальшого установленя сего закона. Въ прѣтѣгу десяти лѣтъ, котра проминула бѣдъ часу послѣднѣмъ ревизіи закона войскового, розвинулася войскова организация въ державѣхъ европейскыхъ такъ сильно, а бѣдъдъ вѣдъльшѣе политичныхъ обставинъ въ прѣтѣгу того часу показалась и

потреба устроєня нашої войскової институції бѣдъ многими взглядами такъ конечною, що правительство постановило не робити вже въ дотеперѣшнѣмъ законѣ нѣякихъ змѣнъ, а переробити его зовсѣмъ якъ въ интересъ ясно-сти такъ и въ интересъ тои цѣли, до котрой бѣдъ стремити. Проектъ предложеного парламентамъ закона мѣститъ въ собѣ въ сущности всѣ постановы дотеперѣшного закона, котры показались добрыми и бѣдъновѣдными, уважляные такожъ и тѣ розпорядженя, котры основуются на издаваемыхъ дотеперѣ законахъ войсковыхъ, а вводитъ то нове, що зѣдъ взгляду на досѣдѣвъ якъ такожъ на военну силу другихъ державъ и на центральне географичне положенне нашої державы показалося конче потрібнымъ. То суть коротко мотивы правительства до закона войскового, котрого най-важнѣйшій постановы суть слѣдующі:

Новый законъ войсковой задержуе якъ и доси военный станъ въ силѣ 800,000 людей и не подноситъ его выше, хочъ то сталося вже въ другихъ державѣхъ, а то зѣдъ взгляду на финансовы обставины въ нашої державѣ. Новый законъ хоче однакѣмъ, щоби той военный станъ арміи на случай потреби не бувъ лишь фикцією и длѣтого ставитъ за подставу, не якъ доси, лишь теоретичне, але фактично потрібне до доповненя число рекрутѣвъ.

Всѣмъ убѣдѣтъмъ підчасъ мобилизації мусѣтъ вже зъ горы бѣдъчислитися такъ, щоби на случай войны не стояло лишь на паперѣ 800,000 людей, але были дѣйстно до розпорядимости. Щоби то осягнути, треба до нормального стану военного додати бѣдъновѣднѣе число людей, котры на случай мобилизації не будутъ стоати до розпорядимости, а такожъ треба вѣдъчислити ще и той убѣдѣтъмъ, котрый посѣла досѣдѣвъ показуеся пересѣчно по року. Черезъ то буде рѣбный контингентъ рекрутѣвъ о бѣдъльшѣе тысячѣхъ людей бѣдъльшій, якъ доси, безъ вѣдъчисленя доповняющаго резервы.

Зѣдъ взгляду на то, що у насъ постановлено не збѣдъльшувати армію, треба было конче взяти краєву оборону до помочи для войска въ поли, а службу залоги и мѣсцевой обороны перенести на ополчене.

Зѣдъ того отже вышло, що и въ краєвой оборонѣ треба конче рѣбный контингентъ рекрутѣвъ такъ означити, якъ при линіи. Новый законъ постановляе отже, що и для краєвой обороны мае вызначитися бѣдъновѣднѣй контингентъ рекрутѣвъ, котрый однакѣмъ не буде переступати установленого доси минимального числа потрібного до доповненя. Контингентъ рекрутѣвъ для линіи и краєвой обороны мають отже становити военный станъ збройной силы, а въ законѣ не наводиться вже число военного стану. Число мы навести множество. И коли-бъ наша писемность была тою дорогою дальше поступала была-бы певно народная рѣчь взяла перевагу, и писемность была-бы зовсѣмъ вызволилася бѣдъ старо словенскихъ формъ. Въ томъ розвѣткѣ сипили еи граматика, котры у насъ появлялись при кѣнцѣ XVI. и на початку XVII. вѣку. *) Тѣ то граматика сипили выливъ народного языка на писемность, бо влиди писемный языкъ въ певай сталѣ формы, котрыхъ держались особливо священники въ писемѣ ихъ церковного або богословского змѣсту. Сѣдътскій писатель и на дальше не могли позбутися выливу народной рѣчи.

При кѣнцѣ XVIII. вѣку выступивъ Иванъ Котляревскій, котрый народну рѣчь, живучу въ устахъ народу, впрѣвадѣвъ въ писмо. Для тоя рѣчи мусѣвъ бѣдъ такожъ приспособити и правопись, щоби вѣрно бѣдъдати народный говорѣтъ. Онъ задержуе ту азбуку, яку заставѣ, лишь приспособлюе еи до народного выговору. За нимъ поилили и другі украинскій писатели. Але зъ часомъ грамотность рѣсѣйска чимъ разъ то бѣдъльше стала ширитися по земляхъ заселеныхъ украинско-рускимъ народомъ, еи учено въ школахъ, а навѣтъ въ церкви стали читати книги церковный поѣла выговору рѣсѣйского. Зѣдъ декотрыми буквами (и. пр. е, ѣ, и, ѣ) вже не вѣзвано звуковъ рускихъ, лишь рѣсѣйскій. Для того тожъ пѣднѣйшій писатель

Споры о правописѣ у Русинѣвъ и у Румунѣвъ.

Написавъ Алексей Торонскій.

(Дальше.)

II.

Теперь приглянемся правописному пытаню у насъ. Хотя розвитокъ правописа у насъ ишовъ иншими дорогами якъ у Румунѣвъ, все таки вѣдъдемо много подобенства. И у насъ провадѣтъся борба межѣ етимологами а фонетиками, и у насъ есть три системы правописа зѣдъ мѣтѣнами, есть т. зв. етимологична, фонетична и мѣшана правопись. И у насъ пануе гадѣа, що въ правописѣ лежить спасенне и будущиѣсть Руси. Для объединѣтельствъ, котры твердятъ объ однѣмъ великомъ 50-миліоновѣмъ народѣ русѣмъ, есть етимологична правопись якнимъ палладіумѣмъ ихъ идеѣ, она мае нѣбѣ-то удержати вязъ межѣ мало-рускимъ а велико-рускимъ народомъ. Противно-жъ, для тыхъ, що обороняють окремѣиѣсть и самостѣиѣсть 20-миліонового народу мало- або украинско-руского, есть правопись фонетична охороною тои окремѣиѣности и самостѣиѣности. Наконѣцъ правопись етимологично-фонетична, яка находитъ ся пр. въ книжкахъ школьныхъ, въ „Дѣлѣ“, „Зори“ и т. и., не зрывае зѣдъ минушѣ-стю, а намагаеся бѣдъдати и выразити властиности языка мало-руского або украинско-руского. Отже зновѣ, подобно якъ у Румунѣвъ, выходятъ на верхъ мотивы политичной природы. Ще и то треба гавнажати, що се пытанье у насъ такъ само якъ у Румунѣвъ не есть поладѣжене и споры не покѣнчѣны.

О правописѣ рускій писалосѣ вже не мадо, и то не лише въ рускомъ, але такожъ въ вѣдъмѣцкомъ языкѣ, наводжено и разбѣрано поводи за и противъ етимологичи и фонетичи. Для того не хочу всего того повтарѣти, що пи-

салосѣа, а хочу приглянутися въ короткости историчному розвоєню нашої правописи и еи теперѣшному станову.

Писмо и грамотность пришли до насъ зъ Болгаріи. На старо-словенскихъ книгахъ церковныхъ, принесенныхъ зъ Болгаріи, учено въ школахъ кѣйвскѣхъ, котру заложивъ св. Володимиръ, принявши хрещенне, читати и писати. Несторъ пише, що „словѣньскъ языкъ и русскій единъ“ есть. Сихъ словѣтъ однакѣмъ не треба брати въ амыслѣ буквѣальнѣмъ, т. е. такъ, яко-бы въ часахъ Нестора дѣйстно Словене (въ Болгаріи) и Русины тымъ самымъ языкомъ говорили, — булѣ еи языки до себе лишь подобны, такъ що Русины зъ Словенами могли легко porozумѣтисѣ, не такъ, якъ зъ Греками. Впрѣчѣмъ Несторъ бѣдъдъ языкомъ словѣньскимъ розумѣвъ той языкъ, котрымъ бѣдъ самъ писавъ, а той языкъ уже значно рѣзнівся бѣдъ языка словенского, зъ Болгаріи до насъ занесеного, котрый мы теперь старо-словенскимъ называемъ. Бувъ то языкъ вже зрусченый. Языкъ бо старо-словенскій на Русѣ скоро подѣлятъ выливовы языка руского, и то насампѣредъ въ выговорѣ, а потому въ флексіи. Особливо фонетика руска насампѣредъ бѣдъбаласѣа на языкѣ старо-словенскѣмъ, бо звуки старо-словенскій (ж, ѣ, ѣ, ѣ, самогласный р, л) зѣдъ стали замѣненъ бѣдъновѣднѣми рускими, напѣредъ въ выговорѣ, а потѣмъ въ писемѣ. При переписуваню старо-словенскихъ книгъ церковныхъ декотры переписователи держались ще буквы, переписували точно буква за буквою, такъ якъ находили въ оригиналѣ, якъ то видимо и, пр. въ евангелію Остромировѣмъ зъ р. 1156. Другі зновѣ тѣ буквы, котрымъ въ рускомъ языкѣ не бѣдъновѣдѣють звуку, замѣнювали иншими рускому языку властивыми, и про то вмѣсто ж писали з, вмѣсто л писали н и т. д., якъ то видно и, пр. въ договорахъ зъ Греками зъ X. вѣку, помѣщеныхъ

въ Несторовѣй лѣтописѣ, въ Зборникахъ Святослава зъ рр. 1073 и 1076. У власныхъ же творѣхъ словенскихъ Русины вже зовсѣмъ не уживали такихъ буквѣ, котры не бѣдъновѣдали звукамъ, якъ находились въ руской бесѣдѣ. И чимъ дальше бѣдъдемъ за розвиткомъ рускон словенности, то побачимо, що руска живѣа рѣчь чимъ разъ бѣдъльше вдѣраеся въ писмо и языкъ старо-словенскій, перетворюеся въ новый, т. зв. церковно-словенскій языкъ, котрый у насъ бувъ писемнымъ ажъ по кѣнцѣ XVIII. вѣку. Якъ народный языкъ рускій вѣдъискаеся въ писемность и якъ выливѣвъ на еи змѣну — се показати не прийшло-бы менѣ тяжко, однакѣмъ оно переходило-бы границѣ сѣи короткѣи розвѣдкѣ. Покажу то лишь на кѣдълькихъ примѣрахъ. Въ старо-словенскѣмъ языкѣ буквы г, к, х не терпѣли по собѣ самогласны и, а сѣа послѣдняя зновѣ не зносѣтъ передъ собою тыхъ гортѣанныхъ, и длѣтого передъ и гортѣанный переходѣтъ на сѣдѣчѣй (г на з, к на ц, х на с), по гортѣанныхъ же завсѣдѣды стоить ѣ (и. пр. розѣ, роги, дусѣ, духѣ); въ рускомъ же языкѣ противно: по г, к, х, нѣколи не чути и не пишѣея ѣ, лишь и, и. пр. роги, духѣ. *) И якъ-жеже теперь въ нашихъ церковныхъ книгахъ находимъ? Вѣдѣмо по г, к, х кладѣея и, що уважаеся за правило, а то нѣчо иншого, якъ только выливъ фонетичи руской. — Въ старо-словенскѣмъ языкѣ согласный ц, ч, ш, ц не зносѣтъ по собѣ самогласныхъ ѣ, ѣ, ѣ. Бѣдъль-жъ въ старинныхъ памятникѣхъ находимо формы: отѣца, врачѣа, кошѣа, плащѣа, Хортѣдѣа (гортѣ. sing.), то хто-жъ не бачѣтъ тутъ выливъ рускон народнои фонетичи? Такѣхъ и тымъ подобныхъ примѣрѣвъ могла-бы

*) Только Лемки по г, к, х вымѣвляють грубѣ ѣ, и. пр. роги, воики (такѣжъ воици), мѣхѣа, духѣа.

*) Въ 1591 р. вылила у Львовѣ: Грамматика доброгоглаголюваго еллинословенского языка совершеного искусства осми частей слова, выдана сѣдѣдѣми Братскои школы. Въ 1596 р. вылила у Вильнѣ Грамматика словенскѣа совершеного искусства осми частей слова и пр. Лаврентія Зизанія, котрый такожъ выдѣвъ Славянскую азбуку и Лексиконъ сѣдѣдѣи реченія словенского на простѣйшій рускій диалектъ истѣдѣковѣа. Въ 1691 р. выдѣвъ у Вильнѣ Мелетій Смотрицкій Грамматика словенскѣа правилѣи синтаксѣа.

контингенту рекрутів має установитися на десять літ, але парламентне право законодавчого тла ухвалити або не ухвалити сей контингент, тым же не зноситься, бо фактична бранка рекрутів без згоди парламенту не може наступити. Річний контингент рекрутів має після нового закону вносити 125.000 людей. т. в. на 1000 людей рбно 3-1 мужа. В Німеччині ставиться в тм самім відношенні 7:3. в Франції 5:8, в Італії 3:6, а лиш в Росії 2:6.

Після нового закону має доповняючи резерва статися резервоаром сили для ліній і кравов оборони підчас війни. Дотепершнв сила доповняючи резерви в wysokości не більше як одного річного контингенту рекрутів, показався недостаточною, бо підчас війни можна вже тільки людей стратити, заким же стратяться оба протинники. Не мож на отже ослабити доповняючи сил, котрих потребує армія оперуюча в полі через контингентування доповняючи резерви, а треба йи ще допомогти тым, що ставиться за засаду, що всі здбні до війська люди, котрих не придлено ан до ліній, ан до кравов оборони, а котрі все таки ще до них належать, мають в повнм числі належати до доповняючи резерви. Тым способом приде новий закон військовий і ліній і лядверв по одній резерв і зачислен сюды всіх до часу звільнення, всіх надчислових, кандидатів стану духовного, учительв народних, властителейв унаслідованих господарствв селянських і взагалі всіх условно-здобних (котрих не асесировано за-для якихсь малозначних слабостей). Доповняючи резерва має збиратися періодично на виправу, а перша виправу має тривати 8 недль.

До бранки треба буде ставитися одь тепер по скінченнм 21 роц житя. Через то бдпаде в бранці четверта класа вйку, а в цблій монархії будуть покликуватися лиш три класи.

В інституції однорічних охотників настануть також важні зміни. За велику підлогу для них жадася, щоб і они також чимсь причинилися для війська, а именно, щоб по роц служби зробили насити на резервового офіцера. Тимчасом єсть тепер аж 10.000 таких осіб, що були однорічними охотниками, а не зробили испиту офіцерского, суг отже лиш підполковниками в резерві, котрі суг менше здбні як підполковники, що служили три роки в лінії. Тй отже з однорічних охотників, що не зроблять офіцерского испиту, будуть мусіти ще один рік служити. Підчас служби в войску не вольно буде також охотникам продовжати своїх студій на університетах, тым більше, що і університети висказалися против таких студій. За то постарася министрство просвіты о то, щоб не потерпів інтерес тых, що хотять продовжати свои студії. Також і в формальностях що до осягнення права однорічних охотників будуть пороблені деякі улегшення; досить буде при першом ставленю зажадати того права. Не вольно буде вибирати собі гарнизонів. Охотники, що зроблять испит здбности, отже не будуть мати відповідних свідочств з своїх студій, або котрі училися в заграничних університетах, будуть мусіти служити на власний кошт.

Студенти медицини будуть мусіти

українські числялися з російським воговором букв, а про-то така уживали ортографі, котра бы властивости українсько-руского уводяти в протавуположаост до воговору велико-руского, ащобы українсько-руских творів не читано на ладь російській. Таким способом повстала т. зв. фонетична правопись, котра переходила рбні види, аж доки ен не усталив Кулшв, одь котрого ен також кулшвкою названо. В Росії для українсько-руских писемь фонетична правопись сталась конечностю, бо коли вже одь найнижших шкбл всюды учать вимавляти букви на ладь російській, коли навть в церквн богослуженне бдправляють і книги церковні читають на ладь російській, навть в мбцевостях українсько-руским народом заселених, — то кождо українсько-руську книжку, писану давним (так званим етимологичным) ладом, читали-бы з-російська, з чого вийшов-бы якісь дивоглядний язык: ан рускій, ан російській, щось такого, як давніше наш вилужені жовніри, повернувши з войска, говорили ан по руски, ан по чеськи.

Коли у нас появилася перша народно-руська книжка (Русалка Давидова), то автори ен старалися також і азбуку приспособити до воговору народного. Се старалась і підвйшій писател і грамматики. Они позаводили н. пр. ъ, ѓ, ѣ, ѥ, навть пробували завести ѱ. Тільки-ж у нас не було потреби братися до так радикального средства, як на Українї, не треба було заводити т. зв. фонетики або кулшвки, бо у нас нхто не читав і не читав букв на ладь російській. Аж в новйших часах декотрі писател, за-для літературної свідности з Україною, зачали в своих писмах уважати фонетично правопис.

(Конець буде.)

служати при войску повт року, а бтак аж до другої половини року в войсковій службі лкарскій. Першу половину року служби при войску буде можна бдкладати аж до 24 року житя, а другу половину, в шпиталю, буде можна бдкладати аж до 28 року, але аж тогд, коли осягнєся степен доктора.

Після нового закона буде лиш одна головна бранка (Hauptstellung) і бранка додаткова (Nachstellung). День придлєна до полку буде точно означений. Мбра войска буде з 155-4 зменшена на 155 центиметрів. Лкарь асентеруковий буде звільнений одь матеріальної одвчальности за бдмнне ореченне, щобы мбгь вбвбдно высказати свій суд. Один з однокій зят не здбного до зарбкована отця або овдоввшом матери може бути часово звільнений одь войска.

Служба в маринарці военній буде обнимати: 4 роки в ліній, 5 літ в резерві, а 3 роки при морскій обороні. Тым способом дстане воина маринарка рдд, другої резерви „морську оборону“ і зривнаєся так що-до служби з армією територіальною.

Про вбзд руского народного театру.

I.

Минушого четверга попрощав нас руско-народний театр і вбхав знов на цфлорбчнх вандрівку по провінції. Сегорбчнх гостина его у Львові була коротка, коротша, як коли-будь дос. Ледв 15 представлень дав бн для руской публики в сали товариства „Frohsinn“ а два надпрограмово яко гостиний виступи в театр гр. Скарба.

Прощаючи нашу народну сцену і бажаючи йи як найкращих успбхв на провінції, хочемо тут высказати деякі наш уваги, котрі насунулися нам в час сегорбчного сезону як що-до репертоару нашого театру, так і що-до его сил.

Сегорбчний репертоар нашого театру высказав велику рбзороднсть. Ми бачили сего року на сцені мбж оригінальними творами дві трагедії („Полуботок“ і „Довбуш“), оду побуту драму народну („Наймичка“), два драматичні образи з народного житя („Дай серцю волю“ і „Підшиванця“), дв комедій з народного житя („Шляхта хадачкова“ і „Ляхі день“), одну комедію з житя мшчанського („Перше помиралі“), три народні оперети („Сватанье“, „Паталка“ і „Помилась“), одну народну оперу („Запорожець за Дунаєм“) і один вимок з опери („Вечерниця“). В репертоарі тм знайшли мбце найзаметнйшій наш драматичний писател і композитори, як: Котляревскій, Квтка, Федькович, Карпенко-Карий, Кропивницький, Грагорівич, О. Барвнський, Артемовскій, Ничивський. Переводних творбв бачили мы того року на нашій сцені чотири: одну комедію (Балучкого „Домь отвертый“) а три комичні опери („Дзвони Корнєвильскі“, „Гаспароне“ і „Баронь циганскій“). З-мбж оригінальних творбв представив театр наш сего року у Львові першій раз: „Наймичку“, „Полуботка“, „Підшиванця“, „Дай серцю волю“, „Перше помиралі“, „Вечерниця“ і „Довбуша“ (в новій переробі) а з чужих творбв: „Гаспароне“ і „Барона циганского“. Значить отже, що мбж выставленими 17 штуками було 9 премієр. З того вже погляду на репертоар видно значний поступ в розвоу нашой драматичної штуки а тым більше, що кромь дуже малон вимки вбв ново-представлені твори высказали повну стбйність артистичну.

Послбдними часами збогатилась руска драматична література особливо на Українї новими цінними творами Карпенка, Мирного і др. Твори ті повиннь тепер выставити дальше наш театр і старатися тым способом усе оживляти і бдвжувати репертоар народних штук. Також належало-бы звернути дирекції театру увагу на твора музикальнй, які появились як в Галичині так і на Українї, а котрих доси не бачили мы ще нашої сцені. Скрививши бдвбдно свои сили, мбгь бы наш театр братися за выставу і таких рбчей, як „Утоленя“ або „Роздзяна поч“ Лисенка, „Купало“ Вахнянина, „Ивалід“ Матюка і т. п. Хоч-бы з початку може виконанне творбв таких не бдвбдало вбмь вимогамь, то все таки була-бы в тм користь, що публіка наша і ширшій свбт бдзналєсь-бы, що єсть у нас музичні твори на ширшу скалю і бдзнали-бы ті твори, а при тм заохотило-бы то без сумнву другий молодшій талант до прилюдного виступу зь своими творами.

Справа тая веде нас уже до другого питання, т. в. до справ персоналу нашого театру. Выстава бблших музичних творбв наших композиторбв і в загаль розвзток і поступ руской драматичної рбчи на сцені нашого театру вимагає доконче бдвбдного числа добрых сил. З того погляду мусимо сконстатувати в артистичном персоналі нашого театру значний недостаток.

Як видно вже на першій погляд з сегорбчного репертоару, головна форса его лежить в народній опері і оперетці і в загаль в штуках свбных. Штуки ті мусимо і мы класти на першом плані а тым більше, що добре виконана народна опера і оперета зможе і повинна в найбільш театр заступити оперету французку і зберегти тым способом не лиш чисто народний характер сцени, але і добрий смак нашой публики передь бдпованєм попеченими ефектами французских опереток. Розгляньмо-ж, які у нас суг сили до приличных выстав народної опери і оперети.

Жвнчій персонал нашого театру представлєсь тут ще вглядно користо. Соопранистка п-а Клєшевска зь своим вправд

не надто сильним але дуже милым и вбвбленным голосом єсть в саль бдвбсти вбмь вимогамь головних жвнчнх партій навть в бблших творах наших композиторбв, а початкуюча в других партіях п-а Радкевичєвна має такий богатий вокальний матеріал, що при безастанній і свбтній праці як єи власній так і режисері, може в короткомі часі стати дуже гарною свбною силою нашой сцени. Месяній неафорсний партійк виконувє не але п-а Криницка, а в характеристичных оперетках вбмь ролях єсть дуже доброу п-а Орисовичєва. И хор жвнчій наших артисток вбвзавєсь прилично і зь тяжних задач, тож жвнчій персонал мбгь бы остати покшчє і без доповнення.

Інакше з мужеским свбным персоналом. Тут хибув дуже багато а передовбмь що найважйшє, хибув тенориста. П. Яновичє, котрим дирекція субститувє тенорові партії, тратить даром сили и здорозье, форуючись на тону, котрих выспівати не в силі (прим. в „Запорожці за Дунаєм“), а штука тратити багато на тй недостачі и всякій поступ в указаномі нами выше напрямі стас через то прямо неможливым. Зь той причини мы ще разь бдвносимо рбшучо наше жаданне до дирекції театру а посередно і до вбдлу „Руском Бєсбд“, щобы доконче в як найкоротшм часі театр наш мав бдвбдного тенориста, а тогд стане для него можливо взятися до бблших штук і в загаль бдвбдно виконувати музикальнй твора наших писателбв. До партій баратюных бдвбдними силами суг на нашій сцені п. Клєшевскій і Яновичє в партіях характеристичных недорбвным п. Стечинскій, тож при доповненю персоналу тенористом могла-бы народна опера і оперета вийти зовбмь прилично, коли б не друга не менше важна недостача а именно брак мужеского хору.

Брак той давав бдчуватися у вбмь майже свбных штуках, які представляв наш театр сего року у Львові. Так прим. в „Дай серцю волю“ хору мужеского не можна було прямо слухати; дуже але вбвзавєсь онь изь своих задач в „Чорноморцях“ і „Запорожці за Дунаєм“, а в „Бароні циганскбм“, „Гаспароне“ і „Дзвонах Корнєвильских“ був рбшучо за слабій. Длєтого повинна дирекція театру безусловно и конечно скрбпнати мужескій хор і то бблшєма бдвбдними силами так, щобы хорвй партії в народных операх и оперетах виходили правильно и гармонійно. То єсть для нашого театру conditio sine qua non.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЙ.

Цань збирася на засбданье комисія бюджетова палаты послбв і буде радити надь бюджетом на 1889 р. Позаякь однакж завтра має бдбутися засбданье комисії для справ жидбвских а дебата надь проктомь закона о насльдетв селянскбм забере такожь богато часу, то комисія бюджетова буде мати сего тиждня лиш дуже мало засбдань.

Внесенєє кн. Лихтенштайна не приде вже рбшучого сего року до першого читаня. Кажуть такожь, що причиною того єсть авдвнція кн. Лихтенштайна у цбсаря, о котрої мы вже давнйше доносили. Однє посоль Полькь інтерпелював киязя, чи то правда, а ббт бдвбвєз на то, що на тепер не хоче о тій справі нбчого говорити. Кажуть такожь, що правительство постаралось о то, щобы клерикалы не тькали теперь справы шкбльные, бо суг далеко важйшій рбча до залагоджєзя, як н. пр. законь войсковий и другй.

Здогады нашй, що не лиш першй офіціальній вбстї о катастрофѣ подь Борками але і підвйшій була не лиш не точній, але до певной мбры навть умысно затаяла декотрі важні факты, були зовбмь справедливй. Последнєє урядовє справозданье представляє катастрофу, це в сумнйшом свбтлє якь первствє. „Петербургскій Правительств. Вбстникъ“ доносить именно, щї подчас катастрофы ранило царя в ногу, а царіцу в руку. Ген. Шереметьєву бдорвало палецє і роздусало груди, фрйцацу Марію Голєницьєву-Кутузову ранило в ногу; министровь Ванюковско, Воронцова-Дашкова и генералбв Даналовича и Черєвина ранило досыть тяжко, а Штєрнвальц поранило в ногу такь сильно, що его треба було вынести на ношах до санитарного вагона. Зь прилуги згануло на мбци 21 людей а ранених єсть 37, зь котрихь однєз вже померь. Якь бачимо, вбста о катастрофѣ представляла катастрофу постєпенно чимь разь страшнйше: первствє доносє министр, що настало лиш звичайнє высокочєнє вагонбв зь шия и щї лиш чотири вагони выхонились, а зь вбдучахь нхто не потерпів; підвйше було сказано, що вже сьмь вагонбв выкотились и єсть 19 убитых, а 18 ранених, але царь и его родина не потерпѣла нбчого; це підвйше прибуло до вагонбв двѣ локомотивы, сказано було, що локан, котрый подавав царєву каву, и пса царєкого убило на мбци, щї царь и царіца впили на шия, коли сибд возу разом зь колєсами выхонило и щї велика киягня Ольга скотилася до балки а вел. кн. Константинъ лежавь досыть довгий чась подь розбитымь вагономь а теперь показуєсь, що и самь царь и царіца потерпѣли досыть значно, хочє мали же на стблєко сил, щї могли занятися потерпѣвшими при катастрофѣ и вхати дальше. Стань убитых и раненихь подбєсь такожь значно а о поодинокихь людях зь царєкого свиты маємо навть бюлетины.

Чи вел. княгиня Ольга и вел. кн. Константинъ не потерпѣли такожь, вбста офіціальній не згадують, хочє трудно припустити, щобы особливо кн. Константинъ не сталося нбчого.

Що було отже причиною катастрофы? На се питання не бдждємося мабуть нбколи бдвбсти, котра бы своєю правдивостєю затерла всякй здогады о якбмь атєнтатѣ на царя. Пбсла урядового справозданя и пбсла вбстей верховодячой вь Россіи прасы була причина катастрофы зовбмь природна и належить ен шукати в збдй будовлє зєлѣзницѣ. „Правит. Вбстникъ“ доносить, що царь вбдбув самь на мбци катастрофы кусєнь збгнального порога, показавь его одному зь офіцербв жан-дармеріа и приказавь предложити его яко сорус delicti слбдчій комисії. Супротивь того розказують, що пороги на сѣй зєлѣзницѣ поставлено два роки тому назадь зовбмь новй. „Гражданинъ“ обєтає при тм, що причиною катастрофы була лиш недбалсть зарядь зєлѣзницѣ и лихй стань дороги. Онь доказує, що вже бдд давна жалувались люди на Курск-Харківську зєлѣзницю и щї вь зарядѣ ен треба було навть поробити досыть значнй змѣны, хочє якь видко и то нбчого не помогло. Було отже великою неосторожностєю пускати на таку зєлѣзницю тяжкй вагони царскй. (Вагони царскй сугь значно бблшй и довшй а за-для безпєчности сугь вь звичайній часті зробленй зь кованого зєлѣза. Ред.)

Зь Россіи доносиєть однакж до Берлина, що тамошнє публичнє мнѣнє не хоче нб-якь вбрати урядовымь справозданямь, будь то-бы царскій побздь выкотился лиш зь природной причини. Петербургскій корреспонденть берлинского „Tagblatt u“ доносить, що значнє спбзнєнє телеграмбв и вбстей о катастрофѣ выклало тамь дуже прикре враженєє и якь разь довєдо до того, що нхто не хоче тому вбрити, будьто-бы катастрофа настала зь природныхь причин. Пбсла загальноно поголоски мали и вь сьмь случаю бути нагнєлєты вновияками катастрофы, котра лиш длєтого не довєла до намбреного результату, щї они посбдѣлєсь зь махинаціями и выкочєнє не наступило на властивбмь мбци. Нинѣ сумнѣ-ваютьєсь вже загально, чи кусєнь того порога, котрий царь показувавь, мбгь дѣйстно черезь перегнєтьє такь бдласти, щобы ажь можна взяти его вь руки.

Неправдо єсть такожь, будьто-бы причиною катастрофы була скоро вѣда царєкого побзду, бо, якь кажуть, ажь 60 верєтє на годину. „Нов. Времє“ подає о тм свбдуючі даны. „Царскій побздь“ выѣхавь вь недѣлю дня 16 (28) жовтня зь Севастополя о 4 год. 30 мин. Позаякь катастрофа наступала подь Борками о 12 год. вь полудне, то побздь царскй вхавь всего 19 до 20 годинь и зробавь 660 верєтє; перєсѣчна скорбсть выносила отже менше якь 35 верєтє на годину. Кажуть такожь, що царєку родину спасло лиш то бдд погибєли, що вагонь царскй бувь названчайно сильно збудований; якь-бы не то, вбь бы були погиблй, щї вь нѣмь сидѣли.

Зь приватныхь вбстей треба занотувати ще вь слбдуючу: Щє вь Кутаєвѣ ставь царь побовѣтєтьє, щобы ему не приключилася вь дорожѣ яка прагода а длєтого приказавь завбзвати до Севастополя телеграфично своего любимця, машиниста Федорова, щобы бн вбвь царскій побздь. Коли Федоровь не прѣвхавь на чась, думали вбь, щї бнь спбзнєвась; тымчасомь мали его убити нагнєлєты вь вагоні и выкинуты тѣло за Харковомь до рову коло насипу. Вь Севастополі не знавь о тм нбчїго. Царь вбравєсь вь дорогу. Передь его побздомь шла пробна машина зь великимь плугомь, котрий выказує всяку недостачу вь прикрѣплєнє шнєв. Вь Тарановцѣ пушено за машиною царскій побздь. На насипѣ надь балкою (яромь вь стєну) высокочила передна машина зь шнєв а друга перла на возы зь цблю силою. Вь насльдокь того однй вагони посбдала заразь вь долину а другй спєрєлся однєз на другй. Царскй вагонь, щї бувь вь серединѣ, розбилось вь той спбсбб, щї вырвало зь-подь него сибд зь колєсами, розбилось стѣны а сильну подвйну зєлѣзну крышу вагона сєгнуло такь, що она застрѣгла однємь бокомь вь насипь а другымь спєрєлася на розбитєй вагонбв и вєдержуючи напорь заднй машини, вырватолася царя и царіцу бдд смертй.

Зь Одєссы доносиєть до „N. fr. Presse“, що директорь кавкаскихь зєлѣзниць совѣтникъ Аєниковъ застрѣлєвася вь насльдокь катастрофы подь Борками и поставивь письмо адресованє до самого царя.

Промѣна цбсєря Вильгельма до депутата берлинского магистрату не помогла мабуть нбчого, коли урядовѣ берлявска газета подає слбдуючє велимь характеристичнє для Берлина и Нѣмєччинь оповѣщенє: Одвбдѣ цбсєря, дана депутатії берлинскій на адресу магистрату хочє и якь була ясна и недвбзначна, дала все таки причину до збгнубо и до безрозумного перекрученє єи вь однбй часті берлинской прасы именно вь органах т. зв. вольнодумныхь и клєрикальных партій. Позаякь то виходить на то, щї згаданй газєты старалєсь пбсла умѣвленого плану перекрутити значєнє цбсарєкихь слбв, то Г. Вєл. цбсарь приказавь выразно заявити, щї той змѣсть и тонь, вь якихь бдзєваютьєсь „вольн и о думй“ газєты берлинскй врзали его найбільше. Цбсарь думавь, щї властї громадскй, котрий стоять вь звязи якь разь зь сєю частєю берлявской прасы, постаруютьєсь о то, и схотять то зробити, щобы щось подббного бблше не бдвалоє.

Ходять зновь вбста, що кн. Бисмаркь думає рбшучо зложити урядь канцлєра нѣмєцкой державы а его мбциє має заняти сьмь его, гр. Герберть Бисмаркь.

Основанный 1851.

ЛІАРНЯ ДЗВОНІВЪ АНТОНІЯ СЕРАФІНА

въ КАЛУШИ, почта и етациа желѣзницѣ тамже.

Получивши на власнѣсть по старѣй фирмѣ „Ивана и сына Серафима“ „Ліарню дзвонівъ“ въ Калущи, одзначену сѣбѣнымъ медалемъ за службу, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (акъ о томъ своего часу газеты доносили) — маю и теперь на складѣ готовѣй дзвонѣ, выконую скоро замовленія и приймаю старѣй або ушкоджѣн дзвонѣ до передѣлки за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за воѣ дотеперѣшній замовленія въ давнѣйшій спѣльній а теперь моѣй власнѣй ліарни дзвонівъ прошу о лакоавѣ замовленія такъ на поодинокѣ новѣй дзвонѣ якъ и на цѣлѣ группы. За тревалѣсть матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонівъ ручу и для того осмѣлюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публици.

2327 20—24 3ъ глубокимъ поважаньемъ

Антоній Серафимъ.

ПАВЛО ЛЕВИЦКІЙ

въ Добрачинѣ (почта Христинополь)

предприймае всякого рода будовы: церквей, будинківъ купуренційныхъ, парохіальныхъ и школьныхъ, гораленъ, въ загалѣ всякихъ будинківъ, и выконуе солидно и дешево.

Всѣ выконаніи нимъ будовѣй зыскали загалъне признанье, чого доказомъ кѣлька наведенныхъ свѣдоцтвъ:

„Въ р. 1886, повѣривъ комитетъ церковный въ РОЗДЖАЛОВѣ, пов. сокальскаго, п. Левичку будованье мурованои церкви въ Розджаловѣ. Можемо заручити кождому, що церковь уже на укрѣпленіи, а п. Левичкуй вдовоинѣ всѣмъ вымогамъ правнымъ и всѣмъ жадамъ майстернѣмъ, тому его яко предприимца до большаго будовѣй рекомендацїи можемо.

Розджаловѣ д. 14 лютого 1888.

Мис. Феликсъ приходникъ, Стеф. Пожиброда, членъ комитету, Фед. Же-ребчикъ, пач. громады.

„Громада СУПНО, пов. каменецкаго, повѣрила мнѣ року п. Левичку въ Добрачинѣ будову мурованои двохлосовои школы въ одновѣднѣмъ помещеніи для учителя. Туо будову провадитъ былъ точно поданыхъ ему планѣвъ и указокъ зъ пошлымъ вдовоинѣмъ мѣсцевой рады шк. и начальства громадскаго. Можемо отже смѣло сѣмъ поважанью предприимца, яко честного, совѣстного и порядного чловека якъ найдалѣе и найширше поручити.

Супно днѣ 8 лютого 1888.

Мис. Коробка, предс. рады школьной. Доско Баранъ, пачальникъ громады. I. Brennenstuhl, Gem. Vorst.

„Павл П. Левичкуй въ Добрачинѣ принявъ предпрїемство нового мурованого приходу въ КОРЧИНѣ. Ту будову, вже на укрѣпленіи, веде былъ зъ повнымъ вдовоинѣмъ комитету парохіального, который его може яко честного, совѣстного и дуже порядного предприимца вдовоинѣмъ сѣмъ малымъ доходомъ, кождому заинтересованому припоручити.

Корчинѣ, днѣ 18 лютого 1888.

I. Черевко, предсѣдатель комитету парохіального. 5—? 2364

На всяке возванье приѣздитъ заразъ на мѣсце.

ВАЛЕНТИНЪ БАВРОВИЧЪ

у Львовѣ, улица Коперника ч. 4
поручае свой

СКЛАДЪ и РОБОТНЮ ОБУВИ
дамскои, мужескои и для дѣтей

знаный былъ 30 лѣтъ зъ ретельной працѣ и не надто высокыхъ цѣвъ.
Можна достати готове або замовити.

Всякѣ замовленія якъ мѣсцевѣ такъ и на провинцію залагоджуютъ ся въ найкоротѣйшій часѣ.

Дякуючи П. Т. Публици за дотеперѣшній ласкавъ взглядъ маю честь поручити ся и на далѣе св. ласкавъ памяти. 3ъ поважаньемъ:
2615 6—8

В. БАВРОВИЧЪ

ИВАНЪ ДЛУГОШЪ

Выробѣ полотна
въ Корчинѣ коло Коросна

поручае Вп. уважаннымъ Гостямъ полотна зъ правдивою лїною прѣтъ, ручнѣй выробѣ, якъ обрусъ, серветы, ручники и хусточки по дуже доступныхъ цѣнахъ.

Прѣбки высылае оплатно.
2644 2—6

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаде въ моѣхъ конкурентѣхъ по въ ослѣ провадити готову або робити одѣжъ для мужчинъ и хлопцѣвъ въ матеріи краевыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ и П. Поручаю моѣ богатѣйшій складъ таковы 2484 Веч. Дуковецкую 37—?

Замовленія въ мѣсцѣ и въ провинціи выконують точно и ретельно. На жалѣе высылаетъ горы даромъ и франк.

Давидъ Шварцвальдъ,

м. главнѣй мужескои одѣжъ гуртомъ и подрѣбно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.

Заложенный 1848.

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

въ п. к. упр. фабри- ки ликерѣвъ, розол. и оцту	п. к. придворного доставника у Львовѣ.
Марка въ фляшѣ а ¼ литр.	Цѣна.
* * * * *	зр. —70
* * * * *	—90
* * * * *	1-00
1850	1-50
1860	1-20

СТАРКА ЛѢЧНИЧА

зъ р. 1840	зр. 2-50
зъ р. 1830	3-00

Одъ коли заложена фабрика, с. я. большѣе якъ одъ столѣтъ, найбольшѣе заходу было выробѣ житион **СТАРКИ**, такъ въ краю якъ и за границею великимъ цѣною, ульшиши и поручаю туо-жъ яко напѣтокъ о знаменитѣмъ и пѣльнѣмъ, а лагоднѣмъ смаку, который тысячь моѣхъ Вп. одбирательствъ ужинае замѣтъ **COGNAC-U**. Продуктъ сей вывожу въ значной скѣлости до **Нѣмечины, Итали, Румыни** и до **Орїенту**, а съ **Астро-Угорщинѣ** сей родъ выключно числѣтъ тысячь одбирательствъ.

Найдоднѣйшее спроваждати **СТАРКУ** почтою въ пакетахъ а 5 килѣо, маючихъ 2 фляшки.

2361 33—52

Ц. к. придворна лїарня звонѣвъ П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтѣ

поручае до замовленъ звонѣвъ и гармонійныхъ складѣвъ всякою величинѣ и голосу. Гарантія за певный годѣвъ каждого звона, чистый гармонійный акордъ складу и за найлѣпшій металл. Монтованье звонѣвъ головами зъ новаго зѣлѣза, черезъ що можѣ звонати Парпорученія сповнѣтѣ якъ выкорпѣ, точно и дуже дешево при найвыгоднѣйшихъ условіяхъ заплатѣ.

Означенія: Золотѣй шрестъ заслугѣ зъ коронѣю за новѣе заслугѣ оцѣны. Выстава вѣдѣнскѣ 1873 р., два медалѣ за поступъ за складѣ звонѣвъ для вѣдѣнскѣ **Votivkirche** 260 сантимѣтъ висѣ. Выстава промышленности у Вѣны 1880 р. золотѣй медаль.

Заложена 1838. Доставила 4420 звонѣвъ, 1,189,240 кильогр. ваги. 3ъ сего до Вѣдѣ для 31 церквей 83 штукъ звонѣвъ 86,069 кильогр. ваги разомъ и 2 звонѣвъ до годнѣнѣвъ для новаго ратуша 3345 килѣ ваги.

Гармонійный складѣ до закрѣстѣвъ зъ 4 звѣнками по 25 зр.
Гармонійный складѣ до престѣвъ зъ сильными и голосными звѣнками. 2301 13—12

3ъ альпакѣ: 1 складѣ зъ 4 звѣн. по 14 зр., зъ 3 зв. по 11 зр.
3ъ мосанѣ: 1 складѣ „ 4 „ „ 10 „ „ 3 „ „ 8 „

Пара коней

сильныхъ, хорошихъ середной мѣры, 9-лѣтнихъ есть у д-ра Дрималика въ Жовкѣй заразъ до продаѣя.
Цѣна 200 зр. 2665 1—3

Укѣнчена семинаристка шукае лекціи у вѣдѣнѣй Галичинѣ. — Близна вѣдомѣсть въ администраціи „Дѣла“. 2661 2—3

Старша женщина

добрѣ обѣзнана зъ господарствомъ, шукае мѣсцѣ до зарпѣду дому. Свѣдоцтва найлѣпшѣ. — Близна вѣдомѣсть въ администраціи „Дѣла“. 2662 2—3

А. РОЗМАНИТЪ КРАКОВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатѣвъ

кавы и Кавы Фуговои

въ Раковницѣхъ

пѣдъ Краковѣмъ.

Выробѣла зъ сырого продукту власнои плянтаціи всякѣ родѣ цикоріи и штучной кавы, который одзначаются богатѣствомъ частѣй поживныхъ а такѣжъ знаменитѣмъ смѣ-2266 комъ и запахомъ. 44—0

Фабрика поручае передѣлѣмъ:

Сурогатѣ кавы въ коробкахъ (шуклядахъ).

Сурогатѣ кавы въ склянкахъ Шротѣ каву французску Розманита.

Цикорію краковску горьку Каву вѣтову.

Цикорію каву перлову. (Новѣдѣтъ.)

Каву краковску добѣрну въ склянкахъ.

Купити можѣ въ Народныхъ Торговляхъ и у всѣхъ нѣшнихъ торговляхъ.

наилѣпшій
Берненскій сунна
доставляю по фабричѣмъ цѣнамъ
Tuchfabrics-Niederlage
Siegel-Imhof
Brünn (Moravia).

На поряче осенѣе або зимѣе
МУЖЕСКЕ УБРАНЬЕ
выстав. оцѣнѣ купити въ розствѣ 310 метра, то есть 4 вѣдѣнскихъ ар. 4-80 зъ вымѣрой
7-75 зъ добромъ
и 10-50 зъ лѣпшѣмъ
и 12-40 зъ найлѣпшѣмъ

правдиво оцѣнои воинѣ.
Оцѣна можѣ достати въ найбольшѣмъ выборѣ: шовковѣй тайнѣмъ-гарми, матеріи на одѣвѣнѣ, паль-мертона и бои на пальцѣ, туфѣ для сѣрѣдѣнѣе и економѣвъ. Ретивіе и Тоскинѣ на убрѣни сапоговѣ, матеріи на женскѣй убрѣни и т. д.
За повѣрѣ товаровъ и почтѣе доставленіе ручѣмся.
2586 Вѣдѣнѣ днѣ 14-го 1890

Знакома одъ многихъ лѣтъ РОБОТНЯ

всякого рода мужескихъ одѣжѣ а спеціально для П. Т. священниковъ

СЕВЕР. ВАЛИГУРСКОГО

2636 6—12

у Львовѣ,

при улицѣ Сикстускѣй ч. 6.

Працюючи довѣйшѣ въ первоядныхъ заведеніяхъ кра-ведѣнѣхъ въ краю и за границею и заосмотрѣвши свой магазинъ въ добрый матеріи берненскій, французскій, англійскій итп. сѣмъ въ ставѣ догодити найбольшѣмъ вымогамъ Высокопоставленѣ П. Т. Публики.

Всякѣ замовленія на убрѣни цивильный, урядовѣ а особливо для Всѣхъ Священниковъ, роблю на частѣ, пѣбѣла модѣ, смаку, тревалѣости и по можливо низкихъ цѣнахъ.

Поручаючися ласкавымъ взглядѣмъ Священниковъ зѣстою зъ высокѣмъ поважаньемъ

СЕВЕРИНЪ ВАЛИГУРСКИЙ.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

найбольшѣйшій кадила, одзначенѣ численными медалѣми заслугѣ:

КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ	зр. кр.	КАДИЛО въ ПАНЕРЦѣХЪ:	зр. кр.
наибольшѣе въ пачкахъ по 50 кр. и 1—		резъ огрѣтъ одѣжѣе дуже	
КАДИЛО КОРОЛЕВСКЕ	24	привѣннѣй запахъ, пачка шо	
складѣвъ всякою величинѣ и		мѣститъ тузѣтъ, 12 кр. и	—24
самѣвъ выдаючихъ дуже при		КАДИЛО ІНДИСКЕ ТАСМО-	
емный запахъ, пачка по 4 и		ВАТЕ выдѣлѣе дуже привѣннѣй	
8 кр., пуделко по 25 кр. и —50		довготрѣвалѣй и пошукѣваннѣй	
КАДИЛО СУЛТАНСКЕ	25	запахъ, коробка	—50
пальниѣе на розжарѣну бляху,		КАДИЛО САЛЬОНОВЕ	
выдае дуже приятный и дуже		ужинае ся за помощью присаваки, дае	
пошукѣваннѣй запахъ фляконъ—25		дуже приятный и здоровый	
КАДИЛО ВАРШАВСКЕ	25	запахъ, одѣжѣе и оцѣна въз-	
приятный и деликатный запахъ		духъ, фляконъ по 30 кр. и	—60
того кадила дуже надѣеся до		КАДИЛО ТРОТИЧКИ	
сальонѣвъ и будѣварѣвъ, фл./зл.—50		выдѣлѣе при палѣнои приятный	
КАДИЛО СОСНОВЕ, хто хоче		запахъ, пачки по 5 и 10 кр.—Пуд-	
мати здоровый воздухъ лѣсовѣ		делко по 25 кр.	—50
шпильковѣхъ въ комнату, то		ЧОРНІЙ ТРОТИЧКИ	
розжарюючи осѣнове кадила		ровно-жъ выдѣлѣе при спалѣнои	
можѣ его достати, фляконъ—60		приятный запахъ по 2 и 4 кр., пуд-	
КАДИЛО АНТИМІЯМАТИЧНЕ		делко по 15 кр.	—25
есть невѣрѣваннѣйшѣмъ средствомъ		ДЕЗИНФЕКЦІОННІЙ ТРОТИЧКИ	
въ тѣхъ всѣхъ разѣхъ, де ходѣ		очищають знаменито и радика-	
о одѣвѣннѣхъ воздуха въ		льно воздухъ якъ въ комна-	
комнатахъ и о перешкоду щѣби		тахъ тѣтъ и коритарѣхъ, ко-	
не розвивалии помѣсти; фля-		робѣа	—10
конъ 25 кр. и	—50		

Достати можѣ у Львовѣ въ власныхъ складахъ, ул. Коперника ч. 3, и ул. Галицка рѣгъ Валовѣ. Въ Иракѣвъ: Суконницѣ ч. 20. — Въ Черновцахъ рынокъ ч. 2. 2529

Убезпеченье одъ огню

пѣдъ условіемъ статутѣвъ, що выплачено буде цѣле одшкодованье безъ нѣякихъ потрученъ.

Важность обезпеченіи одъ огню уже загално узнана и тѣя галузъ обезпеченіи зѣмѣ всѣми прочими наибольшѣе розширена. Но публика досѣ мало уважае, щѣбы внесеніи аскураціи были все якъ найкористѣйшѣе для аскураціи оцѣны, т. е. такъ, щѣбы оцѣна будинковъ было точно и зааскуравана вартѣтъ годнѣе ся зъ дѣйствию вартѣсто будинку въ его фактичнѣмъ станѣ. Если зголотѣеся до обезпеченія цѣна низша, можѣ въ случаю только частинной шкоды огнемъ аскураціи въ послѣдствѣ низкаго оцѣны одержати тѣмъ низше одшкодованье а если зааскурацїе вартѣтъ большѣе цѣна одъ дѣйствию, то платѣ аскураціи непотрѣбно большу премію, а въ случаю шкоды не можѣ достати большѣе якъ вартѣтъ згорѣвшѣо будинку подѣтъ въ зѣнщѣи черезъ огнь, хотѣйбы за суму якъ наибольшу быть оплатувати премію.

Такому пошкодованю видѣтъ ся, що при ликвидациі ему богато урѣзано, былъ чужѣи скривѣженнѣмъ, а прѣвѣннѣе большѣе достати не можѣ, бо аскурація не сѣмѣ бути жерѣломъ зыску, а только средствомъ до вынаторѣго чистой шкоды.

Если-жъ обезпеченіе заключѣно въ „СЛАВІИ“ въ мыслѣ еи §. 11 стат. секціи огневѣи на основѣ подробнаго оцѣны черезъ знатѣа будѣвшѣго на кошѣтѣ выскѣдателя, выплачѣтъ одшкодованье (§. 15 стат.) точно пѣбѣя сего оцѣны, безъ взгляду на зѣжѣннѣе будинку, отже безъ нѣякихъ потрученъ.

Выгоду туо подае членѣмъ одъ всѣхъ заведенъ аскураціи-ныхъ досѣ только одна „Славія“, банкъ взаимныхъ обезпечѣнъ въ Празѣ, и радио всѣмъ громадамъ, урядѣмъ парохіальнымъ, купуренціямъ, радѣмъ школьнымъ и т. д. якъ такоѣ всѣмъ вѣдѣннѣмъ коштовнѣйшихъ будинковъ, щѣбы на основѣ такого подробнаго оцѣны обезпеченія своихъ будинковъ заключѣли.

Но такоѣ для тѣхъ, который не могутъ зъ §. 11 стат. секціи огневѣи користѣти а лишь на основѣ внесенъ только большѣе менше дѣйствию вартѣтъ будинковъ аскураціи, подають статутѣ „СЛАВІИ“ обезпеченіе, всяку можливість скривѣженія ихъ выключѣюще, бо въ мыслѣ §. 14 стат. секціи огневѣи „СЛАВІИ“ кождѣ шкоду шо-до вѣлѣты диффѣровѣ розслѣдити повномочникѣ „Славія“ зъ двома мужамъ до-вѣрія, зъ которыхъ одного выбѣрае обезпечѣнѣи, а другого „Славія“, зѣвычайно зъ тол-жѣ або сѣвѣдѣнои громады.

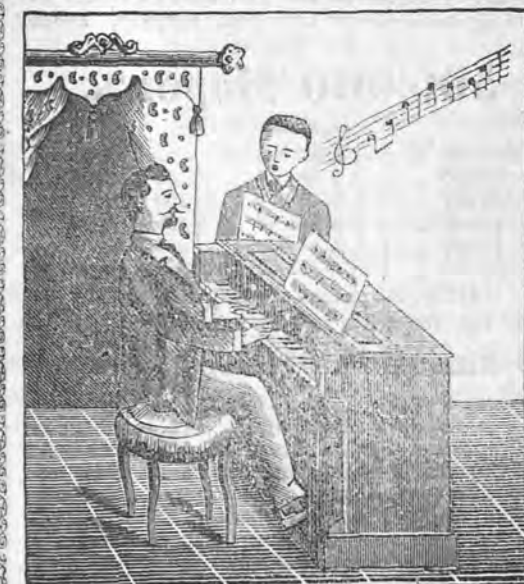
„СЛАВІЯ“ числѣтъ у всѣхъ секціяхъ свои дѣятельности около чверть миліона зааскураваннѣхъ членѣвъ. — Рѣчный доходъ преміи зѣ принал. перевышѣе 2 миліоны золотыхъ, а фонды „СЛАВІИ“ выносѣли уже въ концѣмъ 1886 року 6,725,239 зр. 54 кр.

Велику користѣ мають членѣ секціи огневѣи „СЛАВІИ“, шо могутъ зголотѣувати въ тѣмъ-жѣ аскураціи-номъ банку о позичку на свои рѣальности пѣдъ великимъ лабѣльнымъ условіемъ. „СЛАВІЯ“ удѣлѣла своимъ членѣмъ въ секціи огневѣи зааскураваннѣмъ уже большѣе якъ 1 1/2 миліона золотыхъ ринскихъ въ позичкахъ ипотечныхъ.

„СЛАВІЯ“ удѣлае громадамъ на одѣвѣнѣ приступѣнѣи цѣлои громады до обезпечѣнѣи въ „СЛАВІИ“ одѣвѣно до дохода прѣвѣннѣго большѣи або меншѣи сѣкѣзѣи до гашѣнѣи огню и удѣлѣла по концѣ р. 1886 сѣкѣзѣи зѣ потрѣбными сѣвѣдѣнѣмъ до гашѣнѣи 335 громадамъ въ цѣлѣ 121,970 зр. 4 кр.

На всякѣ пытаніи въ повѣдѣннѣмъ дѣлѣ якъ найбѣхѣтѣйшѣе одѣвѣе и потрѣбный дальшѣй поясненіи подае кождѣ мѣсцевѣ заступникѣ або Головѣе заступникѣ „Славія“ у Львовѣ, 2339 1—12

Головна Дирекціа „Славія“, банку взаимныхъ обезпечѣнъ въ Празѣ.

ГАРМОНІОМЪ ЦЕРКОВНЕ

до науки спѣву

зъ дуже праснымъ голосомъ, зробленѣ сильно и тревало

выробѣлае фабрика

ИВАНА СЛИВИНСКОГО

у Львовѣ

одъ 70 зр. и выше

2628 4—10

СТАХЕВИЧЪ И АБРИСОВСКІЙ

2618 3—3

Львовѣ, Ринѣкъ ч. 32

поручае на сезонѣ осѣнный и зимовѣй въ наибольшѣмъ добѣрѣ по найумѣреннѣй-шихъ цѣнахъ.

Мошинъ	Безы	Найновѣйшѣй	Каминѣи и мѣгеры	Аксамитѣи и шовки	Полотна англійскѣи и нѣтъни	Хустки	Хустки
матеріи вовнянѣй	гладкѣи и въ рѣштѣку	выробѣи чорнѣи	кольоровѣи и чорнѣи	въ изобрѣтъ до прикрашѣи сукновѣ	Сатины, фуляры, кретѣны и перкалѣ	шалѣи и плѣды	чорнѣи и кашмировѣи
Полотна	Ширтинѣи.	Бѣлѣе столове.	Дымы.	Капы пѣковѣи и трѣпѣтовѣи.	Заслоны.	Капы и Коцыки на лѣжка.	Одѣяла, Нанчѣохи и Скаринѣтѣи.

При закупкѣ товаровъ просимъ покликуватѣся на нашу часѣсн

Виходить у Львові що дня (свѣтъ недѣль и рускихъ святъ о 5-й годѣ по полудню. Литературный додатокъ „Библиотека пайзаим. повѣстей“ виходить въ вѣторокъ, а въ вѣторокъ и пятницю на першину разомъ зъ „Дѣломъ“.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львові Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. II. и Бюро газетъ ул. Кар. Людвигъ 9. У Відніи Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В. Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler G. L. Danks & Co. Предплата на „Дѣло“ и належитость за инсераты платитъ у Львові.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Австрію: на цѣлый рокъ . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . 24 зр. на полъ року . . 9 зр. на полъ року . . 12 зр. на чертъ року . . 450 зр. на чертъ року . . 6 зр. на мѣсяць . . 150 зр.

У Львові: на цѣлый рокъ . . 16 зр. на полъ року . . 8 зр. на чертъ року . . 4 зр. на мѣсяць . . 135 з. 4 Редакція, Администратія и Експедиція підъ ч. зр. ул. Баторія. — Руконскіи зертванія даше на поперекъ застереженю. — Рекламный неоплатный вѣстникъ бѣдъ порта. — Неоднородно жиде коштуе 8 зр. а. в. Оголошенія принимаютъ по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ одного стрѣчки печаткомъ, въ рубр. „Надобное“ по 20 зр. а. в. Подати числятся по 10 кр. бѣдъ отиска.

Зъ днемъ 1 (13) жовтня почався новий чвертьрокъ видавництва „Дѣла“ зъ „Библиотекою пайзаим. повѣстей“. Просимо П. Т. Предплатниківъ, щоби звонили якъ найскорше прислать залеглости и предплату.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Нині має розпочатися въ австрійськомъ парламентѣ дебата надъ закономъ о подѣль селянскихъ грунтобъ, а властью о заведеню селянскихъ фиденкомисибъ. Більшість єсть за тымъ, щоби цѣле господарство припадало въ спадщинѣ лишь одній особѣ и щоби соймъ мали право означати не лишь середню величину селянскихъ посѣлостей, але такожъ и особу управленю до наслѣдства. Дебата надъ ємъ предметомъ буде мабуть дуже оживлена, бо доси записалося до голосу вже 25 бездѣльниковъ. Меншість комисіи для сен справы підъ проводомъ Хлюмецкого предлагає, щоби §. 7. сего закона звучавъ: „Вартість господарства означается умовно интересованныхъ, а коли нема такої умовы, то означає ен судъ, казавши насампередъ знакамомъ оцѣнити чистый доходъ“. Далше предлагає меншість комисіи, щоби відкинути §. 16. предложена правительствомъ, а §. 17. проекту більшість комисіи, котрой то парграфъ єсть однаковий и звучать такъ: „Коли краве законодательство постановить для селянскихъ господарствъ, наведенныхъ въ §. 1. обмежене свободи подѣльности, або выдасть постанову, підля котрыхъ особи, въ котрыхъ посѣданю єсть вже того рода господарства, не мають або зовсімъ права набувати такихъ господарствъ, або лишь підъ певными условіями або обмеженіями, то мають постанову того закона въ той мѣрѣ уважувати, що властитель господарства має бути обмежений въ свободѣ розпорядимости въ способѣ означеній кравеми законами“. Замість того парграфу предлагає меншість комисіи таку резолюцію: „Поручается комисіи для приписовъ о подѣльности селянскихъ грунтобъ (комисіи аграрній), щоби она безпроводно скликала парламентарну анкету и выслушавши заступниківъ интересованныхъ круговъ, розслѣдила жалобы селянъ на прикре ихъ положеніе, розважила средства предкладав до несенія имъ помочи и щоби на підставѣ результатѣвъ того розслѣду предложила мѣры, котры були-бы въ свѣдѣ безъ обмеженія всьомъ свободѣ въ розпорядимости власности землѣ скрѣпшити тревало селянскій станъ, особливо поправити его кредитъ и поднести силу оцору противъ загортаня ихъ въ більші посѣлости, а такожъ и противъ роздроблюваня селянскихъ грунтобъ въ цѣли дальшого ихъ продажа“. Зъ того, отже якъ выстуває меншість комисіи, видно, що оппозиція хоче нинѣ розпочати велику борбу противъ правящъ и не диво, що ческа праса вже бѣдъ кількохъ днівъ накликує правящю, щоби она явилася на нинѣшнє засѣданье палаты пословъ въ повнѣмъ числѣ.

Комисіи будучи вѣчера засѣданье підъ проводомъ поела Гавзера и залагодила титулы: двѣрѣ цѣсарскій, канцелярія кабинетова, рада державна, трибуналъ державный, рада министровъ, естемплъ и такъ. При титулѣ „рада министровъ“ интересъ являвъ пос. Барайтеръ гр. Таффе, який єсть кругъ дѣлава мин. Пражака. На то бѣдѣвъ гр. Таффе лишь тѣлько, що „Пражака єсть министромъ безъ теки зъ правомъ голосу въ радѣ министровъ“. Далше ухвалила комисіи такожъ „фондъ диспанційный“; пос. Гайльбертъ заявивъ при тѣмъ, що буде голосувати противъ сего фонду. — При титулѣ „трибуналъ администратійный“ зажадавъ пос. Гайльбертъ збільшенія числа совѣтниковъ двору, бо бѣдъ коли намѣстники рѣшають самі въ власной особѣ, безъ нѣкого, то люде мають найбѣльше довѣри ще лишь до трибуналу администратійного. Гр. Таффе сказавъ на то, що правительство лагодить вже бѣдѣвъный законъ.

Посломъ при Ватиканѣ именованый гр. Фридрихъ Ревертера-Салаандра.

Причина катастрофы підъ Борками все ще не выяснилася. Газеты російскіи стараються всѣма силами доказати, що причиною лишь ала дорога и скоро вѣзда. Декотры газеты бѣдъ теперь зъ цѣлою силою на банкву Полякова, котрый будувавъ ту зѣлѣзницю и доказують, що бѣдъ то єсть моральнымъ виновникомъ нещастя, бо коли передъ двома роками наказано було поставити новы пороги підъ ту зѣлѣзницю, бѣдъ ихъ не поставили, або поставили лишь на полъ зѣлѣзницѣ. Иншы газеты доказують зновъ, що причиною нещастя було то, що цукла шина въ наслѣдокъ скорон вѣзды. Говорять навѣтъ, що самъ царъ давъ приказъ, щоби скорше вѣзати, мимо того, що министръ коммуникацій остерѣгавъ его, що на сѣй зѣлѣзницѣ не можна скоро вѣзати. Царъ мавъ

навѣтъ приказати слѣдѣй комисіи, щоби она уважала такожъ такожъ даный его приказъ що-до прискореня вѣзды.

Подробнѣйшій вѣсти о катастрофѣ вже не надходить. Кажуть лишь, що фрѣйлихъ Маріи Голенищевъ-Кутузовъ поломало ноги и потвердхавъ вѣстѣ, що дѣти царскіи, вел. княгиня Ольга и вел. кн. Михалъ Александровичъ вылетѣли зъ вагону підчасъ катастрофы. Вагонъ, въ котромъ она вѣхали, станувъ на поперекъ, стѣны въ нѣмъ выбило и выкинуло до балки; кн. Ольга скотилася въ долину, а кн. Михалъ привисъло розбитками вагону. Чи малою князя не покальчило, урядовъ вѣсти не доносять. Велими характеристичнымъ єсть такожъ и той фактъ, що анъ урядовъ справозданя, анъ газеты не згадують анъ словомъ про наслѣдника престола, котрый прецѣ также вѣзавъ зъ царемъ на Кавказъ и вѣрять зъ нѣмъ назадъ; що зъ нѣмъ сталося, не знати.

Заразъ по катастрофѣ телеграфувать царъ до кн. Ольденбургского, главнокомандующаго войсками въ Петербурѣ: „Всевишній спасъ насъ чудесно бѣдъ нехобнои смерти“. Телеграму ту бѣдѣвано заразъ всѣму войску.

До „Pol. Corr.“ доносять зъ Петербурга, що на спеціальній приказъ царя Александра III. має незадолго зѣбраться комисіи зъ высшихъ урядниковъ всѣхъ министерствъ и буде радити надъ змѣнами законныхъ постановъ, выданныхъ въ послѣднихъ рокахъ въ справѣ обмеженія свободъ жидѣвъ, наданныхъ имъ ще за царя Александра II. Особливо має змѣнитися постановъ, підля котрыхъ не вольно студентамъ жидамъ бѣльше якъ въ числѣ 5% всѣхъ студентѣвъ поступати на университетъ а жидамъ заграничнымъ має бути такожъ дозволено осѣдати въ всѣхъ мѣстечкахъ въ цѣлой державѣ.

Посля приватныхъ вѣстей зъ Берлина постановивъ цѣсаръ Вильгельмъ зробити визиту князямъ въ Майнцѣ, Кобурѣ и Ваймарѣ. Говорять такожъ, що при бѣдѣ сего лѣта має приѣхати царъ зъ ревизією до Берлина и що на той часъ приѣде такожъ и кн. Бисмаркъ зъ Фридрихсверге. Въ виду катастрофы підъ Борками можна однаковъ лѣдѣи припускати, що царъ зважиться такъ скоро на дальшу подорожъ.

„Kreuzzeitg.“ доносять, що правительство нѣмцѣе не предложитъ парламенту внесенія въ справѣ вызначенія цѣсарю нѣмцѣскому коштѣвъ репрезентаций, але таке внесенє выйде бѣдъ самого парламенту.

Нинѣ бѣдѣваються выборы до прусского сойму. Здаєся, що правительство пруске буде мати сымъ разомъ значну більшість въ соймѣ. Якъ стоить справа Поляковъ въ Познаньщизнѣ, ще не знати; але здаєся, що они не мають великихъ шансъ переперти більшого числа своихъ кандидатѣвъ. Въ самѣмъ Познаньщизнѣ постановили вольвоудный голосувати насампередъ на своего кандидата а доперва, коли-бъ пришло до тѣснѣйшого выбору, будутъ голосувати на польского кандидата.

Мамо всьомъ запереченъ здаєся, що нѣмцѣе правительство думає выступити энергично на побережѣ занзбарскомъ. Такъ бѣдѣ выйдуть зъ вѣстей, насильныхъ зъ вѣдѣно-африканскихъ колоній. Такъ доносять, що нѣмцѣе корвета „Соція“ бомбардувала тѣ села побережній, що давали ворохобникамъ помѣчь а бѣдѣйшѣе выступила на берегъ часть маринарки, котра строго уварала всѣ тѣ оселѣ, котры стояли въ якѣй-небудь звязи зъ ворохобниками.

Власти нѣмцѣй въ Альзаци и Лотарингій стараються чимъ разъ бѣльше выпирати языкъ французскій зъ урядѣвъ и судовъ. Такъ доносять нѣмцѣйскіи газеты, що справу языкову въ радѣхъ окружныхъ залагоджено въ Лотарингій въ той способъ, що де доси майже выключено уважавъ языкъ французскій, установленю, що языкомъ урядовымъ має бути языкъ нѣмцѣйскій, а по французски буде вольно промовляти лишь тымъ членамъ радѣ окружныхъ, въ котрыхъ катонъ языкъ французскій єсть урядовымъ языкомъ въ судахъ.

Зъ Тонкиву насильно до Парижа непокоячій вѣсти о новыхъ нападахъ на французске войско а именно на легію чужинцѣвъ. Агенція Гаваса доносять о тѣмъ такъ: Пѣсла депешъ зъ Сайгону навѣтъ бѣдѣвъ розбѣшакѣвъ морскихъ въ першихъ дняхъ жовтня на постерунокъ зъ 40 людей, що стоявъ въ Тонкинѣ підъ Семи Нагодами. Зъ постерунокъ того остався лишь одинъ чоловікъ а всѣ прочіи порѣбли. Пѣсла нинѣшнихъ вѣстей погибъ подпоручикъ Жаневъ и 39 легионистѣвъ. Вѣстѣ та выкликала въ Франціи переполюхъ и умы не успокоились навѣтъ, коли министръ для колоній довѣвъ, що въ борбѣ погибъ лишь двоухъ легионистѣвъ и згаданий подпоручикъ. Говорять загаломъ, що правительство для успокоенія краю подало фальшивы даты.

Ген. Мірібелъ, имъ нованый недавно комендантомъ корпусу въ Нансі, бѣдѣвъ на привѣтну промову префекта: „Я дуже щасливый что мене именовано комендантомъ 6 корпусу и поклянуся на такъ достойне становище. На

цѣлый свѣтъ памятає приповѣдку мѣста Нансі: „non inultus premo“ (не дамъ здусити безъ мѣсты), бо зроблю все, що лишь буде въ мой силѣ, щоби департаментъ, въ котромъ живѣте, не бувъ департаментомъ пограничнымъ. „Куды пѣшли батьки, пѣдутъ и дѣта“. Въ такомъ дусѣ бувъ выданный такожъ и дневный приказъ до войска. Слова генерала выкликали въ Нѣмеччинѣ велике розъяренє а нѣмцѣе праса выступила дуже остро противъ Мірібелъ, доказуючи, що бѣдъ пре Францію до войны. Французска праса взяла зновъ Мірібелъ въ оборону и доказує, що Нѣмцѣи бѣдѣвають ему слова, котрыхъ бѣдъ не говоривъ.

Посля вѣстей нѣмцѣйскихъ, газетъ стараєся кн. Омалъ въ наслѣдокъ прислугуєня гр. Паризжа утворити велику партію роялистичну, котра підирала бы республику. Парламентарный проводъ новон партіи обявѣ-бы Одіфре-Паскѣи.

Англійска праса выступила дуже остро противъ союзу Англіи зъ Нѣмеччиною въ справахъ африканскихъ. Лондонскіи газеты доказують, що ворохобно выкликали самъ такъ Нѣмцѣи, котры страшно здѣрала мѣсцевыхъ жителѣвъ и допускалися всьомъ надужити, навѣтъ и дуже неморальныхъ. „Times“ радить отже Англіи, щоби она не дѣлалася зъ Нѣмеччиною, бо черезъ то стратить всю свою до тепершню популярность, яку має у жителѣвъ африканскихъ.

Зъ Букарешту доносять до „Pol. Corr.“, що консервативна більшість румынскон палаты пословъ, выйшовши зъ выборовъ, прилучиться безусловно до правительственной программы кабинету Розетти-Каръ и буде подірати якъ его планъ внутрѣшнихъ робѣтъ, такъ и заграничну политику. Иновѣрна змѣна въ тепершнѣмъ кабинетѣ не вплине дѣла того на змѣну его напругу.

Бувшій делегатъ дунайской комисіи кн. Юрій Гика именованый румынскимъ посломъ въ Берлинъ.

Въ Букарештѣ ходитъ поголоска, що королева Наталья має незадолго выѣхати до Криму, де тѣ царця бѣдѣтунѣла одинъ замокъ до своего ужитку.

Щасливый починъ.

Рада громадека мѣста Коломыѣ, зѣйшовшѣ дѣя 30 н. ст. жовтня въ повнѣмъ числѣ на засѣдань, порѣшила одногласно, осушити бѣдай одну частину тѣхъ правъ руского народу, якѣ запоручає имъ исторія, потреба розвою національного, беззглядна справедливѣсть и конституційный устрѣй державы. Безъ довгого мудрованія, безъ пустыхъ словъ о „братерствѣ“ и безъ „праста conventa“, звичайныхъ при такихъ нагодахъ, — постановила репрезентация покутской столицы, щоби на будуче якъ сама рада громадека такъ и зверхѣсть громадека у всьомъ бѣдѣвахъ своихъ до громадявъ и въ вышнихъ на урядахъ громадскихъ уживала обоухъ языковъ кравеыхъ, отже и языка руского. Тымъ побытомъ признано языкови рускому бѣдай часткову рѣвноправность, бо треба признати, що языкови рускому належалася-бы повна рѣвноправность и зверхѣсть громадека повинна-бы его уживати якъ въ письмахъ своихъ до сторѣвъ рускихъ, такъ и въ своихъ урядованю, наколи предметомъ урядованя єсть справа, въ тѣмъ языкѣ вѣсена.

Послѣднє право признане языкови рускому ще 1861 р. найвысшою постановою цѣсарскою зѣ 10 цѣвтя. Въ постановѣ той и въ бѣдѣвъныхъ розпорядженяхъ було тогдѣ сказано якъ найвыразнѣйше, що всѣ ч. к. власти и уряды, якѣ неменше уряды громадскіи и магистраты въ Галичинѣ и на Буковинѣ суть обовязаны рускѣи поданя, писанія кариліцею, приймаати та залагоджувати и що вольно всѣмъ ч. к. властямъ и урядамъ а особливно такожъ магистратамъ и урядамъ громадскимъ уживати руского письма при сисеуваню рускихъ протоколовъ розрѣзавъ або при выдаваню сторонамъ рускихъ рѣшенъ.

Фактъ, що коломыѣска рада громадека бѣдай то часткове рѣвноуправленє языка руского поднесла до ухвалы безъ всьомъ пресіи, одногласно и стоячи на тощѣ справедливѣсти и основныхъ державныхъ законовъ, — самъ той фактъ має въ очѣхъ всѣхъ добромъ-слящихъ людей краю, а головно въ очѣхъ Русинѣвъ дуже велику вагу. Показалося, що при доброй волѣ и разумнѣмъ интересѣ обоухъ народѣвъ, можна-бъ у насъ довести до якогось modus vivendi, и що рѣвноправности Русинѣвъ не стоять въ дорозѣ нѣ взгляды политичны, нѣ національнѣ, нѣ суспѣльнѣ. Фактъ сей тымъ замѣтнѣйшій, що рада мѣста Коломыѣ перша ступила на то вѣдѣчне поле и що найшла въ собѣ на стѣлько силы, щоби выломатися зъ-пѣдъ терроризму шовинистѣвъ польскихъ та тои блудной политикѣ, якою руководить мѣбродайна праса польска и бѣдѣйшѣе сойму кравевого.

Выходитъ зѣ всего, что такими и подобными постановами чи то въ радѣхъ громад-

скихъ, чи въ радѣхъ повѣтовыхъ, можна-бъ скоро и успѣшно залагоджувати прикрѣи межинародній односини въ краю нашѣмъ. Мы не разъ, не два указували въ „Дѣлѣ“ на то, що головна причина національного неспорозумѣня, зростающаго безнастанно и прибѣрающаго видъ расовон ненависти, лежить именно въ дѣлѣмъ пониманю правъ языковыхъ, въ шпучно шовинистичною прасою польского розбуджѣной нетеримости для языка руского, въ невыконуваню давнѣйшихъ постановъ цѣсарскихъ и министерскихъ розпорядженъ що-до правъ языка руского въ цѣсарскихъ урядахъ и автономичныхъ институтѣхъ, и въ тѣмъ блудномъ пересвѣдченю, мовѣ-то правомъ, да-нимъ языкови рускому, оскорбляють права языка польского. Не менше звертали мы увагу всѣхъ ширыхъ патриѣтовъ краю на то, що права языковъ обоухъ народѣвъ, заселяющихъ край, повинны бути точно сѣдѣфигированы закономъ. Стремѣли до того рускѣи послы соймовѣи вже передъ 20 роками внесенемъ пок. Юл. Лавровского; хотѣвъ того же давнѣйше такѣи непряхильныкъ народу руского, якимъ бувъ пок. Агеноръ Голуховскій; нагадували ту потребу и послы польскіи, Кшечуновичъ и Камѣнскій, та ба — короткозорымъ шовинистамъ въ соймѣ, „кожѣ“ и прасѣ выдавалось заедно, що они потрафлять удержатися при верховодствѣ національнѣмъ, и що зъ часомъ удасться имъ сполнити всѣхъ Галичину и тымъ надолжити собѣ утраты силы національной въ Конгрессѣвъ и Познаньщизнѣ.

Политику ту зломали тымъчасомъ зъ власного почину рада мѣска Коломыѣ, горѣтка людей, не видныхъ на аренѣ политичной, але разумѣющихъ задачу свою и дѣйственныхъ патриѣтовъ. Недалека будучѣсть покаже певно, що рада мѣска Коломыѣ пойдѣ ще дальше въ отсутствѣхъ для Русинѣвъ, не обявляющихъ вѣдѣхъ, скарѣ для елементу польского. Протѣвно, мы пересвѣдѣтъ, что справы громадскіи мѣста Коломыѣ стануть бѣдъ сен хвилѣ успѣхнѣйше розвиватися, бо по усуненю „камѣни преткновенія“ члены ен займутся шарѣйше справами добробыту мѣста. Де пашиво вѣробитися довѣрѣе взаимне, тамъ мусѣтъ прийти до солидарного дѣланя въ важныхъ справахъ экономичныхъ и политичныхъ.

Чи другѣ рады мѣскѣ въ Галичинѣ пойдутъ слѣдомъ рады мѣста Коломыѣ, — се друге пытанье. Мутнои воды, пригоной для се мутнѣйшихъ элементѣвъ, у насъ всьоди богато бѣльше, нѣжъ зрозумѣны фактачныхъ обставинѣ, дѣйственныхъ потребъ и дѣйственныхъ интересѣвъ обоухъ народѣвъ. Дай Боже, щоби мы не помыслили въ нашѣмъ песимизмѣ. Але то можемо смѣло сказати, що Коломыѣ могутъ собѣ безпечно взяти за примѣръ всѣ власти цѣсарскіи и автономичны, не выключючи и кабинету графа Таффеого.

При тѣмъ тѣшится насѣ обставина, що починъ до разумной политики внутрѣшной выйшовъ зъ долины. Показуєся, что єсть уже люде, котрымъ вѣчна неспадѣа оправданныхъ правъ языковыхъ уже перебралася и они хотѣли-бы вже разъ рѣшучо упоратися зъ тымъ, що мусѣтъ поддерживать антагонизмъ въ краю и ослаблять голосъ его въ Австріи.

Зъ того погляду выходячи мусимо до ухвалы коломыѣской рады громадской, на око дробной, приложити новну вагу, на яку она заслугує. А не менше вѣдѣйны мы инициаторамъ ен, проф. Грушевичевъ и его товаришамъ, що достойно и зъ тактомъ заходились коло дѣла. Щастѣ Боже до дальшихъ успѣхѣвъ!

НОВИНКИ.

— Загалый Зборы тов. „Академичне Братство“, — яко продовженє зѣборѣвъ зѣ дѣя 4. падолиста — бѣдѣдуться въ среду, дѣя 7 с. м. о год. 4. по полуд. въ III сѣлѣ Университету. — *Одъ Виднѣцѣ.*

— Загалый Зборы тов. „Академична Громада“ въ Краковѣ бѣдѣдуться въ пѣдѣлю дѣя 11 л. падолиста н. ст. въ коматѣ товариства при ул. Миколайской ч. 5.

— Стипендіи для Русинѣвъ. Львовске намѣстничтво оголошує підъ дѣнемъ 25 жовтня с. р. до ч. 63302 конкурсъ на кѣлька опорожненыхъ стипендій зѣ початкомъ шкѣльного року 1888/9 зѣ фонду наукового по 105 зр. рѣчно, назначеныхъ для молодежи рускою народности, що бѣдѣдѣе наукамъ на выдѣль права або философи львовского университета. Убѣгающіи-е мають предложити свои поданя найдѣльше до 15 грудня с. р. черезъ бѣдѣповѣднѣй выдѣль университетскій до ч. к. намѣстничства. До поданя долучити треба зѣтрику хрещѣна, свѣдоцтво убожества и испиты математи та доказъ фреквенціи и апликаціи до наукъ, якѣ бѣдѣдѣвають теперь на университетѣ.

— Украинскіи труппы театральны. Въ російскихъ газетахъ подыбуемо короткѣи агадки про двѣ труппы театральны, пп. Старицкогъ и Садовского. Розмѣстились они на двоухъ противныхъ концѣхъ великой „матушки Россіи“ и дають представления мѣжъ чужими, бо на Украинѣ лунає наказъ: „малчать стара!“ П. Старицкій почавъ минушюи пѣдѣль давати представления въ Курскѣ въ тамошнѣмъ мѣскомъ театрѣ и гадає перебуть тамъ ажъ до грудня, бѣдѣкъ заѣде у Москву. П. Садовскій,

Порученія зъ провинціи сейчасъ залагоджувать, безъ доплати провинціи. Всякіи обѣщанія, листы заставѣи, рѣшты, акції банковъ и заставѣи, лѣсны державны и приватны кунують и продають підъ найкористѣйшими по змѣстѣ условіямъ.

бувший артист въ трупѣ М. Кропивницкого, застрѣливъ въ власноу трупоу до Севастополя на Криму и тамъ почавъ бѣдъ 24 н. ст. жовтня давати представлєня въ мѣсѣмъ театрѣ.

— **Наццеларіо адвокату** отворивъ въ Станиславѣ д-ръ Иванъ Мандичевскій.

— **Впр. о. Иа. Воляньскій** выѣхавъ во второкъ (16 н. ст. жовтня) о пѣвъ до шестон рано до Нью-Йорку, а бѣтамъ приѣхавъ на вечеръ до Филадельфїи а въ среду ранкомъ бѣдѣхавъ до Вирджинїи, бѣдаленою около 150 милъ бѣдъ Филадельфїи. Въ Вирджинїи е громадка Русинѣвъ, котрї въже шѣсть лѣтъ не були въ своѣй церквѣ, не сповѣдалися и дѣтей не хрестили. Тамъ отже мае о. Воляньскій дѣтей охрестити а колькоро лѣтъ повѣнчати. Въ пятницю маевъ о. Воляньскій назадъ вернути до Шенандору.

— **Шенандѣ асентеруковій.** По голонобї розправѣ судової въ Краковѣ А. Ляндава и его спѣльнїковъ за обманство при поборѣ войсковѣмъ, приѣхавъ на Львовъ. Два комисарѣ полицїи и судїи слѣдчїй д-ръ Стебельскій ведуть слѣдство, а головныхъ виновникѣвъ взяли вже пѣдъ ключъ. Маеръ Векеръ разомъ зъ сыномъ проводили въ тѣмъ гешетѣ довгї лѣта, а щоби нѣхто о тѣмъ не дѣзнався, мусїли они грубо оплачуватися иншимъ жидкамъ, пр. Дувидови Френкови, котрого власти судовї такожъ увязнили. Велика сила о бѣдѣ мала упасти жертвою тїхъ обманствъ. Ко бы теперь ще такъ заглянути у мѣста на провинцїи, де то стануть до побору войскового!

— **Въ Лѣмнѣ,** пов. турчанского, добрахъ наслѣдникѣвъ гр. Шамбора, пустили въ рухъ за дозволомъ староства фабрики целлюлозы (Sulfit-Cellulose). При тѣй фабрикаціи полишася велика сила рѣзныхъ нечистостей и сѣрчаныхъ получень а зарядъ фабрики впустивъ ихъ до Дѣбстра, черезъ що вода въ Дѣбстрѣ навѣтъ пѣдъ Самборомъ, с. е. шѣсть милъ бѣдъ Лѣмны, подобна до гноѣвки и не адала, нѣ до пїтї нѣ до иншого ужитку. Вже теперь жалуются людѣ на селахъ, що лежать надъ русломъ Дѣбстра, що напившишы воды, дѣстають якѣсь недуги жолудковї и очей, та що худобина гине бѣдъ той воды. Такъ само не можна уживати воды зъ Дѣбстра до бѣлєня полотна, а сего року вже не видати по-надъ берегами дикихъ птахѣвъ, котрї, бувало, громадно пѣдъ осынь зѣлѣлися въ тїхъ стороны. При такихъ наслѣдкахъ зъ фабрикаціи целлюлозы, годѣ багатїи, чому староство въ Турѣ дозволило цустиати еи въ рухъ и занежити воду въ Дѣбстрѣ, коли громады зъ повѣтрѣвъ: самборского, старомѣского и турчанского рѣшучо тому противились. Можна надѣятися, що высшї власти выслушаютъ радо зажалєня громадянъ зъ сѣль: Бережницѣ, Кобла, Страшеничѣ, Созана, Бачини, Торгановичѣ, Торчановичѣ, Морозовичѣ и Ваневичѣ та закажутъ вести въ сей опобѣ фабрикацію целлюлозы.

— **Николай Пшевальскій,** загально звѣстный російскій подорожникъ по середнѣй Азїи, померъ дня 1 н. ст. падолїста въ Каракумѣ, цустинь надъ озеромъ Аральскимъ. Родився бѣвъ въ р. 1839. въ губерніи смоленской и покінчивши гимназію въ Смоленську та войскову академію въ Петербургѣ, ставъ учителемъ исторїи и географїи при школѣ юнкровѣ въ Варшавѣ. Въ р. 1867. на власне жаданьє переселился на два роки до вѣхѣдонїи Сиберїи и розслѣдївъ наукову область рѣки Усури. Одъ теперь почавъ бѣвъ свои науковї подорожїи скрѣзь по середнѣй Азїи и можна сказати, що каждый найменшїй закутокъ мусївъ бѣвъ розслѣдїти и вынести зъ-бѣтамъ свои цїиленїи бѣдѣны на поли ботаники и зоологїи. Пшевальского имєновано полковникомъ генерального штаба а его описи подорожїей выданы въ рѣчницѣхъ російского географичного товариства. Кромѣ того выданы бѣвъ окремо власнї розслѣды по поодинокїхъ областяхъ середной Азїи. Передъ мѣсяцемъ загадавъ Пшевальскій розслѣдати Тибетъ, але въ половинѣ дороги захопила его люта смерть и не дозволила ему дѣйти своєї цѣли. Умираючи, просївъ бѣвъ похоронити тѣло надъ озеромъ Иссык-Куль.

— **Кулю гармату** найшовъ селянинъ Полишакъ въ лѣсѣ Быковѣмъ, пов. перемыского, та сховавъ еи на пасовиску недалеко села. На другїй день надѣбали тую кулю два пастухи Василь Спрота и Иванъ Краснопольскій та загадали выдѣстати зъ неї порохъ. Коли при тѣмъ заходились, куля пукля а бѣдомы еи поранили тяжко обохъ хлопцѣвъ, Полишакъ потягнувъ судъ до одѣвчальности.

— **Нещасну пригдоу на зѣльницѣ въ Америцѣ,** въ котрѣй погнби и нашї угорскї Русини, такъ описує ч. 18 „Америка“: На зѣльницѣ лигайской товаровїй пѣздъ пенсильвенскїй посувався въ скорѣмъ бѣгу, щоби на часъ прийти до стациї, где маевъ зачекати и перепутетати два особовї пѣзды, котрї мали надѣйти зъ Вильсберга. Стражникъ забувъ выставити одновѣднїй знакъ и оба пѣзды вдарили обѣ себе. Машинистъ и палачъ мали еще часъ выскочити и только потовклися легко, двоухъ брекманѣвъ Англицѣвъ и 6 людей погибло а 24 людей бѣльше або менше покалѣчили. Забитї: Юрїй Вѣлякъ зъ Коморовецѣ, унгарского комитату, Павло Верба зъ Чивировецѣ, Юрїй Губа зъ Челей, Андрий Тимко зъ Упора, Иванъ Сокачъ и Михайло Саболъ зъ земляньского комитату. На другїй день померъ въ шпиталѣ въ Ашляндѣ еще Иванъ Мацко зъ земпланьского комитату.

— **Демократы въ Америцѣ,** сторонники Клевлєянда, мали дня 17 н. ст. жовтня обѣдъ по мѣстѣ Шенандорѣ. Въ тѣй парадѣ взяло участь велике число Русинѣвъ и Полякѣвъ.

— **Въ Кїевѣ** бѣкрыто печеры въ дѣльницѣ Звѣринецѣ близько Свято-Троїцкого монастыря. Колькохъ людей добувало глину, въ тѣмъ земля завалилася и отворився вхѣдъ до печеры, котрїй сей часъ цѣлковито бѣдѣкло. Войшовши до печеры побачили тамъ довгїй коридоръ, розгалуженый на вѣхъ боки и около 40 малыхъ комнатъ. Въ однѣмъ мѣсци есть заглубленье, на ладъ комнаты, а въ тѣхъ печерахъ множество людскихъ костей, черевикѣвъ, полевѣвъ зъ шкѣры, глиняноу посуду

и т. и. Досїе ще не розслѣджено цѣлоу печеры, а розслѣдїи веде проф. Вол. Антоновичъ.

— **Запомогу бар. Гирша для галицкихъ погорѣльцѣвъ,** роздѣливъ минушого мѣсяца п. Самуїль Клерманъ зъ редакторомъ жидѣвскоу „Ожозуи-и“ п. Герм. Фельдштайномъ: для погорѣльцѣвъ Журавна 10.350 зр., для погорѣльцѣвъ Рожнятова 8840 зр., для погорѣльцѣвъ Голгоурѣ 1980 зр., для погорѣльцѣвъ въ Сухоставѣ 4155 зр. Въ загалѣ-жъ того року роздѣлено до 120.000 зр. погорѣльцѣмъ десяти мѣстъ Галичины.

— **Кѣлько коштує опера париса?** Пѣсля найповѣрлившого справозданя буждетового коштує она 2,329.000 фр. рѣчно а доходъ выноситъ 1,941.000 фр. Спѣваки берутъ: Лїссаль баритонъ за 8 мѣсяцѣвъ 88.000 франковъ, Рѣшке теноръ 48.000, Рѣшке басъ 40.000, Манзї танецница 40.000 фр. и т. д.

— **Дрѣбнї вѣсти.** Презенту на рим.-кат. парохїю въ Залѣщикахъ одержавъ кс. Мѣдведчикъ. — Въ Залѣщикахъ номеръ Іосифъ Яничекъ, поборець податковий.

Надѣслане.

Запѣръ або затканье.

При здоровѣмъ дѣланю печѣнки або нирокъ и при природнѣмъ станѣ внутренностей есть затканье нѣжну болоуку внутренностей але назадъ зѣабсорбуються, щоби затронти круженье а черезъ те настане недуга цѣлого организма. Припильте темной, гнїлоу крови до мозку стаєвъ причиноу болѣвъ головы, меланхоли и сумовитости, геморидѣвъ, зѣбосованыхъ сокѣвъ, злого круженя, битї серця и многихъ иншихъ недуговъ, котрї змерзятъ цѣле житѣ. Треба усунути запѣръ уживши Варнера Safe Cure разомъ зъ Варнера Safe пугулками, бо черезъ те управившишы печѣнку и усунєся головна причина запѣру. — Цѣна флашкї Варнера Safe Cure выноситъ 2 зр. и можнаго одержати майже въ кождѣй антицї. Брошурѣ розсылаються даромъ и оплатно. Адреса до головного склада: H. H. Warner & Co. in Pressburg.

Вѣсти зъ Авр. Львовской.

Сотрудничество въ Збаражи одержавъ о. Іосифъ Краснопера зъ Токѣвъ.

Завѣдѣтельство одержали оо.: Иполитъ Погорейскій зъ Збаража въ Вишнеѣ, Мих. Тиндюкъ зъ Вишнева въ Хашованю, Ник. Вѣлецкїй зъ Наравѣ въ Стїнаѣвъ выжой и Фил. Авдиковскїй зъ Небилова въ Цуцїловцѣхъ.

На канон. институцію вѣзванный о. Іоанъ Дидикъ на Наравѣ на день 14 падолїста с. р. Каноничну институцію одержавъ о. Исидоръ Глинскїй завѣдѣтель Вуцїева на приходѣ Вуцїевѣ.

Митроп. Консисторїя вставилася до намѣстництва о. канон. институцію о. Іоана Токаря на приходѣ Вишнѣвчикъ; позволила на просьбу о. Вал. Харламповича зъ Ясеновецѣ явитися ему до кан. институціи на Завидовцѣ въ мѣртъ сѣдъ року.

Рѣшенє принятї въ звязъ архїепископальну зъ дїєцѣзіи перемыской одержавъ укрѣпчїи богословъ Андрий Пеленскїй и вставленоса до намѣстництва о. титулѣ стола для него. Рѣшенє принятї въ звязъ каноничну апархїю львовской одержавъ А. Марковскїй, кози выкажєся односткою зъ епархїи станиславской.

Посмертїй — 3 — оповѣстки.

О. Григорїй Шведзїицкїй, тит. совѣтникъ митроп. Консисторїи, зъ крилошанскими бѣзнаками, парохъ въ Стїнаѣвъ выжой, пов. стрѣйского, упокоився въ 71 роцѣ жїтя а 55. священства. Вѣчна ему память!

Господарство торговля и промыслъ.

— **Сумнїй односїны рѣльничї въ Англіи.** Пытастєсь, щѣ у насъ на сѣлѣ чувати? А щѣ-жъ бы иншого, якъ не загалєне нарѣканє на бѣду. На тую нещастну „бѣду“ нарѣкає и вѣлможнїй панъ и бѣснїй Иванъ, и неразъ вже сумѣтовано надъ тымъ, якъ бы тую бѣду загнати геть въ безвѣстї, але якосъ еще нѣкому не удалася та штука. Въ тѣмъ то власно лежить мабути и доказъ, що кѣрѣня тѣхъ „бѣдъ“ належить шукати не ино въ розличныхъ податковыхъ „цуцїлахъ“, въ грозячѣмъ выкупнѣ пропїнаціи або въ найповѣрливѣйшѣй „мышѣдѣ“, але дєсь еще глубше.

Недавно тому дучалося менѣ читати де-що о рѣльничихъ односїнахъ въ Англіи, въ тѣмъ такъ высоко культурнѣмъ краю. Приусакаючи, що такий предметъ займе увагу бѣльшости читателейъ „Дѣла“, радо дѣлюся зъ ними головными точками сєвъ розвѣдоу.

Сказано тамъ, що англіиске товариство рѣльничє зложило анкету, котрѣй поручили розслѣдити причину упадку рѣльничїи и подати средствѣ, якъ тому зарадити. Основнїй розслѣдїи сєвъ анкеты, до котрой належали наибѣльшї поваги на поли агрономїи, подаю тутъ въ скороченю.

Найперше выказуютъ они, что передъ десяти роками вся власнѣсть земна въ Англіи вартувала 50 милїардовъ франковъ, нїнѣ-жъ упала въ цѣнѣ о 15 милїардовъ. Упадокъ сєвъ вартости землѣ такъ толкують. На першѣмъ степенї цивилизаціи людє жїють зъ ловѣвъ, зъ поступномъ часу жїтельство ловѣцє переображєся въ пастырскє а тое зновъ мало-помалу перетворєся на рѣльничє. Такой есть природнїй поступъ культуры, зъ котроу въ рѣвнѣй мѣрѣ растутъ цѣны землѣ. Нїнѣ же въ Англіи дѣєся на-супахъ. И такъ въ Шкоцїи, що колось славилася своимъ рѣльничствомъ, замѣнено передъ трицїтї роками управу рѣлю на луги и скѣтнѣ (пасовиска), такъ що пастыр-

ство стало царювати; бѣдакъ на тѣхъ лугахъ и скѣтникахъ розведєно лѣсы, и ось сегодне бѣльша часть жїтельства Шкоцїи жїє зъ ловѣвъ. Одночасно зменшєся очевидно число жїтельства, котре переселєся до заморскихъ колонїй.

Такъ самѣбно дѣєся и въ иншихъ частяхъ Англіи. Графство Ессексѣ пѣдъ самымъ Лондономъ, що называлосє комороу Англіи, нїнѣ покрьте лѣсами, а о рѣльничѣвъ аѣ слыху; въ девятнацїти хуторахъ ту и пѣдъ мурами столицѣ, бѣдъ колька рокѣвъ уже нѣчого не орано аѣ не сѣяно, бо какуть, что то не оплатиосѣ-бы. Въ загалѣ въ цѣлой Британїи скѣлькѣсть управленой землѣ въ десяти лѣтахъ зменшїлася о одну третїну.

А головна причина сего сумного стану рѣльничїи є конкуренція чужихъ краѣвъ. Але и то не єсть одїноуоу причиноу. Анкета выказує, що дрѣбнї хлѣборѣбы рѣльничїи умѣють вытїгати позїтки зъ грунту и хотѣ не годїи платити чїншѣвъ за аренду землѣ, прѣцѣнь здужаютъ выжїти зъ грунту, оплатити податки и вынєлати дѣти. Зъ того заключаютъ, что до упадку рѣльничїи наибѣльше причїниєся надѣрїно роскошнє жїтѣ (комфортъ) хлѣборѣбѣвъ, ихъ паньскї забави и привычки, черезъ котрї стаютьсє нездѣбными до працѣ. Въ нїнѣшнихъ обєтановахъ — какє анкета — хотѣвши утриматєся при землї, треба въ потѣ чола ходити за плугомъ самому, бо нема за що заплатити наймїта. Такъ отже непричѣмъ какуть: що Иванъ зрѣбївъ, Иванъ зѣбѣвъ, а для пана Станислава — лишаєся отава.

Такї-то сумнїй односїны рѣльничїи въ грошевитѣй Англіи, а щѣ-жъ бы можна сказати на сѣй тематъ о нашѣй мизернѣй Галицїи? *Адрианъ.*

— **О заставѣхъ сегоднїхъ** надходять зѣ вѣхъ сторонѣхъ вѣхѣдонїи Галичины дуже невѣдраднї вѣсти. Вєсєды жалуются на довго тревачу поусуху и на мыши. Можна числїти, что трєта часть заставѣвъ марно пропала и треба будє еи переорати. Пшеницѣ и жїтя посходили рѣдко и не вкорѣнїлиєся добре.

— **Вывѣзъ зѣбжа зъ Австрїи** бувъ пѣсля урядовыхъ справоздань зѣ жїтїи минушого року о 37 мил. метр. сотнарѣвъ бѣльшїй нѣжъ року 1886, а привѣзъ о 1.4 мил. меншїй. Наибѣльше вывєзєно лїчєноу, бо о 2.2 мил. и пшеницѣ о 1.2 милїоны бѣльше. До Австрїи привєзєво 21.987 сотнарѣвъ метр. пшеницѣ, 37.520 с. м. жїта и 64.530 ячєноу.

— **Интендантура II корпусу** оповѣщає, що потребує 2000 метр. сотнарѣвъ соломи до вынєханы сѣнїковѣвъ. Зъ того треба 1/3 часть доставити въ груднї с. р. и сѣчнї слѣдующого року а опѣсля по 1/6 части въ лютѣмъ и мартѣ 1889. до склада львовского провинтѣвого магазїну, безъ оплаты коштѣвъ перевозу и податковѣвъ.

— **Дирекція державныхъ зѣльницъ** повѣдомлєя, що при лїсованю, котрє бѣбулоса дня 1. падолїста с. р., тягєно облигаціи прїоритѣтѣвъ I и II емїсїи зѣльницѣ архїи. Альбрехта.

— **XXX. лїсованье сѣрѣбныхъ облигаціи першєнствєа** (I емїсїи) 51 штукъ, а именнѣ: ч. 447, 3949, 5289, 6614, 6646, 8268, 9010, 10834, 10835, 11158, 13436, 14199, 14283, 14660, 16614, 17461, 17692, 18977, 20551, 20568, 22231, 23219, 23409, 24177, 25172, 25322, 25855, 27501, 29079, 30613, 30843, 30861, 31673, 32673, 33064, 33704, 38763, 39774, 42270, 43124, 43529, 43607, 44778, 45265, 45594, 46789, 48099, 48812, 50001, 50400, 50521.

— **XVIII. лїсованье сѣрѣбныхъ облигаціи першєнствєа** (II емїсїи) 71 штукъ, а именнѣ: ч. 130, 643, 799, 987, 1300, 1637, 1770, 1987, 2060, 2435, 3791, 3825, 4000, 4048, 4641, 4760, 5201, 5366, 5428, 5462, 5911, 6579, 7054, 7602, 7780, 7807, 8094, 8231, 8651, 8706, 8759, 9182, 9713, 10102, 10346, 10512, 10886, 11502, 11656, 11872, 12048, 12103, 12779, 12989, 12996.

Фортепьяны и панина

въ перворядныхъ репонованныхъ фабрикѣ

найтаише

въ складѣ фортепьяновъ

Кароля Марецкого

Пляцъ Марїацкїй ч. 5.

2633 (Готель французскїй) 13—20

Пошукованя посадѣ, оголошеня продажї,

пошукованя спѣльничѣвъ

и вѣхъ иншї оголошеня для вѣхъ австрѣ-угор. якъ такожъ для вѣхъ загранїцныхъ газетъ и факсовыхъ часопїсѣвъ залагоджє найтаише, лїеєкорше и въ одновѣднїй способѣ по оригинальныхъ цѣнахъ экспедиція анонсѣвъ:

RUDOLF MOSSE

Wien I. Seilerstätte 2.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручає

найпереднѣйшї перфумы, тоалѣтовї воды, бѣдѣнчїи медалїи заслуги и двоа дипломами узнаня,

имєнно:

Перфумы: Язїинова, фїлїалъ, розана, рєзєдова, ковалѣва, Yang-Yang, Оропєлахъ, Jockey-Club, гелїотропова, Ess Bouquet, пїжмова, Millefleurs, и т. п.

Фляконѣ по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 150 и т. д.

Перфумы королеви Марисенки, 2 зр. фляк.

Вода варшавска, бѣдѣнчїи 95 кр., бѣльшїй 1 зр. 80 кр.

Вода лєвандова подобнїи и вода лєвандовѣ-амбровѣва, суть загално уживанїи до розпрєскуванїя въ салѣнахъ за-дѣя своего прїємного, милого и лѣгкого запаха. Фляконъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.

Воды кольоньскї въ колькѣхъ дѣлїнахъ и ро-дѣвъ, перѣдїи и найпереднѣйшїи. Фляконѣ по 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 150.

Дѣстати можна у Львовѣ у власныхъ склєнахъ: улицѣ Копєрника ч. 3 и улицѣ Галицка, рѣгъ Валовоу. Въ Краковѣ Суконицѣ ч. 20. Въ Черновцѣхъ рынокъ ч. 2; заразомъ у вѣхъ перворядныхъ склєнахъ и антикахъ.

12696, 12697, 12734, 12828, 12970, 13096, 13212, 13897, 14017, 14103, 14694, 14863, 15752, 15938, 16149, 17238, 17614, 17866, 18265, 18284, 18677, 18843, 18971, 19025, 19104, 19112.

Выплата тѣхъ выльсѣванныхъ облигаціи наступитъ 1 мая 1889 а именнѣ сѣрѣбныхъ облигаціи першєнствєа (I емїсїи) по 300 зр. а. в. сѣрѣбломъ за штуку, а золотомъ облигаціи прїорїтетѣвъ (II емїсїи) по 200 зр. а. в. золотомъ за штуку. Зъ высше наведєнымъ рѣчїицѣмъ перєстає вылачуванье выльсѣванныхъ облигаціи.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдєнь 6 падолїста. Правительство предлѣжило проектъ закона о караню тѣхъ, котрї не хотїть ставитися до войска и тѣхъ, що намовлєють до того. — Пос. Стажинскїй зложївъ мандатъ.

Петербургъ 6 падолїста. Царъ выдѣвъ манифѣстъ до народу, въ котрѣмъ просїтъ Бога, щоби давъ ему силы працювати для добра ѣтчїны.

Штутгартъ 6 падолїста. Неправдоу есть, будѣто-бы кабшєть вїртембергскїй маѣвъ податїся до дїмїсїи.

Римъ 6 падолїста. Папа має сими днями зашєнувати кардиналовъ а мѣжъ тими ажъ чотїрохъ французскихъ. Мѣжъ иншими мають бутї именований кардиналами епископы парискїй, лїонскїй и кольонскїй.

Мадридъ 6 падолїста. Кортєзы склика-нїи на день 20 падолїста.

Перѣписка Редакціи и Администраціи.

Всч. А. А. въ Трибухѣвахъ. До кѣнца року 2 зр. — Всч. І. Я. въ Пачиковѣ. Заплачено до кѣнца року. — Всч. Г. П. въ Пѣстїни. 4 зр. дѣстали; ще 1 зр. — Всч. М. К. въ Нагачевѣ. Заплачено до кѣнца року. — Всч. Ю. К. въ Лѣш. „Дѣло“ высылємо, а до дирекціи почтѣ вносїмо жалобу.

— Археологично-библиографична выставка Ставропїлїйского Института отворєна щѣдєно дѣдъ годїны 10. равно до год. 3. по полуднї. Вѣступъ 20 кр. бѣдъ особы зъ вышнѣмъ субѣты; въ субѣту вѣступъ 40 кр.

Надѣслане.

Аптека РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2460 222—?

Зѣльє Зебургєра яко певнє средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачкї 25 кр. На провинцію зъ опакованьємъ 30 кр.

Фабрика знарядѣвъ рѣльничихъ и гисєрнїи **M. PETERSEIM-A**

въ Краковѣ при улицѣ Довгѣй поручає свои вы- 2389

робы по найдѣшевшїхъ цѣнахъ. 100—

Пара коней

сївѣхъ, хорошихъ середной мѣры, 9-лѣтнихъ есть у д-ра Дрималика въ Жовквѣ заразъ до продажї.

Цѣна 200 зр. 2665 2—3

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пѣдъ знаменємъ

„СПРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спрѣважєну бєзпосередно бѣдъ продуцѣнтѣвъ зъ Америки полуднєвоу.

Коштує у Львовѣ;

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнаменітějšíх“ виходить ввечері, і ввечері в п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплата і нисерати приймають: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро околишній, ул. Коцарника ч. 11. і в інших містах: у Львові 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallischgasse, 10; M. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Ganz, III. Kolonnitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті в Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler. G. L. Danne & Co. Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платити у Львові.

Діло

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Заграницею:
на цілий рік . . . 18 ар. на цілий рік . . . 24 ар.
на пів рік . . . 9 ар. на пів рік . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4-50 ар. на чверть року . . . 6 ар.
на місяць . . . 1-50 ар.

У Львові:
на цілий рік . . . 16 ар. на пів рік . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1-35 ар.
Реклація, Адміністрація і Експедиція під ч. 2р ул. Баторія. — Рукописи збираються лише на попереднє застереження. — Реклація неоплачена вліній одь порта. — Неодержане число коштує 8 ар. і в. Оголошення приймаються по ціні 6 ар. одь одної строки печаткою, ввечері „Надбавка“ по 20 ар. а в. Подяки числяться по 10 ар. одь статків.

Зь днесь 1 (13) жовтня почався новий чвертьрік видавництва „Діла“ з „Бібліотекою найзнамен. повістей“. Просимо П. Т. Предплатників, щоби звонили як найскорше прислати залеглости і предплату.

Одпоруčníки руских народных товариств львовських

явилися вчора по 12 годині з полудня у нового намістника гр. Казимира Баденія.

Провідник поважного круга одпоруčníків, професор університету д-р Омелян Огоновський, так промовив до нового намістника:

„Ваша Світлості, високодостойний Пане намістнику!

Се приходять Русини-народовці, щоби заявити свої поклони і щиро-руський привіт Вашій Світлості, яко ново-именованому намістникові Гро ц. к. Апостольського Величества. Ось стають перед Вашою Світлостею репрезентанти шістьох руских товариств, іменом товариства „Просвіта“, несучого міль народів світло науки; політичного товариства „Народна Рада“; „Рускоі Бесіди“, котра займає справами руско-народного театру; літературного товариства імени Шевченка; руского товариства педагогічного; стоваришеня руских ремісників „Зоря“.

Ми Русини-народовці придержуємося національної програми з року 1848, уважаючи себе самостійним народом супроти народу російського і польського, і бдливо правдою масу люду до просвіти та до самовільної національної, поступаючи дорогою легальною і бажаючи користуватися законами конституційними, котрими заборучено рівноправність кожній народності в австрійській державі.

Такий розвій рускої народності в границях права природного і державного лежить ачий в інтересі високого правительства. Маємо про-те непохитну надію, що Ваша Світлості на високомь своїм становищі стануть прихильником Русинів, котрі вже не раз дали докази своєї вірності ко Династії, і котрі в просвітнім та націоналізм розвою намагають зберегти одь загинули своєї рідної, цимотий святощі.

Вже-ж бо, ніде правди діти, політичні обетавни зложились тепер так, що ні в делегаціях, ні в радь державній, ні в соймї, ні в видїлї краєвїм, ні в державних і автономичних урядях, — словом, в ніякомь майже тїлї, котре справами нашими руководить, тепер не маємо заступ-

ництва, одновідного достоїнству і інтересамь нашого народу. Проте-осталося намь майже лишє одно, — вь свободних, законних стоваришенях консолидовати нашї сили до сильного діланя, щоби хоч тою дорогою розвивати нашу живу народну і добиватися рівності діїстної зь другими народами краю і держави, — дармї, що і вь сих стоваришенях зустрічаємо доси перепони непоборимї, які намь ставлять іменом низшї органи адміністративні.

А вже-ж „ми не лукавили, ми просто йшли, у нас нема ні зерна неправди за собою!“ — можемо смїло озватися словами нашого кобзаря, Тараса Шевченка.

Коли-ж Ваша Світлості при нагодї прийняти вишних депутатів зволили заявити, що вь управї краю будуть поводитися строгою справедливоїстю, то не сумніваємося, що й ми Русини будемо дізнавати охорони і опіки Вашої Світлості у всіх наших змаганях просвітних і національних. А поки-що дозволяємо собі висказати наше бажанье, щоби Ваша Світлості на високомь своїм становищі прожили щасливо много лїт, та мудрою і справедливою управою краю зєднали собі серця якь Поляків так і Русинів.“

На сю привітну рїч д-ра Ом. Огоновського відповів п. намістник:

„Передо всімь мушу Вамь, панове, заявити, що розумїю по руски і говорю навїс тїмь язикомь, але передь аеропагомь такь поважних людей трудно менї важитися, відповісти на Ваш привіт словомь руським. Відповідю отже по польски не зь якої-небудь засади і не дїлятого, щоби не хотїв, а лише зь вище згаданой причини.

Я стою на становищі конституції зь 1867 року. Яко урядник і намістник зложив я на тую конституцію присягу, і хоту, щоби кожний горожанин австрійскїй стояв на становищі тїєї конституції. Стоячи на тїмь становищі, ми зїдемося завсїгда.

Ставши намістникомь, я сказав собі, що вступаю вь зовсімь нову еру свого житя. Тїмь і збрвав я зь давнїшою своєю полатиною яко приватного чоловіка, і нїхто не повинен числитися зь тїмь, що було попередь. Тому то, признаюся Вамь панове, прикро менї стало, коли одна зь руских газет, вже а рїгї, не выждавши ще, якимь я яко намістник заявлюю, выступила противь мене вь такїй спосіб, що ажь прокуратура державна мусїла вї сконечесувати. („Червоная Русь“ зь суботи, зь 3 н. ст. надїслала.—Ред.) Коли-б я прийшов вь положенье, щоби я-

коись справу Русинів я чи не мїв чи не хотїв полагодити, тогдї критика була-б оправдана, був-б поводь выступити противь мене. Я ще раз заявляю Вамь, що стою при конституції зь 1867 р., лише вь тїмь дусї буду урядувати і глїдїти на діланя Ваших товариств.“

По тїх словах вїдїв собі п. намістникь представити лично кожного изь заступників одновісних товариств руских і розпитував дуже привітно про розвій і діланье тїх товариств.

Також вислухав п. намістникь поясненя д-ра Омелян Огоновського, вь чїмь лежить суть національної програми Русинів зь 1848 року. Не бувши довшї час на Русі, п. намістник не мав нагоди побачити тут Русі, змагань Русинів і них товариств. Надїмося, що п. намістник старатиме-ме виробити собі векорї вїрне понятье о потребахь народу руского і до тїх потребь буде відноситися зь справедливоїстю заступника корони.

Рада державна.

5 (256) засідання палати послав зь 6 н. ст. надїслала 1888.

На сїмь засіданню зложив пос. Старжинський свій мандат а ново-выбранї пос. Ебенгох і Косович (зь Сучави) зложили своє приреченье.

Судь повітовий вь Мелькь зажадавь видати собі пос. Веріанію (антисемита) за нарушенье закона о зборахь.

Министерство судівництва предложило проєкт закона о каранїю тїх, що не ставлять до войска або намавляють до того.

§ 1. Злочинства войскового допускаясь той, хто зобовязаний войсковою присягою, не ставитися на покликанье до войска до бєсмох дїв вь слїдующих случаях: 1) коли вийшов приказь покликания зывающей до службь презенційной (активной службь вь краєвой оборонї) одь команди, до котрой покликаний належить; 2) коли покликание наступило на приказь цїсаря до повного доповнення армії, маринарки, або краєвой оборони на стань военный; 3) коли на случай мобилизации вийшов приказь покликания неспрїдїлєных ще рекрутів або резервистів доповняющих; 4) коли на случай мобилизации вийшов приказь покликания до офицїров вь станї спочинку або остоячих по-за службою до повнения службь войсковой. То злочинство мае каратися вьзїмцею одь трох мїсїцїв до одного року а при наказанї мобилизации або підчась войнї вьзїмцею одь одного року до пїть лїт.

§ 2. Провини войскового допускаясь той, хто зобовязаний войсковою службою не ставитися на приказь покликания: 1) Коли

вийшов приказь покликания підь условиями наведенными вь §. 1. а опїзненье не тревало бєсмь дїв; 2) коли приказь покликания видано вь цїлї войскового образования и периодичных вправь войсковых; 3) коли видано приказь покликания до вынмково активной службь вь резервї або вь резервї доповняющей. Така провинна мае каратися арештомь одь одного до трох мїсїцїв.

§ 3. Особы войсковї або зь краєвой оборони, котрых не обявляе присяга войска, коли не ставлять на приказь покликания, а опїзненье вь часї войнї або мобилизации тревало бєсмь дїв, вь иных же случаях лише провинны. Кара за злочинство єсть вьзїмцею одь шїсть мїсїцїв до двох лїт, а провинна карается арештомь одь одного до трох мїсїцїв.

§ 4. Кого обявляе ополченье а бнз не ставитися на приказь покликания, сповняе провину, а коли опїзненье тревало бєсмь дїв, то сповняе злочинство. Кара за провину єсть арешт одь одного до трох мїсїцїв а за злочинство вьзїмцею одь шїсть мїсїцїв до двох лїт.

§ 5. Поступованье карне за карыдостойный чинь, наведенї вь §§. 1, 2, 3 и 4, належить до судів войсковых (краєвой оборони).

§ 6. Хто намовляе до якоїсь провини або злочинства наведеного вь сїмь законї, хоч-б и безь успїху, допускаєся, після того, яко єсть особа намовляющей, або якимь єсть его діло, провини або злочинства, вьзїмцею злочинства войскового або провини войсковой, а его мають карати дїтячий судь цивильный або войсковї (краєвой оборони) карамї, загроженными вь сїмь законї. Постанови §. 7 закона зь 20 мая 1869 В. з. д. ч. 78 о крузї діланя судів войсковых, відносять також и до сїх карыдостойных чинїв.

Вь мотивахь до сего закона сказано, що досвід зь найновїших часівь выказали, що одь скорой мобилизации зависит судьба цїлого походу, а скорість єи зависит зновь одь того, чи урлюпники, резервисты и люде зь краєвой оборони поставлять ся якь найкорше. Войсковїй интересь wymagaє того, щоби вє покликаний ставили ся якь найкорше и найточнїйше. Треба отже було постаратися о то, щоби вє покликаний ставили ся якь найкорше и щоби той бувь караний, хто того не зробиє. Проєкт сего закона має отже на цїлї загрознит карою вємь тїмь, котрі не ставились-б на приказь покликания, и вьзначая кару побїла важности загроженых интєресів. Ов має заповнити люку, котра повстала зь того, що вь войсковїм законї карнїмь не предвиджено змїненых обставинь. Войсковїй законь вь імїцїей державї має такожь постанови, котрі вь такїх случаях грозят карою.

Що-до того, що подїл на злочинство и провину означено на подставї часу, то дастся оправдати цїлєю, до якої стремит сїй законь; ходити прецїфь о то, щоби интересь войсковий не потерпїв черезь то, що люде

Споры о правописе у Русинів и у Румунів.

Написав Алексей Тороньскій.

(Конець.)

Фонетика кажут: „Пиши такь якь говоришь, не оглядайся на етимологию слова“. Етимологи говорят: „Пиши такь, щоби зь правописе було видно походженье слова“. А вїдїти ще иншї стоять по серединї і говорити: „Пиши такь якь говоришь, а если можеш вь письмї выразити походженье слова то и на то уважай“. Такимь способомь маємо трояку правопис, якь то було выше сказано.

Але заходить питання, чи тож такь звана етимологична правопис діїстно єсть етимологичною? Вже п. Партицій выказавь бувь, що та такь звана етимологична правопис не єсть етимологична; дїлятого я надї тїмь дальше розводитися не буду. Але хоту поставити такє питання: Коли св. Кирилъ трудився надь грамотою словенскою, якої то засади бнз держався: чи етимологїя, чи фонетика?

Для нась нинї очевидно правопис св. Кирила єсть етимологична, позаякь языкь наш вь розвоє дальше поступив, и зь старо словенських формь мы нинї поєняємь нашї форми. Але тогды, коли св. Кирилъ буквы вынаходив для словенской бесїды, то бнз не оглядався на етимологию, бо бувь-б мусїв сягати дальше вь старину, щоби тогдїшнї форми зь давнїшихь выпровадити, а до того бнз не мавь ані часу, ані средств, ані

вь загаль лїнгвистика тогды такь високо не стояла, щоби о щось подібного покустися можь було. Ов бравь языкь такїй, якїй тогды бувь живучїй, прислухався выговорамь и старався кожний звукь докладно віддати знакомь (буквою). И вь тїмь его велика заслуга и великій талант, що зумїв вє звукь докладно відмїтити. Если-б св. Кирилъ бувь инакше поступив, мы бнз нинї не мали належного образу тїєї бесїды, котрому проповїдували св. Кирилъ и Методїй. Бо коли-б они инакше були писали, а инакше читали, хто-ж бнз нинї дїйшовь того, якь належало читати? Зь тїєї то причини правопис св. Кирила ділятого часівь була радше фонетична аніж етимологична.

Тую нашу гадку стверджають рїзні факты, зь котрыхь для примїру кілька наведемь. Самогласнї вь словахь старо-словенскихь суть по части основнї, по части же повставшї зь нихь черезь степенюванье, ослабленье, уподобленье, часто суть лишь вставными для лучшего звука або замїненї зь иними. Возьмїмь за-для примїру самогласну а. Вь словї *пасты* єсть а корїньне (основне), вь словї *сїзгати* повстало оно черезь степенюванье зь е (жег), вь словї *палити* черезь степенюванье зь л (ил), вь *мракъ* черезь степенюванье зь р (мрѣк), вь *тварь* черезь степенюванье зь о (твор), вь словї *трава* черезь степенюванье зь оу (троу), вь *квасъ* черезь степенюванье зь и (кыс). Вь словї *олтарь* перейшло а вь о, вь *слышати* а повстало зь ѣ (слышѣти), вь *добраго* повстало а черезь уподобленье зь е (добрае), вь словї *брати* збѣтало а вставлене.

Чи-ж можна вь письмї відмїтити вє тї перемїны и означити, зь чого кожде а повстало? Щоби отже етимологично вывести кожде такє слово, то на кожде а треба бь инго якогось значка. А що подібнымь перемїнамь підлягають вє самогласнї, то бы мы мусїли до безконечнїста азбуку помножити, щоби походженье кождой самогласной відмїтити. Що вь старо-словенскїмь поводованось переважно выговоромь (фонетикою) а не етимологією, може намь на доказь послужити це и та обставина, що вь глаголитєскихь и найдавнїшихь кириллицкихь жерелахь буква *ѣ* заступає два звуки: властиве *ѣ* и *и*, а то дїлятого, що вь тїхь сторонахь, де тї памятники були писанї, вь выговорї не розрїзнявано *ѣ* одь *и*, хоть етимологично взявши, що инго єсть *ѣ*, а що инго *и*. То само можь заключити зь ужитя буквь *ѣ* и *и*; *ѣ* повстало зь *о* и *оу*, *и* зновь зь *и* зь *ѣ*, а однакже вь письмї того не відмїнено, зь чого повстало *ѣ* и *и*.

Зь того всего слїдує, що правопис, котру у нась называють етимологичною, на ту назву не заслуговує: єи бы скорше можь назвати историчною, бо має за собою минулїсть, а такь звана кулїшївка єсть новїшїя добу.

Яко исторична правопис має она много за собою и не такь легко єи можна покинути, бо до неї мы привыкли. Але зь другой стороны за кордономь она вь тепершню добу неможлива. Якь мы російскїй книжки читаємь нашимь выговоромь, и то нась баламутить, що декотрі гадають якобы той языкь бувь якимсь вышнимь, писемнымь нашимь язикомь, — такь вь Россїи нашї книжки чи-

тають выговоромь російскїмь и гадають, що мы пишемь якимсь зїпованымь жаргономь.

Обї правописи про-то, наша исторична и украинська фонетична, мусять обїмь себе жити, розвиватися и усовершеншати, доки колись вь будучности одна не пережмє. Котра зь нихь пережмє, нинї выдавати засудь було-б за передчасно и неоглїдно, — то покаже будучнїсть. Не поможе тут жадєнь засудь, ані ухвалы якьх-буди зборівь, бо пытанье правописе мусить рїшатися дорогою науки и практичного приложєня. Противь воды годї плыти; языкь має свои законы, після котрыхь розвиваєся, и нїхто ихь змїнити не може. Дїлятого то дуже розумнїй и практичний бувь замысль одного Русина зь Манастирскь, пересланий сегорїчнымь зборамь общества Качковского вь Дрогобичи вь менше-большє слїдующихь словахь: „А вы редакторы и профессоры... про азбуку ся не сварїть.“

Дїїстно, трудїмся на поли просвітї народу совїсно и щиро, а про азбуку не сварїмся, збєтаємо правопис єи природному розвитку. И если развитокь правописе не буде спиватися посторонними взглядами, если писателї нашї будуть дбати про чистоту языка и про правду просвітї народу вь его языкї, а при тїмь не будуть поводуватися пристрастїями, то и правописє наша усовершеншєть и усталиється. Примїр румунскої правописи мїв-б нась вь многомь поучити.

*) Сей привітний вїрш не бувь оголошений. А. Т.

мовчати як офіційний в'єсти так і газети таке, як коли-б'єти і не в'єти разом з'є царемъ.

Треба ще сконстатувати сл'єдуючі факти з'є катастрофи: Повазд'є царскій складався всього з'є 14 вагонівъ і двоохъ локомотивівъ. Столовий вагонъ царскій важивъ 2.500 пудівъ (пудъ 40 фунтівъ). Повазд'є в'єхавъ 40 верстъ на годину, а не 60, якъ загаломъ говорять. „Моск. В'єдом.“ одержали з'є Борокъ дня 21 ст. з'є жовтня сл'єдуючу телеграму: Нині почалася робота околѣ розбираня розтр'єсанихъ вагонівъ. Вс'єхъ вагонівъ було в'є царскіхъ повазд'є 14; з'є тихъ 9 розтр'єсало, а 5 остались ненарушені. Припускають, що п'єдъ розбитими вагонами с'єуть ще трупи. Робота ведеться день і ніч. За-д'є великомъ студени горять огні, а в'є ночі ведуться роботи при електричній св'єтл'є. На м'єсця катастрофи зробилася ц'єла оселя. Установлено багато вагонівъ, в'є котрихъ проживають власті, експерти, служба і робітники.

Що було причиною катастрофи — якъ вже сказано — досі ще не зв'єсно. В'єс'є годяться лиш'є на те, що першій вагонъ, котрий в'єскочивъ з'є шинъ бувъ той, в'є котр'ємъ в'єхавъ міністеръ комунікацій Посієтъ. П'єсля в'єстей нас'євшихъ з'є Петербурга мавъ Посієтъ одержати д'ємисію.

П'єсля в'єстей з'є Лондону арештовано в'є Москв'є, Харков'є, Курску, Одес'є і Петербург'є дуже багато людей. Арештован'є се має стояти в'є зв'єззі з'є якимсь рухомъ революційнимъ. В'єстей, нас'євшихъ з'є Россіи до В'єдн'є, потверджують те арештован'є. Кажуть, що арештовано такожъ якомусь панслависта Гольцера.

Зв'єстний досі результатъ виборівъ в'є Пруссіяхъ єсть сл'єдуючий: На 429 вибранихъ доп'є посл'єдъ єсть 133 консервативнихъ; 64 вольно-консервативнихъ; 98 з'є центра; 87 національ-либеральнихъ; 29 вольнодумнихъ; 13 Поляківъ; 2 Даш'є; 2 Вельфи і одинъ д'єкій. В'є Б'єлгій в'єбранъ Штекера, в'є Гданьску Рікєрта, в'є Франкфурт'є М. поб'єдили національ-либерали.

В'єртембергскій президентъ міністрівъ Миттнахъ в'єв'єхавъ на жадан'є короля до Ніц'є. Передъ своимъ в'єздомъ в'єславъ б'єти ще сл'єдуюче спростован'є до газетъ: В'єстей, що, перше, міністри домагалися б'єти короля, щобъ б'єти оддаливъ своихъ особистихъ приятелівъ, друге, що міністерство не хот'єло урядово оголосити іменованя Вудкока барономъ і загрозило д'ємисією ц'єлому кабінету, єсть зовсімъ неправдива. — „Beobachter“ доносить, що Вудкокъ в'єв'єхавъ вже з'є Ніц'є до Лондону.

Кореспондентъ в'єднеського „Corr. de l'Est“ мавъ розмову з'є Гарашиномъ о ревизіи сербскіи конституції, а той сказавъ єму, що найслабшою точкою тепер'єшної конституції єсть недостатокъ забезпеченя свободи горожанъ держави. Якъ тому зарадити, досі ніхто не знає. Радикалы бояться гнєту з'є гори і хот'єли-б'є длатого позбутися всякихъ приписівъ, що удержують ладъ і порядокъ; либералы бояться зновъ напору з'є долини і стремлять до противного ц'єли. Поступовцямъ остаеться отже посередничити м'єжъ обома партіями. Коли м'єжъ членами комісії найдеся п'єдъ симъ взглядомъ добра воля, то до к'єльохъ нед'єль може бути виготовлена конституція, котра вс'єхъ удовлетворить.

„Pesti Naplo“ дозв'є зновъ в'є неспровокованій статіи, що ситуація короля Матана єсть дуже небезпечна. Ов'є одкр'єє вправд'є скупшину, але чи буде ще м'єгъ в'є закрити, то р'єчь дуже непевна.

НОВИНКИ.

— В'єс'є про суфрагана для епископа перемыського Преосв. Іоана Ступницького, котра б'єть к'єльохъ уже л'єтъ все б'єть часу до часу виріне, повторилася і останнімъ часомъ. Ми вже б'єть тижня чули погословку, що мов'єть ректоръ львівського семінарії о. Бачинський, якъ тільки скінчиться будова нового дому семінарського (отже ажъ на другій р'єк'є) перейде на суфрагана до Перемишля, а посаду ректора б'єдадути комусь иншому. З'є другої сторони зновъ чути про кандидатуру кр. Куликовського на достойнство суфрагана перемыського. Однакжъ все то погословки — і, якъ кажемо, повторюються б'єть к'єльохъ л'єтъ, а не в'єд'єтніюються.

— В'єр митрополитъ Сильвестеръ Сембратовичъ спроставъ на оноті львівськихъ вид'євшихъ священниківъ па порядку в'є справ'є собору провинціального, котрий по сподіван'ємъ затвердженю з'є Риму має б'єбутися. З'єбрані згодилися на те, щобъ В'єр. митрополитъ зложивъ анкету з'є професорівъ на богословскій факультетъ і з'є докторівъ богослов'є, — котрий би розглянувся в'є предметахъ, які мають бути предложені синодону.

— На аудієнції у п. нам'єстника були в'єчера кром'є нашихъ товариствъ, ще Преосв. еп. Ступницькій з'є Перемишля і по два б'єпоручники тр'єхъ товариствъ академічнихъ (Акад. Братства, Акад. Кружка і польскіи Акад. Читальні) в'є справ'є з'єногого письма львівської дирекції поліції. З'є сторони Русинівъ були: Крохмалюкъ і Романчукъ з'є „Акад. Братства“; Куриловичъ і Ропницькій з'є „Акад. Кружка“; Лисковницькій і Цесельскій з'є „Читальні“. По промов'є академіківъ Полляківъ промовляли б'єпоручники Русинівъ-академіківъ. П. нам'єстникъ прир'єкъ, що товариства академічні не дозволить скривдити і що буде старатися б'єкликъ противъ зарядженя поліції розс'єдлати і полагодити прихильно.

— Нещасливий поєдинокъ з'є медведємъ. З'є-п'єдъ Скольного пишуть намъ: В'є сел'є Крушельниці коло Скольного виб'єралися в'є гарний день, в'є п'єтницю д. 2. н. ст. падолиста, тамошний д'єдичъ Венед. Пошингеръ (Баварець), єго синъ, і л'єс-

ничій І. Турберъ на лови. Вийшли з'є гадкою полювати на зайц'є в'є поближк'ємъ л'єс'є. Але диво! Заразъ за крайною хатою поб'єбали с'єбды великою зв'єрюки. П'єслали за людьми — ті приходить і троплять. Ажъ тутъ выб'єгає старий медв'єдище і летить на д'єдича Пошингєра. Той плонує єму д'євичъ єсть дубельтовки. Медв'єдъ стрієся, мов'є-б'є блоха єго в'єкусил, і звернувся в'є сторону Пошингєрового сына. І той вистр'єл'є д'євичъ. Старий, лабать, рослий „вуйко“ загуд'євъ і чувствєє ут'єкати на другій б'єк'є ріки Стр'єля. Мисливц'є, спод'єваючись, що зв'єр'є д'єставъ чотири кульки, д'єсь упаде, то й пустилася за нимъ. Тимчасомъ коли медв'єдъ почавъ переходити р'єчку, л'єсничій Турберъ вим'єривъ до него зручно і поб'єлавъ єму ще два наб'єдъ. Медв'єдъ тільки обернувся і немовъ подивився, котрий то такий єго ворогъ, положиживъ в'є воду на одинъ б'єк'є, пот'ємъ на другій, вставъ і поїшовъ дал'єше. Л'єсничій Турберъ переправився черезъ р'єчку і з'є к'єлькома погоничами переб'єгъ медведи дорогу, а думаючи, що зв'єр'є дуже з'єслаблений, і щоби показати зуха, припустивъ медведя до себе на 7—8 кроківъ і вистр'єливъ до него в'є голову. Роз'єрнений медв'єдъ наг'є ки-нувся на свого ворога: найперше лабою ударивъ Турбера в'є груди — той повалився; пот'ємъ пор'євавъ лабами за лице, за л'єву щ'єку, і вергъ см'єльчака о 30 кроківъ. Сповнившись с'є д'єло мєсти, медв'єдъ поїшовъ с'єбъ спокійно дал'єше в'є л'єс'є. Турберъ очевидно згинувъ: медв'єдъ б'єдор'євавъ єму л'єву щ'єку з'є бородою і поломивъ кости. — Того-жъ самого часу б'єбувалися лови і в'є сус'єдн'ємъ сел'є Підгородцяхъ; полювали тамошний л'єсничій Крукъ і в'єйтъ громады. Той медв'єдъ зайшовъ неовачки м'єжъ ловц'євъ підгородецкихъ. Л'єсничій Крукъ, побачивши „вуйка“, якъ до него правцею, вил'єзъ на невелику б'єлку і с'євъ м'єжъ черевъ, дожидаючи добычи. Тільки що медв'єдъ поб'єд'єшовъ, Крукъ вистр'єливъ до него. Медв'єдъ постановивъ і с'єму см'єльчакови не подарувати: зв'євся на задній лаби, а передніми ч'єпивъ Крука. Л'єсничій сид'євъ м'єжъ черевъ, то медв'єдъ не м'єгъ єго стягнути, а тільки подеръ на н'ємъ ч'єботи на кавалки, погрызъ ногу і покальчивъ нинішні часті т'єла. За-д'є страшного гавкату собакъ „вуйко“ поїшовъ с'єбъ дал'єше. — Другого дня л'єсничій з'є Ям'єльничокъ, жидъ, дожд'євся про постр'єленого медведя і нужъ у л'єс'є! Подиравъ медведя, якъ лежавъ, а собаки док'єруги него лаяли. Думаючи, що медв'єдъ уже доходить, л'єсничій випаливъ у него ще двома кулями з'є дубельтовки. Медв'єдъ кинувся на л'єсничого і оба повалилися на землю. Коли медв'єдъ роззявивъ страшну пащєку на свою жертву, притомний а зручний л'єсничій-жидъ скор'єнько с'єгнувъ кулакомъ в'є медведю пащєку і схопивъ єго за языкъ коло гортани. Такъ лежали оба лиц'єр'є к'єлька минутъ (очевидно медв'єдъ бувъ уже дуже з'єслаблений). В'єйтъ підгородецкій, почувши страшний гаморъ собакъ, надб'єгъ чимъ скорше на м'єсця боротьби і побачивъ медведя а п'єдъ нимъ л'єсничого. Не довго думаючи, вистр'єливъ з'є-близька в'є медведя і добивъ до смерті. Привезли нещаслика „вуйка“ до Крушельниці, до п. Пошингєра, в'єйтъ і л'єсничій Крукъ тай жидъ, і д'єстали 50 зр. нагороду. Медв'єдъ бувъ незвичайно величини, а важивъ 4 сотнар'є і 60 фунтівъ. Люди з'є сус'єднихъ селъ, з'є Корчина і Підгородц'є, шили дивитися на те чудо-вище. Л'єсничого Турбера похоронили дня 4 н. ст. падолиста в'є Крушельниці. — *Костъ Кирчовъ*, членъ читальні з'є Корчина.

— В'є околиці Рогатина появилася вовки і люди побоюються виб'єратися в'є дорогу п'єдъ н'єчъ. Офіціал'єсть дв'єрскій з'є Родзв'єнь коло Вурштина, вертаючи дом'євъ, надяв'євали п'єдъ селомъ к'єлька вовківъ. На щаст'є зм'єгъ б'єти ще вил'єзти на дерево і тамъ пересид'євъ ц'єлу н'єчъ, бо вовки не уступалися з'є-п'єдъ деревъ. Доперва, коли почало з'єр'єти, вовки б'єд'єшли до л'єса а офіціал'єсть, переомклий, бо ц'єлу н'єчъ падавъ дощъ, добивъ до хати.

— Першій он'єтъ упавъ передв'єчера у Львов'є а легкій морозъ запов'єдає гарний початокъ зими. З'є нинішніхъ краб'євъ доносять такожъ о сн'єгахъ, а коло Лиц'єву мус'єли задержати повазд'є особовий, бо на шляхахъ з'єл'єзнич'єхъ було сн'єгу на метр'є високо.

— Войскові капелани в'є резерв'є не можуть, п'єсля найнов'єйшого розпорядку, носити униформу, ан'є ц'єлого ан'є частей єго (шанки), х'єба тільки в'є цивільній служб'є. Поява військового капелана резервового при головн'ємъ ранорт'є не ч'єслиться до цивільної служби.

— На св. Дмитрія вихрещено в'є львівскій церкв'є архикатедральній двоохъ жидівъ і одну жидівку. Обрядъ хрещеня довершивъ кр. о. Кобильницький є 9-тій год. рано.

— Позп'єра судовоа противъ Филипа Андрейчуна з'є Небызова о злочинство дефракції мала розпознатися передв'єчера в'є суд'є к'єрн'ємъ в'є Станиславов'є.

— В'є університет'є Черновецкій прийшло до незгоди м'єжъ ректоромъ а професорами в'єд'єд'євъ правничого і философичного. Ректоръ, родомъ Румунъ і приналежний до в'єд'єд'євъ богословського, аложивъ приречен'є в'є сойм'є краєв'ємъ по румунськи а професоры другихъ в'єд'єд'євъ, родомъ Н'ємц'є, взяли с'є за нападъ на н'ємецкій характеръ черновецкого університету і внесли протестъ. На с'єй протестъ б'єд'єв'євъ ректоръ, що б'єть уважавъ приречен'є в'є сойм'є за особистий актъ а не урядовий, тому і зложивъ єго по румунськи.

— На заг. зборахъ „Академіческого Кружка“ в'єбрано на с'єй р'єкъ шк'єльничъ: Вол. Куриловича головою, а до в'єд'єд'євъ в'єйшли: Яр. Ленскій, Ів. Гойвановичъ, Гамчикевичъ, Ропницькій, Ганчаковскій і Яценю.

— До В'єдн'є приб'єхала депутація з'є к'єльохъ с'єль пов. б'єхєньского і п'єдъ проводомъ посла Оржеховського була у Таф'єго, а пот'ємъ у уряднич'єхъ міністеріальнихъ, з'є жалобомъ на новий галицькій законъ дороговий. Оп'єсля приймавъ депутацію міністеръ Залєскій. Говоривъ с'єлянн'єхъ Уль і виказавши утяжливий приписъ закона та несправедливе поступован'є в'єд'єд'євъ поїт'євого при виконуваню закона дорогового, заявивъ, що с'єй законъ не може на дал'єше остатися безъ зм'єни. Міністеръ Залєскій радивъ с'єлянамъ, щоби за-

лишили опиратися законowi, бо правительство само добаче дейк'є хибы закона, і б'єть муситъ бути в'є д'єч'ємъ зм'єненний. — Чей-жє „Д'єло“ не підпорювало с'єлянъ в'є Б'єхєньск'ємъ?

— **Вир'єты з'єд'єб'євъ.** З'є Горожанки, пов. підгаєцького, пишуть дня 6 н. ст. падолиста: Одъ довшого часу безпокоила єю околицю шайка з'єд'єб'євъ, розбиваючи торговл'є, помешканя, комори і т. п. Жандармови Кам'єньскому з'є Завалова уда-лось вист'єд'єти ихъ і б'єть ув'єзнявъ Ходикевича з'є Пановецъ, караного вже 4-л'єтньою в'єзницею і братівъ Залєськихъ, ковал'євъ з'є Гнильча, з'є котрихъ старшій укараный бувъ за фальшован'є грошей. В'є ихъ хат'є знайшли р'єчи вартости 300 зр., а м'єжъ ними футра ж'єноч'є, запасы сыра, мяса, тютюну, вина і пива в'є бутелькахъ, гор'єлку в'є б'єч'євахъ та 23 р'єзнихъ колодокъ б'єльхатъ, ком'єр'є і т. п. Д'єйшли, що з'єд'єб'є робили в'єправы в'є околиц'єхъ Галича, Волшовецъ, Устя-зелєного і Бережанъ. Догодуються, що багато р'єч'єхъ похололи по л'єсахъ. Вс'єхъ з'єд'єб'євъ б'єд'єставлено до суду в'є Підгайцяхъ.

— **Громада циганівъ** ув'єзнявъ бережанскій судъ, підозр'єваючи єго о злочинство розбивацького нападу і чотириохъ крад'єжей. З'є громады с'єи ут'єкли ж'єнки циганівъ і удалася к'є сторон'є Б'єборки та Винянки, тому пов'єдомивъ о т'ємъ телеграфично бережанскій судъ львівську поліцію.

— **П. Августъ Леваковскій**, посолъ до рады державної з'є меншихъ пос'єловъ Яс'єло-Коросно-Горлиць, стававъ дня 26 н. ст. жовтня передъ своимъ виборцями.

— **Академіки у В'єдні і Будапешт'є** пор'єшили вносити петиції противъ проекту правительства о нов'ємъ закон'є войсков'ємъ, котрий реформує інституцію однор'єчнихъ охотнич'євъ. Заразомъ загаломъ в'єзвати молод'єхъ вс'єхъ університетівъ австрійськихъ, щоби громадно прилучилися до с'єго заявленя.

— **В'є львівскій школ'є** політехничій зложили першій исп'єтъ державний в'є речинці жовтнев'ємъ с'єго року шк'єльного: На в'єд'єд'єхъ інжинириі пп. Каз. Енгель, М. Горовиць, Влад. Иванницькій, Андр'єй Корнєль, Тад. Розвадовскій, Едв. Толочко, Мик. Захарієвичъ. На в'єд'єд'єхъ будівничихъ: Емил. Киприянъ. На в'єд'єд'єхъ будови машинъ: Іос. Дав. Киршнеръ і Стан. Рутковскій. На в'єд'єд'єхъ техничної хеміи: Викт. Сієневскій і Вильг. Вант'є.

— **В'єв'єч'єня „во кратц'є“** зажадавъ б'єдъ свого душпастиря одинъ парохіянн'єхъ з'є Пас'єчної за Надв'єрною. З'є тихъ стор'єнъ пишуть намъ: До приходника з'є Пас'єчної, о. Хр., котрого доходи церковні за-д'є єго незвичайно добр'єдушности єсть дуже маленький, прийшовъ одинъ легинь, єго парохіянн'єхъ, і залививъ, що хоче женитися з'є тою а тою Ганусєю. „Але я Вамъ, єгомоностику, — каже дал'єше, — не дамъ н'єчого, бо і самъ не багато маю, х'єба колись поможу при робот'є. Та за те не жадаю і б'єдъ Васъ великихъ заходівъ. Дайте шлюбо коротенькій, а безъ про-ток'єловъ і безъ запов'єдей об'єд'єду ц'єлкомъ.“ — За правдив'єсть факту ручимо. (Ю.)

— **Списокъ выигранныхъ юбилейной промышленной выставки у В'єдн'є** вийшовъ друкомъ (по н'ємц'єки) і коштує 6 кр. Хто би хот'євъ, може з'єголоситися по него до „Jubel-Gewerbe-Austellungs-Bureau“ у В'єдні. — **Др'єбні в'єсти.** Ц'єсаръ уд'єливъ громад'єхъ Загор'єе, пов. перемышлянского, 100 зр. за пом'єги на будову школи. — В'є Сквинов'є, пов. золоч'євського, посвячено сими днями нову муровану школу.

Над'єсланє.

Для глухихъ. — Дуже ц'єкаву розправу, об'єймаючи 132 сторони, илюстровану, про глухоту і шумъ в'є уш'єхъ і ихъ л'єчен'є безъ перешкоды в'є занятію пос'єла за 20 кр. оплатю **Ж. Н. Ничолсонъ**, Wien IX. Kollingasse 4. 2476 17—52

Посмертний — ₪ — опов'єстки.

Юлія Авдиковска, вдова по б. п. о. Иван'є Авдиковск'ємъ, пароху Ог'єд'єдова, упокоїлася по дов'єшій недуж'є в'є 69. роц'є житя в'є Добрянкахъ коло Стр'єля, в'є дом'є сына о. Михайла Авдиковського. Похорони б'єбулися в'є середу 31 н. ст. жовтня при численній участі знакомыхъ і с'єлянъ, що наглядно св'єд'єчили о симпатіи, якою т'єшилися по-койна м'єжъ народомъ. В. ѓ. п.!

Наука, штука і література.

— **Д-р'є Климентій Сарниций** в'єдавъ сими днями об'ємістну книгу п'єдъ заг. „Пояснен'є Псалмівъ і п'єсней Богослуженія, котрє м'єститися в'є Часослов'є“. До 80 псалмівъ і 5 п'єсней церковнихъ в'є текот'є церковно-словесн'єхъ б'єд'єданє парафрастичне в'єяснен'є в'є руск'ємъ язык'єхъ. Книга об'єймає XXIII + 400 стор'єнъ і коштує 1 зр. а. в.

Господарство торговля і промисль.

— **Тягнен'є м'єсб'євъ Червоного Хрєста.** Головна в'єгра на 10.000 зр. упала на с'єрію 1004 ч. 83; по 500 зр.: С. 4305 ч. 32, і с. 6884 ч. 30; по 100 зр.: с. 1149 ч. 23, с. 2201 ч. 43, с. 3981 ч. 31, с. 4343 ч. 36, с. 7162 ч. 98; по 50 зр.: с. 3939 ч. 40, с. 4783 ч. 33, с. 392 ч. 58, с. 5840 ч. 59, с. 4186 ч. 71, с. 1301 ч. 66, с. 2673 ч. 98, с. 5927 ч. 66, с. 4493 ч. 36, с. 7043 ч. 64, с. 6772 ч. 42, с. 7997 ч. 20, с. 6759 ч. 97, с. 6181 ч. 97, с. 617 ч. 72, с. 7121 ч. 58, с. 1428 ч. 60, с. 1550 ч. 75, с. 4909 ч. 92, с. 2712 ч. 4; по 25 зр.: с. 899 ч. 74, с. 6262 ч. 67, с. 6226 ч. 14, с. 1816 ч. 75, с. 1510 ч. 40, с. 5479 ч. 8, с. 3030 ч. 74, с. 7423 ч. 92, с. 3466 ч. 49, с. 5695 ч. 47, с. 3030 ч. 91, с. 418 ч. 81, с. 460 ч. 29, с. 7592 ч. 11, с. 5586 ч. 19, с. 5021 ч. 95, с. 1603 ч. 71, с. 1762 ч. 86, с. 7290 ч. 37, с. 4577 ч. 61, с. 1381 ч. 72, с. 57 ч. 52, с. 5255 ч. 40, с. 4878 ч. 8, с. 5245 ч. 87, с. 7727 ч. 67, с. 771 ч. 83, с. 1032 ч. 27, с. 7134 ч. 77, с. 7679 ч. 42, с. 595 ч. 74, с. 3088 ч. 35, с. 4031 ч. 25, с. 4295 ч. 4.

Конкурсы, именованія, перенесенія і пр.

— **Именованія.** Ц'єсаръ именовавъ сов'єтника краєвого суду в'є Краков'є, Адольфа Подвина президен-

томъ окружного суду в'є Яс'єл'є. — **Министеръ** справедливости именовавъ: сов'єтниками краєвого суду: Алекс. Костеркевича, судію з'є Тычина, Едм. Парєньского і Ю. Новакевича, секретар'євъ рады з'є Вадовиць, і Ів. Лозинського, заступни-ка державного прокуратора з'є Кракова — вс'єхъ чотириохъ для суду окружного в'є Яс'єл'є; проку-раторомъ в'є Яс'єл'є именовавъ Влад. Алекс. Ми-ниха, заступника старшого прокуратора з'є Кракова, а заступникомъ прокуратора в'є Яс'єл'є д-ра Юл. Прусь Морельовского; секретарями рады суд'євъ пов'єтовихъ именовавъ: Стан. Мард'єла з'є Мшаны дол'єшної для Нового-Санча, а д-ра Теоф. Вархаловского для Яс'єла; заступниками проку-раторівъ: Теоф. Калитовского з'є Кракова для Яс'єла, Ром. Долинського з'є Ряшова і д-ра Фр. Буяка з'є Кракова для Нового-Санча; ад'єюнктами судовими: Льва Вронку з'є Яс'єла для суду окружно-го в'є Яс'єл'є, Доб. Шамаита з'є Коросна для Кракова; Петра Л'єснинського з'є Демб'єць, Стан. Шуро з'є Яс'єла і Едв. Малі з'є Кросна вс'єхъ тр'єхъ для Яс'єла; ад'єюнктами суд'євъ пов'єтовихъ: Викт. Тустановского для Живц'єй, Сал. Юровича для Мисленц'єй, Каз. Галзиньского для Коросна, Іос. Добровольского для Дуброви і Ів. Муховича для Коросна; начальникомъ уряд'євъ пом'єбничихъ в'є Яс'єл'є Кароля Юшакевича. — Дал'єше имену-вавъ ад'єюнктами судовими: Ант. Прокопєца з'є Г'єв'єдзці і Орєста Ц'єб'ємирского з'є Чешанова для Тернополя, а Кар. Ковальского з'є Чорткова для Колом'єй; ад'єюнктами суд'євъ пов'єтовихъ Влад. Голаховского ад'єюнктомъ для Г'єв'єдзці, а консультант'ємъ Аристарха Пацлавского для Чорткова, Іоак. Томашевского для Зборова, Ал. Добриньско-го для Глинянъ і Едм. Шеєнера для Делятина; директоромъ при уряд'єхъ пом'єбничихъ в'є окруж-н'ємъ суд'є в'є Золочев'є именовувъ Ігн. Вишнев-ского, ад'єюнкта тихъ уряд'євъ в'є Золочев'є.

— **Перенесенія.** Министеръ справедливости пере-н'єбъ: сов'єтниківъ суду краєвого Ап. Бришков-ского з'є Тарнова до суду окружного в'є Яс'єл'є і Влад. Герольда з'є Нового-Санча до суду краєво-го в'є Краков'є; заступниківъ прокураторіи дер-жавної: Март. Пачовского з'є Нового Санча і д-ра Діоніс. Погор'єльського з'є Тарнова до Крако-ва, а д-ра Влад. Вендєвича з'є Ряшєва до Тарно-ва; ад'єюнкта судового Іосифа Вилюша з'є Тарно-ва до Яс'єла. Одатъ перен'єбъ ад'єюнктовъ суду пов'єт'євого Іос. Карачевского з'є Делятина до Че-шанова, Ісид. Трохимовича з'є Глинянъ до Жов-кви і Ферд. Зєгад'єловича з'є Тернополя до Львова. — **Нам'єстникъ** перен'єбъ практикантовъ конше-товихъ нам'єстничества: Стан. Маркевича з'є В'є-лички до Горлиць, Володисл. Ружицкого з'є Тер-нополя до Львова, Іос. Диб'єстриянского з'є Гор-лиць до Тернополя і Мат. В'єсєдєцького з'є Кра-кова до В'єлички.

— **Археологично-библіографична вистава** Ставро-польського Інститута отворєна щоденно б'єть години 10. рано до год. 3. по полудни. Вступъ 20 кр. б'єть особы з'є вишк'ємо суботы; в'є суботу вступъ 40 кр.

Телеграми „Д'єла“.

В'єдєнь 8 падолиста. На в'єчерашн'ємъ за-с'єданю палаты пан'євъ представивъ гр. Таффе міністр'євъ Залєского і Шенборна. Палата ухвалила 47-миліоновий кредитъ на узбро-єн'є.

В'єдєнь 8 падолиста. Ц'єсаръ вимовивъ с'єбъ в'є день свого ювілею всякихъ торжествъ церковнихъ і урядовихъ якъ такожъ адресъ гратуляційнихъ.

Парижъ 8 падолиста. Комісія для реви-зії конституції ухвалила 6 голосами противъ 4, що ревизію має переводити конституанта.

Штрасбургъ 8 падолиста. Выборы до в'єд'єлу краєвого в'є Альзаци і Л'єотарингіи выпали в'є користъ партії протесту.

Берлинъ 8 падолиста. Результатъ выбо-ровъ сл'єдуючий: 200 консерватистівъ, 88 на-ціональ-либералівъ, 29 вольнодумнихъ, 99 з'є центра, 15 Поляківъ.

Переписка Редакції і Администрації.

Воч. П. Б. в'є Должанц'є. За давн'єйше прийде ще 16-50 зр. — **Воч. Ю. О. в'є Сенєчел'є.** До к'єнца року ще 5 зр. — **Вп. А. Г. в'є Збор'єв'є.** За III чвертьр'єкъ б'єстали. — **Вп. А. Р. в'є Золочев'є.** Чужі грош'є у насъ не залагають; ще 10 липня пере-дано 4 зр. дотычної редакції, і маємо поквито-ван'є самого редактора. — **Воч. Ю. Г. в'є Махид'є-цяхъ.** Ще 4 зр. до к'єнца року. — **Воч. І. П. в'є Ферєсуки.** Зал'єчено все до к'єнца року. — **Воч. І. Б. в'є Постолав'є.** Членскій вкладки до „Просв'є-ты“ і „общ. Катковського“ передано ще 4 липня і маємо на те поквитованя.

Над'єсланє.

Антика РУКЕРА у Львов'є

поручає 2460 223—?

З'єльє Зебургєра ако певне средство на катаръ, кашель і хрипку. Ц'єна одной пачки 25 кр.

Розклад їзди на залізницях державних.

важний бгз 1 січня 1888.

Приходять до Львова: о год. 1 15 вв. нощі зь Будапешту, Лавочного, Стрия, Кросна, Хирова, Гусятина і Станиславова; — о год. 8 06 рано зь Сухих, Хирова, Стрия; — о год. 8 30 по полудні зь Сухих, Хирова, Гусятина, Станиславова і Стрия; — о год. 7 40 вечером зь Гусятина.

Одходять до Львова: о год. 5 рано до Стрия, Лавочного, Будапешту, Хирова і Стружа; — о год. 10 15 рано до Стрия, Станиславова, Гусятина, Хирова і Сухих; о год. 7 50 вечером до Хирова і Сухих; — о год. 9 48 вечером до Станиславова і Гусятина.

2238 74 — 7

Прехорошої кави

Цейлонської Нр. 0 просто зь жерела

надійшов новий транспорт

— 1 кл. на 2 зр. 20 кр. —

котру зь приємністю можемо поручити нашим П. Т. Гостямъ.

Крімъ сего сьуть на складі липші роды доброй кави: 1 кл. на 2 зр. 10 кр., 2 зр., 1 зр. 92 кр. и низше.

Въ 5 кильовыхъ мѣшочкахъ Нр. 0 11-20 зр., Нр. 1. 10 зр. 70 кр., Нр. II. 10 зр. 20 кр., Нр. III. 9 зр. 80 кр. Ріо зелена 9 зр. 20 кр.

2629 6-7 Зарядъ Народной Торговлѣ.

Глядитъ лекції

до школи народныхъ за умѣреною вынагородою — кандидатъ учительскій. — Близна вѣдомость 2609 въ редакції „Дѣла“. 4-5

Укѣнчена семинаристка

шукає лекції у вѣхѣдній Галичинѣ. — Близна вѣдомость въ администрації „Дѣла“. 2661 3-3

Пара коней

сивыхъ, хорошихъ середной мѣры, 9-лѣтнихъ есть у д-ра Дрималика въ Жовквѣ заразъ до проданя. Цѣна 200 зр. 2665 3-3

Тайна красы

выробу ПЕТРА КРОКЕВИЧА антикаря въ Краковѣ.

Неймовѣрно подивляюще и надзвичайно признание зѣ стороны красавиць для сего чудового и незвичайно скоро дѣлающего средства робити, що сего препарату, выробу Петра Крокевича, антикаря въ Краковѣ, розхвалюють зь нечуваною скоростою. Сѣмъ сей, справедливо названный „Тайною красы“, одна въ тѣлу одной ночи всьмъ нецѣлительность, ствержене, червоность шкѣры, прыщѣ, угри и лишѣ гинуть безповоротно по умѣсто сего знаменитого и найвѣстѣшого въ свѣтѣ наслѣдкахъ средства, котре навѣтъ лице поморщене чудово робити молодшимъ, надаючи ему красныи справдѣ молодечей цѣсть. Уживавый шоденно на нощь, чудово заховує цѣсть оу всякого стверженя шкѣры, якъ ровню-жъ и оу передчасныхъ морщинѣхъ. Тому то повинно се средство находити въ туалетѣ такъ молодой и красной паночки якъ и красной дамы.

Цѣна 1 зр., 1 зр. 50 кр. и 2 зр. 2398 49-7

Найдешевше жерело закупна на зимовый сезонъ и Рождество!

I. & C. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда ч. 7/d

высылають за послѣплатою:

10 м. зимовой гунѣ на жѣночій сукнѣ, подвойно широкій	зр. 5.50
10 м. фланель-Валеріи на жѣночій сукнѣ, найновѣйшій вѣзрѣ	зр. 4.—
10 м. калмыку, тѣжка ябѣсть, найновѣйшій вѣзрѣ	зр. 2.70
10 м. бархату на сукнѣ, тѣжка ябѣсть, найновѣйшій вѣзрѣ	зр. 3.—
10 м. матеріи на шифроки, въ кратки, найновѣйшій вѣзрѣ	зр. 2.50
29 лѣт. бархату просѣяного, голуб. и бур. зр. 5.—, бл. и черв. зр. 6.—	
3.10 м. матеріи на мужескій убрания на зиму Іа зр. 5.50, Іа зр. 3.75	
2.10 м. матеріи на зимовій плящѣ, новѣтна, Іа зр. 10.—, Іа зр. 6.—	
2.10 м. матеріи на ибердигеры, новѣтна, зр. 6.—	
6 штукъ шапокъ илюшевыхъ, для мужинъ и хлопцѣвъ	зр. 1.50
1 штука зимовой кофры зь ружу, комплетна	зр. 3.—
1 штука покрывала на конѣ, 190 см. довга, 130 см. шир. Іа зр. 2.50, Іа зр. 1.50	
1 штука хустки-Ангора, на зиму 10/4, Іа зр. 6.—, Іа зр. 2.80	
1 штука военнаго жакету для женщинъ (Jersey) Іа зр. 3.—, Іа зр. 1.50	
3 штукъ бурки, обильно тамбурованы, червона, сѣра, бура	зр. 3.—
6 паръ панѣчѣвъ зимовыхъ, робленыхъ, въ краски, сорочатѣ	зр. 1.50
1 штука простирала довгого 2 метры, безъ шву	зр. 1.50
10 м. киамка до ходу, тѣжка ябѣсть	зр. 3.50
1 штука сорочки мужеской, бѣла и въ краскахъ Іа зр. 1.80 Іа зр. 1.20	
3 штукъ сорочокъ робѣтничихъ, зь тѣжкого оксфорду	зр. 2.—
3 пары погавицъ зь бархату, полотна Іа зр. 2.50, Іа зр. 1.80	
6 паръ зимовыхъ шарпетокъ, робленыхъ, у вѣхѣхъ краскахъ зр. 1.10	
1 штука сорочокъ жѣночыхъ зь полотна и шифону Іа зр. 5.—, Іа зр. 3.25	
3 штукъ горсетѣвъ починныхъ, зь шифону, вышиваніи Іа зр. 4.—, Іа зр. 1.80	
1 штука опоны зь жуты, турецкій вѣзрѣ, Іа зр. 3.50, Іа зр. 1.80	
1 гарнитуръ покрывалъ, 1 на столъ и 2 на лѣжку, зь рисеу 4.50, жут. зр. 3.50	
29 лѣтѣвъ домового полотна, мѣдной ябѣсти, 1/4 зр. 5.50, 1/4 зр. 4.20	
29 лѣтѣвъ оксфорду найновѣйшій вѣзрѣ	зр. 4.50
29 лѣтѣвъ канасау, найновѣйшій вѣзрѣ, найлѣшня ябѣсть	зр. 6.—
3 штукъ скатертей, у вѣхѣхъ краскахъ 1/4 зр. 2.—, 1/4 зр. 1.—	

2575 9-12 Вѣзрѣ даромъ и оплатно.

Знакома оу многихъ лѣтъ

РОБОТНЯ

всякого рода мужескихъ одеждъ а спеціально для П. Т. священниковъ

СЕВЕР. ВАЛИГУРСКОГО

2636 7-12

у Львовѣ,

при улицѣ Сикстуской ч. 6.

Працюючи довгий часъ въ перворядныхъ заведеняхъ кравецкихъ въ краю и за границею и заосмотрѣвши собій магазинъ въ добрый матеріи бернскій, французскій, англійскій ити. есѣмъ въ станѣ догодити найбільшимъ вимогамъ Высокоповажаной П. Т. Публики.

Всякій замовленя на убраня цивильныи, урядовыи а особливо для Всѣхъ Священниковъ, роблю на часъ, поспѣла моды, смаку, тревалости и по возможно низкихъ цѣнахъ.

Поручаючися ласкавымъ взглядамъ Священниковъ зѣбѣваю зь высокими поважаньемъ

СЕВЕРИНЪ ВАЛИГУРСКИЙ.

Большій транспортъ

КАВЫ КАРАКАСЪ

котра напалось красно и въ смаку сѣтъ дуже добра одержала торговлю 2655 3-6

АЛЬБЕРТА ШКОВРОНА

переймѣ Ф. В. Круляковский

у Львовѣ, Пляцъ Маріацкій число 7.

и продає еи найдешевше 1/2 кильо 88 кр.

При закупнѣ 5 кильо оплатно до каждой стациі почтовой.

ПОРУЧЕНА БИРЖЕВІ

на Вѣдѣн Берлинѣ, Парижѣ и Лондонѣ за- лагоджує советно и старанно,

Цѣнныи паперы, льосы и монеты

продає и купує точно поспѣла дневныхъ куребѣвъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ И БИРЖЕВА

ГУСТАВЪ МАКСЪ

Львовѣ, Пляцъ Маріацкій ч. 8.

І. Новераб. 2633 3-2

НАЙДЕШЕВШІЙ И НАЙВѢСТѢЙШІЙ
ЖЕРЕЛОМЪ
де можна заосмотрити
въ добру и несконфудуючу
НАФТУ
есть головной магазинъ
МОУНИЦИНСКОГО
у-л. Сикстуска ч. 47 у Львовѣ. 3-2
Цѣны высѣяны на закладѣ даромъ и оплатно.

Старша женщина

добре обзавѣдомлена зь господарствомъ, шукає мѣсца до заряду дому. Свѣдѣствѣ найлѣпшій. — Близна вѣдомость въ администрації „Дѣла“. 2642 3-3

БУЛІОНЪ

Выдосконаленый власного
выробу подвойно крѣпкій
поручає

Зарядъ двору Лапшинѣ
БЕРЕЖАНЫ.

Ч. 00. Зь труффлями зь сѣзонъ звѣрныи и дробю кильо 7 зр. 50 кр.

Ч. I. Зь сѣзонъ звѣрныи и дробю кильо 6 зр. 50 кр.

Ч. II. Зь воловѣвъ, телѣтины, дробю и звѣрныи зь яринами по 5 зр. 50 кр.

Высылка залагоджує двѣротною почтою.

Въ торговляхъ продаются всѣ тѣ роды значно дорожше. 2651 2-15

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимаетъ вѣклады на

КНИЖОЧКИ

и опрочентовує ихъ по

4 1/2% на рѣнь.

2219 19-7

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акціонного Банку Гипотечного

2222 123-7

купує и продає

всѣ ефекты и монеты

подѣ найприступнѣйшими условіями.

3% Листы Гипотечныи и

5% Листы Гип. преміованіи,

котрыхъ поспѣла закона зь дня 2 лѣтня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышшою постановою зь д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталовъ фондowychъ, пупиларныхъ, кавцій суиружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можно одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльсцованя зь 10% премією т. е. по 110 за 100)

Есть приперучена зь провизіи залагоджується безъ проволочки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣкой провизіи.

Где шукати правды?

або VIII членъ символа вѣры

пояснѣвъ священникъ Климентій Кульчицкій. Станиславѣвъ 1888. Доходъ на церковъ въ Раранчи; мала 16-ка въ 66 сторѣнь и коштує 20 кр. Дѣбѣти можна у Львовѣ въ книгарни Славроплагіской, въ Тернополѣ у Илечка, въ Станиславѣвъ у Добощинского.

Робѣтня и складъ готовыхъ мужескихъ одеждъ

при пляцу Галицкомъ, ч. 13.

Симъ маю честь оловѣстити ВПоважану П. Т. Публику, що на сезонъ оубный и зимовый заремотрѣвъ сѣвъ магазинъ

въ доборой суканной матеріи новинной, входящій въ оубъ одеждѣ мужескихъ, поспѣдомляючи, що Влов. П. Т. Оубиратель могутъ одержати якъ гарантію, такъ поощунокъ оуспѣвъ по такихъ цѣнахъ, якъ въ кождѣмъ жидѣвскомъ магазинѣ, а надто фасонъ наймодѣбнѣйшій а выробѣ одежи безперечно сумѣннѣйшій.

Дякуючи ВПоважаной П. Т. Публикѣ за взгляды, котры дознававъ и черезъ 10 лѣтъ истованя моєи фирмы, маю надѣю, що и на будуче зовѣсть мене пшмъ ласкаво надѣляти. Зъ поважаньемъ:

ПАВЛО ПИОНТОВСКИЙ

2608 7-8 пляцъ Галицкій ч. 13.

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручає:

певный и выпробованый средства до выбрани всѣхъ илѣвъ.

АМАНДИНА усуває плѣмы зь сокобѣ цукровыхъ, бѣла, мороженого и т. п. флаконъ . . .	25	КОРѢНЬ МЫЛЯНЫЙ бѣлый, служить до прѣны матеріи пошковыхъ, потощенныхъ и замарганныхъ, пакетикъ по 2 кр. и	04
АПСЕИНА вытѣає плѣмы товѣстѣ зь матеріи пошковыхъ барвнхъ . . .	25	МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживаєся до выбирания плямъ старыхъ зь матеріи военныхъ, бавонныхъ и пошковыхъ, кусникъ	25
АЦЕТИНА нищѣтъ плѣмы алькаличныи и мочовѣ, флаконикъ	25	ОДАЛИНА найлѣпше средство до чищеня мужеской одежи, усуває плѣмы повстаншій зь пороку, прѣты, потону, молака, пива, кавы, шоколады, плѣсны, вхожости, сметаны, росолу и т. п. флаконъ . . .	35
БЕНЗОЛИНА выбирає плѣмы товѣстѣ и зь прѣты, зь мази и покосту, флаконикъ малый 20 кр. пѣльмъ . . .	30	ОКСАЛИНА выбирає плѣмы зь атраменту, прѣты и крови, зь паперу и бѣла, флашка . . .	25
БРАЗИЛИНА, выпраній въ бразилинѣ матеріи чорай, сноловѣй и пошпаленній оубыскують первѣстну барву, стають лѣскущими и твердыми, пакетъ	08	КВИЛЯ, матеріи военныйи и пошковой, выпраній въ двѣрѣ Квиля тратѣтъ плѣмы и оубыскують свѣжѣсть, причѣмъ барва матеріи нѣко не тратѣтъ, пакетъ . . .	06
ЯВЛИНА уживаєся до выбирания зь бѣла барвнхъ плѣмъ, а именню зь пива, вина червоного, оловчѣвъ, конфитурѣвъ, атраменту и т. п. флаконъ . . .	20	СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНОВЫЙ усуває плѣмы зь покосту, оулю и живицѣ, флаконъ	25
КВАСОКЪ въ льсочникѣ уживаєся до чищеня плѣмъ зь атраменту, льсочка . . .	05	ЗЕМЕЛЬНИКЪ чищѣтъ матеріи бѣлыи военныйи зь замаргана и пороку, пакетъ . . .	20

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: у-л. Коперника ч. 3, у-л. Галицка рѣтъ Вадови. Въ флашкахъ: въ КРАКОВѣ Суванницъ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦАХъ? — 2629 16-7

При закупнѣ товаровъ просимъ покликуватися на нашу часопись.

Выдаєць и одѣвчальныи редакторъ Иванъ Белей.

Пацѣръ зь фабр. Черлянской.

Зъ друкарнѣ тов. нм. Шевченка подѣ зар. К. Вѣднороного.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вибіорка пайанам. повістей“ виходить в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Діло“.

Предплату і нисерати приймають: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Кошарняк 11. і Бюро газети ул. Кар. Людв. 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті M. Tiedtke M. Haasenstein & Vogler G. L. Dahn & Co. Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Заграницею: на цілий рік . . . 18 ар. на цілий рік . . . 24 ар. на пів року . . . 9 ар. на пів року . . . 12 ар. на чверть року . . . 4 50 ар. на чверть року . . . 6 ар. на місяць . . . 1 50 ар.

У Львові: на цілий рік . . . 18 ар. на пів року . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1 35 ар.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 3р ул. Баторія. — Рукописи зберігаються лише на попередню заборону. — Рекламні неоплачені вб'їж від порту. — Коштовне число пошти 8 ар. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 ар. однієї строчки печаткою, в рубр. „Надбавка“ по 20 ар. а. в. Подяки числяться по 10 ар. однієї строчки.

З'їдець 1 (13) жовтня почався новий чвертьрок видавництва „Діла“ з „Вибіоркою пайанам. повістей“. Просимо П. Т. Предплатників, щоби зволіли як найскорше прислати залежності і предплату.

Письма зь Сербії.

Бєлградь 24 ст. ст. жовтня 1888.

[Нинішня ситуація. — Історія конституції в Сербії. — Нинішня конституція і наслідки її встановлення. — Який кінець?]

Було то підчас війни сербско-турецької, як популярність короля Милана достигла свого вершка. Воводи, як Хорватович, Влайкович, Лешанін і інші здобули лаврові вінці для сербського оружжя, а голови молодого ще князя, яко головного команданта, покрили славою. Народ глядів на него, як на свою надію, а надіючись, що він сповнить ідеали сербської, співав йому пісню. Бєлградь устроював йому овації.

Часи змінялися. Сім'я лїт правління „капрєдників“, наслідуючи конституції, на котрі король глядів холоднокровно, війна болгарська з Слєвїцією і слова розвода — все те вчинило, що король Милан утратив свою популярність. Бєлградь, правда, устроїв йому і тоді овації, коли повернувся з Слєвїції, але ще з того, коли ціла Сербія плакала і ганьба сербська розходилася далеко по світі.

Часи знов зміняються. Король Милан починає утратувати популярність знов собі здобувати. Коли кожний вже думає, що справа розвода згине, що ненависть, котра б'є давня громадиться проти него, вибухне по причині розводу і проявиться великою революцією, — він, не даючи народowi часу займатися аферою его з королевою, усуває на першій плані ревізію конституції, і ухоронює себе б'є грози. Народ забуває про свою королеву, — ревізія конституції єсть занепокоєння р'вчою, а щоб не звернула на себе всю увагу народу.

Горяча б'єза короля до народу загальною подобалася. Комісія, котра має піддати проект нової конституції скупштині, уже працює під проводом короля. Король зь балкона свого дворця увеселяє народ о свободі виборів і сторонництва починають уже агітацію, а зь всіх сторін краю приходять телеграми до короля зь подякою, що справу ревізії конституції поставив на порядок денний Бєлградь устроює йому і тепер овації, народ кричить йому „слава“, а щоби показати, що не годиться зь политикою „напредників“, вибив шиб в консуляті австрійській.

На конституцію кричали у нас дуже багато. Чи дійсно она завинила, що сьогодні

Сербія стоить на березі руїни, — ми сумніваємось. Можна дати краєви і божі права, а йому лих д'ятися буде, коли правительство, котре присягає на ніщо, не сповнить-ме їх до останньої букви. При найлучшій конституції угорської терплять там народи славянські дуже багато. Не завинила конституція, але хто виний. Остаточно побачимо, чи справу ревізії конституції висукуло правительство тільки для того, щоби одвернути бачність народу б'є справи розводної, а коли нї, то що оно має на думці: чи розширити права народу, чи корони? Коли буде свобода виборів, то радикали, певні більшости, старатимуть о як найбільшій права для народу. Король же мабуть на те не згодиться. Тож дуже сумніваємось, чи прийде до нової конституції, зь тої простої причини, що корона хоче ви мати внакишоу, а народ внакишоу. Коли-ж ще хто на великій скупштині порушить і справу розводу і сумний ставт финансовий, — то скупштина буде певно розв'язана скорше, аніж буде могла промовити о новій конституції. А велика скупштина має величезні права. Пригадуємо, що Александер Караджорджевич підчас усього панования свого (б'є р. 1842 до 1858) не скликавав скупштини, а коли 1858 р. скликав велику, она скинула его зь престолу і поклякала Обреновичев до Сербії. Боїмося, щоби і нинішня велика скупштина, що числить зьвиже 800 членів, не принесла якої несподіванки.

В крові сербського народу єсть почуття: громадити і радити. В середніх віках володїтель сербської скликавали собори державний до Призрена або Печі, — на такій скупштині оголошув Духан славний свій статут 1349 і 1354 р. при сїбучасті, всіх архієреїв і достоянств церковних, малых і великих і „всех владетели (землях, шляхты) малон и великов“. Коли Турки почали панувати, народ збирався на ради в д'є святої коло церкви та монастирїв; на тайній радї при церкві в Табові оголошено 1815 р. другу революцію під Маломешем. Караджорджевич і Милош також скликавали народні скупштини і зь народом радїли о важних справах державних, хотї до того не обов'язували ніякі закони. Правда, що до такої скупштини не входили послы вибрані народом, але вводи і другі знатїї люди зь народу, а прецьвє всі мали там рівний голос і радали зразу головою над справами військовими, а п'язише и над устроєм краю.

Зь початку не було р'зницї м'ж Караджоржем а воеводами і войтами округів. Незабаром б'єзосны змінялися. Караджорджич а оцїла Милош такь вынесли по-над других, що свою силу, яку мали яко головний вожди у війні, старалися удержати і підчас мира. Воводи і войти знов глядїли на те, щоби власть вождя по зм'є об-

межити — і середь тої борби одних зь другими виринула перша гадка о конституції.

І такь уже 1835 року князь Милош поручив Давидовичу подати проект конституції, щоби зробити разь кінець негодї м'ж ним, а можновладцями. Давидович подав а Милош санкціонував першу конституцію. Она досить однов'єдала демократичнимь основамь свого часу. Після неї представителі народу були: князь, державний сенат і скупштина народна. Князь не одв'язав за свою д'єльність в'є урядї. Закони предлагали сенатови, щоби б'є видав о них судь свій, а могли их предлагати ему князь, министерство і скупштина. Безь затвердження б'є скупштини не можна було ніяких податків наложити на народ. Скупштина числала 100 членів і сходилася що року. Конституція оголошала рівноправність, забезпечення особи і майна, завела незалежність судів і зробила кінець безплатній роботї люду при будовах державних доріг, домів і т. п. Хотї князь Милош не дуже шанував ту конституцію, а все таки она не подобалася була тогдї Австрії а она довела до того, що Росія і Туреччина занесли ту конституцію а выгодили в'є Царгородї нову, котру ї оголошено 13 лютого 1839 р. в'є Бєлградї. Після тої нової конституції державна власть д'єсталася тільки двома чинникамь: князеві і сенатови державному. О скупштині народної не було в'є нії і згадки. Односини м'ж князем а сенатомь, управильненї тою т. зв. турецькою конституцією, цїлкомь одиначили двері Туреччині, щоби она в'ємалася до внутрїшних справ сербських: сенат був б'єзчлєвий передь правительствомь турецькимь, а не передь князем, або скупштиною, котрої и не було.

Конституція тої не держався енергичний князь Михайло, але по формі истинувала она і дальше, доки, по смерті Михайла, Ристичь яко намїстник князя не оголосив 1869 р. нову конституцію, котра обв'язує і нинї.

Нова конституція увела Сербію до громади держав парламентарних, зь єа часебь вытворилися в'є Сербії сторонництва политичні зь програмами.

Нова конституція б'єдала законодавчу власть в'є руки короля і народнои скупштини, великої (надзвичайнои) і малои (звичайнои).

Права короля дуже великі. М'ж иншїмь король именує третю часть членів скупштини, а се причиняє до того, що кождохасне правительство може мати в'є скупштині більшость; формальний проект, щоби який законь выдати або змїнити, може выйти тільки б'є короля, а се дуже обмежує круг д'єльности послів; король може законь, ухвалєний скупштиною, одкинути, хочь скупштина і не знати к'єкого разь его ухвалила; король именує предсїдателя и его заступника в'є звичайнои скупштині; скупштина

виправд'є мусить збратися що року, але король має право розв'язати єа чи розпустити на чась необмежений, и се найбільше помагєє поодинокому правительству удержатися при кермї якь найдовше.

Отже теперь пытаєсь: чи корона хоче зречися тыхь правь своихь, зь котрыхь виходить в'є незаконности и котрі були причиною, що „напредники“ могли с'ємь л'єтї р'дїти Сербію по своїй уподобї. Права ті и ничї, якї має король, роблять изь скупштини л'єльєу, котра мусить кивати головою на все, що правительству подобаєсь, бо инакше єа можна розв'язати и при помочи жандармів перевести новї выборы, а остаточно, по к'єкохь розв'язанях, знайдєсь уже скупштина, котра на все згодиться. Мы дуже сумніваємось, щоби корона б'єступила б'є правь, якї дав їй стара конституція; що більше, мы певні, що корона буде жаждати изь скупштини правь для себе — для того-ж и сумніваємось, щоби прийшло до нової конституції, яку бы народ бажав мати.

Кромь тыхь двоихь законодавчихь т'єл єсть єще третє, н'єбь законодавчє, н'єбь иї. То сенат державний, котрий кромь к'єкохь обв'язків менчои ваги, має право фінансове: затверджувати довги державні и надзвичайні выдатки, коли-бы показалася нагла потреба, а скупштина не могла-бы збратися. Народь дуже домагєєсь, щоби сенат знеси, бо б'є в'єчє більшє не робить, якь лишь підпирає правительство, призволяючи єму цїлий бюджет тогдї, коли оно, не маючи більшости в'є скупштині, не хоче єа силікати.

Зачуваємо, що корона не тільки що не годиться на внесенє сенату, але ще хоче сотворити зь него палату вышу, а за те надати скупштині (палатї низшїй) більшї права, зь горы запевняючи свободу виборів. Було-бы то ще горше, якь сегодєня. Не кажуи вже о т'ємь, що се исеїтїтїця — в'є демократичнои державі творити якусь палату нацїєв, котрыхь (в'є значно заходно-європейськїмь) нема, — кажемо лишє, що тогдї вышєа палата б'єдїдала-бы все то, що не сподобалось-бы коронї, а народна скупштина мала-бы ще менше законодавчои властї, аніж сегодєня.

Конституція надана Ристичемь Сербії 1869. року єсть найважнїшимь фактомь в'є исторії Сербії по смерті князя Михайла, але и найсумнїшимь. Для того, що Ристичь, вводиючи до неї свои засади н'єбь либеральні, не выкинув зь неї давнихь застарїлихь поглядів, и для того, що власть скупштини в'є основї р'вчї зредуковань до зєра, даючи коронї и сенатови права якь найбільшї, — конституція та була и єсть жереломь завязанї борби партій. Для того, що д'єальность скупштини на н'єщо не придавалася, то борба велася м'ж партіями о партійній поглядї, и зуживала всю працю народнои духа, а о-

Хроника духовної семінарії Львівської від 1773 до 1888 року.

(Далше.)

Сего року (1874) опустив духовне заведенє о. д-р'є Іосиф'є Левякий, префект и професорь релїгії в'є II. львівськїй гимназії.

Питомцї, мешкаючи в'є комн'єтї під ч. 3. казали передь святами Р'єждєства Хр. на свої рахунокь вымити підлогу, щоби позбутися бруду. За те д'єстали б'є одного настоятеля похвалу.

Рік 1875.

„Д. 22 януарія 1875 собравшєся питомцї изь II. года подь ч. 46 и сотворили сов'єт, что им'єють сотворити с'є „нерядивимь“ братомь своимь. Тогда возста одинь изь среди братьев и возва „нерядивого“, да оправдаєсь о д'єлахь своихь. Когда той не возможашє оправдатися, тогда возопїша вси велимь глаголюмь: „Возми allegata твоя и отойди оть странь нашихь.“ И „нерядивий“ повиновашєся сов'єту и отойде во свояси. И се б'є д'єло первое, яко питомцы поключили своєю властїю одного изь братьев своихь, а настоятели дознавшєся о томь, возрадовашєся в'єло. На „нерядивомь“ исподнишєся предсказаню о немь „Сей лежить на падєніи многимь євреємь“, ибо им'єл у єреєвь много долговъ. — Литписець.“

Д. 10 лютого т. р. упоковився Володимир'є Боратинський, убищений студенть факультету медичного и питомець зь I. р.

Д. 25 цв'єтня т. р. д'єставь питомець А-

дрїяв'є Леонтовичь позволенє б'єд'єхати зь заведенє на Великодїй свята на село. Сей першїй случай записуєсь в'є семинарськїй хроникї.

Дня 2. мая т. р. упавь черезь неосторожність семинарськїй сторож зь даху на огорождь недалеко б'є курницї и забився на смерть.

Д. 6 мая т. р. упоковився Димитрій Костюкь, питомець зь IV. р. Похоронено его зь шпиталю Пієрїв на цвинтарі Лычаковськїмь.

Д. 5 грудня т. р. підписували питомцї адресь до Риму.

„Д. 31 декаб'єря т. г. б'є велїй мразь. Утромь же о 5. часї возста двєрникь Сидоровь оть ложа свого и восхотї ударити в'є колоколь на вставаніє питомцевь. Но всує! ибо обр'єте ручицю оть колокола стоячую в'є горї и уразумїша, что в'є колоколї бысть лєдь. Тогда убо шєдше кь обштыли слугь семинарських и возва иже в'є помощь. Сотворили сов'єт, что имь д'єлати подобаєть. Возжегоша сламу и б'є пламень велїй и лєдь розтопишєся и воспаде с'є велимь гукомь на землю. Питомцы градуци во храмь Господєнь вздумїшєся в'єло, уарїша поцєль подь колоколомь, егоже гласть любима. — Литписець.“

Рік 1876.

Д. 19 лютого т. р. одкинули I. и II. р'єкь питомцевь вечерю трактїєрничї Франковськї за-д'єла дуже неприємного смарила кашї.

* Д. 28 марта т. р. ставь именованый пре-

фектомь при семинарії львівськїй д-р'є Николай Малинякь, прєсвитерь зь єпархїи перемыслов, убищивши богословскїй студїи в'є Римї.

Д. 2 цв'єтня т. р. б'єбулися похорони бл. п. Меланїї Гарасимовичевон, зь роду Ковальськїх, підь проводомь о. І. Жуковського, в'єлошанина капитулы львівськїй и при асистї 50 руських питомцевь.

Д. 26 цв'єтня т. р. укаравь вице-ректорь о. Л. Пипань трєхь питомцевь зь I. року, що б'єзв'ємше якь належало прийшїи до семинарії зь м'єта, cum abstinentia ab uno ferculo.

Д. 21 лїпня т. р. спалив при испытахь о. д-р'є Сильвестер'є Сембратовичь, професорь Догматики, цїлї д'єлї серїи за трактатъ „amor benevolentiae“. В'є скриптахь була „в'єха“. Показалось, что было кєпєке затыченїє!

Рік 1877.

Дня 1 марта т. р. б'єд'єхавь о. Богдань Пюрко, префект при семинарії львівськїй, на духовника до семинарії в'єдєньскїй и сотрудник при церкві св. Варвары. О. Б. Пюрко бувь після своєи ординації суспендомь при академичнои гимназії у Львові. Утративши дуже скоро свою подругу, на котрої похоронахь була присутний питомцї, ставь префектомь при тутешаи семинарії и з'єднєвавь соб'є любовь питомцевь. По б'єзд'є о. Б. Пюрка до В'єднї, зробивь о. І. Слїмаковскїй за порадою о. Л. Пипана зь его комн'єтї карцерь для питомцевь.

В'є л'єтї с. р. упоковився: Северинь Гра-

бовичь, потомець зь I. р., на сухоты в'є Бурштинї, Василь Бабїй зь I. р. на селї и Исидорь Славскїй зь IV. року.

Дня 3 и 18 лїпня т. р. б'єбулася в'є семинарії полицїйна ревізія, при котрїй появилєсь в'є заведеню 5 полицїйнихь комисарїєв и 10 підвладныхь имь людей.

Дня 24 лїпня т. р. оголосивь вице-ректорь о. Л. Пипань питомцямь в'є музею дуже сумну в'єсь, що за-д'єла соціалїзму прогавєся 18 питомцевь зь духовнои заведенє. Очевидно м'ж питомцями не було ніякого соціалїзму; прогавно людей, котрі не мали нічого спільного зь соціалїзмомь. Многї нинї найчестївїшї священники и рускї патріоты. (В'є т'єй справї читай: „Соціалїсты между семинаристами“ и „Симптомы эпидемичный“. Студїя на нашомь церковно-народномь поли, призрапа О. Обачнымь. Львовь, 1877.)

Дня 30 лїпня т. р. до ч. 95/Орд. выдавь єп. Іоань Ступницкїй, єпископ'є перемыслскїй, курєнду противь трираменного хрєста, коли противно, митрополить львівськїй д-р'є Іосєф'є Сембратовичь стояв в'є оборонї того хрєста. Р'єчь небувала, щоби два католицкї єпископы спорили о форму хрєста. (Vide „Страхопудь“ ч. 3 зь 1880 р.)

При к'єнци шк'єльныхь єрїєй с. р. упоковився на Кульпарковї Григорїй Романовь, убищений питомець зь III. р. Причиною смертї пок'єйного мала бути нещаслива любовь.

Сего року в'єдїв митрополить д-р'є Іосєф'є Сембратовичь до Риму, а в'є м'єсяци вє-

идуть навѣтъ и цѣль родины а бодей жѣнки походженя киргизкого. Полиція мѣсцева бонѣ-ся такъ шибко въ заграничнѣхъ, що въ сво-й осторожности арештувала недавно росси-йскихъ квартирмейстрѣвъ, котрі теперь безпосе-редно замовляють квартиры.

Зъ иншихъ жерель доносять, що вже бѣ-пѣвъ року переведено цѣлу 37 дивизію пѣхоты зъ Кавказу до кѣвского округа военного а за-мѣсть неа формусть на Кавказъ войско зъ Магометанъ в Орментъ. Въ варшавскѣмъ ок-ружѣ военнаго переобразовано давній баталіоны стрѣльцѣвъ на полки. И то сталося такожъ вже бѣвъ року а приказъ до того ще и нинѣ не появився. Таке саме переобразованье веде-ся теперь въ кѣвскѣмъ окрузѣ военномъ.

Характеристичнымъ въ цѣлѣ сѣй справѣ єсть, що рубель зачинає зновъ спадати и бѣ-двохъ дѣвъ спавъ вже на 1-22 зр. Причиною того має бути непереносимость ситуаціи политич-ной, посуванье россиійского войска до захѣд-ныхъ границъ а головно лихій ставъ росси-йскихъ финансовъ.

Зъ Берлина доносять, що царъ залишавъ вже гадеку вѣхати зъ кѣнцемъ сего мѣсяца до Берлина. Вызита царя має наступити въ до-бѣднѣйшій порѣ, котра була-бы лѣтнюю до-вѣднѣйшій торжествъ и войсковыхъ парадѣ. Кажуть отже, що постановлено, що царъ має ажъ зъ весною прѣбѣхати до Берлина а єсть можливою рѣчею, що въ той самѣй порѣ зѣ-дуться въ Берлинѣ такожъ цѣсаръ Францъ-Иосифъ и король Гумбертъ.

"Daily Chronicle" одержала телеграму зъ Москвы, поєдла котрой арештовано тамъ 50 особѣ за провинну, котра доси не єсть ще то-чно вѣстна, але котрой головною основою має бути якась политична пропаганда. Мѣжъ а-рештоваными єсть такожъ и панславистъ Гол-цовъ, редакторъ "Русскон Мысли".

Арештованье якогось козака въ Кутанѣ підчасъ гостины царя въ тѣмъ мѣстѣ здаєсь бути неправдою, бо первѣтню говорено, що а-рештованого выслано заразъ до Петро-Павло-вской крѣпости въ Петербургъ а теперь надхо-дятъ збѣднѣ вѣсти зъ Петербурга, що тамъ до-згаданон крѣпости не прѣставлено ще и доси нѣякого козака зъ Кутану.

Одкрытые сегоднѣ сесія румынского парламента бѣдуюсь дѣя 1 (13) падолиста престольною бесѣдою короля. Бесѣда та має выслодити всѣ тѣ реформы, котрыма думая заняты кабинетъ Розетти-Карпъ и значащѣ выразно, що загранична политика румынска позбавлена и дальше така сама, якъ була доси.

Вѣ второкъ вечеромъ скликавъ бувъ ко-роль Миланъ всѣхъ членѣвъ комисіи на кон-ференцію до своахъ палаты. Въ сѣреду зновъ бѣдуюсь засѣданье тѣснѣйшого кабинету. Въ засѣданья бѣдують тайно а король заявивъ бажанье, чтобы проектъ конституціи держався въ якѣй наибѣднѣйшій тайнѣ. Кажуть, що въ ко-мисіи настало непорозумѣнье, що-до политич-ного подѣлу краю. Либералы и поступовцѣ хотѣть, чтобы задержати дотеперѣшній по-дѣлъ на округи и начальства а радикалы до-магаються зновъ подѣлу на повѣты. Въ по-одинокыхъ группахъ конституціонной комисіи зачинають сумѣшуватися, чи выборы до ску-пщины будуть могли дійсно бѣдуться сво-бѣдно.

До "N. fr. Presse" доносять зъ Бѣлградѣ, що король покликавъ бувъ онотды до себе е-пископѣвъ Димитрія и Никанора и заявивъ имъ, що бѣвъ уважѣе справу розводу разъ на заведѣдѣ за залагождену; бѣвъ сподѣваєся и ба-жає, що они схотѣть признати такожъ рѣшенье митрополита, яко головы автокефальной церк-ви сербской, невѣдѣличнымъ. Оба епископы хотѣть однакжъ податися до дамисіи и пред-ложати свои противній погляды королеви въ пропамѣтнѣмъ писемѣ.

НОВИНКИ.

— Намѣстникъ гр. К. Бадені заглянувъ сими дня-ми до гимназіи Францъ-Иосифа и бѣвъ на выкла-дахъ дѣлкихъ профессорѣвъ, хотѣвъ перевѣди-тись о поступаньи ученикѣвъ и системѣ науки. — Зъ Кракова доносять, що намѣстникъ зѣдѣе дѣя 15 с. м. до Кракова и буде тамъ до 17 с. м.; за той часъ огляне дѣякі институты и заведѣнія а бѣвъ 11 до 2 год. буде давати аудіен-ціи. Вертаючи зъ Кракова загоститъ намѣстникъ на одинъ день до Дзикова до маршалка краєвого.

— Вышшу школу торговельно-иногда Францъ-Иосифа, въ честь цѣсарского юбилею, порѣшила оснувати львѣвска палата торговельно-промыслова. На се признано фондъ 12.000 зр., котрі мають зложити-ся въ рѣчныхъ датѣвъ по 1000 зр., почавши бѣвъ слѣдующого року.

— Зъ фондѣвъ красевыхъ одержали підпомогу двѣ ученицѣ школы п. Марка панны: Ольга Лозин-ска, алытиска, и. Марія Шелинска сопранистка, чтобы дальше образоватися въ свѣтѣ.

— Въ Наоставѣ, пов. тернопольского, якъ до-послѣтъ намъ, номерла дѣя 27 жовтня 19 лѣтна дочка економа, Марія Лѣвецка, якъ послѣднѣмъ лѣ-каръ зъ отроени.

— Пос. Пернерторферъ одержавъ за свою бесѣ-ду въ радѣ державной о судѣнницѣв галицкѣмъ адресу зъ подякою бѣвъ мѣщанъ мѣста Львова зъ 2300 подѣнсами.

— П. Боємиръ Жарскій, судія повѣтовый и по-солѣ соймовый зъ болѣшихъ посѣлѣностей округа жовковського, аловивъ своѣмъ мандатъ посольскій си-ми днями.

— Польонизація въ ц. и. старостѣвъ. Зъ-пѣдъ Стры-пышнѣтъ намъ: Дѣя 1 листопада маєтъ и нагоду бѣвъ пашѣмъ ц. к. старостѣвъ въ Стрыю на сесіи вѣдѣтѣвской. Огожъ и ажъ зачудуваєся, коли почуєтъ, що ин. тутѣшній урядникъ ц. к. ста-роства выкладали ин. вѣдѣтамъ свои рѣчи въ поль-скѣмъ языкѣ. Бо-жъ тутъ не було аѣв одного вѣдѣта Поляка — окрѣмъ одного жидѣ, бѣдого зъ

Соколова, були самі Русины. А ще болѣше зачу-дуваєтъ мене польскій языкъ пашѣвъ урядникѣвъ староства, коли при кѣнци сесіи удѣишѣвъ самъ-пашъ староста Манастирскій и зачавъ до вѣдѣтѣвъ по руски дуже красно и арозумѣло говорити. Видно, що ц. к. урядники або не вѣмѣють або не хотѣть по руски говорити! Варта, чтобы ихъ пашъ староста научили, що коли не умѣють, не-хай чимъ скорѣе научатся, а коли не хотѣть, нехай просятъ пана намѣстника, чтобы ихъ чимъ скорѣе перенѣсь на Мазуры, де нема вѣдѣтѣвъ Русинѣвъ, а зѣ-бѣдтамъ могутъ до насъ прѣйти урядники Русины, котрыхъ, кажутъ, тамъ єсть досѣтъ. Наша конституція каже, що урядникъ дѣя народу, а не народъ для урядника. — Не-вѣдѣтъ.

— На засѣданіи краєвой рады школьной дѣя 13 жовтня полагоджено отѣй важѣйшій справы: У-чителеви гимназіи бережанской Томѣ Глинскому признано титулъ профессора; дозволено о. Л. О-сѣбловскому сповняти обовязки сулѣнта въ Бу-жачи въ гимназіи оо. Василиянъ; установлено па-тронами школьными для гимназіи въ Перемишлѣ: для обрядѣ гр.-кат. св. Кирила, а для обрядѣ рим-кат. св. Алоисія и на святкованье сего торжества назначено дѣя 21 н. ст. червня; прѣнито до вѣ-домости рескриптъ министерства, де заявлено, що для сулѣнтѣвъ, доповничищъ науку языка нѣ-мецкого, вызначуєся стипендіи по 600 зр. и на-дѣляєся ихъ одиутками.

— Округна "Народна Торговля" въ Самборѣ гла-дає субекта зъ платнею 360 зр. рѣчно а взглядо и зъ помешкальемъ въ додатку, пѣдъ условіями, що має а) выказатися одновѣдною практикою въ торговельныхъ дѣлахъ и моральнымъ поведѣнемъ, б) зложити кавцію 200 зр. въ готовыхъ грошахъ. Речинце убѣдѣтисъ о се мѣсце назначеный до 20 падолиста с. р.

— Першій сани зазвонили по улицѣхъ Львова вчера вечеромъ, коли не перестававъ падати дѣбнѣйшій снѣжокъ.

— Въ Выжницѣ має основатися читальня мѣщань-ска. Мѣжъ основателями провѣдъ веде мѣсцевый парохъ православный о. Семенюкъ.

— Завѣзничіи Кароля-Людвика повѣдомляє, що бѣвъ дѣя 7 с. м. огрѣвѣются особѣвъ вагоны паромъ при всѣхъ почныхъ и денныхъ поѣздахъ якъ на головнѣмъ шляху Краковѣ-Подволичскѣ и Красне-Бродѣ, такъ и на локальныхъ шляхахъ Яро-славъ Сокаль и Дембица Розвадѣвъ Надбережѣ; а на шляху Краковѣ-Вѣличка горячою водою въ мѣдѣныхъ котлахъ.

— Землетрясенье має особливый впливъ — якъ то доказали дослѣды — на звѣрѣта. Конѣ утѣка-ють зъ ставѣвъ, птицѣ скрываютъ голову пѣдъ крыло, а лѣтающіи лѣтають неспокойно въ рѣзныхъ направахъ; морскіи птицѣ летѣтъ до берега. Пер-едъ землетрясеньемъ въ Чили утѣкали всѣ по-мѣ того мѣста, котре было навѣщено землетрясе-ньемъ. Особливо чувливый на землетрясенье гуєи.

— Одинъ проповѣдникъ твердости проповѣдавъ въ якѣмъ мѣстѣ бѣвочной Америки дуже зазвѣто проти всѣхъ напѣтѣвъ. Разъ, змучившися и зѣ-грѣвшись бѣвъ бесѣды, попросивъ о склянку мо-лока. Оденъ зъ дотѣпѣйшихъ наливъ до молока коняку и подавъ проповѣднику той напѣй. Про-повѣдникъ выпивши за однимъ разомъ повну чарку, цмокнувъ и скликнувъ: "Великій Цезарѣ! въ котрѣмъ то хлѣбѣ стоить та корова, що даєе такое молоко!"

— Въ академіи военній въ Петербургѣ заведено для офицерѣвъ, котрі тамъ учаться, обовязкову науку штуки фотографичной. Завязалася тамъ навѣтъ спеціальна команда фотографична, котра своими знимками заступає роботу топографичну и рису-нѣи техничній.

— Смертѣльнѣсть въ Будапештѣ. Тамѣшнее бюро статистики выдало книжку въ котрѣй трактує о смертѣльнѣсти въ тѣмъ мѣстѣ. Выказує оно, що Будапештъ належить до найнездоровѣйшихъ мѣстъ континенту. Коли процѣнтъ смертѣльнѣсти въ р 1886 выносилъ у Вѣднѣ 26 на тысячу, въ Бер-линѣ 24, а въ иншихъ перворадныхъ мѣстахъ межѣ 18 а 28, то въ Будапештѣ выносилъ 39-5.

— Статистика громѣвъ выказує, що число громѣвъ за послѣднѣхъ 30 лѣтъ усе зростає. Тамъ, де у насъ въ р. 1834 ударивъ оденъ грѣмъ, ударило въ 1884 роцѣ 1-75 громѣвъ а въ Нѣмеччинѣ 2-75 громѣвъ. Зъ числомъ громѣвъ не росте число буръ, та за те бурѣ суть грѣбѣйшій.

— Въ Радѣвахъ выкрыто въ урядѣ почтовѣмъ де-фравдацію и увязноко асент. почтового Слюсарюка. Кромѣ того пороблено змѣны въ цѣлѣмъ персоналіи урядничѣмъ, бо выявилосѣ, що нѣякого наглядѣ не було. Слѣдство судове ведєся; грошей дефрав-дованыхъ числѣтъ на 10.000 зр. а все те мало вѣстѣсь бѣвъ кѣлькихъ лѣтъ.

— "Ергастоло". Такъ зовѣся найвысша кара за злочинство въ новомъ италійскѣмъ кодексѣ кар-нѣмъ. Знесено кару смерти а заведено "ergastolo". Злочинцѣвъ засудженый на ту кару має прожити свой вѣкъ въ малѣй комѣрцѣ — и вже болѣше его нѣхто не побачитъ, иѣ бѣвъ нѣякого. Щоденно о певнѣй годнѣмъ подѣсуєа ему механичній при-ладъ бохонѣвъ хлѣба и збанѣвъ воды. Малѣньке оконце дає ему змогу розрѣзати, чи се дѣнь, чи нѣчь. Довкола него тишина; однимъ словомъ грѣбѣ за житѣ. О самоубѣйствѣ боѣтъся злочин-цѣвъ погадати, бо все-жъ таки має онѣ одну на-дѣю: коли бѣдчитѣи ему засудѣтъ и выреки, що онѣ стравить право зватѣсь бѣвъ теперь бѣтѣмъ родины, що дѣти могутъ вырѣчься его а жѣнка може выйти за-мужъ за иншого, то все таки до-дали ще, що коли за десѣтъ лѣтъ такого уязненя нѣв одинокій разъ не захочѣе бѣвъ добрати собѣ житѣ, то тогдѣ вѣльно буде ему кѣлька годѣвъ денно робити на подѣврѣ вѣзничѣ мѣжъ иншими злочинцами. Але и тогдѣ не вѣльно ему про-мовити слова: одинокій окликъ радости або роспуки позбавляє его права до сѣи работы и вже на вѣ-ки полишѣтъся у своѣмъ грѣбѣ. Теперь же не переверѣдѣлисъ практично, чи зможе чоловікъ выдержати сю кару при такихъ условіяхъ, чи не збожеволѣє, чи не станѣсь онѣ звѣриною. Одинъ зъ редакторѣвъ сего нового закона карно-го высказавъ о той карѣ "ergastolo", що цѣль єи єсть: зрѣбити житѣ вѣчною мукою а смерть правдивымъ спасеньемъ.

— Родинне житѣ въ Америцѣ остигає часомъ се-редѣмъ наѣбѣи за наживою и богатствами до та-

кого степеня, що и подумать тяжко. Одинъ Аме-риканецъ написавъ до одной англійской часописи межѣ иншими ось що: Дѣти мои мало мене зна-ють, бо коли рано выходжу зъ хаты, они же спѣять, а коли вечеромъ вертаю, застаю ихъ уже въ постели. Лишь въ недѣлю, и то не все, познаємось и бѣдновѣдно знакомство. Але наймо-лодѣйшій мой Джексъ, ще до нинѣ мене не знає. Сѣи недѣлѣ перетѣрѣвъ и его на подѣврѣ за-якѣсь збытокъ, а онѣ полетѣвъ до матери зъ крикомъ: "Мамо, мамо, якъ мене то и тяжело по-бѣвъ!" Та хто такой? — спытала мати. "Та той драбъ, що приходѣтъ по недѣлѣ до насъ на обѣдѣ!" — Se non è vero è bon trovato.

— На бѣднѣхъ ученикѣвъ приславъ для товаришт. "Школьна Помѣчѣ" о. П. Богачевскій изъ складки въ Залѣбѣхъ 2 зр., а п. Антонъ Серафинъ, дзѣв-наръ зъ Калуща, 50 кр.

— Дѣбнѣйшій вѣсти. Мин. мѣсяца выплыло зъ Три-есту до Бразиліи 400 эмигрантѣвъ; бразилійске правѣльнѣе оплачує имъ дорогу и обѣщѣе дати ко-ждѣму кусникъ землѣ; всѣхъ переселенцѣвъ має бѣдѣлѣсти тудѣ 8—10.000 особѣвъ. — Электрика-дає въ Англии занятѣе 100.000 людямъ, а на цѣ-ломъ свѣтѣ занятыхъ коло электрики єсть 5 ми-лионѣвъ лѣтѣй.

Наука, штука и литература.

— Въ "Дѣлѣ" вже неразъ було говорено про працѣ вѣдѣтѣного чѣсского писателя. п. Ф. Ржегоржа про галицкихъ Русинѣвъ, помѣщуваний бѣвъ давна въ многихъ чѣсскихъ издавничѣвахъ. Теперь можемо подѣлѣтисъ зъ читателями "Дѣла" радѣстною звѣсткою, що працѣ тѣ, подекуды навѣтъ пере-робленій и доповненій авторѣмъ, выдѣдѣтъ особно книгарѣ Шашекъ у Бернѣ моравскѣмъ, въ выда-нѣи п. заг. "Moravska Biblioteka". Всѣхъ доси напечатаныхъ працѣ п. Ржегоржа буде на 4 ве-ликой томы по 320 сторѣнѣвъ въ 8-о, а въ новыми працями, то выйдѣ и на 5 томѣвъ. Выходѣтъ-муть выпусками по 10 кр. Не потребуємо мабуть и на-гадувати, що се выдѣанье морально обовязаный ма-ти въ рукахъ кождѣй честный и хотѣ трохи ма-стѣйшій Русинъ. Користати можна легко, бо чѣс-ка мова для Русина досѣтъ арозумѣла. Передплата буде незабаромъ оголошена.

Господарство торговля и промыслъ.

— Зъ давнѣйшихъ тягненъ прѣор. облигацій I и II е-мисіи зѣлѣзничѣй архини. Альбрехта залягають ще: Срѣбнѣй облигація першѣнства (I емисіи) чѣ. 158, 2755, 3670, 5167, 5550, 5994, 8762, 9445, 10354, 10544, 11380, 11953, 12001, 12475, 12485, 13751, 16357, 17097, 17888, 18160, 19015, 19399, 20374, 22787, 23131, 23184, 23676, 24416, 26280, 26705, 26981, 27738, 28527, 29339, 30353, 30356, 30483, 30509, 30919, 31434, 31848, 32014, 32082, 32274, 32576, 33377, 33435, 33651, 34424, 36151, 36336, 36730, 37371, 37400, 37567, 37644, 38188, 41702, 42483, 43137, 43890, 44142, 45314, 49021, 49788, 50107. Золотѣ облигація першѣнства (II емисіи) чѣ. 60, 147, 508, 691, 1260, 1586, 1653, 1836, 2099, 2514, 2682, 3051, 3108, 3109, 3417, 3484, 3485, 3800, 3909, 4065, 4226, 4273, 4280, 4692, 4715, 4876, 4891, 5064, 5066, 5219, 5744, 5896, 6178, 6300, 6695, 6802, 6951, 7210, 7252, 7302, 7312, 7394, 7539, 7683, 7744, 7745, 7888, 8028, 8036, 8255, 8350, 8354, 8370, 8392, 8409, 8478, 8705, 8752, 9215, 9277, 9353, 9427, 9461, 9493, 9730, 9873, 9941, 10192, 10290, 10335, 10443, 10683, 10968, 10977, 10983, 11135, 11208, 11217, 11369, 11398, 11427, 11591, 11686, 11694, 11941, 12072, 12133, 12176, 12328, 12329, 12331, 12751, 12761, 13097, 13166, 13245, 13370, 13400, 13884, 14248, 14463, 14899, 14996, 15142, 15335, 15441, 15569, 15603, 15741, 15838, 15844, 15885, 15933, 16241, 16604, 16781, 17143, 17246, 17322, 17385, 17461, 17785, 18352, 18689, 18694, 18810, 18821, 19012, 19031, 19094, 19622, 19638, 19717.

Конкуренсы, именованья, перенесеня и пр.

— Именованья. Рада мѣста Львова именовала се-кретарями магистрату пп.: Островского и Гербер-та а комисарями концентовыми пп.: Стотанчика и Высочанского.

— Конкуренсы. Выдѣлъ повѣтѣвѣ въ Подгай-цахъ оголошує конкурсы на посаду ветеринаря повѣтѣвого зѣ сталою субвенціємъ 200 зр. рѣчно. Подаватисъ найдалѣше до кѣнци падолиста. — При школѣ зѣлѣзничѣй Кароля-Людвика єсть по-сада учителя зъ рѣчною платнею 500 зр. и ква-тировымъ 225 зр. Подана выносити треба на руки школьного комитету тои школы найдалѣше до 25 с. м.

— Археологично-библиографична выставка Ставро-польскаго Института отворена поденно бѣвъ години 10. рано до год. 3, по полудни. Вступъ 20 кр. бѣвъ особы зъ вымыкою суботы; въ суботу вступъ 40 кр.

Телеграммы "Дѣла".

Вѣдѣнь 9. падалиста. Въ комисіи пра-вовой заявивъ представитель правительства, що правительство не знесѣ стѣмля газетного. Мимо того ухвалила комисія резолюцію, звы-вѣваючу правительство, чтобы оно знесло сѣй стѣмпель, скоро лишь дозволѣтъ на то фи-нансы.

Берлинъ 9. падалиста. Правительство россиійске веде переговоры зъ Блѣхредеромъ въ справѣ новон позички.

Букарештъ 9. падалиста. Правительство предложѣтъ парламенту проектъ закона аграр-ного, реформу закона о ненарушимости су-дѣвъ и законъ о банку народномъ.

Парижъ 9. падалиста. Пос. Дрейфѣсъ за-жадавъ 42 мил. кредиту на будову кораблѣвъ доказуячи, що нѣмецка и италійска маринарка значно скрѣпилася.

Петербургъ 9. падалиста. Причиною ка-тастрофы маєвъ бути вагонъ министра комму-націй, въ котрѣмъ ось зломилася. Такъ дока-зує болѣша часть знатокѣвъ на мѣсци ката-строфы.

Нью-Йоркъ 9. падалиста. Геррризонтъ одержавъ 232 голосѣвъ, Клівлендъ 168. Вы-бѣръ Геррризона прзидентомъ Сполученыхъ державъ єсть певный.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. Н. Р. въ Шумлянахъ. Вамъ выслазѣлося "Дѣло" безъ перервы; до кѣнци року ще 780 зр. — Всч. Т. С. въ Амтровичахъ. Ще 1 зр. — Всч. П. Ч. въ Озерянахъ. До кѣнци року заплачено. — Всч. И. Ж. въ Гудѣнѣ. За IV. четвертьрѣкъ до-стали. — Всч. Евг. Горн. въ Нор. Станѣсь все, о чѣмъ згадуєте въ своѣмъ писемѣ. — Вл. А. П. въ Коломыи. Першу рѣчь, про котру пишете, най-лучше поминути мовчки, особливо по недавнѣмъ важномъ фактѣ; другой рѣчи годѣ подѣнсити, не знаючи, въ якѣй она стадіи теперь находитѣся; третя справа, хочъ зъ одного боку добра, зъ другого боку може бути лихою тѣмъ, що одѣстра-шувала-бы сельтъ. Дайного даруйте, не можемо у-мѣстити. — Вл. А. Чайн. въ Бережанахъ. Жадаєе вы-шлѣєся въ недѣлю; буде ще доволѣ часу.

Надѣслане.

Аптика РУБЕРА у Львовѣ

поручає 2460 224—?

Зѣльє Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 25 кр. На провинцію зъ ошакѣваньемъ 30 кр.

Фабрика выарѣдѣвъ рѣзничихъ и гисерня

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгѣй поручає свои вы-2389 робы по найдѣшевѣхъ цѣнахъ. 102—?

!!!Пора замовляти вина и свѣтло!!!

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає просто аѣвъ продуцентѣвъ

Вина въ бочкахъ

по 35, 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 90, 95 100, 110, 120, 135, 140 зр. и выше за бочку, мѣстичу 135 лѣтеръ, крѣмъ фрахту, котрый вы-носить 4—5 зр. бѣвъ бочки.

СВѢТЛО

просто зъ фабрики почавши бѣвъ 30 кл. 1а по 80, Па по 72 зр. за 100 кильо, крѣмъ фрахту.

При замовленяхъ просимо подавати послѣдну стацію зѣлѣзничу.

Замовленя приймають: Центральный зарядъ у Львовѣ и фили въ Станиславѣвъ, Тернополи, Дрогобичи, Коломыѣ и Стрыю. 2502

Хто важить, той выиграє!

500.000 МАРОКЪ

єсть въ найбѣднѣйшѣмъ разѣ наибѣднѣша выиграна на 295-тѣй гамбургскѣй лѣтерѣи, котра теперь зновъ починаєся, єсть державно дозволѣна и гаран-тована. Лѣтерѣи має 98.000 лѣосѣвъ, зъ котрыхъ за кѣльма мѣсѣдѣвъ 49.100 въ 7 клѣсахъ мусѣтъ вы-играти. До высѣлованя сѣтъ отѣй выигранѣи, именно евуентуально

500.000 Марокъ,

спеціально:

1 а 300.000 М.	2 а 60.000 М.	26 а 10.000 М.
1 а 200.000 "	1 а 55.000 "	56 а 5.000 "
1 а 100.000 "	1 а 50.000 "	103 а 3.000 "
1 а 75.000 "	1 а 40.000 "	206 а 2.000 "
1 а 70.000 "	1 а 30.000 "	612 а 1.000 "
1 а 65.000 "	8 а 15.000 "	888 а 500 "

47190 выиграныхъ по 300, 200, 148.

127, 100, 94, и etc., въ загалной сумѣ

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ, що дня (крѣмъ недѣль и русинскихъ святъ) о 6-й годичѣ по полудни. Литературный додатокъ „Виблютека пайзнам. повѣстей“ выходитъ въ вѣторокъ, и въ вѣторокъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и нисераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошеній, ул. Коперника 11. и Бюро газетъ ул. Кар. Людвига 9. У Вѣдмъ Haasenstejn & Vogler, Wallischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelink I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstejn & Vogler, G. L. Daube & Co. Предплату на „Дѣло“ и нисераты за нисераты платитъ у Львовѣ.

Предплату на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австріи: на цѣлый рокъ . . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар. на полъ року . . . 9 ар. на полъ року . . . 12 ар. на четверть року . . . 450 ар. на четверть року . . . 6 ар. на мѣсяць . . . 150 ар.

У Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на полъ року . . . 8 ар. на четверть року . . . 4 ар. на мѣсяць . . . 185 ар. Редакция, Администратія и Експедиція подъ ч. 2р ул. Баторія. — Рукописи вѣртаються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатаній вѣдмъ одъ порта. — Поединокъ число копій 8 ар. а. в. Оголошенія приймаються по цѣнѣ 6 ар. одъ одного стрѣчки печаткомъ, въ рубр. „Надбавки“ по 20 ар. а. в. Подати числяться по 10 ар. одъ стрѣчки.

Зъ днемъ 1 (13) жовтня почався новий чвертьрокъ видавництва „Дѣла“ зъ „Виблютекою пайзнам. повѣстей“. Просимо П. Т. Предплатниківъ, щоби зволіли якъ найскорше присылати залеглости и предплату.

Интервью зъ пос. Ю. Романчукомъ.

„Politik“ помѣстила въ ч. 312 зъ 9 н. ст. падолиста интервью дописувателя зъ пос. Романчукомъ. Дописуватель завіряє, що слова посла подає якъ найвѣрнѣйше.

Коли дописуватель сивтавъ нашого посла о его гадку, чи можлива згода Русинѣвъ зъ Поляками, пос. Романчукъ сказавъ:

„Ледви чи 6 де два народы, для которыхъ жить въ згодѣ було-бы такъ потрібне, якъ Полякамъ и Русинамъ. Ихъ племяные сродство, ихъ по части сѣбѣна минушность, географичне положеніе, ихъ становище посередъ народѣвъ ставяніскыхъ, деякі спѣлны небезпачности и интересы ажъ примушуютъ ихъ до того. Але зъ другого боку одъ давна мѣжъ обома народами истнували національнѣ, политичнѣ и культурнѣ супречности, котры подѣ тревачиномъ столѣтѣ панованьемъ Поляківъ въ нѣслѣдѣмъ шовинизму особливо бѣзугубѣе ще болѣе заострили и поширили. Ледви хто не хоче видѣти, той не добачить ворожого настрою, який у Русинѣвъ має характеръ по части замкненой, глухой ненависти, а у Поляківъ нетолерантнѣйшій пыхъ и бутѣ. При такихъ обставинахъ спровадити згоду, ба хочъ-бы тодіа vivendi мѣжъ обома народами, рѣчь дуже трудна. Початокъ мусѣла-бы очевидно зробити та сторона, котра єсть дужою и другою угнетав. Доси-жъ було только противно. Власне Русины ще въ 1869 р. черезъ вице-маршала Лавровского предлагали въ соймѣ Полякамъ згоду — але надармо. Єдначай побѣдѣшій амаганъ деякихъ Поляківъ, н. пр. Камѣньско-го, прощай Поляки заразъ таки убивали. Въ те-перѣшній періодъ соймѣвой зъ рускои стороны выступили нові люди и оны чинили все можливе, щоби Полякамъ ухешити зворотъ зъ дотеперѣшної ихъ дороги: оны побѣдили такъ далеко, якъ только середѣ настрою народу вгазати могли, внесеня ставили такой скромнѣй, що ледяа чи Поляки на таку умѣренность були приготаванѣ. А прѣцѣ оны при всѣхъ своихъ змаганяхъ нѣчого не добули, кромѣ хѣба, що маршалокъ при закрыті соймѣ сказавъ такожь кѣлька рускахъ слѣвъ до рускихъ послѣвъ. Але и се сталося такъ, що могло виглядати только на особисту чемидѣсть для рускихъ послѣвъ, а не якъ признаєня якъхъ правъ Русинамъ и руской мовѣ... Коли правительство черезъ крайню умѣрене выступленіе Русинѣвъ почулось зобовязанымъ дати

имъ якѣсь концесіи, то оно въ соймѣ, хочъ бѣвъ въ нинѣшній складѣ єсть въ найбѣльшой части его творомъ, змогло переперти ледѣй выборъ одного Русина до выдѣлу краєвого, а задумавъ нимъ основаніе рускои гимназіи болѣшность соймѣ одкинула. Та болѣшность оче-видякѣ неважнѣйшы выборы польскихъ послѣвъ зверификвала, а важнѣйшы выборы уне-важнѣла (хочъ рускій клубъ на 151 членѣвъ соймѣ числѣть лишь 9 послѣвъ); на мѣсе Русина (Т. Сынгалевича — Ред.) выбрала (1888 р.) заступникомъ члена выдѣлу краєвого Поляка; ухваляла рѣчи шкѣднѣ для Русинѣвъ, такъ 1887 и 1888 р. провѣтъ закона, поєля котрого поставлюванѣе учительѣвъ народныхъ навѣвъ въ рускихъ громадахъ має спочивати не въ рукахъ рускихъ мѣсцевыхъ радѣ шкѣль-ныхъ, але въ рукахъ польскихъ окружныхъ радѣ шкѣльныхъ, и т. п. Кромѣ того Поляки при выборахъ до рады державной 1885 р. всѣми средствами перешкодили выборѣвъ рѣшучихъ, хочъ-бы и якъ умѣренныхъ Русинѣвъ, ба навѣвъ при доповняющихъ выборахъ до соймѣ въ рр. 1886 и 1883 въ рускахъ округахъ не дали переборѣти анѣ одного руского кандидата. Подобне поступованіе супротивъ Русинѣвъ показуєтъ при кожій нагодѣ въ краю, въ рѣчахъ великихъ и дробныхъ. То полсека дѣлю-вѣдѣ на руску збѣдливѣсть! Чи при такихъ об-носинахъ порозумѣніе можливе? Чи мѣжъ Русинамъ радше не мусѣтъ зростати огѣрчен-не, коли бачутъ, що даремна всѣ ихъ щирѣбѣ въ томъ напрямѣ?!

Дописуватель „Politik“ замѣтивъ, що мовѣ не дастъся заперечити, що нинѣ и въ поль-ской прасѣ и въ соймѣ прѣвѣдѣше до Русинѣвъ бѣдѣосѣсти, якъ передѣ лѣтѣми, а поль-ска праса все заявляє симпатію Русинамъ и вступаєтъ за ихъ справедливыми домаганіями. На то сказавъ пос. Романчукъ:

„Ну, теперь мѣла Поляківъ въ соймѣ и прасѣ по части, але лишь по части, нѣча: можна неразъ и богато чути солодкихъ слѣвъ про дорогѣ братнѣйшій народъ рускій, про крас-ну и Полякамъ дорожку руску мову и т. п. Але коли Русины такѣ слова порѣвняють зъ зовѣсмъ супречными чинами, то конечно мусѣтъ признати, що слова обичленѣй про його ехѣбно, щоби баламутити свѣтъ о поступованіи Поляківъ. Тому-жъ такѣ слова мусѣтъ выкикувати ще болѣе огѣрченіе мѣжъ Ру-синами. Я сказавъ Полякамъ 1886 р. въ соймѣ: „Робѣтъ такъ, якъ говорите, або говорѣтъ такъ, якъ робите!“

Потѣмъ дописуватель спытавъ посла, чи бѣвъ гадка, що тоиѣ бѣдѣвъ рускихъ послѣвъ не бѣвъ надто драстичный и якъ оправдавъ на-званіе Поляківъ „чужими“? На то пос. Ро-манчукъ:

„Чи се диво, коли и у найтерпѣльнѣшого Русина терпѣливость вычерпавѣсь, и коли влас-не тымъ, що найболѣе стремлять до порозумѣ-

нѣ, въ зрозумѣльмъ болю вымкнѣсь терпке слово? Що-до бѣдѣвъ, то непотрѣбно, коли не умысно, подѣнято изъ-за неи стѣлько гамо-ру, що мовѣ-то она мѣстѣла бѣзвѣрнѣй напады на Поляківъ. Ну, де-жъ тамъ тѣ мнѣннѣ ин-вективы и напады? Въ бѣдѣвъ представлено только сумнѣй станъ Русинѣвъ, нехай и до-єсть драстично, але-жъ зовѣсмъ вѣрно, а винѣ за то приписано не самымъ лишь Полякамъ, але и „противнымъ политичнымъ обставинамъ“. Очеидно, названо тамъ Поляківъ „чужими“, але въ якѣмъ змыслѣ? Якъ видѣко зъ цѣлои бѣдѣвъ, лише въ національнѣмъ. Въ томъ змы-слѣ намъ всѣ не-рускій народности, всѣ не-руской мовы — „чужѣй“. Въ той рѣчи мы ду-маємо такъ якъ Палацкій, котрый въ писемѣ до проф. Макушева 1873 р. сказавъ: „Коли-бъ мы разъ мусѣли перестати бути Чехами, то намъ уже бѣде рѣвнодушно, чи станемо Нѣмцами, Французами, Мадырами або Москалями“. По-льонизація намъ Русинамъ такъ само против-на, якъ и пр. германизация. Або може мы не повиннѣй Поляківъ звати „чужими“, дѣлятого, що оны замѣшкуютъ въ томъ самѣмъ краю, якъ то думає рускій священникъ — але не рускій, бо польскими дѣдѣчима выбраннѣй пос. Ковальскій? Пѣсля того мусѣли-бы мы нашихъ братѣвъ на Угорщынѣ або и въ Россіи называти чужими, бо оны належать до иного краю, ба навѣвъ до иной державы! Треба тутъ ще примѣтити, що мы подѣ „чужими“ розумѣли вгазали всѣ не рускій элементъ въ Галичинѣ, а имен-но такожь жидѣвъ. Впрѣчѣмъ якон Поляки хотѣли-бы же пестливѣи назвы за свое посту-пованіе зъ Русинами? Чи-жъ можемо ихъ на-зывати братами, коли оны трактуютъ насъ мовѣ ворогѣвъ?!

(Конецъ буде.)

Важнѣйшіи точки нового закону войскового.

1. Оборона краѣва на рѣвнѣ зъ армією лнѣвною одержуєтъ що року стальной контин-гентъ рекрутѣвъ.
2. Число стѣпы военнѣи не єсть уже въ законѣ самѣмъ заключено, але означенѣе кон-тингентѣвъ браковѣхъ для лнѣи и обороны бѣде бѣдѣватѣсь на основѣ стѣпы военнѣи тѣхъ войскѣ. Рѣчний контингентъ рекрутѣвъ выноєтъ: для войска и маринарки военнѣи 103,100, для ц. к. обороны, зъ выимкою Ти-ролю и передарулявского краю, 10,000 людей.
3. Число рекрутѣвъ, що мають вѣйти до обороны краєвой, бѣде роздѣлено на поодинок-кой округѣ войсковѣй територіальной, а у вугурѣ тѣхъ округѣвъ на повѣты асентерунокѣи и то пѣсля дѣйствнѣхъ результатовъ асентерунокѣ-выхъ (nach den Stellungsergebnissen).
4. Резерва запасна (Ersatzreserve) не бѣде контингентѣванѣа, але придѣлена и до лнѣи

для каждого народу лучша скрайна економія, аиѣжъ легкомисна розтратнѣсть.

Въ подѣбѣмъ положенію, якъ колись Болгарѣ, находимѣсь мы теперь. И Русинѣи трудно дѣйти до якогоєсь вышного становнѣа не дѣлятого, щоби мѣжъ нами не було достѣи-ныхъ на вышнѣй мѣсця людей, але стоить тому на перешкодѣ руска національнѣсть. Хто хоче дѣйти до вышнихъ чинѣвъ, мусѣтъ на себе на-дѣгти тогу, що называвѣсь „gente Ruthenus, natione Polonus“. Коли зъ одной стороны насъ не-радо допускають до высокой службѣ, то зъ другой мы тымъ сильнѣйше самѣ тудѣ прѣ-тосѣи и впадаємъ самохѣтъ въ лапку. Мы доси нѣколи не старались бути хотяи въ-части не-зависимыми и, щоби сказати правду, на эко-номичнѣмъ поли мы радше бавимѣсь мовѣ ма-лѣй дѣти, а не забираємѣсь до серіозной робо-ты, котрой — шо дуже важна рѣчь — нѣхто не може намъ заказати. Коли порѣвняємо тру-ды на томъ поли Болгарѣ ще передѣ освѣбо-дженіемъ, а нашѣ теперѣшнѣйшы труды, то справ-дѣ мусѣио назвати такѣи нашѣ починѣи, якъ нашѣ Народнѣй Тѣрговлѣи и сельскѣи склѣеннѣи — починѣи дѣтей, шо зачинають ставляти свои першѣ крокѣи по землѣи. Выглядає сѣ такъ, якъ-бы мы бавились и выжидали, яке се дѣ-не диво выидѣ зъ нашей зѣбавѣи!

Въ Болгаріи уже одъ р. 1830 почина-ють закладатѣсь паралельно зъ школами и читальными такожь всякѣи економичнѣи сѣблѣи. Въ той работѣ проводѣниками являлѣсь интел-лигенція, котра впрѣчѣмъ сама не стояла ще на повнѣи высѣтѣ освѣтѣи. И чуднѣй вышлѣи рѣчи: коли у насъ люди зъ „вышною“ освѣ-тою толкували словѣмъ и на писемѣи про по-требу просвѣтѣи, улучшѣна матеріального бѣ-ти и т. п. и коли по „дѣвнѣхъ церемоніяхъ“ здобудуєтъся у насъ на те, щоби подавати се-лѣиамъ пѣсля оброблѣныхъ (ба часто змѣню-ванѣхъ) програмъ теоретичнѣи вѣдомѣсти зъ

рѣзныхъ факѣвъ, — то въ Болгаріи поста-влено тую справу одъ разу ребромъ на прак-тичне поле. Болгарскій народъ швидко зрозумѣ-и своихъ проводѣниковъ, бо-жъ оны ему го-ворили и практично помагали въ такихъ рѣ-чахъ, о котрыхъ той народъ постѣио думаєвъ. Тѣми улѣбленными, цѣлымъ народомъ лѣдѣ-ными надѣями були: освѣбожденіе зъ-подѣ Турѣкѣвъ зъ поглядѣвъ политичного, духовного, а же-жъ найболѣе зъ поглядѣу економично-го. До нинѣшного дня весь болгарскій народъ єсть дуже практичный, хотѣи и до нинѣ Бол-гарія посѣдає розмѣрнѣи менше интеллигент-ныхъ силъ, аиѣжъ наша Русѣ. Та перевага практичной дѣятельности лежить по сторонѣ Болгарѣ. У насъ заки до чѣго возмѣеио, тра-титѣсь богато часу на дебѣты (неразъ бѣз-цѣлѣи) — и часто-густо post multa discrimina гегиш робимо противнѣе, аиѣжъ була наша за-дача. Понѣсѣватѣсь ораторѣствомъ, краснымъ стилѣмъ — лежать въ нашѣи національнѣи вѣдѣи (хотѣи въ меншѣи мѣрѣи якъ у Поляківъ), але бѣда, шо то все не можемо намъ нѣчого. Противно у Болгаріи: оны, правда, такожь де-сѣтъ разѣвъ мыслѣтъ а разѣ зрѣблять, але ко-ли беруться за дѣло, то беруться зъ цѣлоу енергією. Власне та рѣшучѣсть по належ-нѣиѣ обдуманоу дѣла, помагала Болгарамъ въ давнѣхъ и послѣднѣхъ политичныхъ подѣяхъ.

Але мѣгъ-бы хто закинути, шо Болгарѣ не вѣдѣли самѣи нѣчо и только Россіи мусѣтъ дѣкувати за свое политичне одрожденіе. Такѣ ово не єсть. Правда, шо Россія помагла Бол-гаріи въ послѣднѣи хвилѣ, але хто влаєииво спѣнукаєтъ и выкликаєтъ болгарѣе пытаніе передѣ 1878 рокомъ: чи Россія, чи Болгарѣ самѣи? А щоби выкликати то пытаніе и все давати о собѣи знати, робили Болгарѣ дуже багато. Роки 1830 — 1856 — се роки тихон и мирнои працѣи надѣ собою, роки — якъ справедливо замѣчає одѣнъ болгарскій писа-

Русины а Болгаре.

Сѣбѣи 23. ст. ст. жовтня.

Одъ пловдивскѣи революціяи, а ще болѣ-ше одъ сербско-болгарскѣи войны (1885), умѣ-ли Болгарѣ задѣивати цѣлый культурный оѣвъ. Якъ зъ початку нѣхто не доуєкаєвъ, щоби молода болгарѣа армія могла бути такъ рутинѣована и досѣдѣна, щоби взяти верѣхъ надѣ практичными, якъ казано, полка-ми Сербѣи, такъ оѣбѣла нѣхто не надѣавѣа, щоби Болгарія, полишена Европоу, могла ажъ до нинѣшного дня самѣстѣио кермѣувати своєю судѣбѣю. Всѣ, шо не були приготаванѣи на такѣи результаты болгарскихъ успѣхѣвъ, дали лишь доказъ незнаєи національного ха-ракѣру Болгарѣ. Думаю отже, шо вѣрта-намъ бѣдой въ загальныхъ чертахъ розбѣрати правнѣи болгарскихъ успѣхѣвъ. Такѣи розбѣръ може поучити особливо насъ Русинѣвъ, котрѣи дѣзнаємѣсь бѣзѣуєтанно неповідѣенъ на всѣхъ майже поляхъ нашѣи національнѣи-политичнои жиєи.

Въ характерѣ кожѣи нашѣи оѣдиницѣи ле-жить складати винѣу своєи бѣды на кого дру-гого, мѣжъ тымъ якъ неразъ мы самѣи були винѣ-никами своєи долѣ. Великѣи своєю практико-у Римляне казали sine quisque fortunae faber. Сѣли Болгарѣ могутъ давати собѣи раду зъ ве-ликою частью Европы, то мы, Русины, не мо-жемо собѣи порадити зъ такимъ слабымъ еле-ментѣмъ, якъ єсть польскій элементъ у вѣход-нѣи Галичинѣи. Яка-жъ тому причина, шо Бол-гарамъ иде все такъ гладко немѣвъ зъ платка, а намъ рѣдко шо удаєвъ? Дѣвѣ роздумували мы надѣ тымъ предметѣмъ, и самѣи и зъ дру-гими людьми (особливо зъ деякими Болгарѣ-ми), а по довѣишъ розваѣи найшли деякіи при-чины, котрѣи, пѣбѣла нашѣи скромнои гадки, Болгарамъ завѣдѣи помагали, а намъ Русинѣамъ вѣвно шкѣдѣли.

Заразъ на першѣмъ мѣсця показавѣсь ма-теріальнѣй добробытъ Болгарѣи вѣлѣи помѣчѣмъ въ политично-національнѣхъ дѣ-лахъ. Одъ давнѣхъ давѣи матеріальнѣй бытъ бувъ найважнѣйшою стороною въ житѣи кож-дого Болгарина. Шо правда, помагали имъ до того самѣи обѣавинѣи, хотѣи впрѣчѣмъ дуже двозначной натурѣ. За турецкѣи часѣвъ рѣд-ко хто зъ Болгарѣи займаєвъ якѣсь урядѣиѣи по-сады; кожѣи мусѣвъ собѣи вытворити само-стѣиный, независимый способъ житѣи. А навѣвъ коли хтѣи и мавъ якусь платѣу службу у ту-рецкого правительства, то та служба (якъ и теперь) не була постѣиной и старѣии зовѣсмъ не забезпечувала. Кожѣи отже уряднѣиѣи му-сѣвъ оглядатѣсь на заднѣи колеса и добре дѣ-бѣи о своєю бѣдѣучнѣиѣи. Та взагалѣ Болгарѣи старались бути независимыми, бо на турецкой службѣи треба було вырѣкѣтѣсь болгарѣици и не бавитѣсь въ болгарскій патріотизмъ. Кину-лись отже Болгарѣи головѣи до торговлѣи, реме-сла и промыслу, а сѣлянѣе, розумѣєсь, займа-лись своємъ рѣвнѣичѣствомъ. А шо у власнѣиѣи ихъ краю Турѣки могли имъ и въ томъ вѣгля-дѣ шкѣдити, забираючи заможнѣйшимъ Болга-рамъ майно, то значна часть богатѣишъ людей выемигрувала за границу, именѣи до Бѣсарѣ-бѣи, Румунѣи, Сербѣи и навѣвъ Австрѣи. До нинѣшного дня маємо за границѣю богатѣишъ Болгарѣи, мѣжъ вышними — навѣвъ на вѣдѣн-ской биржѣи. Якъ Болгарѣи живучѣи въ рѣднѣиѣи краю, такъ тымъ болѣе поселѣи зъ грани-чноу мусѣли навѣчивѣсь великою оѣдѣишнѣи. Болгарѣи якъ перше такъ и теперь рахѣуютьѣсь дуже зъ выдатками и выдѣють лишь на по-трѣбнѣи рѣчи. Зъ того поглядѣу стоєтъ оны да-леко выше одъ насъ и одъ Поляківъ. Мы авѣичайно выдѣамъ, а потому рахѣуємѣсь; Бол-гаринѣи робить противно. Шо правда, та оѣдѣ-иѣсть Болгарѣи посунѣна часами до крайности и вырабає часто некраснѣи характерѣи, однакѣи

Порученіа зъ провинціи сейчасъ залаго-джуютьсѣ, бѣзъ дочиєленѣи провинціи.

Вѣдѣи

СОБАКЪ И ЛИСЪ

кулуєтъ и продають подѣ найкорист-нѣишнѣи по змѣтѣи условіи

Вѣдѣи обѣицѣи, листѣи заставѣи, рѣнты, акції банѣи и зѣбѣишнѣи, лѣосѣи державнѣи и привѣишнѣи

гимназіяльний і почали вже студії університетський.

в) Однорічний охотники-фармацевти і ветеринари, що до часу, означеного законом, не одержали диплому, трітій управленню до однорічної служби активної.

9. Офіцери резервові, іменовані з-по серед охотників, можуть вже в часі миру бути перенесені до оборони по 9-літній службі в лівій.

10. До вправ військових буде включена також резерва доповнююча. Офіцери і каде-ти в резерві, котрі відбули службу активну як однорічний охотники, можуть бути включені до вправ військових.

11. Постанови о карах за нествалення до служби, за нарочне окаліченне тіла і неслалення подружжя, будуть змінені в спосіб на основі дотеперішніх досвідів. З тих самих причин вложено також до теперішнього закону нові постанови о карах за заходи підступу, котримі хтось хотів би увільнитися від служби військової або зискати управлення до служби однорічної.

В мотивах, доданих до нового закону, сказано між іншим, що до постанов о однорічних охотниках слідуюче:

Інституція однорічних охотників не оправдала тих надій, які до неї привязували. Охотники ті мали передовсім стати офіцерами резервовими. Тимчасом показують книги вписові, що над 10.000 охотників не вложило нешту офіцерського і суть лиш підфіцерами та ще менше спосібними бди підфіцирів, що відбули трітій службу активну. Тому алу має зарадити новий закон, а именно збільшити число добре вишколених офіцерів. Позаяк досвід показав, що рік військового обривався дає лиш тоді добрий результат, коли охотник виключно віддається службі військовій. Дятого на будуче не буде волю в часі служби віддаватися наукам, на що всі університети австрійські вгодились. Натомість заведе міністерство провісти деякі зміни, щоб не потерпіти інтереси тих, котрі по скінченні служби військовій намірили собі стати студіями. Також послідує деякі улегчення формальній при старанні о управлення до служби охотничої і вистарити, наколи управлення до такої служби застерже собі асентерований на пляс асентеруноків. Вибір зброї лишався і надалі охотникам, але вибір місяця служби знісється, бо через надмірне громаджене охотників при деяких відділах терпіння багато факове обривався. Факт, що число охотників, відбуваючих службу активну на кошт держави, зросло до 43%, і що багато аспірантів показують вправді свідомістю убогості перед розпочатком служби, але несподівано, по скінченні році, доставляють докази, що як офіцери резервові посідають средства, щоб викупити тис і після стану жити, — факт сей змушує правительству до постанови, що на будуче аспіранти, котрі не мають відповідей студій, піддаються испытанню кваліфікаційним, або ті, котрі відбули студії на заграничних університетах, будуть могли лиш на власний кошт відбувати однорічну службу охотничу. Слухателі медицини будуть дятого лиш першу половину року служити як жовіри, а в другій половині будуть придлені до служби санітарної, щоб лікарі при резерві лучше знали потреби вій-

ска. Першу половину служби такої може собі віддати медик до 24 року віку, другу половину відбуде по одержанні степені докторської, але не пізніше як до 28 року життя. Наколи-б до сего часу не збавив доктором, то другу половину служби буде мусів віддати також як жовіри.

Речинець судовий для бувших членів збанкрутованого Товариства кредитового м'єского у Львові

визначений на день 8 с. м. в цілі внесення замітків против репартиції доплати з титулу необмеженої поруки стягнув перед-вчора і вчора дуже численну публіку до саль розирав кравого суду цивільного. Особливо багато прибуло наших селян з різних сторін краю, з котрих переважна частина навіть не знала нічого о тій, що мали честь бути членами того товариства. Селяни наші уяли переважно в сьї агентах, котрі без їх відомости вписували їх в члени. Розумієсь, що вписане таке єсть неважне, і що суд повинен уневажнити репартицію, о скільки дотикає она таких неважних і неправильно вписаних членів.

Тимчасом не всі члени-селяне мали можливість внести на визначеному терміні свої замітки. Суд поступив собі на згаданому терміні дуже сумарично. Ті члени, котрі зачасу постаралися о заступників і привнесли готові протоколи з замітками, внесли їх в суд, але множество селян, котрі не знали о тій або не мали средств взяти собі заступників, відійшло з нічим, не внівши замітків. Хоч поступоване було протоколярне, то однак суд не приймав устних замітків, котрі могли зложити селяне, і не зарядив списання з ними протоколу при помочі мауудукції. Дивно також і то, що речинець до внесення замітків 6.535 членів обмежив суд лиш на два дні, хоч перед тим кружало в суді поголоска, що речинець сей буде тривати може і через два тижні. Тимчасом сталося внаслідок. Вчора о 12 годнів в полудне закінчив референт той справу сов. Гомоць речинець до вношення замітків против репартиції, а хто їх до того часу не вніс, утратив право опінувати репартицію. Тисяч отже селян і других неспівомних права і фактичного стану річї собі утратило тим способом, маючи б оронити перед виїздом доплати, що єсть річєю тим більше доткливою для загалу членів, позаяк від рішення судового, котрим затверджена буде репартиція, нема вже рекурсу.

Тая надто велика сумаричність і незвичайний поспіх суду в тій справі, якого не показує б, на жалі, в других о многи пильніших справах, викликає загальне невдоволення. Навіть для адвокатів не можливо було в так короткій часі полагатися з згодованими до них в послідних хвилях членами, а то тим більше, що приступ до актів був тяжкий, а книга збанкрутованого Товариства кредитового м'єского зовсім не було в суді до перегляду, а навіть ті акти, в котрих можна було дознатися про підстави, на котрих переведено репартицію, доперва в двоєх послідних днях перед терміном витягнуто на світ Божий з порохової регістрації, в котрих

чи пригорнути під свою опіку з'єдинення, чи зовсім не оказувати тому ділу своєї помочі? Альтернатива була трудна. Коли-б Каравелов пригорнув з'єдинення, то зь того могли-б виродитися різні політичні закутні і загрози навіть існуванню Княжества, тим більше, що Росія того руху не підперла. Коли-б же Каравелов відцурився з'єдинення, то серед болгарского народу, одушевленого тим актом, вибухло-б невдоволення і могло-б спровокувати на будуче фатальні наслідки. Була се хвиля, в котрій державний муж зором сокола мав перебігти в кількох хвилях в можливість наслідки из гро і сопта, і вкінці приступити як найскорше до виконання того, що узнати за добре. Каравелов підпер з'єдинення, а раз зго доперши, мусів ужити всеї енергії, щоб довести діло до щасливого кінця. Де-то може пригадає собі, як і енергичні м'ри взято зараз в Румелі: болгарске правительство старалося всіма силами переконати Турцію, що она на тій політичній акції нічого не страдала; магометанське населення в Румелі устроювало митинги, на котрих высказувало своє вдоволення з нового стану річї.

Чи й ми також оказуємо в потрібний момент тільки енергії, кілько є потреба? Одновід мусити бути негативна. Хоч о користа якогось діла нема сумніву, то нам завсідги не став енергії, щоб довести діло до успіху. Ми як і ти опали Катаяц в самий найгорячіший час найменше кваліфіковані, тож і виходила потому з порожними руками.

Користна була-б річ, не тільки чудуватися над послідними болгарскими подв'ями, але їх прослідити і належити, нам на корист і науку, арозуміти. До того темату повернемося ще иншим разом.

Араган.

перед тим годі якось було їх відшукати. Як зачуваємо, кілько поважніших осіб внесло против ділої тої процедури жалобу до высших инстанцій, котрі повинні річ тую старанно розглянути і по справедливості порішати, а то вже хоч-б за-для того, щоб опісля не давати знов Пернерсторферам матеріялу до відних але, на жалі, не зовсім неправдивих замітків против галицького судництва.

Дописи „Діла“.

Зь Добростань (к. Львова).

[Читальня і школа. — Бда зь пасовиском.]

В нашій селі єсть читальня, та мало она оказує життя, а се відва дятого, що нема в селі школи, зь котрої би припливали сьїжї струї життя просвітнього. Перед роком бодай дяк учив, як умів, дів, та хоч деякі хлопці прочитав в церкві апостола, але бди коли старство заборонило дякови учити, нема у нас ніякої науки. А не мож сказати, мов би люди не мали охоты удержувати порядню школу, бо посада учителя вже zorganizована, громада обов'язалась призначити датком на удержання учителя і побудувати нову школу, але питають ся люди: Для кого будеме ставити школу, хаба для коней, як в В.? Бо треба нам знати, що в одному сусідньому селі побудувала громада хорошу нову школу на громадський скітні, будинок отже єсть, а учителя нема; тож лучаєсь, що як настане м'єсяць кияєнь, то худоба втїкаючи перед овадами, забігає в бдичений будинок шкільний та замість поважного лица учителя виглядають зь оков шкільних — кобылячї голови. Тож і наша громада уперлася при софї, що тоді побудує школу, як буде учитель; вправді обця був инспектор шкільний прислати нам учителя, але до тепер не прислав, а було-б кого учити, бо дїтей в сьїх шкільностях призначавсь звыж 200. Само-ж так дїєсь из школоу в сусідній Волиці. Там громада рад згодилася на організацію школи, збрала грошей 500 зр. на будову, постаралася о плян і кошторис, а тимчасом винайшла будинок одвітний на школу і помешкання для учителя, надїючись, що бди вересня зачнуть дїти учити — та на тій скінчилося, бо учителя до тепер нема.

Бда нам також зь пасовиском, котре перед кільканацять роками потеряла громада при заладженні сервітутів. До сего лїта паси ми нашу ходоу в ланських лїсах за високою оплатоу бди кожної штуки, а тепер і тов уралося, бо мав вийти розпорядок бди высших властей, що в лїсах паста не волю. Тож громада наша постановила на безрбк лишити одну часть грунтів обломом, щоб було де виганяти худобу. Учений агрономі кажуть, що така господарка неадала, а радять на полях, котрі мають облогувати, понаєвати нашх і худобу годувати вь стайні зь рук. На першій полуді така теорія красенко виглядає, бо і обрїнку можна-б більше прирїтувати, і поле красне гноїти, і худоба ладїйше-б виглядала. Але якого то засобу та якого накладу би треба, щоб вести користо такую форову господарку! А це я запитаю тих ученых грецькоєв: Яким оно світлом дїєсь, що на панських розлогих царинах родиться красне абже і дорбїйше видає зерно, як на хлопських пїшаках та „півчвертках“? Скажете: Бо пань красне землю справляє, у него в більше грошей, лїпшїй статок, всякі машини та улішєня господарскї. Оно по троха так, а по троха і не так. А властива причина по моїх гадц ось така: Пани мають грунту по кілько сотень або і тисяч морів узвляють земельцї зь часта облогувати, то на такий земли, що рбк-два обдочивала, гей-бди оддыхнула та бдиак добре була згноена і справлена, уродиться красне абже, а зерно буде без сїтї тїю та дорбїйше, і тогды кажуть куцї: то паясь зерно. А хлоп маючи тих кілько морів земельки, обертає єн рбк за роком до плугом то ралом, не даєт їй оддыхнути їй выпочати та так єн на всі боки высмакує, що хот і як єн згноїть та справити, мало коли уродит таке важке та зольне зерно, а за тов багато куділо та стокло-сы зь сїтїєм, а купцї кажуть: то хлопське зерно. Така моя гадка, що-до так званаго тришолового господарства, тай я не маю за эле нашой громадї, що она постановила одау частину поля обернути на скітню (пасовиско), бо иншой рады нема.

А—п.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

На вчорашнім засіданні палаты посідв ухвалоено закон о шкодах через копальні вь третїм читанні. Опісля розпочалася генеральна дебата над законом о обмеженні свободи ділення селянських грунтів. Справоздаєць меншости, пос. Хлюмецький, высказав вь имени своєї партії за законом, але высказував рбнцію межі справоздаєць більшости а меншости і доказував, що партія либеральна не ділала ніколи против інтересів селянства. Опісля промовляв мин. Фалькенгайн доказуючи, що предложені закон єсть першим кроком до ратунку селян. Против закона промовляв пос. Поляк. Бесідник ставив ся на становище либеральне, говорив про страше задоволення селян і доказував, що було-б несправедливо заводити стару феодаль-

ну опіку над селянами. Зь юридичного становища высказував бди також деякі суперечности вь законі. Передовсім же доказував бди, що предложені закон обмежав свободу горожанску. Коли правительство хоче дати поміч селянам, то найке зменшити для них належнотости спадковї і податокь грунтновї о 40%. Тирк (антисеміт) промовляв за законом; бди доказував, що сей закон єсть вигнєний так само против либералів як і против соціал-демократів і жидів. По бесіді Тирка перервано дальшу дебат.

Молодо Чех Єнї лє поставив внесення, щоб вь стенографичних протоколах були поміщували також бесіды выгодошенї і вь иншїх язицї, не лиш нїмецьком. Внесення се було наслідком того, що недавню бесіду одного зь молоді-Чехів не поміщено вь протокол. Пос. Копциньскїї поставив внесення, щоб ще сєн сєсїи був предложені проект закона нормуючого платню і пенсію профессорів при духовних семинаріях вь поодинокїх єпархіях.

Зь Відня доносять до „Dienstlich-a Pol-sk-oro“, що молоді-Чехи хотять сдїбно зь рускими послами утворити клуб славянскїй. Русини — каже корреспондент згаданой газети — пристали-б на то, хотять лиш, щоб клуб не выступав за надто сильно вь опозицію до правительства. Молодо-Чехи носяться вже бди давна зь гадкою завязати клуб славянскїй, до котрого хотять втягнути Русинів і Словенців; чи се їм удастся, побачимо. О намірені руских посідв сполучитися зь молоді-Чехами не маємо поки-що ще ніякої відомости.

Комасія промислова вибрала своимь представителем Бельєредіго. — Вь комасії для податку консумційного предложені пос. Менієр вь имени підкомітету проект закона вь справі системи репартиції і реформи податку консумційного на провинції. Представитель правительства заявив, що правительство не згодиться на сей проект, але готове завести реформу вь тарифі і рїшати рбнцію через мировий суд. — Вь комасії прасовій заявив сеє секція Кіарі, що правительство не знесе тепер газетного стемпеля, бо не може збуватися дохід зь него. Шукле доказував, що податок зь сего стемпеля выносить лєдвї мїліон, а Фореттер сказав на то, що дохід сей можна-б легко заступити податком бди бирж. Мимо того доказував Кіарі, що податок стемпелєвий єсть важним доходом держави, котрого она не може зрешає. Шукле поставив отже резолюцію, вызывающую правительство, чтобы оно знесло стемпель бди газет, скоро на то позволят финансы державы и скоро зменшится тї податки, котрі нинї єуть найбільшими тягарем для податників.

Про катастрофу під Борками оповідає прадворний маларь царскїй Михайло Зичи так: „Вь передній части вагона, котрим їхав цар, був бует, а вь задній части подавано перекуску. Межї обома тими частями стояв стіл прикрїлений до споду вагона і до єго стїв. Зь лївого боку вдовж стола сидїв по середїні цар; по лївій боцї коло него графиня Шереметєва, по правій графиня Кутузова, ген. Рахтер, вел. кн. Юрій Александрович і лїкар Гірш. На против царя сидїла царя; по правій боцї коло неї министр комуникацій Посєієт, наслідник престолоу кн. Николай і Зичи; по лївій коло царя сидїли министр двору Воронцов-Дашков, ген. адъютант Мартинов, вел. кн. Ксенія Александровна і ген. адъютант Черевин. Подавано як раз першу страву. Я побачив, як нараз офіціант, що услужував менї, подає наперед і вь тї хвили влив менї страву на плечї і на колїна. Я же і не опам'ятаєсь, коли роздася страшній лоскот, а радше три один по другім. За першим лоскотом врывало зь під нас сидї вагона, за другим скривало вагон значно на бок, а за третім прикрїла нас крыша вагона і мы сидїли під нею як вь гробі. Все то тривало лїш хвилику. Крыша спасла нас. Она упала скісно понад нами, а межї стїною вагона а нею зрбався отвір, котрим мы бдиак вийшли. Я вийшов перш, за мною гр. Кутузова, а за нею цар. Царицю, о скільки собі пригаду, витягнуло отвором вь окнї. Мы всі спаслися якимє чудом, але многих страшно покалїчало. Царєвня сплескала вь кашени зовсім срьбу коробку на цїгара. Ген. Черевина покалїчили куєн зь зеркала вь лїву руку і вь шю; Зичовова, Посєієта і Мартинова також покалїчили. Один зь павів вь першій перестрахи сховав срьбу ложку до инея, а опісля довго ще не мбг пригадати собі як назывався єго камердїнер, котрого убило. Найбільше зь всіх покалїчило ген. Шереметєва, котрому обрвало плечї і поломало груди. Офіціант Лявтера, що услужував царєви, выкинуло зь полумиском через дверї і убило на мѣци. Всїх, що були вь бует вь передній части вагону або убило або страшно покалїчало.“

До „Köln. Zig.“ доносять зь Петербурга, що цар бдиав підчас катастрофы сьїхних ударів, котрі викликали доймаючї бди вь груди і колїнах. При вїзді царя до мѣста впадо всім вь очі, що цар був дуже блідий і велми поважний; всїх, що єму представлялися, приймав незвичайно чємно і вѣжливо. Якісь Іманов, що був свідком катастрофы під Борками, розказує вь „Нов. Врем.“, що цар потовкло сильно вь плечї і вь колїна. Мимо того став бди раз сам зь воками добувати зь під розбиткѣ вел. кн. Михайла. Царицю ранило лиш вь руку выше локтя.

Слѣдство на мѣсци катастрофы мало вже скінчитися дня 8 л. с. м. Всїх знатокѣ

тель — вглублена вь себе. Та зь 1856 роком починаються потрясаючі подїї. У нас вь таких случаях сказали-б: „Я не могу, бо страху мѣсе, не повансую, і т. д.“ — коли між тими Болгаре не посади, а й голы тратили для загальної цілі! На великій жалі, у нас мало знай революційнї у силія Болгарь перед освободженєм. Не тут мѣсе про них обширнїше говорити; цікавїйшї бдилаю до Захарія Стоянова (Записки по болгарскїм востанїям) і Замова (Миналото). Прочитайте бди дошка до дошки тї трогачї описи революційних змгань Болгарь, або читайте про геройскї подвиги Савы Раковского (також єден зь лучших писателїв), Л. Каравелова, Христа Ботева, Караджаты, Хаджи Димитара, Бенковского, Левского і др., а переконаєтесь, кілько енергїя було у тих людей і их товариштв, і що взагалі тогдї дїялось вь „Богом забутой“ Болгарїї, і порівняйте все те зь собою! Од себе я тільки скажу, що за-ради народного діла плынула кровь потоками, балканскїй зелєнїй полонини накривались чорными трупами, села і мѣстечка рвнано зь землею! А у нас? Якї у нас політичнї доробок? де наша бдага? Сумно сказати, що у нас при мизєрних выборах нема кому як слѣд поагитувати, хот там нікого смерть не чекає!

Але перейдїм до новїшої исторїї. Вь вересні 1885 р. вчянено вь Пловдивь переворот. Той переворот не був плавом цілого народу або поважнїших лиц. Вправді болгарскїй народ жив завсѣгды тою идеею, що Вєхдїна Румелїя і Македонїя мусят колїсь зблїтися вь одно зь Княжеством, но загалі тогды ще (1885 р.) не був прьготованїй до так великого діла. Переворот вчїнили деякі румелїйскї офіцари, невдоволенї своєю заплакою, і деякі російскї агенты, але головнї „офіцїреке пытанье“ справдило переворот. Тогдїшнїй министр Каравелов мусів отже дуже добре застановитися;

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Библиотека познаем повесть“ виходить в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на перемінну разом з „Ділом“.

Предплату на „Діло“ приймають: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. і Бюро газет ул. Кар. Людвига 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppel I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті „Газетер“ M. Haasenstein & Vogler G. L. Danhs & Co. Предплата на „Діло“ і належність за нисерат платити у Львові.

ДІЛО

СТЕФАНЪ КАЧАЛА

парохъ въ Шельпакахъ, деканата збаражского, высл. деканъ, б. посолъ до рады державной, посолъ на соймъ красвый и голова клубу рускихъ пословъ соймовыхъ, членъ-основатель „Просвѣты“, „Товариства имени Шевченка“ и „Народной Рады“, членъ „Народного Дому“, „Галицко-Руской Матицѣ“, „Руского Товариства Педагогичного“ и другихъ товариствъ, великодушный покровитель русской литературы и институцій рускихъ, писатель и ученый, —

упокоився по довгій а тяжкій недужъ въ субботу дня 29 жовтня (10 н. ст. падолиста) въ 73. роцѣ житя а 46. р. священства.

Въ субботу подъ вечеръ настѣла до насъ телеграфомъ печальна вѣсть, що патриота-ветерана о. Стефана Качала не стало мѣжъ живыми. Мы ледви вслѣди подати нашимъ читателямъ сю сумну звѣстку. Нинѣ відбувається въ Шельпакахъ похоронъ — плачуща Русь складає до студеной могилы свого найщирѣйшого и найвѣрнѣйшого сына, що колькадесять лѣтъ житя свого оддавъ їй на службу и послуживъ совѣстно послѣ наилучшого своего пересвѣдченя та глубокого знаня и послѣ своихъ засобовъ матеріальныхъ.

Дѣятельность покойного о. Стефана Качала была широка и многосторонна. Будущій біографъ его покаже Руси въ немъ человека зъ твердымъ и честнымъ характеромъ, що за пересвѣдченя свои умѣвъ стояти зъ наибольшимъ завязьемъ а за-для прислуги добру загальному готовъ бувъ и на наибольшу жертву; патриота-народовца, konsekventного въ своихъ дѣлахъ; борца за руску идею національную и за поступъ народный; ученого, писателя наукового, политичного и популярного, горячего просвѣтника люду; — человека, що для себе самого, для своихъ личныхъ выгодъ, старався потребувати якъ наименше, чтобы только при-збираний тяжкимъ трудомъ щоденнымъ грѣшь жити на якусь цѣль народну, на потребу загальну. Бувъ се особенный — красивый, поднеслый типъ русского священника патриота народовца!

Стефанъ Качала родился 1815 року въ Фирлѣвѣ недалеко Бережанъ. Отецъ его бувъ вольнымъ, хочъ незможнымъ господаремъ грунтовымъ, а яко письменный повнивъ часомъ обязанности пѣвца церковного. Молодой Стефанъ мусѣвъ богато наборотися зъ нуждою, заки скончивъ гимназію въ Бережанахъ. Тодѣ вже привыкъ онъ до скромности, мѣрности и ошадности, котрой опѣсля вызначали его яко человека и господаря въ житю приватномъ. Будучи студентомъ гимназіи покойный одзначився и здобностями, и нильностею въ наукахъ; за те и товаришъ и учитель любили тай поважали его, и называли завсѣгда „rater Kaczała“. Скончивши гимназію, покойный мавъ гадку стати професоромъ гимназіальнымъ, але въ тогдышнихъ часахъ, коли то вѣсь посады въ краю стараноса обсаджувати Нѣмцами и въ загаль чужоземцами, убогому Русинowi приходилось дуже трудно добитися такого становища. Тожъ покойный, скончивши богословія и подружившись, ставъ 1842 року священникомъ.

Уже зъ родинного гнѣзда о. Стефанъ вынѣвъ любовь до сельского народу, що сто-гнавъ въ неволи панчинной и горювавъ въ темнотѣ. Наука-жъ розяснила ему при-чины горя народного, тымъ болѣе, що коли и ставъ священникомъ, не переставъ учиться, а особливо розлюбывався въ исторіи всевѣстной и русской. Онъ зрозумѣвъ, що исторія — то учителька житя.

Рокъ 1848; рокъ знесєя панщины и одрождения народного, повитавъ о. Стефанъ дуже радѣстно, интересувався рухомъ народ-

нымъ и, на сколько могъ молодой незасѣбный сельскій священникъ, прикладавъ и свою цѣ-голку до працѣ народной. Вписався до товари-ства рускихъ, подпиравъ выданы рускы и въ своемъ кружѣ трудился послѣ политично-національной программы Русинѣвъ зъ 1848-го року.

Коли по реакціи Бахѣвщины въ Австріи зновъ заблысла зоря конституційной свободы, тогдѣ о. Стефанъ Качала знайшовся мѣжъ 49 послами рускими въ соймѣ, — видко здобувъ собі уже велике поважанье, якъ въ кругахъ народу, середѣ котрого живъ, такъ и въ кру-гахъ интеллигенціи русской. Одъ того часу чи-сло рускихъ пословъ въ соймѣ разъ-у разъ меншало, але о. Качала до конца житя оста-вавъ зъ довѣрія народу посломъ, смѣло та рѣшучо заступаючи интересы русского народу. Не було каденціи, одъ першої до послѣдней, чтобы пок. Стефанъ Качала не подѣль своего розумного а смѣлого голоса въ рѣзныхъ спра-вахъ народныхъ. Годѣ намъ тутъ вычислѣти вѣсь его подвиги въ соймѣ, згадаємо только про его оборону правъ русского языка въ школахъ знаменитымъ бесѣдами (якъ н. пр. бесѣдою зъ 31. грудня 1866 р., бесѣдою зъ 8. мая 1875, бесѣдами уже сен каденціи при дебатѣхъ надъ внесеніями посла Романчука), згадаємо про его высоко-политичну бесѣ-ду въ соймѣ въ падолистѣ 1872 р. при деба-тѣхъ надъ адресою до цѣсаря, про его зна-мениту бесѣду въ жовтні 1881 року при де-батѣхъ надъ законопроектомъ 10.000 зр. для интер-вату Змартвухвстанцѣвъ, и т. д. Въ радѣ державной покойный засѣдавъ только подчасъ одной каденціи а хочъ бувъ выбранный зъ ма-зурского округа выборного, заявивъ одъ разу колу польскому, що въ справахъ дотыкаю-чихъ Руси онъ мусѣтъ мати вольну руку. Бу-ла се перша каденція рады державной по за-веденю непосредственныхъ выборовъ. Покойный зъ глубокого пересвѣдченя своего Славяннѣ и федеральнѣ, завзятый ворогъ Германизму въ загаль, а нѣмецкого централизму въ Австріи спеціально, выповѣвъ бувъ тогдѣ послухъ пар-тіи т. зв. святоюрской (подъ той часъ назва-та була зовсѣмъ оправдана) партіи, котра сльбно подпирала централистичне нѣмецке пра-вительство, хочъ оно до того часу галицкой Руси завдало богато страшныхъ ранъ. Въ двоухъ брошурахъ (подъ псевдонимомъ Загѣр-ного) старався онъ доказати, що безпосеред-ный выборы не помогутъ Русинамъ, а зъ ста-новнища австрійского Славянства они погубны. Timeo Danaos et dona ferentes — казавъ онъ. Позитивный факты не зовсѣмъ оправдали тогдышній поглядъ о. Качала, — онъ самъ се скоро достерѣгъ и взявся писати свою „Polityka Polaków względem Rusi“ (вышла 1879 р.) Однакомъ що угадавъ покойный, то се, що Русинамъ безпосередный выборы нѣчого не помогутъ. Правда, першої каденціи при помощи правительства вышелъ 16 рускихъ по-словъ, але они, яко послы правительственный, сльбно послушны правительству, для народу русского нѣчого не здобули — одинокий ре-

зультатъ ихъ 6-лѣтней дѣятельности була коп-десія на „Заведеніе“, — а голосували навѣтъ за законами конфесійными, свѣдомо помогли скрутити бичъ на себе самыхъ. Подчасъ спе-ціальной дебаты надъ проектами конфесійными о. Качала выступивъ 14. марта 1874 р. зъ бесѣдою противъ законѣвъ конфесійныхъ. „То-варишъ мой, рускы священники зъ лѣвѣвъ, — говоривъ о. Качала — голосували за законѣвъ, однакъ я кажу, що законъ сей вымѣренный якъ-разъ противъ насъ. Коли-бъ сей законъ бувъ внесенный въ львовскѣмъ соймѣ, то знаю, що тѣ панове руками и ногами боролись-бы противъ него; коли-жъ онъ выходитъ изъ Відня, то голосуютъ за нимъ. Мои панове! Законъ буде родомъ зъ Відня, але тѣ, ко-трыхъ задачею буде выконувати его, — тѣи будутъ зъ Галичины (Поляки).“ Нинѣ бачимо дуже добре, хто мавъ рацію.

Политика парламентарна — се не оди-нока дорога дѣятельности Русинѣвъ для своего національного и матеріального подвигненя; суть ще инчіи дороги застереженій конститу-ціи. Покойный може наилучше зѣ вѣсѣхъ су-часныхъ собѣ Русинѣвъ — своимъ быстрымъ умомъ, дуже логичнымъ мысленьемъ и зна-ньемъ исторіи — зрозумѣвъ и безнастанно высказувавъ тую певну рѣчь, що работа Ру-синѣвъ мусѣтъ вестися зъ доду: попередъ всего треба просвѣтити и экономично двигнути народъ, а дальшій поступъ пойдѣ konsekvent-но самъ собою. Въ томъ напрямѣ самъ по-койный потрудився и пожертвовавъ дуже бо-гато. Мѣжъ иншимъ написавъ знамениту по-пулярну студію для народу „Що насъ губить, а що намъ помочи може? (спершу напеча-тавъ въ „Недѣли“, а потѣмъ тремя накладми въ издаю „Просвѣты“). Выходячи зъ того погляду покойный въ 1860-тыхъ рокахъ вы-ступивъ зъ голоснымъ протестомъ противъ непрактичного напрямъ въ издавничествахъ „Ма-тицѣ“ и въказавъ їй одиноку практичну доро-гу — руско-народный языкъ, якъ се було въ первѣстной еи програмѣ; зъ того погляду запомогавъ онъ рускѣй народнѣ издавничества, товариство „Просвѣту“, розписувавъ преміи на добры популярны издавничества, и т. д. По-при просвѣтѣ и экономично подвигненіи люду дававъ покойный и въ загаль про культурный поступъ Русинѣвъ, запомѣгъ товариство им. Шевченка, запомогавъ товариства академичный, бурсы рускы, издавничества и часописы для ин-теллигенціи. На сколько лишь намъ вѣдомо, покойный за житя выдавъ на цѣли народны большими подмогами звыжъ десять тысячѣвъ, а кѣлько дробными періодичными датками! И наше „Діло“ мало въ покойный великого приятеля и покровителя, за що вдѣчність на-ша для него не выгасне нѣколи.

Покойный майже до конца житя, доки силъ стало, бравъ живу участь въ дѣлахъ на-родныхъ: писалъ до „Діла“ знамениты статьи, зъ быстрымъ поглядомъ и зъ достѣдкомъ роз-бираючи кожду прояву, добру чи лиху; ра-зомъ зъ другими патриотами осуждавъ поли-тичне товариство „Народну Радѣ“, хочъ уже

Предплата на „Діло“ зъ литер. додаткомъ въ Австріи: за Заграницею: на цѣлый рокъ . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . 24 зр. на полъ року . . 9 зр. на полъ року . . 12 зр. на чверть року . 4-50 зр. на чверть року . . 6 зр. на мѣсяць . . 1-50 зр.

У Львові: на цѣлый рокъ . . 16 зр. на полъ року . . 8 зр. на чверть року . 4 зр. на мѣсяць . . 1-35 зр. Редакція, Адміністрація и Експедиція подѣи зр ул. Баторія. — Рукописи вѣрстаються лише на попе-редне застереженіе. — Рекламціи неоплаченны мѣ-сяць одъ поста — Печатковѣ члѣе коштую 8 зр. а. в. Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 зр. одъ одной стрѣчки печатной, въ рубр. „Надобелане“ по 20 зр. а. в. Подяки члѣаються по 10 зр. одъ стишка.

недужій, таки приѣздивъ на сесіи сойму и про-водивъ въ клубѣ — и т. д. Справдѣ, зъ правдивымъ пѣтизмомъ мусѣвъ кождый Русинъ глядѣти на той патриотизмъ, на то посвященіе праведного старця! Духъ бувъ бодръ, хочъ тѣло було немощне, дуже немощне.

Сего року немѣжъ прикувала покойного уже до ложа, на соймѣ не могъ прибути. До Шельпакъ зъ-часта навѣдувались лѣкарѣ зъ о-колицѣ и зѣ Львова: старались шуюкою своєю продовжити житѣ схорваного старця. Однакъ се — якъ ще й недавно писавъ намъ — не було житѣ, а мука.

Мука его скончилась — а нинѣ Русь плаче надъ его могилою. Плаче за своимъ най-лучшимъ сыномъ! Не стало батка Стефана, не стало еи ветерана-патриота, старого до-свѣдного борца!

Слава, честь и вѣчна память Тобѣ, баты-ку Стефане, одъ вѣсѣхъ Русинѣвъ, одъ рода въ родѣ!

Интервью зъ пос. Ю. Романчукомъ.

(Конецъ.)

„Польскіи газеты — говоривъ дальше пос. Романчукъ дописувателеви „Politik“ — зро-били намъ навѣтъ докѣръ, що мы хотимъ вы-кинути Поляковъ зъ вѣсѣдной Галичины. Де-жъ тамъ! Мы хотимъ, чтобы они власне насъ не выкидали; хотимъ, чтобы мы въ своемъ вла-дѣннѣ краю не мали почуватися чужими, а були якъ у своей хатѣ. Хотѣмо, чтобы мы со-бѣ выбирали заступничѣвъ до рады державной и до сойму, до радѣ повѣтовыхъ и громад-скихъ; хотимъ, чтобы такъ, якъ мы не мѣша-емось до справъ польскихъ, такъ также и Поляки не мѣшались до нашихъ справъ; чтобы они дали намъ самымъ выховувати собѣ мо-лодѣжь, а не уживали до того своихъ Змарт-вухвстанцѣвъ та Бзуитѣвъ, за що мы не въ-часта мусимо имъ своимъ грѣшнымъ платити; хотимъ, чтобы наши дѣти по сельскихъ и мѣ-скихъ школахъ учились въ матернѣй мовѣ; хотимъ одповѣдного числа середнихъ шкѣлъ або клясъ паралельныхъ; хотимъ одповѣдного заступничества въ краевѣмъ выдѣлѣ и въ кра-евѣй радѣ школьной; хотимъ, чтобы въ рускихъ повѣтахъ и радахъ повѣтовыхъ не урадовано-лише по польскимъ и чтобы на рускѣй поданя не выдавано рѣшенъ по польски або писаныхъ польскимъ письменомъ; хотимъ вказати, чтобы мы могли троха свободнѣше повертатися и чтобы не лише Полякъ та властитель большой посѣлости, але также Русинъ и селянинъ шось значивъ. Мы не такъаемо нравъ Поля-ковъ, не накидаємо нѣкому зъ нихъ русского языка, а хотимъ лише забезпечити собѣ змогу учиться, гозорати и писати въ своей матернѣй мовѣ. То чей-же умѣренъ и оправданъ жа-даня!“

На дальше занытанье дописувателя, сколько есть правды въ вѣстяхъ о абстиненціиной политикѣ Русинѣвъ, одповѣтъ п. Романчукъ: „Гадку о абстиненціи при выборахъ або по выборахъ порушувано уже неразъ и вже передъ кѣлкимъ роками, але все еи заразъ понехувано. Поважнѣе розбарано сю спра-ву на ostatnichъ выборахъ до сойму, въ роцѣ 1883. Коли зъ 46 рускихъ кандидатѣвъ вы-брано лише 9 Русинѣвъ, велѣся нарады, чи не повенны бы и тѣи выбранны послѣ зложити свои мандаты. Але се внесеніе одкинено на

зборахъ екликаныхъ умысно въ сѣй справѣ, великому болѣею голосовъ. Русины тогда мала ще надѣю, что голоса ново-выбранныхъ послѣдъ русскихъ не перепомянутъ въ сеймъ безъ устѣху. Поляки прецѣпны неразъ казали, что нѣяке порозумѣне не можливѣ только въ дотыхчасныи нѣбы-то скрайныи послами; въ иншимъ-жъ Русинами, людьми инакшихъ поглядѣвъ, прииде до порозумѣня. Коли-жъ ново-выбранныи послы не только что поставили позитивны, хоть и якъ умѣренны ввесе-сеня, але и рѣшучо натискали, щобъ тѣ ввесе-сеня приняты, — тогда трактовано ихъ такъ само, якъ попереднихъ послѣдъ. Поки-що велика болѣею руского народу ще и теперъ не хоче згодатися на политику абстиненціи; она не бѣдидае еи принципально, але задержуа собѣ еи лишь якъ крайне средство на найкрайнѣйшій потребу. Правда, радикальнѣйшии элементы думаютъ, что така потреба есть уже нинѣ и настала вже бѣ дошовго часу, але розсудливѣйшии люди бачутъ въ политикѣ абстиненціи на всякій случай зло, якъ для власного народу, такъ и для краю и державы, и тому не хотять такъ довго робити зъ нею ужитку, доки буде якій-небудь выглядъ на амбуу инѣйшого поступова-ня зъ Русинами. А инѣе та надѣя, нехай собѣ тогда иде до сойму кѣлькихъ Русинѣвъ безбарвнихъ або „бѣдъ парадѣ“, — народъ рускій не признаеть ихъ за своихъ заступникѣвъ, бѣдъ буде дѣйствию не заступлений. Якъ же довго умѣренныи элементы зможуть устояти въ инѣйшій своѣй перевазѣ, коли дальше такъ, якъ теперъ, будутъ Русины трактованы, того напевно означити годѣ.

Наконецъ — наше дописуватель — пос. Романчукъ высказавъ жалѣ, что Русинѣвъ, — хоть она часто и голосно заявили свою прихильность противъ славянскимъ племенамъ и згодились на программу теперѣшного правительства, о скѣлько оно поставило собѣ за цѣль рѣвноправяеиье всѣхъ народовъ Австріи, — что отъ Русинѣвъ мамо того оустали: и правительство, и инѣйшна болѣею подпиратъ правительствомъ, и австрійскій Славяне. Русинамъ годѣ бы было дослѣдживать, чи факційна праса широ думаетъ, чи только хоче Русинѣвъ высказати, — зъ Русинами дѣло стоить такъ, что „они не мають волѣ въ выборѣ для себе приятельствъ и союзникѣвъ“.

Екзекуції податковѣ.

Важну справу порушила въ сѣтатѣмъ числѣ „Батьківщина“, а именно питання, чи обов'язують обмеження екзекуцій обов'язують такожъ при екзекуціяхъ политичныхъ т. е. екзекуціяхъ за податки.

Зобравши выданъ въ тѣмъ взглядѣ законній постановѣ, доходить „Батьківщина“ до пере-свѣдѣня, що и при екзекуціяхъ за податки не вѣльно гравити тѣхъ рѣчей, якъ вычи-лае новела зъ 10 червня 1887 р. ч. 74 В. з. д. яко выняти зъ-пѣдъ екзекуції. (Новела тая була въ своѣмъ часѣ докладно обговорена въ „Дѣлѣ“). Рѣчами тими суть: 1) одѣжъ, постѣль, бѣлье, зваряды домовыи и начинье, о скѣлько они доконче суть потрібныи для довжника и его родины; 2) харчѣ и опалъ на двѣ недѣлѣ для довжника и его родины; 3) корова або посѣла выбору довжника 2 козы або 3 вѣдѣвъ и паша та подѣлѣлка для нихъ на двѣ недѣлѣ, о скѣлько тая худоба конечна для выжывленя довжника; 4) у ремѣсникѣвъ и робѣтникѣвъ рѣчи, потрібныи до выконуваня ихъ ремесла або работы; 5) книжки церковныи и школьныи, призначенныи до ужитку довжника и его родины; 6) у урядникѣвъ, священникѣвъ, учителей и инѣйшхъ людей наукового заводу, всѣ рѣчи,

потрѣбныи до того заводу, а такожъ прилична одѣжъ.

Якнебудь новела екзекуційна выразно не згадує, що рѣчи тѣ вынятыи суть и зъ-пѣдъ екзекуцій за податки, то слѣдъ то однакъ силою конечной консеквенціи изъ слѣдуючихъ обставинъ.

Декретъ надворный зъ д. 19 сѣчня 1847 р. (№ 228 L. U. S.), бѣтакъ тымчасова галицка ординація екзекуційна для належностей податковыхъ зъ д. 30 падолиста 1855 р. ч. 47384 (Дневникъ зак. кр. ч. 31), дальше розпорядження министерства скарбу зъ д. 4 марта 1878 р. ч. 2702, зъ д. 15 падолиста 1881 р. ч. 1335/рг. и зъ д. 16 падолиста 1881 р. ч. 11463 — всѣ тѣ розпорядження выразно постановляють, що при екзекуціяхъ на движимости мають ц. к. власти скарбовѣи и политичныи докладно триматися приписѣвъ звычайной процедуры цивильной. Отже якъ жъ то суть тѣ приписы процедуры цивильной?

Тѣ приписы мѣстяться въ §. 340 загальнои процедуры цивильной, а въ §. 453 такъ званой вѣдѣно-галицкой процедуры цивильной. Посѣла того вынятии суть бѣдъ екзекуції на движимости:

1) постѣль, одѣжъ и бѣлье, доконче потрібныи для довжника податкового и для его, разомъ зъ нимъ живучей родины и челяди; 2) зваряды потрібныи до веденя ремесла; 3) инвентаръ, доконче потрібныи до веденя рѣльничного господарства (§. 294 и 297 уст. цив.). Дальше посѣла §. 453 галиц. проц. цивильной:

4) зваряды, котрыхъ довжникъ зарабляе на удержанье своихъ и своихъ родины;

5) конечно потрібныи рѣчи домовыи, котрыхъ довжникъ потребує до своего заробкованя, або котрыхъ убытокъ справивъ-бы му особливую школу, або

6) движимости, котрыхъ сиродажъ справля-бы му ганьбу.

Такъ суть постановы процедуры цивильной; а посѣла розпорядженъ, наведеныхъ выше, обов'язують тѣ постановы такожъ при екзекуціяхъ политичныхъ за податки. А что новела екзекуційна зъ р. 1887 есть лишь дополненіемъ процедуры цивильной, то очевидно, что и она обязываетъ при екзекуціяхъ за податки. А что такъ есть справдѣ, на те суть такі доказы:

1) При нарадахъ надъ тою новелою заступникъ ц. к. министерства скарбу заявлявъ выразно и записывавъ въ правящій комисіи рады державной, что при екзекуціяхъ за податки ц. к. власти скарбовѣи и политичныи суть обов'язаны триматися постановъ процедуры цивильной и дѣляго такъ само будутъ триматися постановъ той новелѣ.

2) Министеръ скарбу Дунаевскій розпорядженіемъ зъ д. 18 липня 1887 р. ч. 22898 повѣдомивъ всѣ краевѣи дирекціи скарбовѣи, что постановы екзекуційной новелѣ зъ д. 10 червня 1887 р. мають бѣдъ 1 сѣчня 1887 р. обов'язувати такожъ и при всѣхъ екзекуціяхъ, веденыхъ ц. к. скарбомъ. А ц. к. старостаи и особливо ц. к. инспекторамъ податковымъ поручавъ п. министръ, чтобы екзекуторѣвъ податковыхъ якъ найдокладнѣйше поучили о постановѣхъ екзекуційной новелѣ, и чтобы пильнували, чтобы екзекуторы трималися точно постановъ.

Зъ того всего показуєся, что и ц. к. власти мають триматися постановъ екзекуційной новелѣ зъ р. 1887 при екзекуціяхъ за податки.

Такъ само прислугують податникамъ екзекуціямъ за податки и всѣ другіи побѣлы, якѣ подає довжникамъ новела зъ р. 1887, а обов'язкомъ всѣхъ свѣтлыхъ и щерыхъ людей, котріи стыкаються зъ нашимъ селянствомъ,

есть освѣдомляти его о тѣхъ правахъ и зберегати бѣдъ можливыхъ въ тѣмъ взглядѣ надужити.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Скальскаго.

[Конецъ визиты архіерейской въ деканатѣ скальскомъ.]

Якъ мы вже доносили, Преосв. еп. кырѣ Юліанъ, звизитувавши частину деканата, удавъся зъ Улашкевъ до Порховъ, дек. бучацкого, чтобы тамъ довершити посвященя ново-збудованой церкви. Торжество се и бѣдълося при участии священства и народу майже цѣлого деканата.

Дня 14 н. ст. жовтня вечеромъ повернувъ еп. Юліанъ зъ Порховъ до прихода Лисовець, почату визиту продовжати. Численно збрании народѣ повѣтавъ архіерея. Въ процесіональнѣмъ походѣ вступивъ Преосвященный по дорожѣ до костела, а потѣмъ побѣшовъ до церкви, зъ-вѣдки по скѣнченію молебня и о-смотрѣ удався на спочинокъ. Другого дня по скѣнченію торжествѣ бѣдълося подобнымъ способомъ визита въ прилученій до Лисовець церкви въ Шибницѣхъ и парохіяхъ Олександрѣ зъ прилученію Шершеняцѣи и Мышковѣи.

По сихъ мѣсцевостяхъ слѣдувавъ прихѣдъ Бѣльче, де обходжено подобныи торжество: по-при звычайну визиту архіерейску владика посвящати церковь, бѣдъ кѣлькихъ лѣтъ збудовану а новѣйшими часами хорошо помаловану. День сей збѣстане въ памяти парохіянъ и сусѣднихъ селѣ на довгѣ лѣта. По посвященю церкви удавъся владика до дому парохіа, а перебувши ту якийсь часъ, принявъ запрошеныи князя Льва Сапѣги до его дому на мешканье. Село Бѣльче лежить въ дуже хорошой мѣсцевости, оточеной доокколо горбами. На тѣхъ горбахъ горѣли бѣчяи зъ смолою. Вечеромъ видѣть бѣуть пречудныи. Коли скѣнчалася вечеря, хоръ скальскихъ соловѣвъ пѣдъ проводомъ о. Левичко, укравшиися въ корчахъ парку, народными рускими пѣснями пѣлявъ сердца присутныхъ гостей, а передъ палатою князя продовжалося рѣзными штучными огнями. Погода суриняла.

И слѣдующій парохіа деканата скальскаго, де бѣдъвалася визита архіерейска, не осталися по заду зъ своимъ принятемъ. Всѣ они зъ радостію и охотою втали своего владыку.

Дня 22 н. ст. жовтня посвящати еп. Юліанъ другу зъ ряду въ деканатѣ скальскомъ церковь, въ Колынянѣхъ, при великій участии священства и вѣрного народу. Церковь та, збудована зъ твердого матеріалу въ стилу византийскѣмъ, краєуєся на цѣлу околицу.

Въ мѣстечку Скаль Преосвященный бд-правивъ торжественные архіерейске богослуженье при красѣмъ слѣвѣ хорѣ тамошного, и поставивъ тамъ трехъ пресвитерѣвъ въ чинѣ дѣяносѣи. Красотою нашего обряду любує-лося всѣ, а долата треба, что множество народу и интеллигенціи прѣбуло крѣмъ зъ околици Скалы такожъ „зъ другого боку“.

Визита архіерейска закінчалася д. 3 н. ст. падолиста въ селѣ Чорвокинѣхъ великихъ соборникѣмъ деканальнымъ. По службѣ благодѣтельскій бѣдъуєся у о. декана обѣдъ, на котрѣмъ бѣуть такожъ ц. к. староста гусятинскій. Побѣдася обѣду виѣсь Впр. господарѣ то-астѣ въ здорѣвѣ Преосвященного, а бѣдъ бдпо-вѣвъ, звертаючи слова до священства деканата скальскаго. Потѣмъ виѣсь тоастѣ въ здорѣ-вѣе ц. к. старостѣвъ, котрѣ товаришили ему въ часѣ визиты, въ честь всѣхъ властей крає-выхъ, гостянои инлихты, а вѣнча въ честь „золотои, доброго и вѣдчяного народу руского“.

Комисія верификаційна рады державной выбрала референтѣвъ для выборовъ, що бд-булись сего року побѣдася замкнати рады державной. Акты выборовъ гр. Стадницкаго бдда-по пос. Струшкевичевѣ, бо дотеперѣшныи ихъ референтъ д-ръ Старжинскій зложивъ мав-дати посольскій. — Въ понедѣлокъ и во второкъ бѣдъбууться повныи засѣданя рады державной, чтобы покѣнчати генеральну дебатѣ надъ закономъ о обмеженю свободѣ дѣленя селянскихъ грунтоѣвъ. Въ середѣ мав комисія бюджетова продовжати свои наряды надъ пред-ложеніемъ правительства. Президентъ Смоль-ка заявивъ, что побѣдася спеціально дебаты о законѣи що-до селянскихъ грунтоѣвъ будѣтѣи что-дня бѣдъбууться повныи засѣданя, бо вже теперъ записалося надъ 80 бесѣдникѣвъ. Пер-редъ новымъ закономъ войсковымъ прииде до другого читаня проектъ о управленію правныхъ бдносинѣи жидѣвскихъ громадѣ вѣ-роисповѣдныхъ.

Ввесеиє молодѣ-Чеха Енгля, чтобы помѣщати въ стенографичныхъ протоколахъ бесѣды выголошенѣи въ радѣ державной и въ не нѣмецкѣмъ языкѣ, бдписали всѣ молодѣ-Чехи, деканъ старо-Чехи, бдтакъ три послы клубу Гогенварта (Дальматинѣвъ), чотири по-слы зъ клубу Трентіно, Словенецъ Грегорецъ и о. Озаркевичѣ. — Кореспондентъ французско-го „Фигара“ розмаловъ зъ молодѣ-чехскимъ посломъ д-ромъ Герольдомъ, котрый подавъ себе за проводника молодѣ-Чехѣвъ. Д-ръ Герольдъ заявивъ, что коронація цѣсаря Францъ-Иосифа до короля Чехѣи наступати вже въ короткѣмъ часѣ. Черезъ сей актъ покаже цѣ-сарь, что политична роля Нѣмцѣвъ вже по-кѣнчалася въ Австріи. На пытанье кореспон-дента что-до симпатій Чехѣвъ до Россіи, бд-повѣвъ д-ръ Герольдъ, что чехскій народѣ глѣ-дитъ помочи у всѣхъ славянскихъ народѣвъ въ борѣ, котру веде зъ Нѣмцями, але поли-тичнымъ идеаломъ Чехѣвъ буде все королевство чехске зъ цѣсаремъ австрійскимъ яко королемъ. Загально надѣються, что намѣстникѣмъ Мора-ви будѣименованый баронъ Видманъ, дотеперѣшныи намѣстникъ тирольскій. Наслѣдникомъ бар. Видмана въ Тироли будѣи шефъ секціи въ министерствѣ прѣсвѣтъ гр. Енценбергъ. Все те побѣдася чехскѣи „Politik“ а бѣдъ себе додала, что становище моравского намѣстника муситъ мати выразный характеръ политичный и тому муситъ бѣти намѣстникѣмъ Чехѣи и походити зъ знатной родины шляхетскои, что-бы мати бдповѣдныи впливъ на болѣею по-сѣлѣсть.

Вѣдѣнскій газеты подають теперѣ до-кладный описъ выдѣленя зъ мѣста Лоди въ Россіи кѣлькихъ пѣдданныхъ русскѣи, де они занимались промысловѣи фабричнымъ. Посѣла ихъ оповѣданя мали они вже прожи-вати 15 лѣтъ въ Лоди вразѣ зъ родинами а дѣти посѣдали до русскѣи школы. Нѣколи передъ тѣмъ не мали они кофликтѣу зъ рус-скѣи властями, ажъ наразѣ дня 29 мѣн. мѣсяца жандармы забрали ихъ просто зъ лѣ-жокъ до полицмаистра. Той поснытавъ ихъ, якимъ правомъ проживають они въ Лоди, а коли они показали свои легальныи пашпорты, бддѣвъ бѣи ихъ въ руки жандармеріи. Капи-танъ жандармеріи замкнувъ ихъ въ вязницѣи а на другой день заявлено имѣ, что муситъ сейчасъ выѣратися зъ Россіи. Не увѣдѣдено при тѣмъ ихъ просѣбѣ, чтобы могли яко-хъ хотѣи прихазѣмъ полагати свои бдносинѣи. Наказано бддѣвати ихъ разомъ зъ родинами до Бендина а ще казали имѣ заплатати по 36 рублѣвъ бѣдъ особыи и пѣдъ ескортоу 15

Археологична выставка Института Ставропигійскаго.

I.

Розкопки Галича.

Галич! Кѣлькѣ любыхъ сердцу рускому згадокъ будѣтѣся на се слово! Зъ мрачнаго туману старинныхъ, забытыхъ часѣвъ выринає Галичъ впервые выразнѣе годѣ, коли въ 1141 р. Володимирко Володаровичъ зъ Пере-мышля червеньского переѣвъ сюды свой княжій престолѣ. Перемышля не любивъ Воло-димирко. Тутъ непоковъ его батька Волода-ря великій князь кѣвскій, тутъ и пришлоєся самому Володимиркови перенести бѣдъ Изясла-ва кѣвского и Гѣззы, короля угорского, тяж-ку облогу. Треба було пошукати безпечнѣй-шого, болѣе оборонного гѣрода, далекого бѣдъ „угорского пути“ а передъ полками кѣвскими захистѣишого пристановища для гордого по-томка Ростиславѣвъ, стремившихъ заведно до вытвореня независимого бѣдъ великого стола кѣвского удѣлу княжого. Такимъ захистнымъ пристановищемъ бѣуть якъ разѣ Галичъ. Зъ поудныи темѣи, неврохидий карпатскій бѣрѣ; бѣдъ заходу стрѣмкой долины Лѣмницѣи та Лу-квы, зъ пѣвночи въ довгѣи линіи глубокой Дѣстерѣ, — отсе точка, прѣвгожа до доброй обороны противъ наѣстныхъ сусѣдѣвъ, центрѣ, зъ которого можна було рознесати грозу по далекихъ земляхъ и зъ бѣди дѣйствию сынѣ во-енного Володимирка, Ярославъ Осмомыслѣи, засѣвши на золотокованѣмъ престолѣ, зѣлѣ-ными полками загородивъ угорскому королѣ-ви путь, бддѣнѣвъ ворота Кѣва та суды су-дѣвъ по гѣрло дунайске. Зъ бѣди ходѣвъ мо-лодой Ярославъ на военну стрѣчку зъ Изясла-вомъ кѣвскимъ пѣдъ Теревовлю, зъ бѣди рознесивъ грозу по сусѣдѣи земли во-лодимирскѣи и кѣвскѣи, зъ бѣди засна-тавъ бѣи собѣ доныку суздальского Юрія Довгорукого, нелюбу Олгу; тутъ бѣи побѣдѣ чарѣвничѣмъ очамъ Настасѣ, тутъ бачивъ ви-смерть на горючѣмъ кострѣ, але и зъ того Галича управлявъ бѣи широкою бѣдкарпатскою Русею пѣдъ конецъ житѣи черезъ 20 лѣтъ такъ

мирно и уснѣшно, что земля та пережала въ исторіи своѣй годѣ, чи не найщасливѣй часѣи. Въ тѣмъ самѣмъ Галичѣ гордѣлося голѣсь по-пѣи, яко жена Володимира; тутъ, по вымер-тю Ростиславѣвъ, засѣвъ на престолѣ ли-царскій Романъ Мстиславѣвъ; тутъ лягли со-нями гордѣи боярскѣи головы бѣдъ его меча; тутъ, закимъ удохаминѣсь Великій Данило, гостѣли полки рѣзныхъ князѣвъ русскихъ, кра-ковскихъ и угорскихъ. Зъ Галича высѣватѣ Данило доныку Бѣлѣ IV, для своего сына Льва, Гертруду австрійску для Романа, литовку для Шварна. Зъ бѣди ходѣли золотомъ сѣиючій пол-каи рускій и до Нишборга австрійского и на-далекій Шлескѣи зъ побѣдами. Тутъ выкол-сався хоробрыи основатель Львова; тутъ го-стѣвъ тѣх minoris Russiae, Юрій I; тутъ стро-ено бѣдѣстѣица вѣрѣи рускои, Болеслава Трой-леновича; тутъ змѣгалося о власти нѣмцѣи полкаи Казимира Великого зъ Даниломъ Остро-жскимъ. Але и тутъ запанували бѣдѣтакъ тяжкою рукою угорскій намѣстники Людвика I, полкии его доныки, Ядвиги, доки ажъ самостояний ко-лисѣ Галичъ не побѣдѣвъ дѣяковито пѣдъ власть Ягайловичѣвъ и ставѣи незнатнымъ мѣстѣ-комъ, надѣа котрымъ въ замку Казимира за-сѣвъ староста польскій. Чи гѣродъ Галичъ у-павъ пѣдъ ударомъ Казимира, чи молѣвъ ли-товскихъ Любарта, чи пѣдъ набѣгами орѣдъ та-тарскихъ, чи руйнууючою рукою Волохѣвъ ажъ пѣдъ конецъ XV. вѣку — о тѣмъ по не-достатку точныхъ даныхъ судити годѣ. Нѣни, по чотѣрохъ вѣкахъ, полщѣлосѣи зъ него зжи-доватѣле мѣстѣчко, руины цѣлого замку Казимира, села Крылѣвъ, Залучка, Подгородѣи и др. Плугѣи нѣмцѣи переѣртаєи землю ко-лишнюю славы Руси. Самѣи гѣродъ зъ всѣми памятниками силѣи и блеску запавѣи пѣдъ чорну скибу хлѣборѣа руского, порѣбѣ збѣ-жемъ, корчмаи, дубовою та буряномъ...

И кто-жъ мѣдѣи подумати, что по степлю вѣкахъ слава Галича воскресне хоть-бы дрѣб-ными останками: кѣлькѣма въ землю запав-шими фундаментами церквей, обломками ар-хитектуры, кѣлькѣма домовинами, кѣлькѣма вѣтвыми кѣстками та ще дробнѣйшими блѣ-сками, ключиками, монетами и др. Але хочѣ

се дробнѣи, руины зъ руинѣи, розбитѣи, розто-роченѣи, розсыпанѣи та поржавѣи куєи мѣ-талю, куєи цѣлои и камѣни — они любѣи души руской и дѣялѣи на нихъ, въ мыслии каждого Русина муситъ бдживати образъ ве-дѣи незабнутыхъ лицарскихъ дѣлѣи нашихъ предѣвъ зъ часѣи, коли бѣчѣи наша утѣ-шалася самостоятиностію, коли жила своимъ широкѣмъ, буйнымъ житѣемъ, а правила нею князѣи бѣдъ плоти и кости рускои. Наше Илюѣи обновилосѣи, а хочѣи ще слабымъ голосомъ, бо дробными памятниками, то таки говорѣи, кляче до насѣи и нагадуєся намъ нѣни.

Хто не бѣуъ лично на розкопкахъ Гали-ча, тому и трудно будѣи збудѣи чувства тѣси, жалѣи и банованя за пропащою, доброю и лихою бѣуальщиною. Але певна рѣчь, что и нѣмѣи камѣни зъ фундамѣнтѣвъ невеличкои церквѣи говорѣи на мѣсцѣи до чѣловѣка ду-же выразно. Мабутъ въ 1883 р. лучшая ме-нѣи вагода станути на залучковскихъ поляхъ, при „Камѣнѣмъ Зворѣ“, надѣи фундаментами церквѣи св. Спаса. Було се въ осени. Поля пу-стѣи, небо „невмыте“. Поля тѣи представляють-ся малою высокорѣвною. Зъ одной стороны стрѣ-мѣи правѣи берегъ Лѣмницѣи, зъ другой, бѣдъ пѣвночи, трохи подальше котѣи свои воды старый Дѣстерѣ. На кѣльканадѣи квадрѣ-товѣхъ метрѣвъ розкинена земля посередѣи житѣиска. Отѣи всѣи контуры, звычайныи, не-замѣтны. Зъ ямы бѣдѣють смуги мурѣвъ. Се фундаментаи, бѣи суду д-ра Ис. Шараневича, церквѣи Спасителя. Ии кѣи прѣгадѣи! Отѣи тутъ передѣи дверми церковными стоявъ въ 1153 р. Володимирко. Его окружала бояре. Онѣи сегодняи приймавъ посла бѣдъ великого князя кѣвского, Изяслава, котрый пригаду-вавъ ему крестною грамотою бддѣчуи дѣякихъ волынскихъ гѣродѣвъ. Сегодняи бдправѣвъ бѣи посла того зъ нѣмѣи, та ще зъ нарукою. Од-ѣи такъ зъ дѣвѣрѣи княжого удавъся на вечерню до церквѣи св. Спаса, читавъ на крилѣвъ, а те-перѣи вертавъ домы. Станувши передѣи хра-момъ, бачѣи бѣи, якъ посолъ великокняжѣи перевозѣиься черезъ Дѣстерѣ, щобѣи заночу-вати за рѣвою, въ Болѣшевѣ. Володимирко звертаєся до боярѣвъ зъ словами: „Боясь,

чтобъ нашъ посолъ не зѣтѣиься на порѣмъ бѣиуи тяжко, бо бѣи вертаєи обладованѣи мѣста-ми волынскими“, — котрыхъ не достѣи. Бо-яре засмѣлѣи на слова своего князя. Онѣи ру-шивъ зъ мѣсца, иде поручѣи мене, я виджу его идущого въ золотѣи зброѣи посередѣи дру-жѣи до своего терему княжого. Вечерѣи. А въ но-чи розносѣтѣи вѣсь, что князя вже не стало...

А де-жъ грѣбѣи Романа, что полятъ про-тивѣи Ляхѣвъ пѣдъ Завихвостомъ? Онѣи лежать въ Богородичѣи церквѣи. Де та церковь, де еи фундаментаи? Хѣдѣи покѣнчѣиься его тѣлѣинымъ мощамъ... Отѣи така и друга и де-сѣи мысль налетѣи на умѣи твоѣи, коли ста-нѣи на розкопкахъ Галича.

Зъ розкопокъ тѣхъ находѣтѣся на вы-ставѣи Института Ставропигійскаго досѣи бо-гато дробныхъ предметѣвъ. (Сѣи IV.) Мѣи инѣи: сѣрѣиный нашийникъ, литѣи, такѣи-жъ коѣи, бранзолѣи, нагрудѣи хрѣсты въ най-рѣзѣнорѣднѣйшихъ вадахъ, дѣвѣиокъ, ключѣи зѣ-лѣи, цѣиыхъ, останки грубого скла, золота бляшка, кѣлькѣи монѣтѣи, дробнѣишии бровѣиый предметѣи, гузѣи, останки зъ монѣтѣи, остан-ки зъ орнаментѣи, цѣлока помѣстѣи рѣзно-барвнѣи, такѣи-жъ цѣлоки зъ золотѣи мозаикѣи, фрески и богато другѣи бляшокъ, наѣборѣи металевыхъ и т. д. То все треба видѣи, бо описувати трудно. Все то лежить побѣи себе и неначе-бѣи дѣнувалосѣи, на яку цѣль вынѣи-того зъ землѣи, выдѣбуто зъ непамяти и по-казано очамъ новыхъ людей. Кому-жѣи належавъ сей нашийникъ сѣрѣиный? Хто его носѣи? Чи гдѣискѣи або турѣискѣи кушчѣи, чи Орменѣи зъ далекого вѣходуи прѣвѣвъ его сюды на про-дажѣи? А металевѣи коѣи зъ дѣвѣиочками въ середѣи? Ще теперѣи звѣнѣи. Такѣи коѣи носѣи въ старѣиуи женѣи. Якѣи потрясла котра голову, то се значѣио стѣлѣи, что по-ліи не тапѣтеи. Або-жѣи тѣи ключѣи зѣлѣи, болѣи-шии и менѣи, церковныи чи хѣи? Зѣи, бѣи штучныхъ замѣи нѣмѣицкихъ, бо Русѣи знала лишь засѣи. Де спѣиала зѣи та грудѣи дѣ-вѣи, по котрѣи лишилось лишь поржавѣиѣи монѣи, кѣлькѣи металевыхъ наѣборѣи, якѣи спѣиала? А та золѣиена фреска? Чи не похо-

Воч. І. А. въ Зарудю. Після нашихъ записокъ Вы довший ще за сей рѣкъ 8 зр. (31 мая) прислали 3 зр. а 10 падель (7 зр.) — Воч. Ю. Ж. въ Вороба. Рахунки згодны. — Воч. І. И. въ Маланковѣ. За ІV. четвертьки достали. — Вл. панѣ Е. К. въ Грущѣ. Ще 10 зр. — Вл. Т. М. въ Мѣстнахъ. Вамъ высладеа правильно; зарекамыте числа, якѣ не дойшли, а выплеме въ друге. — Воч. В. Н. въ Шоломовъ. Заплачено до конца року.

Надослане.

Аптека РУКЕРА у Львові
порукає 2480 226-2

препараты зъ гумы и выробы каучуковій для
потребы хирургичныхъ и иншихъ подббныхъ.

Фабрика вынаровъ рблнчнхъ и гисерня

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгой порукає свои вы-
2389 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 104-2

Змѣна помешканя!

Маріанъ Лѣсовскій

дентистъ и лѣкарь до недугъ устной ямы пере-
прывависа до дому Ви. Киршнера при пляцу Три-
бунальскомъ ч. 1 и ординуе одъ 9—1 год. передъ
полуднемъ, а одъ 3—5 год. по полудни. 9-2

Хто важить, той выиграе!

300.000 МАРОКЪ

есть въ найблѣжайшій разъ наибблѣе выиграна
на 295-той гамбургской лотеріи, котра теперь
зновъ починаєса, есть державою дозволенна и гаран-
тована. Лотерія має 98.000 лосббѣвъ, зъ котрыхъ
за кожда мѣсяцѣвъ 49.100 въ 7 класахъ мусить вы-
грати. До выдѣлована суть отей выиграй, именно
свентуально

300.000 Марокъ,

спеціально:

1 а 300.000 М.	2 а 60.000 М.	26 а 10.000 М.
1 а 200.000 "	1 а 55.000 "	56 а 5.000 "
1 а 100.000 "	1 а 50.000 "	103 а 3.000 "
1 а 75.000 "	1 а 40.000 "	206 а 2.000 "
1 а 70.000 "	1 а 30.000 "	612 а 1.000 "
1 а 65.000 "	8 а 15.000 "	888 а 500 "

47190 выиграныхъ по 300, 200, 148,
127, 100, 94, и елс., въ загалной сумѣ

9 миллионѣвъ 671.605 Марокъ.

Менѣ повѣрила держава роспродажу оригиналь-
ныхъ лосббѣвъ и я высылаю ихъ до всѣхъ найдѣ-
ше оддаденыхъ заграничныхъ мѣст. Належитѣль
можна прислать въ австрійскихъ банкнотахъ або
за переклазомъ почтовыми. Котры менѣ одъ на-
жестости можна прислать такожъ въ почтовыхъ
маркахъ. Цѣна лосббѣвъ есть урядово установлена и до
тигненя першой класы коштують они

цѣль оригинальн лосббѣвъ а. в. в. 3-50 кр.
повѣ " " " " " 1-75 "

чверть " " " " " 90 "

По одержаню нажестости прислаю сейчасъ жа-
даніи оригинальн лосббѣвъ и оригинальн лосббѣвъ а та-
кожъ сейчасъ по тигненю прислаю урядово листу
выиграныхъ, тахъ що кождый самъ може переконатис-
я о результатѣ одбугото тигненя. Всѣ выиграй вы-
плачую сейчасъ по тигненю пося плану. Въ послѣднѣмъ
частъ мавъ я се счастье выплатити своимъ интересамъ
послѣ офіціального свѣдоцтва пять разъ премію,
особливо 2 разы 303.000 м., одтакъ 254.000, 183.000,
182.000, дальше головной выиграй по 100.000, 80.000,
50.000 и многіи по 40.000, 30.000, 25.000 и т. д. То
есть напѣвнѣмъ доказомъ, що **ЛОСББѣВ** голова козвѣта
тапѣвнѣмъ безснаннымъ счастьемъ, бо многіи вже ро-
дины осигнули посредствомъ мене великій выиграй.
Вказуючи на тѣ все щастливый результаты мои ко-
лекты, поручаю еи якъ напѣвнѣмъ. Благосклонній при-
казы прошу прислать якъ найскорше, а на кож-
дый случай передъ 2652 4-б

20 падолиста.

Римсыя прошу прислать рекомендовано и запечатано
(за почтовыхъ наказомъ) а адресу и мешканье
прошу все точно подавати.

Всѣмъ припорученя выконуються якъ найстаран-
нѣйше сейчасъ по одержаню и я яко головной ко-
лекторъ высылаю своимъ приваичникамъ оригинальн
лосббѣвъ заосмотрѣннѣмъ державнымъ гербомъ, о чѣмъ
еще смѣть повѣдомлю. Понѣже замовленя надходить
все дже численно, прошу прислать ихъ якъ най-
скорше, на кождый случай до выше означеного дня.

I. DAMMANN, Гамбургъ,
Grosser Burstah 35.

Основаній 1851.

НЕМА НѢЯКОГО БОЛЮ ЗУБѢВЪ

при уживаню славной въ свѣтѣ правдивой ц. к. надворного дентиста

Д-ра ПОППА

Анатериновой воды
до усть

котра має першенство передъ кождою иншою водою до зубѢвъ яко
презерватива проти всѣхъ хоробъ зубѢвъ, усть и шнѣвъ, и при равно-
часнѣмъ уживаню зъ 2177 28-26

Д-ра Поппа порошкомъ або пастою до зубѢвъ
удерже завѣсды здоровъ и краснѣй зубы.

Д-ра Поппа пльомба до зубѢвъ

Найбѣше средство до затыканя самому собѣ дѣравыхъ зубѢвъ.

Д-ра Поппа Мыло зелове проти всѣякихъ высыпокъ шкурнѣхъ
и такожъ знамените до купель.

Цѣна: Анатеринова вода до усть 50 кр., зр. 1. — и зр. 1 40;
Анатеринова паста до зубѢвъ въ пушкахъ зр. 1 22; Аро-
мат. паста до зубѢвъ по 35 кр.; Порошокъ до зубѢвъ въ
коробкахъ 63 кр.; Пльомба до зубѢвъ въ скриньчѣхъ зр. 1 —
Мыло зелове 30 кр

Передъ закупкою подбблнхъ анатериновой воды до усть, котра послѣ анализа
тѣстнѣмъ бблѣмъ чистоты здорово шкурнѣмъ и прыпѣмъ, остерѣгасяа выразно

Головний складъ: Wien, I. Bugnergasse 2.

Дѣстати можна у всѣхъ аптекахъ, дрогеріяхъ и парфумеріяхъ

Валентинъ Бавровиць

у Львовѣ, улици Коперника ч. 4.

порукає свой

СКЛАДЪ И РОБѢТНОЮ ОБУВИ

дамской, мужеской и для дѣтей

званій одъ 30 лѣтъ зъ ретельной працѣ и не надто высокѣхъ цѣнъ.

Можна дѣстати готове або замовити.

Всѣмъ замовленя якъ мѣсяцѣвъ такъ и на провинцію залагоджують-
ся въ найкоротѣйшій часъ.

Дакуючи П. Т. Публнхъ за досвѣрѣнній ласкавъ взгляды маю
честь поручити и на будущее би ласкавъ памяти. Зъ поважаньскъ:

2615 2-8

В. БАВРОВИЦЬ

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсѣ дневнѣмъ

5% Листы гипотечный

якъ такожъ

5% преміованій листы гипотечный

Порученя зъ провинціи выповняє
одворотною почтою безъ провизіи.

2220 93-0

Выстерѣгасяа передъ подбблнхъ.

Бразая французска горѣвка дже
успѣшно дѣлає на бѣль головы, мигре-
ну, бѣль ушей, очей и зубѢвъ, на да-
вленія, гостецъ, нежитъ, высѣчки шкур-
нѣхъ, оспуды, веснянки, оддає знаме-
нитѣ услуги яко средство заховуюче
уста и зубы и надаєса найбѣше до
змываня головы, змѣцненія поросту во-
лося и до усуваня порнѣвъ. Цѣны зъ
принесомъ уживаня: мала фляшка 40 кр.
велика фляшка 80 кр.

Правдиву дѣстане у
Львовѣ: у Жиг. Рукера, Ив. Валляха
2048 12-12 и Сына.

НАЙЛУЧШІЙ

ПАПѢРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ

есть правдивый

LE NOUBLON

1934 французскій фабрикатъ 32-36
CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ подбблнхъ остерѣгасяа!

Сей папѢръ поручають якъ найлучше па. д-ръ
І. І. Поль, д-ръ Е. Людвигъ, д-ръ Е. Липманъ,
профессоры хеміи при вѣдѣльскѣмъ университетѣ
а то для его знаменитой личности, его аборотной
чистоты и для того, що до него не допѣшай
жаданій шкодливъ здоровью матеріи.

Фабрика бѣлошкурництва

Іоана Пасѣчника

въ Стрию Шумаявщина Нр. 20 а

примает до вынавышкурнѣмъ: оле-
ней, серны, медведь, волки, лисы, псы,
заяцъ и т. п. и фарбує ихъ зарозомъ
на черно, бронзово и жовто по умѣро-
ванныхъ цѣнахъ. Поручаючися ласкавымъ
взглядамъ Виов. Публнхъ зъ додаткомъ,
що по укѣнченю 20-лѣтнюю працѣткы у
п. Вайнерта, отворивъ возрастъ на
власну руку. 2638 6-6

НАЙЛУЧШІЙ

Берненскій сукна

доставляя по фабричныхъ цѣнахъ

Tuchfabrik Niederlage

Siegel-Imhof

Brünn (Moravia).

На парадне осѣнне або зимове
МУЖЕСКЕ УБРАНЬЕ

выстає оденъ купонъ въ довготѣ
3.10 метра, то есть 4 вѣдѣльскихъ
локтѣвъ. Оденъ купонъ коштує

зр. 4.80 зъ звычайной

7.75 зъ доброй

10.50 зъ лѣвшою

12.40 зъ найлѣвшою

правдивой овечою вовны

Одтакъ можна дѣстати въ наибблѣ-
шій выборъ: тонкомъ тканъ на-
гарны, матеріи на либернѣры, паль-
мерстоны и бои на плащѣ, гунѣ для
стрѣльнѣвъ и економѣвъ, Рerachenne
и Torking на убраня самоной, ма-
теріи на женскѣй убраня и т. д.

За доставлене товаровъ и точне

доставлене ручнѣмъ.

2586 Взирѣть дорожѣ и оплати. 18-80

10.000

пару до вывозу назначенныхъ мужескихъ зимовыхъ споденъ мусило въ
ислѣдствѣ новои подвышеннои тарифы мытвой тутъ остатисъ и я до-
ставѣ порученѣ тѣ поодинокъ або большими партіями за яку небудѣ
цѣну выпродати. За тами продаю пару тыхъ **послѣ найновѣйшой вѣ-**
дѣньской моды найбѣше зробленыхъ и цѣлкомъ готовыхъ

МУЖЕСКИХЪ ЗИМОВЫХЪ СПОДЕНЪ

лише за 2 зр. 20 кр.

(за саму цѣну работы) кождому, и чтобы пѣхто не сумѣвася, заявлюю,
що се суть **краснѣй, моднѣй и теилѣй споднѣ**, а приймаю ихъ на-
задѣ, коли се не правда. — Тому що споднѣ скоро розпродуются, то
зволить кождый поквитатисъ зъ замовленьемъ своен потреби у мене.
Управшася при замовленьяхъ подати довготу крою. Посылка лише за по-
стѣплатомъ. Адреса замовленя:

M. APFEL

2620

Wien, I., Bezirk, Fleischmarkt Nr. 8 58.

2-3

Знакома одъ многихъ лѣтъ

РОБѢТНЯ

всякого рода мужескихъ одеждъ а спеціально для П. Т.
священниковъ

СЕВЕР. ВАЛИГУРСКОГО

2636 8-12

у Львовѣ,

при улицѣ Сикстуской ч. 6.

Працюючи довѣйшъ въ перворядныхъ заведеніяхъ кра-
вечскихъ въ краю и за границею и заосмотривши свой магазинъ
въ добрый матеріи берненскій, французскій, англійскій итп. есьмъ
въ станѣ дѣлати наибблѣшимъ вымогамъ Высокопоставленной
П. Т. Публнхъ.

Всѣмъ замовленя на убраня цивильнѣй, урядовѣ
а особливо для Всеч. Священниковъ, роблю на частъ,
послѣ моды, смаку, тревалости и по можливо низькихъ
цѣнахъ.

Поручаючися ласкавымъ взглядамъ Священниковъ зѣстою
зъ высокѣмъ поважаньемъ

СЕВЕРИНЪ ВАЛИГУРСКІЙ.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлонской ч. 3.

Почавши одъ дня 7 падолиста 1885

2218 37-0

ВЫДАЕ

АСИГНАТЫ КАСОВЫ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченный

Дирекція.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

порукає

найбблѣйшій кадила, бѣзпаченъ численными медаля-
ми заслуги:

КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найбблѣ- нѣйше въ пачкахъ по 50 кр. и 1—	КАДИЛО въ ПАНЕРЦЯХЪ; че- резъ огрѣтье одержуєса дже приятный запахъ, пачка по мѣтитъ тузѣтъ 12 кр. и . . . —24
КАДИЛО КОРОЛЕВСКЕ склад- аєса зъ пѣвѣтъ, живнѣвъ и бал- самѣвъ выдаючися дже при вѣтнѣй запахъ, пачка по 4 и 8 кр., пуделко по 25 кр. и . . . —50	КАДИЛО ИНДИСКЕ ТАСМО- БАТЕ выдѣлює дже приятный довготрєвалый и пошукнованый запахъ, коробка —50
КАДИЛО СУЛТАНСКЕ пѣвнѣе полнѣєса на розжарену бѣлухъ, выдѣ дже приятный и дже пошукнованый запахъ, фляконъ —25	КАДИЛО САЛЬОНОВЕ уживає- са за помощью присаваки, дає дже приятный и здоровый за- пахъ, одѣвѣжусъ и очищає во- духъ, фляконъ по 30 кр. и . . . —60
КАДИЛО ВАРШАВСКЕ пѣвнѣе, приятный и деликатный запахъ того кадила дже надаєса до сальонѣвъ и будувѣвъ, фл. 1/2 л. —50	ЧЕРВОНІЙ ТРОТИЧКИ выдѣлю- ють при палєню приятный за- пахъ, пачки по 5 и 10 кр. Пу- делко по 25 кр. —50
КАДИЛО ОСНОВЕ, хто хоче мати здоровый воздухъ лѣвѣвъ пильковнѣхъ въ комнату, то розжарюючи основне кадило може его дѣстати, фляконъ —60	ЧОРНІЙ ТРОТИЧКИ равнѣ- жъ выдѣлюють при спалєню при- ятный запахъ по 2 и 4 кр., пу- делко по 15 кр. и —25
КАДИЛО АНТИМИЗМАТИЧНЕ есть незрѣванымъ средствомъ въ тыхъ всѣхъ развѣхъ, до хо- дитъ о одѣвѣжєнє воздуха въ комнатахъ и о перешоудѣ чтобы не развивалася пошесть; фля- конъ 25 кр. и —50	ДЕЗИНФЕКЦІОННІЙ ТРОТИЧКИ очищають знаменито и ради- кально воздухъ якъ въ комна- тахъ такъ и коритаряхъ, ко- робка —10

Дѣстати можна у Львовѣ въ власныхъ складѣхъ, ул. Коперника
ч. 3, и ул. Галицка рѣтъ Валовой. Въ Краковѣ: Суковницѣ ч. 20. —
Въ Чернивацѣхъ рынокъ ч. 2. 2529

Глядитъ лекціи

до школъ народныхъ за умѣреною
вынагородою — кандидатъ учи-
тельскій. — Блѣзна вѣдомѣсть
2609 въ редакціи „Дѣла“. 5-5

И. СЕДЛЪЕЧКА

**робѢтня дамской и му-
жеской обуви**

Ринокъ, ч. 7. у Львовѣ.
2667 2-8

Закладаюся

за вѣрку цѣну, що жадевъ въ моихъ
конкурентѣхъ. на въ онѣхъ продавати
готовую або робити одѣжъ для мужчинъ
и хлопцѣвъ зъ матеріи краснѣйшъ и ва-
граначныхъ такъ дешево, якъ я. По-
ручаю мой богатый складъ такожъ
2484 Всч. Духовенствѣ. 39-2

Замовленя въ мѣсци и въ провинціи
выконуються точно и ретельно. На жа-
данье высылаю ваеры даромъ и франкѣ.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одѣжъ гуртомъ и
подробно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.

Заложенный 1848.

ВРИ-

твы правдивой швейцарскій и ан-
глійскій, мыльнички, ремѣнцѣ и
мраморки до острєня, мыла,
2537 пензлѣ и т. п.

порукає найдешевше

магазинъ товаровъ модныхъ, бѣль
мужеского, товаровъ галантерей-
ныхъ, выробѣвъ рукавичныхъ
парфумеріи и т. п.

БРАТѢВЪ ЛАНГНЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Ополовину зниженѣй цѣны

для предплатниковъ „Дѣла“,
„Зорѣ“ и „Батьковщины“

на давнѣйшій томи „Библиотекы
назнаменитѣйшихъ повѣстей“ т.
I—XX, включно, чи это купує
разомъ чи поодинокъ, якъ довго вы-
стане невеликій запасъ. Зголошу-
ватися треба просто до „Адми-
нистраціи Дѣла у Львовѣ“.

Знижена цѣна всѣхъ 20 томѣвъ
13 зр. 80 кр. (на пересылку почто-
ву треба долучити 30 кр.)

БУЛІОНЪ

Выдосконаленый власного
выробу подбблнхъ крѣпкій

порукає

Зарядъ двору Лапшинъ
БЕРЕЖАНЫ.

Ч. 00. Зъ труффлѣми зъ самою звѣр-
ны и дробю кѣло 7 зр. 50 кр.
Ч. I. Зъ самою звѣрныи и дробю кѣло
6 зр. 50 кр.
Ч. II. Зъ воло

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушійних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вибітокка найзнамен. повістей“ виходить вівторком, а в п'ятницю на перебігу разом з „Ділом“.

Предплата на сорок п'ять років: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника 11. В Бюро газет ул. Кар. Людвіка 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Co. Предплата на „Діло“ в належності за сорок п'ять років платити у Львові.

З'являється 1 (13) жовтня почався новий чвертьрічний видавничий „Діло“ з „Вибітоккою найзнамен. повістей“. Просимо П. Т. Предплатників, щоби зволіли як найскорше прислати заборгованості і предплату.

Реформа аграрна.

Минований п'ятнадцять (9 н. ст. жовтня) явився на порядку денному ради державної проєкту правительством до закону о управлінні насліддя ґрунтів селянських середньої величини. Важливіші точки сего закону заключаються в чотирьох перших параграфах. Ми їх наведемо.

§. 1. Наколи власність обійстя селянського (ґрунту з хатом) середньої величини умре без завіщання, то ціле обійстя переходить неподільно в руки одного лиця.

§. 2. Що належить розуміти під обійстям середньої величини, означене того лапаса за новою державною, але законодавство то мусить в постановках своїх придержуватися порядку спадкового цивільного закону, т. є. оно не може віддати насліддя чужому спадкоємцю, наколи лишиться дити; може однак вибрати спадкоємця з-поміж тих дітей, сказати, чи найстарша або наймолодша дитина, чи передовсім сини або чи в разі недостатку їх доньки. Тільки що до вдов або вдівця може соймь крайовий означити, що они по недостатку дітей перед всіма кровними мають першешство до спадку, т. є. унасліджують все обійстя, коли тимчасом цивільний закон постановляє, що вдовець або вдова мають право посісти лише четвертину спадку.

§. 3. Вартість обійстя означає суд при допомозі знатоків, наколи спадкоємці самі вартості не означають. Спадкоємець має бідати прохати насліддяків сплатити. Речинець і рати сплати як в опрощеному разі означає суд, але сплата, наколи сторони не згодились, не може послідувати ні скорше ні пізніше, як по трьох літах. Висока донька мусить, приміром сказавши, ждати три роки, заким одержить своє вільно, вирошлений син мусить ждати три роки, заким зможе купити щось для себе або почати самостійне ремесло. Соймь крайовий може також означити, щоби суд спадкоємцеві не числяв спадку в високості повної ціни означеної, але щоби в користь спадкоємця вносили йому спадок в ціні лише двох третин вартості. Коли приміром селянин лишити четверо своїх дітей обійстя вартості 24,000 зр., то одна дитина одержує обійстя, а прочим трем дітям не має сплатити по четвертині, т. є. по 6,000 зр., але й вноситься обійстя в ціні 16,000 зр., а прочі дити одержать яко сплату по 4,000 зр.

§. 4. Властитель обійстя може бідати своїм добром розпорядити за життя і при завіщанні зовсім вільно. Закон новий має лиш вагу на случай, коли властитель умре без завіщання і за життя своїм добром нічого не розпорядив.

В тих чотирьох параграфах міститься ціла суть нового закону о наслідді селянських ґрунтів середньої величини. Тепер питаємо, які причини мало правительство, предкладаючи радѣ державній проєкт до обмеження дотепершнього зовсім вольного ділення ґрунтів селянських?

Першою причиною мало бути надмірне задовження селянських земель. Донци на тих землях зросло бдѣ 1848 року з 1 1/2 мільярда на 2 мільярди зр. Другою причиною було надмірне роздроблене менших посідовств. Наміренієм закону єсть, виворити здоровий стан селянський. Як давніше всім правительством в Європі стреміли в законодавстві до того, щоби однак заборучити повну свободу ділення у всякому напрямі, так тепер має послідувати якийсь поворот до давнього. Держава хоче обмежити свободу ділення, взявши в свою опіку. Так зароблено з ремісниками, повернувши до інституцій давніх цехів, так тепер хоче правительство взяти в селянський стан в свою опіку. Вже в 1882 р. зажадало министерство роліництва бдѣ намістників поодиноких країв коронних і бдѣ господарських товариств запровадити о стані матеріальнім селянства австрійського. Матеріальне нагромаджено дуже багато, а правительство доручило їх в 1884 р. послати ради державної. В 18-6 р. порушено справу на ново, а тепер вийшла она на порядок денний.

Не ходити тут о виворення дійствних майоратів селянських. Властители обійстя селянського буде вольно розпорядити землею по своїй волі, продати, поділити і т. д. Закон буде лиш тоді мати обов'язуючу силу, наколи властитель умре без завіщання. Тоді тенденція закону буде цілу землю віддати одному насліднику і не допустити до дроблення її. Спадкоємець законний посіде в

в цілості а прочі членів роду сплатити. Але закон той о сплаті членів роду буде мбгь лиш тоді виконатись, наколи спадкоємець зможе виплатитись. О тмь говорити §. 9. закону.

По нашій думці не зробить новий закон великого перевороту ні в вольності ділення ґрунтів селянських, бо кождий господар буде мбгь заздалегідь подбати о завіщанні; ні в вираженні бдѣ селянства нашого з прикрого положення матеріального і з задоволення. Чи покажеться практичним, покаже будуче. На всякий спосб великої ваги не можна привязувати до тої невеликої реформи.

Витати нового намістника

Ходили в п'ятницю мн. тижня двоюручники Народного Дому, Гал.-рускої Матиці, Ставропії, Рускої Ради і общества ім. Качковського. Проводили депутатів, предсідателів Народного Дому, крм. д-р Делькевич поводити намістника тими словами:

„Высокородный и всесостойнейший граде намістнику! Руския общества и институты Нар. Домъ, гал.-рус. Матица, Ставропії, общество ім. Качковського и Русская Рада, переияти чувством искреннейшей лояльности къ Его Вел. нашему императору, приняли з радостію номинацію Вашей высокодостойной особы на ц. к. намістника нашего краю. По тому поводу мы, представители тых обществ, складаясь сегодня в имени их Вамъ, высокодостойный граде-намістнику, наше глубокое почтение и искреннійшій благожелания къ тому так высокому Вашому тепершнему становичи и при тмь поручаемъ наш институты и общества вашему благосклонному попечению и милости.“

Намістник на рѣч крм. Делькевича не бдѣвѣв промовою, бо се бувъ тільки привіт, а замітивъ, що у него передь кблком днми були вже представители руских товариств. На то, по довгій павзі, бдѣвѣв один член депутатів (крм. Павлюков), після справоздання в „Червоній Русі“, органі тых институтів и обществ, що представлялись, тими словами (по польски): „Ті товариства не повѣдомили нас о своїмъ наміренію і поійшли представлятися в свято св. Дмитрія, коли ми були в церкві на богослуженні, а вѣдомо, що ми старші тримамось крѣпко нашої вѣри и нашої обряди“. Потбмь намістник, після справоздання „Черв. Русі“, казавъ представити собі членів депутатів и подякував за привіт. Д-р Шараневич сказавъ, що бдѣвѣв виставу Ставропії, а п. Дидицкому, предсідателю общества Качковського, заявивъ, що в донос на то общество буде лиш тоді вѣрити, коли самъ пересѣдичиться о правді їх, а в загаль против руских товариств лиш тоді виступати-ме з цілою рѣшучістю, коли би пересѣдичився, що они переступають межу законівъ.

„Авдіенція та — читаємо в „Черв. Русі“ — авдіенція на депутатахъ хороше впечатлѣнне“. А дальше той органъ обществ, репрезентованыхъ другою депутатією, подає причину, що перша депутатія поійшла до намістника окремо, таку, що „Нар. Домъ, Ставропії, Матица і пр. бажали представити новому намістникові бдѣ проводомъ матрополита, а о. д-р Омелян Огоновскій бувъ тому противний, і вийшовъ такъ, що на его вѣзване збѣрились декотрі товариства і представились намістникові яко Русинь-народовцѣ. Очевидно, що Нар. Дому, Ставропії і пр. д-р Ом Огоновскій не визнавав до участі а результатомъ сего явилось недорозумѣнне, котре конечно було намістникові пояснити.“

На то мы скажемо: По перше: не д-р Ом Огоновскій самъ рѣшавъ що-небудь в справѣ депутатів, але репрезентанти всѣхъ шістьохъ товариствъ народно-русскихъ.

По друге: репрезентанти народныхъ товариствъ не згодились на предложеніе комитету обществ, щоби ити до намістника разомъ, бо разъ проводъ депутатів мавъ припадати предсідателю „Народного Дому“, институту, котрий зарѣдъ рівно як в Ставропії, не приймає Русинь-народовцѣв (навіть такихъ якъ пос. Романчукъ и Вас. Нагбний) в члены, не маючи до нихъ „зауважѣнн“ (якъ сказавъ на зборахъ предсідателъ „Нар. Дому“ д-р Делькевич) а органъ тых институтів и обществ, „револьверъ“ остатного сорта, в кождѣ числѣ найбдѣйше и найогиднѣше безчеситъ найповажнѣйшихъ и найчестнѣйшихъ Русинь-народовцѣв, — а потому, репрезентанти товариствъ були певні, — й се и показалося — що д-р Делькевич чи и хто другій з т. зв. „старыхъ“ ставши передъ намістникомъ высказе в имени Русинь „рабѣт зъ поминаціи гр. Ваденія“ и баста! Русинь-народовцѣ хотѣли намістника сказати щось бдѣше, и сказали, що вся Русь галицка певно имъ буде дуже вдячна.

По третє: вправдѣ крм. о. Малиновскій

приватно поддавъ бувъ д-ру о. Огоновскому гадку, чи би не попросити Вир. матрополита, щоби бдѣ представивъ всѣ товариства намістникові, але та лична гадка о. Малиновского не могла бути навѣть дискутована, коли стало вѣдомо зъ зовсѣмъ певного жерела, що Вир. матрополитъ не радо на то приставъ-бы.

По четверте: о. Павлюковъ сказавъ намістникові неправду, мовъ-бы репрезентанти народныхъ товариствъ не повѣдомили репрезентантовъ обществ, що пойдуть самі за себе, бо ажъ чотирі днѣ напередъ письменно о тмь звѣстили.

По п'яте: о. Павлюковъ дуже некоректно поступавъ, высказавши то, що подає „Черв. Русь“ (а чого бдѣ доси не заперечивъ), що мовъ-то „мы старші молимось, держимось церкви“, а тамтѣ — выходить, що нѣбѣ не держаться церкви. Намістникъ, кажуть, застѣявся зъ сожалѣньемъ изъ поясненія о. Павлюкова и сказавъ: „То doskonale!“ Очевидно, що „doskonale!“ Рѣчъ представилася такъ, якъ фарисей бдѣльній славився: „Я се и те, а отой тамъ митарь.“ Та тільки треба звязати, що наша депутатія була у намістника по богослуженню, о годинѣ 12 1/2, и що всѣ три свѣченки, які були в депутатіи (о. Ом. Огоновскій и катихиты оо. Стефановичъ и Чапельскій) бдѣрали того дня службѣ Божій такъ само, якъ о. Павлюковъ... Впротѣмъ рівночасно зъ депутатією прибувъ до намістника и епископъ Ступницкій; не вже-ж в бдѣ не такі богослбдний, якъ о. Павлюковъ?!

Зв'язавши все те, чи можна було руско-народнымъ товариствамъ ити спбдно до намістника? Впередъ мусить т. зв. „твердѣ“ залишити оклеветувати Русинь-народовцѣвъ словомъ та писемомъ и зъ огляду на загальне добро Русинь стреміти не до роздѣлу шоразъ бдѣшого, але до вирозумѣнн и єдності. Того якъ найсердечнѣше бажали-бъ Русинь-народовцѣ — та не можуть бдѣжитися.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашнімъ засѣданню ради державной мн. Дунавскій, бдѣвѣдаючи на интерпеляцію Весселого, зазначивъ, що правительство зарѣдило, що в цѣвті сего року, щоби привнеси що-до уживаня нормального сахарометру були перетолковані на всѣ языки краєві и выдавані сторонамъ. — Отдакъ бдѣвѣдавъ министр на интерпеляцію Тавшого и товариствъ що-до выбиваня 2 1/2-крейцаровою монети. Министръ заявивъ, що теперъ єсть 3000 зр. в головній касѣ державній повкрѣцарями, в поодинокихъ касахъ краєвыхъ 6,105 зр., а крмъ того выбѣв урядъ менничій в тмь роцѣ повкрѣцарѣвъ на суму 6000 зр. Выбиваня 2 1/2 крейцарѣвъ не можна ввести, бо то не годилося-бъ зъ системою монетарною в Австріи. — Обдѣвѣдаючи на интерпеляцію Врѣбца в справѣ жаданія оплати податку заробкового бдѣ тыхъ товариствъ за дѣловыхъ, що то позначають на скрипти, поручені особамъ, котрі не суть членами тыхъ товариствъ, заявивъ министр Дунавскій, що бдѣгъ признаній тмь товариствамъ залежать бдѣ высловенія условій, приписаныхъ закономъ, имено, що товариства обмежують свою дѣльбність выключно на власныхъ членѣвъ. Властѣ подчиненій поучено отдакъ 15 жовтня с. р., щоби розрѣзняли мѣжъ справдешними ругителями а спбдѣвжниками и щѣ представлѣна нечлена яко ругителя не можна уважати розширеніємъ дѣльбности товариствъ и на нечленѣвъ та тому не повинні товариства задатковъ стратити свого права що-до бдѣгъ а вглядно убѣвѣнена бдѣ податковъ. — Отдакъ прийшла на порядокъ денный дальша спеціальна дебата надъ закономъ о ґрунтахъ селянскихъ. Пос. Мильнеръ закидавъ Тарковъ, що не знає одиоснѣ галицкого селянства, коли говоривъ, що 80% бдѣльшон власности єсть в рукахъ жидѣвскихъ. Домагався склаканя анкеты селянскої и єсть противний компетенціи соймѣвъ що-до ділення ґрунтѣвъ.

Пос. Штайнвѣндеръ промовлявъ за закономъ; станъ селянскій упадає за-дѣя заграничного збѣжа на торгахъ и просить, щоби министр Фалькенгайтъ підпиравъ селянство, бо може статись, що будуть дѣбрі законъ в справѣхъ селянскихъ а не буде вже селянѣвъ. Пос. Найсєръ полемизувавъ зъ Таркомъ, закидаючи, що бдѣ але боронить селянскихъ интересѣвъ, коли держить зъ сѣвѣдалами. При кбци засѣданя промовѣвъ пос. Кронаветтеръ и в 2-годинній промовѣ скриткувавъ цѣлый законъ. Найперше зъ становища правного выказавъ недокладѣсть закону, отдакъ за-дѣя сусбдѣльных одиоснѣ не знати, чому и наймити селянскій не находять закономъ охоронн. Єли обмежити діленіє при спадщинахъ селянскихъ ґрунтѣвъ, то станєсь кривда дітямъ селянскихъ, бо они будуть дешевими наймитами своихъ братѣвъ. Законъ сѣй має на цѣлу виворити для властѣтельѣвъ ґрунтѣвъ дешевыхъ а безборонныхъ робѣтниківъ. Бѣвѣдникъ боронить бдѣтакъ либе-

Предплата на „Діло“ зъ литер. додаткомъ в Австріи: за Заграницею: на цѣлий рѣкъ . . 18 зр. на цѣлий рѣкъ . . 24 зр. на пѣвъ року . . 9 зр. на пѣвъ року . . 12 зр. на чверть року . . 4-50 зр. на чверть року . . 6 зр. на мѣсяць . . 1-50 зр.

У Львові: на цѣлий рѣкъ . . 16 зр. на пѣвъ року . . 8 зр. на чверть року . . 4 зр. на мѣсяць . . 1-35 зр. Редакція, Адміністрація и Експедиція підъ ч. 2р ул. Баторія. — Рукопнко звертають лице на поберѣжє застерѣженіє. — Рекламціи неопечатаній вбѣль бдѣ порта — Поодинокѣ числѣ копѣвъ 8 зр. а. в. Оголошеня приймаються по цѣвѣ 6 зр. бдѣ одиоснѣ стрбчки печатной, в зрбб. „Надбѣланѣ“ по 20 зр. а. в. Подѣки числятьсѣ по 10 зр. бдѣ стѣшка.

рализмъ, котрому людскѣсть а имено селяне завдячують вольність и рівноуправленіє. И теперъ ще стогнали-бы селяне в ярмѣ, кбми не либеральні основы, выголошені в р. 1789, за котрі мѣщанство заплатило своєю кровію. На тмь замкнено засѣданіє. — Генеральнымъ бѣсѣдниками для закона селянского выбрані: Кшєпекъ (противъ) а Мадєйскій (за).

Вчера бдѣбулось перше засѣданіє комісії войсковой підъ проводомъ Кшєпекъ, в присутності министра обороны красен Вельзергайтмѣ. Бѣсѣдники всѣхъ сторѣвницѣвъ: Поповскій, Бернрайтеръ и Промбѣръ заявиви потребу ухваленя нового закона войскового збѣвгладу на ситуацію политичну. Сусбдній державы побдѣвшають свои силы войсковій, тому и Австро-Угорщина не може полишитисѣ по заду, такожъ мусить она збѣритисѣ и тому, щоби заняти вѣдѣвѣднѣе становище в триѣсарєкнмъ союзѣ. Бѣсѣдники просили лице о зладѣженіє дешевыхъ уступѣвъ, бдѣосачнѣхъ-сѣ до службѣ одиоснѣныхъ охотниковъ и другого року ихъ службѣ. Министръ боронивъ проєктъ правительственного и зазначивъ, що за-дѣя патриотизму мусить прийняти законъ кожде сторонняцѣвъ. На нѣвѣвѣвѣ засѣданню прирѣкъ министръ подати комасіи довѣрочній заявлєня. — Сгольба бувъ вчера на авдіенціи у министра справъ внутрѣшнихъ, Кальнокого.

Министръ Гавъ зборонивъ обходити торжественно по школахъ ювилей цѣсарєскій.

Колонія французска в Петербургѣ заявива демонстраційно свою радѣсть по поводу вырватаня царя и его родны зъ катастрофы. Найперше замовлено в костелѣ торжественне богослуженіє, на котрѣмъ бувъ амбасадѣръ Лябульи зъ цѣлымъ посольствомъ французскимъ. Отдакъ бдѣбулись збори, на котрыхъ промовѣвъ Лягранжъ патетично, зазначуючи, що сѣй царскій вагонъ даровало колѣсь предпріємство французскихъ зѣльзницъ королевѣй Евгеніи а обѣвѣла перейшовъ бдѣ в власність царской родины. — Гадають загално, що за-дѣя катастрофы покинѣла царска родина проєктъ выхати до Копенгаги на ювилейне торжєство короля дуньского.

Помимо запереченя урядовыхъ удержуєсь вѣсть о зятягненню нової заграничной позички російскої. Позичка мала осуществитисѣ при допомозі конкорціи, котрій проводить Comptoir d'Escompte в Парижі. Высота сєи позички має выносити 20 миліонѣвъ фунтѣвъ стерлинговъ. Крмъ того має перевестисѣ такожъ конверсія позички зъ р. 1877, при сѣвѣвѣ участі берлинскихъ домовъ банковыхъ. Министрови финанѣвъ надавають всѣлякі проєкты, щоби змѣннити финанѣвъ Россіи. Одинокъ такий голосить, щоби подданымъ російскимъ зборонити выхати за границу. В сѣй спосѣбъ полишилосѣ-бы в краю для промыслу около 200 миліонѣвъ рублѣвъ, котрі розходятьсѣ по цѣлымъ сѣвѣмъ.

В арміи російскої почали обов'язувати нові принєсы дисциплинарній, затвердѣній царемъ. И такъ має право командантъ полку подѣвѣт войны засудити кождого войка за певній переступленія до командній карныхъ, де подпадає войакъ різнымъ карамъ, ба навѣть карѣ тѣлесной. Право се прислугувало подѣвѣт войны лише судамъ войсковымъ. На будуче буде мбгь полковникъ здеградѣвати кождого пѣдѣвѣцѣра. Домовий арештъ для оцифрѣвъ знесенѣ и теперъ буде мусѣвъ бдѣвѣдѣт оцифрѣ кару на бѣваху. Такожъ постановы о офицѣрскихъ судахъ гоноровыхъ подіуали змѣнѣ в дѣсѣ либеральнѣмъ.

Урядова газета атєньска оголосила сими днми заручини кн. Александры, доньки короля Юрія, зъ російскимъ вел. княземъ Павломъ.

„Kreuz. Ztg.“ розводитъ жалѣ, що деякі державы хотѣть порбзтити Ватиканъ зъ Нѣмеччиною. — Зъ Берлина доносѣтъ, що проєктъ нової організації генерального штабу нѣмєцкѣго выкбчєно и предложєно цѣсарєви до затверждєня. — Правительство пруске може бути цѣлкомъ вдоволенѣ зъ выбѣрѣвъ до сойму. Зъ 433 голосѣвъ значна бдѣльбѣсть належить до сторонняцѣвъ правительственного; сторонняцѣвъ вольнодумне стратило 15 голосѣвъ и числять теперъ лише 29 послѣвъ. Сє ослабленіє сторонняцѣвъ вольнодумного, котрє в своїй агитаціи wyborѣй поклонувалосѣ на поглядѣ помершого цѣсѣря Фридриха, дає пбзнати, що правительство своими процесами о памятникъ змѣло бдѣльшу часть wyborѣвъ и мешканцѣвъ наворачнѣ на свою сторону.

Зъ Бѣлградѣ доносѣтъ, що підкомитетъ комісії ревизіи конституціи порѣшивъ удержувати в тайнѣ результаты своихъ нарядѣвъ до выкбчєня проєкту. Основною до нарядѣвъ єсть проєктъ ревизіи, выготовленій миновшого року подѣвѣт министерства либерально-радикального Юріємъ Смигичемъ, котрій єсть теперъ посломъ сѣрбєкнмъ в Петербургѣ. Помимо тайны разоходѣтєсь вѣсть о напѣрѣ сего проєкту ревизіи. И такъ говорѣтъ, що король готовъ згодитисѣ на ради-

Выходить у Львовъ що дня (всѣмъ недѣль и русскихъ святъ) о 5-ой годичъ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека пайзанамъ повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, а въ вторникъ и пятницу на переѣмъ разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣло“ ул. Баторія 24, Центр. бюро ogłoszeń, ул. Коперника 11, и Бюро газетъ ул. Кар. Людвига 9. У Вѣдм. Haasenstein & Vogler, Wallischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Co. Предплату на „Дѣло“ и на инсераты за инсераты платятъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплату на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австріи: за Заграничье: на цѣлый рокъ . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . 24 ар. на полъ року . . 9 ар. на полъ року . . 12 ар. на чверть року . . 4-50 ар. на чверть року . . 6 ар. на мѣсяць . . 1-50 ар.

У Львовѣ: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на полъ року . . 8 ар. на чверть року . . 4 ар. на мѣсяць . . 1-85 ар.

Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 2р ул. Баторія. — Рукописи вѣщаются лише на пошредствѣ застосованья. — Рекламация неоплаченной вѣдмѣ бѣдъ порта. — Печенка членъ коштуе 8 ар. а. в. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 ар. бѣдъ однимъ строчкой печатной, въ рубр. „Надобное“ по 20 ар. а. в. Подписки числятся по 10 ар. бѣдъ строчка.

Въ день 1 (13) жовтня почався новый чвертьрокъ издавництва „Дѣла“ съ „Библиотекою пайзанамъ повѣстей“. Просимо П. Т. Предплатниківъ, щоби зволити якъ найкорше присылать залогости и предплату.

Органъ гр. Кальногого,

„Fremdenblatt“, правитъ вчера (въ ч. 315) замѣтну статью вступити на тему нового намѣстника въ Галичинѣ. Выказуячи въ загалѣ, що намѣстникъ только яко ексекutory цѣсарской волѣ зможе сповнати въ краю свою задачу, посвячуе одинъ уступъ справѣ руской и такъ каже:

„Гр. Вадеви высказався вже и о своѣмъ становищѣ супротивъ Русинѣвъ. „Стою на становищѣ конституціи съ 1867 року. Яко намѣстникъ зложивъ я принимаю на тую конституцію, и хочу, щоби каждый обыватель австрійскій стаявъ на той самой основѣ.“ Тѣ слова почувъ съ его усть проводникъ Русинѣвъ-народовѣдѣвъ (Jungthalen). Въ руской справѣ есть се безъ сумнѣву одною для шефа цѣсарской ексективы удачна программа, хотѣи виконанье ви часто може спроваджувати богато трудностей и wymaga енергій въ многихъ напрямкахъ. Конституція дае свободный и ровный кругъ розвою для всѣхъ легальныхъ и для всѣхъ лояльныхъ змаганъ якъ и для товариствъ перенятыхъ такими змаганьями. Конституція не повинна бути убѣдливою черезъ односторонне пониманье русскихъ однонаправленъ або черезъ національну вузосердечность. Але она бере въ охорону только управленій змаганья а заравномъ подае силу выступити въ цѣлѣмъ натискомъ противъ тедедній, котры были-бы несхожы съ интересами державы. Администратія, посля словъ намѣстника, не має супротивъ справы руской нѣякого вѣтанья и нѣякого дипломатизованья. Або рускій звязки, якъ зацѣпывъ голова „Народной Радѣ“, мають лояльный, культурый и національный цѣль, — тогда стаятъ они, посля словъ намѣстника, подъ охороною конституціи и чого они на ви основѣ добиваються, не може имъ бути зборонене, ексектива не хоче знати нѣякихъ упередженъ. Або рускій звязки, чи хочъ деякій съ нихъ, бѣдаются авитаціи, котра не збѣдана съ цѣлѣми конституціи, — тогда они такъ само не могутъ апелювати до ви охоронѣ, якъ каждый виный обыватель австрійскій, котрый не знае обовязковъ супротивъ державы и хотѣвъ-бы стремити до цѣлей, котры могли-бы розростатися только по-за границами конституціи. Законность съ одной, законность съ другой стороны — то наилучшій основы мира для краю и его партій.“

Про тѣ замѣтны слова „Fremdenblatt-у“ мы поговоримо ширше.

Рада державна.

258 Засѣданье палаты послѣдъ.

По выбраню комисіи для внесенія пос. Хамца що-до змѣны закона о наслѣдствѣхъ, приступило до дебати закона о змѣнѣ права наслѣдства при спадщинѣхъ сельскихъ.

Першій забравъ слово пос. Хлюмекъ, кій яко референтъ меншости. Въ имени меншости заявивъ быти, що остаточно згодиться съ проектомъ але буде стремити до того, щоби его въ кѣлькихъ точкахъ змѣнити, а именно противный буде той пользѣ, яку подае проектъ задержуючому спадщину наслѣдникови, а яка лежить въ томъ, що спадщина має ему вчислится не въ цѣлѣй ви вартости але въ частяхъ той вартости. Тая користь буде для сельнѣхъ не розумѣющихъ ариметичныхъ обчисленъ незрозумѣлою а противъ головного наслѣдника розбудити она непотрѣбно ненависть середъ другихъ наслѣдниковъ. Такожъ выступавъ бесѣдникъ противъ проектоваго способу обчисленя вартости спадщины, т. е. капиталистичной оцѣнки а заявляе за оцѣнку побѣла чистого доходу. Въ загалѣ не признае бесѣдникъ тому проекту великого значеня и не надѣеся, щоби быти богато помѣгъ на сельскую нужду. Нужда тая не есть побѣла думки бесѣдника результатомъ давнѣйшого знесеня обмеженъ въ розпоряджуваню хлѣпскихъ грунтувъ и заведеня вѣдмѣности ихъ дѣленя. Цѣфры статистичный выказують, що по р. 1869, т. е. по заведеню вѣдмѣности дѣленя сельскихъ грунтувъ число переходовъ грунту въ руки до рувъ въ дорожѣ наслѣдства зовѣдѣи не збѣдмѣшилось. Такожъ и до задовѣженя сельскихъ грунтувъ не причинились богато подѣлы спадщынъ. Бесѣдникъ наводитъ справозданя высшего суда краевого въ Празѣ, Вѣдмѣи Грацу и слова справозданя самого правительства що-до Моравы и Шлезка, котры выказують, що въ всѣхъ краяхъ Долявѣи мимо заведеня вѣдмѣности дѣленя грунтувъ наслѣдствъ роздроблене хлѣпскихъ грунтувъ не въ дорожѣ наслѣдства и не въ дорожѣ зъ наслѣдства затягаться довгы на хлѣпскіе грунты. Не право отже есть причиною погѣршеня положеня сельнѣхъ а экономичный однонаправленъ, и моты проектъ правительства розходиться съ правдою, кола кажутъ, що заведеня свободы дѣленя хлѣпскихъ грунтувъ было головною причиною экономичной нужды сельнѣхъ, а и правительство ошибаеся думаючи, що на экономичную нужду поможе що проектована нимъ змѣна наслѣдственныхъ постановъ обовязуючого права. Бесѣдникъ и его товаришъ апробують той проектъ о столько, о сколько стремятъ до виробленя мѣжъ сельнѣми вызвано переносити дорогою спадщину грунтове господарство на одного лишь наслѣдника а о сколько въ томъ напрямѣ заступае пресумтыву волю наслѣдника, застерѣгаеся однакъ противъ дальшихъ всѣхъ наслѣдковъ его а такожъ противъ всякого монополизованя грунтовою властью.

Однакъ промовляеъ министеръ рѣдмѣнцъ Фалькенгайнъ. Онъ указувавъ на ви-

тенціи, якій мало правительство вносячи той проектъ закона. Ходило тутъ именно о по-вздержанье что-разъ большого зубожения сельнѣства. Одною зъ головныхъ причинъ того зубожения есть задовѣжене сельскихъ грунтовою властью, а задовѣжене наступае именно дуже часто при змѣнахъ посѣдана грунту зъ причинъ наслѣдства. Дальшу часть бесѣды посвятивъ министеръ полемикѣ съ Хлюмекимъ, стараючисъ выказати, що знесенне обмеженъ что-до подѣльности сельскихъ спадщынъ якъ-разъ было причиною погѣршеня экономичного стану сельнѣхъ. Мѣжъ аргументами однакъ министра не было ані одного, котрый заслуживавъ-бы на большу увагу. По министръ забравъ слово пос. Полякъ, заповѣдаючи на вступѣ, що буде наиперше застановлять надъ значеньемъ и характеромъ дуже часто въ послѣднихъ лѣтахъ упомянутой фразы „удержанье сельскіе стану“. Фраза та въ устахъ рѣдмѣнцъхъ партій набаравъ рѣдмѣнцъхъ значеня. Партія феодально-клерикальна разумѣе подъ тымъ удержанье сельскіе стану на такѣмъ степенѣ рѣдмѣнцъхъ, щоби быти даеся уважати до ви политичныхъ цѣлей. Хоча она удержати той станъ въ темнотѣ, чого доказомъ знесенне школьнѣ, хоча держати сельнѣхъ все подъ курателемъ и дѣлатоу приимеъ цѣвно дуже радо и той проектъ, яко обмежующій свободу сельнѣства. Противно либеральна партія, въ имени котрой промовляеъ бесѣдникъ, хоча розвѣткѣ сельнѣства за-дѣла неого самого. Бесѣдникъ поклануеся однакъ на оцѣнку рѣдмѣнцъхъ властей и институцій, высказавъ въ справѣ теперѣшнихъ однонаправленъ сельнѣства. Дирекція австрійскіе касы щадничой думае, що дуже усего было бы зменшити наслѣдственности бѣдъ перенесеня и знаніи о 40% грунтовыи податокъ. Краевыи власти майже всѣхъ краѣвъ заявляють противъ обмеженя подѣльности спадщынъ. Способъ проектоваго предложенія закономъ подѣлы великой трудности вже тому, бо тяжко означати объемъ предметѣвъ подѣлающихся такому наслѣдству одного наслѣдника, тяжко сконструировати саму истоту такого наслѣдства, а вѣдмѣи великой трудности суть зъ означеньемъ вартости спадщынъ. Буде то добра нагода до новыхъ безчисленныхъ сельскихъ процесѣвъ. Бесѣдникъ выступивъ рѣдмѣнцъхъ противъ бѣдмѣи соймавъ краевымъ права рѣдмѣи о порядкѣ такого наслѣдства, о способѣ оцѣнки наслѣдства и въ загалѣ о змѣнахъ обовязующого закона цивильного, застерѣженого безусловно компетенціи рады державной.

Пос. Тиркъ по довѣдѣи и черезъ палату большѣ съ смѣхомъ чимъ серьезно принятыхъ фразъхъ на тему конечности зберегати сельнѣство, яко консервативный элементъ способный зупинити соціально-демократичный стремленя, заявивъ вѣдмѣи за проектомъ а то голвно зъ той причинъ, позаякъ свобода дѣленя грунтувъ допомагае богато жадамъ выкуплювати сельскіе грунты.

На томъ перервано дебату надъ тымъ предметомъ.

Пос. Енгель и товаришъ поставили вносенне, щоби въ стенографичный протоколѣ

рады державной помѣщувано бесѣды и заявления выголошенъ и въ иншій не вѣдмѣнцъхъ, однакъ въ державѣ правно узаной мовѣ.

Пос. Коопицѣвскій поставивъ внесенне, щоби правительство ще той сесіи предложило внесенне о регуляціи пенсій профессорѣвъ теологичи при духовныхъ заведеняхъ діецезальныхъ.

На томъ скѣнчено то засѣданье.

Похороны бл. п. о. Стеф. Качалы.

И такъ зложила Русь минувшого поне-дѣлка въ сыру могилу тѣлнѣи останки одного зъ наибольшихъ своихъ борѣвъ, одного зъ наибольшихъ своихъ проводирѣвъ, котрый не лише словомъ але и дѣломъ простелювавъ своему народному нову дорожку. Жаль и роснука заповняли сердце вѣрныхъ сыновъ руского народа по такъ великой стратѣ, сумомъ покрываеся родина великого покойника, а однакъ, хто знавъ, сколько муки перетерѣвъ покойникъ въ послѣднихъ мѣсяцахъ своего житя, той, хоча зъ болѣе въ сердце, не роптавъ на смерть, що положила конецъ его мукамъ. Най ся дѣе, воля Господева! Страшно мучився покойникъ и самъ вже благовѣи смерти, котра довго не хотѣла являтися. Бл. п. о. Качала страдалъ бѣдъ многихъ лѣтъ на камнѣи та штука лѣкарска держала его при житю. Купецъ за границею краю привнеси яку-такую польбу и робили надѣю на поужанье. Однакъ зарѣдъ смерти появився уже зъ самымъ початкомъ недуги, котра при всякой помощи лѣкарской, при якъ наистараннѣйшій оцѣфъ родины ставалася чимъ разъ небезпечнѣйшою, компликувалася чимъ разъ болѣе, и повалила дрыхле тѣло покойника на ложе недуги, зъ которого вже болѣе не подѣвсѣа. Въ послѣднихъ дняхъ житя покойника приблала сконпаникована бѣдъ давна недуга зъ запаленьемъ нпрѣкъ и ракомъ уже такъ страшный розмѣры, що можна було кождоу хвалѣи сподѣватися катастрофы. Покойникъ страшно бувъ вынѣдѣвъ и змѣняеся такъ, що лѣдъи вже можна було его розпознати; силы опустили его зовѣмъ и лишь при помощи окрѣжающоу его рѣдмѣи мѣжъ ще бодай трошки дѣвнуги въ постели. На кѣлькѣ дѣвѣи передъ смертю лице его прибрало было якомъ нечиродной краски, позеленѣло такъ, що ажъ лѣдъи було дѣвнуги, уши стали жовтыи якъ вѣдмѣи, недужий стрѣтивъ на послѣдокъ взѣръ и вже нѣякого не бачивъ; станъ сей бувъ уже послѣднимъ вѣдмѣи надходящюи смерти. Въ поча зъ пятницѣи на субботу давнѣи покойникъ ще майже до 1. год. ознаки житя и заживши лѣкъ спитавъ ще дочку, Ви. п-ѣ Студинской: котра година? — а однакъ додѣавъ: „Чи свѣтитъся въ хатѣ? — бо я нѣякого не виджу.“ Послѣдній слова покойника были до п-ѣ Студинской: „Оберни мене лицемъ на хату, бо менѣ якомъ веселѣе“. Коля п-ѣ Студинска сповнила волю покойника, лягла спочити у мучена многими безсонными ночами. Дома были вже всѣ черезъ довгу недугу покойника такъ умуцѣи, що людскіи силы майже не вы-

Археологична выставка Института Ставропигійского.

II.

Ризы священничъ и приборы церковный.

Переходячи до короткого огляду ризъ священничыхъ и другихъ приборѣвъ церковныхъ, тканыхъ, застерѣгаются зъ горы, що яко незнатокъ не стану оцѣнювати ихъ ахъ вартости, ахъ ихъ вѣку. Обмежувъ на то, що розкажу про вражѣе, яке я выѣвъ зъ досѣтъ подробного огляду ахъ и яке вражѣе мунуть вынести кождый Руснякъ.

Ризы священничъ и прочіи тканья розвѣшенъ по стѣнахъ въ першихъ трехъ залахъ. Бѣе се богатый и добре уложеный зѣбрь фелонѣвъ, ситрахицѣвъ, дальматикѣвъ, наруквицѣвъ, посябѣвъ, за тымъ идутъ плащеницѣвъ, покровѣи на чашу, воздухи, антѣмисы, макаты и др. Бѣдмѣи частинѣа тыхъ ризъ и приборѣвъ замѣтна тымъ, що на матеріяхъ старшихъ и новѣйшихъ, на тканяхъ часто шовковыхъ або шовковыхъ перетяканыхъ сѣрѣбною и золотую ниткою, на виробкахъ французскихъ, италійскихъ або невѣдомого походженя, на оксамитахъ и адамашкахъ находятъся богатѣи, золотѣи, ручной работы гасѣи. Гасѣи тѣи изображають або цѣфты, овочѣи, взагалѣи якѣе възоры, або Христа, Божу матѣи, сценѣи зъ житя святыхъ, лѣи святыхъ и ангѣловъ. Кождый гасѣи замѣтныи хорошимъ выкѣченьемъ и головно богатствомъ нашего золота. Видко, фундагоры тыхъ предметѣвъ были люде далеко зажиточѣйшій, а дарунки для церквей мали вартѣи и артистичну и матеріальну. Походѣи они въ болѣйшій части зъ вѣку XVII, а то есть доказомъ, що шляхта руска стояла тогда ще вѣрною при церквѣ руской и дѣдала о красоту храмовъ Божихъ. Суть они по частѣи власностію богатшихъ Василіанскихъ монастырѣвъ, якъ жовківскаго та скитского (нынѣ генеральномъ семинаріи львѣвской), Инсти-

тута Ставропигійского, або давныхъ церквей, якъ бродской и др.

На деякихъ ризахъ священничыхъ бачимо вже малый анахронизмъ. Матеріи ризъ суть зовѣмъ нового виробу, а лишь орнаментика походить зъ давныхъ вѣдмѣи и умѣнена звычайно на горшійшій части фелона, на плечѣхъ.

Найстаршу тканью подѣвѣемо на фелонѣ, умѣченѣмъ въ сали III. подѣи часломъ 110. Матеріи шовкова, червоною краскою, а на нѣи такъ званою кипрѣйскою золотую ниткою вытканъ малъ изображеня Христа, разъ коло разу, стилемъ архангѣлымъ. Фелонѣи есть власностію Института Ставропигійского, а по гадѣи знатокѣвъ походить тканья зъ XIII. або XIV. вѣку. Зъ черги заслугу на увагу плащеницѣвъ (въ сали II.), дарована воеводоу молдавскимъ Иваномъ Александромъ и сыномъ его Іліею (кому? — не сказано) въ 1422 р. На оксамитѣ червономъ вышитый Христосъ, зятый зъ креста. По обохъ бокахъ стоять сторожею по чотыри ангѣлы. Въ рукахъ держатъ оріентальныи вѣялка (вахлярь). Цѣле поле прикрашене шестикѣпчатими звѣздами. По лѣвой сторонѣ грецка надпись: „Иисусъ Христосъ зложенъ въ гробѣ“. Въ чотырохъ углахъ плащеницѣвъ вышиты изображеня чотырохъ евангѣлистѣвъ. Вдоль краѣвъ друга грецка надпись: „Отсе Богъ и Агасѣи св., представивъ стараньемъ Высокопреподобныхъ Ивана Александра и Маріи и наибѣдмѣишого сына ихъ Іліи при случаю призвѣи и бѣдмѣи высокочреосвященного митрополита Молдо-Влахіи Макарія въ 6.936 р. нидкѣи 6.“ Плащеницѣи есть нынѣ власностію Василіанского монастыря въ Жовкви и має дѣдмѣи вартѣи археологичну.

Зъ XVI. вѣку находимо нашивку золоту (гасѣи) на фелонѣ, належающѣи такожъ до монастыря Василіанского въ Жовкви. Нашивка изображае Благовѣщенне Пресв. Богородицѣи, але есть нашита вже на матеріи зъ XVIII. вѣ. (Фелонѣи находится въ сали II., подѣи ч.

7). Побѣи него заслугу на увагу нашивка въ цѣфты (такожъ зъ XVI. вѣку) на фелонѣ зъ шовковой матеріи въ золотѣи цѣфты и въ поѣмъ оксамитѣ (подѣи ч. 5 въ сали II.) незвѣдмѣи власности. Однакъ (въ той самой сали, подѣи ч. 9) фелонѣи зъ стародавнѣи тканни французской: на дѣи поносѣмъ — цѣфты и листѣе золотѣи, при томъ нашивка представляюча Успеніе Пресв. Богородицѣи, власность Василіанскіи жовківскихъ. Дальше фелонѣи Ставропигійского Института зъ старинной золотой тканни италійской зъ вышуклыми золотыми и сѣрѣбными нашивками (сали II., ч. 8). Оцѣи фелонѣи оксамитный чорный, нашитый дуже богатѣи гасѣи золотыхъ въ стѣло барокко, даръ Марныи Мишкѣиной до церкви въ Перегримѣи, сѣвѣиного округа (сали II., ч. 18).

Наичуднѣйше заступленый вѣкъ XVII. Коля старшій нашивка представляла собою листѣе, цѣфты, овочѣи або хвалѣи зъ житя Богородицѣи, то на фелонѣхъ в сѣптрахѣиляхъ зъ XVII. вѣку бачимо майже безъ выимки гасѣи золотомъ иконы святыхъ, котрыхъ лица суть часто мальованъ на пергаминахъ. Именно на сѣптрахѣиляхъ подѣвѣемо бѣдъ горы до долу тѣи иконы святыхъ, богородицѣи або апо-столѣи. Замѣтѣи при томъ, що на деякихъ находѣи написъ грецкѣи (мабуть старшій), на другихъ написъ рускѣи. Все ручна и дуже старанна робота, нашивка золотомъ ниткою, однакъ же такъ оупка и груба, якъ нашивки зъ вѣку XVI. Описувати тѣи предметѣи годѣи, але бачити ихъ вѣрта труда и коштовѣи. Патріоты зъ провинціи не повинны одказати собѣи приемности, оглянути все точно, тымъ болѣе, що се наше патомѣе, руске, що дѣло само дуже исторично и що се початокъ до заснованя постійного музея при Институтѣ Ставропигійскомъ, котрымъ кождый Руснякъ буде величати и одушевлятися.

Мале вражѣе роблять на кождого зрѣтѣи и тѣи приборѣи церковный, на котрыхъ поданный есть рѣкъ або власноручна подѣи о-

собы, що зъ приборомъ тымъ зѣткнулася за житя своего. Такъ, примѣромъ сказавши, найдѣи на одѣмъ антѣмисѣи власноручна подѣи епископа холмского Максиміліана Рыла (сали II., ч. 34); другій антѣмисѣи (ч. 39) посвященный Атанасіемъ Шенцицкимъ, третій Львомъ Шенцицкимъ (ч. 40), четвертый Малаховскимъ, епископомъ перемыслимъ. Дѣвѣи чѣи на нихъ, здѣеясь поневоли, що тѣи достойныи церкви нашоу жнѣиуть ще межѣи нами, що розкажутъ намъ исторію часѣи своихъ, а и мы скажемо имъ, що Русь счастливо перетрѣвала, що жнѣи, крѣпится и жде красной будущины. А хто, окрѣуженый тыми живыми памятниками минувшихъ вѣдмѣи, не спѣиаетъ себе, чи въ томъ або другѣи фелонѣи не служивъ Божѣи службѣи его пращурѣи? Чи зъ тымъ воздохомъ въ рукахъ, говорячи: „Вѣрую въ единого Бога“, не выголосивъ: „Вѣрую въ воскресѣи Русѣи!“ Въ Галичинѣи достоинство священниче спѣиовало неразъ довѣи часы въ одѣи и той самой родинѣи. Тожъ не давнѣи, що якъ при розкопкахъ Галича находятъ на память незабутѣи дѣла военныи предѣи нашивъ, такъ на видѣи тыхъ ризъ и приборѣвъ церковныхъ выступае цѣлѣи рядъ духовенства руского, мужѣи, що по бѣдмѣи шляхѣи бѣдъ церкви и народу самѣи стояли въ оборонѣи вѣры и лѣпѣи обряду руского.

Менѣи сказано, що зображенемъ всѣхъ тыхъ предметѣвъ занимаеся майже выключно самѣи сеніоръ Института Ставропигійского. Его трудѣи належитѣи подѣкувати, що зѣбрь апаратѣи церковныхъ выпѣи такъ богато и свѣтло. Въ сали I-шѣи есть 13 фелонѣвъ, въ II-гѣи фелонѣи и другихъ приборѣвъ 53, въ III-тѣи 37, а кождоу рѣи вѣрта оглянути, одну зъ другою зрѣивати, щоби вытворити собѣи образъ житя церковного руского, державного нашими предками бодро и смѣло.

И. Васильевичъ.

Всякі обитали, листы заставл, ренты, акци банкой и заставл, лѣсы державн и приватн, купуют и продаютъ подъ найкорист- нѣйшими по зможъ условіями

ставали до безнастанної опіки. Коли около 5 год. рано треба було недужому подати ліжко, показалося, що праведник уже перестав жити. Тіло лежало студене на постелі і права рука була піднесена в гору а пальці в ній зложені, як коли-б хотіли кого благословити. Пробуджена родина спільно тепер, що покійник випив мисливцю каплю з чаші горесті.

Вість о смерті о. Стефана розійшлася по цілому збаражському повіт, хоч все таки не так скоро, щоб в одній хвили могла була розійтися між масами народу; се дасться легко оправдати сумом в журю родани, а бодак острою порою року та бдальністю села біля села на Подбю. В неділю однаком перебігали вже посли і розносили суму вість по цілому повіт. Тимчасом „Діло“ повідомило о катастрофі і цілий край і тим викликало у кожного, хто лише має гаряче руске серце в груди, глибокий сум і жал.

В понеділок досвіта почали вже з'являтися гості на сумний обряд похоронний, щоб бдати останній поклін батькові та аложити его тіло в холодну могилу. Почало також з'являтися і духовенство збаражського деканата а навіть з деканатів тернопільського і скалатського, насипи також одиоручники львівських руско-народних товариств пп.: пос. Романчук, д-р Кость Левицький, д-р Антон Горбачевський, в імєні редакції „Діла“ член єн п. Кахивичев, бдє молодежи академічної п. Трильовський. Пізніше, вже підчас похоронного богослуження явилися ще Вп. Тадей Федорович, властитель Клебанівки, яко одиоручник збаражского ради повітовий з'внцем бдє то-вжє ради, староста п. Кавчик, судія Немець і ад'юнкты Алексевич з Нового-Села, п. Чарняковский з Лисичинців; одиоручники громади, а між ними 3 делегати з Зарубинців а 7 з Черняхівців, і багато других гостей.

Тіло покійного спочивало ще на катафалку: лице було дуже змінене, хоч зовсім спокійне і лагідне, очі запали глибоко, а бороду покривав досить густий зарост, що ще більше зміняло вид покійника. Около 8 год. рано розпочався обряд похоронний, котрому проводив декан збаражский Вп. о. Григорій Чубатий в сослуженні прочого духовенства. Опісля вложено тіло покійника до металевий дощовини а своїми покійника і священники вынесли єн на плечах до недалекої церкви, де вже збиралося було множество народу, як парохіяний покійника так і селян з поближих і подальших сіл.

На домовині покійника зложено в церкві вніц: 1) дуже красивий вніц бдє то-варства „Просвіта“ з написом на сиво-жовтих лентах: „Просвітители і заступники ви народу — Товариство „Просвіта“; 2) „Своєму основателю, добродію — Товариство ім. Шевченка“; 3) „Неустраслимому проводникови Русинів — Редакція „Діла“; 4) вніц бдє священства збаражского деканату з написом на лентах: „Своєму проводникови — Священство“; 5) збаражска рада повітова прислала вніц „Своєму ветеранові“; 6) „Руска Бурса Тернопільська — Своєму покровителю“; 7) „Славному патріоту — львівськй богослову“; 8) прекрасний вніц бдє проф. Александра Барвіньського з гніздеків, в котрім годлуб прикривав крильми три голубят; 9) громади, котрих покійник був послом, зложили також вніц, а характеристичним було, що вніц сей нбс бувший контрактидидат покійного, селянин Кернячий, з Чернихівців; далше зложили ще вніц: 10) „Громада Шельпаків — ревному пастиреві і просвітителю“; 11) „Вдалий школяр“ з Шельпаків; кілька вніців, між тими і вніц академічного товариства „Свч“ у Відні, не насипи на част.

Підчас богослуження в церкві выголосив о. Ник. Свчянский слово до збраного народу, повне патріотичного чувства і гарячо-го признавання заслуг покійника. Беручи за основу до своїх промови слова св. евангелія о вдовиці, котра одинокій сив помер, выголосив о. Свчянский так трогачо рбч, що в очах многих заблзли слези, а коли бесідник бдак розказав заслуги покійника для громади, для повіта, для краю і для ціло Русі-України, коли вказав на то, хто і за що прийшов в-последне почтти покійника і зложити вніц на его могилі, бданаचितи бодай тим способом того, котрого за життя бзнаки оманили, — і єму самому подились слези з очей, залились і присутній гарячими слезами.

По богослуженні в церкві вынесли священники на плечах тіло покійника і тут зложили в могилу, котра звесно має бути вымурована, а на ній буде поставлений пам'ятник. Над отвертою ще могилу выголосив о. Дроздовський красне слово повне релігійного чувства, а згадуючи про заслуги покійника, зазначив і то, що бн засідючи в радї державній, голосував сам одиак яко втринй церкви против законів, котрі мали обтяжити свободу церкви в державі. Опісля промовив п. Романчук, прощаючи покійного именем послб руского клубу і именем львівських руско-народ. товариств. Доколка могилы стало тихо-тихенько, коли говорив посол Романчук і згадував про то, як покійник трудився для добра свого народу, як учив „чого нам треба і що нам помочи може“, як бн ставився довати не лише морально але і матеріально свій народ і запомагав народий товариства, даючи нераз правде, щоб лівця о тім не знала. Бесіда пос. Романчука зробила на присутніх глибоке вражіння. Не менше красною була також і трета надгробна промова академіка п. Трильовського, котрого проводна гадка була та, що молодіж руска складає присягу на могилі свого батька-проводника, свого покійного гетьмана, що буде поступати тими доро-

гами, котрі бн для неї прокладав і котрі бн вказував.

По довершенні сумного обряду церковного закрыла холодна земля на завсгды великого борца Русі-України, втринного пастира повреному єму пастви і ревного заступника та проводира молодшого, незрячого брата. О. дек. Чубатий оповістив же збраной громаді, що розпорядженням консисторії, обинає бдє тепер єн проводіть місяцевий сотрудник о. Возкозский, а всі опустели з глибоким жалом і сумом могилу, що на вніц покрыва того, що до самого кінця свого життя мало що не до послднй хвилі, мимо тяжких мук фізичних не переставав бодай думати о своїм народі, коли вже не міг трудитися для него. Честь і слава великому покійникові, а пам'ять его най останес між нами бдє рода в роді!

Родина покійного одержала також ще много телеграм кондольційних, між ними бдє „Рускою Бесідю в Станиславів“, бдє калуських мшанів, бдє „Академічної Громади“ в Кракові, бдє „Академічного Братства“ у Львові, бдє рускою молодежї гимназіальною у Львові і т. д. Мусимо тут же згадати і то, що з нечисленної родни покійника не ставало на похороні лише сына покійника, п. Володимира Качалы, котрий проживав в Києві. Телеграма з сумного вніцею о смерті его батька не застала его дома, бо бн виїхав був за орудками аж до Харкова і не міг на час насипти.

Дописи „Діла“.

З Києва.

[Тихе святкування ювілею І. П. Котляревського.]

Сив диями в Києві бдбулася вечірка в пам'ять 50-тих роковин смерті І. П. Котляревського. Понеділу хотіли наші люди бдслужити панахиді, щоб пошанувати пам'ять незабутного Івана Петровича, але ті сумні обставини, в котрих перебував тепер Україна, не дали сего зробити. Навіть ківська кождоднева часопись „Кіевское Слово“ не згодила надрукувати оголошення про се, а из згадки, котра мала цілком науковий характер, редактор, а не цензор, власною рукою вырвав більше половини.

Тому то вечірка бдбулася приватним способом між ківською молодіжю. Розмова вшла про речі поважні, наукові, деклямовано і співано.

Подаю Вам тут гарний переклад одного Українця з російської поети Надсона: Друже мій, брате! потонувши в журині брате! Хто бн не був ти, не падай душею! Най неправда і омана стають скроз панувати Над залитою горем землею. Най розбитий лежить, поклятий святий идеал І тече невинная кров, — Вірши! приде пора це і згине Ваал І ще верне на землю любов.

Не в терновім вінку у неволі сумий, Не в кайданах з хрестом на плечах Прийде в мир вона в силі і славі своій З ясным слявом шаста в очах, І не буде на світ ні гора, ні зла, Ні безхрестних могил, ні рабів, Ні безкрай бди і безпросвітної сна, Ні меча, ні срамотних стовпів.

То мій друже не мрій, що приде вона Не даремна тільки надія, — Подивись: хоч неправда все дужча одна І темна нощ непрягойдна чорнє, — Мир не выдержит мук, вон потоне в такої Боротбі нерозумній у крові І знов побіде в молитві гарячій, палкій Очі, повні бдє сліз — до любові!

З Тернопілля.

[Выезд проф. Ол. Барвіньського з Тернопілля.]

Дня 4 н. ст. с. м. опустив Тернопіль щирій діятель на подільській Русі п. Олександр Барвіньський, переселяючись до Львова. Якою популярністю тнвнєс бн в Тернополі, найліпшим доказом стало се, що хотия выїзд его припав скорше, як того сподівалося, то для попрацання его збралася на дворці вся інтелігенція руска в такої громад, яко давно ми вкули не бачили. Не хило тут і громадскі селян, мшанів і молодежи, щоб попрощати доволтвного голову філія „Просвіти“ і Бурси. Кілька днів перед его выїздом выслала громада Глубочов до него поважне число своїх одиоручників, а в імєні читальні і громади попрощав проф. Барвіньського ядерно промовою честний господар Кривий, а співали з Глубочка бдспівали в квартеті „Многая літа“ і пісню „Я в чужині загубаю“. Мшане Тернопільці також привбули попрощати проф. Барвіньського так численно, що місяця в досыт просторій комант не стало, а в імєні их промовив краснорічно до бувшого предсідателя мшаньскон читальні і радного міста, котрий першій в сали рады мшаней по руски промовив, — п. П. Бекесевич, выказавши чувства, якй переймають мшанство для родні Барвіньського і як мшанство гордиться, що сив Подбля Русь любить і для неї жив. Другий то раз лучилося нам почути таку сиду руского з уст мшаньнина: раз при звійній інтерпеліяції п. М. Вацка до посла Єв. Черкаського, а тепер другій раз. П. Барвіньський уже бдзхав, а депутат неустанно з різних сел надходили, щоб розпачатися з тим, котрий не пожалував свого никлого здоровья і на кождій зивав сивнєс до читальні з бдчитами, заохочувати братів-селян до просвіты та науки і дати імь пзнати, що „в свій хат своя правда і сила і воля“.

Трогаютьм був вид в часі прашального вечера, урядженого „Рускою Бесідю“ в честь основателя єн і бувшого предсідателя. Тоастові бесіди єн. Кузьми і о. Стеф. Кобляньского, Ник. Свчянского і Игн. Левицького майже всім присутним слези з очей вытиснули. Кождій з нас чув і видів, що трагично організатора, якмь мало котра громада руска похвалитися може, трагично опікнуа молодежи, заступника руского в радї мшаньскій і повітовій, особу повну поваги, перед котрою і ворожі елементи голови склянали і не посміли гукати за небощком Борковским: „Niema Rusi!“ а противно, давалося чути: „Русина гідий поважа-

ня за-для их честности характеру і солідарности!“ В зумівне виправдати их проф. Барвіньський, абравши всю розсудну інтелігенцію руску до одиох хат, „Бесіди Рускою“, чим наглядно показав, що з нами числїтєсь треба, „хто мы є і чия мы діт!“.

Вкінці треба згадати о трогачомь виді при бдзвдї его з родиною, якй молодіж з Бурси рускою а учительскон прашала его з плачем, бо-ж бн був для неї ширим опікуном і проводником. Нині декотрі бувши питомці тих Бурс уже на становищах, а коли стаються видними діятелями в справах руских, то за се надежить дякувати их бущому проводникові.

Сего року мшється в обох Бурсах 50 питомців, тільки за мало нам выователїть сердечних. Справді, якєс сего року крива доля нас ту вхоплас! Нїкого не втаєм, тільки пращам! Ледав недавними часами попращали мы п. Льва Шеховича, незабаномь попращали ип. профессорів Петра Левицького, Андрія Чичкевича і Миколу Плешкевича, тепер знов профессорів Барвіньского і В. Юшкевича, — досить, що безнастанно ходимо на дворці когос из своих провозжати, а громада наша менша. Наві, дня 7 н. ст. падолиста, наша громада тннїтєсь з нагоди вїнчання дїачи всеповажаного сівтїанка Кузьми з п. Макухом, аскультантом судовым. Молодіть супроводжють доброжеланя бдє всіх тутешних Русинів. Середь суму то весела звістка.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

На вчерашнім засіданні рады державної предложив міністер суднізничия проект закона против легководно роздробляния грунтоів селяньских. Проект сей постановляе, що ті, котрі легководно роздробляють грунти, мають бути карані строгим арештом бдє одного до трох місяців і грошевою карою бдє 100 до 500 зр. а наколя-б то повторилося, то навть арештом до одного року або грошевою карою бдє 500 до 2000 зр. Так само можуть бути також карані посередники в таких справах як адвокаты, нотарі і приватні або авторизовані техники. Одак велася далше дебата над законом о спадковім подбїт грунтоів. По промовах генеральних бесідників, Адамеца против і Мадєйского за законом закрыто генеральну дебат а слдуюче засіданье назначено на пятницю.

На онгдашнім засіданні комісії войсковой заявили послы Бернрайтер і Промберт именем сполученої лівниці, що опозиція буде голосувати за законом войсковым, бо єсть тов гадки, що робити то для держави а не для правительства а проект згаданого закона уважае предложеньем спільного министерства войны обох половин держави а не предложеньем австрійского правительства. Видею отже, що сполучена лівниця не хоче раз при сїм законі розпочати борбу; о то і ходило австрійскому правительству а з то знов показуєсь, що і опозиція, коли потреба, уміє ити правительству на руку. Вчер знов давав міністер войны в той комісії якєс довгочаснї поясненя, котрі однакомь держаться дуже в тайні.

Знаючи в справі слдства катастрофи під Борками выдали вже свій суд. Всє они годяться в тім, що причиною катастрофы була: зла будова дороги, скоро їзди і нерівний тгяр нагонів, в наслдк чого одиї возы, лекші, осталєсь на насипі, а другі тяжші, поспадали. Мїсце катастрофы вже очинено а під розбитками найдено ще части тіла погибших там людей. Мїще між Таранькою а Борками, якй колиб призначе на катастрофу. В суботу вечером выхав там одиї поїзд на другій, при чомь покарїчало двоєх людей.

„Гражданин“ доносить, що міністер комуникацій, Посєіт, подав до димсіа і одержав єн, але устунити доперва дня 29 с. м., коли слдство в справі катастрофы бдє вже зовсім закончене. Вість о той димсіа офіціально однакомь не потверджуєсь.

Привочний хирург царскій, Гирш, доносить до „Deutsche Pstbr. Ztg.“, що вел. кн. Ксенія покарїчлася підчас катастрофы до сьї звано в руки а вел. кн. Юрій має дѣ раны в плечах.

„Новості“ подають обширній вїстї тайноб договорів італійско-англійськїх і наводять навть дословно урядові телеграмы высланий в той справі між Римом і Лондоном а також заявленє капитана Ломбарда, що селбш Англія збодула Нубію, то Англія за згодою Нїмеччаны прирєкла Італію Триполіє і Туниє, котрі бдє одобрано Францію Договорі італійско-англійскій має бути частю тайного договору англійско-нїмечкого, в котрім єсть докладно означене становище, якє заняла-б вождя держава на случай европейской войны.

З Петербурга доносить до газет нїмечких, що правительство прїстунити незадолго до реорганізації інституцій в Финляндіи в дусь русифікаційномь. Губернаторомь Финляндіи має стати князь Дондуков-Корсаков.

„Tarik“, офіціальный органь Порты, бднєсь рїшучо справу евакуації Єгипту. Окупация Англія, бдє сєй газети, єсть причиною анархї в Судані і ворожобі Магдіого, а все то єсть ознакою протесту против нахождения Англіяцїв. Непорядки устануть, коли войска англійскї опустят Кайро і Александрію. Евакуация єсть конечно не лише з вгледу на договоры і право міжнародне, але єть-дєсь бн причиною помирення Англіи з Фран-

цією. Доки Сальсбери проводить, розуміється, нема і гадки о евакуації, але так довго будуть удержуватись злі односини між Англією і Туреччиною.

Великий везир мав заявити агенту болгарському Вулковичеві, що князь Фердинанд на дармо вибрався-би до Константинополя, бо султан не прийняв-би его.

Презесъ соборія болгарского, Тончевъ, подавъ до вѣдомости послѣдъ д. 9 с. м. одповѣдь князя на адресу, узавлену соборіємъ. Князь подякував за желаніе соборія робити для добра краю и высказавъ надію, що слова высказані въ адресъ будутъ порукою мира и порядку въ краю.

На тѣмъ засѣданію прийшло до конфлікту міжъ президентомъ министерства а оппозицію. Тончевъ подавъ до вѣдомости послѣдъ дозову суду въ Раговѣ, чтобы можна судово потягати до одвѣчальности посла оппозиціонного, Ангелова. Стамболовъ заявивъ, що сего не треба дозволити збъзгляду на ненарушимість посольску, тамъ болше, що се посолъ оппозиціонна меншости. Тодѣ проводиръ оппозиціи Тачевъ выступивъ противъ того, чтобы лишь опонувати министрови. На се заявивъ Стамболовъ, що такі послы оппозиціи, якъ Тачевъ лише заваджають въ парламентъ и тому выкидають ихъ мовъ неогтрѣбный баластъ зъ корабля. Мову Стамболова прийняли оплесками. При голосованні показалося, що оппозиція числять лише 30 голосѣвъ.

НОВИНКИ.

— Филипъ руского Товариства педагогичного въ Ширци устроює въ честь 40-лѣтнього панования цѣсаря Франца-Иосифа вокально-музыкальній вечерокъ дня 19 н. ст. падолиста въ давній сали казино-вой. Програма вечера слѣдуюча: 1. Вступне слово. 2. Многая лѣта, хоръ. 3. Кантата, хоръ. 4. Figaro's Hochzeit, увертюра зъ Мозарта, бдограу на скрипцѣ и фортепіанѣ пп. Г. и Д. 5. Осѣнь, хоръ. 6. Однѣтъ. 7. Menuetto-Allegretto, дуєтъ на двѣ скрипки, п. Г. и Д. 8. Гуляи, хоръ. 9. Египаи, дуєтъ на скрипку и фортепіанѣ, пп. Г. и Д. 10. Иванъ зъ Путилова, хоръ. 11. Закувала та сина зозуля, хоръ. 12. Прощальне слово. По вечерку наступитъ спѣльна забава. — Вступъ одъ особы 1 зр. Вилетъ родинный на три особы 2 зр. Великі добровольні надатки принимаєся зъ вдячностію. Чистый дохѣдъ назначенный на буреу учительску св. Николая у Львовѣ. — Початокъ вечера точно о 7 годній вечеромъ.

— Виреосъ митроп. Сильвестеръ повернувъ вчера зъ Унева до Львова.

— Просьба до головного команданта 6го нпр. Высокости кн. Виртембергского. Вчера д. 13 с. м. выслано збъ Львова домѣвъ 1.200 мужа зъ золотѣвского и тернопольского регименту, котрі тутъ вырвалися въ стрѣляню зъ ручницъ Малихера. Они прибули на дворець „Подзамче“ о 9½ годины вечеромъ въ старыхъ лѣтнихъ китляхъ и дѣржавыхъ вытертыхъ плащахъ (бо одѣжъ свою цивильну по лишили въ магазинахъ въ Золочевѣ и Тернополи) и чекали на поѣздѣ, трасячись одъ студени. Шефъ стациі робивъ, що було можна, для помѣщеня ихъ въ салихъ дворца; та годъ бо въхъ помѣстити и огрѣти. О годній 12½ т. е. въ означенѣмъ часѣ рушивъ поѣздъ, а зарядъ желѣзницѣ Карола-Людовика розмѣтивъ, зъ огляду на 10 степенѣвъ морозу, жовѣрѣвъ въ osobowychъ, однакъ не отопленихъ вагонахъ. Люде звонили зубами и плакали одъ стужи. Непонятна намъ та строга беззглядиность войсковыхъ властей. Коли конѣ транспортується, то бачимо велику дѣбальсть. А жовѣры прецѣнь назначеніи стати колѣсь проти ворога и боронити бѣгичи! Хиба нема вже у Львовѣ въ магазинахъ войсковыхъ лѣтнихъ збъ 600 коѣвъ, що ними конѣ въ дорожѣ прикрывають, чтобы охоронити тыхъ сыновѣ бѣгичи одъ хоробы або и смерти? Чи не мѣгъ командантъ транспорту обчислити часть, которого треба до ходу зъ касарнѣ на дворець, чтобы люде черезъ три години не мерзли на морозѣ? Урашаємо якъ найсердечнѣйше великодушного и гуманного головного команданта Галичины 6го нпр. Вис. кн. Виртемберга, взглянути въ тую справу, бо якъ зауваємо, транспорты тѣ же не скѣпочи.

— Посвященіе прекрасной мурованой церкви въ Рожджаловѣ одбулося дня 9 н. ст. с. м. Впр. деканъ о. Юосъ совершивъ чинъ посвященія при участіи численно збѣранныхъ отцѣвъ духовныхъ, а на соборной службѣ Божой выголосивъ о. Курбасъ одушевляющую проповѣдь до заповнявочного церкви народу. Нотуємо сей фактъ тымъ бодраднѣйше, що Рожджаловѣ мали великі перепоны зъ стороны бунного ц. к. намѣстника, закимъ выжурвали собѣ церкву побѣла прекрасного плану архитекта п. Гавришкевича, и только невинципимъ заходамъ ревного пароха Рожджалова о. М. Фолака удалося тѣ перепоны перебороти и дѣло укѣнчити. Одно только лишаєся ще до полагожденія, а властиво до усуненія, т. е. туй била церква розпиралоу-ся стару коршму; вѣсь однакъ надѣя, що благородный коляторъ церкви гр. Четнеръ поведетъ коршму перенести на нше мѣсце. При нагодѣ посвященія церкви посвятить Впр. о. Юосъ такожъ и великій, 9 стѣпъ высокій образъ К. Н. Устѣяновича, представляющій Пресвяту Дѣву на облакахъ окружену рускими святыми и угодиными Божиими.

— Въ Пѣдечарахъ, пов. товмацкого, побудовала громада нову школу, выданыи 3000 зр. кромѣ датковъ правныхъ общару двѣрского а заомогн зъ фондѣвъ окружной рады школьнѣ. Дня 11 н. ст. падолиста посвятить сю нову школу о. І. Ильницькій, мѣщевый парохъ, въ присутности великого числа селянъ. По промовѣ, въ котрой було высказано признаніе такъ дѣбало о просвѣту громады и еи начальника Вас. Лицуна, та по одѣвѣванію многодѣтства цѣсареви и иншимъ добродѣямъ школы, розбѣйши въ домѣвъ. Теперъ повинні громадяне посылати численно дѣтей до школы, а п. Марія Пахъ, учителька, ревно бѣдається ономъ обовязкамъ.

(+) „Червоный Револьверъ“ умѣстивъ бувъ въ ч. 120 збъ 15 (27) жовтня с. р., своимъ звичаемъ, памфлетъ на высоко-поважаного профессора университета д-ра Омелина Огоновского. Навязуючи до того, що д-ръ Ом. Огоновскій приступивъ до печатанія своєю Граматикѣ руского языка, — „Червоный Револьверъ“, не бачивши ще нѣ одного листка той Граматикѣ и незнаючи аюю она буде, уже высказавъ свой судъ: що д-ръ Огоновскій, хотъ и аки має „глубокіи факховыи знанія“, написавъ свою Граматикѣ, чтобы осмѣшити общій русскій языкъ и омерзѣти его самымъ же русскимъ жителямъ Галичины, бо бѣтъ есть „поклонникомъ а радше орудіемъ“ такой вже политической системы. А дальше каже: „Оно впрочемъ иначе быти не можетъ. Вѣдь же лишь тѣмъ путемъ доходитъ у насъ сегодня до высокыхъ становницъ и до выгодного материального быта, къ которому не мало причиняется хотя бы Personalizulage въ высотѣ 600 зр. въ годъ. За такую кажется цѣну а быти можетъ и за обѣщаніе якой небудь добавки, составлена вѣротно и печатаемая въ настоящую пору Граматика.“ Треба вже не мати нѣ дробки чести, чтобы црѣсь подобно написати! „Червоный Револьверъ“ — прецѣнь написавъ! У Львовѣ, а надѣмось и на провинциі, у каждого честного чоловіка, хто прочитавъ тую огидну, побду инсинуацію, на чоловіка котрый есть взѣрцемъ честноты характеру и патриотизму руского, — у каждого, кажемо честного чоловіка акихъ-бы бѣтъ бувъ пересвѣдченъ, инсинуація та вызвала крайне обуреніе. Д-ръ Ом. Огоновскій одержавъ вправдѣ одъ 6го Вал. цѣсаря личный додатокъ 600 зр., але зъ того титулу, що бѣтъ есть сеніоромъ, найстаршимъ профессоромъ факультету философичного а се есть звичаемъ и можна сказати сталося вже правомъ, що сеніоръ на каждомъ университетѣ австрійскѣмъ достає личный додатокъ. А яка звязъ мѣжъ тымъ додаткомъ а Граматикою, котру д-ръ Ом. Огоновскій укладавъ одъ довшихъ лѣтъ и котра була затверждена до друку, заки ще д-ръ Огоновскій одержавъ личный додатокъ, — на се може одѣвѣтити собѣ каждый честный чоловікъ. Д-ръ Ом. Огоновскій естерѣвъ богато калюмній „Червоного Револьвера“, выходячи зъ той засады, що, мовлявъ, „еще бреше вѣтеръ несе“, але сымъ разомъ высокопозажанный профессоръ згодився уже, на натискъ прилюдной гадки, вынести справу передъ судъ присяжныхъ. Пронюхавъ се „неустрашимый“ — пота bene лише до писанія памфлетѣвъ — „Червоный Револьверъ“ и у вчерашнемъ (127) числѣ, якъ то кажутъ, „одгавкавъ“ клевету, чтобы не пойти, якъ за клевету на пок. поэта Федьковича, на складъ до „Ивановой хаты“. Отже жъ въ 127 ч. уже пише: „Каждый изъ профессоровъ... получаєтъ такъ зов. Personalizulage, затѣмъ и д-ръ Ом. Огоновскій получилъ въ послѣднихъ дняхъ личную добавку лишь на томъ одномъ основаніи. Фактъ сей констатируемъ для того, что въ одномъ изъ предыдущихъ номерѣвъ нашей газеты выражено было подозрѣніе, будто-бы д-ръ Ом. Огоновскій получилъ личную добавку за составленіе новой русской грамматики въ украинно-фильскомъ направленіи... Одно дѣло не стоитъ же другимъ въ нѣкой связи. Д-ръ Огоновскій, аю одинъ изъ старшихъ профессоровъ философического факультета, долженъ былъ давно уже ту добавку получить, однако надѣленъ нею только въ последнее время, а то вслѣдствіе кончины проф. Венцлевского.“ По тѣмъ заявлено, здѣсь намъ, лучшей сатиофакци д-ръ Ом. Огоновскій не одержавъ-бы и одъ вердикту судѣй присяжныхъ! — Хто читаетъ „Червоного Револьвера“, той знає, що бѣтъ въ каждомъ числѣ повный подобный памфлетѣвъ и клеветъ, а наша часописъ то вже обавну має ласку у „Револьвера“, що ницѣ еи на всѣ а всѣ боки: нема вже, здѣсь, нѣякого политичного злочинства, о котрѣ-бы „Револьверъ“ насъ не помовивъ. Та мы на всѣ его клеветы глядимо зъ стоичнымъ спокоємъ, будучи того пересвѣдченія, что бѣтъ на тую хоробу якъ-разъ згине, такъ само якъ покійне „Слово“, бо мѣжъ публикою рускою прецѣнь ставати-ме что-разъ менше людей и обмеженыхъ умомъ и любующихся въ скандалахъ, котрымъ „Червоный Револьверъ“ може смакувати. Хто розумнѣйшій и бодай трохи має совѣсти — прецѣнь наковѣнъ збидити собѣ гадъ и калъ той газеты. Се наше пересвѣдченіе и длатого мы навѣтъ не полемизуємо зъ органомъ п. Маркова. Мы зовсѣмъ спокойно приймаємо навѣтъ остатну его клевету въ тѣмъ самѣмъ числѣ „Червоного Револьвера“, де бѣтъ одкикуе свою клевету на д-ра Ом. Огоновского, а де въ посмертній згадѣ про о. Качалу пише, що мовѣ-то стабѣ пок. о. Стефана, въ котрыхъ бѣтъ рѣшучо и konsekventно выступавъ противъ Бунтовъ и Эмартыхъстанцѣвъ и обстававъ за автономію руской церкви, „не были польской газетѣ зъ русскими буквами (то нѣбы Дѣла) а руку, однако Качалъ не могла она отказать, такъ якъ потерявши его правотвенную поддержку, она могла легко розоблачити передъ публикою свои укрытыи тенденціи. Со смертію Качалы важность нашихъ церковныхъ дѣлъ въ политикѣ уступитъ въ польской газетѣ зъ русскими буквами на вторій планъ, такъ якъ общеизвѣстно, що призначенія важности церкви и обряда не можно требовати отъ тѣхъ, котрымъ величаютъ себе либералами и безконфесійными“. Отже якъ кажемо, навѣтъ такой побді инсинуаціи насъ не гѣвѣзати, бо знаємо, що походятъ одъ „Червоного Револьвера“, котрый якъ рыба безъ воды, не може дыхати безъ клеветы. А клеветы тѣ, якъ дои намъ не пошкдили, такъ и на будущее не пошкдиатъ: хто прочитавъ бодай колька чиселъ „Дѣла“ — той знати буде, якъ судати всѣ побді противъ него ятрыни людей зъ мѣдяными чолами!

— Цѣсарскій стипендіи. Для политехникѣ у Львовѣ и въ Грацу вызначивъ цѣсаръ на сей рѣдъ школьнѣй по одѣй стипендіи въ кыотъ 300 зр. въ золотѣ. Поданя вносити можна до 10 грудня с. р. до „K. k. General Direction der kaiserlichen Fonds in Wien (Hofburg)“.

— Русины въ Америцѣ почали складати жертвы на погорѣльцѣвъ въ старѣмъ краю. На разѣ збѣравъ п. Руданичъ, агентъ „Америци“ въ Кингстонѣ, шѣсть долларѣвъ.

— Мѣска рада Станиславова порѣшила основати фондацию въ честь цѣсарского юбилею на подѣмоу подунавскихъ мешканцѣвъ громады Стани-

славава. Що року будутъ роздѣлювати по 75 зр. мѣжъ чотирѣхъ бѣдныхъ, до работы не способныхъ, мѣжъ двохъ христіанъ и двохъ жидѣвъ. Уже сего року роздѣлять по разѣ першій сѣю подѣмоу а убѣгающі-ся мають до 20 падолиста внести: метрику, свѣдоцтво убожества и принадлежности до громады.

— Першій жертвы зими. Въ лѣсѣ коло Немирова найшли замерзле тѣло селянина Федька Юлака зъ Шенцѣвъ. — На поляхъ Тярия въ волосок, пов. сяноцкого, замерзъ селянинъ Михайло Лайковъ зъ Голускова, зблукавшись подчасъ снѣжнои метелицѣ.

— Стациі телеграфичній отворено на стацияхъ желѣзничныхъ: въ Журавицѣ, Мѣльцѣ, Тарпобжегу и Розвадовѣ, зъ ограниченою службою денною.

— Намѣстникъ гр. Бадені мавъ зарядити, чтобы ему всѣ акты, якъ выхѣдѣтъ зъ красвон рады школьнѣй, предлагали до власной апробаты. — Вчера бувъ п. намѣстникъ въ бюрахъ ц. к. дирекціи доменъ и лѣсовъ и розвѣдувався у директора п. Глянца о цѣлѣмъ устроєніи сего уряду администраціонного.

— Огнѣ. Въ Горбачахъ, пов. львовского, погорѣла двѣ убоженей господарства; догадуються, що огонь бувъ подложный. — На обшарѣ двѣрскихъ въ Угеряхъ гринявскихъ, пов. рудецкого, погорѣло колька будинковъ господарскихъ зъ припасами збѣжа, вартости 11.000 зр.

— Бисмаркъ — докторомъ богословія. До численныхъ одзнакъ почестныхъ Бисмарка долучилась еще одна: университетъ въ Гессенѣ, въ высшій Гессей, именувавъ дня 10 с. м. яко въ день уродины Лютра, князя Бисмарка докторомъ богословія.

— На Ортерѣ не стане обванскъ, бо министерство одкинуло одкинѣ комитету, а затвердило вповнѣ рѣшеня намѣстничтва и старосты збъ взгляду на безпеченство житя робѣтничѣвъ.

— Въ Пенкѣ, въ палатѣ хиньского цѣсаря, одбулося недавно велике торжество при нагодѣ выбору будучихъ жѣнокъ цѣсарскихъ. Явились донкѣ найзнатѣйшихъ родинъ аристократическихъ и мати цѣсаря почала выбирати зъ-помѣжъ нихъ жѣнку для сына. Всѣхъ кандидатокъ було 115 а выбрано зъ нихъ 6 панночекъ на жены першон класы а 20 на жены другон класы. Цѣсаръ числять теперъ 17 лѣтъ жытя.

— Про американскій фармы и закладаніе колыоній господарскихъ такъ пише „Америка“ въ послѣднемъ числѣ: Передъ колѣкнати роками тѣ, що прийшли до Америки и хотѣли осясти на фармахъ, доставали одъ разу землю за дармо по 40, 80 або и 160 акрѣвъ (ас-крѣвъ має 40½ ара, с. е. меншій одъ нашего морга; сѣмъ акрѣвъ выйде на нашихъ 5 моргѣвъ). То бувъ такъ званный гоместейдъ и той, що достававъ такую землю, мусѣвъ побудовати собѣ яку хату и обробити бодай кусникъ зъ того поля, а по пяти лѣтахъ вся та земля становалась его власностію. Ше передъ пару роками можна було достати добру землю за дармо и днесь же лишилося трохи той землѣ, але що лѣпшу то позабравли, а той, що лишался, нѣхто не хоче брати. Въ Пенсильвеніи (де нашъ Русины громадно проживають) набували землю або за дармо або одъ одного до двохъ талларѣвъ за акръ, а днесь въ Честерѣ Канті або коло Филадельфи и въ Нью-Йоркѣ Стейтъ не купити акра нѣ за двѣста талларѣвъ. Нынѣ одъ приватныхъ особъ фарму не годенъ купити, хиба заплатити ему понадъ вартѣсть. Чимъ эмиграція збѣльшася, тымъ грунтъ дорожѣе и по колѣкнати лѣтахъ буде то само зъ землею въ Сполученыхъ державахъ, що и въ старѣмъ краю. Нынѣ же великі обширы землѣ лежать обломѣмъ въ державѣ Миннесота, де чорноземъ и степы, та въ Висконсианѣ, де майже така сама земля, лишь покрыта деревьями другою класы, котрой можна ужити до будовы. Въ Миннесота коштує акръ одъ сѣмъ до десяти талларѣвъ, а въ Висконсианѣ одъ трехъ до сѣмъ талларѣвъ. „Америка“ бѣдакъ промываетъ до тамошныхъ Русинѣвъ, що же найлѣпше имъ куповати землю зъ зложеного гроша, бо хто поробитъ на тѣмъ грунтѣ только рѣкъ, то буде мѣгъ одиродати за два разы болше, якъ самъ заплативъ. До теперъ зголосилося только двѣхъ, що мають охоту куповати фармы, а коли-бы до весны зголосилося еще бѣсьохъ, то побѣхали-бы разомъ зъ о. Волянскимъ и урадили, чи брати степову землю въ Миннесота, чи лѣснѣсту въ Висконсианѣ.

— Новый хлѣбъ. „Berl. Tageblatt“ мѣститъ розвѣдку д-ра Г. Бракебуша о тѣмъ, що муку до печеня хлѣба можна робити зъ бульбы и что така мука заступитъ цѣлкомъ муку житну. Одакъ обично д-ръ Бракебушъ, що рѣла засажена бульбою може два разы болше людей выживити якъ рѣла засѣяна житомъ и еси-бъ Нѣмеччина завела у себе такую зѣбну, то вже не треба было-бы сироваджувати збѣжа зъ заграницѣ. Выробляти муку зъ бульбы, не тяжко. Розтираєся бульбу и переполокуєся трохи водою, бѣдакъ ту масу кропнѣтьсѣя отомѣмъ та сушитѣся. Чтобы вытворити декотринѣ и дукоръ, потрібніи части складовѣ при печеніи, огрѣвѣсь ту масу до 110° Цельсия. Масу ту мелєся звычайно, а дупина бульбы оддѣляєся мовъ отрубы. Въ бульбяній муцѣ менше есть рѣстинного бѣлка, але за то при мѣшеніи тѣста даєся розпучене молоко. Смакъ бульбы цѣлкомъ тратиться въ наслѣдокъ полоканя водою. Д-ръ Бракебушъ обчислює, что зъ побѣверта сотнара сыроной бульбы достаєся сотнарь муки бульбяной и что при теперѣшней цѣнѣ бульбы коштувавъ бы сей сотнарь муки 4-5 марки (2-70 зр.) Чи се дасться примѣнити практично, покажутъ пробы.

— Скрытоубѣства въ Лондонѣ не притихли. Сими днями найшли знову тѣло молодой женщины въ еи помешканіи страшно покарѣчене. Голова была одрѣзана, живѣтъ розпореный а всѣ внутренности выкинены. Полиція почала слѣдити, численній агенты зъ псами кинулись по улицяхъ Лондону зъ злочинцемъ, але дарма, не можна було нѣхого выкрыти. Шефъ полиціи лондонской мавъ одержати димисию въ наслѣдокъ сего послѣднего случая мордетова.

— Выставу котѣвъ отворено сими днями въ Лондонѣ. Выставлено 525 котѣвъ. Подобный выставки можливѣ хиба въ Англіи, де часто платятъ за kota 20 до 50 фунтовъ штерлинговъ, а навѣтъ лучилосъ, что за одного kota заплативъ акийсь

придурковатый лордъ 2000 фунтовъ. Мабуть выстасы и ювилѣ кончатъ XIX столѣтьє!

— Зъ Перемышля одержали мы слѣдуюче письмо: „Въ корреспонденціи изъ Перемышля напечатано въ „Дѣлѣ“ ч. 227 збъ дня 12 (24) Жовтня 1888 сказано, що оденъ изъ членѣвъ капитулы, а то В. Л. не подписаль петиціи Русинѣвъ о отвореніи класы приготавлиющей и самостояной 4-классовой школы народнои съ рускимъ языкомъ выкладовымъ. Нынѣшнымъ освѣдчаю, что я речену петицію подписаль. О. В. Л. членъ капитулы перемышской. Прошу ласкавѣйше приняти освѣдченіе моего почтенія — Венедиктъ Литинскій деканъ капитулы. (Дивусъ насъ дуже се спростованіе въ виду того, что нашъ дописуватель зъ Перемышля навѣтъ навѣтъ дословне заявленіе о. В. Л. — Прим. Ред.)

— Дрѣбні вѣсти. Въ Тернополи одобрѣвъ собѣ житѣ Гиль Шперлингъ, гандляръ коней, котрый нездужавъ одъ довшого часу на ипохондрію. — Въ Питербургѣ, въ пѣвнѣной Америцѣ, въ копаньныхъ угля лучилась дня 10 с. м. екопловѣ газѣвъ, въ наслѣдокъ чого засыпало 160 робѣтничѣвъ; побѣоуются, что всѣ нещасливѣ погибли. — Въ Загѣрю, пов. рогатинского, застрѣлился зъ дубельтѣвкѣ 14-лѣтний хлопецъ, Леопольдъ Шеневскій. На картонцѣ выписавъ, что убивася зъ власной волѣ.

Надѣслане.

Маліи причины, великий наслѣдїи.

Тому що околиця не була дуже интересуючою, сперѣ я ся въ кутку вагону желѣзницѣ и дрѣмавъ, не беручи въ нѣчѣмъ участи. На найблизшій стациі одержавъ я товариство, бо мою цѣлу увагу занявъ сейчасъ селянинъ на поглядъ хитрый, котрый вступивъ до мене зъ своимъ билетомъ третон класы за-дѣля переповненія. Коли перша несмѣлость его минула и гаванна, котре я ему давъ, сильно вывѣтрѣло, запытувавъ бѣтъ мене богато, на що я очевидно дуже охотно одповѣдавъ. Коли бѣтъ побачивъ клѣщѣ запытавъ, до чого они суть. Я обяснивъ ему ихъ цѣль, але бѣтъ кивавъ недовѣрчиво головою и сказавъ: „Нѣ, нѣ, мой пане, я дамъ Вамъ радо на всю вѣру, але на се нѣ, что якъ потягну сѣю подѣйму, въ колькохъ минутахъ сей дикий гукивий поѣздъ стане“.

Богато есть подобныхъ до сего доброго селянина, котрі не доверчиво киваютъ головою, коли якесь прѣсте средство має выдати великі наслѣдїи. Такъ на прикладъ майже всѣ лѣкарѣ сказали, что Брайта хороба нирѣкъ есть невылѣчима, бо медицинѣму факультетови бракує на се одповѣдного лѣку. Але не всѣ лѣкарѣ суть того погляду, а еси докторъ медицинѣ, котрый самъ терпѣвъ на хоробу нирѣкъ Брайта поручає на сѣю такъ безбѣпечну недугу лѣкъ, то нѣхто не повиненъ болше сумнѣватисѣя о его силѣ лѣчничѣй. Д-ръ Евд. Гирзель-Гирлиманъ, котрый одъ 1½ року слабувавъ на хроничну хоробу нирѣкъ Брайта, приписує свое полѣшненіе едино лише Варнера Safe Cure, котре средство можна достати за цѣну 2 зр. одъ фляшки майже у всѣхъ антикахъ. Брошурѣ выслася даромъ и оплатно, треба адресувати: H. H. Warner & Co. in Presburg.

Для глухихъ. — Дуже цѣкаву росправу, оббѣмляющую 132 сторони, иллюстривану, про глухоту и шумъ въ ухахъ и ихъ лѣченіе безъ нерешкоды въ занятіи посылаетъ за 10 кр. оплатно J. H. N. cholson, Wien IX. Kollingasse 4. 2476 24—52

— Археологично-библиографична выставка Старопиттѣйского Института отворена щоденно одъ годины 10. рано до год. 3. по полудни. Вступъ 20 кр. одъ особы зъ вынимоу суботы; въ суботу вступъ 40 кр.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдень 14 падолиста. Урядова газета оголосила санкціонованный законъ о амортизації довгу державного. — Вѣсть, что Россія затыгнула позичку, выкликала тутъ занепокоєніе, позаякъ всѣ тутъ доказуютъ, что есть то позичка на цѣли военны.

Берлинъ 14 падолиста. Повѣурядова праса выступила дуже остро противъ російской позички, а „Post“ остерѣгає Нѣмцѣвъ, не купувати російскихъ валютѣвъ, нехай ангажуются самѣ Французы. Въ наслѣдокъ такового выступленія повѣофициальной прасы спали російскій валютѣры о 3 марки.

Парижъ 14 падолиста. Гѣбле заявивъ въ палатѣ послѣвъ, что зъ одной стороны Франція не грозитъ нѣкому, а зъ другой есть досыть сильна и не потребує бояться напасти. Привнительство зѣумѣе удержати повагу державы але и має на оцѣ потребу мира для неи.

Букарешть 14 падолиста. Бѣсѣда престольна констатуетъ дружній односини всѣхъ болшихъ державъ до Румуніи якъ такожъ щирѣ дружбу мѣжъ сусѣдными державами на Балканѣ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. А. Р. въ Милинцяхъ. Що робити зъ 30 кр., что торѣкъ присланныи на „Земекій рай“? — Воч. М. Ч. въ Верхобужі. Ше 1 зр. за конецъ поѣвѣсти „Вина и кара“. — Воч. С. Н. въ Ковальцѣ. Ше 2 зр. — Вп. О. В. въ Вѣдин. Дуже просимо. — Воч. І. Г. въ Яблон Ше 8 зр. — Воч. В. Ч. въ Пицатинцяхъ. 1-70 зр. на „Исторію Литературы“ передали мы ще 26/9 до Товариства имени Шевченка.

Надѣслане.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ
порукає 2460 228—?

препараты зъ гумы и выробы кавчуков для потребъ хирургическихъ и иншихъ подобныхъ.

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Библиотека найзнамен. повістей“ виходить вівторком, а вівторком і п'ятницю на переміну разом з Ділом.

Предплата на мінерати приймають: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника 11, і Вогорізу ул. Кар. Людекса 9. У Відні: Haasenstein & Vogler, Wallischgasse, 10; M. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mome; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelik I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті: M. Haasenstein & Vogler, G. L. Danne & Co.

Предплата на „Діло“ і належність за мінерати платити у Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Заграниччю: на цілий рік . . . 18 ар. на пів року . . . 9 ар. на чверть року . . . 450 ар. на місяць . . . 150 ар.

У Львові: на цілий рік . . . 16 ар. на пів року . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 135 ар.

Реклація, Адміністрація і Експедиція під ч. 3р ул. Баторія. — Рукописи зберігаються лише на попереднє застереження. — Реклація неоплачується, крім однієї сторінки, за яку виставляється 8 ар. в. в. Оголошення приймаються по ціні 6 ар. однієї сторінки, за яку виставляється 8 ар. в. в. Надбавка за 20 ар. в. в. Подяки числяться по 10 ар. однієї сторінки.

З дня 1 (13) жовтня почався новий чвертьрічний видавничий „Діла“ з „Библиотекою найзнамен. повістей“. Просимо П. Т. Предплатників, щоб зволити якнайшкороше прислати заборгованості і предплату.

Союз молоді-Чехів з Русинами

В раді державній, проєктований останнім часом молоді-Чехами, викликав серед старі-Чехів есрашний крик. В союзі тоді бачуть старі-Чехи таку небезпечність, що вона може перевернути ціле нинішнє положення в парламенті австрійському, бо коли б прийшло до такого союзу, Поляки готові покинути Чехів і перейти на ліву.

Орган старі-Чехів „Hlas Naroda“ приїхав нам нині цікаву статтю вступну на той темат.

„Ми донесли перед кількома днями — пише „Hlas Naroda“ — що бейм послів молоді-Чехів хоче з чотирма послами Русинами основати „Клуб славянський“. Чи потрібно аж доказу, щоб зрозуміти, що не можна-б вже легкодушно грішити против славянської солідарності, як тою спільною, вдуманою без огляду на єї наслідки?

Клуб польскій своїми 56 голосами рішав о вбій, що ми Чехи досягнули; клуб Гогенварта, котрого тримаються Словенці і Хорвати, числить 34 голосів, а на них ми певно можемо покласти; клуб 19 німецьких консервативів остає в долянім союзі з правницю; наконці 56 членів чеського клубу, — отже разом 165 голосів молоді-Чехи відкидають, а убагачаються о солідарності з 4-ма голосами послів руского клубу!

Не питаємо, чи при помочі тих 4-х голосів можна добути більше, як з цілою правницю, — ми, без огляду вже на ту о-грозну нерівність сил, питаємо: чи можуть молоді-Чехи союз з Русинами самі собою уважати здоровим і природним, аніж з Польками і Словенцями?

Сібр польско-рускій єсть бо-лючою точкою в політиці австрійського Славянства. Кожний ширій Славянський горяч сожальє над тим, але за-для нинішньої тяжкої боротьби з німецькою гегемонією жаден не може в сібр той вдатися і розбивати союз Поляків з Чехами, Словенцями і Хорватами, незважаючи на змагання поміра між галицями Славянами, з чого вийшло-б тільки зруйнування всіх нинішніх відносин парламентарних.

Знаємо прайке положення Русинів, але й знаємо, що ми не можемо марно помагати, коли не хочемо підкопати землі собі самим під ногами. Поляки при розгарті своєї домашньої боротьби природно можуть домогатися бід чеських послів, щоб она в тих їх внутрішніх справах крайових держалися нейтрально, поки хочат мати в них доляних союзників. Що-ж б отже мав зна-

чити союз молоді-Чехів з руськими послами? Яну виводить війни Полякам, а з ними і цілої правниці. Молоді-Чехам послам мав йти попереднє все о добро власного народу, а не о моральну підпору інших Славян на шкоду нашу, — а чи не покладають молоді-Чехи послы на підпору лівниці: Пленерів, Гербертів, Вайтлофів і Гайлсбертів? Чи дається знайти розумна причина такого вызвання Поляків в пору, коли Пленер з Вайтлофом убагачаються о їх приязнь?

Д-р Едвард Грегр своїм союзом з Русинами зробив-б — krok do tmy!

Повисши слова висказують дуже багато. Они показують, як сумно стоять справи Славян в Австрії і як по жидівськи мусять поводити деякі Славяне „солідарність славянську“. Всею тому виний ненормальний відносини польско-рускі в Галичині. Гегемонія Поляків над Русинами — то та рана на організмі, не тільки славянському але і австрійському, без вицвіта котрої не можна надіятися здорових відносин нині серед Славян, нн в загаль серед народів в Австрії.

Рада державна.

259 засідань з дня 12 падолиста 1888.

Министер Дунаевскій заявив на інтерпеляцію пос. Веселього, длячого пояснення до нових нормальних сахарометрів видано лише в німецькій мові, що видає ще дня 26 цвітня 1888 розпорядження, щоб ті пояснення видано також в всіх мовах крайових; на інтерпеляцію пос. Тавше і товаришів, жалуючих-ся, що за мало єсть монети піврейцарових, що монетарія одержала вже прайоручення вибити нових піврейцарів на 6000 зр., а вкідна на інтерпеляцію пос. Врбца в справі піднята повочка кас задаткових поручень нечленами дотичних товариств задаткових під податок заробковий, що розпорядження з 15 жовтня 1888 робить різницю між поручкою в властивості єї характеру (по мысли §. 1346 з. ц.), а поміж такою поручкою, де ручатель єсть властиво спільником (§. 1347 з. ц.). Перша поручка не позбавляє товариства польг податкових, коли тимчасом друга містить в собі вже фактичне розширення діяльності товариства і на членів і длятого вже не може оправдувати тих польг в оподаткованні, які подають закони з огляду на членів.

Оттак приступлено до дальших дебати над законом о праві насліддя при хлопських снадщинах.

Пос. Мильнер полемизуючи з Тирком підійняв, що поміж всіх несприхлих обставин положення селян нині єсть менше некористне, як було давнійше, заперечав також агадку Тирка про розпанованні галицьких Жидів, котрі, як казав Тирк, розрослися в Галичині так, що творять 80% всен ґрунтової власності. Бесідник не єсть за проєктом, бо бн обмежує

особисту свободу дїланя, бн волів-б заводити хлопскі сеньорати або юніорати, залежні бд свободної волі, а не обмежаючи єї.

Пос. Штайнвендер стараєс віддати головних постановлені до-д селянського права наслідства в руки крайових соймів оправдати поглядом, що аграрний відносини не єсть в всіх краях однакові, отже не можуть бути однаково всіюди нормовані. Обговорюючи відносини селянства, уважає їх бесідник так поганими, що в недовзі треба буде прибгати до надзвичайних средств і давати селянам грошей підмоги. Стан той настунав в наслідок великого зниження цін зббжа. В р. 1873 плачено в червні за корець пшениці 18 ар. 50 кр., а нині платять за него 8 ар. Так само упала в цін худоба. В р. 1882 плачено за снопарь ваги худоби на зарізь 40 ар., а нині платять 20—25 ар. На рільника упало все, податки, платня робітника, тягари військові збільшилися. В такім стані не багато по-може сей закон, як і взагалі всі реформи, які будуть переводитися на полі права насліддя, бо можемо мати дуже гарне право насліддя для селян, але не буде селян, котрі мали-б що насліддати.

Пос. Найсерз по довшій, чистоті особистій полеміці з пос. Тирком заявив єсть в принцип за законом, жадає однак иншого, справедливого способу оцїнення снадщини і длятого запропуд поправку при §. 7.

Пос. Пош не вірить в великі успіхи закону, однак заявляє, що буде за ним голосувати, бажає лише: 1) щоб вартість снадщини означувало не способом капіталістичним а після доходу, 2) щоб головний наслідник не вказував прямо закон а вибирала рада родина. Бесідник підляє зовсім гадку министра рільництва, котрий назвав став селян підставою євобільності, а просить лише, щоб министр рільництва вповнє то своє пересвідченє министрви скарбу.

Пос. Кронаветтер заявив єсть рішучо против закону, бо бн противиться основним господарським і правним принципам. То крайній єгоизм, то упривілейована експлоатація, коли один наслідник всіх дру-гих буде мбг прогнати з батьківщини. Пустою фразою єсть все, що говорять про ратование стану селянства. В сучасній державі не знаємо властиво в яких окремих станів з окремими законами і устроєм, бо тут єсть єсть рівноуправлений горизонт. Як так дальше поїде, то незабаром будемо знов мати: шляхту, духовенство, і хлопів. Легка то річ, одобрити одному а дати другому. Але що буде з тими наслідниками, котрих закон проєктований має виключити бд батьківського наслідства? За таке позбавленє друтих наслідників прав до наслідства повинна їм держава дати відшкодованє. Великий посідателі творять тепер лянундін, бо лише на великих просторах можна нині одповідно примінити всі нові винайдені господарскі техніки. Щоб обробити ті великі простори землі потребують ті панове невольників т. є. зависимих і дешевих робітників і длятого проєктують

такий закон, котрий крім одного всіх дру-гих наслідників буде прогнати з батьківського ґрунту. Ті всі прогнанці будуть як-раз добрими і дешевими робітниками для панів. Бєть то отже закон вигнано-ючий штучно панських робітників. Бесідник розподіляє над сумною долею таких робітників, приводячи дати дотикаючі їх платні з праць д-ра Крафта (монографія, опсуюючи добра земскі князя Шварценберга). Дальше підносить бесідник велику несправедливість проєктованого закону, котрий трактує нерівно дти одних родичей, що єсть противне самій вже людській природі. Закон той дає причину до многих злочинств і неморальних дїл. Прогнані з ґрунту наслідники підуть до мбст і збільшать ряди пролетаріату. Бесідник звертаєс до послів выступаючих против ліберализму. Аде ліберализм був причиною знесення особистої неволі і звязи подданства, а як бн не бн то ви, мон панове — говорив дальше бесідник — і нині гонили-б ще станы на роботу, або і клали на лаву. Хиба ліберализм лежить не в єї історії, а в її тм, що не повів бн свого дїла консеквенчно аж до кінця і не обияв своєю програмою і найбіднійшого пролетарія. Виходячи з принципів правдивого ліберализму, заявляє бесідник против цілого закону бд першого до послідного параграфу заявляючи, що коли-б мбг, то одним своїм голосом зничив-б предложені проєкт правительств.

На тм перервано дебати і закрито засіданє.

Характеристика галицького сойму.

Ч. 204 сконфіскувала нам була д. к. прокуратура за статью бд повисшим титулом. Об інстанція судові знесли конфіскацію, пересвідчившись, що статья містить в собі тільки обєктивну критику, дозволу в законами. А що статья та ще й нині не стра-тила свого інтересу, то ми повторяємо єї, опускаючи вступ, котрий мав більше хвильний інтерес.

„В передовій статті „N. Reform-y“ (ч. 216) так пише львівскій дописуватель:

„Сумний обовязок тяжить єго року на вазмі дописователя. Семей рік пишу нам о справах соймових, а нїколи може не сповняв я єго обовязку з більшою прик-ростію, як тепер. Нїхто нїчим живійше не займаєс, нїхто не заграєс до праць. Се не спокій досвідлого мужа, що, свідомий ці-ли і средств, сказав собі: *festina lente*, і заволодівши над власним жаром, супокій поборює трудності і з повагою довершає свого обовязку. Се безсилість близького смерті старця. З видьлу краєвого виходять справоздана чим-раз меншою вартістю, як що-д умотивовані так і що-д кодифікація. Послы не беруть нїяком ініціативи. Ініція-тива правительств скінчилась на „важнім проєкті економічного“ (о викупи пропана-ції краєм). Комісія мали користати з три-днешної маршалком зарядженої перерви,

Письмо о. Ломницького з Кромержа 1848 р.

Подає Мих. Зубрицький.

Сего року померли два старші священни-ки: о. Антоній Назаревич, парох в Мшан-ці, і о. Іван Ломницький, парох в Горуц-ку. Оба дійшли глибокого віку. До 1853 р. був о. Ломницький парохом в Яворі коло Турки і деканом євсвідного деканату жуко-тинського. З о. Назаревичем ходив до шко-ли, і оба одного року (1831) висвятилися. О. Назаревич був парохом в Плескві до 1851 р., і між ними тривали дуже дружні відносини. Межи паперами покійного о. Наза-ревича єсть кілька писем бд о. Ломницького. Поданє повисше письмо писане з Кромержа по руски, і підійшли вже по руски писані. Перед кромержанським письмом єсть писані по польски. О. Ломницького вибрани були 1848 р. послам до державного сойму. Дня 22/10 1848. пише о. Ломницький писмо з Переми-шля, в котрім повідомляє, в то ще по польски, що пушаєс в дорогу. Однак при-вчла скоро устунула рускому почуттю, і вже слдуюче писмо по руски писане. Мов чародійною силою отряслися Русини з чу-жвини; а о. Ломницький остає вже до самої смерті добрим Русином, хоч правда, під-ляв безжизненний поглядом, що то ще до неда-ва значно переважували в Галичині; та се нині справа. Що се писмо подає дещо з загальних справ того часу, то годиться

єго оповістити. Ось оно дословно переписане:

Мій Друже!

Маю все на гадці щоб до Тебе написати але так маю час зайтий що нема коли од-дорвати єя для справ особистих. — Пи-шет мій брат мій жеєс був в Перемишлі, то певне мав ті оповідати крїшоман Вай-шійській о моєм составі, понеже я все до него описав, котрим ходив єм стеж-камі по розлучі нашої ажеї нарешті оуєв єм в Кремзайр. — Тут більш спокій для Сойму і депутатів лише роботі пильнують, але протое все йдет дуже повільно кроком. — До тепер були обрад над правлямі основательним (Grund-gesetze) конституцій в оддлах, тепер ма-ють прийти поді полну обраду цілого Сойму, але і о тое тяжко щоб било перед новім роком, понеже зажадало Міністеріум кре-диту на 80 мільйонів позички на тое поїде кілька Засідань а за том і Свята. Мій тяжко бути на Свята в дому, бо хотів бу-дїть який ферій то не на довго, може на 8 днів на польскій Свята. Послав єм на ру-к мого заступника одозву до Деканату жу-котинського, просячи Вас, щобете Раду руску заявляли, не знаю, чїї желаніє мое будеє скутечне. — Справа наша руска стоїть те-пер досїть добре — Галиція дійсно уже підплена, понеже 6 округов западній кром Кракова суєт Етмаєрний під заряд прид-лей. Газета (die Presse) пише звѣсти листо-вой, що Цсарь позволив подїл Галиції на дві провінції, руску і мазурску — границю

має становити Сян. — Шашківчєз зостав при одділ школьного Свѣтійшого міністері-рального (Ministerialrath) з річною платою 4.000 Зл. Рен., і на помешканіє 600 Зл. Рен. среб. для того щоб русий малі Заступники в Міністеріум. З Оугерцій не ма єще пев-ної вѣсти — повідають же вчера вечер прийшов курієр з донесенієм що Аустрія-ки Прешбург заял. Іелашчєз зостав Гу-бернатором військовим і цивільним Кро-ват і Далматинів. — Бул ту Серб в справі свого народа од Міністерів — Князь Обривич — полковник Стратімірович — Сулїкач і інших трєх — ті одидили нас в мимомедшій понеделок в нашом клубі славянском, потом мї їх одвідил і запросил на гостину котору мї в Четверг вечер справил — Вечеря була велика кром речєніх Сербов було кїлка особ з Голум-ца славян і всї депутатів славянскі. — Че-х, Моравц, Русий, Далматин, Ілїр і всї югославїне, тїло не було жадного поля-ка, над 100 осіб — кром ітих вїнь мїнуло єя 70 бутелок шампана — пїто за-здоровя славній мужей славянскіх і війх народов промавал в кождом нарїчї грї-мїлї голос — *Zivio* — Слава — а капелїа дружила — По вечері зачал єя сївї з каж-дого народа — ми також єївалї, що оумїлї „дайєс Боже добрії час“ — многа лїта (тоє перше Серб єївалї) а на послїдну пїєнє розлук. — Серб дїже тїшїл єя руським бо з нїмї найбїлїшї єсть в бесїдї і в обрядку церковнім — по годїні 12 ро-

зійшлиємо єя — все одбуло єя з найбїлїшєв годностєв і оуїтївностєв. — Той союз Славян не дуже до смаку Нїмцям. — Гденекотріє єсть за тим щоб Сойм був знов до Відня перенесенї, але болшєсть то-му противна і здаєс що тое до єкутку не прїїде а прїймїтї не зараз — може тут і конституція єя зробити — а може прїїде до того як в Прусах — король розваєв Со-инм і дав сам конституцію дуже добру — мїн єя здає єе коб не війна з Оуграми і в Італїї такожє нема кїнка, тоб і оу нас так єя стало. Од нового року має вїтї нове право громадєє (Gemeindegesetz) провїзо-рїчне. — За основаніє громадї взято тепе-рїшній обвдє податковї, меншї села мо-гут єя в оду громаду полудїтї, а бїлїшї подїлїтї. Громада вїбирає на 100 мешка-нцєв 10 вїборцєв на дальшїх 100 на кїжде 20 одного а над 1000 на кїжде 100 одного — тї вїборцї обїрають бурмїстра і двох порадникєв — кїлка громад разом єстано-влять громаду повїтову (Gaugemeinde) мають тому одповідний оуряд, болше громад по-вїтовїх єстановлять громаду обоводу (Bezirksgemeinde) і ажеї в той має бути оурядник з вишнього оуряду постановленї в нїшїх громада сама оустанавляє оурядникєв бїлше громад обоводїх єстановлять громаду окру-жну (Kreisgemeinde) до той мають бути та-коже заступникї з народа на трї роки вїбра-нї на 15.000 два, а на дальшїх 10.000 по од-ному, округї мають бути подї владїмї Мї-ністеріум вїденскому — тое особливе остат-

але не використали її, бо багато членів комісії ще не прибуло на сойм, а другий скористали з неї в свій спосіб, розв'язавшись з Лвовом. Ті-ж комісії, що ввійшли за роботу, мають перед собою матеріал так нужденно виділomis краєвими підготовлений, що референти комісій самі мусять братися за труд, не тільки щоб розсвідити внесені виділи, але просто, щоб обробити матеріал. Коротко кажучи, виділ краєвий постарівся, як ви се ще в січні сего року справедливо замітили. Та старість збільшилася ще нині, а з виділом краєвими постарілися і сойм з комісіями своїми, его клуби і его проводники. Постарілися і — зливинці. Давніше казано, мов-то посли-селяне, несвідомі не лише справі соймових, але в значній частині і неграмотні, були „баластом“ в сойм, бо їх до ніякої роботи не можна було ужити. Далеко більшим „баластом“ обтяжений нинішній сойм. Селяне ходили бодай пильно на засідання і „робили комплет“... Нині єсть селірадою та йовою, що сойм дуже часто засідає без комплету. Тамтні інтересувалися бодай сиривами, брали участь в розмивах своїми здоровими хлопцями розумом і нервах трафляли в само ядро справи. Нинішній „баласт“ соймовий, панич, що пишакотся красними кров'ю своїх тужурок, що подивляють свою хорошо виглядану вбиту... позіхають поважно в лавках або смоктають папіроски на коридорах, — то гбша в сойм завада, аніж давнійші хлопці...

Приглянувшись ближче складовим частям сойму, „N. Reforma“ бодай аж тепер дійсну причину „неуспівання роботи на телегенції“ окола добра краю. Тимшом тим і годімося вповні на суд „N. Reforma“ о виділ краєвomis, сойм і его комісіях. Слова „N. Reforma“ справедливі і всесторонно та вірно характеризують законодавче наше тло. До сих слів не багато треба-би й додати, як би „N. Reforma“ була уважала і ту найважливішу обставину, що соймни галицькому в нинішнім складі не достав в заступників народу руского в двох частях числ, в представителів інтересів становів міщанського і селянського. Ми дійшли до того, до чого в часі переломотів дійшла коліса Англії. Там зложилися рвня на так званій парламент „толубовий“, парламент без представителів шляхти; наш сойм єсть без „толуба“ і в ній править виключно шляхта. Ова має в ній рвшу перевагу. Нечаслені представителі народу руского і прочих верств суспільних єсть лиш для декорації, для замаскування рвня, або їх взято туди з прохоту кончености яко интелегентну, добру робочу силу.

Само собою розуміється, що при такім складі рвней всякі справи, хоч-би найжизненніші, лагодяться лиш односторонно, в користь одной управлеваної верстви народу польского, а в некористь прочих верств і народу руского. Консеквентно в просвіта масі народу, в поправа їх економічного положення не можуть бути і не єсть субстратом законів соймових, а переважно інтереси економічній одной верстви, інтереси кастові. Промислом бавляться лиш, експериментують, розкидаючи при томі гроші на заможного промисловця, що не раз зараз банкрутують, а двигненьє хлброборства лежать у них в томі, що коштом краю виховують собі економію та паробків, а в нинішнім часі намірили ще зайнятися вихованьем господина до двороб. Всякі закони, що виходять з рук нашого сойму, накладають на народ нові матеріальні тягари, а жаден закон не зняв їх облегченєм. За то основують „банки краєві“ для більшших властелів, вертять на їх латву індік канадійским способом нафту, стараються о побільшенні резервного фонду краківського товариства аскураційного, о добре продаванні права пропанаційного, а може колись зиндемінують і право патронату над рускими церквами.

Не давати отже, що сойм наш не тільки не виробив собі симпатію в краю, але

не не подобалося в нашом клубі, понеже самобитність провинцій зносить, і хотять протестувати протів виданю того права, особливо чехі. Мусить тоб оуже бути відомо, що Папа римський оутїк з Риму до Марсїї тепер єсть в которме нинішнім містці в королевстві неаполітанськом — газета пише, що хоче зложити корону — випадок був би неслуханий. Жичу Ти і Твоей честній родині щасливих Свят — мін тяжко потїшити ся з жонув і приятелі. — Рад бим щоб ся тот сойм як найборше закончил — охочо оуступил бим кобим знав що на мое мїсце доброго оберут заступника, бо тут русий і так слабо заступлений а селяннв що тут потрафити зробити, тїлко маєм клопоту з ними аніж их і о чом просвітїти — прийаймі же нас тепер слухають — мазурскі селяне покинули поляків і нас держат ся твердо. — Були тепер вїбори в Вїнїнах з Лвовом і в Скалаті, старал ся там честній люде і добрий русий щоб їх вїбрал, однаковж обрал селянов, котрій оуже тут прїїшли, оден поляк а оден русий. Будь ласкав наїшй гдещо до мене, Бувай здоров цюлуєть Тя Твій друг

Іоанн Ломницький

Кромїрїж дн 16 Декемб. 1848.

(З Зорь.)

що за свої труды (!) може повелічатися навіть антипатією у неуривляваного загалу. Англія та змагаєсь не тільки межі руских народом, але і межі світлїшими одиницями народу польского і селянством мазурским, а членів сойму обгортає консеквентно чим-раз більш апатією. Не вїсть народу, не люде інтелегентні, не охочі до труду мужі, не патріотичній душі кандидату нині о крїсла курульскі, а члени та приклонники табору ставячківського і їх вїрні сателіти з руского Подоля, котрих програма всьм нам знає, а полагає на бережено інтересів кастових, на негачію прав народу руского та удержуваню мас обох народів в узак темноты.

Як в тих умовах зложатся в краю нашом міжнародній і суспільній односїни, не трудно бгадати. Але є рвч певна, що в народ руский нї другий суспільній верстви, в таких умовах, не зрекуть ся свого оправданого антагонізму до сойму і що сей сойм змарнати мусит. Голос недоволення стають що-раз прилюднішими. Що в ясельськом окрузі виборчом сталося при послїдних виборах до сойму, то повторить ся на другій рбк і в нинішніх округах на Мазурцїях, бо селяне польскї інстинктивно відчувають, що їх інтересам двєса непростима кривда. Томленє руского народу сталося уже так загально звїстим, що о нїм говорить голосно вся загранична преса.

Один лиш гр. Таффе не добачав, до чого в Галичинї йде. Оні жнє тим, що єму підготувала невручна рука Белькредія і Голуховского в 1865 р. Може на той час ухдило не уважляти потреби народу руского, держатися воза Голуховского і его позайших привітників, краківських ставячків, сполучених з польським шляхтою польского. Однаковж, що в 1860-х роках здавалося добрим, то нині сталося небезпечною язвою. На кастовій політиці ставячків обпалася Русия і познав ся край. Більшість соймова утратила довірє в край і держатися на верху лиш тїм одиницям середь поляків, що давно позбулася патріотичних своїх чувств. Партія ставячків і їх сателітів стала параситом на польськом організмі народнім, точать его жизненній сови, а тим заслонює свою властиву цїль егоїстичну, що бдє часу до часу томити народ руский, не свїдома того, що народ руский свою кривду відчуває дуже живо і записує собі на рахунок. Она не зготовить часті в народни польскому, нї державі. То не тільки, як каже „N. Reforma“, пережитий апатичній старець, то зловна кліка людей, звязаних інтересами кастовими, що несе знищенє на край і обезсилює нашу державу. Взвзяи провід в Галичині, не посїдає она розуміння нї інтересів польских, нї руских, нї австрійских. Ми знаємо єї махінації тут і в Росії. Сидить она на двох стїлцях, а з краєвас консерватизмом. Але не наша рвч пояснити справу ту всесторонно. О том пованій знати тї, що кермуть інтересами держави. Ми на тепер радї, що бодай один орган преси польской стратив вїру в роботу єєї кліки, а при том сконстатував, що не в руских послах а в оларгах польских належить шукати причини зла, що плєне на край дуже широко струє.

Голос часописей про пок. о. Качалу.

Про смерть бл. п. о. Стефана Качала подали всі часописи краєві і австрійскї коротий або ширїй вїсткі.

Орган молоді-Чехів „Narodni Listy“ замїчають, що „P. Kacala požíval v narodnich kruzích ruských největší vážnost“.

„Kurjer Lwowski“ (ч. 316) умїстив ширшу посмертну загалку Ів. Франка. Автор називає пок. о. Качалу „одним з найвидатїйших людей руского табору народного“. „Вже 1848 р. — пише п. Франко — о. Качала брав чинну участь в житї публичном як один з членів „Руской Рады Головної“, бодак усунувся бдє того товариства, коли первїства, чисто-народна програма того товариства почала затемнюватися ренегатством народним з одного боку, а обкурвантизмом і реакцією політичною з другого... В краєвом соймї о. Качала заняв бдє раз видатне становище яко ширїй і невтомимий заступник руских інтересів людських, а заразом як противник тої „політичї ненависти народної“, яку пропавала тогдїшня фракція святоруска. (Се сказанє п. Франка досити невизнач. — Ред.) Ширїй прихильник федералїстичного устрою нашої монархії, промовляв бдє горючо 1872 р. протів правит. проекту безпосередних виборів до ради державної, бачучи в томі проект скрїпленє централізму. Той выступ здобув єму симпатію поляків і они перевели вибори его до ради державної в окрузі в бохнянськом, коли центалїсти-святоруси не хотїли поставити его кандидатури в нїякомі окрузі руском. Зобов'язаний тим вибором о. Качала вступив до кола польского, але не довго выдержав на томі прикрїмї становищі — погляди его надто рбнєлись бдє поглядів, які панували в „колі“. Тож о. Качала усунувся до затишк домашнього, обгрічений досвідом парламентарним. То обгріченє виразив бдє в книжцї „Polityka Polaków względem Rusi“, котра сталась немов вповнї вїру політичною цїлого сторонництва народного. Годї заперечити, що та вїроповідь мало має в собі потїшаючого, що єсть сторонника а мало критична прогностико (сей закид назати підносить „Політ. — Ред.), і не зовсім ясна про futuro. Однак рвч певна, що остачиний вывід его не єсть розсукою, і що усиленє а безастаннє накликуванє до самостійної, органічної і свідомої праці народної ввазує бо-

дай чи не єданий выхїд з нинїшнього не-світлого положення зарбно Русинів, як в Польков. В той точц, як прихильник позитивної, самостійної праці народної і яко оцінює той прац — о. Качала був дійсно одною з найсимпатичніших осіб в історії галицької Руси, був одним з перших, що в своїй вельми популярно і з талантом написаній брошурі „Що нас губить, а що нам помочи може?“ (до 30.000 примірників тої брошури розійшлося!) вказав людові на конченість асоцій, товариств закаткових, шпихлїрїв громадеких ітд. Був одним з основателїв всьх важїйших товариств народних руских, брав живу участь у всьх важїйших руских видавництвах популярних а остачини часами правильно писав до „Дїла“ статї, котрі звичайно звертали увагу на важїйші справи, писанї були з молодечим жаром а з розвагою зрїлого і досвідкого чоловіка... Згадавши же про матеріальні жертви о. Качала, автор кінчить: „Честї отже паміти широго Русина, правого обывателя, неутомимого робїтника! Похили єго (хто-ж без них?) затре історія, а то, що в думках і працях его було світле і чисте, остався дївною спадщиною потомків. А було того стїлько, кїлько кождому з нас дай Боже!“

„Gazeta Narodowa“ (ч. 262) посвятила о. Качалі також довшу загалку. Більша част статї — то повторенє з „Kurjera“, а бдє редакція самої „Gazety“ походить лиш кїлька черт. „О політичній правості о. Качала — каже „Gazeta Narodowa“ — підбїло як о личній, не могло бути ніякого сумнїву і за заслугу треба вміняти покойному, що бдзначався ширістю і все ясно высказував то, що було его перекїдченєм. Та ширїсть навїть прикрї спрваджувала для него хвїль.“ (На доказ того наводит „Gaz. Nar.“ полеміку єп. Целеша з о. Качалю о унії.)

„Przegląd“, подавши коротку житїєпис бл. п. о. Качала, кінчить єн: „Посвяченє, з яким служив справі рускій, і неспіямлений характер зїднали єму повну признаня паміти не тільки середь Русинів, але також і середь противників політичних.“

„Червона Русь“ в ширїй посмертній загалцї „констатує“ насамперед неправду, що мов-то о. Качала був єдиною особю середь Русинів-народовців, котра брала участь в галицько-рускій народній і політичній житїні ще 1848 р.; дальше підносить, що на фотографії соймових послів є першом календї (1861—1866) о. Качала стоїть побіч о. Наумовича, а „изь фізіономїї их видно одив дух, одну идєю“. Потім, по думцї „Черв. Руси“, о. Качала змїнив свою політику і одрвався бдє т. зв. святорусцїв, бдє партії „Слова“, в тим вїбї то дуже согрїшив протів Руси. На дїл-ж єн о. Качала одрвався бдє партії „Слова“, але партія „Слова“, заявивши 1866 року, що она зриває з програмою 1848-го і 1861-го років, одрвалася бдє ґрунту народного і полишила о. Качалу, котрий консеквентно бдє 1848-го року цїлях сорок лїт аж до смерті перестав на основі народної. Про вибори о. Качала до ради державної 1873 року пише „Черв. Русь“ : „Коли 1873 р. рускій округ не вїбрал покойного послом до ради державної, пересидили вибори его поляки в Тарнов і Бохня, бо були певні, що о. Качала выступить в радї державній протів 15 руских послів. Надїя та не оуспїлася. Пок. Качала вправд вступив в склад польского „кола“, але через 6 лїт не забирає ані разу голосу (неправда, бо промовляв протів законї конфесійних. — Ред.) і не выступав протів Руси.“ В двох послїдних соймових календїях — каже дальше „Черв. Русь“ — шов о. Качала солидарно з руским клубом, а навїть уважав его в деякомі взгляді радикалом, бо з всякою рїшучостою і консеквенцією выступав протів бзутів і Змартыхвстанцїв.“ Під конец „Черв. Русь“ дуже баламутними фразами виповїдає, що нїбї то пок. Качала був „дуже упертим і в наслідок величання польских газет вельми честїлюбивим“, але все таки признає, що „був бдє чоловіком безкористобивим, не сміртвїшим на личні выгоды, матеріальні користи — був безсеребренником“. (Мж-же додам бдє себе: не такї були деякі з тих, що голосували за законами конфесійними!) Вїрно характеристи пок. о. Стефана Качала годї було і сподіватися бдє „Черв. Руси“, а коли она мурїла признати, що навїть в радї державній, коли пок. о. Качала засїдав як заступник польского округа виборчого, нїколи не согрїшив протів справи руской, — то се свідчить тільки, який то праведний характер, яка честна патріотична душа руска була в покойном о. Стефані Качалі!

Дописи „Дїла“.

Зь-надь Буга.

[Читальня в Утїшков.]

Дн 29 жовтня одбулися в Утїшкові загалїї збори товариства Читальнї, котра послїдними роками ледя животїла. До нового видїлу вїбрал: о. К. Вїдтоняк яко голова; п. І. Чорниш, учитель, яко заступник голови; п. І. Квасниця яко секретар; п. К. Валецький, управитель добрї, яко касїєр; п. І. Дїдух яко бібліотекар. На заступників покликано п. Г. Іванця і І. Борейка, начальники громадского.

Товариство Читальнї числит на разї надь 40 членів, мжж котрими передє мїсе-це займає В. п. К. Обертинський, звїстий прихильник нашої справи і ширїй друг нашого народу. Крім членської вклади по-

дарував п. Обертинський 2 зр. а. в. і шафу на книжки, а в пообїзїв приходити до Читальнї, щоб лично в розговорі з людьми вилити на їх просвітї. Такіх панич, як п. Обертинський, дай нам Боже! І мїсе-це бдє громадскій подарував, і займає будовою мурованої церкви в Строїнабабах, і громади всюдї заступити — тож не дяно, що до того „вельможного пана дїдича“ горнєся народ і на пораду і на помбч, а не було случая, щоб кому, хоч-би ворогові, одмовити.

Тут вї дворі не коршма świętości — але релігійност, правдивий патріотизм, гостинност і инші честноты, за-для котрих панство Обертинський мають звїстну заслужену репутацію як у своїх, так у чужих.

Тож і члени Читальнї, хоча заявити своє знанє для трудів В. п. Обертинського, бдїтвали єму „многа лїта!“

И ми высказуєм тут ширі подяку В. п. Обертинському, желаючи єму, щоб ще через довгі а довгі лїта в здоровю проживав для добра свого і нашого народу.

Гість Читальнї.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

На засїданю комісії військової заявив министр краєвої оборони, що правительство не уважає предложєна військового за партійно-політичне, але виходить з погляду, що предложєне то єсть наслідком загальної ситуації в Европї. Та ситуація сталась отже причиною необхідного заостреня в проектї закона. Декотрі постанови закона єуть безвзглядно конечні і правительство мусит рїшучо при них обставити. Обєля говорив министр о вїцї новобранцїв і казав, що 21 рбк житя установленє яко бдївний час до служби військової зб вигляду на національно-економічній односїні в державі. Що до однорбчних охотнїків, то казав министр, що зб вигляду на то, що на ширшї маси народу вкладає великій тягар, треба також, щоб і інтелегенція в бдїшій мїрї бдївала вымогам служби військової. Проект испытїв однорбчних охотнїків треба уважати за вынмковий, але заразом і за захохоту, щоб о скїлько можна дїйти в однім році до жаданої цїли. Через то, що один рбк служби буде зовсім присвячений військовоу образованию, єсть дана більша гарантія, що та цїль буде осягнєна. Министр єсть тож протівник, щоб мирний стан був установлений на 10 лїт, бо то було-б непрактичним, позаяк до перевєденя кождої, хоч-би найменшої змїни, треба-б зараз предладати окремий закон. Підвышенє контингенту рекрутїв і доповняючої резерву вимагає 500.000 зр., а підвышенє контингенту краєвої оборони 400.000 зр. Напослїдок заявив министр, що правительство не думає предладати нового проекту закона о краєвій обороні.

В комісії бюджетовій поставив пос. Гербєт при титулї „рогачки“ резолюцію вызваючу правительство, щоб оно знесло у Вїднї і в Празї лїній акцізовї і встановило нинїшні позиції в титулї. Резолюцію бдїкнено.

Сїмї днями заїхала була до Трієсту нїмецка ескадра, котру вицеадмірал Вїллінгєр повтав дуже торжественно. Дн 12 с. м. устроїв Вїллінгєр прогулку до Адельберґу, в котрій взяла участь всь офіцери нїмецкой маринарки, много войскових і цивильних достоянїків з Трієсту, вице-консул Мїллер і другї, взагалї 146 осіб. Обєля бдївує великій пїр, на котрім вицеадмірал Вїллінгєр выголосив тоаст в честь нїмецкой маринарки і сказав: „Не сумнїваюся, що ще часто будемо могли витати наших приятелїв і товаришїв войскових на наших водах. Нехай же перша гостина переконає наших нїмецких товаришїв, що ми жертвуємо нїм цїлим серцем то, що можемо жертвувати. Нас сподучають прецї численї спільні інтереси, мы прецї гордимся тим, що потомок нїмецкой родины цїсарской єсть офіцїром нашої маринарки. Мы слїдим пильно за розвитком нїмецкой флоты. Най же їй щастїєся!“ Контрадмірал Гольманс підїв бдак тоаст в честь австрійской маринарки а контрадмірал Чедяк в честь кн. Генріха, капітана корветы в австрійскій маринарцї. По ємї підївєщє Гольманс тоаст в честь фїлон континентальной і морской армії австрійск. а ген.-майор Пробєт в братню дружбу нїмецкой і австрійской армії. Цїле се торжество мало велику і дуже характеристичну ознаку тїсної звязи і дружби армії обох єусїдних держав.

Монархист Бретейль выголосив на пїрї в Марсїї бесїду, в котрій сказав, що консерватисти хотїли порозумїтися з устрїєними рєпубликанами, але то все було на дармо. Оні називає обєля, що Буля-же мусит бути вїбраний, але і додає, що буде то знаком, що всюдї запанувало загальне невдоволенє і що в рїшучій хвїлі звернутьсє всь до монархії, котрон предлавателєм єсть гр. Парижа.

На приказ царя знесено военний округ харківскій і придїлено разом з належачими до него губерніями: черніговскою, полтавскою, курскою і харківскою підь взглядом заряду військового до кїевского округа военного, а губернії орельську і воронежскую до московского округа военного. Округ хотимскій бесарабской губернії вылучено з одесского округа военного і продїлено до округа кїевского.

Уступленіє мнїстрів комунікацій. Посієта уважають въ Петербурзі певнимъ вже бдѣ п'ятидцѣ, коли то Посієти бувъ на аудієнці у царя въ Гатчинѣ. Онъ позостане однакжъ доти въ урядѣ, доки сѣдство въ справѣ катастрофи підъ Борками не скінчиться зовсѣмъ. Головною виною мнїстра має бути то, що онъ не спротивився приказови царя, щоби вхати на курско-харківській залізницї скоростею 65 до 70 верстъ на годину, хочъ знавъ, якъ лиха єсть ся залізниця. Інженери царского поѣзду знали такожъ, яка небезпечнѣсть грозитъ поѣздові а однакжъ нїхто не важився звернути на то увагу царя, бо рѣчь та була для мнїстра дуже компрометуюча.

Берлінський „Tageblatt“ доносить, що италійскій генеральний штабъ станувъ въ безпосереднїмъ зв'язѣ зъ генеральнимъ штабомъ нїмецькимъ. Одъ часу гостини нїмецького цѣсаря въ Римѣ заведено кур'єрствѣ, котрї посе рѣднѣють мїжъ ген. Вальдерзе а шефомъ италійского ген. штабу Косенцо. Італійскій генеральний штабъ высылъ самі днѣми до Берлина проектъ реорганізації италійского плану мобілізаційного, котрї нїмецкї повага уважають за невдовольтнїй; въ Берлінѣ мають отже оцїнити и осудити сей проектъ. Въ по слѣднїхъ днѣхъ малеся односны межі обома ген. штабами стѣти ще дружнїйшими, позаякъ одинъ нїмецкїй високий достойникъ войсковий вїхавъ нїконтно до Риму.

Урядова газета берлінська оголосила умову Нїмеччани зъ Англією въ справѣ спільного поступованя на вѣднїхъ побережю Африки и одновѣдъ лорда Сальсберго въ справѣ блокады вѣднїхъ-африканського побережя, належачого до султана Занзібару. Англія годиться на блокаду а за правнїку блокады подає то, що арабскї торговельники невѣднїками выстѣпають дуже ворожо протївъ торговлї христїанъ зъ тамошнїми жителями. Въ наслѣдокъ заведена блокада будуть перешукуватися всѣ кораблї, що заходять въ тї сторони підъ чужими флагами, щоби они разъ не піддержували торговлю невѣднїками а бдѣтакъ щоби не привозили оружїя арабамъ. Въ умовѣ тїхъ высказано такожъ бажанье, щоби и Португалія приступила до неї. Подрѣбноети блокады мають установити англійскїй и нїмецкїй адмиралы въ Занзібарѣ а она буде такъ довго тривати, доки одна зъ о-бохъ державъ не выскаже бажаня, що хоче блокаду знести.

Англійскій мнїстеръ дѣлъ заграничнихъ мавъ недавно тому велику бесѣду политичну, въ котрой такъ пояснѣвъ теперїшню ситуацію въ Европѣ:

„Що-до вельми важной справы заграничної политики, справы мира въ Европѣ, то мы вже теперъ тїльки лѣтъ надъ нею спекулювали, що ажъ утомилася и цѣкаві вже, коли дѣла та загадка скінчаться и коли ми пере-станемо єи бдѣгадувати. Мнѣ того думаю, якъ я то вже неразъ говоривъ, що тї, котрыхъ обов'язкомъ єсть панувати въ Европѣ, бажать якъ найбільше удержати миръ. Я маю надїю, що тї монархи, котрї такъ дуже хотѣли-бы миръ удержати, втривають на тїмъ становищі. При тїмъ упованьє мы не лишъ на ихъ моральне успокоєнє, але такожъ и на то, що они мають въ тїмъ велику причину лякати ся страшною войною европейскою. При теперїшній силѣ военної, при теперїшнїмъ страшнїмъ оружїю, єсть европейска война страшною грою въ карты. Она мусѣла-бы закїнчитися зруйнуванємъ національного су-ществованя побитою. Не можна отже боїтис-я, бо мужї державнї лякаються такого вигляду, а той страхъ єсть найсильнїшою и найбіль-шею гарантією, що они позбавляють вѣрнїй идеи мира. Одновкою небезпечноє, котрої мы мусимо боїтис-я, єсть выбухъ пристрастей підбуреныхъ масъ народу, котрї наколи-бъ хотѣли, могли-бы легко контролювати дѣль-нѣсть монархївъ, але такожъ могли-бы и легко у всѣхъ краяхъ взяти верхъ надъ му-дрими радами, якихъ имъ дають мужѣ, въ котрыхъ рукахъ спочиває управа державы. Бєтъ дальше ще и та небезпечнѣсть, хочъ мо-же не такъ небезпечнѣсть якъ причина до за-непокоєня, що зъ кожнимъ рокомъ збѣльшає-ся потреба нового зброєня. Войско збѣльша-ють чимъ разъ больше и покликують до него що-разъ больше людей, зброєнє стаєє чимъ разъ страшнїше, на цѣли обороны выдѣлю-єся чимъ разъ большї сумы. Де тому буде ко-нець? Чи прїйде часъ, въ котрїмъ народы подумають, що вже достаточнѣ приготували-ся и зачнуть розбѣжуватис-я? Повѣи кажу-ть, що пять великихъ державъ на континентѣ мають разомъ 12 мил. зброєныхъ людей. Я не ка-жу, щоби черезъ то наша надѣя на удержан-є мира ослабла, але я вїджу, що въ краю панує загальний поглядъ, щоби и мы середъ такихъ загальныхъ приготуєнєвъ не остали-ся по задѣ... Не треба однакжъ забувати, що приготуєнє сущъ взглядымъ повѣнѣмъ, що въ якѣмъ часѣ можна бути зовсѣмъ пригото-ванымъ, а прѣдъ може показатис-я, що черезъ мѣрнї, прїдирнятія другими, то приготуєнє всє такі не єсть достаточнымъ. Приготуєнє робитис-я въ тїхъ цѣляхъ, щоби бути зброєнымъ протївъ всякой сили, котра може выстѣпати протївъ когось въ якѣмъ непередвїдженнѣмъ случаю. Въ тїхъ мѣрѣхъ, якъ росте та сила, прї-ходить и конечно потреба збѣльшати и свои приготуєнє. Але тутъ розходиться не лишъ о охорону бдѣ небезпечности. Мы мусимо по-думати ще и о чѣмъ иншѣмъ. При такъ ду-же чулнїхъ интересахъ торговельныхъ, якъ нашї, єсть кожда обавѣ такъ само шкѣдлива якъ и сама небезпечнѣсть. Мы мусимо стара-тис-я не лишъ о безпечнѣсть нашихъ горожанъ, але такожъ и о то, щоби они були певнї, що та безпечнѣсть єсть на дѣлѣ. Коли нашъ свѣтъ торговельный буде думати, що мы не маємо достаточной силы, щоби єго забезпечити, то

та обавѣ принесе нашому дѣлу больше стра-ти, якъ хочѣ-бы и якъ великї податки стяга-ли въ народу на то, щоби забезпечити по-тѣбнѣ довѣрїя. Іншї народы мусѣть зъ жур-бою споглядати на тї зброєня, бо коли ихъ монархї сущъ зовсѣмъ за удержаньємъ мира, то по найбільшій частї значна часть народу хотѣла-бы войны. У насъ того нема; у насъ парбдѣ и королева бажать мира. У насъ не-ма хочѣ-бы и якъ малю частї въ народѣ, ко-тра жадала-бы войны, але всѣ бажать, що-бы нашї побережя, наша торговля були за-безпеченї. Всє того мы бажамо, єсть то, що-бы мы могли и дальше на тїхъ самїхъ дорожъ промыслу и мира здобувати собѣ вѣнцї по-бѣды.“

Оногды роздїлилась була поголоска, що кн. Фердинандъ Кобургскій ставєє жертвою якогось атентату въ Софіи. Вѣсть та показу-єся однакжъ зовсѣмъ безосновною и пошла хибѣ лишъ зъ того, що подала була передъ кѣлькомѣ днѣми „Cott. de l'Est“. Згадана га-зета подала була вѣсть, що бувшїй австрїй-скїй стрїйскїй капітанъ, Герцбергъ, теперъ членъ тайной полицїи въ Константинополї, прїїхавъ бувъ передъ кѣлькомѣ днѣми до Софіи, щоби перестерегти кн. Фердинанда передъ небез-печноєстю. Яка грозить єму и єго престолови. Онъ казавъ, що збѣраються збройнї ватаги зъ Болгаръ, котрї мають впасти до Софіи и скинути єго зъ престола, та усунути єго прав-ительство. Въ наслѣдокъ того мали вїхати зъ Софіи два князї урядники зъ Герцбергѣмъ до Константинополя, щоби переконали єго правдивости сего факту.

Змаганя французскихъ радикаловъ стре-млять чимъ разъ больше до того, щоби усунути повагу и власть правительства, а за то установити комисїю парламентарнїй, котрыхъ задачею було-бы не лишъ контролювати пра-вительство, але и подавати єму директиву. Радикальнїй посолъ Вікергеймеръ поставивъ недавно внесенє, щоби установити диплома-тичний комитетъ зложенїй зъ 12 послѣвъ и 8 сенаторѣвъ, котрї бы мавъ прїймати до вѣдомости всѣ розпорядженя, якї выдає мн-истеръ дѣлъ заграничныхъ дипломатичнымъ агентамъ за границею. Комитетъ той мавъ-бы такожъ выдавати свою оцїнку о всѣхъ пере-говорахъ и розсуджати всѣ угоды и умовы передъ ихъ заключеньємъ. Посолъ той моти-вувавъ своє внесенє тїмъ, що не можна прѣ-дѣдувати дипломатичныхъ актѣвъ зъ три-буны парламентови, а dlatego якъ разъ та часть дѣлаєя правительствомъ, котра може вы-кликати поважну небезпечнѣсть для краю, по-збѣтає безъ всякой контролї и дѣєся потай-комъ.

НОВИНКИ.

— Вокально-декламційнїй вечеръ зъ танцями въ честь 40 лѣтнього ювілею Е. Вел. цѣсаря Францъ Іосифа І. бдѣбуєся въ Бережанахъ днѣ 22 л. па-долиста въ сали касина мѣщанського зъ слѣду-ющею програмою: 1. Вступне слово. 2. Имѣтъ на-родный въ супровѣдъ оркестры. 3. Воробейчикъ. „Огнї горить“ — хоръ. — 4. Декламация. П-на А. К. 5. а) Вахнянинъ. „Молодї сны“, б) Вер-бицкїй. „Жаль“ хоръ. 6. Монохон. Опера „Стра-шный Дворъ“ Рецитатив и пѣсьн Стефана. — Сольо зъ оркестрою — бдѣспѣває А. Ф. 7. Ни-жанковскїй. „Зѣ окружївъ“. 8. Вербицкїй. „Со-вѣтъ дѣвнцѣ“ хоръ. — Вступїть на сцену для од-нои особы 1 зр. Вилетъ фамилийный до 5 особъ 3 зр. Для ученикѣвъ на частъ концертоу 25 кр. Чистїй доходъ назначается на стипендію имени цѣсаря Францъ Іосифа І. — Вилетѣвъ вступу достѣти можна въ торговлї П. Гервого, а въ день вечера при касѣ. Початокъ о годинѣ 7. вечеромъ. О годинѣ 10. рано бдѣправитис-я за все-ке прошенє на интенцію Е. Вел. цѣсаря торже-ственное богослуженє въ мѣской церквѣ. Бєли-бы хто черезъ ошибку запрошеня не одержавъ, може о тоє до комитету зголоситис-я. Впрѣчѣмъ не вымагаєся бдѣ Русинѣвъ легитимациї. — Бе-режаны 10. падолиста 1888. За комитетъ: д-ръ Савачъ, д-ръ Чайковский, М. Соменицкїй. Т. Кордуба.

— Зъ руско-народного театру. Въ Калушї пере-буде нашъ театръ еще до недѣлї въ сѣмъ тїж-днї. Нинї выставляє театръ историчну трагедію „Павла Покубовка“ а въ недѣлю, 18 н. ст. па-долиста, на послѣднѣе представлєнє дасть опер-тку Артимовского „Запорожецъ за Дунаємъ“. Въ Калушї поводитис-я нашому театрови не зле, бо мѣщане калушкї численно ходять на представ-леня. П. Корытовскїй, купецъ, и мѣщане пп. Теницкїй, Серафимъ, Боднарчукъ мають для себе и своихъ роднїхъ обнованїй крѣсла на всѣ пред-ставленя. Тѣльки околиця не являєє такъ чи-ноленно, якъ се могла-бъ зробити при доброй доро-жѣ и погодѣ. — Зъ Калуша выѣде нашъ театръ до Долины и дасть тамъ всего лишъ шѣсть представлєнє. Перше представлєнє буде въ вто-рокъ, 20 н. ст. падолиста, въ сали касина мѣ-щанського. Прїгадувати околичнїхъ интелїгенціи рускїхъ єи обов'язокъ, громадно являтис-я на пред-ставлєнєхъ нашого театру, гадаємо, було-бы злишнимъ.

— Русны бережанскї такъ пѣзно довѣдалиєся о смерти и похоронѣхъ ветерана — шатрїста, нашого незабутаго батька Стефана Качалы, що за-для браку часу не могли вылати на той похоронъ анѣ делегата анѣ вѣнцї. Богослуженє за упокої єго душї бдѣбуєся въ бережанскїй церквѣ въ пятницю днѣ 23 н. ст. падолиста 1888 о 9. год. рано, на котрє именемъ зложеного комитету по-читателѣвъ, бл. п. Стефана маю честь запросити: Д-ръ Савачъ.

— Не шанують рушнїхъ свѣтъ! Ц. к. судъ повѣ-товый въ Кутахъ завѣзавъ підъ днѣмъ 26 ве-ресня с. р. до ч. 2846 селнѣвъ зъ Полянскъ Се-мена Гауцку и Василя Димидюка въ справѣ жи-да Идка Тавшера до росправы въ день св. Ми-хаїла. На завѣзаванъ підписанїй Сохацкїй, ма-

бутъ Русинъ. Се не першина судови повѣтовому въ Кутахъ, такї завѣзаваня були вже и на Вєд-нїженїє Ч. Хреста. А теперъ роздїлїмъ, якї наслѣдки має для селнѣвъ зъ Полянскъ вѣзванє на такїй день до суду. Поминемо вже то, що въ Полянскѣхъ, прилученыхъ до Довгополя, єсть храмъ на св. Михаїла и тїмъ самымъ о много больше значеня має таке свѣто у громадинъ, а лишє зазначаємо, що Полянскї бдѣ Кутѣ бдѣдленї на 44 км. а що св. Михаїла припадає сего ро-ку въ второкъ, то щоби стати на частъ въ Ку-тахъ мусѣть завѣзаванї при короткїхъ днѣхъ зимо-вой выбратис-я въ дорогу ще ранкомъ въ недѣлю. Такимъ чиномъ тратять селанє двѣ службѣ Божї на свой судъ а радѣсть жида! Панє Сохацкїй! треба роздїлитис-я добре въ календарї, коли вы-значати термїны, бо опѣла якоє дивнымъ вы-даєєє звичайнє оправданє въ такихъ случаяхъ, що се сталоє черезъ неувагу.

— Убийство. Полицїянтъ львѣвскїй Михалїкъ увязнивъ вчера на ул. Дычакѣвскїй мѣщанина зъ Винникѣ, И. Хмѣлевского, котрїй утѣкъ зъ бдѣ-тамъ докананїхъ злочинѣства убийства. Хмѣле-вскїй має господарство въ Винникахъ и будучї нежонатымъ, мавъ при собѣ сестру Юлію, котра любила записуватис-я, беручи грошї брата. Въ вто-рокъ вечеромъ, коли Юлія знову прїїшла пѣзно додѣвъ, почавъ братъ робити їй закиды, а бдѣ-такъ прїїшло мѣжъ ними до сварки. Въ розъя-ренїю пхавъ Хмѣлевскїй сестру въ бѣкъ ножемъ, котрымъ кравѣвъ овочѣ. Ранєна выбѣгла зъ хаты и почала кликати о помѣхъ. Повалїлась на землю и заки спроважено лѣкаря, нещаслива померла. Хмѣлевскїй побачивши се, утѣкъ до Львова, не замкнувши навѣтъ хаты. Жандармерїя въ Винни-кахъ повѣдомила телеграфично о тѣхъ прїгодѣхъ львѣвску полицїю, котра така сєйчасъ однашлїа злочинця. Хмѣлевскїй члїють 32 лѣтъ а сестра єго була молодшою бдѣ него. Злочинця бдѣставле-но до суду карного.

— Львѣвскѣ „Согос“. Мешканцѣ Львова нарѣка-ють на бракъ свѣжого воздуха и по тѣхъ причинѣхъ всѣ засѣбнїйшї стараться все на якїхъ частъ выѣхати въ лѣтъ на провинцію на села. Въ лѣтъ, коли настане спека, то вже и не гадати де выї-ти за мѣсто, бо заки дѣйсьє на мѣсцѣ прогулки, треба переходити улицями повными пороухъ; те саме зазнають и тї щасливѣйшї, що мають по-ѣзды и конѣ, бо справдѣ нїкуды їхати вузкими улицями. Щоби сему лиху зарадити, загадала секція рады мѣской зробити рѣдъ „согос-а“, щось на подобу вѣднѣвского пратера, с. є. выгнати дорогу для поѣздовъ 19 метрѣвъ широкую, обса-жену деревами а по бокахъ хѣдники для пѣшихъ. Алея та буде ити улицею Конерника на дорогу Вулицку, бдѣтакъ звертаючись по-надъ ставкомъ Левичкого выѣде на гостинєць стрїйскїй. Зѣ-бдѣтї по-при паркѣ стрїйскїй буде можна зайти до Софїйки и новою дорогою по-при ставѣ Камѣн-ского вернєє на улицу Стрїйську. „Согос-а“ має бути готове на будучїй рѣкъ, бо плѣны вже выготовленї и треба лишє закупити грунтъ до розширеня дороги. Крѣмъ того вєстї-ме та дорога за стрїйську рогачку, де бдѣбуватис-му тѣ здогонѣ конѣскї.

— Вѣднѣвска фабрика обуви у Львовѣ. Якъ вже мы доносили, фабрика обуви въ Медлинѣ підъ Вѣднѣмъ заложїла складъ своихъ виробѣвъ у Львовѣ. Магистратъ львѣвскїй выдавъ властїте-леви сєи фабрики п. Френклевї карту промысло-ву и почалоє одурюванє львѣвского публики. Обувъ була дешєва о половину бдѣ виробѣвъ львѣвскихъ шевцѣвъ, але такожъ не мала и де-селю части сєи трѣвкости. Черевики, на выгладѣ прегарнїй, розлѣтались на ногахъ по першѣмъ вдягнєню. Газеты почали розводити жалѣ надъ нерозвагою магистрату; шевцѣ львѣвскїхъ выслали депутацию до магѣстрїка, щоби взяти ихъ въ охорону. Найкрасшою иллюстрацією виробѣвъ сєи фабрики бувъ голосный процесъ у Вѣднї, де одинъ раднїй мѣскїй публично на засѣданьє на-завѣє сєю фирму обманствомъ. Коли фабрика за-ходилає, щоби отворити склады своихъ výro-бѣвъ въ Краковѣ и Чернѣвцяхъ и тамошнї ма-гистраты одмовили їй концесїи, побачивъ ма-гистратъ львѣвскїй свой блудъ и вчера замкнувъ львѣвскїй складъ та ще вызначивъ кару 400 зр. за те, що фабрика впровадила бюро промысловє магистрату въ блудъ заявленьємъ, що виробы фабрики сущъ солиднїй.

— Новї выборы до сейму краєвого мають — якъ доносить зъ Вѣднї, — бдѣбутис-я въ мѣсяцї маю 1889 р.

— Воляриѣ має вже и власну выставу въ Лип-ску. Словарѣ, граматикѣ и газетѣ, выданнїй въ тѣмъ всемирнѣмъ языкѣ, сущъ выставленї до за-гального перегляду.

— Для погорѣльцѣвъ Камѣннї Струмиловѣ надѣславъ баронъ Гіршъ 8000 зр.

— Причинокъ до крадежи въ выжинїцѣмъ урядѣ по-датковѣмъ. Въ сѣбнї с. р., якъ вѣдомо, обкрали въ Выжинци урядъ податковий и касу депозитѣ-ву; забрали тогдѣ вартѣстнїхъ паперѣвъ и го-товки на 40.000 зр. Деякихъ зъ злочинцѣвъ, а була ихъ цѣла шайка, прїдержали въ Устечку и знайшли при нихъ дешѣю зъ крадежи. Тогдѣ вже виявилосъ, що головнымъ проводирѣмъ бувъ слю-саръ Вайнштайнъ, котрого не могли нїгде бдѣн-ти, теперъ же знову дозналис-я зѣ слѣдства про-трѣхъ участнїкѣвъ сєи крадежи: Шльому Шпете-ра, Ушєра Тромерера, зв. „Патонитл“, и жїнку Івїтлю Давберъ. Всѣ они забралис-я до Америки а судъ чернѣвекїй розписавъ за ними гончї листы.

— Дрѣбнї вѣстї. Въ Коломынѣ поселиєєся лѣ-каръ д-ръ І. Яноха, покінчавшї студїи медичнїй у Вѣднї. — У Львовѣ отворнѣвъ п. Гроссѣ нову лавню при ул. Академичнѣй ч. 10. — На кладбищї въ Кїєвѣ бдѣобрала собѣ житѣ Пѣдысоцка, донька кїєвского овѣщенника и докторка медичины. Не-щасна пѣдѣрѣзала собѣ жилы у рукъ а причиною сего самоубийства було то, що не одержала сно-дѣваного мѣсца лѣкаря.

Вѣсти зъ Аєп. Львѣвскѣи.

Убѣднѣннїй бдѣдъ сотрудничѣвъ въ Тейсарѣвъ о. Меч. Мговичъ.

Въ пропозицію на Стрѣльковѣ прїїнято оо.: Евг. Ляховича и Галькевича, завѣдателя Ду-кавичѣ.

Кан. институтію на прїхѣдъ Нарѣвъ о-державъ о. І. Дидикъ, сотрудникъ Бережанъ.

Однѣмъ удѣлнѣвъ ординарнїхъ стѣнисла-вѣвскїхъ п. Адаму Марковскому зъ звѣзи канон. єпархїи стѣниславѣвской въ цѣлї прїїняті єго до єпархїи львѣвской.

Намѣстничѣмъ высигнїувало плату для сотрудника прїв. въ Риманѣвъ зъ фонду религ. въ квѣтѣ 300 зр. на рѣкъ и удѣлило пп. Никол. Левичкому и Андрїю Пелєньскому, богословамъ, титулѣ стола.

Наука, штука и литература.

— „Зорѣ“ ч. 21. мѣстятъ: Старѣвѣтскїй батюшки и матюшки (дальше), Нечуя — Моя пѣсня (стихѣ) М. Бачинского — На досѣвѣткахъ, во-дєнїє З. Петруса — Зѣ Гайного. (Sie floh von mir wie 'n Reh so sehen.) О. Левичкого — Зем-ляки (єтнографичнї очерки), С. Н. Исєвнїча — Орлєанска Дѣва, Шилєра (дальше) — Исторїя литературы рускои (дальше) д-ра Огоновского — Писмо о Ломнїцкогѣ зѣ Кромєрижа 1848 р. подаєвъ Мих. Зубрицкїй — Прѣлогъ Ив. Франка на ювїлєйномъ представлєню руско-народного театру въ память 50-лѣтнїхъ роковнїхъ смерти Ив. Котляревского — Рускїй театр у Львовѣ (II, III) — Посмертна вѣстка Стєф. Качалы — Замѣтки критичнїй и библиографїя (критика Тѣва-риша (конєць) и Правды.)

Конкурсы, именованя, перенесєня и пр.

— Конкурсы. Оporожненє мѣсцѣ учителя школы вѣзрѣвѣцѣи ц. к. учительской семинаріи мужеской у Львовѣ; потрібна єсть квалификация учитель-ска для шкѣлъ выдѣловыхъ зъ языкомъ выкла-довымъ польськимъ и рускимъ; подаватис-я можна до 15 груднїа с. р. — Оporожнєнїй мѣсца: адъ-юнкта судового въ Самборѣ и адъюнкта канцє-ларїйного при судѣ окружнѣмъ въ Золочевѣ; рє-чїнєцъ подаватис-я до 30 падолиста с. р. — У-ченики университету львѣвского, бдѣдаючї-єя студїямъ историчнымъ або правно-историчнымъ, могутъ одержати мѣсцѣ апликанта при краєвѣмъ архивѣ актѣвъ городнїхъ и земскїхъ у Львовѣ; поданя вносити можна до 20 падолиста до вы-дѣлу краєвого.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— На „Народнїй Дѣмъ въ Калушї“ жертвовали на всѣєю у о. Раковского въ Боднарѣвъ Вп. гостѣ: о. деканъ Гошовскїй зѣ Блуднїцѣ 1 зр., о. Теодоровичъ 1 зр., о. Іос. Охримовичъ 1 зр. и п. Зобкѣвъ учитель зѣ Довгон 1 зр.

— Археологично-библиографична выставка Стѣвро-пїлїйского Института отворєна щѣдєнно бдѣ годинѣ 10. рано до год. 3. по полуднї. Вступъ 20 кр. бдѣ особы зъ вышнєго субѣты; въ субѣту вступъ 40 кр.

Телеграммы „Дѣла“.

Атинѣ 15. падолиста. Праса грецка промовляє за тѣснѣмъ союзомъ Греції зѣ Австрїєю и Англією. — Патрїархъ тѣтушнїй бдѣповѣвъ на писмо королевѣи Наталїи, що не може мѣшатис-я до рѣшенѣ автокефальной сербской церкви.

Парижѣ 15. падолиста. Комисїя ревн-зїйна высказалася за знесенємъ сенату и президентуры рєпублики.

Петербургѣ 15. падолиста. Знесенєє харківского округа военного мало чисто економичну причину, бо тїмъ заощаджено 180.000 руб. въ бюджетѣ войсковѣмъ. Розвѣ-заньє сего округа було такожъ причиною змѣнѣ въ складѣ корпусѣвъ.

Вѣдєнь 15 падолиста. Комисїя войскова приступила до спеціальной дебѣты и выбрала рєферентомъ гр. Киньского. — Цѣсаръ именуєвъ даньского короля Христїана властїте-лемъ полку пѣхоты ч. 75 а шведского коро-ля Оскара властїтелемъ полку пѣхоты ч. 10.

Монахїюмъ 15 падолиста. Кн. Макси-мїлїанъ баварскїй, отецъ Еи Вел. цѣсаревѣи австрїйской, померъ.

На дѣ слѣ не.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2460 228—?

препараты зѣ гумы и виробы казучковїй для потребѣ хирургичныхъ и иншихъ подобнѣхъ.

Фабрика зварѣдѣвъ рѣльничихъ и гисєрнїа

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгѣи поручає свои вы-зззз робы по найдешєвнїхъ цѣнахъ. 106—

!!!Пора замовляти вина и свѣто!!!

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає просто бѣвъ продуцентѣвъ

Вина въ бочкахъ

по 35, 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 90, 95, 100, 110, 120, 135, 140 зр. и вышєе за бочку, мѣстѣчу 135 лїтеръ, крѣмъ фрахту, котрїй вы-носить 4—5 зр. бдѣ бочки.

СВѢТЛО

просто зѣ фабрики почавши бдѣ 30 кл. Іа по 80, Па по 72 зр. за 100 кїлю, крѣмъ фрахту.

При замовленяхъ просимо подавати послѣдну станцію зѣдѣннїчу.

Замовленя прїймають: Центральнїй зарѣдъ у Львовѣ и фїлїи въ Стѣниславѣвъ, Тернополї, Дрогобичї, Коломынѣ и Стрыку. 2602

Скоря и певна помочъ на недуги жолудковъ и ихъ наслѣдки!!

Найблѣжшимъ и наилучшимъ средствомъ до удержанія здоровья, очищенія крови и до добраго травленія есть всюдъ знаный и употребленъ

„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“

Онъ робитъся изъ наилучшихъ и наилучшимъ зелье аллей-скихъ, зовещъ певный на всякъ трудности при травленіи, жолудковъ, корки, брѣхъ, апетиту, обильяне, напоръ крови, геморойды и т. п. За-для знаменитыхъ наслѣдковъ ставъя народнымъ зелье.

Ведьна флашка коштуе 1 зр., мала 50 кр.

Тысячи листовъ признава можъ переглянути!

ПЕРЕСТОРОГА!! Щобъ не дати обманитися, треба знати, що кожда флашка Бальсаму Житя д-ра Rosa выговорена пося ор-рецепти, заята въ синій картонъ зъ написею повозовъ: „Д-ра Rosa Бальсамъ житя зъ аптеки подъ Чорнымъ Орломъ Б. Фрагнера, Прага 205—3“ по нѣмцки, чеськи, мадарски и французки а на верха правый марки охоронный.

Марка охоронна.

Бальсаму житя д-ра Rosa
дѣстати можна лишъ
въ головномъ складѣ фабриканта

Б. ФРАГНЕРА

въ апт. подъ „Чорнымъ Орломъ“ Прага 205—3.

Всѣ аптеки Львова и краю и всѣ большіе аптеки въ Галичинѣ и Австро-Угорщинѣ мають на складѣ Бальсамъ житя. Тамъ можна такожъ одержати

Праску масть универсальну домову

средство личное признае на всякъ заплелъ, раны и болячки тысячами листовъ посылалъ.

Онъ ужинае съ успѣхомъ на заплелъ, задержанье молока и на твердость груди при блученіи, на болячки, карбункулы, рапы на по-тихъ, дикое мясо на пальцахъ, ствердѣнье, опухлину желтъ и т. п. — Всякъ заплелъ, твердость и опухлину лѣчить скоро; коли болячка заче-материзувати, заразъ набере и выгнѣтисъ. Пуска 25 и 35 кр.

Марка охоронна.

ПЕРЕСТОРОГА! Праску Масть универсальну часто подраблуютъ, але лишъ у мене выробилася она оригинально. Она лишъ тогды правдива якъ жовтй металевый пуши-ковъи червоными приписами ужинае (въ Ужиз-ка) и въ синій картонъ зъ маркою охоронною.

БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ

Найблѣжше и многими досѣдами выробоване средство, лѣчить ца-комъ, лунный слухъ. — Флашкы 1 зр. 2647 5—3

ФАБРИКА ПОВОЗОВЪ
I. ВАЙГЛЯ
Pretan, Mähnen

2679 1—8

I. Schillerhof.

у Вѣдн

СКЛАДЪ

САНКИ

Цѣнники на жадање даромъ и оплатно.
Найлучшій санки до 4-хъ верховъ зр. 32.

И. СЕДЛЕЧКА

роботня дамской и мужеской обуви

Ринокъ, ч. 7. у Львовъ.
2667 3—8

„Черный Вино“

Жіночий Альманахъ.

выданный Оленою Пчблною и Нат Кобринскою можна дѣстати у п Наталіи Кобринской въ Бодоховъ або черезъ Администрацію „Дѣло“ по цѣнѣ 2 зр. безъ ересыки па-13—2 чтовои 2871

ГА-

махи або лѣжка лѣжъ одъ 2,35 зр., до 6,75 зр., палицы зъ крысоломъ, парасоль-ки одъ соцы, шапки робіи а такожъ не-пережмакоу по 50 кр. Платье до по-рожу, торбы, торкисы до экскурзий въ торговлю

БРАТОВЪ ЛАНГНЕРОВЪ

Львовъ, Галицка ч. 16.

Цѣнники на жадање даромъ.

БУЛОНЪ

Высококачественный власного
выробу подвойно крѣпкий

поручае

Зарядъ двору Лапшинъ
БЕРЕЖАНЫ.

Ч. 00. Въ тубѣлѣхъ зъ самой звѣри-ны и дробю килъ 7 зр. 50 кр.
Ч. I. Зъ самой звѣрины и дробю килъ 6 зр. 50 кр.
Ч. II. Зъ воловицы, телѣтины, дробю и звѣрины зъ яринами по 5 зр. 50 кр.

Высылка залагодується одворотною почтою.

Въ торговляхъ продаются всѣ т-ды значно дорожше. 2651 4—13

Wiener Uhren-Depot und Versandt
BALSAM, Wien
II. Schiffamtsgasse 14. T.

ПРАКТИЧНІЙ а ДЕШЕВІЙ ПОДАРУНОКЪ

на сонна и именины

Годъ часъ тратити!

НАЙСВѢЖША НОВОСТЬ!

Лише 5 зр. 25 кр.

коштуе найновѣйшій

ВАШИНТОНСКИЙ РЕМОУАРЪ

до накручуваня безъ яничка при ушкѣ, зъ 5-лѣтнюю гарантію за добрый ходъ. Только сей годинникъ можъ за-стунити **ЗОЛОТЫЙ ГОДИН-НИКЪ** а то по перше черезъ добре урегу-лованье, по друге че-резъ правдоу роокъ-шну нуверту и дагого можна его кош-тому якъ наилучше поручити.

Лише 120 зр. коштуе красеный по-робовый **СТѢННЫЙ ГОДИННИКЪ** зъ добрымъ регулованымъ веркомъ, зъ ланцукомъ и титарками, зъ вышуклыми бронзовыми прикрасами.

Лише 250 зр. коштуе пышный пре-красеный **СТѢННЫЙ ГОДИННИКЪ** зъ даво-ковымъ будильникомъ, въ рамкѣхъ го-рѣховыхъ, зъ вѣсакуючимъ, самосвѣти-чимъ щитомъ, иде и будить пунктуально.

Лише 390 зр. коштуе французскій зо-лото-бронзованный **БУДИЛЬНИКЪ ГОДИН-НИКОВЫЙ** зъ голоено-блѣстимъ приладомъ будильнымъ. Окраса для кождо чл то въ хатѣ, чи въ подорожи, зъ веркомъ тревальнымъ, незнищимымъ и пунктуально идущимъ.

Лише 450 зр. коштуе сѣребро-нило-вый годинникъ, кишневый **ЦИЛИНДЕРЪ** зъ доковальнымъ регулованымъ веркомъ и кишню окрашеною оправою, зъ крыш-девымъ пласкимъ скломъ, незвычайно гарный.

Лише 30 кр. гарный, позолочуваный **ЛАНЦУШОКЪ** зъ гачикомъ до годинника.

Лише 120 кр. гарный **ЛАНЦУШОКЪ** до годинника, въ золотомъ фасонѣ зъ бри-люкомъ печатковымъ, робити артистич.

Лише 375 зр. патентованный годин-никъ зъ маятникомъ, зъ приладомъ бю-чимъ годины и подвожонъ, оправленый въ найдѣлкатѣйшѣе полигированый рамы, якъ наилучше наслѣдуючій горѣхове де-рево, зъ вѣгалоомъ и бронзовыми вагами. Крѣмъ тѣхъ прикметъ мае сей годин-никъ и тую неопытнуу вѣстивѣсть, що въ ночи патентованный щитъ его свѣтитъ чуднымъ флюетовымъ, чаруючимъ гарнымъ свѣтломъ, за силу котораго гарантується **10 ЛѢТЪ**.

Несчастна сколькостъ обдѣлкатѣвъ, котра сей годинникъ бачила и купила, була немовъ очарована сею небувалою и немовѣрною дешевостю.

Выключно только набутти его можна за попереднюю высылкою грошей або посылкою.

2680 (1—24)
Wiener Uhren-Depot und Versandt
BALSAM, Wien
II. Schiffamtsgasse 14. T.

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

въ ц. к. упр. Фабри-ки ликеро-въ, розол. **И. А. Бачевского** ц. к. привдворного доставника у Львовъ.

Марка	въ флашкѣ а 1/4 антр.	Цѣна.
* * *	зр. —70	—90
* * *	зр. —90	100
* * *	зр. —100	150
1850	зр. —150	120
1860	зр. —120	

СТАРКА ЛѢЧНИЧА

зр. р. 1840 зр. 250
зр. р. 1830 зр. 300

Одъ коли заложена фабрика, с. я. больше ятъ одъ столѣтъ, най-больше заходу было выробъ **ЖИТНОГО СТАРКИ**, такъ въ краю якъ и за границею великъ цѣновою, ульшши и поручаю тую-жь яко напи-токъ о знаменитѣмъ и нѣмномъ, а загодномъ смаку, который тысячи монхъ Вловъ обдѣлкатѣвъ ужинае замятъ **COGNAC-U**. Продуктъ сей вывозу въ значной сколькості до Пльмечины, Италіи, Румуніи и до Оріенту, а въ Австро-Угорщинѣ сей родъ выключно числитъ ты-сячи обдѣлкатѣвъ.

Найдодѣлкатѣсправдлжати СТАРКУ почтою въ пакетахъ а 5 кп-лю, маючихъ 2 флашки. 2361 34—52

I. ПЕРГОФЕРА

аптека, Wien, Singerstrasse Nr. 15.

„Zum goldenen Reichsapfel“.

Пигулки до очищенія крови, званій переднимъ „уни-версальныи пигулки“, за-служаютъ повнѣ на сю назву, бо дѣйство нема майже нѣмко сла-бости, въ котрой-бы тѣ пигулки вже по тысячи разъ не выказали своего чудесного успѣху. Въ найважѣйшійхъ случаяхъ, де богато ин-шихъ лѣковъ на дармо ужиналось, слѣдуе по большій части и въ короткѣе время повне подужанье одъ тѣхъ пигулокъ. 1 коробка зъ 15 пигулками 21 кр.; 1 коробка зъ 6 коробками 1 зр. 5 кр.; при неплатной посылкѣ за посылкою 1 зр. 10 кр.

При попередній высылкѣ нажежестости коштуе разомъ зъ волѣ-ною одъ оплаты посылкою: 1 пачка пигулокъ 1 зр. 25 кр., двѣ пачки 2 зр. 30 кр., три пачки 3 зр. 35 кр., 4 пачки 4 зр. 40 кр., 5 пачокъ 5 зр. 20 кр., 10 пачокъ 9 зр. 20 кр. (Менше якъ одну пачку не посылаеи).

За правдою треба уважати лише тѣ пигулки, котры суть заосмотрѣны подписомъ имени I. Пергофера и котры на накрывкѣ кождо коробки мають той самъ подписъ червонымъ писмомъ.

Маемо множество писемъ, въ которыхъ консумены тѣхъ пи-гулокъ дякуютъ за те, що вернули до здоровья по рѣзкорѣзныхъ и тяжкихъ недугахъ. Кождый, который ихъ лише разъ сробувавъ, по-ручае тов средство дальше.

● Помѣщаемъ тутъ лише декотры зъ многыхъ подякъ: ●

Шайбахъ 17 лютого 1888.
Высокопозважанный Пана! Нѣ-мне подписаный простить о понов-не прислане чотирохъ пачокъ Вашихъ дѣйство дуае помятот-ныхъ и знаменитыхъ пигулокъ до очищенія крови. Зъ поваж-аньемъ. **Ис. Найбретеръ**, практич-ный лѣкаръ.

Граше при Флѣдінгѣ, 12 вер. 1887.
Высокопозважанный Пана! Зъ Божомъ волѣ япалъ менѣ до рукъ Вашихъ пигулки и теперь пишу Вамъ о ихъ наслѣдкахъ: я въ по-логу астуудилася, такъ що не мо-гламъ займатися своєю работою и певно була-бы вже умерла если-бы мене не выротовали Ваши чу-десны пигулки. Боже благослови Васъ тысячи разъ за те. Я вѣрю, що ужинаючи тѣхъ пигулокъ, приду цѣломъ до здоровья, такъ якъ они и иншихъ довели до здо-ровья. **Тереса Книгінъ**.

Винеръ-Найштадъ 9 грудня 1887.
Высокопозважанный Пана! Го-рѣчу подяку складаю Вамъ въ и-мени мои 60-лѣтнюю тѣтку; она терѣла 5 лѣтъ на хроничный не-жить, жолудковый и воду пухли-ну. Житѣе было для неи мучкою и думала, що вже загине. Прилад-комъ достала она пуделко Вашихъ знаменитыхъ пигулокъ до очине-ня крови и по довшомъ ихъ у-живанью выздоровѣла. Зъ пова-жаньемъ. **Иосифа Вайнметль**.

Митерингерсдорфъ при Кирхс-дорфѣ, Вышня Австрія 10 сѣч. 1886
Высокопозважанный Пана! При-

Бальзамъ на одморозенье признаный I. Пергоферомъ одъ многыхъ лѣтъ яко найсвѣж-ше средство противъ рѣзкихъ бо-лячекъ походящихъ зъ морозу, якъ такожъ на заваженій раны и т. д. 1 флаконъ 40 кр. зъ оплатною посылкою 65 кр.

Сокъ зъ бѣлки лукалистон на нежить, хрипку, корчевый кашель и т. д. 1 флашочка 50 кр.

Американска масть гѣтцевъ, дуже добре средство при всѣхъ гѣтцевыхъ и ревматичныхъ недугахъ, якъ аупанье въ по-гахъ, пехисъ и шумъ въ у-шехъ и т. д. 1 зр. 20 кр.

Порошокъ на поченье ногъ. Цѣна одного пуделка 50 кр. зъ оплатною посылкою 75 кр.

Бальзамъ на волѣ певне сред-ство на надутые шлѣ; 1 фла-конъ 40 кр., зъ оплатною по-сылкою 65 кр.

Английскій чудесный баль-замъ 1 флашка 12 кр., 12 фла-шочка 1 зр. 20 кр.

Фиакерскій порошокъ на не-жить, хрипку, кашель и т. д. 1 пуделко 35 кр.; зъ оплатною посылкою 60 кр.

Майже всѣ зъ наведеньхъ спеціальностей можна дѣстати у Льво-въ въ аптекахъ З. Рукера и П. Миколаша. 2621 5—12

Крѣмъ названыхъ чу препаратѣвъ суть ще въ запасѣ всѣ въ австрійскихъ газеткахъ олополенъ и зарпачный спеціальности фар-мацевтичній, и всѣ артикулы находящійся хоты-бы не на складѣ доста-вляеи на жадање скоро и дешево.

● **Высылка почтою** въ найсворѣе за попереднюю высылкою грошей а при болѣшихъ замовленяхъ за посылкою.

При попередній высылкѣ нажежестости (наиблѣжше черезъ переказъ почтовыми) есть порто значно де-шевше, якъ при посылкахъ за посылкою.

Ессенция жита (Праскѣй ка-пль) на абсютный жолудокъ, лихе стравленье, недуги живота рѣзкого рода, знамените сред-ство домове 1 флашка 22 кр.

Танпохвиннова помада I. Пергофера добре средство на порѣзъ волосъ 1 доза 2 зр.

Универсальный пластеръ до-сты выробованный профессоръ Штайдлемъ при ранахъ зъ у-дару и побиты, лихихъ боляч-кахъ на ногахъ, упертыхъ зо-возоватыхъ болячкахъ, при бо-лестныхъ набогахъ, волокинь, равныхъ и роспаленыхъ гру-дахъ, ранахъ гѣтцевыхъ и по-добныхъ недугахъ. 1 флаконъ 50 кр. зъ оплатною посылкою 75 кр.

Универсальная соль очищаю-ча А. В. Бульриха. Знамени-те средство домове на всѣ на-слѣдки снѣжного травленія, якъ: боля головы, паморочки, корки жолудка, згнѣтъ, боля геморой-дальней, затканье и т. д. 1 па-кетъ 1 зр.

Ессенция очна зъ Ромберг-ан-зень, 1 флашка 2 зр. 50 кр., 1/2 фл. 1 зр. 50 кр.

2621 5—12

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватисъ на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣлкатѣ редакторъ Иванъ Белей.

Центръ зъ фабр. Черлянскон.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка подъ зар. К. Беднарского.

ПОРУЧЕНА БИРЖЕВІЙ

на Вѣдн Берлинъ, Парижъ и Лондонъ за-лагодуе совѣстно и старанно,

Цѣнны паперы, лѣсоы и монеты

продаетъ и купуетъ точно пося дневныхъ куробѣвъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ и БИРЖЕВА

ГУСТАВЪ МАКСЪ

Львовъ, Пляцъ Маріанскій ч. 8.

I. повергъ. 2653 6—7

Найдешевше жерело закупна на зимовый сезонъ и Рождество!

I. & C. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда ч. 7/d

высылають за послѣднатою:

10 м. зимовый гунъ на жѣночій сукнѣ, подвойно широкий	зр. 5.50
10 м. фланель-Валеріи на жѣночій сукнѣ, найновѣйшій взорѣцъ	зр. 4.—
10 м. калмыку, тяжка якость, найновѣйшій взорѣцъ	зр. 2.70
10 м. бархату на сукнѣ, тяжка якость, найновѣйшій взорѣцъ	зр. 3.—
10 м. матеріи на шляфроки, въ кратки, найновѣйшій взорѣцъ	зр. 2.50
29 лѣт. бархату прѣснѣйшого, голуб. и бур. зр. 5.—, бѣл. и черв. зр. 6.—	
3.10 м. матеріи на мужескій уборя на зиму Іа зр. 5.50, Іа зр. 3.75	
2.10 м. матеріи на зимовій плящѣ, новѣтна, Іа зр. 10.—, Іа зр. 6.—	
2.10 м. матеріи на нѣрцгеріи, новѣтна, зр. 6.—	
6 штукъ шапокъ плюшевыхъ, для мужчинъ и хлопцѣвъ	зр. 1.50
1 штука зимовый кофды зъ ружу, комплектна	зр. 3.—
1 штука покрывала на конѣ, 190 см. довга, 130 см. шир. Іа 2.50, Іа зр. 1.50	
1 штука хустки-Ангора, на зиму 1/4, Іа зр. 6.—, Іа зр. 2.80	
1 штука воняного жакету для женщинъ (Jersey) Іа зр. 3.—, Іа зр. 1.50	
3 штуки бурки, обильно тамбурованы, червона, сѣра, бура	зр. 3.—
6 паръ панчѣхъ зимовыхъ, робленъ, въ краснѣ, сорочатѣ	зр. 1.50
1 штука простирала дового 2 метры, безъ шву	зр. 1.50
10 м. килима до ходу, тяжка якость	зр. 3.50
1 штука сорочки мужеской, бѣла и въ краскахъ Іа зр. 1.80 Іа зр. 1.20	
3 штуки сорочокъ робѣтничихъ, зъ тяжкою оксфорду	зр. 2.—
3 пары нотаицъ зъ бархату, полотно Іа зр. 2.50, Іа зр. 1.80	
6 паръ зимовыхъ шкарпетокъ, робленыхъ, у всѣхъ краскахъ зр. 1.10	
1 штука сорочокъ жѣночыхъ зъ полотно и шифону Іа зр. 5.—, Іа зр. 3.25	
3 штуки горестѣвъ подныхъ, зъ шифону, вышиванъ Іа зр. 4.—, Іа зр. 1.80	
1 штука оныи зъ жуты, турецкій взорѣцъ, Іа зр. 3.50, Іа зр. 1.80	
1 гарнитуръ покрывалъ, 1 на столъ и 2 на лѣжку, зъ риссу 4.50, зр. 3.50	
29 лѣтѣвъ домого полотна, мѣлцон якости, 1/4 зр. 5.50, 1/4 зр. 4.20	
29 лѣтѣвъ оксфорду найновѣйшій взорѣцъ	зр. 4.50
29 лѣтѣвъ канафасу, найновѣйшій взорѣцъ, найлѣшка якость	зр. 6.—
3 штуки скатертей, у всѣхъ краскахъ 1/4 зр. 2.—, 1/4 зр. 1.—	

2675 10—12 Взорѣцъ даромъ и оплатно.

Роботня и складъ готовыхъ мужескихъ одежей

при пляцъ Галицкомъ, ч. 13.

Симъ маю честь оповѣстити ВПоважану П. Т. Публику, що

на сезонъ осѣнный и зимовый заосмо-тривъ я свой магазинъ

въ доборовѣ сукна и матеріи воняной, вхо-дичъ въ обѣзъ одежей мужескихъ,

повѣдомляючи, що Вловъ, П. Т. Обдѣлкатѣвъ можутъ одержати якъ гарнитуръ, такъ поодиноку одѣжъ по-такыхъ цѣнахъ, якъ въ кождомъ жидевскомъ магазинѣ, а надто фасонъ наймодѣльнѣй а выробъ одежи без-перечно сумѣнливый.

Дякуючи ВПоважаной П. Т. Публикѣ за взгляды, котры дѣлывавъ я черезъ 10 лѣтъ истована мои фирмы, маю надѣю, що и на будуче зоволтъ мене шми ласкаво надѣлгати. Зъ поважаньемъ:

ПАВЛО ПИОНТОВСКИЙ

2608 8—8 пляцъ Галицкій ч. 13.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ по дня (крѣмъ недѣль и русскихъ святъ) о 5-ой годинѣ по полудню. Литературный додатокъ „Библиотека писателей“ выходитъ въ вторникъ, а въ четвертъ и пятницу на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро ogłoszeń, ул. Коперника ч. II, и Бюро газетъ ул. Кар. Людвига 3. У Вѣднъ Haasensteijn & Vogler, Wallischgasse, 10; M. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В. Франкфуртъ M. Haasensteijn & Vogler, G. L. Daube & Co. Предплата на „Дѣло“ и напечатаніе за инсераты платятъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австріи: за 12 мѣс. 18 ар. за 6 мѣс. 9 ар. за 3 мѣс. 4 ар. за 1 мѣс. 1 ар. 150 ар. въ Заграничьи: за 12 мѣс. 24 ар. за 6 мѣс. 12 ар. за 3 мѣс. 6 ар. за 1 мѣс. 3 ар. 180 ар.

У Львовѣ: за 12 мѣс. 16 ар. за 6 мѣс. 8 ар. за 3 мѣс. 4 ар. за 1 мѣс. 1 ар. 180 ар. Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 39 ул. Баторія. — Рукописи принимаются лишь на поштомъ ящикѣ. — Рекламы принимаются по цѣнѣ 6 кр. въ одинъ строкъ печатной, въ рубр. „Надбавка“ по 30 кр. а. в. Подписки принимаются по 10 кр. въ годъ.

Здѣсь 1 (13) жовтня почався новий чвертьрічъ видавництва „Дѣла“ зъ „Библиотекою писателей“. Просимо П. Т. Предплатниківъ, щоби зволіли якъ найскорше прислати заборгованості і предплату.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Въ комісії войсковой заявивъ министръ кравової оборони, що інструкція про до інституції однорічнихъ охотниківъ мѣститъ въ собі слѣдуючі постанови: 1) О вступнихъ испытаніяхъ: Кандидаты можуть робити испити після власного вибору въ тѣмъ языкѣ, котрий заведений закономъ яко языкъ викладовий въ середніхъ школахъ монархіи. 2) Испитъ языковий обіймає два язики: „языкъ головный“ и ще другій языкъ. Другимъ языкомъ може бути або одинъ зъ языківъ кравовихъ, уживанихъ въ монархії, котрий може вибрати собі кандидатъ після своєї волі, або одинъ зъ чужихъ языківъ, якъ французскій, англійскій, латинскій. 3) Постанови до уздоблення на резервного офіцера звучать: Теоретичні испити въ всіхъ предметівъ має одбуватися въ языкѣ німецькомъ, яко языкѣ войсковомъ. Вистане однакже, коли однорічний охотникъ буде знати той языкъ на стѣлю, що будуть могли въ службі достаточню порозумѣватися. Для того не буде жадати відъ тихъ, котрихъ матернимъ языкомъ не єсть языкъ німецькій, плавного и доброго викладу анъ повної точности въ письмі. Коли отже одповідать тымъ конечнимъ условіямъ а схотять виказати своє більше знанье въ якомсь вишнімъ языкѣ якъ въ німецькомъ, то буде имъ вольно зробити то въ дальшіймъ вѣснѣ и въ основнімъ обговорюваню найтруднѣйшихъ предметівъ уживати рідного языка або взагалъ уживати такого мови, котрою они плавно и легко говорять, а котра була-бы зрозумѣла або цѣлѣй комісії або хочъ поодиновимъ єи членамъ. То заавленє министра вписано заразъ до протоколу.

Предсѣдатель сполученої дѣвнѣ порозумѣвся зъ предсѣдателямъ клубу німецько-національнѣмъ сплкну що-до спільного поступованя въ важнихъ справахъ въ той спосібъ, що оба предсѣдатель будуть відъ часу до часу въ тій справѣ порозумѣватися и що кождей зъ нихъ має право зажадати такого порозумѣня, коли буде того потреба. Въ наслідокъ такого порозумѣня одбулися вже переговори, яке станомъ заняти въ справѣ нового закона войскового.

„Politik“ доносять, що після вѣстей походящихъ зъ кругівъ правительственныхъ, маються одбутти нові вибори до галицького сейму, котрого каденція кінчиться въ 1889 р., въ маю слѣдуючого року.

Змѣни деякихъ округівъ воєннихъ въ Росії и змѣни въ складѣ поодинокихъ корпусівъ російської армії довели до слѣдуючого велима важного розвѣдженя російского войска: На противъ всѣхъої границѣ німецької стоять въ вильнѣнскѣмъ окрузѣ воєнізмъ чотири корпуси лівнѣй зъ 8 дивизіями пѣхоты и 3 дивизіями кавалеріи; въ окрузѣ варшавскѣмъ, отже противъ німецько-

австрійской границѣ, стоять одна гвардейская дивизія и чотири корпуси лівнѣй зъ 8 дивизіями пѣхоты и 5 дивизіями кавалеріи; въ кѣвскѣмъ окрузѣ воєнізмъ стоять супротивъ австрійской и румынской границѣ такожъ чотири корпуси зъ 8 дивизіями пѣхоты и 4 дивизіями кавалеріи. Войска кожного зъ сихъ округівъ творять на случай войны по одній оперуючої армії. Въ той спосібъ єсть отже утворена перша боєва лівня. По-за нею въ другій лівнѣ стоять на правѣмъ крылѣ відъ західного фронту войска пѣтербургского округа воєнного, одинъ корпусъ гвардейскій и одинъ лівнѣй зъ 5 дивизіями пѣхоты и 3 дивизіями кавалеріи; въ центрі войска московского округа воєнного, корпусъ гвардейскій и два корпуси лівнѣй зъ 7 дивизіями пѣхоты; въ Финляндіи стоять одна дивизія пѣхоты; для охорони побережья Чорного моря призначені два корпуси одесского округа воєнного зъ 4 дивизіями пѣхоты и 2 дивизіями кавалеріи, а на Кавказѣ побітає одинъ корпусъ. Єсть то отже новий порядокъ воєнний, котрий має на цѣли розвѣдженя войско такъ, щоби оно вже въ часѣ мара було кождей хвилѣ готове до войны. Тутъ лишѣ треба то замѣтити, що мимомо сего нового розвѣдженя, войско російскѣ въ першій лівнѣ єсть розкидане на такъ великомъ просторѣ, якъ довга єсть всѣхъої граница німецькой и австрійской разомъ, а то утрудняє-бы підчасъ войны надзвичайно рухъ и цѣлу операцію армії. На всякій случай єсть нова Ordre de bataille значно лѣпша, якъ та зъ 1886 р.

О переговорахъ Росії зъ Ватиканомъ доносять зъ Риму до „N. fr. Presse“, що Ватиканъ хоче, щоби було установленє при папѣ російскѣ посольство, позаякъ тогдѣ можна-бы всѣ заходячі трудности скоро залагоджувати. Росія зновъ жадає за то якъ найбільшихъ уступокъ не лишѣ що-до уніятівъ, котрихъ бы курія римска мусѣла зовсімъ випустити зъ своєї опѣки, але такожъ и що-до порядку церковного въ Царствѣ польскѣмъ. На будуще мали-бы тутъ выголосуватися проповіді въ языкѣ російскѣмъ замѣсть въ польскѣмъ, а навѣть и співы церковній мали-бы одбуватися въ языкѣ російскѣмъ. Наука религія въ школахъ и урядованє властей церковныхъ зъ польськими сторонами мали-бы такожъ вестися въ языкѣ російскѣмъ. Одна партія въ Ватиканѣ годиться вже на то, щоби жадала Росії поки-що бодей въ той спосібъ залагодити, щоби въ тыхъ мѣстахъ, де російскій языкъ єсть загально уживаний, одбувалися проповіді въ языкѣ російскѣмъ, але співы церковній мали-бы и дальше одбуватися въ языкѣ польскѣмъ. Все проче мало-бы залагодитися, коли-бы було установленє при папѣ російскѣ посольство. Партія та доказує, що интересъ церкви стоять выше понадъ сепаратистичній интересъ Польковъ и для того не треба числитися зъ тымъ, що Польки на такѣ поступованє Риму скажуть. Друга партія въ Ватиканѣ, котра держить зъ Польками, старается всѣми силами не допустити до того.

Въ Німеччинѣ розпочалася зновъ досить сильна борба противъ російскихъ валторбѣ. Причиною того єсть по части задрбѣсть, що Росія звернулася въ справѣ позички 20 мил. ф. штерл. до Франції, по части же и та обставина, що позичка та буде ужита имовѣрно на цѣли воєніи а не, якъ офіційна Росія голосить, на сконвертованє давнѣйшѣмъ выше святоюрска, церковь въ Комарнѣ, монастирь жовківскій, Успенська церковь львівська, церква въ Мацѣмѣ, Дворцяхъ, Сяноцѣ, Перемислѣ, Ярославлѣ, Сокалі, Бовшевѣ, св. Онуфрія у Львовѣ, въ Гутѣ-монастирскій, и др. Зъ збавленя выхидити, що аранжеры выстави не сягнули рукою въ цѣлий край, зъ-відки можна-бы було подбавити дѣвнѣхъ предметівъ зобрать въ далеко большѣмъ числѣ, а обмежилася на деякі лише мѣсцевости. Зъ другої сторони зновъ показуєся, що ще не весь край зрозумѣвъ вартѣсть археологичної выстави и для того пока-що не взяли ще участи.

Мимо того предмети, що находяться на выставѣ, мають свою цѣну и дають які-такі образы штуки золоточной и рѣзбарской. Я сиробую бодей деякі зъ тыхъ предметівъ означити точнѣйше.

Зъ срібнихъ виробівъ замѣтнѣйшій: Хрестъ зъ 1638 р., сирзавленій совѣтомъ кнѣзівъ Ставропигій за часівъ старшенства Гавр. Лянгиша, Мих. Алвиза, Алекс. Прокоповича и Косм. Мазанетти, а виробленій мабуть львівскимъ золотникомъ „многогрішнымъ“ рабомъ Божимъ Андрѣемъ Касіановичемъ. Чапа зъ діаскономъ и звязкою зъ монастиря Скитского изъ зображеніями Розпята, св. Івана, Матері Божої и страстима Христовими. Другі зображеня (святительствъ) находяться на звяздѣ и діаскопѣ (образъ Христа зъ ангелами). Чапа срібна зъ рускою написею, дарована Алекс. Лобозю въ 1653 р. до невѣстної церкви. Чапа срібна, золочена, дарована Теодіею Стриболовою, підчасънає землѣ нов-

опроектванѣмъ позички. Декотрі газети берднѣйскі доказують навѣть, що фактъ сей єсть въ свѣтѣ занепокоєнтя цѣлу Европу и станєсь имовѣрно причиною, що німѣцкѣ правительствѣ буде мусѣло зажадати відъ парламенту нового кредиту.

Виртембергскій президентъ министрѣв Митнахтъ вернувъ вже відъ короля зъ Німци а урядова газета штутгардска подала заразъ вѣсть, що всякій вѣсти о якійсь кризѣ въ кабінетѣ єсть зовсімъ безосновній, бо мѣжъ королевѣмъ а правительствомъ не було и нема ніякого непорозумѣня. Приятель короля Вудкокъ и єго товаришъ Гендріксъ выѣхали зъ власної волѣ зъ Німци, а король не позволивъ выточити процесу газетѣ, котра перша подала вѣсть о якихъ впливахъ Американцѣвъ на короля.

Бельгійскій король приймаєть сими днями депутацію фламандского театру и скориставъ зъ сего нагоди, щоби заявити їй, що голосній жалобѣ, зъ якими Фламандцѣ теперъ выступують, єсть дуже не на часѣ. Бельгія яко слаба а мала держава мусѣть въ теперѣшнѣмъ дуже небезпечнѣмъ часѣ дбати передовсімъ о то, щоби забезпечити свою, теперъ вже повнѣщюу независимѣсть. Онъ вольѣ-бы певно сказати депутації щось приятнѣйшого, але яко старій слуга народу, бавъ дбав передовсімъ о безпечности краю, и сподѣваєся, що такъ будуть робити и другі обыватели.

Передъ кількома днями впало до Сербіи коло мѣста Рапка тридцять турецкихъ добре узброєнихъ воєковъ и стали тамъ рабувати. Сторожа погранична и служба мытова змогла зъ тяжкою бѣдою прогнати напастивковъ, котрихъ, здаєся, спонукала до нападу якась месть-родина. Сербѣ страшили при тѣмъ одного чоловіка, котрого на смерть убито, и кількохъ раненихъ. По сторонѣ арнаутѣвъ було кілька убитихъ и раненихъ. До Рапки выслано заразъ войско, а правительствѣ поробило вже одповідній крокѣ въ Константинополѣ.

Король розпорядивъ, що бюджетъ державный на 1889 р. має бути такий самий, якъ бувъ сего року.

Сербскій посолъ Франасовичъ, що ѣздивъ до Атинѣ на ювілей грецкого короля, вернувъ вже зъ відтамъ и привѣзъ зъ Атинѣ якъ найбільшій враженя. Греція має бути після єго погляду зовсімъ прихильна для Сербіи.

Королева Наталія выѣхала зъ Букарешту до Ясы, а зъ єденъ поѣде до Росії. Королева постановила не предклати протесту въ справѣ свого розводу румынскому синодови, котрий якъ разъ теперъ идеть.

НОВИНКИ.

Вѣче въ Стрию одбудєся имовѣрно ажъ въ третій день лат. Роздвѣнхъ святѣ. Вѣчевий комитетъ, зложеній зъ мѣсцевыхъ и замѣсцевыхъ патріотівъ, бѣдаєвъ до теперъ рефераты: политичный проф. Анат. Вахилинович, экономичный д-рови Евг. Олєсницкому, а мѣсцевыхъ справъ оо. Залозецкому и Давидковичи.

„Руска Бесѣда“ въ Чернівцѣхъ одтримає Загальній Збори своихъ членівъ въ лютомѣ 1889 р., коли то припадуть 20. роковини заснованя сего найстаршого буковинского товариства руского.

Въ день Зборівъ буде одслонений образъ основателя и доводнѣйшого головы „Руской Бесѣды“ бл. п. о. Василя Продана. Образъ намалює проф. Юстинъ Пигулякѣ.

„Руска Школа“, товариство педагогично-наукове въ Чернівцѣхъ, запрашає всѣхъ членівъ и прочихъ Русинівъ на другій Загальній Збори, що будуть въ недѣлю, дня 9 н. ст. грудня с. р. о 1 годинѣ въ полудне въ „Народнѣмъ Домѣ“ въ Чернівцѣхъ. Тов. „Руска Школа“ ухвалило по поводу цѣсарского ювілею закупити для библиотекъ всѣхъ буковинскихъ школъ русскихъ по одному примѣрнику памятной книжки, оповѣщеної въ тѣмъ числѣ нашої газетѣ.

На доходѣ „Народного Дома“ въ Калуші дає завтра нашъ театръ представлєнє. Можна надѣятися, що околиця численно явиться на тѣмъ представлєнню и бодей тымъ спосібомъ прибавити фондъ на сию народну институцію.

Зъ новихъ виробівъ до рады мѣста Стрия въ III-тѣмъ кружѣ виборівъ вышло 5 Русинівъ мѣщанъ, 4 Жидѣ и 3 Польки.

Ново-выбрана рада повітова въ Долинѣ скликана на день 21 н. ст. надоліста, щоби уконституовалася. Проти виборівъ зъ громадѣ сѣльскихъ посылалось численній протестъ, звернений головню проти п. Минкусевича, котаря въ Рожнятовѣ и головного творця сихъ виборівъ.

Зъ черновецкого университета подає „Буковина“ ось яку звѣстку: Выклады на черновецкѣмъ университетѣ розпочалися черезъ репарации доверва минувшого понедѣлка. Проф. д-ръ Стоцкій читати-ме сего пѣврку про „Руску старину“ и „Дѣлописъ Нестора“. Большє не почуєшь и сего року на нашѣмъ университетѣ, бо и зъ „практичныхъ вправъ“ на теології остала хіба одна катихизика та й то на такѣмъ языкѣ, котрого ніхто не зрозумѣє.

Черновецка рада мѣсна представляє такий складъ по новихъ виборахъ: Німци и Жидѣ задержали доперѣшнє число (6) раднѣхъ, Румыны стратили 3 мѣсца, Русины збільшили число своихъ раднѣхъ о 1 (сов. Виницкій) а Польки о 2 раднѣхъ.

Дирекція „Народной Торговлѣ“ у Львовѣ надѣслала слѣдуюче заявлєнє: Дякуючи Вп. Родимцямъ, котрі нашої ивичиного п. А. Потука радо приняли и удѣлили черезъ него замовлєнє, маємо честь довести, що сими днями одправились тойже зъ Тернополя въ дальшу дорогу, проте поручаємо єго ласкавымъ взглядамъ Вп. Подольнянъ.

Товариство „Сѣчѣ“ у Вѣднѣ выбрало на Загальнихъ Зборахъ дня 10 н. ст. надоліста слѣдуючий выдѣлъ: голова Яковъ Туринъ, медикъ; заступникъ головы Иванъ Гриневецкій, медикъ; секретаръ Іосифъ Чартицькій, правникъ; екарбникъ Остапъ Бачинскій, медикъ; библиотекарѣ: Вас. Шмигельскій, медикъ и Людв. Барскій, философъ; господарѣ Вас. Павлюкѣ, медикъ.

„Союзъ“, товариство академикѣвъ въ Чернівцѣхъ, выбрало минувшѣмъ недѣлѣмъ новый выдѣлъ, а то: голова Антонъ Завадовскій, правникъ; заступникъ головы Ілія Семакѣ, правникъ; секретарѣ Костѣ Явєцкій правникъ; касієрѣ Евг. Тарновецкій, правникъ; библиотекарѣ Е. Пасѣвичинскій, философъ; контролѣрѣ Сем. Виднѣвскій, правникъ.

Члены товариства „Союзъ“ въ Чернівцѣхъ дають въ недѣлю першій вечерѣкъ съ танцами. Писемныхъ запросівъ не розсылають.

Намѣстникъ гр. Бадені выѣхавъ передвѣчера до Кракова, де забавитъ три днѣ. Въ Краковѣ представлялись намѣстниковѣмъ всѣ власти урядовѣ и товариства а деякі помѣщеня урядѣвъ звиджувавъ намѣстникъ особисто.

Православній Русины черновецкій и митрополитъ Сильвестеръ Морарі-Андрѣевичъ. Сего року припадуть 70-лѣтній роковини православного митрополита Сильвестра и тому завязавъ комитетъ подѣ-

Археологична выставка Института Ставропигійского.

III.

Сосуды церковный, кресты и евангелія.

Оддѣлъ сей, уміщений въ сали III, мѣститъ въ собі чашѣ зъ діасконами та звѣздами, кубки на св. Дары, кресты, свѣчники, кадильницѣ, монстранціи, оправній евангелія и др. Матеріаломъ, зъ которого ті предмети зроблені, єсть срібло, золото, олово и дерево. Робота — мѣсцева або заграницна. Стиль різнородный: готичній, ренесансовый, барокко, мѣшаный або домородный — оригинальній. Деякі предмети були колись прикрашені жемчугами та самоцѣфтами. Выкованє грубѣе або нѣжнѣйше, на деякихъ находяться гравюры, представляють зображеня різнородныхъ святыхъ або сцены зъ житія Спасителя и Богородици.

Найстаршій предметъ оддѣлу чапа доставила церковь въ Бродяхъ. Єсть се чапа зъ срібнымъ кубкомъ въ золотѣй оправѣ, на котрій доокола находяться декорация гравирована въ стилѣ ренесансовѣмъ. Каталогъ односять єи до початку XVI. вѣку. Зъ церкви бродской єсть друга чапа срібна зъ написею на підставѣ: Anna Jozefowna mieszka Lwow-ska. Anno Domini 1606. Подібныхъ предметівъ доставили на выставу Институтъ Ставропигійскій, церковь семинаріи львівской, церковь

городской (1761 р.), невѣстной церкви. Срібный кубокъ, прикрашеный колѣсь жемчугами, зъ написею: „Сія брачавѣ сѣтери ієромонахъ Сидунъ игуменъ монастиря Путески“, після переказу власнѣмъ Довбоша, набутий Институтѣмъ відъ Гуцулѣвъ въ окрузѣ снатианскѣмъ.

На ше большу увагу заслужують кресты рѣзбленіи зъ дерева въ срібныхъ оправкахъ, въ большѣй части трираменній. На нѣжну роботу, виробѣ ажуровый, точнѣсть въ выкованю, симетрію и саму композицію численно рѣзбленыхъ зображенъ можна дивитися и не надвѣтитъ. Найстаршимъ зъ тыхъ крестівъ єсть крестъ рускій, оправлений въ срібло филиграновой работы, дарований іде 1487 р. єпископови перемыскому воеводѣ молдавскимъ, Іваномъ Александромъ. Подібній два кресты артастично выкидченіи и оправленіи въ срібло поєдає и Институтъ Ставропигійскій, але якъ они такъ и другі кресты зъ другихъ церквей (ароставской, сокалской, бовшѣвской и ин.) походять уже зъ побѣднѣхъ вѣківъ, головню въ вѣку XVII. Належать при тѣмъ замѣтити, що ті зъ кидрового дерева зъ всякимъ артазмомъ рѣзбленій кресты єсть, можна сказати, найбѣльшійшѣмъ питоменностю нашихъ русскихъ церквей. Они находяться майже всюду и за дѣлѣ свои старинности уважаються дорогами святощами. Въ деякихъ можна у внутрі подѣбати мощѣ святыхъ або навѣть частину зъ хреста Христоваго. Имено черницѣ Афонской горы любувались въ тѣмъ рѣзбѣ. Зъ-відси розходились такі кресты по цѣлѣй Руси органи-

нальний, але въ значній частинѣ наслѣдовано ихъ виробѣ и у насъ, и про-те суть они по нинѣшнимъ свѣдѣкамъ рѣзбарской штуки на Русѣ.

Въ окремѣмъ таблѣотѣ находяться въ сали III, и найстаршій кресты зъ металѣмъ золоченого, однораменный, не рускій, зъ скляною емалією и зображеніями Херувимѣвъ на раменахъ, котрихъ вѣкъ не даєся точно означити, але котрі після суду деякихъ знатоківъ мають односитися до часівъ Кароліннѣвъ, отже ажъ до X-го вѣку найбѣльшѣйше. Въ тѣмъ таблѣотѣ уміщено такожъ плоскорѣзбу въ формѣ малѣи иконки зъ слоновѣи кости, представляють Розпята Христа. Після переказу мала-бы та рѣзба походити ажъ зъ часівъ Кароля Велика, отже зъ VIII. вѣку. Автентичности не хочемо оспорювати и радимо кождому оглянути той зборѣ.

Евангелія оправленіи въ срібло зъ гравюрами, хочъ зъ побѣднѣхъ часівъ, будять рѣвно-жѣ деякій интересъ. Доложивши всѣ ті приборы до старинныхъ ризъ церковныхъ, про котрихъ свѣдѣбѣ и богатствѣ розказано въ II уступѣ нашего справозданя, можна прийти до заключеня, що предки нашѣ не щадили коштівъ нѣ заходѣвъ для храмѣвъ Господнихъ и що храмы ті сїяли золотомъ, срібломъ, жемчугами та шовками.

Н. Вахилинскій.

Виходить у Львові щодня (крім неділі) у руских святі о 5-й годині по полудні. Додатковий додаток „Бібліотека найзнамен. повістей“ виходить в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Діло“.

Предплати і нисерати приймають: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Ваторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника 11. і Бюро газет ул. Кар. Людвига 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 9; M. Duka, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті в Гамбургі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Duhne & Co.

Предплата на „Діло“ і нисератів за нисерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Заграницею:

на цілий рік . . . 18 ар.	на цілий рік . . . 24 ар.
на пів року . . . 9 ар.	на пів року . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4-50 ар.	на чверть року . . . 6 ар.
на місяць . . . 1-50 ар.	

У Львові:

на цілий рік . . . 16 ар.	на пів року . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар.	на місяць . . . 1-35 ар.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. Зр ул. Ваторія. — Русинию зберігають діло на поперіде застерезення. — Рекламний неопечатаний військ. бд порт. — Нисератів чисте коштів 8 ар. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 ар. бд одиою стрічкою печаткою, в рубр. „Надоборане“ по 20 ар. а. в. Подати числяться по 10 ар. бд етишка.

Зі дням 1 (13) жовтня почався новий чвертрок видавництва „Діла“ з „Бібліотекою найзнамен. повістей“. Просимо П. Т. Предплатників, щоби зволіли як найкорше прислати залогости і предплату.

Погляд на голоси праси о одношеню Русинів до нового намѣстника і намѣстника до Русинів.

Промова д-ра Омеляна Огоновського в імени руско-народних товариств до нового намѣстника викликала в цілком краю загальне одобрення. Пов. проводник депутатів не обмежився, як се учинили крил. Готеровскій і крил. Делькевич, тільки на „благожеланія“, а пояснив намѣстникови: хто ми, яка наша програма, в чому ми покравджені і чого ми бд предствателі корони маємо право доматитися. Такого повнята намѣстника видко ніхто із сторони польскої не надіявся, і для того органи соймової правди „Czas“ і „Przegląd“ выступили проти промови проводника одпоручників руско-народних товариств, а особливо за саму згадку року 1848-го, котра мала вразати намѣстника. Як „Przegląd“, так і „Czas“ подали свої погляди згідно, тож наведемо тільки выводы одиою часописом, именно „Przegląd-y“ (261).

„Хто уважно — пиве „Przegląd“ — розбере промову д-ра Ом. Огоновського скальпель критики, той легко добачає, що то н є і характер, а надовсе той дк-лик до програми з року 1848. не були одповдні при повитаню нового вачальника краю. Застановились. Проф. Огоновскій і его приятелі політичній уважають за одвітне вивѣшувати програму народову з 1848 року. Вдльно имь се, як вдльно кождому видобувати програми з історії або творити собі нові. І коли-б тую мову висказано в соймі, в радѣ держави або на зборѣ передвѣборцѣм, не можна бы було тй зовсім нічо закянати. Але инакше рѣчь виглядає, коли депутация якихсь товариств політичних приходять повитати начальника краю, предствателі монарха і правительства, и высказує сму, що єи програмою суть ослики и статьи, вивѣшені в роцѣ за галїцїи революції. Шо на се може одповѣсти ц. к. намѣстник? Чи бн може солідаризуватися з тими одлика-ми и подякувати депутаци, що отворила карту історії як раз на тм роцѣ? Тож, о скільки намь вдльно, ц. к. намѣстник в своїй одповдї звернув увагу депутация на тую обставину, а хочь его мова була повна прихильности для руского народу, то за те власне з тымь бдшою свободою и щиростію выткну-

ла то поминення форм и зазначила, що не тут мѣсце до выголошування програми з року 1848. Одбеля, як противстваннє той програмѣ и рокови, ц. к. намѣстник подѣсь, що стоять на становищі конституції з року 1867, на тм єдинѣм становищі, на котрѣм як кождий предствателі австрійского правительства, так и кождий обыватель монархії австрійской стоїти повинен. „Яко урядник и намѣстник зложав я на тую конституцію присягу — сказавь гр. Вадені — и хочу, щоби кождий обыватель австрійскій стояв на становищі той конституції. Стоячи на тм становищі, завсѣгды зйдемось.“

Шо то н є характер промови д-ра Огоновського не подобавсь органам правди соймової, — се ми розумѣмо. Имь далеко лучше припала до вподоби промова д-ра Делькевича, де высказано „радость“ з именованя нового намѣстника, и на тм конець. Д-р Огоновскій подѣсь програму з 1848-го року; подѣсь, що Русинамь запоручена конституцією рівноправність; подѣсь, що „Русини сегодня нѣ в делегациях нѣ в радѣ державній, нѣ в соймі, нѣ в выдѣлѣ краѣвѣм, нѣ в державных и автономных урѣдах, словом, в нѣякимь майже тѣлѣ, котре руководить нашими справами, не мають заступництва одповдного достоинству и интересамь народу“; подѣсь наконець, що „Русини в стоваришенях своих зустрічають перепони, якй ставлять именно назші органы административній“, — хотай Русини-народовцѣ поступаютъ дорогою легальною, а народъ рускій не раз дав докази своєї вѣрности ко Династії. Органамь соймової правди поднесене всѣх тых моментѣв не сподобалося, добачили невідповідний тов и характер.

Очевидно, Русини глядять на то инакше. И тов и характер промови були зовсім одповдні: обовязкомь Русинѣв-народовцѣв було вказати намѣстникови: хто тая Русь галицка, з чого она недоволена и чого домагася бд заступника корони, — обовязкомь було з огляду також на интереси держави, до держави стався найважливішою именно вдоволенемь народѣв своих и до вдоволеня народѣв повинна она зматати всѣма можливыми средствами. Не той приятель державѣ, хто затає єи недуги, а той, хто отверто высказує єи и домагася лѣкѣв. Противъ тако-го тону бесѣды новий намѣстник не замѣтив нічого, тымь бдше, що фактѣв поднесених в промовѣ д-ра Огоновського нѣхто в свѣтѣ не зможе заперечити, так само, як нѣхто з польскої сторони не мѣг заперечити фактѣв, що недавно напечатала „Politik“ з уст пос. Романчука. Найбдше-ж уже може Русинѣв чудувати, як смѣ то небудь нѣбѣм в интересѣ Австрії, як се чинять органы соймової правди, збороняти Русинамь признаватися до національно и програми з 1848-го року! Не вже-ж та програма чимь-небудь для Австрії не на руку?

Полякамь она можей не на руку; може имь з деякихь взглядовь майїша програма з 1866-го року, — але для Русинѣв и безперечно для держави австрійской програма з 1848-го року єдина можлива. З тую програму на устах Русини кождою хвилѣ стануть смѣло не то передь намѣстником, але и передь короною, зовсім не потребують з нею ховатися. Правда, що 1848-мий роцѣ був рокомь революції, але Русинѣв се не дотикає: Русини в тм роцѣ заслужили собі єпатети: „die treuesten Ruthenen“ и „Tiroler des Ostens“.

П. намѣстник, не вырозумѣвши значеня слѣв промови о національній програмѣ Русинѣв з 1848-го року, правда, противопоставивъ тому конституцію з 1867. року, — але-ж мы пытаємо: в чѣмь національно-руска програма з року 1848-го може супротивити конституції з 1867-го? Прочѣнь же не бд 1867-го року почали вытворюватися національній програми народѣв австрійскихь — и в Австрії нема амь одного народу, котрого програма національна почалася-б як раз з рокомь 1867-мимь. Чи може національна програма Полякѣв або Чехѣв дагуєся бд того року?

Ина рѣчь — програми політичній: тй укладалися середь народѣв по змѣст на основѣ конституції з 1861-го и 1867. року. И мы, Русини, не негуємо той конституції, а хочь раз-на разь выказуємо и не перестаємо выказувати, в чѣмь она для нас невідповідна або прямо некористна (досѣть указати на статутъ краєвий и ординацію выборчу до сойму бд Шмерлинга з 1861 р.), — то все таки цѣла наша политика и суспільна дѣяльність повертаєся в рамкахь той-ж конституції. И тов рівноправности, про яку згадував в своїй промовѣ д-р Огоновскій, домагаються Русини не на инѣй якій основѣ, як лишь именно на основѣ законѣв конституційныхь з 1867. року.

Все то рѣчь такъ яснѣ и природнѣ, що не розумѣти их не можна. Тож органы соймової правди, на наш погляд, зовсім не чинять прислуги новому намѣстникови, коли доповняють наше справозданье изъ гостини депутатів рускихь товариств у него, — моментами, котрѣ, по нашій гадцѣ, вышли були тѣмь з невырозумѣня, а зовсім не можуть, як се мы выказали, компромитовати Русинѣв.

Рада державна.

260. засѣданье з дня 13. подоліста 1888.

Министеръ справедливости вѣсть проектъ закона, вводячого карий мѣры противъ роздробленю селянскихь грунтоѣв, котрый одослано до комисіи правникоѣв.

Наступила дѣлаша дебата надъ селянскимь правомь наслѣдїя.

Пос. Линбахеръ бдповѣдає на замѣты пос. Поляка и Кронаветтера, поднесені противъ проекту. Такой порядкомъ, який намѣряє проектъ звестити при наслѣдствѣхъ безтестаментарныхъ, истнѣе пѣсѣ гадки бесѣдника вѣ практицѣ бд довѣхъ вже лѣтъ, не приносячи шкоды для селянскихь односинь, а робѣтниківь вытворює не законѣ, якъ казавъ Кронаветтеръ, а лишь фактична потреба, а коли-б допустити дѣленье селянскихь грунтоѣв вѣ дорожѣ спадщини безъ всякого обмеженя, то вѣднѣ зйдууть дальшій наслѣдники до такъ малыхъ куснѣв, що будутъ мусѣли стати вѣднѣ робѣтниками. Бесѣдникъ признає либерализмови певнѣ заслуги, однакь и консерватизмъ має свои добрі сторони. Либерализмъ причинивъ до знесеня особистої неволѣ, але одбѣла виробисє другій рядъ неволѣ и завязимости, а тутъ якъ-разъ має консерватизмъ задачу знести тую неволю и уможливити малымъ посѣдателямъ грунтоѣв жити по людски. Либерализмъ голосить неабходженю свободу и кидаетъ селянина в руки лхварѣв и другихъ пиявок, консерватизмъ понимаетъ тую свободу инакше, бо навязує до єи дѣяль моральнѣ обовязки. Великихъ результатѣв по проектуванѣмь законѣв бесѣдникъ не надѣсь, однакь нимь переломляється дорога до дальшихь аграрныхь реформъ в законодательной дорожѣ. Способови одѣнки спадщинѣ, проектуваному вѣ законѣ, єсть бесѣдникъ такожъ противнѣ, обясненье капиталистичне звичайно буде за высоке и буде заохочувати властителя до обдѣленя посѣдности по-надъ вартѣсть. За то уважає бесѣдникъ §. 17 проекту бдше ствердженемь предлугуючю вже законодательной властї соймамь краєвими, якъ надаємь нової властї и компетенції. Дальше бдповѣдає бесѣдникъ на замѣты, що проектуване обмеженье маєткової повновластности повинно бути трактоване яко змѣна основного закона и рѣшатисє двома третинами голосѣв, аргументуючи, що се не єсть змѣна основного закона а лишь законна санкція того, що було вже правомь звичаєвимь, не єсть обмеженье маєткової свободи дѣляна, а противно скрѣпленье єи (?). Коли-б обмеженье то шо-до селянскихь спадщинь було дѣйстно змѣною управленя запорученого конституцією, то мусѣло-б було устати вже зъ самимъ выдаємь конституційныхь законѣв з р. 1867, а не треба-б було его зносити окремихъ закономь з р. 1868. Бесѣдникъ витає проектъ того закона яко першій крокъ до дальшихь аграрныхь реформъ.

По тѣй промовѣ замкнено дискусію и наступили промови бесѣдникѣв генеральныхь.

Яко генеральній бесѣдникъ меншости забравъ голосъ пос. Адамець. Причину сумного положеня селянства бачить бн з краяхъ финансовыхь з р. 1868—1873, в переповненю краєвхь торгѣв чужими продуктами, страшнѣмь збѣльшеню державныхь, краєвхь, повѣтовхь и громадекихь податкѣв, котрѣ в протягу послѣднихъ 25 лѣтъ збѣльшиєся пѣвѣйше. Портретъ незабутаго єпископа перемьского, Івана Сявзурского (1818—1847), основателя першихь инстїтудѣв рускихь вѣ Перемьшѣ. Одатъ портретъ ученого архієписвѣтера львѣвского, Михаила Гарасевича, автора „Annuaire ecclesiae ruthenae“. Портретъ Івана Лавровского, архієпископа перемьского, основателя численнихь стипендій и славной колицѣ библиотекѣв капитуальной вѣ Перемьшѣ. Портретъ первого нароха св. Варвары у Віднѣ, Стрѣльбицкого; Модеста Гриневецкого, ректора університету львѣвского; Щавиньского, первого ректора львѣвского семинаріи. Три портреты Вавинскихь, фондаторѣв церкви ярославской. Портреты Ден. Зубрицкого, автора „Исторіи гал.-володим. княжества“, Мануарды, сѣніора Ставропигійского (1800) и др. Послѣдній умищенѣ в сали IX.

Я подавъ до кождою портрету лишь найкоротшій замѣтки историчній, а вже зъ предстваненого выхѣдѣ, що замѣтки тй належали-б лишь розширити и вложити в уста чичеронѣв выстави, щѣбъ у зрѣтельнѣв розбудити бдше интересу до помершихь бувальщини напѣв. Але до дѣла того вяжесє ще одна вѣ наслѣдкахъ дуже хоєснѣна гадка. Инстїтутъ Ставропигійскій, давши починъ до галеріи обрѣзѣв и портретѣв рускихь людей, повиненъ бы по можности постаратисє о розширенїє єи. Розоходилося-б о то, щѣбъ артистамь нашимъ поручено знимати копїя з тыхъ численнихь портретѣв митрополитѣв, єпископѣв, гетьманѣв та женщинь рускихь, котрыхъ портреты находятсє численно вѣ выдѣвницѣв цѣномъ „Старина киѣвская“, вѣ монстраціи „Гетьманѣв“ украинскихь и численнихь оригиналахъ вѣ Лаврѣ Кїєво-печерской, музеи гр. Тарновского на Украинѣ, библиотѣцѣ Осолднскихь и в загалѣ по домахъ рускихь. Була-бъ се жива історія нашѣв славной бувальщини, на выдѣ котрой будилася-б вѣ поколѣняхъ молодихъ и свѣдомѣть патриѣвѣв и гордѣсть на незабутѣ дѣла предкѣв. Paulatin summa reipublice и дѣлять вѣдаемо єєй проектъ на душу дѣятелиногъ вѣнѣшного сѣніора Инстїтута Ставропигійского.

Н. Валяжнѣв.

Археологична выставка Института Ставропигійского.

IV. Портреты.

Вѣ сѣняхъ III, IV, VIII и IX (шкода, що такъ розкивнено) подыбумо портреты двозкого рода. Однѣ звичайнѣ, єтнѣй, другі на-гробнѣ, якй умищенѣ на домованахъ вѣ головахъ помершихъ, а похороненихъ вѣ катакомбахъ церквей. Старѣйшѣ, мужѣ всього єтану и заводу, духовнѣй достѣйники и миряне, побѣдѣ нѣхъ дѣячѣ женщины, ктѣторы вѣ благотѣлѣв храмѣв Божихъ, в загалѣ людѣ, що стояли колицѣ на виднѣхъ становищахъ суспѣльности рускої, гербованѣ и не-гербованѣ — старѣйшѣ поколѣня дѣвлятьсє на вѣнѣшнѣхъ поколѣньхъ рускѣхъ и розказують зрѣтели вѣ історію своихъ часѣв. Якъ бы всѣ тй портреты розвѣшенѣ були вѣ одній салѣ, можна-бъ на чичерона вложити обовязѣк, щѣбъ бѣв охотнѣмь зрѣтелямъ розказавъ важнѣйшій єпизоды чн зъ житя тыхъ людей, чн зъ історіи часѣв, вѣ котрыхъ они дѣляли на добро чн лихо Руси.

Вѣ сали III. подыбумо переважно на-гробнѣ портреты людей, що вѣ житю своїмъ стояли вѣ якій-небудь звязѣ зъ церквою ставропигійскою и були єи благотѣлѣями. Єсть тамъ портретъ невідомою Папары, Грека, за-хожого до Галичини зъ Кієру, а бдтакъ патриѣта руского, властителя широкихъ земель пѣдъ Львовомъ, вѣ Жовковѣшчѣ. Менѣ прихотѣлось вѣ метрикахъ церкви вѣ Бѣатѣвахъ чѣтити актъ хрещеня одного зъ Папарѣв митрополитѣмъ Вѣлянскимъ (1780—1798 р.) Папары тй фундували двѣ хорошѣ церкви вѣ Бѣатѣвахъ. Нѣмь роднаца та стоїть при церквѣ латиньской. Побѣчъ портрету Папары (1712—1730) вѣсѣть портретъ женщины зъ надписомъ: Przesławna Pani Jejmość Anastazyja Zaczekiewiczowa rajezupa Lwowa (1661—1749), именнѣмь благотѣтелька Успеньской церкви. Одатъ портретъ ц. Юрія Єлизєвнѣчѣ (?) портретъ жєпы заслуженого сѣніора Инстїтута Ставр. Нак. Красовского, панѣ Анастѣзїи Лав-

ривевичевѣ, що по смерти чоловіка (1698) же черница правила двѣохъ монастырѣхъ чина св. Василія. Портретъ того-ж сѣніора, Николая Красовского (1645—1698) гербу Єлѣтѣ. Два портреты фондаторѣв церкви вѣ Свѣстѣльнѣкахъ, панѣв Свѣстѣльнѣкахъ зъ другої половинѣ XVIII. вѣку. Портретъ двѣвчѣн, хорошихъ урождѣ, дѣтокъ Гавр. Лангша, члена Ставропигії и фондатора захованого доєи єрѣбногѣ хреста зъ 1638 р., находячо-єа на выставѣ. Портретъ Грека Маю (?) + 1632 р. Портретъ митроп. єваскогѣ, Дѣвлетѣ, заточеного Собѣскимъ до Жѣвкѣв. Портретъ Тадея Дѣдушницкого, ловчѣго львѣвского. Портретъ Зѣмовита, князя мазовецкого и бѣлзкого (1394 р.), котрого предѣкъ, Болеславъ Тройденѣвичъ сидѣвъ на престолѣ галицкомъ (+ 1340 р.) яко послѣдній Романѣвичъ и колицѣ другихъ портретѣв невідѣстныхъ лицѣ.

Вѣ сали IV. подыбумо: Портретъ князя Константина Ивановича Острогского (зъ рокомь 1531), славного вождѣ полкѣв рускихъ зъ часѣв Жигмунта I. Ягѣловича, коли братѣ Глинскій: Михайло и Василь хотѣли Русь лѣтѣмъ одборвати бдъ Польщѣ; полковникъ московского, властителя огромныхъ посѣлѣстей на Волынѣ, первого магната руского, благотѣлѣ и фондаторѣ численнихъ церквей, славного потомка Федѣка Острогского, автономиста руского зъ часѣв панованя Ягѣлая и єго єнѣвѣ. Портретъ Константина Константиновича Острогского, сына ино-цѣ згаданого героя, основателя печатнѣ вѣ Острожѣ, выдавца библиѣ о-строгской (1581), Маргарита (1581), Книги Василія (1594) и др., мужа широкой науки, оборонца православнаго вѣрѣ на собѣрѣ берестейскѣмъ, котрого сыны однакожѣ (Янушъ, каштелянъ краковскій) приняли вже латаньску вѣру, а котрыхъ посѣлѣсти на Волынѣ, Подѣру и вѣ Галичѣ перейшли бдтакъ вѣ руки панѣв польскихъ. Портретъ Корнякта, благотѣлѣ церкви Успеньской; портретъ Петра Конашевнѣча Сагайдачного, уроженца самѣрского, бдтакъ гетьмана войскъ запороскихъ, героя походѣв козацкихъ на Кафу, Варну, Трѣбизѣнтъ и Синопу; героя походѣв на Москву зъ войсками Жигмунта III. Вазы,

героя зъ пѣдъ Хотима, основателя школы тамъ-же и благотѣлѣ школы Инстїтута Ставропигійского (1620 р.) Копія портрету, находячо-єа вѣ Краковѣ, патриѣрха царгородского Єрѣмѣя, духовного основателя и протектора Инстїтута Ставропигійского. Портретъ славного митрополита киѣвского, Петра Могила (+ 1647), протектора Ставропигії, мужа высокой учености, первого поборника православия, основателя такъ званого мѣгилѣвской колѣгії вѣ Кієвѣ, выдавца Номоканона (1624), Октоиха (1639), Апостола (1639), Трїодїана (1631) и др., покровителя издавницѣв церковныхъ львѣвского друкаря Михайла Єлизєвнѣчѣ, в загалѣ первого мужа на Руси передъ выступленемъ Хмельницкого. Портреты: Стрѣльбицкого (1765), подарившаго церкви Успеньской 6000 ар.; Теофила зъ Вилнѣвѣ Годикускаго Стрѣльбилова, подарившаго церкви Успеньской 10.000 ар., и портретъ недавно помершѣ сестрицѣв братства успеньского, Попаданцевѣв.

Вѣ сали VIII. подыбумо: Портретъ Владислава Опольского, князя львѣвской Руси вѣ лѣтахъ 1370—1379, первого, шо на рускѣй землѣ ставъ наводити церквѣв латиньскихъ. Портретъ Іпатія Поцѣя, поборникъ уніи церковноѣ. Портретъ митрополита Ісадора (1440), портретъ Іосифа Шумлянского, єпископа львѣвского, принявшаго вѣ 1700 р. унію зъ Римомъ, помершѣго вѣ 1708 р. Портретъ папы Климента IX., принявшаго Ставропигію до Уніи. Портретъ Варлаама Шеняцкого, єпископа львѣвского (1710—1715); портретъ Атанасія Шеняцкого, єпископа львѣвского (1715—1746); портретъ Льва Шеняцкого, єп. львѣвского (1749—1779); портретъ Антонія Ангеловича, первого митрополита галицкого (бдъ 1808—1814), передъ тымъ єпископа перемьского (1796—1808), и портреты митрополитѣв нашѣго вѣку: Мих. Левницкого (1815—1858) та Григ. Яхѣмовича (1860—1863). Замѣтнѣмъ єсть такожъ портретъ єп. Дроговского, єпископа львѣвского зъ XV. вѣку; портретъ Косєа, агента Ставропигії вѣ Римѣ (1764 р.); портретъ Косєаковскаго, єваскѣв митрополита Ангеловича, женщины дуже вливної на справѣ галицкої Руси вѣ часахъ Іосифа II. и

Порученя зъ провинції сейчасъ зачаті друкуютьсє, безъ дочисленя провизіи.

тричи, и взагалі в фискалізм, який на- лягає на селянство цільмим тягаром. Бюджет робітника-селянина єсть такий: 35% доходу сорог дає він на податки державні і краєві, 25% на громадські, 15% на належність асе- кураційну, 5% на належність до перенесе- ння, що разом робить 80%. За решту, т. є. за 20% мусить жити, удержати себе і родню, не дивно отже, що його господарство виказує тривалі недобрі. Що-до самого проекту за- явленої бесідки противником обдана хло- пів під курателю і виходить з погляду, що не величина ґрунту творить дохід, а ін- телігенція і оборотний капітал господаря. Ті самі селяне, котрим воляно засідати в радѣ державній, соймах краєвих, радах повітових і громадських мають уважатись неспосібними до заряду власним маєтком? Чому не обмежувє свободу шевців, кра- вців, а лиш селянських середніх робіни- ков? І длячого доконче середніх? Длячого і не малих? Чи тым способом має выво- ритись якусь аристократію серед селян? Чи може мають то бути американські емістети (майораты хлопець), для котрих у нас нема зовсім умов? Не тою дорогою мусить ити правдоствство, щоби усунути перешкоди, сп- являючи економічний розвиток селянства. Оно повинно радше постаратись о зменшенні тя- гарів, скорі і справедливе судництво і об- повѣдну організацію кредиту для селян. За- конъ той не дасть однак ніякої польги се- лянамъ, не скріпить того стану, котрий ко- нечний єсть для нормального і успішного розвитку кожної суспільности.

Яко генеральний бесідникъ більшости говоривъ пос. Мадейскій, признаючи на вступі свої промови, що законъ той самъ собою не буде мати ніякої практичної варто- сти, якъ довго не буде заведено також не- подѣльностей селянських ґрунтів. Інакше легко буде его оббити і помяти его постанов- дѣлти ґрунту. По короткій полемикѣ зъ Кро- наветтеромъ і по оборотѣ розширення компе- тенції соймів краєвих підійс бесідникъ деякі недотатки предложеного закона. Онъ підійс провѣст дозволена того закона поста- новами, обсяга котрихъ всѣ посѣдатель господарствъ середної величини, до котрихъ одно- ситься законъ, живучи вь одному селѣ або вь кількохъ селахъ, творили-бы примусову асо- ціацию (Genossenschaft). Така асоціація мала- бы право обирати собі репрезентацію, котрої задачею було-бы рѣшати вь деякихъ справахъ, дотикаючихъ неподѣльнимъ спадщинѣ, ко- трихъ законъ не може предвидѣти зъ горы, а котрі часто на селѣ можуть лучатись (прим. чи бы вь давній случаю не було якъ-разъ пожаданимъ обдѣлти деякі парцелѣ за- для комасації або ароядації і т. п.). Помимо тихъ недотатківъ бачить однак бесідникъ вь про- ектованомъ законѣ багато добрихъ сторінъ і длятого вносить перейти надъ нимъ до спе- ціальної дебати.

На томъ законѣно засѣданье.

Письмо зъ Москвы.

Москва д. 31 ст. ст. жовтня.

[Катастрофы. — Смерть Н. Шевальского. — перегово- ры России зъ курією римскою. — Згадка про Я. Голо- вацкаго. — Мордовцевъ про И. П. Котляревского.]

Мы переживали теперь періодъ ката- строфъ.

На одной зъ найголовнѣйшихъ улицъ вь Москвѣ, на Кузнецкомъ Мостѣ, завалилася д. 11 ст. ст. жовтня стѣна будующаго дому Товариства купецкого, а зъ подѣ розвалинъ добуто 25 робітниковъ; зъ тихъ 10 уже у- мерло, а 11 тяжко раненыхъ. Причины ката- строфы не можна выяснати: одинъ кажу, що лихъ бувъ цементъ; другій, що нетрівка зе- мля; але найцѣкавіше то, що на червѣ го- даны передъ катастрофою була тамъ комисія анатомівъ мѣснихъ і списала протоколъ о без- основности слуховъ, що домъ може кождо хвилѣ завалитись. Тутъ жалують, що комисія не перетягла свого розсѣдлу о чверть години, а були-бы ей вытягнули зъ подѣ рунаъ раз- омъ зъ протоколомъ. Тымчасомъ равнодуш- ность до родни нещастныхъ жертвъ робіт- никівъ показала дже наглядно: московскій Крезъ не кинули навѣт вдовини лепты на обдѣн осирочені родни, а навѣт обдѣн жер- твы похоронено, мовъ злочинцівъ, вь двоухъ могилахъ на куцу...

Про другу катастрофу, що сталася дня 17 ст. ст. жовтня зъ царскимъ поѣздомъ коло стації Борни на Харківско-Ростовской зѣлѣ- ниці, не буду розводитись; знаю она зъ га- зетъ. Тутешній дневникъ повні вѣстей, пояс- нень і здогадокъ вь тѣй справѣ. Цѣкава борьба розгорѣлася мѣжъ нижниромъ Панаевымъ, що намагався завити причину всего нещастя на двѣ локомотивы, а его суперниками, що оспороють основу той гадки. Все-жъ таки при- чина катастрофы невьяснена, слѣдство ведеся а тымчасомъ всѣхъ займає найбільше то, що родина царска вийшла зъ катастрофы цѣло, бо якій наслѣдъ була-бы за собою потягнула погибѣль царя або і цѣлої царської семьи, годъ і передумата. Царъ виявивъ при стра- шній катастрофѣ велику присутність духа, то і не дивно, що народъ стрѣчавъ его манифе- стаційно, именно старинна Москва, де бѣ за- хващено до свого Кремля, і Петербургъ. До ро- динъ 18 людей убитыхъ при тѣй катастрофѣ обдеслася публіка зъ великимъ сочувствомъ; удержанье имъ обезпечено. Рады громадскі і мѣста спѣшати зъ ітатуляціями царѣви ина память дини катастрофы основують шпиталѣ та заведеня для убогихъ або стипендія на ро- зній цѣлі.

И такъ всѣ „розкатастрофилися“, що д- же малу звернено увагу на смерть вь Кара-

колѣ генерала Николая Шевальского, велико- го ресейского подорожника по Середній Азій. Хто знає епопею чотарохъ его подорожей, той порозумѣє, яку велику страту потерпѣла Рос- сія черезъ смерть чоловіка, що посвятивъ цѣ- ле свое життя науцѣ. Злощастный тифъ под- косявъ великого ученого, що якъ-разъ намі- рявъ пуститись у выправу до Хіансы вь Ти- бетѣ, куды ще не ступила нога Европейця. Гео заходомъ удалося Россіи чи то покори- ти нѣмъ ханства, чи то втягнути бодай вь тор- говельні зносини; вь деякихъ удалося вже і знести невольництво, вь супротивѣ до Ан- глії, котра такъ поступає зъ нещастными Ин- діями, що ще нинѣ по рынкахъ Калькуты і Бомбею продають живыхъ людей, мовъ товаръ.

Позавчєранье чысло „Московскихъ Вѣ- домостей“ помѣстало писмо князя Ш—ва вь справѣ ресейской мисіи вь Ватиканѣ, де Из- волевскій вь имени Россіи веде переговоры зъ курією римскою. Князь Ш—въ радить Из- волевскому, перебуваючому теперъ вь Петер- бурѣ, щоби не вертатъ уже до Риму, бо па- па — нинѣ голова справы польской и не хо- че обдѣлти католицизму обдѣ польонизму. Ки. Ш—въ пригадує, що польскій бунтъ зъ 1863-го року бувъ дѣломъ шляхты і католического ду- ховенства: патры благословили оружье збу- ченой шляхты і веда обдѣлти повстанцівъ противъ Россіи а курія римска глядѣла на се черезъ пальцѣ „Тѣлько подѣ тою умовою мо- жна бы почати нові переговоры зъ курією, накли-бы папа зѣвѣс декретъ забороняючій уживати языка ресейского вь костелахъ. Ко- ли-бы папа зѣрвавъ вѣзи, що вѣжуть его зъ справою польскою, то мисія Изволевского вь Римѣ мала-бы якусь основу; але, на жалѣ, Изволевскій мабутъ не зможе змѣнити полити- ки папства вь одношеню до Россіи, а наголдѣ і переговоры не дадутъ ніякого тривкого ре- зультату, хѣба лишъ богато тягання і обдѣ безконечу.“

Тутешна „Газета Гатцука“, котра по дов- шій покутѣ, почала зновъ виходити, помѣст- ла посмертну згадку про пок. Якова Головац- кого і мѣжъ нимъ такъ пише:

„Неутомимый той борце вь справѣ сла- вянского взагалѣ, а зъ окрема руского обро- дженя вь Галичинѣ, мавъ великій впливъ на одожджене Червоно-русиновъ... але, якъ боль- ша часть идеалистовъ, занадто дався похвату идеи духового зблання червоно-русского наро- ду зъ Россією, і подѣ вильвовымъ тои идеѣ не бачивъ, що супереченье правамъ историчнымъ і насильванье ихъ — вытворює двоогляды. Такъ Головацкій прекрасно знавъ свой пи- томый языкъ народный, але вь литературѣ ста- раясь ввести велико-русскій языкъ литератур- ный. Результатомъ же тихъ заходівъ явився вь Галичинѣ той двооглядний языкъ, котрымъ вызначалося „Слово“ а й доса вызначуєся „Червоная Русь“. Самъ Головацкій знавъ ве- лико-русскій языкъ литературный досыть до- бре, але ученики его і послѣдоватѣ такъ „ис- коверкала“ той языкъ, що вже горше годѣ. Духъ народного языка перемагає языкъ штуч- но навинчене, насилує его і пеує ажъ до смѣш- ности, що хвила потыкаєсь і заливає его чу- жими словами и высловами. Нові поколѣня спостерегли тую похибку и высловами на пер- шій планъ народный языкъ мѣсцевый. Се о- чевидно дасть свободу языковъ і додасть силы духови національному.“

Украинці вь Петербурѣ поминули на- мять И. П. Котляревского. Дня 30 ст. ст. жов- тня минуло 50 лѣтъ обдѣ смерти автора пере- лцованой „Енеиды“, „Наталки-Полтавки“ і „Москаля Чаровника“. Д. Мордовцевъ помѣ- стивъ вь „Новостяхъ“ дуже гарнену тѣлу статью подѣ заг. „Пятидесятилѣтіе смерти И. П. Котляревского“.

„Говорити вѣни — пише Д. Мордовцевъ — про значенье Котляревского вь исторіи у- краинской письменности, було-бы, здаєсь намъ, бодай повтореньемъ того, що всѣмъ болѣше-менше вѣдомо. Однакъ найбільшою за- слугою его вь исторіи розвитку народного са- мообзнання безъ сумнѣву належить признати то, що славный Вуєвъ С. Караджичъ, уже по Котляревскомъ, зробивъ для розвитку націо- нального (подѣ тымъ епитетомъ мы разумѣ- мо познание свои равноправной человечности зъ другими народностями) і самообзнання серб- ского народу. Коли Караджичъ, вь 1830—40 рр. нинѣшного столѣтя осмѣлюває писати серб- скою народною мовою, то „руганеры телегра- ры“ винили его, що мовлявъ бѣн ише язы- комъ „свинословъ и скотопасовъ“ („саванарскі і говедарскі“), неприличнымъ вь литературѣ. А кому теперъ не звѣстно, що той языкъ ставъ і языкомъ литературнымъ, і уче- нымъ, і парламентарнымъ, і наконецъ языкомъ тонковъ дипломатівъ? Котляревскій переходивъ заслугу Караджича: его „Енеида“ написана чисто-народною мовою, що тамтого столѣтя — 1795 року, і небагомъ добула та- ку популярність, яка рѣдко припадала тво- рамъ якъ велико-русскимъ такъ и украинскимъ, що выходила і до і послѣ „Енеиды“. Ёи де- кламували зъ памяти цѣлыми роздѣлами, не тільки письменны але і неписьменны Украин- цѣ, бо поема та, заки ще появилася печатаною, переписувалася вь сотняхъ і тысячахъ при- мѣтничковъ і ходила по рукахъ изъ села до села, всѣ ей читали и учились. Що до еи ли- тературной стійности, то она не обдѣлала своѣй популярности, але все нагороджувалося живымъ колоритомъ народности і чисто- украинскимъ гуморомъ, перенесенымъ межъ класичныхъ героївъ і вь товариство олимпій- скихъ богівъ. Яка велика була популярность Котляревского зъ початкомъ нинѣшного сто- лѣтя, показує ось яка пригода. Подѣчасъ вой- ны Россіи зъ Турцією 1806 р. Котляревскому, що тогдѣ бувъ офицеромъ вь ресейскій ар-

міи, выпало переѣздити вь чайцѣ черезъ Ду- най. Стерняками були Запорожцѣ (изъ тихъ, що по зруйнованю Сѣви 1775 року перейшли за Дунай подѣ Турка). Познавши вь офицерѣ по типѣ Украинця і почувши его прозвище, запытались: чи не бѣт то написавъ „Енеиду“? Коли-жъ Котляревскій признавъ, Запорожцѣ кинулись цѣлувати ему руки і закликали до своего войска, кажучи: „Мы тебе, батьку, по- ставимо старшимъ надѣ собою!“ „Наталка- Полтавка“ і „Москаль чаровникъ“ — творы такожъ не перво-класичны, а доси не сходять зъ сцены, хочъ написавъ 1819 р., коли и вь литературѣ и на сценѣ все ще панувавъ сан- тиментализмъ „Бѣдної Луизы“ Карамзинъ и солодкий романтизмъ Жуковского. Помертъ Котляревскій вь 70. роцѣ житя, 30. жовтня 1838 р. вь Полтавѣ. Тамъ и похороненый... Смерть Котляревского навѣла на думу Т. Г. Шевченка, тогдѣ ще зовсімъ незнамого поэта и артиста, одну зъ першихъ і граціознѣйшихъ его поезій „На вѣчну память Котляревскому“, напечатану вь-перше вь „Ластовцѣ“ Евг. Гре- бинки. Мордовцевъ наводитъ уступы зъ по- зи, мѣжъ ними слова:

Будешь, батьку, панувати,
Поки живуть люди,
Поки совѣе зъ неба сыє,
Тебе не забудутъ...

и додає: „Нехай же сповняться слова безсмерт- ного поэта, а мы помымаемъ покойного Котля- реевского вь день 50-лѣтя его смерти, 30-го жовтня, на панахидѣ вь Казаньскомъ соборѣ!“

Не я.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Вѣдня 13. н. ст. листопада.

[Загальні Зборы товариства „Січ“.]

Минувшій суботы обдбулися вь локалі „zur Hoffnung“ при Jesephstädtergasse Загальні Зборы товариства „Січ“. Явилосъ доволѣ по- важне число членовъ, а зъ гостей були: дав- ный голова д-ръ И. К зъ Праги, д-ръ Брик- овичъ і д-ръ Павлюк, лікаръ зъ Вѣдня, Ви- Пожакевскій урядникъ зѣлѣницъ і др. Зъ ра- меня уряду явився комесаръ д-ръ Фельдманъ. Зборы обдкривъ голова, тов. Воєводка, обдѣла слѣдували по черѣ справоздаваня секретаря, скарбника, библіотекаря і комисіи шконтру- ючої.

Вь минувшій роцѣ товариство перед- плачувало або дѣстало то за обниженою цѣ- ною, то даромъ отей часописи: Зоря, Киевская Старина, Сѣверный Вѣстникъ, Niwa; наукові: Przegląd lekarski, Medicinische Blätter, Juristi- sche Zeitung; политичні: Дѣло, Червоная Русь, Батьківщина, Буковина, Русскія Вѣдомости, Прага, Presse, Neue freie Presse, Gazeta Polska, Америка, Kölnische Zeitung і гумор. Djabel. Библіотека товариства, та правдива окраса „Січи“ стараньемъ видѣлу обдѣлшилася значно вь минувшій роцѣ. — Обдѣлтъ науковихъ було 4, окрімъ того устроила „Січ“ величій поминки зъ концертомъ вь память Озипа Федковича. — Видѣлу удержувавъ зносини изъ славянскими товариствами у Вѣдни: Зоря, Zvonimir, Slovenija na Dunaji, Sokol Vidensky, Akademicky Spolek, Slovacka Beseda, Ognisko, Zgoda, Slovensky akad. spolek, Tatara Občanská Beseda и Кружокъ студентовъ изъ Россіи; на ихъ вечерницѣ і обходы выславъ деуцатиє, котрі все старались завити наше національ- не становище та поступову програму товари- ства. На народній свята, святкованъ вь вѣднѣ, выславъ все товариство телеграми привѣтій, прим. на ювилей „Русалики“, на роковины смерти Т. Шевченка, на ювилей тов. „Обкозъ“ і т. и.

Членовъ дѣйствныхъ числело товариства 51; крімъ того поважне число гостей і болѣ- канатіє членовъ почетныхъ. Ставъ касы то- вариства бувъ несорбшій, хочъ і якъ дово- диться ему боротись зъ матеріальною нуждою, а навѣтъ дуже добрый, коли зважати, кілько- стоить удержанье товариства у Вѣдни та й те, що оно стоить о власныхъ силахъ. Вь това- риствѣ вступавъ „комитетъ редакційный“; того року не мѣгъ бѣт же розвинуті дѣля- ности за-для недостаѣ фовдѣвъ, длятого за- ниявся выключно збѣраньемъ засобу грошей. Фовдѣ сей становить уже кількадесятъ зр.; справа перейшла на новый видѣлѣ, котрий, здається, буде вь силѣ выдати вь отѣмъ ро- цѣ знамениту кількадесятаркушеву працю Остапа Терлецкого: „Народній і литературній стремлѣня галичанъ Русинівъ обдѣ 1772 року до 1872“.

Уступлючій видѣлѣ одержавъ абсолют- рію, слѣдували отже выборы нового видѣлу. Подѣчасъ дискусіи надѣ внесенными, зъ котрихъ найважнѣйшою явилася справа выдѣлѣнтя литературного, — олоосило скрутиніюмъ, зто- жене зъ д-ранда о. Грабовича, тов. Яр. Бура- чиньского і тов. Д. Кулика, результатъ выбо- ровъ. Изъ десяти наидѣлчючихъ перейшли болѣшею голосовъ 32 голосующихъ тов. Я- ковъ Турниръ яко голова, Ив. Гриневецкій яко его заступникъ, дальше Вас. Шмигельскій, Юс. Партяцкій, Остапъ Бачиньскій, а яко за- ступники: Людъ. Барскій и Вас. Павлюк. До комисіи шконтрующей выбрано тов. Ом. Кала- мунецкого, Дан. Кулика и Льва Чаплинского, а на судѣвъ мировыхъ д-ра Евг. Озаркевича, Евг. Кобриньского и Льва Воєводку. Вь уза- ны заслугъ около добра товариства именувавъ 36бръ почетными членами д-ра Ив. Куровця и д-ра Евг. Озаркевича, лікаря у Вѣдни.

По части офиціальній, котру закбичивъ новый голова словами заохоты до вытравелої працѣ, слѣдувала часть забавна, котрої зъ властивою собѣ вервою проводивъ д-ръ Озар- кевичъ. До пѣзної ночи тревали промовы і то- асты, повні словъ заохоты и жару молоде- чого.

Та якъ обдмѣнимъ бувъ для насъ день слѣдующій! Вь видѣлу „Neue freie Presse“ при- несла вѣсть, що не стало вь живыхъ великого патриота Стефана Качалы! Здавалося — кож-

дый радѣ-бы бувъ похвнуты вь вѣчину, щоби обдати послѣдну прислугу великому духови, невяснущому труженникови... Та годѣ! — вдо- волитася мусѣли тымъ, що зъ далекой чужины выслали на руки товарища покойного, Внов. посла Романчука, вѣнцевъ, що бѣт „Сѣчови- ковѣ“ мавъ красити дорогу домовину...

И П—кій.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашній засѣданію палаты посѣдѣтъ присвятивъ президентъ палаты тѣлу згадку помершому князю баварскому, Максимили- ану, бѣцава Си Вел. цѣсаревон австрійской, а обдѣакъ обдповѣдавъ министръ торговлѣ Ба- кеметъ на интерpellаціи. Вь справѣ перевозо- вой тариѣ для ресейского обдѣа на галич- кихъ зѣлѣзницяхъ, сказавъ министръ, що прошенье зѣлѣзницѣ Кароля Людвика о за- твердженье тариѣ обдкауувъ. Лажаньскому обдповѣвъ, що службѣ почтовой вь Боденбахѣ не заказано уживати приватно языка чешского. Обдѣла велася дальша дебата надѣ закономъ о спадщинѣ селянъ. Пос. Хлюмецкій про- мовлявъ именемъ меншости комисіи противъ закона. Онъ зазначавъ, що вь сѣй справѣ не предложено зъ Галичины ніякихъ дѣлѣ ста- тистичныхъ; дальше домагався, щоби право рѣшаня вь справахъ спадщини належало до рады державной, а не до соймівъ, а на по- слѣдокъ заявивъ, що буде голосувати за при- ступленьемъ до спеціальной дебати. По про- мовѣ справоздавца болѣшею пос. Зачека при- ступлено до спеціальной дебати.

§. 1. сего закона постановляє, що краве законodawство має рѣшати о томъ, що можна назвати „средною посѣлостею селянскою“, о сколько має бути найбільшій або найменшій ен обшаръ і чистый дохідъ. При сѣмъ пара- графѣ промовлявъ пос. Кронаветтеръ. Онъ заявивъ, що не єсть зовсімъ ворогомъ селянъ, а лишъ ворогомъ подѣлу суспільности на касты и ворогомъ всякихъ привилегій. Вь яркихъ краскахъ малює онъ обдѣакъ ставѣ, до якого доведе законъ. Мужичи — кажє бесѣд- никъ — будутъ мусѣли ставатись волоцюгами та розбѣшакми, а дѣвчата проститутками, щоби були вь силѣ выжити. Онъ застерѣгає- ся противъ того, будто бы дѣлѣ дѣлѣ лишъ вь корысть революціи. „Накли-бы я мавъ то на цѣлі — кажє бесѣдникъ — то я голосо- вавъ-бы якъ разъ за закономъ, котрый тыся- чѣ людей зъ помѣжъ селянъ поробить соція- ластами.“ Хто єсть противъ соціальной револю- ціи, той буде голосувати противъ §. 1. сего закона. — На сѣмъ законѣно дебатъ. Пос. Козловскій заявивъ ще, що складає манд- атъ і на томъ законѣно засѣданье. Слѣ- дующе засѣданье назначено на нинѣ.

Вицє президентъ львѣвского на- мѣстництва, Германъ Лебелъ, име- нованый намѣстникомъ Моравы. Та- ка вѣсть насилѣла нинѣ зовсімъ несподѣвано зъ Вѣдня, і длятого годѣ ще зовсімъ докладно оспостатухати, яке враженье „высклало се именованье вь кругахъ интересованныхъ. Поса- да намѣстника Моравы єсть велики важна, а зѣ взгляду на тамошній обставины національ- н-экономическіе може чѣ не важнѣйша якъ по- сада намѣстника Галичины. Мы нагадуемо тутъ лишъ ту одну обставину, що Чехи на Моравѣ домагались конче, щоби намѣстни- комъ бувъ именованый чловѣкъ, що знає языкъ чеській, обдѣлѣваючысь, що тымъ спосо- бомъ дѣстатися на сю посаду чловѣкъ зъ че- ского табору. Сталося инакше, бо п. Лебелъ знає впрѣдѣ языкъ славянскій, але ледви, чи выбѣръ его особы выпавъ по думцѣ Чеховъ. За сѣмъ выборомъ могла хѣба промовляти лишъ нейтральность п. Лебля — чловѣка зъ имени Нѣмця, зъ мовы нѣбѣ Славянина, а пе- редовѣсьмъ урядника. Выбѣръ такий не мѣгъ отже вповні вдоволити жадну партію на Мо- равѣ. Нѣмцѣ вдоволѣны новымъ намѣстникомъ лишъ о стѣлѣко, що на сю посаду не назначе- но ані Чеха ані клерикала, а Чехи, бодай зъ молодч-ческой партіи не суть нимъ такъ зо- вѣсьмъ вдоволѣны. Молодо-чеські послы гово- рять навѣт зовсімъ отверто: „Кобы ще на- мѣстникомъ именовано правдивого Поляка, то можна бы се зрозумѣти, але п. Лебелъ єсть скорѣе именованый урядникомъ якъ Славян- номъ.“ Ба и Нѣмцѣ кажу, що будутъ хѣба- лашъ тогдѣ вдоволѣны новымъ намѣстникомъ, коли бѣт зможе заняти зовсімъ безсторонне становище.

Комисія войскова угорского парламенту ухвалила 23 параграфы нового закона войско- вого безъ змѣны. Министръ Феєрваръ зая- вивъ, що аспиранты офицерскі, котрі не зна- ють докладно нѣмецкого языка, можуть и те- перѣ здавати испиты вь рѣдѣмъ языцѣ, а по- заявъ не всѣ испитові комисіи поступають однаково, то буде потреба змѣняти дотеперѣш- ній инструкціи такъ, щоби и ті могли робити испиты, що не конче добре знаютъ языкъ нѣ- мецкій. Дальше заявивъ министръ, що ті од- ворбнѣй охотники, що зробили испиты на офи- цирѣвъ, а не одержали именованя длятого, що не мають средствъ на офицерске удержанье, не будутъ служати другій роцѣ.

Министръ просвѣты, д-ръ Гавчъ, обдѣ- ся окружникомъ до всѣхъ ректорівъ универ- ситетовъ, политехникъ, до комисій испито- выхъ і професорвѣ шкѣлѣ середнихъ зъ за- нятаньемъ, чи зѣ взгляду на постанову ново- го закона войскового не можна-бы поробити якъхъ улѣкшенъ для тихъ слухательствъ выс- шихъ заведенъ науковыхъ, котрі зробили испиты офицерскі. Таке саме запитанье вы- ставъ такожъ и угорскій министръ просвѣты гр. Чаки.

Вь грудня має гр. Толстой предложити государств. совѣтѣвъ проектъ змѣны земствъ вь Россіи зъ думѣ реакційномъ. Якъ звѣсти,

суть земства в Россію ще однимъ ельдомъ тыхъ свободъ, які заведено же за царя Александръ II., а котрі бодай въ части мали на цѣли зблизити Россію до захѣднои Европы. Теперѣшня реакційна система хоче затерти зовсімъ ельды тыхъ свободъ и гр. Толстой прокутувавъ таку змѣну земствъ, котра рѣвнана-бы ихъ повному знесенню. Гр. Толстой бувъ певный свого, бо и царъ бувъ такъ поинформований о земствахъ, що коли-бъ навѣть болѣебѣе государств. совѣта буда бѣ высказалася противъ проекту министра дѣлъ внутрѣшнихъ, то царъ бувъ-бы законъ той санкціонувавъ. Тимчасомъ настала несподѣвано змѣна въ поглядахъ царя. Коли царъ перебувавъ сен оесни въ Херсонѣ, розговорювавъ тамъ въ членомъ тамошного земства Никитинимъ, чоловікомъ вельми интеллигентнымъ и рѣшучимъ противникомъ реакціиной системи гр. Толстого. Никитинъ доказувавъ цареві хосенидѣе земствъ, а царъ давъа бѣтакъ наклонити оглянути школы и шпиталѣ, котрі земство удержуе. Царъ бувъ зъ тыхъ заведень дуже задоволеный и сказавъ опѣслю: „Дивна рѣчь, менѣ говорили, що земства не приносять ніякого хѣсна, а я теперъ виджу, що то все неправда“. Теперъ отже говорятъ загально, що царъ не згодиться на проектъ гр. Толстого, скоро болѣебѣе государств. совѣта буде противъ него. Противъ проекту гр. Толстого мають найболѣе выступати министри фанансѣвъ Вышнеградскій и министри доменъ Островскій, а министри царского двору Воронцовъ Дашковъ, выговорявъ навѣть проектъ реформы земствъ, котрый есть просто противный планови гр. Толстого. Въ лѣтъ збобрали членъ государств. совѣта дуже обширный матеріалъ, зъ которого выходить, що гр. Толстому предлагано фалшивый дати статистичный, и що земства уживаютъ болѣе часть свого бюджету на школы и справы санитарны, а кошты зараду земствъ выносятъ лѣдн 7% всѣхъ выдатковъ.

Зъ Харкова доносятъ, що яко прилога до справоздана зятокѣвъ о катастрофѣ пѣдъ Борками выслано до Петербурга всѣ выкопаны на мѣсци катастрофы на просторѣ однов версты рѣлсы и пороги. На пѣдставѣ инвентаря обчислено теперъ, що царскій повѣздъ важивъ 36.000 пудѣвъ (684.000 килограмѣвъ). При очищуваню насипу найдено богато рѣчей, належачихъ до царскон туалеты, а такожъ и кусн дѣла зъ убавыхъ пѣдчасъ катастрофы.

Для характеристики, які пануютъ днѣсныи середъ урядникѣвъ въ Россіи, годиться навѣсти то, що „Гражданинъ“ промовляе теперъ за тымъ, чтобы на зятокѣвъ для розслѣдження причины катастрофы пѣдъ Борками покликати людей зъ заграницъ. Характеристичнымъ есть такожъ, що вже по катастрофѣ пѣдъ Борками мало що не пришло до пѣдѣбныхъ катастрофъ на двоухъ внѣшнихъ зельзязицахъ, а именно пѣдъ самою Москвою и коло Казаня, де хтось умысно вложивъ на шны бабѣлькѣвъ и камѣня, чтобы вылакати катастрофу.

Россійскій наслѣдникъ престола выѣхавъ до Копенгаги на юбилей даньского короля. — Гр. Игнатѣвъ приѣхавъ до Петербурга и выѣхавъ заразъ до Гатчины.

Кн. Бисмаркъ поверне до Берлина доперва на кобѣля дѣвъ передъ одрыгѣмъ парламенту. О скѣлько доси звѣстно, не возьме бѣе передъ Рѣдзомъ участя въ нарадахъ парламенту. Говорять загально, що кн. Бисмаркъ має приѣхати до Берлина на спеціалне жаданье цѣсря, котрый хоче одкрыти торжественно парламентъ въ присуствѣи всѣхъ князѣвъ. Ходить такожъ поголоска, що цѣсаръ становъ рѣшучо по сторонѣ консервативной партіи и носиться мабутъ зъ гадею покликати Путкамера зновъ до министерства. „Kreuztg.“ пише въ сѣй справѣ: Наколи-бъ цѣсаръ Вильгельмъ, якъ то первѣтѣно думавъ, покликавъ зновъ Путкамера на министра дѣлъ внутрѣшнихъ, тогдѣ найшовъ-бы бѣе статочайшю пѣдпору въ прускомъ соймѣ, нивѣ болѣе, якъ коли небудь.

Гр. Вильгельмъ Бисмаркъ має бути именованый президентомъ въ Гановѣрѣ. Говорять такожъ, що незадовго мають настати важны змѣны въ найвысшихъ посадахъ вѣмецкой арміи.

Зъ Бѣлградѣ доносятъ, що пѣдставою для нарядъ комисіи ревизіиной есть проектъ выготовленый сербскимъ посломъ въ Петербургѣ, Смиичемъ. Проектъ сей складаеся зъ 16 артикулѣвъ и заводить право загальноного голосованя але на пѣдставѣ мнѣмального податку; право войны и мира оставляе королевни, заводить голоса варяльнѣ, независимѣе церкви пѣдъ проводомъ патріярха, свободу вѣроисповѣданъ, прасы, особисту и право инициативы для скуштинны.

На засѣданю дня 14 с. м. одкинула комисія для ревизіи констатуючи систему двоухъ надарѣ, а задержала раду державну зъ розширенымъ правомъ контролѣ. Либералы и радикалы жалуются на выливъ при правыборахъ въ корнѣе напреднякѣвъ.

НОВИНКИ.

— Нашъ читальнѣ повинни ширѣ и горячо взятисъ до работы пѣдъ теперѣшню пору. Довѣи зномой вечеры, не дуже пыльна работа въ госпѣдарствѣ, надаються якъ разъ до того, чтобы житѣ въ нашихъ читальняхъ поплыло повною струею. Численнѣ свѣта и празники годиться выповняти вечерками музыкально-декламацийними и представленими театральными. Все те причинитисъ до розбудження житя мѣжъ нашимъ сѣльскимъ народомъ а кожый признаеъ, що цѣнтугъ читальнѣ почали якось послѣдними часами видѣти згадокъ про ихъ вѣшнѣи ознаки розвитку що разъ менше можна подыбати по газетахъ. Тому ширѣ до працѣ!

— Вечерникѣ въ память Ив. Котляревского устроили

дня 15 н. ст. падалиста питомцѣ львѣвской семинарии духовной.

— „Руска Бѣсѣда“ въ Тернополѣ устроивъ вечеръ зъ танцами въ недѣлю дня 13 (25) падалиста с. р. въ комнатахъ „Руской Бѣсѣды“. Початокъ о год. 8-мѣй вечеромъ. Вступитъ одъ особы 1 зр., для родни зъ 4 особы 3 зр.

— Зъ статистики мѣста Львова. У Вѣдни выдано выказы статистичный болѣешихъ мѣстъ Австро-Угорщины и мѣжъ ними находится такожъ даннѣ статистичный мѣста Львова за рокъ 1887, збаставленый совѣтникомъ магистрату п. Кар Видманомъ И такъ зъ концемъ 1887 р. було у Львовѣ 115.335 особы с. в. 56.514 мужчинъ и 58.821 женщинъ та 6324 особы войсковыхъ. Число домѣвъ замѣшкальныхъ було 2508, а 123 незамѣшкальныхъ. Помѣшканы було 23.211 а зъ того о чиншу низше 100 зр. рѣчно було 6039 мешканъ. о чиншу до 200 зр. 8077 а помѣшканы, що мали чиншъ рѣчний по надъ 1000 зр., було 224. Всѣ чиншы зъ львѣвскихъ помѣшканъ привѣтъ чотыри миліоны зр. Супружествъ записано 950; молодыхъ, числячихъ менше чимъ 24 лѣтъ, було 85, мѣжъ 24 а 30 рокомъ житя було 474, а 60 лѣтнихъ супругѣвъ найшлося ажъ 20. Уродилося въ р. 1887 загально 2074 хлопцѣвъ и 1923 дѣвчатъ, а померло 1914 мужчинъ и 1861 женщинъ, такъ що прирѣсло до людности Львова 160 мужчинъ и 62 женщинъ. Найболѣе уродилося въ мѣсци цѣвтъи а найменше червни. Близнюки были въ 74 случаяхъ, троики въ двоухъ случаяхъ. Обширъземлѣ належачою до Львова выносивъ 5503 моргѣвъ и зъ того числа 492 моргѣвъ занимали дома, 354 моргѣвъ улицъ, 136 публичныхъ огорода, 55 кладовища, 4442 моргѣвъ було рѣла а 24 моргѣвъ неужитѣвъ. Змѣнѣ вѣроисповѣданя було у Львовѣ 67, а зъ того перейшло зъ жидѣвской вѣры на христіанску 18 мужчинъ и 11 женщинъ. Причиною змѣны вѣроисповѣданя были супружества и розводъ.

— Граеъ Шептицкій вступивъ уже до монастыря Василіанского и остае въ добромилѣскомъ новицѣатѣ пѣдъ управою патрѣвъ езуитѣвъ.

— Похороны князя Максимилиана мають одбутисъ въ понедѣлокъ. Тѣло поклѣного буде выставлене черезъ три дѣи въ Монахиомъ, а опѣла одвезутъ его до Тегернзе и тамъ похоронять. Цѣсаръ нашъ бѣе особисто на похороны, такожъ и цѣсарева має приѣхати. Архикнягиня Гизела выѣздитъ завтра зъ Вѣдны до Монахиомъ.

— Трибуналъ касационный у Вѣдни орѣкъ, що на урядникахъ жельзницѣ державныхъ не можна докзати злочинства „намовою до надужити власти урядовою“, бо тѣ жельзничны урядники не суть урядниками державными.

— Въ школѣ рѣльничѣй въ Дублянахъ опорожнилось мѣсце профессора по смерти д-ра Ауа. Дирекція поручила тимчасово п. Струевичеву выклады таксаціи добръ и рахунковости въ пѣвѣрѣцъ зѣмовѣмъ и выклады загальнои науки управы и ведѣня вправъ зъ рахунковости въ пѣвѣрѣцъ лѣтнѣмъ, а д-рови Стан. Гломбинскому выклады економіи политичной и сусѣбнои. Выдѣлъ краевый затвердивъ се зарядженье дирекции.

— Авансъ въ австрійскій арміи, котрый мавъ оголоситисъ въ першихъ днѣхъ грудня при нагодѣ 40-лѣтнего цѣсарского юбилею, одложено на пѣдѣйше. Причиною того має бути воля цѣсря, чтобы залашити всакихъ манифестаций. Авансъ має оголоситисъ на латинское Рождество.

— Експлозія. Въ Мышковѣ, пов. залѣщичского, власности п. Кемплица, експлодувавъ котѣлъ въ горальни, при чѣмъ стратили житѣе два робѣтнички. Причиною експлозіи не можна було точно розслѣдити и страту обчислено на 400 зр.

— Степень лѣкаря ветеринариного одержавъ въ львѣвскій школѣ ветеринарии д-ръ философи Володимиръ Куляничкій, родомъ зъ Череманья.

— Трясохъ землѣ далось чути въ Хорватии и Босни; его заповѣтъ профессоръ Новакъ.

— „Дѣмъ калѣкъ“ въ Сокали Коли въ р. 1880 бѣвѣдавъ цѣсаръ Галичину, то на повитанье до Кракова повѣздъ маршалокъ сокальскій, п. Поляновскій, досѣтъ численну деупатацию селянъ и пѣдчасъ представлѣния еи попросивъ, чтобы цѣсаръ дозволивъ назвати „Дѣмъ калѣкъ“ въ Сокали именемъ „Блосаветъ“ цѣсаревон. Цѣсаръ розшталася о бѣвѣшнѣи односинѣи сей инстатудии и згодився на лѣяльну просьбу деупатации. Минусло бѣе того часу 8 лѣтъ, фонды мабутъ вже призиратъ але дому калѣкъ не выбудовано.

— Выдѣлъ краевый порѣшивъ удѣлѣти зъ фонду промыслового 5000 зр. безпроцентовою позички фабрикантовъ цукорѣи, п. Розманитови для збѣлѣшеня капиталу оборотового въ его фабрицѣ.

— Часть Франци затоне колѣисъ пѣдъ вѣлиями морскими. Войсковый одѣлѣтъ инженеринъ общиславъ, що цѣльй общаръ землѣ французскон, почавши бѣе Марсалии надъ моремъ Средземнымъ ажъ по Ліхѣ, недалеко проливу Каптаньского, запався беззастанно, и то досѣтъ скоро, бо ажъ три центиметры на рокъ. Теряетъ обнижусъ въ напрямѣ зъ полудня до пѣвѣчи и занимае шматъ землѣ, не шаркѣи впривдѣтъ, але ажъ на 820 километрѣвъ довгий. Обчисленя почалося доперва въ р. 1884 але кожый рокъ бѣе тогды выказуе той самыи непотѣшный обявъ, котрый може довести туо часть Франци до подобной катастрофы, яка навѣстѣла Нидерланды въ р. 1421, де то въ одну хвилу запалося 72 мѣсцевостей.

— Новый законъ войсковый приѣтъ значний змѣны именно що-до службы войсковои однорѣчныхъ охотничѣвъ. Въ одній зъ вѣдѣвскихъ газетъ гумористичныхъ подыбуемо досѣтъ удачный дотѣпъ на той тематѣ. Одъ теперъ буде знатисъ однорѣчный охотникъ: „Zweijähriger unfreiwilliger einjähriger Freiwilliger“.

— Дрѣбнѣ вѣсти. Въ четвертъ дня 22 лат. падалиста с. р. одбудеся у Львовѣ о год. 7. вечеромъ вѣчанье п. Степана Ганкевича, ц. к. урядника зъ Чорткова, зъ панюю Юсѣною Петровскою, донькою ц. к. емер. урядника судового.

Вѣсти зъ Аеп. Львѣвской.

Сотрудничества одержали оо.: Левъ Залужный, сотрудникъ зъ Калуша, въ Небыловѣ зъ правомъ управленя парохіи, а Володимиръ Вахняницъ, новопосталенный пресвитеръ, сотрудничество въ Калуши.

Презенты одержали оо.: Стеф. Лежогуб-

скій, завѣдатель Лѣсникѣ, на прихѣдѣ Ольховецѣ, дек. бережаньского, и Гринг. Концевичъ зъ Завою на прихѣдѣ Лѣсникѣ, дек. бережаньского.

Декретъ уѣдѣленя одъ испиту конкурсового одержавъ о. Онуфр. Криничкій, при Дубровицѣ.

Посмертний — ꙗ — оповѣстки.

О. Николай Коцовскій, парохъ Отиновичъ и тит. совѣтникъ митроп. консисторіи, упокойся вчера въ 72. роцѣ житя а 47. священства. Покойникъ, колѣшнѣи товаришъ Николая Устѣяновича и Антона Могильницкого, бѣдзначася чѣснотою и твердостою своего характеру и служивъ завѣсгды вѣрно своему народови и церкви, интересуваея завѣсгды народными справами, хочъ бѣе довшого часу за-дѣла' глубокою старости не бравъ участя въ публичныхъ дѣлахъ народныхъ. Вѣчна ему память!

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— Конкурсы Староство въ Борщевѣ розписало конкурсъ на антику въ Борщевѣ зъ рѣчищемъ подаватисъ до 1 лютого 1889 р. — Президіи краевой дирекции скарбу розписуе конкурсъ на посаду референта для справъ салинарныхъ при краевой дирекции скарбу зъ системизованными поборами службовыми. Подана заосмотрѣи въ доказы укѣнченыхъ наукъ въ горничѣи академии, докладного знаня краевыхъ языковъ и языка нѣмецкого треба внести до чотыроухъ тыждѣвъ, числячи бѣе дѣи 12. падалиста с. р., до Президіи краевой дирекции скарбу у Львовѣ.

— Именованя. Краевый судъ высѣи у Львовѣ именовувать канцелястами судовъ повѣтѣвъ: Теоф. Петровского для Бѣлза, Антонія Теодоровича для Вашичѣвца, Михайла Гринькова false Мишковского для Жмгорода и системизованныхъ діетарѣвъ табулѣ краевой и мѣскои у Львовѣ: Стефана Ганкевича для Чорткова а Виктора Дуниковского для Винникѣ. Рѣвно-жъ именовувать канцелястами судовъ повѣтѣвъ для ведѣня книгъ грунтовыхъ: Маріана Андреевского для Жмгорода, заравомъ системизованныхъ діетарѣвъ табулѣ краевой и мѣскои у Львовѣ: Влад. Бехтговского для Рыманова а Ферд. Кеслера для Солотвинѣ.

— Перенесеня. Краевый судъ высѣи у Львовѣ перенѣтъ Самуила Бачиньского, канцеляста для

ПОДЯКА.

Невѣдраднымъ чувствомъ наповнило тяжке горе нашъ серця. Безпомядне и нѣкимъ немолчимъ мавѣе смерти переступило нашъ сумирный порѣтъ и заколотило тихе житѣе родинѣе, выдираючи намъ нѣе дорожку Неню бл. п. Юлію зъ Чесницкихъ Авдыковску. Опечаленъ такъ тяжкимъ допустомъ, якимъ дѣтнула насъ рука небесъ, прингетѣи страшными думками, що вже „совершилося“ и що нема помилованя у беззглядной судьбѣ, мы не остаи безъ потѣхи. Сусѣды нашѣи и друзья не позабыли подати намъ въ горю бѣдаи а покойнѣи послѣдню прислугу. Чувство выдѣи наказы намъ теперъ зложити прилюдно „Спасибѣтъ“ всѣмъ Добродѣямъ, за ихъ не стружнѣи заходы. Приѣмѣтъ отже Вп. Добродѣтъ нашъ незначу а ширѣ подяку а именно: Вп. Впр. Отцѣ Львѣе и Петре Шанковскій, Вп. отце Бѣржинскій, Вяляскій Федюкъ, Яцишинъ и Коблянскій за одправы парастасу надъ покойницѣю и за участя въ похоронахъ. Неменьша подяка належитисъ такожъ Вп. оо. проповѣдникамъ, Вас. Залозецкому, Калинкови и В. Громичному за незрѣбаний ихъ бѣсѣды. Та и Вамъ Впр. Отцѣ: Жесѣевскій, Поповичъ, Федусевичъ, Шуховскій, І. Шанковскій, Желеховскій и Р. Шепаровичъ, що проводились до змѣни могилы тѣльнѣи моцѣи и Вамъ складае оирочена родина сердечне „Спасибѣтъ“. Навпослѣдъ дякуемо же Вп. барону Ромашканови, панѣстѣу Шавковскимъ, Федусевичамъ Гузарамъ и Вялянинамъ та Братѣвамъ церковнымъ зъ Добрянѣи и Добровлянѣи и всѣмъ честнымъ селянамъ, що навѣтъ зъ чужихъ сѣлъ прибули на сей невеселый обрядъ, чтобы докнѣти грудку до могилы нашего невѣджалованю Ненѣ.

Добрянѣи дня 16 падалиста и. ст. 1888.

Михайло Авдыковский, парохъ Добрянѣи въ имени цѣлой родины.

Першій опѣленскій фабричный складъ апаратѣвъ до чарѣвъ

R. KLINGL, Wien, I., Maysedergasse 2.

поручае на догѣднѣи

Рѣдзвѣннѣ подарунки

свой найболѣешии складъ апаратѣвъ до чарѣвъ для штукарѣвъ и делѣтантѣвъ.

Готовы касеты зъ дуже дивными штуками чарѣвъ зъ зрозумѣлымъ опѣсѣмъ для дѣтей. Цена зр. 1.25, 1.50, 2.25, 3.50; лѣвѣи, въ касетахъ зъ дерева зр. 3, 4, 5, 7.50, 10, до 25. Latetna magica (чарѣвна лѣхтарня) показуе образы и комичнѣи фігуры зр. 1.50, 2.25, 3, 4.50, 6.50 до 50. Приборы мрачныхъ образѣвъ (подѣвѣи апараты) зр. 27, 33, 45. Машина до електризованя зѣ склянными шибамъ зр. 4.50, 6.50, 12. Великий выборъ побѣвѣныхъ апаратѣвъ до електричон машины. Апараты до выводу електрики зъ елементѣвъ зр. 3.50, 6.50. Электро-моторы бѣе 3 зр. 50 зр. въ горѣ. Телеграфы домѣи и компатнѣи зъ проводомъ на 10 метрѣвъ зр. 5.50, 6.50. Друкарскій прѣсмъ для хлопцѣвъ зр. 1.75, 2.50, 3.50 и т. д. Моделѣи машины парѣи отгрѣвнѣи спиритомъ бѣе 2 зр. въ горѣ. Люкомѣтивы зъ вагонами зр. 4.80, 6.75, 8.75, 12 до 30. Хрѣсты свѣтѣи въ ночи и Марія Лурдъ зъ неавыи. ефѣсгомъ зр. 2.50, 3.75, 5, (5, 6.50, 9). Найновѣйшѣи цѣкавыи gry товарискѣи, и великий выборъ предметѣвъ чарѣвѣныхъ 2660 2-8 и жарѣвѣныхъ.

Головнѣи каталогъ за присылкою 20 кр., вытѣгъ даромъ.

R. KLINGL.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнъ 17. падалиста. Пос. Рихтеръ поставивъ внесенье, чтобы приспѣшити утворѣенье краевыхъ заведѣнь асекураціиныхъ зъ одѣлами для асекурации бѣе огню, граду, убѣзпечѣна на житѣе, худобы и зѣе увзглядненѣемъ односинѣи селянскихъ. — Пѣсла „W. Allg. Ztg.“ выпавѣе выборъ на намѣстника Моравы на п. Лебля дѣятого, бо бѣе не естъ политично заангажованныи а за то естъ зъ него добрый урядникъ администраціиный.

Берлѣнъ 17 падалиста. Праса тутѣшна доказуе, що въ послѣднихъ часахъ посунула Россія ажъ чотыри корпусы зъ Уралю до нѣмецкой граници. „Kreuzztg.“ каже, що Россія старѣея одорвати Австрію одъ Нѣмеччины а зѣто предкладае тѣи зачѣпно-однорѣный союзъ.

Вѣдѣнъ 17 падалиста. 6. Вел. цѣсаръ выѣзджае нинѣ до Монахиомъ на похоронѣи кн. Максимилиана. Цѣсарева остаеся на Корфу, бо и такъ не могла-бы приѣхати на часть.

Букарештъ 17 падалиста. Президентомъ стану выбрано Фьореска, кандидатъ правительства Крепулеску перепавѣе а въ наслѣдокъ того приѣде мабутъ до кризы въ кабинетѣ. — Сподѣваються тутъ приѣзду архикн. Рудольфа на ловы.

Надѣслане.

Антика РУКЕРА у Львовѣ

поручае 2460 230—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 25 кр. На провинцію зъ опакѣванѣемъ 30 кр.

WAARENHAUS FILIP TICHŮ, BRÜNN

Krautmarkt Nr. 21 und Rathausgasse Nr. 17

Бернѣвскій матеріи на зимовѣи убраня

въ знаменитѣи якѣсти 135 см. шир. зъ чистон вѣвны. Цѣле зимѣе мужеске убранье 5 зр.

ДОМАШНІИ

ПОЛОТНА

повныхъ 30 лѣтѣвъ. 1 штука ¼ 4.50 зр. 1 штука ¾ 5.50 зр.

РУМБУРГСКІИ

апретованнѣи полотно

¾ ширѣи, особливо добръ на бѣе мужеске. 1 штука зъ 30 лѣтѣвъ зр. 6.50.

РУМБУРГСКІИ ОКСФОРДЪ

(трѣвало барва) въ найновѣйшихъ взрѣдѣхъ. 1 штука 30 л. зр. 4.50. 1 штука 30 гѣтѣвъ І. а. як. зр. 6.50.

ШТЕРПЕРСКІИ KANVAS

1 лѣтокъ ширѣи. въ розличныхъ краскахъ, пасменѣистѣи, мерѣчатѣи, зъ трѣвалою закраскою 1 штука 30 л. 5 зр. 1 штука 30 лѣтѣвъ І. а. як. 6 зр.

ШИФОНЪ

дуже добра якѣсть, знаменито надаеся для панѣвъ, панѣ, дѣтей на бѣе. 90 см. шир. 1 штука 30 л. І. сорта 4.50 ІІ. с. зр. 5.50 зр. ІІІ. сор. 6.50 и 7.50 зр.

Прѣбкѣи цѣнинки на зывѣтъ даромъ и оплаченѣи.

2675 Высылка за нѣдѣплатѣю. 9—10

Матеріи на жѣно-чѣи сукнѣ

найновѣйшѣи и найкрасѣишѣи модѣи чѣи на оскѣи чѣи на зимѣи 100 см. шир. Одна сукня 10 метр. зр. 4.50.

Гуня-Ноппе

зъ чистон вѣвны найновѣйше на оскѣи и зимѣи убраня 1 убранье 10 м. 3 зр.

Жѣночѣи сорочки

повной величинѣи зъ доброго шифѣи и сильного полотна зъ широкими коронками. 6 штукъ 3.75

ОСТАВКИ

КИЛИМКОВЪ

10—12 м. довѣи въ розныхъ краскахъ лише І. а. як. 3.50 зр.

Зимѣи хустки

¼ довѣи, чиста вѣвна 2 зр. Double-Velour-Хустки ¼ довѣи, чиста вѣвна 3.25 зр.

Модный Барханъ

въ найкрасѣишѣи взрѣдѣхъ, модѣи добрый до прѣи. 60 см. шир. 10 м 3.50 зр.

Валеріи-флянѣи

найновѣйшѣи модѣи на убраня 10 м. 3.80 зр.

ЭПИЛЕПСІЯ (ПАДАВИЦЯ)

Недугу, котру уважали дотеперъ за невылѣчиму

Эпилепсію- (Падавицю)

якъ такожъ вѣи иншѣи недуги нервовѣи лѣчу пѣсла найновѣйшихъ досѣдѣвъ цѣлѣковѣи подѣ гарантією въ якъ найкоротѣмъ часѣ. — Треба конче подати вѣкъ житя и часть трѣваня недуги. — Лѣкъ разѣмъ зъ способѣи заживаня и т. п. розсылае за

Властивою въ томъ краю розширеною хоробою естъ

НЕСТРАВНОСТЬ.

Нова кухня и новый способъ жить суть причинами той бедуге, на которую въ нынѣшнее время. Деякіе люди терпятъ болѣе въ груди и бокахъ, декии также болѣе въ снѣхъ; чувствіе ослабленныи и сонными, мають злый помятъ въ чуткахъ, особливо въ ране; нѣкои рѣдъ липкого слюзу громадятся на зубахъ; апетитъ ихъ естъ лѣхій, въ желудку лежить у нихъ мовъ якіебъ тяжкій тагаръ, а часами чувтъ въ желудковій ямѣ якіебъ незначенный рѣдъ ослабленія, который не даея уоучити поживаемиъ стравы. Очи западають, руки и ноги зимають и естъ лѣхій липкими; по лѣхмъ часъ являея кашель, въ початку сухій але по кількохъ мѣсяцяхъ въ супроводѣ зеленыхъ харкотинъ; дѣткенный тою недугою чувствъ завогда втомленымъ. Снъ здаея ему не приносити нѣлаго выпочинку; потѣмъ естъ нервнымъ, дразливымъ и недоволенымъ, догадуся завогда ч-гобъ злого: коли нагально поїнеося, напомороче его и завола ему, що нѣла голова довола ходитъ; его внутренности зашкають, его шкура естъ чашомъ сухою и горячою; кровь густѣе и лѣвно кружить, блѣко въ одѣ прибирае жовтаву барву; мочъ доходить менше и темной барвы и лишае по довшомъ стоюно ооада на сподѣ; опосля обдываея ему часто страва, при чѣмъ запримѣае деколи солодкій, деколи красній смакъ и часто въ супроводѣ бити серця; его зрокъ змѣншаея, мурашки естъ му передъ очима и добаея чути тяжкого утомленія и великою безсонности. Воѣ тѣ озаки выступають на перемѣну и приуокаея, що майже третина людности того краю терпѣть одну або другу форму тоу недугу. Черезъ „Shäker-Extrakt“ бере киесье стравъ такий оборотъ, що поживаа до-стаета хорому тѣлу и даея здоровѣ верта. Сила того лѣку естъ справѣдъ чужова. Миліоны и миліоны флашкѣ уже спродано а число ебдѣтѣвъ, которъ цѣлющій силы того лѣку доказуея, естъ надзвичайне. Сотки хоробѣ, которъ мають найрозличнѣйшій имена, естъ воезлѣками нестравности; но коли ее поспѣае лѣко уоунося, то естъ таковы такугъ. бо тѣ естъ лѣше озаки нами правдивою хоробою. Лѣкомъ тымъ естъ „Shäker-Extrakt“. Сѣдѣтѣвъ тѣ-сячей, которъ говорятъ похваляюно о цѣлющій прикметахъ того-жъ, доказы-ють се понадъ воеякъ сумнѣвъ. Сего знаменитого лѣку можна у вѣсѣхъ аптѣ-кахъ достати.

Особымъ, которъ терпѣть на затканье, потреба „Сайгеа пилулки прочищающа“ въ полученоу въ Schäker-Extrakt-омъ. Сайгеа пилулки прочищающа лѣчатъ затканье, прогавяють пропавшій и простуженый, озабо-блѣають бѣ болѣе головы и не допускають животныи. Хто ихъ разъ с-ро-боваея, тѣй певно ихъ буде дальше уживати. Они дѣлають повольно и не есправляють болѣе. — Цѣна: 1 флашка Schäker-Extrakt-у зр. 1.25, 1 коробка „Сайгеа пилулки прочищающа“ 50 кр.

Перестерѣаея передъ насѣдѣваніями безъ вартости та ще шкѣдними.

До Пана Йосифа Фирета антикаря въ Празѣ.
Прощу Васъ, пришлѣть менѣ зновъ одну флашку „Екстрактъ Шекера“ и коробку пилулокъ Зайла за посылкою. Не могу Вамъ доестъ надѣквату-тѣ и кажу Вамъ: „Най Вамъ Богъ се въ тысячъ разъ нагородитъ“ за те, що такий знаменитый лѣкъ принано для добра людскости.

Францъ Вотреба, Тельцъ коло Клябанъ, Чехи 26 грудня 1885.
Властитель „Shäker-Extrakt-у“ A. I. WHITE,
Limited, London 35 Farringdon Road E. C.

Haupt-Depot und Central-Versandt
von „Shäker-Extrakt“ und „Seigels-Pillen“
JOHANN Nep. HARTL, Apotheke „Zum goldenen Löwen“
in Kremsier (Mähren).

Дальше можна достати въ аптѣкахъ Галичины и Буковины въ слѣдующихъ мѣстахъ:

Львѣвъ, І. Блюменфельдъ, Карчевскій, Г. Крижановскій, Жиг. Рукеръ Байзеръ и І. Венюровскій; Чернівцѣ, д-ръ Іос. Барберъ, І. Голицховскій В. Бельдовичъ; Бала, Воанъ, Бржеко, Броды, М. Кулакъ; Дрогобичъ Айхмилеръ, Рачка; Дука, Гурагомера, Зрославъ, Вислоцкій; Озѣрна, Камѣнка, Коломия, Е. Штепель, І. Сидоровичъ; Конычаны, М. Редеръ; Краковъ, І. Травинскій, Сѣдлецкій, В. Редикъ, Е. Штокмаръ; Лиско, Новый Санчъ, Перемышль, Нагикъ; Подгурже, Подволочиска, Подкамынь коло Бродѣвъ, Рыманъ, Ровдѣль, Раваруска, Живецъ, Самборъ, Скавина, Станиславѣвъ, Альбинъ Аморовичъ, А. Байль, Л. Мадуръ, Стрижѣвъ, Стрый, Сучава, Тернопѣль, Ф. Ямруевичъ, Г. Фляшманъ, Г. Казанъ; Тарновъ, Ходацкій, Е. Ранкъ; Товчань, Ва-ряжъ, Вишня, Войничъ и въ многыхъ аптѣкахъ по иншихъ мѣстахъ державы.

І. ВАЙГЛЯ
Фабрика повозѣвъ
Pferd, Mähren

САШКИ
Цѣнники на жадање даромъ и оплатно.
Наилучшій санки до фзды верхомъ зр. 32.

10.000

парѣ до вывозу назначенныхъ мужескихъ зимовыхъ сподѣвъ мусѣа въ насѣдѣтъ новои подвысеченои тарифу мытовой тутъ останея и я до-стаетъ порученіе тѣи поодиного або бѣльшими партиями за яку небудъ цѣну выпродати. За тымъ продаю пару тыхъ посяа найновѣйшои въ-денської моды найлѣше зробленыхъ и цѣлкомъ готовыхъ

МУЖЕСКИХЪ ЗИМОВЫХЪ СПОДѢВЪ
лише за 2 зр. 20 кр.

(за саму цѣну работы) каждому, и чтобы нѣхто не сумнѣваея, завылю, що се естъ красній, мѣдній и теплѣй сподѣвъ, а приймаю ихъ на-завѣ, коли се не правда. — Тому що сподѣвъ скоро розпродуея, то зволѣть кождый похвалити ся за замовляемиъ свои потреби у мене. Управшаея при замовленяхъ подати довготу крою. Посылка лише за по-сылкою. Адреса замовленія:

M. APPEL
2620 Wien, I., Bezirk, Fleischmarkt Nr. 858. 3—3

20 лѣтъ
въ родинѣ!

Домове средство, що довго дер-житься все въ запасъ, непотребуя дальшого порученія; мусѣтъ бути добре. При правдивомъ Anker-Pain-Exceller-ѣ видко се нагладно. Дальшій доказъ, що средство заслугуе на повне довѣрѣ, естъ что многіи недуги, пробувавши другиѣ надто хваленыѣ лѣкѣвъ, хапають назадъ за выпробова-нныи Pain-Exceller. Порѣванна-емъ персоналиси, що се сред-ство домове при гѣстии, ревма-тизмѣ, равно въ членахъ, и при простудѣ, болѣе головы, зубѣвъ и плечей, колькахъ ии, найневиѣтѣе помаея; боъ ще-аеають вже звыкло по першомъ па-терту. Дешева цѣна по 40 кр. вѣдъ. 70 кр., то можуть набити и бѣднѣ; але треба стеречиъ фал-шивыхъ и насѣдѣваныхъ а бати лѣшъ Pain-Exceller-ѣ маркою „Anker“ за правдивѣ. Въ запасъ по вѣсѣхъ бѣльшихъ аптѣ-кахъ. — Головный складъ: Apo- theke zum „Goldenen Lö- wen“ in Prag Niklasplatz Nr. 7.

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
пѣдъ знаменемъ
„СПРІЮСТЬ“
у Львѣвъ, Хорущина ч. 22

поручае добру и выдату каву спро-ваджену безпосередно одъ проду-центѣвъ зъ Америки полудневои.

Кштуе у Львѣвъ;
1 кильо 1.80 зр.
на провинціи:
4 3/4 кильо 9.15 зр. франко
Обдирателямъ надѣ 50 к. опустѣ

Не маю зовсѣмъ тыхъ родѣвъ кавы, которъ оголо-шуютъ иишій пѣдъ назвою мого знамени. Спродажую каву просто одъ продуцентѣвъ, що можу доказати, и продаю еи на-менше о 20%, дешевше якъ хто не-будъ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-на достати каву вже лишь зъ че-твертои руки, а то для того, що продуцентъ спродаетъ гуртовникови на мѣсци. той зновъ гуртовникови въ Европѣ, одъ тыхъ купуе коммисіонеръ, а одъ него ажъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожню-чого. Вирѣшѣмъ можъ кождый самъ переконатися, чи достане де нидѣ по той цѣнѣ таку каву якъ моя що до якости и смаку. 2.27 193—7

Стар. и мол. мужчинамъ
поручаея усеилю вышповѣе до-перва въ новѣмъ збѣльшенѣмъ накладѣ писемо
Мед. Совѣтника д-ра Милера про-звочеваю нерву и сексуальну 2631 5—6 систему
рѣвно-жъ про еи радикальнѣ лѣ-ченье до поученія.
Цѣна вразѣ зъ высыл. въ ков. 60кр.
C. Kreikenbaum Braunschweig.

наилѣпшій
Берненскій сунна
доставляе по фабричныхъ цѣнахъ
Tuchfabriks-Niederlage
Siegel-Imhof
Brünn (Moravia).

На поряднѣ осѣнне або зимове
МУЖЕСКЕ УБРАНЬЕ
выстае одѣтъ купонъ въ довготѣ 3.10 метра, то естъ 4 вѣденскихъ докѣтѣвъ. Одѣтъ купонъ кштуе
зр. 4.80 зъ звычайной
„ 7.75 зъ доброй
„ 10.50 зъ лѣпшой
„ 12.40 зъ найлѣпшой

правдивои овечои вольны
Одѣтакъ можна достати въ найбѣль-шомъ выборѣ: шовкомъ тканъ кам-гарны, матеріи на иберцигеры, паль-мерстоны и бои на плащѣ, гунѣ для стрѣльбы и економѣвъ, Регувіенне и Tosking на убраня саоновой, ма-теріи на женскѣй убраня и т. д.
За одѣтъ товаровъ и точнѣ доставленье ручѣмъ.
2586 Вѣдрѣ даромъ и оплатно. 17—30

Для домовои потребы!

Вебовѣй полотна найлѣпшихъ и найсилнѣйшихъ сортѣвъ, полотна зъ бѣлои пряжѣ и на повѣ выбѣленый полотна для шевѣвъ и сѣ-длѣръ, сине полотно, добре сине полотно, сильнѣй подвойнѣй по-лотна для охорѣны одъ огню, бѣлы простирала, дамастѣ и цѣлѣхъ, льняннѣй градѣ и льняннѣй и бавовннѣй каенствъ, бѣлене повѣ-полотно, подѣбрѣе полотно, сильне полотно на мѣшки якъ такожъ готовѣй мѣшки, оксфордѣй, шартинѣй хустки до носа, цѣлѣховѣй и дамастовѣй хустки, серветы и дамастовѣй накрыты на столѣ, продае по найдешевшихъ цѣнахъ

Weber-Verein in Wall
bei Dobruschka in Böhmen.

Цѣнники и вѣзѣръ на жадање оплатно и даромъ. Нашѣ полотна на-даются цѣлѣковито на бѣлье церковне и до олтарѣвъ посяа католиц-кихъ ритуальныхъ приписѣвъ.

Бѣльшій транспортъ
КАВЫ КАРАКАСЪ
котра напалюея краснѣ и въ смаку естъ дуже добра
одржала торговли 2655 4—6

АЛЬБЕРТА ШКОВРОНА
перевѣтъ Ф. В. Круликовскій
у Львѣвъ, Пляцъ Маріацкій число 7.
и продае еи найдешевше 1/2 кильо 88 кр.
При закупнѣ 5 кильо оплатно до кождои стаци почтовой.

ПОРУЧЕНІЯ БИРЖЕВІЙ
на Вѣденъ Берлинъ, Парижъ и Лондонъ за-лагоджуе совѣстно и старанно,
Цѣннѣй паперы, лѣосы и монеты
продаетъ и купуе точно посяа дневныхъ курѣвъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ И БИРЖЕВА
ГУСТАВЪ МАКСЪ
Львѣвъ, Пляцъ Маріацкій ч. 8.
І. поверѣтъ. 2653 7—?

Годный уваги
Побѣдчый зарѣбонъ.
Особѣ кождого становиска, которъ хотѣтъ занятии продажоу законно дозволеныѣхъ лѣосѣвъ на раты, приймаются за высокою провизією а есентъ за стальныи удержаніемъ. — Листы адресувати пѣдъ написко „Reel“ do concess. Annoncen-Expedition Ludwig Gans, Wien, III., Matthäusgasse 2674 2—12 Nr. 5.

рѣчки, маншеты, ковшѣрики, калессы, скарпѣтки, хуст-ки, крава ки, шийки, ру-кавички и т. п.
найдешевше въ торговли
БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ
Львѣвъ, Галицка ч. 16.
Цѣнники на жадање даромъ!

На зимовый сезонъ
МАГАЗИНЪ и РОБОТНЯ
ФУТЕРЪ
пѣдъ „Бобрѣмъ“
Бронислава и Станисл. Вронскихъ
у Львѣвъ, улица Театральна ч. 5.
домъ капитульный коло катедрального костела,

поручають всякого рода футра мужескѣй и дамскѣй, посяа найновѣй-шихъ фасонѣвъ, якъ мѣстовѣй такъ подорожнѣй, плащѣ астраханѣй покрыты рѣзными футрами въ великомъ выборѣ, сердаки дамскѣй и дѣ-тиннѣй, кафтаники, рѣтонды, куртки до господарства и довоѣвъ, курт-ки для пѣдѣвъ, урядничѣвъ одъ желѣзничѣ, ковшѣръ и зарукавки дамскѣй найновѣйшого фасону въ рѣзныхъ родахъ, шапочки дамскѣй въ найрѣзничѣшихъ фасонахъ, мужескѣй шапки одъ найдешевшихъ до найдорожнѣшихъ, колпакѣ зъ футра, зарукавки мужескѣй до довоѣвъ, ковшѣ футрянѣй до саней, ковшѣрики футрянѣй передъ лѣжка, готовѣй вер-хи до дамскихъ футеръ, вольнѣй и оксамитнѣй въ найновѣйшихъ фасо-нахъ, мужескѣй верхѣ мѣстовѣй и подорожнѣй. Великѣй припасъ новѣя-ныхъ и аксамитныхъ матеріи французскихъ та верхѣ до футеръ якъ дамскихъ такъ мужескихъ, кожѣ на футра у вѣсѣхъ родахъ въ най-бѣльшомъ выборѣ.

Всякѣй замовленія, якъ мѣсцевѣй такъ и зъ провинцій залагоджу-емо зъ найбѣльшою старанностею и поспѣхомъ, а заравномъ га-рантуемо за правдивостѣю тревалостѣю и добротѣю товару якъ и вы-готовленіе. Цѣны футеръ якъ готовыхъ такъ и кожѣ, маемо якъ най-нижшѣй, бо закупили мы особито въ дуже великой скѣлькости, а товаръ нашъ естъ якъ найлѣпшій, свѣжій и незалежалый.

Доставѣ футеръ для П. Т. урядничѣвъ зѣлѣзничѣ державныхъ.
Цѣнники на жадање оплатно. 2600 6—6

Хоронѣтъ Вашѣй конѣ
передъ мокротою и зимомъ!
Спеціальностею що-до
ДЕРГЪ НА КОНѢ

есть нинѣ безперечно узаную подѣписана фирма, котра естъ оди-нонимъ головнымъ еладѣмъ и перенѣла выключу продажѣ одвои зъ першихъ и найбѣльшихъ фабрикъ и въ насѣдѣтъ величезной спродажѣ, може тѣ вѣльми солидно и тревало выробленѣй дерги най-лѣпшой якости спродавати по слѣдующихъ таннихъ цѣнахъ:

PRIMA-ДЕРГИ НА КОНѢ
190 см. довѣй, 130 см. широкѣй, найлѣпшѣй, незъужитѣи
якости въ темныхъ тѣлѣхъ и живыхъ бордюрами, густѣй и те-плѣй штуку лишь за
зр. 1.50

Тѣй самѣй, 2 метры довѣй, 1 1/4 метра широкѣй штука лише зр. 1.80.

Краснѣй ясно-жовтѣй дерги фѣйкерскѣй
зъ котирма широкѣй, черно-червонными, або сине-червонными бор-дюрами, около 2 метры довѣй а 1 1/4 метра широкѣй, вѣльми хоро-шѣй, одвоа кождого коня, штука лише
зр. 2.50

Величавѣй золото-жовтѣй повѣскѣй Double-дерги, на одвои сторонѣ зъ золото-жовтымъ тѣломъ и котирма широкѣй и черно-червонными бордюрами, на другѣй сторонѣ сѣвъ, зъ густѣмъ и довгимъ воло-семъ и мягкѣй якъ оксамитѣй, около 2 м. довѣй и 1 1/4 м. широкѣй, могутъ бути уживаныи такѣмъ якъ величавѣй диванѣй штука лише
зр. 3.50

Сотки замовляющихъ листѣвъ одъ войска и вышней шляхты.
„Завѣтъ прислѣти ескадрѣтъ зъ можливою скоростею даль-шихъ 10 штукъ ясно-жовтыхъ дергѣвъ зр. 2.50 якъ попередъ“. Ц. к. региментъ уланѣвъ ч. 4. Цѣсаръ Францъ-Йосифъ. (1 ескадрѣна).
„Прислѣтъ сейчасъ же 10 дергѣвъ по зр. 1.50 и 17 по 2.50“. Ц. к. администрація униформѣйной рег. инф. ч. 5. Мисковѣ.
„Послѣ вѣзѣръ прошу прислѣти 24 дерги по зр. 1.50, 12 по 2.50 и 12 по 3.50“. Администрація горница, Vordernberg.
Высылка слѣдѣе сейчасъ до вѣсѣхъ мѣсѣвъ почтою, желѣзныи цѣю або кораблемъ за посылкою платѣю або попередѣною высылкою налѣжнѣности. Адреса:
Pferde-Decken-Fabriks-Niederlage
A. GANS, Wien III. Seidlgasse 4.

То
певно
ДОБРУ
на все
на все
ДОРОГУ

Бельгійска
ЛЯМПА
ПАТЕНТЪ
Lempereur & Bernard.

Одинока лампа
на свѣтъ
котра
десять годинъ
задержѣ повну
силу свѣтла
не треба думати, що горѣтъ
10-годинъ.

ФАБРИКА
Josef
Halbärth & C.-ie.,
Linz
an der Donau.

Одинока лампа
на свѣтъ,
зъ правдивымъ вентиляемъ
безпечности, такъ що немо-жлива нѣяка експлозія.
Зъ долѣ запалюея и гаснѣея.
Незрѣбнана сила свѣтла. Значно
яснѣйша и дешевша якъ тааъ.

Наведенѣй надзвычайнѣй
пы суть лишь насѣдѣками ни-котра естъ напѣлъ вы-мѣно реномованыхъ
иша фабрика насѣдѣу-

корнѣти бельгійской лам-пинпрекон констукциѣи,
ключевымъ патентомъ, и тому,
опѣнокъ не може еи жадаѣи
вати. 2671 2—7

Признаши и цѣнники на жадање даромъ и оплатно.
Найвыплатнѣйшій артикулъ для гандлярѣвъ зѣлѣзомъ,
галантерією и дрѣбными товарами.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часонисъ.

Діло

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнаменітостей“ виходить вівторком, а в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплата і Inseratsi priймають: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. і Вулиця газети ул. Кар. Людвіка 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 0.; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. O. Poppel I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler. G. L. Danne & Co.

Предплата на „Діло“ і належність за Inseratsi платити у Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Заграницею:

на цілий рік . . . 18 ар.	на цілий рік . . . 24 ар.
на пів року . . . 9 ар.	на пів року . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4 50 ар.	на чверть року . . . 6 ар.
на місяць . . . 1 50 ар.	

У Львові:

на цілий рік . . . 16 ар.	на пів року . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар.	на місяць . . . 1 35 ар.

Реклація, Адміністрація і Експедиція під ч. 2р ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Реклації неоплачені відійдуть пошти. — Неодінокі чиселю 8 ар. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 кр. однієї сторінки печаткою, в рубр. „Надоборане“ по 20 кр. а. в. Подати числяться по 10 кр. однієї сторінки.

З днем 1 (13) жовтня почався новий чвертьрок видавництва „Діла“ з „Бібліотекою найзнаменітостей“. Просимо П. Т. Предплатників, щоби зволили як найскорше приєждати залеглости і предплату.

Погляд на голоси преси о відношенні Русинів до нового намісництва і намісника до Русинів.

II.

„Fremdenblatt“, орган гр. Калыконого, похвалює висказ нового намісника до депутатів руських товариств: „Стою на становищі конституції з 1867. року. Яко намісник зложив я присягу на тую конституцію і хочу, щоби кожний обywatель австрійський стояв на тій самій основі“. Сі слова називає Fremdenblatt програмою шефа цесарської екзекутиви в справі руській, і та програма, по гадці Fremdenblatt-у, єсть урядова.

Очевидно і ми в теорії не можемо нічого закінчити тій програмі і справді теоретично вона удачна. Хотіли-б ми тільки побачити, чи і як вона буде проявлятися в практиці.

Од часу тої конституції різні були намісники і кожний говорив то само, що тепер руська депутация почула від гр. Казимира Баденія. І попередник гр. Баденія, нинішній міністер для Галичини, не міг стояти на іншому становищі, як конституції з 1867. року. Тільки-ж в практиці звичайно виявляються такі факти, що суперечать удачній теорії, а коли недавно в соїм пос. Романчук, підносячи кравди Русинів, повинув був краве правительству о то, що оно не старався інформуватися в справах руських, то заступник того-ж правительства відповів, що правительство має свої жерела інформації, а не потребує сягати до того, котре має на думці руські посольства. При конституції з 1867. року пережили ми в остатках часах: множество ревизій, головне в Рогатинському; заборони або розв'язування читальні в різних сторонах краю; неоправдане розв'язування вча народного в Кошові; неадекватність руського язика в ц. к. старостах; множество фактів безосновного переносування або увільнювання від служби учителів народних; переносування урядників на Мазури; заборону учителям в Рогатинському належати до руського касина, в т. п., — пережили ми і багато виборів, скінчивши на послідньому виборі в Сянтині, котрий переводив комасаря Батаєр. З огляду на ті факти ми, очевидно, мусимо бажати, щоби при новім наміснику, що стоїть також на становищі конституції з 1867 року, подібні речі не проявлялися, щоби то становище его ясно і всюди видно було в

практиці. На тую конституцію бач — як саме каже, — зложив присягу.

Що-до Русинів, то вже-ж ніхто не може сумніватися, що они конституцію шанують і на її основі стараються розвивати свою національність і підносити культуру. Але-ж они в своїй законній роботі створюють багато непереможних перешкод і годі їм доборотися тої рівноправності, яку їм признали закони конституційні з 1867 року. Куди глянемо, всюди на галицькій Русі гегемонія польська: в урядах і судах польський язик урядовий, в руських школах по селах, на перекобці артикулов XIX-тму, польський язик обов'язковий; на цілій галицькій Русі всього одна 4-класова школа народна, школи середні по містах на Русі польські; руський семінар учительський ані один; в соїм на 151 посольств 9 Русинів, в раді державній на 63 всього 5 Русинів в т. д. І все то при конституції з 1867 року! З того видно, що при тій конституції якійсь намісник може бути політично не дуже щасливим, і такими всіма як-раз ми, Русини. З огляду на то, ми бажали, щоби новий намісник, стоячи на становищі конституції з 1867 року, не держався засади laissez faire, laissez aller, але зривав з традицій своїх попередників: розглянувши основну в справі руській і в її відношенні до краю та держави і забравши скоро а рішучо до подальшого в напрямі справедливого рівноуправління обох народностей в краю.

„Fremdenblatt“ бачить два моменти, котрі в справі руській можуть стати намісникові перешкодами в виконанні своєї програми і вимагають багато его енергії: перший — „то одностороннє розуміння руської одностороннє і національна вузькосердечність“; другий — „то есентуальний м'яз Русинів, тенденція несхожі з інтересами держави“.

Що-до першого моменту: „одностороннє розуміння руської одностороннє і національна вузькосердечність“ — то правительство може бути певне, що доки нинішній штучний соймовий більшовиць, розумівся коштом Русинів, доти соїм галицькій буде односторонній супротив Русі, доти Русини од соїму не можуть нічого надіятися, а невдоволення і огорченість в краю, яке недавно конституція послы рады державної Озаркевич в Охримович, і посоль соймовий проф. Романчук, буде з кожним днем рости — певне не на користь краю і держави. Тільки-ж тую перешкоду мусить правительство кінце усунути, не боїться навіть найрадикальнішого середства, бо нинішня більшовиць сойма не то не має опору в краю, але весь край, обі народності, найгорячіше бажають її як найкоротшого пановання. З сторони польської суспільності конституція в се в знаменитій бесіді пос. Романович, а з сторони руської носили Романчук і Сянтинський. Од правительства-ж кравого чей може правительство центральне бодай того зажадати, щоби оно не м'шалося до виборів, задержало тільки за-

кономь приписану ему роллю а проче подишло загарантованій свободі конституційної виборчості.

Що-до другого моменту: „тенденції м'яз Русинів несхожих з інтересами держави“ — то вже-ж рече певне, що той народ, в якому котрого проводник односторонній варшавський народно-русський голосно перед заступником корони в краю виголосив національну програму з 1848-го року, — що той, кажемо, народ не має і не знає тенденцій несхожих з інтересами держави. А коли й с'уть, як се буває в кожній народі, одинач, що вирекся програми народної, то кожний, хоч трохи обзаваний з справою руською, арозумів, що ті збаламучені одиначі держаться тільки нинішнім ненормальним есентуальним положенням галицьких і буковинських Русинів, а певно і сліди їх провади-би з хвилею, коли-б Русь галицька і буковинська прийшла до признаних їй конституційних прав, коли-б одержала рівноправність.

В загаль з прикритістю мусимо піднести, що правительство австрійське игнорує справу руську, не постаравшись порозуміти і уяснити собі її значення і вагу для держави. Зб'єсе, що д'єсе і за десятилітнього правління гр. Тафого, видно, що бач властиво ніякої програми не має що-до справи руської в двох долитавських краях коронних. Намісники Галичини м'г-б зроби неогорчену прислугу державі, коли-б отворив гр. Тафому очі на значні справи руської в Австрії — особливо в нинішніх часах... Експерименти ніколи Австрії не вийшли на користь — і она все то підзнавала... потому. Крайній уже час покінчити експерименти і з Русинами. Правительство мусить само взяти ініціативу... направити то, що од 1848-го року але сталося. Коли не знає, як поладити справу руську, нехай спитає Русинів: Русини-ж мусять уже раз знати: чи мають і чого мають надіятися в Австрії? Конвенціональними висказами сего або того достойника они удовлетворити не можуть — по словах бажай фактів!

Рада державна.

261. засідання з дня 16. падолиста 1888.

Президент д-р Смолька відкрив засідання агадкою про смерть кн. Максиміліана баварського, при чім палата уповномочила его висказати цесарській родній сочувство по причині смерті б'їти цесареві.

По короткій одповіді мин. Баккегема на деякі інтерпеляції що-до зельзінця, наступила дальша дебата в справі зміни прав насліддя при селянських спадщинах.

Пос. Тирк розпочав дуже різку полеміку з пос. Найсером. „Закінчу мені пос. Найсер — говорив він — що я не єсмь

хлопом середної м'ри, отже нехай знає, що од довгих вже літ господарюю на ґрунті селянськом середній величині, на котрім давніше часто сам я орав. Пос. Найсер каже, що не хоче відкривати одностороннього родяного житя. Се єсть найбільша обидя, яка може бути — нехай відкриває все, що може, і дозволяю, бо не маю чого соромитися за мой родяний односторонній. Он каже на мене підозрюю орієнтального походження і я не чуюдуюсь зовсім, що таке підозрює могло супротив мене вийти з посеред кляну, котрий числять в своїй середній 8 оригінальних жидів (велика австрійська), однак мусу упевнитися, що мой род чистий німецький, а моя мати була жінкою такою честною, котра виключала певний есентуальності, більше впрочім можливий серед аристократії, як робучий кляс. Неправдою єсть також, наче-б я достав од моїх виборців в тому недовір'я, бо противно, на семох зборах виборців дано мені повне довір'я, а лиш на одних недовір'я, а і то не даю, бо сам д-р Герберт агітує за тм, щоби виборці против мене підбурили.“ (Голос з лав антисемитів, слухайте, слухайте!) На зам'ят Найсера, що діяльність бездіянка в его заводі не приносить загальної хвиля, одповів він, що послужив вже в своїм заводі безцінно соткам і тисячам убогих, але за то нині, зовсім не підлягає слуху доходити про діяльність пос. Найсера при нагоді експропріації ґрунтів за-для повночної зельзінця. Вкінці звертаєсь бездіянка і до пос. Кронаветтера, називаючи его любимцем віднеском жидівськом преси.

Пос. Найсер короткими словами поясняє, що поступованье его при експропріації ґрунтів за-для будови повночної зельзінця було зовсім правильне. На прочі зам'ят п. Тирка не відповідає, щоби „того б'дного чоловіка ще більше не побиравати, і не відбрати ему права до нимбу, котрий можна назвати антизєю слави“.

Пос. Хлюмецький застановляєсь яко справоздатель меншости найперше надь питанням, чи соїм кравей компетентий с'уть становити о тм, до чого дає им право проєктований закон, т. е. о змінах закона цивільного, і приходять до пересвідчення, що компетенцію тую можна признати соймам кравейм лиш під тм умовою, що законом державним можна буде кожного часу знести ті постанови соймав кравейм. Звертаючись до аргументів пос. Либавера, выступаєсь бесідник з горячою обороною лібералізму, котрий стремить до зреалізования ідеалів природних, починаючи дово вже в грудях людскости, ідеалів, голошених християнством, стремить до оздоблення б'дних і понижених кляс з під пероваги могутих і в тм напрямі довів вже до знаменитих результатів. Бесідник чудуєсь, як може пос. Либавер, ако депутат з Зальцбурга, вказувати на неподільність хлопських ґрунтів, яко на серед-

Археологічна выставка Інститута Ставропільського.

V.

Рукописи і друки

У всіх деветьох залах з вимамкою салі IV, де поміщені цілий грамаги і писма з архиву Інститута Ставропільського, подибуємо в галіях дуже значне множество рукописів і друків з церковно-словенської літератури. Зібранієм їх знявся крилошанин Автоній Петрушевич. В залах I, VIII, і IX. м'ється рукописи, в прочах друки, упорядковані після м'сцевостей, в котрих печаталися. Рукописи починаються XI. в'ком, кінчається XVIII; друки починаються Тріодіями кравковськими з кінця XV. в'ку (1491 р.), а кінчаються рівно-ж в'ком XVIII.

Не тут м'сце описувати поодинокі выставлені плоди жатя духового на Русі. О тм можна-б списати цілий том. Ми мусимо обмежитися лиш на загальний нарис всего, а бібліографів відсылаємо до каталогу о. Петрушевича, котрий виравд зложений лиш для фахових людей, але під котрого руководством можна собі виготворити бодай загальний образ духови культури, що розвивалась од найдавніших часів на Русі, і, хоч колекція не єсть повна, виробити собі в приближенню поняття о заходах предків наших на полі церковно-словенської. Представлений рукопис не єсть в оригіналі, их заступають удачі facsimilia. Деякі єсть дуже рідкі, цінні, а може і унікальні. Що старий рукопис єсть писаний на пергаминах, з хорошими кольорованими і золоченими ініціалами, н'який писаний на папері. В деяких подибуємо артистично і старанно виконані ілюстрації. Друки єсть численніші заступлені і упорядковані після печатен, в котрих печаталися. Окрім друків з типографій, вступавших на Русі: в Вильні, Дермані, Евю, Заблудові, Киє-

в, Кремляні, Рохманові, Львові, Острозі, Почаєві, Стратині, Супраслі, Угорцях, Уневі та Черніхові, подибуємо також друки з типографій: в Букаресті, Довгополі та Рымнику (всі три в Румунії), в Кравкові (найстаршій), в чеській Празі, Венеції, Рымі, Москві та Петербурзі. Розумієсь, що і тут нема комплексу видавництва, а з деяких типографій, як в Несвіжі на Литві і др., нема ні одного видавництва.

Закінчивши переїдемо до близького опису деяких цінніших рукописів та друків, хочемо читателям подати загальний образ на духове жатє Русі в тих віддалених часах.

Духова культура стала у нас розвиватися з приходом християнства (988 р.). Перше тм зайшла она до Києва лиш на століть, о скільки перед хрещенням Русі через Володимира находився в Києві християне, а в их руках находився старословенський книги церковний (біблія, дїла отців церкви і византійських теологів), переложений з грецьких оригіналів першими аюстами Болгарів, Моравян і Панонців, св. Кирилом (827—869) та Методієм (+885) і их учениками, або ученими болгарськими, як: царем Симеоном (888—927), его сучасником ексархом Іваном та черцем Грабром. По прийнятті християнства, коли Русь вступила в близький церковний зносини з Візантією, плыве з б'їе безпосередно як в посередню через Болгарів і Сербів християнська культура на Русь, іменно до Києва. Державний і церковний устрій Русі в в'ках X—XII, як менше им духовий стремленія і плоди єсть формальною копією єрархично-теократичних порядків Візантії з всіма добримі і злимі им сторонами. Як близько тогашна Русь стояла до своєї учительки, виходить вже з того, що на 23 митрополитів к'ївських в період передміжолітський 17 було Греків, а з прочих 6 лиш 3 руського роду. Також і назий клир числив богато Греків. Руські церкви будували майже виключно грецькі архітекты а внутрі их

прикрашували грецькі маларі. Од XI. в'ку, з розвитком руського чернецтва і аскетизму, починаєсь паломництво до святих м'сць і м'настир в Атосі, де Болгарі і Русини в бібліотеках церковних рукописи як найточніші копіювали, щоби их відати в численних одисках нести і ширити на Русі. З руських князів християнських першій Ярослав Мудрий велів в Києві грецькі книги перекладати на язик старословенський. Але коло того дїла менше заходились руські священники, а в більшій м'рї Греки та Болгарі. Сын Ярослава Всеволод умів вже п'ять язиків. В XII. в'ці засновав Роман Ростилавич школу в Смоленську, в котрій учено по грецьки і по латині. В XIII. в'ці любивав іменно Константин Всеволодович Волыньський в грецькій науці. Наль Сорський і Доситей, игумен к'ївсько-печерського монастиря, образовались на афонській горі. В XIV. в'ці привіз на Русь множество старословенських рукописів з Греції і Болгарії митрополит Кипріяні. За Івана III. наспіло на Русь множество книг церковних з Греції враз з царівною византійською Софією Палеоложанкою, судженою Іваном. А в підб'їжних часах аж до XVII. в'ку, за царя Алексея Михайловича, привіз Суганов з Греції до Росії над 700 рукописів, котрі відати мав під рукою патріарх і реформатор клир церковних в царстві російськом, Никон. Взагалі, християнська Русь, іменно в перших в'ках, стояла майже зовсім під впливом Візантії, а лиш на галицьку Русь за Романовичів (XIII. в'к) продирались хвилею і впливи культури західної, заснованої на латиньстві.

Накопичивши про-то племню на старословенській рукописи книг церковних з в'ків XI до XV і підб'їжні, то в них належить добачати в'рні коні тої церковно-словенської літератури, котра виготворилась межі полудневими Славянами б'д часів св. Кирила, сконцентрувалася головне на Атосі і була в руках учених Греків, Болгарів і Сербів. Оригінальності руської тут майже ні-

якон. Оригінальність виробляєсь лиш в л'тисях, котрі за-для того можна назвати плодами старо-руської літератури, плодами душ руської, стоячию подальше від впливів копіюваної церковно-словенської літератури; і в рукописях підб'їжних в'ків, іменно вже по 1453 р., т. е. по паденню Царгорода, коли весь илїрійський півострів, зайнятий Турками, для паломників руських став менше приступний, а Русь свои потреби церковні мусила лагодити дома і своїми людьми.

На выставі в салі VIII. подибуємо упорядковані після в'ків такі рукописи церковно-словенської літератури. На першій м'сці стоїть facsimile „Остромирового Євангелія“. Їго то переклад оригіналу грецького. Але кодекс сей не м'ється в собі по черзі Євангелія чотирох євангелистів, а с'уть они уложені після тиждів, так як читались в церкві і називаєсь про-то апракос, т. е. євангеліє тиждєве. Копію ту списав в 1056—57 р. дїякон Григорій в Новгороді для тамошнього посадника Остромира.

З XI. в'ку походить і „Сборник“ кн. Святослава. Писаний б'н 1073 р. діяконом Іваном для сына Ярославоного з оригіналу болгарського. Болгарський оригінал пропав, але удержався оригінал грецький, з котрого царь Симеон болгарський велів собі зробити переклад. Содержанєм „Сборника“ єсть устны з'їтцв церкви, питання і відповіді в справах в'ри, историчні, философичні і реторичні трактати. В „Сборнику“ ум'щений і золотом прикрашений ілюстрація. На выставі находиться лиш подобина.

Поб'б „Сборника“ ум'щена подобина з „Туровського Євангелія“, відати з XII. в'ку: подобина „Євангелія галицького“ і оригінальний, дуже зам'ятний „Апостол“, писаний на пергаминах, на котрому широким маргінесах находиться толкованье апостола з XV. в'ку. Так розсудив ту справу о. крил. Ант. Петрушевич.

З XIII. в'ку єсть знову кілька подобин церковних книг, а з оригіналів

Въ комисіи бюджетовѣй палаты по-
слѣвъ заявивъ министеръ финансовъ при деба-

ть надъ внесеніемъ Ментера о продовженіи закона о обяваніи громадъ до побору податковъ, що проектъ закона о стяганіи податковъ есть вже предметомъ нарядъ правительства, але справа ся не прийде же передъ раду державу сей сесіи, бо розходиться о майже декотрыхъ властей центральныхъ. Пос. Берони сказавъ министеръ финансъ, що на найближшій періодъ сесіи парламентарно предложитъ проектъ закона о реформі податку зарбковому и доходному. Министеръ обіцявъ такожъ о скільки можна узвлягати опустъ податковъ при катастрофахъ элементарныхъ.

Комісія для палатъ робітничихъ приняла внесеніе Пернерсторфера, чтобы скликати анкету, зложеноу въ робітничествѣ. На найближшій засѣданіи уложитъ комисія пытанія для анкеты.

Комісія войскова ухвалила новый законъ войсковый бдѣ §. 1 до 23 безъ зміны. При дебать надъ постановою що-до вправъ резервистовъ, зажадавъ пос. Хшановскій деякихъ польщъ для Галичины, для котрой сей законъ, яко для краю пограничного, буде значно тяжшій, якъ для другихъ краївъ. На вынішній засѣданіи буде вестися дебата надъ справою однорбчныхъ охотниковъ. На се засѣданіе запрошено такожъ министра просвѣты д-ра Гавча. „Narod. Listy“ доводяться, що межи членами правниці а комисією для закона войскового обдубувалися наряды надъ внесеніемъ, якій мають поставитися въ справѣ улекшенія и зміны деякихъ постановъ закона войскового. Внесенія тѣ будуть односитися головню до другого року службъ однорбчныхъ охотниковъ и до службы медиквѣ. Треба тутъ такожъ згадати, що студенти университетовъ, особливо медики вносять численні петиціи до рады державной въ справѣ зміны деякихъ постановъ закона о службѣ однорбчныхъ охотниковъ.

Рѣдко коли зробило яке именованіе такъ велику сензацію и выкликало такъ численні коментарі въ газетахъ, якъ именованіе львівского вице-президента намѣстництва, п. Лебля, намѣстникомъ Моравы. Всѣ пытають, що бди снала така ласка на п. Лебля, про котрого доси ніхто нічого не чувавъ. Органъ старочеховъ „Politik“ каже: именованіе п. Лебля намѣстникомъ Моравы есть для насъ правдивою несподіванкою, бо мѣжъ именами численныхъ кандидатв на сю посаду не знаходился имя его до послѣднихъ хвилъ. Въстѣ о томъ именованіи выкликала и въ парламентѣ велику сензацію. Польскій делегаты не можуть нахвалитися п. Лебля, що то за здібний, що за обективный чоловікъ. Кажуть навѣтъ, що новый намѣстникъ Моравы знае зовсѣмъ докладно языкъ польскій и рускій, лишь не знае чешского. То однакъ якъ разъ зачудувало якъ найбільше, бо гр. Таафе все говоривъ, що покличе на становище намѣстника Моравы чоловіка, котрый буде знати и языкъ чешскій. Навѣтъ и министры не мають ясного понятія о новомъ намѣстнику, думаютъ лишь, що бдѣ буде зовсѣмъ точно и енергично сповняти всѣ приказы президента кабинету.

Коли въ старочеховъ органѣ треба очевидно недоволеніе въ сего именованія читати лишь мѣжъ стрбками, то органъ молодого Чеховъ „Narod. Listy“ высказуєть зовсѣмъ отверто свое недоволеніе и кажутъ, що новый намѣстникъ есть лишь урядникомъ нѣмецкимъ; его именованіе есть лишь початкомъ дальшихъ зарядженъ, вымѣренныхъ противъ Чеховъ. Ще болѣе недоволеніе Чеховъ въ сего именованія мусѣла выкликати вже та сама обстановка, що централистична праса нѣмецка почитала радботно се именованіе, доказуюча, що п. Лебель буде певно для нѣмцевъ справедливымъ.

„Pest. Lloyd“ очевидно въ неспированій статьи такъ поясняе се именованіе: „Якъ разъ въ такій край, якъ Мораву, де партійный и національнй супречности стоятъ рѣзко противъ себе, есть великой ваги, чтобы шефъ краю поступавъ безсторонно и вже зъ горы не дававъ для партій и племенъ нѣяковъ причины до якихъ надѣй або обавъ, словомъ чтобы не належавъ до нѣякихъ партій а старався лишь о безсторонне переведеніе законовъ. Тою гадкою котрой гр. Таафе заведѣвъ державя, руководився президентъ кабинету и при сѣмъ именованіи. Коли отже ще недавно въ публичастично-партійнои стороны напирала на министерство, чтобы оно именовало якогось мужа въ одион або зъ другой партіи, то було се лишь незрозумѣньемъ ситуаціи и проводіиою гадки тепершнього кабинету. При томъ не уважали и на то, що шефъ кабинету держаться тон засады не обсаджати высокыхъ посадъ администраціиныхъ людьми партійными.“

Чешскі газеты доказують, что именованіе п. Лебля намѣстникомъ Моравы есть заслугою бывшого намѣстника а теперъ министра для Галичины п. Залеского. Поглядъ сей здавѣя ще и тымъ оправдуватися, що мн. Залескій призвѣдивъ минавшого тыждня до Львова, умысно длятого, чтобы повѣдомити п. Лебля о его именованіи.

Германъ рыцаръ фонъ Лебель родився дая 29 грудня 1835 р. въ Дрогобичи, ходивъ въ Самборѣ до гимназіи а кончивъ университетъ у Львовѣ. Въ 1857 р. вступивъ бдѣ за намѣстника Менедорфа до службы державной. Въ 1864 р. покликавъ его гр. Голузовскій до президія намѣстництва а въ 1869 р. за Посингера авансувавъ бдѣ на управителя староства въ Чортковѣ и въ 1871 на старосту. Покликаный до Львова бувъ бдѣ именованый 1873 р. совѣтникомъ намѣстництва и выступавъ въ соймѣ яко комисаръ правительства. За Поточкого бувъ бдѣ шефомъ бюра президентальнаго а въ 1883 р. замѣновано его вице-президентомъ намѣстництва. За намѣстниквѣ Поточкого и Залеского гравъ Лебель у Льво въ велику ролю, а хочъ — якъ азначують чешскі газеты — выучився (?) и руского языка, то все таки бувъ для Русинвѣ неприхильный. При конці сего тыждня має п. Лебель

выѣхати до Відня зложити присягу а бдѣтакъ перенесее на Мораву.

О російскій позичкѣ, котра наробила передъ кѣлькома днями тѣлько шуму и выликала навѣтъ досыть значне занепокоєніе, суть теперъ точнѣйшій вѣсти. Условія тои позички принято вже въ засадѣ и они звучать: Позичку дають банки парискі, два банки лондонскі, три банки берлинскі, одинъ амстердамскій и два петербургскі. Бѣльша часть позички має ужитися на конверсію высше опрочентованныхъ довгвѣ. Остаточа менша часть має сплатитися постепенно ажъ до червня слѣдующаго року и буде ужита на зовсѣмъ мирный цѣля. Въстѣ сию подають французскі газеты и кажутъ, що до позички причынаються такожъ и нѣмецкы банки. „Voss. Ztg.“ перечыть однакъ тому.

Характеристичнымъ однакъъ есть, що нѣмецка праса не перестае выказувати на то, що ся позичка признана на военный цѣля а въ звязи зъ нею бере такожъ и недавне переимѣненіе російского войска. Що-до сего послѣдний справы, то старалася повѣнча агентія телеграфично заперечити тому, будто-бы въ послѣднихъ часахъ посуено въ Россіи значну часть войска до західныхъ границъ; противно, ще двѣ дивизіи перенесено до глубокой Россіи. Нѣмецкы газеты доказують однакъъ на числахъ, що Россія сконцентровала въ трохъ округахъ военныхъ, вильяньскѣмъ, варшавскѣмъ и кievскѣмъ велику масу войска, хочъ не зробила тымъ майже нѣякого для прискорєня мобилизаціи, бо територіальне розміщеніе войска въ Россіи такъ, якъ оно есть переведено въ Нѣмеччинѣ и Австріи, есть абъ взглядѣ политичныхъ неможливе, а резервисты належачы до поодинокихъ полковъ суть розкиненні по цѣлой державѣ.

Въ лондонскихъ кругахъ правительственныхъ мають бути того переконанія, що Россія не думае теперъ зовсѣмъ о вѣйствіи, а всѣ непокойні вѣсти суть лишь простыми здогадами безъ всякой реальнои підставы.

Посля „Kreuzzeitg.“ ведуться теперъ мѣжъ Віднемъ а Гатчинаю переговоры, чи буде можна, чтобы въ весноу слѣдующаго року зѣхалъ въ царь Александръ III. и цѣсаръ Францъ-Иосифъ разомъ въ Берлинѣ, якъ того бажае цѣсаръ Вильгельмъ.

Цѣсаръ Вильгельмъ выступае чымъ разъ острѣйше противъ вольнодумныхъ и дае имъ, де лишь може, почувствуваніи свое недоволеніе. Коли недавно тому бувъ въ Вроцлавѣ а тамъ на дворцѣ повитавъ его бурмистръ мѣста, сказавъ цѣсаръ до него: Дуже мене то тѣшитъ, що въ Вроцлавѣ пойдши выборы добре и що тутъ партія картелиена першій разъ побѣдила. Тѣ слова цѣсая выкликали середъ партіи вольнодумной велике недоволеніе.

НОВИНКИ.

— „Академична Громада“ въ Краковѣ обдуба свои Загальні Зборы 14 н. ст. падолиста и зъ выборовъ войшли до нового выдѣлу: Ив. Навроцкій, голова; Володимиръ Дроздовскій, заступникъ головы; Володимиръ Лавровскій, писарь; Каз. Мосевичъ, бібліотекаръ; Брон. Митовичъ, скарбникъ; за старшину выбранъ: Ив. Колеоса, Яковъ Невестюкъ, Ив. Чайковский и Володимиръ Вербенецъ.

— Преосв. епископъ Юліанъ выдавъ окружникъ, котрымъ постановляе, чтобы въ еп. станиславской обдужили въ честь 40-лѣтняго юбилею цѣсарского дая 2 н. ст. грудня литургію въ доученіемъ Службы благодарственной и обдѣланіемъ пѣсню св. Амвросія; богослуженіе має закончить трикратнымъ обдѣланіемъ многолѣтня цѣсарю та имноу народнымъ. Заохочуе бдѣтакъ еп. Юліанъ до основанія якихъ фондаций въ честь цѣсарского юбилею, але при томъ треба вздержатися бдѣ всякихъ манифестаций.

— Про выборы до рады мѣсон въ Стрию ишуть намъ подѣ д. 18 н. ст. падолиста: Заякъ подамо Вамъ обширнѣйше справозданіе зъ доконаныхъ выборовъ до Рады мѣсон, доношу Вамъ, що въ 3-тѣмъ колѣ побѣдила давна клика провинціална а въ 2-тѣмъ по завзятій борбѣ зъ загадноу кликою партія адвоката Попеля перевела своихъ кандидатвѣ. Въ 3-тѣмъ колѣ выбрано 5 жидовъ 4 Русинвѣ (помѣжъ ними 3 честныхъ мѣщанъ) та 3 Поляковъ мѣщанъ; въ 2-тѣмъ колѣ перейшло 6 жидовъ, 3 Русинвѣ честныхъ мѣщанъ и 3 Поляковъ. Дуже цѣкаво заповѣдаються выборы въ першѣмъ колѣ, бо Русины, числомъ 20 на 105 голосующихъ, рѣшають голосами своими побѣду одион або другой партіи. Выборы тѣ велики цѣкаві обдубудуться дая 19 т. м. Про результатъ оповѣщу Васъ безприволочно.

— Испыты писемный подѣ дозоромъ (клавзурой) для кандидатвѣ заводу учительского школь гимназіальныхъ и реальныхъ начнутъ дая 4 н. ст. грудня с. р., а опѣсла обдубудуться испыты устны.

— Повѣтова Народна Торговля въ Бродяхъ вписана въ регистръ товариствъ зарбковыхъ и господарскихъ окружного суду золочевского. Дирекцію товариства складують: Стефанъ Лабашъ, властитель реальности въ Вѣлбѣ Камени, проживающій теперъ въ Бродяхъ, яко директоръ; Григ. Леткій, майстеръ шевскій въ Бродяхъ, яко кассіеръ и Григ. Онуферовъ, учитель школы народнои въ Гаяхъ старобродскихъ, яко контролоръ. Се оголошеніе подбавило въ урядовій газетѣ.

— Въ Яковѣ старѣмъ, пов. Яворовского, свѣткуювали громады дая 14. жовтня гарне торжество. Яковска церковь побудована въ р. 1638 и тому порѣшено свѣткуювати сего року 250-лѣтній юбилей сего церкви. Прикрашено зеленеу стареньку церковь, прѣхавъ о. Григ. Левъ зъ Бортятини и разомъ зъ мѣщевымъ парохомъ о. Вас. Львомъ обдравили торжественне богослуженіе зъ водосвѣтьемъ и вѣчерию. Хотий на той день прѣхавъ армарокъ въ Яворѣ (обдаденіи о ¼ милѣ бдѣ Якова), то все таки зѣбрались численно громады и выслушали прѣлжно цѣлой обдрави. При той

нагодѣ згадуе нашъ дописователь о тамошній читальнѣ, котра основана въ р. 1883 завляла сразу живу дѣяльностъ а теперъ не дае нѣякого жити. Голова выбраный такожъ вже два роки тому, не заходиться коло добра читальнѣ и не скликуе загальныхъ Зборвѣ: (А дуже добра була нагода при такѣмъ торжествѣ занятися и читальнею. — Прим. Ред.)

— Для реформованыхъ Врсиліанъ у Львовѣ почали польскій панѣ надсылати жертвы. И такъ въ сию недѣлю обдубоусъ торжественне посвяченіе хоругви, дарованой п. Кисельковой. При актѣ були многы панѣ, а опѣсла гостивъ ихъ о. Сарниціи.

— Якось охаменився п. Юліанъ Корытовскій, посолъ соймовый зъ меншихъ посѣлостей округа тернопольского и маршалокъ повѣтовый. Сей панъ посолъ розбѣлавъ дая 12 н. ст. падолиста листы, (писаный по польски) до своихъ выборцѣвъ, спрощуючи ихъ на справозданіе зъ своєю дѣяльностью посольской на день 20 н. ст. падолиста о 10-тѣй годинѣ рано. Чи признають сердечный, що въ сей день припадае празникъ св. Михаила а выборцѣ самі Русины — чи може нарочно се зробивъ, якъ дѣлкъ мѣркували, чтобы не мати Русинвѣ на своѣмъ справозданіи и тымъ красше та скорше одержати признавѣ за свою дѣяльностъ. Але охаменився и въ два дѣй опѣсла наново розбѣлавъ листы до своихъ выборцѣвъ, въ котрыхъ запрошуетъ ихъ на справозданіе, вже на 26 н. ст. падолиста о 10 год. рано въ льокали тернопольской рады повѣтовой.

— Для даяковъ. Въ Молотковѣ, дек. богородчанского, почта Надѣрна, потрібно даяк, зъ добрымъ голосомъ и обзнаного зъ уставомъ церковнымъ. Интересований може бути безженный або женатый. Ближшій условія подастъся або писемно або лично въ мѣсци.

— Въ Дрогобичи основавъ властитель копаленъ бориславскихъ, Мойсей Гартенбергъ, въ честь цѣсарского юбилею „Дѣмъ прикуто для старцѣвъ“. На сю цѣль вызначивъ бдѣ 100.000 зр. а першій работы до будовы сего дому мають торжественно початися въ день юбилею, 2 н. ст. грудня с. р.

— Для товариства „Сѣчь“ у Відни зложили щирій жертвы Ви.: д-ръ Ярославъ Окуневскій, лѣкаръ фрегаты и д-ръ Ев. Мисула, лѣкаръ корветы, оба въ Поли, по 10 зр.; д-ръ Вриквичъ, лѣкаръ у Відни 5 зр. — За тѣ дары складае выдѣлъ тов. „Сѣчь“ у Відни сердечну подяку.

— Сѣдство въ справахъ агентвѣвъ эмиграціиныхъ до Америки, ведене въ судѣ въ Вадовияхъ, ще не покнчилося. На безнастанній просьбы обжалованныхъ и ихъ родинѣ, чтобы полиштили ихъ на воли, згодилися судъ и прокураторія, але зажадали кавціи по 60 до 100 тысячъ бдѣ одион особы.

— Способъ продовжати до волѣ зимовый сонъ у ростинѣ вынайшовъ оденъ урядникъ ботаничного города въ Монахиюмъ и теперъ можна вже буде періодъ цвѣту у якои небудь ростинѣ выликати посли свои волѣ. Той урядникъ має теперъ у себе цвѣтучій смикавки (Prima veris), нарцисы, розы, гвоздики и инші цвѣточки та каже, що може выликати цвѣтъ въ кождой порѣ року; — рѣчь великого значенія для штуки городничихъ.

— Дробній вѣсти. Цѣсаръ давъ громадѣ Михалковѣ, пов. борщевского, 100 зр. запомоги на будову школы. — Въ суботу вечеромъ погорѣла у Львовѣ шопа и стайня пекаря жидовского, припираюча до заведенія карного Бригидокъ. Дуна и битие годинника затревожило мешкачѣвъ Львова, бо гадали, що горитъ заведеніе карне. — Нияй обдубавъ розправа прасова о обиду чести редактора газеты „Надѣстрийской“ п. А. Солѣцко-го и І. Кундого, промышленны въ Дрогобичи. — Море азовске мало въ значной части замерзнути; кѣльдесятъ кораблѣвъ, выладованныхъ збожѣемъ не може рушитися за-для ледвѣвъ. — Въ Римѣ померъ кардиналъ Игн. Масоті, префектъ конгрегациі епископвѣвъ и монастырѣвъ. — Д-ръ Герботъ, посолъ до рады державной, мало що не задушивъ въ суботу кусникомъ мяса, обѣдаючи въ бучѣтѣ рады державной. — Дая 22 л. с. м. обдубеся вѣнчаніе п. Онисима Юзычневского убоиченого богослова, зъ п-ною Іоанною Индишевскою въ домѣ Вир. о. Жулевича гр. к. пароха въ Курникахъ.

Вѣсти зъ Еп. Перемысли.

Завѣдательство Раковы, дек. старосѣльско-го, одержавъ о. Алексе. Струсевичъ. Канон. институцію одержавъ о. Левъ Щавинскій на парохію Старе мѣсто. Озъ испыту конкурсового зѣдлѣней оо.: Ник. Клишъ зъ Луки, Теоф. Калужницкій зъ Загѣри, Игн. Гвоздовичъ зъ Вѣрчи, Волод. Созанскій зъ Глумчи, І. Мосевичъ зъ Будинниа, Іос. Погорецкій зъ Вадовичъ, Вас. Гошовскій зъ Ролева и Юст. Константиновичъ зъ Климовки.

Посмертій — — оповѣстки.

Константинъ Левицкій, приходникъ въ Журавнѣ, померъ 4 (16) падолиста въ 65 роцѣ жити и 41 священства. Вѣчна ему память! Іосифъ Славинскій, приходникъ въ Пяновичахъ, дек. самоброкого, ювилатъ, померъ минавшого мѣсяца въ 75 роцѣ жити а 52 роцѣ священства. Вѣчна ему память!

Наука, штука и литература.

— „Добрій Радъ“ ч. 2. мѣститъ: Работа въ глухой осени; Розговоръ въ читальни; Якъ дѣдичка Богатырка газдинѣ сельскій поучала; Пакеты по 5 кл.; Дорога до богатства — прислѣва Венямина Франклина; Вѣсти торговельны; Для дому; Для забавы: Що кумъ Стефанъ кумови Петрови за театеръ оповѣдавъ; Переписка и Для уваги (часть інформаційна).

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдѣ 19. падолиста. Гр. Кальноки одержавъ бдѣ италійского короля ордеръ Ануциати. — Министеръ краевой обороны зажадавъ въ войсковой комисіи, чтобы новый

законъ войсковый мѣгъ бути вже въ слѣдующѣмъ тыждни залагоджений.

Берлинъ 19. падолиста. Парламентъ нѣмецкій буде одкрытый цѣсаремъ дая 22. с. м. въ бѣлой сали. Ходить поголоска, що правительство зажаде бдѣ парламенту заразъ по его одкрыти значного кредиту — говорятъ, що 350 до 500 мил. — на цѣли военны.

Петербургъ 19. падолиста. Министеръ комуникаціи Россіи одержавъ димісію а ровночноно именованый членомъ государственно-го совѣта.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Воч. І. Т. въ Пѣдгайчицахъ. Ще 4 зр. до конці року; рекламываній числа, о скѣлько ще суть, вышлются. — Вп. А. О. въ Станиславѣ. За „Дѣло“ заплачено до конці року; за „Вибл. Пов.“ ще 8-80 зр. — Воч. М. Р. въ Козьмоу. Ще 1 зр. — Воч. І. Т. въ Тучнахъ, Воч. Т. В. въ Бережанахъ, Воч. А. Г. въ Волювѣ, Воч. Д. Р. въ Сѣховѣ. Заплачено до конці року. — Воч. Н. Я. въ Новосѣлахъ. Ще 4 зр. — Пч. Громада Бѣлка. Передано „Провѣстѣ“ 1 зр. — Воч. И. Г. въ Буцневѣ. За 1887 р. заплачено 3 зр. а на 1888 [бдѣ 1. (13) падолиста] 2 зр., такъ что до конці року прийдѣ еще 1 зр. — Воч. П. В. въ Волчи. Заплачено до конці року; за высланій аркуштѣ повѣсти не прийдѣ нѣяка доплата. — Воч. І. К. въ Дыдовѣ. Ще 11 зр. — Вп. Т. Г. въ Коломыи. Заплачено до 31 сѣчня 1889. — Воч. А. Ш. въ Нижбѣрку. Ще 50 кр.

Надѣслане.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручае 2460 231—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одион пачки 25 кр. На провинцію зъ опакываніемъ 30 кр.

Фабрика зварядовъ рѣльничихъ и гисерия

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улиці Довгой поручае свои вы- 2389 робы по найдешевшій цѣнахъ. 163—?

Д-ръ вѣстѣ наукъ лѣкарскихъ

Иванъ Куровецъ

обдубавъ практику лѣкарску въ клиникахъ вѣ- денскихъ,

осѣвъ въ Калущи,

Понеже Всечестіе Духовенство наше дае звычайно передъ Рѣздвяными Святими до переплету Свѣагеліоны и инші церковны книги, то подписаный осмѣляеся звернути ласкаву увагу Всечестію Духовенства на свои уже 26-й рокъ истнующе Переплетеніе Заведеніе, котре Свѣагеліоны и всякі инші церковны книги, якъ перше, такъ и теперъ до переплету принимае и таковой къ повному вдолженію интересований и за дуже мѣрній цѣны выкупае Свѣагеліоны переплетаются въ разноцвѣтну шкѣру, акаситъ або бляху. Окута и инші оздобы на тѣи книги даються, на жадање интересований, або новы, або обдновляються и доповняються стары. До кождого Свѣагеліона додочаются разноцвѣтны ленты зъ золотыми френзелями, крѣпкій шпатуры або скринки на опакываніе и т. п. Кромѣ книгъ церковныхъ, пріймаються до переплету всѣ инші книги, текы на адресы и дильшомъ такожъ книги для дѣдовства церковного, громадского, шкѣльного и всякого иншого есть на складѣ „Книги Тверезости“ по 2 зр. 50 кр. до 8 зр. а. в., также „Помяники усопшихъ“ по такой-же цѣны и на коноцѣ „Молитвенникъ“ бдѣ Высокопреосвященного митрополита одобрены, въ рѣзныхъ переплеткахъ: бдѣ найскромнѣйшихъ до найкраснѣйшихъ — для дамъ. Замовленія выконуються посли можности одворотною почтою.

Зъ поважаніемъ Михайло Спозарскій, у Львовѣ, въ домѣ Ставропигійского Института.

Ц. к. упр. гал. акціонный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купе и продае

всякій вартостный паперы и монеты по курсѣ дневнымъ.

Порученія зъ провинціи выповняе од- воротною почтою безъ провизіи. 2221 109—0

Розкладъ їзды на зѣлѣтничихъ державныхъ.

августскій 000 1 августин 1888.

Приходить до Львова: о год. 1 15 въ нощи зъ Будапешту, Лавочного, Стрия, Кросна, Хирова, Гусятини и Станиславова; — о год. 8-06 рано зъ Сухи, Хирова, Стрия; — о год. 8-30 по полудни зъ Сухи, Хирова, Гусятини, Станиславова и Стрия; — о год. 7-40 вечеромъ зъ Гусятини. Обдочать до Львова: о год. 6 рано до Стрия, Лавочного, Будапешту, Хирова и Стружа; — о год. 10-15 рано до Стрия, Станиславова, Гусятини, Хирова и Сухи; о год. 7-50 вечеромъ до Хирова и Сухи, — о год. 9-48 вечеромъ до Станиславова и Гусятини. 2238 76—?

Прехорошой кавы

Цейлонской Нр. 0 просто зъ жерела

надѣйшовъ новый транспортъ

— 1 кл. на 2 зр. 20 кр. —

котру зъ приємностею можемо поручити нашимъ П. Т. Гостямъ.

Кромѣ сего суть на складѣ инші роды доброй кавы: 1 кл. на 2 зр. 10 кр., 2 зр. 1 зр. 92 кр. и низше.

Въ 5 кильовыхъ мѣшочкахъ Нр. 0 11-20 зр., Нр. І. 10 зр. 70 кр., Нр. ІІ. 10 зр. 20 кр., Нр. ІІІ. 9 зр. 80 кр. Ріо зелена 9 зр. 20 кр.

2629 8—? Зарядъ Народной Торговлѣ.

Ваги децимальный

о силѣ киллогр. 100. 150. 200. 250. 300. 400. 500.

за зр. 13—16—19—21.50 24—28—33—

Мѣры до збѣжа на $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$ 1 гектолитра

звѣзды по зр. 4.75, 6.85, 10.85.

Визы деревляны по зр. 2.50, 4.75, 6.25.

до навозу американскій опранный по зр. 180, неопранный

3-зубый по 60 кр., 4-зубый по 75 кр.

Рыбаки до сѣчкарь звычайныхъ, бѣлы знамениты по 75 кр.,

90 кр. и 1 зр. и до сѣчкарь коловыхъ, пшута одъ 1 зр. 50 кр.

Лѣхтарнѣ пафовой (беспечей) по зр. 1.50 и 1.90.

Ланцухи на конѣ и коровы, уфалѣ, оцѣ, давоки до санокъ,

всякія апараты ремѣнны и т. п. по найнижнихъ цѣнахъ поручае

АНТОНЪ ГАЛЬСКІЙ

ТОРГОВАЯ ЗЕЛѢЗОМЪ У ЛЬВОВѢ

Майданъ Маріанскій ч. 9.

2668 3—6

Цѣнники на жадање даромъ.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

найболѣебѣйшій кадила, означеній численными медалями заслуги:

КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ, наибѣебѣйшій въ пачкахъ по 50 кр. и 1—

КАДИЛО КОРОЛЕВСКОЕ, складаеся изъ цѣвѣвъ, живиць и балсамовъ, выдающихъ дуже при

емный запахъ, пачка по 4 и 8 кр., пуделко по 25 кр. и —50

КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ, пшине поливается на розжарену блиху,

выдае дуже приятный и дуже пошукующий запахъ флаконъ—25

КАДИЛО ВАРШАВСКОЕ, пшине, приятный и десняный запахъ

того кадила дуже надается до салюновъ и будораговъ, флаконъ—50

КАДИЛО ОСНОВЕ, хто хоче мати здоровый воздухъ, любодъ

пшильковъ въ комнатахъ, то розжарюючи основе кадила

може его достати, флаконъ—60

КАДИЛО АНТИМИЗМАТИЧНЕ, есть непероанымъ средствомъ

въ тыхъ всѣхъ разѣхъ, де ходитъ о освѣженіе воздуха въ

комнатахъ и о перешоуду шобы не розвивалися пошесті; флаконъ 25 кр. и —50

Достати можна у Львовѣ въ власныхъ складахъ, ул. Коперника ч. 3, и ул. Галицка рѣгъ Валовой. Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

Въ Черновцахъ рынокъ ч. 20.

ВЕЛИКА ГРОШЕВА ЛОТЕРІЯ

500.000

марокъ

подае яно наибѣлшу выг-
рану въ найбѣлшомъ
случаю найновѣйша велика
державою Гамбурга гаран-
тована лотерія грошева.

Спеціально же:

Прем. а М. 300.000

выгр. а М. 200.000

100.000

75.000

70.000

65.000

60.000

55.000

50.000

40.000

30.000

15.000

10.000

5.000

3.000

2.000

1.000

500

148

16991

выгр. а М.

300, 200, 150, 127,

100, 94, 67, 40, 20.

Каждый получить на руку оригинальный лосъ заосмотренный гербомъ державнымъ а рѣзючасю и урядовъ пшиль, лосованъ, зъ которо видко въ близшій полевелъ. Заразъ потягнени получить каждый баручій участь урядову лису выгнанныхъ, заосмотревъ гербомъ державнымъ. Выплата выгнанныхъ слѣдую послѣ плану ретельно и подъ гарантію державы. Наколи-бъ неожиданно получившійся негодислалъ лосованъ, то мы радо готовъ недоудбій лосъ передъ тягненьемъ изъзатъ взяти и оддати получени за нихъ суму. На бажанье выслася есл урядовый пшиль лосованъ на передъ даромъ. Шобы мы могли вселъ замовелъ старавно выконати, то просимо янъ найкорше, однакъ же на всякій случай передъ

13 грудня 1888

26.5 1 2

въ котрѣмъ то дни наступитъ тягненье намъ надѣлати.

VALENTIN & COMP.

Bankgeschäft, Hamburg.

Вже выйшовъ

Илюстрованый Календаръ Просвѣты на рокъ 1889.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Достати можна въ канцеляріи „Просвѣты“, и въ всѣхъ болѣшихъ складахъ.

Знакома одѣ многихъ лѣтъ

РОБОТНЯ

всякого рода мужескихъ одежей а спеціально для П. Т. священниковъ

СЕВЕР. ВАЛИГУРСКОГО

2636 9—12

у Львовѣ,

при улицѣ Сикстуской ч. 6.

Працюючи довѣйшъ часть въ перворядныхъ заведенныхъ кра-
вечныхъ въ краю и за границею и заосмотривши свой магазинъ
въ добрый матеріи бернесскій, французскій, англійскій итл. есмы
въ станѣ догодити наибѣлшымъ вымогамъ Высокопозажаномъ
П. Т. Публики.

Всякій замовленія на убраня цивильный, урядовый
а особливо для Всеч. Священниковъ, роблю на часъ,
пѣсла моды, смаку, тревалости и по возможно низькихъ
цѣнахъ.

Поручаючися ласкавымъ взглядамъ Священниковъ збѣстаю
зъ высокимъ поважаньемъ

СЕВЕРИНЪ ВАЛИГУРСКИЙ.

I. ПСЕРГОФЕРА

антика, Wien, Singerstrasse Nr. 15.

„Zum goldenen Reichsapfel“.

Пигулки до очищенія крови, званій передтымъ „уни-
версальныя пигулки“, за-
служили повѣсть на сю пазву, бо дѣйствіе нема майже пшаконъ сла-
бости, въ котрой-бы тѣ пигулки вже по тысячный разъ не выказали
своего чудесного успѣху. Въ найзавѣйшихъ случаяхъ, де богато пш-
пшхъ лѣкѣвъ на дармо уживалося, слѣдую по болѣшой части и въ
короткомъ часѣ повне пожуванне одѣ тыхъ пигулокъ. 1 коробка зъ
15 пигулками 21 кр.; 1 пачка зъ 6 коробками 1 зр. 5 кр.;
при неоплатѣй послѣдъ за послѣдую 1 зр. 10 кр.

При попередѣй выслѣцъ пшажности контуе разомъ зъ вѣль-
ною одѣ оплаты послѣдую: 1 пачка пигулокъ 1 зр. 25 кр., двѣ пачки
2 зр. 30 кр., три пачки 3 зр. 35 кр., 4 пачки 4 зр. 40 кр., 5 пачекъ
5 зр. 20 кр., 10 пачекъ 9 зр. 20 кр. (Мѣнше янъ одну пачку не послася).

За праводѣй треба уважати лише тѣ пигулки,
котры суть заосмотрѣны подписомъ имени I. Псерго-
фера и котры на наклейкѣ кождоа коробки мають
той самѣ подписъ червонымъ писломъ.

Масмо множество писемъ, въ котрыхъ консументы тыхъ пи-
гулокъ дякують за те, що вернули до здоровя по рѣзородныхъ и
тяжкихъ недугахъ. Каждый, котрый ихъ лише разъ спробувавъ, по-
ручае тов средство дальше.

Помѣщаемо тутъ лише декотры зъ многихъ подикъ:

Шайбахъ 17 лютого 1888.

Высокопозажаный Паше! Низь-
ше подписаный проситъ о понов-
леніи прислане чотирохъ пачекъ
Вашихъ дѣйствіе дуже позиточ-
ныхъ и знаменитыхъ пигулокъ
до очищенія крови. Зъ поважа-
ньемъ. Ис. Найрайтеръ, практич-
ный лѣкаръ.

Граше при Фледингѣ, 12 вер. 1887.

Высокопозажаный Паше! Зъ
Божкою волю впали мѣнъ до рукъ
Вашъ пигулки и теперь пишу
Вамъ о ихъ послѣдкахъ: я въ по-
логу застудилася, такъ що не мо-
гламъ займатися своею работою
и певно була-бы вже умерла еслѣ-
бы мене не выгратовали Вашъ чу-
десный пигулки. Боже благослови
Васъ тысячь разъ за те. Я вѣрю,
що уживаючи тыхъ пигулокъ,
приду цѣлкомъ до здоровя, такъ
якъ они и пшпшихъ довели до здо-
ровя. Тереса Книфль.

Вилеръ Найштадъ 9 грудня 1887.

Высокопозажаный Паше! Го-
рлицу подикъ складаю Вамъ въ и-
мени мое 60-лѣтню тягнъ; она
терѣла 5 лѣтъ на хроничный не-
жить жолудовой и водну пшухи-
ну. Житѣ було до ней муюю и
думала, що вже загинѣ. Припад-
комъ достала она пуделко Вашихъ
знаменитыхъ пигулокъ до очище-
ня крови и по дошлѣмъ ихъ у-
живаню выздоровѣла. Зъ пова-
жаньемъ. Иосифъ Вайнметль.

Митерингердорфъ при Кирхе-
дорфѣ, Висша Австрія 10 сѣч. 1886

Высокопозажаный Паше! При-
званый I. Псергоферомъ одѣ
многихъ лѣтъ яно найвѣйшій-
ше средство противъ рѣзныхъ
болѣвъ походныхъ зъ морозу,
якъ такожъ на задвѣненъ раны
и т. д. 1 флаконъ 40 кр. зъ
оплатною послѣдую 65 кр.

Сокъ зъ бакки вузколистной
на нежить, хрипку, корчевый
кашель и т. д. 1 флаконъ 50 кр.

Американска масть бѣстѣца,
дуже добре средство при всѣхъ
гѣстѣвыхъ и ревматичныхъ
недугахъ, якъ купанье въ по-
жѣ, пшестіи и шумъ въ у-
шѣхъ и т. д. 1 зр. 20 кр.

Порошокъ на поченье ногѣ.
Цѣна одного пуделка 50 кр. зъ
оплатною послѣдую 75 кр.

Бальзамъ на воль певне сред-
ство на надутѣ шѣ; 1 фла-
конъ 40 кр., зъ оплатною по-
сылкою 65 кр.

Англійскій чудесный баль-
замъ 1 флаконъ 12 кр., 12 фла-
конъ 1 зр. 20 кр.

Финкерскій порошокъ на не-
жить, хрипку, кашль и т. д. 1
пуделко 35 кр.; зъ оплатною
посылкою 60 кр.

Майже всѣ зъ наведенныхъ спеціальностей можна достати у Льво-
вѣ въ антикахъ З. Рукера и П. Миколаша.

Кромѣ названыхъ ту препаратѣвъ суть ще въ запасѣ всѣ въ
австрійскихъ газетахъ ошоденіи и заграничній спеціальности фар-
мацевтичній, и всѣ артикулы находячися хотѣ-бы не на складѣ доста-
ваные на жадање скоро и дешево.

Выслася почтою якъ найкорше за попереднюю
высылкою грошей а при болѣшихъ замовленяхъ за послѣдую.

При попередѣй выслѣцъ пшажности (найбѣлше
черезъ переказъ почтовый) есть порто значно
дешевше, якъ при посласлахъ за послѣдую.

Иотирфюръ при Кольбахѣ, Австрія-

Шлейхъ 8, жовтня 1886.

Высокопозажаный Паше! Про-
шу прислать мѣнъ ласкаво пачку
Вашихъ универсальныхъ пигу-
локъ до очищенія крови. Не есмы
въ станѣ выразити Вамъ мое по-
ване признанье взглядомъ на
тихъ пигулокъ и де лише буду
могла, буду поручаа ихъ всѣмъ
хорымъ якъ найгорѣйше. Упо-
важнюю Васъ, зробиъ зъ тои мо-
ей подикъ доволѣйшій публичный
укажѣтъ. Зъ поважаньемъ: Тер-
еса Кистнеръ.

Шлейхъ 8, жовтня 1886.

Высокопозажаный Паше! Въ
мѣсци падающѣ мѣнъ р. замо-
вѣвъ и у Васъ пуделко пигулокъ.
Якъ я такъ и моя жѣнка досвѣд-
чили мы якъ найбѣлшій послѣд-
окъ. Обов терпѣливо на сильный
болѣ головы и лѣхій столѣць, такъ
что мы були близкій розпачи, хотѣ
малы вже 46 лѣтъ. И двѣхъ! Ва-
шѣ пигулки подѣлали чудесно и
увѣлчили насъ зъ того лиха. Зъ
поважаньемъ: Антонъ Листъ.

Рорбахъ, 28 лютого 1886.

Высокопозажаный Паше! Въ
мѣсци падающѣ мѣнъ р. замо-
вѣвъ и у Васъ

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Литературний додаток „Вісника пайнам повістей“ виходить в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплату на „Діло“ приймають у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. і Бюро газет ул. Кар. Людвіка 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 9; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Moxe; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті M. Haasenstein & Vogler G. L. Danne & Co. Предплата на „Діло“ і належність за нисератим платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Заграницею: на цілий рік . . . 18 ар. на цілий рік . . . 24 ар. на пів року . . . 9 ар. на пів року . . . 12 ар. на чверть року . . . 4-50 ар. на чверть року . . . 6 ар. на місяць . . . 1-50 ар.

У Львові: на цілий рік . . . 16 ар. на пів року . . . 9 ар. на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1-35 ар. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 2р ул. Баторія. — Руською емпоратою даше на поперіжню заготовку. — Рекламція неоплатна відлік від початку. — Невідомо чише коштує 8 ар. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 кр. одь одним орбітом печаткою, в рубр. Надбавка по 20 ар. а. в. Подки чяються по 10 кр. одь етишка.

Кривда руского языка.

Зь Відня.

Дуже з часта жалуємося на наше упослідження, нерівноправність, нешанування руского письма и языка. Часто зсылаємося на обовязуючий, в нашу користь промовляючий закон, заповнюючий всьм народам повну рівність. Але все то коли не в часописях, то найбільше гомонить на устах вьскрости, мбжь своим, вь зачиненій комнаті. Рідко коли одозвуться ті самі уста тымь самимь голосомь тамь, де треба, а ще рідше заскрипить о тбтй перо на письмѣ, адресованбмь не приватно та не до свого. Переглянути внос до властей политичныхъ, судовыхъ, автономныхъ, або и до урядбъ податковыхъ, почтовыхъ та громадскихъ, — якъ мало тамь взглядно дуже мало письмѣ и языка руского! Усе не своє, а чуже на питомій землі! То таки наша байдужість и неоправдана боязкість! Вь Моравѣ не хочуть селяне податковъ вносити за то, що усунуто зь уряду податкового чешку таблицю, а у насъ навѣть такі люди, що покінали университетъ, хилать шию підъ ярмо! До польского подпана, що скічавъ чотари класъ нормалки, Русина зь студіями университетскими не нашіе по руски, а до суду — де, де! — справа вже програна, вже судія буде зайнятий за саму гражданку! Звернутись по руски до староства, значить вь факції многихъ: стояти уже підъ байетомъ жандарма. Сумно и соромно, але правдиво! Буває, правда, и внаше. Але то „внаше“ лише внаше, до правила ще далеко. А и для тыхъ виникбвъ не цѣлкомъ розгороджений у насъ приступ до жерела рівности и справедливости.

Вьдчаємося неразъ, що ц. к. суди и другі власті на рускій писемѣ одиовѣдають прямо по польски, або по руски польскимъ писемомъ. Питаєть я разъ про се у одного совѣтника Трибуналу державного, прихильного рускій справѣ, а той сказавъ, що до нинѣшньої практики треба внишого закона. И справдѣ. Вь справахъ судовыхъ нормѣ одиовѣда языкбвъ вь Галичинѣ розпорядженіе министерства справедливости зь дня 9 липня 1860. ч. 10340. Подля него не ухилено правамъ руского языка: стороны и ихъ правні заступники могутъ у всьхъ судахъ, принадлежащихъ до ц. к. высшего суду кравого у Львовѣ уживати вь своихъ вноскахъ языкбвъ нѣмецкого, руского або польского послѣ своєї влобды. Протоколи судові повинні вьговлятися вь языкбвъ нѣмецкомъ, рускомъ або польскомъ, подля того, котра зь тыхъ бесѣдъ есть матерною бесѣдою стороны. Всякій вьготовлений, адресований до сторбнъ, повинні що-до языка готитися зь языкбвъ внесенено жалобы, а остаточне устне полагбжене справы зь матернымъ языкбвъ обжалованого. Строго перестерегане тыхъ при-

писбвъ згенерализовано ще реченіемъ: „Diese Anordnung verpflichtet alle galizischen Gerichtsbehörden und für alle Ausfertigungen, daher für alle Entscheidungen, Erkenntnisse, Verfügungen, Verfügungen, Aufträge und dergl.“ Якъ сказано, згадане розпорядженіе министерске есть для Русина вьсправедливѣ.

Але за то упосліджено Русина вь що-до формы. Немовъ допущеніемъ до наведеного мн. розпорядженя зь 1860 р. есть розпорядженіе министерства справедливости зь дня 21 цвѣтня 1861 р., выдане умисно за-для у-правильненя руского письма. Наведемо тутъ его дословно вь автентичномъ языкбвъ нѣмецкомъ: „Mit a. h. Entschliessung v. 10 April 1861 wurde angeordnet, dass sämtliche k. k. Behörden und Aemter, sowie die Gemeindeämter und Magistrate in den zum ehemaligen Lemberger Verwaltungsgebiete gehörigen Kreisen Galiziens und in der Bukowina verpflichtet seien ruthenische Eingaben auch mit cyrillischen Schriftzeichen anzunehmen und dass es diesen Organen gestattet (лише?) sei bei Aufnahme von ruthenischen Verhandlungs-protocollen oder bei Hinausgabe von ruthenischen Erledigungen an Parteien sich auch der cyrillischen Schriftzeichen zu bedienen (J. M. E. v. 21 April 1861 Z. 3297). Для Русина есть и того другого мннст. розпорядженя часть черша справедлива. За то богато одскакуе одь голошеной и другимъ законамъ, передовѣсьмъ основными, заповученой рівноправности — часть друга наведеного розпорядженя. А и зь правного становяка годъ похвалати рбзницъ, яку робить то розпорядженіе, и годъ вгадати на певно, який мбтивъ навѣть законодавця до тбхъ рбзницъ. Мабуть не ниша тутъ ratio legis, якъ взгляды на часъ, вь котрбмъ се розпорядженіе народилося. Вь 1861 р. не було писемъ руске ще такъ розповсюджене и загально знане, якъ теперъ але до нинѣшнього вже одь того часу надъ чверть столѣть; часъ ставъ инакий: писемъ руске значно управильнилося и набуло повного права горожанства по-при писемъ польске; его учать и знаютъ уже и не-Русины. Починена рбзниця що-до уживаня руского письма мбжь прийняти внос у выдаче полагбженя справы противъ вьнутршнему у-стройству нашихъ урядбъ и логицѣ. Урядникъ, приймаючий одь стороны вь внесеніе, чи референтъ реферуючий его, есть вьчиняно и органомъ рѣшаючимъ вь сѣй справѣ, выдаче полагбжене справы. Коли бнть умѣ рускимъ писемомъ вьнесеніе прошеніе перечитати, его прийняти, зреферувати та здати собѣ справу и вь интересъ державы и приватно управленого, то чей нема вь найменшій штурк на то прошеніе и по руски одповѣсти! Коли бнть обовязаний умѣти читати руске писемъ при прийнятї подана, чому-жъ не повиненъ его знати при одповѣди на него? Одно-стайность урядования вимагає прецѣны, чтобы

при одній и тбй самбй справѣ не кблька займалося одбѣ. Звинятися тымъ, що хтось не умѣ на стблько руского письма, чтобы ажъ нимъ одиовѣдати, вѣхто не смѣ, бо кождый человекъ у насъ має нагоду одь школъ людбвыхъ ажъ до убчѣна студій университетскихъ добирати публично науку руского языка и письма.

И тблько слбвъ не треба було тратити на доказъ, що мннст. розпорядженіе зь 21 цвѣтня 1861 р. есть для Русина вьсправедливѣ и незгоднѣ зь теперѣшними одиовѣдами и духомъ часу. Мы не хочемо ласки ц. к. у-рядника („gestattet“!), але домагаємося, чтобы мы не були гбршімъ другимъ, чтобы и для насъ мусѣвъ ц. к. урядникъ вивсати якъ мы хочемо, якъ се дѣся у всьхъ другухъ краяхъ коронныхъ. Дотичне мннст. розпорядженя повинно бути знесеніе або змѣненіе вь дусѣ повной рівноправности, и то вь короткій дорожѣ, вь дорожѣ нового розпорядженя министерского.

Вь мысль рѣшенъ тысячѣвъ людей на нашихъ вѣкахъ народныхъ, нехай наше много-заслуженіе товариство политичне „Народна Рада“ звернеться зь тымъ жаданіемъ до нового министра справедливости гр. Шенборна.

М. З.

Рада державна.

262. засѣданіе зь дня 17. падолиста 1888.

Засѣданіе розпочавъ президентъ Смоляка зываючы палату, чтобы уповномочила его зложити цѣсаревбй желанія при нагодѣ вь имяннѣ, на що палата одноголосно згоди-лась.

Пос. Рихтеръ поставивъ вьнесеніе, чтобы завести кравей асекурацію для селянъ. Вьнесеніе то одослано до комисіи за-для справы селяньского наслѣдѣ.

Одтакъ наступила дальша дискусія надъ закономъ о правѣ наслѣдѣ що-до селяньскихъ грунтобъ.

Пос. Линбахеръ ставивъ ослабити аргументы Кронаветтера. Подля слбвъ его, проектований законъ не має на цѣли охоронити одбѣ, або зблѣшенія наслѣдничоу участи однихъ вь некористъ другихъ, а лишь удержаніе господарствъ селяньскихъ, бнть не выкидає нѣкого зь батьбчинь и не одбравъ нѣкому того, що ему належить, а лишь вь случаяхъ наслѣдѣ ab intestato субституе до-мѣняву волю тестатора. Не засѣ бнть не вьна-висти вь селяньской семьѣ, а противно згбду, бо цѣла родина буде знати вже зь горы, хто буде наслѣдникомъ и погодитися зь тымъ фак-томъ. Кронаветтеръ вьказує на многі малі господарства вь Далматіи, полудневбмъ Ти-ролю и войсковбмъ Побережю, забуває однакъ,

кблька запомогъ треба було зь державного бюджету удѣляти ихъ вьластителямъ, чтобы они могли удержатися. Нехай такожъ не боится бнть, що селяньскі двѣчата впадуть вь безодню проституціи, бо до того заводу зь селяньства найменше прибуває участницѣ, а такъ само и соціалну революцію поднимають зовѣсьмъ инші люди, а не хлоцки дѣти. Кронаветтеръ вьказує на огородничтво, яко занятіе нитратне при малыхъ господарствахъ, однакъ бнть не знає одиовѣ, бо глядѣти на все зь высоты вежъ св. Стефана. Бесѣдникъ стараєсь дальше одиерти замѣты Кронаветтера що-до обтяженія громадскихъ фондбвъ убогихъ и обмеженія можности селянъ вступати вь звязи супру-жескѣ. Що-до першого подносить, що громады не суть обовязані удержувати тыхъ, котрі вь иншихъ громадахъ працювали и стратили свое здоровѣ, а що-до другого, то обмеженіе супружества есть моральнѣйшимъ, якъ слбдженіе ббльшого числа дѣтей, о котрыхъ зь горы знаєшь, що не буде ихъ чимъ удержати. На замѣты, що для селянъ твориться окреме законодавство, одиовѣдає бесѣдникъ, що то дѣсь природою рѣчей, такъ само, якъ сама природа рѣчей була причиною, що купецтво має свое власне и окреме право торговельне и вьселене, горничтво свое право горниче, промыслъ свой законъ промысловый и т. п. Вьббди подносить бесѣдникъ зь зачу-дованіемъ гадку Хлюмекского, чтобы соймы краевѣ вь справѣ селяньского наслѣдства лишь считали о гадку, а цѣле законодавство поли-шити радѣ державной, зываючы таку тен-денцію подворваніемъ конституціи, котра чудно вьглядає у людей зовучихъ себе „вѣрнокон-ституційнымъ“. Бесѣдникъ просить одтакъ па-лату, чтобы приняла §. 1. закона.

Забирає голосъ одтакъ мннстеръ рбль-ництва Фалькенгайнъ, звертаючыся та-кожъ до аргументбвъ Кронаветтера и Хлю-мекского. Не можна говорити, чтобы проектова-ный законъ одбравъ що-небудь наслѣдникамъ, бо бнть не нарушає нѣчимъ заховку (pars legittima — Pflichttheil) наслѣдника. Не можна такожъ покликуватися, що у Франціи суть малі господарства, бо тамъ держаться селяне лишь тымъ, що стараються мати лишь по двохъ дѣтей, а вьббди и тамъ вже нинѣ сильно жалуются на роздробленіе грунтобъ. Хлю-мекскому одповѣдає мннстеръ, что не выпадає ему оповувати противъ тому, що новый законъ опираєсь на компетенцію кравого зако-нодавства, бо и за часбвъ, коли цѣле правя-тельство было вь рукахъ сторонництва Хлю-мекского, а бнть самъ бувъ мннстеромъ рбль-ництва, поступалосъ такъ само. Министерство не скликувало анкетъ, якихъ теперъ хоче Хлюмекскі, а обмеженія що-до наслѣдства селя-нъ знесеніе вь р. 1868 такожъ кравьими за-конами.

Коли всѣ инші бесѣдники говорили ббль-

Археологична выставка Института Ставропигійского.

V.

Рукописи и друки.

(Даліше.)

Зь рукописей XVII. вѣку, умѣщенныхъ на выставѣ, есть мабуть наиббльше замѣтнымъ „Евангеліе Тетрѣ“, писане на пергаминахъ folio (354 лнст.) монахомъ воронекского монастыря, Теофилемъ; зь численными изображениями вь текстѣ, малованными перомъ, красками и золотомъ, Стефаномъ зь Сучавы. Евангеліе се справивъ митрополитъ сучавскій, Атанасій Кримка, для церкви вь Драгомири, на Буковинѣ. Рукопись есть нинѣ власностію универ-ситетской бібліотеки у Львовѣ. Монахъ Тео-филь писавъ его вь 1615 р., чернець Стефанъ илюстрировалъ вь 1617 р. Самъ текстъ не пред-ставляє богато цѣкавого, за то иллюстрація за-служують за-для композиціи на наибблшчу увагу. Кожда сцена зь житя Христа, а навѣть его причты, аллегоріи и др. суть численно и оригинально иллюстрированы. А позаякъ рбкъ вы-дана точно означений, то Евангеліе се може знаткомъ штуки маларской подати богатый матеріалъ до порбнавчоу студіи зь иконами церковными XVI. и XVII. вѣку, хотай-бы на-вѣть тымъ, що находятся на выставѣ.

Я порбнавъ деякі композиціи маларскі зь „Евангелія сучавского“ зь иконами вь сали V. и найшовъ, что „Соместіе св. Духа“ вь Е-вангелію одповѣдає вѣсовѣ иконѣ „Соместіи“, умѣщенной вь сали V. подъ ч. 4. Рбвно-жъ не-далеко одскачили одь себе иллюстрація Вове-денія во храмъ, Рождества Христоваго, Рожде-ства Богоматери и Вѣзду Христа до Брусалима, умѣщенной вь Евангелію, одь иконѣ, умѣ-щенной на выставѣ вь сали V. подъ ч. 43, 49, 53 и иконы безъ числа, а взятыхъ зь церк-вы на Вовчбмъ, передѣлство перемыськомъ. Такожъ и иконы (вь сали V.) подъ ч. 13 и 50, представляючы „Преображеніе“, сходяться дуже зь иллюстраціями, умѣщенными вь „Еван-гелію сучавскбмъ“. Краткає маларское шу-тки може на тбй основѣ выдѣти рѣшучій судъ, що вѣзгаданіи иконы походять зь вѣвця XVI. вѣку або початку XVII.

Щобъ дати читателю понятіе, зь якою фантазією чернець Стефанъ илюстрировалъ сцены зь житя Христоваго, згадаю тутъ лишь про выгнаніе злыхъ духбвъ Христомъ зь бѣсноватыхъ, котрі то бѣсы вбшли одтакъ вь стадо свиней. Зь устѣ бѣсноватыхъ выльтають чер-ный чортки, а другі лѣзуть силою вь горло безрогбвъ. Замѣтнымъ есть такожъ то, що при тайній вечерѣ Христомъ не сидѣть вь серед-нѣ за столомъ посередѣ апостолбвъ, а конецъ стола. При иллюстраціи Рождества Христоваго умѣщена Божя мати вь гамаку (Haengematte), а понизше „баба“ купаетъ Христа. Подъ осла-на, на котрбмъ Христомъ ѣде до Брусалима, ки-дають люди свою одѣжу, а однихъ сокорюю об-тинає вѣти пальмовы. Петро святой плыве до Христа по озерѣ генезаретскомъ нагій и т. д. „Евангеліе сучавское“ подає про-то собою дуже шарокій матеріалъ до студій композиціи для нашихъ артистбвъ-маларбвъ.

Зь друкахъ рукописей XVII. вѣку замѣт-ный це: „Артикулы албо фундушъ братства церковного“, писаныи языкбвъ рускимъ, „Кни-га души, нарицаема Злото“, написана Петромъ Моголю (1623), „Ирмолой“ зь 1695 р., „Са-нописъ“, т. е. короткій розказъ исторіи и бу-дovy монастыря вь Подббръцяхъ (1699), деякі „Поминики“ и др.

Межа рукописями XVIII. вѣку заслужи-ють на увагу двѣ книги, писаніи Грнп. Петру-шевичемъ, парохомъ Нагоречкымъ: „Полу-стаетъ“ и „Брменевтика“ и знову: „Мапа царствъ галицкаго и володимирского“, рисо-вана Стефаномъ Г. Петрушевичемъ, слухате-лемъ богословія у Львовѣ, зь конця XVIII. вѣку.

Тымъ вѣчимо оглядъ рукописей, умѣще-ныхъ на выставѣ. Само собою розумѣсь, что таякихъ и подобныхъ рукописей находится ще велике множество по церквахъ нашихъ безъ всякого ужитку, „мышамъ на снѣданіе“. Роз-квиненъ по краю, не представляють они собою великой вартости, але зббраны и упорядкованы могли-бъ филологамъ нашимъ послужити до дуже шарокыхъ студій лнгвистичныхъ, имен-но до точного означеня, о сбблько и вь ко-трыхъ вѣкахъ живыи рускій языкъ вьходивъ поволи вь книги церковны и обожбрававъ ста-рословенщину. Вь Россіи узнано давно вар-

тбсть такихъ зборбвъ рукописей и безчисленне множество ихъ мѣстаться вь бібліотекахъ: софійской вь Кіевѣ, софійской вь Новгородѣ, бібліотецѣ синодальной вь Петербургѣ и Мо-сквѣ, Соловецкомъ монастырѣ и др. Ставропи-гія наша могла-бъ подготовленымъ на выставѣ зборбмъ покласти початокъ до подобного хошенного дѣла.

Приступаю теперь до короткого огляду друковъ. Они починаются друками краков-скими, першими на Руси, а кончатся на вы-ставѣ друками зь XVIII. вѣку. Займимъ одна-кожъ адамо собѣ справу зь того оддѣлу, по-зволимо собѣ вь загальномъ нарисѣ предста-вити духа того часу, вь котрбмъ Русь займа-лась печатаніемъ духовныхъ своихъ плодбвъ.

Вь старинной литературѣ нашей мусимо конечно разбразити три періоды: 1) Домо-гольскій, зь центромъ вь Кіевѣ, стоячий подъ вьпливомъ византизму и малоруского языка. 2) Періодъ застоѣ духовной вь часѣ панования Моголю (1240 — 1320) и позбвище, коли точка тяжести перенеслась вь далекій Суз-далъ и Москву. 3) Періодъ одродженія духо-вого по полученію полудневной Руси (бѣлуу, малой и червенекой) зь Литвою а одтакъ зь Польщею, періодъ, вь котрбмъ черезъ Польшу вьплыває на насъ культура Заходу и борсьє зь культурою византиською. Початкомъ сего третьего періоду можемо уважати рбкъ 1491, вь котрбмъ Швайббльдъ Фіоль починає свои рускі друки вь Краковѣ. Бѣсь се часъ панова-ня Александра вь литовской Руси, уни-и персоналия (1501), часъ панования Жигмонта I, вьплывбвъ протестантизму, часъ першихъ познбвъ литературы польской, часъ уни люблинской (1569), приходу Бу-зутбвъ до Вильны за Стефана Баторого (1576—1586), часъ вь котрбмъ орденъ сей школами вь Вильнѣ, Полоцку и на Волини переводить шляхту руску на латинство; часъ уни цер-ковной (1596), часъ братствъ и Ставропигіо-новъ православныхъ, часъ полемичной лите-ратуры, основана киевской духовной академіи, воевъ Хмельницкого, подѣлу Руси вь Андру-сѣвскбмъ договорѣ (1668), — часъ реформъ церковныхъ Алексѣя Михайловича, Петра Ве-ликого и Катерины II.

Вѣсь ті моменты одображують вь и-сторіи литературы нашей зь тыхъ вѣковъ, за-разомъ вѣковъ повстанія русскихъ типографіи. Бѣсь то часъ, вь котрбмъ духовне житіе Ру-сина одбулось якъ найширше, коли мѣ-щанство и народъ, утративши частину шлях-ты и духовенства своего, саміи становъ до обо-роны православной вѣры и личнои вольности.

Вь сали VII. подыбуємо двѣ „Триоди“ (цѣтну и поству) печатаніи вь 1491 р., якъ каже крал. Петрушевичъ, де то на Угорщинѣ, може вь Грушовскбмъ монастырѣ, але черен-ками краковскими. Се вистарѣше. Проче може собѣ зрѣтель додумати, наколи знає, що коло 1490 р. прибувъ до Кракова незвѣстного походженія Швайббльдъ Фіоль, ставъ тамъ пе-чатати Осмогласникъ и Часословець (1490 и 1491), що его одтакъ поусуджено о ересѣ, за-вбзвано передъ судъ епископскій, по роцѣ у-вбдѣнено, и що бнть кинувъ одтакъ Краковъ и перебѣсь до Левочы на Угорщину, де имо-вѣрно и вьпечатавъ обѣ „Триоды“. Се илю-страція толеранціи религіиной.

Другі рускі друки по краковскихъ чи левочинскихъ походять зь Праги чешской, зь 1517 р. Печатає ихъ Францискъ Скорина зь По-лоцка, докторъ вь лѣкарскбй штудіи, ученикъ университета краковского, одтакъ имовѣрно пратского, знакомый Лютра. Онъ толкує ча-станы „Vulgatъ“ латинской на бѣлорускій я-зыкъ „кочти и кохвале богу вь тройци еди-ному и людемъ посолитимъ всемъ епопятаку“ — скорше о 5 лѣтъ, чимъ Лютеръ ставъ пе-рекладати писемъ святе зь латинского языка на нѣмецкій. На выставѣ находится (влас-ность перемыськой бібліотеки): „Книга Бытія“, „Исходъ“, „Книга Левитъ“, „Книга Чиселъ“ и „Второзаконіи“. Скорина переносить одтакъ свою печатню зь Праги до Вильны, печатає тамъ вь 1525 р. „Псалтырь“ (примѣрникъ, власность крал. Петрушевича, находится на выставѣ), „Акатистъ“, „Часословець“ (1551) и цѣлый старій завѣтъ, зь которого копію пи-саву зрѣбавъ одтакъ вь 1576 р. Дмитро зь Зѣнькова (дави габлють вь сали I). Тожъ на-рбдъ нашъ якъ разъ вь роцѣ великой рефор-маціи Лютра одлучъ потребу перекладу пись-ма св. на живий языкъ. Се першій ударъ, нанесенный старословенщинѣ. Тблькожъ иѣ

Всякі облатки, листы заставы, ренты, акції банкой и загальніи, лоси державні и приватніи куюють и продають подъ найкорист-нѣйшими по зможѣ условіями. Порученіи зь провинціи сѣчасъ залаго-джуютьсѣ, безъ дочисленія провинци.

ше загално державна пос. Копъ строго буквы закона. Онъ закинувъ проекты неясности и невразумительности, котора не даётся усунути поправками при спеціальной дебатъ. Неясность та была причиною многихъ процессовъ мѣжъ селянами, для которыхъ потреба ясного закона, а не такого, который на каждомъ кроцѣ буде ихъ принуждуютъ ити до адвоката. Наибольша хвѣда лежить въ томъ, что въ § 1. не названо, якѣ то мають бути господарства тѣ „середній“, о которыхъ законъ говорить, а и краевѣ законодательства тяжко чтобы могли то означити такъ, чтобы хлопъ знавъ, яког о господарства есть бы властитель и чи под падае оно подъ проктованный законъ. Переведенье того закона въ практицѣ выключе великой трудности и длитого заявляея бесѣдникъ противъ §. 1.

Заступникъ правительства и секційный шефъ д-ръ Штайнбахъ боронитъ предложена правительства, уживаючи болѣе-менше тѣхъ самыхъ аргументовъ, что министеръ большевѣтъ.

Пос. Фирнкранцъ промовляе такоже за закономъ, приписуючи зубоженью селянства и обдвоженью его знесеню обмежень щодо селянскихъ спадщинъ, а такоже и товариствамъ задатковымъ заснованнымъ после шульце-Делича, въ которыхъ селянамъ легко было узыскати кредитъ.

По той промовѣ замкнуто дискусію и выбрано генеральными бесѣдниками пос. Кронаветтеръ противъ §. 1, а пос. Джованеллі за тѣмъ параграфомъ.

Пос. Кронаветтеръ выказуе въ своей промовѣ, что проктованный законъ все такъ кривдате наследниковъ, бо после закона цивильного при наследіи ab intestato достаютъ все наследники равну часть, коли тѣмъ часомъ после проекту закона нового достануть меньше. На домѣвану волю помершихъ нема что поклукуются, бо они часто не роблять тестаменту якъ-разъ для того, бо рефлектують на обовязуючій законъ, после котораго наследство въхъ принаде наследникамъ по равной части. Новый той законъ має очевидно на цѣли удержати платню робѣтнику на пожаданіи для подпірающихъ его низкомъ степені и длитого заявляея бесѣдникъ противъ него.

На томъ скѣчено дебаты и замкнуто засѣданье.

Въ справѣ сталого особистого додатку конгруального.

Министерство вѣроисповѣданъ и просвѣтъ заставило было въ днѣмъ 31. грудня 1887 р. все особистіи додатки до конгру, хочъ тѣ были деякому парохомъ на такъ довго удѣленъ, якъ довго е парохомъ въ якѣмъ мѣстечествѣ. Межи ними священниками заставлено такоже о. Ивану Давидовичу въ Блазовѣ особистый додатокъ 100 зр. въ днѣмъ 31. грудня 1887, хочъ сей додатокъ признало ему давѣйше министерство на такъ довго, якъ довго буде парохомъ въ Блазовѣ. О той постановѣ повѣдомило его ц. к. староство въ Самборѣ на основѣ дотычного рескрипту министерства.

О. Давидовичъ удаеся о правну помѣчь въ томъ дѣлѣ до емеритованого старосты п. Каспарка въ Львовѣ (улиця Коральницка ч. 5), который має политичну агентуру и выдаея церковь православна, нѣ бауны не злюбили толкованъ Скорины, она затратилася марво, а нинѣ суть библиографичною рѣдкостью. Колижъ сѣмъ при друкахъ виленьскихъ, то скажемо, что труды Скорины продвѣжали одтакъ въ Вильнѣ родина Мамонѣвъ, выдавши въ 1874 р. „Благовѣстіе“ — за Генриха короля, а одтакъ межи ними и „Статутъ литовскій“ (1888), умѣщенный на выставѣ.

Третій друка старословенскихъ книгъ являютъ въ Венеціи для полудневныхъ Славянъ. На выставѣ находимо подѣ 1537 р. „Оконхъ“, напечатанный еромонахомъ Теодосіемъ и вномѣмъ Геннадіемъ, по повелѣнію Божидара Вуковача; подѣ 1641 р. „Анатема тес тѣмъ“, дѣло посвящене „кнѣзю Григорію Кірицкому въ Россіи, Львовскія земля обывателю“, коли въ академіи патавской одержавъ степенъ учительства философичного. Выдавчець есть Яковъ Седовскій, а книга описана отецемъ діаконѣмъ и печатана въ типографіи Марка Гиннамма. Цѣкавый предметъ! И видко, что нашъ люде ходили вже въ той часъ по науку ажъ въ италійску Патавію!

Четвертій зъ ряду печатанъ книги могли походити зъ Москвы. Тутъ являеся за панована великого князя Ивана Василевича Иванъ Теодоръ и въ 1562 р. засновать печатню. Небавомъ однакоже прогнавъ Иванъ Василевичъ типографу, которому „другіи люде изъ зависти“ подѣсунали еретичство. Типографъ утѣкъ до Польщѣ, до короля Жигмонта Августа, а Григорій Ходкевичъ, подѣстолій княжества литовского, надѣлавъ его хлѣбомъ насущнымъ и одежею. Зъ дѣся перейшовъ Иванъ Теодоръ въ Москвитянинъ) подѣ конецъ 1572 р. до Львова, щобъ, якъ каже, не забрѣгати своего Христомъ данога таланта людемъ подати стравъ духовныхъ. Тутъ ему помогли до заснованъ типографіи „маліи вѣдци въ іерейскомъ чинѣ“, а 25 лютого 1573 р. стався вже печатати „Апостолъ, сирѣчь Деанія в посланія“, который Иванъ Теодоръ прієсвативъ зъ вѣдчости Григорію Александровичу Ходкевичу и его сынамъ. На выставѣ находимо сей Апостолъ подѣ р. 1574. Замѣтимо при томъ, что въ 1562 р. вышшовъ ще „Катехисисъ для детокъ христіанскихъ языка руского коротко выложена“, Будного, брата Христова Збору, присвященна Николѣ Радивилу, воеводѣ виленьскому. Онъ печатанны въ Несвижи, на Литвѣ, для рускихъ протестантовъ. Выдавничства того, однокорого протестантского на выставѣ нема.

Д. Васильевичъ.

славный „Zbiór ustaw administracyjnych“. П. Каспарекъ написавъ въ имени о. Давидовича до Трибуналу державного (к. к. Reichsgericht) позовъ противъ министерства вѣроисповѣданъ и просвѣтъ о дальшу выплату додатку особистого 100 зр. рѣчно, якъ довго о. Давидовичъ есть парохомъ въ Блазовѣ, а то дѣлъ за-становы выплати т. е. дѣлъ 1. сѣчня 1888.

На той позовъ внесенный до Трибуналу державного въ кѣнци марта 1888. одержавъ о. И. Давидовичъ въ Блазовѣ одповѣдь (Gegenschrift) ц. к. министерства вѣроисповѣданъ и просвѣтъ зъ 2. мая 1888, которою Трибуналъ державный вызначивъ терминъ до устона розпавы на 2. люта 1888. О. Давидовичъ похавъ до Вѣдны на той терманъ и станувъ тамъ въ асистенціи адвоката д-ра Е. Фридмана зъ Вѣдны.

При розпавѣ дѣляно позовъ; на позовъ одповѣдавъ заступникъ министерства; потому репликовавъ адвокатъ Е. Фридманъ; опѣсая зновъ говоривъ заступникъ министерства. — розпавъ велася близько 4 години. Трибуналъ державный выдавъ потому въ той справѣ вырокъ, который дословно въ нѣмецкомъ оригиналѣ вразъ зъ мотивами подаемо:

21. 109

R. G.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers.

Das k. k. Reichsgericht hat nach der am 2. Juli 1888 gepflogenen öffentlichen Verhandlung, bei welcher gegenwärtig waren, als:

Vorsitzender:

Der Präsident des k. k. Reichsgerichtes Dr. Josef Unger.

Stimmführer:

Constantin Fürst Czartoryski, Dr. Winzenz Ritter von Haslmayr zu Grassegg, Dr. Anton Hasslwanger, Dr. Anton Freiherr von Hye-Glunek, Apollinar Ritter von Jaworski, Georg Lienbacher, Dr. Friedrich Maassen, Dr. Franz Ritter von Srom, Dr. Josef Stöger, Dr. Josef Suppan, Heinrich Wögerer.

Schriftführer:

Dr. Carl Hugelmann über die Klage de praes. 30. März 1888 Zl. 64 des Johann Dawidowicz griech. katholischer Pfarrer in Blazow gegen das k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht und das darin gestellte Begehren um weitere Auszahlung einer Personalzulage von 100 fl. jährlich, so lange er Pfarrer in Blazow ist und zwar vom Einstellungstage d. i. vom 1. Jänner 1888 an, ferner um Zuspruch der Kosten, nach Anhörung des Herrn Dr. E. Friedmann, Advokat in Fünfhaus, als Vertreter des Klägers und des Herrn Ministerialrathes Dr. Johann Ritter von Spaun als Vertreter des k. k. Ministeriums für Cultus und Unterricht zu Recht erkannt:

„Das k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht ist schuldig, dem Kläger, so lange er Pfarrer in Blazow ist, die Personalzulage von 100 fl. jährlich auch vom 1. Jänner 1888 an bei Executionsvermeidung weiter auszuzahlen und zwar die seit 1. Jänner 1888 allenfalls verfallenen Raten binnen 14. Tagen von Zustellung dieses Erkenntnisses.“

Gründe.

Mit dem Erlasse der k. k. Preisbehörde Sambor vom 20. März 1865 Zl. 3102 wurde dem Kläger auf Grund des Erlasses des k. k. Staats-Ministeriums vom 20. Februar 1865 Zl. 1088 in Berücksichtigung seiner erspriesslichen Verwendung, tadelloser moralischen und politischen Haltung, so wie seiner misslichen Familien- und Vermögens-Verhältnisse eine Zulage jährlicher 100 fl. aus dem Religionsfonde auf die Dauer von 3 Jahren bewilligt. Mit dem Erlasse der k. k. galizischen Statthalterei vom 30. April 1868 Zl. 25377 wurde ihm diese Personalzulage auf weitere drei Jahre verlängert und mit dem Statthalter-Erlasse vom 26. März 1871 Zl. 12318 auf die Dauer seiner gegenwärtigen Verwendung (r. e. якъ довго парохомъ въ Блазовѣ есть Т. П.) bewilligt. Mit dem Erlasse der k. k. Bezirks-Hauptmannschaft Sambor vom 16. Jänner 1888 Zl. 64 wurde jedoch Kläger verurtheilt, dass in Folge Rescriptes des k. k. Ministeriums für Cultus und Unterricht vom 3. August 1887 Zl. 13887 die k. k. Statthalterei mit Erlass vom 12. September 1887 Zl. 22703 dem k. k. Steueramte in Sambor den Auftrag ertheilt hat, mit Ende Dezember 1887 die weitere Auszahlung der Personalzulage von jährlichen 100 fl., welche mit Verordnung der k. k. Statthalterei vom 26. März 1871 Zl. 12318 für ihn namentlich angewiesen worden war, einzustellen, da Kläger mit 1. Jänner 1888 in den Genuss der vollen mit Gesetz vom 19. April 1885 R. G. B. Nr. 47 normirten Congrua tritt.

Kläger erhebt nun mit der gegenwärtigen Klage den Anspruch auf weitere Auszahlung der oberwähnten Personalzulage, so lange er Pfarrer in Blazow ist.

Dass k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht erhebt vor Allem die Einwendung, dass im vorliegenden Falle die Angelegenheit im administrativen Verfahren noch nicht ausgetragen erscheint, weil sich die Klage nicht gegen eine Entscheidung des Ministeriums, sondern gegen eine Verfügung der galizischen Statthalterei richtet, welche, wenn auch in Ausführung einer generellen Weisung des Ministeriums erfolgt, dennoch im einzelnen Falle erst nach dem Recurszuge an das Ministerium unterlag. Diese Einwendung ist jedoch unbegründet. Abgesehen davon, dass die Statthalterei-Verfügung sich auf ein Rescript des k. k. Ministeriums für Cultus und Unterricht bezieht, und letzteres in der Gegenschrift der Statthalterei-Verfügung beizustimmen erklärt, ist es nach Art. 3 lit. a des St. G. G. vom 21. Dezember 1867 Nr. 143 St. G. L. und §. 16 des Gesetzes vom 18. April 1869 Nr. 44 R. G. B. überhaupt nicht erforderlich, dass um einen Anspruch gegen die Regierung im Klagswege vor dem k. k. Reichsgerichte erheben zu können, die Angelegenheit im administrativen Wege ausgetragen worden sei.

Auch die vom k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht in meritorischer Beziehung erhe-

benden Einwendungen können nicht als begründet erkannt werden.

Ohne in die Erörterung der Frage einzugehen, ob dem Kläger die Personalzulage besonders in Berücksichtigung seiner erspriesslichen Verwendung und tadelloser moralischen und politischen Haltung oder lediglich aus dem Grunde seiner, wesentlich in dem damaligen geringen Ausmasse der Congrua begründeten misslichen Vermögensverhältnisse, also zur Aufbesserung seiner Subsistenz bewilligt werden sei, wird bemerkt, dass die Bewilligung der Personalzulage zwar auf die Zeit, als Kläger Pfarrer in Blazow ist, beschränkt, aber an keine andere wie immer geartete Bedingung geknüpft war. So lange also Kläger Pfarrer in Blazow ist, kann ihm, die Personalzulage ohne gesetzlichen Grund nicht entzogen werden. Ein solcher liegt aber nicht vor, da auch das Gesetz von 19. April 1885 Nr. 47 R. G. B. auf welches sich in der Gegenschrift berufen wird, eine die Einstellung bewilligter Personalzulagen rechtfertigende Bestimmung nicht enthält. Ob aber die Personalzulage zum Behufe der Bemessung der Congrua-Ergänzung in das fassionsmässige Einkommen des Klägers einzurechnen sei, ist hier nicht zu erörtern.

Aus diesen Erwägungen wurde dem Kläger das Recht auf den Fortbezug der Personalzulage zuerkannt und ausgesprochen, dass die allenfalls seit 1. Jänner 1888 bereits verfallenen Raten ihm binnen 14 Tage von Zustellung dieses Erkenntnisses an, auszuzahlen sind.

Von einer Entscheidung über die Kosten hatte es abzukommen, da Kläger sein bezügliches in der Klage gestellte Begehren bei der heutigen Verhandlung zurückgezogen hat. Wien, am 2. Juli 1888. Unger mp., Dr. K. Hugelmann mp.

(Zgódno zъ оригиналомъ Т. Р.)

Ц. к. староство самборске завѣдомило одтакъ В. о. И. Давидовича днѣ 25 сѣрпя 1888, что ему має урядъ податковый выплачувати додатокъ особистый 100 зр., почавши дѣлъ 1-го сѣчня 1888, а то такъ довго, якъ довго о. И. Давидовичъ буде парохомъ въ Блазовѣ.

Маючи старенького дѣця, которому добрано стаый особистый додатокъ конгруальный, и хотячи якъ ему такъ и другимъ покривдженымъ помочи, удаеся я до В. о. И. Давидовича о потребѣи информаци. О. Давидовичъ удѣляетъ менѣ всехъ информаций дуже радо, за что ему въ имени всехъ интересовавшихся отугъ прилично найгорячѣйшу подяку складаю. А что, думаю, богато знаедеся русскихъ священниковъ, что нѣмъ добрано стаый особистый додатокъ конгруальный, то хочу те поручити важку справу коштѣвъ процесу. О. Давидовичъ заплативъ п. Каспарку за позовъ безъ стемплѣвъ 30 зр. а адвокату Е. Фридманови за информаци, конференціи и заступничество 25 зр., окроме того має о. Д. кошти ѣзды и побуту у Вѣднѣ. Я-жъ удаеся до адвоката д-ра Е. Фридмана, (котораго адреса: Dr. E. Friedmann, Hof- u. Gerichts-Advocat in Wien, Fünfhaus, Schönbrunnerstrasse, 18. A. Eingang Zwölfergasse) и заплативъ его, что онъ хоче за то, чтобы внѣсь за покривденного священника руского, который до него письменно удаеся, позовъ до Трибуналу державного о дальшу выплату застановленого днѣ 1. сѣчня 1888 сталого особистого додатку конгруального, и чтобы заступивъ покривденного на терминъ передъ ц. к. Трибуналомъ державнымъ, и взалгаль, чтобы перевѣвъ цѣлый процессъ дѣлъ почиту до кѣнци и приславъ акцію покривденному вырокъ Трибуналу державного. На то одповѣвъ менѣ адвокатъ Е. Фридманъ, что жадае дѣлъ каждого интересовавшегося за позовъ и розпаву 40 до 50 зр.; но коли-бъ найменше 4 священники рускій рѣвночасно до него въ такій самѣй справѣ удалиса и онъ мавъ такимъ способомъ поруку, что рѣвночасно одбывалася-бы розпавъ (наше: „wenn ich so die Gewähr hätte, dass dies unter Einem abgethan werden kann“), то задоволяея-бы пересячно сумою 25 зр. дѣлъ позову и розпаву.

Хто отже въ покривдженыхъ хоче до адвоката д-ра Е. Фридмана у Вѣднѣ въ сѣй справѣ удатиса, то най покличеся на „Дѣло“, въ котромъ на него яко правного дорадника указано, — най угодитиса что-до заплати за цѣлый процессъ после повысшихъ дѣлъ и най жадае, чтобы адвокатъ приславъ свой блянчекъ повномочія. Одержавши повномочіе, най его подпише, и зъ другимъ документами, уза-сидячиными право покривденного до побору сталого податку, адвоката одшле. При томъ най каждый интересований не забуде вымо-вати собѣ, что въ разѣ выграной має дѣлъ адвоката достати вырокъ, по чѣмъ має адвокатуи умовлену платню до Вѣднѣ одшлати. Въ разѣ програной має такоже каждый интересований по одержану вырокъ умовлену платню адвокатуи заплатити, але добре бы было, чтобы собѣ каждый интересований вымѣнивъ, чтобы въ разѣ програной адвокатъ надѣславъ ему окрѣпъ вырокъ те и одиный позову и одповѣвъ министерску або си одиный, такъ чтобы каждый програвшій интересований знавъ, за что платитъ.

Т. Р.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Коли не настанутъ якісь несподѣваніи змѣны, то програма робѣтъ парламентарныхъ подчасъ теперѣшной сѣси буде слѣдуюча: Сего тыждня буде имовѣрно залагодженій законъ о наследствѣхъ селянскихъ. На слѣдуючій тыждень розпочнеся дебата надъ закономъ о подѣлахъ въ належащихъ при кон-версіи, позаякъ важность сего закона кончить-

ся зъ кѣнцемъ сего року. Одтакъ приде на порядокъ дневной законъ о легализаціи, а може бути, что такоже и справа тарифѣ адвокатскихъ, а на всякій случай законъ будѣвничій. Геть надѣя, что зъ початкомъ слѣдуючого тыждня приде передъ повну палату законъ войсковый, а по нѣмъ приде справа управ-вильненія жидѣвскихъ громадъ вѣроисповѣд-ныхъ и ще кѣлька другихъ поменнихъ справъ. Рада державна має бути закрыта д. 20 грудня а галицкій и чеській соймы бу-дутъ скликаны около 20 сѣчня на доповняющую сѣсию.

Въ комисіи войсковой сказавъ министеръ просвѣтъ, что быль уважаея рѣкъ службы вой-сковой одворѣчныхъ охотниковъ за страчений и министерство указувало на то же 1878 р. Служба въ войску для молодыхъ людей есть навѣтъ дуже добра. Министерство просвѣтъ готатиса отже зовѣсь на проектъ закона что-до одворѣчныхъ охотниковъ, хочъ готатиса и на то, чтобы тѣмъ, котріи служатъ одиный рѣкъ, поробити деякіи улукшенія. Министерство прос-вѣтъ носятиса и безъ того зъ гадкою рефор-мы студій на университетѣ, особливо-жъ студій правничихъ и скляче въ той цѣли анкету а тогдѣ буде можна и о томъ подумати, чи не можна-бы для одворѣчныхъ охотниковъ скоротити часть студій безъ шкоды для самои науки. Веѣ свои выводы закѣнчавъ министеръ тѣмъ, что онъ буде старатиса о скѣлько мож-на поробити одворѣчнымъ охотникамъ улукше-ня въ студіяхъ.

„N. fr. Presse“ доведѣуея, что вице-преан-деитомъ галицкого намістнича має бути на-менованый гр. Лосе.

Потверждаеся вѣсть, что російскій на-слѣдникъ престола, вел. кн. Николай, вертаю-чій зъ Конагатаи поступитъ до Берлина, чтобы тамъ подякувати цѣсаревъ Вильгельмови за именованье его шефомъ пруского полку ула-новѣ.

Министеръ комуникацій, Поссіетъ — якъ звѣстно — устунувъ; хто займе его мѣсце, до-ся же не знати. Кажуть, что наиболѣе шансеъ має ще ген. Анненковъ; ншими кандидатами мають бути Павкеръ и ген. Обручевъ. Мини-стромъ для Финляндіи именовано ген. Ери-рота, того самого, который бувъ назначенный одгратити важну ролю въ Болгаріи. Зъ сего вносаетъ, что Россія не думае на теперѣ тѣка-ти болгарской справы.

Цѣсарева Фридрихова поручила молодо-му англійскому дипломату, Ренеі Роддови, который бувъ досе на службѣ при англійскомъ посольствѣ въ Берлинѣ, чтобы быль написавъ біографію цѣсая Фридриха. Теперѣ доносятъ отже, что Родда перенесено ажъ до Алексан-дріи, а то имовѣрно въ наследѣдокъ якихъ кро-ковъ дипломатичныхъ аб стороны Нѣмеччины.

Ренизія у Ротенбаха мала дати доказъ, что Гекекъ выдавъ дневникъ цѣсая Фридри-ха на выразный приказъ покійного цѣсая. У Ротенбаха найдено именню корреспонденцію, зъ котрой показуеся, что оба сѣ мужъ дѣлали зовѣсь безъ особистыхъ цѣлей; найдено та-коже первѣтвяну рукопись, прилагожену до друку, котору поправлявъ ще самъ покійный цѣсарь. Кажуть отже, что Гекекъ має бути теперь выпущенный на волю навѣтъ безъ ка-ціи. Що зробитъ теперѣ кн. Бисмаркъ зъ сею певно немаюлю для него справою, годѣ знати.

Цѣсарева Фридрихова выехала вже до Лондону. Цѣсаръ пращавъ зъ нею и зъ се-страми дуже сердечно. Кажуть, что она не по-верне вже болѣе до Нѣмеччины. Говорять такоже, что кн. Александеръ Батенбергъ такъ одружиться зъ княгинею Викторією, но вѣсть ся здаеся бути лишь поголоскою безъ подставы.

Въ Франціи пануе въ теперѣшну пору тавій хаосъ политичный, что трудно навѣтъ и придумати, до чего быль сей край може до-вести. Буляжисты осягаюлю свою цѣль окля-комъ „революціи конституціи“; они канулю кѣсть негодны мѣжъ республиканъ и выклака-ли таке замѣшанье, что зъ него вышлѣ гадки якъ знесенне сенату и президентуры та по-ставленне на ихъ мѣсце поодинокыхъ комите-товъ. Справедливо запримѣчаютъ, что теперѣ-шнее правительство и теперѣшный порядокъ въ Франціи держатиса лишь тѣмъ, что въ Парижі лагодитиса на слѣдуючій рѣкъ все-сѣтна выставка а ширш веретвы французской суспѣльности, свѣтъ промышленный и торговель-ный, сідять ще тако, бо хотѣли-бы зъ сѣя вы-ставки матеріально спорастати; дѣхто має ще и надѣю на ордеры и одначенія и длитого не робитъ теперѣшному правительству нѣякакъ трудностей. То, здаеся, есть и причиною, что до ревиіи конституціи мимо робѣтъ въ коми-сіи не приде такъ скоро, и коли-бъ не вы-ставка, то парламентъ вже давно бувъ-бы роз-вѣзанный. Среди теперѣшного хаосу выявля-ютиса лишь скандалы за скандалами, даючіи доказъ хоробливого ставу середѣ французской суспѣльности. Процессъ пос. Андріи противъ пос. Жаллі въ Німѣ, который — якъ мы то своего часу доносити — называе бувъ всехъ членѣвъ комисіи бюджетовой Вильсономи — закѣнчався тѣмъ, что судъ увѣднѣвъ Жилля, бо онъ заявлявъ, что говорячи то, не має на-думѣвъ посла Андріи, лишь сѣхъ прозихъ чле-новъ комисіи бюджетовой, а Андріи одшпунувъ дѣлъ процесу. Париска праса называе сѣй про-цессъ истюю комедією и есть того погляду, что онъ може мати для парламенту дуже зліи наслѣдкы. Ба, бѣдывалася голосы, котріи дока-зуютъ зовѣсь смѣло, что цѣлый сѣй процессъ вышшовъ лишь зъ умовы поэмыающего и за-пѣваного, бо Андріи, вносячи жалобу на Жил-ля, хотѣвъ лишь выклукати великій скандалъ, который подѣпавъ-бы поату палаты. Жаллі зъ своей стороны розголошуе ановъ въ буляж-жерѣвскихъ газетахъ, что выдѣсть въ Бруксе-ли брошуру, въ котрой выкаже все шатерни многихъ посѣвъ. Есть отже надѣя на новій скандалы. Тѣмъчасомъ члены комисіи буже-

товом, числомъ 20, думаютъ каждый окремо позывати Жилла и жадати одъ него сатисфакціи. Бувшій министръ оинасбъ Рейналь завбавъ вже его, щобы онъ заявивъ, що не мавъ его на думцѣ, коли сказавъ, що 14 мил. роздано на поданство. Въ противнѣмъ случаю завбавъ его Рейналь на поданство.

НОВИНКИ.

— Вп. Предплатники „Дѣла“ мають на нинішніхъ карткахъ адресовыхъ зазначеніе, кблѣю належиться одъ нихъ нашой Администраціи до кінця року. Просимо прислѣдити надсыланне предплати!

— 36 Стрѣя пишуть намъ: При выборахъ до рады мѣскои въ І-шій колъ перейшли, помімо сильной контрагатаціи п. Попеля et consortes, зъ рускихъ кандидатѣвъ п. Игн. де Равичъ Левицкій, выслуженный староста и п. Волод. Гузаръ, адьюнкты судовый. — Упокоився по короткой и тяжкой недугъ 18. н. ст. падолиста Станиславъ Геруць, сынъ Якова Геруса, учителя шкѣль народныхъ въ Стрию, слухатель І року правъ и однорѣчній охотникъ у Вѣдн. Щире співчуттє, яке викликало єго сумна вѣсть въ найширшихъ кружкахъ мѣста нашего, чей стане бѣдрадою отцевъ, тяжко опечаленому тымъ ударомъ судьбы. А покійниковъ, шо за для своихъ приметъ характеру бувъ люблений всіми, най буде земля перомъ!

— Преса епископъ Юліанъ и архипресвитеръ Кулювскій приѣхали до Львова и гостять у Виреосъ, митрополита Сильвестра.

— Въ Ямницѣ коло Станиславова відбулася сєи недѣль за инициативою пароха Впр. о. Струтинского а при сослуженію о. Коен. Сосенка торжественно одбавля парастаса за упокой душъ 34. п. о. Стевана Качалы. Тетраподъ бувъ украшений у всѣхъ иносгій священихъ, якъ при похоро- нѣ, а численно збраний народъ однодушно співавъ прекрасні пѣсни за упокой душъ. Видко було по лицахъ присутнихъ зрушення и щирѣсть, до чого причинилася особливо прекрасна проповідь о. Струтинского передъ парастасомъ, въ которой зводивъ великій чесноты покійника! яко чоловіка, невідродного брата сѣльского народу и великого патриота руского.

— „Домъ академичный“. Въ недѣлю зъ полудня наараджувалось профессоры львовского университета, якъ почитти юбилей цѣсарскій. По довгой дискусіи порѣшили основати „Домъ академичный“, въ котромъ могли-бъ примѣститься всѣ академичный товариства львовскі, безъ огляду на свою народнѣсть и дѣяльнѣсть. Крімъ того були-бъ въ томъ домѣ дешева реставрація, салъ гимнастичный и помещенія для академикѣвъ, котрі на короткій часъ зѣхались! до Львова а не мають за що платити помещенія. Домъ сей, академичный або университетскій, бо назвы ще не порѣшено, мавъ-бы выбудуватися зъ добровольныхъ жертвъ профессорѣвъ университета львовского. Обчислено, що за десять лѣтъ въ сей способъ можна-бы збрати 15.000 зр. Хотѣя згадані гроші не выстали-бы на побудованье такого дому, то все таки надѣяться можна, що знайдеться добродѣль, котрый замѣсть основати стипендіи, жертвувавъ-бы значительні гроші на будову такой институтыи.

— П. Володимиръ Левицкій, кандидатъ нотаріальный въ Станиславова, збѣставъ на подѣставѣ постановы ц. к. высшего суда краевого у Львовѣ зъ 30 жовтня 1888 ч. 26830 вписаный въ списѣ оборончѣвъ въ справкахъ карныхъ.

— Звѣстное писаря небылѣвского Филиппа Андрейчука засудивъ ц. к. трибуналъ суда присяжныхъ въ Станиславова дня 20 н. ст. падолиста за злочинъ спроневерѣня на одинъ рокъ взынцѣ; кару вымѣрено пизшу длатого, бо засудженный сдѣвъ въ слѣдствѣ 13 мѣсяцѣвъ. Рѣвночасно має судъ розпознати противъ него слѣдство о ишій чины спроневерѣня.

— Зъ Калуса пишутъ намъ: На засѣданію нашой рады мѣскои поставили Впр. о. Губчакъ внесене, а рада однодушно приняла, щобы въ память 40-лѣтнего юбилею панования цѣсаря одклалося зъ касы мѣскои по 100 зр. рѣчно, доки не утворить-ся фондъ до 1000 зр., зъ которого дѣстки мають выплачуватися яко стипендіи имени Францъ-Иосифа для ученика безъ огляду на вѣроисповѣданье.

— До рады повѣтовомъ въ Бѣбровѣ выбраний при доповнилохъ выборахъ зъ громадъ сѣльскихъ ц. к. судія повѣтовый, п. Ник. Шведицкій.

— Автономія по галицкихъ мѣстахъ. Въ суботу етапуля передъ львовскимъ трибуналомъ карнымъ представителъ автономіи мѣскои въ Кристинополѣ, начальникъ Василь Пушкарскій и писарь-секретарь Адамъ Грущинскій, обжаловані о спроневерѣенье грошей громадскихъ и податковъ. Грущинскій бувъ економомъ у влаетителя Кристинополя, гр. Тадея Вишньовского, и ставши писаремъ громадскимъ, панувавъ 14 лѣтъ. Начальникомъ выбрали Вас. Пушкарского, незасѣдного мѣщанина, который бдирошувався одъ сєи гѣднѣсти а громадае все таки выбрали его за-для правого характеру. Такимъ чиномъ управлявъ онъ Кристинополемъ одъ 1874 р. до 1886. Въ томъ роцѣ зѣхала комисія выдѣлу краевого и свои розслѣды въ господарствѣ краевой оддала львовскій прокуратурѣ. Пушкарского засуденовано зъ гѣднѣсти начальника, Грущинскому одбавили секретарство, хотѣя онъ за-для своихъ заслугъ знайшовъ въ повѣтѣ жовѣе- скѣмъ мѣсце дорожового надзирателя и проживавъ дальше яко автономичный урядникъ. Судѣ присяжній заперечили пытаня шо-до вины Пушкарского и его трибуналъ удовольвѣвъ, а затвердили пытанія шо-до вины Грущинского и трибуналъ засудивъ его на 3 мѣсяцѣ взынцѣ.

— Въ Калусѣ поселился лѣкаръ д-ръ Иванъ Куровець, кѣнчившій выдѣлъ медициный у Вѣдн и бувшій голова тов. „Сѣчь“.

— Въ членъ „Народного Дому“ у Львовѣ приняный о. Іосифъ Макогонскій, совѣтникъ консисторскій, деканъ рогатинскій и парохъ въ Липицѣ горѣ-шнѣй.

— Питомцѣ льваськой семинарии духовной загадуютъ устроити вечерокъ по поводу торжества хреще- на Руси. Дехто предлагає, щобы сей вечерокъ бувъ устроєный подобно якъ вечерокъ на юбилей напѣснѣй.

— О. Северинъ Згароній, гр.-кат. капеланъ вой-сковый, стаціонованный въ Станиславова, а о. Алекс. Острожинскій въ Ярославль.

— До рукополаганъ въ пресвитеры зъ львовской архієпархіи явилось 28 кандидатѣвъ, зъ котрыхъ минушюю недѣлѣ одержали діаконатъ 22 свѣ-скихъ и одинъ Васильяничъ.

— Цѣнава розправа судовая одбувалася вчера а нинѣ покінчилась въ секціи П. львовского суда мѣско-делегативаного Рѣчьшла о провину зъ 88. 487 и 488 (обида чести), котрой допустили: краковскій книгаръ Гиммельблявъ и бувшій ректоръ Піяровъ въ Краковѣ о. Скотвинскій, а потерпѣвшимъ бувъ д-ръ Антонъ Малецкій, авторъ польской грамматики, профессоръ литературы польской, вицекураторъ заведенія им. Оссолинскихъ и пр. Прокуратурѣ, котру заступавъ п. Сумперъ, внесла обжалованье на основѣ жалобы д-ра Малецкого сего змѣсту: Зъ симъ рокомъ кѣнчиться концесія заведенія им. Осс. на друкованье книжокъ для шкѣль народныхъ, выдана министерствомъ просвѣты и кураторіи почла захотѣтися о про- довженіе сєи концесіи. Коли вже тѣ заходы мали по доброму покінчитися, знайшовся книгаръ краковскій Гиммельблявъ, шо поробивъ якѣсь перешкоды и клеветы та министерство продовжило концесію лишь на одинъ рокъ а не на десять. Кураторъ заведенія, князя Андрѣя Любомирского, одѣдавъ у Львовѣ кс. Скотвинскій и представивши ему оферту краковского товариства, заяв-заного для выдаваня такихъ книжокъ, о корист- нѣйшихъ условіяхъ для цѣлого краю, заявивъ, шо въ заведенію лучаються великі надужити, бо самъ Малецкій ховає до кишѣй 12.000 зр. зъ того выдвинцтва а Гиммельблявъ має на се доказы. Кн. Любомирскій сказивъ се д-рови Малецкому и теперъ судъ рѣшає въ сѣй цѣлой справѣ. Кс. Скотвинскій означивъ передъ судомъ оферту Гиммельблява такъ, шо Гиммельблявъ обовязався: зложити дводѣлну квацию; цѣны книжокъ знизити о 49 до 50%; давати добрый папѣръ и опра-ву; шо року давати для убогихъ дѣтей бесплатно книжокъ на 25.000 зр. а комитетови кра-ковскому въ тѣй самой цѣлѣ ще за 12.000 зр., заведено им. Осс. платити шо року по 6.000 зр., а выдѣлови краевому такожъ по 6.000 зр. для фонду шкѣльного. Кто допускаєся надужити въ заведенію им. Осс., кс. Скотвинскій не знає, але шо се єсть, доказуютъ слова референта комисіи шкѣльной въ соймѣ гр. Стан. Баденія, который ска-завъ, шо край волилъ самъ сховати до кишѣй 12.000 зр. якъ хто третій. Переслухаю ще сына Гиммельблява, который заступає свого отця, князя Любомирского и проф. Малецкого, а нинѣ має су-дія оголосити засудъ.

— Подмомага „Народного Дому“ у Львовѣ въ честь цѣсарского ювилею, въ квѣтѣ 300 зр., має роздѣ-литися въ сей способъ мѣжъ молодѣжъ львовскихъ заведенъ научныхъ: а) 6 слухателямъ универ-ситету всѣхъ трехъ выдѣловъ (зъ богословского домену екстерністамъ) по 15 зр., б) одному слу-хателю политехники 15 зр., в) 12 ученикамъ середнихъ шкѣль по 10 зр., а то: 4 зъ акаде-мичной гимназіи, 3 зъ нѣмецкой, 2 зъ Францъ-Ю-сифа и 2 зъ IV (бернардинской) — одному зъ реальнои школы, г) 2 кандидатамъ учительской семинарии мужеской и 2 кандидатамъ учитель-ской семинарии женеской по 10 зр., д) одному питомцеву бурмы „Народного дому“ 2 зр., е) двоимъ ученикамъ народной школы вправѣ въ Народнѣмъ Домѣ и двоимъ зъ школы Маркіяна Шапкевича по 5 зр., д) одной учениці львовского воспитали-ща женеского 10 зр. Дирекція тыхъ научныхъ заведенъ мають предложити выказъ выбранихъ ними кандидатѣвъ до 16 (28) падолиста, а сами кандидаты мають явитися 1-го н. ст. грудня въ полудне въ великой сали „Народного Дому“ по-ти подмогами.

— Дрѣбні вѣсти. Цѣсаръ зволить жертвувати зъ своихъ приватныхъ фондѣвъ 200 зр. подмо-ги на внутрѣшнее устроєнье гр.-кат. церкви въ Глѣбоцѣ на Буковинѣ.

— Копальні соли въ Вѣличѣ. Щобы розслѣдити поклады въ околици, припирающей до копанень въ Вѣличѣ, почавъ тамошній зарѣдъ санитар-ный въ р. 1885 вертѣти глубоко въ Косоничахъ, о три килом. одъ Вѣличы. Вывертѣли на 330 метрѣвъ въ земли, де починаються веретвы вап-няний, вже старшій одъ веретвъ солѣныхъ (міо-ценскихъ). Въ глубинѣ 220 метрѣвъ надыбали на тонкій поклады соли, грубой на кілька метрѣвъ, а одтакъ подыбали ще разъ солѣ о 40 метрѣвъ глубше. Всѣ тѣ розслѣды выставлено на выставѣ краковскій въ минушіймъ роцѣ. Теперъ почали вертѣти о 350 метрѣвъ дальше одъ першого от-твору въ напрямѣ полудневомъ. Уже на 20 ме-трѣвъ въ земли подыбали веретвы илу, шо нале-жить до формаций солонной, а при глубинѣ 38 ме-трѣвъ найшли солѣ грубоверетноту (зелену) чисту, яка подыбуєсь въ горѣшнихъ веретвахъ копанень въ Вѣличѣ. Теперъ вертѣть дальше, а поклады соли ще не скѣнчилися. Можна надѣяться, шо од-найденю обильній поклады соли, може и большій, чамъ въ Вѣличѣ. Та шо зъ того, коли у насъ не стане солѣ дешеншою, ба мы навѣтъ платимо дорожше за солѣ якъ пр. Чехи.

— Спроеванье. На подѣставѣ §. 19. зак. прасо-вого прошу о замѣщенье въ наиблизшѣмъ числѣ Вашой Хв. часонисы слѣдующого спроеванья. Въ ч. 246 „Дѣла“ въ замѣткѣ „Нововыбрана рада повѣтова въ Долинѣ“ сказано було, немовъ то противъ выборовъ зъ громадъ сѣльскихъ поспина-ель численній протесты, зверненій головно про-тивъ п. Минкусевича, нотаря въ Рожнятовѣ. Вѣдомѣсть та єсть о только неправдивую, шо противъ моему выбору внесено только о днѣ протестъ, который однакожъ, якъ се ствер-дили дождженія судовы, оказався с фальшова-нымъ. Зъ поважаемъ Минкусевича, ц. к. нотаръ въ Рожнятовѣ.

— Въ справѣ агентѣвъ эмиграційныхъ узвѣзненыхъ въ Освенцимѣ, покінчилися судовы слѣдство. Судъ въ Вѣдвоничахъ порѣшивъ выпустити на волю у-звѣзненыхъ за зложеньемъ квации одъ 60 до 100 тысячъ одъ особы.

— Сезонъ оперовый въ львовскѣмъ театрѣ начи-наєсь 1 грудня с. р. „Африканскою“, оперою Маєрбера. Крімъ заапажаныхъ спѣваковъ и-талійскихъ выступати-ме панна Павликѣвна въ томъ сезонѣ.

— „Открыты Америки“, книжочку выдану тов. „Просвѣта“, поручила краєва рада шкѣльна до библиотекъ шкѣль народныхъ, середнихъ и се-минарий учительскихъ.

НА ДОСЛАНЕ.

Тайне зъявище.

„До тайного внутри природы не загляне нѣкій сотворенный духъ“ звучитъ мудра припо-вѣдка великого Гадера, але якъ всѣ много выска-зуючій приповѣдки, такъ и та має свои двѣ сто-роны, бо тайны природы можна шо разъ больше выслѣдити черезъ щасливый хотѣбы навѣтъ слу-чайной бѣдрыти. До тайныхъ зъявищъ, котрі въ природѣ наибольшее лучаються, належать передо-вѣмъ недуги, котрымъ подпадаютъ люде а мѣжъ ними именно: „цукрова недуга“. Межи обаями слабости, котрі показуются майже выключно у діабетика, суть наибольшее томлящія: великій голодъ и неутолима жажда. И хотѣя такой недугъ сложивъсь необычайно скѣлѣность стравы и напитуку, марнѣе разъ въ разъ, такъ шо фактично выирає голодовою смертію. То доказує, шо станъ той выликує не недостаточна маса и хемичная якѣсть пожыви, але непридатна до чинности ор-ганы травленія. Діабетикъ продукує цукоръ не зъ того, шо онъ споживъ, але зъ того, шо онъ не стравитъ. Печѣнки переводитъ ту зле стравлену поживу, перемѣнену въ цукоръ, въ кровь, шо вла-стиво, яко не скрѣпляющее тѣло, повинно бути вы-дѣлене нирками зъ тѣла яко цукоръ.

Лѣкъ, который має бути при той слабости успѣшнымъ, муситъ бути заразомъ лѣкомъ на ор-ганы травленія, печѣнки и нирки, а тымъ єсть Варнера Safe Diabetes Cure, котре получено зъ одновѣдною діетѣю и въ достаточной скѣлѣности уживане, окажєся на ту недугу цѣлющимъ. Вы-сшій штабовый лѣкаръ д-ръ І. Чагакъ пише про средство осье якъ: „Що дотычатъ Варнера Safe Diabetes Cure, то, маючи одъ 14. день пацієнта, который терпитъ на недугу цукрову, давъ я ему сєе средство и мупу Вамъ сказати, шо по зажитію настало полѣшєньє, и по одпарованію мочи оста-лося далеко меньше цукру“.

Цѣна Варнера Safe Diabetes Cure выноситъ два золоты за флашку и можна єи достати у всѣхъ большыхъ аптекахъ. Брошюры поспіаєся даромъ и оплатно. Прощу адресувати: Н. Н. Warner & Co. in Pressburg.

Новый лѣкъ на запорѣ, шо єго признали найзнаменитѣйшій лѣкаръ и проф. д-ръ Г. Сенаторъ въ Берлинѣ, д-ръ Г. Томпсонъ въ Парижѣ и проф. д-ръ Масієнъ въ Базелѣ за найлѣпшій зъ достъ ужива-ныхъ, то сасата sagrada; она головной складчикъ попра-вленыхъ питулѣкъ швайцарскихъ А. Брандта, Ст.-Іадевъ (Швайцарія), а достати єи можна у всѣхъ лучшихъ апте-кахъ въ корѣвахъ по 40 гр. або 70 гр. зъ приписомъ. Не вѣрте конкурентнымъ писератамъ фабрикантѣвъ старыхъ питулѣкъ, а уважайте на имя А. Brandt, написане выразно на корѣвѣ. Все иппе то безцѣнное наслѣдство. Новы швайцарскій питулѣкы у всѣхъ лучшихъ аптекахъ; на за-мѣловєе выславъ каждому такое головной складъ: Apothe-ker F. Schmidt, Teplitz (Bohmen), оплатно. 2663 1—52

Конкурсы, именования, перенесения и пр.

— Перенесения. Министеръ справедливости пере-нѣсь въ дорожъ замѣны мѣсце совѣтника суду краевого, Маврикія Гилевского зъ Вадовичѣ до суду окружного въ Ясѣ, а совѣтника Юлія Но-ваковича зъ Ясѣ до суду окружного въ Вадо-внѣяхъ.

— Именования. Львовскій красивый судъ высшій именувавъ судовыми консультантами практикан-тѣвъ судовыхъ: Жигм. Коростеньского, Евд. Дзюбановского, Ив. Габрусевича и Игн. Корн. Кавецкого.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдень 21. падолиста. Комисія вой-скова ухвалила, шо служба войскова медиковъ муситъ выносити бѣдай повѣ року; одтакъ у-хвалено проєктъ закона ажъ до §. 38. — Въ комисіи бюджетовой звернено увагу на то, шо Австрія засыпана сербскими лѣсами. Дуна-евскій одповѣвъ, шо правительство сему не виновате и не мало нѣякого права выступати противъ тыхъ лѣсовѣвъ.

Бѣлградъ 21. падолиста. Правыборы выпали досѣть добре для правительства. Многій префекты выступили зъ жалобою противъ ра-дикаловъ за нарушенье свободы выборовъ. Ра-дикалы и либералы жалуются зновъ, шо вла-сти правительственной агитуютъ въ користъ на-преднаковѣвъ.

Букарештъ 21. падолиста. Ходятъ чимъ разъ голоснѣйшій слухи о кризѣ въ кабинетѣ. Наколи палата выберє нинѣ президентомъ Ка-тарджа, то криза єсть нехибна.

ПОДЯКА.

Тяжкій хотъ сподѣванный ударъ судьбы на-вѣстивъ нашу родину для 10-го с. м. Зъ нами розпрачаєся на вѣки нашъ дорогой Братъ, взглядно Отецъ, Дѣдъ и Вуйко о. Стеванъ Качала. Хотѣ жалъ и боль великій ще томить сердца по такъ тяжкой стратѣ, а слезы тиснутъся до очей, — спѣшимо бѣдай въ коротцѣ зложити подяку якъ Веѣмъ Вп. Панамъ, шо въ часѣ довгой слабости несли покійному номѣць, а окружающей его роди-нѣ розраду, такъ и Тымъ, шо не падали труды и выдатковъ помямо лихой дороги приѣхаги зъ да-лекихъ еторѣнѣ, щобы оддати послѣдну прислугу

Покійникови. Передъ веѣмъ дякуємъ Вп. п. Чар-няковскому, властители дѣбрь Лионичеицъ и его достойной женѣ, за велику помѣць, якои до-знавали мы въ доставованію лѣковъ, котрыхъ на разѣ и за велику цѣну достати було годѣ. Мы не въ силѣ бѣдичитися Вамъ Вп. Паньство за несєенє намъ помочи и бѣдраги, то-жъ просимо Бога, щобы пославъ Вамъ крѣпкого здоровья и всего добра на довгі лѣта. Рѣвно-жъ складаємо сердачну подяку Вп. о. деканови Грпг. Чубатому зъ Ступокъ, о. Курбасови зъ Нового Сѣла, о. Вер-бицкому зъ Шиль, шо вже день передъ похоро-номъ прибули до Шельпакъ и бѣдравили надѣ-тѣломъ Покійного напашиду, а на другій день взяли участь будъ въ соборній Службѣ, будъ въ похоронахъ. Дальше дякуємъ веѣмъ Вп. оо. духов-нымъ, шо приєли бѣдвести тѣло Покійного на вѣчный сулѣой, а именно оо.: Гарасимовичеи зъ Гнилицъ, Чикалюкови зъ Терпилѣвки, Дроздов-скому зъ Клебанѣвки, Стрѣльбичкому зъ Скорикъ, Вилинскому зъ Синявы, Величанскому зъ Паль-чинецъ, Бохенскому зъ Красносѣлецъ, Жуков-скому зъ Кошляка, Навроцкому зъ Шляхтинѣцъ, Куницкому зъ Львова, Сѣвичскому зъ Чернихо-вѣцъ, Дроздовскому зъ Кйданецъ, Заячѣковскому зъ Зарубинѣцъ, Левицкому зъ Тернополь, Рабта-ровскому и Лотоцкому зъ Дубяковѣ, Копертинь-скому зъ Супранѣвки, Соневицкому зъ Гниличокъ, Кмицѣкевичеи зъ Добромѣрки и Воляковскому зъ Шельпакъ. Крімъ того дякуємъ о. послови Сѣ-чиньскому зъ Черниховецъ за чудову проповідь въ церквѣ, а о. Дроздовскому зъ Кйданецъ за рѣвно гарну пращальну мову надъ гробомъ. Вели-ка подяка най буде веѣмъ рускимъ Товариствамъ, Радѣ повѣтовѣй въ Збаражѣ, громадамъ околи-чнымъ и поодинокимъ лицамъ, будъ за присланье вѣдѣвъ на домовину, будъ телеграмъ и писемъ спѣвчуги для родины. Сердечну подяку склада-ємъ бѣдиручникамъ львовскихъ Товариствъ и ча-сописей ип.: пос. Романчукови, д-рови Костеви Левицкому, д-рови Ант. Горбачевскому, Кир. Кахникевичеи и К. Трильовскому, за ласкавий приѣздъ зъ Львова на похороны Покійного; а п. Романчукови и Трильовскому за патриотичній мовы пращанія, выголошені надъ гробомъ. Ще до-няѣ стоятъ намъ въ памяти Ваші слова Достой-ный После. „За скоро, за скоро опустивъ Ты насъ Русіювъ Отче Стеване! Ще не выросли намъ крыла, щобы взлетѣти высоко и заняти видне мѣсце помѣжъ славянскими народами, ще не скрѣпились наші клыки и когѣты, щобысьмо могли стати въ борѣ зъ врагами!“ Рѣвно-жъ дякуємо бѣдиручникови Радѣ повѣтовѣй, п. Тад. Федоровичеи, бѣдиручникамъ громадъ п. Кернич-ному и другимъ зъ Черниховецъ и Зарубинѣцъ, шо прибули на похороны своего вѣрного товари-ша и заступника-посла. Щиро дякуємъ честній Родинѣ Вп. о. Вербицкого зъ Шиль, п. старостѣ Кавцкому зъ Збаражѣ, начальнику суду въ Но-вомъ Сѣлѣ, п. Немешови, адьюнктову судов. и. Алексєвичеи, — Брацтвамъ церковнымъ зъ Шель-пакъ и Лисичинецъ за бѣдвеніє Покійного до гробу. Щира подяка и Вамъ громадаєъ зъ Шель-пакъ, шо днємъ и ночею сидѣли коло тѣла своего доброго Пастира и Порадника. — Оказанє веѣми Вами Вп. Панове поважаєня для Покійного ста-ло не малое розрадою въ нашѣмъ тяжкомъ смут-ку и горю. „Вѣтъ заплатъ“ Вамъ Панове!

Шельпакъ дня 19 падолиста 1888 р.

Андрѣй Качала, братъ покійного, Володи-миръ Качала, сынъ, Викторія зъ Качалѣвъ Сту-динска, донка, Іосифъ Студинскій, зять, Ки-рило Студинскій, Стефанъ зъ Студинскихъ Слюзарова, Климентій Слюзаръ, внуки, Стефанъ Стилисовскій и Николай Стилисовскій, сестрѣнцѣ.

Маріяцельскій капль жолудковій знаменито дѣлаючій у всѣхъ недугахъ жолудна.

Незвычайный при браку апетиту, сла-бѣмъ жолудку, вѣночѣмъ бѣдахъ, квансѣмъ бѣднѣно, здуто, колыцѣ, катаръ жолудна, згаѣвъ, творєно сѣ пѣску и камычѣнѣмъ въ мѣшурѣ, при надто великой фемѣвъ, жѣвахъ, одиченію и бѣлованію, боло головы (если походитъ зъ жолудка), корчахъ жолудна, заднено, перетажено жо-лудка стравами и напоими, при хро-бакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки и геморѣдахъ. — Цѣна флашочки разѣмъ зъ приписомъ 40 кр., подѣлованъ 70 кр.

Головна высылка у аптекари

КАРОЛЪ БРАДІ КРЕМЕРИЖЪ (Kremsier) МОРАВА.

Маріяцельскій капль жолудковій не єсть илѣкимъ средствомъ потайнымъ. Складовы части поданй суть при кождой флашочкѣ въ приписѣ.

Правдивій можна купувати у всѣхъ 2351 33—52 аптекахъ.

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдивій Маріяцельскій ка-пль жолудковій рѣвно фальшуютъ и наслѣдуютъ. — На знакъ правдивости муситъ кожда флашка бути зави-нена въ червѣно запакованье, заосмотрѣти въ повѣсую марку охоронну и при кождой флашочкѣ на приписѣ муситъ находитися, шо єей приписъ друкованый у Г. Гуска въ Кромєрижу.

Правдивій можна купити: У ЛЬВОВѣ въ апте-кахъ: Якова Байєра, Г. Вломенфельда, Петра Гайльго-фера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Михайлова, Якова Пипеса, Жиг. Ружера, Кар. Склєпнического, І. Евєурско-го, Арн. Раппапорта. — Въ БЕЛЗѣ у ап. Гросса. — Въ БОРИВѣ у ап. Бальбини Мендлицкой. — Въ БРО-ДАХЪ у ап. Бронисл. Витославского, Мих. Куляки, Вильг. Ляндсбергера. — Въ БЕРЕЖАНАХЪ у ап.: Ар. Дурета, Іос. В. Лѣбоса. — Въ ВЛАЖОВѣ у ап. А. Бѣсса. — Въ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Книвоблѣо-ного. — Въ ДОЛИНѣ у ап. С. М. Траунфель-нера. — Въ ДРОГОВИЧИ у ап.: Айхмилера, П. Партикевича. — Въ ГИЛИНАХЪ у ап. А. Гельма. — Въ ЗОЛОЧЕВѣ у ап. Франца Петєша. — Въ КАМНИНѣ СТРУМИЛОВОЙ у ап. Каролі Пилєнского; въ КОЛОМЬѣ у ап. Сидоревича; въ КОПИЧИНЦАХЪ у ап. Федера. — Въ МЕЛНИ-Цѣ у ап. Ірковського. — Въ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ у ап. І. Жолѣйского. — Въ НЕМИРОВѣ у апте-кари Предимирского. — Въ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у ап. Омєл. Барановского. — Въ РАДѢХОВѣ у ап. Яє-кевича. — Въ РОЗВАДОВѣ у ап. Винк. Грабовского. — Въ РОЗДОЛѣ у ап. Людв. Мержавьского. — Въ САМ-БОРѣ у ап.: І. Алексєвича, К. Марєна. — Въ СКО-ЛѢМЪ у ап. С. А. Лєшковского. — Въ СОКОЛОВѣ у ап. Андр. Данача. — Въ СОКАЛѣ у ап. Евг. Высѣ-чаньского. — Въ СТАРЫМЪ МѢСТѣ у ап. Ад. Палє-ского. — Въ СТРИНѣ у ап.: Чальбанайого, В. Кома-ровского. — Въ ТУРЦѣ у ап. Жиг. Кошцого. — Въ ТЕРНОПОЛѣ: ап. Леона Флайшманна и Фр. Ямрутеви-ча. — Въ УСТРИКАХЪ у ап. Альф. Яструбского.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руских свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Бібліотека панами повістей“ виходить ввечері, а ввечері і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплату на „Діло“ приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у Баторія 24, Центр. бюро одождень, у Коперника 11, у Борогазів у Кр. Людвіка 9, у Вольфа Хаасенштейн & Vogler, Wallfischgasse, 0; M. Duker, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelik I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті у Гамбургі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Danne & Co.

Предплата на „Діло“ з наданістю за інерати платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Заграничною: на цілий рік . . . 18 ар. на цілий рік . . . 24 ар. на пів року . . . 9 ар. на пів року . . . 12 ар. на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 6 ар. на місяць . . . 150 ар.

У Львові: на цілий рік . . . 16 ар. на пів року . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 135 ар. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 2р у Баторія. — Рукописи звертаються лише на попередню застережню. — Рекламія неопечатаний вільний б'єт пошта. — Неодмінно чекати коштів 8 ар. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 ар. б'єт однокорінь печаткою, ввечері „Надбавка“ по 30 ар. а. в. Подати часівся по 10 ар. б'єт стишка.

Дуже поучаючі для Русинів

два факти занотували ми в двох статистичних днях: вчора — засуду званого писаря небыловського Філіпа Андрейчука, а нині — вибір виділу ради повітової в Долині. Оба ті факти заслуговують на бачну увагу рускої суспільності.

Що автономія галицька має дуже багато лихих сторін, так що красна ціль її у нас зовсім схвалена, — се р'єч певна і так знава, що мабуть і ворушіть про те на дахах двірничок. Скажу був про неї дуже удачно раз в сойм велемудрий посол Волянський: „Мой панове, то не автономія — то дотомомія!“ — сказав абсурд, але той абсурд був дуже удачний, бо слово „дотомомія“ виражало то, на що Українці казали: „кат знає що“. І сего року при генеральній дебаті над бюджетом один польський посол жалувався в сойм на те, що „людь продають-бы автономію за миску сочевиць“, а до того висказу дуже красно і поучаючо для польської більшості соймової наважав наш посол о. Сьвянський свою промову, вказуючи, для чого се так, що людь справді за миску сочевиць віддає-бы автономію. Дятого, що автономія не служить у нас своєму призначенню, а надуживає до ціль, котрі з добром краю, повітів і громад не мають нічого спільного, — до ціль або личних, або кастових, або — на Русі — ще і до агітаційних політичних. Зь тої то причини галицька автономія, хоч коштів страшно багато, не привносить того хлена, яке могла-бы і повинна привнести, а зь другого боку і вызиває против себе неохоту мас населення і всі добрі думки, незалежності частини інтелігенції, як у всьодній, так і в західній Галичині. Не тільки на Русі, але і на Мазурщині народ невдоволеный „польскими бедарками“.

Із схвалення через ерархію суспільну ціль і призначення повітової інституції автономічної — рад і виділів повітових — виходить між ними і той рах, що скрозь точить тіло народне, — рах де ф'єрадацій. Кілько то деф'єрадацій д'єся по року в нашій автономії, — о т'єм аж страшно подумати. Очевидно, д'єбна лише частина виходить на світло денне, — решту пожегав темрява. Але і то, що так часто, особливо за маршалкованя пок. Н. Зыблевича, виявлялося, — чи через сусєнзій, чи через увязєня, чи через утечу за море функціонарив автономічних, — єсть справді застрашующий проявом і наводить дуже поважний гадки. Es ist faul im Staate Dänemark.

Процєст небыловського писаря Філіпа Андрейчука, засудженого онгоді трибуналом суду присяжних в Станиславові за деф'єрадацію на р'єч в'язниц, подає наглядний образ, як то при схваленні призначення автономії, може канути в гниль і начинати богато шкоди. Філіп Андрейчук, чоловік зь круга селянського, письменний і спосібний, колись був порядним собі чоловіком. Зь

часом почав він студіювати галицьку автономію і при помочи деяких учителів навбрав тої науки, що автономія — р'єч не зла, можна при ній дуже добре жити, — треба тільки уміти. І Філіп Андрейчук кинувся в вир автономічний. Зь одної сторони при всяких виборах, — чи до ради повітової, чи до сойму, чи до ради державної — він перший ставав на покляк „polskiego komitetu“ і провадив его справу, — а зь другої сторони в сєлах, де писарив, тиснув людєв і навбрав кишєв. В „Ділі“ було свого часу обчислено, кілько той „рап Філіп“ (так титулювали его пани в Калущі) спровєдыв тисячок в р'єзних сєлах. І н'єхто зь пок'єривєнєх сєлян не м'єг єму н'єчо зробити. Зь актєв, як і лежать в виділі краєв'єх, а зь котрих ми торбєт де-що печатати, знають наш читатєль, як перед паном Філіпом не значив н'єчо н'є в'єйти, н'є касєри, н'є контролєри громадєк. „В'єйти — то моя палиця... а касєри та контролєри — то пєсєй хвосты...“ говорив писарь Андрейчук, св'єдомий свого впливу і значєня в автономії.

Довгі л'єта тягнулося таке панованє Андрейчука безкарно, довгі л'єта не помагали жалоби та плачь кривдєнєх, — аж наконєц, дякувати енергії пок. Зыблевича, до сягла писаря околиць Небылова рука справєдливості, рука суду. По засуді пана „Філіпа“ (по 13-мєсячній сл'єдчій в'язниці) не стало єрархії в повіті калущєв'єх сильного і агручєного агітатора, — але за то не стало і павука, що сєвєт б'єдних братів своих...

Засуд Андрейчука — то факт поучаючий для руского сєльського народу і его пишєх оп'єкунов. Рука суду — она не найрадикальнєйше може сягнути до нашой автономії і своим ножєм в'єрзувати зь неї гниль.

Очевидно, н'єхто вже вє св'єт, н'єякий л'єкар, не поможе там, де Русини недбалі, і в т'єм, в ч'єм самі собі провинили. Вибори до ради повітової, а потбм уже і до виділу повітового в Долині випадли компромітующо для Русинів долиньського повіта. Причина-ж була не инча, як лиш неопорядность і недбалость руска та недостача організації.

В долиньськєм повіті всего 8.154 душ римського обряду (10.34% ц'єлого населєня), греко-католицькє 57.479 душ (72.91%), а прочє (11.729 душ т. в. 14.88%) жиди. І в такбм повіті, де руска людськє с'єм разб'є численнєйша, як польська, — в такбм, кажємо, повіті Русини не були в сил'є перевєсти листи своих кандидатів бодай по сєлах, де Русинів єсть бєля грецкого обряду звыжє 84%, а бєля мови 86-70%!

Нєхай же і долиньскі вибори до ради повітової будуть наукою для Русинів, як то Русинам не треба сидіти, заложивши руки, але організуватися і робити! Показуєся, що Русини дуже багато своих б'єд самі собі винні. Богато зь Русинів умє лиш або плакати, або кричати, — але взятисє до ро-

боти, — того чи не умєють, чи не хочуть. Очевидно плакати та кричати — р'єч далеко лєкша... Тільки-ж плач в боротьбє політичній тільки роздухавлює противника, а б'є крику не падуть нині стєны єрехоньскі... Зорганізованої роботи! — ось чого нам треба скрозь на Русі напбї! То одно нає спасти може, б'єльше н'єчо!

Рада державна.

263. засіданє зь дня 19. падолиста 1888.

До палаты ув'єйшла пєтиція слухатєлєв мєдицины в'єдєньского університєту в справі зм'єнєх деяких постанов нового закона в'єйского, о скблько они дотыкають слухатєлєв мєдицины.

Одчитано письмо гр. Тафого зь ц'єсарською подякою за висказанє сочувствє по причині смерті кн. Максимилиана баварского.

Наступили дальші дебаты над законом о насл'єдкє сєлян.

Генеральний бєс'єдник за §. 1. пос. Джованелі вказує на окремі єдноєини Тиролє, заявляючи, що будє голосувати за законом під условієм, коли той не будє єдиноєитисє до Тиролє. Зрештою повторєє аргументи попередних бєс'єдників.

По короткій промові справоздавця прийнято §. 1 бєля внесенєя правитєльства зь першою поправкою пос. Джованелі, котру подали ми попередє дословно. — І §. 2 прийнято бєз дискусії.

§. 3. звучить: „Властитель господарства подіадаючого під постанови того закона не єсть обмежений в своїй своббдній диспозиції тым господарством ан' м'єж живими ан' на случай смерті. Окремі постанови щодо поділу насл'єдства не можуть бути прим'єнені, коли єсть розпоряджєнє посл'єдньої волі, сточєє в супєрєччєніє зь тым постановам.“ До голосу над §. 3. записались: против пос. Тавше і Копп, а за пос. Ковальскій.

Пос. Тавше заявив, що закон той не має значєня для Чєхії. Пос. Ковальскій обставив за обмежєнєм своббды д'єлєня ґрунтів, жадаючи при т'єм заведєня родинних рад і уменшєня належностєй б'єдє перенєсєня спадщини. — Пос. Копп б'єдєсєвє, що стилізація того параграфу єсть нєясна, і що можна будє б'єдтак дуже р'єзкородно інтерпрєтувати, в яких случаях має той закон прим'єнитисє; дятого вибєс, щобь другє рєчєнє §. 3 прийняти в стилізації: „Постанови того закона мають прим'єнитисє при бєтєстєментарном насл'єдкє все, при тєстєментарнбм або умовнбм лишє тогд, коли тєстатор єсть установив перєвєщєм насл'єдства одну зь об'єб, зачислєнєх кодексом цивильным м'єж т. з. законних насл'єдників, при ч'єм однакє не єсть б'єт зв'язаний порядком закона цивильного, ан' таким, якій уложити можливо законодавство краєвє.“ Внесенє Коппа апробованє заслужив правитєльства, сєкційний шєф Штайнбах і справоздаєць пос. Зачєк

і в насл'єдкє того палата прийняла §. 3 в стилізації пос. Коппа.

§. 4. звучить: „Коли спадщина, обнимаюча господарство, котрє подіаєє постановам того закона, переходить на б'єльше об'єб, то господарство то разб'єт вь своих принадлежностях припаєти може лишє єдній об'єб, т. є. насл'єдников-перєвєщєня (Anerbe). Щб має уважатисє принадлежностєю господарства, постановляє закон цивильний. Належить до того передєвєстє инвєнтарь оборотный, о скблько потр'єбний б'єт до порядного загосподарованєя господарства. Вь случае, коли б'єт интєресован насл'єдники не могли погодитисє, належить установити об'єм потр'єбного оборотного инвєнтаря через знатоків. Коли б'єт що убуло вь оборотнбм инвєнтари, то не можна єть зь тої причини ставити прєтєнсії на вынагороду вартості зь рєшти маєтку насл'єдства.“ — До того §. забрав голос п. Копп, вносячи, щобь зам'єстє слів „на б'єльше об'єб“ ужити вь першбм уступі §. 4. слів „на б'єльше насл'єдників“, позаяк „об'єб“ то вислов надто загальний і м'єг-бы вказувати і на лєтаторів, коли тымчасом закон має тут на гаді насл'єдників вь т'єснбм значєніє слова. Дальше в'єсє пос. Копп, щобь оборотный инвєнтарь господарства не подіаєє означєно знатоків, але суду, бо сторони мало мають дов'єри до знатоків, котрі улягають часто посторонным впливам. — Пос. Роґль (нмєцкій сєлянєн) б'єдпов'єдав пос. Кронаветтерова на его зам'єт, що сєляне злє обходяться зь чєлядєю і зь родинчєми, котрым припала зь насл'єдства досмертщина. Чєлядь треба держати вь карності, але карнбсть то єть не злє трактованє, а коли єсть і такий, що не поважають родичів, то виноу того нерєзл'єтнбсть. На питаньє Кронаветтера, дятого закон має бути выданий лишє для сєредноє сєлянськой посбстєи а не також і для халупників, б'єдпов'єдав бєс'єдник, що у халупника нема вєсє що роздроблювати, бо там і так вєсє все роздроблєно. В'єбнєц на р'єкає бєс'єдник на либерализм: об'єцували хлопам золоті горы і єсть вправдє горы, але горы д'євбєт і тягарбв, коли тымчасом золотє пбшло вь вину сторону. — Пос. Фишєра (Чєх) заявився за тым, щобь §. 4. прийнято вь пєрв'єстній формі правитєльства, а не вь т'єй формі, вь якій проєктє его комисія, бо проєкт правитєльства позволяє соймає означити господарску принадлежнбсть, коли тымчасом комисія проєктє означити тую принадлежнбсть вь самбм §. 4. Провєкт правитєльства єсть б'єльше автономічний і дятого бєс'єдник заявився за тым проєктом. — Комисарь правитєльства Штайнбах не противився внесенєю Фишєры а лишє поправкам пос. Коппа, котрі, бєля его гадєи, притємнюють змысл закона. — Об'єля прєстєупила палата до голосованєя і пор'єшила §. 4. бєля внесенєя комисії зь поправкою п. Коппа. Внесенє пос. Фишєры упало: Поляки голосували против Чєхбв.

На т'єм перєрвано дебаты над тым законом.

Одтак в'єсє пос. Фус зь интерпрєляцію вь такій справі: Вь Опаві истнує чєскє товариство науковон помочи (Ustředni Matice

Археологична выставка Института Стравропийского.

V. Рукописи и друки.

(Конец.)

Типография Ивана Федорова Москвитянина упала дуже скоро по недостатку поддержки, а може зь зависти переписчиків книг церковных. Сам Иван Федоров помер в р. 1583 р., але на чотирі л'єта перед тым заставив прибори свои друкарскі в жидя львівського, Іцка Якубовича. Прібори ті выкупило б'єдтак Братство церковне Успенія Прєсє. Богородиц і зь 1586 р. стало займатисє дальше печатанєм книг церковных під своєю фирмою. Зь типографії Братства Успенського, б'єдтак Ставропийноу львівського вийшло в сл'єдуючих часах дуже багато книг церковных, зь котрих кблєкадєсєтє ум'єтєв'єх крил. Петрушевич на выставі. Суть се вь бблшій часті книги богослужєбній або богословскій б'єд 1614 по 1793 рбк. Св'єтского зм'єсту суть лишє: „Граматика грецко-словєнска“ (Адєльготєс), выдана вь 1591 р., „Букварь языка Славєнско-го“ зь додатком: „Полїтика св'єцкая оть иностранных авторов вкратцє собранная, млдлымъ правлєния, вєсєм же общє потребная“ (1790 р.); „Исторія церковная“ Давнємаєра (1790 р.) и „Любомудрія наставлєніє“ Бавмайєстера, вь перекладі Петра Лодія (1790 р.) Книги церковній представляють на стблько ц'єкавого предмету, о скблько вь них м'єстєся передєй слова зь историчными згадками, або иллюстраці.

Хотия Братство Успенськєє вє вь 1592 р. за старанєм кн. Константина Константиновича Острогского и Федора Скумнєх Тишєвича, члєнов своих, одержало выключный привилєй на печатанє книг церковных б'єд Жигмонта III. Вазы, то мимго того повстаєть у Львові хвилєво і другі типографії, як:

типография Мих. Слюзкин (1636—1668 р.). Андрей Скольского (1638—1640), Арсения Желиборского, епископа львовского (1645—1646 р.), Иосифа Шумлянского, епископа львовского (1688—1690 р.), Василия святоюрских (1700 до 1709 р.) и других цбзаний. На выставі подб'єумє и деякє зь тыхь выдєвєнєх позаставропийских, именнє Махаїла Слюзкин, єднєго зь найбільшєх ученєх типографбв того часу; Андрей Скольского „Требник“, печатаний вь типографії Арс. Желиборского (1645 р.), деякє книги зь печатєв Іос. Шумлянского и типографії Василия св'єтюрских.

Щє закимь Братство Успенськєє у Львові перєнєло на себе печатню Ивана Федорова (1586 р.), повстає на волыньскбй Русі типография вь Острожє вь 1580 р. Основатєлєм єсть Иван Теодорович, покровитєлєм Константин К. Острогскій. Князь сєй, дбачаючи, що єднбсть церкви руской (православной) розстрєюєся прїнятєм чужих догмєтбв и що обряды та зв'язь, введєн и потвєрждєн св. отцями, єсуютьсє, задумав збрати и выпечатати книги старєго и нового зав'єта, щобь слабших у в'єрє скр'єпнєти, зв'язь поправити, а нев'єдущих обучити. Таке читанєм вь переднбм слєвб до „Бібліи Острогской“, выданє вь 1581 р. Станєт тамь такожє, що вь Острожє була вєже типография, котру заснованє Иван Теодорович с'єнє. Але до такє великого выдєвєнєца, якимь була „Біблія“, не доставало ан' книг, ан' людєв, тмучних языки єврейскій, грецкій та латинскій. Тогдї прїйшов єть князь Острогскому вь помбчє Михайло Гарьбурда, писарь вєл. княжєства литовского. Он' надбєслав привилєй на переклад Бібліи, зроблєний — цбслєя переказу — шє за часбв Володємира Вєл. 72 перекладчиками зь языка грецкого. Переклад той находивсє вь руках князя московского Ивана Васильевича. Самь князь

Острогскій позбрав вєзм'єрену силу рукописей и друковбв св. писєма. Почалась робота. Князь вєлєв передєвєстєм розбрати награждєнный матеріал, порбнувати текєты и доходити, якій м'єсєц єсть поновєний. Хбжє богато людєв заходилоє коло д'єл, то такє чимь дальшє вь л'єсє, тымь ббльше дєрєвє показалоєся. Вь текєтах було множєство похлббє. Були и такі людє, що, наподохавшєся широкимь роббтєм, пбдєвали крик и не тільки що самі за д'єло не брались, але єє с'єздувалиє других б'єд него бєдєсти. Лишь твєрда воля князя Острогского поборола вєє перєпоны. Он' пбслаєв людєв зь листами у Рим, на Кандію и до всьх знатнбйшихь монастєрєв грецких, сєрбских и болгарских; б'єдтак до патрїярха царгородского Єрємїи зь просьббю о ученєх людєх и добрїх рукописєх. Патрїярх прїслєв д'єйствиєх деяких людєв, знаточєх добре язык грецкій, и єднєй прїм'єрнєх писєма св'єтого, писанєй єє за єгипєтского короля Птолємєя 72-ма перекладчиками на языцї грецкбм. Робота почалась на ново. Товариство библієнєє мало вєже під рукою прим'єрники св. писєма на языках єврейскбм, грецкбм, латинскбм, сєрбскбм, болгарскбм, чєскбм, слов'єнскбм, польскбм и нмєцкбм. Порбновано текєты и кола прєсв'єдчєноєся, що текєт грецкій патрїярха Єрємїи найлучшє сходятьсє зь оригинальнымь текєстом єврейским и старо-слов'єнским, прїслєанным Гарьбурдоу р'єшєно взяти его за основу до нового выдєвєнєца.

Я нарочно розказав єть обширнєйшє исторію печатанє „Бібліи Острогской“, щобь подати зр'єтєлєви ум'єченого на выставі прим'єрника сєй Бібліи образє великихь трудбв, якихь пбдєняєє першій магнєть рускій тыхь часбв коло сєго выдєвєнєца. Вь типографії острогской вийшли вєже вь 1580 р. „Псалтирь“ и „Новый Завет“, накладом самого Ивана Теодорового с'єна. Вь 1581 р. виходять:

ц'єла Біблія, б'єдтак „Книга Василія Вєл. о постнчєств“ (1594), „Книга єє. Іоана Златоустого Маргарит глаголемє“ (1596), а в'єбнєц писєма полємичний против уніи церковной: „Апокрисєс, альбє Однов'єдє на книжкє о Сбббєрє Берєстєйскбм“ (1597), „Отисє на лист вь Вбзє вєлєбного отцє Іпатія“ (1598). Всє ті друки ум'єщєнє на выставі. Типография упадє б'єдтак єсьє коло 1612 р., коли родина князєв Острогских прїймає латинєство.

Майжє рбвночасно зь заснованєм типографії вь Острожє и Львові, печатаються деякє книги богословскі для Славян полуднєвых вь Римі. Зь тыхь книг ум'єщєна на выставі: „Сумма, наука христ. частного научитєля Богослова Петра Канєсє, тумачєна изь латиньского языка у Словєнских. Утисєна л'єто Господнєє 1583“; и „Испов'єданіє православноє веры оть восточныхь творимое“ папы Урбана VIII. вь языках словєнскбм и латиньскбм (1648 р.).

Вькє VII. єсть єть богатшій на типографіи и выдєвєнєца книг церковных. Єсть сє часє, коли по уніи берєстєйскбй (1596) вєє православна Русь стєє до обороны догмєтбв своих, а на чблє вє выступают такі вєлитє, якє Мєлєтій Смотрєцкій, архієпєскбп полоцкій, що за-молоду об'єхав Нмєчєнну, Орєвєт, Рим, де прїймив унію, але б'єдтак зновє вернув до православія; Іоаннєй Галатєвскій (ум. 1688), славний пропов'єдник, и ректорь кїєвской академіи; Лазарь Баранович (ум. 1694), архієп. черняховскій, пишущій опрїматєи папы и походжєно єє. Духа; Карлєв Транєвїлєв Остроєвскій, основатєль схоластичной школы на Русі и славний пропов'єдник; Антбнє Радивєловскій, игумень кїєвского монастєря и рбвно-жє знаменитый пропов'єдник; Баранович, першій догмєтєстє; Петро Могила, основатєль академіи духовной вь Кїєв, митрополит и выдєвєць численнихь книг церковных; Павло

školska). Про тую Матицю шкільну донесла виходяча в Опаві часопись „Freie Schlesische Presse“, що оно дбає підмогою одъ ківського слава. благотворительного общества. Відомість тую подає „Fr. Schles. Presse“ на основі допису зъ Кієва поміщеною в „Frankfurter Zeitung“. В наслідок поміщення такої відомості одержала опавська газета одъ самого прокуратора в Опаві урядове спростованье тої вѣсти, а коли на другій день газета помістила свои уваги на тематъ тої інтервенції прокуратора, державна прокуратура сконфіскувала то число. Уважаючи и урядове спростованье и конфіскацію яко самоволою зъ стороны державної прокуратури, інтерпелювавъ пос. Фусъ министра справедливости, чи знає о тій же надужити и якъ думає запобігти?

На тій же сѣдницѣ засѣданье.

Дописи „Дѣла“.

Стрий в день Архист. Миклапа 1888 р.

[Циферблатъ мѣста Стрия. — Выборы до рады мѣскои, — Comedia finita.]

„Горбатого хоба грбѣзъ одинъ выправить“, каже наша пословица, а „на бѣду хотъ и лѣтъ вырубай, бѣда бѣдою“, приговорюють старі люди. Коли до котрого зъ нашихъ мѣсточекъ дастся приложити правду, то навѣрно до города Стрия, мало що тільки обмежуючи або застерігаючи. Хто-бъ гадавъ, що страшила сумнои памяти катастрофа не потрясе тутъ такъ крѣпко умами и сердцами людскими, що-бъ тутешній проводаръ отямалъся, а спокуютавшіи грѣхи свои и чужій вытерзали свою совѣсть и стали однодушно до працѣ около добра мѣста, добра свого власного и своихъ дѣтей — грядущого поколѣня? А одначе... „ждалось та не такъ склалось“. И була помічъ не мала и одъ Бога и людей и адалось все шло подъ ладъ залаканому, затревоженому погорѣльцеву якъ не можъ красше; сотки тисячъ запомогли розсыпати рука милосердія людского, стѣлко-жъ зачерпнула щедрою рукою власть гуманна зъ своєї скарбниці; ну, и люди приютленіи респучною нуждою и тепершности и занепокоєній завтрѣшню невпечностію очунали, бдхливѣли; мало-помалу при-тихъ плачъ россуки и люди стали повертати до щоденного труда, до ложки и миски насущной. На згарищахъ збѣймавъ новъ-городъ, дома бѣльшій и меншій виростали зъ землѣ якъ грѣбы по дощеві; розгаръ працѣ воздвожъ и попережъ, рухавица робучихъ силъ своихъ и чужостороннихъ веселили око прохожого и вливали бѣдроду въ сердце. Точне и совѣстне виконуванье приписѣвъ уставу будѣвляной, надзѣръ надъ порядкомъ дѣтничой полиціи, розширенье и поправа комуникації, а надвое: энергичне и безсторонне забезпеченье свободы личной, подѣржуване повагою службъ полиціи, мусѣть признати и противники тепершнього тымчасового заряду. Хто бачивъ давними роками передъ пожаромъ въ дни торговлѣ, якъ всѣмъ суперечки мѣжъ привѣзшими чужостороннями а проворными и несовѣстными напастниками стрийскими залагоджувались въ полиціи; скѣлько люду темного тягали и шарпали богъ-зна за що и пенѣ накладали, а напастники справу выгравали; скѣлько развѣтъ тѣ самі напастники счинили сварю и бѣжку зъ стрийскою полицією, поодинокихъ потовкали а старшихъ безчестили и обижали, — се лѣтопись стрийска повинна була записати, — та, скоро лѣтопись згорѣла, не вана тыхъ проводирѣвъ тепершнихъ, що про недавній подѣвъ забули и нинѣ за казнами египетскими бавують. Тепершній ладъ и складъ въ зарядѣ мѣскобъ многитъ не сподобався. Не двоята. Богато, богато такихъ, що то „де ихъ и не посѣявъ, тамъ и уродились“, не мають смѣлого приступу; другі не радѣ, що не можуть заходиться „за панъ-братъ“, яничъ радѣ-бъ нагнути рѣчи въ свой бѣкъ, такъ не удасть; що не робіа еластичною хотъ гнучкою, такъ таки неподатливыи природы „власта съ выше“ не переробить. А тутъ часть не стоить! Третій

Бернда, авторъ словенско-руского (1627), Лаврентій Зизаній, граматикъ; Ивонетій Гизель, авторъ „Исторіи Руси“ (Синописецъ); Яворскій, Прокоповичъ и др.

Въ слѣдъ за тими учеными повстають и численніи типографіи а на выставѣ помещено богато дѣлъ, примѣромъ сказавши: зъ типографіи дерманского монастыря на Волыни (1604), Гая (1611), Рохманова (1619), Кієва (1621—1762), Кремьяца подольского (1638), Угорецъ (1620), Унева (1686—1747), а бѣдѣтъ Москвы (1604—1759) и Супрасля (1696—1708).

Ровно-жъ заступленіи на выставѣ друки печатены зъ XVIII вѣку: Почаева (1747—1790), Чернышова (1705—1750), Петербурга (1721), трехъ типографіи въ Румуніи и типографіи вѣденской, що подъ конецъ XVIII вѣку выдае шкѣльній поддручникъ для шкѣль илріи-скихъ-неунитскихъ.

Описувати всѣ тѣ издавництва переходить цѣль мови розвѣдки. Але пѣзъ сказаного вийде вже, що Русъ наша мала свою високу культуру духову и що духове житье, розбуджене Скороною зъ початкомъ XVI вѣку, росте безперестанно, достигае своєї кульминаційной точки въ другій половинѣ XVII вѣку въ кієвскій академіи духовній, нессе бѣдѣтъ изъ Кієва въ Москву, оживляе въ часахъ Алексѣя Михайловича и Петра Великого заходами Симеона Полоцкого и др., нидѣ доперва въ вѣку XVIII, а одроджуеся при концѣ того-жъ вѣку (1798) выступленіемъ Котляревского. Дивлячись на великій подвигъ предѣвъ нашихъ, зрѣтель на видъ ихъ може, не лишь гордиться своею бувальщиною, але и увѣрити себе, що Русъ була и есть культурнымъ элементомъ въ Славянскихъ вѣсѣднѣхъ.

Н. Вагилкинъ.

рѣкъ добѣгае конца, и три роки проминула безхосенно, змарнувалася. А скѣлько то можна було придбати добра и для мѣста и для... себе!

Оттакъ роздумуе неодинокъ вже третій рѣкъ, привыкнувшій зъ давнѣ-давня державнѣе побожной пословицѣ: kto kościolowi służy, z ołtarza żyje. А не безъ того, щобъ у насъ не знайшовся такий, що запалуючи Богу огарокъ, чорту не малу свѣчку дававъ у принось. Отже и надъ такими спочивае око Провидѣня. Богъ милосердный не забуває про нѣяку нѣману, про нѣяку тварь суцѣ, не забуть и про нашихъ добродѣлѣвъ мѣста. По занехтованю выборѣвъ до рады громадской зъ-передъ шести мѣсяцѣвъ розписано новіи. Въ поведѣлокъ 19. с. м. доконались выборы зъ першого круга т. е. интеллигенції. И совѣщася книжники со фарисей и цѣломудріи и челоуѣци, въ нихъ-же нѣсть лѣсти нѣ зависти, и выбрали, чтобы было, якъ бывало. Коли заходился зъ кругомъ третѣмъ, азначились выдѣлѣише двѣ партіи: мѣщанска подѣ, проводомъ ремѣнничого товариства Gwiazda, розширяючи свою дѣяльність на III-тѣ и II-гу курію, и старо-консервативна зъ прапоромъ загалного добра и гаравду безъ рѣзницѣ вѣры и стану, притягиваючи до себе значну часть мѣщанства зъ Gwiazdy. За ними пошли та-кожъ и мѣщане рускѣй vulgo „ланники“, хотъ правда слабою лавою, бо якъ показалося, при выборахъ зъ круга III-го (д. 12. с. м.) стануло до урны на 1500 до 1600 управленыхъ (мѣжъ тими звыжъ 800 христіанъ) только мало що болѣе якъ третя часть, а голосѣвъ христіанскихъ упало ледя ето кѣлька де-сятъ! Не помогли тутъ очевидно анѣ sejmiki, якіи араукувавъ п. мецѣвъ Попель, анѣ агитація сторонниковъ, якъ занавшого въ сонѣ зинчовой медведя годѣ было вывабити нашего челоуѣка зъ хаты, чтобы потрудился... до магистрату. Коли отже выбрано 7 христіанъ а 5 жидѣвъ, то се очевидно велика ласка послѣднихъ, бо могли-бы были выбрати самыхъ своихъ и вѣхто не мавъ-бы права робити имъ якіи закиды, бо „когда рука дѣлѣтъ крива“. Мѣжъ темнѣишю масою жидѣвскою проколо-лись-бы може и такіи забаванки, та до сего не допустить тутъ нѣсколи хѣтъ огладній и свѣтлѣи менеры. Сказати треба правду, що най-крѣпше здержуе ихъ, чтобы надто не разбры-кались, звыѣтній посолъ на соймѣ д-ръ Фрухт-манъ. Выборѣтъ христіанскій не мали нѣсколи и не мають досѣ такого проводира, который бы равноваживъ впливъ д-ра Ф., а чи будуть коли мати, не знати... postros fortuna labores versat... adhuc nescimus futura...

Рускѣй мѣщане рѣшучо не мають нѣякого, стоятъ безраздѣй, оущеніи, болѣша часть не-свѣдома анѣ своихъ правъ анѣ обовязѣвъ ходитъ самопаша, и не даво, что леда хто за-манить на кобасу и пиво. Тожъ часть одна хилиться, куды вѣтеръ вѣе, на право, на лѣво, все одно, абы бы въ жменю попало... „Ну, Михайло або якъ тамъ, за 90 кр. побѣдете? (голосувати)“, пытае агитаторъ зъ партіи... „Якъ дашъ ринскій и 40 кр., побѣду!“ — мавъ бѣдворити обыватель. (Авентичне). Хто тому виенѣтъ, — богато бы говорили, та теперъ нема на се мѣсяца. Мѣщане сурдуютѣ, пере-важно лат. обряду, и писемный ремѣнники трохи рухливѣишій, похѣпѣишій до „оппозицій“, але куды итти и за кимъ, тожъ не знаютъ. Интеллигентѣишымъ говорить и про Польщу, и про конституцію 3-го мая, и таке ичѣ, але результаты — нѣякіи. Проводирѣ ихъ по-бѣнось явно прапоръ антижидѣвскій а тихѣмъ пактуютъ зъ проводирами мнимыхъ противни-ковъ; говорятъ богато про автономію а одно-го кроку не зрѣбать не порозумѣвшись зъ особами „massgebender Sphäre“ (!), котра вже своими становіищемъ мусѣть числитися и зъ жидѣми яко представителями капитала и годѣ йѣ добрити оклику „pressz z gospodarką żydowską!“. Такимъ робомъ водять сего по-кроку проводирѣ своихъ сторонниковъ за нѣсъ, куды имъ заводно, и хотъ вывѣсила прапоръ христіанскій, демократичный, патриотичный а остаточно кончатся все комично, — коли-бъ не заходила тутъ сумна обстановка, что темный народъ, не разумѣючи, о що йде, куды его ведутъ, только деморализуеся. Бо-жъ годѣ замовчати, що практика при выборахъ зъ павомъ и закусою не подѣржувѣтъ почута чѣ-ства, почута обовязку у несвѣдущихъ; чтобы стали за щирю, совѣсту и безкористову пра-цю, яко-бъ треба, коли хто хоче народъ про-свѣтити. Та про се мабуть байдуже теперш-нымъ мемерамъ.

Результатомъ оппозицій, заннціонованіи п. Попелемъ, можна назвати те, що въ кружѣ II-гома выбрано жидѣвъ и христіанъ на по-ловину т. е. по шѣстьохъ. Одначе се сталося болѣе зъ причины роздору въ нутрѣ табору консервативного, де не хотѣли пристати на кандидатуру одного ахцианника, и сей перека-нуея зъ 7-ма прихильниками до партіи По-пелевской. Зъ урны вышли тутъ три мѣща-не рускѣй, три обряду лат. и шѣсть браси по-жѣшового вужалія.

Складъ выбранныхъ зъ округа I-го не представляе собою въ цѣлѣсти нѣчого над-вычайного; вышли люди, котріи уже засѣдали въ радѣ, або нѣй, займаючи видѣи становіица, якъ судья повѣтовый п. Н. Одно только заслу-гуе на записанье въ лѣтописи рускѣй, что по разъ першій за кѣльканатѣ лѣтъ удалось перероковати одного Русина зъ интеллигенції — хотъ „кѣль болѣшему смущенію Черво-ной Руси“ — челоуѣка мягкого „закала“, п. судью Гузара. Бували въ радѣ и давнѣише Русины, зъ категоріи „интеллигенція“, та было се въ часахъ, коли ще Русъ не зазначувала своего становіица правно-политичного, своєї бѣ-рѣжности національной, — въ часахъ, коли навѣтъ т. з. патриоты рускѣй не спромоглись на бѣдату заявляти себе такими, якими зъ права природного имъ и бути, не спромоглись на уложенье яко-такою программы народнои и цѣлою, однокую манифестацією рускости у нихъ было, что тричи бѣдѣ напасти бѣдхрѣ-у-

валися. Понятно за тымъ, що люди такой за-краски не могли выступати въ оборонѣ правъ тои болѣшности, за якою оѣкунуи непроченіи въ мыльнѣмъ разумѣннѣ власныхъ интересовъ анѣ думали анѣ думаютъ уступатися. Доволь сказати, что досѣ въ радѣ громадской не толь-ко не чувъ нѣхто руского слова зъ устѣ Ру-сина интеллигентного, але навѣтъ мѣщане зъ Ланѣвъ, не мають нѣякого прикладу, не мали смѣлости говорить, якъ зъ роду научились, а гаули нѣсеѣтнѣишій ломаною и калѣченною польщиною. Якъ оно далѣе буде и чи довго, побачимъ. Коли часть и здоравля позволить, розкажу незабавки кѣлька эпизодѣвъ зъ акціи выборѣвъ I-го круга, сподѣючись, что будутъ они неосборжѣишъ додаткомъ до исторіи роз-витку нашей славутии автономіи. На нинѣ довольъ сего.

Одинъ зъ писемныхъ свѣдѣлѣвъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вѣчерашнемъ засѣданіи рады держав-ной предложило правительство палатѣ послѣвъ мѣжъ нѣшнимъ проектъ до закона о управленіи жидѣвскихъ громадѣ вѣроисповѣднѣхъ Пос. Гаскѣ и товаришѣ поставили внесенные чтобы каждый торговельникъ быть обовязаннымъ выказаться свѣдоуствомъ зѣбности до веденія торговлѣ. Мин. Шенборнъ одновѣдавъ на интерпелляцію Штайнвендера въ сѣравѣ кон-фіскаціи на Моравѣ и казавъ, что всѣ конфис-кати крѣмъ трѣхъ были справедливы. Мини-стеръ есть за свободою прасы, але хоче, чтобы и праса тои свободы ненарушала. Та одновѣдъ дотакъ тажѣ интерпелляціи Вергаиного въ сѣравѣ конисекаты плакату. На интерпелляціи въ сѣравѣ розписана конкурсѣ на посады ав-скултантовъ въ Каринтіи заявивъ министрѣ, что позаякъ въ Каринтіи велика часть населе-ния есть словенска, то и потреба урядникѣвъ, котріи знали-бы языкъ словенскій, есть зовѣ-сьмъ оправданъ. Зъ порядку дневного слѣду-вала бѣдѣтъ дебата надъ закономъ о снадѣн-нахъ селянскихъ и ухвалено §§. 5 до 7. Под-часъ дебата вывѣзлася остра сварка мѣжъ послами Тиркомъ и Зигмундомъ зъ одной а Рольфомъ и Кронветтеромъ зъ другой стороны, о Кудлиха, которого Рольфъ называе „Kerl“ и революціонистомъ. Крайциѣ поставивъ интер-пелляцію до президента министрѣвъ, чи звыѣсно ему, что урядова газета вѣденска помѣщае анонсы вѣденского „швиндлера“ Ротбергера, что продае стару одѣжъ и якъ думаетъ тому за-ради. Слѣдуюче засѣданье бѣдѣуея завтра.

Рада державна буде по всѣи имѣвѣрности закрыта дня 20. грудня и зберѣся бѣдѣтъ на засѣданя ажъ 15. лютого и приступитъ заразъ до ухвалѣна бюджету.

Комисія войскова ухвалила вже проектъ нового закона войскового ажъ до §. 65. безъ змѣны. Пос. Славикъ выступивъ зъ комисіи, бо каже, что не хоче брати на себе одѣвчаль-ности за ѣи ухвалы.

Нѣмецка ескадра, что гостила недавно въ Триестѣ, заплыла теперь до Реки (Rijne) а ѣи контрадмиралъ Гольманъ побѣдѣвъ на ба-жанье нѣмецкого цѣсаря тоасть на парѣ въ честь и славу Угорщины, котра хорошо разви-лася.

Здаея, что официальная Россія рѣшилася вже остаточно не мѣшати зовѣсьмъ до спра-вы болгарской и навѣтъ не думаетъ бѣдѣклады еи на побѣдѣишъ часы, хотъ тымъ же не ска-зано, чтобы она колѣсь при нагодѣ не взялась зновѣ до сѣи справы. Россія не бѣрѣчеся нѣ-сколи справы болгарской, бо справа та записа-лася за надто глубоко в сумно въ сердце рос-сийского народу и пригадуе ему не лишь стра-ти майна и крови; але неудачу политикѣи рос-сийской, а чѣсть народу вылагае, чтобы ту не-удачу направити, але то здаея вже бути не-возможнѣ, что Россія бодай въ наибѣлизѣмѣишъ часѣ не возьме инициативы въ сѣи справѣ, ро-зумѣея, поки та справа буде знаходитися въ тѣмъ стадіумѣ, въ якомъ есть теперь. Поглядъ сей оправдуе вельми характеристична вѣсть, котру одержала „N. fr. Presse“ зъ Петербурга. До сѣи газетѣ доносѣтъ именѣю, что въ мѣро-даинныхъ кругахъ російскихъ дано болгар-скимъ эмигрантамъ зрозумѣти, что Россія не рушитъ анѣ пальцемъ въ интересѣ Болгаріи, бо царъ не хоче о сѣмъ краю нѣчого и знати. Зъ тымъ годѣться тажѣ и поглядъ „Моск. Вѣдом.“, котріи кажутъ, что російска дип-ломатія стратила по гостинѣ нѣмецкого цѣсаря у Вѣднѣ всяку надѣю на якѣсь посередничтво Нѣмечины въ справѣ болгарской и что Бол-гарію уважають вже зовѣсьмъ страченою для Россіи. Болѣша часть дипломатѣвъ помырля-ея вже зъ тымъ фактомъ, а лишь декотріи мають ще надѣю на будущѣсть.

Нинѣ мае бѣдѣтисѣ одкрыте нѣмецкого парламенту. Престольна бѣсѣда, котрою цѣ-саръ мае бѣдѣтисѣ парламентѣ, буде мѣстѣи въ сѣбѣ имѣвѣрно тажѣ и замѣтки о ко-ло-ниальной политикѣ Нѣмечины и о потребахъ тои политикѣ, бо звыѣсно напевно, что нѣмѣ-ке правительство постановило рѣшучо нести розпочате на сѣмъ поли дѣло далѣе и боро-нитъ его всѣмиими способами.

Зъ Киль доносѣтъ, что тамъ лагодѣтся зъ великимъ поспѣхомъ кораблѣ, что мають одплыти до Африки на блокаду занзибарско-го побережья.

Три нѣмецкѣй фирмы берутъ участь въ познѣтъ російскѣй — и въ наслѣдокъ того стала тенденція биржае дужѣ сална. Рѣ-мѣшѣния російского войска не уважають вже въ Берлиѣ небезпечнымъ, бо кажутъ, что то было лишь виконаньемъ давно ухваленою по-становы царской, а что до познѣтъ, что кажутъ, что вже той самъ фактъ, что въ нѣй берутъ участь тажѣ и нѣмѣцки банки, есть дока-

зомъ, что она не есть назначена на цѣли во-еваніи и не може длѣтого непокоюти.

Урядово голосѣтъ, что цѣсарева Фридри-хова позбѣстане въ Англіи ажъ до Рѣздѣа, при-ватно однакѣво говорить, что она не верне вже до Нѣмечины.

Въ Франціи росте хаосъ зъ каждымъ днемъ, а розвязанье палаты послѣвъ показуе-ся чимъ разъ кончатѣишю потребою. Въ той же лишь способѣ могло бы правительство спя-нитъ ту агитацію, яку ведутъ буланжеристы и вырвати имъ зъ рукъ оружіе. Сарава ревизіи конституціи стала вже критичною. Навѣтъ въ кругахъ правительственныхъ признають вже, что коли комисія ухвалила конституанту, знесенне сенату и президентуры, то повинна-бы вже закінчати на тѣмъ свои наряды и ро-зѣйтися, бо иначе попадае въ суперечность сама зъ собою, присвоюючи сѣбѣ право, ко-тре спершу сама заперечила. Хаосъ доходитъ вже до наивысшого степѣня, а замѣшанье и переворотъ не дадутъ довго на себе чекати. Консервативный республикане напѣрають на Карвота, чтобы бѣтъ розвязавъ палату; выборы бѣдѣуея-бы ще передъ выставою, а край бы усюковѣся.

Характеристичнымъ для справы ревизіи конституціи въ Франціи есть слѣдуюче бѣдѣ-шенье голосѣвъ въ комисіи ревизіиной: За знесеніемъ сенату было 4 голосѣвъ, противъ 3; за зменшеніемъ власти сенату въ справѣ финансовыхъ, накопи-бъ его не знесено — 4 противъ 3; за знесеніемъ права супротивленія сенату 7 голосѣвъ; за знесеніемъ президенту-ры — 5 противъ 3.

Вильсонъ, звыѣтній зѣтъ Грѣвиго, хоче ого-лосити якіея скандаличній тайны, и роблено вже навѣтъ кроки у Грѣвиго, чтобы до того не допустити. Вильсонъ думаетъ оголосити тѣм-часѣмъ лишь письмо, зъ котрого покажеся, что властѣишѣ газетѣ „Paris“ Виль-Пикаръ ку-пиль сѣбѣ ордеръ. Пикаръ доказуе зновѣ, что то все неправда, бо бѣтъ выдѣвъ на добродѣй-ній и политичній цѣли яничъ 3 мил. франкѣвъ и Ламбета обѣцѣе ему за то ордеръ а Валь-декъ-Руссо сповнѣвъ бѣдѣтъ ту обѣцѣнку. Ко-ли одинъ зъ редакторѣвъ газетѣ „Paris“ мавъ въ Турѣ промовляти, явився тамъ тажѣмъ и Вильсонъ и выкликавъ на зборѣ такий скан-далъ, что нѣхто не могъ промовляти. Кажуть, что Вильсонъ плативъ своимъ людемъ по 4 фр., чтобы они кричали.

Въ палатѣ послѣвъ заявивъ мин. Гольбе на интерпелляцію Кехлина, что правительство французске не зобовязалось нѣякъ дѣлати спѣль-но зъ Нѣмечиною и Англією на вѣсѣднѣмъ побережью Африки. Державы тѣ зажадали были бѣтъ французского правительства, чтобы оно до-авольно перешукувати свои кораблѣ, чи не пе-рѣвозятся на нихъ невольники, але правит-ельство заявило, что коли блокада мае бути ефективною, то пошуканье за перевозимымъ оружіемъ было-бы лишь природнымъ ѣи на-слѣдкомъ, але что-до торговлѣ невольниками, то Франція нѣколи не годилася на то, чтобы ѣи кораблѣ въ тѣбѣ цѣли перешукувати, бо то противиться чѣсти французской еляги. Правда, что можѣтъ дѣятися надужитѣ, але она суть такъ малѣишъ ваги, что не можна того и рѣвнѣ-ти зъ тымъ, что дѣея въ сѣрединѣ Африки и на пѣвѣднѣмъ побережью. На всѣкій случай выслоа правительство одинъ корабель, котрый мае доплывати, чтобы не велася торговля невольниками подѣ французскою елягою.

Дирекція выставки одержала бѣтъ заряду слѣдуюче повѣдомленье что-до участѣ державъ европейскихъ въ выставѣ: Нѣмечина, Данія, Черногора, Туреччина и Швеція не возьмутъ зовѣсьмъ участѣ въ выставѣ; Швайцарія, Гре-ція, Норвегія и Сполученѣй державы будутъ мати своихъ комисарѣвъ; Россія, Австрія, Анг-лія, Испанія, Португалія, Бельгія, Голландія, Италия и Люксембургъ лышали выставникамъ своимъ свободу участѣи и устроенье своихъ ко-мисій приватныхъ.

Въ ватиканскихъ кругахъ ходитъ пого-лоска, что папа лагодитъ енциклику, въ ко-трѣи мае завѣзвати всѣ державы европейскѣй, чтобы они розоброились. „N. fr. Presse“ каже, что поголоску ту треба приймавати зъ великою резервою, хотъ справа сѣ одновѣдае зовѣсьмъ намерѣнямъ папского секретаря державного кард. Рамполи.

Султанъ занзибарскій давъ Италиі повну сатисфакцію за то, что своего часу обидѣвъ и-талийского короля тымъ, что не хотѣвъ приня-ти его письма. Сатисфакція та наступила въ той способѣ, что дня 19 с. м. вывѣшено ита-лийску хоругвоу, а занзибарскій пушки пови-тали ѣи 21 выстрѣлами. Всѣ кораблѣ султана вывѣсили великій галевѣй еляги, а султанъ вы-славъ до короля письмомъ, въ котрѣмъ звынаея зъ своего поступованья.

Справы на вѣсѣднѣмъ побережью Африки на-противъ Занзибару путаются чимъ разъ болѣе. Мѣсцевѣи жителѣ не перестаютъ выступати во-рожо противъ Нѣмѣцѣвъ а то даз зновѣ Нѣм-цѣмъ причину выступати въ тыхъ сторонахъ зъ цѣлою силою. Уже теперь бачимъ, что Нѣ-мечина, Англія и Италия поступаютъ въ спра-вахъ колоніальныхъ зовѣсьмъ однодушно, а въ поважныхъ кругахъ берлинскихъ доказуютъ, что односины въ Африцѣ мусѣтъ довести до того, что Нѣмечина буде мусѣла Занзибаръ забрати и утвердити тамъ колоніальну армию. Очевидно, что въ такомъ случаю не могли-бы Англія и Италия выдѣти зѣ порожними руками. Въ первой лѣни отже мусѣла-бы Англія осво-бодити Свазіямъ и заняти Берберѣ, чтобы зъ сѣи стороны забезпечѣта бѣгнѣтъ. Коли бы от-же прийшло до того, то Нѣмечина заняла-бы Занзибаръ а Италия бѣдѣдала-бы очевидно якуе-сясть и въ Занзибарѣ и коло Массавы а може и ще дѣщо на пѣвѣднѣмъ побережью Афри-ки зъ страгоу для Франціи и Туреччины.

До „Pol. Corr.“ доносѣтъ зъ Вѣлградѣ, что урядова газета оголосила справозданя ебѣ-

кохъ префектовъ, зъ которыхъ показуеся, що въ некоторыхъ округахъ выборовъ пришлось при правыхъ выборахъ нарушеня свободы выборовъ черезъ то, що радикальная партія робила велику пресю на селянъ, чтобы тѣ отдавали свои голоса въ користь кандидатѣвъ сенъ-партіи. Позаякъ отже свобода выборовъ есть въ одной сторонѣ заповѣдана королевскимиъ словами, а зъ другой стороны зновъ каждый партія повинна бути дана можливість высказати отверто свой поглядъ, то — сказано въ справозданію — мусѣло правительство выступити противъ поступованя радикаловъ. Не треба забувати, що се есть урядовый коментаръ до поступованя сербскихъ властей, который переведенный на звичайну мову, неурядову, значить то само, що и тепершній правыборы мимо даного слова королевского не обдубувалися безъ вливу властей, котрі повинні були держатися зовсѣмъ нейтрально. Коли отже посыпались жалобы радикаловъ на дотычній власти, стали тѣ оправдуватися тымъ, що они выступали лишь въ оборонѣ напредняковъ. Та мабуть напредняки и больше нѣчого не хотѣли. Министерство дѣлъ внутрѣшнихъ наказало теперь строго слѣдство въ каждомъ случаѣ, въ котромъ внесено жалобу. Можно сподѣватися, що и министерство скаже, что выступае лишь въ оборонѣ покривденной стороны. Не даво отже, что правыборы выпали въ користь правительства.

Король має надѣю, що проектъ конституція буде незадовго готовъ и что скупщина прийме его ед бло. Король буде одтакъ зъ сыномъ обдѣляжати цѣлу Сербію.

До „Pol. Corr.“ доносятъ зъ Петербурга, що въ половинѣ грудня має тамъ прѣхати королева Наталія и думаетъ особито стати передъ царемъ и просити его, чтобы онъ выступивъ въ ѣи оборонѣ и занялся справою ея разводу. Рѣвночасно хоче королева засадути рады знаменитыхъ російскихъ адвокатѣвъ и повагъ на поли церковного права. Зъ другой стороны зновъ розходяться вѣсти, зъ которыхъ выходять, що Россія ледви чи схоже призвоятъ на то, чтобы королева прѣхала до Петербурга и осыла въ Россію. Зъ Бѣлградъ доносятъ такожъ, що и король Миланъ мавъ въ прѣсутности кѣлькохъ особъ заявити, что есть певный того, що Россія не дозволитъ королевѣ Наталіи перебувати въ границахъ державы и что аѣ царь особито, аѣ его правительство не будутъ ѣи обдѣляти.

Зъ Бѣлградъ доносятъ до „Szas-y“, что король Миланъ казавъ предложити „матери своего сына“, что буде тѣ вѣльно задержати титулъ королевско, скоро зализитъ всякій протестъ, „котрій суть безнадѣйный, а лишь внесла вѣ династію“. Королева не згодилася ще доси на то и не зложила документу, що приймаетъ разводъ.

„Pol. Corr.“ одержала зъ Атинъ цѣкаву вѣсть, пѣсля котрой якъ въ Атинахъ такъ и въ цѣлой Греціи подносятся чымъ разъ сильнѣйше голоса за тымъ, чтобы Греція держалася якъ наибѣльше по сторонѣ Австріи, бо лишь така политика есть для Греціи найбѣднѣйша. Поглядъ сей, результатъ кѣлькохъ трудѣвъ, може стати на вѣсть загальны и тревалый. Що Греція стояла доси зъ далека одъ Австріи, то причиною того було то, что доси думали всѣ въ Греціи, что Австрія має на оцѣ лишь заборѣ цѣли на Балканѣ. Парламентарій завѣренъ и поясненъ гр. Калыконого въ делегацияхъ, рѣшче выступиле Австріи противъ одновленя македонской справы а одтакъ и прѣхильный для Греціи бѣзвы австрійской прасы причинилися до того, что Греція стоить нинѣ крѣпко по сторонѣ Австріи а навѣть бѣзвываются голоса, котрі дораджують Греціи, чтобы она прѣступила до союза державъ середины Европы.

Чого вѣдывъ вѣ. Августъ Кобургскій до Софій? Закимъ буде можна одповѣсти на се пытанье, треба нагадати, что коли появилась перша вѣсть о его подорожьи на Балканы, то говорено заравъ, что онъ має выхати насампередъ до Константинополя а одтакъ вертаючи поступитъ до Софій. Здѣсь отже, что подорожъ его мала якусь мисію политичну, бо въ Вѣднѣ доносятъ теперь, что онъ на раду зъ стороны, прѣхильной Болгаріи, рѣшився не вхати до Константинополя и одклякавъ визиту заповѣджену султанови. Кн. Августа Кобургскому сказано именомъ, что теперь найтѣйше не тыкати зовсѣмъ и нѣгде справы признаня князя болгарского.

День битвы подъ Сливницею обходили князь и нардѣ болгарскій дуже торжественно а герови зъ-подъ Сливницѣ, кн. Александрова Батенбергского выслали привѣтну телеграму.

НОВИНКИ.

— Бурштинъ горитъ! Дѣй вѣсти про се несчастіе одержали мы нинѣ ранкомъ. Перша звучитъ: „Мѣсто Бурштинъ горитъ. Третья часть чи вже не выгорѣла. Горитъ заравно христіане и жида.“ — Друга познѣйша вѣсть доноситъ: „Майже 130 домовъ згорѣло. Вѣтеръ страшный, роздувае огонь.“ — Якъ видно, страшна пожежа не була ще унялася, коли выслали насъ тую другу звѣстку.

— Доинскія рада повѣтова уконституовалася въ сей способъ: маршалкомъ выбранъ Витославскій, заступникомъ его о. Лопатинскій; членами выдѣла о. Колляковскій, нотаръ Минкусевичъ, почтмайстеръ Геровскій и кс. Бервидъ Рубинъ.

— „Бѣсѣда Рука“ въ Самборѣ розвиваеся дуже гарно и своєю привѣтливостю товарищеско еднае що-разъ больше прѣхильниковъ и членѣвъ, якъ мѣжъ интеллигенцію руского такъ и мѣжъ польскою. Теперь выслалися въ члены „Руской Бѣсѣды“ кѣлькохъ польскихъ священниковъ и урядниковъ. Зарядъ „Бѣсѣды“ стараеся по возможности прикрасити у внутрѣ свой локаль и длатого справлено послѣдними часами кѣлька гарныхъ урядѣвъ комятныхъ.

— Додатково до одправы Богослуженя въ день цѣсарского юбилею повѣдомляе митрополиха Консистоція, что по воли цѣсая не можна одправляти нѣкакыя офіціальныя торжества нѣ оваціи та актѣвъ лѣояльности, сполученыхъ зъ выдатками, — тому на церковне Богослуженне не можна спрощувати мѣсцевыхъ властей а всякій вѣрно-подданчій адресы, письма и телеграммы треба залишити.

— Намѣстникъ гр. Бадені повернувъ вчера до Львова зъ своей гостины въ Краковѣ, а въ першихъ дняхъ грудня выѣде до Вѣднѣ, чтобы порозумѣтися зъ правительствомъ въ справѣ проинаціоній.

— Посолъ Пернерсторферъ надѣславъ до Львова письмо, въ котромъ дякуе за довѣрье горожанъ львовскихъ, высказане ему въ надѣсланой адресѣ. Вѣднѣ заявляе посолъ Пернерсторферъ, что все ставати-ме въ оборонѣ справедливыхъ правъ и змаганъ народу. Можно отже надѣятися, что сеи сеишъ почуюмо зновъ щось нового одъ посла Пернерсторфера...

— Францъ Гавеншильдъ, выслуженный полковникъ, тесть министра войны Вавера, померъ 19 с. м. у Вѣднѣ. Тѣло покійника привозить до Львова и похоронитъ въ родинномъ гробѣ.

— „Академичне братство“ складае прилюдну подяку: Вп. Ом. Партикому, професорови, за ласкавый даръ 10 зр. на цѣли товариства, и дрови Л. Пентакови, професорови университету, за подаровану книжку до библиотекы товариства „Prawo sprakowe“.

— П. Германъ Лебъ выбѣхавъ сими днями до Вѣднѣ. Впрѣсѣвъ митрополитъ Сильвестеръ разомъ зъ капиталомъ явился у п. Лебля зложити ему благожеланя зъ причины именования его намѣстникомъ Моравы. Впрѣсѣвъ пращали п. Лебля только урядники намѣстничества.

— Складъ фабричною обуви п. Френкля зъ Медлингу отворено наново на приказъ п. Лебля. Корпорация львовскихъ шевцовъ выслала въ той справѣ вчера телеграфичну просьбу до послѣвъ Нѣмчинского и Леваковского. Послы удалися до министерства, де имъ сказано, что справы сеи ще не роздѣляваны въ министерствѣ а чи добре буде она полагоджена, то се залежитъ одъ мотивѣвъ, на основѣ которыхъ замкнувъ магистратъ львовскій сей складъ.

— Депутация жидѣвъ галицкихъ загостила до Вѣднѣ и подѣ проведомъ посла Розенштока ходила до министровъ Гавча и Залеского, высказати свое недовольство зъ деякихъ параграфѣвъ правительств. проекту закона о жидѣвскихъ громадахъ вѣроисповѣданныхъ. И такъ: основною до права wyborczego въ громадѣ вѣроисповѣданой повиненъ бути податокъ правительственный а не податокъ складаний на цѣли кагалныхъ; закладати дома молитвы и скикувати зборы ритуальны не повинны дозволяти выключно зверхность громады вѣроисповѣданой, бо въ нѣй засѣдають часто люди, досыть не религіи; одъ рабѣнѣвъ не можна доматитися загальною образованіемъ, бо такихъ кандидатѣвъ не знайде въ Галичинѣ а треба ихъ спрощувати зъ Нѣмечины.

— Нагорды за поймање Филемона Залеского ще не роздѣлены, хотій вже избѣрота року минуло одъ покѣченя цѣлои справы. Три министерства: справъ внутрѣшнихъ, справедливости и торговль мусѣли спѣльно роздѣлятися въ цѣлой справѣ, чтобы не покривдено або не поминено кого. Вѣднѣ порѣшено дати: Кекили Цвирковѣ, любовницѣ помершого брата Залеского, котра дала Филемону свою книжочку службову и повѣдомила о томъ полицію, 6.000 зр.; Гринцовѣ, что намовила Кикилию повѣдомити полицію, 3.000 зр.; фирерови Лиденфростови и маршалкову полицію новоборской, что узявши Залеского, по 3.000 зр. Роздѣломъ тымъ недоволенъ: Натанзонѣвна, любовницѣ Филемона, бо внесла одклякъ, и мабуть такъ ѣи децо дадутъ, та маршалокъ полиціи новоборской, котрій домагася 11.000 зр. нагорды.

— Мѣсцѣ Марса повстали зъ планетоидѣвъ. Марсъ має два мѣсцѣ, а одкрывъ ихъ одѣтъ Америка-нець въ р. 1877. Чому ихъ такъ позно одкрыто, поясняютъ теперь одѣтъ французскій ученый. Оба тѣ мѣсцѣ не були до недавня мѣсяцами, лишь самостійными планетоидами або астероидами такъ якъ всѣ прочі, въ сферѣ межъ Марсомъ и Юпитеромъ; коли впали въ стрѣлу атракціи Марса то сталися его трабантами. Той ученый утверждаетъ, что и малый астероидъ Етра (Aethra) буде мусѣвъ неавомъ поддатися такому самому призначеню.

— На мѣсце президента суду окружного въ Сучавѣ предложены на перѣмѣ мѣсца, якъ подаетъ „Gaz. pol.“, совѣтникъ червоцекского суду кравого бр. Игн. Шимоневичъ. Деякі сферы заходились, чтобы именовать сов. Корн. Косовича, посла до рады державной або Льва Гюна, прокуратора въ Сучавѣ.

— Самоубійства. Дня 13. п. ст. падолиста мавъ у Вѣднѣ бр. Мунди одчитъ: „О мономаніи самоубійства“. Выказавъ дѣя статистичными данными, что одъ р. 1850 самоубійства множатся въ страшный способъ. Наибѣльшого числа самоубійцѣвъ доставляютъ душевно недужіи и тѣ, котрі одержали нахаль до самоубійства одъ родичѣвъ дорогою физичною спадщины. Одтакъ слѣдуютъ самоубійцѣ, котрі роблятъ се за-дла нужды, по тымъ самоубійцѣвъ зъ роспуки, любви и т. п. Наибѣльше самоубійцѣвъ есть мужичинъ, бо майже три четверти части; въ мѣсяци червни и липня лучаються найчастѣйше самоубійства. Пистолетъ и мотузѣкъ найчастѣйше закончуютъ житіе самоубійцы. Славяне наибѣльше вѣшаются, Французы, Италиѣвъ и Нѣмцѣвъ стрѣляются. Задущуются, убиваютъ себе голодомъ и палатся дуже рѣдко самоубійцѣ, натемильсь досыть часто трутятся. Прѣдѣтели зауважавъ въ своихъ выслѣдахъ, что лише збѣльшенне моральности и зменшенне нужды уменьшитъ число самоубійствъ.

— Дрѣбні вѣсти. Поминальне богослуженне за бл. п. Мих. Качковского одправилось вчера въ волокодѣй церквѣ. — Десятѣесть людей погубило на парохѣдъ англійскѣмъ въ дорожѣ до „Бомбаю. Корабель доставѣлъ у виръ и потонувъ. — Едмундъ Гондиге, французскій писатель драматичный, померъ въ Парижѣ.

НАДОСЛАНЕ.

ДЛЯ ГЛУХИХЪ. — Дуже цѣкаву росправу, обдѣйма ючу 132 стороны, иллюстровану диро глухоту и шумъ въ ухахъ и ихъ лѣченне безъ перешкоды въ занятю пославъ за 10 кр. оплатѣю J. H. N. cholson, Wien IX. Kollingasse 4. 2476 24—52

Вѣсти зъ Авр. Львовском.

На конкурсѣ розписуються: парохія св. ап. Петра и Павла у Львовѣ на передѣмѣстю Лычаковскѣмъ, надана приватного, и душпаствитво при львовскѣмъ головномъ шпитали, надана выдѣлу кравого, зъ речинцемъ до 2 сѣчня 1889 р.

Въ пропозицію на Лукавицю принятъ оо.: Волод. Сельскій зъ Лукавицѣ и Левъ Горалевичъ зъ Петранки.

Завѣдательство Шельпакъ одержавъ о. Сильв. Волковскій.

Сотрудничества одержали оо.: Мих. Тиндюкъ въ Толщѣ, Григ. Купчинскій въ Бережанахъ.

Декретъ увольненя одъ испиту конкурсового одержавъ о. Бородайкевичъ, прих. зъ Станьковецѣ. Митроп. Консистоція вставилася до намѣстничества о. удѣленне титулу стола для п. Іос. Гоцко укрѣпленю богослова.

Намѣстничество годиться на канон. институцію о. Іоана Токаря, пароха Подгайчикъ, на прихѣдъ Вишнѣвичъ.

Увольненъ оо.: Теоф. Щуровскій одъ завѣдательства Струтина, Іос. Краснопера одъ сотрудничества въ Токахъ, Иполитъ Погорейскій одъ сотрудничества въ Збаражѣ, Игн. Юхновичъ одъ завѣдательства Книгиничъ, Ром. Шепаровичъ одъ завѣдательства Стинявы и Мих. Тиндюкъ одъ завѣдательства Вишнева.

Введенъ оо.: Мих. Колесса на пароха до Струтина, Іос. Краснопера на сотрудника до Збаража, Меч. Миговичъ на завѣд. Книгиничъ, Ник. Вѣлечскій на завѣд. Стинявы и Игн. Погорейскій на завѣд. Вишнева.

Посмертій — оновѣстки.

Теофилъ Билинскій, емеритованный секретаръ старосты, померъ дня 5 (17) падолиста въ Добровлянахъ коло Дорогобича въ 68 роцѣ житя по довѣи и тяжкой недужѣ. Бувъ се чоловікъ великихъ честностей и щирый Русинъ, что умѣвъ погидити становиско урядника политичного зъ обовязками доброго горожанина и щирого та ревного руского патриота. Честе его памяти!

Янѣвъ Станиславъ Герушъ, студентъ правъ вѣдѣнского университета, членъ товариства „Січ“, померъ у Вѣднѣ д. 17 п. ст. с. м. Покойникъ, сынъ учителя въ Стрыю, окончивъ минушого року тамошну гимназію. Кѣлька днѣвъ передъ смертю занедаужавъ на шкарлатину а яко однорого охотника одвезено его до гарнизонного шпиталю, де и померъ. Товаришѣ „Січи“ дѣзналися доперва въ день похоронѣи и то случайно про смерть своего товарища, такъ несподѣвано она наступила. Не змогли навѣть оддати ему послѣдней прислуги, что отерла-бы не одну слезу опечаленныхъ родичамъ; нѣкому було закрыти очи козацкй червоною китайкою; далеко одъ родины, въ чужой землі спочило молодече тѣло. Вѣчна ему память!

Конкурсы, именования, перенесения и пр.

— Конкурсы. Краева дирекція скарбу розписуе конкурсъ на посаду геометра евиденційного XI класу ранги для повѣта рогатинского зъ платою 500 зр. рѣчно и на посаду евиденційного елева безъ адъютанта. Поданя треба вносити до трехъ недѣль, числячи одъ 10 падолиста с. р. — Дирекція почтъ и телеграфѣвъ у Львовѣ розписуе конкурсъ на посады: почмайстра при урядѣ почтовѣмъ въ Олешницѣхъ, пов. чешанѣвского; експедіента при урядѣ почтовѣмъ въ Магеровѣ, пов. равского, и експедіента (подчасъ лѣтнои поры одъ 1 червня по конецъ серпня) при урядѣ почтовѣмъ въ Жегестѣхъ, пов. новосандецкого; поданя вносити треба о першій дѣвъ посады до 3, а о послѣднюю до 12 грудня с. р. — Краева дирекція скарбу розписуе конкурсъ на посаду о вѣтника скарбового, евентуально секретаря або надинспектора податкового, або навѣть конценихъ зъ системоизванными поборами сужбовыми. Подаватися можна до чотирохъ недѣль одъ 19 падолиста.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— Для убогихъ учениковъ на руки товариства „Шкѣль на Помѣчъ“ прислали Вп. пп.: О. Дѣйничій зъ Соколѣ 1 зр., о. І. Мудракъ зъ Губичъ 1 зр., о. Козакевичъ зъ Угнова 1 зр., о. Кувеничъ зъ Тульна 4 зр. (на колоніи), проф. политехники п. Медвецкій 1 зр., п. Григ. Врѣцѣна 1 зр., пѣтъ Юлія Врѣцѣнова 1 зр., о. Б. Цюрко зъ Вѣднѣ 120, о. Вл. Микитка зъ збаражнѣхъ въ церквѣ въ Купчинѣхъ 3 зр., о. Боцюрковъ зъ Золотинѣхъ 50 кр., А. Глинскій зъ Рыбна 2 зр., п. Д. Танчукъ зъ Нового Санча 80 кр., о. Малицкій зъ Видинова 50 кр., п. Корн. Чайковский зъ Самбора 1 зр., п. А. Серафимъ зъ Калуща 50 кр., о. П. Богачевскій зъ складки въ Залѣзцѣхъ 1 зр. — Зима надходитъ, протом просимо не забувати о бѣдныхъ дѣточкахъ львовскихъ, которыхъ статистика выказуе надъ 1.000, а зъ того числа ходитъ до школы ледви 500 а прочіи не користають зъ науки за-дла нужды.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 22 падолиста. Цѣсаръ має въ престельной бесѣдѣ згадати такожъ и про кредитъ на цѣли войсковой. — Вчера вечеромъ прѣхавъ тутъ російскій наслѣдникъ престола вел. кн. Николай, которого повитавъ на двѣрци кн. Генрихъ.

Парижъ 22 падолиста. Жиллі выдавъ брошуру, въ котрой выступае остро противъ

декоторыхъ членѣвъ комисіи бюджетовой. Де-котрі зъ напастованыхъ выточили ему про-цесъ.

Римъ 22. падолиста. Палата послѣвъ ухвалила 164 голосами противъ 58 новелю до закона о публичной безпечности.

Петербургъ 22 падолиста. Министромъ комуникацій именованъ на мѣсце Поссіета ген. Павкеръ.

Переписка Редакціи и Администрации.

Всч. К. С. въ Галичинахъ. До кѣнца року ще 2 зр. — Всч. І. А. въ Спировѣ. Заплачено до кѣнца року. — Вп. И. П. въ Зарудю. Вы прислали 1-25 зр. а не написали, на що. — Всч. А. Е. въ Чабарѣхъ. Рахунки згодні; ще 3 зр. — Всч. Н. А. въ Волосатѣхъ. Заплачено до 31. марца 1889. — Всч. В. М. въ Яворѣ. До кѣнца року заплачено. — Вп. В. С. въ Сарасѣ. Заплачено до 31. сѣчня 1889. — Всч. К. С. въ Ямницѣ. 2 зр. дѣстали, ще 2-50 зр.

ПОДЯКА.

Всечестнѣйшому Духовенству всѣхъ трехъ обрядѣвъ, всѣмъ П. Т. прѣятелямъ, знакомымъ и крѣвнымъ, котрі оддали послѣдню прислугу бл. п. о. Антону Левандовскому, а намъ дали доказъ прѣхильности и спѣвучія въ такъ тяжкомъ горю, наибѣльше же Впр. о. Шимоневичѣ, крилошаниновъ за се, что заходясь въ часѣ недуги, а по смерти коло цѣлого похорону, складаемо найсердечнѣйшу подяку „Спаси-Богъ“!

Анна Левандовска мати, Иванъ Левандовскій, братъ.

ПОДЯКА.

Неумолима судьба забрала намъ нашего найдорожшого батька, котрый упокоился по довѣи а тяжкой недужѣ въ Добровлянахъ дня 5 (17 л.) падолиста с. р. Въ нашѣмъ тяжкомъ горю, неутолѣмомъ жалю, подали намъ сердечну потѣху и бѣдѣ Впр. о. деканъ Иванъ Грабовенскій, парохъ добровлянскій, зъ Вѣл. своей женою, котрі безинтересовно занялися цѣлыми похоронѣмъ и причинились до звеличеня того сумного обряду. За ту велику прислугу складаемо имъ щиро-руске спаси-Богъ! Не менше складаемо щиро-сердечну подяку Всеч. оо.: Ворковскому зъ Грушевой, Погорейскому зъ Вацевичъ, Малиркевичѣмъ зъ Дорожова и Гошовскому зъ Родева, котрі не зважаючи на непрігодну пору и непогоду поспѣшили охотно оддати нашему покійникови послѣдну прислугу.

Добровляны 9 (21) падолиста 1888. Семенъ, Методій, Анна Билинскій, Ольга зъ Билинскихъ Охничъ, Марія зъ Билинскихъ Лисецка, дѣти; Емилій Билинскій и Сильвестеръ Охничъ, зятѣ.

Надѣслане.

Антика РУКЕРА у Львовѣ поручае 2460 233—?

Зѣльсе Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 25 кр. На провинцію зъ опакowaniem 30 кр.

Фабрика знарядѣвъ рѣльничихъ и гисерны

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгѣй поручае свои вы-2839 роботы по найдешевшихъ цѣнахъ. 165—?

Д-ръ всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Иванъ Куровецъ

одбувши практику лѣкарску въ клиникахъ вѣдѣнскихъ, осѣвъ въ Калущинѣ.

Понеже Всечестне Духовенство наше дѣе звичайно передъ Роздѣвными Святими до переплету Благословіи и иншій церковной книги, то подписанный осмѣляе звернути ласкаву увагу Всечестного Духовенства на свои уже 26-й роцѣ истинные Переплетниче Завѣдѣнне, котре Благословіи и всяки иншій церковной книги, якъ перше, такъ и теперь до переплету прѣймае и таковы кѣ новому удоволеню интересованыхъ и за дуже мѣрній цѣны выконуе Благословіи переплетаются въ розноцѣвну шкуру, акаситъ або бляху. Окута и иншій одѣбы на тѣ книги даються, на зжандѣе интересованыхъ, або новы, або одновляються и доповняються стары. До каждого Благословія додаються розноцѣвны ленты зъ золотыми фрѣзками, крѣпкій шабатуры або скринки на опакowanie и т. п. Кромѣ книгъ церковныхъ, прѣймаються до переплету всѣ иншій книги, текы на адресы и дилѣомы, такожъ книги для дѣловедства церковного, громадского, школьного и всякого иншого. Есть на складѣ „Книги Тверезости“ по 2 зр. 50 кр. до 8 зр. а, в., также „Поминки усопшихъ“ по такой-же цѣнѣ и на конѣнь „Молитвенникъ“ одъ Высокопреосвященного митрополита одобрѣн, въ розныхъ переплеткахъ: одъ найскромнѣйшихъ до найкраснѣйшихъ — дѣла дамъ. Замовленя выконуються послѣ возможности одворотною почтою.

Зъ поважаньемъ Михайло Снозарскій, у Львовѣ, въ домѣ Ставропигійского Института.

Прехорошою кавы

Цейлонской Нр. 0 просто зъ жерела

надѣйшовъ новый транспортъ

— 1 кл. на 2 зр. 20 кр. —

котру зъ приємностю можемо поручити нашимъ П. Т. Гостямъ.

Крѣмъ сеи суть на складѣ иншій роды доброй кавы: 1 кл. на 2 зр. 10 кр., 2 зр. 1 зр. 92 кр. и низше.

Въ 5 кильовыхъ мѣсточкахъ Нр. 0 11-20 зр., Нр. I. 10 зр. 70 кр., Нр. II. 10 зр. 20 кр., Нр. III. 9 зр. 80 кр. Ріо зелена 9 зр. 20 кр.

2839 9—? Зарядъ Народной Торговлѣ.

ПОРУЧЕНА БИРЖЕВІ

на Відень Берлінг, Париж и Лондонъ за-
лагоджує совѣстно и старанно,

Цѣннй паперы, лѣсоы и монеты

продает и купует точно по дѣлю дневныхъ
курсовъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ И БИРЖЕВА

ГУСТАВЪ МАКСЪ

Львѣвъ, Пляцъ Маріацкій ч. 8.
Г. поверст. 2653 9-2

Валентинъ Бавровицъ

у Львѣвъ, улица Коперника ч. 4.
поручаетъ свой

СКЛАДЪ и РОБОТНОЮ ОБУВИ
дамскою, мужескою и для дѣтей

знавний одъ 30 лѣтъ зъ ретельнои працѣ и не надто высокиихъ цѣнъ.
Можна достати готове або замовити.

Всякій замовлені якъ мѣсяцевъ такъ и на провинцію залагоджують-
ся въ найкоротѣйшій часъ.
Дякуючи П. Т. Публицъ за дотепершній ласкавій взгляды маю
честь поручитися и на дальше бы ласкавой памяти. Зъ поважаньемъ:
2615 5-8 **В. БАВРОВИЦЪ**

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львѣвъ при ул. Ягайлоньскоій ч. 3.

Почавши одъ дня 7 падолиста 1885

2218 38-0

ВЫДАЕ

АСИГНАТЫ КАСОВІ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченъ.

Дирекція.

ЛЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШІ, почта и станція желѣзницѣ тамже.

Получивши на власнѣсть по старѣй фирмѣ "Ивана и сына
Серафима" "Лярни дзвонѣвъ" въ Калуші, одзначену орѣвнымъ
медалемъ за службу, лхстомъ похвалнымъ и признаньемъ на
выставѣ тов. им. Качковского въ Коломиі (якъ о томъ своего
часу газеты доносили) — маю и теперъ на складѣ готовъ
дзвонъ, выконую скоро замовленія и приймаю старъ або ушко-
дженъ дзвонъ до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Ви. праходникамъ и фундаторамъ за
воѣ дотепершній замовленія въ давнѣйшій спѣлнѣй зъ теперъ
моѣй власной лярни дзвонѣвъ прошу о ласкавій замовленія такъ
на поодинокій нові дзвонъ якъ и на цѣлй группы. За трева-
лобѣ матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу
и для того осмѣлюся припоручати ихъ Ви. П. Т. публицъ
2327 21-24 Зъ глубокимъ поважаньемъ

Антоній Серафинъ.

Найдешевше жерело закупна на зимовый сезонъ и Рождество!

I. & C. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНѢ (BRÜNN)

улиця Фердинанда ч. 7/d

высылають за послѣднатою:

10 м. зимовой гунт на жѣночій сукнѣ, подвойно широкій	ар. 5.50
10 м. фланель-Валеріи на жѣночій сукнѣ, найповѣйшій взорѣ	ар. 4.—
10 м. калмуку, тяжка ябѣсть, найповѣйшій взорѣ	ар. 2.70
10 м. бархату на сукнѣ, тяжка ябѣсть, найповѣйшій взорѣ	ар. 3.—
10 м. матеріи на шляфрокѣ, въ кратки, найповѣйшій взорѣ	ар. 2.50
29 докт. бархату просницкого, голуб. и бур. ар. 5.—, бѣл. и черв. ар. 6.—	
3.10 м. матеріи на мужескій убраня на зиму Іа ар. 5.50, Іа ар. 3.75	
2.10 м. матеріи на зимовій пляцѣ, новѣтна, Іа ар. 10.—, Іа ар. 6.—	
2.10 м. матеріи на перцигеры, новѣтна, ар. 6.—	
6 штукъ шапокъ плюшевыхъ, для мужинъ и хлопцѣвъ	ар. 1.50
1 штука зимовой кофты зъ руку, комплетна	ар. 3.—
1 штука покрывала на конѣ, 190 см. довга, 130 см. шир. Іа ар. 2.50, Іа ар. 1.50	
1 штука хустки-Ангора, на зиму 10/4, Іа ар. 6.—, Іа ар. 2.80	
1 штука новьяного жакету для женинъ (Jersey) Іа ар. 3.—, Іа ар. 1.50	
3 штукъ бурки, обильно тамбурованъ, червона, сѣра, буря	ар. 3.—
6 паръ пантѣлохъ зимовыхъ, роблені, въ краскѣ, сорокати	ар. 1.50
1 штука простирала довгого 2 метры, безъ шву	ар. 1.50
10 м. килимка до ходу, тяжка ябѣсть	ар. 3.50
1 штука сорочки мужескою, бѣла и въ краскахъ Іа ар. 1.80, Іа ар. 1.20	
3 штукъ сорочокъ робѣтничихъ, зъ тяжкого оксфорду	ар. 2.—
3 пары ногавицъ зъ бархату, полотна Іа ар. 2.50, Іа ар. 1.80	
6 паръ зимовыхъ шарикотѣтокъ, робленыхъ, у всѣхъ краскахъ ар. 1.10	
6 штукъ сорочокъ жѣночыхъ зъ полотна и шифону Іа ар. 5.—, Іа ар. 3.25	
3 штукъ горестѣвъ пѣчныхъ, зъ шифону, вышнванъ Іа ар. 4.—, Іа ар. 1.80	
1 штука опоны зъ жути, турецкй взорѣ, Іа ар. 3.50, Іа ар. 1.80	
1 гарнитуръ покрываль, 1 на стѣлѣ и 2 на дождю, зъ рисунъ 4.50, жут. ар. 3.50	
29 доктѣвъ домового полотна, мѣдиной ябѣсти, 1/4 ар. 5.50, 1/4 ар. 4.20	
29 доктѣвъ оксфорду найповѣйшій взорѣ	ар. 6.—
29 доктѣвъ канфаку, найповѣйшій взорѣ, найлѣпша ябѣсть	ар. 6.—
3 штукъ скатертей, у всѣхъ краскахъ 1/4 ар. 2.—, 1/4 ар. 1.—	

2575 11-12 Взорѣ даромъ и оплатно.

ИВАНЪ ДЛУГОШЪ

Вырѣбъ полотна

въ Норчинѣ коло Коросна

поручаетъ Впозажанымъ Гостямъ
полотна зъ правдивои лыанои
пражѣ, ручнй вырѣбы, якъ обру-
сы, серветы, ручники и хусточ-
ки по дуже доступныхъ цѣнахъ.

Прѣбки высылае оплатно.
2644 3-8

Фортепьяны и панине

зъ перворядныхъ реномованныхъ фабрикъ

найтание

зъ складѣ фортепьяновъ

Кароля Марецкого

Пляцъ Маріацкій ч. 5.

2633 (Готель французскій) 16-20

ВАН-

дажѣ руптурові, еуспензоріи

также

французскй спеціальности

въ добромъ родѣ.

въ магазинѣ товаровъ модныхъ, бѣлѣ му-
жеского, товаровъ галлетерійныхъ, алро-
бѣе рукописныхъ, парфумеріи и т. п.

поручаетъ найдешевше

МАГАЗИНЪ

БРАТѢВЪ ЛЯНГЕРѢВЪ

у Львѣвъ ул. Галицна ч. 16.

2537 Цѣнники на жадаье даромъ.

найтѣйшій

Берненьскій сукна

доставляе по фабричныхъ цѣнахъ

Tuchfabriks-Niederlage

Siegel-Imhof

Brünn (Moravia).

На поряде осыне або зимове

МУЖЕСКЕ УБРАНЬЕ

выставе одѣтъ купонъ въ довготѣ
3.10 метра, то естъ 4 вѣдѣнскихъ
дѣлѣтъ. Одѣтъ купонъ коштуе

ар. 4.80 зъ звычайной

" 7.75 зъ доброй

" 10.50 зъ лѣпшой

" 12.40 зъ найлѣпшой

правдивои овечои новини

Одѣтъ можна достати въ найбѣль-
шій выборъ: шовкомъ тканй кам-
гарин, матеріи на перцигеры, паль-
мертоны и бои на пляцѣ, гунт для
сѣрѣльцѣвъ и економѣвъ, Reçuivienne
и Tosking на убраня салоновъ, ма-
теріи на женскій убраня и т. д.

За обѣрѣ товаровъ и точне

доставленіе ручиься.

2586 Взорѣ даромъ и оплатно. 19-30

Незмышльне средство

на выгубленіе нагнѣтѣвъ, боро-
давокъ и иншихъ подобныхъ на-
ростѣй шкѣрныхъ, безъ болю и
безъ жадной небезпечности.

Цѣна флакону 50 кр.

Встрикненъе и капсулки

зъ ростины "МАТИСО"

въ педугахъ мужескихъ неопѣ-
нене средство

поручаетъ Аптека

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВѢВЪ.

Цѣна флашки встрикненъе 40 кр.

2274 Капсулокъ 80 кр. 74-?

І. ВАЙЛЯ
фабрика покровѣвъ
Pretau, Mähren

САНКИ

Цѣнники на жадаье даромъ и оплатно.

Найдущій санки до 1/2 до верхомъ ар 32

На дняхъ замовивъ я въ ро-
бѣтнй краевцѣй п. Антона Шерби
у Львѣвъ, ул. Сикетуска, комплетне
галлове убранье свѣщеніе, а що та
солідна и загально знана робѣтня
вывизалася зъ замовленои робѣты
пѣдъ взглядомъ вкусу, точности со-
вѣтного выконанія и приступнои
цѣны знаменито, прѣте уважаю себе
обовязанымъ робѣтню п. Антона
Шерби вѣзати къ каждому, а особено
Віпр. Духовенству поручити.
Миханъ Цегельскій,
парохъ въ Камѣнцѣ струмилловѣй.
2684 1-5

ПРАКТИЧНІЙ а ДЕШЕВІЙ ПОДАРУНОКЪ

на свѣта и именины

Годѣ часть тратити!

НАЙСВѢЖША НОВОСТЬ!

Лише 5 зр. 25 кр.

коштуе найновѣйшій

ВАШИНГТОНСКІЙ РЕМОУНТАРЪ

до накручуваня безъ

ключика при умѣ, зъ

5-лѣтнюю гарантією за

доброй хѣдъ. Только

сей годинникъ може за-

ступити золотой годин-

никъ а то по перше

черезъ добре урегъ

лованье, по друге че-

резъ правдою роско-

шну куверту и дантого можна его ко-

ждому якъ наилучше поручити.

Лише 120 зр. коштуе красеный по-

ковѣвый стѣнный годинникъ зъ добрымъ

регулованымъ веркомъ, зъ ланцускомъ

и тигарками, зъ вышуклыми бронзовыми

прикрасами.

Лише 250 зр. коштуе пышный пре-

красеный стѣнный годинникъ зъ дави-

ковымъ будильникомъ, въ рамкѣхъ го-

рихонныхъ, зъ неказучимъ, самосѣти-

чимъ цитомъ, иде и будити пунктуально.

Лише 390 зр. коштуе французскій

золото-бронзованный будильникъ годин-

никовый зъ голосно-бюиымъ приладомъ

будильнымъ. Окраса для кождого чи то

въ хатѣ, чи въ подорожѣ, зъ веркомъ

трѣвальнымъ, неспичимымъ и пунктуально

идущимъ.

Лише 450 зр. коштуе сѣбно-никель-

овый годинникъ, кишневый цинкандеръ

зъ досконалымъ регулованымъ веркомъ

и цинно окрашеною оправою, зъ крист-

левымъ плавскимъ стекломъ, незвычайно

гарний.

Лише 30 кр. гарний, позолочуваный

ланцускомъ зъ гачикомъ до годинника.

Лише 120 кр. гарний ланцускомъ до

годинника, въ золотѣхъ фасонѣхъ зъ бри-

льокомъ печатковымъ, робѣтнй артистичнй

Лише 375 зр. патентованный годин-

никъ зъ маятникомъ, зъ приладомъ бю-

ичимъ годинъ и повгодинъ, оправленый

въ найдекативнѣе политурованый рамѣ,

якъ наилучше наслѣдуючій горѣхове де-

рево, зъ вагономъ и бронзовыми вагамъ.

Кромѣ тѣхъ приметей має сей годин-

никъ и тую неопѣнену вѣстивѣсть, що

въ пош патентованый шитъ его свѣтитъ

чуднымъ флюетовымъ, чаруючо гарнымъ

свѣтломъ, за силу которою гарантуеся

черезъ 10 лѣтъ.

Несомнѣнна скѣлѣсть одобрѣтелѣвъ,

котра сей годинникъ бачила и купила,

була немѣю очарована сею небувалою

и неимѣвною дешевостою.

Выключено только набути его можна

за попереднюю выслакою грошей або

послѣднатою. 2680 (2-24)

Wiener Uhren-Depot und Versandt

BALSAM, Wien

II. Schiffamtsgasse 14. T.

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКѢВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатѣвъ

кавы и Кавы Фигови

въ Раковицѣхъ

пѣдъ Краковомъ.

Вырѣбляетъ зъ сырого продук-

ту власной плянтациі всякій

родъ цикоріи и штучной кавы,

котры одзначаются бо-

гатствомъ частой позывныхъ

а также знаменитымъ сма-

2286 комъ и запахомъ. 46-0

Фабрика поручаетъ передѣлѣтъ:

Сурогатъ кавы въ корѣхъ

(шугладкахъ).

Сурогатъ кавы въ склянкахъ.

Шротову каву французску

Розманитѣ.

Цикорію краковску горку.

Каву фигову.

Цикорію каву перлову.

(Новѣсть!!)

Каву краковску добру въ

склянокахъ.

25 Купити можна въ На-

родныхъ Торговляхъ и у всѣхъ

иншихъ торговляхъ. 25

"СЛАВІЯ"

банкъ взаимныхъ убезпеченъ въ Празѣ.

Забезпечу, яку подае асекурація на житѣ кождому якъ бѣдному
такъ богатому, не можна ошадностю лшного рода узакати, або не
можна заперечити правдѣ, що найскорше той ошаджае, хто зааскуруеся
на житѣ.

На примѣръ: Урядникъ, учитель, свѣщенникъ и т. д. забезпечитъ
въ своемъ вѣдѣ 30 лѣтъ для родинъ на случай своей смерти 1.000 зр.
а. в. за що платити квартално только

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток "Бібліотека найкращих повістей" виходить ввечері, і ввечері ж п'ятницю на переміну разом з "Ділом".

Предплата на міксерати приймають: У Львові Адміністрація "Діла" ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника 11, і Бюро газет ул. Кар. Людвіка 9, У Відні Хаасенштейн & Vogler, Wallfischgasse, 0; M. Duker, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelik I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8, В Франкфурті M. Haasenstein & Vogler, G. L. Dautz & Co. Предплата на "Діло" і наложити за міксерати платити у Львові.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Комісія військова ухвалила цілий законъ військовий безъ зміни і дві резолюції, зъ котрихъ перша вимагає правительству, щобъ предложило проектъ до закона, на підставі якого покликані до війська не могли мати правного заступника, були-би на частъ покликання підъ опікою права в дусі §. 21. закона цивільного — і другу, котра жадає, щобъ законъ о заохоту війська обов'язувавъ вже від 1888 р. Приняті такожъ резолюцію Пфайфера і бар. Штернбаха о уведенню бди оплати стемальнихъ і належностей при уведенню військовихъ призводень на супружество і о уведенняхъ для резервистівъ і воєнківъ зъ кравової оборони при покликуванню до виправъ військовихъ.

Намістникъ Морави, Германъ Лебле, має об'явити своє становище зъ концемъ сего тижня.

Нині має бути підписана угода торговельна зъ Швейцарією, важна ажъ до 1892 р. Беть то угода часто компромісова, бо обидві сторони поробили собі значні уступки.

Архив. Фердинандъ виїхавъ оногодні до Берліна, запрошений цесаремъ Вільгельмомъ на дови.

Министръ війни ген. Ванновскій заявивъ на приказъ царя 60 болгарскимъ офіцерамъ, що они від 1 січня 1889 р. не будуть вже могли служити в російській армії, якъ князівсько-болгарскі офіцери, а ті зъ нихъ, що схотять і далі служити на своїмъ дотепершньому становищі, будуть мусіти вступити до служби російської. В сьмъ случаю будуть они вписані в листу якъ офіцери царсько-російської армії.

Недавно тому принесла "Times" вість, що міжъ Росією і Кореєю станула угода, підлягаюча Корея приймає російскій протекторатъ. Згадана газета нагадує недавню оповіщення Деннея, дорадника корейського короля в справахъ заграничнихъ, котрі виглядає якъ коли-бъ який маневръ короля а в котрімъ виступавъ дуже остро противъ Хіян, чого корейське правительство певно не робило-бъ, наколи-бъ не мало свого опору в Росії. Хіян зновъ мають повну претенсію до верховної влади надъ Кореєю і вже неразъ старалися доказати ту свою владу силою. Хіян не схотять певно допустити до того, щобъ Росія порушала їхъ правъ в Корею такъ само, якъ не допустити того свого часу в Кашгаръ. Тамъ вправді Росія уступила, але чи она схоче і тутъ уступити, то велике питання. Може отже дуже легко статися, що міжъ Росією і Хіанами прийде зновъ і то до досить значного конфлікту, позаякъ Хіян стоять в тіснійшій звязі зъ Кореєю якъ н. пр. Афганстанъ зъ Англією. При тьмъ виступає і то мати на оці, що в цілій сьмъ справі длає безперечно такожъ і рука Джонъ Буля, бо Англія дуже нерадо дивиться на величезний успіхъ Росії в Азії.

Археологічна вистава Інститута Стравопігійського.

VI.

Иконы церковны.

Они уміщені в залахъ V—VII. Колекція дуже численна. Іконъ сихъ доставили церкви рускї в Галичині, іменню: церковь на Вовчій (Вильчій) підъ Перемислемъ, рогагинська, в Повергові (дек. горожанського) болохвська, в Береску (дек. балиторського), белеса, комаринська, верхратська, в Перегримці (в Сандецькій), мацшинська, потлинка в (Равчині), ваявська (підъ Перемислемъ), сокальська, войницька, в Довгій (дек. калузького), в Чехаві і Цьшаві (дек. олеского), угорська, старо-мартинська, монастир словенскій, церковь в Колодрубахъ, Товщеві і Голоску, монастир в Подгорцяхъ, церковь в Устю (підъ Николаєвомъ), в Демяніві, Скнилові, Залукві (підъ Галиччю), святогеоргієвська (у Львові), в Пяткові (дек. бирчанського), парохъ в Кобакахъ, бідакъ капитули перемисля і львівська, митрополія львівська і Інститутъ Стравопігійскій. Всіхъ іконъ буде до 200, вською величини, по-найбільше останки старихъ іконостасей, всь безъ винятку мальовані на дереві, на золоті або срібнімъ даф, гладкімъ або рьзбленімъ; деякі о даф мальованімъ, виведені або краскою водою або олійною, в рамахъ або безъ рамъ, в обідкахъ або безъ обідківъ, багаті і бідніші.

Що-жъ сказати намъ о тій цінній колекції? Описувати кождо ікону подрбно, сьрчь не тільки неможливо але і безцесно, бо словами трудно віддати то, що призначене для ока. На деякихъ іконахъ підміслю до околоматого лиця кльба або і кльбачі дрібнихъ ілюстрацій зъ життя святого. Деякі мають вартість артистичну, другі бд-

Престольна бесіда, котрою цесаръ Вільгельмъ відкривъ вчора парламентъ німечій, єсть зовсімъ спокійна і холодна. О заграничній політиці відозвався цесаръ такъ: "Односина Німеччини до всьхъ державъ сьмъ добрі і мирні. Наші амаганя мають лишъ одно на цілі, а то єсть удержанье мира. Нашъ союзъ зъ Австрією і Італією має лишъ ту одну цілі, а нїяку иншу. Не годилося-бъ то зъ мою вїрною християнською, не відповідало-бъ то обов'язкамъ монарха супротивъ свого народу, наколи-бъ я хотівъ довести Німеччину до війни, хоч-бъ і побідоносно. Переконаний, що мою задачею єсть удержанье мира, вибрався я вь дорогу до найближшихъ монархівъ, щобъ порозумітися зъ ними що-до сповнення вськихъ задачъ повнренихъ намъ Богомъ і щобъ після можливости забезпечити народамъ благодать мира. Довіріє, зъ якимъ однесися до моєї політики всь двори, дає мені надію, що спільнимъ нашимъ амаганямъ удасться охоронити Європу відъ заколоту війни."

Що-до внутрішніхъ справъ Німеччини, то констатує цесаръ вь престольній бесіді, що подорожъ его вь різні сторони краю переконала его, що якъ удільний князь такъ і всь народъ німечій стоять вїрно при цесарстві і вь сподуванню видати поруку мира. Парламентові буде предложені безпородочно до ухвали бюджетъ, котрий представляє вдоволюючий станъ фінансовий. Доходи зъ мита і податку консумційного збільшилися значно і будуть ужиті не лишъ на конечні потреби держави, але зъ нихъ скористають такожъ удільні князівства, котрихъ збільшені потреби будуть по часті покриватися тьмъ доходами. Даліше констатує цесаръ поступу економичний вь кождімъ напрямі і обіцяє даліше реформи соціальні і каже, що буде старатися головню о забезпеченне робітниківъ. Напоелідокъ згадує вь бесіді ще о політиці колоніальній. Вь справі сьмъ буде предложені парламентові проектъ о поступованню Німеччини противъ торговлї невольниками. Бесіда ся зробила вь цілій Европі добре враженнь.

За кілька днівъ буде вь Італії оголошений законъ, котрий постановляє, що вь цілій Італії буде заведений новий законъ карний, а всь дотепершній законъ карний будуть тьмъ саміть знесені. Досі були вь Італії три закони карні: старий сардинскій законъ вь північній Італії, Пармї, Модені, державі церковній і на островахъ Сардинії і Корсиці, зміненій неаполітскій законъ зъ 1861 р. для Неаполя і тосканскій законъ зъ 1853 р. для Тоскани. Оголошення нового закона карного наступить доверша дня 30 червня 1889 р., а законъ стане вже обов'язувати від 1 вересня 1889.

Зъ Бєлграді доносять, що тьснійшій комитетъ для зміни конституції радивъ дня 20 с. м. підъ проводомъ короля надъ правомъ загального голосування і надъ скрутністю листівъ і прийнявъ оба дотичні внесення. Зъ округівъ, де радикали або либерали мають перевагу, надходять заєдно жалоби на впливъ

властей на виборъ правоборцівъ. О скільки досі можна констатувати, єсть більша частъ правоборцівъ прихильна правительству; сьмъ то по найбільшій часті властитель більшихъ посльностей, котрі не брали досі нїякої участі вь життю політичній. Вь Шабаці і Лєсковаці мало при правоборахъ прийти навіть до кровавої бійки і жандармерія мусіла робити порядокъ. Сьмъ то округи, де радикали мають велику силу. Зъ Драгачевача доносять, що радикали тероризують тамъ виборцівъ вь той спосібъ, що грозять їмъ убійствами і підпаленнямъ.

Розбійшла була поголовка, що міністеръ війни, Противъ, покликавъ всьхъ резервистівъ постійнихъ кадръ армії. Поголовка та єсть однакжъ — якъ довідуюсь "Pol. Corr." — зовсімъ безпідставна.

Вь румунськомъ кабінеті сталася криза нехвальною, позаякъ тепершнє правительство дбало два тяжкі удари: одинъ вь сенатъ а другий вь палатъ посльствъ. Вь сенаті вибрано іменню президентомъ замість кандидата правительства Кречулеска, староконсерватиста і руссофила ген. Флореска. Вже сей фактъ бувъ для правительства дуже неприємно несподіванкою, але оно чекало ще, якъ поступать палаті посльствъ і чи она такожъ схоче пойти за приміромъ сенату. Все вказувало на то, що палата посльствъ хоче вибрати своїмъ президентомъ староконсерватиста і такожъ прихильника Росії Ласкара Катарджія. Правительство робило, що могло; грозило уступленньмъ і розв'язанньмъ палати, проволікало виборъ, але все то не помогло і остаточно вибрано Катарджія. Кабінетъ Карпъ-Розетті буде отже мусівъ або уступити або взятися до крайнього средства і розв'язати палату. Що наступить, годі поки-що сказати. Король приїхавъ зъ Синаї до Букарешту і буде мабуть самъ старатися залагодити якось сю справу. Кажуть вже, що цілий кабінетъ не уступить а настане лишъ часткова криза, по котрій утвориться новий кабінетъ Розеттіого.

Вь справі кредитового Товариства м'єского.

Для охорони членівъ упавшого Товариства кредитового м'єского зв'язався у Львові комитетъ обывательскій, вбзваний до того поважнимъ числомъ членівъ зібранихъ на термінъ ликвидацийнй днѣ 8 падолиста с. р. Цілею комитету єсть енергично боронити членівъ противъ наслідківъ чи то розписаної уже, чи вь будучности маючої розписатися репартиції вь титулу неможливої поруки, а евентуально довести до користної угоди зъ тьмъ вїртелями, котрі мають справедливий претенсії. Нині єсть загрозованихъ 6535 родичівъ, а на будуче може грозити небезпечність навіть 15.992 родичамъ вь краю. Репартиція зъ 12 цвітня с. р. (ч. 15.438) предложена на судові, котра на 6535 головъ розкладає дефіцитъ вь квоті 283.917 зр. зъ 6% відсотками, єсть лишъ початкомъ репартиційної

Предплата на "Діло" зъ литер. додаткомъ вь Австрії: за Заграниччю: на цілий рікъ . . . 18 зр. на цілий рікъ . . . 24 зр. на півъ року . . . 9 зр. на півъ року . . . 12 зр. на чверть року . . . 450 зр. на чверть року . . . 6 зр. на місяць . . . 150 зр.

У Львові: на цілий рікъ . . . 16 зр. на півъ року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 135 зр. Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. зр ул. Баторія. — Рукописи вєртаються лише на попереднє застереженнь. — Рекламациі неопечатані відійдуть пошта. — Неоднакжъ членъ коштує 8 зр. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 зр. бдъ одного стрічки печаткомъ, вь рубр. "Надбавка" по 20 зр. а. в. Подяки числяться по 10 зр. бдъ отішка.

процедури, котра легко може той нинішній дефіцитъ довести до мільона зр. і вище. Комитетъ хоче ділати противъ того нещастя. Обов'язки жъ свої буде сповняти безплатно а о вїдно ажъ до конця справи. Крімъ власнихъ коштівъ на друку, стемаль і писання — иншихъ коштівъ комитетъ не буде побирати, а свою працю подає даромъ. Чимъ більше членівъ поручить свої справи обывательському комитетові, тьмъ менші будуть видатки. Кождий членъ, що хотівъ-бъ користати зъ опіки комитету, має прислати комитетові звичайне (печатане) повномочіє підписане при двохъ свідкахъ (стемпель 50 зр.). На однімъ такъ стемпелєванімъ повномочію може підписатися клькохъ або і клькадесятъ осібъ. Комитетъ буде складати вь часописяхъ справу зъ своїхъ чинностей і зъ ужитя надбавленихъ грошей, а кождому інтересованому вільно буде впливати вь рахунки. Лишъ якъ-бъ була конечна потреба комитетъ застерігає собі право жадати дальшої доплати за кошти адміністрації, котрі однакжъ будуть обмежені до найконечнішихъ потребъ.

Комитетъ той зв'язавъ пп. Кароль Видманъ (предсідатель), Ник. Карчевскій, д-ръ Каз. Остапешевскій, Генрикъ Реваковичъ, Генр. Спальке, Мих. Спужарскій і Мих. Валихевичъ. На остатнімъ своїмъ засіданню комитетъ рїшивъ скріпитися покликанньмъ до свого складу ще пп. Ів. Бєлая, редактора "Діла" (на заступника предсідателя) і Мечисл. Шмита, співредактора "Dziennik-a Pol.". Одъ того часу засіданья ще не було.

Але вже вь мысль ухвалю на попередніхъ засіданняхъ комитетъ вїдвѣ до суду кравого дальшій замїтї противъ репартиції зъ днѣ 12 цвітня с. р. вь напрямкахъ: а) що репартука дирекція не виказала подрбно титулівъ правнихъ властительствъ і висоты капіталу та відсотківъ несплаченихъ досі вїртельностей, а такожъ що розкожила репартицію і для такихъ вїртельностей, котрі того не домагаються; б) що помішала справу сплати удїлівъ зъ обов'язкомъ наділати зъ титулу неможливої поруки і вже сягнула за тую субсидіарну доплату неправно, бо субсидіарної доплати несплачені удїли членівъ вносивъ 286.000 зр., отже більше, анжъ репартований дефіцитъ (283.917 зр.); в) що розписано репартицію такожъ на сплату листівъ довжнихъ вь кашіталахъ і купонахъ досі до заплати ще не припавшихъ; г) даліше комитетъ вїдвѣ замїтї противъ розписаної на днѣ 13 грудня с. р. дальшого терміну репартиційного, бо се противиться постановамъ §. 63. закона зъ 9. цвітня 1873; комитетъ домагається, щобъ будучий термінъ визначено ажъ по 6 місяцяхъ і щобъ на одинъ днѣ взывано до суду найбільше 50 членівъ. Комитетъ остерігає членівъ, щобъ т. зв. спорівъ опозиційнихъ зъ §. 66. закона зъ 9. цвітня 1873 р. противъ репартиції зъ 12. цвітня 1888 р. нині не вичували і не давалися звести, бо тьмъ самі давали-бъ доказъ, що дійсно сьмъ членами товариства. Ухваленє репартиції єсть нині для комитету першою, найважнішою рвчею.

іконъ пам'ятникомъ руского млярства і рускон композицій живописно, оертон вправді на византійськихъ взорахъ, але перетвореної вь оригинальну руску иконографію підъ впливомъ духа і понятя руского, культури своєї і тої, що вь XVII. вїдѣ вже ширшою струєю плыла до насъ зъ Заходу європейського. Зрїтель вистави тьмъ радше буде оглядати зібрані ікони, бо може бути певний, що се сьмъ плоди духа млярствъ рускихъ, що вичувалися вь акастихъ, вь кондахъ, вь мисахъ, і всь величання святыхъ зображали наглядно вь своїй композиції.

Цїкава при тьмъ рвчѣ, що деякі церкви якъ потягали вь Равчині, перемисля на Вовчій, переїмцеца вь Сандецькій, войницька і кльба другихъ доставили на виставу найбільше оригинальнихъ іконъ. Деякі зъ нихъ носять на собі навіть ті признаки, якими одначають ся мальовила каплиці Ігнійської на краківськѣмъ Вавелі, а зъ котрихъ кльки були уміщені на виставі археологічній у Львові 1885 р. Святі матіє видѣ аскетівъ зъ довгими, мов-бъ плетеними бородами; Богородиця (вь сцені Рождества Христового) спочиває на тамаку; Іванъ Хреститель (зъ церкви у Війнилові) держачий главу свою на блюді, представлений якъ истинй пустинникъ та до того ще крилатий; деякі а-постолы фізіономіями своїми нагадують всьтихъ козаківъ; "Разнята Христові" відходять далеко відъ сучаснихъ композицій; Борсь і Глїбъ мальовані вь оригинальнихъ шапкахъ князяхъ. Взагалі, кождий образъ достойний того, щобъ єму докладно приглянутися і не поманути вь одною подробицѣ.

Н. Василюк.

Поправка похибки друкарської зъ ч. 250. Вь стовп 4-тій вь стіж 22-тій зъ горі замѣсть "Възв VII." має бути "Възв XVII".

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і релігійних свят) з 5-го години по полудні. Літературний додаток „Библиотека пайнам почитателей“ виходить вівторком, в півторок і п'ятницю на першій разі з Ділом.

Предплату внаслідок приймають: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро опогонення, ул. Коперника 11. В Бюро газети ул. Кар. Людвига 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 0; M. Duke, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті M. Tambschall M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Co.

Предплата на „Діло“ з наданістю за інсертати плати у Львові.

Бесіда пос. Вас. Ковальського

виголошена на 263 засіданні ради державної, дня 19 листопада 1888 р., при дебатові над законом о неподільності господарства селянських.

Высока палата! Хоч може за півно ринилося выс. правительством, глянути в очі нужди стану селянського, тую нужду розсвідити в селянській прийдіть в поміч; хоч, вносячи проєкт сей до закона, правительство мало найблагородящий наміреня, то мимо всего я сумніваюся, чи оно достатне наміреня ціль предложеним законом.

В §. 1. закона означили мы: що має уважатися господарством (Hof) селянським середній величини — а разар §. 3. може зруйнувати все те, що ухвалено в §. 1-шом. В §. 3. з двом уступами негативними, чиято: „Властитель право сим законом означеного господарства не обмежується законом, розпоряджати по своїй волі цільм господарством або его частинами, ані меж живими, ані на случай смерти. Окремі привнес до поділу спадщини не мають ваги, наколи сьуть як-небудь розпорядження тестаментарні, котрі-бы стояли в суперечности з постановами тых приписів.“

Параграф сей в той стилізації, не вест для нас нічим новим. Он вповні відповідає існуючому закону, іменно §-ви 354. закона цивильного, після которого в власності вляжся право свободного нею розпорядку. Властитель ґрунту середній величини буде мѣг на основі сего §. 3. розпоряджати майном своим після внодобы и для того при ухваленю нового закона мушу запитатися: яку ціль маємо в тѣм, выдавати який закон, котрий кожного часу дасться обійти? Я мѣг-бы туг за одним говорить о §§. 12 и 15., але не базу конечности, бо в тых параграфах говориться о постановках вынмковых для тых, котрі хотіли-бы своею злобою владѣти над середній величини удержати цѣло и для своего найблизшого наследника, або бодай для наследника-перемца (Anerben). Щоб отже властитель по мысли тых параграфов не обмежати, повнана ему тѣм більше бути дана свобода означати наследника-перемца, бо-ж се годиться з понятієм власности. Цѣлый §. 3. в звязі з §§. 12. и 15. має отже лише таке значеніє, що властители лишас свободу и на далше, розпоряджати середнім господарством в цѣлости або частинами, т. е. може все або часть его продати, одступити, дарувати, передати в наслідіє, взагалѣ розпорядитися ним по волі за життя и на случай смерти.

Коли-ж в звичайнім житті властители трудно приходять розпорядити своюю посѣлостію так, як бы було найлучше, то о скілько прийдє се труднѣше недосвідчим и неспѣлым законѣм селянам, котрі звичайно до выготвления правных грамот уживают покупных писарѣв, жадных зыску. В нашомъ законодавствѣ, в патентѣ цѣсарскѣм з 9 септія 1854 р. в §. 293, постановляється, що списанієм таких грамот можуть займатися и суды в тых мѣсцевостях, де нема нотарѣв. Була-бы се дуже хосенна институт, але она по нинѣ не войшла в житіє, хоч теперь була-бы більше потрібна, як в 1854 р. (Пос. Кроненберг: Так єсть!) Жаль, що при судах доси нема такой институт. Селяне мѣг-бы до ц. к. судѣв тѣм більше довѣри, и суды стали-бы для селян хосеннѣйшими, бо списували-бы грамоты точный, з котрых одтак не выходили-бы споры правый.

Скаже хто, що на то сьуть нотарѣи. Але що дѣяти, коли народ не може якое до тых нотарѣв набрати довѣри, а бодай до деяких, и належитости нотарѣи выдѣлять ему за выской и непропорціональній до вартости справы? Коли-бы отже селянинов дано можність при списуваню грамот в справах правных послугуваніє безпосередно судом; наколи-бы селянин мѣг просити, щоб грамоту взято з него протоколярно, се було-бы для селянина великимъ добромъ. Суды розглянув-бы справу безсторонно та же подав-бы селянини добру раду. Не дѣлясь-бы се так дуже часто, бо и не до всего потрібно таких грамот. Але нинѣ з такою справою нема приступу до суду, бо судья сей вромъ обявлять своих що-до справ неспѣльных має обявлять лише жалобы, и для того не єсть вь можности обѣ стороны клкати передь себе, порадити нѣм и списати вмѣ потрібной грамоты. Селянин мусить яти до нотаря, а коли до нотаря далеко або нотарь сей за дорогій, то шукає покупного писаря. Таковы побойотъ повѣтає множество грамотъ без вартости, тожь було-бы на часѣ, щоб ухвалюючи §. 3. нового закона, правительство ввело в житіє постанову цѣс. патенту з 1854 р.

Закінчить менѣ: Прецѣм и нинѣ після §. 587. цив. закона вольно селянинов удалити до суду и там, чи устно, чи письменно уложити завѣщаніє. То правда. Але переглянувши регистратуры нашихъ судѣв повѣтовыхъ, аснѣ зб свого причинитися до загальног, дѣ

пересвідчимось, що дуже мало або й зовсімъ нема такихъ регистратуръ, де бы була такъ завѣщана. Селянинъ дуже рѣдко або й зовсімъ не удаєся з тѣм до суду. (Пос. д-ръ Кроненберг: Бо его за-вѣдмѣмъ гонитъ, бо неприлично з нимъ обходиться!) Нѣ, я певный, що вь судѣ приняты нѣхъ дуже рѣдко, коли-бы только явились, вѣкій судья не обмовив-бы ихъ просѣбѣ. Протииво, лучаєся вь судахъ повѣтовыхъ надто часто, що якъ, особливо вь мѣстечкахъ и мѣстахъ, уже конають а до-крупн себе бачуть людей, що лишь чигають на ихъ спадщину, ажъ тогдѣ зовуть до себе судью, чтобы передъ судомъ зрѣбити завѣщаніє. Шо людѣ селскій дуже рѣдко робить завѣщаніє передъ судомъ, то головно дѣятого, що той спосѣб не розширеній загально, то голосный мѣжъ людѣмъ и на жалѣ, че й доси народъ не почувъ загальноя потреби звертатися до судѣв. Але я не сумніваюсь, що каждый судья сповнитъ-бы свой урядъ, (Пос. д-ръ Копп: Не каждый!) ему було-бы лекше при пертрактаціи спадку, коли-бы бувъ порядно уложеній тестаментъ.

Але що-до §. 3., то я, хочь єго за цѣлымъ закономъ, не мѣг-бы за тѣмъ §-омъ стояти, коли-бы не §. 16., вглядно 17., після котрыхъ може наступити обмеженіє свободного поділу. Питаніє компетенціи: чи се має постановляти рада державна, чи соймъ, для мене мало важне. Коли думаєте, що компетенція рада державна, то можете разаръ выказати, чи стоите за неподѣльностію ухваленыхъ нинѣ посѣлостей середній величини, чи за допущеніємъ подѣльности. Але я сумніваюсь, чи намъ теперь прийдє охота се рѣшати. Имовѣрно мы зробимо такъ само, якъ 1868 року, коли то мы справу подѣльности ґрунтѣв селянскихъ передали до порѣшеня соймамъ, хочь не каждый соймъ має все шасливу руку. (Голосы: Такъ єсть!)

Коли пос. Тавне промовляє за анкетю, котра-бы впередь основно розглянулася вь нешасливѣмъ положенію селянъ, то я противъ зложеня такой анкеты и теперь не могу нѣчого закнути; коли она що доброго принесе, то добро нѣкогда не прийдє до пѣзно. Я першій одушевляюсь за такою анкетю. Але коли пос. Тавне хоче, щобъ у насъ, якъ се дѣєсь вь Гановѣрѣ, Вестфалии и нинѣшъ краяхъ, велись списы наследниковъ-перемениковъ (Anerben), то мы не маємо ще досвѣду, чи у насъ бы то могло бути добре. Мусимо впередь сей законъ ухвалити и выпрактиковати.

При сѣмъ параграфѣ я высказавъ-бы ще одно бажаніє, а имено, чтобы правительство при введеію сего закона застановилося такожъ, чи не було-бы добре завести институтъ радъ роднинныхъ. Вь богато випадкахъ, особливо жъ при подѣлѣ спадщини було-бы се дуже бажане, вь суды мали-бы полекшу. Не думаю рады роднинъ після кодексу Наполеона и взагалѣ після французскихъ законовъ, бо у Франціи вь тыхъ краяхъ, де Code Napoleon до нинѣ обовязує, пошано радъ роднинъ спадковѣ порядкованіє. У насъ нинѣшъ односини и годѣ намъ все наразѣ повернути, але то вже бувъ-бы великій поступъ и полекша вь многыхъ трудныхъ случаяхъ, коли-бы судъ мѣгъ побѣче себе за дорадника (Beirath) раду роднину. Только члены родины, найблизша родня, найлучше знаютъ односини родны, а вже-жъ я не доускаю, чтобы члены родины такъ несправдливо, абы не хотѣли якъ найлучше и абы спадщина по родичахъ осталася и при найдальшихъ поколѣняхъ.

При сѣмъ нагодѣ годѣ и надѣ тѣмъ не застановляясь, чи, задержуючи законъ о пертрактаціи спадку, не було-бы порадо, ба навѣть конечно, змѣнити де-що вь податку одѣ спадщны. Коли останемо при давнѣмъ, то мало-що поможеть и найлучшъ законы, які мы тутъ будемо ухвалювати, бо-жъ годѣ намъ тава положеніє селянъ; небагато они мабуть не будутъ мати вже чимъ розпоряджати. Тамъ павують найнужденнѣйшъ односини, а коли нужна хлопска така дуже велика, то тому головно винно се, що селяне не вь силѣ платити надѣрныхъ податковъ, а особливо они не вь силѣ одѣ спадщны по своихъ батькахъ, котра и такъ ледва выстане на дальшу екзистенцію, оплачувати такой выской податокъ, якъ у насъ вь Австріи.

Ц. справоздаєць скажезь, що тестаментъ у насъ не вѣдѣється великою популярностію. То правда, але для чего? Для того, що умирати неrado все то вывѣляе, що посѣдає, бо боитесь, що спадщину разаръ вь большѣй части высѣуть податками, належитостями и та-каси. Знаю зъ досвѣду, що вь одній веретѣ населенія — не хочу ен назвати — хочь отецъ чи мати, братъ чи сестра щось посѣдали а навѣть уважано ихъ заможными, по смерти вѣчно не лешали. Були мудрий и за життя все роздѣляли; не робили завѣщанія, боялись все вынѣжати, чтобы не покривджено наследниковъ. Коли бы не такой тяжкій податки та переносна належитѣсь не така велика, то и тестаментъ мѣг-бы большу популярність. Очевидно, мы не будемо хотѣти, чтобы знести цѣлу належитѣсь переносну, бо каждый маючий щось, мусить зб свого причинитися до загальног, дѣ

державы. Але що на тѣмъ поли конечно треба розсвѣду и поправы, коли маєся хочь трохи запобѣгти нуждѣ народу, о тѣмъ нѣхто не стане сумнѣватися. (Голосы: Такъ єсть!)

Кѣнчу, бажачи, по перше: чтобы належно оцѣнювано §. 293. цѣс. патенту з 9. септія 1854. В. з д. ч. 208. о выготвляваню вь судѣ грамотъ вь справахъ правныхъ; по друге: чтобы правительство серіозно застановилося надъ заведеніємъ институту радъ роднинныхъ; и наконецъ: чтобы попередъ всего зарядило, що потрібно, для уменченя переносной належитости на случай смерти. Лишь сподѣваючыся сповненя тыхъ бажанъ, буду голосувати за §-омъ. (Гласы.)

Письма зъ Болгаріи.

Софія, 31 ст. ст. жовтня.

[Новины изъ Народного Собрания. XX. річниця смерти писателя и политичного дѣятеля Савы Раковского вь Казанѣ (Казань). Дѣв цѣнай статья XXV. тому журнала „Периодическое Списание“. Програма новыхъ часописей: „Македония“ и „Родолюбцевъ“.]

Хотяи складъ членѣв народного собрания позбавств на сей рѣкъ майже такій самъ, якъ бувъ минушого року, и хотяи кабинетъ Стамболова має заповнену большѣсть, все таки зѣсѣданя теперьшнѣ сесіи рѣдко обдѣвають вь вь порбваню зъ засѣданями минушого сесіи. Торѣкъ оппозиція — мѣг-бы ен не було; оппозицій послы немѣг-бы не мали смѣлости выступати противъ предложенъ правительства або засыувати его прерѣзными интерпелляциями. Теперь, мабуть дѣятого, що кривы че й доси не усунено, оппозиція набрала „бѣдѣи“ и розпочала живу дѣяльність. Фактъ єсть, що все оппозицій фракціи сполучились вь одну оппозицію, чтобы можна тѣмъ лекше поборовати теперьшній кабинетъ. Вь тѣй цѣли навѣть деякі послы зъ партіи Цанкова, котрій торѣкъ не брали участя вь нарадахъ, сего року явились вь собраніи и навѣть зложили при-сѣгу на вѣрности конституціи. Зъ оппозиціи найчѣстнѣйше заступлений Радославенъ, потѣмъ Цанковъ и Карагелетъ. Хопились они зручнѣи тактики. Подчасъ дебаты надъ одновѣдо на тронѣ рѣчь оппозиціи майже мовчала. „Свобода“ вже тріокумвала, що сѣсть оппозиціи нема вже нѣяко, коли надѣ тронѣю бесѣдою ледва одитъ оппозиційный посолъ забравъ слово. Ажъ обидѣла почала оппозиція засыувати Стамболова интерпелляциями на темѣ: дѣятого полѣция неправно арештує невинныхъ? дѣятого жандармы бьютъ ажъ до крови арештованныхъ? и др. Рѣвно-жъ при фанасовыхъ дебатахъ мають поставитись деякі интерпелляция. При одитуваню такихъ интерпелляцій оппозиція пѣдноситъ авчайно великій шумъ вь сѣли; разъ навѣть горячѣйшъ послы кричали: „дѣду Стамболовъ, вни!“ Але звичайно енергична промова Стамболова утихомирѣе розворуженныхъ послѣв. И нема великой трудности ихъ утихомирѣти, бо знаємо, что послы теперьшнѣ кадѣции складаються дѣйствѣно вь мизерного калѣбру, якъ се признає само правительство. Однако часами мусѣвъ Стамболовъ и посердиться; тогдѣ бнѣ розналюваєся и говоритъ кілька разѣвъ такій рѣчь, якъ не люціють нѣ министрови, нѣ цѣлому собранію. Грозивъ бнѣ кількомъ оппозиційнымъ посламъ, що ихъ вынѣзѣ зъ собранія, не вѣжаючи на ихъ истыкальнѣсть, або говоривъ, что оппозицій послы не могутъ уважатися представителями народу. Се все очевидно не поможе Стамболову, а, противоно, понижаетъ по-вагу собранія.

Недавно тому мѣстечко Котель (Казань) обходило торжественно XX. річниця смерти писателя и политичного дѣятеля Савы Раковского (Котель — родина мѣсте Раковского). Онъ живъ вь рр. 1818—1868. Его литературно-политична дѣяльність була дуже широка. Дастся то тѣмъ пояснити, что болгарска письменнѣсть находилася тогдѣ вь першихъ починахъ и домогалася працѣ на всѣхъ майже поляхъ. Одчувавъ тѣе Раковский своимъ патриотичнымъ сердцемъ и старався прислужитися отчизнѣ, вь чѣмъ лише мѣгъ; Онъ бувъ поетомъ, историкомъ, этнографомъ, археологомъ, публицистомъ, церковнымъ и политичнымъ дѣйцемъ. Раковский учился вь Константинополѣ, Атинѣ, Парижѣ и мабуть вь Россіи. Онъ выдавъ „Българска Дневница“ (вѣ Новѣмъ Садѣ), потѣмъ „Предѣстникъ Горскаго Путника“ и „Горскій Путникъ“ (поема); званій такожъ его журналъ „Дунавскій Лебедь“. На поля политичномъ выступавъ яко организаторъ болгарскихъ легіоновъ (вѣ Бѣльгородѣ и Румуніи), вѣзди мусѣвъ утѣкати до Россіи. Навчѣ працѣ Раковского не мають выравѣ великой стойности, але цѣкавъ ради своей національно-политичной барвы, якою они закрашенѣ; всюдѣ вь нихъ замѣтна мѣшанина наукового матеріалу зъ крайною фантазією.

Политична борба зачинає, продиратися на все поля и закутки, де ен передѣ не було. Знає „Периодическое Списание“ було доси тѣмъ осередкомъ науковымъ, де сходились людѣ зъ найброднороднѣйшихъ партій; редак-

Предплата на „Діло“ зъ литер. додаткомъ вь Австріи: за Заграничною: на цѣлый рокъ . . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар. на пѣмъ року . . . 9 ар. на пѣмъ року . . . 12 ар. на чверть року . . . 4-50 ар. на чверть року . . . 6 ар. на мѣсць . . . 1-50 ар.

У Львові: на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на пѣмъ року . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на мѣсць . . . 1-35 ар.

Редакція, Адміністрація и Експедиція підъ ч. 2р ул. Баторія. — Рукописи звертаються или на по-средне заспосредствѣ. — Рекламціи неопечатанія вѣ-льнѣ одѣ порта. — Неоднокѣ чѣлѣ мѣштує 8 ар. а. в. Оголошенія приймаються по цѣлѣ 6 ар. одѣ одної стрѣчки печатной, вь рубр. „Надобавѣ“ по 20 ар. а. в. Подѣки числяться по 10 ар. одѣ стрѣшка.

ція не допускала у себе статей политично-по-лемичного змісту. Найновѣйшій томъ изда-ництва выломлюєсь уже зъ-пѣдъ той про-грамѣ; находимо вь нѣмъ уже статьи зъ выра-женымъ напрямомъ политичнымъ. И таѣ одна статья п. з. „Письма о напѣмъ народномъ пробужденію“ — статья впрѣчѣмъ дуже се-ріозна, прямо натакѣ на теперьшнѣ политичнѣ положеніє Болгаріи. Авторъ статьи оглошує переписку мѣжъ давнѣйшими болгарскими на-тріотами Априловымъ, Палазовымъ, Невен-томъ Рильскимъ и Райномъ Поповичемъ. Чи-таючи сю переписку пересвідчуємось, якъ па-триотичній чувствѣ одушевляли тыхъ дѣятелѣв; всюдѣ пробиваєся любовь отчизны и згоды. Дѣ-яльність тыхъ мужѣв, а про-те и наведена выше переписка односѣється до того періоду, що можна его назвати духовнымъ бродженіємъ Болгарѣ (1830—56 рр.). Якъ звѣстно, по скѣн-ченю російско-турецкой войны (1829) Болгарѣ вѣзичають большѣ дѣбати про свой духовній ро-звѣдъ. Школы встають за школами, основують-ся читальнѣ, газетѣ и пр. Нѣхто черезъ не-той часть не думає о революційныхъ порѣ-вахъ. Вь тѣмъ мѣсци давъ авторъ одѣ себе таку чисто политичну замѣтку: „Жадна на-роднѣсть на Балканѣ не могла розвинути-ся сама, тѣмъ большѣ Болгарѣ, котрій потре-бували чужонъ помощи навѣть вь церковной борбѣ. Россія була нашомъ покровителькою, бродила-нась и вѣднѣи освободила. Ще й теперь ве-личѣе питаніє, чи народъ може обійтисъ безъ Россіи и взагалѣ безъ неї стояти яко по-литично независимый организмъ. Але треба цѣ-нити и труды своихъ людей.“ Авторъ нинѣш-ней статьи, д-ръ Молловъ, подає цѣкавий описъ подорожѣи до Царгороду, св. Горы, Солуны и Вранѣ. Вь початку авторъ згадує о собѣ, що бувъ невинно вѣзиченъ вь софійскихъ казар-махъ и взагалѣ зъ великою образю выра-жаєся о послѣднихъ подѣяхъ политичныхъ.

Дѣвъ характеристичній газетѣи почали вы-ходить. Перша зъ нихъ „Македония“ (вѣ Рущу-ку). Вь передѣмѣ словъ такъ поясняє редак-ція цѣль своего издавничества: „Рѣвѣ видѣть ду-же ясно, якъ вь нещасливѣй Македоніи житіє нашихъ братѣвъ стає, что-разѣ несправдливо. Все, що тѣлько нахне болгаричною, выставле-не на страшній муки и покусѣ; переслѣдують учителей, учениковъ, навѣть священниковъ, многѣ зъ нихъ гинуть у вѣржнѣхъ тюремѣхъ Деарѣ-Бекѣру и де-нде, а нинѣ блукають по чужихъ земляхъ. Потрѣбна намъ газета, ко-тра бы насъ информувала о положенію вь Ма-кедоніи. Мы повнаний трудимся вь користъ нашонъ завоеваню отчизны, бо будемо одѣ-чальній передъ потомствомъ; мусимо конечно выборити лучшу долю для Македоніи.“ Друга газета „Родолюбцевъ“ выхѣдѣ вь Софіи. По-литична тенденція ен умѣрена; редакція го-воритъ, что не буде поддерживать крайностей, а тѣлько дѣбати о добромъ краю. У вступной статье редакція характеризувѣ яркими красками теперьшнѣ положеніє — упадокъ Болгаріи у всѣхъ напрямѣхъ. Дѣйствѣно, редакція тронула тутъ наибольшѣ болоточнѣ струны вь сердци каждого Болгарина. „Мѣжъ народомъ а его управителями — каже редакція — нема да-нои ширѣсти и сердечности. Всюдѣ завѣтавъ упадокъ: вь науцѣ, промыслѣ, торговлѣ и пр. У всѣхъ настала апатія до работы, а нѣто-мѣстѣ приймаєся загранична мода: Болгарѣ малюють Европѣйцѣвъ хочь по образованю, домовають урядженю и т. д. стоятъ одѣ нихъ далеко нѣзше. Богато народныхъ чертъ, якъ любовь до домашнего житія, поважаніє стар-шихъ, скромнѣсть, затаѣєся. Зъ заграничѣи приходѣть чужѣи товары: продукційна сила Болгаріи зменшуєся черезъ то, что богато жи-тельѣвъ (Турки) высѣляєся зъ краю, молодѣжъ бродяєся одѣ рѣбѣ, а тѣсненя до урядѣв вь войска. Болгарска интеллигенція свѣршѣся ме-жи собою, не дѣає о край, а чужѣи приходѣть и захоплюють все вь свои руки.“ Редакція боитесь навѣть, чтобы за якихъ кількадесятъ лѣтъ все доходовѣи жили вь краю не перей-шли вь чужѣи руки.

Шкода тѣлько, что газета не подає даль-ше сягающихъ причинъ упадку Болгаріи одѣ часу ен освободженя. Та на теперь важне и то, що бодѣи єсть кому констатувати лихѣ стороны нинѣшного стану Болгаріи.

Драгичъ.

Аграрна реформа.

Невѣднѣрадній станъ рѣльничества у всѣхъ краяхъ австрійской державы вже одѣ давна вымагавъ доконче якихъсь рѣшучихъ мѣръ зъ стороны державы и ен законодавства. Безмѣр-не перетяженіє ґрунтѣвъ довгѣми и немож-нѣсть селянскихъ властителей удержатися при нихъ доводитъ до частого переходу ґрун-тѣвъ зъ рукъ до рукъ, якъ вь добровѣльній такъ частѣйше вь примусѣи дорожѣ або що найменше до роздробленя ихъ на дробнѣй пар-цѣлѣ, на котрыхъ тяжело господарити, а ще тяжкѣе удержатися господарѣи. Станъ сѣль-скихъ господарѣв-рѣльничѣвъ зводиться и сходить на бѣду и нужду, на мѣсць бѣдѣч-ныхъ посѣдѣтѣвъ землѣ вхѣдѣть новѣи спеку-лятивнѣи элементѣ, для котрыхъ землѣ вже

Поручени зъ провинції сейчасъ загато-джуються, безъ дочисленія провинци.

Всѣмъ облигациямъ, листѣмъ заставѣи, рѣнты, акціи банкомъ и приватнѣи кунутокъ и продають поѣвъ найкорист-нѣйшими по зможѣ условіямъ.

не та свята матір, котра живить і зодягає, а котру уважають они лиш предметом спекуляції, средством для успішного выскучивання, для інтересів нестоячих з рільничством в п'явкій звязи, а часто прямо протиних его нормального и успішного розвоєвн.

Сила економічна селянських рільників слабе, а разом з нею слабе и сила податкова стану, котрий був доси найтерпелившим и найпевнішим двигателем всіх публичних тягарів и та послідна обставина була, здаєсь, найважнішою причиною, за-для котрої держава подумала о реформі відносин селянського рільництва в дорозі законодавства.

Розпочата недавно осіння сесія австрійського парламенту занавурувала шумно епоху аграрної реформи під симпатичним окликом "удержання стану селянських рільників". Та на жалі, розпочато тую реформу двома законами дуже проблематичної вартості, т. є. законами реформуючим постанови закона цивільного по до селянських наслідств и законом карним против роздроблення ґрунтів.

Оба ті закони суть по нашій думці неспосібні допомогти незавидним відносинам селянських рільників и розпочинають акцію держави на полі аграрної реформи дуже нещасливо.

Перший закон несправданий вже з теоретичного погляду, схвильний вже принципно. Він на першій вже погляді насуває питання: на якій підставі може держава обмежувати свободу праву одиниці, виключаючи їх від наслідства земель в хосені одного наслідника, котрого має вказати законодавство краве? Така постановка носить всякі признаки регресу в законодавстві и єсть справді чудовищним явищем в тепершній добі, котра отряслася давно від всіх примусів и обмежень особистої свободи и прокламувала повну рівноправність одиниць на полі як приватних так и публичних відносин. Спеціально-ж що-до нашого краю, підноситься многоважне питання, яка доля жде тих вилучених від наслідства земель спадкоємців, яке буде їх економічне и суспільне становище? Відповідь на то мусить що-до нашого краю випасти дуже сумно. У нас нема жерел заробоків, котрі забезпечили-б однашому від ролі селянинові хоч-б конче удержання и прожиток, ремесло наше в повній упадку и переважно сидить в жидівській кишені, промислу нема майже ніякого, ті отже наслідники безтестаментарні, котрі не будуть могли в силу нового закона достати з спадщини хоч-б гарячі землі, висторять справді хаби чорні, безземельні пролетаріати, засуджені з гори на нужду и пониження або и на гоїдову смерть. Правда, що оно може кому и пожадано мати до диспозиції громаду дешевого робітника, однак друге знов питання в тім, чи пожадана для краю економічна нужда цілов класу людности, и чи лучше мати більше число посідателів хоч-б и дуже маленьких ґрунтів, як мале число владствелів ґрунтів середно величини а при них цілу класу безземельних голодних пролетаріатів. Нам чужо, що правительство и більшість парламентарна не призадумалась и над суспільною стороною тої справи, як не меше чудно нам, як могла держава, котра спеціально що-до нашого краю вже зробила для розвитку промислу и других галузей заняті, спосібні обезпечити істнування безземельних селян, рінитися на добрані селянськими наслідниками земель, того послідного в найбільш краю захисту хлібороба від голодної смерті.

Та не досить на тім, що закон той грішить против принципів правної свободи одиниць и вводити поодинокі наслідники. При тім всім він не осягає навіть тої цілі, котру ним наміряв осягнути законодавець т. є. не запобігти роздробленню ґрунтів и погіршенню економічних відносин рільників-селян, а протинно по части дїлає в протинно напрям.

Закон аберігає вправді господарство середно величини для одного наслідника, але тим не аберігає его ще перед роздробленієм и не задержує в руках родины. То не майорат панський, котрого не можна задовжити ані позути — таке господарство може посідателі и задовжити и продати и розпарцелювати и певно зробити одно або друге, коли прийдеє ему сплатувати спадкоємцям вилучених законом від участі в землі, а коли сам не продатиме хоч части наслідства, то затягне довг, за котрий опділя простить ему ґрунт впрител.

Таким способом закон той не охоронює зовсім селянських хліборобів від позбавування и роздроблювання ґрунтів а тим самим схильє дїл, за-для котрої его видано.

Закон карний против роздроблювання ґрунтів грішить подібними хибам, що и першій.

Теоретично оправданий против него заміть, що обмежує свободне купування и продаж ґрунтів, а вже що-до самої стилізації поодиноких постанов его, то справді подивляти треба недокладність их и неконсеквенцію.

Закон каже: "Хто в спосіб заробоків, або з прива чк и парцелює хлоский ґрунт..." а не ставить ніяких границь, де починаєє тая привычка и кільки актів продажі треба довершити, щоб могла бути бесіда о привичці. Дальше карає закон, коли один чоловік переведе прим. 5 або 6 парцеляцій, а не карає, коли кількох переведе то саме або ще и більше число, хоч ефект обох випадків один и той сам. Цілий закон неясний и мов-б нарочно уложений так, щоб з него вилонилось як найбільше спірних питань, як найбільше нагод за-для арбітрарности судів.

Ось як виглядає реформа аграрна розпочата австрійським законодавством. Селянству рільничому не поможе она зовсім а вплине в многих точках дуже некоротно на суспільний и рідний відносини селян, дасть товчок и причину до нових спорів та процесів, котрі и так вже подбають немало гроша и часу наших селян. А причина всемо тому лежить, по нашій думці, в тім, що законодавство не там добаєє причину злого, де она лежить дійсно.

Не в хибіх дотепершнього спадкового законодавства лежить причина невдородного положення наших селян и не его зміною можна то положення направили. Причина тая лежить глубше, она почиває в цілій сумі економічних, скарбових и суспільних відносин, серед яких наше селянство живе, котрі складаються на его долю.

Хоча справді удержати рільниче селянство, треба розглянутися в тих відносинах и зміни в них то, що найбільше ему досудуло. Нехай держава дасть поміч селянам через зменшення тягарів публичних, котрі обтяжують его нин над міру и непропорційально в порівнянню з другими класами, нехай вплине на відповідну організацію кредиту рільничого для селян и через свои органи стереже щільно діяльності призначених до того інститутів, нехай дальше підпомагаючи розвиток кравого промислу, створить тим можливість скорого відбуту рільничих продуктів на мїсци а відповідною реформою тарифів зельниць уможливити их експорт и удешевити конкуренцію з заграницею, нехай скріпати розвиток рільництва заведем шкіль рільничих, в котрих могли-б учитись не лиш самі пани и их будучі офіціанти, и взірцевих малих господарств, нехай вкїнци, хоч-б лиш переходово и винятково для деяких провинцій, забезпечити рільникам тіпш землі свободне від екзекуції — а сповнитим тїм певно найкраще и найуспїшнїше свою задачу супротив стану селянських рільників и вплине безперечно на поліпшення их долі. Вертаючись однак до перестарїлих обмежень и закарів, не може нин вже нічого, и така реформа не здохде поміч серед селянства симпатіи и не викличе пожаданих успіхів.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашнім засіданні палати пословъ предложило правительство проектъ будови зельниць в Мостару до Сараева. Мин. Гавъ відповідає на інтерпеляції в справі вибору німецької ради шкільної в Штенгофен в Чехакх и в справі заминованя чеського катихи в Литомєрицях. З дорядку дневного розпочалася бітак дальш дебата над роздїлом спадщини селянських. При § 7. промаляв воисарь правительства Штербах за проектомъ правительства, котрий жадає оцінки селянських ґрунтів на підставі капіталу, а протав внесеня лївиць, котра домагаєсь, щоб оцінка відбувалася на підставі чистого зиску. Забирали ще голос послы Джованеллі, Тарк и Кронаветтер. Меж двома послїдними прийшло було знов до острого сварки. Кронаветтер виступив був против цілого закона доказуючи, що він не то що несприятний, але навіть шкідливий. Наколи-б прийнято проектъ правительства, то наставити дуже злі часи, бо непереродий дїти будуть виставлені на найбільшу нужду. А претд навіть и звїрята не роблять різниці меж своїми дїтьми. Дїти, виключені від наслідства, будуть мусїти гинути як ті цїнята, котрих кидають у воду. Бесїдник домагавсь, щоб бодай видано строгі приписи для оцїнювальцв, так, щоб дїти виключені від наслідства доставали бодай що-то, и домагавсь на послїдок, щоб оцїнювальцв селянських ґрунтів мусїли подавати мотиви до свого обчисленя.

Підчас бесїди Кронаветтера хотїв Тарк викликати скандал и крикнув: Плетете дурниці! На то відозвався Кронаветтер: Зовсім не дурниці, то що ви робите, то "швидель" або обманство. Ви нарбаєте на жидів, а бороните тих, що деруть з нас шкіру. По тім контроверз и по упїмненю президента став промовляти пос. Хлюмєцкій яко резерв меншости комисіи. Підчас голосованя удержалася зовсім несподївано поправка Найсера до § 7., котра домагаєсь справедливої оцінки селянських ґрунтів. Обєла прийнято ще §§ 8. и 9., а пос. Пернерсторфер інтерпелював правительство, яким правомъ наказало оно друкарским складачам у Відні віддати товариство 20,000 зр., котрі они аложили собі на то, щоб піддержувати борбу о платаню.

В комисіи войсковій заявив онотд министр кравой обороны, що выша школа слюсарів будовничих и машинных у Відні буде уважатися на рівні з иншими заведеннями, що дають право до однорічної служби в войску. Комисія прийняла також резолюцію пос. Пасви, вимаваю правительство, щоб оно дало як найбільшу пільгу тим ученикам шкіль рільничих, котрі або самі будуть мусїти вести господарство або заступати своїх батьків.

Конференція єпископів, котра мала з кїнцем сего мїсяця відбутися у Відні, відїхала після "Pol. Corr." дїлятого, що єпископи хотїли головно дїлятого разом зібратися, щоб сидїло зложити цїсареві свою гратуляцію, а цїсарь вимовив собі виразно всякі гратуляції.

Берлінський "Tagblatt" доносить, що чеське товариство політичне "Jednota" у Відні

постановило запротестувати против коронації цїсаря Франц-Іосифа на короля чеського а то дїлятого, що не всї части колишньої держави, як Моравя, Шлеск и часть Галичини коло Кракова, суть нин сполучені з чеським материним краєм и що не всї Чехи сталися ще православними.

Іменованє генерала нижнерін Павкєра министромъ коммуникацій зробало в Росіи дуже добре враженє. "Гражданин" пише в сїй справі: Покликанє вельми поважаного ген. Павкєра на становище министра коммуникацій викликало в цілій Росіи велику радість. Єсть то чоловік дуже учений, здбний и честний и треба лиш дивуватися, що доперва тепер его добили. Товаришемъ министра має бути именованый ген. Петров. И то именованє викликало бы лиш радість, бєсть то чоловік дуже правого характеру и великий знатокъ техничної нижнерін.

Вїстї англїйських газет о союзї Росіи з Корєєю викликала протестъ російської преси. "Jour. de St. Ptsbg." каже, що Росія не заключила згаданого державоу ніякого союзу, на підставі котрого та держава мала-б прийти під протекторатъ Росіи. Росія застерегла лиш собі такї користи, якї мають Німєччина и Англія. Запереченє се можна хіба лиш уважати посереднимъ доказомъ того, що між Росією а Корєєю прийшло дійсно до якоїсь угоди.

Правительство німецьке має зажадати 80 мил. кредиту на цілі воєній, з котрих 30 мил. будуть ужиті на будову кріпостей и кавсарєв, 20 на потреби артилерії, 12 мил. на будову державних зельниць в полудневій Німєччині, 9½ мил. на будову відвідно-західного каналу а лиш 5 мил. для маринарки.

Нїмєчка флота призначена до блокади занзибарського побережя має складатися з 6 кораблів воєнних з 54 пушками и з 1337 людей залогі.

Нїмєччина зробила знов один важний и великий крок в колоніальній політиці. Она заключила з Ханами угоду, після котрої всім Німцям, що заходять до Хань з німецькими паспортами, буде вольно не лиш проживати в Ханях, але також и купувати там землю на власність. Таке право прислужувало доси в Ханях лиш тим, що заходили з французькими паспортами. Угоду се можна з одної сторони уважати за новий удар вымїрений против Франції, позаяк німецькі мисіонери и взагалі всі мисіонери європейскі, що хотїли поселитися в Ханях, мусїли ставитися під протекторатъ Франції, чого вже тепер не будуть потребувати, а з другої сторони єсть ся угода також скріпленієм відносин німецької держави з найбільшою державою в Азії, безпосередно и найнебезпечнішою сусїдкою Росії.

Од кількох днів ширять буляжисты и монархисты вїстї, що правительство носить ся з гадкою позбутися дня 2 грудня однимъ замачомъ всіх своїх противників. Того дня яменно постановило оно арештувати всіх буляжистів и монархистів, сенаторів, послов и журналистів и замкнути их в вїзницях в Кїєрво и Мельєн, де вже для них приладжено 50 кель. Буляжист мав то сам оновдїти редактори газети "Глас" и звїрять его на певно о тім. Скільки на той вїстї єсть правди, годї знати. Круги правительственной доказують, що все то лиш выдумка противниківъ правительства, щоб лиш непокоити народ.

Бюро Райтера доносить з Константинополя, що в тамошніх кругах турецьких розказують, що Мухтар-паша дав знати Порт, що кедив радить зречися Євкким и відступити его якійсь другій державі, або завоєвати Порту, щоб она его боронила. Рада министрів ухвалила припоручити Мухтарові, щоб він стався наклонна кедива до того, щоб держав Євкким, доки лиш дається, а коли-б вже Євккит не був зовсім в силі удержати сего мїста, то Порта прийдє ему тогд на поміч. Порта мала також заявити, що не може ніяк всеї борби против магомєтан. В крайнім случаю буде Порта мусїла выслати з Дїдды и з Мекки бїгати баталіонів свого войска.

Меж Туреччиною а Грецією настали тепер дуже дружні відносини. Видимимъ знакомъ тої дружби ставєє факт, що султанъ прийняв з невычайною сердечністю надзвичайного грецького посла Вальтиса и его товаришів, що привесли були ему від грецького короля ордеръ Снаїателя. Перед тимъ же выслав був султанъ до грецького короля окреме посольство. Між обома державами нема тепер ніяких спорів а давні спори о якісь агітації грецького консула в Монастирі в Македоніи и з причини рыбаков на Самосі залагоджено мирно. Греція хоче тепер повести зельницю з Тессалії до Македоніи а Туреччина дивиться на то дуже нерадо, але здаєсь, що не будєє протавити ей будов.

Криза в румунськїм кабинеті, хоч закінчена компромисомъ, єсть так великою, що справедливого звернен тепер очі цілої Європи на ту маленьку державу, що обмежує Росію від балканського півострова. Вже та одна обставина єсть характеристичною, що коли відбувались вибори до румунського парламенту, голосило правительство, що має заповіну значну більшість, а тепер показалося, що оно не в силі майже удержатися при тепершній складі палати послов. Консерватисти, по найбільшій часті прихильники Росії, заявили були ще перед вибора-

ми, що они годяться на програму реформи правительства и що будуть его в тім підпирати, а то було причиною, що правительство згодилося на их вибор. Але вже при виборі президента сенату показалося, що консерватисти обманули правительство, бо не вибрали правительственного кандидата Кречулєска, лиш ген. Флорєска и то більшістю 20 голосів. То захитало становище кабинету. Партия молодоконсервативна т. зв. жунисты, не були в силі піддержати самї кабинет Карпа и Розеттіго; инші партії як соціялисты и деисиденты під проводомъ Флєзы, Гонєска и Джуварє суть рішучо противні правительству. Не було отже виходу для кабинету, як або уступити або розвизати парламент або на всякій спосіб погодитися з консерватистами и держатися при кермі. Правительство згодилося отже на сю послїдню дорогу; оно прстало на то, що президентом палати выбрано проводара старо-консерватистів, Ласкара Катарджа, а крім того згодилося и на то, що старо-консерватисти ген. Мано, Лаговарі и Вернеско вступать до кабинету. Так отже настане кабинет компромисовий, котрий по всій ймовірности не довго буде держатися. Старо-консерватисти, яко рішучі прихильники Росії, будуть старатися повести Румунію на ту дорогу, по котрій поступала она ще за Браїлією перед російсько-турецкою воїною; правительство знов, т. є. министры Карп и Розетті, а бітак и сам король будуть старатися до того не допустити и так не буде в кабинеті ніколи згоди, а безустанний конфлікт будуть мусїти скорше чи пізніше довести до нової кризи. Для Австрії єсть новий став річей в Румунії дуже не на руку и не диво, що праса австрійска уважає его за дуже небезпечний для австро-угорської монархії та вказує на то, що послїдні вибори випали першій раз в Румунії не по думці правительства, а то не могло внакне статися, як лиш тим способом, що російське посольство в Букарєстї звернуло тепер свою увагу и на внутрішні справи в Румунії, подібно, як свого часу робило в Болгарії.

Тїснїйшій комисітї для зміни сербської конституції закїнчить вже дня 28 с. м. свои наради над новимъ статутомъ органичнимъ. Безпосередно по тім буде скликана повна комисія, що складаєє з 85 членів и буде під проводомъ самого короля розбирати ухвали комисету, а передовсім буде старатися залагодити в дорозі компромису всі ті точки, в котрих в тїснїйшій комисітї не могло прийти до згоди.

НОВИНКИ.

— Русій народний театр представляє в Долнї завтра т. є. в суботу 24 с. м. образъ козацій Т. Шевченка "Назар Стодола" (в другій актї "Вечерницї" з славною музикою Петра Ільїнського), в недїлю 25 с. м. драму Карпенка-Карого "Наймичка" а в вїторок 27 с. м. оперу Штрауса "Барон циганскій".

— В сїль Миколаєв (пов. бобрєцького) тамошня читальня устроєна дня 1 н. ст. грудня о 5 год. вечером, по закінченні зборів своїх, декламційно-вокальний вечерок з відчитами в честь ювілею цїсарского и запроше сусїдї читальні на своє творєство. Програма вечєра дуже богата: 1. Вступне слово и похвалєє свята выголоситъ В. о. Лопачинскій, мїсцевий парох. — 2. Хор з Романова під управою тамошнього учителя п. Бурбєля відїхав "Імє народний" и "Многая лїта". — 3. "Русь під правлїєм Австрії" — відчитє п. Гамаль, учитель з Пільєркова. — 4. Хор: "Щастє намъ Боже". — 5. Декламція: "И старому придасть ся школа, выголоситъ ученик з доповняючої науки. — 6. Хор: "Гей на Івана". — 7. Відчит: "Значїєє орки в господарстві рільнич" відчитє п. Петров, учитель з Гавь. — 8. Хор: "Чи я в лузі не калина була?" 9. Декламція: "Наймичка", выголоситъ п. Рихвицій, учитель з Печєнї. — 10. Хор: "Ой нависли чорні хмары". — 11. "О воздухе", відчитъ п. Д. Вовкова, учитель з Виниць. — 12. Хор: "Сонце ся охвало". — 13. Замкїє вечєрок и подїкує п. М. Кочоровскій, учитель мїсцевий. — Вступ для гостей вільний.

— Грамоту на душпастиря в Шенандорф в Америці одержав о. Кость Андрухович з єпископії славової єпархії.

— В справі процесів провизоріальнихъ наказало министерство справедливости (з нагоди замїченого провизоріальна тих процесів), щоб суди уважали, що в такихъ процесах ходити тільки о сконстатование послїдного фактичного стану посїдана и докананого нарушеня того посїдана; дальше, що справа того нарушеня має бути як найскорше залагоджена и дїлятого се не згодєє з законом, коли судія заведєє свій обовязок: особисто вести розправу и залагодити єя як найскорше, але зробивши наочий оглядини, не вєде дальше розправи а дозволяє заступникамъ обохъ спорящихъ сторін диктовати формальні експликації (Satzschriften) або окладати до актів на писмї уложєні ними самими протоколи, вкїнци перекладує непотрібних відків, так, що процеси о нарушенє посїдана, замїсть щоб залагодитися як найскорше, тягнуться мїсцї ба навіть лїта и доводять сторони до непотрібних а великихъ коштів. Тому то всімъ судамъ повітовимъ и мїско делегованимъ наказано, на будуче точно придержуватися розпорядженя цїсарского з 27-го вїднїя 1849, а начальники судів мають за тимъ наглядати. За разомъ поручено судамъ повітовимъ, щоб на будуче в справозданяхъ о процесах в справі нарушеня посїдана, все представляли згідний з актами стан річи, чи то в самім справоздані, чи особно, и основно. Президенти судів мають підчас инспекцій судів повітових наглядати за виконанєм сего поручєня.

— Про Тараса Шевченка оповідає проф. Стороженко в жовтневому випуску „Кієвської Старини“ а іменно про побут нашого поета в Оренбурзі на поселенні. Автор користувався листами Шевченка до княгині Рєшніної, котрі дотепер ще не видані, і оповіданнями Лазаревського, котрий знайомий був з Шевченком ще в Оренбурзі. З цього оповідання довідатися можна, що Шевченко не терпів в дійсності фізично так багато, як се же кожного „солдата“, що єсть під наглядом. Не вольно було ему ні писати, ні рисувати, і се зразу велим доскулювало поетови. Офіцери і старшина обходились з Шевченком по людному, ба навіть дозволили ему вбиратися по цивильному. Коли проживав в Орську, зробили у него ревизию, але він сам подав причину. Одному чоловікові, котрого зрадила жінка, довів Шевченко, хто єсть любовником жінки а завистливий любовник зробив донос до поліції. На щастє, урядник, що мав робити ревизию, повідомив о том Шевченка і зараз пошпигив всі листи і взагалі всі сліди своєї духовної праці. Лише малу частинку зоставив, бо як казав, можна-би гадати, що єго добрі люди навіть не хотять знати, і тому наїшли у него купку листів і два альбоми рисунків. По трьох роках побути на поселенні Шевченко так „зривався і успокоївся“, як сам о собі писав, що став на подобу холодної на все риби.

— До суду повітового в Товстому, пов. заліщичного, закралася дня 6 н. ст. падолиста злодій, пробивши мур. Вже одорвали касу депозитову того суду од помісту та мабуть за для якоїсь перешкоди не могли єи отворити. Слідство ведеся.

— В Тернополі скінчалася вчера карна розправа против тамошного буншого адвоката Раймонда Шмида, обжалованого о провиненє споводанє конкурсу свого макету. Справа Шмида була дуже сенсацияна, бо єсть то найстарший адвокат в Тернополі, котрий довгі лѣта користувався великою повагою як в Тернополі так і на цѣлѣм Подолі и був навіть перед д-ром Козьминським бурмистром мѣста Тернополя. Дятого и зломлений ним в минулому році конкурсу викликав велике враженє а тимь більше, що показав єсть страшно великий пасива. При вчерашній карній розправі увольнили суді присяжні (переважно доокрестні шляхтичѣ) Шмида од обжалованя, такимь способом отже нещастя єго карієра закінчиться лиш на дорогѣ цивильної.

— Погорѣльцѣ в Олешнях, пов. чешановского, одержали од цѣсря 400 зр. підмоги.

— В Ярославлі розбілшася вѣсть, що тамашна рада повітова порѣшила поставити внесенє о розвѣзанє рабѣ мѣскої. Мабуть справа пропанаціяна була-би причиною розвѣзаня.

— З Самбора од заряду „Руском Бєсѣдѣ“ одержали мы таке справленє новинки з ч. 250 нашої газети: В „Рускій Бєсѣдѣ“ нема членѣв Поляків, іменно священників и урядників, лишє кількох Поляків як гостѣ часом посѣщають „Бєсѣду“.

— В Москвѣ обходили дня 6 падолиста торжественно 100-лѣтні роковини М. С. Щєпкинѣ, славного російского артиста драматичного. Щєпкинъ був крепаком гр. Волыньскайна, од котрого выкупили почитателѣ єго талану за 12.000 рубл. Выступав на сценах в Курскѣ, Харковѣ, Полтавѣ и Москвѣ. Артистъ живѣ в великій приязни з Шевченком. На зборах товариства любителей російской словесности в Москвѣ мав професоръ Н. И. Стороженко бѣгати, в котромъ говорив: „Объ отношеніяхъ М. С. Щєпкинѣ къ поэту Шевченку“.

— Жертволюбность Словенца. Іосифъ Горюпъ, богатый купецъ з Реки, Словенецъ з роду и почта, жертвував 30.000 зр. на будову будинку для товариства гимнастичного „Сокдѣ“ в Люблянѣ, котре не мало причиняє до розбудженя народного духа. Той даръ дуже урадував цѣлый народъ и єсть гордый ним на се, що выдѣв з посередѣ себе такого жертволюбного патриѣта.

— Майно королевѣ Наталі. Маетокъ Наталіи склався колисъ переважно з добрѣ земокъ по ложныхъ в полудневій Россіи. Передъ кількома роками продала Наталія сѣ макетку и з сумы 2.800.000 франківъ, котру за него одержала, аложила у банкира Ротшильда въ Парижі 2 1/2 мил. фр. а 300.000 позичила мужеві. Нинѣ отже, по розводѣ, мусить король Миланъ тує суму ѣи звернути. З сумы призначено на удержанє королевского двору достала Наталія 60.000, а подчасъ побуту за границею 25.000 франківъ мѣсячно. Всѣ движимости королевѣ Наталіи казавъ король выслати з Бѣлградѣ до Букарешту.

— Кандидувати и не достати анѣ одного голосу — се може чоловіка обурити, тимь більше, коли до вышнихъ сферѣ о подіурѣ удавался. Такъ Хорватъ гр. Оршичъ, маючи охоту достати при выборахъ мандатъ до сойму, просивъ бана и деклѣхъ членѣв партіи правительственной, щоби єго підпирали, та мимо всѣхъ заходѣв не доставъ анѣ одного голосу. Розлючений тимь, написавъ до бана листъ, де назвавъ єго „гхоремъ“ и мѣжъ иншими епитетами, якими надѣливъ бана, просивъ єго, щоби уважався дѣши копеннымъ погую гр. Оршича. Надто гр. Оршичъ одиравъ сѣи листъ и роздѣлавъ 50 особамъ. Банъ обжалувавъ гр. Оршича о закладѣ публичного спокою и судъ в Вараждинѣ засудивъ Оршича на 6 мѣсяцѣв вѣзничѣ востроеної постоми разъ на мѣсяцъ. Засуджений вибѣв апелацию.

— Понарана жидѣвѣ закланіи. Вь однімъ селѣ заходной Галичины забавлялись селяне в корчмѣ а жидокъ-арендаръ затиравъ руки и припрошувавъ до дальшого напѣтку. Втомъ побачивъ в кутку край стола незнакомаго чоловіка, що сидѣвъ подперши руками а не пивъ нічого. Далѣй до него, незнакомий сказавъ, що має вправдѣ грошѣ але великі, не тутешній а американскій, то певно нѣхто ему ихъ не змѣняє. Жидокъ хитрый казавъ собѣ ихъ показати и запитавши, що хоче незнакомый за свои грошѣ, побѣгъ до алкѣря вымѣняти. Були то два банкноты американскій по 1000 долларѣв, а що незнакомый хотѣвъ за нихъ ише 2400 зр., то жидокъ гадавъ з 2000 зр. забити. Выбѣсъ арендаръ лишє 1800 зр., а на ре-

шту вынєсавъ квитокъ, що завтра заплатитъ. Незнакомый выпивъ и выйшовъ. На другій день иде жидокъ до касы щадничѣи в мѣстѣ мѣняти грошѣ а тамъ кажутъ ему, що се американскій лѣосы а не банкноты, котрі могутъ выграти, коли ще не були вытягнені. Жидъ зѣмѣвъ, а бѣгъ удався до полиціи, щоби сѣдѣла за проворнымъ обманщикомъ. Дотеперъ єго не однайшли — а жидъ смертельно занедужавъ.

— Системъ почтовый в Марокко заведений ще в р. 785, коли наверно мешканцѣвъ на исламизмъ и бѣгъ того часу не змѣнявъ онѣ в нѣчѣмъ. Службу почтовую справують худі, голі и голодні підоланцѣ арабскі, котрі за нужденну нагороду повнѣть дуже совѣстно всѣ свои обовязки. Кусникъ тѣста и кѣлька дактилѣвъ се одинокѣ пожила тѣхъ людей. Вь ночи выпѣчуть они кѣлька годинъ подѣ голымъ небомъ а щоби на часъ пробудитися, обявляють они нѣку кусникомъ мѣтукѣ и запальють єго; коли мѣтукѣ опалиться и огонь припечѣ ногу, встають, и дальше в дорогу. Дорогу свою одбываютъ они бѣжчи и неразъ цѣлыми днями не надѣблять вь пустыни нѣ дерева, нѣ каплѣ воды. Муль потребує пять днѣвъ на таку дорогу, яку робить посланецъ вь трѣхъ днѣхъ.

— О тютюні мавъ выкладъ д-ръ Врохъ вь „Международнімъ институтѣ статистичномъ“ и выказавъ, що вь Европѣ припадає на одну голову рѣчно 1 килограмъ тютюну. Найбільше курять вь Нидерляндахъ; тамъ припадає на голову 3-14 клгр.; Австро-Угорщина 1-71, Данія 1-68, Швейцарія 1-47, Бельгія 1-43, Нѣмечина 1-36, Норвегія 0-85, Испанія 0-77, Велика Британія и Ирландія 0-64, Італія 0-61, Россія 0-56. Наибольші доходи з тютюну мають вь такѣмъ порядку: Франція, Англія, Австро-Угорщина, Испанія и Італія. Вь Зѣдиненныхъ Державахъ припадає 2 клгр. на голову рѣчно а се рѣвнаєсь доходуви податковому 4 марокъ.

— Дрѣбні вѣсти. У Львовѣ померъ Витъ Гживинскій, реставраторъ. — Вь портѣ коло Бристолу завалялося 310 бочокъ нафты. Корабѣль розсѣдло на куснѣ а вся обслуга корабельна погибла. — Вь Терезіополі, мѣстѣ вь Угорщинѣ, припала такъ розмѣры сразу спорадично выстѣпаюча недуга очна (трахома, египске запаленє), що магистратъ мусѣвъ зарѣдити лѣкарскій оглядини кожного мешканца. Хто хорый, иде до шпиталю, и лишє больше заможей и интелігентный люди могутъ лѣчитися дома.

Вѣсти зъ Авѣ. Львовском.

Презенту на Тухольку, дек. скѣльского, одержавъ о. І. Колянковскій.

Убѣднені богословы: п. Іос. Гоцкій одержавъ одъ наѣстничѣта титулѣ стола а п. Петро Ілевичъ одпустку зъ авѣ. львовской до еп. сталіславской.

Капелляни войсковыми II. класи именовані оо: Вол. Стеткевичъ, Мих. Реваковичъ, Іос. Ганкевичъ и Клим. Слюзаръ.

Ремунераци одержали катихиты гр. кат. обрядъ: вь Калуніи 50 зр., вь Скалатѣ 45 зр., вь Подгайцахъ 55 зр., вь Тернополі при мужекѣи 50 зр., а при женскѣи школѣ 80 зр.

Наука, штука и литература.

— Lemberg, statistischer Bericht über die wichtigsten demographischen Verhältnisse. Verfasst vom statistischen Bureau der Stadt Lemberg. Подѣ такимъ заголовкомъ вышлѣи статистичні дані мѣста Львова, яко обѣтѣка зь урядового справозданя о австроійскыхъ мѣстахъ. Авторомъ єсть Кароль Видманъ, совѣтникъ львовского магистрату. Мѣжъ иншимъ находится вь той книжцѣ табѣля исторична прѣросту людности львовской одъ р. 1795 и табѣля змѣны вѣроисповѣданъ вь р. 1887. Табѣля прѣросту подає ось якъ дані: Вь р. 1795 числѣвъ Львовъ 38.749 мешканцѣвъ, за 50 лѣтъ с. е. вь р. 1814 було 65.647, вь р. 1860 було 73.968, вь р. 1870 було 87.128, вь р. 1880 було 103.422, а вь р. 1887 наислѣдѣе вже 115.335 мешканцѣвъ. Табѣля змѣны вѣроисповѣданя подає вь р. 1887 65 случаевъ: и такъ перейшли 49 на обрядъ рим.-кат., 3 на гр.-кат., 9 на евангелицкій, 2 на гр.-вѣсдний а 2 заявлялись безвѣроисповѣданными. Осбѣ, що покинули свой обрядъ, було: 30 жидѣвскій, 14 евангелицкій, 11 гр.-кат., 7 рим.-кат., а по одній орменскій, православный и безвѣроисповѣданный. Вь сѣи способѣ зыскавъ обрядъ рим.-кат. 42 новыхъ членѣвъ, а гр.-кат. стративъ 8 осбѣ. Поданный вь томъ справозданіи мѣжъ иншимъ случай дивной змѣны вѣроисповѣданя: одна служанка, маюча 20 лѣтъ, родомъ зь Львова и обрядѣ гр.-кат., перейшла вь р. 1866 на жидѣвске вѣроисповѣданє а вь р. 1887 вернула назадъ на гр.-кат. Вь табѣли выказаній станѣ, полѣ, лѣта, мѣсто уродженя осбѣ, що змѣняли свое вѣроисповѣданє.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 24. падолиста. Президентомъ нѣмецкого парламенту выбраный консерватистъ Лявцовъ, першимъ вице-президентомъ Буль, либераль-народовецъ, а другимъ вице-президентомъ Уйру.

Букарештѣ 24. падолиста. Справа кризъ вь кабинетѣ ще не залагоджена. Король стараєся погодити кабинетъ зь палатою. Нинѣ поставити мабуть правительство вь палатѣ пытанье довѣрія.

Римъ 24. падолиста. Министеръ публичныхъ робѣтъ заявивъ вь палатѣ, що будова стратегичныхъ зѣлѣзницъ буде выносити кѣлька миліонѣвъ. — Вь долѣшномъ Піємонтѣ має бути заложенный укрьпленный таборъ на 120.000 людей.

Пештѣ 24. падолиста. Комисія войскова приняла безъ змѣны проектъ правительства щодо красвой обороны.

Петербургъ 24. падолиста. На Азовскѣи мори коло Таганрога замерзло 13 кораблѣвъ, зь котрыхъ 7 затонуло. Зъ 68 моряковъ досталося 53 на бергѣ а прочіи остались на корабляхъ зь одмороженными руками и ногами.

— Археологично-библиографична выставка Ставропѣгійского Института отворена щоденно одъ години 10. рано до год. 3. по полудни. Вступъ 20 кр. одъ особы зъ выимкою суботы; вь суботу вступъ 40 кр.

ПОДЯКА.

За ласкаву співучастъ вь похоронѣ нашого отця и дѣдуса Николая Коцовского и за щирѣ слова потѣхи складасмо симъ сердечну подяку ВПР. и Вем. оо.: крил. ректору Ол. Бачиньскому, декану и поч. сов. Т. Стуницкому, оо. Сухаровскому, Водяру и Бородайкевичу, и всѣмъ прочимъ оо. содеканальнымъ, що на похоронѣ своего брата во Христѣ зъ молитвою зѣбратись зволіли; то-жѣ само Братствамъ церковнымъ и прихожанамъ Отиневичъ и прилученыхъ Городища королевского и Городища цетнерского за співучастъ, и за то, що своего покойного парона на раменахъ на мѣсце послѣднего опочинку однесли.

У Львовѣ, 23 падолиста, 1888.

Кипріянь и Анна зъ Мандичевскихъ Коцовскі, зъ дѣтьми Володимиръ Коцовскій. Іларіонъ и Олявія Рейтаровскі, зятѣ и внука.

Першій вѣдѣнскій фабричный складъ апаратовъ по чарѣвъ

В. KLINGL, Wien, I, Maysedergasse 2.

порукає на догоднѣ

Рѣздвяні подарунки

свой найбільшій складъ апаратѣвъ до чарѣвъ для шуткарѣвъ и дѣлѣтантѣвъ.

Готові касеты зъ дуже дивными штуками чарѣвъ зъ зрозумѣлымъ описомъ для дѣтѣй. Цѣна зр. 1,25, 1,50, 2,25, 3,50; лѣпшій, вь касетахъ зъ дерева зр. 3, 4, 5, 7,50, 10, до 25. Laterna magica (чарѣвна лѣхтарѣя) показує образы и комичні фігуры зр. 1,50, 2,25, 3, 4,50, 6,50 до 50. Приборы мрачныхъ образовъ (подвійні апараты) зр. 27, 33, 45. Машина до електризованя зѣ склянными шибми зр. 4,50, 6,50, 12. Великій вибѣръ побѣчныхъ апаратѣвъ до електричнихъ машинъ. Апараты до выводу електрики зъ елементомъ зр. 3,50, 6,50. Електр.-моторы одъ 3 зр. 50 кр. вь гору. Телеграфы домовіи и компаній зъ проводомъ на 10 метрѣвъ зр. 5,50, 6,50. Друкарскій прѣсы для хлопцѣвъ зр. 1,75, 2,50, 3,50 и т. д. Модѣль машинъ паровѣй огрѣвній спрѣтѣмъ одъ 2 зр. вь гору. Люкомѣтны вь вагонахъ зр. 4,80, 6,75, 8,75, 12 до 30. Хресты свѣтлѣи вь ночи и Марія Лурдъ зъ невинч. ефектомъ зр. 2,50, 3,75, 5, (5, 6,50, 9). Найновѣйшій цѣкавъ гри товаришскій, и великій вибѣръ предметѣвъ чарѣдѣйныхъ 2660 4-5 и жартѣвныхъ.

Головний каталогъ за присылкою 20 кр., вытѣгъ даромъ.

В. KLINGL.

Стар. и мол. мужчинамъ поручася усиленно вышпѣше доперва зъ новымъ збѣдшенѣмъ накладѣ писмо Мед. Совѣтника д-ра Милера про зѣповану нерву и сексуальну 2631 6-6 систему

рѣвножѣ про єи радикальнѣе лѣченє до поученя.

Цѣна вразъ зъ высл. вь ков. 60кр.

C. Kreikenbaum Braunschweig.

НАЙДЕШЕВШІЙ И НАЙВѢСѢЙШІЙ ЖЕРЕЛОМЪ
де можна заосмотритися
вь добру и нескєлькѣи оучу
НАФТУ
єсть головной магазинъ
МОИЧИНЬСКОГО
2650 ул. Сикорска ч. 47 у Львова. 7-2
Цѣныны высламо на заданіє даромъ и оплатѣ.

Для домовой потребности!

Вебовіи полотна найлѣпшихъ и найильнѣйшихъ сортѣвъ, полотна зъ бѣлой прѣжѣ и на повѣ выбѣленіи полотна для шевцѣвъ и бѣлѣрьѣвъ, сине полотно, добре сине полотно, сильнѣи подвійнѣи полотна для охорѣны одъ огню, бѣліи простирала, дамасть и цвѣлѣхъ, льняной градѣ и льняной и бавовняной канєвасъ, бѣленє повѣ-полотно, подѣбрѣске полотно, сильнє полотно на мѣшки якъ такожѣ готовіи мѣшки, оксфордѣи, ширтинѣи хустки до носа, цвѣлѣховіи и дамастовіи хустки, серветы и дамастовіи накрытія на столѣ, продає по найдешевшихъ цѣнахъ.

Weber-Verein in Wall bei Dobruschka in Böhmen.

Цѣнники и вѣдрѣ на жаданє оплатѣ и даромъ. Нашіи полотна надѣются цѣлѣвито на бѣльє церковнѣе и до оларѣвъ пѣсѣя католицкихъ ритуальныхъ приписѣвъ.

Надѣслане.

Аптека РУКЕРА у Львовѣ

порукає 2460 235-2

росу красоты и всякіи косметики такѣ чє-рєзъ мене якъ и иншіи фірмы поручаніи.

Фабрика взарѣдовъ рѣльничихъ и гнєєрцѣи

М. PETERSEIM-A

вѣ Краковѣ при улицѣ Довгѣи поручася свои вы-3389
робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 167-2

WAARENHAUS

FILIP TICHŮ, BRÜNN

Krautmarkt Nr. 21 und Rathhausgasse Nr. 17

Бернєвскій матерін на зимовій убраня

вѣ знаменитѣи якости 135 см. шир. зъ чистѣи вовны.

Цѣлє зимовє мужекєе убранє 5 зр.

ДОМАШНІЙ

ПОЛОТНА

повныхъ 30 лѣктѣвъ.

1 штука 1/4 4.50 зр.

1 штука 3/4 5.50 зр.

РУМБУРГСКІЙ

апретованіи полотна

5/4 ширѣи, особливо до-бѣри на бѣльє мужекєе.

1 штука зъ 30 лѣ-ктѣвъ зр. 6.50.

РУМБУРГСКІЙ ОКСФОРДЪ

(гравѣла барѣа)

вѣ найновѣйшихъ взѣр-цѣхъ

1 штука 30 л. зр. 4.50.

1 штука 30 гѣктѣвъ I. а. як. зр. 6.50.

ШТЕРИЕРСКІЙ KANVAS

1 лѣктѣ ширѣи.

вѣ розличныхъ краскахъ, пасментистѣи, мержечатѣи, зъ тѣвѣлоу закраскою

1 штука 30 л. 5 зр.

1 штука 30 лѣктѣвъ I. а. як. 6 зр.

ШИФОНЪ

дуже добра якость, знаме-нитѣи надаєся для панѣвъ, панѣ, дѣтѣй на бѣльє. 90 см. шир. 1 штука 30 л.

I. сорта 4.50 II. с. зр. 5.50 зр. III. сор. 6.50 и 7.50 зр.

Прѣбкіи и цѣнники на зазывѣ даромъ и оплатѣи.

2675 Высѣлка за носѣдѣлатѣю.

Матерін на жѣно-чѣи сукнѣ

найновѣйшѣи и найкрасшѣи модѣи чѣи на оснѣи чѣи на зѣму 100 см. шир.

Одна сукня 10 метр. зр. 4.50.

Гуня-Ноппє

зъ чистѣи вовны

найновѣйше на оснѣи и зимовіи убраня

1 убранє 10 м. 3 зр.

Жѣночій сорочки

повной величины зъ до-бѣрого шифѣи и силь-ного полотна зъ ширѣи корѣнками.

6 штукъ 3.75

ОСТАТКИ

КИЛИМКОВЪ

10—12 м. довѣи вь рѣз-ныхъ краскахъ

лише I. а. як. 3.50 зр.

Зимовіи хустки

1/4 довѣи, чѣста вовна 2 зр.

Double-Velour-хустки

1/4 довѣи, чѣста вовна 3-25 зр.

Модный Барханъ

вѣ найкрасшихъ взѣр-цѣхъ дуже доброй до прѣня. 60 см. шир. 10 м. 3-50 зр.

Валєрія-флѣнєля

найновѣйшѣи модѣи на убраня 10 м. 3.80 зр.

ПРАКТИЧНІЙ а ДЕШЕВІЙ ПОДАРУНОКЪ

на свѣта и именѣи

Годѣ часѣ тратити!

НАЙСВѢЗША НОВѢСТЬ!

Лише 5 зр. 25 кр.

коштує найновѣйшій

ВАШИНГТОНСКІЙ РЕМОНТОАРЪ

до вѣкручуваня безъ ключѣи при ушкѣ, зъ 5-лѣтною гарантією за добрый ходѣ. Только сѣи годинникъ може за-ступити золотой годин-никъ а то по перше черезъ добре урегѣ-лованє, по другѣ че-резъ правѣцѣи рѣсѣд-шѣи куверту и дантого можно єго кождѣи якъ наилучше поручити.

Лише 120 зр. коштує краснѣи по-ковный СТѢННІЙ ГОДИННИКЪ зъ добрымъ регулованымъ веркомъ, зъ ланцѣи и тѣгарамъ, зъ вышуклыми бронзовыми прикрасами.

Лише 250 зр. коштує пышный пре-краснѣи СТѢННІЙ ГОДИННИКЪ зъ дѣви-ковымъ будильникомъ, вь рамкахъ го-рѣховыхъ, зъ вѣзакѣи, самѣи-чѣи-цѣи, зъ будити пунктуально

Властивою въ томъ краю розширеною хоробою есть

НЕСТРАВНОСТЬ.

Нова кухня и новый способъ жить суть причинами той недуги, на которую съ нечаянъ западаемо. Делки люди терпятъ болѣ въ груди и бокахъ, деколи такожъ болѣ въ спинѣ; чуются ослабленными и сонными, мають зльш поемасъ въ устахъ, особливо въ ранахъ; якійсь рѣдъ лаского слезу громадитъ на зубахъ; апетитъ ихъ есть лихій, въ жолудку лежить у нихъ мовъ лѣкій тяжкій тугаръ, а часами чуютъ въ жолудковій ямѣ лѣкій неозначеный рѣдъ осадбени, котрый не даея усунути пожываемою стравою. Учи западають, руки и ноги зимають и стаються лихкими; по якійсь часъ являея кашель, въ початку сухій але по колькохъ мѣсяцяхъ въ супровѣдъ зеленыхъ харкотинъ; дѣткенный тою недугою чуетъ заведѣдъ втомленымъ сонъ здаея ему не приносить нѣякого выпочинку; потѣмъ ставея нервнымъ, дразливымъ и недоволеннымъ, догадуея заведѣдъ ч-гось злого: коли нагально поднесетъ, запомороче его и здаея ему, що цѣла голова доволка ходитъ; его внутренности затикаються, его шкура ставея часомъ сухою и горячою; кровъ гуеетъ и лѣжво кружить, бѣло въ оцѣ прибравъ жовтаву барву; мочъ выходитъ менше и темновъ барвы и лишае по довшѣмъ стояню осадъ на сподѣ; опобѣя обдавася сму часто стравы, при чѣмъ заприймаея деколи солодкій, деколи квасный смакъ и часто въ супровѣдъ бѣли сени; его зрокъ зменшася, мурашки стають му передъ очима и дѣнае чутя тяжкого утомленя и великой безсонности. Веѣ тѣ ознаки выступаютъ на перемѣну и приукаея, що майже третина людности того краю терпить одну або другу форму той недуги. Черезъ „Shäker-Extrakt“ бере киченне стравъ такій оборотъ, що пожива достаетея хорому тѣлу и даея здоровѣе вертае. Сила того лѣку есть оправдъ чудова. Миллионы и миллионы флашкокъ уже спродано а число свѣдѣнь, котры цѣлющюи силы того лѣку доказуютъ, есть надвычайно. Сотни хороыхъ, котры мають найрозличнѣйшій имена, суть наслідками нестравности; во коли се послѣдне лихо усунуло, то ечевать такожъ другі, бо тѣ еуть лише ознаками правдивои хорои. Лѣкомъ тымъ есть „Shäker-Extrakt“. Свѣдѣнця тысячей, котры говорятъ похваляю о цѣлющѣмъ прамѣтѣхъ того-жъ, доказуютъ се понадъ всякі сумнівы. Сего знаменитого лѣку можна у всѣхъ аптекъ достати.

Особамъ, котры терпятъ на затканье, потреба „Сайгеля пилулки прочищающѣхъ“ въ получено въ Shäker-Extrakt-омъ. Сайгеля пилулки прочищающѣхъ лѣчатъ затканье, проганяють пропачению и простудея, освобождаютъ гдѣ бѣло головы и не допускають жовтачки. Кто ихъ разъ сробовавъ, тѣ повно ихъ будо дальше уживати. Они дѣлають повольно и не справляютъ болякъ. — Цѣна: 1 флашка Shäker-Extrakt-у зр. 1-25, 1 коробка „Сайгеля пилулки прочищающѣхъ“ 50 кр.

Перестерѣгаея передъ наслідкованіями безъ вартости та ще шкідливими.

До Пава Йосифа Фирета антикаря въ Празѣ. Прошу Васъ, припѣть менѣ зновъ одну флашку „Екстрактъ Шекера“ и коробку пилулокъ Сайгеля за послѣднѣмъ. Не могу Вамъ доестъ надкувытѣ и кажу Вамъ: „Най Вамъ Богъ се въ тѣхъ разъ нагородить“ за те, що такий знаменитый лѣкъ признаю для добра людскости.

Францъ Вогтуба, Телѣць коло Кабова, Чехи 26 грудня 1885.
Властитель „Shäker-Extrakt-у“ A. I. WHITE,
Limited, London 35 Farringdon Road E. C.

Haupt-Depot und Central-Versandt
von „Shäker-Extrakt“ und „Seigels-Pillen“
JOHANN Nep. HARN, Apotheke „Zum goldenen Löwen“
in Kremsier (Mähren).

Дальше можна достати въ аптекахъ Галичины и Буковины въ слѣдующихъ мѣстахъ:

Львовъ, І. Блюменфельдъ, Карчевскій, Г. Крижановскій, Жит. Рукеръ Байзеръ и І. Вевюрскій; Черновѣ, д-ръ Іос. Барберъ, І. Голыховскій В. Бельдончикъ; Бала, Вонны, Вржеско, Броды, М. Булакъ; Дрогобыч, Айхмилеръ, Рачка; Дукля, Гурагомор, Ярославъ, Вислоцкій; Озѣрна, Камѣнка, Коломыя, Е. Штенцель, І. Сидоровичъ; Кончыницъ, М. Редеръ; Краковъ, І. Травинскій, Свѣдѣцкій, В. Редикъ, Е. Штокмаръ; Лисекъ, Новый Салць, Перемышль, Наглицъ; Подгурже, Подволочиска, Подкамѣнь коло Бродовъ, Рашѣвъ, Роздѣль, Рава руска, Живецъ, Самборъ, Скавина, Станиславовъ, Альбинъ Амировичъ, А. Байль, І. Мандуръ; Стрижовъ, Стрый, Сучава, Тернополь, Ф. Ямрутевичъ, Г. Флайшманъ, Г. Каганъ; Тарновъ, Ходацкій, Е. Ранкъ; Товмачъ, Варажъ, Вишня, Войничъ и въ многихъ аптекахъ по иныхъ мѣстахъ державы.

І. ВАЙГЛЯ
Фабрика новозбѣвъ
Pretau, Mähren

САНИКИ

Цѣнки на жадање даромъ и оплатно.
Найлучшій санки до бѣды верхомъ зр. 32.

Годный уваги
Побочный зарѣбокъ.

Особы каждого становиска, котры хотять занятіе продажею законно дозволенныхъ лѣковъ на ратки, приймаються за высокою провизією а есентъ за стальнымъ удержаньемъ. — Листы адресувати подъ написою „Reell“ do concess. Annoncen-Expedition Ludwig Gans, Wien, III., Matthäusgasse 2674 3-12 Nr. 5.

20 лѣтъ
въ родинѣ!

Домове средство, що довго держится все въ запасѣ, непотребуе дальшого порученія; мусить бути добре. При правдивомъ Anker-Pain-Expeller-ѣ видко се наглядно. Дальшій доказъ, що средство заслуге на повне довѣріе, есть що многой недужий, пробувавши другихъ надто-хваленихъ лѣковъ, хапають навадь за выпробованный Pain-Expeller. Порѣшавъ переконаніе, що се средство домове при гѣдци, ревматизмѣ, рваню въ членахъ, и при простудѣ, болѣ головы, зубной и плечей, колькахъ ии, найневиѣшѣе помагавъ; бо въ цѣнѣ вѣе звыкло по першѣмъ натертю. Дешева цѣна по 40 кр. вага 70 кр. то можуть набутти и бѣдны; але треба стеречисъ флажковыхъ и наслідкованій а брати лишь е Pain-Expeller-ѣ маркою „Anker“ за правдивый. Въ запасѣ по всѣхъ большыхъ аптекахъ. — Головный складъ: Apotheke zum „Goldenen Löwen“ in Prag Niklasplatz Nr. 7.

То певно ДОБРУ постелить собѣ на все ДОРОГУ

Бельгійска ЛЯМПА ПАТЕНТЪ Lempereur & Bernard.

Одинока лампа на свѣтъ, котра десяти годинъ задержуе повну силу свѣтла не треба думать, що горитъ 10-годинъ.

Фабрика Josef Halbärth & Co., Linz an der Donau.

Одинока лампа на свѣтъ, зъ правдивымъ вентилемъ безопасности, такъ что неможлива нѣяка експлозія. Зъ долу запалюея и гаситья. Незрѣвнана сила свѣтла. Значно яснѣйша и дешевша якъ газъ.

Наведені надзвычайны суть лишь наслідками пилулокъ есъ назывъ выммо репомованныхъ ииша фабрика наслідку.

Признапа и цѣнки на жадање даромъ и оплатно.
Найвыплатнѣйшій артикулъ для гандлярѣвъ зельзомъ, галантерією и дробными товарами.

НЕМА НѢЯКОГО БОЛЮ ЗУБѢВЪ

при уживаню славной въ свѣтѣ правдивои п. к. надворного депписта

Д-ра ПОППА Анатериновой воды до усть

котра мае першенство передъ каждою иншою водою до зубѣвъ яко презерватива проти всѣхъ хорохъ зубѣвъ, усть и шнѣ, и при рѣвно-часномъ уживаню зъ

2177 24-26

Д-ра Поппа порошкомъ або пастою до зубѣвъ

удержуе заведѣдъ здоровъ и краснѣ зубы.

Д-ра Поппа пльомба до зубѣвъ

Найтѣпше средство до затыканя самому собѣ дѣравыхъ зубѣвъ

Д-ра Поппа Мыло зелове

проти всѣхъхъ высыпокъ шкѣрныхъ и такожъ знамените до купелѣ.

Цѣна: Анатеринова вода до усть 50 кр., зр. 1. — и зр. 1-40; Анатеринова паста до зубѣвъ въ цушкахъ зр. 1-22; Аромат. паста до зубѣвъ по 35 кр.; Порошокъ до зубѣвъ въ коробкахъ 63 кр.; Пльомба до зубѣвъ въ скриноцѣхъ зр. 1 — Мыло зелове 30 кр.

Передъ закупкомъ подбраваню анатериновой воды до усть, котра послѣ анализа мѣститилю болѣе чисти здоровѣе шкѣдливъ примѣшкы, остерѣгаея выграти

Головный складъ: Wien, I. Bugnergasse 2.
Дѣстати можна у всѣхъ аптекахъ, дрогеріяхъ и парфумеріяхъ

Скоря и певна помѣчь

на недуги жолудковъ и ихъ наслідки!!

Найтѣпшій и найуспѣшнѣйшій средство до удержаня здоровья, очищеня сѣкѣ и крови и до доброго травленя есть всюдѣ знаный и улюбленый

„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“

Онъ робитсея зъ найзлѣнѣйшъ и найуспѣшнѣйшъ зель алей-скиахъ, доведъ пениый на всякѣ трудности при травленю, жолудковъ корѣхъ, бракъ апетиту, оббавленю, иишѣхъ крѣси, геморойдъ и т. и. Задѣл знаменитыхъ наслідковъ ставея природнымъ лѣкомъ

Велика флашка коштуе 1 зр., мала 50 кр.
Тѣсачъ листѣвъ принапана можѣ переглянути!

ПЕРЕСТОРОГА!! Щобъ не дати обманитисъ, треба знати, що кожда флашка Бальсаму Житя д-ра Rosa выгтовлена послѣ ориг. рецепти, завитъ въ синій картонъ зъ написою повздожъ: „Д-ра ROSA Бальсамъ житя зъ аптеки подъ Чорнымъ Орломъ Б. Фратнера, Прага 205-3“ по нѣмецкѣ, чеськѣ, мадиреккѣ и французскѣ а на верхѣ правый марки охоронный.

ПРАВДИВОГО
Бальсаму житя д-ра ROSA
дѣстати можна лишь въ головномъ складѣ фабриканта
Б. ФРАТНЕРА
въ апт. подъ „Чорнымъ Орломъ“ Прага 205-3.

Веѣ аптеки Львова и краю и веѣ большѣй аптеки въ Галичинѣ и Австро-Угорщинѣ мають на складѣ Бальсамъ житя. Тамъ можна такожъ одержати

Праску масть универсальну домову

средство личиче признае на всякѣ запалѣнъ, раны и болячки тысячами листѣвъ похваляющихъ.

Би уживасея зъ успѣхомъ на запалѣнъ, задержанье молока и на твердость грудей при одученю, на болячки, карбункулы, раны на лѣтяхъ, дие мясо на пальцахъ, ствердѣнне, опухлину желъзъ и т. п. — Всей запалѣнъ, твердѣсти и опухлины лѣчить скоро; коли болячка значне материзувати, заразь набере и выльчнться. Пуска 25 и 35 кр.

ПЕРЕСТОРОГА! Праску Масть универсальну часто подбраваютъ, але лишь у мене выробленъ она оригинально. Она лише тогдѣ правдива якъ животъ металевъ пушки обвитъ червонными припасами уживаня (въ языкахъ) и въ синій картонъ зъ маркою охоронною.

БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ

Найтѣпше и многими досвѣдами выпробоване средство лѣчить цѣлкомъ тупый слухъ. — Флягонъ 1 зр. 2647 6-30

Закладаюся

за всяку цѣну, що жадаея въ моцѣхъ конквуритѣвъ по въ оцѣхъ продати готову або робити одѣжъ для мужичъ и хлопцѣвъ зъ матеріи краевыхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Пишучау мой богатый складъ такожъ 2484 Вѣч. Духовескѣту. 42-?

Замовляея въ мѣсци и въ провинцихъ выконуея точно и ретельно. На жадаея высокою цѣною даромъ и ерѣмъ.

Давидъ Шварцвальдъ,
магистръ мужескомъ одѣжъ гуртомъ и подробно.

Львовъ, ул. Галицка ч. 8.
Заложенный 1848.

ГАРМОНІОМЪ ЦЕРКОВНЕ

до науки свѣду

зъ дуже краснымъ голосомъ, зроблене сильно

и тревало

выроблае фабрика

ИВАНА СЛИВИНЬСКОГО

у Львовѣ

одъ 70 зр. и выше

2628 9-10

Складъ по селѣхъ всюдѣ, де вывѣ-шеніи дѣтченны пилулаты.

І. АНДЕЛЯ

ново обдкритый

Порошокъ заморскій,

убивае: блощицѣ, блохи, швабы, тарганы, мозгалѣ, мухи, мурашки, стоноги, молѣ, въ загалѣ всякі комары майже зъ надзвычайною скоростію и невностію такъ, що зъ летнучого поколѣнія комарѣхъ апт слѣду не зѣстане.

2505 8-12

Правдивый и по дешевой цѣнѣ

въ дрогеріи І. АНДЕЛЯ

13, Zum „Schwarzen Hund“ Haugasse 13,

13, Dominikanergasse 13, 11, Kettengasse 11, въ Празѣ.

У Львовѣ у Зит Рукера въ апт. подъ Срѣб. Орломъ, І. Байзера апт.; Петра Миколая апт.; Петра Гайльговера апт.; Алоиза Гибнера, Іосифа Ганкого, Кароля Баера ул. Краковска; Яни: Ф. Вайс; Прума: Ушеръ Зандъ; Ясло: Р. Пальца; апт.; Перемышль: А. Фалишевскій; Рашѣвъ: Р. Контробскій; Закопане: В. Ригельгаутъ; Золочѣвъ: Іос. Гедль; Въ Краковѣ: І. Траучинскій апт.; А. Гавелка, купецъ; Е. Радлеръ апт.; Штокмаръ апт.; В. Редикъ апт.; Тернополь: Ф. Ямрогевичъ апт.; Броды: В. Ландесбергъ апт.; Ходорѣвъ; Ст. Дашкевичъ апт.; Фриштакъ: Іоанъ Заневскій апт.; Куты: Алексъ Загаевскій апт. Коросно: Іоанъ Лазаровичъ торговля корѣнъ, деликатесѣвъ и винъ; Коломыя І. Сидоровичъ апт. и Е. Штенцель апт.; Сокаль: Евг. Высочанскій апт.; Тернополь: Е. Францъ; Немирѣвъ: К. Предримирскій апт. Кончыницъ: М. Родеръ апт.; Станиславовъ: А. Байль апт.; Тарновъ: А. Адлеръ апт.; Суша: К. Черницкій апт.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

выпробованъ и певный нѣства косметичный,

одначенъ 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признаия.

Олѣйокъ таниновый, взмѣняе и подбавляе волосу росту. Флягонъ 50 кр.

Помада хинова, взмѣняе корѣнь волоса и заботливъ выпадати волоса. — Слонъ 80 кр.

Вода атенъска, до змываня волоса, заботливъ творити парлямя, обдѣвжувъ, робить тревальми барву и полискъ. — Флягонъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлае знаменито на корѣнь волоса и на порѣсть волоса. Въ случахъ де въ пастѣдокъ недуга выпало волосе, выказавъ великий цѣлюще дѣланье. Вѣе по ужитю одной флашки можна добавити порѣсть. — Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятова до полоканя усть, кромѣ приятного, скрѣпляющо смаку и запаха, дуже користо дѣлае на нѣла и зубы. Флягонъ 50 кр.

Порошокъ ростинно-алькаличный, до чнщеня зубѣвъ. Надае перлову бѣлѣсть, обдалея камѣнь и квасы, котры наводѣтъ болѣ и порохованье зубѣвъ. Пууделко 30 и 60 кр.

Виолинъ средство противъ прѣти рукъ и пахъ. Флягонъ 50 кр.

Вода львовска. Приятный, вѣжливый и довготрѣвальный запахъ той воды зѣлѣаетъ се, що въ Антверпѣ на выставѣ всемирной зѣстана публично прокламована и обдѣвачена. Цѣна флажкову меншого 80 кр., большого 150 кр.

Нигретино. Выборне средство до фарбованя въ сейчасъ волоса на тревалу и красну барву чорну и темну; есть цѣлкомъ нешкѣдливе а въ ужитю цѣлкомъ поудиче. Цѣна 1 зр.

Бѣлѣи и гарвай руки. Найболѣея червоны и по-паданъ руки выбѣлѣаетъ и вывѣжнѣетъ по колькохъ мѣсяцѣхъ матерію Кременъ ростинномъ. Слонъ 80 кр. 2529 28-?

Смаровило литовское до обуви и шнѣвъ, мягчить шнѣвъ, робить си непромакающе и тревало. Пууделко по 50 кр. и 1 зр.

Набутти можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3. и ул. Галицка рѣзъ Валовои. Въ филиахъ: въ КРАКОВѣ Суконницъ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦЯХъ Римохъ ч. 2.

Въ наибольшѣмъ выборѣ

хустки „Гималай“ флянелъовъ и волочковъ правдивы

пледы англійскі

2686 1-?

поручае по найнишихъ цѣнахъ

Магазинъ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

подъ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватисъ на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣтальный редакторъ Иванъ Бейей.

Цапѣръ зъ фабр. Черлянскои.

Зъ друкарнѣ тов. аж. Шевченка подѣ зар. К. Беднарского.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ой годниці по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека пайзанамъ повѣстей“ выходитъ въ пѣторокъ, и въ пѣторокъ и пятницу на переѣмъ разомъ зъ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 34, Центр. бюро оголошень, ул. Конерника 11 и Бюро газетъ ул. Кар. Людвига 9. У Вѣдмъ Haasensteins & Vogler, Wallfischgasse, 0; M. Duker, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Ooppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasensteins & Vogler. G. L. Daube & Co. Предплата на „Дѣло“ и напечатаніе за инсераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Австріи: за Заграничцею:

на цѣлый рокъ . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . 24 ар.
на пѣвъ року . . 9 ар. на пѣвъ року . . 12 ар.
на чверть року . . 4 50 ар. на чверть року . . 6 ар.
на мѣсяць . . 1 50 ар.

У Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . 16 ар. на пѣвъ року . . 8 ар.
на чверть року . . 4 ар. на мѣсяць . . 1 35 ар.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 2р ул. Баторія. — Рукописи австрійскіе лише на попереднє застереженіє. — Рекламация неопечатаній відъ-ній одъ порта. — Печеніе члену коштує 8 ар. а. в. Оголошенія принимаються по цѣнѣ 6 ар. одъ однимъ стрѣчкѣмъ печаткою, въ рубр. „Надобляе“ по 20 ар. а. в. Подати членується по 10 ар. одъ стрѣчкѣмъ.

Борьба о руске письмо.

Якй прайрй часы Галицка Русь переживае нинѣ въ Австріи и якъ при конституціи въ 1867-го року годѣ ѣй доборотіе того, що ѣй правно належитися и чого не ѣдмавляеся вѣдному другому народови въ Австріи, — о тѣмъ свѣдѣнтіе безуспѣшна одъ колѣдцесати вже лѣтъ ведена боротьба о руске письмо.

Що три миліоны Русинѣвъ австрійскихъ мають право домагатися руского письма, — о тѣмъ чейже нѣхто не стане сумнѣватися и не буде того права оспорювати, бо каждый другій народъ въ Австріи то право має признае. Уряды и суды пишутъ до Нѣмцѣвъ рускомъ нѣмцѣмъ, до Поляковъ польскѣмъ, до Чеховъ чешскѣмъ, до Румыновъ румынскѣмъ и т. д., — однимъ только Русинамъ нинѣ въ Австріи ѣдказують его письма, а силомъ нажимають — польскѣмъ!

Пытаемо: зъ-вѣдки та нерѣшѣнѣ? Чи Русины не платятъ такъ само податковъ, якъ другіе народы? Чи Русины не дають такъ само рекрута, якъ другіе народы? — въ загалѣ: чимъ Русины гѣршій, якъ Полякъ, Чехъ, Румынъ, або котрый-небудь инній народъ австрійскій — щобъ ему можна було ѣдмвляти того, що дозволено вѣдмъ другимъ народамъ въ державѣ?

А однаковъ се фактъ, що 3 миліонный народъ рускій муситъ десятками лѣтъ боротися о свое письмо и годѣ ему прийти до своего права — и то двѣ, що годѣ ему прийти до того права своего навѣтъ мимо рѣшенія трибуналу державного въ его користи! Одъ рѣшенія трибуналу державного ушлие вже небагато десяти лѣтъ, — а руске письмо якъ было неоване, такъ и неугеся въ урядахъ и судахъ, а языкъ нашъ рускій калѣчѣнъ рускомъ польскѣмъ!

Одъ 1848-го року до часу конституціи въ 1861 року руске письмо мало пошанованіе въ урядахъ — ажъ одъ часу цѣсарскѣмъ постановѣмъ въ 10 цѣвтія 1861 року, коли то сказано, що ц. к. уряды и суды не мусѣть, але только „можуть“ уживати руского письма, все наразъ обернулося въ некористъ Русинѣвъ. По судахъ и вѣдхъ урядахъ заведено до руского языка польскѣе письмо.

Очевидно, польского письма въ рускомъ языкѣ Русины стерпѣти не можуть и не смѣють: пакидувати собѣ чужого письма не дадутъ. Зъ того выходятъ и мусѣть выхидати недовольне и огорченіе мѣжъ народамъ рускимъ, зъ того выходятъ и процессы, котрыхъ правительство могло бы Русинамъ заощадити, прямо предложивши змѣну цѣсарскѣмъ постановѣ въ 1861 року, на котору при каждомъ процесѣ все покликувалось, яко на запову, що не може дати Русинамъ доборотіе усуненія своихъ кривды.

Але коли вже то, що правительство досе не взялося до змѣны цѣсарскѣмъ постановѣ въ 1861 року, ѣдбрувало Русинѣвъ, то ще болѣе огорчивъ ихъ найновѣйшій фактъ, де

правительство — не обмежувачеся на перешкоду въ цѣс. постановѣ въ 1861 р. — входитъ уже въ саму рѣчь и подноситъ мотивъ такий, якого досе не подносило. Новый той мотивъ заразъ укажемъ нашимъ Вп. читателямъ.

Наше политичне товариство „Народна Рада“ одержавши 1885 р. допись одъ львовской дирекціи полиціи, писану рускимъ языкомъ а письмомъ польскѣмъ, звернуло ѣй тую допись, зажадавши, чтобы то само написала письмомъ рускимъ. Дирекція полиціи дописею въ 5 грудня 1885 (ч. 1162/пр.) ѣдповѣла, что „не може вдоволити жадаю выдѣлу „Народной Рады“, бо дирекція полиціи по мысли ѣдбавляющихъ приписѣвъ у вѣдхъ своихъ писемъ до сторѣвъ въ языкѣ рускомъ уживае буквы латинскіе.“ Выдѣлъ „Народной Рады“ вѣдѣ рекурсе до ц. к. намѣстничства. На той рекурсе ѣдповѣло (19 сѣчня 1886) намѣстничство, что „по гадѣ выданого въ наслѣдокъ найвысшѣмъ постановѣ въ дня 10 цѣвтія 1861 р. и досе ѣдбавляющѣмъ розпорядженію ц. к. министерства державного въ дня 10 цѣвтія 1861 р. уряды не ѣдбавляють до уживанія въ резолюціяхъ, до сторѣвъ выдаваемыхъ, письма руского“. Противъ сего рѣшенія ц. к. намѣстничства вѣдѣ выдѣлъ „Народной Рады“ рекурсе до министерства справъ внутрѣшнихъ. Рѣшеніе сего рекурсе насильно ажъ при концѣ 1888 р. Рѣшеніе се наводило дословно (только не польскѣмъ а рускимъ письмомъ):

„До Честного Выдѣлу политичного Товариства „Народна Рада“ до рукъ председателя Всечестного Д-ра Огоновского въ Львовѣ.

Рескриптомъ Президіи ц. к. Намѣстничства въ 19. Сѣчня 1886. ч. 196/пр. затвержено въ зѣстала резолюція ц. к. Дирекціи Полиціи въ 5. грудня 1885. ч. 1162/пр., въ котрой ѣдказано жадаю Выдѣлу политичного Товариства „Народна Рада“ въ Львовѣ, абы резолюція ц. к. Дирекціи Полиціи въ 23. жовтня 1885. ч. 25.275 въ справѣ основанія сего Товариства писана въ языкѣ рускомъ по латинскимъ буквамъ, написана зѣстала рускими буквами. Рескриптомъ въ 25. сѣчня 1887. ч. 9306. не уваглядило ц. к. Министерство справъ внутрѣшнихъ вынесенѣмъ противъ покликаного рѣшенія Президіи ц. к. Намѣстничства рекурсе Выдѣлу жадаю Товариства, а се зъ причины, понеже выданѣ въ наслѣдокъ Найвысшѣмъ постановленію въ д. 10. цѣвтія 1861. розпорядженію Министерства державного въ д. 10. цѣвтія 1861. ч. 2325/Ст. М. має до теперъ ѣдбавляющую силу, а также зъ уваги, что побѣла переведенныхъ доходженъ не зѣстала стверженовъ выключѣнѣмъ уживанія въ писемѣ и друку буквъ рускихъ, противно: справедливо уживаніе такъ въ писемѣ, якъ и въ литературѣ и дневникарствѣ рускомъ такъже буквъ латинскихъ.

Такъ само не уваглядило Выс. ц. к. Министерство наведено въ рекурсе жадаю о выданіе въ сѣй мѣрѣ загалного розпорядженія.

О тѣмъ увѣдомляю Честный Выдѣлъ въ наслѣдокъ припоручена Выс. Президіи На-

мѣстничства въ дня 12 жовтня с. р. ч. 6777/пр. при зворѣтѣ (sic!) долучивковъ рекурсе.

Президія ц. к. Дирекціи Полиціи.
Львовъ дня 24 жовтня 1888.

Кишчковский.

Ось маѣшь, Галицка Русе, одъ гр. Таффе-го рѣшеніе въ справѣ письма руского — уже зъ мотивомъ, котрый викае въ саму рѣчь, не вдовольняеся самымъ покликомъ на постанову цѣсаря въ 1861 року.

Гр. Таффе, якъ видко зъ ѣдповѣди министерства справъ внутрѣшнихъ, взявъ собѣ кривду Русинѣвъ дуже до сердца, бо навѣтъ казавъ „перевести дослѣдження“, чтобы „ствердѣти выключѣнѣмъ уживанія въ писемѣ и друку буквъ рускихъ“. Перевѣтъ тѣ дослѣдження и „не ствердѣвъ“ того, а „ствердѣвъ“, что и въ писемѣ, и въ литературѣ и навѣтъ въ дневникарствѣ рускомъ уживаются буквы латинскіе.

Що въ писемѣ уживаются въ Галичинѣ буквы латинскіе — се правда: латинскимъ а радше польскими буквами пишутъ вѣдъ ц. к. уряды и суды въ зносинахъ своихъ зъ Русинами.

Щобъ-жъ въ литературѣ Русины уживали польскихъ буквъ — того мы тутъ не бачимо. Правда, вырвѣе часомъ якійсь Полякъ, чи одинъ чи сабѣла, и въ дусѣ польскѣмъ, въ дусѣ будовавѣ Польщѣ на Руси, выдасть якусь хрѣю по руски польскѣмъ абе цадломъ на баламуту руского народу, — але то Полякъ, не Русинъ. А о рускомъ писемѣ мають рѣшати Русины, а не чужій, такъ само якъ о польскѣмъ рѣшають Поляки, а не хто другій.

А де вже гр. Таффе польскѣе абеццѣло побачивъ въ дневникарствѣ рускомъ? — мы-аѣ догадуємось. Яка бы то нинѣ часопѣвъ руска выходила польскими буквами? Може бы на то ѣдповѣла урядова „Gazeta Lwowska“?

Выдѣлъ Народной Рады одъ такого рѣшенія ц. к. министерства справъ внутрѣшнихъ ѣдклячѣсь до трибуналу державного. Нехай трибуналъ державный другій разъ розбирае тую саму справу — коли инаше годѣ. Мы-жъ Русины не перестанемо добиватися права рускому письму и не позволимъ собѣ накидывати нѣякого такого, якого мы собѣ самі не вытворили або не вытворимо.

Пытаніе: яку цѣль могло-бы мати вѣдѣше правительство гр. Таффе-го въ ѣдмовѣ Русинамъ ихъ письма? — ламаемо безъ ѣдповѣди. Нехай каждый самъ собѣ ѣдповѣдетъ.

Протестъ королевы Наталіи.

Парвска „Temps“ оголосила дословный змістѣ протесту, котрый королева Наталія высладала до синоду румынской церкви. Протестъ сей естъ вымѣренный противъ зѣвѣстного рѣшенія бѣлградского митрополита, але здаеся, что синодъ румынскій заявить, что уважаеся некомпетентнымъ въ сѣй справѣ.

Въ протестѣ сѣмъ подае королева дуже

докладно вѣдъ фазы процесу въ справѣ разводу и оспорѣе компетенцію бѣлградского митрополита рѣшати въ сѣй справѣ. Королева называе поступованіе митрополита Теодосія грѣшнымъ работѣмъ, котрымъ ѣтъ провинніея противъ исторіи, противъ церкви и законѣвъ державныхъ. Дальше говоритъся въ протестѣ:

„Крѣмъ заявленія, что жити разомъ сталося неможливымъ, не подано въ писемѣ Г. Вел. короля нѣякой болѣе причины, чтобы оправдати разводъ. Але неможнѣе жити разомъ не естъ же нѣякою законною причиною до разводу. Въ актѣ митрополита не наводѣтѣся аѣтъ не задуеся нѣякого припису церковного аѣтъ закона, котрый ѣдносѣеся-бы до разводу. Наводѣтѣся тамъ лишь т. зв. фактъ, котрый не ѣдповѣдае дѣйствѣности, имено, что приписанъ закономъ стараня помирѣти обѣ стороны роблено, але они позѣстали безъ успѣху. Мы ѣдповѣли на то доже сказаніе въ нашѣмъ писемѣ до консисторіи. Злишнимъ отже естъ же разъ то повтарѣти. Зъ каждого супружества выводѣтѣся права горожанской натурѣ, а при розвязанію того супружества треба зъ нимъ также числитися. Треба отже конче высказатися о сѣдѣющихъ рѣчахъ: Котра сторона виновата? Бо безъ винѣ нема разводу. Котра сторона має право заключати новѣ супружествѣ? На концѣ, котра сторона ѣдповѣдае супротивъ другѣмъ за шкоду? Мы пытаемо, де суть тѣ ограничѣніи законы, что могли-бы увѣдѣнѣти суверена одъ законныхъ наслѣдковъ такои ситуаціи. А коли теперъ поставимо вѣдъ тѣ пытанія, то побачимо въ сѣмъ случаю же точнѣйше, до якого ступеня естъ дѣло митрополита фальшивымъ. Звычайный компетентный суды были-бы ѣдбавляють рѣшати вѣдъ тѣ пытанія и въ сѣмъ случаю мусѣла-бы була справа разводу правильно вестися и рѣшати, бо рѣшеніе митрополита не може мати нѣякой вѣрности, нѣяконъ законѣмъ силы.

Въ тѣмъ сумѣмъ станѣ, въ якѣмъ находитѣся теперъ односѣи межѣ нашимъ королевскимъ мужемъ а нами, было-бы же найлѣпше, не шукати глубоко за причинами, что выкликали охоту до разводу. Мы не можемо однаковъ поминѣти мовки тѣхъ новыхъ жалѣвъ зѣ стороны нашего королевского мужа, побѣла котрыхъ его великодушный взгляды и его самоотверженнѣе не зробили на насъ жаханого вливу. Мы пытаемо зъ великимъ здивованіемъ, что они сподѣвалися? Мы высказували въ нашѣй ѣдповѣди при каждой нагодѣ зѣвѣдѣмъ отверто, что готовѣи есѣмо помирѣтѣся. Ба, мы навѣтъ старались о таке помирѣнѣе и предлагали его, скоро лишь высказано жадаѣне разводу, але нашѣй предложѣнію ѣдклячѣсь безъ дискусіи. Що-до нашего королевского мужа, то ѣтъ не зробивъ нѣякого кроку до помирѣнѣя. Намъ выдерто ѣдногого нашего сына и заборонюючи намъ приступу до ѣдчѣны, змушено насъ жити яко затѣчѣнѣю за границѣю, а мы не зробили нѣякого аѣтъ передъ аѣтъ по выточѣню процесу разводовѣго, что дало-бы причину нашему мужевѣ вносѣти противъ насъ жалѣбу. Коли „жаханый вливъ“ маѣтъ на цѣлу надѣю, что мы добровѣльно при- ставѣмо на разводѣ, то мы до того не дали нѣякой причины.

Що-до неприятностей и небезпечностей, якѣ той роздоръ въ королевскѣй родинѣ выкликали якъ для державѣ такъ и династіи, то певно не мы тому виноватѣи и не мы за то ѣдвѣчальны. Цѣла ѣдвѣчальнѣе есѣае на тѣхъ, что не могли своихъ чувствъ пожертвувати для высшѣхъ цѣлей и не умѣли зменшити своихъ неоправданныхъ жадаѣнъ.

Археологична выставка Института Ставропигийского.

VII.

Архивъ Института Ставропигийского.

Въ сали IV., въ двѣхъ окремыхъ табѣлѣтахъ, мѣстѣтѣся цѣннѣйшій оригиналы грамотъ зъ архиву Института, писанѣ майже выключѣно на пергаментѣ въ языкахъ грецкомъ, латинскѣмъ, церковномъ, арабскѣмъ, сирійскѣмъ и халдѣйскѣмъ. Походятъ она въ части одъ корѣлѣвъ польскихъ, въ части одъ патриархѣвъ царгородского, александрийского, антиохійского та ерусалимского, одъ митрополитѣвъ кѣвскихъ, епископѣвъ львовскихъ, папъ римскихъ и другихъ особъ свѣтскихъ, зъ котрыми коли-небудь Институтъ Ставропигийскій стояѣвъ въ близшихъ зносинахъ. Грамоты королевскѣе починаються зъ 1522 рокомъ зъ панованіемъ Жигмонта I, а кончатѣся зъ 1735 рокомъ, за панованія Августа III. Основѣю ихъ суть майже выключѣно привилѣи новѣ або конфирмаціи старѣхъ. Письма патриархѣвъ починаються зъ 1589 р. послѣднѣмъ патриарха царгородского Гремѣя, а кончатѣся булею Климентія XI, въ 1709 р., котроу сей папа Братство Ставропигийскѣе приймае до униѣ.

Зъ грамотъ тѣхъ можна вырозумѣти, якъ велике и о скѣлко загалне значѣніе маѣтъ колѣе Институтъ сей на Руси. Инста-

тутъ Ставропигийскій бувъ первѣство звычайнымъ церковнымъ братствомъ при церкви Успенія пресв. Богородицѣ, такъ званѣй „володѣскѣй“. Въ его складѣ входили лише мѣщанѣ львовскіе. Братство займалося провизорствомъ у себе и при церкви монастыря Василіанского св. Онуфрія на передмѣстѣю Жолѣвскѣмъ. Въ тѣмъ першѣмъ періодѣ своего инованія перебуло Братство до 1586 р. Коли-жъ уже въ 1580 р. почала на Руси ѣдговлятѣся униѣ церковна зъ Римомъ, тогдѣ въ 1586 р. выславъ патриархъ царгородскій Гремѣя антиохійского патриарха Иоакима на Русь и до Львова, щобъ иновѣдѣнѣвъ православія скрѣпити въ вѣрѣ и звязати ближе зъ Царгородомъ. Патриархъ Иоакимъ наклонивъ тогдѣ Братство усѣенске до заснованія школы грецко-словенской и печатнѣи. Зъ того часу носѣтъ Братство тутулъ Ставропигіона, стоѣтъ безпосередно и выключѣно лише подъ юрисдикцію патриарха царгородского, а членами его окрѣмъ мѣщанъ львовскихъ суть и члены знаменитѣхъ родинъ рускихъ, якъ князѣвъ Острожскихъ, Вишневецкихъ, Ружанскихъ, панѣвъ Корняковѣвъ и др. Братство тратѣтъ тогдѣ значѣніе давнѣйше львокале, а набирае болѣе значѣніа загалного на Руси, значѣніа защитника православія. Третій періодъ инованія его починаеся въ 1708 р., зъ принятіемъ униѣ въ Римѣ, а подѣлагае юрисдикцію папъ римскихъ и конгрегациѣ de propaganda fide. Коли-жъ ѣдтакъ въ 1772 р. прийшла Галичина подѣ Австрію, а небагомъ пра-

вительство австрійское занесло всякій вымыки зъ подѣ власти ординаріатѣвъ, то положѣніе Ставропигіи змѣнилось на ново и нинѣ маѣе она зновъ болѣе локальне, а навѣтъ — на нещастѣе — партійне значѣніе.

VIII.

Miscellanea.

Кнѣчачи мѣй короткій оглядъ цѣннѣхъ выставѣ памятникѣвъ старѣны галицкой, хотѣ же згадати про деякіи дробнѣйшій предѣметы выставѣ, що заслугоють на увагу. До тѣхъ зачисляю умѣщенѣй въ сали IV., въ окремыхъ двѣхъ табѣлѣтахъ, колѣкацѣвѣныхъ диптихѣновъ и триптихѣновъ. Суть то складанѣи иконѣи, немѣвъ малѣ олтарѣи, зробленѣи зъ дерева або металѣу (мосяжу), на котрыхъ вырѣзѣбленѣи або мальованѣи миниатюрный иконѣи. Одѣнѣи зъ тѣхъ триптихѣновъ мѣстѣтъ въ собѣ въ малѣнькихъ образѣнахъ вѣдхъ святѣхъ цѣлого року и естъ неаѣе иллюстрованнымъ калѣндарѣмъ цѣлого року. Меншій триптихѣны металѣи зъ иконѣами колѣкохъ святѣхъ могли носѣтѣся на шѣи, немѣвъ талисманы.

Въ тѣмъ самѣмъ табѣлѣтѣ, де умѣщенѣи калѣндарѣи иллюстрованныи, находѣмо и двѣ памятки по епископѣмъ львовскѣмъ, Іосѣфѣ Шумляньскѣмъ. Се двѣ кулѣки: одна татарска зъ битвы короля Ивана Собѣского подѣ Журавномъ въ 1676 р. въ денѣ св. Михаила; дру-

га зъ походу Собѣского подѣ Вѣдѣнѣ, зъ бою 12 сѣчня 1683 р. Въ обѣхъ битвахъ бувъ и епископъ львовскій. Перша кула убѣла свѣчка епископского, Петра; друга ранила епископа самого въ лѣве рами. Обѣ кулѣи приѣдленѣи до памятныхъ сѣбѣныхъ табѣлѣчѣвъ, а вѣдѣвъ ихъ естъ Шумляньскій умѣстѣти на намѣстѣмъ образѣ въ церкви святоюрѣкѣи у Львовѣ.

Въ сали III. въ табѣлѣтику умѣщенѣи грамоты князя Льва зъ 1291, 1292 и 1301 р., зѣдѣеся оригинальнѣи. Побѣеъ нѣхъ двѣ оловѣнѣи старѣи печатки зъ незѣвѣстного року, найденѣи въ сѣлѣ Викторѣвъ подѣ Галичѣмъ. Въ сали IX. суть замѣтнѣи старѣи арматуры монастыря Василіанского въ Краковѣ, межѣ нами пушка, зъ котрой Дорошенко маѣвъ убити хана татарского въ часѣ облоги монастыря. Тутъ находѣмо также шѣломъ и двѣ дротѣиѣи сорѣнѣи, два „кѣпелѣа“, якѣи по нинѣшній часѣ уживаються въ деякихъ церкѣвахъ замѣстъ звѣнѣвъ въ велику пятницу и субботу; звѣдъ изъ святоюрѣкѣи церкви, фондѣванный княземъ Димитріемъ Любартомъ въ 1341 р.; свѣлокъ зъ кѣли св. Петра, митрополита кѣвского, именованого королѣмъ Юріемъ I, найденѣи въ Дѣвѣрѣцахъ, де Петро бувъ чернѣмъ, и др.

Н. Валяниш.

Лишь насильство поддало гадку до того процессу разведочного, который зовётся несправедливо против нас разпочався. По сторонам обжаловуючого стоить ціла могоучість держави, по сторонах же обжалованої ніщо більше крім вичіну справедливості і право загарагтоване списаними і моральними законами. Обжаловуюча сторона старалася вышукати собі трибуналы и не знайшла таких, що були-бы достаточны выучей для ей цілей; она попала бідак на безсильного и слабодушного старця, который вже не в силі спознати, якъ величезного допускаясь бить грѣху и понижена, которому бивъ поддае велику мисію церкви въ державѣ и суспільности.

А при томъ всѣмъ мы то єсьмо, котрыхъ обжаловують, що выкликали небезпечность для бичины и династии.

Хочъ и якъ бы мы хотѣли не робити ніякихъ неприяностей нашому королевскому мужеву, то все таки не можемо не выступити зъ симъ актомъ прилюдно и торжественно передъ св. синодъ, яко найвысшу власть церковну, котра має право и обовязокъ заховувати въ нашій святой православній церкві вѣру въ повной чистотѣ, противъ поступованя и рѣшеня Преев. Теодосія зъ дня 12 жовтня с. р. (ч. 1248) и противъ того запротестувати. Не можемо такожъ повдержатись заявити, що єго актъ уважимо зовсѣмъ неважымъ и не маючимъ ніякого законной вартости.

Въ наслідокъ того задержимо всѣ нашѣ права и прерогативы, якѣ намъ, яко вероведной жевѣ и королевѣй сербской належать, доки ажъ не порѣшати компетентній суды и не признають розвѣдъ законнымъ.

Рѣвночасно однакжъ заявляемо, що мы зъ своєю стороною не робимо ніякого кроку, который бы шкодивъ королевѣ або интересамъ нашої дорогонь отчины або ображавъ династію. Дійсно, не можна заперечати, що наша отчина находиться середъ тяжкихъ обставинъ, а позаякъ мы ніколи не надумувалися, коли треба було скласти жертву на престолъ вышшихъ интересовъ, и хочъ нашѣ страданя суть безмежны, то мы все таки будемо ихъ зносити и на будущиѣ, бо наша любовь отчины єсть вышша по-надъ чувство несправедливости, яка намъ стала.

А середъ тыхъ такъ для насъ болесныхъ обставинъ, молячи Всевышного зъ цілю глубины сердца, чтобы умиривъ гнѣвъ нашего мужа на насъ, чтобы давъ счастья нашему улюбленому сынову, чтобы дозволить нашій отчинѣ поступати безупинно и безпечно напередъ, остаемо якъ заведѣды вѣрною и побожною дочкою нашої святой православной церкви.

Наталия.

Рада державна.

264. засѣданье зъ дня 21 падолиста 1888.

Правительство внесло замѣнуга рахунки фонду межиорачійного зъ р. 1887, и се поручено бюджетовой комисіи.

Министеръ справедливости гр. Шенборнъ одповѣдавъ на интерпеляціи пос. Штайнвердера въ справѣ вымагаю зная языка словенского при обсаджуваню посады авскультантовъ въ Каринтіи заявляючи, що сего вымагає конечна потреба, бо якъ выказали дослѣды, навѣтъ въ карныхъ слѣдствахъ и при карныхъ розправахъ треба було уживати урядовыхъ перекладчикѣвъ для словенскихъ сторѣвъ, бо судовой урядники не разумѣли сего языка. — На интерпеляцію Фуса въ справѣ конфискации нѣмечинскихъ газетъ въ Опавѣ заявивъ министеръ, що тѣ конфискации въ переважнѣй части затвердивъ судъ, а министеръ справедливости мусить на всякій способъ уникати суверенности зъ судовыми выроками. На пытанье, чи правительство буде дѣлати въ томъ напрямѣ, чтобы въ что-до оповачійной журналистики шановано свободной гадки, заявивъ министеръ, що тую свободу признає дже важнымъ факторомъ публичного житія; однакжъ мусить старатись, чтобы уважано ей лише въ границахъ указанныхъ законами.

Пос. Гавекъ предложивъ проектъ закона, поєсла которого особы, що бѣдають купецтву, мають выказуватись одповѣдною квалификаціею.

Закі приступлено до дальшихъ дебатъ, удѣливъ президентъ д-ръ Смолякъ пос. Родеви нагану за то, що на попереднѣмъ засѣданю назвавъ неприсутного Ганса Кудлиха „der Kerl“.

Одтакъ приступлено до дальшой спеціальной дебаты надъ проектомъ закона реформуючого наслѣдство селянскихъ господарствъ.

§. 5. того закона звучить: „Особа переймаючи господарство, буде означена краснымъ законодавствомъ въ той способъ, що законодавство то буде и въ той точкѣ звязане правомъ и порядкомъ законного наслѣдства, а лише въ тыхъ границахъ постановить чергу, въ якій, коли єсть болѣе правныхъ наслѣдникѣвъ а не стане мѣжь ними угоды, кожый зъ нихъ буде покликанный до принятия господарства. Однакжъ краве законодавство може постановити, чтобы переживаючіи супругъ покликанный бувъ яко головный перевеєць спадщины заразъ по потемствѣ помершого а передъ нишими єго свояками. Рѣдній дѣти мають вти заведѣды передъ адептгованными, правѣ передъ дѣтима неправого ложъ. Дѣти легитимованіє стоить на томъ самѣмъ становищи, що законній.“

Пос. Коппъ побѣдѣ до сего параграфа, що бивъ мѣстятъ въ собі багато трудностей и недокладностей, и длятого выноситъ рядъ поправокъ зъ директивами для судѣвъ, якъ має поступати въ практицѣ, примѣняючи той параграфъ. Поправакамъ тымъ спротивився комисаръ правительства Штайнбахъ выказуючи, що ходитъ тутъ о законъ регулюючий подѣлъ спадщины а не о сукцесію въ наслѣдствѣ. При голосованю одкинуто поправки Коппа а

принято §. 5. въ той формѣ, якъ внесла єго комисія.

§. 6. постановляючий, що особа переймаючи господарство, стає должникомъ массы наслѣдничой ажъ до вышоты вартости господарства, о скільки не єсть оно обтяжено тягарями, — принято безъ дебаты.

§. 7. звучить: „Вартость господарства означуєтьсѣ умовою интересованныхъ особъ, а въ браку ей черезъ судъ по оцѣнкою грунту зътоками. Интересованнымъ особамъ вольно бути при оцѣнкою и робити свои замѣты. Инвенитаръ господарства належить вправдѣ при означеню вартости господарства одповѣдно уважляти але не можна таксувати єго окремо. Законодавство краве може постановити, що на мѣсце судового означеня вартости має оцѣненое господарства наступити на подѣставѣ чистого доходу катастрального, помноженного черезъ означене число.“

Противъ того §. выступивъ пос. Хлюмекцій жадаючи, чтобы оцѣнованье господарствъ наступало лише черезъ оцѣненье чистого доходу и выступивъ противъ проектоваго правительствомъ отаксованя капиталистичного. — Ему одповѣдавъ министеръ Фалькенгайтъ, стараючисъ доказати, что капиталистичные оцѣненье єсть конечное, бо и подѣлъ спадщины наступаетъ не въ натурѣ, а подѣломъ цѣны продуктовъ представляющихъ доходъ наслѣдства. — Пос. Найсеръ звернувъ увагу на несправедливостъ детаксаций переводженихъ судово черезъ молодыхъ людей, котріи недавно скѣпили унверситетъ. Оцѣненье повинно бути дже умѣрене а той принципъ повиненъ бути высказанный въ самѣмъ законѣ. Бесѣдникъ внесъ длятого поправку, а именно, чтобы въ першѣмъ уступѣ §. 7. додати слова: „посла справедливости такъ, чтобы переймаючий господарство мѣгъ при нѣмъ удержатись“.

На томъ перервано наряду надъ тымъ закономъ.

Пос. Бургстальеръ вѣнѣсъ одтакъ, чтобы правительство постаралось побудовати зѣлѣнцѣвъ, котріи-бы дучили Триестъ зъ великими зѣлѣнцями перетинающими Альпы.

Пос. Крайцгайтъ интерпелювавъ гр. Таффе, якъ може стерпѣти, чтобы „Wiener Zeitung“ реклямувала такіи неморальныи заведеня, якъ гостинный дѣмъ Ронахера у Вѣднѣ.

На томъ закончено засѣданье.

Дописи „Дѣла“.

Стрый дѣя 13 (25) падолиста 1888.

[Гомѣнь крикѣтъ выборчихъ.]

Поки корреспондентъ Вашъ встарѣтисѣ въ словѣ и пришле обѣщану въ ч. 250. Вашего журнала характеристику руху wyborczego въ Стрию, приймѣтъ отенхъ колыка стрѣлокъ, написанныхъ sine ira et studio, не въ першѣмъ розгарѣ гаданыхъ заходѣвъ, але вже въ хвилью, коли голоса партійны, почасту и пристрастѣи, вже тѣлько зъ-далека дунають, слабнуть и потахають.

Звѣсна рѣчь, що у насъ, въ де-чыхъ о-чахъ, автономія втратила свой замачивый блескъ, свою цѣну и вѣру, и коли проголошено новѣ выборы, забирались люди якоесь недоверчиво до пращѣ, чтобы повернута струю житя автономичного въ таке русло, зъ которого вышла вода не тѣлько на млынъ давнѣйшихъ оцѣнубѣвъ мѣста, але бодай троха того своего добра для загалу принесла.

Не годиться замовчати, що до трудной задачи выдѣисъ мѣжь прочими и люди совѣстны и честны, свѣдомѣ проводнѣи думки и провиннутѣи горячимъ бажаньемъ гараэду для всѣхъ; не вычѣсаячи имѣть поодинокихъ, положу тутъ бодай для примѣру широдушнѣи интенціи купця п. Костеркевича, профессорѣвъ Квятковского, Лемоха и Гека и инжинера Пшиболовского и другихъ. Деякіи зъ нихъ належали навѣтъ до противныхъ собі таборѣвъ, а однакжъ не могли одиѣмъ другому одказати доброй волѣ. Та були мѣжь инницяторами и такіи, що нѣмало мѣсця на одиѣмъ стѣлци сидѣти, тожъ въ одиѣй куріи буди радикалами, въ другой консерватистами, або сиулавались въ III. и II. кружѣ выкликати партію зъ заваєкою антижидѣвскою; а коли имъ удалосъ побороити суперниковъ въ кружѣ II, розумѣлись подѣ прапоромъ горожанской независимости, въ кружѣ I. зновѣ вѣжались до табору противного и чп выговариваши що, чп нѣ, своихъ сторонниковъ опустили. Такои неконсеквентной роль подѣнявъ именно, може и зъ добре зрозумѣлымъ выгладомъ опортунистичнымъ, п. П.

Показавши въ II. колѣ, що має и своихъ партизанѣвъ, розпочавъ переговоры зъ сторонницятамъ, котре вже перше яко жидѣвске окричали. Чп зъ обавы, чтобы се сторонницятво не позмысало для себе околѣ 20 голосѣвъ интеллигенціи руской, чп може, чтобы заборѣити противный таборъ для себе и выбѣръ своєю особы забезпечити, не думавъ покористуватись нагодою до признаня Русинавъ, не хотѣвъ вти за радою своихъ прихильниковъ, чтобы зъ Русинами пактувати, и волѣвъ держатись разъ уже давнѣйше голошеномъ девизомъ: „Lepiej dziesięciu żydów, jak jednego Rusina“. Доцѣрва, коли зъ „жидками“ торгу не удалосъ добити, выслано до громади руской делегатѣвъ зъ предложеньемъ, чтобы приступили до партіи Понельвской, а за се вопишутъ до лѣсты кандидатѣвъ п. Левничкого емерит. старосту и каноника о. Поповича. Позаякъ выбѣръ сахъ двохъ павѣвъ и безъ удѣлу партіи Понельвской бувъ майже забезпеченый, тожъ пропозиціи такихъ годѣ було брати на серію, и зѣ стороны руской замѣчено справедливо, що, коли хто розпочинає подѣбнѣи переговоры, то найже має бодай стѣлько делкатовости, чтобы не накудувати кандидатѣвъ сторонѣ, зъ котрою пакуєтьсѣ, а лишати їи самѣи выбѣръ.

Зѣ стороны руской пропоновано отже: катихита о. Федусевича и судью п. Гузара.

Переговорѣвъ не доведено до конця, а шо партія зъ головнымъ комитетомъ у правдоу, вже двѣма-трома днями перше Русинавъ шукала и на кандидатуру пп. Левацкого, о. Федусевича и Гузара згодилась, не було то довго надумуватись и Русины злучились зъ партією, репрезентованою комитетомъ, которого именемъ ругались видѣнѣишы особы за выбѣръ рускихъ кандидатѣвъ.

До угоды сѣи мусѣло прийти тымъ скорѣше: одно, що Русины, не злучившись зъ котрою-небудъ стороною, не могли-бы ані одного зѣ своихъ кандидатѣвъ пересадити, абстиненція отже була зъ горы выключена; друге, пересѣдчались всѣ о нещирости п. Понеля въ ходѣ самыхъ переговоровъ до той степени, що думати о возможности примиреня показалося золотыми грушками на вербѣ. Именно отворивъ очи Русинамъ одинъ зъ его сторонниковъ, который хотѣвъ конче до угоды зъ интеллигенціею рускою довести.

— Czemu pan przeszedł z Rusinami? запитувавъ той же п. Понеля.

— Nie można — була коротка одповѣдь. А коли згаданный добродѣй допытывався о причину, пояснявъ ему п. меєвѣ основныи своиѣи глубокимъ и высокимъ политичнымъ аргументами, котріи и докторамъ Падевскимъ зробили-бы честь немалу.

— Nie można, bo widzisz pan: dotąd mieliśmy w Radzie zawsze tylko chrześcian i żydów; skoro tylko wejdą dwaj a choćby jeden Rusin z inteligencji, utworzy się trzecie stronnictwo i będziemy mieli Polaków, Żydów i Rusinów. Ci ostatni poruszają zaraz sprawy narodowościowe, żądają szkoły ruskiej, będą w radzie mówili po rusku, i t. p. a przeciw tym wszystkim uroszczonom musimy się bronić. Lepiej, powtarzam, przepuścić dziesięciu żydów, jak jednego Rusina.

— Ależ, dla Boga, jakie w tem niebezpieczeństwo, jeżeli dwaj albo trzej Rusini zasiądą w Radzie? — закинувъ згаданный партизанъ.

— Polska w niebezpieczeństwie. — скѣпчивъ ляконично патриотъ, въ котромъ, мимоходомъ кажучи, бѣдовався патриотизмъ XVII. столѣтя.

Коли абстативти сѣи розговорѣвъ зъ бесѣдою, яку мавъ о. Федусевичъ зъ особою инстингованою въ Стрию а належачою до т. зв. „massgebende Sphäre“, то дже легонько выспунувати зѣ обохъ тыхъ розговорѣвъ цѣну для Русинавъ науку, и думаю, стоить оно труда про теіи memoria записати єи.

Мовіа же ksiądz kandydujesz? — замѣтила мѣжь инчими особа вельми „выпльзова“.

— Лучше выразивши: мене кандидатують, бо я самъ зрѣкся той претенсіи, бачучи, що не удержусь; очевидяки, бояться мене, — одѣвѣтъ запитанный.

— Ho, ho, nie myśl ksiądz sobie, że jesteś taki straszny, to nie przez wielkość... Mogą się obawiać niekiedy, żeby im nie patrzano nadto na palce — продовжавъ „выпльзовый“.

— Коли-бы, нагляданье пальцѣвъ“ мало бути ролею Русинавъ, то се було-бы для нихъ почесію, — закончивъ кандидатъ „зъ при-мусу“.

— Ale, serjo mówiąc, ksiądz byłbyś potrzebny w Radzie; choćby tylko dla utrzymania w karności mieszczan, do czego nikby nie był tak kompetentny, — додавъ ще интерлюкторъ.

Коли п. меєвѣ въ загорѣлѣмъ антагонизмѣ до Русинавъ вывѣявъ тѣлько свой поглядъ на справу руску передъ своими „мнимыми“ одномышленниками безъ всякихъ обинякѣвъ, не сподѣючисъ, що слова єго донесуться вѣрно дуною до интересованныхъ, а личибѣтъ „massgebender Sphäre“, сондукочи задумевъи замѣры руского кандидата, маскowała тѣлько ведля принципамъ „вышней политикѣ“ свое недовольство зъ кандидатуры о. Федусевича, высунувано на передъ Русинами, слѣнѣи тѣлько не добавити, что оба єи панове дѣдали одностувно, въ повнѣмъ порозумѣнню зъ собою, а нагляднымъ доказомъ сѣи правды єсть зана на кождому обставноу, що п. меєвѣ не зробивъ въ цѣлѣй акціи выборчѣй и одного кроку безъ вѣдома згаданого личности. Кому отже мають Русины подкакувати, що о. Федусевичъ при выборахъ увавъ, рѣчь здається зовсѣмъ ясна. На мѣсце єго выбрано п. Стояловского, которого имени не було ані на лѣстѣ комитетовой, ані мѣжь кандидатами стороны Понельвской. Сталося се такъ очевидно auf höheres Geheiß — заключаемо самѣю, знаячи доводно, що адгеренты кождого бѣтѣву партійного забѣтали въ канцелярію староства, презентуючи своихъ кандидатѣвъ, чи власть политичнаа годиться на нихъ; а якъ разъ удержалася при скрутиніюмъ лѣста, на котрѣи имя о. Федусевича залѣплено именемъ „заслуженого“ для мѣста п. Стояловского. Видно, о. Ф. — вѣтъ не має протекціи въ сферѣ мѣрдоайныхъ, якъ не має ей майже нѣ одиѣи Русинавъ интеллигентный, вынѣяши хибѣ такихъ, що нѣ тепліи нѣ холодий и представляють собою число, numerum — fructus соимѣе павѣмъ. И чимъ же провинили тѣи Русины, що, коли на зазывъ, чтобы приноровлялись до забатанѣвъ очевидяченъ примхованияхъ або шкѣдливыхъ, ухильяются, грозятъ имъ: „to się po was przejdzie!“ (автентичне). Правда, Русины до того привыкли зъ-давня, та нашамъ „другамъ“ не забувати-бы, что хто надто бучно вде возомъ, знайдѣтсѣ часомъ и подѣ возомъ, а лучаєся се неразъ вѣзвѣнкамъ необачнымъ.

Кинувши ще послѣдній разъ окомъ на все, повнѣмъ сказане, належить намъ добре запамятати мораль-дилемму поставлену нашими братами: Або увидѣти до коянъ тамъ рады одиѣи чоловікѣ, прамѣромъ тутъ о. Ф. — вячѣ, — тогдѣ встане зъ гробу опырѣ-Русь; або сыра душа такого непожаданого товариша зъ совѣтъ „премудрыхъ“ не запахе, — въ такомъ разѣ — risum teneatis! — jeszcze Polska nie zgine! Надъ такою глубоко-умною логикою можна бы такожъ и по сучасныхъ философахъ перейти... хотѣ-бы по животоу, бо голѣвы тутъ годѣ добавитись.

И чего-жъ вы, панове, надякались такъ несказано одного чоловікѣа доброй волѣ? Чамъ же бивъ тамъ такъ страшный? Мабутъ не чуетесь певными на своихъ ногахъ, на своихъ сѣдалищахъ. Жахнулись, наче-бы уарѣи, шо замуершій розкрывѣе очѣ, а тутъ вы вже гадаете, что Русины злучились зъ партією, дали єго спадщину загарабати. Ще-бы сказали вамъ, чому мы страшны: мы дороблюємось... розуму, мы боремось, що-бы добитись якого такого добра и волѣ; вы же споживаете тѣлько доробѣтъ и адобѣчы своихъ дѣдовъ. История ваша — то сонце на заходѣ; ваша жизнь духовая, ваша литература — правда красна, румѣна зоря вечѣрѣа... але подѣ сумѣрки вечѣрній якъ часто мають люди куряи слѣпноты! Жаль намъ, сердечно жаль недужихъ!

Не-той.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На суботнѣишнѣмъ засѣданю палаты пословъ велася дальша дебата надъ роздѣломъ солянскихъ спадщивъ. При §. 10, который признає спадковомѣвѣ третану, промовлявъ пос. Хлюмекцій противъ сего параграфа, бо судовѣа оцѣнка и безъ того признає спадковомѣвѣ великѣи користи. Мимо того принято сѣи параграфъ 106 голосами противъ 102 безъ амѣны. Обѣдѣа ухвалено такожъ и §§. 11 и 12. При §. 13 зажадавъ Кронаветтеръ, чтобы въ цѣлѣй монархіи, такъ якъ въ Тироли знавѣити переносный податокъ бѣдъ селянскихъ спадщивъ, коды они не перевысшаютъ 4000 ар. и чтобы то заныжене бѣдѣисало такожъ и до спадщивъ мѣсечныхъ властѣиельвъ реально-стей. Антисемиты перерывали безустанно бѣсѣду Кронаветтера. При голосованю принято §. 13 безъ амѣны. При §. 14. перервано дальшу дебатъ и засѣданье назначено на второкъ. По томъ интѣрпелювали ще антисемиты гр. Таффеого, чи правда что посоль зъ Галичины и адвокатъ Ляндесберѣвъ мавъ сказати на выборчѣхъ зѣборахъ жидѣвъ, что гр. Таффе обѣцѣвъ ему свою помощь до заложения товариства для борбы зъ антисемитами.

Сторожа финансовѣа внесла петицію до палаты пословъ, чтобы зѣ взгляду на то, что тепѣрь настали дже тяжкѣи часы и шо служба сторожѣи финансовѣи черезъ заведенье податку бѣдъ горѣвѣи и цукру стала далеко труднѣйша, подвысено тѣ платноу, позаякъ реорганизация той платнѣи, котра бѣдѣулаєа ще 16 лѣтъ тому назадъ, навѣтъ вже не бѣдѣулаєа станови рѣчей. Въ петиціи жадаєся, чтобы звѣичайный стражникъ т. зв. азеверѣгъ бѣдѣулаєа денно 1 ар., що року по 36 ар. 50 кр. додатку на одѣжѣ, а по 10 лѣтахъ службы по 5 кр. додатку десятилѣтнѣиго денно, наколѣи служивъ-бы заведѣды ще въ той самѣи шаржи; додатокъ той мавъ-бы бѣдѣуати при авансѣ. Нако-ли-бы стражникъ не мѣгъ мешкати въ касарнѣ, то чтобы бѣдѣулаєа въ кватирѣ, котре для Вѣднѣи выноєисо-бы 21 ар. рѣчно, въ котрѣи то сумѣ однакжѣ мало-бы бути вычленѣе такожъ релігумѣъ 8 ар. рѣчно за постѣль. Додатокъ на ремѣнѣи и амуницію мавъ-бы выноєити рѣчно 1 ар 50 кр. При перенесеню въ той самѣи разѣи и безъ ніякого користи для перенесеного має бѣдѣуати стражникъ, коли бѣдѣалѣе новое мѣсця бѣдъ старого выноєити болѣе якъ 75 калѣометровъ, за кожый ми-римѣтеръ по 66 кр., наколѣи же бѣтъ жѣватый, то 1 ар. 32 кр. и по 40 кр. столового на часъ подорожѣи.

Межѣи „Voss. Ztg.“ а „Pester Lloyd-омъ“ выбухла остра сварка за-дѣя гр. Таффеого. „Voss. Ztg.“ помѣстѣла була недавно остру статью, въ котрѣи доказуваєа, шо политикѣа гр. Таффеого єсть для Нѣмечины шкѣдлива, и шо она стоить въ великѣи и разлѣчѣи суперечности зъ политикѣиою гр. Кальнокого. Доказомъ того має бути и недавне подѣняванье до кабинету гр. Шенборна. „Pest. Lloyd“ констатувѣе отже насампередъ, что черезъ вступленье гр. Шенборна до кабинету яко министра судѣбнѣиства система гр. Таффеого зовсѣмъ не змѣнилася а бѣдѣакъ каже: Коли и дои гр. Таффе має до-вѣрѣиє своего монарха, которого довѣрѣиє держитъ такожъ и гр. Кальнокого въ урядѣ, то и не можна подумати, чтобы политикѣа одного мужа державного стояла въ суперечности зъ политикѣиою другого. На закиды „Voss. Ztg.“, шо народы славянскѣи въ Австрѣи выстѣуають ворожо противъ Нѣмечины пытає „Pester Lloyd“: „Де и коды выстѣуали Чехи, Русины, Поляки и Словенцѣи противъ заграбничной политикѣи монархіи? Чи представитель сѣихъ народѣвъ не одобрили згѣдно зъ Мадярами и Нѣмцами политикѣи гр. Кальнокого? Въ цѣлѣй сѣи борбѣ єсть то характеристичное, шо доцѣрва мадарѣишій органъ муситъ крушити копѣи въ оборонѣ гр. Таффеого, коды тымчасомъ вѣдѣенська прѣса нѣмечѣа мовитъ на наѣстаи бисмарковского органу, немѣвъ-бы похваляла єго поступованье.“

Въ мадарѣишкѣхъ кругахъ правительственныхъ лагодиться—якъ доноєать „Budap. Tagbl.“ поважна акція политична, котра має на цѣли не допустити до ухвалы всѣхъ постановѣвъ нового закона карного, котрѣи бѣдѣуєтсѣ до службы однѣорѣчныхъ охотникѣвъ. Значѣе число послѣвъ, мѣжь тѣми навѣтъ и послѣ зѣ правительственной партіи хотѣа єсѣбно зѣ оппозиціею голоєувати противъ тыхъ постановѣвъ и можна вже тепѣрь сказати, шо постановѣи не перейдуть, скоро ще въ послѣднѣи хвилѣи правительство не повдержитъ своихъ прихиль-никовъ бѣдъ сего кроку.

Яко характеристику тепѣрѣишней ситуаціи политичной подає „Slas“ стѣдуючий поглядъ на ту ситуацію, походячий зѣ побѣурядового жерѣла берлинского. Предѣиджувати вѣишну подѣи конѣцъ падолиста, то рѣчь не конче мудра. Приготовленя до вѣишны выпады-бы въ зимѣ, а то прѣцѣ можна нацѣвно сказати, шо зимѣа кампанія

була на Подбю и т. д. колись можливою з'явилася, що мали 20 до 25.000 людей, але з'явилися арміями до р'яч зовсім неможливо. Що однакові приноси будуча весна, будуче літо, того годі предвидіти і передсказати. Недовіря не усунуто; суперечливі інтереси єсть як і була: недовіря між Нїмеччиною а Росією. антагонизм між Росією и Австрією. Та три держави єсть отже змушені лагодитися безустанно до критичного р'шення. Нїмці бояться, щоб Росія не ввійшла в союз з Францією и щоб об'ї разом не напали на Нїмеччину. Австрія не боїться, щоб Росія зачепила її безпосередно, але що Росія поступає на виході особливо в Болгарію, в споді, котрий для Австрії єсть або може бути достаточним, щоб виступити з резерви и стати против Росії. Против обох тих есентуальностей заключено союз и б'є дає всяку можливу безпечність, так що в'їчній тривоги и підбурювання не здається на нїщо. Чи одна дивизія більше або менше стоїть в Царстві польськом, Росія все таки не зваяжиться зачепити, доки триває тридержавний союз. Але союзники не повинні одини другого підбурювати до війни.

В'їсти о посунуваннї російського войска до заходньох границь здається — каже „N. fr. Presse“ — потверджуютьс. В п'ятницю минушого тиждня прийшов до Волоцького один батальон п'їхоти дїлпровского полку (з 12 корпусу), котрий доси стояв в Балтї. В суботу и вчера мали також прийти значнїйшї б'їдї кавалеріи (козаків) до пограничньох м'їсцевостей як: Купель, Чорний-Острів (трета станція залїзниці б'їд П'їдволочиськ), Ярмолинцї и т. д. Офіцери кватерунков, провіантї, амуницї и багажї офіцирськїх наслідї вже до сих м'їсцевостей. З'розум'їєннє войска по сих м'їсцевостях виходило-би майже, що Росія обсаджувє приступ через П'їдволочиська войскам установленнє довкола сїи станції в великом п'ївколетї.

НОВИНКИ.

— Нам'їстник гр. Баденї був нинї з'рана од 8 до 10 год. на інсонекі в рускій гимназіи. Насамперед зайшов п. нам'їстник до шестох класів на годину проф. Романчука а в'їс б'їтам ішов до І. А. класу, де проф. Іларій Огоновскій викладає латину. З'їс б'їс поступив п. нам'їстник до ІІ. А. класу, де учить історію проф. Вахнянин, и закінчив на класі VII. Б., де проф. д-р Калитовскій учить латину нїмечкого.

— Станиславовскій Ординаріат єпископскій розпоряджає, щоб днї 2. и 3. ст. грудня відправлено тільки звичайне нед'їльне богослужєнє без великих додатків. Се розпоряджєнє наступило по заявленій волї ц'їсаря, щоб заличити великі маїнфестації.

— Князєй православного митрополита Морарю Андр'євича припадає в'їра, и як в'їдомо Русини православнї заявили публично, що не возмуть в п'їмї участі а „Gazeta Polska“, виходяча в Чернівцях, так пише при т'їй нагодї: „Приклоннякї політики митрополита, хоча затерги враж'їньє, якє викликає протест Русинів, почали надзвичайно агитовати по селах в'ї повн'їчній часті Буковини, щоб посягати велике число селян на се торжєство до митрополитичної резиденції. Спосіб до найвнїй, бо можна знати наперед, що неосв'їченє селянство радо дасться намовити, знаючи що там буде гостина, але інтелігенція в'їрно буде держати свого погляду на ою справу. Мабуть догадалися того и у митрополита, бо хтось заперечив в'ї пов'ї-урядовї „Press-ї, мов-би Русини не брали участі в'ї т'їм торжєствї. На доказ того наведено, що в'ї комитетї устроюючїм ювілей засїдають о. Ис. Воробкевич (Данило Млака) и сов'їтник суду красового, п. Чеховскій, оба Русини. Та що з'ї того! Не треба забувати, що о. Воробкевич єсть православним священником и стоїть під властїю митрополита, а п. Чеховскій єсть кровнїм митрополита Андр'євича. Кореспондент „Press-ї“ прибув ще одного члена комитету, професора Кириловича, котрого де-хто м'їг-би зачислити між Русинів. Але сей професор на то лиш прийняв участі в'ї т'їм комитетї, щоб з'їробити се на перек'їр пор'їшеню Русинів-народовцїв. А о его пародности лїпше промовчати; б'їжє заявляє, що єсть Нїмцем и яко такїй вписався до урядового спису людности м'їста Черновця.“

(+) А-р'є Василь Волянї, сов'їтник санитарнїй, директор загального буквинського шпиталю красового, професор университету и член м'їської ради черновецкої, одержав од ц'їсаря рицарскій хрест ордеру Францї Іосифа.

— Питомцї гр. н.т. семінарії львівської устроїли в'їра в'їчерок в'ї честь хрещєнїя Руси.

— Новий институт Пастера в Парижі. Днї 14. с. р. отворено в Парижі институт шєщенїя скаженнїи Пастера, при ч'їм справлено тому ученому велику овацію. В галерії нового будинку з'їбралися численні академики и депутати; на торжєство прибув також турецкій посол. Оп'їсля явився серед звук'ї маршлїанки президент Карно з'ї міністрами. Першу промову вголосив академик Вертрап, б'їтак проф. Гранше одчитав справозданє о працях Пастера и їх теперїшнїм станї. Слїдуючїм б'їсдиник задав сираву з'ї фондів институту; до в'їдуюмося, що по оплаченом коштов'ї будови має в'їступити ще 1,200.000 фр. до розпорядчости. Врушений сими промовами Пастер не м'їг самї б'їдити бесїди а дав синови. В бесїдї своїй говорить о вс'їх перешкодах, якї мав побороти, о вс'їх сумнївах и о вс'їх повагах наукових, котрих дослїдами користуває. Одтак каже далше, що слава, яку єму признають не належить єму, а Франції, бо хотє наука

б'їчнїи не має, то має єи учений (тут посипали гр'їмкї оплески). По т'їй бесїдї Карно стїс долоню Пастера и роздїлив ордеру межи виднїшнїх єго сотрудників. Одтак оглядано інстїтут.

— Львівскій шєвцї б'їбули в'їра на раду, що робити їм далше в'ї виду того, що фабричнїй склад обуви з'ї Медлїнї отворено на ново. Много майстрів порозукали свою чєладь, бо нема для них роботи. В'її признали, що р'їч неможлива выдержати конкуренцію ручною роботою з'ї фабричнїм виробом. Нарады тяглись кілька годїнь, а до якїх позитивних заключєнь и пор'їшенєв не прийшло, противно, нав'їть вывизалася сварка при промовах майстрів. Оп'їсля ходили б'їпоручникї сїх зборів до нам'їстництва розв'їдатис, чи нам'їстництво признає карту промислову властїтелеви складу, Френклевї. Нам'їстник заявив, що ц'їлу сираву полагаєнє в'ї користь фабрики а то на основ'ї нового закона промислового — а в'їкінці просив наглядати чєладь, щоб не допустилася якїх ексцєс'їв.

— Концерт товариства „Лютїна“, котрий б'їбув минушїи суботї в'ї сали „Нар. Дому“, вивав з'ї кожного погляду дуже гарно. В'ї солов'їх партїях б'їзначилася п-на Френклївна, котра б'їспівала дуже гарно арїи Моцєрта, Монюшка и Трєцкою; молода тая сїб'ївачка робить вражєнє б'їльше рутїнованою артисткї сценічною, чим концертанткї. Хоры мужескї и м'їшанї вызвали повнїй ефект и оправдали вповнї заслужєну славу „Лютїн“, особливо ж „Русалка“ Райнбергєра виконана була незвичайно прєцизно и поправно. Немєнше удачно вивався з'ї своєї задачі хор ж'їночїй, котрий одбївав двї п'їснї Гаїл; в'ї хорї закрїп'їли ми в'ї т'їм роцї багато нових сил, котрі причинились немало до єго скр'їплєнїя. В'їкінці належить піднести знамениту гру на фортеп'їанї молодєнчїи п-ни Манцєржїнської, котра б'їограла з'ї незвичайною рутїною „варїанц“ Падарєвского. Публика з'їбралася дуже численно и не шадїла голосного признаннїя вповнїю кожної точки програми.

— Катастрофи на залїзницях. Урядовїй днєвник російського министерства дор'їг и комунікацій подає статистичнїй выказ нещастїих приг'їд на залїзницях. Двї с'їуть причини тїх ката-строф: поїзды залїзничї вихоплюютьс з'ї шнїт або ударюють в'ї себе. На шляхах в'ї Швеції поїзды не вихоплюютьс нїколи; по инших краях лучаєє до часто. И так в'ї Росії р'їчно вихопляєтс з'ї шнїт 282 поїздов, або на мїліон в'їрєстї припадає 2.8 вихоплєнь; на таке саме число в'їрєстї припадає у Франції 0.7 слухаєсь, в'ї Нїмеччинї 1.7, в'ї Австрії 4.7. В'ї Англії лучаєє таких нещастїєв лишє 71 на роц. В'ї Росії вихопляєє 60% поїздов по-за станції, в'ї Нїмеччинї и Австрії лишє 26—30%. Страшнїйшим єсть в'ї наслїдках, коли поїзды ударят об'ї себе; таких слухаєсь єсть в'ї Росії р'їчно 80, у Франції 56, в'ї Нїмеччинї 294, в'ї Австро-Угорщинї 139, в'ї Англії 112, в'ї американських Державах 486. Вправд'ї число тїх приг'їд було-би менше в'ї Росії чим в'ї инших краях, але коли розв'їжиться довгота шляхів и як часто ходят поїзды, то знов Росія полишаєтс в'ї задї. И так рух на залїзницях американських прєдставляєє в'ї 821 мїліонах в'їрєстї, на нїмечких в'ї 228 мїліонах, на французских 187, а на російских в'ї 99 мїліонах. Б'їльша част тїх приг'їд (76—90%) лучаєє на станциях, де фальшивє выставлєє сигнальнї и не увага службї с'їуть причиною катастроф. Загальне число людєй, потерпївших шк'їду при нещастях на залїзницях в'їносить р'їчно: в'ї Росії 1367 ранєнних и убитїх, в'ї Нїмеччинї 2.707, в'ї Англії 9.148; з'ї числа того припадає на службу залїзничу в'ї Росії 65%, в'ї Нїмеччинї 83%, в'ї Англії 71%. Число, подаєє потерпївших шк'їду підчас в'їзду залїзницею, єсть значно б'їльше в'ї Росії як по инших краях, бо на 1 мїліон прєїїханных в'їрєстї в'ї Росії єсть 11.2 особ'ї, в'ї Нїмеччинї 9.2, в'ї Австро-Угорщинї 9.1, у Франції 9.7. З'ї ц'їлого того з'їставлєннє статистичноє заключаєє сиравозданє російського министерства в'ї сїи сп'їс'ї, що у всїяких катастрофах залїзничих процєнт потерпївших шк'їду и погїбнїх єсть найб'їльшїй в'ї Росії.

(+) Кілько людєй на кулі земскїй? Досї була думка, що вс'їх людєй на земскїй кулі єсть одїнь мїліард. Тепер же статистик Левассєр з'ї Парижа и директор італїйського королївского уряду статистичного Водїо, що на 136 мїліонах квадратных кїльметров землї живє 1.483 мїліонів людєй. З'ї того загального числа двї третїни живє на просторї 11 мїліонів квадрат. кїльметров (отже на 1¹/₁₂ т'її всєї обшїры земельной). В'ї Европї без Росії и Скандинавії живє 245, в'ї Індїях 254, а в'ї Хинах и в'ї Японії 430 мїліонів людєй.

— Чудотворнїй рабїн в'ї Садагорї. Помер ч'їдотворнїй рабїн в'ї Садагорї, Фрїдман и похїпнїв двох синів Ізаака и Ісраїла, котрі почали по своїм отцї далше чуда творити. Жиды з'їїздили до них и глядали порады, а за те солоню оплачували. Черновецка дирекція скарбово д'їзчалася о т'їм б'їдї деяких б'їльше інтелігентных жидів и визначила рабїнам податок заробковїй в'ї висотї 105 зр. за черт'їр'їк. Рабїни з'їробили б'їклик до трибуналу в'ї В'їднї (Verwaltungs-Gerichtshof) против вым'їрєннєа такого податку, подаючи, що тї датки єуть лишє звичайнїми требам в'їроп'їєвднїми. Трибунал однак затвердив вповнї заряджєнє дирекції скарбової, бо м'їж иншим вывизалася, що Ісраїлї Фрїдман дав свого братови Ізаакови 25.000 зр. лишє за те, щоб сей забрався з'ї Садагоры и єму самому полишив далше чудотворєство. Не мають чого журитись оподаткованї рабїны, бо гуситы-жиды стократно заплаять той податок.

— Побережє Занзібароу в'їсходнїй Афрїцї выкликало загальне заинтерєсованє в'ї Европї теперїшню блокадою нїмечком флоты. Людн'їи Занзібару складають мурины и Арабы а по-при них Европ'їєцї. В'ї Занзібарї панує султан Сейд-Калїфат-ибн Сайд. Єсть б'їжє велим богатым; на островах и побережю занзібарск'їм має великі области землї, котрі управляють нє-

вольники а кр'їм того провадїть торговлю кораблями з'ї Індїями. Єго попередник султан Сайд Вараш прибулїшиє євої доходы тїм, що назначив себе наслїднїком вс'їх євоїх подданных. Позиції бюджету м'їстят в'ї соб'ї выдатки на двор'ї султанскїй, гарем и армію. Армія складаєє з'ї одного генерала, трєх мунїк'ї войсковых и приборнои сторожї. К'їлька батальонів п'їхоты, котра єсть полицією и жандармерією, к'їльканачат старїх армат, та значна банда башїбожук'їв — се армія занзібарскїй. Доводит нєю Матєвєз, б'ївшїй офіцїр англїйскїй. Щ'ї п'їятнїцї б'їбувася парад войска. Вся людн'їи попалася в'ї лїхварскїй руцї кунц'їв магомєданских з'ї Індїї, а що онї стоїть під протєкторатом Англії, то и вс'ї їх надужити ух'їдять безкарно.

— Конкурс фїлологично археологичнїй. При академії наук в'ї Петербурзі єсть установлєна б'їдавна прēmїя имени помершого профессора кїевского университету Котлярєвского за т'ївр'ї з'ї обшїру фїлологїи и археологїи. Дотєпер'ї було пор'їшенє, що т'ївори в'ї инших языках славянских писанї, мають перевєстис на російську мову и так выпечататис. Тепер зм'їненє се условїє в'ї с'їи сп'їс'ї, що т'ївори мають бути написанї в'ї як'їй-небудь м'їв'ї славянскїй, а єсли-би однаковї вартостї був т'ївр'ї написанїй по російскї, то буде тогдї мав'ї першєнєство.

— Роботы при перекопаннї каналу Панамского поступают все наперед и з'ї рапорту Фердинанда Лєссєнєа з'ї днї 25 сєрпня, прєдложеного французскому министерству, выказуєє, к'їлько перекопано за с'їи р'їк. Вєсь терєнь под'їлєннїй на п'їт б'їд'їлов и всюдї р'ївночасно вєдєєс'ї робота. На початку сєго року треба було перекопати 35,500.000 метр'їв кубичных землї; в'ї сєрпнї сєго року полишилиє ще лишє 20,000.000 метр'їв куб. Дотєпер'ї вже готовїй канал єсть на 6 км. довгїй, глїбокий 11 метр'їв а 40 метр'їв широкїй.

— Бїйка міжє воїками. Минушїи нед'їлї, 18. и ст. падолиста з'їїшлись в'ї Рїшєвї в'ї коршмї „Глубокїй“ за м'їстом воїк п'їїшї до полку 40 и гузары полку 16 тїи повсарились міжє собою. По словах почались воїки б'їти, тому п'їслали по патрулю, котра узв'їзнила двох гузарів яко головных виновник'їв сєї бїйки. Коли патруля б'їводила узв'їзненых гузарів до м'їста, их т'ївариш прикликали соб'ї пом'їч з'ї касарєн, кїнулись з'ї добутыми шаблями на патрулю. И почалася бїйка на острє. Одного п'їшого воїка скальчили шаблєю в'ї голову, другого в'ї лице а третєго поц'їлили камєнем в'ї ухо; з'ї гузарів ранєно одного багнетом в'ї шїю. Тодї м'їшла патруля стрїлнїи и б'їд кулї погїбї одїнь капраль од уланів, що лишє случайно попавс'ї міжє товпу. Властї воїсковїи почали с'їїдєство.

— Лиєта цивільна пануючих в'ї семи найб'їльших державах європейских так обчислєна в'ї марках прусских: у Франції (цєної и кошты рєпрезєнтации прєзидєнта) 1,200.000 марок; в'ї Іспанії 9,800.000; в'ї Італії 15,250.000; в'ї Англії 18,385.500; в'ї Австрії 23,250.000; в'ї Росії 35,816.000; в'ї Нїмеччинї 42,320.306 марок. На одну голову людности припадає: у Франції 0.05 м.; в'ї Іспанії 0.57; в'ї Італії 0.50; в'ї Англії 0.49; в'ї Австрії 0.62; в'ї Росії 0.41; в'ї Нїмеччинї 0.90 м.

— Пор'їзанє скорости прєдачи в'їстєй телеграфом и телефоном. Мїж Нью Йорком и Бостоном з'їроблєно пробу и показалоє, що за дєсят мїнут прєдали телефоном 346 сл'їв а телеграфом лишє 330 сл'їв, безє звичайных скорєчєв. Говорячїй телефоном мус'їв лишє три разы прїстатї, щоб повторити дєякї слова.

В'їстї з'ї Еп. Перемыскої.

Сотрудничтво одержали оо: Мїх. Мрїць, зав'їдатель парохїи Угрінова, дек. варяжского, при катедральн'їм храмї в'ї Перемышли и Іоан'ї Михальчук, сотрудник з'ї Хїрова, в'ї Рав'ї руской.

Канон. инстїтутію на парохїю Краков'ї одержав о. Іоан'ї Борусук.

Од испити конкурсового ув'їльнєнї оо: Іос. Лєсковачїй, парох'ї в'ї Мостисках и Вао. Мацїорак в'ї Лїшках завязанных.

Посмертнїй — онов'їстки.

Ярослав Ярославич, студент медицины и член тов. „Академічна Громада“ в'ї Краковї, помер в'ї Коломыи по короткїй и тяжк'ї слабостї в'ї 21 роцї житї днї 24. и ст. падолиста. Похоронї одбулись нинї рано. В'їчна єму пам'ять!

Конкурсы, именованія, перенєсєнїя и пр.

— Именованія. Нам'їстник именовав Івана Томашєвского, асистєнта рахункового нам'їстництва, провїзоричнїм концєптістом нам'їстництва.

— Археологично-бїбліографична выставка Ставропільского Института отворєна щодєнно од'ї години 10. рано до год. 3. по полуднї. В'їступ 20 кр. од'ї особы з'ї выимкою суботы; в'ї суботу в'їступ 40 кр.

Телеграмы „Д'їла“.

В'їдєнь 26 падолиста. Закон войсковїй мабуть прєїдє, бо правїца не буде робити нїяких трудностей. З'ї Чєхов'ї буде промовляти лишє може одїнь Грег'їр.

Париж 26 падолиста. Заколот в'ї ц'їл'їй Франції стає чим раз б'їльшїй. Правительство готовє выступити як найенєргич-

нїйше. Хотяжє також в'їстї, що правительство думає розвязати лїгу патріотичну.

Берлін 26 падолиста. Ситуації в'ї Франції неспокоїть вельми тутєшнїй м'їродайнї сфєры. Звєртають загально увагу на якїсь прєговоры великих князїв російских з'ї Фрєйсінєтом. Амбасадор нїмєцкїй в'ї Парижі, гр. Минстєр зносїтьєсь безустанно в'ї дорозї телеграфично з'ї кн. Бисмарком.

Букарєшт 26 падолиста. Криза в'ї кабинетї залагоджєна. Розєтти задержав прєзидію, Карп'ї справы заграничнї а з'ї консервативист'їв обняв Верпєску теку министерства суд'їнїцтва, Лаговарїй домены а ген. Ману министерство войнї.

Прага 26 падолиста. Б'ївшїй министр Брєчєк, той що хот'їв свого часу накин'їти Русинам латинську азбуку з'ї чєскою правописєю, помер в'їчєра.

Ц'їна зб'їжа и других продуктів.

24. л. падолиста 1888.

Львів: Пшєниця 6-50 до 7-30, жито 5-40 до 5-70, ячм'їнь 5-50 до 6-50, овєсь 5-65 до 6-05, горох 6-50 до 9-50, вика 0— до 0—, р'їпак — до —, лїняка — до —, конюшина черв'їна 53— до 62—, конюшина б'їла — до —, конюшина шведска — до —, хмїль од — до —, зр. за 56 кїло в'ї Львовї, оковитя за 10.000 лїтр'їв 13-75 до 14— зр.

Курс Львівскїй

з'ї днї 24. л. падолиста 1888.

Акції за штуку безє купона.	Плат.	Жад
Зєл'їз. гал. Кар.-Людв. по 200 ар. м. к.	209 50	213 —
Зєл'їз. Львов.-Чернов. по 200 ар. а. в.	207 65	211 25
Банку гипот. гал. по 200 ар. а. в. . .	277 —	281 —
Банку кред. гал. по 200 ар. а. в. . .	—	216 —

Лїєты заставнїй за 100 ар.	Плат.	Жад
Банку гипот. гал. 5% а. в.	99 75	100 75
Банку кред. гал. 5% а. в. выд'їос. з'ї 10% прєм.	102 90	104 —
Банку красового 4 ¹ / ₂ % а. в. л'їос. 51 л.	94 25	95 50
Товариства кред. гал. 5% а. в. . . .	101 25	102 25
Товариства кред. гал. 4% а. в. . . .	94 75	95 75
Товар. кред. гал. 5% а. в. л'їос. 37 л.	101 25	102 25
Товар. кред. гал. 4% а. в. л'їос. 41 ¹ / ₂ л.	91 25	92 50
Товар. кред. гал. 4 ¹ / ₂ % а. в. л'їос. 52 л.	96 25	97 25

Лїєты довгнїй за 100 ар.	Плат.	Жад
Гал. Зав. кред. сєд. 3% а. в. (давн. 6%) в'ї лїєв.	—	57 50
Гал. Зав. кред. сєд. 2 ¹ / ₂ % (давн. 5%) в'ї лїєв.	—	48 —
Общ. р'їдл. кред. Завед. 6% л'їос. в'ї 15 л.	—	—

Облиги за 100 ар.	Плат.	Жад
Индємнізац. галїцкїй 5% м. к. . . .	104 50	105 60
Комуналнїй Банку краєв. 5% І емїс.	100 —	101 —
Позичкї краєв. з'ї 1873 по 5% а. в. .	103 25	105 —
Позичкї краєв. з'ї 1883 по 4 ¹ / ₂ % а. в.	93 —	94 —

Лїєсы:	Плат.	Жад
М'їста Кракова	22 50	24 50
М'їста Станиславова	33 —	35 —

Монєты:	Плат.	Жад
Дукат ц'їсарскїй	5 75	5 85
Наполеондор'ї	9 62	9 72
П'ївнїм'їрїал'ї	10 —	10 10
Рубель єр'їбнїй	1 36	1 48
Рубель паперовїй	1 23	1 25
100 марок нїмєцких	59 50	60 50

Запросїны до прєдплаты

на III. и IV. т. монографїи историчнои

Микола Костомарова

„Богдан Хмельницкїй“

Мимо р'їзноморных трудностей и перепон, повелосє выдвїзнітву „Рускои Историчнои Бїбліотєкї“ доси цєстїти в'ї св'їт 8 том'їв, аголосє заохоты, якї дох'їдять з'ї р'їзных стор'їн од наших Родимцїв, додают нам'ї силы, вєстї далше розпочатє д'їло. Однак од жив'їи и численнои участї та щєдрон п'їдмоги Родимцїв залежати-мє, чи розпочатє д'їло можна будє довести до к'їнцї. Тому б'їдкуюмося до вс'їх щїрах Родимцїв, котрым лєжит на сєрцї основнє поєнєнє нашой историчнои б'ївальщины, щоб з'ївоили поскорити з'ї замовлєнїи и прєдплатою на III и IV т. „Богдана Хмельницкого“, котрї появлятьс прєдє к'їнцєм 1888 р. (Ц'їна за оба томы в'ї опр'їв 2 зр. 85 кр. З'ї прєсылкою реком. 3 зр. 10 кр., — за одїнь том брошурованїй 1 зр. 25 кр. з'ї прєсылкою). — По т'їй ц'їнї можна щє д'їстати вс'ї томы поперєдї Рускои Истор. Бїбліотєкї (в'ї опр'їв и без опр'ївы), хто замовляєє раз'їз, — на сплату р'їтатами. Замовлєнїя адресувати б'їд 1-го лат. лїєтопада с. р.: Олександр'ї Барв'їнскїй, проф. семінаріи учительскои у Львовї ул. Лычаковска Нр. 7. І. поверх. Редакція просїть вс'їх прєнумєрант'їв, котрі залагають з'ї уплатою р'їт о як найскорше надєсланє належнїстї.

Розклад'ї т'їды на залїзницях доржавных.

важнїй од 1 сєв'їстї 1888.

Приходять до Львова: о год. 1.15 в'їночї з'ї Будапєшту, Лавочного, Стрїя, Кросєна, Хїрова, Гусєтина и Станиславова; — о год. 8.06 рано з'ї Сухой, Хїрова, Стрїя; — о год. 8.30 по полуднї з'ї Сухой, Хїрова, Гусєтина, Станиславова и Стрїя; — о год. 7.40 в'їчєром з'ї Гусєтина. Одх'їдять до Львова: о год. 6.рано до Стрїя, Лавочного, Будапєшту, Хїрова и Стрїя; — о год. 10.15 рано до Стрїя, Станиславова, Гусєтина, Хїрова и Сухи; — о год. 7.50 в'їчєром до Хїрова и Сухи, — о год. 9.48 в'їчєром до Станиславова и Гусєтина. 2238 77—?

</

Надослане.

Антика РУКЕРА у Львові
порукає 2480 236—2
росу красоти и всякой косметики такъ че-
резъ мене якъ и инши фирмы поручаю.

Фабрика знарядовъ ролъничихъ и гисерия
М. PETERSEIM-A
въ Краковѣ при улицѣ Довгой поручає свои вы-
2389 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 168 2

Знайна помешканя!

Маріанъ Лѣсовскій

дентистъ и лѣкаръ до недугъ устной ямы пере-
продавився до дому Вп. Киришера при пляцу Три-
бунальскѣмъ ч. 1 и ординуе бѣдъ 9—1 год. передъ
полуднемъ, а бѣдъ 3—5 год. по полудни. 12—

Прехорошон кавы

Цейлонской Нр. 0 просто зъ жерела

набійшовъ новий транспортъ

— 1 кл. на 2 зр. 20 кр. —

котру зъ приємністю можемо поручити на-
шимъ П. Т. Гостямъ.

Крімъ сей сутъ на складѣ инши роды
доброй кавы: 1 кл. на 2 зр. 10 кр., 2 зр.,
1 зр. 92 кр. и низше.

Въ 5 кильовыхъ мѣшочкахъ Нр. 0 11-20 зр.,
Нр. I 10 зр. 70 кр., Нр. II 10 зр. 20 кр., Нр.
III 9 зр. 80 кр. Ріо зелена 9 зр. 20 кр.

2629 10—? Зарядъ Народной Торговлѣ.

НАЙЛУЧШИЙ

ПАПЪРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ

есть правдивый

LE NOUVEAU

1931 французскій фабрикалъ 33—36

CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.

Передъ подробкою остерегаєся!

Сей папъръ поручають якъ наилучше пп. д-ръ
I. I. Поль, д-ръ Е. Людвигъ, д-ръ Е. Липманъ,
профессоры хеміи при вѣдѣнскѣмъ университетѣ
а то для его знаменитон лѣкоти, его абсолютной
чистоты и для того, що до него не домішавъ
жодий шкідливый здоровю матеріи.

ВАТРА,

литературный Збѣрникъ **Василя Лукича**, выданный
коштомъ членѣвъ руского касина въ Стрию
на дохѣдъ того-жъ, вже появилася въ розпрода-
жи. Цѣна 1 примѣрника, зъ пересылкою рекомен-
д. 1 зр. 50 кр. Замовляти можна черезъ часописъ
русскій або водночасъ въ ростъ до Вѣдѣлу касина.

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсу дневиомъ

5% Листы гипотечный

якъ такожъ

5% прѣмѣованіи листы гипотечный

Поручена зъ провинции выповняє

ѡдворотною почтою безъ провизіи.

2220 94—0

Маріацельскій капль жолудковій

знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ

желудка.

Неарѣванный при браку аппетита, сла-
бости желудка, вонючости ѡдыху,
кислотѣ ѡдѣканю, зѣттю, колыцъ,
катаръ желудка, зѣтѣ, твореню сѣ
песку и камышечковъ въ мѣхури,
при надто великой флегмѣ, жѡтѣхъ,
ѡдинокѣ и бѣлованю, болѣю головы
(если походить зъ жолудка), корчѣхъ
желудка, задненю, перетисненю жо-
лудка стравами и напѣвомъ, при хро-
бакахъ, недугахъ селезенки, печѣнки
и геморрѡдахъ. — Цѣна флашочки
разомъ зъ принципомъ 40 кр., подвойной 70 кр.

Головна высылка у антикари

КАРОЛЯ БРАДІ КРОМЕРІЯ (Kremsier) МОРАВА.

Маріацельскій капль жолудковій не сутъ пѣнящимъ
средствомъ потайнымъ. Складовіи части поданіи сутъ при
жодѣй флашочкѣ въ принципѣ.

Правдивый можна купувати у всѣхъ
2351 31—52 антикахъ.

ОСТЕРЕЖЕНІЕ! Правдивый Маріацельскій на-
плъ жолудковій рѣвно фальсификують и пастѣдуютъ. — На
знакъ правдивости муситъ кожда флашка бути зави-
шена въ червоне заповѣданіе, заосмотрѣне въ повѣстку
марку охоронку и при жодѣй флашочкѣ на принципѣ
муситъ находитися, ще сей принципъ друкований у Г.
Гусака въ Кромерию.

Правдивый можна купити: у ЛЬВОВѣ въ анти-
кахъ: Якова Байзера, Г. Вломенфельда, Петра Гайльго-
фера, Кал. Крижановскаго, д-ра Петра Миколая, Якова
Пипеса, Яков. Рукера, Кар. Скенельского, I. Беворского,
Ари. Раппапорта, ВЪ ВѢДѢВѣ у ап. Айхмилера, П.
Партикевича. — ВЪ БѢЛЫХЪ у ап. Балыны Мендлинки. — ВЪ БРО-
ДАХЪ у ап. Бронисла. Витославского, Мих. Куляки,
Вилья. Ландесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХЪ у ап. А. Д.
Дурета, Юс. В. Лобоса. — ВЪ БЛАЖОВѣ у ап. А.
Бжеса. — ВЪ БАРАЖУ у ап. Венед. Кишвобло-
кого. — ВЪ ДОЛИНѣ у ап. С. М. Трауфель-
нера. — ВЪ ДРОГОВИЧИ у ап. Айхмилера, П.
Партикевича. — ВЪ ГЛИНИНАХЪ у ап. А. Гельма.
— ВЪ ЗОЛОЧЕВѣ у ап. Франца Петеша. — ВЪ КА-
МЪНЦѣ СТРУМИЛОВОЙ у ап. Кароля Пилеского;
ВЪ КОЛОМЪЯХЪ у антикари А. Сидоровича; ВЪ КО-
ПИЧИНЦАХЪ у ап. Редера. — ВЪ МЕЛНИ-
ЦИ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХЪ ВЕЛИКИХЪ
у ап. I. Жолынского. — ВЪ НЕМИРОВѣ у анти-
кари Предриксского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ у
ап. Омеа. Барановского. — ВЪ РАДЕХОВѣ у ап. Яс-
кевича. — ВЪ РОЗВАДОВѣ у ап. Вилка Грабовского. —
ВЪ РОЗДОЛѣ у ап. Людв. Мервинского. — ВЪ САМ-
БОРѣ у ап. I. Алексевича, К. Мареша. — ВЪ СКО-
ЛѢВѣ у ап. С. А. Лешковского. — ВЪ СОКОЛОВѣ у
ап. Андр. Данька. — ВЪ СОКАЛИ у ап. Евг. Высо-
чаньского. — ВЪ СТАРЫХЪ МѢСТѣ у ап. А. Пале-
ского. — ВЪ СТРИЮ у ап. Чалъбазаного, В. Комо-
ровского. — ВЪ ТУРЦІ у ап. Яков. Козинского. — ВЪ
ТЕРНОПОЛИ: ап. Леона Флайшмана и Фр. Ямрутеви-
ча. — ВЪ УСТРИКАХЪ у ап. Альф. Яструбского.

Ваги децимальный

о силѣ кильогр. 100. 150. 200. 250. 300. 400. 500.

за зр. 13—16—19—21-50 24—28—33—

Мѣры до збѣдка на $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{8}$ гектолитра

зѣтѣный по зр. 4-75, 6-85, 10-85.

Вилыдеревяный по зр. 2-50, 4-75, 6-25.

до навозу американскій оправный по зр. 1-80, неоправный

3-зубый по 60 кр., 4-зубый по 75 кр.

Рѣзакъ до сѣчкарень звычайныхъ, бѣлы знаменитый по 75 кр.,

90 кр. и 1 зр. и до сѣчкарень коловыхъ штука бѣдъ 1 зр. 50 кр.

Лѣхтарій нафтовый (беспечный) по зр. 1-50 и 1-90.

Ланцухи на конѣ и коровѣ, уфналь, оплѣт. двѣнки до санокъ,
всякій знарядъ ремѣнный и т. п. по найменшихъ цѣнахъ поручає

АНТОНЪ ГАЛЬСКІЙ

ТОРГОВЛЯ ЗЕЛѢЗОМЪ У ЛЬВОВѣ

Майданъ Маріацкій ч. 9.

2668 4—6

Цѣнники на жадаєне даромъ.

ѡдѣтъ медалѣвъ заслуги, дипломъ признанія и
дипломъ гоноровый

на всемирной выставѣ въ Антверпѣ

за незрѣваній

Выробы косметичный, Тоалетный и Парфумерий.

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣтому по кѣлькоразо-
вомъ ужитію привертаетъ красну барву. Пилип-
тонъ не фарбує лише ѡмолоджку волосѣ, котры подъ влия-
вомъ сего ѡдличного средства ѡдыскає первѣстну барву, мяг-
кость и ѡдыскає. — Цѣна флашону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найсилѣйшее выпаданье волосъ вздержує,
цѣбульки волосъ замѡцнє и до выворю
ваня та поросту волосъ побуждає. Лиценны покрываються крас-
нымъ волосѣмъ. — Цѣлыи флашонъ 3 зр. Подъ флашону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените поведженіе и покушъ сего пудру сутъ найлѣп-
шимъ доказомъ его незрѣванон добротности. — Пудръ княжій
на всѣхъ выставкахъ бѣвъ першимъ, а численній медалѣ заслу-
жени его ѡдзначили, найлѣпше его поручають. — Пудръ княжій
не мѣситъ жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, естѣ се найчи-
стѣйша и найлѣпшійша мучка рѡстилина, приємно прилягає до
лица, надає красну, природну бѣлѡсть и естѣ неоцѣненнымъ сред-
ствомъ до окрасы лица.

Пуделко малѣ бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебе-
дикомъ 1 зр. 50 кр. Рѡжевый для блѡндинокъ и кремъвый для
шатинокъ и брутѡтокъ, малѣ пуделко по 70 кр., болѣше зр. 1-20
зъ пуделкомъ зр. 1-60.

Вода фіалкова. Усуває зъ лица прищѣ, лишѣя, угрики,
попаданье и лущенье шкѡры, выгла-
джує морщинки и долики ѡсповй Лице бѣдѣжує, выбѣлює и вы-
нѣжнє до той степени, що яко средство тоалетно-гигієннє
зѡбѣтало ѡдзначене медалѣвъ заслуги на выставѣ природничо-лѣ-
карской въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2529 29—?

П. ПИГНатовичъ

у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3,
пляцъ Маріацкій и улица Галицка рѡвъ Валово въ КРА-
КОВѣ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦАХЪ Рынокъ ч. 2.

ВЕЛИКА ГРОШЕВА ЛОТЕРІЯ

500.000

марокъ

подає яко наибѣльшу вы-
грану въ найчасивѣйшѣмъ
случаю найновѣйша велика
державно Гамбурга гаран-
тована лотерія грошева.

Спеціально-же:

1 Прем. 4 М. 300.000
1 выгр. 4 М. 200.000

1 " 100.000

1 " 75.000

1 " 70.000

1 " 65.000

2 " 60.000

1 " 55.000

1 " 50.000

1 " 40.000

1 " 30.000

8 " 15.000

26 " 10.000

56 " 5.000

103 " 3.000

206 " 2.000

612 " 1.000

888 " 500

30199 " 148

16991 выгр. 4 М.

300, 200, 150, 127,

100, 94, 67, 40, 20.

намъ надбелати.

VALENTIN & COMP.

Bankgeschäft, Hamburg.

Найновѣйша, высокими прави-
тельствомъ державнымъ въ ГАМБУРГѣ
довѣлена и цѣлымъ скарбомъ держав-
нымъ гарантована лотерія грошева малѣ
98.000 лосѡвъ, зъ котрыхъ 49.100
певно выиграють. Цѣлыи капиталъ при-
ходящій до лосѡваня выноситъ

9,345.605 Марокъ.

Ся грошева лотерія ѡдначася
особливо тѣмъ догоднымъ уряд-
женіемъ, що всѣ 49.100 выигрышъ,
котріи сутъ выписаніи въ побищъ
стоячей табели, приходятъ до пев-
ного поршненя вже въ кѣлькихъ
мѣсяцахъ а то въ семѡхъ по себѣ по-
степенно поуступающихъ класѣхъ.

Головна выигрыша першон класѣ вы-
носитъ 50.000 марокъ; збѣлѣлася
ѡстѣкъ въ другой класѣ на 55.000, въ
третей на 60.000, въ четвертой на
65.000, въ пятѡй на 70.000, въ шѡтой
на 75.000, а въ семѡй есентуально на
500.000, спеціально же на 300.000
200.000 марокъ и т. д.

До участвя въ той великой лотеріи
грошевой запрощує отѣмъ науклон-
нѣйше подписавшій Дѡхъ торговый.

Поважнѣныхъ замовляющихъ про-
сится долучити припадающіи сумы въ
аестр. банкнотахъ або маркахъ почто-
выхъ до замовленя. Можна такожъ по-
сылати грошѣ наказками почтовыми, на
бажѣвѣ выконується такожъ припору-
ченя за посѣблатію.

До тягненя выигрышѡн першон класѣ
коштує

1 цѣлыи лосѡ орг. 3.50 зр. а. в.

1 полов. лосѡ орг. 1.75 зр. а. в.

1 четверть лосѡ орг. 0.90 зр. а. в.

Каждый получить на руку оригинальный лосѡ заосмотренный гер-
бомъ державнымъ а рѡвночасно и урядовый пѣняль лосѡваня, зъ которо
нико въ близкій посылена. Заразъ потягченю получить каждый бѡ-
ручій участъ урядову лѣсту выигрышѡн, заосмотрену гербомъ держав-
нымъ. Выплата выигрышѡн сѣдѣе послѣ плану ретельно и подѣ гаран-
тією державы. Наказѡ-бѣ неѡжидано получители на годѡвѣснѣланъ до-
сѡваня, то мы радо готови неѡдѡбѣй лѡвы перѡтъ тягченѡмъ назадъ
взяти и ѡдѣти получены за нихъ суму. На бажѣвѣ высылка боя уря-
довый пѣняль лосѡваня на перѡтъ даромъ. Щѡбы мы могли великі
замовленя старавно выконати, то просимо янѣ найкорше, ѡдѣжѡкъ
на всякій случай перѡтъ

30 падолнѣта 1888

2625 2 2

НАЙЛУЧШИЙ

Берненскій сукна

доставляе по фабричныхъ цѣнахъ

Tuchfabrik-Niederlage

Siegel-Imhof

Brünn (Moravia).

На порядне освѣєне або зимове

МУЖЕСКЕ УБРАНЬЕ

выставъ ѡдѣвъ купонъ въ довѡтѣ
3.10 метра, то естѣ 4 вѣдѣнскихъ
лѡкѡтъ. ѡдѣвъ купонъ коштує

зр. 4.80 зъ звычайнои

7.75 зъ доброй

10.50 зъ лѣпшой

12.40 зъ найлѣпшой

правдивон оченю новин.

ѡдѣвъ можна достати въ наибѣль-
шѡмъ выборѣ: шѡвомъ тканъ кам-
тарѣ, матеріи на иберѣнѣры, паль-
мерстоны и бои на плащѣ, гулѣ для
стрѣльцѣвъ и економѡвъ, Peruvianne
и Tosking на убраня салѡновъ, ма-
теріи на жѣльскій убраня и т. д.

За добѡръ товаровъ и точне
ѡсѡставленѣе ручитѣся.

2586 Взвѣрѣ даромъ и оплатѡ 20-30

РУ.

кавалѣр, щѡтки, подушки сѣтѡновъ и
лосѡвъ, наѡстѣлѣны и шѡфѡрній штаны,
простѣрала, бандажѣ, сусѣназоріи и въ
выробы рукавичничій

2537 поручає найдешевше

ТОРГОВЛЯ

Братѡвъ Лянгнерѡвъ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнники на жадаєне даромъ.

Фортепьяны и пянина

зъ перворядныхъ рѣномованныхъ фабрикъ

найтѣннє

въ складѣ фортепѣяновъ

Кароля Марецкого

Пляцъ Маріацкій ч. 5.

2633 (Готель французскій) 18—20

Закладаюся

зѡ всяку цѣну, що жадеуть зъ моихъ
конкурѣнтѡвъ на въ силѣ продавати
готову або робити ѡдѣжъ для мужичѡвъ
и хлопѡцѣвъ зъ матеріи красѣныхъ и въ-
граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-
ручаю мой богатый складъ такожъ
2484 Вѡст. Духовѡвѡтѡу. 43—?

Замовляти въ мѣсцѣ и въ провинціи
выконується точно и ретельно. На жа-
данье высылка зѡры даромъ и франкѣ.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужѡвѡи ѡдежѣ гуртомъ и
подробѡ.

Львѡвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

ДѢТЯНОЮ НАЙМИЛѢЙШЮ ЗАБАВНОЮ
назѡвался слѡвѡно Рихтера но-
робѡка камѣнныхъ забавѡвъ
зъ котѡвѣнцѡ.

ѡдѣ 40 кр. писѣе можна
достати у всѣхъ гѣншихъ
торговлѣ забавѡвъ. Тре-
ба брати лише корѡбку
зъ котѡвѣнцѡ. Пѡстрѣ-
цѣнникъ пересыл. оплат.

F. Ad Richter & C-je, Wien. I. NI
belungengasse 4.

Неомыльное средство

на выгубленѣе нагѣтѣковъ, боро-
давокъ и иншихъ подѡбныхъ на-
ростѡвъ шѡфѡрныхъ, безъ болѣи и
безъ жадной небезѡпечности.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ по дня (крѣмъ недѣль и рускѣхъ святъ) о 5-ой годѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека пѣсней“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и нисераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро ополченск. ул. Коперника 11, и Висока ул. Кар. Людв. 9. У Вломи Хаасenstein & Vogler, Wallischgasse, 0; M. Duker, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Co.

Предплату на „Дѣло“ и нисераты за нисераты платитъ у Львовѣ.

Предплату на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австріи: за Заграничье: на цѣлый рѣкъ . . 18 ар. на цѣлый рѣкъ . . 24 ар. на полъ року . . 9 ар. на полъ року . . 12 ар. на четверть року . . 4-50 ар. на четверть року . . 6 ар. на мѣсяць . . 1-50 ар.

У Львовѣ: на цѣлый рѣкъ . . 16 ар. на полъ року . . 8 ар. на четверть року . . 4 ар. на мѣсяць . . 1-35 ар.

Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 2р ул. Баторія. — Рукописи эвертаются лѣше на пошредствѣ заостероженъ. — Рекламация неопечатанъ въ нѣдѣльнѣ. — Нисератне члене коштуе 8 ар. а. в. Оголосення приймаються по цѣнѣ 6 ар. одъ одного отбѣки печатномъ, въ рубр. „Надбѣлаке“ по 20 ар. а. в. Подьяки членяються по 10 ар. одъ стѣшка.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

„Fremdenblatt“ — послѣ телеграфическихъ вѣстей изъ Вѣдья, — одповѣдае на статью „Дѣла“, де бувъ розбраний поглядъ „Fremdenblatt-a“ на задачу нового намістника Галичины гр. Баденія и на его односини до Русинѣвъ. Телеграммы изъ цѣлохъ статей „Fremdenblatt-a“ наводять лишь той его высказъ, що „коли Русины не вдоволенъ изъ сойму, то змѣнити того не може навѣть намістникъ“.

На вчерашнѣмъ засѣданіи комисіи бюджетовой интерпелювавъ пос. Меніеръ, якого можна сподѣватися кредиту додаткового и якъ стоить справа закупи артикулѣвъ промысловыхъ и рѣбныхъ просто одъ продуцентѣвъ. Министръ правон обороны одповѣвъ на то, що додатковий кредитъ буде выносити 400,000 ар., а що-до резолюція въ справѣ доставъ, то не залагоджено ще ничого. При титулѣ „краева оборона“ жадававъ пос. Беръ подробного вычисления выдаткѣвъ. Мин. Вельзергаймъ одповѣвъ отже, що кошты маючихъ сего року закупитися 17,730 штукъ карабинѣвъ Манлихера будутъ выносити разомъ изъ амуницію 1,040,000 ар. На суботѣшнѣмъ засѣданіи комисіи заявивъ зновъ министръ, що для узорюваня краевой обороны карабинами Манлихера треба буде 10,515,370 ар. На пытанье пос. Шаппа, чи фабрика въ Штаеръ буде въ силѣ сама выпродувати толькѣ карабинѣвъ, одповѣвъ министръ, що фабрика та доставляе на мѣсяць 30,000 карабинѣвъ. — Пос. Луцулъ интерпелювавъ министра, дячего въ жандармеріи есть такъ лихій авансъ, що шаржъ офицерскій мусѣтъ чекати на авансъ неразъ болѣе якъ 20 лѣтъ. Министръ одповѣвъ на то, что авансъ есть лишь для системизованыхъ.

Катастрофа подъ Борками сталася причиною, що правительство руссѣе носиться нинѣ изъ гадою удержавити всѣхъ приватныхъ землѣшницѣвъ въ Россіи, а провѣтъ сей може теперь тѣмъ скорѣе сповнитися, позаякъ и самъ царъ мавъ вже высказатися за сѣмъ провѣтомъ. Новый министръ коммуникацій поставивъ вѣзятися энергично до сего дѣла.

На жаждане министра финансъ Вышнеградского заказавъ министръ дѣлъ внутрѣшнихъ гр. Толстой всѣмъ газетамъ руссѣйскимъ писати о новѣйшій позиціи заграничній. Царъ затвердивъ уже указъ о новѣйшій позиціи.

Зъ Букарешту доносятъ, что въ Рені надъ Дунаемъ займается руссѣйское войско дуже пильно будовавѣмъ новыхъ понтоновъ. Говорять такожь, что въ генералии руссѣйской мають незадовго настати значній змѣны и що богато изъ старшихъ генералѣвъ, подѣ въ одставку а ихъ мѣсце займуть молодой силы. По переоброзованю военныхъ округѣвъ будутъ утвореніи чотири арміи подъ командою вел.

„Запороже“ Д. Н. Еварицкаго.

Подъ заголовкомъ: „Запороже въ остаткахъ старины и переказахъ народу“ вышла въ свѣтъ роцѣ спора книга въ двохъ частяхъ Д. Н. Еварицкаго, печатана въ Петербурѣ накладомъ Л. Ф. Павлачева изъ численными, дуже гарными иллюстрациями. Въ переднѣмъ словѣ пише авторъ: „Сей трудъ — результатъ осямилѣтнихъ поѣздокъ по землямъ, которыми колись управляли запорожскіи казаки. Збраний въ нѣмъ вѣсти носять на собѣ знамя историческихъ, археологическихъ и топографическихъ данныхъ о Запорожьи взагалѣ. Не есть се систематично розказана исторія запорожскихъ козацкѣвъ, а лишь окреміи эпизоды и короткій замѣтъкъ изъ ихъ исторіи. Таку исторію розказавъ ученому свѣтови А. А. Скальковскій въ своѣмъ дѣлѣ „Исторія Новой Сѣчи“. Я представляю, хочъ въ неповнѣ видѣ, исторію осыи свѣчей: хортицкой, базавуцкой, тамаковской, никитинской, чортмилковской, каменской, аleshковской и подпильненской або новон, що колись были осередками житія Запорожцѣвъ.“

Зъ совѣстного труда Д. Н. Еварицкаго позволю собі подати бодай кілька уступѣвъ въ формѣ фейлетоновѣй, а починемо ихъ загальнымъ поглядомъ на исторію початкѣвъ и развою козацтва, що въ исторіи народу нашого одграло многозначную роль.

I.

Короткій начеркъ початкѣвъ козацтва.

Слово „козакъ“ не руского походження. Переглянувши всѣхъ лѣтописи нашѣхъ до-татарскій періодъ мы нигде не стрѣчаемъ сего слова. Оно впервые приходитъ въ лѣтописяхъ сучасно, коли Татарѣ являлися на земли нашѣхъ. Здаець, говорено сразу „койсакъ“. Койсакъ изъ часѣвъ Батия (1240) переводятъ перенесъ руского народу, а бѣтъкъ одѣла не збирають одъ людей данѣ. Значно познѣйше польскій писатель знають вже цѣлу орду татарскихъ ко-

ка. Володимара и генералѣвъ Гурка, Радецкого и Рѣбна.

Престольна бесѣда цѣсаря Вильгельма выкликае загальне вдоволенье въ Нѣмеччинѣ, хочъ одважиться теперь голоса, котріи вказують на то, что цѣсарь поминавъ въ своѣй бесѣдѣ зручно справу надзвичайныхъ кредитѣвъ на узорюванье, хочъ рада звязкова радить надъ ними.

Предложенный нѣмечкой радѣ звязковѣй проектъ закона въ справѣ затыгненя позички на цѣлу войсковѣй, для маринарки и заряду землѣшницѣ державныхъ, жадае около 62 мил. До етату маринарки мае бути долученый меморіалъ, выказуючій обширно и основно потребу будовы новыхъ кораблѣвъ военныхъ. На ту цѣль мае зажадатися сума 110 мил., котра однакожь буде розложена на цѣлый рядъ лѣтъ. Говорять загально, что нѣмецка флота военна мае бути збѣдлена о 28 новыхъ кораблѣвъ. Противъ сего проекту появилась въ „Voss. Ztg.“ статья, походяча очевидно одъ фахового знатока, въ котрій доказуець, что такѣ збѣдшенье нѣмецкой флоты есть непотрѣбне. Наколи-бъ нѣмецкѣй флотѣ прийшло вести борбу противъ Россіи и Франціи, то она мусѣла-бъ обмежитися лишь на дѣшевицу; крѣмъ того буде за кілька лѣтъ готовый каналъ, що сполучить Вѣхѣдне море изъ Пѣвѣнчымъ. Нѣмеччина не есть такъ богата, чтобы могла по-при наиболѣе войско на свѣтѣ удерживати еще такѣжъ и наиболѣшу флоту.

Планъ торжественного походу на могилу Бодена въ день 2. грудня с. р., котрый мавъ-бъ стати великою манифестаціею противъ всякихъ стремленій антиреспубликанскихъ, выкликавъ такъ велике задоволенье, что всѣ скандаль въ родѣ тѣхъ, якѣ выкликали бурминистръ изъ Нѣмѣ и посолъ до парламенту, Жилли, стратили всяку вагу. Якъ звѣстно, розголосили були буляжисты, что правительство думаетъ того дня арештувати всѣхъ неприхильныхъ собѣ проводирѣвъ рѣбныхъ партій и приготувати вже для нихъ вѣзницѣ. Скълько правды на сѣй поголосѣ, годѣ вже знати. Правительство французске заперечало заразити вѣтъ, доказуючи, что се есть дѣломъ вороговъ републики, чтобы въ краю выкликали лишь задоволенье. Може бути, что правительство лагодило навѣтъ якѣсь мѣры противъ вороговъ републики, бо вѣрѣмъ навѣтъ само признае, что постановило на случай потребности выступити изъ цѣлоу энергично. Чи оно однакожь хотѣло-бъ само выступити перше, о томъ можна сумнѣватися. То лишь здаець бути певнымъ, что правительство мае якѣсь даніи, на подставѣ котрыхъ грозить выступити изъ цѣлоу энергично а то гроженье дало причину буляжистамъ крикнути заразити на трѣвогу. Зъ сего вѣщанья отже такій хаосъ, что всѣмъ загаломъ глядять изъ великимъ занепокоеньемъ въ наиболѣе будучность: прихильники правительства болясь якогось вороховѣи а его противники болясь зновъ замаху зѣ стороны

закѣвъ. Орда така не признавала надъ собою нѣякой власти, кочувала тамъ, де їй хотѣлось и Татарѣ уважали ее дуже бѣжакою. Въ 1492 р. крымскій ханъ Меньли Гирей дававъ знати князеви московскому Иванову III, что войско въ поворотѣ изъ походу подѣ Киевъ стрѣнулось зъ „ордынскими“ козаками и было нами ограблено. Подѣ той часѣ наиболѣе звѣстными стали азовскіи казаки. „Поле нечисте одъ азовскихъ козацкѣвъ“ — писалось часто Иванову III. Потѣмъ стаютъ звѣстными казаки перекопскіи (1510 р.), поручъ нѣмъ бѣлгородскій на Дѣвѣрѣ долѣшнѣмъ (1510 р.), познѣйше крымскіи. Въ Крымѣ Татарѣ дѣлѣлися по-бѣла становѣ на князѣвъ, уланѣвъ и козацкѣвъ. Князѣ належали до першого стану; уланы до середного, котрый посѣдавъ землю и въ по-требѣ выходивъ на войну; козаки — до низшого стану, не посѣдающаго землѣ а живущаго зъ постійнымъ походомъ и грабежѣи.

Небавомъ повстають козаки и въ московскихъ земляхъ. Лѣтописъ згадуе впервые про рязанскихъ козацкѣвъ (1444 р.), що добровѣльно въ Москвитины выправилися на полудневій краицѣ державѣи становили собою рѣдъ граничной сторожи. Въ слѣдѣ за рязанскими являються мецкерскіи козаки (1498 р.), потѣмъ торопецкіи (1530 р.), що жили въ тогдѣшнѣй смоленскѣй области яко хлѣборобы; за торопецками идуть путивлевскіи. Въ 1564 р. являються въ Московщинѣ мѣскіи и сѣльскіи козаки, котріи одъ прочихъ селянъ одначаются тѣмъ, что не платятъ податкѣвъ и занимаються продажею соли. Въ 1582 р. являються козаки на Волзѣ яко вѣльнѣй робѣтняки, а въ слѣдѣ за ними козаки яко военныхъ станъ на службѣ въ рѣбныхъ мѣстахъ приволжской землѣ. Такимъ свѣтомъ, перейшовши изъ татарского грунту на грунтъ московскій, слово козакъ роздвоилось въ своѣмъ понятіи: козаки-хлѣборобы, промысловѣи або вѣльнѣй робѣтняки, и козаки военный або, якъ ихъ тогдѣ называно, „служилые люди“.

Въ такѣмъ подвійнѣмъ значеню перейшло слово козакъ и на Русь. Тутъ пере-

правительство на свои партіи. Берлинскій газетѣ, котрій слѣдѣтъ дуже пильно за всѣмъ тѣмъ, що дѣеся у Франціи, уважають загальною теперѣшню ситуацію въ Франціи за небезпечну. „Post“ каже, что вѣсти будѣтъ бы правительство лагодило на день 2 грудня якѣсь замахъ, суть лишь приготуваньемъ до революціи. Есть то маневръ досѣтъ звѣчайный въ Франціи, котрого зѣ хѣсноньмъ уживавъ Людовикъ Наполеонъ, котрый представлялся републицѣ яко спаситель. Уже въ груднѣи маюущаго року розѣшлася була поголоска, что генералы, котріи минушого року готовѣ были выступити противъ радикаловъ, не будутъ выступать противъ Буляжера.

Агитация оппозиціи есть въ той способѣ зорганізована, что де-небудѣ появляться Буляжне, то за нимъ иде, окружае або дождае его сѣвантазована товпа народу. Всѣ люди займающій высшій становѣица и маюущій зносини зъ рѣбными сферами кажутъ: „Стоимъ въ передѣлѣ великого перевороту, але нѣхто не въ сѣхъ предвидѣтъ, зѣ бѣки выйде початокъ и якій буде конецъ; на жалѣ, Франція есть лишена своѣй судьбѣ.“

Подчасъ бенкету выданого онотды въ честь Буляжера збѣралася передъ реставраціею величезна масса народу, зѣ посередѣ котрой кількохъ людей стали выкрикувати: „Най живѣ Буляжне!“ Прочѣ зѣ Флюкетомъ! Вечеромъ бувъ передъ реставраціею такъ великій натовпъ, что полиція мусѣла ажъ улицѣ позамыкати. Въ сали промовлявъ Буляжне, осуждуючи теперѣшню политику Франціи, котра дозволяе, чтобы еи уважано за границею за слабу. Овъ выступивъ такожь дуже оетро противъ тонкинской политики Ферриго и заповѣтъ борбу противъ всѣхъ тѣхъ, что на першѣмъ планѣ ставятъ интересъ матеріальный. Середѣ великой манифестаціи народу зайшовъ Буляжне о 12 годѣ до дому. Передъ реставраціею арештувала полиція 40 людей.

На вчерашнѣмъ засѣданіи палаты посѣдѣвъ явився першій разъ одъ року Вильсонъ. Скоро лишь засѣвъ на своѣмъ мѣсцѣ, опорожнились лавки доокла него, а пос. Месіре выйшовъ на трибуну и середѣ загального заворушѣния въ палатѣ завозвавъ посѣдѣвъ, чтобы перервати засѣданье „зѣ причины, котру легко зрозумѣти“. Зѣ разу не мѣгъ нѣхто зрозумѣти, о що ходять, ажъ коли пос. Мильеранъ сказавъ: „Палата жадуе, что не мае права выключати“, постановлено 343 голосами противъ 39 перервати засѣданье на цѣлу годину. Коли одтакъ палата зновъ збѣралася, промовивъ зновъ Мильеранъ: Коли палата заманифестувала своѣй поглядъ, то можемо теперь приступити до дальшого порядку дневного. По сѣхъ словахъ выйшовъ Вильсонъ зѣ салѣ а зѣ нимъ и пос. Андриѣ.

Складъ нового кабинету румунского есть слѣдуючій: Теодоръ Розетти, президентъ кабинету; Карпъ, министръ для дѣлъ заграничныхъ; Стирбей, дѣла внутрѣшнѣй; Вернеску судѣбницѣвъ; Лагаварій домѣны державѣй; Мартиломанъ, ро-

довѣмъ въ Червонѣй Русѣи, въ 1491 роцѣ, подѣ именемъ козацкѣвъ розумѣлися селяне, что въ тогдѣ роцѣ за свободу правъ своѣхъ повстали противъ панщины. Заразъ въ 1499 роцѣ стаютъ звѣстными казаки дѣшровѣй, промысловѣи, що займаються „на Низу“ ловленю рыбы и привозили еи у Киевъ. Въ 1501 р. задувають козаки яко нерегулярне войско на Литѣ. Зѣ 1503 рокомъ иде цѣлый рядъ козацкѣвъ-пограничныхъ для охороны границѣи Польцѣ одъ нападовѣ татарскихъ, подѣ руководствомъ такъ званныхъ старостѣвъ, т. е. намістникѣвъ городѣвъ русскихъ. Козаки тѣ именуються часто по тѣхъ старостѣхъ, князѣхъ або воеводѣхъ, котрымъ суть мѣшѣи подчиненѣи. Подыбуемо козацкѣвъ князѣ-Димитріи, князѣ-Виславцевѣи и др. Въ 1510 р. являються вѣсти о вѣльнѣхъ, нѣ одъ кого независимыхъ козакахъ. Подѣ конецъ першого полувѣнья XVI вѣку можна вже виробити собѣ точне понятіе о томъ: что тае рускѣ козаки. Зѣ „Описанія замкѣвъ украинскихъ“ (1545 и 1559 р.) видко, что козаки становлять зовсѣмъ окремый станъ, рѣбный одъ шляхѣи, мѣщанъ, „людей посполитыхъ“ и хлѣбовѣи. Они живутъ въ городѣхъ або сѣлахъ, занимаються всякимъ промысломъ и становлять товариства для постоянной обороны противъ Татарѣ. Тае было въ воеводѣвахъ: канѣвскѣмъ, брацлавскѣмъ, черкасскѣмъ и др. Есть се такъ зване руске городѣе або черкаске козацтво. Зѣ часомъ, то подѣ впливомъ постоянной войны зѣ Татарѣи и Турками, то въ наслѣдѣдокъ давлѣния изъ стороны польско-литовского правительства, именовано по люблинскѣй унѣи (1569 р.), зростае руске козацтво такъ сильно, что польске правительство зѣ конечности хоче зменшити ихъ число и управлѣннѣи. На престолѣ польскѣмъ засѣдае князѣ-политикъ, Стефанъ Баторій (1574 — 1589). Для обмеженя числа козацкѣвъ бѣтъ выдуме такъ званный „реестръ“. Тѣлько вписанѣи въ реестръ козаки („действѣицы“), числомъ 6000 людей, узнаються легальными козаками. Они дѣлѣются на поляки, сотѣи, курѣнѣи, околицѣи, управляються гетьманомъ, осау-

боты публичнѣй; ген. Ману, министрѣ войнѣи; Майореску, просвѣта; Германѣи, финансы. Новый кабинетъ представивъ вже вчера палатѣ, котра приняла его грѣмкими оплесками.

„Руссенскій Курьеръ“, газета выходяча въ Русуку, подае недавно тому великимъ сензациѣи фактъ зѣ поступованя Мантова, бывшого префекта въ Русуку, котрый, якъ звѣстно, выступивъ бувъ дуже энергично противъ вороховѣи въ сѣмъ мѣсцѣ и головно причинився до того, что вороховѣи не прибѣрала тамъ болѣшихъ розѣбрѣвъ. Мантова ранили були опѣла его противѣи, коли бѣтъ перебувавъ въ Букарештѣ. Подужавши оставѣи Мантовѣ довѣшій часъ на своѣй посадѣ, ажъ коли попалъ въ якѣсь конялихѣтъ зѣ нѣмечкимъ консулемъ, мусѣвъ уступить и одъ того часу переставъ бѣтъ бути урядовою особою, але за то давѣи выборы до собранія и засѣдае теперь на лавѣ представитѣльствѣ болгарского народу. О томъ Мантовѣ доносятъ отже „Руссенскій Курьеръ“, что коли бѣтъ бытъ префектомъ, казавъ бѣтъ зовсѣмъ невѣрныхъ людей утопити въ Дунаю, привязавши имъ каждому окремо тяжкій камѣнь до шнѣи. Згадана газета подае имена невѣрныхъ жертвъ Мантова, означуе докладно чарѣи мѣсѣе, въ котрѣмъ ихъ утопило, и жадае, чтобы Мантова потягнути за се до одѣвѣальности. На подставѣ отже сѣи газетѣи, поставивъ Градинаровъ въ собранію интерпелюючи до правительства, въ котрѣй жадае, чтобы оно, наколи сѣи фактъ есть правдивый, потягнуло Мантова до одѣвѣальности або въ противнѣмъ случаю укарало примѣрно згадану газету. Треба тутъ же и то запримѣтити, что коли Градинаровъ збѣравъ подѣи на свою интерпелюючи, приступивъ такожь и до Майтова, а той подѣи-савъ еи зовсѣмъ холоднокровно.

Рада державна.

265. засѣданье зѣ дня 22 падолиста 1888.

По одповѣдахъ министра Гавча на деякій интерпелюючи что до шкѣлъ чѣскихъ розпочато дальшій дебаты надъ закономъ о сѣлянскѣмъ наслѣдѣствѣ а именно надъ §. 7. трактующимъ о детакаціи господарствѣи.

Выступили противъ себе два головнѣи погляды: болѣшности, котрой боронивъ секційный шефъ Штайнбахъ и котра хотѣла брати за подѣставу оцѣненя господарства установленный уже дохѣдъ катастрофическій, и меншости, въ именованъ котрой промовлявъ пос. Хлюмецкій и котра бажала, чтобы въ каждѣмъ поодинокѣмъ случаю дочерѣи таксовано дохѣдъ. Обѣ стороны годилися въ томъ, чтобы господарство таксовано взагалѣ низько, такъ, чтобы головнѣи переѣмѣе наслѣдства не мавъ великихъ сплатъ въ користъ другихъ наслѣдѣицѣвъ и чтобы дѣлятого легко ему было удержатися при наслѣдѣствѣ.

Противъ того выступивъ дуже рѣзко пос.

домъ, судьбою, писаремъ; они дѣстають плату, провизію, порохъ, сукно и др. Лѣшня часть козацкѣвъ, числомъ до 34,000 людей, мала становити такъ званныхъ „посполитыхъ“ козацкѣвъ и зачислялись до стану панщинѣицѣвъ.

Але, якъ можна було предвидѣти, мѣры тѣ не довели до цѣли. Она лишь подрѣзали козацкѣвъ, не висѣвшихъ въ реестрѣ, и выкликали множество войнѣи на територіи руско-польскихъ земель, а бѣтъкъ подали козацѣи гадку шукати собѣ новыхъ сѣлицъ, низше „польской“ Украины, за порогами Дѣшпрѣи, на „Низу“, де була „вольная воля“. На Низу, то тутъ то тамъ, группами або спорадично, сѣдѣи вже скотарѣи, бродили рыболовы, звѣроловы, чабаны. Такъ было вже въ 1530 р., а зѣ початкомъ другой половины XVI вѣку збудувавъ вже тутъ, на островѣ Хортицѣи, князѣ Димитрій Вишневецкій крѣпость. Сюды хлинули теперь нерестѣицы козаки зѣ Украины. Въ 1568 р. числяться вже зѣ ними польске правительство, котрому не подобаються тѣ переселѣния и котре велѣтъ имъ назавѣи вернути до воеводѣвъ и замкѣвъ. Новѣи сѣдѣи козацкѣвъ мало-по-малу усвоюють собѣ назву Запорожа. Тутъ заводяться зѣ часомъ рѣзководный порядокъ, укладаються рѣбны звѣчайскіи законы. Дѣлѣесть родины, близѣесть ворога, пустынѣесть околицѣи не позволяють выходѣи брати зѣ собою жѣнѣицѣи, вымагають одъ нихъ житѣи на единѣи. На новыхъ сѣдѣицахъ повстае и столица козацтва, Сѣчѣи, въ котрѣй бѣдуе 38 курѣнѣицѣи, познѣйше 8 паланокъ, т. е. вѣиныхъ округѣвъ або повѣтовѣи, чотири по лѣвѣи, чотири по правѣи сторонѣи Дѣшпрѣи, и болѣе тысячѣи зимовѣицѣицѣи, козацѣи хатѣи оборонныхъ. Въ такѣмъ видѣи переживають Запороже 250 лѣтъ. Першимъ его кошовымъ, о скѣлько звѣстно, бувъ Богданъ Макошиевскій, послѣднимъ (1775 р.) Петро Калышевскій.

Кронаветтеръ, доказуя, что такъ называемое буде сподучене въ великую кривдоу для другихъ наследниковъ, котрый такъ уже покровдженъ выключенемъ одъ наследства батковской земли.

При голосованіи перейшло внесенне болъшости, въ поправку пос. Джованелі, по-сле котора мае судья ведучій детаксацію выслушати все такоже и гадки начальника громады, и въ другою поправку п. Найсера, по-сле котора детаксація мае обдыватись по справедливости такъ, чтобы наследникъ обни-мающей господарство могъ при нѣмъ удержа-тись.

§. 9. постановляе: „Коли мѣжь сторона-ми не стане умова що-до часу, рать силаты и що-до опроцентования сумъ принадлежащихъ въ подѣлу, то мае рѣшати о томъ судъ по-сле справедливости. Але въ кождомъ случаю мае быти полиштити наследникови обдывающему го-сподарство на его жадане до повнон силаты трайльній речинце, починаючи одъ дня право-силности присужденія ему господарства. Однакъ въ другой стороны не може той ре-чинце противъ волѣ управленыхъ бути про-дуженъ по-за три роки.

До того §-у вынесъ пос. Копъ поправку, чтобы при негодѣ мѣжь наследниками судья въ документъ присуждающему спадщину за-декретувавъ, що натабуляція власности голо-вного наследника може предпринятись лише въ равночаснымъ занятабульованемъ въ хо-сенъ другихъ наследниковъ принадлежащихъ имъ сумъ.

Пос. Герольдъ вынесъ поправку, чтобы въ случаю продажи господарства, сумы при-падающей титуломъ силаты наследникамъ були имъ сейчасъ выплаченъ.

По промовѣ секц. шефа Штайнбаха, котрый згодився на тѣ поправки, принято §. 9. въ обома тѣмъ поправкамъ.

На томъ закончено засѣданне.

НОВИНКИ.

— Поминанье богослуженье за спокій душъ бл. п. Стефана Качалы бдужаться въ церкви св. Вар-вары у Вѣднѣ въ четверъ 29 н. ст. падохиста заходомъ богословѣ въѣднѣскихъ при участіи а-кадемичного товариства „Свѣтъ“ и всѣхъ въѣднѣ-скихъ Русинѣвъ.

— Фондаци въ честь цѣсарского юбилею. Рада мѣска въ Самборѣ жертвовала грунтъ подъ будову го-ловного шпиталю; грунтъ обнимае 12.000 ме-тровъ квадратныхъ на т. зв. „Волонкахъ“. — Рада мѣска въ Бережанахъ признала 1500 зр. на основанье фонду для дому старѣвъ-калькъ и невольничихъ въ Бережанахъ. — Въ Лѣску мае основати фондъ зъ добровольныхъ жертвъ на закупку одежи для школярѣвъ въ Лѣску и повѣтъ; сего року роздають 50 зр. на ту цѣль. — Помершій Валерій Чайковский записавъ 10.000 зр. на головній шпиталь въ Перемышлянахъ; мае се бути фондациєю въ честь юбилею цѣсар-ского. Тамашина рада повѣтова зложила вже на будову сего шпиталю 17.000 зр. а гр. Альбрехтъ Потоцкій дарувавъ грунтъ подъ будову и мате-риалъ деревляной. — Рада повѣтова въ Рашевѣ порѣшила роздавати що року 2 грудня двѣ под-помогі по 25 зр. для найбѣвѣйшихъ учителѣвъ народныхъ въ повѣтѣ рашѣвскомъ. Жидѣвская гро-мада въ Рашевѣ зложила 2000 зр., зъ котрыхъ одсотки 120 зр. мають роздаватись що року мѣжь бѣдныхъ школярѣвъ-жидѣвъ, що ходять до шко-лы промышленной або торговельной.

— Юсифъ Бречекъ, бывшій министръ, померъ сен недѣль въ Празѣ. Покойный уродився 9. жов-тня 1825 въ Гогенмавѣ въ Чехакъ, до гимназіи ходивъ въ Литомишиа а въ Празѣ на выдѣль философіи и права и тодѣ редаговавъ газету „Празскій Новини“. Въ р. 1850 вступивъ до ми-нистерства просвѣты, де выговтовивъ много чеш-скихъ книжокъ школьныхъ и zorganizовавъ вы-давничтво книжокъ школьныхъ. Въ р. 1859 име-новановано его секретаремъ министерствяныхъ, од-такъ въ р. 1869 совѣтникомъ, а въ р. 1871 зб-ставъ министромъ въ кабинетѣ Гогенварта. По уладку сего кабинету уступивъ Бречекъ въ ми-нистерства и проживавъ въ Празѣ. Выбрано его въ р. 1875 председателемъ чешскон академіи наукъ а одтакъ 1878 р. посломъ до сойму чешского и 1879 р. до рады державной у Вѣднѣ. Будучи у-рядникомъ въ министерствѣ, занимався справамъ языка руского и написавъ розвѣдку на тематъ, чтобы впровадити латинську азбуку въ рускомъ письмѣ. Головно розсѣджувавъ быти исторію и литературу чешку. Зъ творѣвъ его, писаныхъ по нѣмецки, знаменитымъ есть дѣло о правдивости рукописи королевской. Такожъ выдавъ онъ всѣ творы Шафарика.

(+) Д-ръ Исидоръ Шараневичъ, выѣхавши до Кра-кова на засѣданье въ академіи наукъ, загостивъ — якъ доноситъ нѣмѣцкій „Сгазъ“ — дня 24 н. ст. с. м. до маляра Яна Матейки и по мысли од-нодушной ухвали членѣвъ Ставронигійского Ин-ститута запросивъ его на археологично-библиогра-фичну выставу того жъ Института. Матейко роз-малювавъ зъ д-ромъ Шараневичомъ болъше якъ годину, выштыгуючись про выставу, и обѣцавъ приѣхати оглянути еи, коли только здоровье ему дозволитъ.

— Пожаръ въ Бурштинѣ займився зъ незвѣстной причины въ домѣ Ивана Зубрика и при сильномъ вѣтрѣ згорѣло 71 домѣвъ и 139 будынокѣвъ го-сподарскихъ, всѣ принасы збѣжа и пашѣ. Бу-

дынки були крыті соломою. Шкода вынесити 90.000 зр., а зъ того ледви 20.000 зверне асе-курація, бо лишь мала часть домѣвъ була ubez-печена. Потерѣли шкоду 134 родины, а 585 о-сѣбъ. Староство рогатинське выслоало сейчасъ на мѣсце пожари урядника, чтобы зложити комитетъ ратунковый подъ проводомъ бурмистра. Громада мѣста Рогатина выслала перша значній принасы хлѣба, соли и подпомогу грошеву. Президія на-мѣстничства выслала 150 зр. подпомогі на погорѣльцѣвъ. Заходяться, чтобы дозволено збирати складки въ цѣлѣмъ краю для погорѣльцѣвъ.

(+) Латинскій парохъ зъ Старом-оли выѣзъ до ра-ды державной разомъ зъ латинниками зъ села Ляшки мурованъ петицію, чтобы руску церковь въ Ляшкахъ мурованыхъ правительство одобрато греко-католикамъ, а одтакъ римо-католикамъ, кот-рый збѣстали подъ душпаствитвомъ лат. парохъ старо-ольского. Въ петиціи сказано, що церковь, яку греко-католики въ Ляшкахъ мурованыхъ ма-ють тамъ 1796-го року, не належитись имъ, бо въ томъ столѣтѣ збудувавъ ен властитель того села не яко церковь, але яко костелъ. Зъ петиціи тои здававъ въ палатѣ посломъ справу ко. Свежій. Позаякъ петицты не предложили комисіи нѣмѣцкихъ документѣвъ, зъ котрыхъ можна бы було рѣшити розгладити, то комисія внесла, чтобы тую петицію передати правительству для докладного розсѣду и оуду.

— Относенъ въ львовскій вѣзницѣ, въ т. зв. „Бри-гидкахъ“. Въ недѣлю рано найшли неживымъ вѣ-зницю Ивана Вѣху, родомъ зъ Бережанъ, числячого 42 роки жита, котрый за злочинство подналена одсиджувать кару 10 лѣтъ вѣзницѣ. Вѣха бувъ чоловікомъ спокійнымъ и болъше интеллигентнымъ, тому признано его до обслуговъ хорыхъ въ шпи-таль вѣзницѣмъ. Секція слѣдча выказала смерть въ наследокъ зажити морфины, тому власти заря-дили слѣдство. Поѣла поголоסף маевъ Вѣха по-сваритись зъ стражникомъ вѣзницѣмъ Д., котрый мавъ доглядъ въ шпиталѣ и заведувавъ подру-чною аптекою. Вѣха заявивъ, що жалуватись ме на стражника передъ директоромъ, але вже не могъ того зрѣбити, бо зъ еуботы на недѣлю въ ноци померъ. Стражника Д. усунули одъ службы и зарядили дохождение судове.

— Вѣсти зъ Америки. Русины зъ Плимонтъ за-ложили у себе читальню заходомъ п. Тилевско-го, управителя тамошной „Народной Торговль“. П. Тилевскій повѣдомляе, що зъ початкомъ вписало-ся только 20 членѣвъ, але теперь что разъ болъ-ше членѣвъ выписуеся, сходяться вечерами и чи-тають книжки и газеты. Одна бѣда, що Русины въ Америкѣ мають дуже мало книжокъ а заки прийдуть зъ старого краю, то треба ждати болъ-ше чимъ два мѣсяцѣ. — Дня 7. н. ст. падохиста въ среду вечеромъ забито на зѣлѣнцѣхъ недале-ко Маганой Сіті Ивана Масляка зъ землицьско-го комитату; похороны обдужили въ шенандорскій церкви.

(+) Такъ якъ въ „старѣмъ краю“! Последне (21) число „Америки“ мѣститъ статью, де муситъ про-стувати напасты и клеветы якогось п. Яна Вита, Поляка зъ Шамоковъ, пописанъ въ польскій га-зетѣ „Swiazda“. П. Витъ пописавъ, що Русинѣмъ въ Шамокахъ „не можна завити кредиту“. На то „Америка“ одповѣдае, що п. Витъ „збрехавъ безчельно“, бо Русины тамъ знаиъ зъ своєю ре-альности, — не такъ якъ хтось „другі“, що „бѣли-бы смачно, ходили-бы красно, набрали-бы въ кождомъ мѣстѣ, де дають на кредитъ по 50 до 100 талѣровъ, якъ отъ въ Шенандорѣ, и далого такъ богато кушѣвъ Поляковъ банкроте. А „кому“ то тѣ самі Русуки — пытае далъше „Аме-рика“ — помагали въ Шамокахъ закладати skle-пы? „кому“ позичали грошей? Декотрымъ Ру-синамъ пропало межъ польскими скелпарами по 300 талѣровъ! На иный дотычній клеветы на Поляка Вита на Русинѣвъ, пытае „Америка“: „Хто за крадѣжъ и розбій переповнѣе вѣзницѣ въ Самборахъ?“

— Проф. гр. Стан. Тарновскій, членъ краевой ра-ды школьной, зрѣкъ своей платѣ за минувшій рокъ въ квотѣ 1200 зр. и признавъ еи на под-помогу вдовци и сирѣтъ по учителяхъ народ-ныхъ въ Галичинѣ; наименьшій подмоги будутъ 50 зр. Платню, 1200 зр. зложено на руки реве-рента краевой рады школьной, п. Ласковницкого, совѣтника намѣстничства. Гр. Стан. Тарновскій есть миллионнымъ паномъ.

— Аквандъ. Горничій инжиръ Перловскій вынайшовъ водный велосипедъ и одержавъ вже на него патентъ. Пробы зъ тымъ аквандомъ на Онежскомъ озерѣ повелися дуже добре. Прила-домъ тымъ можна доволно и легко кермувати, дуже скоро порушаеся бытъ якъ въ передъ такъ и въ задъ. Аквандъ на одну особу перебѣгае 8 веретъ, на двѣ особы 11 веретъ на годину. При томъ нема наименьшой небезпечности навѣтъ при сильныхъ вѣляхъ.

— Биографію цѣсаря Фридриха выдано сими днями по англійски и нѣмецки въ Лондонѣ и Нѣмеччи-нѣ. Биографію написавъ англійскій аташе при посольствѣ въ Берлинѣ, Гернелъ Родде, а за вѣтупе слово помѣщено листъ цѣсаревой вдови-цы Викторіи, въ котромъ она признае чистый дохѣдъ зъ розпродажи сен книжи на подпомогу одѣду для недугъ горляныхъ въ лондонскомъ шпиталѣ. Въ книжцѣ поданъ данъ зъ жита цѣ-саря Фридриха, збѣранъ докладно, а политикъ не порушено нѣ крихты. Ось деякі пригоды: У войнѣ французской по акіеъ побѣдъ такъ промо-увавъ до наследію престола одинъ раненый во-якъ баварскій: „Коли бъ мы були подъ вашимъ проводомъ въ р. 1866, то добре були-бы мы вы-трѣпали шкуру тымъ Прусакамъ!“ Фридрихъ усмѣхнувся а одтакъ оповѣдаючи се своему окру-

женю, додавъ, що болъшого комплименту певно не почуе въ жито. Зъ воляками обходивъ покой-ный сердечно, а коли котрый одзначився, то пе-редъ войскомъ цѣдувавъ его въ голову, говоря-чи: Кождый зъ насъ есть моймъ товаришемъ на житіе и смерти. Въ покойномъ жито доховавъ вѣрно тыхъ своихъ поглядѣвъ, не уважавши на рѣзницѣ мѣжь веретвами успѣльности. Въ пыта-нои религіиодѣ бувъ приклонникомъ найширшой толеранціи, не любивъ антисемитизму а поди-равъ масонѣвъ. Коли бувъ въ Лондонѣ на тор-жествѣ юбилею королеви Викторіи, то зъ сего побуту записавъ въ своимъ дневнику лише про всѣхъ гуманитарный институтѣвъ для бѣдныхъ. Вѣднѣ наведено въ книжцѣ дословно манифесты и розпорядженя помершого цѣсаря, котрый найбѣ-ше малюють его душу, его сердечность.

— Звертаемо увагу на инвертатъ п. А. Покорно-го, магистра фармации и властителя химичной ла-бораторіи при ул. Валовой ч. 15 у Львовѣ.

— Дрѣбні вѣсти. Громада Кленарѣвъ, пов. льво-вского, одержала 100 зр. подпомогі на будову школы. — На поляхъ двѣрскихъ въ Герчицахъ коло Бохѣй найшли тѣло Самуила Мондерера, сына мѣсцевого властителя добръ, котрого чи случай-но, чи умысно застрѣлено, а тѣло одтакъ пере-несено на поля двѣрскі; двохъ селянъ подозрѣ-вають о злочинство убійства.

Новый лѣкъ на запорѣ, що его признали найзнаменитѣйшій лѣкаръ и проф. д-ръ П. Сенаторъ въ Берлинѣ, д-ръ Г. Томпсонъ въ Парижѣ и проф. д-ръ Масинъ въ Базелѣ за найбѣвѣйшій зъ доси ужива-ныхъ, то сасата заграда; она головній складникъ попра-вленыхъ пугулокъ швайцарскихъ А. Брандта, Ст. Галленъ (Швайцаріи), а достати еи можна у всѣхъ лучшихъ апте-кахъ въ корѣбахъ по 40 зр. або 70 зр. зъ принасомъ. Не вѣрте конкурентнымъ инвертатамъ фабрикантѣвъ старыхъ пугулокъ, а уважайте на имя А. Brandt, написане выразно на корѣбѣ. Все ишше то безчельне насмѣдуване. Новій швайцарскій пугулокъ у всѣхъ лучшихъ аптекахъ; на за-мовлене выслоало кождому такому головній складъ: Apotheke F. Schmidt, Teplitz (Böhmen), оплатно. 2663 3—52

Вѣсти зъ Авр. Львовской.

На кан. институтѣ завѣзванный о. Ант. Пѣдѣсѣцкій на приходѣ Обланицю, дек. жу-равненского.

Завѣдательство одержали оо: Юст. Суха-ровский въ Отиевичахъ, дек. ходорѣвского и Вол. Громницкій въ Журавнѣ.

Сотрудничество одержали оо: Теод. Кир-чѣвъ въ Любичахъ, дек. стрѣйского, и Вол. Чепѣвъ въ Лолицѣ, дек. перегибского.

Удѣльный оо: Филим. Авдиковскій одъ со-трудничства въ Небыловѣ и Меч. Мигнович одъ завѣдат. ex currendo Цуциловецъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣднѣ 27 падохиста. Комисія войскова приняла вчера справозданье референта о но-вомъ законѣ войсковомъ. Проектъ сего зако-на приѣде въ пятницу передъ повну палату.

Пѣштъ 27 падохиста. Внесенне Иранію-го въ справѣ заведеня окремого трибуналу для рѣшеня выборовъ посольскихъ одкинено, бо правительство заявило, що предложить одъ себе такій проектъ. — 6. Вел. цѣсаръ выѣ-хавъ до Вѣднѣ. Передъ выѣздомъ конферувать цѣсаръ довѣйшъ часть зъ гр. Кальнокимъ.

Берлинъ 27 падохиста. Вчера принимавъ цѣсаръ президію парламенту. Розмовляючи зъ нею не порушивъ цѣсаръ политики анѣ сло-вомъ.

Бѣлградъ 27 падохиста. При выборахъ пришло въ многихъ сторонахъ до кровавой бойки; есть богато раненыхъ и убитыхъ.

Букарештъ 27. падохиста. Порты въ Галацу и Браилѣ мають бути зновъ оголоше-ны вольнымъ.

Вѣднѣ 27. падохиста. Приѣхала сюды кн. Климентина Кобургская. — Австрійска линія Черновецкой зѣлѣзницѣ мае одъ 1 липня 1889 перейти подъ зярѣдъ державы.

Константинополь 27 падохиста. Мух-таръ-паша пастае знову на Порту, чтобы она выслала войско до Свакиму; дерившъ тогдѣ уступлячи и можна буде зъ ними вести пе-реговоры.

Софія 27 падохиста. Зъ перебуваючихъ въ Россіи офицерѣвъ внесло 35 прошенъ до правительства, чтобы имъ було вольно назадъ повернути.

Брукселя 27 падохиста. Правительство жадае 125 миллионѣвъ на военнй цѣли.

Надѣслане.

Аптека РУКЕРА у Львовѣ
поруцае 2460 237—?
препараты зъ гумы и выробы казкуовой для
потребы хирургичныхъ и ишихъ подобныхъ.

Фабрика апарѣдовъ рѣличныхъ и гисерия
М. PETERSEIM-A
въ Крановѣ при улици Довгой поруцае свои вы-
робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 169 —?

„Першій Вѣнокъ“
Житочій Альманахъ.
выданный Онъ же Любкоу и на
Кобрицкомъ мѣстѣ досѣля у п.
Начальн. Кобрицкой ун. Вѣдомствъ
або черезъ Администратію „Дѣло“
по нѣмъ 2 зр. безъ ерешельныхъ
13—
2871
у членѣвъ

Складъ кавы
АРТУРА КОСТИЦКОГО
подъ знаменомъ
„С П Р І О С Ъ“
у Львовѣ, Хорунжия ч. 22
поруцае добру и выдану каву спро-
уджувъ безпосередно одъ проду-
центѣвъ зъ Америки полуценъ.
Кому въ Львовѣ;
1 кильо 180 зр.
на провинціи:
4 1/4 кильо 915 зр. франко
обдѣржатель надъ 50 и оупотъ
не маю зовѣдѣть тѣхъ
родѣвъ кавы, котры огло-
дуютъ иншій, подѣ лавово-
мого знаменъ. Спроджувъ ка-
ву просто одъ продуцентѣвъ, що
можу доставити, и продаю еи на-
мѣнше о 20% дешевше, якъ хто не-
будъ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-
но доставити каву еще ишше зъ че-
тверти рука, а то для того, що
проджувать спрѣдъ турѣвониковъ
на зѣлѣнцѣ, той знову турѣвониковъ
въ Европѣ, одъ тѣхъ купуе коми-
слонеры, а одъ него ажъ купѣтъ и
то значаючи не просто, але черезъ
агента агентовъ або посредую-
чыхъ. Впродѣвъ може кождый самъ
переконатись, чи достане де инде
по той цѣнѣ каву каву, якъ моя,
що до якості и смаку. 2-27 196—?

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
поруцае
найчѣвѣйшій кадила, бдзначеній численными медаля-
ми заслуги:
ар. гр.
КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найчѣвѣй-
шій въ пачахъ по 50 гр. и 1—
КАДИЛО КОРОЛЕВСКОЕ складе-
ся зъ цѣтѣвъ, живиць и балъ-
самѣвъ выдающихъ дуже при-
ятный запахъ, пачка по 4 и
8 зр., цуделько по 25 зр. и — 50
КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пыльное
поднаеся на розжарену блуху,
выдае дуже приятный и дуже
пошукуваний запахъ флягонъ — 25
КАДИЛО ВАРШАВСКОЕ пыльное,
приятный и деликатный запахъ
того кадила дуже надаеся до
сальновъ и бутѣловъ, фл. 1/2 л. — 50
КАДИЛО СОСНОВЕ, хто хоче
матъ здоровый воздухъ, лѣвѣтъ
пыльничковыхъ въ комнату, то
розжарюючи основне кадило-
вое его достати, флягонъ — 60
КАДИЛО АНТИМИЗМАТИЧНЕ
есть неурѣвнаннымъ средствомъ
въ тыхъ всѣхъ разкахъ, до хо-
дитъ о одѣвѣнье воздуха въ
комнатахъ и о перешкоду чтобы
не развивались пошесты; фля-
гонъ 25 зр. и — 50
КАДИЛО въ ПАПЕРЦЯХЪ; че-
резъ огрѣты одержуея дуже
приятный запахъ, пачка що
мѣститъ тузину 12 зр. и — 24
КАДИЛО ИНДИСКОЕ ТАСМО-
ВАТЕ выдае дуже приятный
довѣрительный и пошукуваний
запахъ, коробка — 50
КАДИЛО САЛЬОНОВЕ ужинае-
ся за помощью присегаки, дае
дуже приятный и здоровый за-
пахъ, одѣвѣжуе и ошпае воз-
духъ, флягонъ по 30 зр. и — 60
ЧЕРВОНІЙ ТРОТИЧКИ выдаю-
ють при паленіи приятный за-
пахъ, пачки по 5 и 10 зр. Пу-
делько по 25 зр. — 50
ЧОРНІЙ ТРОТИЧКИ рѣвно-жъ
выдають при спаленіи при-
ятный запахъ по 2 и 4 зр., пу-
делько по 15 зр. и — 25
ДЕЗИНФЕКЦІОННІЙ ТРОТИЧКИ
ошпають знаменито и ради-
кально воздухъ якъ въ компа-
тахъ такъ и коритаряхъ, ко-
робка — 10
Дѣстати можна у Львовѣ въ власныхъ складахъ, ул. Конеринка
ч. 3, и ул. Галицкая рѣгъ Валовой. Въ Крановѣ: Сукошницѣ ч. 20. —
Въ Черновцахъ рынокъ ч. 2. 2529

Илюстрованный Календаръ Просвѣты
на рокъ 1889.
Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.
Дѣстати можна въ канцеляріи „Просвѣты“, и во всѣхъ болъ-
шихъ складахъ.

БУЛІОНЪ
Выдосконаленый власного
выробу подвойно крѣпкій
поруцае
Зарядъ двору Лапшинъ
БЕРЕЖАНЫ.
Ч. 00. Зъ труффлѣвъ зъ самой зѣвѣр-
ны и дробю кильо 7 зр. 50 кр.
Ч. 1. Зъ самой зѣвѣрны и дробю кильо
6 зр. 50 кр.
Ч. 2. Зъ воловляты, телятины, дробю и
зѣвѣрны зъ яринами по 5 зр. 50 кр.
Высылка вагодожджуся двѣротною
почтоу.
Въ торговляхъ продаются всѣ тѣ
роды значно дорожше. 2651 7—19

Недуги
устъ
и зубѣвъ
укусае найбѣвѣйше Вода Вотота,
котра, коли еи ужити равновасно зъ
Порошкомъ рослиннымъ до зубѣвъ,
удерже все здоровъ и красивый зубъ.
Набути можна лише въ хемичной
Либраторіи
Адольфа Покорного
Магистра фармации
Львовѣ, ул. Валова п-рѣ 15.
Мои выробы бдзначено меда-
лемъ заслуги на пѣтлѣнично-лѣкарской
выставѣ у Львовѣ въ р. 1888
Складъ въ Станиславѣ у п. аптѣ-
каря Мануры. 2687 2—4

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ подѣ „Золотымъ Львомъ“

поруцае по цѣнахъ фабричныхъ

БѢЛЫЕ ВОВНЯНЕ Д-ра ГУСТАВА ЕГЕРА

зъ фабрики В. Байгера Сыновъ Штутгарт-Брегенцъ.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часонисъ.

зена и король шведскій, Кароль XII., по неспасибѣмъ бою подъ Пелтавою въ 1709 г. вътечи своѣй до Бендеръ. Въ церкви мшюриньской найшовъ Еварницкій два запорожскіе зовны: на большійхъ есть напѣсѣ: Сеи Знн. отъмил Іванъ Чумаць стеблѣвского пажьшого куреня в город. Мшур. р. В. 1751.“ Козакъ Григорій Гречайъ, жатель Слободы мшюриньской, справивъ до церкви Апостолъ за 3 рублѣ. На одномъ камени надъ рѣкою видно выбиту букву „М.“ Чи не памятка по Мазепѣ? Въ селѣ Ляховцѣ подыбавъ Еварницкій чашу зъ надписею: „1757 козакъ куреня корсуньского Павелъ Константиновичъ сию чашу справивъ“, а побѣчь того сѣрбну чарку запорожскоу и три поясы запорожскіе. Въ селахъ Калужно, Каменцѣ, Вородатѣвцѣ, Пушкарѣвцѣ (заснованій пушкаремъ Свѣчи запорожскомъ) та Шошвиновцѣ подыбавъ Еварницкій вѣльякнѣ, чашѣ, дѣсковѣ, хрестѣвъ и кадилицницю, дарованій туды Запорожцями рѣзныхъ куренѣвъ за „бѣднушене грѣховъ“. Въ селѣ Романковѣмъ показувано ему курганъ, на котрѣмъ побѣда Боилляна (нижнинара французскогоу) вѣдпоисеца въ 1620—1637 р.) козакми любияи держати рады свои и збирати вѣйско. Тутъ въ 1659 р. рѣшили они побудувати церковь въ Свѣчи, на рѣчцѣ Чортотману, нише теперѣшного Никополяса. Основателемъ Романкова бувъ Запорожскій Романъ. Докола села стогить цѣ 12 другихъ курганѣвъ. Зъ берега дѣвпорового далекій видъ на 20 веретъ въ округи. На старій церкви въ селѣ стояли на 4 баняхъ 4 ангелы зъ трубами и поверталася завѣтромъ на всѣ стороны; на середущій бани стоявъ апостолъ Андрій зъ хрестомъ въ правій рудѣ. въ лѣвѣй державъ звитокъ зъ напѣсею: „На сихъ горахъ процвѣтѣть благодать божія“. Тутъ въ балцѣ Кислицяна любили въ давнину сходитися и гайдамаки. Бѣде чоловікъ шляхомъ, то гайдамакъ выиде зъ лѣса, сяде на дорожѣ, піддожжѣть подъ себе ноги та й сидѣть. Хочешъ — вѣдь, хочешъ — стой. Поѣдешъ — убѣе, не поѣдешъ — плати. А що жидѣмъ доставадосѣ бѣдъ вихъ. „Бѣхавъ жидъ зъ ярмарку, — розказувавъ старій Платонъ Загородный — тай ставъ коло лѣсака наувати коней. А тутъ вылазе изъ байрака зъ кѣтороу гайдамака. Поставивъ кій передъ жидомъ

мавъ красний голосъ, то сусѣдний дѣдичъ Волкенштайнъ взявъ его и записавъ мѣжъ своихъ крепакѣвъ. Подъ той часъ можна було по закону поповичѣвъ закрѣпощати. Отець артиста, Семенъ, бувъ камердинеромъ гр. Волкенштайна, потѣмъ экономомъ. Молодой Михайло учався въ курскомъ губернскомъ училищѣ, читавъ багато и зъ малку вже почувавъ въ собѣ охоту до театру. Зъ початку гравъ зъ товаришами драматичный штуки зъ аматорства, а 1805 р. вперше выступивъ на сценѣ театру, заступаючи одного недужого актора. Около 1808 р. Щепкинъ вступивъ уже яко акторъ до театру въ Курскъ и пробувавъ тамъ до 1816 року, ажъ до банкротства курского театру. Зъ-дѣтамъ перейшовъ до театру въ Харьковъ и тутъ уже заразъ вызначився яко комикъ. Малороссійскій генералъ-губернаторъ кн. Н. Г. Репнинъ, бувши на представленняхъ въ Харьковѣ, задумавъ зложити изъ лучшихъ акторѣвъ харьковскихъ театръ въ Полтавѣ. Гадка та осушилася: товариство драматичне зложилося, а кн. Репнинъ поручивъ нашому Ив. П. Котляревскому, (автору «На-талки-Полтавки») дирекцію и заюмагавъ театръ: давъ помѣщене театрови, деякимъ артистамъ мешкання въ скарбовыхъ домахъ, а що театръ выѣздивъ зъ Полтавы на ярмарки до мѣстечокъ, то зъ касы плачено кошти по дорожжю. Въ полтавскомъ товариствѣ драматичномъ бувъ одъ самого початку и М. С. Щепкинъ. Онъ ставъ любимцемъ публики, а гравъ на кождѣмъ майже представленю и всякій роль, якъ звичайно на провинціальныхъ сценахъ. Штуку-жъ свою бравъ все серіозно и учився, читавъ драматичный творы; ще до прѣѣзду до Харкова перестудювавъ цѣлого Мольера.

Щобы нагородити Щепкина за его труды и посвящене для сцены и щобы дати ему большу волю, яко будучи крепакѣмъ не мѣгъ мати, постановивъ кн. Репнинъ зработати складку и дати одно представлене на цѣль выкупна М. С. Щепкина зъ крепачства. Кн. С. Г. Волконскій (потѣмъ декабристъ), рѣдкий братъ генералъ-губернатора кн. Репнина (той назывався по дѣдъ матери) надыгъ на себе генеральскій мундуръ зъ ордерами и въ мѣстѣ Ромнахъ подчасъ Ильинской ярмарки обѣщавъ всѣхъ купцѣвъ, що зѣхалися до Ромень, и абравъ складку на выкупъ Щепкина. Такъ збравъ 4.000 рублѣвъ, а другихъ 4000 доложилъ кн. Репнинъ и выкупивъ его, — купивъ его для себе, але ще не на волю, бо гр. Волкенштайнъ и жѣнка его були померли, лишвши малолѣтній дѣти, а опѣкунъ, посля закона, не мавъ права крепака пустити на волю, а только продати. Въ р. 1821 театральна труппа полтавская розпалася, не мѣгши удержатися. Кн. Репнинъ представлено рѣчь такъ, що Щепкинъ винаеъ розсыпцѣ труппы, що показався невѣдучимъ князеви и т. д. На слѣдѣкъ бувъ такий, що волю доставъ одъ князя только самъ артистъ зъ жѣнкою и двома дочками, а проца его родина осталася въ крепачствѣ титуломъ доплатеныхъ 4000 рубл. самымъ кн. Репниномъ. Щепкинъ предложивъ, що на выкупъ рѣшты своей семьѣ дастъ чотыри вѣксы по 1000 руб., але управитель кн. Репнина зажадавъ поруки. За Щепкина поручавъ знавый украинскій историкъ Бантыш-Каменскій. Такъ артистъ зъ семьею знаяшова на волю.

Зъ Полтавы Щепкинъ перейшовъ на сцену до Тулы а 1823 р. ставъ надворнымъ акторомъ въ Москвѣ и тутъ оставивъ до смерти, лишь часто выѣздивъ на представлення гостини до Петербурга, до мѣстъ на Украинѣ и надъ Волгою.

Имя Щепкина звязане зъ исторією драматичной штуки въ Россіи за колькадесять лѣтъ. Щепкинъ мавъ великій талантъ, а до того любивъ штуку и живъ для штуки; бнъ, якъ кажутъ Россіане, выховавъ школу артистѣвъ драматичныхъ. Въ 1855 роцѣ празновано въ Москвѣ 50-лѣтній юбилей его артистичной дѣяльности: найбѣлѣйшій люде зъ обохъ таборѣвъ интеллигенціи російской, зъ «западниковѣвъ» и «славянофиловѣвъ» въ згодѣ оддали честь заслугамъ Щепкина. Юбилей свой перекрѣивъ Щепкинъ ще бѣшмъ лѣтъ: умеръ 11 (23) септня 1863. въ Ялтѣ на Крымѣ. Тѣло его перевезено до Москвы и поховано дуже величаво.

Щепкинъ, якъ сказано, бувъ сердечнымъ другомъ нашего Тараса Шевченка. На торжествѣ, яке устроило въ Москвѣ д. б (18) с. и товариство любителей російской словесности, мѣжъ рефератами въ университетѣ и мѣжъ выставкою рѣзныхъ рѣчей дотыкаючихъ М. С. Щепкина не обѣшлося безъ зазначеня того факту. Проф. Н. И. Стороженко одчитавъ рефератъ про одноишня Щепкина до Шевченка. И Щепкинъ и Шевченко выйдли зъ Украины. Однѣмъ и другій досвѣдчили на собѣ лиха крепачного. Въ же-для того одного природна мѣжъ ними сердечна, дружна звязъ. Щепкинъ першій зробивъ имя Шевченка звѣстнымъ въ кружку московскихъ писателѣвъ и профессоровъ, читавши его творы. Початокъ знакомства Щепкина зъ Шевченкомъ припадае имѣнно на 1843. роцъ. Въ 1847 роцѣ Шевченка выслано въ салдаты, а въ 1857 роцѣ, коли ему дано амнестию и позволено жити всюды, кромѣ столицъ, бнъ проживавъ въ Нижнемъ-Новгородѣ, — Щепкинъ, 70-лѣтній старецъ, морозной зими вѣдъ туды до Шевченка, обняты его и поговорили. Коли-жъ Шевченку позволено жити въ столицахъ, бнъ попередъ всего прѣѣздитъ до Москвы и знаходитъ примѣчене въ его семьѣ. На выставѣ мѣжъ портретами М. С. Щепкина знаходився и одиный портретъ его, зроблений Шевченкомъ тушемъ 1858 р.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашнемъ засѣданіи палаты послѣвъ роздано посланіе справозданіе комисіи для закона волевого. Занимъ приступлено ще до порядку дневного, одповѣдавъ гр. Таффе на колька интерпелляцій, мѣжъ тѣми такожъ на интерпелляцію пос. Гайльсберга въ справѣ реформъ дробного промыслу. Гр. Таффе обѣщавъ побльгу въ податкахъ для дробныхъ промысловцѣвъ, скоро буде добрый успѣхъ зъ податку одъ горѣвки. Правительство постановило обмежити роботу въ домахъ карныхъ, а въ школахъ народныхъ буде звертати большу увагу на науку промыслу. Министеръ давъ такожъ संबзати, що правительство вдолжене зъ того, що товариства ремесляны выступаютъ въ оборонѣ своихъ членѣвъ и не дозволяютъ пхатися до ихъ ремесла тѣмъ, що до того не мають права; звернувъ однакожь увагу на то, що таке постановлене не повинно переступати дотычныхъ прависѣвъ.

Зъ порядку дневного приступлено до дальшой дебати надъ закономъ о спадчинѣхъ селянскихъ. При §. 14 жадавъ пос. Струшкевичъ, щобы обчислюванне части обовязковъ опиралося на подѣставъ офика дѣйствителнои стоимости грунту. Коппѣ доматився зновъ, щобы законъ о подѣлахъ спадчинѣхъ селянскихъ не тывавъ части обовязковъ. Кронзеттеръ промовлявъ за тѣмъ, щобы надъ

цѣлымъ параграфомъ перейти до порядку дневного, бо въ правѣмъ случаю संबнаслѣдники ставутся неблѣнками головныхъ спадковмѣвъ а тѣмъ способомъ законъ буде не справедливый. На послѣдокъ принято §. 14 зъ поправкою Струшкевича. При §. 15 перервано засѣданне. Параграфъ сей постановляе, що законъ сей не бднствуетъ до господарствъ зъ колькама властителами.

Законъ о асекураціи церковей и будынокѣвъ церковныхъ, ухваленый галицѣмъ сеймомъ, одержавъ вже цѣсарску санкцію.

Посля вѣстей насвѣвшихъ зъ Гатчины до Петербурга, подужавше особѣ раненыхъ въ катастрофѣ подъ Борками поступае успѣшно при помочи лѣкаря проф. Воткина и придворного харурга д-ра Гирша. Найбѣршій ще есть стантъ флигель-адъютанта гр. Шереметева и придворной дамы Голенищевъ-Кутузовъ. Досѣтъ тяжко покарѣна рука царичѣ майже вже зовсѣмъ выголѣся, але на царичѣ все ще видко слѣды того враженя, яке на нѣй зробила катастрофа. Царица есть дуже рознервована а проф. Воткинъ причесорачае нѣй вѣслякого рода забавы, щобы лишь бдвернути ей гадки одъ катастрофы. Въ Гатчинѣ есть то однакожь досѣтъ трудно, поэякъ царицу окружають майже всѣ тѣ самыя лица, що були подчасъ катастрофы коло Борокъ.

Въ Берлинѣ ведутся теперъ переговоры синдикату для російской позички и мае бути означеный день для емисіи той позички. Здаеъ, що емисія буде назначена на день 6. грудня а цѣна подински буде означена на «86 проценты. Зъ доходу той подински мае ужитися 321 мил. на уморенне старого 5 прц. дову державного зъ 1877 р. а останокъ передается російскому банкову державному яко послѣдняя рата той сплаты, до котрой держава зобовязалася. Важною при той позичкѣ есть та обѣщанна, що посля наміренъ संबли будуть устроены въ Берлинѣ, взглядно въ нѣмецкой группѣ, котра приступила до французского синдикату, для російской позички лишь мѣсяца для выѣзны а не мѣсяца для самой подински.

Посля «Новостей» предложили анатоки въ справѣ катастрофы подъ Борками слѣдуючій результатъ своего слѣдства: 1) Пороги, шины, уложенье, насыпѣ и локомотивы бднѣвѣдають зовсѣмъ вымогамъ безопасности зельзѣничѣвъ. 2) Скорѣсть, зъ якою вѣхавъ поѣздъ, була занадто велика и при данѣмъ складѣ поѣзду небезпечна. 3) Складъ поѣзду не бднѣвѣдавъ вымогамъ и условіямъ безопасности. 4) Вагонъ министра коммуникацій оглядаво ще въ вереснѣ 1886 р., що показуеъ зъ наиса на вагонѣ. 5) Обручъ на колесахъ сего вагона була стерта, мѣсяцами чербатъ и могла зачѣпати въ шины и мусѣли черезъ то при скорѣмъ ходѣ або на скрутѣ выскакувати зъ шинъ. 6) Въ хвѣли высокочена поѣзду були гальмы лишь при трохъ вагонахъ въ порядку, всѣ прочіи лишь поцѣванъ. 7) Небезпечность руху при подѣбной силѣ потягу и при надзвичайной скорости збѣлшлася ще черезъ то, що прѣставлено дѣлѣ локомотивы рѣзныхъ системѣвъ и рѣзного призначеня, черезъ що шины скривлялися въ зикзакъ и мусѣло настати выточенне поѣзду. 8) Мѣсяцѣвъ зарядъ зельзѣничѣвъ хотѣвъ приставити до поѣзду двѣ локомотивы одъ особовыхъ поѣздѣвъ, але тѣ не могли рунати поѣзду; прѣставити двѣ локомотивы бдѣ поѣздѣвъ тягаровыхъ було такожъ неможливе, бо въ нихъ не було приладу до самодѣляныхъ гальмъ. Треба було отже зложити двѣ рѣзны локомотивы. Зъ того насуютьсѣ отже слѣдуючій питаня: 1) На чѣй приказъ зложено такъ тяжкій поѣздъ? 2) Хто позволивъ, щобы

такъ тяжкій поѣздъ вѣхавъ майже зовсѣмъ безъ гальмъ? 3) Хто велѣвъ вставити вагонъ министра коммуникацій, хочъ бнъ бувъ въ лихѣмъ станѣ? 4) Хто згодиася або велѣвъ прѣставити двѣ локомотивы рѣзныхъ системѣвъ? 5) Хто давъ безпосередній приказъ машинистѣ, щобы бнъ збѣлшшилъ скорѣсть поѣзду понадъ приписану скорѣсть?

Цѣсаръ Вильгельмъ перестудився на ловахъ и занедужавъ. Говорять, що у него проявилася давна недуга ушей. Урядова газета берлинская стараеъ однакожь успокоювати жителѣвъ и доказуе, що недуга цѣсаря есть лишь дуже легка.

Въ французскій радѣ министровъ повѣдомивъ Фрейснне своихъ товариштѣвъ, що надзвичайный бюджетъ военный буде выносити ввагалъ 912 мил.; зъ того ухвалено вже 228 мил. на роки 1887 и 1888 а на 1889 рѣкъ ждалася дальшахъ 138 мил., оставеъ отже ще до ухваленя сума 556 мил.

Бюро Райтера доносеъ, що Мухтаръ-паша, одержавши бднѣвѣдъ одъ Порты на свое предложенье що-до Свакиму, выславъ заразъ друге справозданіе, въ котромъ такъ конче домативася, щобы Порты выслала свое войско до Свакиму. Онъ есть того погляду, що наколи-бъ тамъ явилося войско калифа, то державшъ перестали-бы вести борбу, а Порты могла-бы тогдѣ розпочати зъ ними переговоры. Здаеъ однакожь, що Мухтаръ-паша мае въ сѣй справѣ зовсѣмъ то намого на одѣ, якъ лишь самыя дерившѣвъ: ему ходитъ очевидно о то, щобы Свакимъ удержати въ посѣданіи Порты и не допустити до интервенціи якогъ другого державы, котра на послѣдокъ буде мусѣла выѣхатися. Якъ звѣство, боронитъ Свакимъ англійскій генералъ Гренфелъ, але мѣсто находиться вже въ такъ прѣкрѣмъ положеню, що майже кождоу хвѣлѣ можна сподѣватися, що оно буде мусѣло подѣтиса. Дерившѣвъ покопали доокола мѣста ровы, выслали валы и бомбардують мѣсто, а залозѣ не надходять нѣяка помѣчь. Англія до послѣднихъ дѣвъ не думала посылати до Свакиму нѣякой помочи, лишнюю то правительству кедива, котре зновъ такожь не було въ силѣ нѣчого зработати. Въ Англіи повстала отже гадка выслати до Свакиму або власне войско, або бдступити се мѣсто Италіи. То, здаеъ, було причиною, що повномочникъ Порты въ Египтѣ зажадавъ одъ неи помочи, щобы тѣмъ способомъ забезпечити Туреччинѣ право до сего мѣста. Порты однакожь не спѣшитися, а Англія рѣшилася вже робити щось въ сѣй справѣ. На разѣ постановлено выслати ген. Гренселоу на помѣчь залогу зъ Ассуау, а такимъ способомъ мавъ-бы Гренселоу 3000 людей, зъ котрыми мавъ-бы розпочати офензиву и прогнати дерившѣвъ. „Times“ въ телеграмѣ зъ Каира звертаеъ однакожь увагу на то, що тѣмъ способомъ не осягнесся того, чого въ Лондонѣ бажають, а неудача була-бы въ своихъ наслѣдкахъ для Англіи дуже небезпечною. „Дерившѣвъ“ — кажеъ въ телеграмѣ — знаютъ дуже добре про кождый рухъ нашего войска и достаютъ помѣчь зъ всѣхъ сторѣвъ. Они могутъ бдстати рекрутѣвъ одъ жителѣвъ, котрі розбивали неразъ и англійскій войска. Наколи-бъ они заняли Свакимъ, то вырѣзали-бы тамъ цѣлу залогу и знищили-бы тѣмъ надѣвшу часть египетской арміи. Англія не може допустити до того, щобы они взяли Свакимъ, а бдбратѣ бдтакъ одъ нихъ мѣсто назадъ, на то треба-бы великого походу. Зъ того було-бы готове нещастіе. Всѣ племена межѣ побережемъ а Нилемъ зворо-

каже: „Купи, жиде, кій!“ — „А на що бнъ менѣ?“ — А той якъ не поднѣме кіека та по плечавъ жиди. „Купи, жиде, кій!“ — „Не шуткуй, я его куплю, я бачу, що бнъ менѣ треба. Цѣ бнъ тебе стоить?“ — „Пятьдесять карбованцѣвъ.“ — „Ну, я бачу що бнъ стоить, бери грошѣ.“ — „Оддавъ жидѣ грошѣ, а кій скоронивъ у вѣзъ тай поѣхавъ до дому. Приѣхавъ, коли се высокочила жидѣвка оглядате, що жидѣ прѣѣзѣ. Побачила кіека тай пыта: „Що се таке?“ — Кіека! „А де ты его ваявъ?“ — Купивъ. — „А що ты за нього давъ?“ — „Пятьдесять карбованцѣвъ.“ — „Що ты, зду-рѣвъ?“ — Цѣтъ сердце, якъ бы ты тамъ було, то ты бѣ его и это дало.“

Село Тритузне, на правѣмъ березѣ Днѣпра, одержало свое имя одъ Запорожца Данила Семененка. Плянуватый бувъ чоловікъ. Якъ напѣсь такъ и кричить: „О, у мене три сыны, якъ три тузы. Я на сынѣвъ якъ на тузѣвъ надѣюсь“. То и прозвали его Тритузомъ, а по нему й село. Карнауховку засновавъ такожъ козакъ Семенъ Карнауха. Село се подлягало навѣтъ запорожскому Кошу. Въ церкви находится богато дарункѣвъ одъ козакѣвъ, все зъ XVIII вѣку. Въ Сухачѣвъ есть переказъ, що тутъ богато Запорожцѣвъ поселилось по зруйнованю Сѣчи. Въ Дѣвѣцѣ живѣвъ Запорожецъ Максимъ Дѣвъ въ Роставѣцѣвъ — Ростина. На урочища Сѣчова Гора розказують люде: „Козаки выбивали сильно Ляхѣвъ“. Тутъ и есть балка Безпята, де посля перекаву родилися безпѣтѣ чорты. Коло Нового Кудаку показують люде переправу запороскую, а по церквахъ находятся зновъ богатѣ дарунки козацкі: хресты рѣзбѣный, въ срѣбло оправлені, поасы, свѣчники срѣбніи, киваги и др.

Мы подали досѣтъ подробно записки Еварицкокого на просторони колькамилѣвъ вздовжъ Днѣпра. Зробили мы се нарочно, щобы показати читателѣви, зъ якимъ трудомъ заходився авторъ коло збираня останкѣвъ забутои хотѣ же недавной старины, а бдтакъ и дѣятого, щобы любовникамъ етнографіи указать на методу, зъ якою до такого дѣла забиралися. Зъ дробношей зложився образъ дороговѣ кождому Русинѣвъ бувальщини. В.

Хроника духовной семинаріи Львовской одъ 1773 до 1888 року.

(Дальше.)

Рѣкъ 1878.

Д. 28 сѣчня т. р. визитувавъ митрополитъ д-ръ Іосифъ Сембратовичъ духовну семинарію, бувъ у музеяхъ, въ рекетаряхъ и подѣ декотрыми членами въ комнатахъ питомцѣвъ.

Д. 16 лютого т. р. збѣралися питомцѣ на голосъ улюбленого семинарскаго звѣнка въ IV. музеумъ, де о. І. Слимаковскій представивъ имѣ о. С. Ткачуника яко нового вице-ректора а о. д-ра Иенд. Дольницкого яко духовника заведеня.

Д. 7 марта т. р. упоковився паша Пій IX. въ Римѣ, проживши 86 лѣтъ. Тѣло его похоронено въ трѣхъ опечатаныхъ домовинахъ: въ киприсовой выложеній червонымъ аксамитомъ, въ оловяной и въ горѣховой. У ногъ покойного вложено въ домовину три окармѣтній мѣшки зъ 32 медалами зъ золота, срѣбла и мѣды по причавъ, що покойный черезъ 32 лѣтъ сидѣвъ на папскѣмъ престолѣ. Побѣвъ мѣшкѣвъ вложено ще въ домовину оловяный сосудъ зъ спасанымъ curriculum vitae покойного. Домовину вставлено и замуровано въ ниша, въ якій до сего часу спочивали мощѣ попередного папы Григорія XVI. помершого 1846 р. Заупокѣный богослуженя у Львовѣ бдправлялися въ архикатедральной церкви въ присутности митрополита, капитулы и настоятельствъ духовной семинаріи зъ питомцѣми.

Д. 3. червня т. р. бдбулася въ архикатедральной церкви св. Юра торжественна церемонія вложенья митры на голову о. Михаила Малиновского, архидіакона капитулы львовской.

Д. 20 листопада т. р. упоковився по дошѣй слабости ректоръ о. Іоанъ Слимаковскій, почет. кралошанинъ и совѣтникъ митр. консисторіи львовской, проживши 71 лѣтъ. Покойный родився 1807 р., ходивъ до нормаль-

ныхъ шкѣлъ въ Золочевѣ, до гимназіальныхъ въ Бережанѣхъ, на философію и студіи богословскій у Львовѣ. Вырѣдновавшисѣ въ целѣбатѣ 1831 р. бувъ именованый префектомъ при русской духовной семинаріи, перѣѣсся 1839 р. на пароходъ до Винничи подѣ Львовомъ, а зъ водтамъ 1848 р. на вице-ректора до семинаріи у Львовѣ, 1850 р. ставъ ректоромъ и на ректорствѣ померъ. Похороны покойного бдбулися д. 23 листопада въ семинарской каплицѣ въ присутности митрополита д-ра Іосифа Сембратовича, кралошанъ капитулы перемыской, настоятельствъ духовной семинаріи, профессорѣвъ богословского факультету, русскихъ питомцѣвъ и латиньского клиру. Посля укѣнченои заупокѣной литургіи, при котрій выголѣсявъ о. Володиславъ Бачинскій, кралошанинъ капитулы львовской прѣпѣальне слово, бдпровадивъ митрополитъ домовину покойного до костела Бернардинѣвъ, и зложено ен на вѣчный бдочинокъ на цвинтарѣ Лычаковскѣмъ въ мурованѣмъ грѣбѣ.

По смерти ректора о. І. Слимаковского именовано провизоричнымъ ректоромъ о. Володислава Бачинского.

Рѣкъ 1879.

Въ сѣчни сего року именовано о. Северина Торонского префекта и пресвитера зъ епархіи перемыской, вице-ректоромъ семинаріи.

Д. 20 цѣвтія т. р. бдбулася зъ торжествомъ консекрація д-ра Сильвестра Сембратовича, профессора Догматики на университетѣ львовской, на епископа юліополитаньского in part. infid. При сѣмъ торжествѣ, яке бдбувалося въ архикатедральномъ храмѣ у св. Юра, були: митрополитъ Іосифъ, лат. архіепис. Францъ Ксаверъ Вѣржхлейскій, брм. архіепис. Григорій Ромашканъ, епископъ перемыскій, Іоанъ Ступницкій, кралошане капитулы львовской, настоятельѣ семинаріи и питомцѣ.

Д. 9 грудня т. р. бдбулися у Львовѣ похороны преос. Михаила Кузменского, епископа

холмского, помершого 5. грудня въ Лышкахъ горѣвшихъ, въ старѣстѣхъ бѣорѣцѣмъ, прожившого 70 лѣтъ. Покойный епископъ, выслуженый офиціалъ митрополитальной консисторіи львовской, мужъ глубокой науки и великій патріотъ рускій, родився 1809. р. въ селѣ Шибалинѣ подѣ Бережанами. Нормальный и гимназіялыи школы кѣнчавъ въ Бережанѣхъ, философію и богословію у Львовѣ. Высвѣтившисѣ 1833. р., бувъ душпаствремъ въ Забѣдахъ, а по двохъ лѣтахъ повдовѣвши перѣѣсся до Львова на сповѣдника до архикатедральной церкви. Збѣтавши въ рѣкъ позѣйше канцлеромъ консисторекимъ, розвинувъ бнъ велику дѣялыбѣсть и за-дѣла заслугъ подѣношеня его на що разъ высшій достоинства въ епархіи церковной и оздѣблявано ордерами. По номинаціи и консекраціи на епископа холмского 1863 р. выѣхавъ зъ Львова до Холму, а по двохъ лѣтахъ назадъ повернувъ до Галичины. Зъ поворотомъ прикувала его тяжка болѣзнь до постелѣ, зъ якою черезъ шѣсть лѣтъ не встававъ. На рѣкъ передъ смертю вывезено его зъ Львова на фѣльварокъ до Ляшкѣвъ, котрій собѣ бувъ купавъ, и тутъ перервала смерть пасмо его жита. Тѣло покойного перевезено зельзѣницею изъ Ляшкѣвъ до архикатедральной церкви, и посля церковныхъ сумныхъ обрядовыхъ церемоній похоронено одъ проводомъ митрополита Іосифа, капитулѣ обохъ обрядѣвъ и численного духовенства на Лычаковскѣмъ цвинтарѣ въ мурованѣмъ грѣбѣ. Мило великого морозу несли металеву домовину зъ тѣломъ покойного рускій питомцѣ на перѣѣвну зъ свѣтскими Русинами на своихъ раменѣхъ одъ церкви св. Юра ажъ на цвинтаръ Лычаковскій, а рускій товариствѣ зложили на домовинѣ вѣнцѣ изъ живыхъ цѣтѣвъ. Зъ тяжкимъ сердцемъ повертали всѣ одъ свѣжо уснычаной могилы великого патріота, котрый черезъ цѣле свое жите въ кождѣмъ нацрѣмъ трудился для добра своего народа.

Мени въ навечеріи Рождества Хр. сего року: борщъ, рыба студжена, голубѣвъ, рыба смажена, тѣста французскій, кута, горѣхи зъ яблоками и мала струцѣла.

(Дальше буде.)

хобились-бы, а войско неприятеля подъ Вади-Халфа скрывалось-бы ще тьма полками, что стоять теперь подъ Свакимомъ. Поражка англійскаго генерала зничала-бы зовсѣмъ нашъ влывъ бѣдъ Вади-Халфа ажъ до самого Александрии. Англія повинна добре глядѣти на то, ще ризикуе, коли не хоче выслати помочи до Свакиму. Бѣтъ то очевидно заохота для Англіи, чтобы она не выпускала Свакима зъ своихъ рукъ; не диво отже, что и Мухтаръ-паша, видячи, на что завостятся, хотѣлъ-бы радо сповукати Порту до якогось рѣшучаго кроку.

Вѣденско-мадарска праса пише:

Въ Сербіи заноситься зновъ на шосе недобро. Теперь дѣбуются въ цѣлѣи Сербіи правыборы до громадъ сѣльскихъ а правыборцѣ зъ снхъ громадъ мають бѣтати дня 2 грудня выбрати 640 послѣдовъ до великой скупщины. Но якъ тѣ правыборы дѣбуются, най послужатъ примѣромъ отей случай: въ Прокоплѣ застрѣлявъ радикалъ войтъ Владанъ Христичъ либеральнаго выборца Миту Становича; въ Кучево Село напали були радикалы на урядъ громадскій и стрѣляли до либеральнаго начальника той громады; въ Драгачево пришло було такожъ до кровавой бѣйки мѣжъ выборцами — словомъ въ цѣлѣи Сербіи выкликали правыборы люту борбу и страшне заворушеніе а остаточный результатъ есть той, что радикалы узыскали бѣльшѣсть. Досе стоять отже шансы радикалѣвъ незле, але треба ще чекати, що принесуть саміи выборы дня 2 грудня, котрого то дня мае ще и 23 мѣствъ выбрати безпосередно 88 выборцѣвъ. Здаєсь, що правительство предвиджує вже, якій буде результатъ выборовъ и длятого стараєсь всѣма силами погодити либералѣвъ и поступовцѣвъ, чтобы узыскати бѣльшѣсть. Пѣсля новѣйшихъ вѣстей удалось королеви погодити либералѣвъ и поступовцѣвъ, засѣдающихъ въ комитетѣ ревизійномъ, а може бутъ, що та угодова акція ведеє и на ширшу скалю, бо вже розбѣдилася вѣсть, що кабинетъ Христича має уступити, а на его мѣсце мае бути покликанный Растичъ, котрый очевидно мѣгъ-бы удержатися лишь при помочи поступовцѣвъ. Якъ бы тамъ впрочѣмъ и не було, то есть рѣшено певною, що чимъ ближе до выборовъ, то заколотъ и неспокой рѣстуть въ Сербіи чимъ разъ бѣльше а скоро радикалы зможуть взяти верхъ по выборахъ, то настане мабутъ для Сербіи дуже небезпечна пора.

НОВИНКИ.

— Юбилейный фондаци. Рада повѣтова въ Косовѣ порѣшила даяти по 200 зр. рѣчно черезъ шѣсть лѣтъ одному ученикови школы промысловой, походящому зъ косовскаго повѣта. Жидѣнска кухня людова у Львовѣ роздаєтъ дня 2 грудня с. р. безплатно обѣдъ всѣмъ убогимъ мѣста Львова, що згодоється тамъ въ тѣмъ дни. — Краковское товариство обезпечень порѣшило выгодовити на загальний зборы въ маю слѣдующаго року проектъ до гуманитарной фондаци зъ цѣлю такою, яку мае товариство бѣлого хреста.

— Въ домѣ пресентеріальномъ апархій львовской одержали діаконатъ дня 18 падолиста слѣдующій оо.: Вит. Билянскій, Ал. Воиневичъ, Мих. Гарбачевскій, Евг. Громинскій, Юл. Дудикъ, Онуфр. Зарицкій, Ант. Захаріевичъ, Апол. Крохмалюкъ, Вас. Курладикъ, Ал. Левицкій, Вас. Левицкій, Ник. Левицкій, Дам. Лонатинскій, Ад. Марковский, Лука Неосторъ, Андр. Пеленскій, Григор. Содомира, Ант. Сосенко, І. Стрѣльбицкій, Ем. Тарнавскій, І. Хавалка, Волод. Чайковский и Мат. Дончина, новикъ ч. с. В. В. — Пресвитератъ одержать дня 3 н. ст. грудня.

— Въ Камѣнкахъ величій коло Коломѣгъ дѣбудуться дня 1 н. ст. грудня с. р. загальны зборы членѣвъ тамошней чинальнѣ громадской, котрой статутъ затверджений въ липни с. р.

— Дипломъ магистра фармаци випуща ошт Іаиде одержавъ въ университетѣ краковскомъ п. Кость Саламонъ, родомъ зъ Високова.

— Тенденційность урядовою „Gazety Lwow-skiej“. Цѣль рочники сей урядовою газеты можна переглянути и нѣгде не подыблѣє згадка про який вечерокъ, устроєный Русинами, хотѣ-бы и зъ лояльнѣйшою цѣлю; приходящими неразъ Русинамъ нотувати посмертну згадку про помершихъ священникѣвъ, котры прецѣ занимають видне становище въ успѣлности, въ урядовѣй газетѣ о тѣмъ нѣ згадки; взагалѣ справи рускы не обходять сю газету а згадка про нихъ — се бѣльшй воронъ въ еи вѣстяхъ. За то помре який „Zolnier wojak polskich“, про него выписаний гарный некрологъ; роблять Поляки яку манифестацию зъ яркою закраскою польского патриотизму — въ газетѣ урядовѣй найти можна и широке справозданье о нѣй. Отъ и въ ч. 271 сей газеты зъ 25 падолиста подыбуемо згадку про вечерокъ устроєный товариствомъ рембаниковъ „Звѣзда“ въ честь роковинъ „powstania listopadowego“. Така оповѣстка може ухитити лише за звичайне потованье вѣстей и оно не було-бы нѣчого злого для информаци читавочою публики, але въ такѣмъ случаю, чи не повинна та газета мѣстити вѣстей и о справѣхъ Русинѣвъ? Чи не лѣпше заявила бы урядова газета свою лояльнѣсть, коли-бъ го-досила про вечерки, якы устроюють Русины въ честь цѣсарскаго юбилею, якъ въ честь роковинъ „powstania“? А може „Gazeta Lwowska“ мае наглядно бѣдавати погляды верховодящихъ сферъ въ Галичинѣ, а ними есь власне се поминанье мовчаньемъ всѣхъ справъ рускыхъ? Въ такѣмъ случаю сповняє „Gazeta“ справдѣ дуже добре свою задачу, та только чи тогда належить еи титулъ „урядовою“?!

— Не умерла — а погребена! Зъ-подъ Горodka пишуть намъ: По св. Михайлѣ у насъ на кѣлькахъ дѣлѣвъ цѣлкомъ потеплѣло, такъ же деякіи пѣзны Иваны повыходили зъ плагуи у поле орати. И въ Завидовичахъ выѣхали на панску царину плуги орати та на вдовижу всего миру христіанского выорали не якъ тамъ закопаный грошъ а нѣ навѣтъ мыши, але величезну куцу, въ котрой мѣсталоєсь аверхъ 100 горцѣвъ горѣвки! И гадаєте, що мо-

же хто признаєсь до той сивухи погребеной? — Де тамъ! Всѣ на супакѣ однекуються одъ пей, якъ-бъ одъ нечистой силы. Та ажъ бѣтатъ взяла до ней власти политична зъ автономичною тай зъ великою парадомъ и асистенцією завезли мовъ яку графиню до Горodka...

— Мандармъ и бульбѣда. Въ селѣ Л. патрулювавъ жандармъ въ ночи та наткнулся на паробѣвъ, що тарараѣвъ подохоженій выишли зъ коршмы та выводили сѣбѣ та крики, ажъ зъ запаленныхъ „панѣрубѣвъ“ сыпались искры по дорожѣ. Зобачивши жандарма, хлопцѣ накивали пятами та стали вѣткати, а жандармъ за ними черезъ плѣтъ та на огородъ, а на огородѣ пошпотився та бабавѣвъ въ якусь аму, ажъ носомъ заворовѣвъ у землю; а ще якъ на бѣду зачѣпавъ гверомъ та выстрѣлявъ, на щастье, въ воздухъ. А тутъ подѣ собою чує щось живого, ба ще и оно кричить мовъ песамовитѣ: Ватеньку рѣднѣй, бийте вже тай рѣжте, ино не стрѣляйте, не губѣтъ душѣ христіанской! Ажъ теперь догудався троха таки наляканный такою дивною пригородомъ жандармъ, що тугъ днѣ нехотючи попалъ на злодѣя, що розкопавши аму набравъ не свою бульбу въ мѣшокъ, а зловленый злодѣй гадавъ, що та самъ газда такъ знечєя его прикупивъ та, дуканнѣй якѣсь, бере-ся заразъ стрѣляти. Теперь вже жандармъ залишивши погоню за навѣдженными паробками, а вытѣгнувши „бульбѣду“ зъ амы, повѣвъ его до войта та бѣтатъ у Иванову хату, чтобы зная, що чужу бульбу вѣльно лишь мышамъ ѣсти, а людямъ засѣ!

— П. Теодоръ Бѣлоусъ, выслуженный директоръ гимназіальный, повернувъ зъ своей подорожи на Выхѣдъ до Палестины и поселился въ Коломѣи. П. Бѣлоусъ загадує оголосити друкомъ свои враженія зъ сей подорожи.

— Справу будовы другого шляху на залѣзници Кароля Людвика, якъ доноєть вѣденскій газеты, обложено на теперь цѣлкомъ.

— Самоволя полиціиѣвъ громадскихъ въ Раєвѣ руской. „Kurj. Lw.“ подає такой образецъ зъ галицкой автономии: Въ Раєвѣ руской есть начальникомъ громады, alias бурмистромъ п. Адамъ Сѣнкевичъ, органистъ, котрый вже одъ довшихъ лѣтъ живе въ незгодѣ зъ мѣщаниномъ К. Верещакѣмъ. Неразъ ссварились они зъ собою а все кончалася сварка взаимною угрозою: „Я тебе вже навчу разуму, я тобѣ покажу“. Разумѣєсь, что тѣ слова мусѣли подѣлати и на органы подчиненій п. бурмистрови, бо такожъ часто полиціиѣвы высказувались, що „тому Верещакѣви справлять балъ“. И справдѣ доконали они дня 21 н. ст. падолиста свою погрозу. Побачивши пѣзно вечеромъ Верещака въ будынку громадскимъ, припали до него два полиціиѣвы Ив. Пѣстунъ и Павло Шутекъ та такъ збили, що треба було его ажъ одвести до дому. Жѣнка Верещака подала жалобу въ судъ и почалоєсь сѣдство, а tymчасомъ деякіи мѣщане удались до п. бурмистра зъ запытаньемъ, яке значенье мае цѣла та справа. П. бурмистръ не выслушавъ имъ справы, ба навѣтъ ще погрозиловъ имъ увязненьемъ та назывъ бунтовниками. Мѣщане удались до старосты и сей прирѣкъ розсѣлѣдѣти цѣлу справу зъ всею строгостію. Згаданны полиціиѣвы були кѣлька разѣвъ вже судово караны и хотѣи п. бурмистрови треба мати слухающіи органы, то все таки можна черезъ нихъ и самому попастись у бѣду.

— Людоѣдъ чинальскаго польскій „Wieniec i Pszczolka“ редагованый експрадатомъ Стояловскимъ и „Niedziela“ п. Вильчинского почали мѣжъ собою борбу и агитацию для зъєднания бѣльшого числа предплатникѣвъ. Разумѣєсь, что треба було при такой нагодѣ якоє промовити до селянъ выказати ихъ недолю, а tymъ самымъ попастись въ конфликтъ зъ мѣрѣйными сферами польско-шляхотскими. Коли-жъ „Wieniec“ замѣстѣ звичайныхъ своихъ зазывѣвъ до рѣзныхъ „pielgrzym-окъ“ и нападовъ на Русинѣвъ, почавъ говорить, що польскій шляхтицѣ основаны „Niedziela“ на то лише, чтобы селянина польского не открыты правдивой причины его кривдъ и недоля, поссыпались по газетѣхъ польскихъ крики, что въ сей способъ разбуждающіи страсти у простолюдина та кладаєсь зерно, зъ котораго вырастають Шелѣ. Отъ и показалоєсь, якъ-то дѣбуютъ о добро польского селянина, а заразѣмъ прийшла на гадку пословица, що „на злодѣю шалка горитъ!“

— Процѣсы социализмѣвъ въ Нѣмечинѣ. Въ Фрибурѣ засуджено 13 социализѣвъ на два тыждѣй до чотирохъ мѣсяцѣвъ вязницѣ за то, что доста-вали зъ Швайцаріи заказанъ письма. Въ трехъ судахъ въ Саксоніи засуджено социализѣвъ за то, что мали черно-бѣло-червонъ хустки до носа и на шию, хотѣи же есь краска Нѣмечины. Въ князѣвствѣ Райсѣ одобрала полиція одному социализѣву червонный парасоль, яко ознаку революційну.

— Пѣбѣльшенье продукци золота. Сего року у всѣхъ державахъ, котры продукують золото, збѣльшилась его продукция въ порѣвнанію зъ минувшимъ рокомъ. Той значный зрѣбѣтъ показався вже въ Африцѣ, въ Калифорніи и Колумбіи, въ полудневой и сѣредней Америцѣ, а именнѣ въ Бразиліи, Мексикѣ и Аргентинѣ въ послѣднихъ англіиѣхъ. Полуднева Индія, котра выпroduкувала золота минувшого року ледви за 52.000 фунтовъ штерлинговъ, выдала въ першихъ девяти мѣсяцахъ с. р. бѣльше якъ за 90.000 ф. шт. а продукция зъ цѣлого року представляти буде вартѣтъ 130.000 ф. шт. Найбѣльшій поступъ выказує бѣтатъ полуднева Африка, котра незадолго стане найбѣльшимъ жереломъ золота. Вартѣтъ золота вывезенного зъ полудневой Африки въ р. 1885. обчислена була на 69.543 ф. шт., въ р. 1886 на 133.534 ф. шт., а въ р. 1887 на 235.937 ф. шт., въ першихъ же шести мѣсяцахъ с. р. дѣйшла до 390.000 ф. шт. До конца року може продукция перейде миллиѣнъ ф. шт. Продукція на цѣлой куді земской збѣльшилась, пѣсла обчисленъ, о 21 миллиѣновъ ф. шт.

— Про чорныхъ въ Австраліи пише англіиска писателька панѣ Дж. Райдъ, роджена въ Австраліи: „Нашъ чорный що-до выгладу цѣлкомъ одмѣнный одъ муриновъ африканскихъ. Ихъ волосы густе и стоить до горы мѣвъ дрѣвъ. Въ лѣсѣ они ходятъ безъ одежи, але коли приходять до мѣста, мусѣтъ одыгнутись, бо на те глядѣтъ начальство. Жѣнки лѣбѣльше противный одежи: коли ѣй дати оулку, она найчастѣйше только одну руку vlo-

жить въ рукавъ, а рѣшта сукнѣ на нѣй звисає. До цивилизаций дуже трудно тыхъ чорныхъ привести, бо потребности свои заспокоють дуже легко. Живлятьєсь птичками, крѣлками, котрыхъ есь безлѣтъ въ лѣсахъ, хробаки, сѣмаками и жуками. Побираютьєсь способомъ дуже забавнымъ. Молодыи заходятъ до шатра другого роду, выкрадає зъ-подътамъ дѣвчину и утѣкає зъ нею въ лѣсъ. По трехъ мѣсяцахъ може повернутись до своего роду и коли молода жѣнка не жалуеть, что терпѣла за той часть голоду, что отже чоловікъ умѣвъ еи выжити, то може вже еи задержати. Але до еи роду молодой но може навернутись скорее, якъ за рѣтъ, бо бы его убили. Примѣтно замужной жѣнки есь то, что мае одинъ передный зубъ выбитый. Коли въ супружю уродиться сынъ, то батько зъ радости дрѣзаетъ собѣ кусянчикъ мѣзильного пальца. Взагалѣ — пише панѣ Райдъ — чорный, австралійскій менше развитый, якъ американскій Индіанъ.“

— Дрѣбный вѣсти. Дополняющій выборы одного посла на соймъ краевый зъ бѣльшихъ послѣостей округа жовковскаго розписаны на день 20 грудня с. р. — Заступникомъ першого директора краковскаго товариства обезпечень въ мѣсцѣ гр. Мицельскаго выбраный Ант. Врогновскій, бувший директоръ банку краеваго. — Маршалокъ краевый повернувъ сими днями до Львова. — Складъ фабричною обуви зъ Медлинѣвъ мусѣтъ стеретти полиція львовска, бо шевцѣ львовскій прогрѣвши справу у промысловыхъ властей, самъ хотѣтъ помѣтитись; передвѣчера вечеромъ кинувъ хтось трема камѣнями до шибѣ выставки и стовкѣ двѣ шибѣ. Шкоды не потерпѣвъ властей складу п. Френкель, лишь аскурация, въ котрой цѣле урядженье skleпу обезпечено. — Головою товариства „Лютѣгъ“ выбраный п. Едмундъ Люкаєвъ, собѣйный магистратъ, а дир-гентами пп. Цетвинскій и Невядомскій.

Надѣслане.

Цѣнавыи оудѣ.

Въ „Reichs-Medicinal-Anzeiger-ѣ“, пише д-ръ А. І. Венедиктъ слѣдующе: „Якъ у всѣхъ лѣкарѣвъ маючихъ степень университетскій такъ и въ мѣяѣ вкоренился глубоко пересудъ проти всякихъ спеціальныхъ лѣковъ. И дѣйствитѣ, коли переглянемо число шкѣдливыхъ и безвартѣстныхъ, патентованныхъ лѣковъ, котры находятся всюды по цѣлому свѣтѣ и мають лѣчѣти воѣ недуги, то насъ се не зчудує. Въ мойѣй практицѣ чувъ я про деякіи надзвичайный успѣхъ одъ уживающіихъ Варнера Safe Cure, але я не звертавъ лѣякою уваги на тѣ вѣсти. Припадокъ довѣвъ менѣ наглядно велику вартѣтъ лѣчѣнию того препарату. Пациентка перебула вже двѣ конвульси, а то доказує наглядно, что наступило вже затроєнье мочи; множество лѣкарѣвъ еи лѣчило безъ найменшого успѣху полѣпшеня. Мужъ пациентки навѣдавшись у профессора..... и у мене, якъ тяжка есь еи недуга, запытавъ, чи бы не було добре спробувати Варнера Safe Cure. По ужити 21 фляшокъ того средства панѣ зовсѣмъ подужала.

Въ наслѣдокъ того записувавъ я Варнера Safe Cure въ случаяхъ слабости Брайта, гѣдѣца, хроничного ревматизму и всѣхъ тыхъ недугахъ, котры полагають на нагроможденно мочевою кислотѣ, спянно еи въ кружляно, и недѣбности нирокъ выдѣлѣти и одлучати еи одъ крови. Каждый пойме легко, що я надѣбавъ на великій опѣръ моихъ товаришѣвъ; tymчасомъ, де менѣ удалоєсь спонукати лѣкаря до ужитя сего лѣку, однесло они безперечно свой успѣхъ и зъєднано прихильникѣвъ. — Цѣна Варнера Safe Cure два золоты за фляшку и можна его достати майже у всѣхъ антикахъ. Брошюры высылаєсь даромъ и оплатно. Прошу адресувати: H. H. Warner & Co. in Pressburg.

— Археологично-библиографична выставка [Старопогнѣского Института] отворена щоденно одъ години 10. рано до год. 3. по полудни. Вступъ 20 кр. одъ особы зъ вышнюю суботы; въ суботу вступъ 40 кр.

Вѣсти зъ Аеп. Львовской.

Митроп. Консисторіа вставилася до на-мѣстничества о наданье канон. институции оо: І. Калинскому на Имельницю, І. Колянковскому на Тухольку, Стеф. Леджубокому на Ольховець и Григ. Кончевичеву на Лѣвники.

Презенту на Имельницю, дек. скѣльскаго, надавъ митр. Ординаріатъ о. І. Калинскому тамошному завѣдателяви.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскаго.

Презенту на Зиндранову, дек. дукляньскаго, одержавъ о. Юстинъ Константиновичъ зъ Климѣвки.

Речинецъ до рукополаганя въ ерѣ назначеный на 15 н. ст. грудня с. р.

Посмертій — оновѣстки.

Теодора Мартинкова зъ дому Гарасевичева, жена приходника въ Сколѣмъ, померла въ 31 роцѣ житя, осиротивши 3 малыхъ дѣтей. Вѣчна ѣй памятъ!

Наука, штука и литература.

— Каталогъ выставки Ставропигіиѣского Института, выданный заходомъ д-ра Ис. Шараневича, появился сими днями. Есь се друге доповнене выданье першого накладу каталога. Описанъ въ нѣмъ воѣ старинности, находящіяся на выставѣ, кромѣ книгъ и рукописей, котры описанъ особѣно въ каталогѣ, выданый крѣмъ о. Петрушеришемъ.

— Черновѣцѣ литературное товариство „Руска Бѣстада“ выдала книжочку п. заг. „Нашъ Цѣсарь. Памятна книжочка для руской молодѣжи въ сорокѣтній роковины правлѣнія Ёго Цѣсарскаго и Королевскаго Апостольскаго Величєсва Франца Іосифа І. уложивъ Омелянъ Поповичъ. Книжочка (въ 8°, стор. 16) оздоблена гарною вишьетою на окладникахъ и кѣлькома дуже удачными иллюстраціями представляющими эпизоды зъ житя цѣсари.

Господарство торговля и промыслѣ.

— У Вѣднѣи мае устроитись безпрерывна выставка плодѣвъ и выробѣвъ галицкихъ, чтобы улѣгчить одноосныи торговельный мѣжъ галицкими продуцентами и вѣденскими купцами. Звычайно дотеперъ поднимались посередничества въ той справѣ особы, що не знаютъєсь на торговлю и тому часто обѣ стороны, якъ продаюча такъ и купуюча, поносили страту. Въ справѣ той мають дѣбутись дня 2 грудня с. р. зборы, на котрыхъ являтьєсь и деякіи послы галицкы, якъ Щепановскій, Рутевскій. Вже теперь завязавсь комитетъ зъ 30 особѣвъ, котрый подготавлиє вступный работы до сей выставки.

— Технично-промысловый музей въ Краковѣ розписавъ конкурсъ на работы рукодѣльничѣвъ зъ Галичины. Конкурсъ признаєть три нагороды за выробы столѣтьєвъ, а по двѣ за сѣловѣвъ и бронзовникѣвъ. Выробы надыслати можна по конецъ цѣтѣня 1889 р.

— Намѣстничество знесло свой заказъ, выданный 5 падолиста с. р., що не вѣльно дѣбувати торговѣвъ на худобу и безроги въ повѣтахъ равѣкомъ и сокальскомъ та дозволило надавати и одбирати тѣ звѣрята на стациѣхъ залѣзничихъ въ Сокалі, Кристинѣполи, Островѣ, Велѣзѣ, Угновѣ, Равѣ и Велѣзѣ. Заказъ сей выдало було намѣстничество по той причинѣ, що появилась въ тыхъ мѣсцевостяхъ зараза пыска и ратицѣ у худобы роговой и безрогѣ.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Конкурсы. Президія краеваго суду въ Черновѣцахъ розписує конкурсъ на двѣ посады судовыхъ адъюнктовъ, одна при краевѣмъ судѣ въ Черновѣцахъ, а друга при повѣтовѣмъ судѣ въ Садагорѣ. Речинецъ до 18 грудня с. р. — Магистратъ въ Старѣй соли розписує конкурсъ на посаду мѣскаго лѣкаря въ Старѣй соли зъ вынагородомъ 400 зр. рѣчно и приписанными поборами. Подана требо вынести зъ выказомъ вѣку, дотеперѣшного занятя, зѣбности и свѣдоцтвомъ зъ одбутой практикѣ до 15 грудня с. р.

— Именованія. Министеръ вѣроисповѣданъ и про-свѣты именувавъ заступника головного учителя при мужской учительской семинаріи въ Станиславѣ, Ив. Кубишталъ провизоричнымъ головнымъ учителемъ той семинаріи. — Намѣстникъ именувавъ канцелистѣвъ намѣстничества: Ивана Топольскаго въ Яворѣвъ сталымъ и Павла Войнара у Львовѣ провизоричнымъ секретаремъ повѣтовымъ а канцелиста окружного суду въ Станиславѣ Каз. Гадомскаго, канцелистомъ намѣстничества въ ХІ. класѣ ранги, прѣдѣляючи го до службы при старостѣ въ Горлицяхъ. — Львовскій судъ краевый высшій именувавъ адъюнкта табулѣ краевой и мѣскою у Львовѣ Іос. Дрогѣни адъюнктомъ урядѣвъ помѣчныхъ суду краеваго у Львовѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 28. падолиста. Въ парламентѣ признавъ Рихтеръ, що бюджетъ есь корыстный и жадавъ длятого опусту податковъ.

Константинополь 28. падолиста. Порта приказала стягати чимъ скорше доходы, назначеный на сплату военнаго одшкодованя для Россіи.

Парижъ 28 падолиста. Вильгельмъ явился зновъ на засѣданію палаты; симъ разомъ одбулося засѣданье зовсѣмъ спокойнѣ. Палата признала выбѣръ Булянджера въ департаментѣ Нордъ а президентъ повѣдомивъ палату, що насѣлѣло прошенье, чтобы пос. Жилия выдати судови.

Римъ 28 падолиста. Министеръ финансовъ предложивъ бюджетъ на 1889 р. Надзвычайный выдатки на армію и маринарку будутъ выносятся около 130 миллиѣновъ.

Каиръ 28 падолиста. До Свакиму выслано одинъ англійскій полкъ и сто драгоновъ.

Надѣслане.

Антика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2460 238—?

препараты зъ гумы и выробы навуковѣй для потребъ хирургичныхъ и иншихъ подобныхъ.

Фабрика знярядѣвъ рѣльничихъ и гисерия

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгой поручає свои вы-
2389 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 170—?

!!!Пора замовляти вина и свѣтло!!!

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає просто одъ продуцентѣвъ

Вина въ бочкахъ

по 35, 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 90, 95, 100, 110, 120, 135, 140 зр. и выше за бочку, мѣстичу 135 лѣтеръ, кромѣ фрахту, котрый выноєть 4—5 зр. одъ бочки.

СВѢТЛО

просто зъ фабрики почавши одъ 30 кл. Іа по 80, Па по 72 зр. за 100 кильо, кромѣ фрахту.

При замовленяхъ просимо подавати послѣдну стацию залѣзничу.

Замовленія принимаютъ: Центральный зарѣдъ у Львовѣ и филии въ Станиславѣ, Тернополи, Дрогобичи, Коломѣи и Стрию. 2602

ПОРУЧЕНА БИРЖЕВІ
на Відені, Берліні, Парижі і Лондоні за-
лагоджує совѣстно и старанно,
Цѣнныя папери, льосы и монеты
продас и купує точно поєля дневныхъ
курсовъ
КОНТОРА ВЫМѢНЫ И БИРЖЕВА
ГУСТАВЪ МАКСЪ
Львѡвъ, Пляцъ Маріацкій ч. 8.
I. повераѣ. 2653 10—2

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
поручас
найпервѣднѣйшій перфумы, тоалетной воды,
бѣдначеніи медалями заслуги и одами дипломами узнани,
и менно:
Перфумы: яминова, филова, розана, резедова, копна-
лева, Ylang-Ylang, Оропенах, Jockey-Club,
геліотропова, Ess Bouquet, нисажова, Millefleurs, и т. п.
Фляконки по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 1-50 и т. д.
Перфумы королевы Марисенки. 2 зр.
Вода варшавска. бѣдначася дуже приємнымъ, цвѣ-
товымъ запахомъ. Фляконки мен-
шій 95 кр., бѣднѣйшій 1 зр. 80 кр. 2629 6—2
Вода левандова подобна и вода левандова-амбра-
ва, суть загально уживаніи до роз-
прискуванія въ салюнахъ за днѣ свого приємного, милого и
заглагого запаха. Фляконъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.
Воды кольоньскі въ кольонхъ одивахъ и ро-
дахъ, передніи и найпервѣднѣйшій.
Фляконки по кр. 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 1-50.
Дѣстати можна у Львѡві у власныхъ скленяхъ: уліца
Кошарника ч. 3 и уліца Галицка, рѣгъ Валоной. Въ
Краковѣ Суконницъ ч. 20. Въ Чернівцяхъ рынокъ ч. 2;
заразомъ у вѣхъ перворядныхъ скленяхъ и антикахъ.

ВЕЛИКИЙ СКАДЪ
ДАВИДА БУХНЕРА
въ Краковѣ, Страдомъ 23,
поручас свой богато заосмотренный складъ товаровъ бла-
ватныхъ, шовковыхъ матерій чорныхъ и кольоровыхъ,
ліоньскихъ оксамитѡвъ, чорныхъ заграничныхъ кашми-
ровъ, англійскихъ диванѡвъ, славущихъ коновъ, румбур-
скихъ полотень и продас ихъ
по цѣнахъ фабричныхъ частково и гуртовно, заразомъ
остатки шовковыхъ и вовняныхъ матерій
за поєвъ цѣны.
Поручаючися ласкавымъ взглядамъ Впов. Публики
завѣляю, що пробки высылаю на жадаєе оплатно и даромъ.
Остаю зъ поважаньемъ:
2695 1—5 **ДАВИДЪ БУХНЕРЪ.**

Ц.к. уприв. зелѣзниця Львѡвско-Черновецко-Яска.
На рѡкъ 1889 розписуєсь за офертами
ДОСТАВА РОЗНЫХЪ МАТЕРІАЛОВЪ
а имено:
каменю, рѣви, цоглы, вапна, гипсу, дальше: тачокъ, Гонтъ, дубовыхъ колѡвъ,
пѡдоймъ якъ рѡвно-жъ угля деревного, терпентини, мази а наконецъ лѡю, лѡе-
выхъ свѣчокъ и мыла.
Офerty опечатаніи, остемплеваніи и заосмотреніи написею „Офerta на до-
ставу розныхъ краєвыхъ матеріалѡвъ“ треба вносити до Дирекціи руху у Львѡвъ,
найдалѣе до дня 15 грудня с. р. години 11-тои передъ полуднемъ а рѡв-
ночасно, але особно бѣдъ офerty, треба уплатити при касѣ збѡрної тои Дирекціи
вадіумъ въ высѡтъ 10% вартости предлаганѡи доставки.
Выказы маючихъ-ся доставити матеріалѡвъ, лиценціатіи постанови и доставчій
условія выказы доставити матеріалѡвъ, лиценціатіи постанови и доставчій
такожъ за уплату почтовою и пересланіи на всказане мѣсце.
Львѡвъ въ падолиствѣ 1888.
Дирекція руху.

Зъ перворядныхъ фабрикъ лишъ найлѣпшой якости
Полотна, столове бѣльє, ручники,
хустки
поручас въ наибѡльшѡмъ выборѣ и найдешевше
При закупкѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

ПА-
расолъ до дому и до санца бѣдъ 1.20
до 12 зр. — Калѡшъ мужескій и
дамскій зъ фабрикъ російскихъ по
цѣнахъ фабричныхъ — шапки не
пропускаючій воды по 50 кр.
поручас найдешевше
ТОРГОВЛЯ 2537
Братѡвъ Лянгерѡвъ
Львѡвъ, Галицка ч. 16
Цѣнники на жадаєе даромъ.

Фортепьяны и панина
зъ перворядныхъ реномованныхъ фабрикъ
найтаише
въ складѣ фортепьяновъ
Кароля Марецкого
Пляцъ Маріацкій ч. 5.
2633 (Готель французскій) 19—20

Іосифъ Черницкій
рукавичникъ и бандажистъ
У ЛЬВѡВЪ
Рынокъ ч. 28 и ул. Театральна ч. 6.
поручас ласкавымъ взглядамъ П. Т. Публики свой складъ всякого рода
рукавичныхъ товаровъ
власного вырѡбу. 2669 3—3

Знакома бѣдъ многихъ лѣтъ
РОБѢТНЯ
всякого рода мужескихъ одеждъ а специально для П. Т.
священниковъ
СЕВЕР. ВАЛИГУРСКОГО
у Львѡвъ,
при уліцѣ Сикстускѡй ч. 6.
Працюючи довнѣй часъ въ перворядныхъ заведеніяхъ кра-
вечныхъ въ краю и за границею и заосмотривши свой магазинъ
въ добрый матеріи бернѣйскій, французскій, англійскій итп. всемъ
въ станѣ догодити найбѣльшимъ вымогамъ Высокоповажанѡи
П. Т. Публики.
Всякій замовленіи на убранія цивильны, урлѡдові
а особливо для Всеч. Священниковъ, роблю на частъ,
поєля моды, смаку, тревалости и по можливо низкихъ
цѣнахъ.
Поручаючися ласкавымъ взглядамъ Священниковъ збѡстаю
зъ высокимъ поважаньемъ
СЕВЕРИНЪ ВАЛІГУРСКИЙ.

НАЙДЕНЕВШИМЪ И НАЙПЕНѢЙШИМЪ
ЖЕРЕЛОМЪ
де можна заосмотритися
въ добру и нескерно-одуючу
НАФТУ
вѡтъ голѡвнѡй магазинъ
МОНОЧИНЬСКОГО
2650 ул. Сикстуска ч. 47 у Львѡвъ. 8—2
Цѣнникъ высылаю на жадаєе даромъ и оплатно.

П. СЕДЛѢЧКА
робѡтня дамской и му-
жеской обуви
Рынокъ, ч. 7. у Львѡвъ.
2667 7—8

ГАЛИЦКИЙ
КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ
принимас вкладки на
КНИЖОЧКИ
и опроцентовує ихъ по
4 1/2% на рѡкъ.
2219 20—2

І. ПСЕРГОФЕРА
аптика, Wien, Singerstrasse Nr. 15.
„Zum goldenen Reichsapfel“.
Пигулки до очищенія крови. званій передтѣмъ „уни-
версальныя пигулки“, за-
служують повнѣ на сѡу пазву, бо дѣйствѡ пѣма майже пѣвкою сла-
бости, въ котрѡй-бы тѣ пигулки вже по тысячный разъ не выказали
своего чудесного успѣху. Въ пѣвзавѣдѣвшихъ случаяхъ, де богато ви-
пшихъ лѣкѡвъ на дарю уживалосѣ, сѣдѡу по бѡльшой части и въ
корѡтѡмъ часѣ повнѣ подужанѣ бѣдъ тѣхъ пигулокъ. 1 корѡбка зъ
15 пигулками 21 кр.; 1 пачка зъ 6 корѡбками 1 зр. 5 кр.;
при неоплатѡй посылѣт за послѣдѡлатѡ 1 зр. 10 кр.
При попередній высилѣт належитости конпѡує разѡмъ зъ вѡль-
ною бѣдъ оплатѡ посылѡ: 1 пачка пигулокъ 1 зр. 25 кр., двѣ пачки
2 зр. 30 кр., три пачки 3 зр. 35 кр., 4 пачки 4 зр. 40 кр., 5 пачекъ
5 зр. 20 кр., 10 пачекъ 9 зр. 20 кр. (Мѣнше якъ одну пачку не высылаєсь).
За правдѡй треба уважати лише тѣхъ пигулки,
котрѣ суть заосмотрѣнны подписѡмъ имени І. Псергофера и котрѣ на наклейкѣ коєсѡи корѡбки маюти
той самѡ подписѣ червѡныиъ писемѡмъ.
Мѡже множество писемъ, въ котрыхъ консументы тѣхъ пи-
гулокъ дѣкуютъ за те, що вернули до здоровѣя по рѡзновидныхъ и
тяжкихъ недугахъ. Кѡждѣй, котрѡй ихъ лише разъ спробувавъ, по-
ручасъ тоє средство дальше.
● **Помѣщаємо тутъ лише декотрѣ зъ многихъ подѣякъ:** ●
Шлѣрбахъ 17 лютого 1888.
Высокоповажанній Пане! Ни-
же подписанный проситъ о понов-
не прислѣаніи чѡтирохъ пачекъ
Вашихъ дѣйствѡ дуже пожиточ-
ныхъ и знаменитыхъ пигулокъ
до очищенія крови. Зъ поважа-
ньемъ. *Ис. Найрайтеръ*, практич-
ный лѣкарь.
Граше при Флѣдінгѣ, 12 вер. 1887.
Высокоповажанній Пане! Зъ
Божѡи волю ипѣли менѣ до рукъ
Вашѣхъ пигулокъ и теперь пишу
Вамъ о ихъ послѣдѡхъ: явъ по-
логу заступиласѣ, такъ що не мо-
гламъ займатися своєю робѡтою
и пѣвно бѡла-бы вже умерла если-
бы мене не вырѡтали Вашѣхъ чу-
десныхъ пигулокъ. Боже благосло-
въ Васъ тысячъ разъ за те. І. Аврѡ,
що уживаючѣ тѣхъ пигулокъ,
прийдѣ цѣлѡмъ до здоровѣя, такъ
якъ они и ипнѣхъ довели до здо-
ровѣя. *Тереса Книффи*.
Ванеръ-Найштадъ 9 грудня 1887.
Высокоповажанній Пане! Го-
рѣчу подѣку складаю Вамъ зъ и-
мени моиѡ 60-лѣтньої тѣтки; она
терѣла 5 лѣтъ на хроничній не-
жѣстѣ жѡлѡдѡвой и водѣ пухли-
ну. Житѣ бѡло для неѣ мукою и
думалѣ, що вже загинѣ. Припад-
комъ достѣла она пудѣло Вашѣхъ
знаменитыхъ пигулокъ до очѣ-
щенія крови и по дошлѡмъ ихъ у-
жѣивно выздоровѣла. Зъ пова-
жаньемъ. *Іосифъ Валѣцетль*.
Мігерингерсдорфъ при Кирх-
дорфѣ, Высѣна Австрія 10 сѣн. 1886
Высокоповажанній Пане! При-
дѣлѣ на бѡдѡроженіє
призвѣній І. Псергоферѡмъ бѣдъ
многихъ лѣтъ яко найпѣвнѣй-
ше средство противъ рѡзныхъ
бѣдъ походящихъ зъ морозу,
якъ такожъ на задѣвнѣи раны
и т. д. 1 фляконъ 40 кр. зъ
оплатною посылѡю 65 кр.
Сѡтъ зъ бѡби вузѡкѡстѡи
на пѣястѣ, хрипу, корѡвнѣй
вашѣй и т. д. 1 фляконъ 50 кр.
Амерѡканска мѣсть гѡстѡева.
дуже добре средство при вѣхъ
гѡстѡевыхъ и ревматичныхъ
недугахъ, якъ лѡпанѣ въ по-
гахъ, цѣкѣнѣхъ и шумъ въ у-
шѣхъ и т. д. 1 зр. 20 кр.
Порошокъ на почѣньє нѡгъ.
Цѣна одного пудѣла 50 кр. зъ
оплатною посылѡю 75 кр.
Бальзамъ на вѡль пѣвне сред-
ство на пѣдѣтѣ пѣвъ; 1 фла-
конъ 40 кр., зъ оплатною по-
сылѡю 65 кр.
Англійскій чудесный баль-
замъ 1 фляшка 12 кр., 12 фла-
шекъ 1 зр. 20 кр.
Фіаѡкерей порошокъ на не-
жѣстѣ, хрипу, кашлѣ и т. д.
1 пудѣло 35 кр.; зъ оплатною
посылѡю 60 кр.
Мѡже всѣ зъ наведѣныхъ специѣностей можна достѣти у Львѡ-
въ въ апѡкахъ З. Рукѣра и П. Мѣколѡша. 2621 7—12
Крѡмѣ назвѣныхъ тѣхъ препаратѡвъ суть ще въ запасѣ всѣ въ
австрійскихъ газетахъ оголошеніи и заграничній специѣльности фар-
мацевтичній и всѣ артикулы находячѣсь хотѣ-бы не на складѣ доста-
валѣся на жадаєе скоро и дешево.
● **Высылаєсь почтою** якъ найсѡрнѣе за попереднюю
высылѡю грошей а при бѡльшихъ замовленіяхъ за дослѣдѡлатѡю.
При попередній высилѣт належитости (найбѣльше
черезъ переказъ почтовыиъ) сѡтъ порѡто азначѡ де-
шевше, якъ при посылѡкахъ за послѣдѡлатѡю.

На дняхъ замѡвивъ я въ ро-
бѡтѣи краєвѡй п. Антона Щѡрбы
у Львѡвъ, ул. Сикетуска, комплетне
гѡлѡве убраніє священниче, а що та
сѡдѣлѣна и затѣльно знѣна робѡтѣи
выказаласѣ зъ замѡвѡиной робѡты
пѡдъ взглядомъ вкусу, точности со-
вѣстѡио выконанія и пристѡпной
цѣны знаменито, прѡте уважѡю себе
обязанымъ робѡтѡи п. Антона
Щѡрбы вѣзѣтѣи коєдѡму, а особѡ-
вно ВІП. Духѡвенствѡу поручити.
Михаилъ Цегельскій,
парѡхъ въ Камѣнцѣ струмиловѡй.
2684 3—5
Правдѣиъ лише зъ „котвицею“!

Pain-Expeller
зъ „котвицею“ а пудѣла
безъ еєи марки завер-
тѣи яко неправдѣиъ
Осторожно при закупкѣ!
Закладаюся
яко вѡлку цѣну що жадаєъ зъ моихъ
конкурѡтѡвъ не въ силѣ продавати
готовѡу або робѡтѣи одѣжѣ для мужѣи
а хлопѣвъ зъ матеріи краєвѣихъ и зъ
заграничнихъ такъ дешѡво, якъ я. По-
ручасъ мой богатѣй складъ такоиъ
2484 Всѣ. Духѡвенствѡу 41 ?
Замѡвѡи въ мѣсѣи и въ провинціи
выконуєтѣся точно и рѣдѣлно. На жа-
даєе высылаю взѡры дарѡмъ и франѣ.
Давидъ Шварцвальдъ,
заказчикъ мужеской одѣжѣ гуртомъ и
подробѡю
Львѡвъ, А. Галицка ч. 8
Замѡвѡи въ 1848.

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
пѡдъ „Золотымъ Львомъ“ у Львѡвъ
На жадаєе цѣнники оплатно.

Виходить у Львові що дня (серед неділі) руських свят о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Библиотека пайнам повістей“ виходить в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на перемінну разом з Ділом.

Предплати і Inseraty приймають: У Львові Адміністрація Діла ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. і Бюро газет ул. Кар. Любке 9. У Відні Хаазенштейн & Vogler, Wallischgasse, 10; M. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler. G. L. Danne & Co. Предплати на „Діло“ і на вміщеність за Inseraty платити у Львові.

ДІЛО

Предплати на „Діло“ з літер. додатком:

в Австрії:	за Заграницею:
на цілий рік . . . 18 зр.	на цілий рік . . . 24 зр.
на пів року . . . 9 зр.	на пів року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4-50 зр.	на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1-50 зр.	

У Львові:

на цілий рік . . . 16 зр.	на пів року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр.	на місяць . . . 1-35 зр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 2р ул. Баторія. — Рукописи зачитуються лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані відбитки від початку — Коштовіші ціною коштують 8 зр. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 зр. однієї строки печаткою, в рубр. „Надбавка“ по 20 зр. а. в. Подати числяться по 10 зр. однієї строки.

Наша відповідь Fremdenblatt-ови.

На нашу статтю „Погляд на голоси преси о відношенні Русинів до нового намістника і намістника до Русинів“, уміщену в 248 ч. „Діла“, намістник органу гр. Кального, „Fremdenblatt“, сими днями такий комунікує:

„Львівське Діло має багато замітливості проти нашої статті о намістнику гр. Бадені. Правда, оно вповні годиться на то, що намістник, як кожний обиватель австрійський, повинен триматися конституції, але за разом повстає, що та конституція не прикладається до Русинів, бо куди тільки глянь в Галичині, всюди видно гегемонію Польків над Русинами: в урядових і судах польський язык урядовий; в сільських школах руських польський язык обов'язковий; в цілій Галичині всього одна чотирікласова школа народна; середніх шкіл руських нема, і т. д.“

Всі ті жалоби, о управленні котрих не хочемо висказувати ніякої гадки, зовсім не ослаблюють справедливості становища, яке займає намістник, хоча в обов'язковій конституції бачити єдину провідну гадку для своєї політики. Коли Русини не вдоволені з краєвого союму, то можуть проти него боротися прецінь тільки конституційним оружьем, котрого намістник не може нім одняти доти, доки дві-муть о легальний того оружжя характер.

Опівся Діло переходити до загальної жалоби і паше: „Намістник здобув-би велику заслугу, коли-б гр. Тафому познав важність тої справи для Австрії, особливо в нинішньому, так критичному часі.“

Наконець „Fremdenblatt“ застерігає супротив часописей, що его статті в справі руської не треба приписувати виспираних від міністерства справ заграницьких: редакція старається все о своїй незалежності осудити і при обговорюванні різних внутрішніх справ держави не зникає приймати указок з ніякої сторони. „Власне почуття обов'язку, високий патріотизм і наша цілком об'єктивна оцінка австрійських відносин були і будуть для нас такими добрими жерелами інформації, що не потребуємо ніякої директиви, щоб одняти то, що на нашу гадку, відповідає австрійській мислі державній.“

Коли новий намістник Галичини гр. Казимир Бадені на промову провідника руської депутації д-ра Ом. Огоновського висказав (ніби-то в протівенстві до національної програми Русинів з 1848. року) слова: „Я стою на становищі конституції з 1867-го року“, — польскі а за ними і многи віденські газети піднесли ту відповідь намістника до якогось особливого значіння, щось ніби до заповіді зміни дотеперішньої політики заступників корони в краю. Зв їх представлення речі виходило, мов-би і Русини сю відповідь так поняли, добачили в ній зміну політики правительства супротив себе і початок нової ери.

Не знаємо, чи таке представлення речі вийшло наслідком невідомості фактичних відносин в Галичині, чи може оно мало на цілі, збаламутити ширший світ, котрий прецінь дуже інтересується справою руською і з пильною увагою слідує, чи і як правительство австрійське в нинішніх так серйозних для держави часах забереся ви полагати в душі справедливості для народу руського, добра краю заселеного двома народами і добра монархії, — не знаємо, чого наслідком вийшло таке представлення речі, але то знаємо і се речі певна, що самі нові намістники, висказуючи повисші слова до одиоручників товариств руських, не придавали їм такого значіння, яке надано їм в згаданій пресі.

Нашим обов'язком було, справу пояснити. Ми сказали, що Русини в самій відповіді намістника не бачуть нічого особливого, незвичайного, нічого такого, з чого уже можна би заключати о зміні дотеперішньої політики галицьких намістників супротив Русинів. Бо-ж і гр. Альфред Потюк і нинішній міністер „godak“ п. Филипп Залеский також казали Русинам, що они стоять на становищі конституції з 1867. року і з того становища управляють краєм та полагоджують інтереси обох народів. А прецінь — повторяємо ще раз — при конституції з 1867. року гегемонія Польків в Галичині все росла і росла, поки не дійшла до нинішнього свого зросту. І ми вказали на численних примірах, як при тій конституції стояли і досі стоять справи руські. „Fremdenblatt“ тільки частинично з того навіть, школа що не все і ще більша школа, що — хоч так дуже величався незалежним своїм судом — „не хотів о управленні

жалоб піднесених в Діло висказати своєї думки“.

Ми не раз кажемо, — і то не тільки в інтересі виключно добра руського народу в Австрії, але і в інтересі добра краю та держави, — що для полагодження справ руських, одної з найважливіших і найбільше пекущих нині в Австрії справ, треба чогось більше, як сухого, нічого не кажучого, нічого не об'єктивного показу на конституцію з 1867. року. Самі такі покази вдоволять-би в крайшій мірі одну народність, але не в крайшій мірі двома народностями, з національними і соціально-економічними відносинами так аномальними і так напруженими, як се єсть власне в Галичині. Тут з мало — стояти на становищі конституції з 1867. року і приглядатися, як одна народність за кожним кроком бере верх над другою і як та друга все підпадає а пера (звсім природно: на її кошт) зростає; тут треба — стояти на становищі конституції з 1867. року але і старатися удержувати рівновагу між обома народами, щоб одна не виносилася кривдоюруги, коли вже так присуджено, що два рай з окремими народами мають, — Господь знає, доки — оставатися в одній адміністраційній цілості. Отже стояти на становищі конституції з 1867. року в краю з такою народністю можна — двоюко. Ми би хотіли, щоб намістник Галичини стояв як, як се ми зазначили, як-би то оно повинно бути.

Ми бачимо з історії тої нинішньої конституції, що она, хоч і яка на папері лада, в дійсності не показує такою: бо а багато має хиб. Нинішня конституція, бо не маючи собі спротиву, ти правобезпечити кожному також в дійсності. З того виходять двоєлади. В крайшій мірі мнаними народностями одна народність на овів конституції має якесь право, друга на овів той-ж самої конституції того права не має. На що далеко глядати: возм'яв аржун XIX-тих років основного. На основі то аржуну, котрий забороняє примусу нади другого языка краєвого, Полаки в галицьких школах середніх і вищих не обов'язані учитися по руськи, — але Русини, хоч-би і в них повинні обов'язувати тій припас, а Руси мусять учитися по польски. І скрозь у крайшій мірі кількома народами конституція

одному виходить на розвій народності, другому ні. З сего виходять ті боротьби національні в рад державній і по соймах. А щоби лихови запобігти, то центральне правительство и видає безліч адміністраційних розпоряджень для заведення рівноваги між народами, і особам на початкових становищах по краях коронних наказує ділати в тій напрямі. Тільки-ж то діє для других народів, — для нас Русинів ні, бодай ми того не бачимо. Чехи, Слов'яни, навіть такі Румуни буквинські з кожним роком достають якісь нові права, можуть похвалитися, одні більшими другі меншими здобутками, — Русини-ж все кажуть стояти на одній і тій самій низенькій щелі, на якій єго ще 1861. року так по справедливості поставлено.

„Fremdenblatt“ дає Русинам раду, що, мовляв, коли ви не вдоволені з союму — боріться легальним оружьем конституційним. Тепла рада! Ми знаємо, що боріться треба, і то таким оружьем, як нам радить, і боремося. Але що-ж? Нехай редактор „Fremdenblatt“ потрудиться ласкаво на інтерв'ю до намістника послів в рад державній: гр. Романа Потюка, гр. Стадницького, гр. Лося, або і до кр. О. Сигаєвича, — і спитає їх, як в Галичині відбуваються вибори, чому в рад державній і в соймі Русинів так як-би й не було, бо нема їх навіть на стілько, щоби самі могли коли-небудь поставити якусь інтерпеляцію або внесення. Інтерв'ю з тими панами пояснюло-би „Fremdenblatt-ови“ дуже багато.

А поки-що нехай єго не здивує, що ми так обстанемо при своїм і повторимо:

По стілько експериментах з Русинами — они конвенціональними, нічо не значущими висказом сего або того достойника не то одушевлялись але і вдоволялись. А нинішній час зовсім не такий, щоб у Відні на справу руську махали рукою. Коли новий намістник добрий політик — він се повинен зрозуміти, а коли бажав добра краю і держави — о чом ми не сміємо сумніватися, — то се й не диво, що ми намістники поклали-б в заслугу, коли-б він нинішньому генеральному правительству на нещастний польско-руський відносини в краю отворив очі...

„Запороже“ Д. Н. Еварницкого.

III.
Самара.

Пониже Катеринослава з лівого боку паде до Дніпра річка Самара, богата водою, богата прекрасним лісом, рыба. З давніх давніх гніздилися над нею багато всяких народів, з давня сиділи тут і Запорожці. Уже в 1576 р. стояв тут город Самарь. В 1637 р. хлинула туди ціла юрба поселенців, коли гетьман Павлик був розбитий Поляками і коли багато его козаків кинулося глядати собі нових, безпечних селищ. Богдан Хмельницький держав в своїх руках старий город Самарь, а опівся, по прилученні України до Москви, за панована Софії Алексівни, побудовано в заулку, де Самарь в Дніпрі, нове місто, ново-городницьку кріпость, яко точку операційну в війнах царів московських против Татар і Турків. Було се за часів гетьманована Мазепи (1688 р.). В 1691 р. улягла кріпость Татарам і моровий язв, за Петра по договорі Прутському (1711 р.) припала Туреччині, а дошера за Ани Івановою вернула назад в посідання козаків, котрі побіль кріпости побудували собі Новоселіцю або Нову Самарь. Така коротка історія містечкості, що в життю Запорожців побіль Сича обдирала непоследню ролю.

По Дніпрі мала річка Самара найбільше значіння о козаках. Сама дуже рыба, а околці єи завітні надмірні багатствами в медь, воску, дичині і ліс. Козаки звали Самару святою річкою. Щосказано про самарський ліс дивіть п'ядесять лів тому назад, майже то само дається сказати о них ще нині. Мало того, що їх не раз тереблено безпощадно, они все порожують чоловіка високою і грубостю своїх дерев. В них єсть сосни в об'єм шість аршинів, дуби в дев'ять, верби в десять. А що казати про давніші часи? О тій можна судити по тих велетах дубах, що лежать в склеп-

ніллі виді вздовж русла Самары. Тут посеред ліса була колись Запорожцями викопана криниця, посідаючи чудотворну силу: „як освятити єи в посуху, то зараз вся околиця Самары ороситься дожджем“. В лісі підобішли дуби, сосни, клени, берест, ясени, липи, берези, горішину, а ліс тї тягнуться вздовж Самары обабіч на добру сотку верст Птиць, дичини і гадів водилось тут багато. В пам'яті старців задержалась згадка про дикі кози і турки, а з землі за плугом вилетіли величезні їх роги. З гадів найбільше було жовтоброхь, на шість аршин довгі, на четверть за-грубі. Они кидаються на чоловіка з свистом і кусають мов собак. Підійми голоу у гору тай свистять як чабан на вівці. Як набувають жовтоброхь плугом в землю то він хватає за лямбів з такою силою, що иногда і двома парами волів потягнути гд. Станеш тащить его из норы, то скоріш перервеш, а не вытащиш. Як розлітис его, то кинеш на чоловіка, обрве на ній одвіж і покальчить тїло. На щастє укушеного не смертний. Укушений не здуже лиш на оуляну і в разі чуж великий жар. В одній селі жив — кажуть — жовтоброхь під престолом в церкві, але там жив такий батюшка, що вміє єо свистом підзвати до себе.

Через Самару вела при впад до Дніпра і переправа. Од переправишли шляхи на всі сторони. На південь шов Муравієв шлях, низше Муравєвського, з правон сторони шлях Сумський, бідше Глухівський; з лівон сторони шов шлях Іюмський, низше Кілімський, а всі ті шляхи перетинались шляхом, що дув горі Очаків з Азовом. Таким світлом по-наде Самарою заєдно, особлив-ж весною і осеню, був великий рух, а в город Самарь видавались пропуски в Крим, у Туреччину та Польщу. Переправа була устроєна на Чернечім Пеклі, де колись в час бур потонуло кількох черців з монастиря самарського, що розкинувся на великому острові посеред стая і нова Самары. Остров був також

окритий високим лісом, по козаки, то-єно. Близько острова находилося кілька о-єр, наповнених множством рыбы і ра-єв. Повсюду росла висока, густа трава, а між нею ширяли цілими стадами лєсий вівці.

Посеред такого багатства природи двинувся тут в другій половині XVI. віку сотку верст Птиць, дичини і гадів водилось тут багато. В пам'яті старців задержалась згадка про дикі кози і турки, а з землі за плугом вилетіли величезні їх роги. З гадів найбільше було жовтоброхь, на шість аршин довгі, на четверть за-грубі. Они кидаються на чоловіка з свистом і кусають мов собак. Підійми голоу у гору тай свистять як чабан на вівці. Як набувають жовтоброхь плугом в землю то він хватає за лямбів з такою силою, що иногда і двома парами волів потягнути гд. Станеш тащить его из норы, то скоріш перервеш, а не вытащиш. Як розлітис его, то кинеш на чоловіка, обрве на ній одвіж і покальчить тїло. На щастє укушеного не смертний. Укушений не здуже лиш на оуляну і в разі чуж великий жар. В одній селі жив — кажуть — жовтоброхь під престолом в церкві, але там жив такий батюшка, що вміє єо свистом підзвати до себе.

В церкві св. Николи, підобав Еварницкий „шату“ срібну, золочену для Божої

Матері, подаровану до монастиря послідним коштовим запорожським Сичи, Петром Калнишевським в 1772 р. Кішовий сей, заочений Катериною II. по зруйнованні Сичи (1775 р.) в Соловківській монастир, на Більм мори, помер далеко від рідної землі в 1803 р. Крім дарунку Калнишевського находяться багато цінних гостинців і від других товаришів запорожських, Василя Більмо, Захара Мартинова, Алексея Більмського (бувшого кошового), Никифора Рабошаки, Дем'яна Лєгуш і др.

В тій монастир проживав якийсь час і „даний поїт“, именем Кирил Тарловський. Їнь походив з чернігівської землі. Дальшй его предок, Тарх-Тарловський, зайшов з Мазови у Київ в 1587 р. Батько Кирила був поном. Молодий Кирил образовався в Києві, в духовній академії Петра Могили і став священником в Козелці. Пришов 1744. року. До Києва приїхала цариця Єлисавета Петрівна, останувалась тут на часок в дерев'яній діврці, побудованій для неї на березі ріки Остра. В тій діврці, як розказують, цариця звінчалася тайком з графом А. Г. Разумовським, уроженцем з Лемешев, козельського повіта, а обряду звінчання довершав о. Кирил Тарловський. Виважуючи з Києва цариця забрала з собою в Петербург і Тарловського, де він став учителем Катерини II., півнішній жваки Петра Федоровича і цариці російської. Пробуваючи в Петербурзі мав Кирило оженитися з дочкою Чертова, півнішній гуг-бернатора азовської губернії. Але скоро по смерті Єлисаветы понав о. Кирило в не-ласку. Он держав сторону царя Петра III., котрого Катерина II. ввела удуштя, щоб самій зацанувати. Боячись кары, він утік до Києва і став по якійсь час черцем Лаври. Але в Київ прибула невагом і цариця Катерина II. Она вступила в церковь Лаври і тут одич з єи дружини заглянувши Тарловського в чернецю одежу. Он ссытав єго: „Ты не Тарловський?“ — „Ні, вы помыляете, я чернец и больш нічого“. Але сего було досить. Тарловський, боячись

Митроп. Ординаріятъ а ухвали од-поручниківъ вдов-сирот. фонду.

Збори одпоручниківъ въ дд. 19 и 20 червня с. року въ справахъ вдовичо-сиротского фонду рѣшили отей ухвалы:

I. Товариство заимоги священничихъ вдовъ и сиротъ въ львовской митропол. архієпархіи має перенести на рахунокъ сплати догугу въ сумѣ 45.000 зр. а. в. одъ „Общого рольничо-кредитного Заведенія для Галичины и Буковины“, остающего въ добровольной ликвидации, одѣлти часть догубъ того-жъ Заведенія въ сумѣ 24.000 зр. а. в. заимбульованихъ на селянскихъ ипотекахъ. Що-до прочон претенсіи товариства нашего (21.000 зр. а. в.) має згада-не рольничо-кредитне Заведеніе въ мѣру вилывіе постаратися въ протягу року сплатити товариству 10.000 зр. а. в., и т. д. — Выбѣръ вѣрительностей на суму довжниковъ оста намъ свободный. — Надто на вдовы выдатки при стяганю догубъ дав Заведеніе над-выжжу до высоты 1.500 зр. а. в.

Митроп. Ординаріятъ не одобрявъ тов I. ухвалы и такъ она не принята.

II. Вдова по помершомъ д. 14 цвѣтня 1887 р. парохи въ Игровицѣ о. Іоану Свѣжвинь-скомъ, за-для того, що не жала зъ покойнымъ мужемъ, не повинна бути причисленою до священничихъ вдовъ въ архієпархіи.

Митроп. Ординаріятъ тую II. ухвалу одобрявъ.

III. Збори признали вылату на три роки по 15 зр. а. в., яко заимогу надзвычайну зъ фонду для божевольного сына вдовы Каролины Бриковичевон въ Тернополі.

Митроп. Ординаріятъ одобрявъ.

IV. Збори ухвалили одноразовый заимоги надзвычайный по 15 зр. а. в. для вдовъ: Текль Згарской и Каролины Нижанковской, а по 10 зр. а. в. для вдовъ: Войтовичевон Евгеніи, Завадовской Юліи, Ижаковой Лукіи, Рудницкой Дионисіи и для сироты Тарнавской Елены.

Митропол. Ординаріятъ принявъ се до вѣдомости.

V. Пѣсля статута §. 3. п. 1. вызначили збори высоту рѣчныхъ датковъ до фонду одъ приему конгртуального на 3%.

Митроп. Ординаріятъ одобрявъ почавши одъ 1889 року.

VI. Пѣсля статута §. 3. п. 2. вызначили збори высоту датковъ надзвычайныхъ до фонду, а именно:

1. При поставленю въ пресвратеры на 20 зр. 2. При каноничной инстатуюци взагалѣ 30 зр.

а коли хто дѣстане стало помѣщеніе поредъ шѣстьма роками одъ высвщениа въ ерѣ 60 зр.

3. При одержаню призовленія до конкурсу передъ тремя роками одъ высвщениа въ ерѣ 30 зр.

4. За увѣльненіе одъ конкурсу по одноразовомъ испытѣ конкурсовомъ 60 зр.

5. При женитбѣ зъ особою изъ ставу свѣтского, 150 зр. а. в. пресвитера зъ другон краевой дієцезіи 200 зр.

а того рода принятіе кандидата стану духовного 100 зр.

7. При принатю пресвитера зъ дієцезіи загранициною 300 зр.

Митроп. Ординаріятъ одобрявъ тую VI. ухвалу зъ тымъ, що:

а) доточно испыту конкурсового застерѣгае собѣ власть поступованія пѣсля власного усмотренія;

б) констатувє практику що-до точки 7 вже впередъ ухвалено и одобрену, — наконецъ

в) введеніе въ житіе постановъ новыхъ въ точкахъ 1—6 має наступати зъ початкомъ року 1889. I, однакъ зъ застерѣженіемъ якъ пѣдъ а).

VII. Выбѣръ новон комисіи управляющей фондомъ:

1. Члены комисіи оо.: крп. Пакижъ Мартынь, Павликовъ Теофилъ, мѣсто-деканъ Грабинскій Іосифъ парохъ Куткоро, Пачовскій Иларій пар. Пикуневичъ, крп. д-ръ Левинскій Іосифъ, катх. гм. и Билинцевъ Айталь, парохъ Знесѣя. 2. Заступники: викарій и проповѣдн. архієп. д-ръ Крижановскій Гавріилъ и префектъ семинаріи духъ Часельскій Іоанъ. 3. Функционеры фонду: касієръ крп. Карачевскій Михаилъ, контролѣрь архієп. викарій Петрушевичъ Волод., секретарь Темни-скій Александръ, парохъ при домѣ кармелитъ.

Выбѣръ въ цѣлости одобренный зъ поста-вленіемъ на председателя дотѣрѣшного председателя комисіи, пралата канцлера капи-тулы, крп. о. Бѣлецкого Андрея.

Рада державна.

266. засѣданіе зъ дня 24 падоміста 1883.

Предметомъ нарядъ естъ дальша спеці-альна дебата надъ закономъ о селянскихъ наслѣдствахъ.

§. 10. звучитъ: „Законодательство краеве може въ случаю, коли вартѣсть господства буде судово означена, постановити, чтобы въ хосенъ головного наслѣдника стручено певну суму, котра однакъ не може перевысшати третю часть общенной судово вартости вѣщной одъ тягарѣвъ“.

До того параграфу аголосила менѣсть votum separatum жадаючи, чтобы по принатю першого уступу §. 7. (о означеню въ раку агоды мѣжь наслѣдниками вартости госпдарства черезъ судъ по выслуханю знатоковъ) цѣлый §. 10. опустити.

Пос. Хлюмецкій пригадае заявленіе менѣшости при дебатѣ надъ §. 7., що колъ палата не прийме поправки Найсера до §. 7., то въ такомъ случаю менѣшость буде голосу-вати противъ §. 10, а то тымъ певнѣше по-заякъ бѣвъ нарушае заховокъ наслѣдниковъ (т. е. тую часть спадщины, котра дѣлѣтъ бѣльшимъ своимъ камъ домершого на всякій по-сѣбъ мусѣтъ принаести).

Министеръ Фалькенгайтъ заявѣ, что противный бувъ поправкѣ Найсера, бѣне мѣтила она въ собѣ ичѣго нового, чогфы и передъ тымъ вже не знало законодатель и проситъ, чтобы палата приняла §. 10. въ вѣ-лости.

Пос. Бинертъ закидае §. 10., що нае краевымъ соймамъ нове и далеко идуче пѣ-во. Хосенъ, якій приносѣтъ §. 10. головну наслѣдниковъ черезъ струченіе для него певны части вартости спадщины (т. з. праесірипъ, естъ рѣчною новою и въ селянскихъ одво-рохъ одвохъ до одвохъ. Одѣтъ, звертае бесѣдѣ накинувъ бувъ на Ганса Кудлика, называе тую бесѣду безстыдною, кажучи, и коли-бъ бесѣдникъ выголосилъ еи передъ въ-медкими мужиками въ Чехіи, то бѣдовѣтъ-бъ за неа власною шкѣрою, такъ якъ одвохъ-да-нею его батьки за тѣ повинности подданчѣ, зъ-котрыхъ плывуѣтъ всякій примусъ въ эконо-мичномъ житіи, а мѣжь нами и обмеженъ свободной диспозиціи селянскими грунтами.

Президентъ д-ръ Смолякъ заволавує бесѣдника за обиду пос. Роля до порядку.

Пос. Волод. Чайковскій поклікує

на людей либеральныхъ и ученыхъ, якъ прим. Робертъ Мольте, котрый промовляла за обмеже-ніемъ экономичной свободы. Бесѣдникъ еиду-етъ на историчныхъ примѣрахъ выказати згуб-ность подѣльности селянскихъ грунтовъ, на-слѣдкомъ котрой було, що въ Италіи, Англіи и полудневой Шкоціи загинуѣтъ зовсімъ станъ селянскій. Бесѣдникъ поклікуєтъ навѣтъ на Спарту, котра одъ хвалѣ заведенія подѣльно-сти грунтовъ почала упадати. Свобода подѣль-ности, то не свобода въ демократичномъ зна-ченіи, але то свобода рыбокъ, що въ поѣда-ють шупака. Правда, що въ деякихъ департа-ментахъ Франціи подѣльность грунтовъ дове-ла до щасливыхъ результатовъ, але то естъ доказомъ лишь, что тамошній селянинъ має на стѣлку силъ матеріальныхъ и моральныхъ, чтобы опертисъ капитализмови. Праесірипъ въ хосенъ головного наслѣдника оправдусъ выс-шимъ загальнымъ интересомъ и при помощи его дастся сотворити независимый станъ се-лянскій.

Пос. Патай заявѣ, что хочъ при §. 7. голосувавъ за поправку Найсера, буде те-перь голосувати за §. 10., уважаючи его те-перь тымъ конечнѣшымъ, а то зъ причины, позаякъ коли одкинено внесеніе на оѣненіе чистого доходу, може оѣноватисъ госпдар-ство пѣсля принциповъ оѣненія при продажѣ. Бесѣдникъ не лѣкаєтъ, чтобы въ дѣйствости могло лучитисъ такъ, чтобы грунтъ мѣгъ та-кеуватисъ лагѣдно, а ще кромѣ того, чтобы признавано наслѣдниковъ головномъ користе, агадану въ §. 10. (праесірипъ), позаякъ попра-ка Найсера естъ лишь директивою для такса-торѣвъ, котры не потребуютъ еи держатисъ и не будутъ еи держатисъ, т. е. не будутъ таксу-вати грунтовы надто лагѣдно, коли §. 10. по-становитъ разъ на все такую значну користь для головного наслѣдника.

Пос. Коппъ пѣдвоєтъ, что §. 10. естъ не-справедливый для сѣбонаслѣдниковъ и проситъ, чтобы палата его одкинула.

Справозадаецъ комисіиной бѣльшости пос. Заекъ боронитъ §. 10., яко конечного вже за-для того, чтобы цѣлому законови надати пѣтѣю теанденціи, котрой его выликали. Впро-чѣмъ заявѣлъ бесѣдникъ, что сей §. не мѣстѣтъ иѣкою рѣшучою постановою, а полянаа уста-новленіе „праесірипъ“ краевымъ соймамъ, кот-рый будутъ могли, коли признаютъ то бѣдо-виднымъ, навѣтъ зовсімъ его не установляти.

При голосованю принято середѣ велико-го несоую и заколоту §. 10. дуже малою бѣльшостою, бо лишь 106 голосами про-тивъ 104.

§. 11. принято безъ дебати.

§. 12. однакъ въ наслѣдокъ принятъ въ §. 3. поправкѣ пос. Копа.

§. 13. звучитъ: „Вартѣсть, въ якѣй на-слѣдникъ обнимае госпдарство пѣсля поста-новъ вѣщного закона, буде также пѣдста-вою вымѣру належитостей скарбовыхъ одъ пе-ренесенія власности. Въ жадабѣтъ однакъ случаю якъ вызываю переводеню судово детакации, вартѣсть та не може принаести низше наймен-шой сумы, установленной артикуломъ III. за-кона зъ 7 червня 1881 р. и розпорядженіемъ министерства скарбу зъ дня 25 сѣчня 1884 р., а взгляду §. 13. закона зъ 9 лютого 1882 р.“

Забравши голосъ до сего параграфу пос. Герольдъ, пѣдѣтъ фискальные обтяженіе спадщны и поставивъ поправку, чтобы на-лежитѣсть скарбова вымѣрюваласъ лишь одъ та-кою вартости перенатого госпдарства, яка окачеъ по одѣтѣнню тягарѣвъ.

Министеръ Фалькенгайтъ заявѣ, что, что скарбъ державы и такъ вже тер-пѣтъ шкѣды черезъ той законъ. Коли прим. госпдарство яке оплачує 120 зр. грунтового

податку, то его вартѣсть податкова т. е. та, котру приймае министерство скарбу выноєтъ 8.400 зр. Зъ дуже однакъ численныхъ случа-ѣвъ, въ котрыхъ обчислювано бѣдѣшеніе варт-ности податковой до вартости въ продажѣ, по-казалось, що вартѣсть въ продажѣ показав-ласъ въ 12.000 случаяхъ о 3-45 разѣвъ бѣльшомъ. Госпдарство отже, котрого вартѣсть податкова выноєтъ 8.400 зр. вартує въ про-дажѣ 28.900 зр. або рѣвно 29.000 зр. Таке го-спдарство, коли не естъ обдѣженое запла-то-бы 906 зр. скарбовон належитости. Коли однакъ детакация має переводитисъ пѣсля то-го нового закона, т. е. пѣсля помноженного че-резъ 16 чистого катастрального доходу, тогдѣ госпдарство то заплатитъ лишь 262 зр. 50 кр. бѣвъ перенесенія власности. Видно отже, что замѣтъ фискальности не може мати мѣся. Въ томъ самѣмъ дусѣ промовляѣтъ секційный шефъ Кіярі.

Опѣсля приняла палата §. 13. безъ змѣны. На томъ перервано дебати и замкнено засѣданіе.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашнемъ засѣданю палаты послѣвъ велася дальша дебата надъ закономъ о подѣ-лѣ спадщны селянскихъ и ухвалено §§. 15 и 16 безъ змѣны. При §. 17 промовляѣтъ Хлю-мецкій. Онъ доматѣвасъ, чтобы параграфъ сей зовсімъ одкинути, а коли-бъ вже прий-шлоє его ухвалити, то до ухвалы потреба-бъ двоухъ третыхъ частей голосѣвъ. По бесѣдѣ Хлюмецкого поставивъ кн. Лихтенштайнъ въ-несеніе, чтобы параграфъ сей змѣнити въ той способъ, что краеве законодательство було бы у-правленне обмежати подѣльностью селянскихъ грунтовъ ще бѣльше, якъ того жадае законъ. Опѣсля промовляѣтъ Кшесенъ. Пѣсля погла-ду сего бесѣдника законъ о спадщинахъ селянскихъ не зарадѣтъ нуждъ селянъ. Не обме-женіе правъ, але зменшеніе тягарѣвъ може помогти селянѣмъ. Селяне самѣ видѣтъ, что сей законъ естъ для нихъ некористный и она высказуются противъ него. По цѣлѣй Европѣ — каже бесѣдникъ — понесласъ страшна ре-акція. Коли держава не може вже иначе поддержати стану селянского, якъ лишь че-резъ обмеженіе его правъ, то она нищѣтъ тымъ лишь власну пѣдставу. Обмеженіе по-дѣльности грунту зменшатъ кредитъ селянина. Разумный селянинъ не потребує того обмеже-ня. На послѣдокъ заявивъ бесѣдникъ, что вѣ-мецко-либеральна партія буде голосувати про-тивъ сего закона.

Опѣсля промовляѣтъ пос. Штайнвен-дѣръ и заявивъ, что буде голосувати противъ сего параграфу, бо онъ боронитъ селянина противъ селянина а не противъ властителя бѣльшихъ пѣдѣстей. Онъ ставивъ внесеніе, чтобы параграфъ сей одкинути а обмеженіа, потрібны для удержанія селянского майна, у-правивати окремимъ закономъ державнымъ. Либхатѣръ ставивъ внесеніе, чтобы пара-графъ сей змѣнити въ той способъ, чтобы се-ляннинъ не смѣлъ бѣльше пѣдѣдати якъ лишь одно глѣзѣство. На томъ перервано засѣданіе а слѣдующе засѣданіе назначено на пѣтѣтѣю.

Комисія войскова скѣпчила наряды пады нѣвымъ закономъ войсковымъ и приняла спра-возданіе гр. Киньского. Законъ сей стане на порядку дневномъ повноу палаты заразъ по ухваленоу закона о спадщинахъ селянскихъ, что наступитъ имѣвно ще сего тыждѣа а най-дальше въ поведѣлокъ. Спѣдѣваюѣтъ загалъ-

арады, утѣкъ заразъ першон ночи зъ Кієва и опинився якъ-разъ въ самарскихъ лѣсахъ. Ходивъ бѣтъ тутъ, любуваєсъ природѣю, въѣзъ дикіи овоцѣ, спавъ на голѣй земли, укрывався чернекою рясою. Зайшовъ въ одну балку. Знемогши, присѣвъ, расплѣвъ ватру и ставъ варити кулѣшь. Тутъ стрѣнули его два осад-ники, мовѣ изъ землѣ выросли. Були се за-порожцы. Они присѣли, погостѣлиє, а пѣзна-ши зъ рѣчи ученого черца, заманили его на Сѣвъ. Тарловскій ставъ небавомъ настояте-лемъ сѣвчовон церкви св. Покровы, живѣтъ за-порожцами въ доброй дружбѣ, але лише пѣдъ именемъ „дикого попа“, бо Запорожцы найшли его на дикѣмъ степѣ. По зручнованю Сѣвъ достався Тарловскій до Чертова, своего тестя, а той и выдѣнавъ ему прощеніе у ца-рицѣ. „Дикій попъ“ ставъ одѣтъ „дѣлѣтъ-ком-паніи-священника“.

Назва „Самара, Самарь, Самарчикъ“ розширена у рѣзныхъ народѣвъ старого и нового свѣта, почавши одъ Жадѣвъ въ Палестинѣ а кѣнчачи Киргизами въ европейскѣй и азійскѣй Россіи. У Жидѣвъ пѣдъ тымъ именемъ знамо область Самарію. По сказаню Павла Атоньского о „Сорокѣ мученикахъ“, въ Азіи надъ Евфратомъ бувъ городъ Самара, належачій Сарацинамъ. Пѣсля лѣтописей рус-скихъ, въ Сибири бувъ остяцкій князь Самара, боровшієсъ нещасливо зъ Ермакомъ, покори-телемъ тыхъ сторѣвъ. На горѣ атоньской естъ по нинѣ утеса Самара. На Волзѣ, при впадѣ Самары-рѣки, стоить городъ Самара. Въ Кри-мѣ зваласъ рѣчка Самарчукъ, У Киргизѣвъ по нинѣ зовутъ клугле озеро такимъ именемъ и здаєсъ просто, что найлучше се слово выво-дити зъ киргиского языка, а не такъ якъ ро-блятъ другіи, що Самару хотѣтъ на силу зве-сти зъ назвою Сарматѣвъ, Савроматѣвъ и зъ городомъ ихъ Савромароу.

Хроника духовной семинаріи Львов-ской одъ 1773 до 1888 року.

(Дальше)

Рѣкъ 1880.

Д. 22. цѣтѣя т. р. бѣбуєсъ памятный актъ перенесенія мощей бл. п. Григорія Яхимовича и Спиридона Литвиновича митрополѣвъ гали-цкихъ, Іоана Бохеньского епископа-суфрага-на, д-ра Мартина Барѣньского. Іоана Лото-цкого, Никиты Ижака и Андрея Дуткевича кри-лошанъ капитулы львовской, изъ маючого за-крытисъ цвинтаря Городецкого на цвинтарѣ Лычаковскій. О 4. годнѣвъ зъ полудня являєсъ на цвинтаря Городецкий: митроп. д-ръ Іо-сифъ Сембратовичъ, епископъ-суфраганъ д-ръ Сильвестеръ Сембратовичъ, крилошане капи-тулы львовской, о. Григорій Пашкевичъ и Левъ Кордасевичъ крылошане капитулы пере-мыской, до 60 священниковъ зъ провинціи и на-стоятедѣ духовной семинаріи зъ питомцами. Убравшіє въ церковный ризы, бѣдравили мо-леву надъ бѣдоукаными домовными покойныхъ, потомъ зложено б домовина на караваны, а домовину Григорія Яхимовича несено на ра-менахъ зъ одного цвинтаря на другій, коли его караванъ ѣхавъ порожный, закиданный вѣ-щами зъ живыхъ цѣлѣвъ. Коло техникъ на Новѣмъ Свѣтѣ прилучився до моходу коруєсъ профессоръ університету львовского зъ педе-лами, котры несли жезлы. При красномъ свѣ-тѣ русскихъ питомцевъ и бурѣакѣвъ, постувавъ похѣдъ пѣдъ проводомъ митрополита и епи-скопа-суфрагана, при великомъ здвигу народу зъ численными хоругвами и братствами зѣ-вѣсъ львовскихъ церквей, черезъ улицу Ша-роуку (Коперника), плѣтъ Маріацкій и Бернар-динскій на цвинтарѣ Лычаковскій. О 7. годи-нѣвъ вечеромъ станувъ похѣдъ на цвинтаря Лы-чаковскій, де по бѣдравленыхъ молитвахъ зложено домовны покойныхъ въ мурованій гробы а то: домовну Григорія Яхимовича въ одинъ, Спиридона Литвиновича и Іоана Бохень-ского въ другій, а прочіихъ чотирѣхъ крыло-шанъ въ третій грѣбъ. Малу часть вѣнцѣвъ зложено въ грѣбъ, бо бѣльшу часть розбѣвали люди на памятку, а лѣнты забрано до Народ-ного Дому.

Д. 6. лѣтѣя т. р. въ празникъ св. Іоана Крестителя рускїи студенты університету льво-вского поѣхали до Новосѣлокъ лѣсныхъ, де по-дѣла бѣдравленого мѣсцевымъ парохомъ о. Во-лод. Рожневскимъ парастасу надъ могилѣю великого руского поэта и патріота, незабутаго . Маркіяна Пашкевича, а зложивъ на его мо-гилѣ вѣнцѣ. Маркіянъ Пашкевичъ родився 6. листопада 1811 р. въ Подольскѣ, а упокоєвъ 6. червня 1843 въ Новосѣлкахъ лѣсныхъ пѣсля вышон слабости на сухоты, проживши 32 лѣтъ.

Д. 4. листопада т. р. ставъ д-ръ Іосифъ ѣльницкій вице-ректоромъ на мѣсцѣ о. Але-сандра Бачиньского, котрый бѣдѣшовъ на па-рѣхѣ до Болехова. Рѣвночасно опустивъ ду-жне заведеніе д-ръ Николай Малинскій, пре-фѣтъ, за свои дописи до церковной газеты „Іона“.

Рѣкъ 1881.

Одповѣдно до высшего розпорядженія по-ставлено въ семинаріи 12 цензорѣвъ въ мѣ-сяцъ мартъ с. р., котры мали дѣбати о порядкѣ въ заведеніи и по-за заведеніемъ. На цензо-рѣхъ буля выбранъ питомцѣвъ зъ III. и IV. ро-ку: Целехатый, Целехъ Алексей, Шнитко, Бѣ-лѣскій, Павликовскій, Кали овичъ, Цѣсикъ, Шиковскій Петро и Іосифъ, Лесюкъ, Алекс-вѣвъ и Кисѣлевскій Александръ.

Сего року бѣбуєсъ иныѣтъ зъ Пастораль-ной д. 21. червня по причинѣ выѣзду д-ра Франца Костека, профессора Пасторальной, на тоѣжество св. Кирила и Методія до Риму.

Д. 26. листопада т. р. упокоєвъ Емилианъ Чедючакевичъ, секретарь ц. к. намѣстни-тва бушый староста въ Наску, членъ Инсти-тутъ Ставропигійского, мужъ правового харак-теру и добрый рускій патріотъ, на апоплектич-ный ударъ въ комнатѣ капеляна митрополита у св. Юра, де явився на наряды въ справѣ монахинъ Василиянокъ львовскихъ. Покойный яко уталантованный и взоровый студентъ на философичномъ факультетѣ, бувъ домовнымъ учителемъ у бушого намѣстника Богдана ри-царя Залеского. Похороны его бѣбуєсъ 28. листопада пѣдъ проводомъ епископа д-ра С.

Сембратовича, капитульных крылошанъ и при хоральномъ свѣтѣ русскихъ питомцевъ зъ На-родного Дому на цвинтарѣ Лычаковскій. На похоронахъ були намѣстникъ, яко студентъ покойного, и урядникъ зъ намѣстництва.

Рѣкъ 1882.

Д. 23. лютого т. р. бѣбуєсъ полиційна ревизія въ семинаріи у питомцевъ: Мончалов-ского, Подѣсецкого и Дудикевича.

День 3. мая т. р. обходжѣно торжествен-но при свѣвахъ и музицѣ въ заведеню.

Д. 4. вересня т. р. зложивъ митрополитъ д-ръ Іосифъ Сембратовичъ, примушенный до то-го обставинами, въ руки цѣсаря у Вѣднн письменну резигнацію зъ митрополитальнаго престола и бѣдѣхавъ зѣ Львова на мешканье до Риму. По резигнаціи митрополита спенсіо-новано митрата о. Михаила Малиновского и о. Іоана Жуковского, капитульных крыло-шанъ. Администрацію опроченого митрополи-тальнаго престола обявъ ед. д-ръ Сильве-стеръ Сембратовичъ.

Д. 31. грудня т. р. пращалиєся питомцѣвъ зъ о. Володиславомъ Бачиньскимъ, крылоша-ниномъ капитульнымъ и провизоричнымъ рек-торомъ, въ присутности другихъ настоятедѣвъ въ III. семинарскомъ музеумѣ, явившіє въ реверендахъ и поясахъ. На сердечну промову уступающего зъ сѣеи посады провиз. ректора, котра вѣсь глубоко тронула, бѣдовѣвъ въ имене питомцевъ теплыми словами Кюр. Дудико-вичъ пасторальствѣ и дякъ другого крылоса, а у многихъ зъ прѣсутныхъ можна було бачити слезы въ очахъ. При оркестрѣ и свѣвахъ бѣ-провадилъ питомцѣвъ о. В. Бачиньского, котрого для тактовного и лагѣдного поведѣня дуже полюбили, до семинарской фѣрты, де праща-ный ще дукторомъ Д. Неестайкомъ, при грѣмъ-ныхъ многолѣтствѣхъ, бѣдѣхавъ до св. Юра. На мѣсцѣ уступившого ректора поклікавъ еп. д-ръ Сильвестеръ Сембратовичъ, администра-торъ архієпархіи, о. Александра Бачиньского, бушого вице-ректора и пароха въ Болеховѣ.

(Дальше буде.)

Найдешевше жерело закупна на зимовий сезонъ и Рождество!

I. & C. КЕССЛЕРЪ въ БЕРНЪ (BRÜNN)

улиця Фердинанда ч. 7/d

высылаютъ за послѣплатою:

10 м. зимовой гупъ на жылой сукнѣ, подвойно широкі	зр. 5.50
10 м. фланель-Валеріи на жылой сукнѣ, найновѣйшій взорѣ	зр. 4.—
10 м. калмукъ, тяжка якость, найновѣйшій взорѣ	зр. 2.70
10 м. бархату на сукнѣ, тяжка якость, найновѣйшій взорѣ	зр. 3.—
10 м. матеріи на шляфроки, въ краткі, найновѣйшій взорѣ	зр. 2.50
29 локт. бархату просницкого, голуб. и бур. зр. 5.—, бѣл. и черв. зр. 6.—	
3.10 м. матеріи на мужескій убора на зиму Іа зр. 5.50, Іа зр. 3.75	
2.10 м. матеріи на зимовій плящѣ, повѣтна, Іа зр. 10.—, Іа зр. 6.—	
2.10 м. матеріи на ибердигеры, новѣтна, зр. 6.—	
6 штукъ шапокъ плюшевыхъ, для мужчинъ и хлопцѣвъ	зр. 1.50
1 штука зимовой кофры зъ руку, комплетна	зр. 3.—
1 штука покрывала на конѣ, 190 см. довта, 130 ц. шир. Іа зр. 2.50, Іа зр. 1.50	
1 штука хустки-Ангора, на зиму 10/4, Іа зр. 6.—, Іа зр. 2.80	
1 штука воняного жакету для женщинъ (Jersey) Іа зр. 3.—, Іа зр. 1.50	
3 штукъ бурки, обильно табурированъ, червона, сѣра, бура	зр. 3.—
6 паръ паньчѣвъ зимовыхъ, робленъ, въ краски, сорокати	зр. 1.50
1 штука простирала дового 2 метры, безъ шву	зр. 1.50
10 м. килмка до ходу, тяжка якость	зр. 3.50
1 штука сорочки мужеской, бѣла и въ краскахъ Іа зр. 1.80, Іа зр. 1.20	
3 штукъ сорочокъ робтиничихъ, зъ тяжкого оксфорду	зр. 2.—
3 пары потавицъ зъ бархату, полотно Іа зр. 2.50, Іа зр. 1.80	
6 паръ зимовыхъ шарикетокъ, робленыхъ, у всѣхъ краскахъ зр. 1.10	
6 штукъ сорочокъ жыночихъ зъ полотна и шифону Іа зр. 5.—, Іа зр. 3.25	
3 штукъ горсетѣвъ жыночыхъ, зъ шифону, вышиванъ Іа зр. 4.—, Іа зр. 1.80	
1 штука опоны зъ жути, турецкй взорѣ, Іа зр. 3.50, Іа зр. 1.80	
1 гарнитуръ покрывалъ, Іа зр. 2. на 2 лѣжка, зъ рипсеу 1.50, зр. 3.50	
29 локтѣвъ дового полотна, мѣной якости, 1/4 зр. 5.50, 1/4 зр. 4.20	
29 локтѣвъ оксфорду найновѣйшій взорѣ	зр. 4.50
29 локтѣвъ канасау, найновѣйшій взорѣ, найлѣтна якость	зр. 6.—
3 штукъ скатертей, у всѣхъ краскахъ 1/4 зр. 2.—, 1/4 зр. 1.—	

2575 12—12 Взорѣ даромъ и оплатно.

А. БОРУВКА въ РЯШЕВЪ

БАЗАРЪ КРАСНЫХЪ ВЫРѢВЪ

поручае на сезонъ осенній и зимовий

РАКШАВСКИЙ СУКНА НЕПЕРЕМОКАЮЩИ

свѣй, бронзовъ и чорай на бурки, бунды и курки, по цѣнахъ одъ 1 до 2 зр. 65 кр. за метеръ.

Корты на убраня мужескй, дамскй и дитиний.

СУКНА ЛИБЕРІЙНИ въ РѢЗНЫХЪ КРАСКАХЪ.

ВЕЛИКИЙ ВЫБѢРЪ КОЦѢВЪ

въ рѢЗНОРОДНЫХЪ ВЗОРѢХЪ и родахъ въ цѣнѣ одъ 1.50 до 12 зр. штука

Воняна вата въ наилучшѣмъ родѣ.

МУЖЕСКІЙ ДАМСКІЙ и ДИТИНІЙ СЕРДАКИ

Шапки батюрѣвкы суконны

темнй зъ колѣровыми дѣлами (бѣлѣ, червоне и сине) по 1 зр. 15 кр.

Филъцовъи БЕРЛЯЧЪ, одъ 80 кр. до 1 зр. 25 кр

Цѣники и пробки розсылаю на жадање двѣротною почтою оплатно. 2697 1—6

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

зъ ц. к. упр. фабрики ликерѣвъ, розол. и оцту

І. А. Бачевского

ц. к. придворного доставника у Львовѣ.

Марка	въ фляшѣ а 1/4 лтр.	Цѣна.
*	зр. —70	
*	зр. —90	
*	зр. —100	
*	зр. —150	
*	зр. —120	

СТАРКА ЛѢЧНИЧА

зъ р. 1840	зр. 2.50
зъ р. 1830	зр. 3.00

Одъ кози заложена фабрика, с. в. болѣе яктъ одъ столѣтъ, найболѣе заходу будо вырѣбъ житной **СТАРКА**, такъ въ крѣно яктъ и за границею велики цѣновы, удѣлиши и поручаю тую-жъ яко напитокъ о а знаменитѣмъ и пѣжнѣмъ, а загодѣмъ сѣяку, который тысячѣ моихъ Вино. одбирательствъ уживае заплѣтъ **COGNAC-Y**. Продуктѣ сей выкупу въ значной сколѣности до **Пильменнъ, Пильнъ, Румуни** и до **Орлеану, а сѣ Австро-Горцихъ** сей родѣ выключно числитъ тысячѣ одбирательствъ.

Найдѣмѣнѣе спроваждати **СТАРКУ** почтою въ пакетахъ а 5 кильо, малѣшихъ 2 фляшки. 2361 59—62

Ваги децимальный

о силѣ кильогр. 100. 150. 200. 250. 300. 400. 500.

за зр. 13—16—19—21.50 24—28—33—

Мѣры до зѣбка на 1/4, 1/2, 1 тектолитра

зѣбный по зр. 4.75, 6.85, 10.85.

Визѣдеревалий по зр. 2.50, 4.75, 6.25.

до навозу американскй оправий по зр. 1.80, неоправий

3-зубий по 60 кр., 4-зубий по 75 кр.

Рѣзакъ до сѣчкаренъ звычайныхъ, бѣлй знаменитъ по 75 кр.

90 кр. и 1 зр. и до сѣчкаренъ коловыхъ штука одъ 1 зр. 50 кр.

Лѣхтарій пафтовй (беспечный) по зр. 1.50 и 1.90.

Лѣхпухи на конѣ и коровы, уфалѣ, оцѣлъ, дѣвѣнки до санокъ,

всѣй знаряды ремѣнничй и т. п. по найнишихъ цѣнахъ поручае

АНТОНЪ ГАЛЬСКІЙ

Торговля зельзѣмъ у Львовѣ

Майданъ Маріацкй ч. 9.

2668 5—6

Цѣники на жадање даромъ.

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручае

знаменитѣ **МЫЛА** до мыти лица, рукъ и купелей,

бѣзначенъ 10 медалями заслуги и двома дипломами признаня.

ар. кр.	зр. кр.
МЫЛО пайдѣмѣнѣе до голѣна бороды	—25
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже пѣжве 10 кр. 20 и	—25
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣлѣ до рукъ 10 кр. и	—20
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жѣвте 6, 12, 18 кр.	—20
МЫЛО ГРИСКОВЕ, знаменитѣ до лица и рукъ	—40
МЫЛО ЖѢВТКОВЕ, робитъ пѣжнѣно, гладко и знаменитѣ чиститъ шкурѣ	—30
МЫЛО ЗЕЛѢВЕ, одержуея черезъ згущеніе соку роститъ ароматно-жыничныхъ, знаменитѣ	—25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, маа дуже приемыный зимовый запахъ	—30
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, приемыного запаха, маа великий покутъ	—30
МЫЛО РОЖАНЕ, найдѣмѣнѣе 40 кр. и	—80
МЫЛО зъ ШИШЛОКЪ СОСНОВЫХЪ, приемыне въ ужитію, усѣбно хоронитъ шкурѣ одъ лишавѣ и выкидѣвъ	—30
МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чиститъ шкурѣ, робитъ би блѣло и пѣжнѣно	—40
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуваа веснички, осмазена одъ соицъ, лицо робитъ свѣжымъ и бѣлымъ	—60
МЫЛО ГИГІЕНІЧНЕ, одначенае товѣстѣю, всѣмъ пѣжнѣе и выключно приладжене до лица	—50
МЫЛО РИЖОВЕ, уживаея шкурѣ, робитъ шкурѣ на лицу пѣжнѣно и бѣло	—60
МЫЛО ГИГІЕНІЧНЕ, бѣлѣ, легко пѣжнѣе, знаменитѣ чиститъ шкурѣ и хоронитъ одъ прищѣвъ	—30
25 9 29—?	

Набути можна у Львовѣ зъ власнѣтъ торговляхъ: ул. Конерника ч. 3, и улича Галицка рѣсѣ Валѣновъ. Въ филіахъ: въ Краковѣ Суконникъ ч. 20 и въ Черновѣхъ Ринѣкъ ч. 2, а такожѣ у всѣхъ торговляхъ и аптекахъ

ПРАКТИЧІЙ а ДЕШЕВІЙ ПОДАРУНОКЪ

на свѣта и именины

Годѣ часѣ тратити!

НАЙСВѢЖША НОВѢСТЬ!

Лише 5 зр. 25 кр.

коштуе найновѣйшій

ВАШИНГТОНСКИЙ РЕМОНТОАРЪ

до накручуваня безъ ключика при ужитію, въ 5-лѣтнюю гарантію за добрый ходъ. Только сей годинникъ може заступити золотой годинникъ а то по перше черезъ добре урегулюваніе, по друге черезъ правдиво рѣшѣншю куверту и дѣтѣго молна его кождому яктъ найлучше поручити.

Лише 120 зр. коштуе краснй поковый стѣнный годинникъ зъ добрымъ регулюванымъ веркомъ, зъ ланцушкомъ и тѣгарками, зъ выкупилими бронзовыми прикрасами.

Лише 250 зр. коштуе пышнйй прекрасный стѣнный годинникъ зъ дѣловымъ будильникомъ, въ рамкахъ горѣховыхъ, зъ декарующимъ, самѣстичнымъ щитомъ, иде и будитъ пунктуально.

Лише 390 зр. коштуе французскй золотѣ-бронзовый будильничйй годинникъ зъ голаго-блѣнымъ приладѣмъ будильнымъ. Окраса для кождого чѣ то въ хатѣ, чѣ въ подорожи, зъ веркомъ трѣвалымъ, незнищѣмымъ и пунктуально идущимъ.

Лише 450 зр. коштуе сѣбно-никельевый годинникъ, кишѣмезый цилиндръ зъ доковальнымъ регулюванымъ веркомъ и шширо окрасѣною оправою, зъ прикрашенымъ пламенимъ скломъ, незвычайно гарный.

Лише 30 кр. гарный, позолочуваний ланцушѣкъ зъ гачикѣмъ до годинника. Лише 120 кр. гарный ланцушѣкъ до годинника, въ золотѣмъ фасѣмъ зъ бѣловомъ печатѣвымъ, робота артистичн.

Лише 375 зр. патентованый годинникъ зъ маиникомъ, зъ приладѣмъ бѣлымъ годинъ и побѣднѣмъ, оправленый въ найдѣлѣнѣйшѣе позитурованйй рамы, яктъ найлучше пастѣдуючй горѣхѣе дерево, зъ вѣгаломъ и бронзовыми вагами.

Кромѣ тыхъ прижметъ маа сей годинникъ и тую неопѣвну властвѣствѣ, по въ нѣчѣ патентованый щитъ его свѣтитъ чуднымъ флюгелѣвымъ, чаруючо гарнымъ свѣтломъ, за силу которѣго гарантіея чѣвѣзъ 10 лѣтъ.

Нечисленна сколѣность одбирательствъ, котра сей годинникъ бачила и купѣла, була немѣмъ очарована сѣмъ небувалою и немѣвѣрно дешѣвѣстою.

Выключно только набути его можна за попереднюю высѣлку грошей або посылѣлатою 2680 (4—24) Wiener Uhren-Depot und Versandt BALSAM, Wien II. Schiffamtsgasse 14. 1

А. РОЗМАНИТЪ

КРАКѢВЪ

ФАБРИКА ПАРОВА

Цикоріи, Сурогатѣвъ

кавы и Кавы Фуговомъ

въ Раковѣцѣхъ

пѣдѣ Краковомъ.

Выробляе зъ сырого продукту власной пѣлѣнѣи всѣй роды цикоріи и штучной кавы, который одначаются богаствомъ частѣй позжнѣныхъ а такожѣ знаменитымъ сма- 2286 комъ и запахомъ. 47—0

Фабрика поручае передѣлѣмъ:

Сурогатъ кавы въ корѣбкахъ (шувѣлѣкахъ).

Сурогатъ кавы въ склянкахъ (шувѣлѣкахъ).

Сурогатъ кавы въ склянку Розманитѣ.

Цикорію краковѣску горку.

Каву фугову.

Каву краковѣску добру въ скрино кахъ.

Купити можна въ Народныхъ Торговляхъ и у всѣхъ нишихъ торговляхъ. 22

Лише 30 кр. гарный, позолочуваний ланцушѣкъ зъ гачикѣмъ до годинника. Лише 120 кр. гарный ланцушѣкъ до годинника, въ золотѣмъ фасѣмъ зъ бѣловомъ печатѣвымъ, робота артистичн.

Лише 375 зр. патентованый годинникъ зъ маиникомъ, зъ приладѣмъ бѣлымъ годинъ и побѣднѣмъ, оправленый въ найдѣлѣнѣйшѣе позитурованйй рамы, яктъ найлучше пастѣдуючй горѣхѣе дерево, зъ вѣгаломъ и бронзовыми вагами.

Кромѣ тыхъ прижметъ маа сей годинникъ и тую неопѣвну властвѣствѣ, по въ нѣчѣ патентованый щитъ его свѣтитъ чуднымъ флюгелѣвымъ, чаруючо гарнымъ свѣтломъ, за силу которѣго гарантіея чѣвѣзъ 10 лѣтъ.

Нечисленна сколѣность одбирательствъ, котра сей годинникъ бачила и купѣла, була немѣмъ очарована сѣмъ небувалою и немѣвѣрно дешѣвѣстою.

Выключно только набути его можна за попереднюю высѣлку грошей або посылѣлатою 2680 (4—24) Wiener Uhren-Depot und Versandt BALSAM, Wien II. Schiffamtsgasse 14. 1

Лише 30 кр. гарный, позолочуваний ланцушѣкъ зъ гачикѣмъ до годинника. Лише 120 кр. гарный ланцушѣкъ до годинника, въ золотѣмъ фасѣмъ зъ бѣловомъ печатѣвымъ, робота артистичн.

Лише 375 зр. патентованый годинникъ зъ маиникомъ, зъ приладѣмъ бѣлымъ годинъ и побѣднѣмъ, оправленый въ найдѣлѣнѣйшѣе позитурованйй рамы, яктъ найлучше пастѣдуючй горѣхѣе дерево, зъ вѣгаломъ и бронзовыми вагами.

Кромѣ тыхъ прижметъ маа сей годинникъ и тую неопѣвну властвѣствѣ, по въ нѣчѣ патентованый щитъ его свѣтитъ чуднымъ флюгелѣвымъ, чаруючо гарнымъ свѣтломъ, за силу которѣго гарантіея чѣвѣзъ 10 лѣтъ.

Нечисленна сколѣность одбирательствъ, котра сей годинникъ бачила и купѣла, була немѣмъ очарована сѣмъ небувалою и немѣвѣрно дешѣвѣстою.

Выключно только набути его можна за попереднюю высѣлку грошей або посылѣлатою 2680 (4—24) Wiener Uhren-Depot und Versandt BALSAM, Wien II. Schiffamtsgasse 14. 1

Лише 30 кр. гарный, позолочуваний ланцушѣкъ зъ гачикѣмъ до годинника. Лише 120 кр. гарный ланцушѣкъ до годинника, въ золотѣмъ фасѣмъ зъ бѣловомъ печатѣвымъ, робота артистичн.

Лише 375 зр. патентованый годинникъ зъ маиникомъ, зъ приладѣмъ бѣлымъ годинъ и побѣднѣмъ, оправленый въ найдѣлѣнѣйшѣе позитурованйй рамы, яктъ найлучше пастѣдуючй горѣхѣе дерево, зъ вѣгаломъ и бронзовыми вагами.

Кромѣ тыхъ прижметъ маа сей годинникъ и тую неопѣвну властвѣствѣ, по въ нѣчѣ патентованый щитъ его свѣтитъ чуднымъ флюгелѣвымъ, чаруючо гарнымъ свѣтломъ, за силу которѣго гарантіея чѣвѣзъ 10 лѣтъ.

Нечисленна сколѣность одбирательствъ, котра сей годинникъ бачила и купѣла, була немѣмъ очарована сѣмъ небувалою и немѣвѣрно дешѣвѣстою.

Выключно только набути его можна за попереднюю высѣлку грошей або посылѣлатою 2680 (4—24) Wiener Uhren-Depot und Versandt BALSAM, Wien II. Schiffamtsgasse 14. 1

Лише 30 кр. гарный, позолочуваний ланцушѣкъ зъ гачикѣмъ до годинника. Лише 120 кр. гарный ланцушѣкъ до годинника, въ золотѣмъ фасѣмъ зъ бѣловомъ печатѣвымъ, робота артистичн.

Лише 375 зр. патентованый годинникъ зъ маиникомъ, зъ приладѣмъ бѣлымъ годинъ и побѣднѣмъ, оправленый въ найдѣлѣнѣйшѣе позитурованйй рамы, яктъ найлучше пастѣдуючй горѣхѣе дерево, зъ вѣгаломъ и бронзовыми вагами.

Кромѣ тыхъ прижметъ маа сей годинникъ и тую неопѣвну властвѣствѣ, по въ нѣчѣ патентованый щитъ его свѣтитъ чуднымъ флюгелѣвымъ, чаруючо гарнымъ свѣтломъ, за силу которѣго гарантіея чѣвѣзъ 10 лѣтъ.

Нечисленна сколѣность одбирательствъ, котра сей годинникъ бачила и купѣла, була немѣмъ очарована сѣмъ небувалою и немѣвѣрно дешѣвѣстою.

Выключно только набути его можна за попереднюю высѣлку грошей або посылѣлатою 2680 (4—24) Wiener Uhren-Depot und Versandt BALSAM, Wien II. Schiffamtsgasse 14. 1

Лише 30 кр. гарный, позолочуваний ланцушѣкъ зъ гачикѣмъ до годинника. Лише 120 кр. гарный ланцушѣкъ до годинника, въ золотѣмъ фасѣмъ зъ бѣловомъ печатѣвымъ, робота артистичн.

Лише 375 зр. патентованый годинникъ зъ маиникомъ, зъ приладѣмъ бѣлымъ годинъ и побѣднѣмъ, оправленый въ найдѣлѣнѣйшѣе позитурованйй рамы, яктъ найлучше пастѣдуючй горѣхѣе дерево, зъ вѣгаломъ и бронзовыми вагами.

Кромѣ тыхъ прижметъ маа сей годинникъ и тую неопѣвну властвѣствѣ, по въ нѣчѣ патентованый щитъ его свѣтитъ чуднымъ флюгелѣвымъ, чаруючо гарнымъ свѣтломъ, за силу которѣго гарантіея чѣвѣзъ 10 лѣтъ.

Нечисленна сколѣность одбирательствъ, котра сей годинникъ бачила и купѣла, була немѣмъ очарована сѣмъ небувалою и немѣвѣрно дешѣвѣстою.

Выключно только набути его можна за попереднюю высѣлку грошей або посылѣлатою 2680 (4—24) Wiener Uhren-Depot und Versandt BALSAM, Wien II. Schiffamtsgasse 14. 1

Лише 30 кр. гарный, позолочуваний ланцушѣкъ зъ гачикѣмъ до годинника. Лише 120 кр. гарный ланцушѣкъ до годинника, въ золотѣмъ фасѣмъ зъ бѣловомъ печатѣвымъ, робота артистичн.

Лише 375 зр. патентованый годинникъ зъ маиникомъ, зъ приладѣмъ бѣлымъ годинъ и побѣднѣмъ, оправленый въ найдѣлѣнѣйшѣе позитурованйй рамы, яктъ найлучше пастѣдуючй горѣхѣе дерево, зъ вѣгаломъ и бронзовыми вагами.

Кромѣ тыхъ прижметъ маа сей годинникъ и тую неопѣвну властвѣствѣ, по въ нѣчѣ патентованый щитъ его свѣтитъ чуднымъ флюгелѣвымъ, чаруючо гарнымъ свѣтломъ, за силу которѣго гарантіея чѣвѣзъ 10 лѣтъ.

Нечисленна сколѣность одбирательствъ, котра сей годинникъ бачила и купѣла, була немѣмъ очарована сѣмъ небувалою и нем

ДЪЛО

Предплата на "Дѣло" зъ литер. додаткомъ
въ Астеріи: за Заграничною:
 на цѣлый рокъ . . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар.
 на полъ року . . . 9 ар. на полъ року . . . 12 ар.
 на четверъ року . . 450 ар. на четверъ року . . 6 ар.
 на мѣсяцъ . . . 150 ар.

У Ливоніи:
 на цѣлый рокъ . . . 18 ар. на полъ року . . . 8 ар.
 на четверъ року . . 4 ар. на мѣсяцъ . . . 135 ар.

Редикци, Администрація и Экспедиція подъ ч. 2р.
 уди Баторіи. — Руволько ввергаются ише на поперо-
 ке застероженье. — Реклимація несопоставляй воль-
 ный бѣдъ порта — Несодинае чиле поште 2 ар. а. в.

Оголошеніе принималось по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ однокъ
 стрѣчки печатной, въ рубр. "Надобное" по 20 кр. а. в.

Поляки числятся по 10 кр. бѣдъ штампа.

Годъ тутъ запустѣетъ, пока що въ якійсѣ збѣдѣ и комбинаціи, але коли знаємо, що вже підъѣзжать гостиниці цѣсаря Вильгельма у Відни, гр. Таафе самъ одинъ вийшовъ безъ одначенія, що теперъ вѣднѣнська преса нѣмца мовчить і не выступає въ оборонѣ гр. Таафого, а за то мадярскі газети ведуть подемку зъ бисмарковскими органами на тематъ нѣмецкого союзу і австрійской політики на Балканъ, що настало якесь непорозумѣннє міжъ гр. Таафе а кв. Райсомъ — то мимо вождъ насуваєть тутъ на гадку, що въ пѣлоі сѣй справѣ розходиться о двѣ рѣчи: Нѣмеччина єсть зъ одной стороны не на руку теперѣшнѣя політика гр. Таафого, якъ супротивъ Нѣмцѣвъ такъ і Славянъ австрійскихъ,

Д-ръ Гайрихъ Максъ, посолъ тернопольской куріи мѣскою до сойму, здавалъ передъ тѣмъ же и посолъ зъ куріи сельскою п. Корытовскій вчера справу изъ своей дѣльности полекескою. О першомъ уже польскій газеты патакнула, що зложивъ вусергуюцее справу зданье и вдовольвъ выборцѣвъ, — хотя самъ панъ посолъ помѣривау въ наикше. О другомъ певно далеко больше розшишее полска журналистика, бо п. Корытовскій есть маршалкомъ повѣтовымъ а стегниен вѣтны, писаръ и деякъ одъ непамятныхъ лѣтъ постѣбно радою повѣтовомъ форезованъ выборцѣ появились въ великомъ числѣ. И якъ же не мали явитись, коли имъ зъ каждого села дано безплатну подводу, а де каса позволяе, то и деякій крейцаришъ на выдатки, а кромѣ того, розставленіи функционеры по корадорахъ польского безирку шпнтала входячимъ радѣтну вѣстѣ, що симптемъ ясеневельможного пана маршалка обстальовано гоину перекусу въ реставраціи Шехтера! На замѣты вѣлькихъ Томовъ, що се може жаргъ, бо се буває только безпосредно передъ выборами, усвоюювали ихъ функционеры словами: „Не бойтєся, все въ порядку, бо центральный коматєъ уже признавъ пана маршалка на слѣдуючу каденцію ze wsіów tutejszych...“ Чи жъ не радѣсть?!

Наступило и саравозданье п. Корытовского. Що мѣгъ доброго выборцѣмъ своимъ сказати? Що додатного принесла селянамъ теперѣшня каденція сойму? Ухвалено знаній законъ дороговий... одобрено громадамъ правъ

Опосля промовивъ п. Стефанъ Сатурскій: Справу, о котрой хоча промовити, повиненъ я бувъ давнѣйше подоести, але зъ причини, що Вы, пане после, Тернополь опустели и у Львовѣ замешкали, годъ було знати случайность поговорити. Періодъ каденція сеймови кончиться, але зачуваю, що це разъ сеймъ зойдеся, тожъ може найдеся случайность порушити справу дуже важной ваги для Тернополя, а може якъ Вы вставитеся, схоче и честне дневникарство въ краю сею справу розрухати и людей въ нашу користъ приновити. Ото, якъ вѣдомо, Тернополь єсть одіюче на цѣлу Галичину велике мѣсто, которого мѣщанство — рѣзняки. Мѣщанство не випустило зъ рукъ своихъ прадѣйнои землѣ: тримаєся оно єи якъ репяхъ кожуха, дрожить надъ нею, и гордиться тымъ, що умѣло утриматися при батьковщинѣ. Сеся поява годна, щобъ свѣтла интеллигенція цѣлого краю нею заинтересувалася. Мѣсто наше зъ того взгляду заслугує, щобъ и Вы, сеймъ намъ заопіювавася. Мовлю то дялятого, що вижу, якъ Вы, сеймъ въ щедротѣ свойѣ подиирає дробнѣй подбупадаючій рукодѣла въ деякахъ мѣсточкахъ: гарбарство, ткацтво, кушнѣрство, гончарство и инші. Не забувѣ и о рѣбництвѣ, закладаючи низшій школы рѣбничій. Читатюни справозданье о школахъ въ Городенцѣ, Ягольницѣ и др. ажъ сумъ збирає, що тамъ ледви по кѣльказначѣи учениковъ науку побирає, а кожда школа тысячѣ коштує! Коли-бъ таку школу запровадили въ Тернополѣ, ручу, що сотки нашихъ сыновъ злягали-бы єи, бо

— На заседаниях центрального выдѣлу „Провсвѣты“ азъ добѣе 22 вересня, 3 жовтня и 17 падолжета подогоджено слѣдуючій справы: 1) Въ мыслѣ писма Вп. Редакціи „Батьковичины“ предложено д-ръ Кость Левицкій новий, доновный проектъ е статута для читалень; ухвалено друкувати ся сей статутъ, такъ и новозатвержденный статутъ „Провсвѣты“ поки-що толькы въ числѣ 1000 примѣрниковъ, позаяк на слѣдуючихъ загальныхъ зборахъ будутъ порушень деякй нойи зміны статута. 2) Принято до вѣдомости, що трибуналь администратійный не увзгляднивъ зажаленя „Провсвѣты“ въ справѣ еквиваленту. 3) Принято до вѣдомости, що надійшло закуплене „Провсвѣтою“, прегарно кольороване, альбумъ тернопольскои этнографичной выстави. Обговорено справу умѣщеня сего альбума на выставѣ археологично-библіографичной (Ставропигіи, але показало ся, що въ техничныхъ причинъ неможливимъ). 4) Принято до вѣдомости, що появиляся Календарь „Провсвѣты“ на ро́къ 1889 (книжочка 8—10 за ро́къ 1888; кльиш „Хрецена Руси“, що мавъ бути приложений до Календаря, показався невѣдомѣднимъ). 5) Принято до вѣдомости, що (вже сими днями) выйдуть

книжочки 11-та и 12-та за рік 1888, а то: оповідання Ів. Франка п. з. „Гавра“, і книжочка пам'ятки в 40-ову річницю панованя цесаря Франца-Іосифа, написана напрошене видѣлу Вп. проф. Ол. Барвінськимъ, украшена дуже гарними портретами Его Величества 6) Рішено печатати (яко книжочку за рік 1889) рукопис д-ра Костя Левицького п. заг. „Нашъ законъ громадскій, або якъ ми маємо права і повинности въ громадѣ“. Оповідання п. Т. Мрица рішено доложити до Календаря на рік 1890, і рішено такожъ въ одповіді на письмо п. А. Барти близьме порозумѣтися що-до нової популярної розвідки п. Барти о управі рослинъ господарських. 7) Принято до відомости, що не хотіли бути названими патріотъ (д-р Я.) вручивъ уже об'являти 100 (сто) ар. на цѣль розписаного „Провсвѣты“ историчного конкурсу. 8) Рішено закупити въ розпродаж 50 примірниківъ фотографій родинної хати Ю. р. Федьковича. 9) Принято до відомости писемъ одъ Вп. о. Ом. Левицького въ справі розпродажу виданъ „Провсвѣты“ въ Гомелі, і рішено близьме порозумѣтися въ сій справі. 10) Принято до відомости, що вислано телеграму на музик-декл. вечери, устроєний д. 11 вер. 1888 въ Тернополі въ пам'ять Вол. Барвінського. 11) Принято до відомости писемъ зъ Куцури на Угорщині, і прийнято згодовувати ся зъ відомостями новихъ членівъ. 12) Принято до відомости кілька менше важкихъ писемъ і подякъ (одъ видѣлу перемискою Бурес св. о. Николая, одъ читальні въ Перемилові, въ Молодотині, одъ членівъ въ Ясениці сільній, одъ В. Нагорняка і одъ читальні въ Старій Жучці; писемъ Вп. учит. Шмериківського полагождене печатанемъ пам'яткової книжочки, гл. точ. 5). 13) Вислано жаданий виданъ „Провсвѣты“ для шпиталю въ Ашлянді пров. Пенсильвані въ Америці. 14) Даровано книжки: читальнямъ въ Захесахъ, Лучицяхъ, Останковцяхъ, Молодотині, Братову церк. въ Миліку, членамъ въ Трускавці і Высоцку вижнотъ. 15) Принято зъ подякою до відомости дару для бібліотеки і музею: літер. додатокъ до „Вуковича“ п. з. „Зерна“, 1-е ч. „Товариша“, збірникъ поезій „Впередъ“, вид. п. К. Трильовскимъ; повість Гончарова „Обломовъ“, вид. ред. „Дѣла“, П-гій томъ „Богдана Хмельницького“, вид. тернопільскої Историчної Бібліотеки; справознавче герпос. „Рускої Веселі“, каталогъ бібліотеки І. І. Крашевського, виданий п. М. Павликомъ (649 стор., вел. 8^о); 6 брошуръ одъ п. К. Пальковського; 4 улетні писемъ і віршів, 2 „Перемислянина“ і 1 писемъ комісії займавшої ся будовою „Народного Дому“ до „комісії обиральної бобринської“ зъ власноручнимъ підписомъ М. Куземського — одъ п. Ол. Кулачківського; збірникъ німецькихъ поезій І. Федьковича, 16^о стор. 16, вид. 1865. у Еккарта въ Чернівцяхъ, одъ п. Ом. Поповича въ Чернівцяхъ; власноручний вірш Ю. Федьковича „У горахъ“, одъ редактора „Дѣла“ п. Ів. Белея; по одній книжці одъ о. В. Небылицина і уч. Кокорчука; 5 томівъ Космосу А. Гумбольдта одъ о. А. Качалы; повісті Квѣтки, вид. підъ ред. проф. Потебні, 2 томи, твори Гулака-Артимовського (передрукъ зъ „Кіев. Старини“) і безсмертніки зъ могили Т. Шевченка — въ рукъ Вп. Ол. Кониського; фотографія о. Волинського і рускої церкви въ Шеяндорі одъ п. В. Семеновича; „Четю Минею“ вид. въ Києві 1714, одъ о. А. Носковського. Монети: 22 срібні монети одъ п. М. Теницького въ Калуді; около 250 мідянихъ монетъ одъ учит. І. Гамала въ Подярково; 60 мід., 6 сріб. і 1 хрестикъ кам'яний, найдені на поляхъ Звенигорода і Шоломів, одъ учит. М. Мекели; по одній сріб. монеті одъ о. Л. Горалевича, М. Фолса і Ом. Левицького. 16) Полагождене кілька справъ адміністративнихъ і канцелярських. 17) Приняті нові члени: 1) Читальня въ Богородчанкахъ, 2) Черемисові, 3) Бобитині, 4) Лучицяхъ, 5) Залужчів, 6) Молодотині, 7) Останковцяхъ, 8) о. К. Лопатинський, 9) о. П. Павловський, 10) о. А. Пеленський, 11) Л. Гарасимович, 12) Я. Цурковський, 13) М. Паньківський, 14) А. Щерба, 15) А. Мійскій, 16) А. Тимчишин, 17) К. Червинський, 18) С. Ковронський, 19) М. Павличко, 20) Р. Пекарський, 21) Ф. Ластовецький, 22) О. Витковський, 23) І. Павляк, 24) І. Підгорний, 25) С. Яворський, 26) І. Гомовський, 27) В. Смицький, 28) Н. Буджак, 29) Г. Бѣласъ, 30) Ф. Кисакъ, 31) І. Петрушакъ, 32) І. Пристай, 33) М. Павлович, 34) І. Мацькович, 35) І. Варивода, 36) Н. Фарисей, 37) Г. Свѣрицький, 38) Т. Вовчакъ, 39) В. Лукач, 40) П. Табашів, 41) Ф. Вахнич, 42) І. Пристай (другій), 43) П. Стефанюк, 44) О. Новицький, 45) С. Грушкевич, 46) О. Ковальчук, 47) Н. Ляхъ, 48) Ю. Кузакъ, 49) О. Матляк, 50) М. Колтунъ, 51) Братову церк. въ Миліку; Русини угорські: 52) Д. Виславський, 53) Н. Павлович, 54) І. Наради, 55) Н. Жукаръ, 56) М. Дудаш, 57) І. Новта, 58) М. Папъ, 59) М. Лабаш, 60) І. Салонський, 61) І. Полдугій, 62) С. Билія, 63) Б. Контра, 64) Т. Ферко, 65) В. Гудакъ.

— Зъ Золочева пишуть намъ: Въ честь і пам'ять 40-літнього панованя нашого монарха задумали деякі Русини золоточескихъ сторбъ положити першій засновокъ до здвигнення Народного Дому въ Золочеві. Такъ якъ нашъ цесарь передъ собою лѣтами самъ положивъ засновокъ до Народного Дому у Львові, щоби въ нѣмъ зкуплялося народне життє цѣлого народу руского, такъ і сей повѣтовий Народний Дѣмъ, въ честь его здвигнений, має дати притулокъ і захистъ всьму

народному життю Русинівъ сєи сторони, всѣмъ мѣсцевимъ рускимъ інституціямъ народнимъ, якъ тѣмъ, що вже засновані, такъ і тѣмъ, що колись засноватися мають. Цясть Боже!

— Вечеромъ демагогічно-вокальний зъбачками, котрий читальня въ Миколаєві, бобринського повіта, мала устроїти дня 1 н. ст. грудня въ честь цесарського ювілею, не відбулася въ тѣмъ дні, бо ц. к. намѣстництво заявило своїмъ об'явникомъ старостамъ, а ті громадамъ, що по волі цесаря треба залишити всякія манифестації. Дня того відбулися лише загальні збори читальні, а ввечерокъ зъбачками зъ троха зміненою програмою дасть читальня дня 9 н. ст. грудня і на той день запрашаєся всѣхъ своїхъ членівъ і єубейні читальні.

— Проф. Олександръ Барвінський придблений рекритомъ министерскимъ до мужескої семинарії учительської у Львові, а крѣмъ того має брати участь въ удѣляно науки руского языка въ семинарії женської. Адреса п. Барвінського ул. Лычакова ч. 7 (і поверхъ) і туды просити бнѣ всѣхъ звертатися зъ своїми письмами і посилками.

— Загальні збори членівъ поѣздовъ „Народний Торговль“ въ Сяноцѣ відбулися дня 8 н. ст. падолиста. Торговля розписалася гарно, хотіли не дуже много членівъ приступити до неї зъ своїми удѣлами. Дивиденда за минувшій рікъ wynosiла 9^о.

— Кантату въ честь цесарського ювілею видавъ Інститутъ Ставропигійскій. Музика о. Іо. Воробкевича, слова учителя гимназійного у Львові п. Дим. Віницького, аккомпаніментъ фортепьяновий. На заголовку прикрашена кантата гарними портретами цесаря і видомъ Успенської церкви. Весь накладъ кантати видасть Інститутъ Виресов. митрополиту Сильвестру Сембратовичу зъ предложенємъ, щоби чистий дохідъ ужити въ користъ женеского воспиталища у Львові а именно на основань фонду, зъ которого можна-бы безплатно удержувати одну сироту по свідчанню.

— Въ Паности, мостиского повіта, посвящено 18 (30) жовтня с. р. нову школу муровану, крыту цинковою бляхою. Мѣсцевий парохъ о. Теоф. Созанський одслуживъ чинъ посвященя, на котрѣмъ явилися численно громадяне і молодѣжъ школьна підъ проводомъ учителя п. В. Лукицького.

— Въ Барятині, пов. коросненського отворено стацію телеграфичну зъ обмеженою службою денною.

— Въ дѣмъ пресвитеріальній асп. львівскої принаїт ще додатково оо.: Іос. Гоцький, Вол. Розлуцький і Евг. Чубатий. Завтра одержать они подіаконатъ а въ недѣлю діаконатъ.

— Доктори зложили ввчєра на университетѣ львівськомъ пп. В. Мацьковський, родомъ зъ Самбора і Авг. Лозинський, родомъ зъ Львова.

— Еміграція до Америки не удалася селянамъ зъ Поляны коло Змигроду: Вас. Сивулячєви, Сем. Коликови, Гр. Барні, Іос. Пекерови і Евѣ Сивуляковій, бо на дворці въ Кракові придержали ихъ, а що не мали нѣ потрібнихъ грошей нѣ паперівъ, то завернули ихъ домівъ. При емігрантахъ найшли писемъ агента зъ Гамбурга, Мисслера, котрий прирѣкає имъ безплатно удержанье і помешканье въ Америці а на кораблі дѣстане кождий матеріалъ або сѣнникъ. Коли прийдуть до Гамбурга, то мають на дворці голосно закликати „Мисслеръ“, а бнѣ вже прийде имъ зъ помочю.

— Д-ръ Францъ Володиславъ Ригеръ празнує дня 10 грудня с. р. свои 70-літній уродини і при той нагодѣ устроїть Чехи рѣзній торжества. Комитетъ підъ проводомъ бурмистра д-ра Шольца збирає добровѣльнїхъ жертвъ, щоби дати Ригеру дарункъ одъ народу. Дотеперъ зобрали понадъ 70 000 зр. а надѣються, що збересъ 100 000 зр. Въ ювілейний день відбудєся паръ въ честь Ригера а одтакъ торжественне представлєнє въ театрѣ, коло вибудованя котрого Ригеръ такъ щиро заходився. На другій день будуть представлятєся Ригеру рѣзній депутації зъ благожеланьями. Молодо-Чехи хотіли і не беруть участі въ тѣхъ торжествахъ, то таки і не виступають противъ нихъ. Въ газетахъ чеськихъ являються біографія і портрети д-ра Ригера.

— Львівскій шевцѣ не мають спокою зъ фабричними виробами обуві п. Френкля. Штудерный Нѣмецъ подавъ гадку, щоби добровѣльно погодити ся і такі поставити условія. Торговль фабричної обуві не буде у Львові а за то мають шевцѣ львівскій купувати одъ него щомѣсяця 10 000 паръ обуві. Розумѣєся, що львівскій шевцѣ не могли на то пристати, бо се значило-бъ, власними руками одбирати собі заробокъ. Палата промыслова має вислати въ цѣлѣй тѣй справѣ пропам'ятне писемъ до министерства і кола польского у Відні.

— Лєды на морі Азовськомъ. Зъ Таганрога доносять телеграфично дня 23 с. м., що плывучу лѣхтарню мореку і 12 кораблівъ паруснихъ зъ заграниччя узвелили лєды передъ десяти днями. Дня 14 давала лѣхтарня знаки, щоби три кораблі англійскій, що утѣкали передъ лєдами, прийшли на помѣчъ, але на те не зважали сї кораблі. За першихъ п'ять днівъ поодѣгнали лєды п'ять кораблівъ і они сєйчасъ потонули. Корабелники вѣбравалися до берегу пѣшки по лєду. Дня 17 зайшло до лѣхтарні 60 матрозівъ зъ потонувшихъ кораблівъ а щоби лєды не наперли на лѣхтарню надто, мусѣли одчепити ланцы, котрі придержували лѣхтарню до два морекы, і пустили єи вольно зъ лєдами. Слѣдуючого дня наказавъ командантъ вибрати 62 людямъ, що тамъ скоронилися, по лєду до берегу і они перейшли шасливо 20 веретвѣ (3 милѣ) та дѣсталися на бе-

регъ. Въ лѣхтарні полишилися деякі старші люди, котрі не дважалися на таку далеку подорож по лєду. Дня 19 побачили въ Таганрозѣ, що лєды підтіли ще два кораблі а лѣхтарня виплила на новєе морє. Вислани военний корабель, щоби перетинавъ лєды і тѣмъ способомъ выртовавъ увязнєныхъ мѣжъ лєдами, але густа мрака не давала нѣчого доглядати. Дня 20 і 21 загадали деякі дойти зъ берега до лѣхтарні по лєду і принести поживу, але лѣдъ такъ ставъ, що лопивъсь підъ ногами. Дотєрва д. 23 падолиста добивсь корабель военний „Іагуль“ до лѣхтарні і кораблівъ та выртовавъ зъ нихъ людей.

— Дрѣбні вѣсти. Намѣстникъ посѣтивъ вчєра вразъ зъ инсекторомъ Барановскимъ женеску семинарію учительську. — Въ горальні двѣрѣхъ въ Варяжи, пов. сокальського, цукъ котель і трєхъ робѣтниківъ попарилися тяжко і одинъ легло. Всѣ они сѣуть въ сокальськомъ шпиталі, а судъ зарядивъ сѣбѣство. — Передъ трєма недѣлями забралася зъ Коломиѣ жѣнка парѣбка антикарского, Юрка Шкрунєлка, божєвѣльна, і єи не однайдено до теперъ. — П. М. Т. згубивъ у Львові передъ кількома днями банкнотъ на 1000 зр. — Бр. Альбертъ Ротшильдъ у Відні дарувавъ въ честь цесарського ювілею 100 000 зр. для австрійского музею для штуки і промыслу. — П. А. Вильянскій зложивъ редакцію газетъ „Niedziel-ka“ а выдѣлъ „Macierz i polsk-on“ оддавъ єи послови п. Теоф. Меруновичєви.

НАДОСЛАНЕ.

Для глухихъ. — Дуже цѣнаву розправу, об'являючу 132 сторони, плетовану, цѣро гаухоту і шумъ въ ухахъ і ихъ лѣченє безъ перешкоды въ залягто пославъ за 10 кр. оплатю J. H. N. cholson, Wien IX. Kollingasse 4. 2476 24—52

Посмертний — оповѣстки.

О. Михайл Билинський, совѣтникъ митрополитчєи Консисторіа і приходникъ въ Поточискахъ, дек. городенського, єп. станиславѣвскої, померъ дня 10 (22) падолиста въ 68 роцѣ житя а 44 свѣченства. Вѣчна єму пам'ять!

Наука, штука і литература.

— „Зорь“ ч. 22 мѣститъ: Старі батюшки і матушки (дальше). Нецуй — Ворогамъ (стихъ), В. Чайченка — На досвѣткахъ, воведиль (дальше), З. Петруся — Проти хвилѣ (оповѣданье), З. Петруся — Орлеанска дѣва (дальше), Шилера — Исторія литературы рускои (дальше), Омєляна Огопєвского — Рускій театр у Львові (дальше) — Замѣтки критичні і бібліографія.

Нешкодливий пудры

безъ бѣзсуду, бѣзпачку і лишньєхъ металівъ, поручаємъ азамъ, якъ пр. Пудра азамъ въ цѣлѣй 10 кр. Пудра азамъ въ цѣлѣй 30 кр. Пудра азамъ въ цѣлѣй 35 кр. і 60 пачкавъ по 5 і 10 кр. — котрі можна достати аще въ хеміиній лабораторіа

Адольфа Покорного

Мистра формати
Львівъ, ул. Валова п-ръ 15.
Моя виробы бѣзсудно металъ засаду на тѣлесно-матеріальніхъ вѣсѣхъ у Львові въ р. 1888
Окладъ въ Станиславѣ у ч. аптекари Милуры. 2687 2—4

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Староста черновецкого повіта, бр. Евдокій Гормузакъ перенесений на власне жаданье въ тѣмъ-часовій стать супочинку.

— Именованія. Краєва рада школьна именовала дѣйствими учителями: Мх. Гарбака въ Надвѣрній і Грив. Чижовского въ Гостові, а Ємилію Корольву дѣйсною учителькою въ Витвиці. — Ігнатій Шлимовичъ именованій президентомъ суду окружного въ Сучаві. — Д-ръ Перемиславъ Пенюнкежъ именованій профессоромъ ларингологіа на краківськомъ факультетѣ медицинѣ. — Ванда Скулчівна именована дѣйсною учителькою въ Пяновичахъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 30 падолиста. Кн. Райсъ бувъ на авдієнці у цесаря і має сими днями вернути до Відня.

Бѣлградъ 30 падолиста. Въ цѣлѣй Сербіа проявляєся великій неспокой, мовѣ-бы якийсь рухъ революційний. Въ многіхъ сторонахъ арештовано багато особъ. Въ Земуні зроблено ревизію въ одній друкарні і єкономско-вано якийсь революційний брошюры. — Нинѣ має король занменувати комісії выборчі для кождого округа.

Букарештѣ 30 падолиста. Згорѣли тутъ нові стаїні королевскі. Кажуть, що огонь бувъ підожжений. — Королева Наталія вѣхала до Ялты, де оголоситъ свою кореспонденцію зъ королемъ.

Вѣдєнь 30 падолиста. Архикн. Рудольфъ вѣхавъ вчєра до Галичини. — Въ палатѣ посѣбъ предложило правительство провизоричный бюджетъ на 1889 р.

Римъ 30 падолиста. Блокада занзибарского побережа розпочнєся зъ д. 2 грудня.

Надослане.

Антика РУКЕРА у Львові

поручає 2460 239—?

препараты зъ гумы і виробы назкуовой для потребъ хирургичныхъ і иншихъ подобныхъ.

Фабрика знаядѣвъ рѣльничихъ і гієсєрия

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгої поручає свои вырѣбы по найдешевшихъ цѣнахъ. 171—?

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручає:

пєвній і випробованій средства до выбрана всякихъ плямъ.

кр.	кр.
АМАНДИНА усуває плямы зъ совѣвъ цукровыхъ, бѣлка, мореного і т. п. флаконъ . . . 25	КОРЕНЬ МЫЛЯНЫЙ бѣлий, служить до праня матерій шовковыхыхъ, потовщеныхъ і замарганныхъ, пакєтѣвъ по 2 кр. і 04
АПСЕИНА вытѣає плямы товєстї зъ матерій шовковыхыхъ бѣрныхъ . . . 25	МЫЛО ЖОВЧЕВЕ укнєваєся до выбирания плямъ старыхъ зъ матерій вовняныхъ, бавовняныхъ і шовковыхъ, куснєтъ ОДАЛИНА найтѣше средство до чнєния мужескои одєждї, усуває плямы поветавшїхъ зъ пороху, прѣтї, тютюну, молока, пива, кавы, шоколаду, плєсни, вѣхлости, сєметаня, росолу і т. п. флаконъ . . . 35
АЦЕТИНА нищєть плямы алькалїи і мочовї, фляконикъ БЕНЗОЛИНА выбирає плямы товєстї і зъ прѣтї, зъ мази і покосту, фляконикъ малый 20 кр. пѣтый 30	ОКСАЛИНА выбирає плямы зъ атрамєнту, прїи і кровї, зъ паперу і бѣлї, флашка . . . 25
БРАЗИЛИНА, выправлїє въ бразїлїи матерїи чорнї, сподєвїи і поплєзлєнї одзєкують первѣстїу барву, стають лєскучими і твєрдими, пакєтъ 25	КНИЛИЯ матерїи вовняні і шовковї, выправлїє въ одварѣ Книлия тратїть плямы і одзєкують свѣлѣсть, причѣмъ барва матерїи нѣчо не тратїть, пакєтъ . . . 06
ЖИИНА розпускає плямы чорнї поветавшїхъ на шѣврѣ при фарбованїи волосѣ, флаконъ 30	СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНОВЫЙ усуває плямы зъ покосту, одлѣю і живнїцѣ, флаконъ 25
ЖВЕЛИНА укнєваєся до выбирания зъ бѣлї бѣрныхъ плямъ, а имено зъ пива, лїна червоного, овочѣвъ, конфитурѣ, атрамєнту і т. п. флаконъ . . 20	ЗЕМЕЛЬНИКЪ чистїть матерїи бѣлї вовняні зъ замарганя і пороху, пакєтъ . . . 20
КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ укнєваєся до чнєния пальцѣвъ зъ атрамєнту, лѣсочка . . . 05	

Набути можна у ЛЬВОВІ въ власныхъ торговляхъ: ул. Копєрника ч. 3, илїа Галицка рѣгъ Валової. Въ филиахъ: въ КРАКОВѣ Суконникѣ ч. 20, і въ ЧЕРНОВЦЯХъ Ринѣ ч. 2. 2529 29—?

На дняхъ замовивъ я въ робѣтні краєвцѣи п. Антона Щєрбѣ у Львові, ул. Сискуєска, коммєтєне гальовєе убраньє свѣчаннє, а що та солидна і загально знана робѣтня вывѣзалася зъ замовленїа робѣты підъ възглядомъ вкусу, точности, совѣстного выконаня і приступної цѣны знаменитю, прѣте уважаю себе обовязаннымъ робѣтно п. Антона Щєрбѣ вѣзатиъ кождому, а особливо ВПр. Духовенству поручити. Михайл Цєгєльскій, парохъ въ Камѣнцѣ струмїловѣй. 2684 4—5

БУЛІОНЪ

Выдєсконаленый власного виробу подвійно крѣпкий

поручає

Зарядъ двору Лапшинъ БЕРЕЖАНЫ.

Ч. 00. Зъ трупѣлами зъ самої звѣрины і дробю кильо 7 зр. 50 кр.
Ч. 1. Зъ самої звѣрины і дробю кильо 6 зр. 50 кр.
Ч. 2. Зъ воловилы, телѣтны, дробю і звѣрины зъ прїими по 5 зр. 50 кр.

Высылка залагоджуєся двѣротною почтою.

Въ торговляхъ продаются всѣ тї роды значно дорожше. 2651 8—19

Коцики на лѣжка, плюшовї англїйскї до подорожї, Ковдры шитї зъ вовняного і шовкового атласу, Матрацы

поручає найдешевше

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

пѣдъ „Золотымъ Львомъ“ у Львові.

2686 2—?

При закупнїи товаровъ просїмо поклїкуватися на нашу часонїє.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і рушійних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вісник літературної освіти“ виходить вівторком, а в вівторок і п'ятницю на перехідному разі з „Діло“.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Заграницю: на цілий рік . . . 18 зр. на пів року . . . 9 зр. на чверть року . . . 4.50 зр. на місяць . . . 1.50 зр.

У Львові: на цілий рік . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1.35 зр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 2р ул. Ваторія. — Рукописи вставляються лише на поштові застереження. — Рекламісти неоплачують вартість своїх оголошень. — Печатня коштує 8 зр. в рік. — Оголошення приймаються по ціні 6 зр. за один строк печатання, в рубль. „Надбавка“ по 20 зр. в рік. — Подати числяться по 10 зр. за строк.

1848 — 1888.

Завтра народи Австрії обходять велике свято — ювілей 40-літнього панування Царя Франца-Йосифа I. Дня 2 грудня 1848 р. 18-літній архикнязь Франц-Йосиф, народжений 6 (18) серпня 1830 р., найстарший син архикнязя Франца-Кароля і архикнягині Софії, взяв в Оломуць корону від свого стрия, цесаря Фердинанда.

Були то дуже привірні тогді часи для Австрії. Сороклітня система Метерниха за цесаря Франца I. і Фердинанда I. спровадила в Австрії поважну кризу: серед народів держави зросла сильна опозиція і вже перед 1848 роком почало квітати між мадярами, італійцями, чехами і поляками. Упадок Люї-Філіпа і французька революція з 24 лютого 1848 р. втрясла Європою, сильно зачепила і Австрію. У Відні рух революційний озвався вже дня 13 марта; Метерних мусів уступити. На Угорщині мадяри вимагали для себе самостійне міністерство відносин з сусідами. В Мадриді і Венеції відбулися виступи. Дня 15 мая 1848 р. рух у Відні вимагав від цесаря скликання союму для уложення конституції. Цесарська родина опустела в Відні, удалася до Ієсбрука і там пробувала до 12 серпня. Підчас того у Відні радив народ, мадяри йшли своєю дорогою, в Празі відбувся виступ (Виндштретц) в придурині, а в Італії порався Радіцій аж до щасливої битви під Кустоцькою (26 липня). У Відні народна гвардія і легія академічна вимагали (8 липня) зміну міністерства. Цесар Фердинанд, остачившись Ієсбруком, поручив архика. Іоанні отворити (22 липня) сойм конституційний. Тимчасом в Угорщині готувалася домашня війна. Хорвати під проводом бана Єлачича збунтувалися проти мадярів, а архика. Стефан, палигні Угорщини, опустив край. Цесар Фердинанд, повернувшись до Відні, іменував гр. Ламберта комсареєм і начальником командантом Угорщини; его (28 вересня) замордовано на пестенському мості. Тоді цесар брав найвищу команду банови, а сойм угорський розважав. Однак сойм не розходився і вибрав Комуша президентом комітету для оборони краю. Рівночасно по виході військ з Відні до Угорщини виступ у Відні 6 жовтня страшний бунт, серед якого погнів міністерський війни Латур; бунт сей придурено аж 30 жовтня. Конституційний сойм одрочено і скликано на 15 листопада до Кромержа. Д. 22 листопада зложено нове міністерство (Шварценберг, Бах, Стадіон), а д. 2 грудня цесар Фердинанд здав корону на свого брата Франца-Йосифа I.

Замію ю. Виндштретц, іменованний найвищим командантом, почав війну з мадярами. Рівночасно знов виступила війна з Сардинією, а Радіцій покорила в битві

„Запорожці“ Д. Н. Еварницького.

IV.

Музей Александра Поля. — Музей Юрія Алексєєва. — Церков в Атанасіївці. — Оповідання Самойла Пруса. — Крпність Старий-Кодак.

В Катеринославі стрів Еварницький Александра Николаєвича Поля, знатого і збача пам'ятників старани руски в загаль, а козацкою особливо. Поль веде свій рід, по козацькій лінії, від наказного гетьмана козацької України, Павла Полуботка. Тридцять повних літ, від молодості, займався сей патріот збиранням старани руски і записував музей в більшій розвідці, вартості над сто тисяч рублів. Музей містить в собі стараності в'єв камінного, бронзового і залізного; стараності святої, запорожської, місцеві катеринославі, скляні начиння, керамічний вироб та збір старих зброї — палики: одна бронзова, дві залізні ковані і дві мідні; мідні: дві мідні і один мідний; келеси або боеві чашки, котрим Запорожці розбавляли кольчуги; шаблі, ратаци (копія), кулі, ядра, гранати, бомби, картечі, дрбці, руживці, пістолі, ятагани, топоры, гайдамацькі „святий“ ножі, вироблені з кіст з деревляними в'єв хреста руживці; якорці до розкидування по степу перед нападом кінноти татарскою; порохниці, в др. Прибори — удили, стремени, залізні, бронзові і мідні; бубенчики, сирячки, сирбани, бронзові та залізні. Клейноди — перначі, булав, труби. Одежа — поєси сирбні з бляхами; широкі з металевими петлями, шерстяні з крочками, в др. Писаний прибори — чорнявничі, каламарі, бутелочки в один видовбаний з дерева портфель. Посуда — ножі столові, виделки, тарілочки, ложки, чарки, кружки з рельєфами зображеннями між ними Ісаака і Іосафа в утєх до Єгипту з людьми в зубах;

під Новарою. Тимчасом правительство розважало конституційний сойм в Кромержі в д. 4 марта 1849 р. окройовало конституцію, котрою висказано недільність і одностійність монархії. Дня 14 цвѣтня угорський сойм одривав дегривацію доу габсбургско-лотаринського а Комуша іменував губернатором президентом угорської республіки. Тоді цар Николай прибув у поміч цесаря Франца-Йосифа I. і войска російської спільно з австрійськими покорила ворохобників мадярів. Д. 13 серпня 1849 р. диктатор Дьєрдь під Валош зложив перед Россіянами оружжя, а по капитуляції ген. Кляппи в Коморах (в мѣсяці вересня) остаточно бунт покорило.

Окройована 4. марта 1849 р. конституція не пережила навіть трьох літ — 1. сѣчня 1852 скасовано в. Настала знаа Бахшвіна. Вправді в другій половині 1850-тих рр. бюджет і кредит державний почали піддаватися, але через італійську війну 1859 р. знов піддавали. Війна скінчилася нещасливо: битви під Маджентою і Сольферино віддали Ломбардію в руки Франції, а та передала в Сардинію. Катастрофа з 1859 р. спровадила зміну системи у внутр Австрії. Д. 21 серпня 1859. уступив Бах, а теку міністерства справ внутрпшніх об'явив по новій федералістичній міністерстві гр. Голухо夫斯基. Цесарським дипломом з 20. жовтня 1860 р. дано крмля угорської корони нову конституцію а прочим крмля об'явив окремі сойми з перевагою станів феодальних. Голухо夫斯基 одержав 13. грудня 1860 р. димісію, а его мѣсце заняв централіст Шмерлинг і дн 26. лютого 1861 р. видав нову конституцію для монархії і нові статуты крмля до крмля. Лютовий патент установив крмля загальною радою державною (з палати послів і палати панів) ще тѣснійшу раду державну для спільних інтересів крмля не-угорських. Д. 1. мая 1861. одкрито нову раду державну, але не явилася до неї послы з Угорщини, Кroatii, Семигороду і Венеції, отже признано в тѣснійшій радою державною. Проба порозумѣня з мадярами не удалася: угорський сойм під проводом Деака не узяв диплому жовтєвого і лютового конституції. Тимчасом в грудні 1864 р. зробили сесією Чехи з Чехією і Моравією, заявивши, що неповно рады державною они не можуть узяти. Такий хаос тягнувся аж до 1867 р. Тимчасом, як звѣстно, Австрія виступала в війну Прусь з Данією, а обидва прийшли в до війни з Прусами і Італією. Результатом війни з Прусами було вступлення Австрії в звязку нѣмецкого, а війни з Італією — одступлення Венеції Італії. В червні 1866 р. Шмерлинг подав свою димісію, а в липні наступало нове федералістичне міністерство гр. Белькреді. В лютому 1867 р. Белькреді, котрий хотів піддати державу на 5 персональну унію сполучених корольств, уступив, а бувший сасий міністер, від 30. жовтня 1866 р. ав-

бокали, кубки, бокляжки. Прекрасні — перстень, сережки, позументи; статуєтка, вилита з міді, зображає Запорожця, сядачого з чаркою в лівій і співаючого. Отакі образи, представляючи Запорожців в різних видах з панцями і „віршами“, хрести, пикони, казінничі найдена в запорожській моголі села Старого-Кодака, бандури, множство люльок черепяних і деревляних, в др.

Рівно замѣтним, хоч не так багатим єсть і другий музей Юрія Алексєєва, власителя мѣстечка Котівки над річкою Орелью. В нѣм піддає Еварницький крмля зборів оружжя, клейнодів, зрубів, посуду, прикрас, хрестів, люльок і др. також п'ять замѣтних образів, з котрих один зображає кн. Потемкіна умироточеного в степі, оруженого Запорожцями; гайдамаку, граючого на бандурі з люлькою під кріслатим деревом, і „дикого попа“, Карла Тарлового. Дивлячись на ті збори, мимомолд бдживає в душі зрѣтлєва величавий образ широкого, буйного жителя Запорожчів з їх багатого обстановкою, з їх культурою.

В Атанасіївці єсть також церков, вправді нова, але в нѣй мѣстяться ікони з давно, розрушеною церков козацкою. Про іконостає писав Еварницький: „Деякі з ікон, уміщених тут, поєсувались дѣлком від сонця і вогкості так, що годі розбрати зображення на них; другі заховаались дуже добре і свѣдчать о артизм живописця. В середині іконостає, вище царських врат, уміщений найбільш образ Господа Вседержителя, а у престолу его позаду архангел Гавриїл по правій стороні, а архистратиг Михаїл по лівій. І оба ті начальники небесних сил зображені в виді Запорожців. Михаїл навіть в смугевій шапці і з мечем. „Що за дика фантазія? — каже Еварницький. — Перед всѣм можна подумати, тут виявилось високе о собі понятє Запорожців, мов-то они одні, всесвітній „лицарі“ на морі і суші, достойні боронити престолу Господа Вседержителя. Але имовѣрнѣше, що сею композицією хотѣв живопис-

стрійський міністер дѣл заграничних, Байєт піддає гадку упорядкувати державу на основі дуалізму. Іменованний того-ж дня, коли Белькреді уступив, президентом міністерств, гр. Байєт, порозумѣвшись з Деаком, повів справу так, що дуалізм справді осушчався: д. 8. червня 1867 р. цесарь коронувався на короля угорського. Для крмля долатавських д. 21 грудня 1867 р. дано закони основні і майже рівночасно (30 грудня) іменовано для них т. зв. Bürgerministerium під проводом кн. Кар. Аверсперга. Цѣла конституція з 1867 року об'являє до нинѣшного дня, одного важливого зміною в — то без посередній вибори до ради державної з 1873 року. Довгі літа потім не могли ще уложитися міжнародній одностій в Долитавщині: Чехи з Чехією і Моравією сесіювали не тільки з ради державної але і з соймів, і опублікували свої „декларации“ (1868 р.), домагаючись негальності і самостійності чеської корони св. Вацлава і привернення чеського права державного, піднівши знов (1870 р.) поляки а за ними Словенці виступали з ради державної. За дн тої колотни наступали і швидко уступали міністерства: Поточного (від 4 цвѣтня 1870 до 7 лютого 1871 р.), потім Гогенварта (до 25 листопада 1871 р.), поки наковец не прийшло до керми на довгий час міністерство централістичне кн. Адольфа Аверсперга (до 15 лютого 1879 р.) Потім по короткій прозорії (кабінету Штрессера) наступав з другої половини 1879 р. кабінет угодливий гр. Таффе — і гр. Таффе державі керму держави до нинѣшного дня, а в радѣ державній — post tot discrimina regum — заступив від того часу вѣс долитавської народності. В політиці у внутрі Долитавщини має гр. Таффе сприводити рівноправність між народами — що єму, бодай досі, не удалося, — а в політиці на ви нині, від часу аннексії Босни і Герцеговини, держава австрійська, заклавши союз трийсарський, стоїть в союз з Нѣмеччиною і Італією.

Ми лиш дуже поверхово перебігли внутршню історію Австрії за 40 літ панування Гро Величества цесаря Франца-Йосифа I, щоб показати, як тяжко приходиться єму серед стількох різномірних народів з историчними традиціями і різними змаганнями утверджувати одностій нормальний і гармонійний, щоб і у внутрі був лад і вдоволення народів та щоб і на ви держава була крпкою і мала достойну своему становищу повагу.

Що-до нас, Русинів в Австрії, ми все, в добрій чи лихій добі, вѣрно стояли при Найдостойнѣйшій Династії Габсбургів, а за цѣлѣ австрійської монархії ми і крові проливали на всѣх полях битви, і остатне добро своє жертвували. В тяжких для трону і держави часах 1848. і 1849. роках Русини здобули собі назву „вѣрних Тироляців Веходу“ і від тої пори до нинѣшного

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Заграницю:

на цілий рік . . . 18 зр. на пів року . . . 9 зр. на чверть року . . . 4.50 зр. на місяць . . . 1.50 зр.

У Львові: на цілий рік . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1.35 зр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 2р ул. Ваторія. — Рукописи вставляються лише на поштові застереження. — Рекламісти неоплачують вартість своїх оголошень. — Печатня коштує 8 зр. в рік. — Оголошення приймаються по ціні 6 зр. за один строк печатання, в рубль. „Надбавка“ по 20 зр. в рік. — Подати числяться по 10 зр. за строк.

дня рускій народ нѣколи не починав нѣчого такого, що стояло-б в суперечності з інтенціями Династії і інтересами монархії.

Інакше заповѣдає в Австрії розвій рускої народності в 1848—49 роках, аніж бачимо ми єго нині, — але то рѣч доказана, що Русини галицькі, буковинські і угорські нѣколи, до нинѣшного дня, не усомнились о прихильності свого Монарха для руского народу. Як в 1848. роцѣ галицькі Русини з повним довір'єм витали на троні Гро Величества Франца-Йосифа I, так ще і нині в кожній більшій потребі своєї удаються з довір'єм до трону Гро Величества, як се ще недавно учинили депутацію в справі виставлення-виступків Гро Величества Цесаря наш і Достойний Цесаревич виразно зазначили ту свою прихильність і любов для руского народу підчас своїх гостин в колишній столиці князя Льва. Положення угольного каменю Гро Вел. Франца-Йосифа I. 1851 р. під Дім Народний, і названє Русинів Гро Вис. Рудольфом „давним народом культурним“ — остануться вѣчно у вѣщій пам'яті Русинів галицьких і взагалі австрійських.

Не сьогодні, в свѣтлий день ювілейний, говорити нам о нинѣшній положені Русинів і значені їх серед народів австрійської монархії, — не говорити нам про те тѣм більше, що ми на Найдостойнѣйшу особу Гро Величества Франца-Йосифа I, від самого вступлення Гро на престол, завжди гляділи як на широкого покровителя Русинів і опѣкуна в кожній потребі і все були о том переконані, що кільки разів наша народність одержала що-небудь з горы для свого розвою, — то за се має дякувати не кому иншому, як тільки своєму Монархові, котрий памятає особливий заслуги „Тироляців Веходу“ для корони і держави. Ми сьогодні радібно ладно наші голоси з голосами других народів держави в бажанію довгого вѣку і щасливого панування Гро Величества Франца-Йосифа I.

Хоч ми Русини в нинѣшну хвилю не маємо голосу в справах заграничної політики нашої держави, то все таки ми при сѣй важкій нагоді вискажемо також своє горяче бажанє, щоб Гро Величеству щастилося в широкій змаганні Гро до удержання мира для розвою і щастя своїх народів, для довершення великого і спасеного дѣла — помирення народів на основі рівноправності, якого 1879 року підняв гр. Таффе на жаданє Гро Величества.

Бже, буди покровитель Цесарю, Гро крмля і Гро народам!

вертайте і робіть ними! Будете робити ними аж до того царя, котрий буде на вторій службі“ (?) Тепер цар чинами дарує, а она землями та людьми. Почули отє Запорожці тай кажуть: Чого-ж ми тут будемо жити, щоб нам кров на крові вти? Лучше-ж нам каптани драти та дуби затицати та під Турка тѣкати! Слѣд за Дунай і подальше.

Влизько села Спаського, тільки на правій березі Днѣпра стоїть нині село Старий-Кодак. Кодак, Кудак, Койдак, Кадак, кої крпність стає звѣстним уже з 1635. роком. Побудував єго французький інженир Болянь. Он сам розказує в своїх писемках про основанє Кодака. „Але по мѣм відбѣд, в серпні 1635 р., — стоїть там — якийсь Солдман (атаман Сидим), проводир збудованих козацьких, вертаючи з моря і бачучи, що замок перегородив єму дорогу, напав на него несподѣвано і зрубає двостійний гарнизон, що стоїть там під начальством полковника Моріана.“ Але в 1638 р. велить король польскій Жигмонт III. задля спинення „самовольї козацкої“ побудувати на ново сему самому Боляньови. Симь разом для защиты будови виправився під Кодак Конєцпольскій з 4.000 войска і стоїть тут який мѣсяць, поки замок добре не укрѣлено. Одходячи полишив 2.000 залогі. Коли-ж крпність була готова, снылав гетьман Конєцпольскій лукаво козацькі:

— Як вам подобає Кодак?

— Що рука зела, то рука і розрушить. — (Manu facta manu destruo) — одповѣв також хитро, по латині, сотник чигиринський, Богдан Хмельничий.

І ворожба сповнилася. Уже в 1648 р. Кодак взяв козак Богданов, а в 1656 р. мѣсцевість та назекала вже до земель козацьких. Нині з крпності лишилися тільки земляні вали. Посеред неї поселилось десять селян і купец Звѣрев, власитель млина над Днѣпром.

В.

Вані об'явили, листи заставили, рятів, аніж бачимо і заграниці, промі державній і приватній купують і продають під найкорист- СОКАБ і ІМЕНІВ ДОМ бановий і котрою виміря. Поручені з провинції сейчас загато- джуватися, без дочисленя провинції.

Рада державна.

267. засідання з дня 27. листопада 1888.

Комісія військова внесла справоздання з проекту нового закону військового.

Посолъ Розеръ втерпелювавъ министр просвітъ въ справі розширення клініки хірургічної на в'днеськомъ університеті.

Президентъ министрвъ гр. Таффе відповідавъ на втерпелюваніи репрезентації въ Циллі, пояснюючи той крокъ тимъ, що триоуналь адміністративний признавъ 71 виборцівъ неуправленими до виборівъ, въ наслідокъ чого виборъ репрезентації пов'товон представлявся неважнимъ и правительствомъ мусіло ви розв'язати.

Отдакъ приступлено до дальшої спеціальної дебати надъ закономъ о селянськомъ наслідстві.

При § 14. трактуємъ о поділї селянської спадщини поставивъ пос. Струшкевичъ поправку, щоби прийняти підставою обчислення заховку (т. е. тої часті наслідства, котре мусить найбільшійми своїма коштомъ доконче припасти) вартість господарства, означену въ § 7.

Комисаръ правительства шефъ секції Штайнбахъ запропонувавъ таку стилізацію § 17. вже зъ увзглядненіємъ поправки Струшкевича: „Підставою обчислення заховку має бути вартість господарства, означена після § 7. чи то умовою інтересованихъ осібъ, чи то судово, але не можна приймати ви вище тої суми, після котрої виб'рені сьуть належності скарбові відъ перенесення власності“.

По короткихъ промовахъ пос. Линбахера и Копа прийнято § 14. въ слѣдуючій формі:

„Право до заховку остає нинішніми постановами о поділї спадщини ненарушене. Підставою обчислення заховку буде вартість господарства, означена після § 7. або умовою інтересованихъ, або судово, але не можна приймати ви вище тої суми, після котрої сьуть виб'рені належності скарбові відъ перенесення власності. Обмеженіємъ заховку не може уважатись, коли: 1) судъ установивъ рішучеї платності по мисли § 9.; 2) тестаторъ въ важнімъ розпорядженні послѣдній волі поробивъ розпорядження, котримъ: а) рідному батькові або рідній матері наслідника обнимаючого господарство аж до его повнолїтності надане буде право об'явити господарство по смерті тестатора въ власне ужиткованіе и управляти нимъ зъ обов'язкомъ виховуваня, поки то ужиткованіе и та управа триватиме, наслідника и его малолїтнихъ співнаслідниківъ аж до часу платності наслідничої участі, або коли співнаслідникъ передъ тимъ часомъ платності стане повнолїтнимъ аж до его повнолїтності, а такожъ въ случаю потреби удержуваня на ґрунті; б) платність наслідничої участі буде продовжена аж до повнолїтності співнаслідниківъ зъ обов'язкомъ наслідника обнимаючого господарство, щоби співнаслідниківъ аж до того часу одновідно виховувавъ а на случай потреби и удержувавъ.“

Слѣдувавъ § 15, котрий після проекту комісії звучить:

„Постанови того закона не мають примінятись до господарства, котре єсть власністю кількохъ осібъ. Зъ подію того закона виймаються господарства, котрі сьуть спільною власністю подружжя и положені сьуть въ сторонахъ, де краве законодавство постановляє, що на случай смерті одного супруга має переживаючий его другій супругъ, о кількохъ не противляється тому послѣдній воля помершого або умова, право об'явити половину ви господарства. Въ такімъ случаю має краве законодавство постановити, чи и о скілько постанови §§ 7, 9 и 10 мають примінятись такожъ при об'являю спадщини переживаючимъ супругомъ.“

Передъ розпочатіємъ дискусії надъ тимъ з. перервано дебати надъ тимъ закономъ.

Пос. Пернерсторферъ виступивъ вносеніе, щоби зробити комісію, укладаючи законъ карний публічною, що найменше въ парламентахъ єсть дотикаючихъ розпорядження правительствомъ о застановленні присяжнихъ судівъ въ справахъ анархистичнихъ.

Внесеніе то відкинено и на тій замкнено засідання.

Законъ о обезпеченіи церковныхъ будынокъ.

Ухвалений сеймомъ дня 19 вересня с. р. а санкціонований дня 15 листопада с. р. законъ о обезпеченіи будынокъ церковныхъ и приходскихъ звучить:

„Зб'дно зъ ухвалою сейму мого королевства Галичини и Володимиріи разомъ зъ Великимъ княземъ Краківськимъ розпоряджаю, що слѣдує:

§ 1. Комитетъ парохіальний, утворений після § 13 закона о конкуренції церковній зъ дня 15 серпня 1866 ч. 28 д. з. кр. повиненъ безъ перерви обезпечати відъ огню будынки церковні и приходскі въ заведеніи асекураційномъ.

§ 2. Выдатки на агадане обезпеченіе мають покрыватись въ той самій способъ якъ кошты ставленя и удержуваня будынокъ церковныхъ и приходскихъ.

Однакжъ ц. к. правительство и фонды, що стоять въ державній адміністрації, не сьуть обов'язані причинятись зъ якого небудѣ титулу до тихъ выдатківъ и не беруть такожъ участі въ користяхъ, виходячихъ зъ обезпеченя.

§ 3. Вынагородженіе, узакане за шкоду зроблену огнемъ, вильване до фонду конкуренційного и має бути ужито на покритіе тої часті коштівъ, котру поносять обезпечуючі на

бдбодуваніе або на праву будынокъ знищенихъ або ушкодженихъ огнемъ.

§ 4. Выкананіе сего закона поручаю мому министрови в'вроисповіданіи и просвітѣ.“

Дописи „Дѣла“.

Зъ Щирця.

[Музикально-вокальний вечерокъ въ Щирці.]

Філія руского товариства Педагогичного устроила дня 19 и ст. листопада вечерокъ въ честь ювілею цѣсарского До 7 год. вечерокъ гарнъ прибранъ саля касиновою заповнилася гостями. Голова філіи товариства п. Малайцкій відкривъ вечерокъ промовою а закончивъ его окликомъ въ честь цѣсари и цѣсаревон. Потімъ сівъавъ добраний хоръ такъ красно, що деякі гіспни, якъ „Закувала та ева зазула“ и „Гуляли“ мусіли повторювати. Рівно-жъ дуєтъ на скрипкахъ и фортепній мусіли панна Дзѣковска, учителька зъ Щирця, и п. Горакоскій, учитель зъ Красова, двѣччя відграти Вечерокъ що до концертної часті удался дуже добре: всѣ говорили, що якъ Щирецъ Щирцемъ, такого вечерка ще не було. Въ концѣмъ словъ голова філіи товариства Педагогичного п. Малайцкій заявивъ, що філія має 27 членівъ, просивъ громадно вступити въ члени товариства, а вкінці дякувавъ всѣмъ тымъ особамъ, що взяли участь въ переведеніи вечерка. Заслужились тутъ: панна Дзѣковска, панъ Н. (за визначеніе фортепня), п. Горакоскій, п. академики-співачи зб Львова и другі особи.

По концертѣ наступила забава зъ співаніи та танцями (почато коломийкою) и протягавъ до півночі. Потімъ накрито столы и всѣ присутній засіли до сѣбноно вечері. По вечери пішла дальша забава. Всѣ були мовѣ одна родина и зъ туюго пражалися, розстачаючись по такій любові, сердечній забавѣ.

Вечерокъ, зъ погляду морального, удался знаменито. Руске учительство щирецке дало доказъ великого такту. На вечерокъ запрошено и Поляківъ: они прибули, взяли участь у вечерку и вийшли дуже вдоволені. На вечерку були всѣ урядники уряду податкового, були урядники землєвничі и почты. Зъ духовенства прибуло 5 рускихъ священниківъ и одинъ латинський, прихильний Русинамъ, ко. Фр. Ліць зъ Раковця. Крімъ тихъ священниківъ нашихъ, що вилатили вступити, прислали ще грошеві дати: о. Хомянський зъ Демінь 5 ар. а о. Кроснякцій зъ Березця и Лисинецькій зъ Добрянъ по 1 ар. Честь имъ и дяка за те! Однакжъ при сій нагодѣ мусімо призначити, що учительство сподівалося — якъ на околиці щирецькі — більшій участі Веч. духовенства руского въ своїхъ вечерку. Веч. отцѣ духовні не повинні відтататись відъ учительствъ — одинъ и другій мають то само поле дѣляти середъ народу, одинъ мусить підштримувати змаганіе другого. Тожъ кличемо въ имени невини-Руси: До гурту! до сѣбноно та зб'дноно праць руске духовенство зъ учительствомъ на нивѣ просвітѣ народнои, а устѣхнеться заплакана мати!

Зъ Перемишля.

[Справа підпису петиції. — Деканатъ жукотинський а Бурса им. св. О. Николая.]

Въ однімъ зъ попереднихъ чиселъ „Дѣла“ була агадка, а радше списуваніе крил. о. В. Латинського, що вінъ петицію до министрства выслану перемишльскими Русинами підписавъ. То спонукує мене написати въ тій справѣ ще кілька слівъ. Річь була така. Крил. Ва. крил. Матковскій звернувся до крил. о. Латинського, щоби підписавъ петицію, — той не підписавъ ее, а натомість написавъ отей мотивы (дословно): „Зъ причинъ, що прилежаче прошеніе не было праведно на конференції Собора, и не поддавано подѣ ухвалу, — що мнѣ не извѣстно, отъ кого властиво иніціатива вийшла до поданя такого прошенія, и где тоєжъ ухвалено было, — на-конецъ якъ наші рускині послы относятъ ся до того поданя — чи они уважають подобне поданіе за компетентный способъ ко достиженію цѣли, — я безъ попереднихъ тыхъ вѣдомостей підписати не могу. Латинський.“ Що поб'йшиє зъ тою петицією сталося — того я не знаю, але то знаю на певно, що въ хвилі, коли ви вручавано Варесов. еп. Ступницькому до выслания ви відъ себе до министрства, на петицію не було підпису крил. Латинського. Може отже бути, що крил. Латинський підписавъ петицію у Преосв. Ступницького до перва на его припорученіе. Тільки о тій петиції.

При сій нагодѣ мшу поділитися зъ Ви. читателями одрадною вѣстею. Відъ Веч. священства деканата жукотинського одержала тутешна ново заведена Бурса им. св. О. Николая отсю дописъ:

„Священство деканата жукотинського порішила на соборѣ деканальномъ въ Тасовиці приступити до заведення въ Перемишль товариства „Бурса им. св. О. Николая“ яко особа моральна и вписатися на теперѣ въ члени дѣйствій зъ річними даткомъ 3 ар. а. в. А що священство деканата жукотинського зявляло зарозмъ бажаніе, щоби деканатъ приступивъ до поманутого товариства яко членъ основательный и принадаючи відтакъ вкладку 100 ар. а. в. въ річнихъ ратахъ по 10 ар. уплатувати, а зъ выраженя § 10. статута не може мати запереченя, чи накопи-бы 10 ратъ по 10 ар. уплативъ, тымъ самимъ жадаєму статутному цѣлу вкладку 100 ар. а. в. зложивъ и на дальшій роки зъ того поводу нѣякихъ зобов'язанъ більшє не приймає, — то виджу-ся споводованимъ по тій причинѣ одностєсь нинішнімъ до Свѣтлого Выдѣлу зъ запятаніємъ въ тій вѣздѣ и утираю о благо-склонный одѣтъ.“

Радіючи сердечно зъ повязтого Высокопочтєвными Патріотами рускими въ Перемишль намірена основана и удержана тамъ же Бурса для учащон-ся убогои молодежи руской и складаючи відъ имени священства деканата жукотинського щирю подяку за приня-тє труда приведєна въ дѣло того наміреня, жадаю якъ наилучшого успѣху въ предприня-тихъ подвигахъ.

Радіючи тую дописъ патріотичного Ду-

ховенства деканата жукотинського, — не сумніваємось, що выдѣлу Бурси згодиться на така предложеніе и деканатъ жукотинський впише за свого (здаєсь першого) члена основателя. При тій нагодѣ высказуємо надѣю, що за примѣромъ патріотичного Веч. Духовенства жукотинського деканата вступлять и прочіи деканаты нашої дієцєзіи и дадуть тымъ спосо-бомъ зъ одной стороны доказъ патріотичнои жертволюбивости, а зъ другой подадуть ново-завизаной Бурсѣ основу до трезлого быту и справлять, що Бурса станеєсь прибѣжищемъ убогихъ даровитыхъ учениківъ и запорукою нашої краси и будучности.

Перемишлянинъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашнімъ засіданні ради державнои предложивъ министръ Дунаевскій провизоричный бюджетъ на часъ відъ 1 сѣчня до 31 марта 1889. Министръ Басеєвъ відповідавъ на втерпелюваніи Зигмунда въ справѣ недоста-чѣ вагонівъ на зѣлєзничнихъ державныхъ и сказавъ, що недостача та єсть наслідкомъ великого руху въ транспортѣ збѣжа. Правительство впрочѣмъ старается зарадити злему и справ-вило въ послѣднихъ часахъ 1354 вагонівъ то-варовыхъ а мѣжъ тымъ 1000 для перевозу вугля. Отдакъ приступлено до дальшої деба-ти надъ подѣломъ селянськихъ енациій. Пос. Найсеръ промовлявъ за відкинєнемъ § 17, а Патай жадавъ, щоби его задержати. Про-мавляли ще Менгеръ противъ закона а Моску и Грегорець за закономъ, а відтакъ од-ложено дальшу дебатъ на нинѣ. Пос. Герольдъ (молодо-Чехъ) має нинѣ втерпелюваніи пра-вительствомъ въ справѣ обмеженя политичныхъ правъ народныхъ учителей.

Майже всѣ крайні рады шкѣльній пред-ложили вже министрству кравнои обороны на подѣвѣ § 2. закона о ополченіи выказы-тихъ профессорѣвъ шкѣль середнихъ, котрі сьуть конче потрібні до повненя публічнои службѣ и дятого на случай войны мають бути увольнені відъ службѣ въ ополченіи. До-лѣшно-австрійска рада шкѣльна выказала 166 такихъ профессорѣвъ.

Мадярскій правительственный органъ „Nemzet“ виступивъ противъ повязурядового відзвѣту въ „Köln. Ztg.“ о подѣлу круга влы-ву на Балканъ мѣжъ Австрію и Россію и ка-же такъ: Австрійска монархія не дятого аббѣшала свою силу воєнну, щоби слухати такихъ радъ и годитися на такій подѣлъ. Она не потребує анѣ першого, анѣ другого, а коли сама „Köln. Ztg.“ каже, що та рада не сподо-балася анѣ Россіи, анѣ Австро-Угорщинѣ, то не знає, почеи она разъ у разъ повторяти. Коли нѣмецка преса думає, що тымъ прислу-жаться Россія, то она сама себе тымъ туман-ить. Австро-Угорщинѣ не робитись тымъ нѣ-жковъ прятности, противно, выклукєсь лишъ не-довѣрїе и заздрість у полуднево-всходнихъ сусѣдѣвъ. А предѣ можна-бы сподѣватись по-прає союзнои державы, що она и на то буде бачити, а навѣть повинна бы одна часть нѣ-мецкой прасы перестати вже разъ відзвѣтис-ся зъ сувереною апатією о дѣлахъ на Выходѣ, такъ, якъ коли бѣ то Нѣмеччина зовсѣмъ нѣ-жкого не обходило, що дѣєся на Балканѣ, бо-таке поступованіе выклєвало вже разъ недо-воленіе въ цѣлой монархії, а головни въ У-горщинѣ. По що отже „Köln. Ztg.“ знову ви-зываетъ? Дячего-жъ та часть нѣмецкой прасы глядѣть на Выходѣ завсѣгды лишъ черезъ нѣ-мецкї окуляры, а не хоче разъ подивитись черезъ окуляры свого союзника?

До відзвѣту „Nordd. Allg. Ztg.“ примѣчає „Nemzet“, що и поодинокимъ нѣмецкимъ га-зетамъ не вадля-бы больша осторожність. Угорскї газеты, писанї по мадярски, котрыхъ, правда, въ Берлинѣ не читають, респектують всеяке межинародне становище, яке выливает-ся союза. Наколи-бѣ такъ само поступали и органы нѣмецкой публічнои гадки, то то при-чинилось-бы немало до успѣху политикѣ ка-бинетѣвъ. Австро-Угорщина не хоче на Балка-нѣ анѣ зъ Россією анѣ зъ нѣкамъ свого влы-ву дѣлити, анѣ не хоче тамъ забезпечати со-бѣ якихъ окремихъ правъ або якоєсь упривилєгованого влыву. Она готова лишъ боро-нити своихъ интересовъ и угоду зъ цѣлою саюмою и на цѣлой линіи.

„Köln. Ztg.“ довідкує, що непорозумѣн-нє мѣжъ гр. Таффе а нѣмецкимъ посломъ у Від-ни кн. Райсомъ єсть лишъ дуже незначе. Зъ Відня доноєть зновъ, що непорозумѣнє то-мало побѣти зъ одєи, що кн. Райсѣ старается вилывати на австрійскихъ Нѣмцѣвъ.

Россійскіе министерство войны наказало, щоби до утворєня заряду 16 корпусу арміи ужито зарядъ другого корпусу кавкаского, кот-рый має бути розвизаний. Зарядъ 17 корпусу має бути утворєний на ново. Остаючи на Кав-казѣ войска віддадуться підъ непосредный приказъ головни-командуючого кавказскимъ о-кругомъ воєннымъ.

Въ Букарештѣ стараються теперѣ всѣма силами доказувати, що черезъ змѣну въ каб-

нетѣ загранична политика Румуніи позбѣстане зовсѣмъ не змѣнене. До „Pol. Corr.“ доноєть навѣть, що всѣ три министры консерватив-ной агадєлись безусловно на то, щоби дотепершн-а политикѣ заграєвнѣ позбѣстала незмѣнене. Мѣрдайнїи круги румунскї стараються та-кожъ представити новыхъ министрѣвъ въ пра-вѣмъ свѣтлѣ и дати доказъ, що они не хи-ляться на сторону Россіи. Головно дотыкає то-министра войны ген. Ману, о котромъ гово-рять, що вінъ єсть найрѣвнѣйшій прихильникъ Россіи. На доказъ, що такъ не єсть, оповѣда-ють отже въ тыхъ кругахъ слѣдуючїи фактъ зъ минулости ген. Ману: Коли дня 8 червня 1877 добѣстала російска армія підъ Плевню сильний ударъ завѣвавъ головнии комен-дантѣ той арміи, вел. кн. Николай, ген. Ма-ну, котрий тогдѣ зъ своєю дивизією державъ Никополисѣ, щоби вінъ ишовъ чимъ скорше на помічъ. Румунскій генералъ однакжъ не слухавъ того приказу и не рушивъ зъ мѣсца, бо бувъ тои гадки, що вінъ має слухати лишъ приказѣвъ румунского головнио коменданта. Вел. кн. Николай телеграфувавъ ще разъ до Ману и додаєть, що то єсть приказъ самого царя. Ману однакжъ и сѣмъ разомъ не по-слухавъ, а давъ лишъ сибанити въ російскій головнии кватирѣ, що его головнии комен-дантомъ єсть князь румунскій. Тогдѣ доперва відѣєся кн. Николай до Букарешту, а зъ від-мѣтъ прийшовъ приказъ и Ману поспѣшивъ на помічъ. Коли ген. Ману має якусь осо-блєвшу любовь до якоєсь чужого краю, то сьуть тымъ Прусы, де вінъ служивъ при гвар-діи и відбувъ шлесвигско-гольштинскій похідъ. То єсть лишъ правдою, що Ману єсть вели-кимъ противникомъ белгійского генерала Бріяльмонта и его системы укрѣплєнь Бука-решту, але и то лишъ зъ воєсько-техничныхъ взглядовъ, а не политичныхъ. На тї укрѣплє-ня ухвалєно вже 100 мил. левѣвъ (50 мил. зр.), зъ котрыхъ выдано вже около 30 мил. Чи тї укрѣплєня будуть вѣстися и дальше, покаже-ся побѣйшиє.

НОВИНКИ.

— Архикнязь Рудольфъ вийхавъ въ четвєрь вє-черомъ зъ Відня до Кракова. Въ лятницю рано о 7-мій годинѣ прихѣвъ архикнязь зъ адъютан-тами підполковникомъ Маєромъ и капитаномъ бр. Гислемъ на дворець въ Краковѣ и выпивши гер-бату, побѣхавъ на инспекцію школы кадєтѣвъ въ Лобзовѣ. Въ полудне побѣхавъ архикнязь безъ адъютантѣвъ до Кшєшовицъ въ гостину до гр. Ар-тура и Андрѣя Потоцкихъ. Въ Кшєшовицѣхъ відбулось снѣданіе, відтакъ польованіе на оленѣ а вечеромъ о 7-мій годинѣ відѣлъ. Опісля відѣхавъ архикнязь таки того самого вечера до Відня.

— Археологично-библіографічна выставка Староні-ского Института доповнилась въ сѣхъ дняхъ дуже цѣнными старинностями. И такъ надбѣстало на выставѣ зъ Тилича, дек. мушинского, старинніи образы, походячі до найбѣйшиє зъ XIV вѣкѣ, а може бути, що ще зъ раншого часу; на выставѣ можна оглядати метрополици митру т. зв. су-чавску и многіи старинніи, артистично выкананіи иносѣтніи владѣи, многіи оказы руской старини, перехованї въ Народномъ Домѣ у Львовѣ, та ар-хеологичніи монєты, надбѣсланї о. Лавренциємъ зъ Залужьы, найденї нимъ въ околиці старинного Галича.

— Дра Стефана Смаля Стоцного затвердило мини-стерство просвітѣ сталымъ профессоромъ черно-вецкого університету.

— У всѣхъ школахъ галицкихъ нема нинѣ науки шкѣльнои по причинѣ ювілею цѣсарского а після розпорядженя министра Тавча.

— Въ честь ювілею цѣсарского порѣшила рада повѣтова въ Городку основати фондцію для під-помогі дѣтѣй, ходячихъ до шкѣль народныхъ въ повѣтѣхъ городцѣмъ, и на сю цѣль має вкладати що року по 200 зр. ажъ до укінчєня своихъ ка-денцій. — Бр. Гирш зложивъ вже суму 12 ми-ліонѣвъ франківъ въ честь ювілею на основаніе и підпомогу жидѣвскихъ шкѣль промысловыхъ въ Галичинѣ. — Краківска каса щаднича порѣ-шила дати 50,000 зр. на будову музею проми-слового въ Краковѣ и 15,000 зр. на выкупно найнижшихъ фантѣвъ заставленыхъ въ еи ломбар-дѣ, а именно одєжу відъ 1 до 3 зр. и звернути еи тымъ, що заставили.

— Погорьбѣ Буштина одержали відъ цѣсари 800 зр. підпомогі.

— Испыты нлазуровъ для кандидатѣвъ заводу у-чительского въ гимназіяхъ и школахъ реальныхъ начнутесь не 4 грудня, але 14 грудня с. р. — Экзаминаторами при испьтахъ для кандидатѣвъ заводу учительского именованї: д-ръ Брон. Кручєвичъ для класичнои филології а д-ръ Ем. Дуниковскій для минералогії.

— Батьківщини ч. 48 зъ вчера сконфіскувала державна прокуратурія. Другий накладъ сего чи-сла вийшовъ нинѣ и оный сконфіскований.

— „Boże są Polskę“ підложивъ якісь дотеп-ный польскій патріотъ-композиторъ підѣ ноту австрійского импѣ. Поляки відхопили се и можна вже було денеде почути ту композицію. Власть, якъ довідкуємоєся, старается тому запобѣгти.

— Вѣсти зъ Буковини. На „Рускій Домѣ Народ-ный“ въ Чернівцяхъ збѣравъ п. Вишневскій, го-рожанинъ черновѣцкій, 50 ар. 34 пр. Коли-бѣ то у насъ такихъ ревныхъ збирательѣвъ большє — нише „Буковина“ — то „Народный Домѣ“ бувъ-бы вже нинѣ прибѣжищемъ руской молодежи, сєи одинокои надѣвъ руского народу. — Редакцію и администратію газетѣ „Буковина“ обіняє по п. П. Кирчову и. Сильвестеръ Дашкевичъ. — Ве-черокъ товариства акад. „Союзъ“ минувшон недѣ-лѣ удался знаменито. Одѣ сє суботы за тыжєдєнъ празнєъ „Союзъ“ 14-тї роковини свого заснованя. — „Руска Школа“ пригадує своимъ членамъ ще разъ про головни зборы свои, що відбудуться дня 9 грудня о 11-тій годинѣ въ „Народномъ Домѣ“. — Народніи учителяи коцманского повѣту выста-вили у Кѣцманіи власнымъ коштомъ величезный обєдєнѣ въ память цѣсарского ювілею зъ рус-

кою и немецкою напосою. Открытие и посвящение сего памятника отбудется завтра. — До черноводки рады мѣской выбранный крѣмъ советника п. Винникова ще д-ръ Василь Волыня. Такъ отже засѣдають въ радѣ мѣской два Русины. — Читальня „Руского Дому Народного“ въ Черноводцѣхъ находится одѣ теперь въ головномъ будинку. — Буковинска красава рада школьна призначила 3.150 зр. на ремунераци и запомоги для учителей и тѣ гроші мають роздѣлити оба краєві инспекторы школьні.

(+) О. Алексей Заливский, вице-маршалокъ повѣта и парохъ въ Богородчанѣхъ старѣхъ, въ свой недугъ (онъ, якъ звѣстно, спарализованный) трудиться теперь надъ своєю автобіографією. Буде се — якъ доносять намъ въ его сусѣдства — обширна и цѣкава книжка, а декотрі епізоди зъ житія того дѣяльного Русина будутъ певно займать и поучать. О. Ал. Заливский уже 1848. року вирінувъ яко дѣятель для справы руской и того то року Головна Рада Руска высала була его на славянскій зѣздъ до Праги, а зъ Праги рускі послы покинули були его до Крамержа на переключника нѣмецкихъ розправъ. Повернувши до краю, о. Ал. Заливский высветился 1853 року и назначено его до Черноводца на сотрудничника и катихиза: тогдѣ то днѣ перевѣвъ Воляны зъ православія на унию. Опѣля бывать администраторомъ въ Городенцѣхъ, Козловѣхъ и Надворній, а одъ 1865 р. ставъ парохомъ въ Богородчанѣхъ старѣхъ. Дѣяльнѣе свою зъ конституційныхъ часѣвъ въ соймѣ и въ радѣхъ та выдѣлахъ повѣтовъхъ такожъ розкаже Веч. авторъ въ своей автобіографіи.

— Австрійское министерство войны, якъ подае вѣдѣнска „Militär Zig.“ займае въ ту пору розсѣдами надъ выпаденіємъ динамитныхъ набойвъ Американца Сидера. Если нові тѣ набой покажутся практичными, то можуть настати величезні зміны въ дотеперѣшнѣмъ устрою артилеріи, але такожъ будутъ тѣ зміны коштувати кількадесятъ миліонѣвъ.

— Жандармерія въ Подволочискахъ схопила злочинеца, котрый одъ довшого часу обкрадавъ подорожныхъ на залѣзничныхъ русійскихъхъ, усиляючи ихъ наркотиками. Звѣдавъ днѣ подѣ именемъ Людвика Блюма, а властиво называся днѣ Корниломъ Светличемъ. Кѣлька разѣвъ бувъ днѣ вже въ галицкихъ вѣзничныхъ, а послѣдній разѣ бувъ въ вересні с. р., а одтакъ выдали его зъ Галичины. Послѣдня его крадѣжъ була въ Россіи, де одному подорожному укравъ 13.000 рублѣвъ собѣ въ вагонѣ першої класы. Зъ Россіи перѣбрался днѣ до Галичины и ту его прихопили.

— Злоги въ трамваю. Передвѣчера вечеромъ всѣхъ три селянина до трамвая коло касарѣ Фердинанда и заки ще выѣхали до улицъ Сапѣги, вже прибіблишилось ихъ товариство, бо одна зъ нихъ породила дитину. Коли закликало полиціанта, чтобы одѣвъ матѣрь до шпиталю, не хотѣла она на се пристати, лише звязавши дитину въ подолокъ, забралася пѣшки разомъ зъ матерією и сестрою домоувъ. Отъ се залѣзне здоровье!

— Убийца Прадо передъ парниномъ судомъ. Справа Прада займала увагу цѣлого Парижа, больше чимъ яка славна выставка театральна. Заки ще почалася розправа, розкушено вже всѣ карты входу до салъ розправъ. И справдѣ, бацити по добного рода процесъ рѣдко коли лущася. Ось яка минулишность Прада: Коло 14-го року житія утѣкъ одъ родины зъ Испаніи, доконавши першої крадѣжи, и пустился въ свѣтъ. Бувъ днѣ въ Хинахъ, Индіяхъ, Азїи, Америкѣ; перейшовъ заходню и полудневу Европу, а грошей добувавъ собѣ зъ крадѣжи бижутеріи. По тѣй подорожѣ вернувъ до бѣгнны, де служивъ офицеромъ подѣ Донъ Карлосомъ. Раненого въ якѣсь битвѣ доглядала сестра милосердія, зъ котрою днѣ оженился. Поховавши въ короткомъ часѣ жѣнку, боролся днѣ зновъ въ карлистѣвскихъ рядахъ. Тогдѣ познавъ днѣ одну богату Испанку, оженился зъ нею, але промарнувавши за чотирі роки ен вѣно — около 100.000 франковъ — покинувъ ен и проживавъ на островахъ Гаїті и Гаванѣ, де ставъ пиратомъ. Таке бурлякованье накучалося ему; днѣ вернувъ до Европы и проживъ останні дѣта въ Испаніи и Франціи, а найбільше въ Парижі, занимаючися крадѣжою бижутеріи. Въ Парижі мавъ днѣ кѣлька любовницъ и одну зъ нихъ убивъ, чтобы забрати въ неѣ до рогацѣности. И се було-бъ не выкрилось, бо Прадо выѣхавъ до полудневои Франціи. Забану-

вавъ вскорѣ за Парижемъ; вернувъ и тамъ при одной выправѣ злодѣйской зловивъ его полиціантъ. Чоловѣкъ сей числится що ино 30 лѣтъ. Зъ виду прегарный, бувъ любящимъ женщину и при оныхъ пригодахъ мавъ днѣ частъ писати стихи до своихъ любовницъ и статьи до испанскихъ газетъ. Передъ судомъ боролся днѣ зъ невякою зручностю и притомностю, задававъ цытани предсѣдателя трибуналу и свѣдѣкамъ, и можна сказати, що днѣ самъ вѣвъ цѣлу розправу судову. Оборона его була спокѣйна и остроумна, такъ що збрана публіка одушевилася и приняла ен оплесками. Правдывого своего имени не выливъ, тому найдивачѣшій вѣсти про его походженье розходяться по Франціи. Прада засуджено на смерть черезъ гильотину.

— Черезъ недогадъ керектора вкралоса позавчера (ч. 256) въ статьи „Наша одповѣдь Fremdenblatt-ови“ двѣ такі похибки, якихъ не можна лишити безъ поправки. Въ 4-тѣмъ словици въ стиху 18 тѣмъ замѣсть „по справедливости“ має стояти „по несправедливости“ (якъ се впрочѣмъ выходить зъ цѣлого зміслу дотычного уступу), а при самѣмъ концѣ статьи замѣсть „генеральному правительству“ має стояти „центральному правительству“.

— При вправѣхъ войсковыхъ въ Празѣ зъ новымъ карабиномъ лучилася нещастна пригода: Рекрутъ пробивъ багнетомъ стоячого передъ нимъ однорочного охотника Самиша и сей на мѣсці погібъ. Причиною того була и несправдливость рекрута и скоро команда капитана. Коли рекрутъ побачивъ, що зробиць, зомѣвъ и мусѣли его одставити до шпиталю.

Наука, штука и литература.

— Кантата, выдана Ставропигійскимъ Институтомъ, має такий наголовокъ: „Кантата или радостная пѣснь воспѣтая душевно Галицко-русскимъ народомъ въ юбилейную память 40-лѣтней годовщины восшествія на преславный еронъ Австрійско-Угорской монархіи Іего Величества Найлюбѣйшого Пана нашего, Цесаря и Короля Францішка Іосифа I — въ день 2-го декабря 1888 по н. ст. Съ нотами на піанофорте.“ — Стихи Дм. Вѣнцковского, музыка Ис. Воробкевича и подкладъ на фортепіанѣ Г. Невядомского.

— Буковинскій иллюстрированный календаръ на рѣкъ 1889 накладомъ „Руской Вѣсѣды“ въ Черноводцѣхъ, уложивъ Омелянъ Поповичъ. Цѣна 60 кр. — Змѣстъ: I. Часть календарска, II. часть информативна, III. для науки и забавы, IV. буковинскій шематизмъ и V. оповѣднѣе. Часть „Для науки и забавы“ мѣстять: Св. вм. Иванъ Новый, стихи Ю. Федьковича. — Якъ люде працюють, оповѣднѣе Н. Сагайдачного. — Павло апостолъ, стихи С. Руданьского. — Нетверезый начальникъ, оповѣднѣе Е. Ярошицкого. — До цѣтки, стихи О. Мурськи. — Маковейка, образокъ зъ житія Д. Млаки. — Безрѣдний, стихи О. Кониского. — Иванъ Вороничъ Орленко, поэма Д. Млаки. — Вѣтеръ и колька, стихи С. Руданьского. — Зъ исторіи литературы руской Ом. Огоновского, зъ портретомъ автора и Вол. Барвильского: 1) Важѣйшіи замѣтки историчні, 2) Просвѣта на Буковинѣ, 3) Упадокъ просвѣты на Руси и 4) Доля литературного змаганія на Украинѣ. — Неразъ такъ буває, стихи Д. Млаки. — Господаръ хаты, стихи С. Руданьского. — Зъ исторіи Руси С. Шараневича. — Дещо про здоровье В. III. — Добры рады для громады Гр. Накоревича и Дещо смѣшного О. О.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Именованія. Министерство торговѣ именовало касіера почтового Фр. Гольского контролеромъ у Львовѣ; офиціала почт. Ем. Вноровского касіеромъ въ Бродѣхъ а офиціала І. Пановича касіеромъ въ Краковѣ; дальше офиціалѣвъ почтовыхъ: Меч. Бурчина, Кар. Богуща, Альб. Чеховича, Іос. Пентака, Фр. Сковороского, Тад. Каменобродского, Вол. Езнера и Март. Кравчика у Львовѣ, а Кар. Гофмана въ Подволочискахъ, Матв. Чайку въ Краковѣ и Вол. Третьера въ Шаковѣй контролерами почтовыми въ дотеперѣшнихъ мѣсцахъ службовыхъ, выпавши Третьера, котрого признало министерство до Кракова. — Дѣйствыми учителями именовані: Петро Михайлукъ въ Жуковѣ и Іосифъ Овощъ въ Ляковѣ. — Перенесенія. Контролѣр почтовый Юл. Ганкевичъ перенесенный зъ Бродѣвъ до Львова.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

— На вѣсѣлю у п. Мих. Кропельницкого въ Косовѣ, пов. Коломыйского, при нагодѣ вѣнчана панни Марія Кропельницкой зъ п. Мих. Водярукомъ, кушечемъ зъ русійскою Бессарабіи, зложено 11 зр. 6 кр. для роздѣлу помѣжъ одного бѣдного ученика гимназій руской у Львовѣ и рускихъ паральчѣвъ въ Перемышлѣ. Гроші тѣ приславы тамошній приходникъ о. Н. Саврасевичъ на руки нашон Редакціи.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 1 грудня. Е. Вел. цѣсаръ выѣхавъ вчера до Мирамаре.

Парижъ 1 грудня. Комисія бюджетова ухвалила бюджетъ войсковый на 1889 р. въ сумѣ 125 мил. франковъ.

Занзибаръ 1 грудня. Адмиралы нѣмецкой и англійской флоты выдали прокламацію о розпочатю блокады. Всхѣдно-африканское товариство жадае одъ султана Занзибару 170.000 рупій (майже толькожъ зр.) одшкодованя.

Мадридъ 1 грудня. Сагаста заповѣвъ въ кортезахъ законъ о загальномъ голосованю.

Софія 1 грудня. Рашид-бей именованый комисаремъ Порты для Болгаріи. Фактъ сей не уважають тутъ однакожъ заповѣдженіемъ признава кн. Фердинанда лишь полѣпшеніемъ односинѣ мѣжъ Туреччиною а Болгарією. Рашидъ зробиць визиту князеви и министрамъ.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вл. Д. Б. въ Ланчинѣ. Заплачено до конца року. — Веч. И. Г. въ Бѣрчи. Заплачено до конца року. — Пчт. Читальня въ Дрогобичи До 31/12 (12/1) ще 50 кр. — Веч. Н. Д. въ Золотинкахъ. Ше 7-50 зр. — Веч. М. С. въ Ладчинѣ. На р. 89. зоставъ 1 зр. — Вл. Пел. въ Саноцѣ. Яка була Ваша дотеперѣшня адреса? Веч. С. М. Грушовъ. Вы остали були доживъ за 87 р. 4 зр.; сего року прислали Вы 20 зр., зъ тыхъ за 87. р. 4 зр. а на 88. р. 16 зр., такъ, що ще 2 зр.; „Дѣло“ выслаеся правильно; просимо все заразъ рекламувати. — Вл. Ф. А. въ Цумпѣвахъ. На 89. р. дѣстали 2-50 зр. — Веч. М. М. въ Перемышлѣ. „Просвѣтъ“ передала мы 2 зр. а не 1 зр., и маємо на то поквитованье.

Надѣслане.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручае 2460 240-?

препараты зъ гумы и выробы казкуовой для потребъ хирургическихъ и иншихъ подобныхъ.

Фабрика выработъ рѣльничихъ и гисерны

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгой поручае свои вы- 2389

робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 172-?

Прехорошон кавы

Цейлонской Нр. 0 просто зъ жерела

надѣйшовъ новый транспортъ

— 1 кл. на 2 зр. 20 кр —

котру зъ приемностю можемо поручити нашимъ П. Т. Гостямъ.

Крѣмъ сей суть на складѣ инші роды доброй кавы: 1 кл. на 2 зр. 10 кр., 2 зр. 1 зр. 92 кр. и нѣше.

Въ 5 кильовыхъ мѣшочкахъ Нр. 0 11-20 зр., Нр. 1. 10 зр. 70 кр., Нр. 2. 10 зр. 20 кр., Нр. 3. 9 зр. 80 кр. Рѣо велена 9 зр. 20 кр.

2629 12-2 Зарядъ Народной Торговлѣ.

Першій вѣдѣнскій фабричный складъ аппаратовъ по чарѣвъ

R. KLINGL, Wien, I., Maysedergasse 2.

поручае на догодн

Рѣздвянй подарунки

свой наибольшій складъ аппаратовъ по чарѣвъ для штукярѣвъ и делатантѣвъ.

Готовы кассеты зъ дѣшевыми штуками чарѣвъ зъ зрозумѣлымъ описомъ для дѣтей. Цѣна зр. 1.25, 1.50, 2.25, 3.50; лѣпшій, въ касетахъ зъ дерева зр. 3, 4, 5, 7.50, 10, до 25. Laterna magica (чарѣвна лѣхтарія) показуе образы и комичніи фігуры зр. 1.50, 2.25, 3, 4.50, 6.50 до 50. Приборы врачыхъ образовъ (подвойный аппараты) зр. 27, 33, 45. Машина до электризованя зъ скляными шибми зр. 4.50, 6.50, 12. Великій выборъ побочныхъ аппаратовъ до электричскихъ машинъ. Апараты до выводу электрики зъ элементомъ зр. 3.50, 6.50. Электро-моторы одъ 3 зр. 50 кр. въ горю. Телеграфы домовіи и компаній зъ проводомъ на 10 метрѣвъ зр. 5.50, 6.50. Другарскіи прасы для хлопцѣвъ зр. 1.75, 2.50, 3.50 и т. д. Моделевіи машины паровыи отрываніи спиритомъ одъ 2 зр. въ горю. Локомотивы зъ вагонами зр. 4.80, 6.75, 8.75, 12 до 30. Хресты свѣтличіи въ почіи и Марія Люрдъ зъ невячи. ефетомъ зр. 2.50, 3.75, 5, (5, 6.50, 9). Найновѣйшій лѣхавіи три товаришскіи, и великій выборъ предметѣвъ чарѣвнихъ и жартѣвнихъ.

Головный каталогъ за присылкою 20 кр., вытѣгъ даромъ.

R. KLINGL.

WAARENHAUS

FILIP TICHON, BRÜNN

Krautmarkt Nr. 21 und Rathhausgasse Nr. 17

Берненскій матерін на зимовй убраня

въ знаменитѣйшій и найкрасшій модѣ чн на осѣнь чн на зиму 100 см. шпр. Цѣле зимове мужеске убранье 5 зр.

ДОМАШНІЙ

ПОЛОТНА

повныхъ 30 лѣтѣвъ. 1 штука 4/4 4.50 зр. 1 штука 5/4 5.50 зр.

РУМБУРГСКІЙ

апретованій полотно

5/4, широкій, особливо добрый на бѣлье мужеске. 1 штука зъ 30 лѣтѣвъ зр. 6.50.

РУМБУРГСКІЙ ОКСФОРДЪ

(трѣвала барва)

въ найновѣйшихъ взорѣхъ. 1 штука 30 л. зр. 4.50. 1 штука 30 лѣтѣвъ 1. а. як. зр. 6.50.

ШТЕРБЕРГСКІЙ KANVAS

1 лѣтокъ широк. въ розличныхъ краскахъ, ласменитыхъ, меречатыхъ, зъ трѣвалою закраскою 1 штука 30 л. 5 зр. 1 штука 30 лѣтѣвъ 1. а. як. 6 зр.

ШИФОНЪ

дуже добра кѣсть, знаменито падаеся для панѣвъ, панѣ, дѣтей на бѣлье. 90 см. шпр. 1 штука 30 л. 1. сорта 4.50 П. с. зр. 5.50 зр., III. сор. 6.50 и 7.50 зр.

Прѣбни и цѣнники на зазывъ даромъ и оплаченіи.

2675 Высылка за посылкатою. 8-5

Матерін на жѣно-чй сукнѣ

найновѣйшій и найкрасшій модѣ чн на осѣнь чн на зиму 100 см. шпр. Одна сукня 10 метр. зр. 4.50.

Гуны-Ноппе

зъ чистѣйшійи на осѣнь и зимовй убраня 1 убранье 10 м. 3 зр.

Жѣночій сорочкы

повной величины зъ доброго шифону и сильного полотна зъ широкими коронками. 6 штукъ 3.75

ОСТАТКИ

КИЛИМКОВЪ

10-12 м. довгй въ розныхъ краскахъ. лише 1. а. як. 3.50 зр.

Зимовй хустки

1/4 довгй, чиста вовна 2 зр. Double-Velour-Хустки 1/4 довгй, чиста вовна 3-25 зр.

Модный Барханъ

въ найкрасшійи взорѣхъ дуже добрый до праны. 60 см. шпр. 10 и 3.50 зр.

Валерія-флянелля

найновѣйшій модѣ на убраня 10 м. 3.80 зр.

Для домовои потребности!

Вѣбовіи полотна найлѣпшихъ и найсилнѣйшихъ сортѣвъ, полотно зъ бѣлой прѣжѣ и на цѣвъ выбѣленйи полотно для шевцѣвъ и сѣдлѣвъ, синѣ полотно, добре синѣ полотно, сильнй подвойнйи полотно для охоронны одъ огню, бѣлы простирала, дамасть и цвѣлѣхъ, льянныи градѣль и льянныи и бавонныи каензѣвъ, бѣленѣ повѣ-полотно, подѣбрѣе полотно, сильнѣе полотно на мѣшки якъ такожъ готовіи мѣшки, оксфордѣвъ, штиртинѣвъ хустки до носѣ, цвѣлѣхѣвъ и дамастовіи хустки, серветы и дамастовіи накрыты на столѣ, продае по найдешевшихъ цѣнахъ

Weber-Verein in Wall

bei Dobruschka in Böhmen.

Цѣнники и взорѣвъ на жданѣе оплатно и даромъ. Нашіи полотно на-даются цѣлѣкѣвъ на бѣлье церковне и до одтарѣвъ поѣсла католицкихъ ритуальныхъ приписѣвъ. 2670 4-10

ПОРУЧЕНІЯ БИРЖЕВІИ

на Вѣдѣнь Берлинѣ, Парижѣ и Лондонѣ за-лагоджуе советно и старанно,

Цѣнныи паперы, льосы и монеты

продае и купуе точно поѣсла дневныхъ курѣбѣвъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ И БИРЖЕВА

ГУСТАВЪ МАКСЪ

Львовѣ, Пляцъ Маріацкій ч. 8.

1. новѣрѣвъ. 2653 12-2

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подѣ знаменемъ

„СПРІЮСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручае добру и выдатну каву спрова-джену безпосередно одъ проду-центѣвъ зъ Америки полудневои.

Коштуе у Львовѣ:

1 кильо 1-80 зр.

на провинціи:

4 3/4 кильо 9-15 зр франко .

Одбирателямъ надѣ 50 к. опустъ

Не маю зовѣмъ тыхъ родѣвъ кавы, котры оголо-шуютъ нишй подѣ назвою мого знамени. Спроваджую каву просто одъ продуцентѣвъ, що могу доказати, и продаю ен най-мѣнше о 20% дешевѣе якъ хто не-будѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-на достати каву выѣше лишь зъ че-твертой руки, а то для того, що продуцентъ спроваде гуртовникови на мѣсці, той знову гуртовникови въ Европѣ, одъ тыхъ купуе ком-исіонеръ, а одъ него якъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожую-чого Впрочѣмъ може кождій самъ переконоватися, чи достаете де инде по тѣй цѣнѣ таку каву якъ моя що до якості и смаку. 2.27 197-?

Хорошѣе Вашѣ конѣ

одъ вохкости и зимна!

Головный складъ перворядной и най-большійи фабрики

Покрываль на конѣ

розсылае великии добре и трѣвало огро-бленіи, тѣлѣкѣ, ласменныи покрывала за такии дешевыи цѣны:

Прима-покрывала на конѣ,

190 см. довгй, 130 см. широкій, о свѣромъ тѣлѣ и живыхъ бордюрахъ, густи и теплы, за штуку лише зр. 1-45, а тѣ саміи найлѣпшійи зр. 1-75

Гарній свѣрчаю-жовтй покрывала фіакерскіи

зъ шести черно-червонныхъ або голубо-червонныхъ бордюрами, 135 см. довгй и 145 см. широкій, за штуку лише зр. 2-30, 2 метры довгй, по-надъ 1 1/2 метра широкій, подвойнйи, модній и грубйи зр. 2-75.

Прегарный, золотѣ-жовтй подвойнйи покрывала паньскіи,

що даються уживати и за прегарный динавъ, за штуку лише зр. 3-45.

Сотки шисемъ признава одъ знатныхъ особѣвъ:

Маючи присланы покрывала, просимо намъ сей самой якостіи по зр. 1-75, 60 штукъ сейчасъ прислати.

Акційне товариство рафинеріи цукру въ Трѣпавѣ.

Замавляю сямъ 150 штукъ покрывала на конѣ, 190 см. довгити, 130 см. ширины, такихъ, якъ вже мы одержали, и просимъ о одворотну присылку.

Вышлѣтъ за посылкатою п. Бенедиктови ч. Шлюга, почта Чене, 12 штукъ покрывала, по зр. 1-75, такихъ, якъ Вы менѣ прислали для п. Игн. Колера 4 штуки, сей сорты а на мою адресу 5 шт. покрывала на конѣ зр. 2-30.

Выходитъ у Львовѣ по дня (крѣмъ недѣль и рождѣствъ) о 5-ой годикъ по полудню. Литературный додатокъ „Библиотека пайанамъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, а въ второкъ и пятницу на перемѣну разомъ съ „Дѣломъ“.

Предплату и нисераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро огороженъ, ул. Коперника 11. и Бюро газетъ ул. Кар. Людвига 9. У Вѣдомъ Hakenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ и Ламбургѣ M. Hakenstein & Vogler G. L. Daube & Co. Предплата на „Дѣло“ и нисераты за нисераты платитъ у Львовѣ.

Дѣло

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрію: за Заграничною: на цѣлый рокъ . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . 24 ар. на полъ року . . 9 ар. на полъ року . . 12 ар. на четверть року . 4-50 ар. на четверть року . 6 ар. на мѣсяцъ . . 1-50 ар.

У Львовѣ: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на полъ року . . 8 ар. на четверть року . . 4 ар. на мѣсяцъ . . 1-35 ар. Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 2р ул. Баторія. — Рукописи и нисераты принимаются на пошлѣ, восторженно. — Рекламныя нисераты и нисераты въ бѣдѣ порта. — Нисераты членовъ пошлѣ 8 ар. а. в. Оголошенія принимаютъ по цѣнѣ 6 ар. бѣдѣ однокъ стрѣчки почасно, въ рубр. „Надбѣлане“ по 20 ар. а. в. Подѣлки числятся по 10 ар. бѣдѣ стрѣчки.

Резолюція анкеты пропинаційной.

Анкета, зложена соймамъ, що мала розвѣдати провѣсть правительства що-до сносу права пропинаційного, покынула вже свои наряды. Анкета згодилася въ загалѣ на провѣсть правительства, т. е. що пропинацію належить выкупити вразѣ съ „святою“ коршмою. Однакжъ не згодилася на то, чтобы край бравъ на себе поруку возможныхъ недоборѣвъ въ фондѣ пропинаційномъ, а въ слѣдъ за тымъ, чтобы край покрывавъ такой недоборѣвъ дѣдками до податковъ краевыхъ. Натомѣсть рѣшено, чтобы недоборѣвъ покрываво дѣдками до податку консумційного.

Анкета не згодилася такожъ на то, чтобы администрацію фонду пропинаційного обнимавъ выдѣлъ краевой съ огляду, что нѣ выдѣлъ краевой нѣ повѣстовъ выдѣлы не посядають однофѣдныхъ органовъ до веденія администраціи, и что веденіе администраціи вымало бы дуже значныхъ коштовъ. Натомѣсть порѣшено, чтобы администрацію зложить въ руки окомой комисіи индѣмнизаціи, въ котрой складѣ уйдѣли-бы: два делегаты выдѣлу краевому, два делегаты намѣстничества и два заступники интересованыхъ пропинаціонѣвъ. Такъ сталося и при выкупѣ лавицъ. Каждый членъ комисіи пропинаціи нѣмъ-бы поборати 4.000 ар. рѣчною платою, не числяючи другихъ случайныхъ емоментѣвъ. Позаякъ однакжъ члены сен комисіи буди-бы только бѣдѣ рады або, лучше сказавши, бѣдѣ рады, — то нѣмъ до боку мавъ-бы додаткъ цѣлый етатъ урядникоу робочахъ, по половинѣ съ выдѣлу краевому, по половинѣ съ-посередѣ урядникоу намѣстничества.

Такъ стоить нинѣ справа пропинаціи. Чи внесенія анкеты прииме центральное правительство, — се окреме пытанье. На случай принятія, буде по Рѣдѣнныхъ свѣдѣнь рускихъ скликаный соймъ на 10 дѣвъ. Въ противнѣмъ случаю буде соймъ розвѣзанный, а розвѣзанный новы выборы, може ще скорше, анжѣ надѣются.

Край не зыскае въ цѣломъ дѣлѣ богато, бо чи можливый недоборѣвъ въ фондѣ пропинаціи будѣ покрыватися додаткомъ до податку краевому чи консумційному, завсѣды тягаръ двѣгати-ме край, въ котромъ консумція

горѣвки съ конечности есть загальна и дуже значна. Въ цѣломъ дѣлѣ розходиться о усуненѣ бѣдѣ себе поганой стороны выкупа, ходитъ о то, чи соймъ мавъ покрывати недоборѣвъ податкомъ краевымъ, чи податкомъ консумційнымъ?

При томъ не завадитъ замѣтити, что министрство финансовъ зыскало съ оподаткованія готового спиритусу, т. е. съ выробленого ще передъ выданьемъ закона горѣвчаного, чистыхъ 8 миліонѣвъ ар., и что консумція горѣвки дорожшою поки-що зовсѣмъ не зменшалася.

Свария мѣжъ союзниками.

На сонци тридержавного союза (Австрія, Нѣмечина и Италия) почали остатнымъ часомъ показуватися пятна.

Полудневый союзникъ Австріи, на око сядитъ тихо и официально заявляе для неякъ наибольшую симпатію, але „ирредента“, что розсѣлася въ полудневомъ Тироли та въ австрійскихъ провинціяхъ надъ Адриатикомъ, не переставъ воювати давнымъ своимъ способомъ противъ Австріи и де може, стараеся заявити свою ненависть до „арма австрійского“, подѣ котрымъ нѣмъ-то стогне италійскій народъ въ Австріи. Такъ поступають ирредентистичныя товариства, якъ „Pro patria“, товариства гимнастичныя, „комитетъ ексекутивный для юльскихъ Альпъ“ и другі. Добру нагоду до такой демонстраціи подала имъ недавно нѣмецка ескадра, что гостила на австрійскихъ водахъ. Ирредентисты выслали до контръ-адмирала нѣмецкой флоты колька писемъ, въ котрыхъ звинялися, что не могутъ вѣдати приятельствъ и союзникоу Италиі такъ, якъ готятся, бо стонуть теперь подѣ „австрійскимъ армомъ“. Ба „ексекутивный комитетъ для юльскихъ Альпъ“ выдѣватъ до нѣмецкой ескадры привѣтну бодову, въ котрой просто каже: „Въ борѣ и войнѣ стоимъ мы противъ... До радѣстнаго оклику Риму и Неаполю прилучаеся такожъ и Триестъ, пересѣдѣнный, что Италия и Нѣмечина, скрѣпивши въ своей дружбѣ, признають нашъ національный права и лагодять наше сполученіе съ великою италійскою отчиною“. Слова се ажъ надто ясны. А зѣветна рѣчь, что ирредента въ Австріи не есть выключно домашний продуктъ, а мавъ свое жерело по-за границами нашої державы. При томъ треба что й то примѣтити, что Италиянѣ въ приморскихъ провинціяхъ ведутъ борбу не лише противъ самой державы, але что може завѣстѣе выступаютъ проти полудневыхъ Славянъ, съ котрыми живутъ на одной и той самой землѣ.

Такъ то представляея неофициально со-

юзникъ Австріи съ полудня. Не дѣше выглядае такожъ неофициальный союзникъ Австріи Угорщина съ пѣвочны. Свария, яку розпочали недавно тому газетѣ съ-надъ Шпрей съ австрійскою прасою вѣдѣнскою и пѣштеньскою, показала в двѣротну сторону медалю, только-жъ что тутъ справа ще больше скомпликована, больше запутана, а жерело еи ще мутнѣе. И тутъ входятъ въ гру Славяне, ба якъ теперь показуеся, суть головною причиною, за-для котрой настала завѣзата сварка газетъ, котра мимо официальныхъ бѣдѣвъ все же не притихла. О что отже ходило въ сѣй борѣ, котрой поодиноки фазы мы на вышѣмъ мѣсцѣ нотували? Не о что иного якъ лишь о то, чтобы было такъ, якъ сказано въ послѣднихъ: „скажи враже, якъ панъ каже“. Коли „Voss. Ztg.“ стала доказувати, что политика гр. Таффеа стоить въ суперечности съ политикоу гр. Кальнекого и коли розпочалася полемика „Pester Lloyd-a“, заиримѣтила чешка „Politik“ — адезъ, зовсѣмъ справедливо, — что стоить въ „Voss. Ztg.“ коли не вышла таки съ нѣмецкихъ оппозиціонныхъ кругѣвъ вѣдѣнскихъ, то певно була ними инспирирована. Пѣвочному союзникоу треба було кочае вказати на то, что Славяне въ Австріи берутъ страшно верхъ, треба було его вѣзвати на помѣчь, бо иначе Нѣмцѣ въ Австріи пропадутъ. До того давъ добру нагоду „Schwarzgelb“, выстулаючи дуже остро противъ Пруссѣ нѣмъ то въ оборонѣ Австріи. И давна рѣчь! Та самыя газетѣ, котры доказували, что съ-посредѣ стрѣлокъ „Schwarzgelb-a“ пробиваеся заграничне золото, — котры доказували, что выдавецъ „Schwarzgelb-a“ (буковинскій жидъ Бресницъ) есть корреспондентомъ „Варшавского Дневника“, — не обмежилися лише на томъ, чтобы выступити противъ сен газетѣ, але старались втягнути до своей сварки и еи особы стоячы близько престола. Такъ „Kreuzztg.“ одержала була писмо въ Вѣднѣ, въ котромъ сказано, что французскій банкиръ (Гиршъ) зумѣвъ при помочи двохъ поствѣтъ, жидѣвъ-выхрѣствѣтъ, такъ выдѣнути у Вѣднѣ на одну высокую особу, что настроивъ еи дуже прихально для Франціи а зовсѣмъ ворожо противъ Нѣмечины. Лондонскій „Standard“ донѣсъ бувъ зновъ, что межа гр. Таффеа и кн. Райсомъ настало яекое непорозумѣнѣе. Съ сего скористали нѣмцкѣ газетѣ и зновъ ударили на политику гр. Таффеа, доказуючи, что черезъ него росте въ Австріи сильно партія противна австро-нѣмецкому союзу.

До сен борбы вышѣлася повѣзурядова вѣдѣнска праса и рѣчь стала трохи розяснятися. „Fremdenblatt“ пояснѣвъ насампередъ, длячего вѣдѣнска праса не выступила противъ „Schwarzgelb-a“, и сказавъ, что длѣтого бо газета еи була скомпликована, праса вѣдѣнска мусѣла отже съ оглядѣвъ правсо-законныхъ мовчати. Наконецъ „Pol. Corr.“ погала въ нѣ-

спированбѣтъ съ Берлина писемъ, такъ вѣлыми характеристичные поясненіе рѣчи:

„Треба насампередъ сконстатувати — пише „Pol. Corr.“ — что въ добрыхъ односинахъ межи берлинскимъ и вѣдѣнскимъ правительствомъ не настала нѣ найменша змѣна и въ Берлинѣ пересѣдѣнѣ, что односина тѣ анѣ не стали анѣ не стають холоднѣйшими. Союзъ обохъ державъ не основуеся на чувствѣхъ, котры дуже легко змѣняються, але на сильныхъ интересахъ. Въ поодинокихъ справахъ може бути мѣжъ обома державами якѣсь антагонизмъ, але навѣтъ и такого непорозумѣнѣя, котре впрочѣмъ не мало-бы великого значѣнѣя, нема мѣжъ обома правительствами. Та-кожъ и то, что пишутъ газетѣ о якѣмъ непорозумѣнѣи мѣжъ гр. Таффеа и нѣмецкимъ посломъ у Вѣднѣ, кн. Райсомъ, есть чистою выдумкою. Только-жъ до сего треба додати, что по-при односинахъ правительства до правительства, суть ще бѣдносина великихъ масъ до себе, а они хочъ и не мають беспосередной участіи въ политичной акціи, мають все таки значѣнѣе, въ котрымъ каждый оглядный мусѣтъ числитися. Отже что-до бѣдносинъ тѣхъ масъ, то треба признати, что прилюдна гадка въ Нѣмечинѣ въ послѣднихъ часахъ съ якимъ недоволеньемъ слѣдитъ за тымъ, что дѣеся въ Австріи и добачуе, что тамъ ведеся съ великою силою формальный похѣтъ противъ Нѣмцѣвъ. То недоволеніе, котрого не въ силѣ сконтролювати нѣяке правительство, пробиваеся не разъ такожъ въ часописѣхъ, часомъ въ дуже неагитивный способъ, котрый не сгодобався и тутѣшнымъ (берлинскимъ) кругамъ мѣрѣдѣннымъ. Шо Нѣмечина дуже интѣресуеся нѣмецкимъ элементомъ въ Австріи, се рѣчь зовсѣмъ природна; давно выглядало-бы, коли-бъ дѣялося противно. Однакжъ въ головахъ нѣмецкой прасы, котра звернула на себе у Вѣднѣ увагу, годѣ добачувати что-небудь инше, якъ только симпатіи нѣмецкого народу для судьбы Нѣмцѣвъ въ Австріи.

Наконецъ треба тутъ же и то примѣтити, что у Вѣднѣ могутъ рѣчь дѣше осудити, якъ въ Берлинѣ. Кажуть именно, что въ одѣмъ кружѣ въ Австріи, котры якѣсь нѣколи не мѣгъ погодитися съ австро-нѣмецкимъ союзомъ и готовъ бы ще нинѣ приступити скорше до союза съ Россією и Францією, якъ взыати-ся съ Нѣмечиною, — что въ томъ кружѣ проявляются змаганія: подѣнести обговорюванѣе австрійскихъ бѣдносинъ въ нѣмецкихъ газетахъ до чогося дуже важного, до поглядѣ нѣмецкого правительства, чтобы тымъ выликати роздорѣ мѣжъ Нѣмечиною а Австрією. Можна сподѣватися, что такъ подѣриванѣе не принесе нѣякой шкоды, скоро его спостережѣся...

Характеристична рѣчь, что навѣтъ инспирирована въ Берлинѣ „Politische Correspondenz“ згадуе про недоволеніе „массъ“...

Страшнѣ вѣнчанье.

(За нѣмецкого.)

Минувшѣе укрывае богато тайнъ, котры имѣють нѣколи не будутъ выясненѣ, а много дѣлъ правдивыхъ збѣтанѣ что-до особы дѣлаючи въ цѣлѣй для насъ вѣчно загадкоу. Мимо того духъ людскій, что стареаеся разяснити и порозумѣти всякій тайнъ, любуеся въ такихъ подѣвахъ, а се тымъ болѣе, о колько они мають краску невычайну, романтичну, рѣзну бѣдѣ односинахъ та аудѣи дѣлъ шоденныхъ. Одну съ такихъ правдивыхъ подѣвъ, котра бѣдѣралася на початку минушого столѣтѣ, на данькомъ островѣ Зеландіи, въ сѣлѣ Ресѣй, оповѣмъ поважаннымъ читателямъ.

Въ самотѣйной комнатѣ, углубленнѣй въ побожнихъ розгадуванѣяхъ, сидѣвъ праведный приходникъ сѣлѣй. Було вже коло пѣвочны. Дѣмъ приходника стоаъ на ковчи сѣла, а хотъ уже было такъ пѣвно, дѣверъ не буиъ что зачѣнѣи, бо въ тѣхъ сторонахъ народъ дуже честный и на лѣкъ не найдѣтъ-бы опришка. Нѣчна лампа кидала темне свѣтло, а тишину перерывавъ только шумъ моря, въ котрого фѣлахъ купався бѣдѣ-лицы мѣсяцѣ.

Наразъ отворились головнѣй дѣверъ и на сходахъ давѣа чути стукъ мужскихъ кроковъ. Священникъ вырванный съ задумѣ вѣставъ, гадаючи, что его зывають до умирающаго. Два, ужъ мужины, въ бѣлыхъ плащахъ, уйдѣли до комнаты и одѣвъ съ нихъ, приближившася, чѣмни промовѣвъ:

— Будьте такъ добры и пойдѣтъ съ нами. Мусѣте повѣнчати молодѣтъ, котры вже чекають въ церкви. Отей грошъ — говорѣвъ далѣе, показуючи торбинку повѣу золота, — нагородѣтъ вамъ страхѣ, якого вы теперь дознали, и наше несподѣване вѣзванѣе.

Старецъ съ страхомъ привѣдаеся мовки чужинцевъ, котры ему выдѣлися страшными. Чужинцевъ повторѣвъ свое вѣзванѣе голосомъ уже вѣлѣющимъ, але священникъ, пришедши трохи до себе, почавъ ему лагодно представляти, что не може вѣнчати, не знаячи до тычныхъ особы а до того съ опущеньемъ всѣхъ конечно потребныхъ формальностей. Тогда приступѣвъ грѣзно другіи и сказавъ:

— Пана! Мавѣшъ до выбору: або возьмѣшь грошъ и заразъ пойдѣтъ съ нами, або лишѣе съуть, але трупомъ, бо тобѣ куду вѣнчу въ голову!

Приложивши пистолетъ до чола священника, ждавъ дрожащи на бѣдѣдѣ. Старецъ збѣдѣвъ, нѣмого не бѣдѣдѣючи збѣравъ скоро и сказавъ:

— Я готовъ.

Чужіи люди говорили вправдѣ по давѣе, але можна було пѣзнати, что они чужинадѣ. Коли вышѣли съ сѣла, приходникъ приглушенъ съ страху и зачудованія, урѣвъ церковь ясно освѣтлену. Чужинцѣ присѣдѣли хѣдъ по мѣлѣмъ пѣску такъ, что священникъ лише съ великимъ трудомъ мѣгъ имъ до рѣвнати. Коли вже станули передъ костеломъ, перѣвѣзали ему очѣ. Знакомы приходникоу бѣчнѣ дѣверъ отворилися съ лѣсѣкомъ и бѣвъ почувъ, что втрѣчено его въ густыи збѣрѣ людѣй. Въ цѣлѣй церковь давѣа чути шебѣтъ и доволѣа говорено языкомъ, котрого священникъ зовсѣмъ не розумѣвъ, здавалося ему только, что то по русскій. Стоаъ безрадѣно съ завѣзанными очима, понычанный зѣ вѣлѣмъ бѣбѣвъ. Наразъ почувъ, что хѣтъ тяне его за собою мѣжъ збѣрѣтъ натовѣвъ. Вѣдѣнцѣ, мѣгъ свободно рухатися а коли знято ему съ очей перевѣзку, побѣчѣеся передъ престоломъ коло одного съ нѣчныхъ своихъ товаришѣвъ. Рядъ великихъ запаленыхъ свѣчѣвъ восковѣхъ въ гарныхъ сѣбѣныхъ подѣвѣнникахъ красавѣ прѣстоль а цѣла церковь була такъ освѣтлена, что и найдалѣе положенъ предметы можна було докладѣа бачѣти. Якъ передъ тымъ, коли приходникъ мавъ перевѣзку на очѣхъ, гамѣръ збѣрѣнѣхъ перѣмѣвъ его страхомъ, такъ теперь зновъ нагѣа тишина дуже его вразѣла. Лавки и бѣчнѣ переходы були заняты людьми, середѣю тяглося вѣлѣмъ мѣсѣе, а въ глубинѣ того вѣлѣного мѣсѣа спостѣрѣвъ священникъ грѣбъ свѣжо бѣдомкнѣный. Оудѣлѣный камѣвъ грѣбовѣй бувъ оцѣрѣтъ о лавку.

Збѣрѣ складалася съ самыхъ мужичѣвъ, лише далѣе, въ кутину, стоаѣа якась женѣщина. Тишина зловѣща трѣвала колька хвѣлѣ, а середѣ того нѣхѣа и не ворухуеся. Такъ тихо иде борба въ души переступника передъ страшными дѣломъ. Вѣдѣнцѣ вѣставъ чужинѣвъ,

поважнѣй съ одѣжѣ, видимо высокои гѣдноствѣ, и скорою ходоу перѣйшовъ вѣлѣмъ мѣсѣе. Хѣдъ его розлагався по костелѣ, а вѣвъ збѣрѣаи глядѣли на него. Бувъ бѣвъ середѣного рѣсту, шарокоплечѣй, волосѣа черне, лице смагѣлаве, черты лица острѣ, уста мѣвъ-бы зѣ лѣзѣти затѣсненѣ. Нѣвъ смѣло зачѣнѣи надававъ его твари вѣдѣ розсѣзуючѣй, а довѣи кудлатѣи бровѣи отѣвѣвали малѣй, чѣрныи очѣи, въ котрыхъ горѣвъ дѣиый огонь. Одачѣнѣи бувъ въ зеленѣу одѣжѣ, богато мерѣжанѣу золотомъ, а на груди ясенѣла звѣзда. Молода, що вѣлѣтъла потѣбъ него, була убрана красѣи и старанѣи. Голѣуба одѣжѣ, прикрашена сѣбѣломъ, обѣймала еи гнучѣу статѣи и спѣлѣвала до землѣ, дѣдѣмъ съ дорогихъ камѣнѣвъ красѣи еи волосѣа. Хотѣ черты еи лица була зѣвнѣи, то все таки буиъ онъ дуже гарнѣи и лагоднѣи. Уста трупѣа бѣдѣи буиъ мѣвъ съ камѣня; анѣ одна жилка не рушалася на еи лица, очѣи буиъ бѣвъ блѣску, а руки опали бѣзладѣио вѣдѣзѣтъ. Бувъ то клячѣиый образъ смерти, а здавалося, что надѣрѣиый страхъ уколѣсавъ въ нѣмъ сѣвѣдомѣи въ житѣе.

Ажъ теперь добачѣвъ приходникъ старѣу, препѣганѣу бабѣу въ рѣзѣоварѣнѣмъ, двѣначѣи строѣи, азъ закрѣваеыиъ турбаномъ на голѣвъ; она злобно, съ кѣпѣнами спѣглядѣла на клячѣиу молодѣу. За сѣдѣнѣиъ стоаъ якѣсь вѣвѣтъ, дѣкого поглядѣу, недѣвѣжнѣи и грѣзѣнѣи.

Священникъ съ перѣлѣку не мѣгъ и слова промовѣти, коли сѣдѣнѣиый дѣиымъ поглядѣмъ наказуавъ ему спѣвнѣиый обрядъ. Ще болѣе мѣшала его та обѣставѣна, что не знаячи, чи сѣдѣнѣиый рѣзѣмѣиъ его бѣсѣду. Здобуеся якѣсь на бѣвѣау и спѣвѣтъ на ру о вѣмена. Неавѣдѣръ и Теодора — була дѣка бѣдѣвѣдѣ сѣдѣнѣиого.

Коли приходникъ почавъ промовѣти формулу вѣнчальну, голосъ его дрожаеъ, мылѣнѣи а декѣтѣиый слова мусѣвъ повторѣти. Сѣдѣнѣиый не спѣстерѣлѣи того нечѣкою, а то утвердѣио его въ пересѣдѣнѣи, что онъ не розумѣиъ добре по даньскѣи. Коли запѣтаеся: „Не-андре, чи хочѣеши клячѣиу коло себе Теодору взѣти за женѣу?“ — сумѣвѣваеся дуже, чи сѣдѣнѣиый ему на то бѣдѣвѣтъ, та на немѣле даво почувъ бѣдѣвѣдѣ: „такъ“, сказанѣе майже съ крѣвѣкомъ, что залулаво по цѣлѣмъ костелѣ. Глубоко зѣтѣнѣе, яе выдѣбулося въ груди

збѣрѣнѣхъ, було товаришемъ того огнѣного „такъ“ и слово се, мѣвъ далѣиый грѣмѣвъ, вѣравѣио черты трупѣако бѣдѣио молодѣи въ легѣе дрожаеиѣе. Голосѣиый уже звернуеся свяченникъ до молодѣи, мѣвъ-бы хотѣвъ збѣдѣти еи зѣ смертѣльного сну: „Теодоро, чи хочѣеши ты сѣго Неавѣдра, котрого перѣдѣ собою бачѣиши, взѣти за мужа“. Голосѣа бѣдѣвѣдѣ була: „такъ“. Сѣдѣнѣиый пробудѣиѣа съ твердого сну, велиѣе перѣраженѣе порушѣио еи черты, бѣдѣиъ уста задрѣжали, перѣлѣтѣаючѣи огонь блѣснѣувъ въ еи очѣхъ, груди подѣнѣслася, потѣбъ сѣлѣвъ затѣснѣвъ полѣмѣиъ очѣи и далѣе чути: „такъ“. Звучѣало оно якъ послѣднѣиый крѣиъ умирающѣио людѣи, а бѣдѣиѣа бѣдѣомѣиъ въ мѣмѣовѣлѣныхъ столахъ болѣи, выдѣнѣхъ цѣлѣмъ товариствомъ. Молода упала въ рамена препѣганѣио старѣухѣ. Колька хвѣлѣа трѣвала страшна тишина, потѣбъ молодѣа у-клякла зновъ и священникъ довершѣвъ обрядъ. Молодѣиый вѣставъ и дрожащѣу молодѣу бѣдѣрѣвадѣвъ на еи давнѣе мѣсѣе а старѣухѣа и велѣиъ пошѣиъ за нимъ.

Тозарѣиъ священника появилися зновъ, завѣзали ему очѣи, перѣпрѣвадѣиѣа черезъ нѣатовѣвъ людѣи, а выпѣвѣиъ за дѣверѣи, лишиѣа тамъ его самого.

Приходникъ стоаъ якѣсь частѣи непри-томнѣиый, не знаячи, чи то, что сталося зѣ всѣми страшными обѣставѣнами, було въ снѣ, чи на явѣ. Коли збѣравъ съ очей перѣвѣаъ, урѣвъ ясно освѣчену церковь и почувъ гамѣръ, котрыи дохѣдѣиъ до него съ сѣредѣнѣиъ; мусѣвъ повѣрѣти въ страшну правду тои загадѣковѣио нѣчи. Щѣбы доѣвѣдѣиѣи, что далѣе станѣеся, укрѣивъ въ кутину церкви на противѣиый сторо-нѣиъ и азѣ-вѣдѣиъ почувъ, что гомѣиъиъ вѣзѣмаеся чѣмъ разъ болѣе. Здавалося ему, что сѣннаеъ живѣа суперѣчка, середѣ котрой голосъ молодого бувъ горѣиоу и наказуавъ мѣвчанѣе. По томъ наступѣиъ довѣиъ перѣстанѣиъ. Давѣа чути гомѣиъиъ стрѣлѣу и розлагѣа перѣеймаючѣиый крѣиъ женѣщины. Зновъ перѣстанѣиъ. Потѣмъ майже черезъ четверть годѣиыи горячѣакоа суѣта и праѣа. Сѣвѣло погашѣио, крѣиъ сѣнѣивѣа на ново и товѣпа вышѣла съ церкви, пошѣиъио прямуѣиу до моря.

Теперь збѣравѣа старѣнѣиый приходникъ и пошѣиъ до сѣла. Тамъ побудѣвъ сѣвѣдѣиъ и

XVIII*)

Причина того проекту правительства звѣстна. Щобь позыскати більшість рады державнои для свого проекту на підвищеніє податку консумційного блѣ горѣви, предложеного радѣ державнай въ мартѣ 1888 р., мусѣло правительство зробиати велику концсію для галицкихъ вѣстельщиковъ пропавціа, котрі помимѣ тѣснои звязи зъ теперѣшнимъ правительствомъ грозили, що будуть голосувати противъ проектованого податку, лягаючись, щоби підвищенийъ податокъ не зменшавъ консумціа а

розовѣвъ имъ свою необычайну пригроду. Люде тамъ провадили жытєе такєе спокойнєе та одностайнєе, що не хотѣли въ то вѣрнати и перестрашилися чимъ иншимъ; они думали, що надго побуджена уваа одобрила здоровый розумъ ихъ улюбленому праходникови. Довго пришлося ему доводити имъ, що бнвъ здоровъ на умъ, закъ повѣрвали ему и то ще не цѣлкомъ. Колькохъ дважнѣйшихъ уружалохъ въ зелѣзны друкы та лопаты и пѣшши до церкви. Тамътакожъ зробиешъ вже день, а коли священникъ зъ своимъ товаришамъ выйшовъ на горбокъ ведучій до костела, побачивъ на морі военный корабель зъ разпущеными вѣтрами, якъ дбавшихъ бѣдъ берега плывъ на пѣвнѣхъ. Уже той самъ видъ, необычайный въ свѣтѣ околицахъ, сильно зацѣкавивъ селянъ, а коли пришли до костела и узрѣли силою выломанъ бѣгачъ дверь, цѣлкомъ повѣрвали своему панъ-отцевъ. Онъ показавъ имъ грѣбъ, котрый видѣвъ въ ночи бѣдратыи. Легко можна було пѣзнати, що камѣнь бувъ нарушении и потѣмъ знати, привлѣженъ. Зелѣзными друками усеуцѣли камѣнь и въ грѣбъ знаишли нову, богато прикрашену домовину. Зъ молодецоу майже живавостию вступивъ священникъ до грѣбу, а за нимъ и другіи, горячючоу поднесли вѣко и страше прочуѣе священника показалося правдою. Въ домовинѣ лежавъ трупъ молодѣцъ. Блєскупій дїядемъ зникъ безъ слѣду. Куля выпала въ грудь самого сердца. Зъ лица знакъ уже глубокой бѣлы, а на ея мѣстѣ райскій спокой розсыпавъ красны уста. Старецъ кивнувся зъ плачемъ на домовину и почавъ молитвася за душу убитѣцъ. Нѣмєе зачудованье и перестрахъ оволодѣли товарищами.

По смерти преходяща знайдено въ книгахъ костела зашито въ докладнымъ описаніемъ прѣгоды. Де-хто думаетъ, що страшне то вѣсла стоить въ звѣзъ изъ наглыми зѣвнами на російскѣмъ престолѣ по смерти Петра I. и Катерины. Та се лишь догады, а здѣваться, що страшна и та тайна прѣгода лишиться на вѣки нерозвязаною загадкою.

Перекладъ *Омельно В—скій*.

Одъ довшого часу именно видю въ австрійской политикѣ скарбовой прямованье, перенести весь тягаръ податковый на податки посередній т. е. консумційный, а ера министра Дунавского означуется якъ-разъ тѣмъ, що податки консумційный чюдисяются и множаться, чого вайдучишымъ доказомъ законодательства дѣяльностей австрійского парламенту въ першій половинѣ р. 1888, збольшавша значаю податокъ консумційный одъ цукру и горѣвки. Супротивъ того, кажутъ, зовѣшмъ природными булы-бы заходы правительства, стремлячй до очищения и увольнения предметовъ державныхъ податковъ консумційныхъ одъ чужахъ вливовъ и тягаровъ, а що пануючий монополъ пропанаційный управленийхъ стоить беззережно тутъ державъ на перешкодѣ, тожъ держава старается о усунуенне того монополю и о звольненне себе одъ конкуренціи на томъ поли. На догадъ той яко правдивый здаються вказувати систематичный одъ недавного часу обдзавуваннѣ санкціи законамъ признаючимъ мѣстамъ право побору громадскихъ податковъ одъ предметовъ податковъ консумційныхъ а не менше такожъ и рѣвночасна дѣяльностей правительства въ тѣмъ напрямѣ на Угорщинахъ, де оно ввело проектъ знесеня „реталъвъ“. Противъ того доходу промовало-бы то, що въ проектъ своѣмъ предлагаетъ правительство не знесенѣ а перенесенѣ права пропанаціи на край отже все таки не звольняе себе зовѣшмъ одъ конкуренціи, а полишае конкуренціи краю. Для того и неясно а навѣтъ неправдиво звучать слова мотивовъ правительства, що предложенымъ закономъ „приспѣшавсь“ выкудно пропанаціи. О приспѣшанню нема тутъ бесѣды, бо до р. 1910 пропанаціи буда-бы фактично невыкупулена и въ тѣмъ случаю, коли-бы удержався проектъ правительства въ тою лишь рѣзницю, що тогдѣ выконувавъ-бы плывучий зъ ней управленія не приватный влательствѣ а край.

Зъ Вѣднѣя.

[Поминка за бл. п. Ст. Качалу. — Вечерокъ „Ogniska“.]

Въ четвергъ 29 н. ст. падоляста бдправлено тутъ поминка душѣ бл. п. Стефана Казалы. Службу Богу бдправивъ ректоръ о. д-ръ Теофилъ Сембратовичъ въ сослуженно д-рандѣвъ оо. Грабовича, Вацка, Кмѣта и Московского. Обѣда бдделуено парастасъ. Хоръ богословѣвъ, скрѣпленный членами хору „Сіѣна“, пѣвъ утраву п. Гриневского, причинивъ до звѣлчаня сумяго обряду. Не много людей явилося въ церкви, „не злымы, тихими словомъ“ згануди на чужанѣ великого поклѣнника. Зъ послѣвъ нашихъ не явився въ церкви вѣсто.

При нагоді занотую ще й другий факт. Передостанньої суботи обдурив тут музикально-декламційний вечорек уряджений "Ognisko mł" в пам'ять Мицкевича. Вчора довелось нам прочитати телеграму з-відся вчаснописи "Kurjer Lwowski", в тамт, не знаємо якимъ робомъ, поминено мѣжь наведеними продукціями сольо-свѣз нашого талантавого свѣвака п. Евґ. Гушалевича, ученика туґетшюно консерваториї. А пречѣнь свѣз его по-при грѣ скрипача п. Тиберта бувъ єдиною окрасою концерту, бо-жъ годѣ сказа-ти, щоби перестарѣлый сопрант п-яѣ Вянцен-ті, або невиправлений годолъ баритоновый п. Бернарда, вкѣнци за слабымъ органомъ мов-нымъ выголошена декламація чудесною поезіи "Reduta Ordona" Мицкевича — змогли бу-ди найти больше уважия у публїки, аїмѣжъ годолъ п. Гушалевича. Кореспондентъ видно повинувався вишнімъ поглядямъ и упередже-нямъ шовинизму, а оно, думаю, ажъ нагло велика наука для нашого свѣвака, щоби не вступати на дорогу Мышугѣвъ, Волошкѣвъ и другихъ. П Гушалевиц свѣважъ Монюшка "Arja z Halki" и додавъ опѣсля "Ptaszkі". Що правда, оно прикро вразило насъ, що не за свѣважъ оївъ яко-небудь чуднои нашої пѣто-мої пѣснї, немовъ на глумъ выбравъ собі ту

И. П.—Кіў.

Зъ Долнѣскихъ гôrъ.

[Руско народный театр.]

Минувщою недѣлѣ я першій разъ видѣвъ на сценѣ "Найничку", я пересвѣдѣвся, що Карпенко-Карый, авторъ аи, то талантъ незвычайный Мы Галичане дуже слабенько знаємо звичай, обычаѣ и загаломъ житѣе Русинѣвъ за кордономъ, а найменше ихъ языкъ. Мѣжь ними а нами "утвердилася пропасть" така, якъ межи Лазаремъ а Авраамомъ въ прирѣчѣ Спасителя : аѣ мы до нихъ, аѣ они до насъ не могутъ перейти, не преодолювши передже тысячей вереповъ. Побавити житѣе Русинѣвъ закордонныхъ помогають намъ такіи писателѣ Украинны, котріи умѣють вѣрно а живо представити житѣе своиѣ отчизны а всѣхъ его проявахъ, а такимъ писателемъ являвся именно Карпенко-Карый. Такии таланты могутъ богато улещити взаимне знакомство народу роздѣленого политично, не виключаючи и того, що ихъ творы мимо тои тенденціи самѣ по собѣ могутъ мати класичну, артистичну вартість.

Зм'ясту тоя штуки не буду подавати, бо се зробив уже столичний рецензент. Скажу лише взагалі, що то не драмат а образок, зображаючий намъ, безъ однодѣльного провідної идеи, кблька типівъ зъ житя українськихъ селянъ, але тибиъ взятихъ вѣрно и живо зъ дѣйности. Той просторонародный український гуморъ, якій подибуємо и у насъ и на Украині на кождѣмъ кроцѣ, и въ хатѣ и на обѣдѣ, и въ радѣ, и на полі коло роботи, котрый єсть такъ щоденный а котрый мѣмо того такъ трудно зобразити на паперѣ, подѣлухавъ авторъ пречудно и виразивъ его по майстерски, якъ хіба лишъ потрафить Гоголь. Артасты поняли зовсѣмъ автора. Знаменито и зъ зрозумѣньемъ оддали свои ролѣ п-ѣ Бибровичева, п-ѣ Осиповичева а п. Стецький. Языкъ штуки прекрасный, а пп. артасты очевидно умѣли правити собі чистый акцентъ и выголосъ своєродный український, трохи дѣмний одъ нашего. Добре бы було, щобъ сей театръ деколи бѣдѣвавъ Кієвъ, Харківъ Одесу и др., а познавши тамъ правдивый український говѣръ, мѣгъ и намъ дати поняти правдую красу живою українською рѣчи.

Не менше талантно грали наші артисти «Паганьского барона», представлений восторж. Не могло представленье то такъ выпаста, якъ въ иныхъ городахъ, де есть великій салъ. Тутъ въ Долинѣ, де мѣстятесь мѣщанскє кассино, салъ мала, а сцена такъ тѣсна, що ледьн колька особъ може на нѣй повертатись. Однакъ сѣвны, о котрой въ оперетѣ годловно ходить, вайшли добре, кромѣ ансамблѣвъ, котры суть послабѣ, особливо, якъ се вже замѣнявъ рецензентъ львовскій, въ мужескѣй партіи.

Въ средину грано „Мандатора“.

Доходу мала труппа, здесь менѣ досыте. На „Наймичку“ и „Баронѣ цыганскѣмъ“ саяла була повяа, а билеты були зовѣмъ розкуцленѣ. Лише все такя треба сказати, що больше число гостей доставляе Долина, ааъж селя. По селажъ мовѣ-бѣ все заумерло. Такѣй сильный рускѣй повѣтъ, де давнѣйше выбирано депутатами Русинѣвъ (Гупалевича, Петрушевича, Кулакѣвского) — нинѣ не показуе аѣ тѣна житя, якѣ се показалося при выборахъ до рады повѣтѣвой, а якѣ показуеся тецѣрь при посвѣщаню театру. Не говорю вже о селянахъ та мѣщанахъ, але о тыхъ, що повинѣй дорогу показувати меншой братѣй. И самымъ бы имъ бути, и не трудно нинѣ вже такожѣ селянъ до того побудати. Зѣ поступкомъ просвѣты и свѣдомости середѣ народу намъ священникамъ треба уважати, чтобы въ обовязкахъ руско-народныхъ зѣ часомъ не лишитисѣ позаду народу... въ деякихъ сторонахъ уже селяне своихъ панѣ-отцѣвъ тягнутъ на выборы... Се только мимоходомъ.

Сими днями лучилося намъ, забавляюще-ся въ тѣснѣишомъ кружкѣ и разбираючи нашій суровы народный, прійти до пересѣдечная, що найважѣишимъ двигачемъ освѣты и патриотизму у насъ, являеся театръ, особливѣниѣ, де правительство зовѣмъ насъ занебуде и въ школы, и въ урядъ, и де мы самѣи примушенѣ власнымъ майже коштомъ — читальни-ми, товариствами, бдѣнцами, и пр. просвѣ-чувати и вести своѣи народъ. Мачю то все на-взглядъ, мы прійшли до заключеия, що дуже було-бы для насъ спасеио, закинути рознѣи складки на мѣшеи продуктивнѣи дѣли, а хто-лише може, давати на руску сцену, зроби-ти одну головну складку въ цѣломъ краю (якъ своего часу на „Народный Дѣмъ у Львовѣ“) а кромѣ того збирати шо року, и такъ сотво-рити такѣи капиталъ, чтобы процентами выпла-чувати достѣиный пенсѣи для артистеи руского театру. Межи ними находѣися правдѣиѣи та-ланты, котрѣи и такъ, безъ всякою користи по-свящалися тяжкой службѣи руской музѣ, а ко-трѣи могла-бы дуже высоко поднести руску сцену, коли-бы була больше независимѣи бдѣи всечасною ласка публики и не потребувала такъ тяженько боротися въ „злѣбѣи дѣя“.

Друге пытаньне, о котрым мы пры сьм
оказіі бесьдвалі, то было пытаньне недоу-
шчэня рускаго театру грати ў сальі „Народ-
наго Дому“. Я самъ твердый, дуже твердый, а
такі тоге ве могу паянці, якъ могло-бы се
пошкідаті вистаціці „Народный Домъ“, дати
прыкыт руской музъ? Я знаю ліше, що такіі
поступокъ партіі „Старого Завѣта“ дуже ра-
дуе нашихъ протывікѣвъ, котрі паянці не ра-
дувалісь-бы, коли-бы одного прекраснаго по-
ранку увидѣла всѣхъ Русенѣвъ, якъ они въ
агодѣ і взаимной любові та терпимости тру-
дяться для блага свого народу...

Мимо того, що Г. Вел. цѣсарь вымовивъ собѣ всякій манифестація по причинѣ своего юнкеля, не обійшлося въ палатѣ послѣдѣ безъ загадки про сѣ юнкелей. Президентъ палаты, д-ръ Смолка, который сорокъ лѣтъ тому назадъ ѣздывъ першій въ депутація до Оломука вѣтати вступающего на престолъ монарха, присвятивъ и теперь ему теѣлу загадку та завовавъ палату почти сѣю памятну хвилю свободными голосами представителѣвъ народѣвъ австрійской монархіи. По промовѣ президента радила палата дальше надѣ закономъ о подѣлѣ селянскихъ снадѣицѣ. По довѣи дебатѣ, въ котрой брали участь кн. Лахтенштайнъ и Хлюмбейц ухвалено §. 17. (теперь §. 16.) того закона 164 голосами противъ 132 такъ, якъ его предлагала комісія. На тѣмъ перервавъ засѣданье, а слѣдующе назначено на второкѣ.

На порядку деннімъ нинішнього засіданя стоить міжъ иншимъ конецъ дебати законъ о подѣлѣ селянскихъ снадцѣтъ, справозданіе комисіи верификаціонной о выборѣ посла Ковальскаго и справозданіе комисіи войсковой о новомъ законѣ войсковомъ. Якъ довго потягнеться дебата надъ закономъ войсковымъ, годѣ знати; то лишъ певна рѣчь, що законъ сей має бути узаконенъ ще передъ Радомъ, а крімъ того мають бути заголовожені ще і другі поменші справи, якъ законъ о пльбахъ при конверсіи долговъ гипотечныхъ, будова залізницъ зъ Мостару до Сараева, угода торговельна зъ Швейцарією и т. д. Законъ о жидовськихъ громадахъ втрисповѣднихъ приде на порядокъ денный — якъ доносить "Politik" — ажъ въ 1889 р. Антисемиты постановили не брати участи въ нарадахъ надъ сьмъ закономъ, бо виходять зъ того погляду, що они суть противні жидовству якъ зъ етничныхъ такъ и економічнихъ взыдвѣвъ и дятлого не мають причини займатися ихъ справами администраційными и втрисповѣдними.

Въ комисіи бюджетовой при рубрицѣ „будо-
ва дорѣгъ“ одобровѣдавъ гр. Татеевъ на интере-
сѣлицѣю пос. Кравзѣ въ справѣ бунтовѣ сѣ-
лянскихѣхъ въ Галичѣнѣ. Президентѣ мнѣи-
стрѣвъ заявляѣтъ, что бнѣ зажадаѣтъ бдѣ галич-
скаго намѣстниства докладнаго справоздаѣня.
Справоздаѣне то надбѣшало, але было такѣ не-
докладаѣне, что бнѣ мусѣвъ зажадаѣтъ доповне-
нѣя; скоро надбѣде то доповненѣе, то бнѣ за-
рядѣтъ, що буде потреба, чтобы зло усунути.
На всякѣй случай розпорѣдѣтъ бнѣ вже те-
перь, чтобы уживаѣно зброѣной силы зѣ яѣтъ
набѣльшому осторожаѣстою противѣ збунтова-
ныхѣхъ сѣлянѣхъ. Намѣстниство одержало при-
казѣ, чтобы въ такѣхъ случаяхѣхъ старалосѣ
успокоѣвать людей.

Министерство финансов повідомило комісію бюджетову, що тепер ведуться переговори з угорським правительством із справу управління валюти. В цілої Австро-Угорщині має бути введена золота валюта; часе однак, коли то наступить, єсть ще далекіш.

Въ колѣ польскѣмъ ухвалено на-внесе-
нне пос. Вѣдлинскаго выслати депутацію ало-
жену зъ внесодавца и послѣтъ Абрагамовича
и Яворскаго до министра торговль, щобы под-
перти провѣтъ будовы зельзницѣ зъ Коломыѣ
до Зальцшпигъ.

Г. Вел. цѣсарь выславъ зъ Мярамаре, де перебувавъ разомъ зъ цѣсаревною въ день свого ювілею, бѣдуче письмо до гр. Тафогого, въ котрѣмъ дякуе всѣмъ, що посла его бажа- ня святкували день сей не голосними тор- жествами, але тымъ, що основували фундація на добродѣйный цѣля.

„Нов. Время“ выступило остро против поголовскъ, будто-бы Россія лагодилася въ великимъ поспѣхѣхъ до войны, а особливо звернуло увагу на письма въ Россіи въ „Daily News“, въ котрой говорится о великомъ закунѣ зббжа и сѣва въ полудневѣй Россіи, що має бути такожъ доказомъ воевного руху въ Россіи. Погляды такі — каже „Нов. Время“ — суть хибні, бо закуно робиться лишъ въ виду надходячої тяжкои зима въ полудневѣй Россіи. Мимо то єсть фактомъ — каже дальше „Нов. Время“ — що армія російска, котра теперь розкладаєся на зимові кватери на заходньхъ границахъ, єсть досѣть сильною, чтобы не датися заскочити подьямъ, котріи вымагали бы въ сейчасъ мобилизаціи ще подчасъ зими або на весну. Дока теперѣшня ситуація политична не змѣняться, доти Россія не зменшить свого войска въ заходньхъ губервіяхъ. Але то не повинно ще выдѣлкувати страху ані пессимизму, якіи проявляєся въ австрійскій прасѣ, а ще болѣе въ угорскій. Становище Россіи єсть вижодаюче и изобстане нимъ ще довго, наколи не наступить лишъ якісь несподѣваный выбухъ.

Праса російська підхопила подібно як і французька сварку німецьких газет з австрійськими і доказує тепер, що межі німецькими цісаремъ а архикн. Рудольфомъ єсть великій антагонизмъ і що німецько-австрійскій союзъ розлазитья.

Въ Петербургѣ удерживается поголовка, по гр. Толстой має уступити, позаякь станъ его есть того рода, що бытъ не може вже довше оставитися въ службѣ. Крѣмъ того має бытъ и тымъ знеохоченый, що царь переконавшись особено о хосеенности зметать, не годиться на его плянь злассени сѣи институтія.

Минувшя недѣля проминула для Парижа и Франціи пасивно. Манифестація на могилѣ Бодена положена на кладовищѣ Монмартръ обдубала зовсѣмъ спокѣнно, хочъ взяла въ нѣй участь величезна маса народу; досытъ згада-ти, що самыѣ депутаты зъ провинціи насѣ-ло ажъ 5000. Походъ розпочався о 1 год. въ полудне и становъ о 3 год. на кладовищѣ, де президентъ муниципальнои рады, Дарльо мавъ бесѣду, въ котрой выступивъ дуже остро противъ агитаціи булянижистовъ. Онъ говоривъ: „Хочемо нинѣ оддати честь неустрашимой оборонѣ правъ республиканскихъ и проскри-бованыхъ жертвъ зухвалою бонапартистско-го замаху на державу дня 2 грудня 1852 р. Демократія скрѣплялася чимъ-разъ больше, дя-влячись на примѣры славныхъ покійниковъ и приходивъ на могилу Бодена оддати не лишъ честь покійняковъ, але такожъ и почитатися, якъ выступити противъ цезаризму, который теперъ зновъ підносить голову.“ Бесѣдникъ за-кѣпивъ свою рѣчь словами: „Скрѣпившись и набравши силы въ благороднѣмъ споминѣ Бо-дена та повий надѣвъ въ будущиѣ, кланяйтесь разомъ: „Най жавъ республика!“ По сихъ сло-вахъ роздався грѣмкій окликъ и поспѣхавъ оплески, а одтакъ наступила дефилада передъ могилу Бодена.

Около шестон години почавъ походъ вертати до мѣста, а музика грала маренлянку. Все шло спокѣнно. Середъ величезно-го товпы народу, котру обвѣсляютъ на 40.000, обдывались одъ часу до часу оклики „Най жавъ республика“. Въ одномъ лишь мѣсцѣ пришло було до малов сцены. Якимсь омын-бусомъ надѣхали були булянижисты и стали кричати: „Най жавъ Буляниж!“ Тодѣ приско-чили до воза студенты, схопили конѣ, пере-вернули возъ и при томъ выбили велику та-блю выставову въ якойсѣ крѣмницѣ. Пришло було навѣтъ до бійки, але полиція зробила порядокъ, арештуячи ексцедентѣвъ.

Вечеромъ около 8 год. появилася мани-фестъ комитету булянижистского, въ котромъ було повсеново, дякуючи булянижисты не брали участи въ манифестаціи, хочъ почитаютъ Бо-дена. Манифестъ вызвавъ желѣть, чтобы ста-вили оборъ провокаціямъ правительства.

Не бѣ рѣчи буде тутъ подати коротень-ко, хто бувъ той Боденъ, который дѣждався теперь такой почести, а про котрого доси нѣ-хто нѣчого не чувать. Бувъ то посолъ, который досѣтъ дня 3 грудня 1851 р. зъ маленькою гореткою людей узбровныхъ лишь въ двадцѣ караванѣвъ, отанувъ на барикадахъ и хотѣвъ ставити оборъ войску и полиціи, котрыѣ въ-славъ тогдышній президентъ републики, Люй Наполеонъ, що въ ночи зъ дня 1 на 2 грудня присвоивъ собѣ найвысшу власть и хотѣвъ те-перъ очистити мѣсто одъ всякихъ противни-ковъ. Войско и полиція стояли вже сѣльно по-сторонѣ Наполеона, побѣдшого цѣсаря фран-цузского и розганяли правдивыхъ република-новъ. Коли отже приишли до барикадовъ, на котрыхъ стоявъ Боденъ, стрѣлявъ хосъ на-нихъ зъ барикадовъ. Войско дало тогды сал-ву, а на барикадахъ повалился першій Боденъ, яко послѣдняя жертва републиканской опози-ціи противъ цезаризму.

Въ Неверѣ хотѣли булянижисты устроити контръ-манифестацію, але то имъ не удалось. Буляниж приѣхавъ тудя, але прѣзентъ не до-зволить нѣкому заходити до готели, де Бу-ляниж замешкавъ, крѣмъ тыхъ, що були за-прошенъ на ниръ. Подчасъ ниръ мавъ Буля-ниж бесѣду, въ котрой промовлявъ зновъ за-потребу ревизіи конституціи на подѣставъ за-садъ въ 1789 р. и за утворенемъ правдивой національной републики. Послы Васлей и Брі-альо устроили зновъ въ театрѣ антабуляни-жистовскую демонстрацію и ухвалили протестъ противъ Булянижера, называючи его врагъ-номъ отчизны, плягіаторомъ и бонапартистомъ.

Рухъ социалистичный въ Бельгін, который въ послѣднихъ часахъ прибравъ бувъ зновъ великій розмѣры, ослабъ трохи, хочъ въ Шарльроа обдубася конгрессъ робѣтничковъ, на котромъ ухвалено заставити всяку роботу. Характеристичнымъ въ сѣмъ руху бельгій-скихъ социалистовъ есть то, що обдывались вже голосы за прилученемъ Бельгін до Фран-ціи. Такъ бодай доносить нѣмецка праса

свой твердый русскій патриотизмъ. Покойный бувъ знаменитымъ юристомъ: працѣ свои зъ того поля печатавъ въ фаховыхъ часописяхъ, деикий практич-ный рады подававъ и въ „Дѣлѣ“, для народу на-писавъ дуже гарно популярну книжочку „Що та-ке провизорія?“ (выдало товариство „Провѣта“), а наконецъ трудился надъ рускою терминологією правничою. Для сѣлянъ, котрыхъ справы прихо-дилось ему вести, бувъ прививнымъ батькомъ и справедливымъ судією — за те зъєднавъ собѣ загальну симпатію у сѣлянъ въ Сянтинцѣ, де черезъ довгий часъ бувъ адъюнктомъ судовымъ. Покойный полишивъ вдову и шестеро дробныхъ дѣтей. Въ нѣмъ утратила Русь одного зъ най-циршихъ сыновъ своихъ больше. Перомъ ему земля и вѣчная память!

Похоронны обдубутся дня 5 н. ст. грудня въ Хировѣ.

Зъ Самбора пишуть намъ про тамошну „На-родну Торговлю“. Въ жовтні с. р. обдубили за-гальні зборы нашої Торговлѣ. Каждый муситъ признати, що Торговля однесла дуже гарный ре-зультатъ, бо за першихъ 10 мѣсѣцѣвъ ен оборотъ кассовый дойшовъ 12.000 зр. А найбодрабѣйшимъ есть се, що Торговля зыкала собѣ довѣріе у пу-блики мѣсцевой и околиной, та въ сѣй способъ за-печенила собѣ розвитокъ и будущиѣ. Локаль Торговлѣ гарный, взорченно-чистый; персоналъ чемный и честный. Товары добрый а цѣны такъ-же въ Луцѣ и Черхавѣ закладають тамошній го-сподаръ крамницѣ а якъ говорятъ, то и по аншихъ селахъ думаютъ надъ крамницями. Одного лишь багата треба-бы, чтобы въ Русины, мѣсцевы и замѣсцевы, брали товары въ Торговлѣ и тымъ ен подпомагали — бо будущиѣ лишь тогды буде наша, коли двигнемось зъ нужды экономичной. Богатство народне — то сила!

Зъ руско-народного театру. Вчера, с. е. въ по-недѣлюкѣ попрацѣвъ нашъ театръ Долину. Въ не-дѣлю обдубоусъ представленье въ честь 40 лѣтнего юбилею цѣсарского; всѣ артисты въ народныхъ строяхъ при одновѣдѣномъ образѣ, освѣтленомъ штучными огнями, обдѣивали имъ народный, по-чѣмъ слѣдовала народна оперета „Капралъ Тимко“ зъ музыкою Матюка. — Зъ Долины загостить нашъ театръ до Стрыи и вже завтра, с. е. въ се-реду 5 н. ст. грудня выставитъ „Дай серцю во-лю заведе въ неволю“ М. Л. Кропавниченко. Чо-тири роки не бачили Стрыляне нашої сцены, то-му можна надѣятися, що радо примуть ен и под-поможуть. За тѣ роки збылишисѣ репертоаръ на-шого театру значно, тому може дирекція и черезъ довший часъ выставити новы твory — розумѣ-ясь, коли побачитъ цирю подпомогу одъ мѣсцевыхъ патриотѣвъ. А нашъ Стрыляне чей мають голосу славу своей гостинности и патриотизму!

„Кружокъ правничій“ при „Академичномъ Братствѣ“ обдубувъ въ недѣлю загальні зборы. Головою выбрано п. Льва Левинского, правника IV. року; до выдѣлу войшли: Лопатинскій, Па-славскій, Долинскій. — Давишине при живодѣ участи евоихъ членѣвъ засначувавъ досытъ вы-разно „Кружокъ“ свою дѣяльність; обдѣяты, зби-равше терминологию правничю и студіи надъ звы-чайнымъ правомъ у Русинѣвъ выповняли часто засѣданиа выдѣлу „Кружка“ а загальні зборы членѣвъ. На жалъ, теперь не чувати про се нѣчого; коли бу-дущі члены-основатели обдунулисьсѣдъ „Кружка“ и не заявляютъ майже нѣкой участи въ его развитку, то и самі члены не роблятъ нѣчого. Вся дѣяльність кѣнчѣтся на познанию книжокъ и скриптовъ правничихъ, та и въ томъ не находятъ члены „Кружка“ нѣкой помощи, ба можна сказати, по-носятся и страту, коли давні члены, выпозичивши яку цѣннѣйшу книжку, придержують ен у себе по кѣлька лѣтъ и не вважають на нѣкій напѣм-неня зъ стороны выдѣлу „Кружка“. А все-же та-ки повиненъ и ширшій загаль Русинѣвъ ширю за-нятихъ развиткомъ того „Кружка“, бо у насъ большу часть интеллигенціи, по священникахъ, ста-новлять правники.

„Народный Домъ“ въ Калуши. Зъ Калуша одер-жали мы такъ письмо: Въ имени добромудрыхъ мѣсцевыхъ и позамѣсцевыхъ патриотѣвъ складоу найсердечнѣйшу поуюку Вп. Дирекціи руского те-атру за представленье, дане на доходъ фонду „На-родного Дому“ въ Калуши, зъ которого вылинуло 27 зр. 43 кр. При томъ складоу цирю подяку Вп. о. крилошанину Іос. Кобылянскому зъ Пѣй-ла за даръ 5 зр. и Всп. о. Скородинскому зъ Подмихайла за даръ 2 зр. въ користъ сего фонду. Всѣ тѣ грошѣ, с. е. 34 зр. 50 кр. умѣстивъ я въ повѣтовій касѣ щадничѣй въ Калуши и цѣльный фондъ „Народного Дому“ въ Калуши досѣтъ вы-соты 1.030 зр. 92 кр. Книжочка щадничя, ч. 338, находится въ моѣмъ перехованю — що подаю до прилюдной вѣдомости. Мелетонъ Тенчикій, мѣщанинъ, заступникъ бурмистра и радный по-вѣтовій. — Якъ бачимо, мѣщане калушскі и па-триотична интеллигенція руска зъ околици зложи-ли вже гарный грѣшъ на будову „Народного До-му“ въ Калуши, теперь не треба въ начатѣмъ дѣлѣ уставити, лишь щиро взятисѣ до дальшой працѣ. Ще яке пожертвованье а може станути въ Калуши Домъ народный, который буде осеред-комъ патриотичной дѣяльности руского мѣщанства калушского.

Подпомагами „Народного Дому“ у Львовѣ надѣ-ленъ въ субботу въ честь цѣсарского юбилея: по 15 зр. Мих. Скороцкій, Ал. Гумецкій, Костъ Куль-ничій, Мих. Суханскій, Прок. Рибчукъ, Григ. Величко и Ів. Миронъ; по 10 зр. Юр. Сидоракъ, Евст. Данилевичъ, Ден. Бѣгунъ, Софр. Матвійсѣ, Дм. Вергунъ, Ант. Дошна, Мих. Тукалевичъ Каз. Андрѣйвъ, Карпо Чайковский, Вл. Бугель, Пав. Борецкій, Іос. Пристакой, Пант. Бузалскій, Те-кли Левицка, Мих. Завицка, Мих. Дубъ и Кост. Малицка; по 5 зр. Ант. Гарасевичъ, Анна Тимковна, Евѣр. Величкова, Вас. Яначка и Вл. Пляшанскай. — Всѣхъ грошей роздано 300 зр.

Загальні рѣшѣ зборы тов. „Рускихъ Дамъ“ у Львовѣ обдубутся дня 1 (13) грудня с. р. въ канцеляріи Ставропигійского Института. Поря-докъ дневный сѣхъ зборѣвъ слѣдующій: Справоз-данье уступяющего выдѣлу въ дѣяльности за ми-нувшій рѣкъ. Справозданье кассовѣ Выборы пред-сѣдательки, секретарки и выдѣлу. — Одъ выдѣ-лу тов. „Рускихъ Дамъ“ у Львовѣ.

— Краковска „Нова Реформа“ згадуочи про рѣ-

шенье министерства справъ внутрѣшнихъ ре-курсу „Народной Радѣ“ противъ польского пись-ма въ рускихъ актахъ, таку додае одъ себе за-мѣтку: „Признаемось, що цѣла та справа азбучна выкликне у насъ прикре вражбѣ. Мы воляли-бы, чтобы Русины не привязывали такъ великой ваги до азбуки и чтобы разъ дойшло до того, чтобы нашѣ дѣти въ школахъ народныхъ входной Га-личины не потребували вчитисѣ двоякою азбуки. Але въ сѣй справѣ не рѣшае се, що було-ли намъ мѣлѣйшимъ. Коли Русины до своей одъ вѣковъ уживаной азбуки прикладають таку ве-лику вагу, що лише тѣ письма уважають руски-ми, котры писаны сѣю азбукою, — коли уважа-ють сѣю азбуку своимъ народнымъ майномъ и однимъ зъ вытѣшныхъ знаменъ своей народности — то не гадаемо, чтобы кто-небудь мавъ и право накладати имъ въ томъ взглядѣ яку змѣну, ко-трой они самі не хотять. Всеке такъ наклады-ване непотребно прочити и ятрыти, выликне ре-криминацію а не ослаеае цѣли, бо трудно допу-стити, чтобы Русины за-дѣя того, що до нихъ пи-сались-ме азбукою латинською, порѣшилися за-кнати свою азбуку, до котрой — справедливо чи не справедливо, прикладають таку велику вагу. Велики треба-бы багати, чтобы вже разъ за-лишено тую хибну политику на кидуванія!“

Въ справѣ дяндѣ пишуть намъ зъ Кристино-поля дня 1 н. ст. грудня: „На внесеніи запита-на чот. дяковъ зъ стороны Збаража, Чорткова и Буска до тутешного дяковского комитета обдо-вѣдаю, що ще дня 30 жовтня с. р. выслано про-шенье до Вп. посла В. Ковальского, чтобы до-званася, внесши интерпеляцію въ палатѣ рады дер-жавной до высокого правительства, въ якѣй ста-дѣ находится дяковский справа, котрой скоро-рѣшенье выжидасъ весь станъ дяковский, чтобы по-лѣпшити свой нужденный бытъ материальный. — Скоро лишь комитетъ одержитъ одъ Вп. посла яку вѣдомость въ той справѣ, не залишитъ ен о-повѣстити. — Одно лихо въ дяковской справѣ, бо выгтовлений статуты у Львовѣ, заблудкавшѣ на-вѣтъ до Вѣднѣ, повернули назадъ до Галичины зъ нѣчимъ. Чи не могъ-бы статутный комитетъ дяковский выгтовити другі статуты, чтобы не-было перешкоды въ ихъ подтвержденю, та чтобы-скороше войшли въ житѣ? Сѣдуже важна справа, а она проволѣкаея. Одъ комитету дяковского. В. Чернецкий.“

Читальня въ Букѣвску дае дня 16 н. ст. груд-ня с. р. аматорскѣ представленье драматичное. Вы-ставлений будутъ: „Наташка Полтавка“ и по поль-ке „Филижанка гербаты“.

Одъ п. Едв. Вайсмана одержали мы ось яке письмо: „Вѣсть, мовъ бы на поляхъ дѣвѣркихъ въ Завидовичахъ подъ Городкомъ вырвали плуги бочку, повну значной скѣлкости горѣлки, есть вы-гадкоу.“ (Выждаемо, що скаже на се нашъ дописователь, бо чейже такой вѣстки не схонивъ зъ воздуха. Прим. Фед.)

Огнѣ. Въ Залѣско, присѣлку до Журавичокъ, нов. ярославского, погорѣла дня 26 н. ст. надо-дѣлиста стайня, въ котрой стояло 37 коней ше-стого швадрону 8 полку уланѣвъ. Стайня и по-на згорѣли до тла. Погибло въ огни 12 коней, згорѣло 37 приборѣвъ на конѣ. Зъ выведенныхъ коней погнбило ошѣся ще 4 конѣ, 19 сильно по-парились и лише два конѣ не потерпѣли въ огни. Страта скарбу войскового выносить 12.000 зр., а страта обезпечена властителя стайнѣ 20.000 зр. Огонъ займився зъ незвѣстной причины а власти войсковой зарадили войсково-карне слѣдство. — Въ Тульгоговахъ, пов. рудецкого, згорѣло дня 27 падолиста 13 хатъ зъ всѣми будынками госпо-дарскими и припасами збѣжа. Неубезпечена стра-та погорѣльцѣвъ выносить 5.900 зр. Причину-була неосторожнѣсть. — Въ Подѣлкахъ коло Львова горѣло въ ночи зъ пятницѣ на субботу минушого тыждня.

Дѣѣ похѣбни маемо справити въ „Посмерт-ныхъ оповѣткахъ“. Въ ч. 255 замѣсть „Теодо-ра Мартинкова зъ дому Гарасевичева“ має бути: „зъ дому Горалевичева“ — а въ ч. 257 замѣсть „О. Михайлѣ Вилиньскій“, парохъ въ Поточискахъ“, має бути: О. Михайлѣ Ва-лицкій“.

Дробнѣй вѣсти. До жидачѣвской рады повѣто-вой выбраний при доповняющихъ выборахъ зъ большыхъ посѣлостей п. Гуго Гальбертъ, насто-ятель двѣрского обшару въ Роздолѣ. — На мо-ри Атлантицкомъ лютятся сими днями страшнѣ бурѣ. — Громада Городище королевске, пов. бо-брецкого, одержала одъ цѣсаря 100 зр. подпомоги на будову церкви. — Намѣстникъ и маршалокъ краевый выѣхали до Вѣднѣ на кѣлька дѣтъ, то-му цѣлый сѣй тыждень не буде аудіенціи въ намѣстництвѣ. — Въ минушую субботу обдубоусъ тор-жественное отворенье суду окружного въ Яолѣ. — Дня 2 грудня о год. 5-той рано вѣхавъ по-ѣздъ тягаровый зѣлѣннѣй черновецкой на стаци-и Хлѣбовичѣ на возѣ наладованныхъ деревомъ и по-торочивъ его, при чѣмъ локомотива такожъ значну однесла шкodu. Зъ людей нѣхто не по-терпѣвъ; шкodu обчислюють на 800 зр. Сѣляннѣ, що ладувать дерево на возѣ, а который щасливо спасася, такъ переполохався, що схова-ся до стодола и добу нѣгде не показувався; га-дали, что и онъ убитый. — Въ Станиславѣвъ появилася епидемично чорна бѣза; порѣшено за-кнати на якійсѣ часть школы народнѣй въ мѣстѣ.

Новый лѣтъкъ на запорѣ, що его признали найзнаменитѣйшій лѣткаръ и проф. д-ръ Г. Сенаторъ въ Берлинь, д-ръ Г. Томпсонъ въ Парижи и проф. д-ръ Масини въ Базель за найлѣпшій зъ доси ужива-ныхъ, то сасага сарада; она головный складникъ попра-вленыхъ пугулокъ швайцарскихъ А. Брандта Ст.-Іауленъ (Швайцаріи), а достѣи ен можна у всѣхъ лучшихъ апте-кахъ въ корѣбкахъ по 40 кр. або 70 кр. зъ припасомъ. Не-вѣрте конкурентныймъ инсертатѣмъ фабрикантовъ старыхъ пугулокъ, а уважайте на имя А. Brandt, написане выразно на корѣбѣ. Все инше то безцѣнное насладуванье. Новы швайцарскі пугулки у всѣхъ лучшихъ аптекахъ; на за-мѣнение выслася каждому такожъ головный складъ: Apothe-ker F. Schmid, Teplitz (Bohmen), оплатно. 2663 6—52

Вѣсти зъ Аеп Львовском.

Презенту на Петранку долѣшну, дек. ка-луского, надало намѣстництво о. Порф. Руденъ-скому зъ Жиравки.

Посмертнѣй — оповѣстки.

Семенъ Данилишинъ, членъ-основатель читаль-нѣ и начальникъ громады въ Оришѣвцяхъ подѣ Станиславомъ, щирый патриотъ рускій, и жена его Гавія упокоилися дня 29 н. ст. падолиста с. р. Вѣчна имъ память!

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 4 грудня. Поголовка на тутеш-ной биржи, що недуга нѣмецкого цѣсаря есть безбѣспечна, есть безосновна.

Римѣ 4 грудня. Король и цѣля его ро-дина выслали австрійскому цѣсареву гратуля-ціи въ день его юбилею. — Правительство предложило парламенту законъ войсковый, въ котромъ домагася надзвычайныхъ кредитѣвъ для войска и маринарки.

Берлинѣ 4. грудня. Праса берлинска выступила зновъ дуже остро противъ участіи нѣмецкихъ капиталистовъ въ російской по-зиціи. — Пѣсля „Köln. Ztg.“ має бути нѣ-мецка артилерія значно скрѣплена; правитель-ство зажадае на то 50 мил.

Лондонѣ 4. грудня. Фергусенъ заявилъ въ парламентѣ, що Англія муситъ держати Свакижъ зѣ взглядъ на недопущенье торговлѣ невѣднѣйками.

ПОДЯКА.

Люта, ненасытна смерть выдерла намъ що найкрасшу жертву, подкѣсивши неначе розцвѣта-ющую рожу въ зѣлѣнну, невѣжджованой памяти нашу дочечку — одиначку Ростиславу. — Въ томъ тяжкомъ горю и печали одинокою одрадою для збѣлѣлыхъ сердецъ родичей и роднѣ было оказане спѣшнѣе прибувшихъ Всѣ. навѣ отѣвъ и громадянь на сумный обрядъ похоронный. — Примѣтъ же прото Вп. Добродѣѣ тыхъ кѣлька словъ прилюдной сердечной подяки а именно: Вы Отецъ Боднаръ, прибувшій найскороше, щобъ-прібытыхъ горѣмъ родичей потѣшити, якъ не-менше Вы Вп. отецъ декане Макогонскій, оо. Кучинскій, Любинецкій и Осеткевичъ за бѣдрывы парастасу и участѣ въ похоронахъ. Въ кѣнци Вы сердечный громадяне сѣль Жолчева, Данильча и Уѣзда, прибувшій зъ власной охоты численно зъ брацтвами церковными — примѣтъ за всѣ труды щирѣ зъ вѣднѣности плывуче „Спаси-Вѣстѣ!“ Дмитро и Марія Розлуцкѣй родичѣ, Еле-онора Лотоцка, прабабка, Гликерія Розлуцка, ба-ба, Ромуальдъ Заричкѣй, вуй покійной.

Надѣслане.

Аптека РУКЕРА у Львовѣ

поручае 2460 241—7

препараты зъ гумы и выробы кавчуковѣй для потребъ хирургичныхъ и лишихъ подобныхъ.

Фабрика явародѣвъ рѣбничихъ и гисерня

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгѣй поручае свои вы-3389 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 173—?

Змѣна помешканя!

Маріанъ Лѣсовскій

дентистъ и лѣкаръ до недугъ устной ямы пере-провадився до дому Вп. Киришера при пляцу Три-бунальскомъ ч. 1 и ординуе одъ 9—1 год. передъ полуднемъ, а одъ 3—5 год. по полудни. 13—

Ц. к. упр. гал. акціонный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купуетъ и продае

всякы вартостный паперы и монеты

по курсѣ дневнымъ.

Порученя зъ провинціи вышновѣе од-воротнио почтово безъ провинзіи. 2221 110—0

Розкладъ тѣды на зѣлѣннѣхъ дѣржавныхъ.

важнѣйшій одъ 1 жовтня 1888.

Приходить до Львова: о год. 1.15 въ ночи зъ Буда-пешту, Лавочного, Стрыи, Кросна, Хирова, Гуся-тина и Станиславова; — о год. 8.06 рано зъ Су-хоми, Хирова, Стрыи; — о год. 8.20 по полудни зъ Сухом, Хирова, Гусятинѣ, Станиславова и Стрыи; — о год. 7.40 вечеромъ зъ Гусятинѣ. Одходятъ зъ Львова: о год. 5 рано до Стрыи, Лавоч-ного, Будапешту, Хирова и Стрыи; — о год. 10.15 рано до Стрыи, Станиславова Гусятинѣ, Хирова и Сухи; о год. 7.50 вечеромъ до Хирова и Сухи, — о год. 9.45 вечеромъ до Станиславова и Гу-сятинѣ. 2228 78—?

Прехорошон кавы

Цейлонской Нр. 0 просто зъ жерела

надѣйшовъ новый транспортъ

— 1 кл. на 2 зр. 20 кр —

котру зъ приємностию можемо поручити на-шимъ П. Т. Гостямъ.

Крѣмъ сѣи суть на складѣ иншы роды доброй кавы: 1 кл. на 2 зр. 10 кр., 2 зр., 1 зр. 92 кр. и низше.

Въ 5 кильовыхъ мѣшочкахъ Нр. 0 11-20 зр., Нр. I. 10 зр. 70 кр., Нр. II. 10 зр. 20 кр., Нр. III. 9 зр. 80 кр. Ріо зелена 9 зр. 20 кр.

2629 13—? Зарядъ Народной Торговлѣ.

НОВИНКИ.

✠

Адольфъ Гладиловичъ

судія повѣтовый въ Немпирѣвъ, упокоився принявши св. Тайны по довгѣй и тяжкой недугѣ въ 45 роцѣ житя дня 3 н. ст. грудня въ Хировѣ въ дѣмъ своего отця, мѣсцевого парха.

Покійный бувъ чоловікомъ незрѣваной до броты, правого характеру, и великихъ спосѣбно-стей. Щиро-руске сердце билось у его груди одъ самого малку. Ще въ 1850-тыхъ рокахъ, коли то руска-интеллигенція въ большій части розговору-вала по польски, покійный, яко ученикъ (низшой гимназіи въ Перемишлѣ), належавъ до того невеликого кружка молодежи, що мѣжь тозарями-Русинами впроваджували руске слово въ разгово-рѣ, завѣвши рускій т. зв. „Sgachzeichen“. Яко академикъ бравъ живу участь у всякому житю руской академичной молодежи. Ставши судією, не дививъ на карієру, а зоставъ щиримъ сыномъ матери-Руси, и неразъ приходилось ему агрызти твердый горѣхъ и потерпѣти за неварушимымъ

ПОРУЧЕНА БИРЖЕВІ

на Відень Берлін, Париж и Лондон за-
лагоджує совѣстно и старанно,

Цѣнны папери, лѣсоы и монеты

продает и купує точно по вѣдѣмъ
курсовъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ и БИРЖЕВА

ГУСТАВЪ МАКСЪ

Львовъ, Пляцъ Маріацкій ч. 8.
I. повергъ. 2653 13—?

ПА-

расоль до дощ и до сонца одъ 1.20
до 12 зр. — Каломъ мужской и
дамскій зъ фабрикъ російскихъ по
цѣнамъ фабричнымъ — шарики не
протыкающіе воды по 50 кр.

порукає найдешевше

ТОРГОВЛЯ 2537

Братовъ Лянгеровъ

Львовъ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жадає даромъ.

Недуги устъ и зубовъ

усуває найкраще Вода Ботота,
котра, коли єи ужити рівночасно зъ
Порошкомъ рослиннымъ до зу-
бовъ, або зъ пастою до зубовъ,
удержує все здоровъ и красивый зубы.
Набути можна лише въ хемічній
Лабораторіи

Адольфа Покорного

Мажистра фармації

Львовъ, ул. Валова п-ръ 15.

Мои выробы означено меда-
лемъ заслуги на гігієнічно-лѣкарскій
выставѣ у Львовѣ въ р. 1888
Складъ въ Станиславовѣ у п. анти-
кари Мануры. 2687 3—4

ИВАНЪ ДЛУГОШЪ

Выробы полотна
въ Корчинѣ коло Коросна

порукає Вповажаннымъ Гостямъ
полотно зъ правдивою льнянои
пращъ, ручны выробы, якъ обру-
ски, серветы, ручники и хусточ-
ки по дуже доступнымъ цѣнамъ.
Пробки высмає оплатно.
2644 4—6

На дняхъ замовивъ я въ ро-
ботни краѣвцѣ п. Антона Щербу
у Львовѣ, ул. Сикстука, комплетне
галосе убрание священниче, а що та
солідна и загаломъ знана работни
вызвалася зъ замовленои работы
подо взглядомъ вкусу, точности со-
вѣтного выполнения и приступнои
цѣны знаменито, проте уважая себе
обязаннымъ работни п. Антона
Щербу взыскать каждому, а особен-
но Влр. Духовенству поручити.
Михайль Цегельскій,
парохъ въ Камницѣ струмилловѣ.
2684 5—5

А. БОРУВКА въ РЯШЕВѢ БАЗАРЪ КРАСВЫХЪ ВЫРОБОВЪ

порукає на сезонъ осенній и зимовый

РАКШАВСКІЙ СУКНА НЕПЕРЕМОКАЮЧІЙ

силь, бронзовъ и чернъ на бурки, бунды и куртки, по цѣнахъ одъ
1 до 2 зр. 65 кр. за метръ.

Корты на убраня мужескій, дамскій и дитинный.

СУКНА ЛИБЕРІЙНІЙ ВЪ РѢЗНЫХЪ КРАСКАХЪ.

ВЕЛИКІЙ ВЫБОРЪ КОЦОВЪ

въ рѣзородныхъ вѣркахъ и родахъ въ цѣнѣ одъ 1.50 до 12 зр. штука.

Вовняна вата въ наилучшомъ родѣ.

МУЖЕСКІЙ ДАМСКІЙ и ДИТИННІЙ СЕРДАКИ.

Шапки баторѣвки суконной

темной зъ кольоровыми днами (бѣле, червоне и сине) по 1 зр. 15 кр.

ФИЛЬЦОВЫЙ БЕРЛЯЧЪ, одъ 80 кр. до 1 зр. 25 кр.

Цѣнники и пробки розсылаю на жадає двѣхторотного почтою
оплатно. 2697 2—6

Ваги децимальный

о силѣ кильогр. 100. 150. 200. 250. 300. 400. 500.

за зр. 13—16—19—21.50 24—28—33—

Мѣры до збѣжа на 1/4, 1/2, 1 гектолитра

зельный по зр. 4.75, 6.85, 10.85.

Вилыдеревяны по зр. 2.50, 4.75, 6.25.

до навою американскій оправки по зр. 1.80, неоправки

3-зубный по 60 кр., 4-зубный по 75 кр.

Рѣзакъ до сѣчаренъ зельныхъ, бѣлы знамениты по 75 кр.,

90 кр. и 1 зр. и до сѣчаренъ коловыхъ штука одъ 1 зр. 50 кр.

Лѣхтарій настовый (бесенный) по зр. 1.50 и 1.90.

Ланпужи на конѣ и коровы, уфалъ, опилъ, дѣвонки до санокъ,

всакі апараты ремѣнны и т.п. по найнишихъ цѣнахъ поручає

АНТОНЪ ГАЛЬСКІЙ

ТОРГОВЛЯ ЗЕЛѢЗНОМЪ У ЛЬВОВѢ

Майданъ Маріацкій ч. 9.

2668 6—6

Цѣнники на жадає даромъ.

Вже вийшовъ

Иллюстрованный Календаръ Просвѣты
на рокъ 1889.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дѣстати можна въ канцеляріи „Просвѣты“, и въ вѣсхъ бѣл-
шихъ складахъ.

Одзначеніи медалями заслуги на выставѣхъ красвыхъ и заграничныхъ, такожъ дер-
жавнымъ медалемъ на послѣдній выставѣ краковскій.

СРЕДСТВА ЛѢКАРСКІЙ и ТОАЛЕТНІЙ

ІОСИФЪ ТРАВЧИНСКОГО

антикаря „Подъ Короною“ въ Краковѣ.

Вино хинное и вино хинное зъ зельзомъ, порученъ Тов. Лѣкарствъ краковскихъ, выроблюванъ
зъ найлучшій коры хиновой, а одповѣдающій всѣмъ вымогамъ медицины, стался необходимымъ въ ординаріяхъ
лѣкарскихъ. — Се средство вымѣняетъ цѣлый организмъ, подпомагає травление и аппетитъ, неоценимый ственъ
для реконвалесцентѣвъ по тифусъ, запалено легкихъ, дифтерій, скарлатинѣ и т.п., въ катарѣхъ желудка и ки-
шокъ, въ сухотахъ, бѣлкахъ, въ роздразненіяхъ нервныхъ, въ выселеніи организму, въ опѣрныхъ фебрахъ.
Для дѣтей слабостныхъ есть се одинокимъ средствомъ. Цѣна флашки 2 зр., пѣвъ флашки 1 зр. 20 кр.

Вино пенсильное, въ вѣстравности, браку аппетиту и въ много иншихъ недугахъ желудка. Ц. 1 зр. 50 кр.

Вино румбаровое, въ недугахъ желудка, печѣнки, жѣлѣзца, затѣканіи и т.п. Цѣна 1 зр. 50 кр.

Розинъ „Legaza“, має профософоранъ зельза и соды, котрый въ браку крови, бѣлкахъ, роздразненіяхъ

первовыхъ ослабленіи и виниченіи цѣлого организму, признали найлучшимъ лѣкаръ за найлучшее средство,

бо робитъ кровь молодою и свежою. Цѣна 50 кр.

Бальсамъ здоровый, есть се одинокимъ средствомъ домоу въ недугахъ, що повстали зъ злого желудка. Она-
залось оно спасеніемъ въ катарѣ, боляхъ и корчахъ желудка, гемеродахъ, браку аппетиту, газамъ, затѣканіяхъ,
боляхъ и заворотахъ головы. Цѣна флашки 1 зр., пѣвъ флашки. 50 кр. Численны свѣдоцтва суть доказомъ
его успѣшности.

Впов. Пане! Для жены мои, недугой на хроничный катаръ желудка, боль головы, омѣлѣть, привѣзъ
и Вашъ „Бальсамъ здоровый“. Бже при зажитіи першои половини флашки жена моя почувала далеко сильнѣй-
шою и здоровъ шою, а вынъ находиться вже найлучшимъ здоровьемъ.

Варшава д. 29 мая 1888р.

Юлій Потоцкій.

Сиропъ бальзамично-зеленой. Цѣна 75 кр. Пастильки зеленой. Цѣна 50 кр. Оба сѣ средства зло-
жений зъ вытѣговъ горскихъ зель, одличного смаку, оддалаютъ напѣорившій кашель сухой и нервный, дав-
ление, коклюшъ, плавание кровию, хрипу, духоту и флегму.

Зель карпатскій оддалаютъ довѣтравельный кашель, катаръ легкихъ, давление въ горлѣ. Цѣна 40 кр.

Екстрактъ шпильковій есть знаменитымъ средствомъ для недужныхъ на легки и горло, астму, бракъ
воздуха, бо розбрызканный брызгалкою въ воздухъ наполняє комнату тревалою и здоровою воною лѣсовъ
шпильковій. Цѣна флашки 1 зр. 50 кр. пѣвъ флашки 75 кр. Брызгалка до того 1 зр. 20 кр.

Зель противоревматичный и противогостцевъ, суть леопенный для недужныхъ на ревматизмъ, гостецъ,
подгугу, ломанье въ крижахъ, зарозомъ чистячи кровь, привертаетъ организму здоровы соки. Лѣчать чудово
золотуху застарѣлу такъ у дозрѣлыхъ якъ и у дѣтей. Цѣна 1 зр.

Смарованье бальзамично-зеленое. Цѣна 1 зр. 50 кр. Експелеринъ Цѣна 30 кр., 60 кр. и 1 зр. 50 кр.

Натираничи маже недужъ одимъ зъ тыхъ средствъ два разы на день, оддалаетъ заданней ревматизмъ, гостецъ,
ревматизмъ въ головѣ, такожъ хиндѣный параличъ рукъ и ногъ.

Бальсамъ на одморозенье. Средство неоименно. Цѣна 50 кр. Верруцинъ, пишати цѣлкомъ одтиски,
бородавки и згубности шкѣры. Цѣна 50 кр. Калъ чудесный зъ коканіемъ. По зажитіи тыхъ кашель утасъ
навѣтъ найлучшимъ бѣль зубовъ. Цѣна 50 кр. Вата лагодича бѣль зубовъ 15 кр. Аалль до натираничи про-
тивъ мигренъ, флюксѣи и шпиганіи въ ушихъ и лица. Цѣна 1 зр.

Регенераторъ есть неарованнымъ средствомъ, бо привертаетъ сивымъ и споловѣлымъ волосамъ пер-
вѣстну барву та възбѣдуючи ихъ, надає незвычку мягкость и пыкость, до того нищитъ париль и прищѣ. Пе-
редъ ужитіемъ не треба волосъ мити въ содѣ и мылѣ, але зрѣсити волосѣ сѣмъ пыномъ, а по 8—10 дняхъ
одержать они первѣстну барву. Пильнѣ сѣи не пильнѣ въ шкѣры нѣ бѣлы, и черезъ се переходить всѣ доси
знайи средства. Цѣна 3 зр. и 1 зр. 50 кр.

Пудеръ знаменито пристаточій до тѣла въ трехъ барвахъ, бѣлый, рожевый для блѣднѣющихъ, кремовый
для шатинокъ и брунетокъ. Цѣна коробки 30 и 50 кр., и 1 зр. — Пудеръ мого выробы одначаетъ деликатности,
знаменитымъ пригатаємъ до тѣла такъ дуже, що нѣхто не догадаєся пудру; не має такожъ шкѣдливыхъ слѣ-
дѣнковъ, тому уживати его якъ найлучше поручаю.

Паста красоты. (Crème de beauté), оддалаетъ морщинки, веснянки, плямы печѣнковой, прищѣ, червонѣсть
носа, однымъ словомъ есть се средство одмолоджує и надаєе лицу надзвычайну мягкость и свѣзѣсть. Цѣна
85 кр. Кремъ глицеринный надає тѣлу мягкость, не допускаячи зарозомъ, чтобы руки и лице попадалися. Ц. 75 кр.

Вода до устѣ. Цѣна 75 и 30 кр. Паста до зубовъ. Цѣна 50 и 25 кр. Не допускаячи порохити и чор-
нѣти зуамъ, кроватины и ослабляти ясламъ, а до мого нищати неприсмну воноу, котра выходитъ часто зъ устѣ.

Ессенція мятво только мого выробы есть добра полокати рано и по обѣдѣ уста бо оддалаетъ немилу
воноу а зарозомъ вскрѣпаетъ и одвѣтаетъ цѣле подѣбѣньне. Цѣна 50 кр.

Ессенція лопухова. Цѣна 50 кр. Олій лопуховой. Цѣна 80 кр., и Ессенція тавно-лопухова. Цѣна
80 кр. не допускаячи выпаданя волоса, творения парилья, грибокѣи и половѣтти волосю.

Лиліонеза, одначаетъ незвыклымъ милымъ запахомъ. Выбѣльное и вытѣжное шкѣру, лагодно дѣлає на
нашкѣрѣи и тому вырѣбное морщинки и дольки по бѣст. Запомагає падаюу лина и рукъ, луценіи и пуканю
шкѣры. Усуває прищѣ, лишай, плямы, веснянки и т.д., хоронячи зарозомъ одъ опаленя. Цѣна 75 кр.

Мило зельное. Надає лицу незвычайну бѣлѣсть и мягкость. Цѣна 25 кр. Мило глицериново пыльное,
одиноко до захованя барвы лица до познои старости, удержує еи безастанно свѣжо и нѣжно и хоронитъ бѣ
опаленя, плямы печѣнковыхъ и т.п. Ц. 60 кр. Вода колыппека, вѣсноного вырѣбу, має загаломъ признає.
Цѣна 70, 35 и 2.50 кр. Чудесный пастеръ краковскій на вѣс заданней раны и скалѣнья. Цѣна 40 кр.

Порошокъ усуваючій моль, блощицъ и инши домовы наськомъ. Цѣна 25 кр.

Аптика есть заосмотрена у вѣс средства лѣнничъ найновѣйшійиои медицины, крѣмъ того у вѣс
вырѣбы лѣнничъ, косметичны и перфумеріи зъ перворядныхъ фабрикъ французскихъ и нѣмецкихъ. Складъ водъ
минеральныхъ, приладѣвъ хирургическихъ и средствъ гомеопатическихъ.

2287 21—24

Цѣнники и брошурки даромъ и оплатно.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлонскѣй ч. 3.

Почавши одъ дня 7 падолиста 1885

2218 39—0

в ы д а е

АСИГНАТЫ КАСОВИ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженіемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженіемъ

Передружъ не буде плачений

Дирекція.

Ц. н. уприв. зельзница Львовско-Черновецко-Ясска.

(Дниа австрийскій).

На рокъ 1889 розписуєся за офертами

ДОСТАВА РѢЗНЫХЪ МАТЕРІАЛОВЪ

а именно:

Цементу, вапна цементового, вырѣбовъ зельзныхъ, стальныхъ,
металевыхъ, полотняныхъ, вовняныхъ, шмуклерскихъ, повороз-
ничихъ, шѣткарскихъ, кавчуковыхъ, шкѣрныхъ и скляныхъ,
вкѣнци шѣтѣхъ, смолоскопѣвъ, товѣвъ, покѣстѣвъ, средствъ до
крашеня и иншихъ вытворѣвъ химичныхъ.

Оферты принадлежно остемплеваны, опечатаны и заосмотрены написею
„Оферта на рѣзородный матеріалы“ треба внести до 12 го грудня с.р. години
одинацатои передъ полуднемъ въ головномъ зарядѣ у Вѣдн (I. Elisabeth-
strasse 9) або въ Дирекціи руху у Львовѣ, а рѣвночасно, однакъ окремо одъ
оферты, зложити въ касѣ одного зъ выше згаданныхъ мѣсцъ, вадіомъ въ высотѣ
5% вартости предладаной доставки.

Выказъ матеріалѣвъ, що мають доставитись, а такожъ условія лицитаційны
можна переглянути въ зарядѣхъ матеріалѣвъ у Вѣдн, Львовѣ, або за оплатою
почтового можуть бути надѣсланы на вказане мѣсце.

Вѣдѣнь въ падолистѣ 1888.

РАДА УПРАВЛЯЮЧА.

ПО ЦѢНАХЪ ФАБРИЧНЫХЪ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ подо „Золотымъ Львомъ“

порукає по цѣнахъ фабричныхъ

БѢЛЫЕ ВОВНЯНЕ Д-ра ГУСТАВА ЕГЕРА

зъ фабрики В. Байгера Сыновъ Штутгартъ-Брегенцъ.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часописъ.

Выдавецъ и одвѣчалный редакторъ Иванъ Белей.

Пашѣръ зъ фабр. Черлянськой.

Зъ друкарнѣ тов. нм. Шевченка подо вар. К. Ведиарского.

Предплата на „Дѣло“ и наложность за нисераты
платиѣ у Дьвовѣ.

Бѣлградъ 15 н. ст. падолиста 1888.

Все, что я писалъ остатнымъ разомъ, здійснюйся. Практика показала наилучше, что община свобода выборовъ есть пустою фразою. Уже самъ той фактъ, что М. Христинъ въ дальше держать керму правительству, свидѣяты наилучше, что о свободѣ не може бути и мовы. Выглядае се такъ, якъ вовкъ есть межъ овцями, а пастухъ зацепае ихъ, що гѣтъ нѣчо не станесе. „Даю вамъ свободу выборовъ, але ту свободу мае перевести М. Христинъ!“ Смихъ и горе!

Нинѣшній урядники въ Сербїи не шанують даного слова корольовского. И не диво: цѣла бюрократія есть креатурую напреднякъвъ, котры за смышлѣтнѣи утвары свои прызывали урядникѣвъ душиати оппозицію всякимъ можливимъ способомъ. Мѣжь урядниками есть и аличинцѣ, котрыхъ радикальнѣи кабинетъ Груича ставивъ подъ судъ, але Христячѣ зновъ посадивъ ихъ на давній посады. Людямъ тымъ очевидно нде о то, щобъ оппозиція не побѣдила, щобъ не потратили своихъ посады, на котрыхъ имъ такъ добре двѣсь... Шо вхъ обходять корольовске слово про „вольный выборы“? Они багуть Ричича на верху, а додавъ имъ двѣага и потайный окружнѣкъ Гарашаннина, де сказано: „Король про вольный выборы сказавъ только передъ Европою, але мы знаемо, що бнѣ бажавъ побѣды напреднякъвъ...“ И самъ нарѣбъ починавъ уже вврѣти въ то, бо иначе, король покликавъ-бы бувъ министерство коалиційне, зложене зъ всѣхъ партій, на частъ, доказъ-бы выборы не переселася, а описла утворивъ-бы министерство зъ тон партій, котра въ скруштѣннѣ буде мѣта бѣлѣшость.

Выборы въ Сербіи дѣлуются двоякіи. До великаго скупщины придетъ 628 послѣдовъ (въ тѣхъ мѣстахъ выбираютъ прямо 88, а села черезъ правыборцевъ 540). Выборы въ мѣстахъ дѣлуются двоякіе, а теперь дѣлуются правыборцы по селамъ. И что-жъ чуютъ? Що дня приходятъ до министра Христиана телеграммы, де народѣ жалуетъ, що королевского слова не шануютъ, урядъ вноды мѣшався до выборовъ. Въ Гловацу староста Аврамовацъ зъ руками въ рукахъ наказувавъ выборцямъ, кого мають выбирать; въ Брестовци жандармы были колыбами выборцевъ; въ Петровци и другихъ селамъ переведево правыборцы въ ночи, а народови, коли зборався рано, сказано: „Идѣть до дому, вже по выборахъ!“ Де урядъ видить, що радикалы побѣдятъ, тамъ черезъ полиціантовъ зробить заколотъ, выборовъ

V.

На порогахъ.

Зъ Катеринослава пустился Евразицкій долъ Дятловомъ до города Александровска на сплавахъ. Сплавы тѣ ведутъ бѣдъ Смоленска до мѣстечности Лопманска-Каменка, пониже Катеринослава, такъ званый „горьшій“ лопманъ або „Лигвиный“; бѣдъ Каменка ведутъ ихъ въ болышій части „низовой“ лопманы. Тѣ послѣдній сидятъ въ Каменцѣ, наймаются за грошъ и проводятъ всякій судна черезъ всѣ пороги до Александровска, на просторони 80 верстѣ. По степени удаленія дѣлятся лопманы на три класы, въ отаманомъ на чолѣ въ каждой класѣ. Але заки котрый ставъ лопманомъ, каждый муситъ поддаться неслыговъ въ присутствіи выборныхъ лопмановъ и начальниковъ. Болышій лопмановъ — потомъ запорожскихъ козаковъ. Они вповнѣ достойнъ славы своихъ предковъ, „низовыхъ лопмановъ“. Про ихъ дѣла розказуютъ люде чудеса. Ще за часовъ панованія Николая Павловича славный бувъ надъ усьхъ лопманъ Грацько Бойко. Про Василя Десятку розказуютъ, що бытъ за свого житія спасъ вѣку члѣмъ сотнямъ людеи, тонувшимъ на порогахъ. Лопманы низовой — удалы „хлопцѣ-молодцѣ“. Якъ надѣне на себе широкій шаравары синю краску, якъ опережеса широкимъ зеленымъ поясомъ, якъ закрутитъ свои рескѣшый, чорный якъ смола вусы, та якъ выйде въ недѣлю на вулицю, возьмесь подъ боки. — молодецъ хочѣ, пиши! Але ще красшимъ зетѣ бытъ посередъ своего елемента, на волѣ, посередъ порогахъ.

На славъ вде лоцманъ зъ своєю лоцманскою дружиною за десять, пятацать рубльъ зъ ведромъ горѣвки. Але черезъ пороги бѣтъ пускаеся въ дорогу лише прѣ тихой погоды, коли, якъ кажуть, нѣ листоку не ворухнеся. Тѣ, що мають ати черезъ пороги, збираються въ назначеный день въ пристани и передовѣсьмъ на команду лоцмана сѣдають, щобъ все добре сѣдало, а все ате тѣкало. Одавать зновъ на команду стають зъ мѣсецъ, здой

рожденные и переведе правыборы по своѣй упо-
добѣ.

А що-ж на то Христичъ? Пытается старости: чи се правда? Староста одповість, що неправда, а се вже одповѣдь в Христича. Часомъ навѣть не пытал старости, а прямо въ урядовой газетѣ печатал жалобу, и вѣсь-выслане свое телеграфичне запытанье и вѣсь-одповѣдь старости. И неразъ выйде такое диво, що министръ пытал старосту о день скорше, якъ прийшла жалоба! Суть се скандалы, якъ только побѣдъ полицііио-деспотичнымъ правительствомъ М. Христича можуть дѣлаться! А для-чего оно такъ дѣвсь? На те найлучше одповѣсть вамъ мадарскій „Budapesti Hirlap“: „Король Миланъ давъ въ прокламаціи слово, що выборы будутъ вольны. Коли додержитъ слова, то большіесть достануть вадакалы, инѣ жединъ популярны въ Сербіи. Але политика радикаловъ есть намъ немилая, то для-того мы й не вѣримо, чтобы король синавалъ Христича вилывать на выборы... Коли радикалы достануть большіесть, то зъ змѣны конституціи ничо не буде.“

Мы знаємо, що болить панівъ Мадярівъ; знаємо и то, що радикалы не згодяться на розвѣдъ, а се зновъ болить кого иншого. Въ Сербіи назбиралось багато пальнои матеріи а будучина покаже, чи огонь бухне и кого пожре. Христичъ сѣе теперъ вѣтеръ, щобъ тільки не пожаже бурю...

Зъ Далматин приходять невѣдраній вѣсти а зъ Загребу ще гѣршій. Въ Далматин розпалася угода, пѣсла котрѣи Хорваты повиній голосувати тамъ, де они въ менчости, за кандидатомъ сербскимъ, а на одворѣтъ, щобъ не допустити Италіанъ до мандатѣвъ по-сосѣдскихъ. Угода та мала бути переведена такожъ на сеймъ въ Загребѣ, але нѣчо зъ того. Италіоманы можуть радуватися: верхъ ихъ въ Далматини зновъ обезпечений.

Злощастный антагонизмъ мѣжь Сербами и Хорватами має кѣлька причинъ. Возьмѣте односыны мѣжь Русинами а Поляками въ Галичинѣ, а маєте вѣрный образъ односы Сербѣвъ до Хорватѣвъ въ Хорватіи, Славоніи и Далматіи. Хорваты, яко народъ верховодный, пильнують на кождѣмъ кроцѣ душити Сербѣвъ. Бѣе се першого рѣчею у насъ Славяне: говорятъ о Славянщинѣ красивой фразы, вносяти тоасти на братерство, але при томъ душити братный народъ славяньскій, де и якъ только можна. Такъ роблять Москва зъ Русинами и Поляками въ Россіи; такъ роблять Поляки зъ Русинами въ Галичинѣ; такъ роблять и Хорваты зъ Сербами.

Вся наука европейска уважае нинѣ Хорватѣвъ за племя сербске. Хорваты, принявши сербскій языкъ до своей литературы, переста-

мають шапки, моляться на виходъ сонця и тогдѣ вже рушають.

— Скажи, добродѣю, чи страшно плыти
черезъ пороги?

— Такъ страшно, что каждого разу, когда йду черезъ нѣтъ, такъ и хлѣба не ѣмъ: два дня плаву, два дня майже и кришки въ губѣ не буваѣ. Коли чарку маленьку выпью, тогда и зѣмь, а то на силу не вобьши въ горло хлѣба. Богато пить, — Боже сохрани! Страшно, наничу, дуже страши. Только ось сколько я плаваю, сколько переплываюсь черезъ пороги, а все такъ, какъ бачите, и до сихъ поръ и живъ и здоровъ. Приходилось бачить и Коцацкій порбѣт, и Лоханьскій и Дѣдъ страшого.

— Коля-жь я впервые иду через пороги!

— Коли впервые, то я бы отъ що вамъ порадовъ. Коли нашъ славъ разбѣгается, то вы бережно спуситесь въ воду и одною рукою хапайтеся за бортъ славъ, а другою старайтесь защитить себе бѣ ударѣ камнѣвъ и такъ плывите, пока не спасетесь на лѣтѣмъ мѣсяцѣ. Зрозумѣли?

— Зрозумѣвъ.

— Ае такъ спасаетесь можна лишь тогда, коли одинъ сплавъ разбитъ. Якъ больше, то не чпайаетесь зъ-заду за борты, а хватайте за поперечный и потому старайтесь держатесь на вѣмъ лицемъ не за водою, а противъ воды. Тутъ въ чмъ небезпечно: Плывете лицомъ впередъ, то на васъ наскочитъ колода зъ слава, позаду розбитого, зацѣнитъ васъ по головѣ и тогда вы вже готовы: сейчасъ пйидете на дно. Коли-жъ вы плывете спиною впередъ, то будете бачить, ки летите на васъ колода. Якъ летите, то подаетесь у бѣзъ. Ось якъ у насъ спасаються. Коли-жъ нашъ сплавъ только наскочитъ на камѣнь, тогда кидаетесь въ воду, въ сторону бѣзъ камня. Якъ умѣете плавати, спасаетесь; коли нѣ, такъ вамъ и амѣнь. Въ старину, кажутъ, коли разбивався сплавъ, лоцманъ ще и такъ робивъ: скочитъ зъ сплаву на дно рѣки та тамъ и сидѣть, поки всѣ колоды не проплывуть, а потому вже и вылазитъ зъ-пѣдъ воды.

Зъ такою наукою — пише Еварницкій, свѣтъ я на сплавъ. Лоцманъ ставъ на перед-

ли буть чимсь окремымъ відъ Сербовъ. Хорватія сегодня есть только назвою географичною: Загребъ говорить такъ чисто по сербски, якъ Вѣлградъ, Сараево и Цетинье. Але згадки на минувшину историчу в латинська вѣра та латинскій алфавѣтъ выкидують въ нихъ почувство якомъ окремыности. Католицизмъ и латину берутъ за основу окремыности и всюды стараються накинати ихъ Сербамъ.

Першою привичкою антагонизму міжб Хорватами а Сербіа єсть штурмъ на школы сербскій. Тамъ, де єсть сербска школа вѣро-исповѣдѣна, Хорваты заводять громадску школу правительственну, посылають до неї на учителя Хорвата-латинника. Той научить дитину сербску, що она дѣлятого, що узнає пану, єсть уже Хорватомъ, а не Сербомъ, бо Сербъ — то лишь православный, схизматикъ. Засада се дуже шкідна для Сербовъ, коли зважити, що близько два миліоны сербского народу єсть римо католикѣвъ.

Другою причиною суть велико-хорватські ідеї Антона Старчевича, котрі признає більшість молодіжи хорватскої, отже покірливі, а з котримъ треба буде зновъ 50 лѣтъ боритися. Після ідей Старчевича Сербівъ немає теперъ на свѣті: на цѣлѣмъ Балкані, кромѣ кушника Болгаріи живуть тільки Хорвати! Про Сербівъ говорить Старчевичъ зъ погордою: сама назва їхъ, каже, „Slavo-Serbi“ и въ першій и въ другій половині значить невольницькѣ; Сербъ то не народъ, а якъсь збирання, щось нѣвъ хорватичей цыгани. [Гл. его брошуры: „Koja je prava hervatska politika“ 1871 p. и „Nekolike uspomene“, 1879 p.] Треба зважити, що тамъ говорить проводиръ великон партіи; що навѣть умѣрена опозиція коло „Обзор-а“ часомъ лучше не думає про Сербівъ; а якъсь частъ молодіжи хорватскої билася-бы на самому гадку про якихъсь тамъ Сербівъ! Хочъ такий повагъ вѣз наудѣ, якъ А. А. Майковъ и А. Н. Пышневъ высмѣляли ідеѣ велико-хорватскій, нѣщо то не помагавъ. Треба вести и дальше боротьбу — и заведѣгды, доки Хорвати высказувати-муть таѣй гадкѣ, послѣ сербскій будуть підпирати правительство, бо підпирати опозицію, котра каже, що Сербівъ нема, було бы самоубійствомъ...

Третью привычку суть хорватскій претвѣ-
щеніи до Босны и Герцеговины. Хорваты сподѣ-
ваются, що Австрія, забравши Босну и Гер-
цеговину, привлучитъ ихъ до Хорватіи, и тогда
придутъ и они до великаго королевства. О
своихъ „всторичныхъ правъ“ до Босны Хорва-
ты пишутъ цѣлыя бібліотеки и пилыуютъ че-
резъ католическу пропаганду сотворити тамъ
якъ наибольшее католиковъ — ergo Хорватовъ.
За-для того Стросмаеръ будучи тамъ монастирь
латинскій: монахи латинскій ведутъ свое дѣло
дуже запопадно, а сестры милосердія въ убо-
гихъ околицяхъ гористыхъ забирають на вы-
хованіе сербскій дѣточки и выховують ихъ въ

ной части сплаву, зная шапку, перехрессився широкимъ хрестомъ, и подавъ знакъ сплавникамъ, чтобы брались за стерно.

— А ну, хлопці, до стерна!

Силавики стали по обѣ стороны стерна въ двѣ линіи, одна противъ другой и почали двігати нѣмъ то въ сей, то въ другій бѣкъ. Силавъ, колихаючися на водѣ, пшівъ поволи въ низъ до порога. Чымъ близше днѣ підходивъ, тымъ сильнѣйше роздававъ шумъ воды въ мойхъ ухахъ и тымъ бѣльша гроза выросла передъ моими очами. Перейшла одна минута и мы несидѣвъ черезъ Кодаккій порѣгъ. Нашъ силавъ щось сильно ударило зъ долу а бѣтакъ лыскавою понесло его скрѣзъ всѣ чотыри лавы на порѣгъ. Не стямилисъ навѣтъ, якъ уже були далеко понизше порога, на якихъ три чверти версты задвоого! Въ слѣдъ за Кодаккимъ мы перейшли Сурскій, бѣтакъ Лохавскій, дальше Звонецкій и вѣднці побачили Насытецкій. Онъ тягся на якій півтора версты, а силавъ пробѣгавъ его въ одній и лѣшь одній минутѣ. Лоцманы называють его Дѣдомъ а люде Насытецгемъ, бо нѣколи не насытяться; все їсть та їсть, все лопає та лопає, а нѣколи не наѣстєся и не налопаєся. И що їтъ вѣже не поѣвъ! чого не заховавъ на своімъ лѣж?

— А людей богато губить Пенасытець?
— Хи! я говори́ти нічого! Ось гляньте на лівий берег, скільки їх там плаває. За неділю перед нашим виходом розбилося на Леханьськѣмъ порозѣ 12 синавѣвъ. Народа погнѣло богато, спасли лишє клькохъ, а бблша часть отъ и теперѣ плаває. А плавають они для того, що не вольно їх збрати ажъ въ осени. Тогдѣ вже зберуть и поховать їхъ разомъ въ одной могилѣ.

Я глянувъ лѣвобочъ себе и дѣйстно-по-
бачивъ кѣльба плавающихъ трупѣвъ. Одинъ
зачѣпился за скалу ногами и бовтася въ во-
дѣ. Онъ одягнень въ стару свѣту, подде-
ранный черными поясомъ, озутый въ великій
чоботы. Голова его розбита, ротъ розрытъ,
лица страшно набрѣдѣли, на зубы насѣла се-
декла плѣсъ. Онъ и другіи трутъ. Онъ понавъ
въ заливъ, межъ берегомъ и рогомъ, и вер-
тятся въ страшномъ вѣрѣ. Онъ плавае горѣ
синюю, руки оцувѣвъ въ долину. А ось и

Предилата на „Дбло“	зъ литер. додаткомъ
въ Австрия:	въ Заграницю:
на цѣлы рокъ . . . 18 ар.	на цѣлы рокъ . . . 24 ар.
на пѣвъ року . . . 9 ар.	на пѣвъ року . . . 12 ар.
на четвъ року . . . 4-50 ар.	на четвъ року . . . 6 ар.
на мѣсць . . . 1-50 ар.	

У Львовъ:
на цѣлый рокъ . . 16 ар. на пѣть року . . 8 ар.
на цѣлый рокъ . . 4 ар. на пѣть року . . 1,85 ар.

на чертв ролу. — 4 р. на мѣсто. — 1 лѣн. и
Редакція, Администрація и Експедиція поѣх ч. 2р
ул. Ваторія. — Рукописи звертаються лише на пош-
редствє встановлене. — Рекламія на поштовий збѣ-
льч бѣд порта. — Невидне число поштов 8 р. а. в.
Оголошення приймаються по цѣнѣ 6 в. бѣд однок-
стороннїмъ печаткомъ, въ рубр. «Надоболане» по 20 р. а. в.
Поляки члється по 10 р. бѣд стипенді.

дусъ латиньскѣмъ. Въ загалѣ Стросмаеръ
организувавъ тамъ пропаганду римо-католи-
ку якъ найлѣпше.

Все то не спящие Хорватовъ говорятъ зъ энтузіазмомъ про православіе и кирилицу въ Россіи. Есть се друга наша вада славянска, що по-надъ головы сусѣдѣвъ глядаемо звязку зъ народами далеками. Красна то консекевенція: зъ одного боку величати православіе и кирилицу въ далекой Россіи, а зъ другого боку душати Сербовъ зъ ихъ православіемъ и кирилицею и пропаговати католицизмъ и латинське письмо въ Босні и Герцеговинѣ.

Доки такъ буде дѣяться, то порозумѣнье
буде труднѣе, дуже труднѣе!

В. Ж.

Право пропинації въ Галичинѣ.

XXIV.

Проект правительства опираясь на та-
кихъ головныхъ точкахъ:

„Пропінація має лишитись при управленні до кінця р. 1890, одтак має перейти на край і оставати підъ управою видѣлу краєвого ажъ до кінця р. 1910, а тогдѣ переставъ вже зовсѣмъ иснувати. Край має право пропінацій выкупити одъ управленнихъ и то за готѣвку. Щобъ достати тую готѣвку, має край затагнути позичку при помочи емісії облигацій на суму 57,700.000 ар., котра має бути амортизована зъ доходѣвъ фонду пропінаційного въ часѣ одъ р. 1890 до 1910. За выплату купонѣвъ одъ тыхъ облигацій и за ихъ амортизацію має одповѣдати въ першѣмъ рядѣ фондъ пропінаційный, до которого вливатимъ буде: а) доходъ, пливучий зъ права пропінацій черезъ той 20-лѣтній періодъ въ хосенъ краю; б) доходъ зъ рѣчныхъ оплатъ одъ шинкарѣвъ одъ ново-закладаныхъ гиралень, броварѣвъ и медоосытень и зъ каръ грошенихъ за пропінаційный переступленя и в) участь зъ мліона призанового закономъ зъ 20 червня 1888 (нажемо „участь“, бо мала часть того мліона припаде мѣстамъ, посѣдаючимъ выключно право пропінацій на територіи своихъ громадъ). Готѣвку, котру достане край при помочи емісії облигацій на суму 57,700.000 ар., має видѣлти краєвий роздѣлити мѣжъ управленнихъ властителейъ права пропінацій носія дводѣлення чистого доходу зъ пропінацій кождого

женщина зъ дитиною на груди. Бѣдна! А ось
два трупы разомъ, мужчина а за шию обняла
его жѣнка...

Ще далеко було до Невасиця, а вже страшний шум і ревтіть лився воздухом до нас. Волоса піднімалося у гору. Лоцманів і дванадцять сплавників стали підготуватися на случай нещастя. Всі скинули з себе лишню одяж, чоботи, стали пропатися з собою, і, опустившись на коліна, хрестились і молилися в голос. Всі були бліді наче мерці. Один тільки лоцман держався спокійно. Скинувши чоботи і шапку, він стояв босий в шаварах синих, опоясаний червоним поясом вь вишитой мережками сорочці и з розхристаного до половини широкою грудю. Голову закинув в зад і мовчки одним рухом правои руки подавав розкази стерникам. Сплав в лѣтѣв чимъ-разъ скорше вь саму середину порога. Вь грудехъ не стало воздуха. Всі знали, що вь руках лоцмана життя або смерть. А він спокійно стояв наперед і спокійно помахує кулаком то вьсю, то вь другу сторону. Легкий низовий вѣтерець роздуває его одяж, та граєсь кінцями червоного пояса. Він не чує нічого, ні страшного шуму, що намъ стогне грізний порогъ, ні одного слова сплавників. Він і не бачить великого орла, що якъ-разъ сѣвъ посередь порога, на вершку величезной скалы. Кораблемъ званон. Картина страшна але і достойна кисти артиста! Огъ ми вже вь Невасиця. Роздався страшний трескѣтъ і наш сплав, немов схвачений сѣтканими котами цѣлого міліона демонівъ, ставъ грузитися пѣдъ воду. Він все низше и низше опускаєсь, а вода на нѣмъ підходить все выше и выше. Ось она вже по кѣстни, вже по коліна, вже вь пояс. Серце сразу застукотало, а бітакъ неначе-бъ зовсімъ замирло. Братя, молодці, идемо на дно! Господи, прости мою козацьку душу! Остали, ослаби... Але вь той хвили сплав наш, мовъ-бы ударений з долу цѣлымъ соймомъ тихъ підводныхъ адськихъ силъ, быстро піднявся вь верх, справився рівно и ми найшлись далеко-далеко за порогомъ. Я оглянувся і побачивъ лише вѣнчикъ будки дѣл розбурханой на порозѣ вѣ-

обчисленого комісіями оцінювальними по мисли закону з р. 1875 (т. е. пересичний дохід за літа 1869—1874). Зъ фонду пропінційного, котрий вже до теперъ призначено на підставі закону зъ р. 1875 і зъ всіхъ его приходовъ до р. 1890, має утворитись оддѣльно админістрований фондъ резервовый, котрий має покривати кошти адміністрації фонду пропінційного, даліше покривати есентуальні недобори въ рѣчнихъ ратахъ амортизаційнихъ та въ фондахъ на сплату купонівъ и выдѣлованихъ облигацій, а коли-бы ще що лишалося зъ того фонду, то тая рѣшта має роздѣлитись по року 1910 мѣжъ тыхъ управненихъ, котрымъ бы посила закона зъ р. 1875 мавъ лишитись одинъ свободный шинюк. Такъ отже той фондъ резервовый мавъ-бы бути вынагородою за одняте того одного шинюка, котрий мавъ остати кождому управненому по мысли закона зъ р. 1875. Коли-бъ авъ фондъ пропінційный, авъ резервовый не выставили на выповненіе тыхъ обовязковъ, якъ затягнути має край черезъ сфинансованіе 57 миліоновъ позички, то въ другімъ рядѣ гарантіе за тѣ обовязки фондъ краєвий.

То головній точкѣ проекту правительства, котрий подѣ днемъ 18 вересня 1888 вивѣс намістникъ до сойму. Характеристичнымъ знаменемъ того проекту суть обставини: 1) що не зносить бѣгъ пропінція, а переносить на край; 2) що дає управненимъ цѣну выкупна въ готівцѣ, однакъ безъ означенія еи высоты въ самбѣ законѣ (не такъ отже якъ давнѣйшій проектъ передъ р. 1875 прим. 12 або 14-разовый рѣчний дохідъ, а таку суму кождому, яка выпаде на него въ загальнои при помощи позички позыскатись маючю суму одповѣдно до высоты сконстатованого комисією доходу); 3) що зносить шинюкъ реальный, даючи за него окреме одшкодованіе въ есентуальной надвижцѣ фонду резервового, и выбѣнці 4) що обтяжує гарантію фондъ краєвий.

Для зроумѣня проектоваго правительства способу выкупна конечнымъ буде представленіе и поясненіе, зъ-вѣдки и для того проекту правительство емисію облигацій якъ-разъ въ сумѣ 57,700 000 зр.

Тутъ руководилося правительство системою обчисленія наиперше рѣчныхъ ратъ амортизаційныхъ, котрі можуть бути покрытыми, а доперва на ихъ підставѣ приняло высоту капитала эмисии. Найвысшу рѣчну рату, яка може бути покрытою, обчисляло правительство на слѣдующихъ подставахъ: Доходъ зъ пропінціи, якій буде мати имовѣрно край, приняло оно въ высотѣ означеній краєвою комисією зъ р. 1875 т. е. въ сумѣ 3,090.266 зр. рѣчно; друге жерело покрыта амортизаційной раты т. е. оплаты шинкарскій, одѣ новыхъ гораленъ, броварѣвъ и кары грошеви принято въ высотѣ 200.000 зр. рѣчно; участь управненихъ въ миліонѣ зъ державного скарбу (по одтрученю участи мѣстѣ, выконующихъ право пропінціи на цѣлой овой територіи) на 875.167 зр. рѣчно. Фондъ резервовый обчислено правительство, що зъ днемъ 1 сѣчня

ды. Страшный ревѣтъ его выдася менѣ тогдѣ ревомъ розъяреного чудовища, стогнучого на видѣ жертвы, що вырвалася зъ его жадной пащѣ.

Зъ груди славянскѣвъ роздалася хоромъ голосна пѣсня. И пѣсня та лялася широко долѣ шумного „Дѣвпра-Славутицѣ“, весело роздавалася по берегахъ, лунала ажъ въ далекій, сумезный степѣ.

„Пекло“ — то найстрашнѣйше мѣсце на Ненасытнѣ и на цѣломъ Дѣвпрѣ. Говорять: „Понавѣ у Пекло, буде тобѣ холодно и тепло“. Тамъ бережеся, козаче, а то будешъ ловити раковъ на ды! Въ Пеклѣ не одинъ славянинъ, не одинъ лоцманъ коштувавъ жовтого пѣску. Борови Боже, подуе малый вѣтеръ на славѣ, коли бѣдѣ иде мимо Пекла: тутъ вже и „такъ“! Було, черезъ Ненасытець ишовъ „горѣшый“ лоцманъ, литвинъ. Тахо було зовѣсь, коли не знати, зъ-вѣдки взялося трохѣ вѣтру. Якъ загуло, якъ зашумѣло, понесло славѣ просто въ Пекло, въ одну минуту на дрѣбный кусѣкъ помматувало. Осталася лишь одна дубовѣ колоды. Стоять они сторчъ середѣ Дѣвпра, немовъ манты. Якъ ось весуться на нихъ задній славѣ. Страхъ глянути! Розбѣгалася, ударили о стоячі колоды, збили ихъ и понеслися вразѣ зъ ними по страшныхъ камняхъ порога. Люде не стамилася, якъ уже найшлись въ самбѣ Пеклѣ. Въ мигъ все мовѣ-бы перемѣшалось. Тамъ піднялася въ гору колода, изъ подѣ нея выбѣгавъ човѣкъ; тамъ плыве пѣть, десять колодъ разомъ, и на нихъ сидѣть три, чотари човѣчки, піднимають горѣ руки, молятьсѣ о спасеніи, та дарма! За шумомъ не чути ихъ молебѣ. Погибли, всѣ безвортно погибли! Однѣ лоцманѣ, здавалося, спасѣся. Онѣ схопивъ за колоду и поплывъ долѣ Дѣвпромѣ. Коли-жъ якъ-разъ на него несѣся друга велика колода. Бережеся! Але пѣсѣнь не бачитъ еи. Ось наскочила на него, ударила въ поясъ и несчастный лоцманъ розлетѣвся по поламъ. Кипучій хвалѣ похоронила кусѣкъ розбитого тѣла. Ось яке то Пекло!

1891 буде выносить 6,390.472 зр. (Фондъ пропінційный въ р. 1886 — 2,915 416 зр.; оплаты 1886—1890 по 200.000 зр. рѣчно — 800.000 зр.; участь въ державномъ миліонѣ за 21¹/₂ роки — 2,042.056; проценти бѣдѣ сумѣ до 1 сѣчня 1891 р. — 633.000 зр.; разомъ отже 6,390.472 зр.) Сума та 6,390.472 зр. дає рѣчного проценту 300.000 зр., зъ которого правительство докладѣ рѣчно 84.567 зр. на амортизаційну рату. Такимъ способомъ має тая рата посила обчисленія правительства складатись зъ чотирохъ сумъ: 3,090.266 + 200 000 + 875.167 + 84.567 = 4,250.000 зр. А позаякъ рѣчна рата амортизаційна въ сумѣ 4,250.000 зр. выстав на выповненіе обовязковъ емисии облигацій 4% — выхъ на суму 57,700.000 зр. амортизуочисъ въ 20 лѣтахъ (1890 — 1910), для того правительство порѣшило предложити краєви емисію въ той высотѣ и зъ той причины та цѣфра находиться въ проектѣ.

Закимъ розберемо ближе той проектъ правительства и выкажемъ его бѣдѣшеніе до закона зъ р. 1875, интересу управненихъ и загалу податниковъ въ краю, хочемо подати тутъ важнѣйшій проектъ бѣдѣше або менше выдѣловныхъ единицъ въ краю, чтобы тымъ способомъ представити акцію пропінціи на въ цѣлой еи повнотѣ, зъ цѣлымъ богатствомъ еи переноситъ въ поглядѣхъ на еи розвязаніе и въ стремленіи управненихъ позыскати при той нагодѣ якъ наибѣдѣше для себе выгоды и користи.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Станиславѣвского Подѣбры.

(Выбѣръ члена до окружной рады школьной въ Богородчанѣхъ и кривда Русинѣвъ.)

Зъ двѣмъ 1 липня с. р. почала истнувати нова ц. к. окружная рада школьная въ Богородчанѣхъ. По закону, радѣ повѣтвовой служать право выбрати зъ мѣжъ себе одного члена до окружной рады школьной. Предсѣдатель радѣ школьной есть ц. к. староста, отже нашъ п. Страссеръ не задалегдѣ передъ выборомъ дуже заходився, чтобы бѣдѣ рады повѣтвовой уойшовъ тамъ Полякъ, а, хороня Боже, не Русинъ. Щобы довго не глядати, п. староста порѣшавъ, що вже-жъ нѣкого иншого, якъ пана маршалка повѣтвовой треба мати въ радѣ школьной. Але Русины помѣркувалися, збравшись до купки, вступилися за свои права и выбрали о. Андруховича, пароха и члена рады громадской и мѣсцевой рады школьной зъ Лыцы, узнавши его найбѣдѣтнѣйшимъ на члена окружной рады школьной. Но що-жъ? Се Русинъ! а до того щирый, отвертый, смѣлый, твердого характера, борѣся за кожду кривду руску. Выборъ очевидно не сподобався Полякамъ, не сподобався и ц. к. старостѣ Страссеру, котрый бѣдѣ часу, якъ казавъ себе выбрати посломъ до сойму, цѣломъ присвоивъ собѣ поглядѣ польскон бѣдѣшности соймовой и тыхъ поглядѣвъ держитись не только въ соймѣ, але и тутъ въ повѣтѣ. П. Страссеръ отже подавъ таку конкомитацию о. Андруховичеву, що прямо присовѣ краєву раду школьную, чтобы выборъ уважнила. И справдѣ, краєва рада школьная выборъ о. Андруховича уважнила!

Дня 25. жовтня с. р. бѣдѣвусъ новый выборъ. Русины буди-бы зовѣ выбрали Русина, — але що-жъ? О. Ал. Заклянский, вице-маршалокъ рады повѣтвовой, при наилучшій воли и патриотизмѣ, зъ причины тяжкой немочи не мѣгъ въ засѣданіи рады взяти удѣлу; о. Левъ Витоманскій не зволявъ прибути на се засѣданіе: радный Граць Микулякъ зъ Зарѣча-Солотвинѣ, которого выборъ Поляки подпирали, бѣдѣтуивъ свой народъ и перейшовъ до табору чужого. Русинамъ не оставалось нѣчо иншого, якъ бѣдѣгнувшись бѣдѣ голосованію, оуегнали салю, а „польонія“ 14-ма голосами выбрала маршалка І. Шелынского членомъ окружной рады школьной на мѣсце Русина о. Андруховича, которого собѣ не сподобали п. Страссеръ и краєва рада школьная. Протѣвъ того выбору внесли Русины оправданный протестъ — та только не знати, що выйде зъ того протесту?

По выборѣ п. Шелынского запанувала мѣжъ противниками рускихъ радныхъ така шалена радѣсть, якъ коли-бы выгнала яку бѣтву въ повстанію, — и всѣ славили п. Страссера за его велику прислугу, що давъ краєвой радѣ школьной подставу звалити выборъ о. Андруховича, а Полякамъ помѣгъ выбрати Поляка. И що-жъ могли противники закнучити о. Андруховичеву? Фразу: „siehe niezgode w rowiesie“! — Що стоимъ за своимъ, за рускою то вже siehe niezgode?! О такъ то Русини!

Сей выборъ члена до окружной рады школьной мѣгъ отворити Русинамъ очи на недода, чого они до того часу добре че не бачили. Посолъ богородчанского повѣта п. Страссеръ вывѣивъ свое политичне вѣроисповѣданіе. А вы, деки проводивъ народъ, пересѣдѣвшисѣ о его „безсторонности“, посѣдѣшайтесь зачасу и засѣнитъ его о своимъ незмѣннѣмъ доврѣнію уже и на рокѣ 1889-тый!

Хто то „siehe niezgode“, въ нашѣмъ повѣтѣ, — обѣ тѣмъ напишу другимъ разомъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашнѣмъ засѣданіи палаты пословъ предложено правительствомъ угоду торговельную зъ Швайцарією. Пос. Воснякъ и товарищъ интерпелювали гр. Тафого, для того власти политичный мѣшаються до ухвалѣ громадскихъ въ справѣхъ заводженія школѣ зъ мѣшанымъ языкомъ выкладовымъ въ долѣшній Стуріи. Обѣдѣя приступлено до дальшѣйшѣхъ дебѣтъ надѣ закономъ о подѣлѣ едѣшнихъ еи лѣнскихъ. Пос. Чиніи домагався, чтобы законъ сей не обовязувавъ Тиролецѣвъ; того самого домагалися также и послѣ зъ клубу Трену. Межа послѣми Боосъ-Вальдекомъ а Ротльмомъ прийшло було до остронъ полемикѣ о Кудлихъ. Ротль старався доказати, що знесеніе панцивъ въ 1848 не есть такъ великого значенія для сѣлянъ и при тѣмъ говоривъ въ такий способъ, що президентъ мусѣвъ ему ажъ голосъ одобрѣти. По промовѣ сѣдѣшнѣйшѣ ухвалено отѣтъ цѣлой законъ о подѣлѣ едѣшнихъ сѣлянскихъ.

Зъ порядку дневного ухвалено отѣтъ въ другѣмъ читаніи додатковѣй кредитъ въ сумѣ 5000 зр. на будову державной друкарни у Вѣднѣ и провизоричный бюджетъ на першій кварталъ 1889 р. При концѣ засѣданія интерпелювавъ пос. Пернерсторферъ правительство въ сѣдѣхъ розвязанія зборѣвъ товариства промыслового, на котрыхъ бѣдѣ промовлявъ и доказувавъ, що въ Галичинѣ есть рѣчь невозможна выбрати посла зовѣсь свободно. Пернерсторферъ домагався, чтобы правительство выдало инструкціи, що полиція повинна на зборѣхъ поступати законно и жадѣвъ, чтобы комисаръ полиціи Калиновича укарати.

Слѣдующе засѣданіе назначено на четвертъ, а на порядокъ дневный поставлено како послѣдню точку законѣ войсковой. Такъ отже маевя розпочати завтра генеральна дебѣта надѣ сѣмъ закономъ, а яко бѣдѣшники, що будутъ промовляти за закономъ, вписались вже до голосу: Ригеръ, Грегеръ, Вашатый, Гавекъ, Лихтенштайнъ, Гогенвартъ, Яворскій; противъ закона: Пленеръ, Бендель, Штайнвендеръ, Райхеръ, Карнеръ, Кронветтеръ, Беррайтеръ и Таркѣ. Здаєся однакожь, що по причинѣ величезного матеріялу генеральна дебѣта надѣ сѣмъ закономъ розпочнѣся ажъ на слѣдующѣмъ по завтрашнѣмъ засѣданію.

Въ комисіи бюджетовой домагалися послѣ Менгеръ и Барайтеръ знесенія т. зв. обѣктивокъ. На то одповѣвъ мин. гр. Шенборъ, що правительство не хоче теперь предлагати нѣякомъ новелѣ до закона карного, бо незадолго буде предложенъ зовѣсь новый законъ карный.

Подкомитетъ комисіи для палатъ робѣтничихъ розбѣлавъ квестіонаръ зъ слѣдующими питаніями, котрый мають бути предложены анкетѣ для сѣи справы: 1) Чи институтъ, котору предлагѣе проектъ закона, есть одповѣдна до заступованія интересѣвъ клѣсѣ робѣтничихъ и чи они бажаютъ такой институтъ? — 2) Чи добре було-бы, чтобы палаты робѣтничіи были збѣдѣны зъ числомъ и обѣмомъ истнующихъ палатъ торговельныхъ и промысловыхъ? — 3) Чи належаніе до членѣвъ касы для недужихъ есть одповѣднымъ условіемъ до активнаго права выбору? — 4) Якъ треба-бы перевести урупованіе посяла категорій звания? — 5) Чи скрутный листъ есть одповѣдна для ауту выборного? — 6) Чи проектоваа компетенція палатъ робѣтничихъ есть одповѣдно обмежена и чи можна бы удобрѣти постановы о установленіи функціонарѣвъ? — 7) Чи годѣться надати палатамъ робѣтничимъ политичного права выборѣвъ?

До „Dzienn. Polsk.“ доносятъ зъ Вѣднѣ, що въ колѣ польскѣмъ настало велике занепокоєніе по причинѣ становяща, яке заняло правительство въ справѣ регуляціи галицѣхъ рѣкъ. Однѣ зъ членѣвъ кола мавъ сказати, что въ сѣй справѣ не можна нѣчого сподѣватись, бо правительство черезъ двѣшій часъ не буде потребувати помощи кола. До той самой газеты доносятъ также, що правительство въ справѣ пропінціи не одступитъ бѣдѣ своего проекта.

Дня 23 падолиста приймавъ царъ въ Гатчинѣ на прощальній аудіенціи бывшого министра коммуникацій Посѣта. Въ кругахъ добросѣхъ оповѣдають отже, що подѣчасъ аудіенціи прийшла бѣдѣа также и на катастрофу подѣ Боркима а уступачій министръ проснѣвъ зъ слезами въ очахъ царя, чтобы бѣдѣ не выгласъ его зъ свои ласки. Царъ мавъ на то оказати, що не лишъ люде, але и теперѣшній обѣставны могли бути причиною той прагоды. Справа, котрыхъ чиновникѣвъ зъ министерства коммуникацій маевя потягнути до одѣвѣльности за удерживаніе дѣтучной лѣнии зѣдѣнничон, есть теперь предметомъ нарядѣ межи мѣнштрами а царя не высказѣтъ че въ сѣй справѣ своего рѣшенія. Какуть также, що новый министръ коммуникацій, Павскеръ, зъ роду Нѣмецѣ, Курляндѣцѣ, есть для панславистичныхъ кругѣвъ дуже немилѣ особа, позаякъ бѣдѣ есть рѣшучимъ противникомъ дѣшнѣ сѣи партіи.

До „Daily Telegraph“ доносятъ зъ Петербурга: Россійскіи власти войсковой организуютъ планы обороны, сподѣваючисѣ якогосъ конѣлугу якъ на Заходѣ такъ и на далѣкомъ Выходѣ. Госуд. совѣтъ одобрявъ планъ ген. Гурка, посяла которого на случай войны треба-бы въ Варшавѣ, котра числитъ 406.000 жителей, выдѣлати 350.000 людей, чтобы можна мѣсто заирѣнтувати.

Одесскій банкъ торговельный замовивъ въ Николаевѣ на разуюнокъ Черногоры деанѣцѣ канонирскѣхъ людей. Люди тѣ мають бути доставленіи Черногорѣ найдалѣше до 1 сѣвѣтѣ 1889 р.

„Гражданскій“ доносятъ, что въ Россіи-скѣмъ министерствѣ дѣлѣ заграничныхъ мають сѣмѣ днями розпочатися нарядѣ надѣ новымъ вытѣченіемъ границѣ мѣжъ Россією а Швецією. Причину до того подѣли частіи спорѣ пограничній, позаякъ звания границѣ, установленіи ще 1812 р. по договорѣ въ Фридрихсгамерѣ, вже зовѣсьмъ щезли.

Межи Россією а Персією бѣдѣсны погѣршилися. Здаєся, що тому причиною англійскій впливъ. Зъ Петербурга доносятъ именнѣ, що въ Персіи почавъ въ послѣднихъ часахъ зновъ перемѣгати войсковой и торговельный впливъ Англійи а черезъ то бѣдѣсны Персіи до Россіи стала холоднѣйшій.

О недугѣ нѣмецкого цѣсаря ходѣтъ якѣсь непокаячій вѣсти, хочѣ може бути, що вѣсти тѣ ширѣтъ биржи, выкорисуючи недугу цѣсаря для своихъ операцій. Перѣтнѣо говорено, що цѣсарь лишъ легко перестудився; отѣтъ пошла поголовка, що у цѣсаря бѣдѣзвался давня недуга ушей а оногоды розбѣшнѣся була навѣтъ поголовка, що цѣсарь має рака а въ наслѣдѣвъ тои вѣсти обнѣзлися навѣтъ була шаперы на биржахъ. Здаєся однакожь, що се есть така сама бѣдѣдѣствѣна поголовка якѣ и та н. пр., що въ Сербіи выбухла революція. Бюлетены дворскій доносятъ бѣдѣа, що цѣсарь маевя зовѣсьмъ добре, але все таки не вѣльно че ему выхадити.

Парламентъ нѣмецкій буде имовѣрно дня 15 с. м. бѣдѣроченый на часѣ рѣдѣвѣннѣхъ свѣтъ. Поголовка, що правительство розвѣже телеграфный парламентъ, че закымъ промѣне законодѣвчій часѣ и рознѣше вже на оствѣ новѣ выборы, не подтвердѣся. Мимо того лагодѣся социалисты вже бѣдѣ теперь до новыхъ выборѣвъ и доказують, що они повинны выступити при новыхъ выборахъ зъ цѣлою силою, бо пора для нихъ теперь найбѣдѣйшѣа.

„Köln. Ztg.“ подѣла була передѣ кѣлькомѣ днями вѣсти, що правительство має зажадати бѣдѣ парламенту нового кредиту въ сумѣ 40 до 50 мил. на збѣдѣшеніе артилеріи. Вѣсти та подтвердѣся теперь, бо министрѣ войны заявивъ на интерпелляцію Рихтера въ парламентѣ, що дѣйствѣно має наступити значѣе збѣдѣшеніе нѣмецкой артилеріи. Загалѣ въ арміи нѣмецкой мають теперь настѣти радикальній змѣны; не лишъ высшій штабѣ полевой артилеріи, але навѣтъ и т. зв. великій штабѣ мають бути зовѣсьмъ зреорганизованіи. Посада по ген. Вальдерѣ, котрый по Мольткемъ ставъ шефомъ ген. штабу, не буде обѣдѣжена а за то будутъ установленіи три старшіи квартирмейстры въ родѣ шефѣвъ секцій.

Недавня сварка нѣмецкихъ газетѣ зъ австрійскими вразѣла мабутъ также и нѣмецке правительство, коли „Magdeb. Ztg.“ бѣдѣзвался слѣдующими выско-официальными словами: „Бѣдѣ то выразнымъ бажаніемъ якѣ австрійского такъ и нѣмецкого правительства, чтобы споры выйшовшій зъ змаганъ сумѣшнѣной вѣртѣсти що-до бѣдѣсныи Нѣмечѣны до Австрійи вже разѣ замовкли. Сѣбръ сей не обѣдѣвъ компетенцихъ кругѣвъ бѣдѣ самого початку анѣ трохѣ.“

Посолъ Жиллі, що недавно тому оголовѣвъ пасѣма, котрі мали сконспиритувати многѣхъ членѣвъ французской комисіи бюджетовой, набѣдѣвъ собѣ немало клопоту. Зацѣпленій выточила ему ажъ шѣсть процесѣвъ и забѣдѣвали его передѣ судѣ въ шѣсть рѣбныхъ мѣсцевѣностяхъ. Жиллі подавъ прошеніе, чтобы ему вѣльно було стааути передѣ судѣ присѣжныхъ въ Парижѣ и бѣдѣдѣдати наразѣ за всѣ шѣсть процесѣвъ. Онѣ має надѣю, що парискій судѣ присѣжныхъ буде для него ласкавѣйшій а бѣдѣтъ и не має-бы только кошѣтъ, якъ накопи-бѣ мусѣвъ ставѣти передѣ кождымъ судомъ окремо.

Въ италійскѣмъ кабинетѣ заносѣться на кризу. Въ парламентѣ показѣлася велика оппозиція противѣ подѣвышенія доходѣвъ зъ соли а Крипи готовѣ вже або взяти назадѣ предложеніе правительства або спонукати министра Малияніго до уступленія. Наслѣдникомъ Малияніго бувѣ-бы або сенаторъ Пераццѣ або пос. Джолиттѣ а есть надѣя, що колибѣ Малияні уступивъ, то парламентъ приставѣ-бы на жаждана правительства.

Въ кругахъ италійскихъ политикѣвъ и урядникѣвъ запанувало велике недовѣреніе зъ того, що Россіицѣе правительство оставѣляя посаду Россійского посла при Квириналѣ вже черезъ кѣлькѣ мѣсяцѣвъ не обѣдѣженою а рѣвночасно навѣзѣу дипломатичный бѣдѣсныи зъ Ватиканомъ. Италійскѣе правительство добѣчуе въ тѣмъ вороже поступованіе противѣ тридѣржавного союза. Крѣмъ того здаєся че, що переговоры зъ Ватиканомъ доведутъ до доброго кѣнѣца, бо вже теперь говорѣтъ, що канцлеръ Россійского посольства въ Лондонѣ, Бутевѣвъ, має бути именованый посломъ при Ватиканѣ. Въ такомъ случаю вернуѣ-бы Извольскій, котрый веде теперь переговоры зъ Ватиканомъ, на свою давню посаду въ Вашингтонѣ.

Въ повѣдѣлокѣ розпочалися въ Сербіи новѣи правыборы. Кажутъ, що король помиловѣвъ всѣхъ тыхъ радикальныхъ агитаторѣвъ, що допустѣлися вѣдѣльныхъ надужѣтъ при послѣднихъ уваженихъ выборахъ зъ вымѣною лишь тыхъ, що допустѣлися убійствѣвъ и рабѣнку. Завтра має розпочатися повне засѣданіе комисіи для змѣны конституціи.

До „Corr. de l'Est“ доносятъ, що король Милѣвъ забезпечивъ собѣ въ проектѣ новой конституціи повне право наслѣдства и высказѣвъ также въ справѣ нового одруженія. Король обѣцѣвъ отже торжественно бѣдѣше не женитися, а кн. Александра Обреновичѣ, своего сына, признаѣвъ одинокимъ своимъ законнымъ наслѣдникомъ.

Королева Наталия выехала уже до России и мабуть есть уже в Петербург. Королева выглядела добре, все весела и не видно на ней слёдовъ якогось смутку.

НОВИНКИ.

— Рада повѣтова въ Надвѣрній, зложена по положенію въ Русинѣхъ и Полякахъ та жидѣвъ, порѣшила въ честь ювілею цѣсарского выкупити въсѣхъ доживающихъ надвѣрянскаго повѣта изъ скрахованаго селянского банку. Велика заслуга въ томъ маршалка сен рады повѣтовой о. Корнило Мандичевскаго и его заступника п. Левицкаго. Рѣшеніе рады повѣтовой запало односторонне и въ томъ справдѣ можна було познати, що страшне марево экономичной нужды и руины затирае всѣхъ рѣзницъ народности та пересѣченъ. Во якъ можна рѣвнодушно глядѣти на нашу Гуцульщину? Куды лишъ глянути окомъ, всюды розбѣла жидова и ще живу кровь нашего придушеннаго и знидѣлаго Гуцула; вже теперь рѣдко до можна подыбати полейники, котра була-бы власностію Гуцула, бо все найдёсь якесь право жидо до неи; преробніи спѣлки торговельны и лихварскіи обмотали Гуцула, що и выходу нема, — а тутъ же повна руина бѣ того проклятого банку. Коли-бъ не се рѣшеніе рады повѣтовой, то вже въ недовѣгъ часъ були-бы поспалили лицитати селянскихъ грунтобъ и ти перейшли-бы въ жидѣвскіи руки. Пролетаріату збѣлшало-бы и вже не було-бы выходу. Банкъ, якъ зачувати, зменшивъ свои претензіи о половину и переговоры мѣжъ нимъ а радою повѣтовой вже покѣнчили.

— Фондаціи въ честь цѣсарского ювілею основано 70 въ Галичинѣ. Мѣжъ иными порѣшила рада мѣска въ Коломыи роздѣлити дня 4 грудня 300 зр. мѣжъ бѣдныхъ мѣста и основати три стипендіи по 100 зр. имени цѣсара Франца-Иосифа для двоухъ учениковъ коломыиской гимназии и одного ученика въ заводъ рукодѣльничествъ, безъ рѣзницъ вѣроисповѣданія и народности. — Зельзниця Кароля Людвика вызначила 10.000 зр. на фондъ для недужихъ своихъ урядниковъ въ заведенію Рудольфшувъ и 10.000 зр. на будову костелѣвъ въ Галичинѣ.

— Громада Нивочинъ, пов. богородчанскаго, выбуховала за сѣмъ мѣсяцѣвъ величаву хрестообразную церковь при рѣвнихъ заходахъ мѣщевца пароха о. Иліи Пиндуса и начальника громады Теодора Говера. Роботу будовничу провадивъ Семенъ Костей въ Богородчанѣ старшихъ. Чинъ посвященія довершитъ о. деканъ Пачовскій въ день св. О. Николая с. р.

— Управителемъ мѣско-делегованаго суда карного въ Чернівцѣхъ ставъ адъюнктъ судовой п. В. Михальскій.

— Громада Брѣднъ коло Николаева святкувала ювілей цѣсарскій въ сей способъ що дня 2 грудня роздала 30 зр. мѣжъ убогу мѣщеву молодѣжъ школьну на закупи зимовой одежи.

— Въ Дубровнѣ, пов. рогатинскаго, обдулось дня 24 н. ст. надлиста торжественно посвященіе нового будынку школьного. Въ маю сего року лютился въ томъ селѣ страшный огонь, жертвою которо уало кольканыцѣ загородъ селянскихъ, обійетъ тамошного приходника и школы. Тому треба се зъ признаніемъ поднести, що при такѣмъ несчастіи змогла громада, дала о свою просвѣту, выставити вже до конца жовтня новый будынокъ школьный.

— „Гурецка“ рада повѣтова, якъ се було писане въ нашей газетѣ, перейшла въ руки жидѣвскій, тому теперь Русины и Поляки заходяться всѣми силами коло того, чтобы повѣтова рада „гурецка“ не стала „жидѣвска“. Сими днями приѣхали депутаты изъ сей рады: о. Корнило Яворскій и селянинъ Тирикъ, до гр. намѣстника и представивши ставъ рѣчи, просили о помѣчѣ. Намѣстникъ прирѣкъ взглянути въ справу и дѣлати по мысли одпоручниковъ, але чи що зъ того буде, не знати — бо отъ за рѣкъ, за два, новы выборы, а жиды турчанскіи, се добре зъорганизована партія и декому треба о еи ласку стояти...

— Ювілей православнаго митрополита Морарію-Андриевича не обдуеся такъ торжественно и свѣтло, якъ се загадали зрѣбти румунскіи шовинисты. Уже тымъ самымъ, що православныи Русины буковинскіи, любячы свою народность, заявили публично, що здержатся бѣдъ участі въ томъ ювілею, зопсовано уложеніи планы румунизаторѣвъ. Ювілей припадавъ на недѣлю а комитетъ ювілейный порѣшивъ святкувати его въ понедѣлокъ, бо въ томъ дни есть въ Чернівцѣхъ торгъ, на который съѣзжася богато селянъ; зъ тыхъ ярмарковѣхъ спроважено богато до палаты митрополитичей. По церковній бѣдравъ зложивъ митрополитови благожеланія президентъ краю бар. Пино, бѣтакъ одошвано въ палатѣ кантату, написану Ис. Воробкевичемъ, и почались оклики „за теаса“, „многая лѣта“ и „multiani“. Бар. В. Стрѣца, вручаючи адресу митрополитови, промовивъ по румунски, а о. д-ръ Цурканъ по руски. Митрополитъ бѣдповѣвъ на се рѣвно-жъ по румунски и руски, говорячи про „згоду и миръ“ мѣжъ народностями и просивъ Бога, чтобы така „згода“ была и на дальше. Зъ Вѣднія надійшли телеграммы зъ благожеланіями бѣдъ „объединителѣвъ“: бѣдъ товариства „Буковина“, бѣдъ редактора „Русской Правды“ Григ. Купчанка, бѣдъ редактора „Науки“ Козаринчука, бѣдъ 10 православныхъ Чехѣвъ а вкѣнци бѣдъ редактора „Parlamentara“ д-ра Живного.

— Молодой злочинецъ. Сынъ Естеры Мельоне, властители Красного, пов. ярославскаго, 16-лѣтній Велье Мельоне навязавъ любовный зносины зъ 14-лѣтнюю служанку у своей матери, Малкою Зандбанкѣ, и коли появились наслѣдки, хотѣвъ ихъ въ сей способъ притаити, що завадъ Малцѣйкій напитокъ. Якося се завадѣе не помогло и Малка стала матерю. Тогдѣ почавъ Велье Мельоне придумувати надъ вѣлякими способами, якъ позбутись дитины. Намавлявъ бабу до злочину, а коли она не услухала и бѣдала дитину на выхованіе до Людвика Кулки, то Ве-

дѣе дававъ Кулыкѣ сразу корову, чтобы бѣдала ему до рукъ дитину, а бѣтакъ 100 зр., чтобы дитина не жила. О вѣсѣмъ томъ дождався отецъ Малки и дождѣ прокураторіи та судъ присяжныхъ въ Перемишлѣ розсуджувавъ ту справу. Зъ поставленныхъ пытанъ притакули присяжніи лише пытанье що-до загаданой намовы до злочинства и трибуналъ засудивъ Веля Мельоне на три роки тяжкой взынцѣ. Засудженный бѣдкѣлся до найвысшого трибуналу, а сей по переведеній розправѣ змѣнивъ кару перемишского трибуналу на повтора року тяжкой взынцѣ.

— Огонь на мостѣ зельзницѣ. Дня 26 н. ст. надлиста патрулюющій жандармъ потеркуну дрогбыцкаго доглянуувъ о пѣвничіи огонь на мостѣ зельзницѣ, ведучомъ черезъ рѣку Тысьменицѣ. Горѣвъ помѣсть деревляныи и кѣлыа порогибъ подъ пинами. Жандармъ скинуувъ доски и бѣлыи до рѣки, а бѣтакъ закликаясь робѣтничковъ пригасивъ огонь. Здасѣ, що вуголь выпавъ зъ лѣкомотивы при переѣздѣ черезъ мостъ, та тому почало дерево тлѣти.

— Пробы зъ новымъ карабиномъ французскимъ системы Лебеля, оголошеній публично, выпали дуже добре. Кулѣ мають 8 мм. промѣру суть въ металличѣй оболонцѣ, котра не пугаетъ, и мають при вылетѣ зъ цѣвки карабину 600 метрѣвъ скорости на секунду. Стрѣляно до трубибъ зъ далека на 2000 метрѣвъ. Куля пробивала шкуру такъ, що полишила отворѣ меншій бѣдъ своего промѣру; помѣжъ мускулы и стѣгна проходила безъ сѣду, за то жили протинала мѣвъ ножемъ. Косты торошить куля, причѣмъ сама не змѣняе своего виду и не розпоскусѣя. Тымъ то и лѣпшій ой кулѣ бѣдъ давнихъ зъ олова; кули оловяныа розбивалася на куснѣ и робила рану вельми труднодо до загоєня, теперь рана мала, хотій кости бѣльше поторошени.

— Островъ Сахалинъ. Майже щодня бѣдвѣзятъ парохомыи зъ Одесы злочинцѣвъ, засудженныхъ на каторжній работы, на островъ Сахалинъ. Сей островъ знали до р. 1869 лише зъ того, що тамъ були копальніи вугля т. зв. дуйскіи и лише дуже мало засудженныхъ высылали тамъ до робѣтъ. Въ томъ роцѣ выслали наразъ 600 людей, а коли проба повелася добре, почали що року численнѣйшій партіи засудженныхъ засылати. Они бѣдвѣзуютъ кару въ копальниа а бѣтакъ поселюються на островѣ. Чтобы могли поселенцѣ розвѣсти господарство, дозволено имъ забирати зъ собою родину и тому теперь вже сколонизованый сей пустой островъ. Сахалинъ подѣлзгаломъ административнымъ дѣлится на три округы, а въ каждомъ есть по кольканыцѣ селѣ. Осередкомъ администратіи есть село Рыковское, котре має 306 домѣвъ. Поселенцѣ заходяться наибѣльше коло того, чтобы коммуниація на островѣ была добра; въ р. 1886 заложена линіи телеграфичну на 500 верстѣ. Въ двоухъ рокахъ 1885 и 1886 поселенцѣ выкорчували 2082 десятинъ землѣ на поля орны и сѣножатіи. Теперь высылае правительство росіейске на Сахалинъ учителей, лѣкарѣвъ, агрономѣвъ, бо поселенцѣ живуць головно зъ управы рѣкъ. Плоды удаются тамъ дуже добре; бульбу вже въ линіи можна копати на поживу а подѣ корчемъ надѣблѣе и 20 бульбъ; одна головка капуста доходитъ и до 20 фунтовъ ваги. Однимъ словомъ стане Сахалинъ, мѣще бродягъ и злочинцѣвъ, добре залюдненымъ и культурнымъ островомъ.

— Дробный вѣсто. При доповняющихъ выборахъ до лѣской рады повѣтовой выбранныи зъ большыхъ посѣлѣстей п. Викт. Журовскій властитель Березки. — Въ пов. ряшѣвскомъ напали на побѣдѣй дорожѣ два селяне на шевца, и мѣвъ то шукаючи при нѣмъ легитимациі, забрали ему грошѣ а бѣтакъ хотѣли повѣсати въ лѣсѣ двѣрѣкомъ на скрученѣмъ куснику шматы. На щастѣ, коли они бѣдѣшли, швецъ очунавъ и спасся бѣдъ смерти. Жандармерія выкрыла селянъ и бѣдтавила до суда. — Минувшой суботы придержали на двѣрци зельзницѣ въ Краковѣ селянъ, що выбирависъ до Америки безъ грошей и паперѣвъ. Вѣднати поховали кольканыцѣ зр., що мали зъ собою, въ масло а все такыи полиціи выбрала зъ-бѣдтамъ заточеній банкноты. — Дрогбыцка рада школьна мѣсцева надала презенту на мѣще директорки при 6-ти классовѣй школѣ женской въ Дрогбычи п. Ольгѣ Ланцудикѣ, дотеперѣшній управительцѣ провизоричной въ той школѣ. — У Вѣднія застрѣйкувалы зецеры по друкарняхъ; домагаються подвысшена платнѣи и зменшена годинѣ денной работы.

НАДОСЛАНИЕ.

Загальна недуга людскости.

Вода, що стоить або й така, що має повольту струю, скоро зопсусѣе и гниѣе. Также саме робиться, коли кровь кружить слабо або коли не есть цѣлкомъ чистою. Печѣнка се великій органъ тѣлесный до чищенія. Сѣли-жъ сей важный органъ найдѣсь въ непорядку, то безусловно заедежуе и цѣлый системъ. А що печѣнка має задачу мѣвъ се цѣлкомъ або сито, чтобы перецѣдяти кровь зъ нечистоты, то тымъ самымъ має печѣнка удержувати чисто и бѣдживляти кровь, сей важный органъ, который поддерживаетъ тѣло. Сѣли-жъ печѣнка слабо або и цѣлкомъ не выполняетъ своей задачі, то послѣдѣе богато недуговъ, бо замѣстъ того, чтобы кровь доносила до всѣхъ частей нову силу животворну и мѣвъ, она руйнуе цѣлый системъ. Недуги печѣнокъ суть загальною недугою людскости а наибѣльше въ женщинѣ. Знаменитымъ средствомъ цѣлющимъ на недуги печѣнки показалося Варнера Safe Cure. Тысячѣ, котрымъ повернуло эдорульнѣ, посѣдѣчаютъ се, а мѣжъ иными и д-ръ медицины Н. Вѣеръ, который уживае его въ своей практицѣ и якъ наибѣльше поручаетъ. — Варнера Safe Cure коштуе два зр. за флакунъ и есть въ многихъ аптекѣхъ. Брошуру розсылаеся даромъ и платно а треба адресовати до: Н. Н. Wagner et Co. in Pressburg.

Наука, штука и литература.

— Товариство „Прѣсвѣта“ выдало сими днями двѣ популярныи книжочки: 110-ту: „Гава, образокъ

зъ житя подкарпатского народа, написавъ Иванъ Франко“ (сторѣвъ 39) и 111-ту, послѣдню за 1888. роки, подѣ заг. „Цѣсаръ и король Францъ Иосифъ I. Картины зъ его житя и вождѣня, для руского народа и молодежи написавъ Александръ Барвѣнскій.“ (сторѣвъ 35 и гарный портретъ цѣсара.)

— Археологично-библиографична выставка Ставропольскаго Института. Передрукъ зъ „Душпаствыра“. (Брошура, 8 сторѣвъ.)

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Конкурсы. Краева рада школьна оголошуе конкурсы зъ речинцемъ до конца грудня с. р. на шѣсть мѣсѣцъ учительнѣхъ гимназическихъ: при гимназии руской и нѣмецкой у Львовѣ та гимназии перемишской мѣсѣцъ учителя филологіи класичной, при гимназии св. Йска въ Краковѣ мѣсѣцъ учителя языка нѣмецкого, яко головного предмету и филологіи класичной, та также самое мѣсѣцъ, лише провизоричне при гимназии въ Ряшевѣ. — Опо-роженній мѣсѣцъ: учительнѣ школы выравъ а zároveň управительнѣи огорода фребльскаго въ ц. к. учительской семинаріи женской въ Перемишлѣ; подаватисъ можна до 31 грудня с. р.; — ц. к. офиціалъ канцелярийного въ Х ранѣвъ або канцелиста въ XI ранѣвъ при галицкой дирекціи лѣбѣвъ и доменъ у Львовѣ, речинецъ до 15 сѣчня 1889 р.; — почтмайстра въ Хировѣ на двѣрци зельзницѣ, речинецъ до 18 грудня с. р.

— Именованія и перенесенія въ арміи. Капелянами войсковыми II. кл. именованіи: Ром. Осьмакъ и I. Савчинъ, оба зъ еп. перемишской; войсковыми практикантами рахунковыми въ резервѣ (Verpflegs-branche): Ярославъ Кулячковский при магазинѣ львѣвскомъ, I. Пеленскій и Ант. Копровскій при магазинѣ прасѣкомъ; практикантомъ антикарскимъ Викторъ Левинцкій при гарнизонѣмъ шпиталѣ львѣвскомъ. Перенесеній полковый лѣкаръ II кл. д-ръ Еронимъ Малишевскій зъ 40 полку до перемишского шпиталѣ гарнизонного.

— Именованія. Канцелистъ намѣстництва въ Пильнѣи I. Макогонскій именованій провизоричнымъ секретаремъ повѣтовымъ и канцелистъ суду повѣтового въ Комарнѣ, Григ. Бекманъ, канцелистомъ намѣстництва при старостѣвъ въ Кошовѣ. — Краева дирекція скарбу именовала канцелистомъ Юл. Латнера, Фр. Бехта и Каз. Яницкого офиціалы канцелярийными, а адъюнкты податковѣхъ Фр. Добровольского и Ант. Хаблу, та канцелиста судового Ал. Юркевича и подѣофицера I. Вѣйтка канцелистами скарбовыми. — Инспекторъ податковый Андр. Стекевичъ именованій адъюнктомъ дирекціи урядѣвъ помѣчныхъ при краевѣй дирекціи скарбу въ IX кл. ранги; ассистенты рахунковы: Фр. Буратовскій, I. Менциянскій, Тома Венекъ и Людв. Негедла офиціалы рахунковыми; адъюнкты податковый Андр. Копачъ и практиканты рахунковы: Едв. Найсеръ, Вол. Штогринъ, I. Ляденбергъ, Ст. Байдовскій, I. Лискованцкій, I. Новицкій, Ад. Власасъ и Ант. Дзюниковскій ассистентами рахунковыми; практиканты податковы: Тѣоф. Балицкій, Меч. Глодъ, Кар. Бурггардъ, Стан. Солецкій, Стан. Конопка, Стао. Водзиньскій, Ал. Кшишковскій и Стан. Турнелъ адъюнкты податковыми въ XI кл. ранги.

Телеграммы „Дѣла“.

Пештъ 5 грудня. Министеръ Феєрвари объявѣвъ въ войсковой комисіи, що при испытахъ однорѣчныхъ охотничѣвъ буде узгляднѣтися такожъ и языкъ мадѣрскій. Комисія приняла цѣлый законъ войсковый.

Петербургъ 5 грудня. Въ Севастополіи померъ вчера министръ маринарки Шестаковъ.

Венеція 5 грудня. Арештовано тутъ одного зъ ирредентѣвъ, котрый выбирався до Мирамаре.

Берлинъ 5 грудня. Урядова газета доноситъ, що бѣлокада занзибарского побережа вымѣрена лишь противъ довозу зброи и вывозу невѣдльничѣвъ Кн. Бисмаркъ завѣдывавъ всѣ державы, що подписали актъ спѣвучастіи Конго, чтобы они выступили противъ торговѣ невѣдльниками.

Атины 5 грудня. Палата ухвалила 85 голосами противъ 54 повне вѣтумъ двѣрѣи кабинетови.

Бѣлградъ 5 грудня. Всѣ вѣсты о я-кихъ-хъ непокояхъ въ Сербіи суть безосновны. Въ цѣломъ краю пануе спокой. Въ справѣ проекту змѣны конституціи есть межи всѣма тремя партіями якъ наибѣльшая згода.

Берлинъ 5 грудня. Всякій поголоски о недужѣ цѣсара суть безпѣдставны; цѣсаръ має лишь кашель и легкій катаръ.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктобъ.

4. я. грудня 1888.

Львѣвъ: Пшеница 6-60 до 7-35, жито 5-30 до 5-70, ячмѣнь 5-50 до 7-—, овесъ 5-60 до 6-10, горохъ 6-— до 10-—, вика 4-50 до 5-—, рѣпакъ 12-50 до 13-50, лѣянка — до —, конюшина червона 52-— до 62-—, конюшина бѣла 40-— до 48-—, конюшина шведска — до —, хмѣль бѣдъ — до — зр. за 56 кильо въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 13-75 до 14-— зр.

Тернопѣль: Пшеница 6 50 до 7-30, жито 5-10 до 5-35, ячмѣнь 5-50 до 6-50, овесъ 5-50 до 6-— горохъ 5-75 до 10-—, вика 4-30 до 4-75, рѣпакъ 12-60 до 13-—, лѣянка — до —, конюшина червона 50-— до 60-—, конюшина бѣла 40-— до 47-— конюшина шведска — до —.

Пѣдволочиска: Пшеница 6-50 до 7-20, жито 5-10 до 5-50, ячмѣнь 5-20 до 6-50, овесъ 5-40 до 6-—, горохъ 5-70 до 9-50, вика 4-50 до 5-10, рѣпакъ 12-— до 13-30, лѣянка — до —; конюшина червона 50-— до 60-—, конюшина бѣла 37-— до 53-—, конюшина шведска — до —.

Чернівѣцъ: Пшеница 6-85 до 7-40, жито 4-70 до 5-15, ячмѣнь 5-— до 6-75, овесъ 5-— до 5-50 горохъ 4-40 до 9-—, вика 4-10 до 4-80, рѣпакъ 10-— до 11-15 лѣянка — до —, конюшина червона 35-— до 43-—, конюшина бѣла 31-— до 35-— конюшина швед. — до —, тимотка 20-— до 30-—,

Курсъ Львѣвскій

зъ дня 4. л. грудня 1888.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. в.	208	211 25
Зелѣз. Львѣв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	208	211
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	278 50	282 50
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	—	216

Листы вѣстанныи за 100 зр.	Плат.	Жад.
Банку гипот. гал. 5% а. в.	99 75	100 75
Банку гипот. гал. 5% а. в. выѣлосъ зъ 10% прем.	102 90	104
Банку краковскаго 4 1/2% а. в. лѣос. 51 л.	94 25	95 25
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	101	102
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	94 75	96 75
Товар. кред. гал. 5% а. в. лѣос. 37 л.	101	102
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. лѣос. 41 1/2 л.	91 25	92 50
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. лѣос. 52 л.	96 25	97 25

Листы довѣжнъ за 100 зр.	Плат.	Жад.
Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (давн. 6%) въ лѣос.	—	67 50
Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2% (давн. 5%) въ лѣос.	—	48
Общ. роль. кред. Завед. 6% лѣос. въ 15 л.	—	—

Облиги за 100 зр.	Плат.	Жад.
Индѣмниз. галицкѣй 5% м. в.	104 15	105 15
Комунальній Банку краев. 5%, I емис.	100	101
Позички краев. зъ 1873 по 5% а. в.	103 25	105
Позички краев. зъ 1883 по 4 1/2% а. в.	98	94

Лѣосы:	Плат.	Жад.
Мѣста Кракова	22	24
Мѣста Станиславова	33	35

Монеты:	Плат.	Жад.
Дукаты цѣсарскіи	5 74	5 84
Наполеондоръ	9 68	9 78
Полѣмперіаль	10	10 10
Рубель сѣрбный	1 36	1 48
Рубель паперовый	1 34 1/2	1 24 1/2
100 марокъ нѣмецкихъ	59 50	60 50

— Археологично-библиографична выставка Ставропольскаго Института отворена щоденно бѣдъ години 10 рано до год. 3. по полудня. Вступъ 20 кр. бѣдъ особы зъ вышкѣю суботы; въ субѣту вступъ 40 кр.

Надѣслане.

Аптика РУБЕРА у Львовѣ

поручаетъ 2460 241—?

препараты зъ гумы и выробы каучуковъ для потребѣ хирургическихъ и иныхъ подобныхъ.

Фабрика знарядѣвъ рѣльничихъ и гисерни

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгой поручаетъ свои вы-
збѣры по найдешевшихъ цѣнахъ. 173—?

Найлѣпшій лѣкаръ домовый. Вѣдома рѣчь, що завѣсѣды добре мати дома такое средство, що подѣе на всѣлкій часто приходящій недуги пену и скору помѣчь, якъ пр. на бѣдъ головы и зубѣвъ, на недугу очей и нежить, але травленіе, мигрену, потовченіе, спѣшныи въ составѣхъ, выпаденіе волосѣвъ, вѣщичній бѣдѣхъ и пр. У всѣхъ тѣхъ и многихъ другихъ недугѣхъ есть француска горѣвка Baza-y-a зъ давна выпробованымъ найлучшимъ средствомъ. Просимо отже пов. читателѣвъ звернути увагу на дотычный инсератъ.

Вырѣбъ и продажа одеждъ литургическихъ

ТОВАРИСТВО ХРИСТИАНСКЕ

зарегистровано зъ обмеженою порукою

въ Змигородѣ

продае свои выробы заасотреній стампильно Товариства и числомъ цѣнина а то фелоны, капы, дальматики, хоругви зъ образами лѣбѣвъ малярѣвъ въ Краковѣ и проч. такожъ всѣе бѣлье церковное только по стальнѣхъ цѣнахъ черезъ свою дирекцію въ дорожѣ замовленъ и черезъ своихъ порожеруащихъ агентѣвъ посѣла цѣнина находящюся въ ихъ рукахъ и заасотреного стампильно товариства и одвоною Дирекціи въ цѣли забезпеченія перѣдъ надухитыми иншихъ купцѣвъ а именню жидѣвскихъ, котрыхъ христіанскіи агенты зъ Змигорода подписываются подѣ фирму Товариства на шкуду якъ купуничѣхъ такъ и Товариства; — выкупѣе всѣи работы гачетѣвъ церковныхъ подѣ управу по нѣвъ З. Тимачовской, бѣдъ значеніи за гачты на краковской выставѣ.

Дирекція:

О. В. ВОЙТАЛИКЪ

2702 1—3

директоръ.

Розкладъ ѣзды на зельзницѣхъ

важный бѣдъ 1 червня 1888.

(пѣсля годинника львѣвского.)

Приходить до Львова:

Зъ Кракова: о год. 4-03 по полудня курерскій; 9-25 вечеромъ и 8-50 рано особовый; 7-15 вечеромъ мѣшанный.

Зъ Черновѣвъ: о год. 8-00 вечеромъ посѣпшныи; 11-06 въ ночи и 6-40 рано мѣшанный.

Зъ Подволочиска и Бродѣвъ (на Пѣдзамчѣ): о год. 2-08 по полудня курерскій; 2-38 въ ночи и 6-22 вечеромъ мѣшанный.

Зъ Бѣлаца: о год. 6-53 по полудня мѣшанный.

Одходить

Рекламці, адміністрацыі і эканедыцы падаць 3 кр. у. Ватэрыя — Рукописи и старинные книги на поперек застережение. — Рекламаци и поощрительный альянс бдт порта. — Неоднородное число пошт 8 кр. а. в. Оголошения принимаются по пяти 6 кр. бдт одним стрбиком печатном, в рубр. "Надбелане" по 20 кр. а. в. Поданіи чысцяцца по 10 кр. бдт стиска.

Той то гяпъхъ возиъся що вечера по гостинци, абы спасти честь млына и вмовити въ людей, що тамъ мелятъ муку... Вѣдныи млынъ! Вѣдныи Корнѣи! Давно вже одобравъ ему царовый млынъ роботу. Крыла его втрака оберталися безъ ушину, але камѣнь крутився на дармо.

Дѣти вернули и зъ плачемъ оповѣли мѣнѣ, що бачили. Слухаючи ихъ, я чувъ, якъ за сердце мене тисне. Не зволяючи въ хвалыкъ, побѣгъ я до сусѣдствъ, розвѣвъ имъ рѣчь ко-

якій вказала що до дотичної пропінанції оцінювача комісія, постановлена законом з 1875, яко переставляти дохід за час від 1869—1874 р. Коли-б але через те показались недобори в фонд призначено на опроцентування і амортизацію капіталу індемнізаційного, то в такому случаю проєкту д-р Мархвицький покрити той недобр наложеньем нових додатків до податків.

Проект той розберемо разом з всіма другими повніше, тут замітимо лише, що стараєть ся задержати хоч форму викупу, бо предкладає перенесення пропінанції на край, коли тимчасом інші проєктанти з поміжъ интересованих прямо обстають за тим, щоб задержати стан унормований законом з 1875 а мільони з скарбу державного обернути титулом „дарунку“ для управнених.

Въ такому більше-менше дусь поставлений суть проєкти зв'язного вже з свого становища в той справі згаданого вище відповіди пос. Т. Меруновичеві, Ант. Вротновського і посла соймового Ем. Торосевича.

Перший з них предкладає зятягнути на имя краю позичку 15 мільонів зр. і розділити в м'язь всіх управнених (винявши м'бста) сечася титулом зятку бдшкодована, а крім того лишати їх в не-нарушимої посіданю права пропінанції аж до р. 1910, так як постановляє то закон з 1875. Пос. Торосевича стоить на томъ самімъ становищі що і Мархвицький, а крім того жадає застереження для теперішніх управнених права першештва до консенсу на один шніок. — Згадавши три проєкти піднесені були по-за соймомъ і обговорені лиш в журналістичі і приватнихъ кружкахъ управнених, однак подобні до нихъ предложенія появились також і серед соймового трактованя викупу права пропінанції, а именно в вибранімъ в той ціля пропінанційнімъ підкомітеті.

Маючи за собою безусловну більшість в соймъ, зложили интересовані той підкомітет як-раз з людей, зв'язанихъ тсно з ними спільнимъ интересом, не диво отже, що внесеня, які появились в його лоні, мали вновь не що вишого на ціля, як чисто односторонній интерес управнених.

Виходячи з погляду, що позичка 57,700,000 зр. проєктowana правительствомъ разом з можливою надвишкою фонду резервового не дасть відповідного бдшкодованя властителямъ пропінанції, проєктували деякі признати управненимъ вже з горы бдшкодованя в висоті 20-разового доходу (всиль-женого комісією постановлену законом з 1875) а можливий недобр в фондахъ на викупно покрити заведемъ вишихъ оплат шинкарських; — другі предкладали пере-

ротко, і ми урадили, що зараз треба занести до млына все збже, яке маємо в коморахъ. Сказано, зроблено. Ціле село пустилося в дорогу. Ми прийшли на місце цілою гр ма дою з ослима навіченими збжемъ, правдивимъ збжемъ! Милин бувъ бдженний... Передъ дверми майстеръ Корніль сидівъ на м'шкѣ з гіпноємъ і плакавъ, закрываючи лице замудленими руками. Вернувшись до млына, зараз догадався, що підглядаємо его сумну тайну. „Горе, горе! — сказавъ — тепер лишавсь мені одна смерть! Милинъ беззащечний!“ І плакавъ, аж серце кралося, промовлявъ до млына солодко, дававъ ему різні назви, наче жавій особі.

Вквці вийшли осли на горбок, а ми вє почали кричати, як за добрыхъ часівъ: „Гей, до млына! до млына! Го го! майстеръ Корніль!“ І ми скинули м'шан передъ двері, а з м'шківъ высыпалося красне червоне зерно на землю.

Майстеръ Корніль видивився з зачудуваннямъ. Взявъ золоті зерна старою, поораною рукою, приглянувся нимъ і сказавъ крбъ слези і плачъ: „Боже милосердний! прецінь то правдиве збже, добре збже! Дайте мені приглянутись ему!“ А потому звернувся до насъ: „Ах! знавъ я добре, що прийдете до мене; всі ті мелники з паровихъ млынівъ то злодїї!“ Ми хотїли занести его середъ утїх до села. „Нї, нї, мї дїти — вимовлявся — треба попередъ всего насытити мого бдака; погадайте лишне, бд якъ давно він не мавъ що взяти на зуб!“

Всі ми отирали слези, дивлячись на бдного старця, як він бгав на всі боки, высыпавъ з м'шківъ, дглядавъ каменя, а тимъ часомъ зерно трїпало, а нїжний пыл збожжвий увисався передъ дверми в воздухъ.

Мусимо признати собі справедливості, що бд той пори ми все старалися, аби старому мелникови не хибло роботи.

Та одного дня померъ майстеръ Корніль, а крыла нашого послднього вїтрака перестали крутитись уже на віки. По смерті майстра нїхто не пішовъ в его слдї.

Що-жъ панє? Все кбачиться на свїтї, треба отже повертати, що доба вїтровихъ млынівъ проминула, такъ якъ непароходнихъ кораблівъ, судівъ давного королїства і каштанівъ в лабастї цвітї...

Переклавъ Мис. К-сї.

вести нове оцїненє доходівъ зъ кождою пропінанцією і взяти за підставу вимѣру цїны викупу тї ново вислїджені доходи, а не доходи обчислені комісією з 1875 переставляти за лѣта 1869 — 1874.

Мїжъ иншими появився бувъ в підкомітетї такожъ проєктъ подобний дуже до проєкту д-ра Мархвицького. Предкладавъ вінъ именно: а) застерєгти в самімъ законї першештво аренди для теперішніхъ властителей за чинш 10—20% высїй бдъ доходу, означеного комісією з 1875; б) зъ горы застерєгти в законї колькоразовий дохід зъ права пропінанції має прийняти якъ цїна викупу в в) зъ горы постановити, що на случай недобору в фондъ викупу не край, вглядно не фондъ краєвий гарантує за обвязки тяжачі на томъ фондї, що однак в такому случаю кбльно краєви наложити додатокъ до податку консумційного в висотї потрібній до покритя недобору.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Кракова.

[Справозданє видѣлу тов. „Академично Громади“.]

Наколи силою историчного розвою нашого самовїжї національного було покликане до житя товариство „Академична Громада“, то руководився почутємъ обовязку нашого, чимъ змога причинитися до загального дѣла бдродженя нашого, старалася старшина товариства положити тверді підвалини підъ власну хату на чужинї, значить запевнити нашій „Громадѣ“ можливість успїшного розвою на будучість, і хотї до того довести, щобъ свои намъ не кляла, а чужї зъ нами числилися. Се мали ми досягнути черезъ практичне урядженє административнихъ справъ молодого товариства, а не менше черезъ визначенє путного напрямку духової роботи єи членівъ. Але виходячи зъ погляду, що труднїю, а разомъ невдячною задачею єсть подати безсторонній судъ про свои змагання, ми сїмъ разомъ не будемо широко розводитись про засади нашого постоування, а радше подамо факти, нехай они враз зъ цїрама про насъ говорять.

За три мѣсяцї свого урядованя удалось намъ сконсолідувати в нашій „Громадѣ“ всї ширїйшї русїї сили академичнї в числї 45 яко членівъ звичайнихъ (мїжъ тими проф. д-рѣ Максим. Новицький), а крімъ того яко надзвичайнихъ 5 членівъ народности польскої.

Що-до заходівъ заряду змагачихъ до внутрїшньої організації товариства, то они головнїю завдяки жертволюбивості членівъ неогорьшимъ нагородились успѣхомъ. Сегодня мѣстяться „Акад. Громада“ у просторихъ вигіднихъ комнатахъ (ул. Миколайска, ч. 5), користувєсь вїнтарємъ вартості звыжъ 120 зр. і подає своимъ членамъ крімъ найважїйшихъ краєвихъ та заграничнихъ часописей, в числї 20, такожъ бібліотеку обїмную 550 дѣл в 619 томахъ, дотикаючихъ переважно руско-українського словесности, і архивъ нотний изъ 120 пїсень, зъ котрыхъ 98 уже розписано на голоси, решта мѣстяться ще в кнїгахъ партитурахъ. Та мїмо величезнихъ, якъ на нашї сили, видатківъ, (які вичерпѣ не даються обїйти при заснованю самостїйного товариства) не затягула старшина нїякого довгу; противно, ставъ каси нашой може выказатись ще додатними даними.

Крімъ справъ чисто административнихъ звертавъ зарядъ пильну увагу такожъ на моральний користи „Громадянъ“, а і в томъ напрямї ширивъ бдъ членівъ товариства дбавъ помічю. Тай бо годиться признати, що загаль рускої молодєжї академичної бдчувъ глибоку потребу такого товариства, якъ „Акад. Громада“ тай сходився численно на зобравн, бднїти, дискусїи і на пробы хору, черезъ старшину оголошуванї. Одчатѣ було доси чотирі, а то: 1) Про всешїлу цїненю спротивноку (читавъ Іванъ Колесса), 2) Про значєньє воды для здоровя (Михайло Олїйникъ), 3) Граматика яко наука (д-р Яросевичъ), 4) О вольности волї (Т. Гомулицький). На кождѣмъ зъ бдчїтѣвъ було звыжъ 30 членівъ.

Що-до выступованя товариства на вїтї, то досыть буде, думаємъ, згадати тутъ про навязанє зносинъ зъ товариствами академичними якъ „Свѣтъ“, „Академичне Братство“ та „Союзъ“, про виготовленє і высланє меморїалу до тутешньої „Італїанъ Академично“, представителємъ постоувної молодєжї польскої, за єи правїтлїву гостину коляшню для рускихъ академиківъ; досыть буде, коли вквці додамъ, що на єи запрошенє высылалмо своихъ бдпоручниківъ на вечернїцї Адама Милкевича, а до товариства „Хоръ академичний“ виготовили мы письмо, запевняюче его про нашу симпатїю для него.

А що не менше, якъ на власнїмъ образованю, залежить намъ такожъ і на піднесеню просвітї мїжъ сьльськимъ людомъ, до казомъ сего нехай буде сегодня вандрівка рускої молодєжї вь горы Коломїйскї, вь котрій „Громада“ наша живу брала участь а привізираний тамъ матерїалъ етнографичний і языковий выкористовувъ теперъ до уложєня руско-української термінологїї лїкарскої, котра-бъ мала уможливити популярний выкладъ зъ обєму медични, простолодинової вь житю его такъ кочє потрібний. Додати ще годеться, що праця надъ списанємъ историчного розвою житя академиківъ Русинівъ у Краковї єсть вже на уквченїю і незабавки

буде опублікованою вь одїмъ изъ науковихъ пїсьмъ нашихъ.

Уступаючїй зарядъ уважає вконецъ за милїй собі обовязокъ высказати на ємѣ мѣсцї подяку всїмъ тымъ Вов. Добродїямъ, що єму вь працї околѣ товариства помагали або вь якїй-небудь спосібъ до добра інституції нашой причинилися. Дякуємо тутъ Вов. проф. Ол. Барвінському, проф. д-ру Огоновському за дарованї книжки для нашой бібліотеки; дякуємо пану Б. Т. Бачанському, котрій вызичивъ для бібліотеки нашой весь свой збортъ (220) книжокъ зъ литературы нашой до ужитя нашихъ членівъ; дякуємо вквці Вов. о. Бачанському зъ Угрина за дарованє кблїкнадати книжокъ. Складаємо дальше ширю подяку Редакціи „Дѣла“, що і часописъ свою даромъ намъ прислала і вєи книжки свого видавництва товариству нашо-му жертвовала, якъ і Редакціямъ: Сорф, Буковини, Батьківщина, Правды, Шкільної часописи, Русекої Правды; Редакціямъ польскихъ часописей: Głosu, Djabła, Wiadomości lekarskiej, Gazety lekarskiej, Gazety naddnie-strzańskiej і Przeglądu powszechnego за безплатє, а Редакціямъ Ruchu, Kraju, Przeglądu tygodniowego, Kurjera Lwowskiego і Reformy за зниженє цїны. Такожъ Редакціямъ Politik і Fliegende Blätter. Дякуємо дальше Вов. Родимцямъ, що дарамъ грошевими (вє сумѣ 44 зр.) запомогли насъ, а именно: Вл. Мисевичеви зъ Кракова, о. Окушевському, д-ру Даниловичу, п-нѣ Поповичевї, о. Менцїнському, сараєвскимъ Русинамъ, о. Борекуви, о. Занкевичеви, о. Ильницькому, д-ру Я. Кулачковському, п. О. Кулачковському, о. Горалевичу, о. Небыловичеви і п. Перегвинцеві. Вквці складаємо прилюдну подяку кураторови товариства нашого, Г. М. ректорови д-ру Сїсєви за ширю оїтку надъ товариствомъ нашимъ.

Такъ не злякались мы великості нї трудности завданя, яке мы підняли, основуючи товариство, бо мы вїрили вь свѣтлѣ справъ нашой — мы надѣялись успѣху! А нїнѣ, переживши хвилѣ пару у дружному, братно му сполученю, смѣло можемо сказати, що вийшли мы і досвѣдомъ богачїи і почувѣмъ сили власної сильнїйшї! А коли ще, судячи по дотеперїшньому, і на дальшу помічъ Вов. Родимцівъ нашихъ числїти можемо, то сїмѣмъ надїятись, що „Академична Громада“ яко товариство молодєжї рускої і на будучє годно завдачу свою сповняти-ме, і коли тая „Громада“ ще нїнѣ не єсть „великій чоловікъ“, то зъ неї ще може колись і „будуть люди“.

За уступаючу старшину „Академично Громади“ вь Краковї: *Ив. Колесса*, голова, *В. Лавровскїй*, писарь.

Зъ Кїєва 20 ст. ст. жовтня.

[А. Пыпинъ про галицїє язычіє]

Вь єстатїй книжцї петербургского мѣсячника „Вѣстникъ Европы“ за мѣсяцъ листопада замѣщена мїжъ иншимъ статья А. Пыпина підъ заголовкомъ „О собой русскїй языкъ“, котра односиться до галицкої литературы.

Авторъ розбїрає „Повѣсти і разказы“ Бронїма Анонима выданї у Львовѣ. Сказавши де-що вь загалї про сучасну галицку литературу а переважно про рбностайность мовѣ, котрій панують вь нїй, авторъ подає коротку житєпись Анонима-Хляка і переходить до розбору самихъ оповѣданъ: розказує мѣстє ихъ і звертає увагу на питання, якї авторъ зачїпавъ, на его поглядї і на характеръ его оповѣданъ. Найдлучшими творами Анонима уважає авторъ тї оповѣданя, що дотикаються народногѣ побуту. „Зъ великою привязєню — пише А. Пыпинъ — малює бѣзъ образъ дикихъ, економично бдїдно, але величїю природы двоихъ Бескїдівъ; бнъ знає народный побутъ, любить малювати поетичній его боки, але знає і хабїй боки его характеру; бнъ сумує надъ нещасливимъ станомъ свого гбрного сьльського люду вь важкої боротьбї его зъ неприхильною природою і бажавъ поблїшати его зъ поглядю морального і економичного.“

Схарактеризувавши твори Анонима, авторъ потому звертає увагу на его мову, на єи неперародїбность і штучность. „Подавъ я досыть цитатѣвъ — пише А. Пыпинъ, — щобы читателъ зрозумѣвъ, що то таке мова Анонима? Оно щось пересадне, неприродне. Показується, що се наша литературна (великоруска) мова, і сиривдѣ вь той мѣшанинѣ, котрої уживавъ Анонимъ, більша частина формъ і виразівъ належить до нашой литературної мовы. Але се не его рбдна мова і читателъ бачивъ, що формы нашой мовы перекрученї — частїною на українскїй ладъ, частїною на церковный, вїдомый по богослужєбныхъ книжкахъ, частїною-жъ на польскїй. Порадѣ зъ тымъ вь оповѣданїяхъ Анонима читателъ стрѣне вь чисто українську (галицко-руси́нську) мову, на котрій вь текствѣ розмовляють лиця зъ простого люду. Сї розмовы по більшїй частї проведенї дуже живо.“ А далѣ А. Пыпинъ каже: „Іжъ же треба розумѣти подобний характеръ литературної мовы? Мы нїчого-бъ не мали проти бдмнѣ мовы, виробленыхъ мѣсцевими умовами народногѣ житя на широкѣмъ обшарѣ рускої мовы, але тогдѣ она мусить бути вытримана вь межахъ народної мовы, мусить бути чистою... Не можна не пожалѣти, — кбчає свою статью А. Пыпинъ — що вь сѣмъ неяснѣмъ, штучно вытворєнѣмъ положєню остають писателѣ даровитї, якъ Анонимъ, що почувують любовь до свого краю, бажать трудитись для розвою его свѣдомості і добре знають житє народне... Що то мбгъ-бъ зроби́ти авторъ при иншихъ литературныхъ обставинахъ, коли при такихъ а-

нормальныхъ бнѣхъ все таки робить велике вражѣнє!“

Сїє слово велими ученого і високо поважаного литературного критика російского повиннї взяти на разумъ і сердце тї галицкії писателѣ українскїї, що теряють свой талантъ на експерименты вытворєнїя якоесь мѣшанины языковъ, яко нїякій народъ вь свѣтѣ не говорить. Имъ здається, що они пишуть „по російскїй“ се-бѣ то по великорускїй. Такъ нї-жѣ! Росїянїнѣ, знаючїй по великорускїй, не може читати вѣхъ писанъ — і тои мовы ихъ не може признати за великоруску. Тутъ письменну мову такихъ Галичанъ называють „дякѣвскою“ або „повомарскою“; она нагадує бурсадній глагольствованї XVII столѣтя. Коли такіи галицкіи Украинцѣ напише де-що такого, що годилось-бъ дати пбзнати і російскїй читаючїй громадѣ, то оно подаєсь не никакше, якъ вѣ перекладѣ на великоруску мову, а що не знати, зъ якої се мовы перекладѣ, — бо не зъ руско-українскої, — то де-хто зъ Росїянъ ту мову называє „карпатско-рускою“ (!) — мы скорше называли-бъ „карпатско-рускою“. Не можна доволѣ начудуватись, що гадають тї людцї, пишучї на тѣй „карпатско-рускої“ мовѣ! Чи они погадають коли бѣбъ томъ: до якої литературы они вїйдуть: чи до великорускої (московскої), чи до малорускої (руско украинскої), чи до бѣло-рускої? Иншоє ще литературы не може бути, бо і нема иншихъ народівъ тай иншихъ мовѣ. Галицкіи Русины — то тї жѣ Украинцѣ, що підъ Росїєю: на Подблѣ, Волини, до Дѣпрїи і за Дѣпрїею, а мова Маркіяна Шашкевича і Федьковича — та сама, що і Шевченка, Квѣтки, Мирного і Неуча. Що-жъ за причина і яка потреба вытворєнїя новий якиѣсь мѣшаний языкъ, котрымъ нїхто на рускихъ земляхъ не говорить? Сего, мабуть, і найбільшїй философъ не угадає. Та жалѣ тблько талантовъ, що марнують, непотрбно експериментуючи... Коли-бъ они, уважно прочитавши оудѣ А. Пыпина, прозрѣли і ступили на стежку, яку вказує не тблько наука, а і здоровый мужїцкїй разумъ!

Зъ Подблїя.

[Якъ то священники мусять боротись зъ ц. к. Дирекцією руху зельниць державнихъ о свое право.]

Було се вь другїй половинѣ вересня 1888 р., коли то рознісєся оуликъ „Призжайте на Вѣче!“ Однїй рускїй священникъ зъ-підъ рускихъ Карпатъ загадавъ похитати до Львова зъ дочкою і выѣзъ до львівскої ц. к. Дирекції руху державнихъ зельниць просьбу о удѣленї єму зниженя карты на половину до вѣды зъ С. до Львова і назадъ. Прощєню було выготовленє послѣя приїзѣвъ і формальностей, урядомъ деканальнымъ, найуєсудѣнїше поручєне къ ласкавому уваженю... На то прошенє Дирекція руху прислала дня 10 жовтня бдповѣдь зъ бдмѣною удѣленя зниженя цѣны карты. Супротивъ того выѣзъ покривденный таке представляє до тов-жѣ Дирекції:

„Всехвальна ц. к. Дирекція руху!“

Послѣя завідомленя Хв. ц. к. Дирекції зъ д. 9 жовтня 1888 ч. 12,680 бдженю мое прошенє о зниженє карты вѣды зъ С. до Львова і назадъ. Супротивъ того підписаний бачиться сплуканымъ предложєнїю отсе представленє до ласкавої розваги:

Вь даной менѣ бдповѣди сказано, що право зниженя цѣны вѣды для „чужихъ“, отже и „an Geistliche, deren Mittellosigkeit von ihrer vorgesetzten geistlichen Behörde bestätigt ist“. Отже мое прошенє: а) яко гр.-к. пароха зъ рбчными 311 зр. 74 кр., б) бдця пятеро дѣтей, зъ котрыхъ двоє до шкблѣ посылє, а котрого „незаконность“ урядѣ декан. вѣ Н. потвердивъ і „кѣ уважливо“ поручивъ, — повинна була Хв. Дирекція уважлїти. Але сталося инакше: на перекбр̄ истиннымъ нормамъ Хв. ц. к. Дирекції прошенє несправедливо і нелюдско бдкнула!

Вѣдомо намъ загально, що високо поставленї особи, котрї тысячами берутъ рбчною пенсїю, вольного суть стану, мають посѣдають, мїмо всего того дѣстають зниженї карты вѣды, а гр.-кат. парохъ, котрої яко урядникъ уряду парохїальною такожъ певну і важну ролю вь ц. к. австрїйскїй державѣ займає і сповнає, і повно журбѣ та клопотѣвъ о хлбѣ насушнїй вь о образованє оукахъ дѣтей вєстї мусить, — той священникъ не удосєгавъ вь державѣ австрїйскїй бдѣ Хв. ц. к. Дирекції бдстатї зниженї карты на державній зельницї! Звольте про-те Хв. ц. к. Дирекції ще разъ прошенє підписаного зъ дня 23 вересня 1888 р. розслѣдити і переосвѣдчитись, чи не бдповѣдає оно законнымъ принципамъ і вымогамъ. А коли вь нїчѣмъ не ухїбляє, на тогдѣ прошу выдати карту зниженя вѣды.

Н. Н. гр.-кат. парохъ.“

На се представленє Хв. ц. к. Дирекції прошенє уважлїти і карту зниженю на половину прислала.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНІЙ.

Вь кругахъ парламентарныхъ говорить, що рада державна буде радити ще до 20 л. грудня а бдтакъ розбїдєся на рбздванїй ферїи. До Рбздва мають бути залагодженї ще слѣдуючї справи: Законъ войсковий; проєктъ закона о будовѣ новон друкарнї державної; бюджетъ провизоричный; проєктъ о польгахъ при уплатѣ належностей при конверзїи малыхъ позицій; проєктъ зблїшеня парку паровозового на зельницяхъ державныхъ; угода торговельна зъ Швайцарїєю; проєктъ закона о домахъ складовыхъ і справа вѣроисповѣд-

ныхъ громадь жидовскихъ. Здасть отже, що ся послѣдня справа все така же сего року прайде передъ повну палату.

Войскава комисія угорского парламенту приняла безъ зміны всѣ параграфы закона войскового. До §. 14 додада лишъ уступъ, на котрый згодився такожъ и министръ Ферваря а після котрого передъ скѣченнемъ десятилѣтнього рѣшення мають вноситься предложенія правительства що-до контингенту рекрутѣ до парламенту. Комисія ухвалила такожъ уважливѣе языкъ мадярскій при вѣспѣтахъ войсковыхъ.

Коло польске приняло законъ войсковый безъ зміны після ухвалы комисіи. Становили постановили такожъ домагатися політична судѣництва въ Галичинѣ и въ той цѣли раджене въ колѣ надъ тымъ, щобы домагатися бѣдъ правительства вставлена въ той цѣли до бюджету сумы 300.000 зр. Тымчасомъ поставивъ Божинскій въ комисію бюджетовой слѣдуючу резолюцію: „Вызвася правительство, щобы збільшило силы судовъ и адвѣката для авскупствѣ, звертало болѣшу увагу на укрѣпленіе практикантовъ судовыхъ и выдало острѣйшій приписъ що-до испитѣвъ судейскихъ.“ Надъ сею резолюціею вызвалася довша дебата, въ котрой забирали голосъ мнѣ. Шенборнъ шефъ секціи Саксенъ и послы Гербертъ и Абрагамовичъ. Гербертъ поставивъ внесенне, щобы збільшено число судовъ а Божинскій додавъ поправку, щобы такожъ збільшено число урядниковъ въ тыхъ судахъ. Резолюцію Божинского и внесенне Герберта зъ поправкою Божинского принято и на томъ закончилась цѣла справа галицкого судѣництва.

Въ справѣ выкупна права пропинаціи одержавъ „Сзас“ зъ Вѣднѣ слѣдуючу информацию: Засады провѣсту выкупна уложенного выдѣломъ краевымъ въ порозумѣнію зъ наместничствомъ сугъ слѣдуючій:

Выкупно обвиняе загалъ правъ пропинаціиныхъ разомъ зъ правомъ до вѣчного шинку. Подстава вымѣру индѣмнизация буде комбинація оречень пропинаціиныхъ зъ податковою фасіею 1887 р. въ той сѣбѣ, що властители мають одержати: 1) осмыкратный рѣчный доходъ признанный ореченьемъ и 2) дванадцатератный доходъ фасіонованный до податку доходного въ мнущѣмъ роцѣ. Индѣмнизациный капиталъ буде выплаченый не готовкою, але въ облигаціяхъ 4½ процентовыхъ зъ 32-лѣтнюю амортизациею. На уморенне маючи въ той цѣли затянутися позачки краевой послужить: 1) одномиліонна субвенція зъ скарбу державного; 2) краевой фондъ пропинаціиный зъ доходами обвиняючими рѣчнѣмъ бѣотки бѣдъ збранныхъ капиталѣвъ и доходъ зъ оплатъ шинкаренскихъ; 3) чиншъ зъ аренды права пропинаціи, котрый переходить на фондъ пропинаціиный.

Облигаціи пропинаціиный мають одержати гарантію краеву, а такожъ, наколи правительство схоже то перевести въ радѣ державной, и гарантію державну. Зарядъ фонду пропинаціиного бѣдѣтася маючій утворитися ц. к. дирекція фонду пропинаціиного зъ осѣдкомъ у Львовѣ а въ складѣ ен войдуть: наместникъ яко предѣдатель, представитель правительства, выдѣлу краевой и управленныи „Сзас“ додае бѣдѣ себе, що проектъ сей есть корыстѣйшій бѣдѣ давѣйшого. Проектъ сей має бути предложеный соймаю яко внесенне краевой выдѣлу.

Послѣ найновѣйшихъ вѣстей має рада державна бути закрыта дня 20 л. грудня и збересе бѣдѣтася ажь при концѣ сѣчня зновъ на засѣданіи. Ческій соймъ буде имѣти скликаный зарадъ по лат. роздѣвныхъ свѣтахъ а галицкій на день 3 л. сѣчня.

Мимо сильной оппозиціи Нѣмечины та острого выступленія нѣмцѣв прасы має рѣшѣека позичка дуже доброй выгоды. Причиною сего суть политичныи односныи, котры Францію зближаютъ чымъ разъ болѣе до Россіи. Треба навѣтъ признати, що нынѣшній односныи мѣжъ Россіею а Франціею, мимо такъ величезной рѣзницѣ въ устроѣ обоихъ державъ, суть дуже сердечныи а хочъ поки что не може быти а бесѣды о якомъ союзѣ обоихъ державъ, то все-жь таки обѣ сторожы стараются взаимно заявляти собѣ свою прихильность. Недавно тому одначивъ царъ щось ажь бѣсѣдахъ французскихъ писателѣвъ и поетѣвъ россійскими ордерями. Фактъ сей мусѣвъ конче власти въ очи, тымъ болѣе, що не было нѣякого безпосредной причины для Россіи, сыпати такъ ордерями, и що то наступило зарадъ по гостинѣ россійскихъ великихъ князѣвъ въ Парижѣ. Недавно тому гостивъ такожъ въ Петербургѣ шефъ французского ендикату, Гюскіа, а царъ и царица принимали его зъ острѣйшимъ бѣдѣченнемъ, що мало навѣтъ трохи глубше значенне, якъ лишъ самъ взгляды на позичку. За то уважають Французы своимъ обовязкомъ патриотичнымъ заявляти на кождѣмъ кроцѣ свою прихильность для Россіи и стараться теперь о то, щобы позичка выдала якъ найсвѣдѣйше.

Вѣдѣ дотеперѣшній вѣсти о подорожѣ царя до Берлина суть послѣ „Nat. Ztg.“ дуже неточныи. Члены царской родины, що теперь гостили въ Берлинѣ, завѣряли лишъ, що царъ постановивъ рѣшучо бѣдѣтася колись визиту цѣсаря Вильгельмови, але коли то наступитъ, доси же не звѣстено.

До „Pol. Corr.“ доносятъ зъ Петербурга, що дотеперѣшній помѣчникъ министра дѣлъ заграничныхъ, Влагда, має бути именованныи вже сими днями посломъ при кѣвринѣ. На мѣсце Влагдагого має прийти теперѣшній посолъ въ Штокгольмѣ, Пшикинъ, чоловѣкъ, що знае дуже добре всѣ справы на Выходѣ, бо бувъ тамъ довгѣ лѣтъ въ консулярной и дипломатичной службѣ.

Межъ Россіею а Персіею настало досѣ сильне непорозумѣніе и то мабути было при-

чиною, що англійскіе газеты стали наразъ доказувати, що Россіи грозятъ якійсь небезпечный конфликтъ на Выходѣ. Англій, видко, удалосъ зновъ бѣдѣтася черезъ своего посла Дримонда Вольфа въ Тегеранѣ такъ великій выливъ, що въ Петербургѣ лютѣеся теперь дуже на кн. Долгорукова, що бытъ до того допустивъ. Недавно тому вразило то дуже немилу Россію, коли розвѣслася вѣсть, що межъ Персіею а Англіею станула угода, після котрой дозволено выключно лишъ англійскимъ судамъ заходити бѣдѣ Персего моря горѣ рѣкою Карунъ до Персіи. Россійска торговля потерпѣла черезъ те дуже ажно. Другій случай же болѣе роздѣвлявъ Россію, ба, просто обидѣвъ ен. Въ Мешедѣ недалеко россійской границы, напротивъ Саракса, має Англія вже бѣдѣ давна свою войскову агентуру и консуляты. Россія хотѣла отже въ сѣй важкій збѣдѣ взглядовъ стратегичныхъ и торговельныхъ мѣсцовости установити такожъ свой консуляты и именувала тамъ своимъ консулемъ Власова, котрый и зарадъ выхавъ до Мешеду. Тымчасомъ жаждавъ кн. Долгоруковъ въ Тегеранѣ щобы Персія признала сего консулята и правительство персе рѣшучо тому спротивилося. Кромѣ того суть же и нынѣ справы, котры дуже роздѣвляють Россію. Такъ переселало сими днями персе мѣсто Люфтабадъ доставляти збѣжа россійскимъ жителямъ въ закавказскій край, а такожъ не хотѣтъ теперь Персы будувати дороги мѣжъ Мешедомъ а Аскабадомъ, хочъ давнѣйше были до того збѣдѣжались. „Нов. Время“ каже отже, що цѣла полуднева Персія есть теперь въ рукахъ зручныхъ купцѣвъ англійскихъ а выливъ Англій ставъ теперь въ Персіи незвычайно великимъ. Князь Зеле-султанъ, наместникъ Испахану, бѣдѣ котрого комендою стоять найлѣйше войско персого шаха, жие въ великой дружбѣ зъ англійскимъ посольствомъ. На случай якого походу до Афганистану не може вже теперь Россія числяти на доставу провіанту зъ Люфтабаду и Корасану. Она страгала свою природну подставу провіантову. Заказъ вывозу збѣжа зъ Люфтабаду — каже „Нов. Время“ — есть рѣшучимъ нарушеннемъ угоды зъ 1811 р., після котрой граница Персіи була отворена для россійской торговли. Россія не може бути рѣвнодушною на такій вызывъ а россійска праса домагася рѣшучою политикѣ спротивъ Персіи.

НОВИНКИ.

— Зъ Станислава пишутъ имѣ: На загалныхъ зборахъ товариства „Руска Бесѣда“, що обѣдучи 1 нов. с. грудня, выбрали головою п. Теодора Стахевича, властителя торговли, заступникомъ головы п. Клема Волянского, адвѣкатѣ суда, кассиромъ п. В. Левицкого, канц. нотар., секретаремъ и господаремъ д-ра Озаркевича, а выдѣловыми адв. д-ра Мандичевского, проф. Кумановского и о. Котлярчука. Заступниками выдѣловыхъ выбрали адв. д-ра Вучинского и проф. Остапа Левицкого. Похороны Семена Данилишина и его жѣны Гаеи обѣдучи въ субботу 1 грудня — обоимъ поховано разомъ, — а надъ могилою промовивъ горячо мѣсцевый парохъ о. Косовичъ, поднесши именну патриотичный труды покойного Семена.

— Плату катихитѣвъ рускихъ въ народныхъ школахъ етатовыхъ порушили зновъ въ бюджетовой комисіи рады мѣской проф. А. Вахнянинъ и о. Ал. Бачинскій. Розходилось о основаніи трехъ стальныхъ посады катихитѣвъ рускихъ зъ рѣчною платою по 500 зр. Болѣйшѣ комисіи бюджетовой показалася прихильною цѣлой справѣ, та щожъ, коли съ стороны власти духовной до сей поры не насѣтъ потрібный субсидіи, хотя магистратъ предложивъ потрібный матеріалы митрополитальной консисторіи вже передъ двома мѣсяцами. Въ бюджетѣ не вложено про-то одновѣдной сумы, а жадаѣ въ часѣ року надзвычайного кредиту есть вже труднѣйшою справою. Въ интересѣ молодежи руской належало бѣдѣ цѣло дѣло прискорити.

— Юбилейна лепта. Въ день 40 лѣтнього юбилею цѣсарского зложили профессеры акад. руской гимназіи у Львовѣ 40 зр., зъ котрыхъ назначено 10 зр. на бѣдѣныхъ учениковъ руской параллельной класы въ Перемышлѣ.

— Торжество въ Берездѣвцѣхъ, пов. бѣрѣзѣвского. Дня 2 н. с. грудня зложено и посвящено торжественно основный камѣнь угольный подѣ церковь въ Берездѣвцѣхъ. Грамоту подѣдали: архіепископъ Кароль Людвикъ, яко протекторъ, Впреосв. митрополитъ Сильвестеръ, наместникъ гр. Вадені, маршалокъ гр. Тарновскій, кураторъ фундаціи гр. Скарбекъ, староста бѣрѣцкій Курловичъ, маршалокъ повѣтовый Чайковскій, комитетъ парохійный и многіи иншіи особы. Камѣнь угольный зложилъ мѣсцевый парохъ о. Ст. Бѣлинскій и бѣдѣтавши грамоту, промовивъ въ короткихъ словахъ о тяжкомъ обовязку каждого Русина бороться о нашъ обрядъ и вѣру. Промовѣвъ на сѣмъ торжествѣ выголосивъ о. Грушка збѣ Львова.

— Дѣльнѣсть найвышого трибуналу судового въ р. 1887. На 14.702 справозданъ и поданъ было зъ Галичины 4966, а именну 2583 зъ Галичины востѣднѣ а 2383 зъ захѣднѣ. На 3740 процесѣвъ цивильныхъ, порѣшенныхъ въ трибуналѣ, припадае на округъ судовый львовскій 423 а 542 на округъ краковскій. Оречень провинзоріальныхъ выдано въ загалѣ 1544 на Галичину зъ того приходитъ 854 (Львовѣ 445, Краковѣ 409). Одликовѣ въ справѣхъ спѣрныхъ порѣшено 4026 (Львовѣ 186, Краковѣ 582). Решта справозданъ и зажаленъ односпасло до справѣ карныхъ. Зъ загалного числа сего выказу найвышого трибуналу припадае одна трета часть справѣ на нашу бѣдѣ Галичину.

— Романъ зъ жидѣвкою. І. Курникъ, теся, женатый и отецъ двоихъ дѣтей, проживавъ въ р. 1886 въ Бѣлѣ, маючи роботу при будѣвѣ зѣлѣзничѣй бѣлѣзекон. Тутъ познавася онъ зъ 16-лѣтнюю жидѣвкою, Лайкою Мандель, донькою тамошного пропинатора. Чорнобрина жидѣвочка розлюблилася на добре въ майстрѣ Курникѣ и все добре было-бъ полагалось, коли въ томъ наразѣ лучи-

лась така пригода. Одногю ранку щевла Лайка зъ дому своихъ родичѣвъ. Старый Мандель и цѣла хмара жидѣвъ бѣлѣзекныхъ подѣслала рейвахъ, бо розбѣжася поговорка, що розлюблена Лайка хоче выхреститися. Жандармерія почала трѣсти по домахъ въ Бѣлѣ, але нѣгде не можна было бѣдѣтася жидѣвки. Та помогла въ той справѣ женщина, же на Курника, котра перехопила листъ Лайки, посланный до еи мужа. Жидѣвочка ховалася въ домѣ выслуженого стражника скарбового, Іос. Поляка. Три недѣли пересидѣла она на подѣ за коминѣмъ и роздумвала надъ гарною будучностею и своею любовію, бачучись часами зъ своимъ Курникомъ. Жандармерія силомѣмъ бѣдѣла Лайку домѣвъ, а Курника и Поляка увязнила, бо прокураторія державна доглянула въ томъ злочинствѣ публичного насильства зъ §. 96 з. к. Вчера бѣдѣлаася тайна розправа судовѣ а коли Лайка збѣдѣла, что она сама добровольно утекла зъ родителского дому и Полякъ тому ховавъ еи у себѣ, що прирѣкла выхреститися, трибуналъ звѣдѣвъ цѣлѣмъ обжалованныхъ бѣдѣ винѣ. Обжалованый бѣдѣдѣли три мѣсцѣ въ слѣдѣй вѣзницѣ.

— Станцію телеграфичну отворено 1 н. с. грудня въ Каньчужѣ зъ обмеженою службою дневною.

— Передъ трибуналомъ львовскій стававъ передъ кѣлѣкомъ дѣлами Валерій Кочай, котрый прибравши собѣ прозвища: Новачинскій, Совинскій, гр. Морскій и много иншихъ, волочился по Галичинѣ та выдурювавъ грошѣ. Въ своей вандрѣчѣ попалася онъ кѣлѣ разѣвъ до Ивановѣ хаты. Коли остатнымъ разомъ выдѣтася зъ вѣзницѣ въ Тернополѣ, зайшовъ Кочай пѣхотою ажь до Городка и тутъ надавъ слѣдуючій телеграмъ: „До канцеляріи нотарѣя Вольского у Львовѣ. Семъ въ дорогѣ, не стало менѣ гроша, прошу бѣдѣ прислать менѣ телеграфично 200 зр. до готель Герштокѣ; выжидаю, коли-бъ не было бѣдѣ, то прошу о се его заступника; коли поверну, бѣдѣшю. Францъ Вольскій.“ И справдѣ телеграмъ не заставъ дома нотарѣя Вольского а его заступникъ п. В. Маеръ, котрому якомъ все те выдалось подозрѣлимъ, зателеграфовавъ до Бережанъ, де проживавъ п. Францъ Вольскій и посылтавъ, де онъ теперь проживаетъ. Зъ Бережанъ одповѣли, что Фр. Вольскій нѣгде не выѣздитъ зъ Бережанъ. П. Маеръ вырвался зарадъ до Городка, щобы познати съ тымъ дѣтенымъ подѣшванцемъ и тамъ довѣдася, что сей чоловѣкъ сидитъ вже въ вѣзницѣ. Сталося се все случайно; коли фальшивый Вольскій, выжидаючи нетерпѣливо грошей, явился въ урядѣ телеграфичномъ и пытался, чи грошѣ надѣшли, бувъ тамъ п. Іос. Святальскій, котрый лично знавъ цѣлу родину Вольскихъ. Трибуналъ львовскій засудивъ Кочая за обманство на 18 мѣсцѣвъ тяжкой вѣзницѣ а бѣдѣтакъ має магъ наглядѣ надъ нимъ полиція.

— Торжества въ честь Мицкевича устраивали численно Поляки въ послѣднихъ дняхъ по нашихъ мѣстахъ. Всюды въ продукцияхъ музыкальныхъ брали участь Русины зъ питомыми тѣрами музычними. И такъ пр. въ Перемышлѣ одѣшавъ о. Копко два словѣи свѣты: „Гей полетѣвъ соколѣ сыный“, власной композиціи и Лисенка „Ой ногожъ ты почорѣло“. Въ Краковѣ, у Вѣднѣ, Гусятинѣ и въ многихъ иншихъ мѣстахъ поодинокими точками програмъ були рускіи пѣсни.

— Геніальна выгада. „Пет. Вѣд.“ розказуютъ про такую „протекцію“ на зѣлѣзничихъ россійскихъ: Треба было найти мѣсце для одного протегованого молодца, та бѣда, что такого мѣсца не было. Втѣмъ управитель заряду зѣлѣзницѣ выгадавъ таке мѣсце. Порѣшивъ завести оцадѣность по бюрахъ въ сей оцадѣ, щобы зменшити выдатокъ на пера. Щобы означити трѣбность рѣзныхъ родовъ стальныхъ перѣ, треба было кровати нову посяду урядника, котрый урядовавъ-бы въ томъ фэху. Управитель выготѣвилъ проектъ и предложивъ его зъ мотивами до затвердження зарядови зѣлѣзницѣ. Въ зарядѣ бувъ протекторъ сего молодца, подѣперъ основно сей проектъ и зроблено посяду „розсѣдителя перѣ“ зъ платнею 75 рублѣвъ мѣсячно. Новому урядниковѣ дали кѣлѣкѣ пуделокъ перѣ, рѣзу шаперу, особный столикъ и тамъ почавъ бѣдѣ урядовати, пишучи разъ въ разъ: „проба пера, проба пера...“ и т. д. Коли перо зѣпсовалось, урядникъ почпосливъ, кѣлѣкѣ разѣвъ змогло перо выписати „проба пера“ и втигавъ се число до особной рубрики.

— Дрѣбній вѣсти. Громада Басѣвка, пов. львовского, одержала бѣдѣ цѣсаря 100 зр. подѣмоги на будѣву школы. — Заступникѣмъ маршалка рады повѣтовой въ Городенцѣ затвердѣвъ цѣсарь п. Лежа Цѣньского зъ Окна. — Анулѣка, дитина Юліи и Дмитрія Глинскихъ померла онѣгды на запаленіе плевры у Львовѣ въ 7. вѣснѣ житѣ.

Надѣслано.

Для глухихъ. — Дуже цѣкаву росправу, обѣдѣмаючу 132 стороны, илюстровану, рѣшѣдшы въ занятю посылаетъ за 10 кр. оплатно J. H. Nicholson, Wien IX. Kollingasse 4, 2476 24—52

Вѣсти зъ Аеп. Львовской.

Розписанъ на конкурсѣ зъ речинцемъ до 24 сѣчня 1889 р. до ч. 8057: Отиневичѣ, дек. ходоу, над. приватного и до ч. 8062 Перевозецъ, дек. калуского, над. прив.

Въ пропозиціи на Надѣтичѣ, дек. роздѣльского, принятіи оо.: Іос. Бандира, Петро Петрицкій и Теодоръ Бѣласевичъ.

Кан. институціи на Обласницю одержавъ о. Ант. Подлѣсечій.

Завѣдательство въ Долгѣмъ поручено о. Вол. Сойцѣ.

Сотрудничества одержали оо.: въ Островѣ Ил. Вацкичъ зъ Побужанъ; въ Калуши введеный Вол. Вахнянинъ а тамошный сотрудникъ о. Залужный увольненный.

Удѣлений бѣдѣ испиту конкурсового оо.: Мих. Бачинскій зъ Григорова и Петро Савчинскій зъ Фраги.

Митр. Консисторія вставилася до наместничества о згоду на кан. институцію о. Павла Чмола на Завидчѣ; о высигнованіи платѣ для прив. сотрудника въ Долгѣмъ при о. Сим. Стефановичѣ.

Наместничство высигновало рѣчно 300 зр. для сотрудника въ Бѣлѣмъ каменѣ при о. Стеф. Гавриловичѣ.

Катихиты школѣ дародныхъ одержали ре-мунераци: въ Бѣбѣрцѣ 50 зр., въ Городку 50 зр., въ Бережанахъ при мужской 50 зр., а при женской 40 зр.; о. Ип. Погорецкій, катихитъ въ Збаражѣ, одержавъ 30 зр.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 6. грудня. Министръ Дунаевскій одповѣдавъ на интерпелляцію Барайтера въ справѣ подѣшванія цѣны тютюну и цигарѣ и сказавъ, что нема нѣякого закона, котрый-бы правительству того не дозволявъ. Консумція тыхъ сортѣ, що подорожѣли, зовсѣмъ не зменшилася.

Вѣдѣнь 6. грудня. Мин. Шенборнъ заявивъ въ комисіи, что незадовго буде предложено поступованне цѣвильне. — 6. Вел. цѣсарь одержавъ бѣдѣ папы по причинѣ своего юбилею прекрасный образъ мозанковый въ дарунку.

Берлинѣ 6 грудня. Цѣсаръ Вильгельмъ маеся вже лѣйше и выѣзжавъ вчера на походѣ. Экспедиція Висманна до Судану буде до троихъ недѣль готова. Самъ кн. Бисмаркъ дуже ен подѣирае а Висманнъ має сими днями выѣхати до Фридрихсруте.

Бѣлградѣ 6 грудня. Правыборы одбулися зовсѣмъ спокойно. Радикалы узыскали зновъ значну болѣйшѣсть. Найменше правыборѣвъ выбрано зъ партіи поступовой.

Петербургѣ 6 грудня. Справа болгарска починае зновъ займати тутѣшній круги. „Нов. Время“ доказуе, що справа болгарска муситъ конче бути залагоджена, а що Россія есть теперь ще для сѣи справы рѣвнодушна, то не доказъ, что она вже одрѣклася Болгаріи.

— Археологично-библиографична выставка Старо-пигійского Института отворена щѣденно бѣдѣ години 10 рано до год. 3. по полудни. Вступъ 20 кр. бѣдѣ особы зъ вышнѣю суботы; въ суботу вступъ 40 кр.

Надѣслано.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручаетъ 2460 242—?

Зѣлье Зѣбургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 25 кр. На провинцію зъ опакованнемъ 30 кр.

Фабрика знарядѣвъ рѣльныхъ и гисерия

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгѣй поручаетъ свои вы- 2389 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 174 ?

А. РОЗМАННЪ
КРАКОВЪ
ФАБРИКА ПАРОВА
Цикоріи, Сурогатѣвъ
кавы и Кавы фижови
въ Раковицѣхъ
подѣ Краковѣ.
Выробѣтъ зъ сарого продук-
ту власной пламяти асей
роду цикоріи и шугучной ка-
вы, котры обѣдѣваются бо-
гатымъ частѣмъ познанныхъ
а также знаменитѣмъ сма-
2286 комъ и выахѣмъ. 48—0

2-ма медалыи министерства торговѣ.
Сурогатъ кавы въ корѣбкахъ
(шугучныхъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ.
Шугучну каву французку
Розманина.
Цикоріи краснѣву горѣу.
Каву ежѣву.
Цикоріи каву перлову.
(Новѣйшѣ).
Каву краснѣву добру въ
сервно кавѣ.

Вже выйшовъ
Илюстрованный Календаръ Провѣты
на рокъ 1889.
Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.
Дѣстати можна въ канцеляріи „Провѣты“, и въ всѣхъ болѣ-
шихъ складахъ.

САНИКИ
Цѣпки на жадање даромъ и оплатно.
Найлучшій санки до вѣзды верхомъ зр. 32.

І. ВАЙГЛЯ
Фабрика новѣзѣвъ
Pferde, Mähren

І. ШИЛЛЕРХОФЪ
у Вѣднѣ

СКЛАДЪ

ПРАКТИЧНІ а ДЕШЕВІ ПОДРУЧНИ
на *світла і темноти*
Годь часъ тратити!
НАЙВІДКРАЩА НОВІСТЬ!
Лише 5 зр. 25 кр.
контуе найпопулярніший

до накручування безъ
ключика при ушці, зъ
5-літньою гарантією за
добрий хідъ. Тільки за
себъ годичникъ може за-
ступити **ЗОЛОТІЙ ГОДИН-
НИКЪ** а то по тебѣ
черезъ добру усеу-
лобаше, по друге че-
резъ **ПРАВЕДИВО РОСКО-**
ШУ куверту і дагоже можна его ко-
дому якъ наладити по купити.
Лише 120 зр. контуе **КРАСНІЙ ПО-**
КОВІЙ СТІННИЙ ГОДИННИКЪ зъ добримъ
регулюваннямъ верховъ, зъ ланцюжкомъ
і титаніємъ, зъ випуклими бронзовими
приписами.
Лише 250 зр. контуе **НАШІЙ ПРЕ-**
КРАСНІЙ СТІННИЙ ГОДИННИКЪ зъ добримъ
регулюваннямъ, зъ ланцюжкомъ, зъ
решетою, зъ випуклими бронзовими
приписами.
Лише 390 зр. контуе **ФРАНЦУЗСЬКИЙ**
золото-бронзований **БУДУЩИЙ ГОДИН-**
НИКЪ зъ голубо-білою приладкою
будуваннямъ Опаса для кожного чи то
въ хаті, чи въ поріванні, зъ верховъ
тренажера, незалежнимъ і купити
мучити.
Лише 450 зр. контуе **ОРЕБНО-НИКОВІЙ**
годинникъ, кишеневий **ШІМІДЕРЪ**
зъ досконалимъ регулюваннямъ верховъ
і шпилькою опрацюванню зъ криш-
телимъ навіснимъ **СЛОВОМЪ**, незалежно
тарай.
Лише 30 кр. тарай, **ПОСЛОВИЦІЙ**
ЛАНЦЮЖОКЪ зъ металомъ до годичника.
Лише 120 кр. тарай **ЛАНЦЮЖОКЪ** до
годинника, зъ золотимъ фасетомъ зъ бри-
лянтами, зъ гармонійнимъ, робити артистич-
но.
Лише 375 зр. пахтаний **ГОДИН-**
НИКЪ зъ металомъ, зъ приладкою біло-
чирий година і побачити, опрацьований
въ найкращій манері позолоченою рамою,
якъ найкраще настелують годинникові ле-
риво, зъ навіснимъ і бронзовими навіс-
ками.
Крімъ, такъ приймає за себъ годин-
никъ і туго накручену **ЗАСЛОНІЩО**, що
въ лопі неогорюваній щитъ его скріплює
чудовий філосовський, чаруючий гармоній-
нимъ, за **СЛОВОМЪ**, за **СЛОВОМЪ** **ГАНТИ**
черезъ 10 літ.
Несомненно **СЛОВО** зъ **ОБІРАЮЩИМЪ**,
корта себъ годинникъ бачива і купила,
була немов очарована сею **НЕБУВАЮ**
і немовірно дешевою.
Вислано тільки набути его можна
за попередню вислано грошей або
посланою
2680 (6-24)
посланою

II. Schiffamtsgasse 14.1

Wien Uhren-Depot und Versand

BAISAM, Wien

II. Schiffamtsgasse 14.1

рочки, маншети, ковтирки,

калессони, скарпінки, хуст-

ки, краватки, шийки, ру-

кавички і т. п.

2537

найдешевше въ торговлі

БРАТЕЙ ЛЯНГЕРЪ

Львівъ, Галицька ч. 16.

Ціни на жадане даромъ!

Где шукати правды?

або уш членъ символа въри

покази священикъ Климентій Кузич-

кій. Станиславъ 1888. Досвідъ на пер-

роби въ Радичі; маю 16-та въ 66 сто-

роби і контуе 20 кр. Досвідъ монаха

у Львові въ книжарні Староградської,

въ Тернополі у Штепа, въ Станисла-

вова у Добосинського.

ПОРУЧЕНА БИРЖЕВІ

на Відень Берлінъ, Парижъ і Лондонъ за-
лагодує совѣстно і старанно,

Цѣннй папери, льосы і монеты

продає і купує точно поісла дивнихъ
курсовъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ И БИРЖЕВА

ГУСТАВЪ МАКСЪ

Львівъ, Пляцъ Маріяцкій ч. 8.

І. поверай. 2653 14-2

ИСИДОРЪ ВОДЪ

у Львові, ул. Сикстуска ч. 6

поручає Впов. П. Т. Публицъ овій **выключный окладъ**
Российской гербаты.

Одержує правильно що таждень свѣжий герба- ты зъ Москвы і пору- чає ви поісла побочъ сто- ячого цѣнника	Кайсовъ, знам. чорна 1/2 кильо	1 60
	" " медянжъ "	1 80
	Сумонгъ, знаменита "	2 "
	" " найліпша "	3 "
	Медянжъ караванна "	4 "
	Фу-чу-фу (ч. I) "	3 20
	" (ч. II) "	4 60
	" (ч. III) "	6 "
	К. & С. Поповъ (фунт 1 р. 60 р.)	2 40
	" " " " " 50 "	3 "
	" " " " " 50 "	3 75
	Высѣвки (знаменита 1/2 кильо)	1 60
	" (Г. prima) "	1 80
	" (non plus ultra) "	2 50
Замовленя залагоджує- ся найрешельнѣше і скоро, такожъ за по- слѣплатою, опакованье франко.	Ласкавій поручення поштою, опа- кованье франко.	2 612 3-20
Особливо звертає- ся увагу на знаме- ниті роды К. & С. Попова.		

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручає

найпередишій перфумы, туалетовй воды,
бдзначеніи медалями заслуги и двома дипломами узнаня,

и менно:

Перфумы: лизиниова, фіалкова, рожана, резедова, конва-
лева, Ylang-Ylang, Оропенях, Jockey-Club,
геліотропова, Ess Bouquet, лизмова, Millefleurs, і т. п.
Фляконики по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 150 и т. д.

Перфумы королеви Марисенки фляк.
2 зр.

Вода варшавска, бдзначася дуже приємнимъ, цвѣ-
товимъ запахомъ. Фляконикъ мен-
шій 95 кр., більший 1 зр. 80 кр. 2529 6-2

Вода левандова подвійна і **вода левандово-амбро-**
ва, суть загально уживані до роз-
прискування въ салянахъ за-для свого приємного, милого і
заглагодного запаху. Фляконъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.

Воды кольоньскій въ колькохъ одинахъ і ро-
дахъ, передній і найпередишій.
Фляконики по кр. 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 150.

Достати можна у Львові у власнихъ склянахъ: **улиця**
Коперника ч. 3 і улиця Галицька, рбгъ Валоюи. Въ
Кракові Сукоиницъ ч. 20. Въ **Чернівцяхъ** ринокъ ч. 2;
заразомъ у **вѣхъ** перворяднихъ склянахъ і антикахъ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 126-2

купує і продає

всѣ эффекты и монеты

пдѣ найприступнѣйшими условіями.

3% Листы Гипотечный и

5% Листы Гип. преміованій,

котрихъ поісла закона зъ дня 2 ливня 1868 (Днев. з. д.
XXXVIII. ч. 93) і найвышшою постановою зъ д. 17 грудня
1870 р. можна уживати до **ушѣщуваня капиталовъ** **фон-**
довихъ, шупиларныхъ, кавцій супружескихъ волюковихъ,
на кавцію і вадіа

можно одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльсованя зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ
проволати по курсъ **дневномъ,** не числячи **нѣякомъ** провизии.

Ц. к. придворна лярня звонбвъ

П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтѣ

поручавол до **замовленъ**
звонбвъ і гармонійныхъ
оладбвъ всякою величи-
ны і **голосу.** Гарантія за
певный **голосъ** кожного
звона, **чиотий** гармонійный
акордъ **складу** і за **най-**
ліпшій металъ. Монтованье
звонбвъ **головами** зъ **нова-**
ного **зельза,** черезъ що **мож-**
на звонами **дуже** **легко**
звонити **Припорученя** **спов-**
няються **якъ** **найскорше,**
точно і **дуже** **дешево** при
найвыгоднѣйшихъ **усло-**
вяхъ **заплати.**

Одзначеня: **Золо-**
тый **архистъ** **заслуги** зъ **ко-**
ронато за **новіе** **заслуги** **дѣламе** **Выставка** **вѣдѣньска** **1873** р., **два** **медаль**
за **поступъ** за **складъ** **звонбвъ** **для** **вѣдѣньска** **Votivkirche** **260** **сотннрбвъ**
выг. **Выставка** **прошлого** **у** **Віони** **1880** р. **золотий** **медаль.**

Заложена 1838. Доставила 4420 звонбвъ, 1,189,240 кильбгр. ваги.
Зъ **сего** **д** **Вѣд** **я** **для** **31** **перквей** **83** **штуки** **звонбвъ** **86,089** **кильбгр.**
ваги **разомъ** **і** **3** **звонбвъ** **до** **годичникбвъ** **для** **нового** **ратуша** **3345** **кльр. ваги.**

Гармонійный складъ до закритій зъ 4 звонками по 25 зр.
Гармонійный складъ до престолбвъ зъ сільными і голосными
вѣбнчками. 2301 14-12

Зъ альпаки: 1 складъ зъ 4 звон. по 14 зр. зъ 3 зв. по 11 зр.

Зъ москву: 1 складъ зъ 4 звон. по 14 зр. зъ 3 зв. по 11 зр.

ЛЯРНЯ ДЗВОНБВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ **КАЛУШІ,** **почта** і **стація** **жельзаницъ** **тамже.**

Получивши на **власнбсть** по **отарбй** **фирмѣ** **Ивана** **і** **сына**
Серафима **"Ляряня** **дзвонбвъ"** въ **КАЛУШІ,** **бдзначену** **орбнбнымъ**
медалемъ **за** **заслуги,** **листомъ** **похвалянимъ** і **признаньемъ** на
выставѣ **тов. им** **Качковского** **въ** **Коломыи** (якъ **о** **тбмъ** **ого**
часу **газеты** **довосили**) — **маю** і **теперъ** на **складѣ** **готовы**
дзвоны, **выконую** **скоро** **замовленя** і **прймаю** **отарй** **або** **ушко-**
дженй **дзвоны** **до** **перевиваня** **за** **дуже** **умѣрковану** **цѣну.**

Дякуючи **всѣмъ** **Вп.** **приходникамъ** і **фундаторамъ** **за**
вбй **дотеперѣшій** **замовленя** **въ** **давѣйшбй** **спблбнбй** **а** **теперъ**
моѣй **власнбй** **ляряни** **дзвонбвъ** **прошу** **о** **ласкавй** **замовленя** **такъ**
на **поодинокй** **новй** **дзвонъ** **якъ** і **на** **цѣлй** **групы.** **За** **трева-**
лбсть **матеріалу** і **гармоничный** **звукъ** **моиыхъ** **дзвонбвъ** **ручу**
і **для** **того** **осмѣлюся** **припоручати** **ихъ** **Вп. П. Т. публицѣ.**

2327 22-24

Зъ **глубокимъ** **поважаньемъ**

Антоній Серафинъ.

"СЛАВІЯ"

банкъ взаимныхъ убезпечень въ Празѣ.

Забезпечу, **яку** **подає** **асекурація** **на** **житье** **каждому** **якъ** **бѣдному**
такъ **богатому,** **не** **можна** **оладнбство** **ниного** **рода** **уизскати,** **або** **не** **мож-**
на **заперечити** **правды,** **що** **найскорше** **той** **оладнб,** **хто** **заасекурація**
на **житье.**

На **примѣрѣ:** **Урядникъ,** **учитель,** **священникъ** і **т. д.** **забезпечитъ**
въ **своѣмъ** **вѣцѣ** **30** **лѣтъ** **для** **родины** **на** **случай** **своєй** **смерти** **1.000** **зр.**
а **в.** **за** **що** **платитъ** **квартирно** **только** **5** **зр. 94** **кр.**

40 **лѣтъ** **числѣй** **отецъ** **забезпечитъ** **для** **однорбчной** **дѣтины** **капи-**
талъ **1.000** **зр.** **выплатимый** **по** **дожитю** **24** **року** **донычъ** **або** **сыновю,** **за**
квартирну **премію** **8** **зр. 30** **кр.** **Бѣли** **отецъ** **умирає** **передъ** **выплатою**
забезпеченой **сумы,** **переставъ** **плачене** **премія** **а** **заасекурацый** **сынъ** **або**
донька **получитъ** **въ** **условленій** **часѣ** **цѣлу** **заасекурацвану** **суму;** **если** **е-**
сли **дотичный** **сынъ** **або** **донька** **умре** **передъ** **тѣмъ** **часомъ,** **звертає** **"СЛАВІЯ"**
всю **вплачену** **премію.**

Молодой **мужчина** **забезпечитъ** **капиталъ** **1.000** **зр.** **на** **случай** **до-**
жития **і** **смерти.** **Бѣли** **дожити** **55** **року** **житя** **одержитъ** **самъ** **заасекурацый**
капиталъ; **если** **жъ** **умре** **передъ** **тѣмъ** **часомъ,** **выплаченный** **буде** **капи-**
талъ **цѣлый** **въ** **полисѣ** **наведенномъ** **суджббнчкѣмъ.** **Квартирна** **премія**
есть **7** **зр. 27** **кр.**

На **полисѣ** **що-найменше** **3** **роки** **важнй** **і** **доси** **выплатимй** **выдасть**
Дирекція **на** **особне** **жаданье** **ялена** **зъ** **конце** **каждого** **дальшого**
року **удѣловй** **полисы** **на** **тѣя** **квоты,** **на** **котрий** **членъ** **за** **вплачену** **премію**
право **набувъ.**

До **заплатеня** **каждо** **навѣтъ** **мѣсячной** **раты** **премія** **есть** **дозволе-**
ный **терминъ** **до** **90** **днѣвъ.**

По **5-лѣтнбмъ** **траваню** **убезпеченя** **можє** **асекураціяна** **сума** **бути**
выплачена **навѣтъ** **тогда,** **если** **убезпеченый** **умеръ** **въ** **поединку** **або** **самъ**
собъ **житье** **одобравъ.**

Вснй **зискъ** **дѣлится** **помежи** **убезпеченныхъ.** **Резерва** **зиску** **для**
убезпеченъ **жытєвыхъ** **выносятся** **зъ** **конце** **мѣ** **175.570** **зр. 92** **кр.**
Сума **выплаченая** **на** **жытє** **убезпеченныхъ** **капиталбвъ** **по** **конце**
р. 1886 **выносятся** **1.333.023** **зр. 86** **кр.**

Зъ **конце** **р. 1886** **числѣтъ** **"СЛАВІЯ"** **въ** **бдѣлѣ** **жытєвбвъ**
40.497 **членбвъ** **зъ** **убезпеченнымъ** **капиталомъ** **22.835.193** **зр. 31** **кр.**

На **всякй** **пытаня** **якъ** **найохотнѣйше** **одвѣчає** **і** **тарифы** **высѣлає** **головиє** **Заступництво** **банку**
"Славія" **у** **Львовѣ.** 2340 21-24

I. ПСЕРТОФЕРА

антика, Wien, Singerstrasse Nr. 15.

"Zum goldenen Reichsapfel".

Пигулки до очищеня крови, **званіи** **пердытны** **"уни-**
версальны **пигулки"** **за-**
слугують **повнѣ** **на** **сю** **назвѣ,** **бо** **дѣйство** **нема** **майже** **нѣякомъ** **сла-**
бости, **въ** **котрой-бы** **тѣ** **пигулки** **виє** **по** **тысячнй** **разъ** **не** **выказали**
своєго **чудесного** **ушѣху.** **Въ** **найзавѣтнѣйшихъ** **случаяхъ,** **де** **богато** **ни-**
шихъ **лѣвбвъ** **на** **дармо** **уживалосъ,** **слѣдує** **по** **бблбшбй** **части** **і** **въ**
короткбмъ **часѣ** **повнѣ** **пуджанье** **одѣ** **тѣхъ** **пигулокъ.** **1** **коробка** **зъ**

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вибіорка найкращих повістей“ виходить вівторком, а вівторком і п'ятницю на переміну разом з „Діло“.

Предплату і нисерати приймають: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кар. Людвіка 9. У Відні Haaseenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnig. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelik I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. У Франкфурті у Гамбургі M. Haaseenstein & Vogler. G. L. Daube & Co. Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком: на Австрій: за Заграницю: на цілий рік . . 18 ар. на цілий рік . . 24 ар. на пів рік . . 9 ар. на пів рік . . 12 ар. на чверть року . . 4 ар. на чверть року . . 6 ар. на місяць . . 1 ар. 50 ар.

У Львові: на цілий рік . . 16 ар. на пів рік . . 8 ар. на чверть року . . 4 ар. на місяць . . 1 ар. 50 ар.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 2р ул. Баторія. — Рукописи зворотяться лише на попереднє застереження. — Рекламні неоплачені влізлий б'є порт. — Невідоме чиє пошту 8 ар. а. з. Оголошення приймаються по ціні 6 ар. б'є одної стрічки печатної, в рубр. „Надбавка“ по 20 ар. а. з. Подяки числяться по 10 ар. б'є стрічки.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчорашньому засіданні палати по-свідів відповідала мн. Дунаєвський — як ми то вже доносили — на інтерпеляцію в справі підняття цін на тютюн і цигар. Під час дебати над справою збільшення парку перевозового на залізницях державних промовляв пос. Щепановський і жадав заведення возів цистернових для перевозу нафти в Галичині. Міністер торговлі обіцяв то зробити і віддати ухвалено дотичний закон. Первертортер інтерпелював правительство в справі незаконного поступовання в'єднського магистрату, котрий накладав на страйкуючих складачів друкарських у Відні кару арешту, хоча він виповідав роботу зовсім підля прислосб.

Посл. Праде і Кюць запитували правительство, чи оно по переведеню закону о у безпеченю робітників не хоче розділити Чехи на дві часті що-до языка. Оберндорфер інтерпелював мн. Гавча, длячого поручено ілюстрований імпл народний для бібліотек шкільних, коли там багато неприличних рисунків. Цаллінер предпослав новелю до закона домово-чиншового з 1882 р., щоби до виміру того податку служили фактичний результати з послідного року. На том же закінчилося засідання а слідуюче назначено на нині.

На вчорашньому засіданні комісія військової згодилися члени в справі в'єднських поставити до §. 14 додаток, щоби котрего правительство було-бы обовязане перед концем десятилітнього речення для означення контингенту рекрутів предпослати задержанье того контингенту або его зміну. Бєть то такий самий додаток, який ухвалив також до того параграфу в угорській парламенті.

Під час дебати над резолюцією Божницького в справі судівництва заявив мн. Шенборн в комісії бюджетовій, що Галичина потребує найбільшої реформи судівництва, бо вже при першій організації обійшлися з нею по мачошму. Од того часу не одно направилося а правительство не закончило ще своєї акції, але як далеко можна буде в сій справі поступити, того министр не міг ще тепер сказати. Що в Галичині суди перетяжені, тому не винуваті лише самі слабкі сили; в Галичині треба буде ще не одно зробити а правительство готове до того, на скільки дозволить того средства финансові.

„Budap. Tagblatt“ доносить, що кн. Райс, вернувши з Берліна, предпослав гр. Тафому в'єднський депеш, якій вислав до кн. Бисмарка і обдирав б'є него, а котрий дотикався звісного спору газет і заявив іменем н'ємецького правительства, що зробить все, що йому в'єго сил, щоби залагодити немітний конфлікт, якій викликала „Kreuzztg.“ (Бєть тут бєсєда о зв'єстній статті тей газети, котра заговорила була про вплив жидів на якусь високо-поставлену особу у Відні. Ред.)

Російська, а за нею і н'ємецька праса порушують знов справу болгарську і відносини на Балкані. „Нов. Время“ починає б'є Туреччині і каже так: „В'єднська, щоби навести Туреччину до приступлення до державного союзу, позбавили досі безуспішній, бо при зв'єстних цілках літа не видіти Туреччину для себе з такого приступлення н'ємає хбона. Правда, що для Туреччині може то бути все одно, що н'ємецька уживає тоя літа, щоби нею страшити Францію і змусити в'єднську, щоби она вела таку політику як перед 1870 р., але не може їй бути рівнодушно, що Австрія при помочи тей літа ступає чим раз певніше на Балкані. Так само не може она також згодитися, щоби Італія забрала Триполіс. Наколи-б Туреччина піддирала пляны літа, то довела-бы тым до того, що султанови остане-бы лиш сам Константинополь з найближшою окрестностю, а в'єднська пропала-бы одинока провинція, що ще прапирала до Середземного моря. Навіть і без рады русифікації мусити Абдул-Гамидь добачати, що така перспектива не має для него нічого приманоучого.“ З'є другої сторони, каже знов „Нов. Время“, не буде Порты могла позбавити довога на теперішньому виждачоу і дво-значним становищи. Болгарська справа мусити раз р'єшитися. Теперішня рівнодушність Росії в сій справі не єсть же доказом, що в'єднська відступила зовсім від Болгарії. Росія має то кр'єпке переконання, що вже не далеко хвиля, коли правительство в Софії буде мусило зложити свою власть, а кн. Фердинандови не остане нічого, як тільки винести з'є краю. Обовязком султана буде тоді старатися о то, щоби новий порядок р'єчей годився з зв'єстною програмою Росії.

І н'ємецька праса єсть того переконання, що теперішній стан р'єчей на Балкані не

дається довго удержати і длятого дораджує Австрія порозумітися з Росією. Ос'є що пише „Köln. Ztg.“:

„Навіть самі ярі панслависти не хотіли-бы ще війни в найближшій час. А вже зовсім не думає о ній царь Александер III., бо він своїм характером і своїми свойствами єсть зовсім миролюбивий. Мимо того мусит кожний, хоч трохи познакомлений з відносинами признати, що діла д'єл'я-ності найвищої російської управи военної єсть лише повольною мобілізацією, але мобілізацією в найближшій розм'єрах, обчисленою на случай великої війни, якої Росія ще ніколи не вела. Р'єк за роком ст'єгаються там війська до заходних провинцій, де вже тепер ст'єгаються майже дві треті часті ц'єлон російсько-європейської армії в тимчасових кватірах, відділи стр'єльців збільшено в заходних сторонах в'єднського, далше постановлено подвоити кадры резервових батальйонів і заводиться взагалі м'єри, котрі вказують на то, що робиться все, що лише можна, щоби російська армія була в даній хвилі готова до війни. Недостачу комунікацій і слабу зв'яз з позадними сторонами стараєся російська управа военна в'єднати в той спосіб, що найтійшу часті мобілізації переводити зовсім відбою в часі мира, а коли настане правдива мобілізація, то прийде лиш саму грубу роботу робити... Ми кажемо же раз, що нині ніхто в Росії не бажає війни; нав'єть і круги панславистичні в не бажають, хоч правда, що лиш з'є той причини, що до згаданого повыше роботи хотять узискати ще трохи часу, а відтак хотіли-бы ще заклучити союз з Францією, а там приходиться тепер як раз всевітня вистава, а відтак ще і длятого, що не настала ще догодна пора. Коли надійде та пора, годь предпослати, але то р'єч певна, що в'єднська і штучно викликає, бо ключ до того лежить в Болгарії.“

З'є того отже переходить „Köln. Ztg.“ на темат болгарської справи і каже: „Питання, чи Австрія і Росія не могли-бы погодити свої інтереси на Балкані, не єсть лиш питання академічним; трудність єсть лиш в'єднська, а може і в'єднська практичної некасітності Росії, але культурний інтерес спонукує н'ємецьких мужів державних стояти на становищі помірності і посередництва... Нашу надію на удержанье мира скр'єпила ще і то, що інтересовані сторони, хоч і як грізно глядять тепер на себе, в'єднська хвиля розважили-бы добре, чи о тих малозначних пос'єлостях мала-бы р'єшати всевітня війна.“

Царська родина перебуде аж до Р'єдза в'єднська і приїде лиш вынимоко завтра до Петербурга, щоби взяти участь в'єднському ордеру св. Георгія.

В'єднський парламент відповідала Криспи на інтерпеляцію пос. Кортеза в справі проєкту правительства що-до політики на Червоному морі. Он казав, що будуча ще послом, був противний тому, щоби Італія окупувала Массаву. Сталося то однак же не з'є его волі а з'є его правительства; але коли вже раз окупація стала єсть коначною, то Італія не може з'єднська уступити і дозволити, щоби хтось другий заявив то м'єсто. Против Абессіні не думає правительство вести заборон політики. Далше заявив Криспи, що не думає, щоби теперішня ситуація була вже так зла, щоби аж треба побоюватися війни, хоч з'є другої сторони відносини в'єднська єсть дуже напружені. Конфлікт з'є Францією і вийшовши з'єднська припру ситуацію вже залагоджено. Війна з'є Францією була-бы великим нещастям і правительство буде старатися всіма силами, щоби до того не допустити. Ситуація в'єднська вимагає однак же, щоби бути прагнотавим на всякій случай. М'єдєвості, котрі Італія там заняла, не може випустити з'є своїх рук, хоч-бы вже длятого, що має євонати в'єднська велику місію цивілізаційну.

З'є Сербії надходить досить суперечні в'єднська. Під час коли „Видело“, орган напредняків, нар'єкає, що при нових правиворах д'єднська знов великий надужити, то радикали і ліберали кажуть, що вибори відбулися в'єднська порядку і длятого вносать, щоби зложити королеву подяку за то, що уневажнив перш правивори і що казав завеста строгую контролю при нових виборах. При попередних правиворах узискали були радикали більшість 139 голосів а тепер кажуть, що мають більшість аж 200 голосів.

Король іменував генералов Саву Груича, Бєлі Марковича, і полковника Франасовича сов'єтниками державними. Радикали не конче вдовольні з'є іменованя Груича сов'єтником державним, бо кажуть, що король не покличе Груича до утвореня кабинету, коли того буде потреба.

В'єднська по полудні зробив король визиту австрійському послові, Гентельмилеру, котрий виждав на 14 днівний урлоуп.

З'є Софії доносить, що собрание приняло закон о реорганизации пограничной армии. После сего закона мають установити зам'єсть дотеперішних 12 полків по 4 дружини (батальйони), 24 полки по три дружини а кожда дружина буде числит в'єднська 300 а в'єднська 800 людей. Кажуть також, що і артилерія а по часті і кавалерія мають відпов'єдно збільшитися; дотичного проєкту однак же не предпослато ще собранию.

Правительство болгарское постановило основати в'єднська университет и лагодити вже до того плану. На раз мають бути заложений три факультети: правничий, философичний і теологичний. Князь обіцяв жертвувати на сей университет ратами 2 мил. франків.

Дописи „Діла“.

Изъ Снятинщины.

[Крамниць селський в'єднська Снятинщині. — „Народна Торговля“ в'єднська Снятині.]

Народ руский, зб'єднський і гноблений з'єднська б'єднська, з'єднська читальні, розсадили просвіти, просвіщаєся і по-раз б'єднська приходять до самопознания. Через читальні народ познає докладніше свій стан економічний і стараєся д'єднська з'єднська. Матеріально підкопані чужинцями на своїй пшотній землі, починає руский хлібороб, чи то сам з'єднська, чи за принукою ширших людей з'єднська інтелігенції, братися до засновування крамниць по громадах. Очевидно не обходиться тут без перепон. Уряди єскарбові беруть зараз крамниць в'єднська „опіку“, жиди уоружуються до завзятю конкуренції, а до того ще, жаль сказати, часом і самі свої мечуть каменем під ноги, як єсть в'єднська, було в'єднська Волчківцях і Бєдєлуф.

До перших крамниць християнських в'єднська нашомь окрузі належала крамниця в'єднська Карлові п. Макаревича, тамошнього учителя. Она єсть свого часу дуже добре, бо була в'єднська освіченого чоловіка а з'єднська в'єднська пані Макаревичева, а по друге, в'єднська Карлові не було склепу жидовського, отже не було конкуренції, як єсть звичайно буває по наших громадах в'єднська нашій околици. В'єднська з'єднська карловської була дуже велика не тільки для самих Карлові але і для сусідних громад: товари були добрі, н'ємаєго об'єднська не було, можна було до крамниць в'єднська п'єднська. Властитель крамниць мав значний заробок, бо людей цілими днями в'єднська у него поно, а як приходили свята, то годь було упоратися: люди з'єднська сел'єднська заповнили склеп і ще з'єднська надвору тиснулися, знаючи, що в'єднська крамниця товари добрі і продаєць сов'єднський. Пейсать дуже задримь оком глядіти на карловську крамницю. Люди розказують, що нераз можна було бачити, як жидь, переважаючи по-при ту крамницю, пейс соб'єднська р'єднська з'єднська. Лучалось так, що люди з'єднська подальших сторб'єднська оманали жидовськ склепи в'єднська, а йшли по товари до сєднська крамниць.

Тож не диво, що розумніший громадяне сусіднього села Видинова, прагнучи б'єднська сему, почали і соб'єднська братися до торговлі. Зложивши по кілька золотих, они під проводом свого світлого п'єднська церковного Павла Аропця, теперішнього голови читальні, взяли до закупу яєднська в'єднська сел'єднська і в'єднська в'єднська в'єднська сторони, нав'єть до Лондону. Свого часу інтерес ішов добре і розвивався по-раз б'єднська. Та на лихо, одного разу якась ск'єднська закупувачів яєднська довог стояла і яєднська з'єднська; з'єднська очевидно вийшла тым разом утрата. Налікані с'єднська громадяне закинули свою свою торговлю, а також другі громади, що загадували вже пойти сл'єднська Видинова, понехали ту гадку.

Необавни потім не стало крамниць в'єднська Карлові. Пані Макаревичева, що орудувала склепом, занедужала, а п. Макаревичеве годь було самому тым занятися, тым б'єднська, що і пані інсептор помахував в'єднська Снятинна. Так Карлові позбувся многонадійного склепу — кажемо многонадійного, бо народ тут наочно переєднська о незвичайній выгоді з'єднська по громадах і неоднораз карловський склеп додавав дв'єднська до крамарства.

По упадку крамниць в'єднська Карлові і торговлі яєднська в'єднська настала на якієднська част з'єднська в'єднська. Жидова тым зав'єднська кинулась з'єднська крамарством по селах і почала бутити. Та на часьє, в'єднська почалася нова робота. За проводом св'єднська і ширших людей, особливо-ж о. Гаморак з'єднська Стецеві і панні Ганні Гамораків-

нон та п. Кирила Трильовського почали заводитися по селах читальні. Народ почав на душі б'єднська та з'єднська о т'єднська дбати. Карлові знов дав добрий примір, заложивши у себе читальню. Одкр'єднська єднська в'єднська, при гостях селянах нав'єть з'єднська подальших сторб'єднська, при гомоні красної п'єднська молодежи коломишської, при промовах о користях читальні, крамниць, єднська. За Карловим поїшли в'єднська д'єднська другі села: почалась множити читальні а за ними рости і крамниць.

Тепері наш пов'єднська має вже ш'єднська крамниць. Перша і може найтійша уд'єднська крамниця єсть в'єднська Стецеві. Три роки мине, як она завязана, а принесла она і немалу выгоду громадянам і досить добру користь членам. Заслуга за с'єднська крамницю належиться ініціаторам єднська о. Кар. Гамораків і єго дочк'єднська Ганні та першим помагачам того діла, чч. Теодору Курилюкові, Николі Филичукові і другим, бо за в'єднська прим'єднська поїшли і другі громади, як Бєдєлуф, Задубрівць, Волчківць, Тучапи і Карлові.

В'єднська Бєдєлуф найбільше потрудилась коло основаня крамниць секретарь громадської п. Химчак, знаний патріот, і заступник в'єднська Антон Шлемко. Крамниця та, хоч має багато противників, стоїть досить добре. Заряд ведуть пп. Химчак і Ключевський.

В'єднська Задубрівцях відкр'єднська крамницю на свою руку господарь Никол Гєачук; і та крамниця стоїть не зле.

Найтійше ведєє крамниця в'єднська Волчківцях. Головний поч'єднська дали до неї: знаний з'єднська великого патріотизму господарь Грицько Запарнюк, Вас. Чернявський і пенс. жандарм Н'єв'єднська Довгань. Громада єднська страшно була піддала, не було кому дбати про неї, то жадова дуже була взяла верх у в'єднська. Згаданий выше селяне-патріоти, заставивши над упадком громади, поставили читальню а потім уд'єднська крамницю; чим б'єднська було противностей, тым б'єднська т'єднська добрі люди кр'єднська в'єднська своїх на м'єднська. Читальня має до 60 членів і крамниця процвітає. Щоби запоб'єднська ширеню жидовських крамниць, розділено крамницю на чотири часті так, що головна під зарядом Гр. Запарнюка становить першу, а решта три розм'єднська по інших частях села становлять три філії.

Крамницю в'єднська Тучапах заложила ж'єднська, вдова по учителі. Та крамниця приносить для властительки гарний дохід.

В'єднська Карлові отворив з'єднська початком талого м'єднська крамницю ч. Никол Бажанський. Як їй буде вестися, покажеся. Але вже наперед можна в'єднська, що не зле, бо в'єднська Карлові селяне загалом досить освічені і тверезі, жидови майже нема, а до того громада має широго пань-отця Іларія Курника, котрий то власне трудиться над тым, щоби і уд'єднська крамницю отворити. Єго заходом і чч. господарів Юрка і Івана Сандулаків та в'єднська Фед. Симотюка вибудовано вже д'єднська єднська для читальні, крамниць тай канцелярії громадської, і певна над'єднська, що за їх св'єднська проводом небагато відер'єднська тут велика крамниця.

Взагалі остатними часами народ наш почав тут дуже рухатися і братися до роботи. В'єднська розумний і св'єднська люди, як Ів. Карчак, Іл'єднська Вахтук і другі в'єднська Русові, Юрій і Іван Сандулак в'єднська Карлові, Тодорі Курилюк, Никол. Филичук в'єднська Стецеві, Онуфрій і Андрій Турика, Мих. Мандяк в'єднська Красноставцях, Ів. Сименюк в'єднська Тростанці, а нав'єть на зад'єднська м'єднська ж'єднська в'єднська дуже рухливий особи, як Анна Стришкова (з'єднська Коржів) в'єднська Кільхові і жєднська Ол. Маковійчука в'єднська Туглукові. При виборах посла до сойму брали они живу участь, а тепер об'єднська дуже заходяться, щоби в'єднська громадах завязати читальні. О Гр. Запарнюку, Вас. Чернявському і других таких уже й не гадуємо, се знані патріоти в'єднська кожній д'єднська народному.

Межи інтелігенцією с'єднська єднська єднська і ширі д'єднська і она то звернула бачну свою увагу на м'єднська і селський народ. Дня 10. с'єднська с. р. уложили они комитет для основаня „Народної Торговлі“ в'єднська Снятині, щоби тым чином виробити м'єднська с'єднська жидовських і стати на помочи скоршому зростови крамниць по селах. До тих патріотів належать пп. Евр. Стрийський, Ник. Дрогомирецький, оо. Матковський, С'єднська Ганкевич. Радо повитали се многоважне діло люди інтелігентні і не мало св'єднська м'єднська та селян. Однак же справа єднська небагато немов заснула м'єднська народом Снятинщини. Причини тому були різні, а головніші з'єднська отей: 1) Задумано отворити самостійну Нар. Торговлю пов'єднська, а народ і многі люди з'єднська інтелігенції боялись упадку. 2) Люди дуже р'єднська збиралась, отже справа не выянювалася. 3) Многі люди з'єднська інтелігенції по селах дуже мало займались с'єднська справою. 4) Найважніше, що люди селський не видать в'єднська народних Торговлях кор'єднська б'єднська для

себе користи. Народъ потребуе, якъ бнзъ называе „краву“, а того въ Нар. Торговлѣ нема. Длятого селяне бдѣтатися, шкода толькѣ, що не выявили причинъ. Збѣшовся я недавно въ кльомѣхъ розумнѣйшими господарями и краварями и она выразно высказали повѣстий свои погляды. „Мы бы радо — казали — вступили въ члены Народной Торговлѣ въ Снятинѣ и другіе мы бы до того наклали, але що-жъ? — тепершній Народнй Торговлѣ не такъ для насъ селянъ, якъ радше для павѣв. Прийдѣ я до Народной Торговлѣ въ Коломѣхъ и прошу хустки, або волѣтки, або коцяка, або бомбаку, або започоч, або чого такого намъ потрібного, — на все достаю бдѣвѣдѣ: нема тай нема. Радъ не радъ така мусишь вти до жада. То багато стоять на перешкодѣ и нашому краварству по селахъ. Якъ бы мы знали, що будемо мати подѣ бокомъ усе, що намъ потрібне, въ Народнй Торговлѣ у Снятинѣ, — то охотно вступимо въ члены еи и тогды певно въ цѣлѣмъ повѣтѣ було-бы повно кравинцѣ. И Народна Торговля мала-бы тогды бдѣхѣдъ бдѣльшій и зискъ...“ Такъ говорять розумнѣй, практичнѣй селяне. А хочъ мимотогдо досѣ вступило до 60 селянъ въ члены Торговлѣ снѣтинскѣ, то все така гадка по вышѣ повинна бути взята подѣ розвагу комитету. Намъ бачишься, що она має свою рѣцію и що не годиться еи мовчанкою убѣти, а треба выяснити публично въ часописѣхъ и на зборахъ. Додамъ ще, що селяне зъ Снѣтинцѣхъ обѣцують завязати мѣжѣ самими собою комитетъ, который ширѣ займѣвся-бы справою Народной Торговлѣ мѣжѣ громадами, коли-бы были певнѣ, що зъ бажаньями нѣхъ буде числитися снѣтинскѣ интеллигенція...

Гаврило Дубо.

НОВИНКИ.

— Въ Стрѣльняхъ, пов. бобрѣцкаго, обходила молодѣжь школьна торжественно ювилей цѣсарскій днѣ 1 н. ст. грудня. Мѣсцевый приходникъ о. Билинскій одравивъ службу Богу, на котрой дѣти одѣвѣвали „многоя лѣта“ и имѣть народный, а обѣсѣла посвятивъ хоругви школьную, котрой справлено въ честь ювилею. Зъ полудня о 5-той годинѣ устроено въ комнатѣ школьной вечерокъ, на котрой збѣралася молодѣжь школьна, мѣщанѣ и троха интеллигенцѣ зъ околищъ. Програма була досыть богата и удачно выконана. Найлѣпше вышѣли декламация ученика, ученицѣ и учителя п. Ц. Однѣтъ, выголошеннѣй мѣсцевымъ управителемъ школы, п. О. Власичукомъ, вповнѣй вдовольнѣ збѣранныхъ. Збѣранный гостѣ роздѣлились вдовольнѣй домы, высказуючи признанье тымъ, що устроили сей вечерокъ. — Згадати треба, що мѣжѣ мѣщанами проявляеся велика охота до читальнѣ, та нема мѣжѣ ними проводири, що займѣвся-бы заснованьемъ читальнѣ або кассина мѣщаньскаго. Отъ и теперъ роблять мѣщанѣ мѣжѣ собою складку на основанье хорального спѣву. Вкѣнци подѣсти треба, що школа въ Стрѣльняхъ есть одинокою зъ выкладовымъ языкомъ рускимъ, яка удержалася зъ мѣжѣ нашихъ малыхъ мѣстечокъ.

— Вѣсти зъ Америки зъ ч. 22 тамошнихъ газетъ: Русины газетнонѣй недавно заложили у себе братство; теперъ закупили подѣ церковь пляцъ, котрый достали за половину цѣны одѣ компаніи и задумують братство до будовы церкви ще сего мѣсяца. Думають будувати такую церковь якъ въ Олифантѣ, то же передѣ новымъ рокомъ може бути готова. Зъ новымъ 1889 рокомъ буде всѣхъ церквей въ Америкѣ девять: въ Шенандорѣ, Кингстонѣ, Минеаполисѣ, Вильберхѣ, Фриландѣ, Джерси-Ситі, Шамокинѣ, Оливантѣ и Газельтонѣ. На всѣхъ тѣхъ церквяхъ Русины лишь одного священника, котрый навѣтъ не въ силѣ нести всѣмъ духовну помѣчь, бо часто думаютъ, що одного днѣ надѣе кѣлька телеграммѣ, що завязують въ цѣлкомъ противну сторону. Декотры церкви бдѣлѣнѣ одѣ Шенандору о кѣлькадесять, ба навѣтъ пару сотъ миль. Народъ дуже жадный священникѣвъ и ели-бы всѣ тѣ громады достали священникѣвъ, то и удержанье ихъ було-бы не горше одѣ доброй парохіи въ Галичинѣ. — Въ выборахъ президента Русины брали дуже малу участь, бо анѣ трѣта часть ихъ не есть горожанѣми америкѣнскими. Декотры не могли достати паперѣвъ, бо ще не суть пѣть лѣтъ въ Америкѣ, але много було такихъ, що не стараються о паперы. Паперы придаються не толькѣ до голосованья, але теперъ приишли републиканѣ до власти и могутъ выдати такой законъ, що всѣ, котры не вложили приречѣна горожаньскаго, будутъ мусѣли вынестися зъ Америки.

— На будову церкви въ Хотинѣ, пов. кадускаго, дозволило намѣстництво рескриптомъ зъ 3 надолѣста с. р. до ч. 11799, збѣрати добровѣльнѣй жертвы въ повѣтахъ: стѣславѣвскѣмъ, богородчаньскѣмъ, буцацкѣмъ, бережаньскѣмъ, рогатиньскѣмъ, тернопольскѣмъ, долиньскѣмъ, стрѣльскѣмъ и подѣясцкѣмъ. Церковный комитетъ доставъ 100 зр. подѣмоги одѣ цѣсаря, а теперъ просятъ укладѣно Вѣч урядѣ парохіальнѣй и парохіанъ зъ згаданныхъ повѣтовъ, чтобы зволюли причинитися жертвами добровѣльными до будовы сей церкви на руки коллектантовъ, котры вже вскорѣ заготовятъ въ тѣхъ стороны.

— Въ Москальцѣхъ, пов. кобѣвскаго, згорѣли на досѣтѣхъ днѣ 20 н. ст. надолѣста на св. Ми-

хаила двѣ хаты. Вѣтеръ бувъ великій. На шастѣе наспѣла огневѣ сторожа и пригасила огонь а радше запобѣгла дальше ширитися ему, бо попри хаты спалилися ще забудована господарскѣй. Въ одной стѣнѣ згорѣли два вола. Огонь мѣжѣ змѣтитися зъ неосторожности, бо господарѣ, даючи воламъ ѣсти, вѣдѣшовъ въ стѣйню зъ цигаромъ, де одѣ искры мѣжѣ ажъ надѣ раинкомъ розбѣлѣтисѣ огонь.

— Въ Устьерѣхъ не навѣнѣсь тамошнѣй почтмастеръ п. Целѣе ще читати и писати по руски, бо розсылае часописѣ на вѣдогдѣ та тому вандрують газетѣ, куды хотѣтъ; те саме лучаеъ и зъ листами. П. Целѣе повиненъ вже разъ порѣшнитися: або вывѣнитися по руски або заборѣтисѣ подѣ Краковѣ. Хв. дирекцію почтъ проситъся вѣглянути въ сѣю справу и зарѣдити сѣму лиху.

— 200 чѣлѣдникѣвъ шевонѣхъ не має работы у Львовѣ. Майстры выпѣвѣли имѣ работу, бо и при зменшенно силѣ робучихъ въ своихъ работнѣхъ не могутъ выдержати конкуренцѣи зъ фабричными выработами п. Френкѣ зъ Медлинѣа. Чѣлѣдники були у президента мѣста, котрый имѣ давъ 50 зр. подѣмоги та прирѣкъ имѣ дати работу при дорогахъ мѣсѣнѣхъ. Въ суботѣ охотѣлись чѣлѣдники на вѣче въ ратуши. — Якъ мы доносили, маи естрѣтъ краковѣкѣхъ не выдѣтъ карты промышленной дѣя. Френкѣя и тому торговлю фабричною обуви не можна було отворити въ Краковѣ. Теперъ занѣсло намѣстництво се зарѣдженье краковѣскаго магистратѣ и въ Краковѣ не стане певно такъ само работы для шевѣвъ, якъ и у Львовѣ.

— Прагѣтъ нулиновскій вже въ Ивановѣй хатѣ. Ко Стойковскій выѣхавъ передѣ кѣлькома днѣями до Вѣдѣи и вчера на зѣвѣвъ львовѣскаго трибуналу карного увязали его въ шпитали Братѣвъ мѣлосердѣи. Передѣ кѣлькома мѣсяцами, якъ вѣдомо пошавъ ко. Стойковскій въ конкурѣ маектовѣй.

— На загальныхъ зборахъ акціонѣрѣвъ зѣльницѣ львовѣска безѣзѣкомъ ухвалено вчера у Вѣдѣи будову трамвая парового зъ Клепарова до Львова, та до всѣхъ двѣрѣвъ зѣльницѣхъ у Львовѣ и до Винникѣхъ. Рада управѣлѣна зѣльницѣ збѣстала цѣлкомъ уповномѣченѣа дѣлати въ томъ наирѣмѣ.

— Въ школѣ заведѣна карного для мужичѣхъ у Львовѣ (въ т. зв. Бригидѣхъ) бдѣбудутся днѣ 13 и 14 с. м. о год. 9-той передѣ полуднемъ рѣчнѣй пошѣтъ, а именѣно въ четвѣръ, днѣ 13, въ П. и П. клѣсѣ а въ пѣтницѣ, днѣ 14, въ I. клѣсѣ. Передѣ испѣтомъ, днѣ 13, одравнитъ въ заведѣно о год. 1/2-той тихѣ служба Бога въ присутности всѣхъ вѣзѣвъ, ходѣтихъ до школы; въ часѣ богослужѣнья бдѣбудутся продукцѣи тихъ вѣзѣвъ, що вѣчилися музики вокальной и инструментальной.

— Зъ львовѣскаго рады мѣсѣкомъ. Порѣшено, що выборы до новой рады мѣсѣкомъ бдѣбудутся въ одѣмъ днѣ, т. е. днѣ 28 н. ст. грудня. — Женѣску школу выдѣлову при ул. Хоружины названо им. королевы Ядвиги.

— Громада Закопѣа зложила въ дѣнь цѣсарскаго ювилею 10 зр. до щѣдницѣ почтовой, яко за-сновокъ до „Народного Дому“ въ Золочевѣ.

— Въ Стѣславѣвѣ давала музыка войскова концертъ днѣ 1 н. ст. грудня въ доходѣ погорѣльцѣвъ въ Посухѣвъ коло Бережанъ (огонь займѣвѣся подѣчасъ сегодѣнѣхъ маневровъ войско-выхъ). На концертѣ явився Преосв. епископъ Юліанъ зъ капитулою, жертвуючи 50 зр. за билетъ.

— Етнографичнѣй складъ авѣстро угорскѣи арміи. Полковѣтъ пѣшихъ есть въ Авѣстро-Угорчинѣ 102; зъ числа того складаеъ 52 полковѣтъ зъ одной народности. Полковѣтъ чисто славѣнскихъ есть 32, мадѣрскихъ 9, нѣмѣцкихъ 8 а румуньскихъ 3. Славѣнскѣи полки по своимъ народностямъ дѣ-ляться такъ: 8 полковѣтъ складаеъ зъ Русинѣвъ (нр. 9, 15, 55, 58, 77, 85, 89, и 95), 4 зъ Поляковѣвъ (нр. 13, 20, 40 и 57), 6 зъ Чѣховѣвъ, 3 зъ Сербѣвъ, 2 зъ Хорватѣвъ и 1 зъ Словаковѣвъ. Дальше складаеъ 8 полковѣтъ зъ двоухъ славѣнскихъ народѣвъ, а именѣно 4 полки зъ Русинѣвъ и Поляковѣвъ (нр. 10, 30, 45 и 90), 2 зъ Сербѣвъ и Хорватѣвъ, 2 зъ Чѣховѣвъ и Словаковѣвъ та Поляковѣвъ. Кромѣ того Славѣне перемѣшанѣи зъ другими народностями въ 34 полкахъ. Взагалѣ служатъ въ пѣшихъ войско подѣчасъ мира: 45.478 Чѣховѣвъ и Словаковѣвъ, 18.557 Русинѣвъ, 10.678 Поляковѣвъ, 7.901 Словѣнцѣвъ, 20.671 Сербѣвъ и Хорватѣвъ, 97.753 Нѣмѣцѣвъ, 46.216 Мадѣрѣвъ, 11.281 Румунѣвъ и 31.169 Италѣйцѣвъ.

— На ставѣ тернопольскѣмъ заломився лѣдъ мѣнушнѣй субѣты и кѣлькѣро людей, що переходили по нѣмъ, потонули. Помочи не можна було подати, бо треба було вырубѣвати лѣдъ, та и теперъ ще не знати, хто погибъ. Були се въ бѣльшой части селяне. — К.

— Рада громадѣска въ Кутахъ порѣшила на внесѣне радного Юсѣя Тѣлѣнгѣра послѣати 20 зр. на будову епископѣскаго палагы въ Зѣльницѣхъ.

— Дрѣбнѣй вѣсти. Громада Стремѣльскѣ, пов. бродѣскаго, одержала одѣ цѣсаря 100 зр. подѣмоги на будову школы.

— Поправѣло похибокъ зъ 261 ч. „Дѣла“. Черезъ недоглядъ въ коректѣ вкрѣлася похибка въ титулѣ фѣйлетѣна: замѣстъ „Альфреда Дѣдѣта“ має стояти „Альфѣнса Дѣдѣта“. — Въ повѣнцѣ „Ювилейна лѣнта“ має стояти, що профессоръ рускоп гимназѣи зложили 40 зр. зъ того 10 зр. на бѣдѣнѣхъ учениковъ своей гимназѣи, а 30 зр. на бѣдѣнѣхъ учениковъ рускоп паралѣльной клѣсы въ Перемышлѣ. — Рѣд.

Конкуренция, именования, перенесения и пр.

— Институтъ Стѣславѣнскій розписуе конкурсъ на три стипендіи рѣчно по 105 зр. зъ фонда бл. п. Каролины Гѣлѣнѣсѣкѣи для слухѣтельѣвъ правѣ. До подѣны долучити треба: свѣдѣство хрѣщенѣа, моральности, убѣжѣства и свѣдѣство школьное або коллоквиальне. Рѣчѣнѣцъ до 19 (31) грудня с. р.

— Именования. Министерство торговлѣ именѣвало ассѣнтѣа рахункѣскаго, I. Андѣрашка, официалѣмъ рахункѣсѣмъ и практикантѣа, Ад. Рѣвскаго, ассѣнтѣомъ рахункѣсѣмъ. — Матильда Герлендѣрова, именѣвана дѣйстѣною учительскою 6-класѣсѣи школы женѣсѣкѣи въ Дрогобичѣ.

— Именования. Краѣва рада школьна именѣвала дѣйстѣною учительскою молодѣшою Алѣбѣну Кѣкѣвичѣву при школѣ женѣсѣкѣи въ Дрогобичѣ.

— Археологичѣско-библиографичѣна выставка Стѣславѣнскѣи Инѣститута отворѣна щѣдѣнно одѣ годины 10 рано до год. 3. по полуднѣ. Вѣступъ 20 зр. одѣ особы зъ вышѣною субѣты; въ субѣту вѣступъ 40 зр.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣчь 7. грудня. Палѣта послѣвъ удо-брила выборѣтъ посла Кѣвальскаго, а одѣтакъ приступѣла до нарадѣ надѣ закономъ войско-вымъ. — „Pol. Corr.“ доносѣтъ, що гр. Шу-валѣвъ вѣзѣвъ до Петѣрбургѣа и консервувѣтъ тамъ въ справѣ перѣшѣкѣи, яку робѣлятъ въ Берлинѣ для русѣйскѣи позѣчки.

Парижъ 7. грудня Палѣта послѣвъ по-становѣла выдати Вѣльсона судѣви.

Берлинъ 7. грудня. Правительство пред-ложило проектъ закона о забезпѣченѣи работ-никовъ на старѣсть и незѣбѣдѣсть до работы. — Банкъ держѣвнѣй подѣнѣсь за-для русѣйскѣи позѣчки дискѣнтъ, що выкликѣло на бир-жи значѣе обниженье паперѣвъ.

Петѣрбургъ 7. грудня. Цѣрь надалѣтъ ми-нистрѣи просѣвѣтъ, Дѣлянову, при нагодѣ его 50-лѣтнѣю ювилею титулѣ граѣа.

Римъ 7. грудня. Папа приѣмѣвъ Изѣво-скаго, котрый вручѣтъ ему власнѣручѣе пись-мо цѣря. — Палѣта одѣкнула проектъ подѣ-вышѣна цѣны соли на цѣли войсковыѣ.

Неомыльные средства
на выгубленѣе наѣтънѣвъ, боро-
давѣкъ и инѣхъ подобѣныхъ на-
ростѣй шѣрныхъ, безъ боли и
безъ жѣдѣи небезѣпѣности.
Цѣна флакону 50 зр.
Вѣстрѣкѣнѣе и напѣсуни
зъ растѣи „МАТИСО“
въ недѣгахъ мужѣскихъ неопѣ-
ненѣ ередѣсто
пѣрѣучѣ Апѣтика
К. КРИЖАНОВСКОГО
у Львовѣ.
Цѣна флаконѣи вѣстрѣкѣи 40 зр.
2374 Капсулокъ 80 зр. 51—7

Надѣслане.

Апѣтика РУКѢРА у Львовѣ

порѣучѣ 2460 243—?

Зѣльѣ Зебурѣгѣра яко певнѣе средѣство на катарѣ, кашѣль и хрипку. Цѣна одной пакѣи 25 зр. На провинцѣи зъ опѣкованьемъ 30 зр.

Фабрика выѣрѣдовъ рѣльничѣхъ и гѣсерѣи

М. PETERSEIM-A

зъ Краковѣ при улѣци Дѣвѣгѣи порѣучѣе свои вы-
2389 робѣ по найдѣшевѣшихъ цѣнахъ. 175 ?

Прехорошою кавы

Цейлоньской Нр. 0 просто зъ жерѣла

надѣйшовъ новый транспортъ

— 1 кл. на 2 зр. 20 зр. —

котѣру зъ премѣнѣстою можемѣ порѣучѣти на-
шимъ П. Т. Гостѣямъ.

Кромѣ сѣи сѣтъ на складѣ инѣшѣ родѣи
доброй кавы: 1 кл. на 2 зр. 10 зр., 2 зр.,
1 зр. 92 зр. и низѣше.

Въ 5 кильовыхъ мѣшѣчѣкахъ Нр. 0 11-20 зр.
Нр. 1. 10 зр. 70 зр., Нр. 2. 10 зр. 20 зр., Нр.
3. 9 зр. 80 зр. Рѣо зелѣна 9 зр. 20 зр.

2629 14—? Зѣрядѣ Народной Торговлѣ.

Розкладъ вѣдѣи на зѣлѣтѣнѣихъ держѣвнѣхъ.

важѣнѣй одѣ 1 зѣсѣвѣи 1888.

Приходѣтъ до Львова: о год. 1 15 въ нѣчи зъ Буда-
пѣшту, Лѣвѣнѣсѣи, Стѣрия, Кѣрсѣна, Хѣрова, Гѣсѣ-
тина и Стѣнѣславѣова; — о год. 8-06 рано зъ Су-
хомъ, Хѣрова, Стѣрия; — о год. 8-20 по полуднѣи зъ
Сухомъ, Хѣрова, Гѣсѣтина, Стѣнѣславѣова и Стѣрия;
— о год. 7-40 вечерѣмъ зъ Гѣсѣтина.

Охѣдѣтъ до Львова: о год. 5 рано до Стѣрия, Лѣвѣнѣ-
сѣи, Будапѣшту, Хѣрова и Стѣружа; — о год. 10-15
рано до Стѣрия, Стѣнѣславѣова, Гѣсѣтина, Хѣрова
и Сухѣи; о год. 7-50 вечерѣмъ до Хѣрова и Сухѣи,
— о год. 9-48 вечерѣмъ до Стѣнѣславѣова и Гѣ-
сѣтина. 2238 78—?

И. ИГНАТОВИЧЪ

порѣучѣ

знаменѣтѣй МЫЛА до мытѣ лица, рукъ и купѣдѣи,

бдѣзначѣи 10 медалѣи заслѣги и двоѣа дипломами признѣа.

МЫЛО пѣйдѣбѣрѣйѣше до го- лѣя бѣровѣхъ	25	МЫЛО ГЛИЦѣРИНѣОВѣ, про- зрачѣе, вѣстѣтъ 35%, чѣстѣи глицѣрины, знаменѣтѣи дѣлаѣ на зашѣпѣрокъ 20	25
МЫЛО МИПДАЛОВѣ, дѣже нѣвѣе 10 зр. 20 и	25	МЫЛО ГЛИЦѣРИНѣОВѣ пѣнѣе у флаконѣхъ, чѣстѣтъ шѣкѣру зъ прищѣвъ, лѣшаѣтъ, утри- ковѣ, флашка	40
МЫЛО КОКОСѣОВѣ, бѣла до рукъ 10 зр. и	20	МЫЛО ПѣСѣКѣОВѣ, до мытѣ рукъ, 15 и	25
МЫЛО ПАЛЬМѣОВѣ, жѣвѣ 6, 12, 18 зр.	20	МЫЛО ТИМОЛѣОВѣ знаменѣтѣи чѣстѣтъ шѣкѣру зъ венѣхъ выкладѣвъ	50
МЫЛО ГРИСѣОВѣ, знаменѣтѣи до лица и рукъ	40	МЫЛО КАРБѣДѣВѣ, дѣже до- бре мытѣ руки, лице, а навѣтъ цѣлѣ тѣло въ часѣ епѣдѣмѣи, чтобы охѣранѣтисѣ одѣ заразы	20
МЫЛО ЖѣМѣТѣКѣОВѣ, робѣтъ нѣтъною, гладѣкою и знаменѣтѣи чѣстѣтъ шѣкѣру	30	МЫЛО СѢРѣКѣОВѣ, зъ великимъ успѣхомъ уживѣаея до знѣще- нѣи прищѣвъ и всѣякогѣ ро- да выкладѣвъ на шѣкѣрѣ	25
МЫЛО ЗЕЛОВѣ, одѣржѣвѣе че- резъ зѣгусѣненѣе соку растѣи арѣмѣтично-живѣнѣхъ, зна- менѣтѣи	25	МЫЛО БЕЗѣСѣОСѣОВѣ, дѣже до- бре уживѣаея, чтобы усѣнути зъ шѣкѣры выкладѣ и пѣмѣи	25
МЫЛО ПИЖѣМѣОВѣ, маѣ дѣже прищѣи пѣжѣишѣи запахѣхъ	30	МЫЛО КАМФѣРОВѣ, загодѣтъ сѣверѣнѣе и печѣнѣе шѣкѣры, усѣваѣ выкладѣ и чѣрѣвѣнѣсть зъ лица и рукъ	25
МЫЛО ПАЧУЛѣВѣ, прищѣишѣи запахѣу, маѣ великѣи пошѣкъ	30	МЫЛО ФИЛДѣОВѣ, прищѣишѣи запахѣу	35
МЫЛО РОЖѣАНѣ, пѣйдѣбѣрѣйѣ- ше 40 зр. и	80	МЫЛО МЕДѣОВѣ до вынѣжѣнѣи рукъ, кусѣникъ	10
МЫЛО зъ ШПИЛЬБѣКѣОСѣОСѣО- ВѣХъ, прищѣи въ ужитѣи, успѣшно хорѣнитъ шѣкѣру одѣ лѣшаѣтъ и выкладѣвъ	30	МЫЛО МѣЩѣАНѣСѣКѣе знаме- нѣтѣи	10
МЫЛО БАЛѣСАМИЧѣНѣ, чѣ- стѣтъ шѣкѣру, робѣтъ еи бѣ- лою и вѣжѣною	40	МЫЛО СМОЛѣВѣ, вѣстѣтъ 40% чѣстѣи смола (дѣгѣтъ), усѣваѣ прищѣи лѣшаѣтъ, всѣишѣи вышѣишѣи шѣкѣры, почѣнѣе ногѣ и пар- чѣвъ на головѣ	30
МЫЛО КОСМѣТИЧѣНѣ, усѣваѣ вѣсенѣишѣи, осѣмѣленѣи одѣ сонѣи, лишь робѣтъ свѣжѣишѣи и бѣ- лымъ	60	МЫЛО СМОЛѣВѣ ГЛИЦѣРИ- НѣОВѣ мѣнѣишѣи, чѣстѣтъ шѣкѣ- ру зъ лѣшаѣтъ, утриковѣ, и т. д., кусѣникъ	30
МЫЛО ГИЦѣНИЧѣНѣ, бдѣзначѣ- еи товѣстѣишѣи, великѣи нѣжѣи и вышѣишѣи приладѣеи до лица	50		
МЫЛО РИЖѣОВѣ уживѣаея, чтобы робѣтъ шѣкѣру на лица нѣтъною и бѣлою	60		
МЫЛО ГЛИЦѣРИНѣОВѣ бѣе, легѣе пѣнѣишѣи, знаменѣтѣи чѣ- стѣтъ шѣкѣру и хорѣнитъ одѣ прищѣвъ	30		

2529 30—?

Набути можѣна у Львовѣ въ власнѣйѣ торговлѣ: ул. Кѣпер-
ниѣа ч. 3. и улѣи Гѣлиѣа рѣгѣ Вѣловѣи. Въ филиѣлѣ: въ Краковѣ
Сѣхѣишѣи ч. 20 и въ Черѣвѣнѣцѣхъ Рѣнокъ ч. 2, а такожѣи у вѣсѣлѣ
перѣворѣнѣихъ торговѣлѣхъ и апѣтиѣлѣхъ

Нешѣдѣливѣй пудры

безъ бѣсмѣта, бѣлѣйѣйсу и инѣхъ
метѣлѣхъ порѣучѣишѣи лѣкарѣи, иѣтъ
пр. Пудѣрѣ гѣлѣнѣнѣишѣи въ цѣнѣ
70 зр. Пудѣрѣ кѣнѣишѣи въ цѣнѣ
50 зр. Пудѣрѣ рѣзѣишѣи въ цѣнѣ
35 зр. и въ пакѣхъ по 5 и 10 зр.
— котры можѣна достѣти лишь въ хѣ-
мѣишѣи лабораторѣи

Адѣльѣа Пѣкорного

Маѣистра фѣрмаѣи

Львовѣ, ул. Вѣлова н-рѣ 15.

Мѣи вырѣбы бдѣзначѣе ме-
далѣи заслѣги на гѣлѣнѣнѣишѣи лѣкарѣи
выставѣ у Львовѣ

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-й годѣ по полудню. Литературный додатокъ „Библиотека паванамъ повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, а въ вторникъ и пятницу на переѣмъ разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Ваторія 24, Центр. бюро ogłoszeń, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ ул. Кар. Людвига 9. У Вѣны Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mowse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnig, 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В. Франкфуртъ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Дѣло“ и принадлежность за инсераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрію: за Заграничною: на цѣлый рікъ . . . 18 ар. на цѣлый рікъ . . . 24 ар. на полъ року . . . 9 ар. на полъ року . . . 12 ар. на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 6 ар. на мѣсяць . . . 1 ар. 50 ар.

У Львовѣ: на цѣлый рікъ . . . 16 ар. на полъ року . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на мѣсяць . . . 1 ар. 35 ар.

Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 2р ул. Ваторія. — Рукописи вставляются лишь на посылке застрахованной. — Рекламная колопечатная работа безъ пошты — Неоплаченные членские взносы 8 ар. а. в. Оголошения принимаются по цѣнѣ 6 ар. бѣдъ однокотрѣмъ печатнымъ, въ рубр. „Надобное“ по 20 ар. а. в. Подати считаются по 10 ар. бѣдъ стихе.

Часть збрати зъ Голуховщиною!

Неразъ пѣдносили мы на тѣмъ мѣсяцѣ голосъ про невдоволеніе народу руского въ Галичинѣ въ обмѣнуваніи его правъ національных. Отъ недавно статью нашу о кривдахъ Русинавъ повторилъ и повѣ офіціальный „Fremdenblatt“, зазначивши якъ найвыразнѣйше, що всѣхъ тыхъ національных кривдъ бѣтъ не береса запечувати. Було се, по нашій гадцѣ ясно высказане мѣсто, адресоване до центрального, а не менше до краевого правительства и до Поляковъ галицкихъ, що крайній уже часъ збрати зъ системою, противною 3-миліонному народови рускому, шкідною въ насѣдкахъ для державы, а огорчающею всю Русь австрійскую. По-за „Fremdenblatt-омъ“ лугаеся намъ дуже часто и въ другихъ австрійскихъ та заграничныхъ часописяхъ читати симпатичній для справы руской голосъ, а зъ другой стороны пересторога для австрійскихъ мужѣвъ державныхъ, щобъ системы своєї въ Галичинѣ не доводити до крайности.

Мимо того добавасъ весь народъ рускій, що кабинетъ гр. Тафого въ рускій справѣ не бересъ до нѣякого рѣшучого кроку. Коли въ борбѣ Чеховъ и Словѣнцѣвъ зъ забатами гегемоніи элементу нѣмецкого правительство центральне стануло рѣшучо по ихъ сторонѣ и разъ-на-разъ дае имъ новы концесіи, — то для руской восточно Галичины не робиться нічого! Навѣтъ справедливѣе жаданье „Народной Радѣ“, щобъ власти восточно Галичины въ переписцѣ зъ Русинами уживали письма руского замѣсть польского, порѣшило мнѣштерство гр. Тафого негативно. Рускій послы въ радѣ державной, хотѣ солидарно зъ правящею поддирати кабинетъ гр. Тафого, не добули доса для Русинавъ въ одномъ хочъ-бы найдрѣбнѣйшомъ концесіи, въ соймѣ галицкомъ рускій послы замойризованы, а при всѣхъ тыхъ тяжкихъ ударахъ доводиться намъ нѣтъ сконстатувати фактъ, що остатними часами урядникамъ Русинамъ, не только что трудно якось добитись высшихъ становескъ въ ерархіи урядничій, але ще, чи то при именованіяхъ чи й безъ того, множество ихъ буває перенесено до Галичины західной, на Мазурщину.

Блаже розводитись надъ симъ предгетомъ нема потреби. Досѣтъ взяти до рукъ шематизмъ урядничій, а факты самі бѣють въ очі. Цѣлй сотки урядничковъ-Русинавъ сидѣтъ нинѣ на Мазурщинѣ, далекий бѣтъ родинѣ, бѣтъ

церкви своєї, безъ можности выховувати дѣтей своихъ въ языкѣ материнѣмъ та при обрядѣ своихъ. Есть се страшна шкода якъ для самихъ „заточенныхъ“ такъ и для цѣлого народу руского. Урядникъ, що яко Русинамъ мѣтъ-бы зъ подвійною користию служити державѣ посередѣ народу руского, знаючи добре его языкъ въ мовѣ и письмѣ, урядникъ, що має повне право яко горожанинъ землѣ руской служити той землѣ въ першій линіи, — той урядникъ мусить за-для якогось давной системы видѣти на Мазурщинѣ.

Система та датуеся у насъ бѣтъ сумной памяти губернаторства гр. Голуховского, котрый въ шовинизмѣ своемъ не знавъ нѣякихъ границъ. Але чи та система нинѣ оправдана? Чому-жъ въ другихъ краяхъ коронныхъ нѣхто еи не примѣняе въ практицѣ? Чому тамъ шануються чувства національній и уважляються локальній народности потребности?

Не разъ, не два указували мы въ „Дѣлѣ“, що головнымъ жереломъ межнародныхъ роздорбѣвъ въ Галичинѣ, якъ и въ другихъ краяхъ коронныхъ, есть оскорбленіе правъ національных, гарантованныхъ каждому народови основными и державными законами. Чому-жъ кабинетъ гр. Тафого, знаючи, що Русины бѣтъ своихъ правъ не одступлять, и что роздорѣ національній въ Галичинѣ зъ каждымъ днемъ зростае, не може здобутись не то на рѣшучій крокъ, але бодай на якій-небудь средства паліативны? Коли новый намѣстникъ депутация рускихъ товариствъ такъ остенативно заявивъ, що стоять и стоять-ме при конституціи зъ 1867 р., то пытаемо: чому та конституція не має переводитись для насъ въ практицѣ? Мы радѣ бы не только не чути болше такихъ драстичныхъ теорій зъ устѣ шифовъ урядовъ, якъ мы чували: „Przedzi mi wlos na dloni porośnie aniż pan dostaniesz się do wschodniej Galicyi“ — але для добра и спокою въ краю та бѣднѣйшого лагодженія справъ въ ц. к. урядахъ, жадаемо, щобъ зъ системою переносуваня урядничковъ до західной Галичины збравно разъ на все. Може бути, що полонизаціи интенси „hierarchii profesnej“ потерпѣтъ на тѣмъ, але чи-жъ правительство може зъ такими интенсионами солидаризуватись? Justitia fundamentum regni. Безъ того межнародній односмы въ Галичинѣ можуть зъ каждою хвилиною только погѣршитись...

Право пропинаціи въ Галичинѣ.

XXVI.

Мѣжъ проектами, поставленными въ подкомитетъ заслугоють дальше на увагу проекты пословъ Абрагамовича и д-ра Билиньского.

Посля проекта Абрагамовича мало право пропинаціи перейти зъ днямъ 1 липня 1889 на край, взглядно на фондъ пропинаціи. Управленій мали одержати вынагороду послия выбору въ годѣвъ або въ облигаціяхъ 4½%-ыхъ. Вынагорода за одобрѣние права пропинаціи мала выносити 16-разовый чистый доходъ выслѣдженый комисією зъ р. 1875, а кромѣ того за бѣднѣйшій реальный шинокъ признавать той проектъ управленіемъ кромѣ вынагороду равну пятиразовому чистому доходу въ права пропинаціи, до котораго належать той шинокъ. На покрытие тон вынагороду проектиуавъ пос. Абрагамовичъ емією облигаціи фонду пропинаціи въ высотѣ номинальній 64,890,000 зр., котры мала амортизуватись въ часѣ 32-лѣтнімъ, починаючи бѣтъ 1 сѣчня 1890 а то при помощи львованія, выкупу, або выповѣдженія. А облигаціи тѣ и плачуць зъ нихъ обязанности мавъ покрывати въ першомъ рядѣ фондъ пропинаціи и резервовый. До фонду пропинаціи мавъ вливати: а) доходы зъ права пропинаціи, якѣ несло-бы оно фондовъ пропинаціи; б) миліоны зъ скарбу державного и в) доходы зъ оплатъ шинкарскихъ, котры мавъ-бы край установити бѣтъ 1 сѣчня р. 1911 въ хосенѣ фонду краевого въ такой самой высотѣ, въ якій установленъ они суть обязауочными законами бѣтъ каждого вышину горячыхъ напитковъ зъ выногу титулу, якъ зъ титулу права пропинаціи и котры бы бѣдѣтъ пошавши бѣтъ р. 1911 до р. 1921 т. е. до конца періоду амортизаціи облигаціи пропинаціи выывали до фонду пропинаціи. До фонду резервового мали-бы вливати: а) прибранный досѣ фондъ пропинаціи разомъ зъ маючими збѣлшати его до р. 1910 оплатами шинкарскими за складанье гораленъ, броварѣвъ и медосытенъ и карамъ за переступленя пропинаціи и б) всѣ шорбѣи надвыжки пропинаціи фонду. Шо-до того фонду резервового предлагавъ пос. Абрагамовичъ, чтобы тую его надвыжку, яка лишиться по покрывати евентуальныхъ недоборѣвъ пропинаціи фонду при шорбѣи вылаты куповѣвъ и выльвованныхъ облигаціи а такожь и коштовъ администраціи фонду пропинаціи, котры не дадутъ покрытись зъ доходѣвъ бѣжучихъ того фонду, перенести въ кобѣмъ р. 1921 до фонду краевого, котры мавъ въ другомъ рядѣ гарантувати обязаки фонду пропинаціи зъ выгладомъ посѣдательствъ облигаціи. Шобы зъ одной стороны заперевати фондовъ пропинаціи постоійный доходы, а зъ другой стороны дати тымъ управленіемъ, котры свое право были выарендовали, можность полагодитись зъ арендато-

рами, проектиуавъ дальше пос. Абрагамовичъ полишити дотепершнихъ управленныхъ въ ужиткованю права пропинаціи яко арендаторѣвъ зъ рамѣни фонду пропинаціи ажь до дня 31 грудня 1895 вызначаючи нмъ яко чиншы аренды рѣчний чистый доходъ зъ дотычно пропинаціи, обчислений комисією зъ р. 1875 разомъ зъ податкомъ доховымъ зъ всѣмъ належачими до него додатками. По р. 1895 малы-бы обняти пропинацію въ цѣломъ краю дирекція фонду пропинаціи и администрація вати еи въ способѣ, якій признасть бѣднѣйшимъ зъ выключеніемъ однакъ гуртовон аренды.

Проектъ пос. д-ра Билиньского мавъ послия заявленя внескодателя въ подкомитетъ трояку цѣль: а) усунути зъ закона зъ р. 1875 то, що въ вѣмъ было найгѣршого т. е. реальный шинокъ; б) злучити тѣ миліоны, якѣ припадають зъ державного скарбу управленіемъ, въ той способѣ, чтобы днѣ напечно ажь до р. 1910 вливавъ до пропинаціи фонду безъ огляду на можливый змѣны въ законѣ о оподаткованю горѣвки; в) заперевати для краю по знесеню пропинаціи певны користи черезъ право накладаня шинкарскихъ оплатъ.

Длятого предлагавъ д-ръ Билиньскій законъ, послия котораго: 1) миліонъ зъ скарбу державного мавъ вливати до фонду пропинаціи; 2) шинокъ реальный мавъ бути знесеный доперва тогдѣ, коли 22 миліоны зъ скарбу державного фактично вже вилыне до фонду пропинаціи; 3) вже въ тепершнѣмъ законѣ мало постановитись и удѣлитись соймови право накладаня бѣтъ р. 1910 въ хосенѣ фонду краевого оплатъ шинкарскихъ по 60, 80 и 100 зр., зъ котрыхъ пос. Билиньскій надѣвасъ бѣтъ р. 1910 доходу для краю бѣтъ 600,000 зр. до 1,000,000 зр.

Супротивъ всѣхъ тыхъ проектовъ, ясно намаркованныхъ егоничными тенденціями интересованныхъ, здобувъ зъ комисіи пропинаціи одинъ лишь пос. Меруновичъ на проектъ, котры не заслугое на замѣтъ парціальности а противно має всаке право, чтобы признаи его безстороннымъ а навѣтъ досѣтъ шасливо подуманымъ).

Проектъ пос. Меруновича прамуе до того, чтобы безъ обтяженя краю гарантією, безъ наращения другихъ класъ населеня на яке бѣднѣе даи бѣднѣйше одшкодоване управленнымъ. Посля проекту пос. Меруновича пропинація повинна выплатитись сама при помощи оплатъ шинкарскихъ, а вынагорода управленныхъ повинна бути лишь зесконтованьемъ двайцѣлѣтнго пропинаціи доходу зъ горы при посередничствѣ краю, однакъ безъ по руку краю и безъ переносеня права пропинаціи на край. Длятого предлагавъ бѣтъ знести пропинацію бѣтъ разу, управленныхъ сылатати капиталомъ маючон затянучасъ позичку, а позичку покроти самими лишь шинкарскими оплатами, котры мавъ-бы установляти соймъ послия прелиминара выдѣ-

*) Гляди Dziennik Polski чч. 277 и 286 зъ р. 1888.

„Запорожье“ Д. Н. Еварицкаго.

VI.

Хортиця.

Островъ Хортиця найбѣльшій зъ всѣхъ островѣвъ на Днѣпрѣ. Про него загадуе вже императоръ византийскій, Константинъ VII. Багрянородный (905—959), сучасникъ князѣвъ рускихъ Олега, Игоря и Святослава. У Константианѣ зъвѣтъ островъ св. Григорія. Посередѣ острова стоявъ величезный дубъ. Тамъ Русичѣ, перебувши шасливо порога, привносили своимъ богамъ жертвы зъ живыхъ птицъ, хлѣба, мяса и др. Тутъ кадали они жеребѣ, чи убивати птицъ и бѣтъ, чи оставити ихъ въ живыхъ. Въ лѣтописяхъ рускихъ вперве загадуеся Хортиця-островъ подѣтъ 1103 рокомъ, коли великій князь Святославъ Изяславичъ вразѣ зъ другими князьями иде походомъ на Половцѣвъ. На Хортици зѣхались князѣ рускій, коли въ 1224 р. ишли въ нещастный бѣтъ зъ Моголами надѣтъ рѣку Калку. Про Хортиця загадуе и Ерихъ Лясота, высланныкъ цѣсаря Рудольфа II. до козакѣвъ (1594 р.) и Боплянѣ (1620—1637 р.) та Зуевъ въ „Запискахъ путешественныхъ“ (1781—1782 р.). Зъ бѣдъ однакъ сему острову взышло такое имя, годѣ сказати, але для студіючого исторію запорожского козацтва має бѣтъ велике значѣние. На нѣмъ повстала перша Сѣчь запорожская, заснована княземъ Дмитромъ Вишневецкимъ (Байдою), имѣвно въ 1557 р. Зъ бѣдъ ходивъ Вишневецкій прогнати переконскихъ Татарѣвъ, зъ бѣдъ ходивъ добувати для себе престолъ молдавскій (1564 р.), займае Сучаву, але обложений бѣдѣтъ Томжею, претендентомъ до того самого престола, заповлени и выданы турецкому султанови, гине въ Царгородѣ на гаку. Трохи бѣднѣйше укрѣпѣасъ Сѣчь хортицку кошовый Шахъ, а зъ початкомъ вѣку XVII-го славный Петро Конашевскій Сагайдачный (1618—1620 р.).

Хортиця вытворюють два рамена днѣпровый, Старый и Новый Днѣпро. Берега острова, именно восточный, стромый, скелестый зъ дикого гранату, мѣсяцами и на 30 сажѣвъ высокій. Здалека выглядѣють гарно. Днѣпро самъ выдасъ тутъ болше дикимъ, грознымъ, але и величавымъ. Зъ давномъ Сѣчи лишались ше оставки укрѣпленъ, такъ званыхъ „застѣковъ“. Они йдуть кругомъ берегами острова и повстають зъ глубокихъ ровѣвъ, за котрыми сторчатъ земляны валы, на два до три сажѣвъ завысокій. Се Велика Хортиця. Понавише простянувся другой меншій островецъ — Мала Хортиця. И тутъ есть укрѣпленя въ видѣ подковы, и тутъ колись була Сѣчь.

На Великой Хортицѣ стрѣвъ Еварицкай Якова Куша, Нѣмця-колониста. Овъ есть учительмъ нѣмецкой колоніи, що нинѣ посѣдѣаетъ весь островъ. Колонисты тѣ зайшли въ 1789 р., въ 14 лѣтъ по зруйнованю Сѣчи, и мають тутъ 18 дворѣвъ на 2,547 десятинахъ землѣ. Они прибули зъ Гданьска и Ельбинга, орытъ, сѣють и „сѣдѣтъ картопельку“. Люде маючій, по руска досѣ не умѣють. Яковъ Кушъ ставъ розказувати:

— Мои предки, казавъ, переселились на Хортицю зъ нѣмецкого Данцига.

— Давно?

— Болше ста лѣтъ. Мой отецъ бувъ однимъ зъ першихъ поселенцѣвъ острова.

— Скажѣтъ же, якою заставъ вашъ батько Хортицю? Не розказувавъ чого небудъ про тѣ укрѣпленя?

— Такъ, розказувавъ. Овъ говорилъ, що въ тѣ часы укрѣпленя были такъ высокій, що на нихъ годѣ было вылѣзти. Зъ дѣвкахъ сторчала грубѣй дубовѣ колоды и величезне дѣке камѣнье. Ровы были широкой, а глубѣны така, що конѣ, упавши случайно, убився.

— А що бачивъ вашъ батько на нѣзшій части острова?

— Тамъ бѣла озеро Дмоханъ стояла козацка хата, невеличка, зъ тесаного дерева, зъ маленькими окнами. У внутрѣ стоявъ дубо-

вый столъ, по серединѣ стола было вырѣзане Розпѣтие. На однѣмъ розѣ була просверлена дѣрка, въ котору, здасѣ, вставлялася свѣчка. Окрѣмъ стола въ хатѣ были пѣчы и лавы. На обѣдѣ вѣлялось череня та ще де-що.

— Чи не находили вы де-небудъ на островѣ або въ рѣцѣ якыхъ останковъ стараны?

— Було! я самъ находивъ и у другихъ бачивъ. Ше менѣ сѣмнѣячій бувъ, коли одного разу побѣшовъ купатись до Старого Днѣпра. Пришовъ надѣтъ берегъ, давлюсь, що за чудо? Стоять мовѣ-то явѣсь судна. Довгѣ-довжѣи и добре знащеніи. Число: всѣхъ сѣмнѣцѣтъ. Я платѣе зъ себе, выдаюсь у воду и давай оглядати ихъ. Показалось, що они болше, якъ на половину, занесены пѣскомъ и лишь верхня часть сторчала зъ воды. Треба-жъ вамъ знати, що на якійсь часъ передъ тымъ була велика повѣнь. Вода повывосла богато цѣску зъ русла и сама опала. Тогдѣ и показались судна, имѣвно давно тутъ затопленъ. Оглянувши судна, я побѣсъ сповѣстити моего батька. Але что мѣтъ зрѣбита батько зъ суднами? Главу въ, повывагавъ колька колодъ зъ нихъ и на тѣмъ конецъ. Одакъ вода зновъ стала прибывать и зновъ занесла судна.

— Давно-жъ сему?

— Давно. А въ 1845 роцѣ бачивъ я зновъ таке судно на Новѣмъ Днѣпрѣ. Передняя часть выставала на берегъ, задна затоплена була въ водѣ. Судно было наладоване кулями та ядрами. Я часто лазивъ въ него и набирѣвъ тыхъ куль та ядеръ. Потѣмъ побѣдѣшла вода и затопила. Таковъ величынъ судно найшовъ я и на Старѣмъ Днѣпрѣ. Наткнувся на него случайно, купуючысь и нураючысь. Судно сидѣло глубоко въ водѣ. Я ставъ розсмотрѣвати его и на самомъ днѣ наткнувся на пушку. Ну, що-жъ? Вытащати не было силы. А лѣтъ тому десять найшовъ одинъ колонистъ шаблю въ такомъ судѣ. Не знаю, куды она дѣлася. Не такъ була велика, але крава, сѣрбломъ выложена и дуже поржавѣла. На самой Хор-

тици находжено ше болше рѣчей. Отъ въ тѣй бѣдѣ найшовъ я самъ кровавый княжалъ, доугу стрѣльбу и ставѣву кельцугу. Разъ зновъ подѣбавъ колька монетъ. Одна зъ нихъ була такъ затѣжка, якъ шѣсть сѣрбныхъ рублѣвъ; друга выглядала мовъ рыбаца луска, а третій выглядалъ такъ, якъ нинѣшній пятачокъ, только не всходы были равну грубѣй. На всѣхъ монетахъ были явѣсь зображеня и написи, на одной стояло по руски „Царъ Борисъ“, на другихъ были вылиты лѣвы, по три на каждой штучѣ, ше на нихъхъ лица або цѣлѣй чолѣвъкъ на конѣ. Всяке находилось.

— Що-жъ болше?

— Одного разу, было, найшовъ я три ножѣ, пять абанковъ глиняныхъ зъ довгими шпильми. А то зновъ выкопавъ колька штукъ картѣвъ и цѣлѣй складъ олова. Олово то и вѣлялось всюды въ пѣску, бери, скѣлько хочѣшь. Находивъ и болѣшій тригранній металевый стрѣлки, сѣлѣзѣи, сѣрбѣи и ставѣвы бляхи, мѣдѣи и бронзовѣй гузѣи, болѣшій и меншій справки, вудѣла, ножницѣ, ядра, бомбы, кулѣ. Разъ найшовъ трицѣтъ куль разомъ. Всѣ были надѣтъ на пѣты, шесть рядами. Може такъ и давались въ пушку. Въ бѣдѣ найшовъ разъ дуже штучный замокъ: отворювался безъ ключа. Треба лишь было зложити слово зъ тыхъ буквъ, що были вырѣзанѣ доволѣа всего замку. На Малѣй Хортици наткнувся я на людску кобѣтъ; ставъ копѣти, прокопавъ зъ локотѣ въ землю, выдѣжу — широка яма, а въ нѣй сѣмъ чолѣвъчѣхъ кѣстѣбѣтъ. На груди каждого кѣстѣа лежало по колька мѣдѣяныхъ гузѣи, кобѣтъ порожныхъ въ серединѣ. Видно було, що повѣишки одясенѣи были въ якѣсь сукованъ кафтаны; сукоу было тонке, споловѣе. Всѣ кѣстѣи доховались дуже добре, особливо черѣпы. На однѣмъ черѣпѣ замѣтивъ я лишь дѣрку, а здасѣ бѣтъ удару чимъсь острымъ, бѣтъ чого, бѣтъ може, чолѣвъкъ той и умерѣ. На свѣмъ вѣку лучалось де-що и бачити и чути. Лѣтъ дванацѣтъ тому назадъ, въ садѣ нашего колониста Якова Вѣбе найдено двѣ

Всѣмъ болѣе, листъ заставѣи, рѣшѣ, ажиъ бѣишѣи и заставѣи, домы державѣи и привѣтъ купують и продають подѣтъ найкористѣишѣи по змовѣ условіи.

Поручени зъ провинциі сейчасъ задалого-жѣи, безъ дописѣи провинциі.

дівъ, будьто-бы Чехи були „панславистами“ въ душъ російскѣхъ. Чехи — казавъ бесѣдникъ — яко народъ историчный, бажають лишь самостѣйного розвою національного. Племенне спорядженне зблѣжае народы, але не доводить до сполученя державного а найльшимъ доказомъ того суть Поляки въ Россіи и Данчане въ Прусахъ.

Підчасъ бесѣды Ригера дучалась ему похилка, котра выкликала загальну веселость; бѣзъ сказавъ: Я засвѣдѣ за союзомъ зъ Францію — але и заразъ поправився та казавъ: за союзомъ зъ Нѣмеччиною.

Оболя промовлявъ министеръ краевой обороны Вельзергаймъ. Онъ выступивъ насампередъ противъ Пленера за то, що бесѣдникъ сей старается своими промовами выкликати лишь роздоръ языковий въ арміи. Дальше доказувавъ бѣзъ, що система гр. Тафого не есть шкѣдлива для заграничной политики Австріи, бо якъ разъ за правительства гр. Тафого скрѣпилася та политика, бо за нею не стоить лаять якась одна партія народна але всѣ народы. Бесѣдникъ закончивъ свою рѣчь тымъ, що доки бѣзъ буде министеромъ, доти воля найвысшого вождя арміи мусить шапуватися, а воля та вимагае, чтобы языкъ нѣмецкій бувъ языкомъ арміи яко средство до porozumѣня въ арміи, але не на то, чтобы однежувать еи хинскимъ муромъ. Бесѣдникъ вносилъ бѣзъ, чтобы палата ухвалила предложеный законъ. Оболя промовлявъ пос. Дершатта а за нимъ Грегръ, котрого бесѣда въ головныхъ точкахъ дотыкала австро-нѣмецкого союза. Онъ пригадавъ союзъ Австріи зъ Нѣмеччиною въ 1864 р., котрого наслѣдкомъ бувъ 1866 р. Одтакъ звернувъ увагу на то, що коли Прусиа въ 1866 р. вступили до Чехъ, выдали дозволъ до чешского народу, чтобы бѣзъ выступивъ противъ своего монарха. Дальше доказувавъ, що Австрія дѣлала засвѣды для Нѣмеччины; навѣтъ на памятникъ Радецкого стоить выписано: „За честь Нѣмеччины“, а нѣхто не пыталъ скѣлько то славянскія кровь поплыло за ту честь. Але тогдѣ австрійскій цѣсаръ бувъ бодай головою Нѣмеччины, теперь же вѣсть выперли зъ Нѣмеччины, не диво отже, що мы глядѣмо на вынѣшній союзъ недовѣрливо. Збрыйный ставъ, котрый мы удержуемо рады мира, мусить довести до банкротства державы и руины народѣвъ а навѣтъ наастрѣшнѣша война була-бы еще менше шкѣдлива. Здаеся, що опозиція нѣмецка лишь дѣлято хоче голосувати за симъ закономъ, що думае тымъ прислужитися Нѣмеччинѣ, мы же голосуемо дѣлято, чтобы держава сама въ собѣ була крѣпка и въ данѣй хвилѣ могла навѣтъ и бѣзъ союзника боронитися. Моя партія — казавъ бесѣдникъ — не буде отже голосувати дѣлято, чтобы поддержати министерство, до которого не має нѣякого довѣрія, не зъ любви до нѣмецкой политики, але для цѣсаря, котрый есть заравомъ и королемъ чешскимъ та засвѣды зъумѣвѣ заопѣкуватися нашимъ краемъ.

Бесѣда Грегра зробила въ палатѣ велике враженне и всѣ слушали еи дуже уважно. Оболя закладавъ Кальтенегеръ замкнена дискусию. То розгѣввало Кронаветтера и бѣзъ крикнувъ: „Добре, не говорѣмъ о такъ великой важной справѣ, але най бодай народъ дѣждѣся, хто хоче намъ губы замкнути, хто противный дальшій дебатъ, вношу отже поименне голосованье“.

При голосованью ухвалено отже 103 голосами противъ 97 замкненне дебаты и выбрано генеральными бесѣдниками: Яворского за, а Бернрайтера противъ закона. Слѣдующе засѣданье обдудеся во второкъ.

Россійскій амбасадоръ при берлинскѣхъ дворѣ, гр. Шуваловъ, прѣхавъ дня 30 падолиста до Петербурга и бувъ заразъ на довшій конференціи у министра дѣлъ заграничныхъ, а бѣзъ выхавъ до Гатчины и бувъ тамъ дня 2 грудня на приватной аудіенціи у царя. Въ добре поинформованыхъ кругахъ російскихъ говорятъ, що подорожъ гр. Шувалова стоить въ звязи зъ опозицію, яку стрѣчае російска позычка въ Берлинѣ.

Зъ Берлина звертають увагу на то, що заповѣдженъ змѣны въ обсаженю кѣлькохъ російскихъ посады дипломатичныхъ и консулярныхъ носять на собѣ выразній ознаки, що въ Россіи починае зновъ перемагати напрямъ зачинной политики панславистичной. Наколи то подтвердитъ, то буде то знакомъ, що противъ Гирса поднимается давня агитація зъ подѣбною силою и что бѣзъ не буде мѣгъ довго устоятися супротивъ нею.

До „Pol. Corr.“ доносятъ, що въ кругахъ панславистичныхъ проявляются зновъ значный рухъ. Коли адалося, що въ Сербіи завоцѣся на якийсь небезпечный непокоѣ, выхавъ бувъ зять князя черногорского, кн. Петро Караджорджевичъ до Альбани, вѣбъ то, чтобы тамъ бѣдѣдати своего недужого брата, а въ дѣйствѣсти лишь въ цѣляхъ политичныхъ. Справа та айшла однакже на другій плянъ, коли въ Сербіи наставъ спокой. Панславистичная агитація звернулася теперь въ сторону болгарску. Цанковъ перебувае бѣзъ якогось часу въ Петербургѣ и переговоры тамъ не лишь зъ Груевомъ и Бендеревомъ, людѣма звыстными зъ ворохобнѣй противъ кн. Александра Батенбергского, але такожъ и зъ гр. Игнатевомъ. Органъ болгарскихъ эмигрантовъ „Правда“, выходяцій въ Бразилѣ, говоритъ вже навѣтъ зовѣсьмъ отверто о новой акціи и зывае до ворохобнѣй.

„Kreuzztg.“ доносятъ, що справа збѣлшеня нѣмецкой артилеріи не прѣйде такъ скоро передъ парламентъ, бо ще не выгодовлена зовѣсьмъ. Чтобы однакже надати вагу сѣй справѣ, порбнуе агадана газета нѣмецку артилерію зъ артилеріями сусѣдѣвъ и каже такъ: Россія має до розпорядимости ажъ 3870 пушокъ, Франція 5166, обѣ отже державы ра-

зомъ 8536; тымчасомъ Нѣмеччина має лишь 2365, Австрія 1616, а Италия 1694 пушокъ. Всѣ три союзній державы разомъ не мають це тѣлько, кѣлько ихъ противники; причина достаточна, чтобы налякати податниковъ.

Вѣденскій корреспондентъ „Glas-y“ розговорювавъ — якъ каже — зъ одною первоестепенною оособою въ Франціи, котра переѣжджала случайно черезъ Вѣдѣн, и довѣдаеся бѣзъ нею ось такъ:

Хто лишь знае двоюсоны въ Франціи, казала та оособа — мусить признати, что въ 1889 р. наступитъ конецъ рѣшѣнью. Всѣ партія республиканскія вже змѣлилися и народъ не хоче республики. Перевороту однакже не буде нѣякого. Коли прѣйде до выборовъ чи то до парламентъ, чи до конституанты, то выйдуть зъ нихъ консервативы а на нихъ выплыне и Булянге, чи то яко президентъ, чи яко предѣдатель правительства бѣзъ президента. Булянге буде мусѣвъ держатися консервативѣвъ, бо бѣзъ нихъ пропаде. То розумѣвъ гр. Парижа и дѣлято казавъ свой партія поддирати Булянгера. До такой змѣны мусить прѣйти навѣтъ ще передъ бѣдѣтѣмъ выставы, бо середъ анархія она не може мати успѣху. Не знати лашъ, що на то скаже Нѣмеччина и кн. Бисмаркъ, хочъ Франція буде старатися не дати нѣякой причины до зачѣпки. Коли однакже кн. Бисмаркъ не схоче згодитися на Булянгера а може ще и задумае вымѣшатися до сѣи сравы, то тогдѣ зможе прѣйти до войны, котрой результатъ годъ предвидѣти.

НОВИНКИ.

— Заходомъ „Читальнѣ руской“ въ Снятинѣ обдудеся дня 9 л. грудня въ салѣ п. Статкевича въ памяты 900-лѣтнихъ роковинъ хрещеня Руси вечерокъ декламационно-вокальный зъ слѣдующою програмою: 1. Вступна рѣчь. 2. Одчитъ п. С.-а. 3. Н. Лисенка дуеъ „Боже великій“ одспѣвае хоръ женскій. 4. „Въ лазаретѣ“ В. Масляка, декламация п. Н. К. 5. „Тамъ де Татранъ“ Ис. Воробкевича, хоръ мѣшанный. 6. „Якъ два сердца“ В. Матюка, дуеъ пп. К. и Ш. 7. „Слюбо“ Масляка, декламация п. В. 8. „Пробудилася Русь“ хоръ мужскій. 9. „Соловейко“ солю Кропивницкого, одспѣвае п. Ш. 10. „Ой дѣвчино“ Ис. Воробкевича, хоръ мужскій. 11. Закѣнченне. Початокъ о год. 5-той зъ полуадя. Крѣсло въ першихъ двохъ рядахъ 80 кр., въ дальшихъ 40 кр., вступъ на салю 10 кр. Чистый доходъ признаный на „Дѣмъ Читальнѣ руской“ въ Снятинѣ.

— Зъ Городницѣ гусатинской пишуъ намъ: Дня 17 падолиста переѣждючи черезъ Городницю побачивъ я адалека великій здвигъ народа. Наблизившись до корчмы, здивовався я велики, коли почувъ зъ тысячей гудѣй „Пресвятая Богородице спаси насъ“. По кѣлькохъ хвилѣхъ змѣгъ я заледво протиснутися до просторои и хорошо прибраной комнаты, а тамъ побачивъ я Веч. оо.: крп. Богоноса зъ Хоросткова, Гудика зъ Трибуховецъ и Турулу зъ Увельсы, якъ одиравли чинъ водосвѣтѣи. По водосвѣтѣи выступивъ мѣсцевый парохъ В. Козоровскій и въ горячий бесѣдѣ высказавъ радѣсть, що та коршма, черезъ десятки лѣтъ дѣмъ розуцѣтъ, зъ днѣмъ найнѣшнимъ перемѣняеся въ дѣмъ помочи братной, бо въ тѣмъ дѣмъ засновала руску Народну Торговлю великодушна княгиня Чарторыйска а чистый доходъ зъ той торговли має бути обернений на подмогу бѣдныхъ калѣкъ и розширенне промыслу мѣжъ бѣдною молодожю въ Городницѣ. Та щира и горяча промова трѣнула много людей до слезъ. Потѣмъ промовивъ дѣдичъ п. Цѣньскій и въ хоршій свой бесѣдѣ заохочувавъ народъ, чтобы богатій бѣднѣйшимъ подавалъ помѣчну руку. Одтакъ заохотивъ прекрасно о. Гудикъ народъ до самопомочи, бо хотѣй-бы мѣлоны роздавала яка великодушна добродѣйка на подмогу народа, то те не принесло-бы тѣякого успѣху, если люди не будутъ власными заходами вспомогати свою торговлю. П. Розкошы, предѣдатель мѣсцевой читальнѣ высказавъ въ хоршій бесѣдѣ свою радѣсть, що въ одной комнатѣ буде торговля а въ другой комнатѣ читальня и заохочувавъ народъ до численной участи каждого вечера въ розговорахъ просвѣтѣныхъ. Вѣдичъ промовивъ ще о. Богоноса, заохочуи народъ до собѣльного свѣтлого дѣла и свою бесѣду закончивъ окликомъ въ честь цѣсаря „многоа лѣта“. Додати мушу, що въ той Народной Торговлѣ побиратъ товары зъ народныхъ институцій а то: зъ Народной Торговлѣ у Львовѣ, зъ Сѣбѣи Гуцульскои въ Коломыи, зъ Товариства краевого въ Короснѣ и т. п. Щастѣ Боже такой свѣтлой справѣ! Очевидецъ.

— Выдѣль „Руской Бесѣды“ у Львовѣ ухваливъ розписати конкурсъ на предпріемство рус. театру народного въ слѣдующѣмъ роцѣ. Дотычный конкурсъ подамо въ цѣлости въ слѣдующѣмъ числѣ.

— Славянское товариство имени Миклошина. Подъ такимъ именемъ має завязатися у Львовѣ новое товариство академичне и въ той цѣли мають обдѣлѣти завтра, с. е. въ недѣлю въ III. салѣ університету о 4 год. зъ полуадя зборы академикѣвъ якъ Русинѣвъ такъ и Поляковѣвъ. Се новое товариство мало-бы ширшій обѣмъ дѣлани якъ тамторбичный „Кружокъ славянскій“. Товариства такой истинной оды давня въ Празѣ, Грацу и Вѣднѣ, а тымъ больша задача выжидае се товариство у Львовѣ, де на поли собѣльного познаниа мѣжъ Русинами и Поляками такъ мало доси робилося. „Кружокъ славянскій“, що такъ гарно торбѣ процвѣтавъ, не мѣгъ довше истинувати зады заряджѣныя львовской полиціи и сенату університетского, тому повстала гадка основати новое товариство.

— Добрый интересъ. Оборону краеву (Landwehr) заосмотрено въ нове оружіе а всѣ карабины давній обороны краевой въ Галичинѣ и Буковинѣ продадо министерство купцѣви Найвиртову у Вѣднѣ по ѣмдѣсѣтъ кр. за штуку, разомъ зъ багнетомъ. Найвиртъ же передъ обдѣрбаньемъ обдѣрываетъ се оружіе Амадеви Адамови въ Литху и зывѣвъ по 2 ар. 50 кр. за карабинъ зъ багнетомъ. Перша

высылка проданого оружіа вже доконалась; мильшого тыждня выслано зъ Черновець 2800 карабинѣвъ безпосередно до Литхы и ними мають уоружитися охотники, що воюють въ Африцѣ противъ торговцѣвъ невольниками. А найбы лишь поробили зъ того оружіа ножѣ, то ще все на тѣмъ обильно зыскуеся. Можна легко доповнити собѣ кѣлько зыкавъ Найвиртъ а бѣдѣтъ ще Адамъ въ Литху. Додати треба, що карабины коштували по 26 ар. за штуку. Отъ якъ то робитися добрый пшѣрьс!

Цѣсарю санкцію одержали рѣшеня галицког сойму, котрымъ дозволено побирати мыто у вѣхѣднѣй Галичинѣ: 1) громадѣ разомъ зъ двороми въ Зарваницѣ бѣзъ мосту на рѣцѣ Стрипѣ; 2) громадѣ разомъ зъ двороми въ Глуховѣ бѣзъ мосту на Солокии; 3) громадѣ и дворои въ Соколовѣ бѣзъ мосту на Стрипѣ; 4) громадѣ въ Горилядахъ бѣзъ перевозу на Днѣстрѣ; 5) радѣ повѣтѣвъ въ Перемышлянахъ на повѣтѣвой дорогѣ перемышлянско-свирской; 6) радѣ повѣтѣвъ въ Коломыи на повѣтѣвой дорогѣ Коломыи-Печенижинѣ; 7) парохіи въ Лежайску бѣзъ перевозу на Сянѣ.

— Рафаиль Натанъ Рабиновичъ, російскій жидъ, померъ въ свой подорожѣ до Кіева, — такъ донесли газетѣ. Рабиновичъ походивъ зъ Литвы и вже зъ малку такъ бѣдѣвае науцѣ талмуда, що вывѣчився его на память. Говорятъ, що коли хто проколѣвъ шпилькою кѣлько картокъ талмуду, то Рабиновичъ бѣдѣдавъ, котрый слова проколола шпилька. Вправдѣ се лишь свѣдѣчи о величезной памяти, то все таки може подати образъ о его великой цѣльности. Тымъ своимъ знаньемъ не доволився Рабиновичъ, бѣзъ хотѣвъ еще критично обробити талмудъ. Дѣзнавшисъ, що одинока повна рукопись талмуду есть въ придворной библиотѣцѣ монахійской, выбрався тамъ и почавъ свои студіи. Банкрѣ монахійскій Мерцахеръ подававъ ему помѣчь грошеву и тому змѣгъ Рабиновичъ вынайти въ Египтѣ, Персіи и Сиріи дуже цѣнный и рѣдкій рукописи. Подготовившись почавъ Рабиновичъ свою наукову критику талмуду и довѣвъ еи вже до 16 тому. Згадаѣи треба, що сей художниый жидокъ, котрый свой вѣкъ говоривъ лишь жидѣвско-роосійскѣмъ жарганомъ, знайшовъ подмогу у кн. Бисмарка та у кардиналовъ Гогенлоге и Гергенрета, та заходами першого зъ нихъ, дозволивъ папа Рабиновичеви доповняѣи студіи въ ватиканской библиотѣцѣ. Коли, буюало, внесуть папу на крѣслѣ до библиотѣки, вои присутній падають на колѣна, одинъ лишь жидокъ стоить, бо такъ наказуе ему его вѣра; такожъ лишь бѣзъ одинокий мѣгъ робити въ библиотѣцѣ въ католичѣй святой торжественный. Рабиновичъ померъ въ 54 роцѣ жѣти.

— Въ Огинѣи выкрыла тамошня жандармерія шайку злодѣѣвъ, котра у Вѣднѣ и въ околици доконувала бѣзъ довшого часу значній крадежи. Въ присѣлку Константиновѣвъ мешкае жидъ Фромѣи Кригелъ, отецъ 10 дѣтей, котрый нѣчимъ не заробляе, ино бувъ посередникомъ въ крадежи, бо переховувавъ крадене добро и его обдѣрдувавъ. Головнымъ его помѣчникомъ бувъ сынъ его Хуна, котрый выслуживши три роки въ войску, полишився и надальше въ приватной службѣ у полковника бр. Розенцайга у Вѣднѣ, та бѣдѣтамъ все кравъ и надсывавъ бѣтѣви. При ревизіи найдено множество рѣчей, а навѣтъ паки войсковыи зъ числами и написаними полкѣвъ, въ котрыхъ высылавъ Хуна кражу зъ Вѣднѣ до бѣтѣи.

— Секретарѣ державный покаранный тѣсно. П. Марко Драговичъ, секретарѣ министерства просвѣты въ Черногорѣ, якосъ не надто честный и вѣрный урядникъ, укравъ — якъ доносятъ „Гласъ Черногорца“ зъ архиву министерства важній акты и попродавъ ихъ. Въ крадежи помѣчникомъ було ему и се, що архивомъ есть стара, спорохнава дѣрвяная скриня, зъ поценованнымъ замкомъ, до котрой кождый може добратися. Та потерпѣвъ п. секретарѣ за свой злочинъ, бо „велики судъ“, найвысшій трибуналъ, засудивъ его на пять лѣтъ тяжкой вязницѣи и кару тѣлесну. Пѣся „Гласу“ вже обдѣлуе покаранье п. секретаря, бо въ присутности князя Никиты вычислили ему ту тѣлесну кару.

— Дрѣбній вѣсти. Погорѣльцѣ зъ Войтѣховичъ, пов. перемышлянског, одержали 200 ар. подмоги бѣзъ цѣсаря. — Доповняючій вѣбры до повѣтѣвой рады въ Яворовѣ зъ болышихъ посѣлостей розписанъ на день 10 сѣчня 1889 р. — П. Ю. Коснѣрскій, директоръ Заведенія, повернувъ по довшѣмъ побутѣ въ Россіи до Львова, полишивши свою родину въ Россіи. — Дня 3 н. ст. грудня далось чути надъ рѣкою Дравою сильне трясенне землѣ. — Редакціи „Niedziel-ka“ не примѣивъ п. Теоф. Меруновичъ, тому бѣдано еи п. І. Амбросковъ. — Рада мѣска въ Самборѣ порѣшила вогумъ недовѣри п. Вильг. Каспаркови, своему буюшму бурмистрови черезъ довгий лѣта, тому, що будучи членомъ рады повѣтѣвой и директоромъ касы щадничной дѣлае на шкоду громады Самбора.

Посмертій — о повѣсткахъ.

Олена Глинська, жена парохъ въ Городницѣ, о. Теофана Глинского, померла минушого тыждня, проживши 74 лѣтъ жѣти, зъ тыхъ 58 въ замужю. Вѣчна ѣй память!

Наука, штука и литература.

— Змѣсть ч. 2 „Правды“: Львів 15 (27) падолиста 1888. — Сучасне становище Русинѣвъ. — Славянскимъ гостямъ, Х.—л. — Народні болячки а урядові плястри на Украинѣ. — Вісті: С Чернигівщини, с Катеринослава, з Станіславава. — Критика: Историчні байки п. Маріяна Дубецкого, П.-с.-к. — Перегляд полѣгичный. — Собаки, поезіи В.-й. — На прощане до друга Славянина, поезія Чміля. — На вічну память Котляревского (лист до Редактора „Правды“) Журавеля. — Молодий вік Осипа Федьковича, Ів. Франка. — Народне жидѣвское писменство въ Россіи, Уманця. — Библиографичній звіткъ, Гр.—Ш.—л. — Від видавництва, Лист до Редактора „Правды“. — Степан Качала, посмертна гадка. — Пропаші, повѣсть. — На окладкахъ: Черениска Редакціи і Адміністраціи, та Від видавництва.

Телеграмы „Дѣла“.

Берлинъ 8 грудня. Справа африканская сталася для Нѣмеччины пекучою. Вѣсти зъ Занзибару доносятъ, що ворохобня противъ Нѣмцѣвъ збѣлшенася. Нинѣ має бути роздана бѣла книга въ справѣ африканской.

Петербургъ 8 грудня. Знесенне царемъ т. зв. комисіи жидѣвской подѣ проводомъ гр. Палена, має стояти въ звязи зъ російскою позычкою. — Вышнеградскій приказавъ вытягнути зъ обѣгу 15 мил. рублѣвъ, котры мають покриты въ золотѣ.

Брукселя 8 грудня. Въ наслѣдокъ чѣстныхъ атентатѣвъ динамитовыхъ запанувавъ въ цѣлой Бельгії великій переполохъ. Арештовано предѣдателя конгрессу социалистѣвъ въ Шателърова и кѣлькохъ проводирѣвъ робѣтниковѣвъ.

Мадридъ 8 грудня. Министеръ войны подався до димисіи; здаеся, що прѣйде до змѣны цѣлого кабинету.

Букарештъ 8 грудня. Новый кабинетъ заманифестувае вже тымъ, що знѣтъ визу паспортуу для прѣѣзжихъ зъ Россіи и застановивъ укрѣпленье Букарешту.

Надѣслане.

Аптика РУБЕРА у Львовѣ

поручае 2460 244—?

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пакки 25 кр. На провинцію зъ опакованьемъ 30 кр.

Перицъ вѣденскій фабричный складѣапаратѣвъ до чарѣвъ

R. KLINGL, Wien, I., Maysedergasse 2.

поручае на догѣдній

Рѣздвяный подарунки

свой найболышій складѣ апаратѣвъ до чарѣвъ для шукарьѣвъ и делѣтантѣвъ.

Готовы касеты зъ дуже дивными штуками чарѣвъ зъ зрозумѣлымъ описомъ для дѣтей. Цѣна ар. 1.25, 1.50, 2.25, 3.50; лѣшій, въ касетѣхъ зъ дѣрева ар. 3, 4, 5, 7.50, 10, до 25. Laterna magica (чарѣвна лѣхтарня) показуе образы и комичній фігуры ар. 1.50, 2.25, 3, 4.50, 6.50 до 50. Приборы мрачныхъ образѣвъ (подѣлній апараты) ар. 27, 33, 45. Машина до електризованиа зѣ склянными шибамъ ар. 4.50, 6.50, 12. Великій выборъ побѣныхъ апаратѣвъ до електричной машины. Апараты до выводу електрики зъ елементѣвъ ар. 3.50, 6.50. Електро-моторы бѣзъ 3 ар. 50 кр. въ гору. Телеграфы домовыи и компѣтѣи зъ проводомъ на 10 метрѣвъ ар. 5.50, 6.50. Друкарскій прѣсамъ для хащѣвъ ар. 1.75, 2.50, 3.50 и т. д. Модѣлѣи машины паровой отѣрѣивъ спиртѣвъ ар. 2 ар. въ гору. Лѣкомоторы зъ вагонами ар. 4.80, 6.75, 8.75, 12 до 30. Хресты свѣтлѣи въ ночи и Марія Йордъ зъ незнач. ефектомъ ар. 2.50, 3.75, 5, (5, 6.50, 9). Найновѣшій цѣкавъ чѣи товариствѣи, и великій выборъ предѣлѣвъ чарѣвничныхъ 2660 6—8 и жартѣвничныхъ.

Головний каталогъ за присылкою 20 кр., вытѣгъ даромъ.

R. KLINGL.

WAARENHAUS

FILIP TICHOU, BRÜNN

Krautmarkt Nr. 21 und Rathausgasse Nr. 17

Бернѣйскій матеріи на зимовій убраня

въ знаменитѣйшій якості 135 см. шир. зъ чистѣи вовны. Цѣна зимове мужеске убранье 5 ар.

ДОМАШНІЙ

ПОЛОТНА

повныхъ 30 лѣтѣвъ. 1 штука 4/4 4.50 ар. 2 штука 4/4 5.50 ар.

РУМБУРГСКІЙ

апретованій полотно

3/4 ширѣи, особанно добръ на бѣлье мужеске. 1 штука зъ 30 лѣтѣвъ ар. 6.50.

РУМБУРГСКІЙ ОКСФОРДЪ

(трѣвала барва)

въ найновѣшнихъ водрѣхъ

1 штука 30 л. ар. 4.50. 1 штука 30 лѣтѣвъ І. а. як. 6.50.

ШТЕРИРГСКІЙ KANVAS

1 лѣтѣвъ ширѣи

въ розличныхъ краскахъ, пѣсеннѣистый, мержечатый, зъ трѣвалою закраскою 1 штука 30 л. 3 ар. 1 штука 30 лѣтѣвъ І. а. як. 6 ар.

ШИФОНЪ

дуже добра якостѣ, знаменито надасеся до панѣвъ, пѣвъ, дѣтъ на бѣлье 30 см. шир. 1 штука 30 л. І. сорта 4.50 П. е. ар. 5.50 ар. III. сор. 6.50 и 7.50 ар.

Прѣбки и цѣнники на зывѣвъ даромъ и оплаченъ. 2675 Высылка за нослѣплатою. 3—5

Матеріи на жѣночій сукнѣ

найновѣшній и найкрасшій модѣ чѣи на осѣнь чѣи на зиму 100 см. шир. Одна сукня 10 метр. ар. 4.50.

Гуна-Ноппе

зъ чистѣи вовны

найновѣшнѣе на осѣний и зимовій убраня

1 убранье 10 м. 3 ар.

Жѣночій сорочки

повной величины зъ доброго шифону и шльвѣи полотно зъ широкими короинами.

6 штук 3.75

ОСТАНКИ

КИЛИМКОВЪ

10—12 м. довгъ въ розныхъ краскахъ

лише І. а. як. 3.50 ар.

Зимовій хустки

3/4 довгъ, чиста вовна 2 ар.

Double-Velvet-Аустри

1 1/4 довгъ, чиста вовна 3.25 ар.

Модный Барханъ

въ найкрасшыхъ водрѣхъ, дуже добрый до прѣни, 60 см. шир. 10 и 3.50 ар.

Валерія-Фланелля

найновѣшній модѣ на убраня 10 м. 3.80 ар.

ДЪЛО

на ділкий розу . . . 16 ар. на півя розу . . . 8 ар.
на червот розу . . . 4 ар. на мизові . . . 1 1/2 ар.
Редакція, Адміністрація и Експедиція поштов. з. Зр.
уд. Ваторія. — Рушопон звертаються лише на попо-
редне застерережжє. — Рекламнія миселателія влі-
дній дїл порта. — Неодиноке числє поштує 8 ар. а. в.
Оголошенія приймаються по дїлї 6 ар. дїл одином
отрїчєн печатном, вь рубр. „Надобале“ по 20 ар. а. в.
Подаки числяться по 10 ар. дїлє стїшка.

паде свѣтъ, чи встане зима, бандужтсенько. Хочъ якій буде свѣтъ, а травы не закрыве. Пустишь собѣ чи коня, чи товаряку, чи овецъ,

обетавиною. Правда, що останніми часом проявилися незначущі німеченські часописки сумнівні, чи Австрія середі всяких обетавин устоїться при союзі. Я думаю, що то справу не треба брати так дуже на серію... Не хочу більше в сій справі говорити, скажу лише, що то не єсть тонь, в якій промалює до Австрії. Коли другий ладе мають два зельза в огні, то Австрія має лиш одно: заключила союз, то й додержати его. То одно зельза. Друге зельза, именно розважанье, чи не треба додержати союзу, не входит в рахунок. Коли 6. Вел. наш цесарь заключив раз союз, то й додержати его льовляно, а его народи будуть ему в тійм помагаю. Ми в сій справі маємо потребу союзу з Німеччиною; ми хочемо его удержати як гарантію мира. Чи ситуація єсть така грбана, як то представляє пос. Пленер, я о тійм сумніваюся. Я може не так добре поінформований о справах, але Росія завжди так ршучо о своїх миролюбивости, що о правдивости того погляду не можна сумніватися, а становить еи супротив Болгарії, зовсім пасивне, не вказує також на то, щоб Росія готова була в сій хвилі проти кого небудь выступити. Вирочіть як би там і не було, я думаю, що ми в сій бажаемо удержання мира в тій справі маємо в сій довір'ї до мудрости і миролюбивости нашого монарха, що він буде старатися о скільки можна удержувати мир, але і доведе свій меч, скоро того будуть вимагати честь і право, безпечність і обов'язок союзу нашого держави.

На тійм мій-би я закінчити, але мушу ще сказати де-що о відношенні мого народу до теперішньої ситуації. Мій панове! Я не можу забувати на то, що бдз якогось часу в сій німечій прасі був ворожий дух проти нашого народу. Чи бдз в одні в сій, чи повстав випадково там, я того не буду розбирати. По-ставивши собі таке питання, прийшли мені на гадку слова Герберта Спенсера, сказані в його студіях до соціологів: „Патріотизм для народу єсть то, що єгозміє для одиниць; він має то саме жерело, ті самі користи і хибі. Коли патріотизм стався надмірним, то доводить до того, що народ висуває себе понад свого сусіда, легковажить его, ба навіть зачине виступає проти него. З в сій випливає антагонизм а бдтак і невинність, що недовольство до того, що народи судити об'єктивно і справедливо о сусідах“. Не дається заперечити, що німечій народ занадто в сій верховодяє становище і длатого арозуміло, що ті, хто до него належить, стали тепер дуже горді на свій народ. Чи не стали они на становищі того надмірного патріотизму, що не дозволяє вже їм справедливо судити о своїх сусідах? Так каже Спенсер а покликає на одного німечького ученого, який знов так мовить: „Од часу наших великих побід нема у нас тон вишности, яку ми мали давніше над Французами, нема у нас об'єктивного суду“. Так говорять учені а мені здається, що то єсть причиною, длатого о нас в Німеччині судять фальшиво, а пречин в великому народів не до лиця бути несправедливим для сусідів. Я не хотів тут говорити о справі мовної, але на жалі підносять еи при кожній нагоді. Мушу отже сказати, що хто хоче дивитися на рвч об'єктивно, той видить, що Німеччина в Австрії не бднхася назад, але що они займають всюди видіє становище. Вирочіть привиліє німечької мови походять те з часів абсолютизму, а ми жемо тепер в часах конституції; коли отже якийсь народ здобуде собі що своєю власною силою, то за то не можна ще робити ему закидів. Коли я од-

ного разу сказав гр. Таффому, що все то, що ми здобули собі, здобули без помочи правительств, бдповів він мені на то: „Навть проти волі правительств“. Ба, я можу навіть сказати, що правительство Коллера причиною може більше до нашого розвитку, як правительство Таффого. Можете отже панове поглянути і далі в сій спокійно министерство Таффого, оно вам не шкодило.

Але тут сказано ще: Славянський народ претали лише дуже неродо на союз з Німеччиною, він для них не симпатичний. А бдз коли-ж то основуються народо-правні відношення на підставі симпатичної прихильности? Чи думаєте, що той великий муж державний, що особисто причинив до зав'язання сего союзу, робив то лише з симпатії для Австрії, для еи красних очей? Я думаю, він мав тут в оці свої власні користи. Ему треба було союзу против небезпечностей, котрі може Німеччина більше грозити, як Австрія. Я признаю, що ми може що-до величчя симпатії не маємо еи на стільки, як панове з лівців, котрі аж хотіли, щоб сей союз стався державно-правним актом. Правда, що то не по нашій думці, щоб старі і мочуча Австрія, еи світлі і слава днастія стали в таку державно-правну звяз, щоб аж наш цесарь і король, як то сказав німечій король, стався „хорошим намісником“. Против того ми будемо виступати при кожній нагоді, бо бажаемо, щоб Австрія була в союзі, котрий заключила з рівноправним союзником, щоб вправді остала і далі в сій міжнародній відношенні, але щоб захотіла свою повну суверенність а при тійм могла завжди вести політику своїх інтересів.

Ще одну справу порушують часто, а то справу панславизму і русофільства, котрі на Угорщині сталися вже хоброю. Ще й сама днма говорено, що панславизм стався причиною знаного сварів в газетах. Птаюся: котрі панславизми? Чи ті з „Reister Lloyd a“, чи ті з „Voss. Ztg.“? Позвольте отже, що я трохи розгляну в тійм панславизмі. Правда, що споріднені крові і язика зближає народи до себе і приносить їм деякі користи і, нр. легку вимвну гадку і т. д., але щоб то могло причинитися до утворення держав, воли ще тому стояти на перешкоді і другі моменти, то ледя хто бдбавити доказувати і ледя хто буде сумніватися, що матеріальні інтереси, історичні спомини, церковні, і маса інших культурних і економічних інтересів суть для утворення держави далеко важливішими, як сама справа походження і язика. Звється, що Польки-Славяне, і язиком і кровю стоять близько до Росії, а я сумніваюся, щоб хтось говорив, що они страшний панславизм. И у Німців подібне. Давній елемент стояти що-до язика, обичаїв і крові близько до Німців, а звється пречин, що межа данська а німечьким елементом панує страшний антагонизм. Що-до панславизму, то єсть багато таких, що лише повторять за другими всякі небылиці, а самі ані крихти не поінформуються.

Бесідник нагадує тут брошуру, котра появилася в Чехії проти панславистичних теорій Ламавського, і каже бдтак:

„Ба, хто поймає панславизм так, як проф. Ламавський хоче его мати, т. е. щоб в сій Славяне прийняли російську книжну мову та ще й в сій, що вже зовсім єсть абсурд, і щоб через то настала славянська єдність, се єсть утопія, ясна для кожного, хто студіював історію і культуру. Народ що має тисячлітню історію за собою, свою власну

культуру, свою власну мову, свою бдвальність; особливо народ, що стоить в двій звязі з заходною цивілізацією; народ, що через свою історію скрісталізувався і став самостійним, не може при найліпшій волі прилучитися до другого і в сій потонути. Мені виглядає то так, як коли-б хто хотів з паленої глини робити яку судину. Такий панславизм єсть лише якийсь уродом!“

Коли так єсть, то ясно, що кожний народ: Чехи, Польки і другі, хотять задержати свою індивідуальність так, як она розвинулася історично. Спитаємо тепер: Де ми Чехи можемо єи найліпше удержати? Хіба тогд, коли приступимо до розділу нашого монархії? Як-ж чекать нас тогд будучність? Ми можемо тогд ставити хіба лиш Росіянами або Німцями. А що нас тогд чекає? Чи не доля Польків в Царстві польському? И то має нас так приманувати? А може той рай Польків в Познаньщині? Хіба-ж там живе так весело? Нї, мій панове, ми останемося при Австрії, бо лиш Австрія догд розвинула нашого народу а для того мусимо і будемо виступати в обороні Австрії з цілою силою. Ми ухвалили-б для неї средства на узорюванье, хоч-б и не було тепершнього министерства, хоч-б и не було яке инше, бо то для нас конечність, а в тій конечности не стоїмо ми лиш самі, бо стоїмо на тій самій підставі з найвищим пануючим домім. Ми не маємо будучности без сего держави, але і найвищий пануючий дм не має також ніякого без неї. Все, що може забезпечити нашій найвишій династії світлі і мочучу будучність, єсть також гарантію і для нашого народу. Всяке забороло для найвишньої династії єсть також зацітою для нашого народу а для того ми будемо голо-совати за законом.“

Бесіда молодого-Чеха д-ра Грегга.

Д-р Грегг ствердивши, що всюди парламенти стоять безсильно супротив зросту милитаризму, перейшов до критики парламенту австрійського.

„Не хочу — казав він — кинти собі з нашого парламенту, але парламент, що не в сій силі скасувати малу льотерію, хоч кожний з нас знає, що она ганьба для цивілізованого держави; парламент, що не в сій силі в сій кльккаст іудейов вудувати біл министра финансов на цілі шобільні або добродійні; парламент, що не може перевести найпростіший зміни закона, коли високе правительство тому противне, — бдз такого парламенту очевидно ніхто не може жадати, щоб він звався за загальним розоруженням і за вичним миром. Навть-ж парламенти не по инче, як вираз пануючих партій політичних, класів, а станів, груп інтересів, котерій і т. п., а затаїли они не по инче, як играшка або маріонетки в руці правительства або ще вишчих чинників. (Так єсть! Кличуть молодого-Чеха.) Тому то доти не прийде до змінення тягарів милитаризму, доки колас — а той час прайде! — народи самі справу возмуть в руки, самі скличуть конгрес мара і скажуть: „Знаємо нам уже страшний забавки! Не хочемо уже снбів своїх нести в жертву жаді панованья селівних на землі, не хочемо, щоб наші вартати пустіли, — ми заключаємо союз вичного мира, самі розсуджимо спори мирно и горе тому, хто мир порушить!“ Але тепер се тільки мрть будучини і длатого в сій имени своєї партії заявляю, що ми голосувати-мемо за перехід до спеціальної дебати. Коли бачимо, як та велика і сильна партія з лівців став еречною, побожною і сминою, то справді дужається було-б, як би наша мала і безсильна партія не обійшла за таким зрушачим примтром самообдчення. (Веселість.) Коли бачимо, як та сильна опозиція лівців, що то нинішнее правительство называла політичною опозицією, а грозила ему, що при найблизшій нагоді здухне его як верце, — тепер, коли може прийшла нагода підставити правительство ногу, она вагле забуває на опозицію, сама запрягає до тріумфального воза і на перегоны з правничо снмється ухвалити закон, — коли ми се бачимо, то бдд маємо підставу оправданья своєї партії, длатого ми о грантій мурі закона войскового не хочемо розбавити собі голови. (Веселість.) Коли така велика, хобора і запекла опозиція в такий пригбодій для себе хвали ховає жало опозиційне, то ніхто не подивує, що й наша партія в такий живняний справі не хоче займати ніякого становища, щоб політичним противником не дати бажаного оружя до рук — представляти нас за проти-австрійську, ворожу і факційну партію, якою ми на дбл не єсьмо, бо дд не хочемо бути доти, доки народи чеському не бддано можности в Австрії запевнити а свободо розвивати свою політику і національну екзистенцію.

Хто чув нині бесід з лівців, мусить догадувати, що ті панове стоять за законом головно з огляду на австро-німечький союз. Они ухвалили его не для гр. Таффого, але для гр. Кальнокого, хотять тям вказати дозріє его політиці. (Так єсть! на лівців.) Коли ті панове кажуть, що євріпленне австрійської армії єсть разом скріпленням і союзом австро-німечької армії, то се виглядає, як коли-б уже нині армія австрійська стояла бдз начальною командою пруского вождя. (Смех на лівців.) Виглядає, як коли-б ті панове закон войсковий ухваливали більше для Німеччини, аніж для Австрії. Очевидно мають надбю, що австрійській війска знов проливати-муть кров за цілбсть, велич і славу Німеччини. Ну, се не була-б новина в історії. Австрійській маршаль польный, Радецький, сказав раз: „Крім

Швеції и Норвегії на європейській континенті нема краю а в Німеччині квадратом миль, котрих-б австрійській війска не оверпили кровю за славу и честь Німеччини.“ Се можна бачити навіть вбито на твердм мраморі; на пам'ятнику архавязя Кароля стоїть прецінь написано: „Невтомомому борцеві за честь Німеччини“. (З лівців: Австрія була в Німеччині!) Але цїкаво було-б знати, кільки в тій війнах за честь Німеччини поклали крові чеської, польської, мадарської и італійської! (Пос. Витеськи: Кроатскої!)

Од того часу відношення змінилися. Навть німечка честь і слава не привязана до имени Габсбургів, але Гогенцолернів (смех на лівців), тож не-німечькі народи австрійській мусять прецінь розважити, чи проливати їм кров за велич, славу и честь Гогенцолернів? Як наслідки мали сибільні війни з Прусами, се ясно показує війна шлезвицко-гольштинська. Нагородою за тогдшню помоч австрійську був рік 1866. (Дуже добре! з лівців.) Не здивуйте-ж, що велика частина чеського народу, поучена досвідом, не без якогось недовір'я — більше не кажу — тай не без боязни глядять на союз австро-німечький. И який хосен приїє нам доси той союз? (З лівців: мир!) Кажуть: мир. Але-ж ніхто не може доказати, що без того союзу на нас хтось напад-б. А допустивши навіть, що той союз значить мир, то я птаю: на що нам наконць здаєся такий мир, що народи певно більше руйнує, аніж и найкраща війна? Особливо то товариство європейських держав: один другому в повній збруч стискає руку, а за плечима держить набий револювер!

Наше становище відоме и вже з одного боку було тут высказано: Ми витамо радбно кожний союз, що забезпечує народам мир а Австрія цілбсть, сяду и независимість. Ми хочемо забезпечити независимість великої Австрії, длатого и голосувати-мемо за законом войсковим, уповаючи, що ним піднесся сила Австрії на в сій можливій сучай в будучності. Ухвалимо закон Австрії, а не австрійско-німечькому союзом, цїсарєви Австрії, а нікому иншому. (Оплески молодого-Чеха.) Коли-ж кажу: цїсарєви Австрії, то знаю, що цїсарєви Австрії єсть разом королем Чехії и що яко такий на основ неварушних и правосильних умов переняв зобов'язанье: хоронити завжди и берегти прав чеського корольства и его народу. (Оплески молодого-Чеха.) Ми хочемо цїсарєви и королеви Чехії дати средства, щоб мбз кожного часу и супротив кожного сповнати ті свої сваті обов'язки для чеського корольства.

Ми ухвалимо закон войсковий для держави без огляду на нинішні правительств і в сій тям ніякого не высказуємо довір'я, а також без огляду на заграничну політику, котрій таке довір'я не хочемо ніякого высказати довір'я, ухвалимо особливо без огляду на австро-німечький союз, — бо союзи між державами звичайно не куються на вичність, а в австро-німечький союз не склаваний так сильно, щоб скорше чи пізніше не розпався. В історії єсть примтри, що найсердечніший союзники ставалися найзавзятішими ворогами, а ніхто не заперечить бодай можности, що те саме може статися и в австро-німечькому союзом. На той можливий — не кажу имовірний — випадок, що союз австро-німечький може обернутися на виворот, ми бажаемо Австрії справді дуже сильної и доброї армії. — коли-б можна, і десять разів сильнішою, аніж армія противника. (Слухайте! з лівців.)

Може замїтите, що з мене говорить не-навість до Прусь. Правда, Чехи ніколи не мали симпатії до Прусь, але думаю, що и другі сусідні народи не мали єи ніколи. З мене говорять досвід з історії мого краю. Численні були пробы Прусь корольство чеське собі загартати або бодай в куски розбити, и я думаю, що ті забаги далеко ще не выслає, а що не выслає, на те доказ знова рік 1866. (Щира правда! — молодого-Чеха.) Пригадує пруску прокламацію: „An das glorreiche Königreich Böhmen“, котрою старался спонукати чеський народ бдватися бдз свого пануючого дому. Чеський народ ті прокламації здирав з мурів и топтав ногами на очех побідників. А коли пруський полк виходив з Чехії, то збрдо и певні свого врячали до нас: „До побачення!“ (Слухайте з лівців.) Я й не дивуюсь, що панам з лівців и цїсарю Брандербурга дуже сподобалася красна, цвѣтуха Чехії. (Веселість.) Чеський народ Австрії певно не спочиває на рожах, але бдз панованья пруского хорони нас Боже и в сій святі! (Веселість на лівців.) Як живється славянським народам бдз Прусами, на те маємо страшний примтр на тамошних Польках.

Але и помнявши той случай, що союз австро-німечький мбз бы обернутися в ворожбсть, ми бажаемо Австрії випнуочон армію навіть длатого, щоб она в нинішній союз з Німеччиною не була слабшою та щоб в сій союз не стався кайданами. Бо союз слабого з сильним — неволя. Уже нині чути голоси, що кожного австрійського горожанина мусять дуже обгрічати. Перед клькома днями берлинська „Vossische Ztg.“ сказала: „Австрія або буде втримм союзником Німеччини, або єи зовсім не буде“. Се значить ишими словами: „Не йдеш з охотою, то я тебе присламу!“ Так далеко уже зайшла в нашій любові з Німеччиною! Грозби и насильство! Не може-ж то соромити кожного австрійського обивателя? Австрія мусить бути сильна, щоб в потреби сама могла союз збрати, не боячись насильства, котре хоче змусити єи до приязні! (Браво! — молодого-Чеха.)

так они так пустош и пасуться. А бжолі тои, а меду! Дава бжолі скрб було сидіти: и на комишакх и на вербах. А лєса того! Бузина, свидина, вербана, дуба, грушя! Груш було як нападе з гилля, так хоч бери граблї та горни валєи. Садєи такі булї, наче сукном покритї, так патока з них и тече. А товщина лєса яка була! Верб так, єйже-Б-гу, десять аршин в обхват. Земля свїжїша була, нїхто єи так не вимогав, як тепер. А звїру, а птицї! Вовк, лєсниц, борсук, дикї кози, чокалєи (рбдз вовка), так и псїстають по степу. Вовкб так сила була, що и вївами билї. И їжака того! Булї и дикї свнї, и дикї кови цілыми табунами. Качок, лебедь, дрохов, хохтєв, дикнх гусей, голуббв, лелек, журавлєв, татарвакбв, курннєв, так хо-хо! Та все якї плодїи! Одна курннка введе штук двадцять курпнєв за мїсєц. А журавлї якї понаплодїт дїтєв, то ходят та тільки крокують. Стрєпєтбв силнїями ловилї, дрохов волоком тягилї, татарвакбз на ожєлєдїцє друками билї. И що за сила тои птицї була! Як підниматєся з землї, сонцє застєлє. а як сядє на дерев, то и гиллє не вникє. А лебєдї як заведуть бєтьєв прємїж себе, то піднимуть таїкї крик, що батєво, було, високоуть вєз бурдїю та давал на нїх стрїлєть, а они піднимуться та тільки порєсь-порєсь-порєсь... Нема тепер и тои силє рыбї. Тогдї все чичуга, шїстрїюга, коропи та осєстри. У одну тоню єи вїгнєлє стїлєк, що на весь курнє ставало. Тогдї и зимы теплїшї булї, аїж тепер. Се вже качаєи своїми лаштами понаносили до нас холода, а тогдї єго не дуже чути було. Тогдї и урожай лучїй булї. Хочє и сїлєи трошнї, а родило богато. Як чотири мїшнї посєв, так трнєта кобї важє. Треба було бєсьм жєнцїв, щоб зняти те все до Покрови. Батю мїй и де оно те все подїлєсь? И очам своїм не вїро.

— Ну, а якє Запорожцї розпоряжалєи тою землєю?

— Так розпоряжалєи, що она у нїх була воляна, обтова. Дєхто обберє собі мїсто, де кому охота припадє, там и сїда. Дєхто живє, там и владє. Однє бдз другого оре

на 20 верєт! Так и жили Запорожцї. Огєе выпєна собі землянку, заведє яку-небудь худобану таї козє. Тільки таїкї звєтєє уже не лїцарєм и не товаришєм, а гнїздком, сидєм. Они булї жєнати, дїтєк мали собі, а жалї так собі по 5 и по 10 чоловік, розводилї худобу, занималєи охотою: той підстерєє козу, той убє кабана. До них приходить уже дєлєк їв Свн таї харчуютєся. Гнїздюки и пасїки розводилї и мєд готувалї. Свчовики то вже особа статї! Они жили так, що нїх и не владєш: сєгєднє тут, у Свн, а завтра Бог знєє де по степакх, по балєакх, та по выбалєакх. Зєбрутєся у ватаги таї чимчакуют, кудї треба. Сї вже на вїнїї розвивалєи. Розбивалї рївнї городи, лєдєкї та турєцї, и забиралї там, що тільки можно було забрати. Большє всего возозалї Турка та шматувалї Татару: сусєдєкє дїло! Татарє жили на тїм бдз Днїпра, а Запорожцї на сїм, так бдз того часєнєкє проходєлєи нм бєтьєв прємїж собою. А сварєка большє уєсєгє из за конєй була. А з Турєками так уєє за вїру билєсь. Батєво, було, частєнєкє розказують про ті баталї з Турєками. Як уєсєчатє Запорожцї у якїї-небудь город, то першє уєсєгє поровлєть, щоб западєти єго з трєх сторєн. Заналєуть з трєх кнцїв, а на четєртїй постановлєтьє таї ждуть, поки бїгнї-муть Турєк. Як тільки бїжнїтє якїї-небудь, то зарєз жє и кладуть єго на мїсєц. Отак обкрєшуть спєршє Турок, потїм перебїють Турєкє а тогдї вже берутьєся за Турчат. Не любилї Запорожцї Турок, дужє не любилї, бдз того так лїтувалї и надє вх дїтєми.

Отє так не любилї они и Ляхбв. Зє Ляхами билєсь большє за землю. Жєдєм я-коліи такожє плохє приходєлєсь бдз Запорожцїв. У Запорожцїв така и балєчка була: „А нумо, панєи молодцї, кудї зє шєнєцї выбирати!“ та идуть на Жидбв. Великї воєки булї! Батєво, було, як почнуть розказувати про ту удалє Запорожцїв та про баталї нїх, так ажє страшно слухати!..

Все те я говорю не з якогось одушевлення для Австрії або щоб блиснути лояльністю. Ні! Що до Австрії, она досі ніколи ще так не поступала, щоб заслужити собі особливу любов і вдячність чеського народу. Через нещасливий і схиблений війни Австрія спроневерилася своему природному історичному покликанню, і замість стати охороною і прибіжником народів, котрі знайшлися в її зв'язі, щоб тим кріпше могла спільно боротися проти нападів її політичних і національних ворогів, австрійська політика більше як сто літ тільки то робила, щоб ослабити національні сили своїх народів, немов хотіла їх формально приладати на легку і вигідну здобич для своїх сусідів. (Дуже добре! — молоді Чехи.) Та нещаслива політика була головною причиною тай причини великих її страт і ударів в свій століття. А що до Чехів спеціально, то австрійські правительства бди часу злочастної централістичної і германізаційної системи тільки ослабляли і душили чеську народність: ба, був час, що викорненне чеської народності взяли були навіть в програму держави. А прецідент кожний мислячий чоловік мусить добачати, що чеський народ міг бути найкращим заборолем проти неусушних аспирацій того північного ворога. З тою злочастною політикою Австрія і до нині не збрала. Раз лиш упав легкій лучі сонця на чеський народ, 12 вересня 1871 р., коли появилася цесарській рескрипт, — і по кількох днях щез, лишаючи по собі гірке розчарування. Дякувати Австрії ми не маємо за що і не з'являємо голосувати-мемо за свій закон. Коли б ми пішли за огорченем в своїм серці, за голосом виборців і за популярністю, — ми мусіли б голосувати против сего закону. А коли голосуємо за ним, то єдино в тій останній надії, що Австрія напевне прийде до пізнання, що она може поклатися тільки на себе і свої народи та що в її силі тільки в будущій силі її народів! (Оплески молоді Чехи.)

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

В справі викупу права пропінання в Галичині пишуть з Відня до „Politik“: Рада державна мусить перед Різдвом розв'язати на ваканції не лиш за-для самих свят, але також і для того, щоб зробити місце соймам, чеському і галицькому, котрі мають сего року відбутися ще важну сесію. Галицький сейм спеціально має залагодити справу, котра єсть важною для цілої держави, бо ціла держава єсть в ній фінансово інтересована. Очевидно, маємо тут на гаді справу пропінання. Як зауважено, зблизили нас останній час дуже значно до порішення сего задія. Звістка послоня: Де десять Нимців, там одна цяцька гадюк. Галичане присвоили собі ту правду і кожда інтересована група, кожда партія має свою окрему гадюку, просто протівну до поглядів других груп в партії. Доведують отже з достовірною жерею, хоч не хочемо за то дати голови, що в м'ясодайних кругах справа ся вже виснилася і що до порозуміння вже недалеко. Після сего неформального мала-б Галичина прийняти з деякими змінами буквицький проект Ротта. Край отже взяв-би викупу пропінання в свої руки, пропінання була б знесена, а на її місце був би заведений податок од шпанків.

До „Dzienn. Polsk.“ доносить знов з Відня, що проект виділу краєвого стрітняв о-позицію в колі польським, котрі постановили вислати пп. Голуховського, Абрамовича і Ромашкевича в депутацію до маршалка краєвого і звернути его увагу на те, що проект виділу краєвого єсть зовсім нелогічний, виготовлений низше всякою критики і не до прийняття. Депутація має висказати переконання, що давній проект правительств єсть лийший, як тепершній проект краєвого виділу.

Російський посол в Тегерані, кн. Долгоруков, котрий перебуває тепер за відпусткою в Росії, не верне вже — як доносить з Петербурга, на свою посаду. Причиною того єсть, що російські круги правительствені сьуть велим недоволені з угоди, яка станула тепер між Англією і Персією що до пароходної плавби на річці Карун і цілу вину за ту угоду приписують кн. Долгорукову. Для того Росія та угода так дуже не на руку, дається з сльдючого добре зрозуміти. Р'ька Карун єсть одна з найбільших в Персії. Плавба по Каруні ставить цілу перешкоду пров'язці Хуштанів отвором для західно-європейської особливо-же англійської торгівлі, а західна культура буде могла тепер пробиратися аж до Ісфагану, другої перської столиці. Незадовго буде також проведена залізниця, котра сполучить славу частину тюркської в Ісфаганом і Тегераном. Таким способом стане ціла Персія під впливом Англії, що як для російської торгівлі так також і для політичних відносин, як в Афганістані так і взагалі в цілій середній Азії єсть дуже некористно. Кажуть, що жертвою сего неповідіння в Персії упаде не лиш кн. Долгоруков, але також і шеф азійського департаменту, тайний совітник Зіновієв, котрий мабуть також буде мусів незадовго уступити з своєї посади.

О стані здоров'я німецького цесаря дають все те різні погоди, котрі однакові сьуть зовсім безосновні. Цесарь вже подужав і як зв'язно виїждив вже на про-

хід. Також неправдою єсть, будто-б м'яжи цесарем Вільгельмом, а архив. Рудольфом панував якийсь антагонізм. З Гамбурга доносить, що жерела всіх тих в'їстей треба глядати в гескій агітації і на дворі в Імундені.

В німцях парламент порушав був пос. Бебель (соціаліст) підчас дебати над статутом військовим справу бывшего капитана німецького Еренберга, котрий служив за провокатора агента між соціалістами. Той Еренберг отже — так говорив Бебель — видав був бдзду, в котрій вивав до бунту против „розб'ящакого роду Гогенцоллернів“. За ті слова вбавав его президент до порядку і сказав, що так бдзватися не воляно. Бебель оповідав далше, що той Еренберг видав був брошуру під заголовком: „Політичне завдання Бисмарка“, в котрій доказував, що між Прусами і Росією настала угода що до поділу Європи між себе. Мимо того сидів він собі спокійно в Німеччині, а за ним видано аж тогді гончі лист, коли вже его не було в Німеччині. Справа ся, каже, єсть ганьбою для законів військових. Міністер війни бдзвив ему на то, що справа ся належить перед суд військовий, а не до него.

НОВИНКИ.

— „Гуцульська Спільна промислова в Коломиї“ отворить в сльдуючого року свій склад виробів гуцульських в камениці о. Соф. Левицького з Рунгури, котрий ведений патріотичним чутством і хоча приїти в поміч молодому товариству, відступив під користними умовами торговлю побіж „Народною Торговлю“. На складі будуть на разі виробы деревляні і вовняні а бдзак прийдуть і всі інші. Таким отже способом уйдє в життя нова наша інституція економічна, котру весь руский загаль всіми силами повинен підпомагати за-для її великих задіє.

— Вийшло шило з м'яса. Уже то давно знана історія, що Поляки братаються з Мадарами, Турками і тими подобними народами, хотіли при се і величаються первородними Слав'янами як що до патріотизму так і любові старон „Славів“, але коли приїде заявити ті вислошені пусті слова д'їлом, тогді можна бути певним, що Поляки нїгде не догледять. Не дотичи се лиш старон генерацій наших галицьких Поляків, те саме догледати можна і у молодших. Такий гадки найшли вчера на зборах академічній, що завізати мали „Товариство слав'янське ім. Миклошича“. В бдзвіз комітету сего Товариства скликувалися на збори ті академіки, що чути потребу такого товариства і хотіли приступити до него. В ІІІ. сали університету явилось над 100 академіків і всі радувалися, що прецідент найшовся на кількості академіків Поляків, бодай з п'ятдесяті здорові молодичих. З професорів явилися: ректор д-р Пентак і д-р Калина, протектор бывшего „Кружка слав'янського“. З поліції прийшов комисар Котковський. Збори отворив промовою академік Сербин Радвант Кошутич, по польски і руски, і зазначивши коротким начерком національні змагання в Європі бдз часу революції французької, закончив цитатом з Шевченка „щоб усе Слав'яне...“ та зазвонив до Поляків, щоб покинули стереотипний і пустий оклик „кошаку сіє“ а замість того, най прийняли-б „розп'яту сіє“, бо лиш там можна збори любити, де добре взаємно пізнаються. Збори з одушевленем прийняли сию промову і одноголосно вибрали Р. Кошутича головою снх зборів а Русяна Охримовича секретарем. Мали сльдувати обидва і дискусія над провізоричними статутами Товариства. Втім забирає голос ректор д-р Пентак і радить, щоб перше розпочати генеральну дискусію, чи таке товариство єсть конче потрібним. Ся слова підбали мову току електричній. Почали говорити академіки Поляки і кождий зазначував, що лишне полішитися в давньому „Кружку слав'янським“ під материнським оп'їкою „Czytelni-5“, чим бдздатися і заявляти якийсь сепаратистичний змагання. Не помогли заявленя Русянів, що тут ходити лиш о се, щоб спільно Русяни і Поляки могли бдздатися науковим студіям, а се неможливе після розпорядження поліції в давньому „Кружку“ при Читальні. Почався гамір і крик з сторони молодих шовинистів, так що голова зборів Кошутич мусів замкнути збори і завізати лиш тих, що висловилися учасниками зборів, що хотіли приступити до нового товариства. Випало сорок членів, в третій часті Русяни і тепер почалися обидва над поодинокими парграфами статутів. В своїй загальності бдзвалися деякі прості до комисаря, щоб розв'язав збори, а один академік Б. заявив навіть, що не треба товариства, де студіювали би поезію і байки (sic!) слав'янські, бо радше треба займатися біологією, соціологією, Морфологією, Ептеломом і т. п. Коли озоржидася сая бдз непрощених гостей, наряди бдзвалися спокійно і ухвалено статуту. Можна було добачити також якусь неохоту до нового товариства з сторони ректорату університетського.

(+) М'явський дописуваль „Bisuz-y“, підписуючий-ся псевдонимом „Egual“, розводитися в ч. 48. тої часописи про „dobrodrojeztwa i przujemnosci autonomii“ і запевняє, що кошты автономії, т. є. доплата 35 1/2 кр. бдз кожного ринського податку державного, не єсть зовсім тягарем і людність краю ніколи не роптала на ті додатки, бо так дуже любить тую автономію. Далше пише: „Owoż cjęzmu ze zdumieniem (!), że własnie najkrzykliweż żywioły (се мають бути Русяни. Ред.) i to nierozumiane dla autonomii, jako rządzonej niby przez obcych, ożegria jak najpelniejszemi garsciami (!! Ред.) matone, z autonomioznej własnie kasy, napełniając też głównie przez tych obcych (!! Ред.)“. Потім згадує, що театр руский побирає запо-

могу в сумі 6000 зр., далше згадує „Просвіту“, оба академічні товариства, „Ист. Библиотечку“ і „Школьную Поміч“ а бдзак додає два etc. etc., щоб хтось не догадався, що то вже конче а радше, щоб м'яркував собі, що там єще з десять разів тільки. Рівно-ж не згадав про суми, якими надблено ті прочі товариства, а то дочислив-би дехто, що все тоє не досягає може, вже разом з запомогом на театр, суми 10.000 зр. А чому Ви, п. Egual не згадали, кілько розкинено на інституції польські? Чи тому, що вийшли-б вже сотки тисячів! Надували Ви дотепер, панове шовинисти, доволі, кого Вам треба було в Відні та в Римі, а тепер стали надувати і своїх братів з за кордонів, щоб Вам не дорікали рускою справою. Не заповітряйте здоров'я сторони воєно з понад Полта, та споживайте мовчки поки єще удаєся, ті „dobrodrojeztwa i przujemnosci autonomii“ та не закрывайте свої нещасности і захланности ложею і коштом других.

— Куди несли ми свої кости? З далекого полудня пишуть нам: Серед снх Адриє лежить острів Лісса, по хрватски Віс. То ключ до Адриє; хто має его, володє Адриєю. Не диво-ж, що панувала там Венеція — а з нею воювала о посідання его Туреччина. По Венеції залили Лісу Французи з Наполеоном, бдзак за понаполеонської колотнечі Англичане, Москалі — а вкінці Австрія. От і се кдот незгоди між Італією і Австрією. Чи Адриє то lago Habsburg (озеро Габсбургів)? кличуть Італіанці; — Адриє потрібна нам для нашого експорту, для нашого становиса в Європі, бдзвдає Австрія; — Сила перед правом, кличє Бисмарк... Під Лісою р'їналося кроваво питання, кому принаде Адриє р. 1866. На малім кладовищі стоїть нагробний пам'ятник. Се мармурний лев, що дрмає. Долі прибита таблиця а на ній виписані имена жертв, що положили свої голови в тій кровавій морській битві. А між ними: Василь Кандюк, Юрко Земанський, Іван Ключевський і інші. Вічна їм пам'ять! Туди аж, далеко од рідної землі, занесли они свої кости!

— Воєни. В околиці Виткова, найбільше в л'їсах Радванецьких і Сокальських, появилася воєни. Нещастні пригоди ще нелучилися; оповідає лиш, що минулого тиждня напали три воєни одного селянина в л'їсах Радванецьком. Селянин вихопився на дерево і пересидів так цілу ніч.

— В шпиталі стрийськом помер в татняцію кондуктор залізниць державних Юл. Раденкій, отец трох д'їтей. На стації Б'їльче-Волиця виставили прощаль до задован с'їна так близько шляху залізничного, що не було ні троха волюного м'єся. Раденкій бдзиди дня 5 н. ст. грудня в ніч, не знав о тій профілі і стоячи при пересуваню вагонів на стени ударив собою так сильно о той профіль, що упав під вагон і сей зломив ему ребра та ксть бедрову, роздавляючи мущуку. За два дні помер Раденкій в шпиталі, а перед смертю комісія судовна списала з ним протокол. Протоколу залізничі не підписували небіжчик, щоб не скривдити жінки і д'їтей.

— О крадіж рыбы в Дністрі обжаловали владителі села Горигляди, пов. томашакого, тамошніх селян і дня 1 с. бдзався розсуд в тій справі в повітовім суді в Томашині. Владителі опирали своє право на оренчу суду станиславського з р. 1873, признаючи м'їм влючне право рыболовлі, а селяне заявили, що они як перед тим так і тепер все ловлять рыбы ба навіть продають их до двора. Так роблять і по інших селах по-над Дністром і н'їхто не має виключного права рыболовлі. Авскултант і. Верхній засудив всіх селян по одному днєви в'язниці, а в поводах свого засуду ор'їк, що істование права рыболовлі мусить бути доказане особливим титулом і фактичним виконуванем рыболовлі. Се право доказали владителі Горигляди ореченєм станиславського суду а селяне не бабули ще засідження сего права, та зб'їзгляду, що закон мусить хоронити рыбы в краєвих р'їках перед винищенєм, тому уважася тих селян за диких рыбарів. Селяне зголосили одклик.

— Испыт державный в надоліст с. р. зложил лікар ветеринарн: Г. Атлас з Калуща, Зах. Бардах з Добромиля, Р. Раф з Заліщик, Викт. Тиховський з Рашева і Мих. Сервацький, асистент львівської школи ветеринарн.

— Pepteria! З Косова в Підгаєчині приєлали до „Батьківщини“ оттак дивогляду картку: „Karta Posmierina L. b 269. Miejsowosc Nosow Magdalena Hlwa Latna 2 i pul Gr Cato Rolnik czas smierci 30/9 1888, oznaczenia choroby Pepteria Dzień pogrzebu 2/10 1888. uwaga Wy jak opisano W Nosowi dnia 2 pazdziernika 1888. Jan Murawski oglondasz zwoioł.“ Громада Носів вибрала газду Івана Моравського на оглядача померших, а днє „oglonasz zwoioł“ розумє, що на такому урядовім становиску повинен уживати „urzędowego języka“. От і бачите, як дивогляди вишли.

— Интериза сльбна перед 3000 роками. Зв'їстний сльдатель старинностей Египту, Вруш паша, найшов коло Теб сльбну интеризу єгиптського зм'їсту: „Веру тебе за супругу. На придане даю тобі 9 сребренників (18 рублів). Прир'їкаю дати тобі також на рік на прожиток 36 м'їр зб'їа, 12 збанів олії до цалєня, 12 збанів оливи і 12 збанів меду. Все те давати-му що року, так що ти будеш мою в'їртельною, а сей твій прожиток буде моїм довгом кожного року. Д'їти, що уродяться, бдзтануть в єдиначний все, що маю, або що мати-му. Коли-б я тебе покинув, знеохочений до тебе, або коли-б мені подобалася инша жінчина, то вышлалю тобі 10 сребренників. Крім сего, не одержиш більше бдз мене н'їякого письма.“

— Добра реклама по-при заявленю лояльности. На за с'їданю ради м'їської в Відні повдмає бурмістер радних, що деїстє Герц в честь ювілею цесарського жертвував сто бднним д'ївчатам в'їденським вставити безплатно зуби. Ціла рада сердечно умілася над

сим заявленєм лояльности і прийняла жертву деїстє.

Посмертний — оновістки.

— Євгенія з Залуських Глинька жена приходника в Буцнів. упокоїлася по короткій атяжкій недужі д. 5 н. ст. грудня в 23-м'ї році житя, лишивши по собі цярй жал в кружках Русинів, котрі єи знали яко образовану і патріотичну жінчину. Вічна їй пам'ять!

О. Іосиф Лаврський, парох в Долбїм, дек. теребовельського, упокоївся дня 6 (18) надоліста по короткій по тяжкій недужі в 75 р. житя а 48 р. священства. Покійний був чоловіком правим, щирим і трудолюбивим священником та тому велим поважали его і прохожане і знакоми та сусіди. Хто лиш покійного знав, на в'їст про его смерть бдзавася словами: „Земля ему най буде пером“.

Телеграми „Д'їла“.

В'їден 10 грудня. Міністер торговлі заявив в комісії бюджетовій, що в буджєт залізниць державних буде вложена бдзвідна сума на цистернові вагони і що правительство завізє залізницю Кароля Людвіка постаратися о такій самій вагоні для перевозу спиритусу.

Пешт 10. грудня. Сербскій патріарх Ангеліч помер вчера в Новім Саді. — Перша угорско-галицька залізниця перейде од 1 с'їчня 1889 р. під заряд держави.

Прага 10. грудня. Вчера рано вручила Ригерови депутація народній подарунок в сумі 100.000 а вечером зроблено ювілатови в народнім театрі величаву овацію.

Рим 10. грудня. Комісія військова прийняла одноголосно предложение правительства.

Мадрид 10. грудня. Цєле министерство подалося до димісії. Королева регентка припоручила Сагасті зложити новий кабинет. — До нового кабинету вйдє імвормі Чинчіла яко міністер війни, Каналехас яко міністер для справ внутр'їшних і Арфіхо для справ заграничних.

КОНКУРСЪ

на урядженє рускихъ драматичныхъ представлень.

Вид'їль „Рускои Бес'їды“ у Львові, нам'їрючи як дотепер так і на будуче займатися справами руского народного театру, зыває всіх желающих за сповуд'їлом і підмогою агаданю Вид'їлу уряджувати бдз 1 с'їчня 1889 до 31 грудня 1889 р. у Львові і по-за Львовом в Галичині руский драматичний представлень, щоб в с'їм д'їлі надбаси свої оферты Вид'їлови „Рускои Бес'їды“ у Львові (ул. Орменська ч. 27) най. пізн'їше до дня 25 лт. грудня с. р.

В тій оферті мають бути означені: 1) Имя хресте и родове та м'їсце пробуваня оферента; 2) число представлень, котрі бнть в приближеню в означеном часі (бдз 1 с'їчня 1889 до 31 грудня 1889) нам'їре устроити з прим'їткою, кілько з тих представлень має приїхати на Львів, і з'їзказом сил артистичних, при яких представлень бдзвалися-б, а також і репертуару, який оферент посідає; 3) підмога, якою оферент бдз „Рускои Бес'їды“ жадає. Поодинокі точки контракти означатися пізн'їше меж Вид'їлом а оферентом, котрого оферту приймєся. Прочі рускі газети просимо о ласкаве повторєнє сего конкурсу.

У Львові днє 8 грудня 1888 р.
Д-р ІО. Целевич, Д-р Євген. Олевоніцький
голова, член Вид'їлу.

Аптека РУКЕРА у Львові

поручає 2480 245—?

З'їзє Зєбургера яко певне средство на катар, кашель і хрипку. Ціна одной пакки 25 кр. На провинцію з'ї опакованєм 30 кр.

Фабрика внарядів р'їльничих і гієрн

М. PETERSEIM-A

в Кракові при улиці Довгій поручає свої ви-
+38 робы по найдешевших цінах. 177—?

З'їзєна помішканя!

Маріанъ Л'їсовскій

деїстє і лікар до недуг устної ями перепровадився до дому Вп. Киршера при пляцу Трибунальськом ч. 1 і ординує бдз 9—1 год. перед полуднем, а бдз 3—5 год. по полудні. 14—

Прехорошон кавы

Цейлонський Нр. 0 просто з жерела

надбйшов новий транспорт

1 кл. на 2 зр. 20 кр.

котру з'ї приємністю можемо поручити нашим П. Т. Гостям.

Крім сєи сьуть на складі інші роды доброн кавы: 1 кл. на 2 зр. 10 кр., 2 зр. 1 зр. 92 кр. і низше.
В 5 кильових м'їшок Нр. 0 11-20 зр., Нр. I. 10 зр. 70 кр., Нр. II. 10 зр. 20 кр., Нр. III. 9 зр. 80 кр. Р'їо зелена 9 зр. 20 кр.

2629 15—? Заряд Народної Торговлі.

Капы, портіеры, ослони бѣлі и кольорові поручає въ
найбольшомъ выборѣ
по найнищихъ цѣнахъ

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
пѣдъ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавецъ и отвѣчальный редакторъ Иванъ Белей.
Печатъ въ фабр. Черлянскою.
Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка пѣдъ зар. К. Великаго.

Выходить у Львові що дня (крѣмъ недѣль и русскихъ святъ) о 5-ой годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека пайанамъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницу на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Предлагаютъ и минераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣло“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оглошени, ул. Коперника 4 и ул. Борогазетъ ул. Кар. Людвигъ 9. У Вѣдмъ Haasenstein & Vogler, Wallis, Hgasse, 10; M. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mose, F. A. Richter, Niblungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co. Предлагаютъ на „Дѣло“ и минераты за минераты платитъ у Львовѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашнемъ засѣданіи комисіи бюджетовъ велася нарада надъ петиціями въ справѣ ухваленія закона о пенсіяхъ для урядниковъ державныхъ и подвышенія пенсій для вдовъ и сирѣтъ. Послы: Беръ, Кравецъ и Менгеръ внесли, чтобы въ вкладокъ самыхъ урядниковъ и въ додатковъ державныхъ утворено одновѣдний фондъ. Шесть секцій Ганкевичъ противился сему внесено и доказувавъ, что пенсія вдовъ и сирѣтъ въ Прусахъ и Италіи суть низшія якъ въ Австріи. Мимо того ухвалила комисія внесенне, жадающе бѣдъ правительства предложити проектъ закона о пенсіяхъ для вдовъ и сирѣтъ по урядникахъ.

Въ колѣ польскѣмъ постановлено домогаться бѣдъ правительства постепенного заведевья при галицкихъ университетахъ катедръ рѣльныххъ. Пос. Понковскій ставитъ въ колѣ проектъ, чтобы пострахатъ у министерства просвѣты о то, чтобы ученики, вступающіе въ бѣдныи свѣдѣнціи въ нормальныхъ школахъ до школы середнихъ, были увѣдены бѣдъ оплаты школьной въ першѣмъ курсѣ. Пос. Ручка довадъ же до того, чтобы и тѣ были увѣдены, что зрѣлѣть вступити несутъ до першѣи класъ въ одначеніи. Пос. Нѣмчиновскій домогався, чтобы сей проектъ предложено заразъ комисіи бюджетовой. Коло однако не згодилося на то и постановило предложити о справу поднасъ дебати надъ бюджетомъ министерства просвѣты въ повній палатѣ, якъ бы нарочно на то, чтобы ся справа не перейшла. Нѣмчиновскій жадавъ же, чтобы ученики чотирѣхъ низшихъ класъ школъ реальныхъ были такъ довго увѣдены бѣдъ школьной оплаты, доки не буде въ Галичинѣ бѣдъ троихъ школъ промысловыхъ и чтобы подвышено платню учителей въ школахъ середнихъ.

Намѣстникъ Моравы, п. Лебъ, приѣхавъ вже въ субботу до Берна и тутъ представился ему заразъ урядники и бурмистръ мѣста.

Россійска позичка загранична удалася надъ сподѣванне добре. Въ Парижѣ подписано три разы большу суму якъ было потреба. Вѣсть о томъ выкликала въ Нѣмеччинѣ такъ велике занепокоѣние, что паперы на биржи дуже значно поспадали, что также одбѣлося и на другихъ биржахъ а именно на вѣденской. Въ виду такого занепокоѣния не переставъ офіціальна праса россійска доказувати, что Россія не затягасъ зовсѣмъ позички на цѣли военныхъ и не думасъ збѣгти съ дороги мирной работы, которую ѣи царь вызначивъ.

Именованье Шинкина, дотепершного посла россійскаго въ Штокгольмѣ, помѣнякомъ министра дѣлъ заграничныхъ, на мѣсто дотепершного его помѣчника Влангалио, который має бути именованъ посломъ при Квириналѣ, выкликало въ свѣтѣ дипломатичномъ велике занепокоѣние. Загально вказують на то, что Шинкинъ есть отвергнутъ панславистомъ, особвѣтымъ пріятелемъ гр. Игнатьева и знае дуже добре цѣлый Вѣхѣдъ а особливо Сербію, бо бувъ довгий часъ посломъ въ Бѣлградѣ. Въ берлинскихъ и лондонскихъ кругахъ дипломатичныхъ уважають именованье Шинкина помѣнякомъ министра дѣлъ заграничныхъ за рѣдъ пресія на Гиреа въ дуѣ панславистичномъ, въ наслѣдокъ котрой, наколи Гиреа ѣи бѣдъ разу не поддается, проявляється въ министерствѣ дѣлъ заграничныхъ два рѣзныя стремленія, котри досыгъ будуть борются зъ собою, доки одно зъ нихъ не возьме верхъ. Невѣдѣность та — каже „Times“ — котра сторона зъ часомъ побѣдитъ, надасть ситуацію лишь знамя новон невѣдѣности.

Посла вѣстей наслѣвшихъ зъ Персіи мало правительство перекъ постановити залагодити всякій дотепершній споръ съ Россією въ мирный дорѣзъ, бо шахъ не хотѣлъ-бы давати ѣи нѣякои причины до не вдоволенія и въ нѣчѣмъ ѣи дражняти.

Лондонска „Financial News“ подала слѣдуючу велику сензационну вѣсть: „Въ Берлинѣ лагодити планъ, чтобы Турецкаму заборити въ кураторію въ подобный способъ якъ Египетъ. Слѣбными кураторами булы-бы Англія, Нѣмеччина, Франція, Австрія и Италія. Опѣръ султана давасъ бы тѣмъ передомити, что бѣдъ одержавъ-бы шедру рѣчку пенсію. Инициативу до сего проекту мавъ подати кн. Бисмаркъ, который также трудиться надъ нимъ дуже якъ въ взглядѣхъ политичныхъ такъ также и финансовыхъ.“

Не можна ані на хвалку сумнѣватися, что вѣсть ся, хочъ и якъ оригинальна, есть зовсѣмъ безпѣдставна. Въ якій цѣли пушена она въ свѣтъ, можна легко зрозумѣти, скоро лишь зважиться на ту одну обставину, що мѣжъ прѣбывающими кураторами нема Россія, котра прѣцъ мала-бы также немале право до курателѣ. Вѣсть ся має бути очевидно таковыи самымъ пострахомъ на султана якъ та, котру подала була своего часу вѣденска

„Corr. de l'Est“, мовъ то Италія поддавала планъ змѣны престола въ Константинополи.

Право загального голосованія здобуває собою чимъ разъ ширше поле, хочъ досъ знайшлося для него наибольше прихильниковъ въ державѣхъ або зъ устроєннѣ республиканскимъ або тамъ, де элементъ республиканскій або хочъ сильно поступочный есть наисильнѣйшій. Характеристичнымъ однакожь есть, что монархична Испанія постановила перша завести у себе загальне право голосованія и правительство же тамтого тыждня предложило кортезамъ дотычный проектъ. Провѣтъ сей, справлений же въ послѣдній хвилѣ, постановляе, что право выбора мають всѣ горожане, почавши бѣдъ 25 року жита, котри проживають въ одномъ и томъ самѣмъ мѣсцѣ бѣдъ два рока. Дальше постановлено, что всѣ мѣста, котри мають 20.000 жителей, суть въ правѣ выставити одного своего представителя до кортезовъ. Таке саме право мають также всѣ товариства ученыхъ, экономичныи и рѣльныххъ, скоро число ихъ членѣвъ выаоситъ больше якъ 5000 людей. Проче населенье роздѣлено на округи выборовъ по 200.000 выборовъ въ каждый округъ має выбирати по чотирѣхъ посѣдѣхъ. Всюды однакожь задержано одно мѣсто для меншости, котра, коли хоче, може въ цѣлой Испаніи собльно голосувати. Свобода голосованія есть всесторонно забезпечена. Чи проектъ сей въ виду того, что въ Мадридѣ настала змѣна кабинету, удержитися, не знати.

Въ кругахъ дипломатичныхъ вывѣлявѣтъ бувъ недавно велику сензацию фактъ, что правительство испанское дало зовсѣмъ несподѣвано димісію своему послову въ Берлинѣ, Бенюмару. Ше дѣлѣйшимъ выгладѣе однакожь фактъ, что Бенюмаръ не приймивъ димісіи и оставивъ и дальше на своемъ становищі. Кажуть навѣтъ, что самъ кн. Бисмаркъ мавъ высказати свое недовѣреніе зъ того, что правительство испанское одѣляе посла, который бузъ въ Берлинѣ загально люблений и который дѣлаѣтъ тамъ совѣстно въ интересъ Испаніи. Вѣденскія газеты доносятъ отже теперь, что Бенюмаръ дѣставъ дѣлаго димісію, что бѣдъ самовольно подаѣвъ до вѣдомости кн. Бисмарка експозе испанского министра дѣлъ заграничныхъ, котре було призначе лѣшь для его особистон вѣдомости, а въ котромъ було пояснено, дѣлаго Испанія не може приступити до потрѣбною союза. Кн. Бисмаркъ мавъ также выставити письмо до Бенюмара, въ котромъ высказуе ему свой жалъ по причинѣ его уступленія, а то письмо вызвало зновъ таке недовѣреніе въ кругахъ испанского правительства, что министръ Vega d'Armijo не хотѣвъ навѣтъ выслушати оправданія Бенюмара.

Остатними часами, коли стѣлько говориться про двосныи папы до державы италійской, порушили французскія газеты также справу реформы колѣгій кардиналовъ. Temps, найзначѣйшій дѣвнишъ французскій, порушивъ тую справу найосновѣйше, у мѣтивши дописъ изъ Риму, здаѣвъ бѣдъ французского посла при Ватиканѣ. Невѣрмалне однакожь мѣжъ Италіянами а не-Италіянами въ колѣгій кардиналовъ — пише Temps — бѣе въ оны въ нѣвѣдѣнныи часы для папства некористне. Коло папство посѣдало римску державу, та перевага италійского элементу була оправдана, була немовъ запорукою неутрачливости церкви. Теперь же италійскій кардиналы не суть подданныи папы, але короля Италіи, котрому платятъ податки и обѣднении его законами цивильными, зовсѣмъ такъ, якъ заграничній кардиналы своимъ державамъ. Чи отже нинѣ для переваги италійского элементу въ колѣгій кардиналовъ вступаютъ поперѣдущіи условия и чи та перевага радше не шкодѣтъ универсальности и независимости церкви? Чи та, колѣсь добра традиція, не може сирѣватъ того, чого апостольска столица наибольше боиться — завѣснѣмость? Дѣлаго Левъ XIII. за дѣла свободы церкви больше именувавъ не-италійскихъ кардиналовъ, аніжъ его поперѣдники. Але все таки въ колѣгій кардиналовъ элементъ италійскій має перевагу. Коло Римови грозилъ вавары, бѣдъ для своей обороны локликавъ провинціалѣвъ: Испанцѣвъ, Галцѣвъ, навѣтъ Траковъ. Дѣлаго-бъ и теперь ап. столица, не маючи свободы въ свой столицѣ, не могла покликати до своего сенату провинціалѣвъ? Очевидно, перевагу Италіяцѣвъ не слѣдъ заступити перевагою иного одного якогось народу; тутъ треба рѣвногѣрного подѣлу на всѣ народности.

Посла найновѣйшого спису членѣвъ колѣгій кардиналовъ складаѣе она зъ 5 кардиналовъ-епископовъ, 43 кардиналовъ пресвитерѣвъ и 13 кардиналовъ-дѣяконовъ — разомъ зъ 61 членѣвъ. Зъ того есть 34 Италіяцѣвъ а 27 не-Италіяцѣвъ. Не-Италіяцѣвъ дѣлѣтѣся такъ: Славяны 2 (Полякъ гр. Ледоховскій, бывшій гвезденсько-познанскій архіепископъ, секретаръ брѣвѣ, замѣшканныи въ Римѣ, и Хорватъ Йосѣфъ Михайловичъ, архіепископъ загребскій); Французѣвъ 6 (а зъ нихъ одинъ, Лукіанъ Бонапарте сидѣтъ въ Римѣ); Англичанъ 4, Нѣм-

панцѣвъ 4, Нѣмцѣвъ зъ Нѣмеччины 3 (зъ нихъ одинъ кн. Гогенлоге сидѣтъ въ Римѣ); Австрійцѣвъ-Нѣмцѣвъ 2 (кн. Фирстенбергъ и Гангль-баверъ); Мадары 2 (Симоръ и Гайнальдъ); Португальцѣвъ 2 и Американцѣвъ 2. Коли зважати, что Славяны католиковъ есть около 30 миліонѣвъ, то два кардиналы (1 Полякъ и 1 Хорватъ) супротивѣтъ числу Нѣмцѣвъ, Англичанъ и Французѣвъ надто мало. Уніаты не мають ані одного представителя въ колѣгій кардиналовъ. Перевѣга италійского элементу покажеся же ярче, коли зважати, что въ кардиналовъ иншихъ народностей тѣлько дуже маленька частина пробувае въ Римѣ, а прочіи, звычайно старіи люди, не можуть подѣйтися далекихъ подорожей.

Той ненормальный станъ давасъ-бы папѣ почути особливо на случай великой европейской войны, въ котрой-бы Италія станула супротивъ Франціи. Кн. Лехтенштайнъ мавъ предложити папѣ, чтобы на случай войны перенѣе свою резиденцію до его князѣвства, и кажутъ, что Левъ XIII. мавъ на сей проектъ згодиться. Католики кажутъ, что се було бы дуже добре, бо папа бувъ-бы на неутрачливѣйшей земли и нѣкто не мѣгъ-бы чинити на него пресія, якъ чинили Французы, коли папы утѣкали зъ Риму до Авиньону. Але кардиналы-Италійцѣвъ булы-бы все таки въ прикрѣмъ положеніи. Кардиналы-Италійцѣвъ суть звычайно и епископами дѣцезій италійскихъ, а яко такі, подданыи короля Италіи. Отже въ случаю войны бѣдѣйшѣ кардиналовъ-Италійцѣвъ була-бы змушена стояти проти Франціи, хочъ въ борбѣ двѣхъ католическихъ державъ сенатъ загальнои церкви католической повинѣтъ держаться безпартійно. Цѣлкомъ же иначе було-бы, коли-бъ въ колѣгій кардиналовъ була рѣвногѣрно заступлена каждая народность.

Про зневаженіе королевѣи Бельгіи на улицѣ въ Бруксели такіи доносятъ бѣдѣйшѣ вѣсти: „Въ одной дѣльниці мѣста одбувалися зборы робѣтничѣвъ подъ голымъ небомъ. По промовахъ удалася цѣла товариство въ числѣ колькохъ сотъ людей до осередку мѣста. Передомъ одинъ робѣтничъ нѣе революціонну червону хоругву, а цѣла громада при музичѣ свѣвала карманьолью и маренляку. Супротивъ походу надѣхалася королевѣа, котра что дѣла выѣздитъ на перевѣзку. Лѣдѣи товариство робѣтничѣе побачило королевѣу, якъ ова надѣздитъ и сама правитъ кобыми, почало заразъ кричати, спити и свѣстати. Полиція не могла нѣчо порадити. Королева, дуже змѣшана и встревожена, заразъ завернула конѣи и чѣмъ скорше погнала до палаты.“

Новый торгъ.

„Dziennik Polski“ зъ 9 грудня подаѣтъ телеграфичну вѣсть зъ Вѣдѣн таковыи основы:

„Выгладѣе дешѣе межъ Грохольскимъ а проводниками большости дуже жива. Предметомъ ѣи — справа проинаційна. Мимо всякихъ заходѣвъ и змаганъ есть майже певною рѣчею, что новый проектъ выдѣлу краевое не удостоиться нѣ найменшѣи поддержки. Правительство дало колькомо заатѣйшимъ посламъ польскимъ зрозумѣти, что намѣряе получить справу проинаційна въ справу выборовъ до сойму.“

Для зрозумѣнія рѣчи присадамо читателямъ нашимъ: 1) Що на послѣдній сѣсін сойму галицкого представило правительство свой проектъ выкупна проинаційна, на который большѣсть соймоза не згодилося. 2) Що посолъ Грохольскій, назвавши проектъ правительствоиый ложью, оправрасъ при закоѣи о выкупнѣи проинаційна зъ 1875 р. 3) Що соймъ краевый зложивъ потѣмъ анкету проинаційна до уложѣния нового проекту выкупа. 4) Що зъ результатомъ ухвалъ той анкеты похвала недавній делегация зъ выдѣлу краевое зъ маршалкомъ до Вѣдѣн, чтобы правительству проектъ свой представити и порозумѣтисъ въ справѣ сканканы въ сѣсін слѣдуючого року сойму, на котромъ справа проинаційна мала-бъ достаточно подоготитися.

Въ справѣ той ведутся теперь переговоры межъ делегациєю польскою и пос. Грохольскимъ (въ Абазіи) зъ одной, а правительствомъ зъ другой стороны. Але что проектъ правительства до нового закона проинаційнаго есенціально рѣзнятъ бѣдъ проекту соймовон большости польскомъ, то обѣ стороны почали межъ собою торгъ. Торги такіи, незвычайный дѣвидѣ, ставляе въ парламентарномъ житіи австрійскѣмъ бѣдъ якогось часу дуже звычайною рѣчею. Чѣхъ, Полякъ, Гогенварты и Лехтенштайнъ торгувалися вже неразъ зъ кабинетомъ гр. Таффого на поля нафты, горѣвѣи, школѣ национальныхъ, промысловыхъ и конфеіиныхъ. Нинѣ одбуваеся новый торгъ проинаційнаый. И мы не даувалися-бы тѣмъ переговорамъ, наколи-бъ въ торгъ сей не входили и будущіи выборы до сойму галицкого. Такъ однакожь має бути и въ тѣмъ лежить цѣла неморальность того торгу.

Предплатѣ на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Австріи: за Заграничною: на цѣлый рокъ . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . 24 ар. на полъ року . . 9 ар. на полъ року . . 12 ар. на чверть року . . 4-50 ар. на чверть року . . 6 ар. на мѣсяцъ . . 1-50 ар.

У Львовѣ: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на полъ року . . 8 ар. на чверть року . . 4 ар. на мѣсяцъ . . 1-35 ар. Редакция, Администратія и Экспедиція подѣи зр ул. Баторія. — Рукописи зберігаються лише на попереднє застереженнє. — Рекламация неопечатаній вѣдѣи бѣдъ порта. — Неопечатане число коштівъ 8 ар. а. в. Оголошенія приймаються по цѣнѣ 6 ар. бѣдъ однокотрѣчки печатной, въ рубр. „Надобаеся“ по 20 ар. а. в. Подѣи числяться по 10 ар. бѣдъ стрѣшка.

Выходило-бы зъ того, что рускій народъ въ Галичинѣ мавъ-бы зновъ участи жертвоу закулисныхъ торгѣвъ. За цѣну Русинѣвъ мавъ-бы уложитися дальшій союзъ межъ делегациєю польскою, окройованою Галичинѣ, а нѣвѣшнымъ кабинетомъ, поддержуванымъ тою-же делегациєю. Отже: дальша неація Русинѣвъ на поля конституційнаго, дальша гегемонія польского элементу въ Галичинѣ, дальшій вѣдѣи національнѣи. За ту цѣну мали-бы проинаційна галицкій пристати на выкупну проинаційна бѣдѣ проекту правительствоиного.

Тактика обѣхъ сторонѣ була-бы дуже зручна — сего не переченимо. Але мы не радѣи-бъ кабинетови гр. Таффого братисъ за таке оружье. Самъ доведено-бы народъ рускій до дуже драстичной аціи, — аціи, котрой мы могли-бы бажати, наколи-бы были деструкціоннымъ элементомъ, але котрой, зъ огляду на державу, повинѣтъ гр. Таффѣе якъ наибольшѣе выстерѣтисъ.

Лѣшаючи одѣвчальность за повышѣу вѣсть „Dziennik-owi Polsk-ому“, кличемо вже нинѣ до нашихъ патриѣвъ въ цѣлѣмъ краю, чтобы они до той новон борбѣ выборовъ заада-легѣдъ приготувалися. Кинѣну рукавицю народъ рускій подѣи зъ охотою, коли не буде другого выходу. Однакожь caveat consules, бо шкѣбра руска не на продажѣ!

НОВИНКИ.

— Руско-народный театръ выставитъ сего тыждня въ Стрыйѣ слѣдуючій творъ драматичный: Въ второкъ 11 я. ст. грудня „Шляхта хохачкова“ комедія гр. Григоревича; въ чверть 13 грудня, „Властитель гутъ“ драматъ Ю. Онега; въ субботу 15 грудня „Варонъ цыганскій“ опера Стравса и въ недѣлю 16 грудня „Наймичка“ образъ украинскій Карпенка-Карого.

— Промова руска Радована Кошутчи при отвореніи зборѣвъ „Товариства славянского им. Миклошича“: „Товаришѣ! Се поступованье наше зрѣбитъ справѣдъ вражѣне у людей просвѣченыхъ, але найдується и такіи, что начнутъ показувати на насъ пальцемъ та зъ погордоу звагнѣмъ насъ панславистами. Тому зъ горы тѣмъ всѣмъ панамъ заявляемо, что принимаемо се имѣи о стѣлько на себе, о сколько его принимають катедры славянскѣи филологіи при австрійскихъ университетахъ у Вѣдѣн, Грацу, Празѣ, Львовѣ. Сѣи-бъ було зборѣнено слѣдити исторію культуры Славянъ, то всѣхъ людей, що дѣлають въ тѣмъ напрямѣ, прогнано-бы зъ краю, а если-бъ се зновъ було чимъ неопѣрѣдимымъ для науки, то Г. В. цѣсаръ не именувавъ-бы профессорѣвъ для катедры славянскѣи филологіи. А тому, что правительство творитъ згаданіи катедры, признаѣе оно працю надъ культурою, исторією, языкомъ и литературою за рѣчь потрѣбну и необходиму и тому, товаришѣ, надѣймося не лише апробати нашего поступованія, але и подмоги найвысшихъ кругѣвъ. Если-жъ насъ хто въ тѣмъ змыслѣ назѣво панславистами, прийемо се имя яко почетѣе, бо по нашѣи сторонѣ стоить наука, катедры славистики университетѣвъ австрійскихъ и правительство; если же скоче хто насъ, такъ именуючи, обкинути грязью политичныхъ инсинуаций, то повѣдаемо ему, что наше лице есть надто чистымъ и свѣтлымъ, чтобы его могло покатыти болото клеветы — оно упаде на лице того, что его кинувъ. Мало насъ есть, початокъ тяжкій, але не лякаймося, брати! Наше поступованье буде отверте, бо мы не маємо нѣякихъ злыхъ намѣренѣи, и начинѣмъ горячо роботу культурну, якъ молодіи люди, котри готовіи все посвятити, чтобы добитисъ своихъ идей. Не грозить намъ, товаришѣ, погнѣбѣ бѣдъ меча, якъ Славянамъ на Балканѣ, але погнѣбѣ культурна. Познакомѣймо, праціюю надъ собою, поважачи взаимно свѣтлѣи народный, чтобы Славянщина зрѣвнѣлася зъ культурою иншихъ народѣвъ и мовъ лучъ цивилизации сѣбною пошла зъ нею, котра въ противнѣмъ случаю погубитъ насъ. Витаю насъ же разъ товаришѣ! Въ имя культурного пѣзнанія на нѣвѣ славянскѣи, мовѣ тѣи каменарѣ, други молодіи, смѣло впередѣ!“

— Артистъ Матейко приѣздитъ нинѣ вечеромъ до Львова на запросныи проф. д-ра И. Шараневича, чтобы оглашати археологичну выставу Институту Ставропигійского, головно галерію иконъ церковныхъ. Въ сѣреду уадесть Матейко на выставу. Черезъ весь часъ пробываия у Львовѣ буде Матейко гостемъ Вирѣсовъ, митрополита Билѣвстрѣи. — „Сзас“ доносятъ, что маляръ Матейка супроводити будутъ его донки, котри журчались о здохрѣвѣе своего отца, не хотѣтъ его самого пошлѣити въ тѣи подорожи. При выставѣ археологичной устроено робѣтню для Матейка на случай, если-бы хотѣвъ скопировати дѣщо зъ выставленыхъ предметѣвъ. — Якъ доведѣмось, Матейко пробуе у Львовѣ колько дѣйвъ, а въ честь его будутъ даніи пѣры: у Вирѣсовъ, митрополита Сильвѣвстрѣи, въ Институтѣ Ставропигійскомъ и у намѣстника.

— Намѣстникъ Баденіи бузъ въ субботу довго на аудіенціи у архіепископа Рудольфа. Въ недѣлю мавъ аудіенцію у цѣсаря и мабути что ино въ второкъ вечеромъ выѣде намѣстникъ зъ Вѣдѣн.

— **Одъ о. Льва Витовинского** въ Радца одержали мы слѣдующую дописку: „Вашъ дописуатель въ Станиславского въ ч. 260 мыльно поинформованный, затѣмъ примушенный я спростовати подану нимъ вѣсть, будто бы я дня 25 жовтня с. р. не зваливъ прибути на засѣданье рады повѣтовон, бо я не мѣгъ, — такъ якъ не мѣгъ того дня до мѣсечной церкви анѣ пойти анѣ поѣхати, хотѣ та церковь оддалена на $\frac{1}{4}$ километра — а не мѣгъ зади стану здоровья. — Я бы не одызувалъ съ спростованьемъ, коли-бъ дописуатель, славычя и звиняючи патриота о. Заклинского, туй заразъ побѣдъ него не поставилъ мене не-патриота безъ извиненія. Одъ теперь не буде мати дописуатель (се самъ о. Заклинскій) черезъ своихъ домашнихъ писарѣвъ случайности спомянати о мнѣ, бо бачучи, що мой физичный станъ здоровья не дозволяе менѣ задосыти чинити обовязкамъ радного повѣтового въ Богородчанѣхъ (я теперь мешкаю въ повѣтъ станиславскомъ) я зложивъ мандатъ еще дня 25 жовтня с. р. Я уже давнѣйше хотѣвъ се зрѣбити (и о. Заклинскій того домогався у „Червоній Русь“), але о. Пачосекъ и о. Андрусевичъ сперечили менѣ, бо пересѣдичилось, що Поляки намѣсть мене выберуть пр. Микучика и т. п. Але годъ такожъ бути раднымъ и не вышывати обовязковъ, тому, выбраючи по мой гадцѣ менше зло, я зложивъ мандатъ ще передъ допискою въ ч. 260. Прому о се спростованье мыльного „не зваливъ“ и остоячи зъ правдивымъ поважаньемъ пишу...“

— **Въ справѣ кукушкѣ** доносъ вчера мѣсечный священникъ въ Кукушкѣ суди слѣдуючому, что одинъ селянинъ прихотелъ на крадежи церковной скарбонны збѣжавъ, що онъ зъ десяти иншими селянами бравъ участь въ нападѣ на ко. Тхуржинского. Нинѣ мае зѣхати до Кукушова комисіи суда. Чи росправа суда противъ Стшелецкихъ, вызначена на 14 н. ст. сѣдня слѣдуючого року, буде могла одбутись, же теперь не знати.

— **По увязненію ис. Стояловского** у Вѣднѣ, куды то онъ, допустившись въ Кукушкѣ рѣзнихъ, прерѣзнихъ штукъ, выбрався, щобъ немовъ укрытись передъ очима львовского суда — два священники латинскіе, послы въ радѣ державной, ко. Хотковскій и ко. Копицнцкскій, заразъ удалися до министра судѣбныхъ дѣлъ, гр. Шенборна, зъ просьбою, чи-бы не можна выпустити ко. Стояловского на волю. Гр. Шенборнъ обѣщавъ послать справу ко. Стояловского казати скоро розглянути. Судъ вѣдѣнскій мавъ увязненого ко. Стояловского приставити до суда львовского. Шо дальше же ко. Стояловского, знати годъ, але что онъ уже одъ давна допускаясь рѣчей, стоячихъ въ колізіи зъ параграфами криминаль, се рѣчь певна.

— **Огонь.** Дня 19 и 28 падолиста о 7-мѣй годъ вечеромъ при сильномъ вѣтрѣ займився огонь въ Велдѣжѣ, который первого разу зничивъ 9 господарскихъ загородъ а за другимъ разомъ 40 загородъ. Больше якъ 80 родинъ осталось безъ кушняка хлѣба. Шобы поратувати бѣдныхъ погорѣльцѣвъ въ ихъ нещастію и заосмотрити ихъ хотѣ въ найпотрѣбнѣйшій рѣчи передъ голодомъ, зимомъ и недугами, завязався комитетъ подъ проводомъ маршалка долиньской рады повѣтовон и. Вѣтославского. Въ имени комитету проситесь надсылати жертвы на руки Впр. о. крм. Колинковского и н. В. Вѣтославского въ Велдѣжѣ.

— **Снаженіе.** Въ недѣлю привезли до Львова зъ колоніи Дорнфельдъ подъ Ширцемъ до шитало двоухъ селянъ Павла Ласосинского и Вартоломея Тирку, которыхъ покусавъ передъ двома недѣлями скаженный пѣсѣ. Лѣкарѣ оркли, что за дѣло эпизного ратунку, вызлѣчене майже невозможно. Разомъ зъ тими двома селянами покусавъ пѣсѣ 17-лѣтну дѣвчину Анну Покотоску, котра на лѣчене удалася до якогось знахора въ Самбѣрке. Пѣсѣ оповѣданя селянъ мала она подужати. — Въ Буцовѣ коло Перемишля покусавъ скаженный пѣсѣ жиды и селянина; обохъ оддали до шитало въ Перемишль.

— **Найвысшій трибуналъ** розсмотрювавъ справу гр. К. Рея, который доносъ бувъ анонимно министерству войны, шо властитель мыла парового Барухъ въ Кракова наноситъ въ доставкахъ военныхъ шкоду скарбонн державному черезъ подкупство урядниковъ и крадежи збѣжа, одданого до мѣна. Краковский судъ засудивъ бувъ гр. Рея на три мѣсяцѣ взынцѣ за клевету, але найвысшій трибуналъ удовольнѣ его одъ винны. Мабути вывѣдилось щось „faul im Staate“.

— **Для погорѣльцѣвъ** ома Ясеницѣ, пов. дрогбичского, зложили безпосредно пп.: К. Дидинскій, поручникъ 200 ар., Л. Дидинскій, инжиръ 100 ар., Сп. Дидинскій, лѣсничій 40 ар., а на руки посла Охримовича послы пп.: Томиславъ Розвадовскій 20 ар., Е. Е. гр. Русецкій 10 ар., гр. Шенцкій 10 ар., гр. Мѣрошевскій 10 ар., Адамъ Скишинскій 5 ар., староста Плазньскій 2 ар., и Ант. Михалчукъ 3 ар., — разомъ 400 ар.; о. Павло Левицкій, мѣсечный парохъ, 30 паръ кроветъ, Гаврилъ Яворскій 8 кроветъ и громада мѣсечева 30 кроветъ збѣжа и 40 ялицъ. — За такъ щедры жертвы засылаю симъ сердечную подяку. — А шо повышѣ датки, хотѣ такъ значны, и для часовой заповоги и для одбудованя господарскихъ осель ажъ 4 погорѣльцѣвъ родня суть еще велики недостаточны, проте упрасяе еще и инші жертволюбивыя особы, котры хотѣли-бы якимъ даромъ для нещастливыхъ еще причинитись, щобы надосылаи той подъ адресою: Веч. О. Павло Левицкій, парохъ въ Ясеници, почта Дрогбичъ. Въ имени погорѣльцѣвъ *Левъ Дидинскій*, господарь въ Ясеници.

— **Подводный корабель.** У Франціи збудовано пошла плыну и. Зеде, директора паритатѣвъ корабельныхъ, подводный корабель, который може погрузитись у воду и пробити такъ кѣлька годинъ. Цѣлый механизмъ корабля порушае машина электрична. Дотеперь знаній корабль подводный порушалъ при помощи машины паровой, тому мусѣла все якась часть комна выставати понадъ воду. Въ новѣмъ кораблѣ подводномъ находится згущенный воздухъ, тому кѣлька людей безъ нѣякой небезпечности утраты жити выдержатъ кѣлька годинъ подъ водою. Першій пробы зъ тымъ кораблемъ повелѣли знаменито и коли покажеся се выпайдене практичнымъ, то зъ тревогою повинн глядѣти на него державы, шо побудовали дорогіи панцирныя пароходы. Бо шо-жъ легшого, якъ поднысти сему подводному кораблю подъ панцирныя пароходы, причинити у споду набой динаматовый и одтакъ его запалити. Се все сталося-бы такъ, что нѣхто нѣ змѣркувавъ-бы. Новый сей корабель названо „Гупиоте“ и Французы можуть погордиться симъ новымъ выпайденемъ. Писатель Верне, шо въ своихъ фантастично-научковыхъ оповѣданяхъ выписавъ тебѣ „Двадцать тысячѣвъ миль подъ водою“, може повѣрити, что люде доходить въ дѣйствости до его выгадокъ, бо, якъ кажуть, сей подводный корабель побудованный въ головныхъ чертахъ посла Верновского „Навтіліуса“.

— **Дивогляда муштра.** Нѣмецкій туристъ Мозеръ зъ Шатгавенъ оповѣдае зъ своей подорожи по Бохарѣ про одну дуже кумедну муштру, яку бачивъ въ тамошній арміи. Ого на даний знакъ трубою всѣ мужѣ кидаются на землю горѣлицы та выгнугивши въ гору ноги, бацуютъ ними цосилы по воздуху, немовъ-бы чобѣтми хотѣли не-бо завалити. Коли Мозеръ дивуючись ставъ розпытувати, зъ-вѣдки така дивогляда муштра въ Бохаріи вилася, сказано ему ось що: Кѣлька лѣтъ тому назадъ баталіонъ російского войска, перейшовши въ брѣдъ одну степову рѣчку, на команду своего вождя кинулся въ подобный спосѣбъ на землю то всѣ мужѣ мусѣли бацувати ногами, щобы вытекла вода зъ чобѣтъ. Коли-жъ въ томъ походѣ Москаль побѣдилъ бохарского емира, то Бохарцѣ, не богато роздумуючи, завели и тую дивну муштру въ свой арміи.

— **Добрий вѣсти.** Въ Пештѣ померъ генералъ Геннебергъ, организаторъ кавалеріи гонведѣвъ на Угорщинѣ. — Громада Кокурѣвъ, пов. борецкокого, одержала одъ цѣсара 50 ар. подмоги на будову школы. — Въ Тироли померъ Л. Найманъ, членъ палаты набѣвъ и профессоръ економіи на вѣдѣнскомъ университетѣ, уродженій въ р. 1811 въ Зальцбихахъ. — Въ краковскомъ университетѣ вписалось сего, поворку 350 новыхъ студентѣвъ, а загалне число всѣхъ академикѣвъ есть 1290 (о 70 больше якъ въ минушомъ роцѣ). — Вчера зъ вечера займився чотири вагоны, зъ нафтою на шляху зѣлѣницѣ черновецкой. Одинъ вагонъ згорѣвъ до тла а инші три по части. Шкоду 7000 ар. потерѣвъ одинъ купецъ зъ Коломыѣ. — До керницѣ на пляцу Академичномъ скончала вчера служница Катерина Соха, щобы утопитись. На шастѣ побачавъ се полиціянтъ и выратувавъ ея. Причиною самоубійства... нещастна любовь.

Новый хѣтъ на заповѣрь, шо его признали найзнаменитѣйшій лѣкаръ и проф. д-ръ Г. Сенаторъ въ Берлинѣ, д-ръ Г. Тохисоль въ Парижѣ и проф. д-ръ Масини въ Базелѣ за найлѣпшій зъ досѣ уважанныхъ, то сасата заграда; она головный складникъ поправленыхъ пугаюкѣ швайцарскихъ А. Брандта, Ст. Галленъ (Швайцарія), а достати ея можна у всѣхъ лучшихъ антинахъ въ коробкахъ по 40 ар. або 70 ар. въ приписомъ. Не вѣрте конкурентнымъ инсерватъ фабрикантѣвъ старыхъ пугаюкѣ, а уважайте на пш. А. Brandt, написане выразно на коробѣ. Все ише то безцѣнное наследуванье. Новый швайцарскій пугаюкѣ у всѣхъ лучшихъ антинахъ; на замовленье высылае каждому такожъ головной складикъ: Apotheker F. Schmid, Teplitz (Bohmen), оплата. 2663 7—52

Вѣсти зъ Еп. Перемишской.

Кан. институтъ на Олешчѣ одержавъ о. І. Кобрянъ.

Завѣдѣтельство Улична, дек. дрогбичского, одержавъ о. Ник. Кушнѣръ, сотрудникъ зъ Горуцка.

Сотрудничество при пароху въ Дубнѣ, дек. канцучского, одержавъ о. Ант. Весоловскій.

Вѣдѣний о. І. Михалчукъ за сотрудничка въ Равѣ руской.

Сотрудникъ катедралийной церкви, о. Мих. Мриць, одержавъ грамоты: на катихизисъ при 4-кл. школѣ мѣской и на душпастиря увязненыхъ.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— **Конкурсы.** Оporожненій мѣсца: управителя урядѣвъ помѣстныхъ при окружномъ судѣ въ Коломыи, речинець до 20 грудня с. р.; — канцеляста при судѣ окружномъ въ Станиславѣ, речинець до 10 сѣчня 1889 р.; — совѣтника суду краєвого въ Черновцяхъ, речинець до 20 грудня с. р.; — два мѣсца старшихъ комисарѣвъ скарбовыхъ въ VIII рангѣ, або комисарѣвъ скарбовыхъ въ IX рангѣ, або концевничѣвъ скарбовыхъ въ X рангѣ, речинець до 31 грудня с. р.

— **Именованія.** Цѣсарь именовавъ членами краєвой рады школьникомъ на дальшій три лѣта Жигм. Савчиньского, директора мужеской семинаріи учительского у Львовѣ, и д-ра Вол. Зайончковского, профессора львовской политехники. — Дѣйствию учительскою именована Мальвина Калужницка на передѣлѣтѣ Задовѣрна въ Дрогбичи.

— **Перенесенія.** Адъюнкты судовый въ Чешановѣ, Орестъ Цицимирскій, перенесенный до Тернопольа.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 11. грудня. Посолъ Казимиръ Грохольскій померъ вчера въ Аббадіи. — Въ палатѣ пословъ велася инѣ дальша дебата надъ закономъ войсковымъ.

Берлинъ 11. грудня. Газета уридова оглосила телеграмму цѣсря Вильгельма II. до цѣсря австрійского при нагодѣ его торжества юбилейного, въ котрой нѣмецкій цѣсарь дякуе мѣжъ иншимъ за шире дружбу и желаетъ цѣсареву австрійскому многихъ ще лѣтъ для добра народу и удержаня мира. Цѣсарь Францъ Иосифъ одповѣдаючи на телеграмму высказавъ надѣю, шо непохитна дружба обоихъ монархѣвъ забезпечитъ миръ державамъ.

Парижъ 11. грудня. Палата пословъ ухвалила бюджетъ 383 голосами противъ 115.

Мадридъ 11. грудня. Кабинетъ нынѣ вже зложеный; Сагаста президентомъ, Чинчилъ министромъ войны, Вега Армихо министромъ для справъ внутрѣшнихъ, Гонсалесъ финансы.

Переписка Редакціи и Администрации.

Вп. панъ О. К. въ Кимпюляхъ. За III. четверть-роцѣ достали. — Вп. Касино въ Теребовлѣ. Числа выслано; прийдѣ ще 150 ар. — Веч. Т. Т. въ Бергометѣ. Чому не рекламуєте заразъ кожде не-дѣйшовше число? — Веч. Б. С. въ Терн. Заплачено до 30. падолиста. — Веч. А. Ч. въ Нюм... и другій П. Т. предплатили „Дѣло“ експедицѣею точно и правильно; коли не дойдѣе яке число, то зъ винны не нашой; просимо тогдѣ заразъ рекламувати. — Вп. М. Б. въ Львову. Вамъ не задержовано „Дѣла“; треба внести до Дирекціи почтъ жалобу (безъ етемпля), и описати докладно цѣлый фактъ, то панѣ експедиторка буде поучена, якъ мае односитись до руского письма. — Веч. І. Р. въ Тростяницѣ. Заплачено до кѣнца року. — Вп. М. М. въ Путиловѣ. Ще 50 ар. — Вп. І. Р. въ Бѣломъ камени. Разумка згоднѣ. — Веч. І. Д. въ Викторѣ. Ще 1 ар. за конецъ повѣсти „Вина и кара“. — Вп. Окружна Торговля въ Сяноцѣ, Веч. М. Д. въ Топоровѣ. Заплачено до кѣнца року. — Веч. Е. К. въ Ольховцѣ. „Просвѣтъ“ передано 55 ар. на календарь. — Веч. Ю. С. въ Костѣльницяхъ. Заплачено до 30/9; числа рекламований выслано; просимо все заразъ рекламувати, бо инакше не дойдѣмо до ладу. — Веч. А. Н. въ Самборѣ. Заплачено до кѣнца року. — Веч. К. С. въ Брунѣ. Жаданій аркушѣ выслано вдруге. — Вп. М. З. въ Фочѣ. Вамъ выслано до Фочи; 50 ар. записано за 1887 р., бо почалося высылати ще въ грудни 1887 року. — Веч. П. Ч. въ Завидчу и Читальня въ Миколаевѣ. Вашѣ числа зъ 412 вернули зъ допискою: retour.

ПОДЯКА.

На сѣмъ мѣсці дякуемо прилюдно тымъ Веч. Отцѣмъ Добродѣямъ, шо зволили прибути на похоронъ нашего найдорожшого отця Іосифа Лавровского, парохъ въ Долгоми. Передвѣмъ-же Веч. о. І. Залудскому, деканови и оо.: Ферд. Медведкому и Андр. Тимусови за ихъ хорошій трогачій слова въ церквѣ и надъ гробомъ складаемо сердечну подяку и щире Спаси-Богъ!

Володимиръ, Антонъ, Іосифъ, сыны; Бронислава, Павлина, Михайлина, доньки; Володимиръ Сойка, Ал. Борейскій и Ст. Фогли, зятѣ.

Аптека **РУКЕРА** у Львовѣ

поручаетъ 2460 246—2

Зѣлье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 25 ар. На провинцію зъ опакowaniem 30 ар.

Фабрика заварѣвъ рѣльничихъ и гисерия

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгой поручаетъ свои вы- 238 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 178—2

Ц. к. упр. гал. акціонный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продаетъ по курсѣ дневнымъ

5% Листы гипотечный

якъ такожѣ

5% прѣмѣваний листы гипотечный

Порученія зъ провинціи выповняе одворотною почтою безъ провизіи.

2220 95—0

ПОРУЧЕНІЯ БИРЖЕВІЙ

на Вѣдѣнь Берлинъ, Парижъ и Лондонъ за- лагоджуе совѣстно и старанно,

Цѣный наперы, лѣсоы и монеты

продаетъ и купуетъ точно посла дневныхъ куроѣвъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ И БИРЖЕВА

ГУСТАВЪ МАКСЪ

Львовѣ, Пляцъ Маріяцкій ч. 8.

І. поверѣль. 2653 15—2

Медальѣвъ заслуги, дипломъ признанія и дипломъ гоноровый на всемирной выставѣ въ Антверпѣи за незрѣваніи

Выробы косметичный, Тоалетный и Парфумерин.

Пилипонтъ волосяи сивому и споловѣлому по колькоразомъ ужито привертаетъ красну барву. Пилипонтъ не зарбуе. лише одмолоджуе волосѣ, котре подъ влияниемъ сего одличного средства одыскуе первѣстну барву, мягкѣсть и одыскѣ. — Цѣна флакону 1 ар. 60 ар.

Валентинъ найлѣпшѣе выпадѣние волосѣ въдержуе, цѣбульки волосѣи взмѣняе и до вытворѣваня та поросту волосѣ побуждае. Лисины покрываются краснымъ волосѣемъ. — Цѣлый флаконъ 3 ар. Пѣвъ флакону 1 ар. 60 ар.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените поводженье и покушъ сего пудру суть найлѣпшимъ доказомъ его незрѣваніи добротности. — Пудръ княжій на всѣхъ выставкахъ бувъ першимъ, а численнѣ медаль заслуги, якими его одзначили, найлѣпше его поручаютъ. — Пудръ княжій не мѣститъ жидкихъ металовыхъ примѣшокъ, есть се найчѣстѣйша и найнѣжнѣйша мучка ростиныи, прилжно прилагаетъ до лица надае красну, природну бѣлѣсть и есть неопѣненнымъ средствомъ до окрасѣ лица.

Пуделко малѣ бѣлого пудру 60 ар., пѣле 1 ар., зъ добѣдикомъ 1 ар. 50 ар. Рожевый для блѣдинокѣ и кремовый для шатинокѣ и брутнокѣ, малѣ пуделко по 70 ар., больше ар. 1.20 зъ пуделкомъ ар. 1.60.

Вода фіалкова. Усуває зъ лица прищѣ, лишѣ, угрики, попаданѣе и лушенѣе шкѣры, выладжуе морщинки и дольки бѣсовы. Лице одѣвѣе, выбѣлѣе и вынѣжнѣе до той степени, шо яко средство тоалетно-гигиеничне зобстало одзначене медальемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарской въ Краковѣ. Цѣна 1 ар. 2529 31—?

П. ПИНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Конерника ч. 3, пляцъ Маріяцкій и улица Галицка, роѣвъ Валовой ВЪ КРАКОВѣ Суколицѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2.

Недуги

усть

и зубѣвъ

усуває найлѣпшѣе **Вода Ботота**, котра, коли ея ужити равномѣрно зъ Порошкомъ рослиннымъ до зубѣвъ, або зъ настою до зубѣвъ, удержуе все здоровіи и красній зубы. Набути можна лише въ хемичной Лабораторіи

Адольфа Покорного

Магистра фармации

Львовѣ, ул. Валова п-ръ 15.

Мои выробы одначено медальемъ заслуги на гисенично-лѣкарской выставѣ у Львовѣ въ р. 1888. Складъ въ Станиславѣ у п. аптекаря Мануры. 2687 3—4

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подъ знаменемъ

„С П Р І О С Ъ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручаетъ добру и выдатну каву спроважену безпосредно одъ продуцентѣвъ зъ Америки полудневою.

Кштуе у Львовѣ;

І кильо 1'80 ар.

на провинціи:

4% кильо 9'15 ар. франко.

Обдирателямъ надѣ 50 н. опуствѣ

Не маю зовѣмъ тыхъ родѣвъ кавы, котрой оглошуютъ лишій подъ назвомъ моего знамени. Спроважую каву просто одъ продуцентѣвъ, шо могу доказати, и продаю ея найменше о 20% дешевше якъ хто небуѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ можна достати каву вже лише зъ четвертой руки, а то для того, шо продуцентъ спровадзуе гуртовниковъ на мѣсці, той знову гуртовниковъ въ Европѣ, одъ тыхъ купуе комисіонеръ, а одъ него ажъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсечного або подорожующего. Впротѣмъ може кождый самъ переконатися, чи достанѣ де инде по той цѣнѣ таку каву якъ моя шо до якости и смаку. 2227 200—

ПО ЦѢНАХЪ ФАБРИЧНЫХЪ

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ подъ „Золотымъ Львомъ“

поручаетъ по цѣнахъ фабричныхъ

БѢЛЬЕ ВОВНЯНЕ Д-ра ГУСТАВА СТЕРА

зъ фабрики В. Байгера Сыновъ Штутгартъ-Брегенцъ.

При закупкѣ товаровъ просимо повликуватись на нашу часопись.

Выдавецъ и одвѣчалный редакторъ Иванъ Белой.

Печатъ зъ фабр. Черлѣнской.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка подъ зар. К. Боднарского.

ДЪЛО

Предплата на "Дѣло" зъ литер. додаткомъ
въ Австрій: за Заграничною:
 на цѣлый рѣкъ . . . 18 ар. на цѣлый рѣкъ . . . 24 ар.
 на пѣть року . . . 9 ар. на пѣть року . . . 12 ар.
 на чверть року . . . 4 50 ар. на чверть року . . . 6 ар.
 на мѣсяцъ . . . 1 50 ар.

У Львовѣ:
 на цѣлый рѣкъ . . . 16 ар. на пѣть року . . . 8 ар.
 на чверть року . . . 4 ар. на мѣсяцъ . . . 1 35 ар.

Реклація. Администрація и Експедиція подъ ч. 3р
 уд. Ваторіи. — Руконисъ зсертуются даше на поно-
 рѣнне застероженье. — Реклаціяи поспелатый вѣсн-
 ый бѣ портъ. — Неоднѣне чиеде шостуе 8 кр. а. в.
 Огоднѣне прикинаютъ по цѣнѣ 6 кр. бѣ однокр.
 стрѣжѣ печатномъ, въ рубр. "Надобное" по 20 кр. а. в.
 Подѣки числятся по 10 кр. бѣ стѣшка.

— Коні були у них такі, що вже! Одне слово, як змії! І покука тих коней була дешева: у Татарів займали. Отсе підкрадаються потихоньки до табору, де сидять Татаре тай дивляться, як всі вони там, а ти ні не бачуш нічого: „гала-гала! гала-гала!“ Тоді Запорожці по тихоньки бідтвугут бідтвугут до коней. Шукєть колькадесять займугут, мерщій повекакують на них тай повбігають. Татаре за ними: „Чуга чуга! чуга-чуга!“ кричать, гоняться та ізєть pistolsь тє їй байдуже. Так де тобє? Запорожцям тє їй байдуже. Они тільки сидять та по татарски

— Начальство разне було: кошовый у перахъ. Они всѣ подъ его полою и жили. Потѣмъ ходили у нахъ: осаулы, писарь, отаманы, себѣ то курный. Отсе вамъ я начальство. Запорожцѣ саміи себѣ були нахы, саміи себѣ царь, саміи себѣ крестяне. Изъ себе же они и всю старшину выбирали. Якъ выбирають кошового, то бѣ довог усе блдазе, а они все вмовляють: „Будь таки нашимъ начальникомъ, будь таки нашимъ батькомъ!“ Поставляють передъ нимъ всѣ клейноды: бунчукъ, булаву, перначъ, литавры, печать, та все просять. Довго обирають, а якъ уже выберуть, такъ такого, що тѣлько держись! Куды захоче, туды и поведе, не боїться нѣ огню, нѣ кулѣ. „Бій мене, каже, прямо въ груди, а я отсю саму кудю и назадъ кину“.

Кошового слухають не тѣлько тѣ, що втѣ

карным, тому то писарь до добровольных карь больше гонимой натуры великой ваги не привязується.

Часами такі суди заводять на писарів покунтих формальну облогу, відбувають ревізій у всіх знайомих писарів, та се нещастя, що варт заздалегідь вивдається о такім намірі начальника суду через лихо-платних діурнистів судових, і завчасу перенесе свою „канцелярію“ з „актами“ в безпечне місце. Коли-ж все таки одного вловлять і гробами покарають, то другий товариш тую шкоду ему нагородять, на основі умови, яка звичайно існує між більшою покунтих писарями одной місцевої.

(Конец I. статті буде.)

„Турецка“ автономія повітова — signum temporis в нашій Галичині.

Наша турецка автономія повітова сталася дуже голосною. Здається ніяка інша справа в котрій-небудь повіт не наробила тільки шуму і не тяглася так довго, як справа славно-звѣстна турецкой рады повітова. Уд р. 1877 до днес-дня говоряться і пишуть о тій славній радѣ всюди. Старості турецке, намісництва, видѣли краєвий, міністерство у Відні напустили собі тою радою голови до-нехочу. В соймѣ краєвомъ, в радѣ державній була справа турецкой рады предметомъ цѣлѣннихъ розправъ. А в часописяхъ рускихъ, польскихъ ба й нѣмецкихъ писано доселѣ о тій турецкой парламентѣ также недостаткомъ. И мимо того всего до днес-дня справа турецкой рады повітова не утихнула, а, напротивъ, заостралася дуже, і не можна предвидѣти, який далекою-сумний оборотъ все то возьме. Неоднѣ чуючи або читаючи де-що о тій славній радѣ турецкой радѣ повітовій, запитає: що властиво за причина тої дивоглядної комедіи? Загально, якъ в намісництвѣ, такъ и в видѣлѣ краєвомъ гадають, ба и в соймѣ чути було, що причина, длячого турецка рада повітова не може уладитись по людски, єсть неможливість негода між Русинами а Поляками в туйтѣмъ повітѣ, а особливо що Русини в своїй завязаності ані на волю не хотять уступити, и они своєю знаною незгідливістю єсть єдиною перешкодою до згоди, а тымъ самимъ стаються перешкодою до правильного и хосенного дѣланя рады. Нѣ признавати, нѣ перечати того я тепер напередъ не хочу, але пригадаючи собі слова славно-звѣстнаго писателя римского Dionisius Halic. de Thucyde 8. „Adducimur. ut credamus, historiam esse templum veritatis“ — наміривъ я написати коротеньку історію турецкой рады повітова бдѣ в початку аж до днешного дня. Заки приступлю до списання тої історіи, заявляю напередъ, що все наведене до критики буде докладне, всѣ найвѣрнѣйшого жерела взяте, а коли-бъ хто в свѣтѣ довѣвъ менѣ в тій історіи щось приблизного або вдуманого, — тому ставлю до розпорядимости мое горло. Жерела до написання тої історіи єсть переважно акты турецкой рады повітова, що знаходяться в регистратурѣ тої рады. Послѣ я самъ, пишущій се, живу бдѣ давня в турчанськомъ повітѣ и придивляюся дуже пильно цѣлому розвою тої славной рады а бдѣ р. 1877 беру чинну участь в дивоглядній автономіи турецкой. Отже то все, що пишу, єсть чистѣйша правда, и нічо тільки сама правда.

Цѣлу історію двадцятьдво-лѣтнього вѣсто-ванія турецкой рады повітова можна подѣлити на два періоди зъ додаткомъ. Першій періодъ зачинається бдѣ переведенія першихъ виборѣвъ в р. 1866 аж до р. 1877. Другій періодъ зачинається бдѣ р. 1877 и тягнеться до половини р. 1887. А додатокъ ведеться бдѣ червня 1887 р. до днешного дня.

Ось, а и тѣ, що по змовникамъ та по бурдюгахъ вештаються. Отсе якъ війна, то вже кошований скрѣзь розсылаѣ листы помѣжъ козаками, де хто єсть, щобъ ішовъ воювати. Забѣжитъ розсылный бдѣ кошового и в бурдюгъ: „Отакъ и такъ, каже, идѣть чи тамъ на раду, чи тамъ на войну, такой то и такой городъ брати“. То вже и идуть, нѣхто не смѣе одказатись.

— Ну, а скажѣть теперъ, дѣду, чи здохъ изъ себе були Запорожцѣ?

— Ростомъ они были народъ середній, а только что крѣпкій, дебелий, храбрый, зъ виду мордастый, наче пообточуваний. Довго жили тай весело. На войну, було, идуть зъ радѣстю та зъ смѣшкомъ, а зъ войны вертаються зъ музиками та зъ пѣснями. Чи побыють Турка, чи пошарпають Ляха, заразъ же и пѣсню зложать на той случай.

— А чя були-жъ у самыхъ Запорожцѣвъ духовній?

— А якже? У нихъ были и поны, и дѣя ковы, и паламарѣ, только все изъ ченцѣвъ. Они держали ихъ и вѣ Сѣчи и по змовникамъ, де были церковцѣ.

— А дежъ они хоронили своихъ покійниковъ?

— Якъ умиравъ козакъ у Сѣчи, то тамъ было особе кладовище, тамъ и хоронили его. А якъ умиравъ на змовнику, то его хоронили або середъ степу, або на берегу рѣчки, або де вѣ балцѣ. А хоронили ихъ при всѣмъ козацкомъ убранствѣ: у капитанѣ, черкесцѣ, саянцахъ, у шапцѣ, ще и при оружіи. Гробы робили зъ сосны, изъ дубины або вербины. У гробѣ ставляли иногдѣ и пляшку зъ горькою, а иногдѣ ще череняну люльку.

— И чогожъ они зойшли геть?

— Не помирились, бачте, зъ царцєю Катериною. Деякі побишли подѣ Турка, а деякі позоставались и тутъ. Тодѣ и мой батько отутъ саме сѣли...

Періодъ першій.

Въ регистратурѣ турецкой рады повітова не могъ я оглядати важнѣйшихъ актѣвъ зъ першихъ двохъ лѣтъ урядованя рады. Видко, деся затратились важнѣйші акты. Зъ тямки пригадую собі добре, якъ бы то двѣс було, коли оголошено рѣшенье на першій виборѣ до рады зъ всѣхъ трѣхъ курій.

Сельску курію становили газды, священники и два жида. Газды наши, селяне, не понимали тогдѣ зовсѣмъ донеслости тыхъ виборѣвъ и глядѣли на то цѣлкомъ рѣвнодушно. На достовѣрность сего наведу примѣромъ спосѣбъ переведеня вибору виборѣвъ до рады повітова в сѣлѣ С. Схилику вѣдѣть вѣдѣлю зъ полудня цѣлу громаду, колѣ бдѣ кола, и заявляе имъ, що зъ бедирку приказали выбрати зъ сѣла двохъ людей до якогось тамъ голосованя. Рада вѣ раду, кого избрати, бо нѣхто зъ газдѣвъ не хоче того обовязку на себе брати. Вѣдѣнци стало на томъ, що два жебраки тамтѣшій, Граць Саламаха и Софронъ Ощипокъ, побѣдѣ до Турки до „галасованя“, коли вже така бѣда, — только треба имъ дати хлѣба вѣ торбѣ, они и такъ не мають що робити, а уцѣпивъ газда не має коли по Туркахъ ходити, и ще не знати який мары. Така була бесѣда межъ людьми. Такъ и подобно избирало тогдѣ виборѣвъ вѣ многыхъ сѣлахъ. Священство тогдѣшнѣ вѣ турчанськомъ повітѣ, кромѣ чотирохъ, спало своімъ блаженнымъ. По наибольшій части старенькій животѣли хибѣ зъ дня на день, а маючися тѣсно, клепали бдѣ и цѣлый свѣтъ ихъ не обходявъ. Тыхъ колькохъ живѣйшихъ священникѣвъ не здужалася якое сконсолідовати, за-дѣля того и ихъ акціи були безъ слѣду. Жидки не вѣдѣли тогдѣ такожъ ніякого реального хѣсна зъ тыхъ виборѣвъ, то и ухомъ собі не вели. За-дѣля того зъ сѣльскою курію выбрано тогдѣ одного газду честного, чотирохъ газдѣвъ паньскихъ поддѣзникѣвъ, а рѣшта 8 усадовились нѣбѣ-то якісѣ подданки, такъ для наряды. Агитаціи тогдѣ не було майже жадной.

Зъ курій мѣскою выбрано двохъ урядникѣвъ.

Зъ курій большихъ посѣлостей вышло такъ безъ выбору 10 панѣвъ на подставѣ §. 3 повітоваго ординаціи виборѣвъ, который такъ звучитъ: „Если въ группѣ большыхъ посѣлостей число особѣ до выбору управленыхъ єсть равное великимъ або меншимъ, якъ число членѣвъ рады повітова на єю группу припадающе, тогдѣ кожда зъ тыхъ особѣ, если єсть избираема, має право вступити безъ выбору до рады повітоваго або датися заступити повномочникомъ. Если-бъ тымъ способомъ число членѣвъ рады на тую группу припадающе не было выповнене, управленый вѣ той группѣ мають доповнити его выборомъ нѣшихъ особѣ“. На большу посѣласть вѣ турчанськомъ повітѣ выпадало тогдѣ 12 членѣвъ, а наcola тогдѣ 12 большыхъ посѣлательствъ вѣ нашѣмъ повітѣ не было, только 10, отже тыхъ 10 входили безъ выбору до рады повітоваго и выбирали собі ще двохъ членѣвъ, т. е. польского тогдѣшного священника и одного урядника. Тодѣ не было ані одного жидѣ вѣ радѣ повітоваго и не было же ані одного власителя большыхъ посѣлостей жидѣ. Русини мали своего одного репрезентанта зъ большыхъ посѣлостей, а то повномочника оо. Василіанъ зъ Лаврова, котрѣ мають одно село вѣ турчанськомъ повітѣ — Высѣлко выжне.

(Далше буде.)

Право пропинаціи в Галичинѣ.

XXXII.

Вже по поставленю згаданныхъ проектѣвъ вѣ соймѣ краєвомъ, появився скондификованный проектъ посла до рады державной и урядника бюро статистичного видѣлу краєвого д-ра Т. Рутковского.

Проектъ той рѣзнялся бдѣ первѣстному проекту правительствѣ тымъ, що бере за подставу одшкодованя управленыхъ не лашъ той чистый доходъ кождо пропинаціи, який означала комисиія зъ р. 1875, але такожъ и той чистый доходъ, який черезъ маючі по мысли того проекту установити новѣ комисиі, має бути для кождо пропинаціи означенный пере-сѣчно за роки 1885, 1886 и 1887. Одшкодованье отже кождо управленого мало-бы вынести 18 разовой чистый доходъ, означенный комисиєю зъ р. 1875, коли-бы однакъ показало вѣ конкретномъ случаю, що доходъ зъ роковъ 1885, 1886 и 1887 єсть что наименше о 10% вышій бдѣ доходу означеного комисиєю зъ р. 1875, то тогдѣ управленый мавъ-бы одержати за кождыхъ 10% надвыж-ки чистого доходу зъ рр. 1885—1887 вынагороду вѣ высѣтѣ одноразового чистого доходу означеного комисиєю зъ р. 1875. Шобы разыскати фондъ на одшкодованье, проектуе д-ръ Рутковский емассию облигацій фонду пропинаціи вѣ номинальной высѣтѣ 65,000 эр. Покрываетъ обявзѣки походячі зъ тои емассии проектуе бдѣ вѣ той самѣ спосѣбѣ, что и первѣтний проектъ правительствѣ, зъ тою лашъ рѣзняцією, що побѣла проекту правительствѣ має надвыжка фонду резервного роздѣляться мѣжъ управленыхъ, коли тымчасомъ побѣла того предложеня має та надвыжка выливати до фонду краєвого. Вѣдѣнци мѣстѣ вѣ собі проектуе д-ра Рутковского окремѣ постановѣ, побѣла котрыхъ кождый власитель права пропинаціи має оддати до диспозиціи дирекціи

фонду пропинаціи на три роки свою корш-му вглядѣно будынки, вѣ котрыхъ выконувать свое право пропинаціи, за що має дирекція фонду пропинаціи платити управленымъ вынагороду, маючу означитись тарифомъ, котру уложитъ сама тая дирекція, а затвердитъ соймѣ краєвий. Якъ побѣла проекту правительствѣ, такъ и побѣла проекту д-ра Рутковского гарантуе супротивъ властительствѣ пропинаціиныхъ облигацій вѣ другѣмъ рядѣ фондъ краєвий, однакъ вѣ томъ вглядѣ мѣстѣть проектъ за-стереженье, що недоборы покрыватись мають оплатами бдѣ вышнѣмъ и податками консум-ціиными, а нѣколи додатками до податкѣвъ безпосередныхъ.

Зъ голосѣвъ, які шо-до розвязаня пропинаціиного пытаня появились вѣ прашѣ и публицистѣ, заслугуе вѣ першѣмъ рядѣ на увагу голосъ автора „Nadzy Galicyi“ Ст. Щепановскій вже хочѣ-бы за-дѣля того, що стоить бѣть на найширшѣмъ становищѣ.

Ст. Щепановскій предлагае не лашъ полагодити сразу пропинаціи, але полагодити вѣ такъ, щобы при той нагодѣ край придбавъ собі фондъ до господарства наслѣдого и до загальнои направи экономичныхъ одновнѣвъ. А щобы при нагодѣ поладженя пропинаціиного пытаня довести до того, уважае бдѣ конечнымъ завести монополь продажи горѣвъ-ки вѣ хосенѣ краю.

Торговля горѣвкою — аргументѣ Щепановскій — єсть и такъ сконцентрирована вѣ горальняхъ, а кромѣ того будуть заведенѣ публичній склады горѣвки. Чи-жъ супротивъ того тяжко-бы было устроити магазины повітовѣ, котрѣ доставляли-бы по певной цѣнѣ шинка-рямъ горѣвки, выбираючи зъ горы додатокъ до податку державного?

Монополь тавѣй уважае бѣть на стѣлько корыстнымъ для краю, що готовый єсть, на случай, коли бы правительство противилось заведеню его и выхѣснованю вѣ формѣ краєвыхъ додаткѣвъ до податку консумціиного — зречисъ миллионѣвъ зъ скарбу державного вѣ хосенѣ правительствѣ, щобы лишь вѣ замѣнѣ за то позыскати его згоду на такой спосѣбъ полагодженя пропинаціиного пытаня.

Процедѣръ переведеня цѣлѣи sprawy проектуе Ст. Щепановскій такой: Край затягае позичку 60 миллионѣвъ, котру роздѣляе мѣжъ управленыхъ. Цѣфу тую уважае бдѣ меншою, якъ бы выносила фактична сучасна вартѣсть пропинаціи, сконцентрирована на 5%, зъ другои однакъ стороны признае, що готовый капиталъ оборотовый має теперъ для земского власителя далеко большу вартѣсть якъ тыхъ 5%, и длятого повышій позичковый капиталъ бувъ-бы для властительствѣ дуже достаточнымъ одшкодованьемъ. Позичку тую гарантувавъ-бы зовсѣмъ достаточно монополь краю и миллионы зъ скарбу державного. Фондъ пропинаціиный, прибранный вже до нинѣ и вглядѣно до р. 1890, подавъ-бы краєви бдѣ разу капиталъ по-требный до заведеня монополю. Вѣ мѣстахъ належалѣ-бы сконвертувати пропинацію на додатки консумціиный, котрѣ до певной высѣты стоны побирало бы мѣсто, а рѣшту побиравъ-бы край. Прибранный пропинаціиный фондъ мѣстѣ становили-бы эквивалентъ за страчену участь вѣ пропинаціиномъ одшкодованю.

То єсть проектъ Ст. Щепановского, проектъ безчережно найдальше идущій, который оправдѣ и обосирае бдѣ богатыми и безчережно дуже важными аргументами зъ экономичного, политичного и етничного погляду.*)

*) Wódka i propanacja. napisal Stanislaw Szczepanowski. Lwów 1888. Стр. 34 и слѣд.

Дописи „Дѣла“.

Зъ-подѣ Львова.

[Сегорѣчна мышѣда.]

О сегорѣчній мышѣдѣ розказують собі у насъ люди дивной исторіи, котрымъ лишь той може дати завѣру, хто самый зъ-близька придивлялся той безгарай жемоѣди. Осѣ колька такихъ случаетъ.

Одинъ господарь сконсѣвъ одного дня прѣстѣпный гося, а шо на дворѣ стояло красне вереме, то на третій день вже звязавъ и звѣзъ на гумно. За колька день иде бдѣ коло того овсѣнка та задумавшася и не вважае, що коло него дѣвѣся, ажъ наразъ поглянувъ та видѣть передъ собою якийсь облогъ. — А то-жъ шо таке? — пытае себе, — хибѣ-жъ я забувъ усь облоги спаривати, що тутъ якийсь етайки облогують?... Придивляясь бдѣ близше — а то мыши его овсѣнка такъ обгладѣли до чистѣ зѣ стернѣ, що зовсѣмъ оно выгладѣло, якъ облогъ; шо-жъ бы то было сталося зъ овсѣмъ, если-бы до теперъ бувъ стоялъ!...

У одного зновъ священника были великі стаѣ грѣчки. Оглянувши ихъ надъ вечеромъ та доконавшись, що вже часъ єя сконсѣти, замовивъ косарѣвъ, щобы на другій день сконсѣли. Вставши на другій день досѣти пѣзно, застае передъ рундукѣмъ своихъ косарѣвъ зъ грабками. — А шо-жъ то, люди добрі, вы ще не вѣ поля? — Та то мы вже зъ поля прайшли, бо нема что косѣти, нема грѣчки. — Якъ то;

нема грѣчки? Ажѣ я вчера самѣ бувъ коло неѣ, вел стояла! — Побѣдѣ то теперъ, то побачите, коли ласка, — кажуть косарѣ. — Иде священникъ чимъ борше на полѣ та доконувѣ, шо дѣйстно нема грѣчки, вно сала етерня, та лишь то тутъ то тамъ торчѣть деяке стебло, мовѣ-бы на глумъ господаревѣ, шо мыши зду-жали скорше — бо за одну нѣчь — упоратись зъ грѣчкою, якъ косарѣ.

И ще оденъ фактъ. Мой сусѣдъ має го-ны гороху. Вѣ недѣлю по полудня побѣшовъ бдѣ поднитѣсь, чи часъ выхадити зъ косяю, а во вторѣмъ раненѣмъ, поклепавши кося, выхадѣть на полѣ, та гѣйбы его яка морѣка чѣ-плѣсь, ані рушѣ трастиѣ до гороху: шо вый-де на ниву та розгладѣсь по поли, то вертае назадъ на дорогу, та вѣ-другѣ иде, и зновъ вертае, ажъ люди дивуються, дивлячѣсь на не-го, та вно головами покинують. — А шо ты Юрку блудѣмъ ходишь, вѣдавъ тебе якась ба-ба вѣрекла, чи шо? — Ну, та дивѣть же ся, добрый люди, що за лиха мара мене побѣдила, шо не могу найти мои нивы зъ горохомъ! — Пекѣ тобѣ й осѣна! — рѣгочутѣсь люди, — на свойѣ нивѣ стоить, а гороху не бачитѣ, гѣйбы му заступило!... Подходѣть близше — такой оно правѣдъ и є: по горѣмъ ані сѣдѣ не ви-дати — неє locus ubi горохъ fuit! Коли-жъ бдѣ-такъ Юрко ставѣ орати тоѣ гороховиско подѣ житѣ, то выоравъ три величезній плахты горо-ху вѣ струкахъ, шо подѣ землею напратѣли мыши (бодай ихъ заморѣло!)...

Лоріи.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вѣчерашнѣмъ засѣданю палаты посѣлѣвъ промовлялѣ генеральній бесѣдникъ: Бернрай-теръ вѣ имени меншости вѣ Яворскій вѣ имени большости. Посѣлѣдній бесѣдникъ заявляе такожъ, шо Поляки будуть голосувати за закономъ. Заявляе ще приступѣно до спеціальной дебѣты, говорѣвъ ще Палингеръ о одно-сѣнахъ Италіи до куріи римской и сказавъ, шо Италіи дѣти не буде мати спокою, доки свѣт-ска власть папы не буде зновъ заведена. Бу-ла то одновѣдѣ на поглядъ Пленера, котрый, якъ звѣстѣно, доказувавъ, шо Австрія опираєсь на клерикалахъ вѣ некорѣсть союза зъ Италією. Одбѣла одбулося голосованье и присту-лено до спеціальной дебѣты.

При §. 1, вѣ котромъ сказано, шо служ-ба войскова єсть загальною и кождый мусѣтъ єи сповѣяти, промовляе насампередъ пос. Вашатый (молодо-Чехъ) за примиреньемъ Россіи зъ Австрією. Наколи-бъ Австрія — ка-завъ бесѣдникъ — стояла вѣ союзѣ зъ Рос-сією, то не треба-бы было загальнои службы войсковои. Пос. Ковальскій промовляе за лѣпшою наукою языка нѣмецкого вѣ Ав-стріи, за полѣпшеньемъ харчу для войска и щобы зъ рекрутѣми лѣпше обходѣлись вѣ вой-ску, якъ досѣ. Пос. Тиркѣ заявляе именемъ антѣсемитѣвъ, шо бѣвъ и его товаришѣ будутъ дѣти противній законѣвъ, доки правительство не скаже имъ, на якъ довго заключенный со-юзъ зъ Нѣмеччиною. Пос. Гайнрихъ звер-нуе такожъ увагу на то, шо зъ рекрутѣми обходѣлись вѣ войску дуже але и доводѣть ихъ черезъ то ажъ до самоуправства. На вѣе-сенье Гоммеша принято замѣкнѣть дискусіи 181 голосами противъ 80 и ухвалено §§. 1. и 2. Другій параграфъ каже, шо цѣла збройна сила дѣлѣться на армію, маринарку, краєву оборону и ополченье. Армія и краєва оборона мають ще по одной резервѣ. — Слѣдующе за-сѣданье одбудѣсь нинѣ.

Вѣ наслѣдѣ розпорядженя цѣсарского збольшено полкъ зѣлѣнничій о 8 офицерѣвъ и 120 людей. Кромѣ того має бути заведена о-крема войскова институція телеграфична.

До „Pol. Corr.“ доносятъ, шо оппозиція противъ закона войскового на Угорщинѣ збольшаєсь чимъ-разъ большѣ, навѣтъ мимо того, шо до §. 14, который постановляе о кон-тангентѣ рекрутѣвъ, ухвалено додатокъ и шо министръ Феєрварѣ давъ комисиі приреченя, шо-до однѣорѣчныхъ охотникѣвъ. Здається отже, шо загальна дебѣта надъ симъ закономъ по-тягнѣсь ажъ до свѣта. Большѣсть палаты має такожъ зажадати, щобы постановѣ о полѣзѣ при вѣсѣтахъ однѣорѣчныхъ охотникѣвъ, побѣла котрой воленѣ-бы робити вѣсѣты не лишь вѣ языкѣ нѣмецкомъ, але такожъ и вѣ краєвомъ языкѣ — розумѣєсь, лишь вѣ мадерекѣмъ, зъ выключеньемъ языковъ словацкого, сербского, хорватского и румынского — була формаль-но висѣна до закона.

Новый намістникъ Моравы, п. Лебѣль, обявѣвъ вже, якъ мы то доносили, свое урядо-ванье вѣ Бернѣ дня 9 с. м. Призѣдъ наміс-тника до Берна бувъ о стѣлько несподѣванный, шо бдѣ часу его подорожѣ до Відня не было нічого чути о его авдѣнціи у цѣсѣря и нѣхто не знавъ, чи бдѣ зложивъ вже присягу чи нѣ. Наразъ заповѣла моравска газета урядова его призѣдъ и теперъ показалася, шо бдѣ зложивъ присягу вже двѣ недѣлѣ тому назадъ. П. Ле-бѣль принявъ заразъ по своимъ прѣдѣдѣ уряд-никѣвъ и зробивъ на нихъ, якъ кажуть, добре враженье. Шо-до его политичного успѣхѣ, то бдѣ єсть ще для всѣхъ шартѣй — якъ каже „N. fr. Presse“ — бѣлымъ листкомъ паперу, который має гр. Таффе записати. Чѣхѣ сподѣ-ваются однакъ, шо новый намістникъ буде для нихъ догдѣдній.

У министра Залеского одбулася — якъ доносиѣ до „Dzien Polsk-ogo“ — конференція вѣ справѣ пропинаціи при участіи намістника гр. Баденіого и маршала Таровского. Вѣсь участники конференціи згодились на то, шо проектъ краєвого видѣлу єсть невідновдѣдній и може що наибольшѣ служить за основу до дебѣты соймѣвыхъ, але не може бути ніякъ принятымъ.

Российская позичка выпала несподовано добре. Въ Парижи сказавъ мин. Фльке на радъ министровъ, що подиска на ту позичку дала два разы только, кѣлько было потреба а именно 1350 мил. франковъ. Въ Лондонѣ мала подиска дати ажъ чотири разы такъ велику суму, якъ було потреба. Лишь въ Берлинѣ выпала зде, а въ Бруксели и Амстердампъ арибала навѣтъ повне фiasco. Злыи успѣхъ въ Берлинѣ має свою причину въ томъ, що нѣмецка праса выступила була дуже остро противъ сего позички. Головною цѣлюю тои агитаціи нѣмецкой прасы було — якъ кажуть — не такъ сама теперѣшня позичка, якъ то, що Россія постановила, наколи удасться їй теперѣшня позичка, затягнути ще другу далеко большу, а Нѣмеччина хоче ослабити довѣріє заграничныхъ инстанцій финансовыхъ до Россіи тымъ, що сама выступає вже противъ теперѣшней позички.

«Петербург. Вѣдом.» доносятъ, що госуд. совѣтъ займаєсь теперь читаньемъ проекту о реформѣ администраціи мѣстечкои и о начальныхъ земствѣ. Пѣсля информации згаданой газеты мають бути земства основано зресторированъ и власть губернаторовъ буде значно розширена. Выходило-бы зъ сего, що давній планъ гр. Толстого все таки устоялся, мамю того, що говорено, будто-бы царъ одъ часу своен подорожи до полудневи Россіи бувъ ему противный.

Пѣсля «Варш. Дневн.» проявляєсь мѣжь Чехами, що ослѣдъ въ Царствѣ польскѣмъ, великій рухъ въ користь православія. Въ мѣстѣ Лоди перейшло пѣдъ конецъ падицости 32 Чеховъ на православіа а по торжественнѣмъ довершено обряду церковного зголосилося до мѣстечкового пароха зновъ величе число Чеховъ, котрі заявили, що хотять приняти православіе.

Найважѣйшою справою въ Нѣмеччинѣ стала сѣня справа африканьска, котра набрала нѣмецкому правительству дуже богато клопоту. Справа та стоить нинѣ такъ, що, якъ доносить зъ рѣзнихъ сторѣнь, готова Нѣмеччина зрѣбати въ Африцѣ велике фiasco и потерѣти же значнѣй страты. Ворохобня на заливбарскѣмъ побережю не то що не ослабла, але навѣтъ же збѣльшилася. Зъ Завибару доносять, що ворохобники на заливбарскѣмъ побережю обсадили въ силѣ 25000 людей пѣдъ проводомъ якогось Бушири мѣсто Багамои и укрѣпилися тамъ лишь на пѣвъ кильметра далеко одъ укрѣпленого табору нѣмецкого товариства африканьского. Ворохобники суть добре узорѣны, мають всѣ озброєніи карабины и двѣ пушки. Нѣмцѣй корабль военный хотѣли высади войско на берегъ але ворохобники до того не допустили. Одатѣ стали Нѣмцѣ бомбардувати мѣсто, але такожъ не богато вдѣляли.

Зъ документѣвъ «бѣлои книги», предложенной теперь нѣмецкому парламенту, виходить, що самъ Нѣмцѣ завняли ворохобню. Нѣмецко-африканьске товариство почало було поступати собѣ на заливбарскѣмъ побережю дуже самовольно, не признавало тамъ верховной власти заливбарского султана, зневажало его фляги и высылало нѣмцѣку и тымъ способомъ викликало небезпечну ворохобню. Ворохобники, переважно арабы, що займалися торговлею невѣльнянцѣвъ, выступили теперь пѣдъ проводомъ Бушири а хотять оснудати свѣю власну державу.

НОВИНКИ.

(+) Польскій маляръ Янъ Матейко зъ Кракова, запрошений старѣйшиною Ставропигійского Института д-ромъ Исидоромъ Шараневичемъ на выставу археологично-библиграфичну, прибувъ вчера о 4 годниѣ зъ полудни до Львова въ товариствѣ двоух дочокъ и одной старшой женщины. На дворѣ ожидали гостя: одъ Ставропигіи — старѣйшина д-ръ Шараневичъ и надияжнѣръ Гавришкевичъ; одъ Народного Дому — предсѣдатель управл. совѣта о. д-ръ Делькевичъ зъ крѣп. Павликовомъ и учит. Вѣнцковскимъ; одъ Вир. митрополита — митратъ о. Готеровскій. Д-ръ Шараневичъ повѣтавъ гостя, представивъ ему присутныхъ одпоручниковъ, а потѣмъ всѣ зъ Матейкомъ и его родиною удалися до митрополитичной палаты. Тутъ дожидали Матейка: митрополитъ зъ семи членами Капитулы и зъ кѣлькадесять членами Ставропигіи и Дому Нрродного. Митрополитъ повѣтавъ гостя промовою рускою, а закінчивъ еи словами: «Чимъ хата богата, тымъ рада». Матейко подякувавъ, высказуючи свою утѣху зъ того, що буде могъ черезъ кѣлька днѣвъ пригладати выставѣ руской штуки, студіювати еи и о скѣлько буде въ его силахъ, причинитъ ся до наукового ужиткованя еи. Пѣдъ конецъ заявивъ, що Русинамъ дуже сприяє, хочъ не має нагоды зъ ними стикатися. Потѣмъ забравъ слово д-ръ Шараневичъ въ имени Ставропигіи, заявлюючи радѣсть, що такой европейской славы знатокъ штуки прибувъ на выставу, и вѣсѣлъ для него осликъ «многая лѣта». Питомѣ руской семинаріи духовной одсѣивали «многая лѣта», а потѣмъ, коли Матейко розмавлявъ зъ поодинокими Русинами, питомѣмъ одсѣивали, ще три пѣсни на родній. Матейко пылко прислухувався свѣгови, хваливъ свѣтъ та дякувавъ питомцамъ.

Въ Выжницѣ на Буковинѣ одсѣивано въ перестанкахъ мѣжь представленими театру аматорского, которого проводъ поручено велимъ симпатичному Русинowi, п. Коралевичеву, судитъ тамошного суду, такожъ руску пѣсню: «Зъ окружковъ», стихъ Федьковича, а музыка Нижанковского, пѣдъ управою повѣтового лѣкаря д-ра Леопольда Гейдінгера, великого любителя музыки и руского слова. Въ хорѣ спѣвали такожъ Нѣмцѣ, не свѣдомі нѣ текоту, нѣ природной идеи стиха; пѣснь припала всѣмъ до пѣлоды. Заходятьсѣ теперь дати еще представлѣніе руске, которого выборомъ и управою займаєсь такожъ неопѣненный артистъ п. Коралевичъ, на що ждуть Русины

якъ мѣстѣвъ такъ и доколичнѣй зъ великою нетерпеливостію. Взагалѣ силы артистичной збредоточилися случайно въ Выжницѣ, зъ-одни и рухъ и товариске житѣ дуже оживлено розходятьсѣ по зеленой Буковинѣ.

Смерть посла Казимира Грохольского не викликала у польского загалу такого вражѣня, якого можна було сподѣватися. Одъ довшого уже часу старшій презесъ «кола» польского ходивъ въ своѣй политикѣ якимись дивными дорогами, котрыхъ не-шляхотскій загалъ польскій не могъ зрозумѣти и не могъ на нихъ годитися. Навѣтъ розумѣйшій шляхтичъ не ентузіазмовалися уже своимъ «гершотомъ подѣльскимъ» (якъ его пазывало «Зеркало»), а зъ остатной промовы его въ соймѣ пѣдчасѣ дебаты проинациѣи стало видко, що Грохольскій уже переживъ не лишь физично, але и духово. (Грохольскій родився 1815 р. въ Рожнекахъ надъ Збручемъ.) Близкій дані зъ житя и дѣяльности бущого министра-гודה и презеса «кола» польского подамо на найближшій разѣ.

Зъ студентского товариства политехники львовской надѣслали намъ слѣдуючій оповѣщення: Загалный зборъ тов. «Братерской помощи слухательствъ политехникой» порѣшили основати зъ фондѣвъ товариства одну стипендію на 120 зр. рѣчно. Стипендію надѣлать выдѣлъ товариства гѣдного члена сего товариства безъ рѣзницѣ вѣроисповѣданя и народности и выплатитъ еи мѣсячно по 12 зр. Подаватися треба до 20 грудня с. р. до выдѣлу товариства, долучаючи книжочку легитимациѣну. — Одбуваютьсѣ засѣданиа комитету, устроюющего балъ техніковъ въ слѣдуючѣмъ роцѣ.

Юбилей 70-го року житя д-ра Ригера одсвятковано въ Празѣ дуже торжественно. Цѣла Чехія зложила своему ветеранови-патриоту свои благожеланія. До Праги зѣѣхалось до 150 депутатѣвъ зъ краю, а мѣсто було гарно прикрашено. Телеграмъ привѣтныхъ зъ рѣзныхъ сторѣнь краю и державы наплыва безлѣтъ. Въ дарунку одъ чеського народу вручено ювилатови 100,000 зр.; онъ приймивъ, заявивши, що розпорядитъ тою сумою пѣсля своєї волѣ. Въ театрѣ чешскѣмъ дано торжественне представлѣніе зъ прологомъ въ честь ювилата и одсѣивано имѣнь чешскій. Молодо-Чехи одбунувшись одъ торжества, а хочъ признали великіи заслуги Ригера, то даятого только не взяли участя въ торжествѣ его ювилею, що, кажуть, былъ одъ часу, якъ получивъ зъ чеською феодальною шляхтою, переставъ бути заступникомъ чеського народу въ такѣмъ значѣнію, якъ се понимаютъ молодѣ-Чехи.

Общество Русскихъ Дамъ у Львовѣ устроило драматичне представлѣніе аматорске дня 4 (16) грудня с. р. въ салихъ «Frohshin-u» въ готели Жоржа. Чистый доходъ назначенный на подмогу рускиихъ дѣвчатъ-школярокъ.

Поголоши о именования совѣтниками двору совѣтниковъ львовского высшего суду пп. Лопушаньского и Будзюновского, починають зновъ появлятися въ польскихъ газетахъ.

Церковь въ Ляшкахъ мурованыхъ въ пов. старомѣжскѣмъ, котру хотять одобрати для себе тамошній латинники и въ той цѣли подали петицію до рады державной, принадлежѣть одъ р. 1796 до Русинѣвъ. Въ приходскѣмъ инвентаріи записано, що се була замкова каплиця (Schlosskapelle), котру намѣстництво на просьбу двора оддало Русинамъ. За церковь одержавъ двѣрѣ 100 зр. одъ громады и можна догадатися, що та каплиця мусѣла находитися въ дуже нужденномъ станѣ. Говорять такожъ, що тогдѣшній дѣдичъ хотѣвъ еи розобрати, если бѣ була еи не купила громада. Каплицю побудовали Мнишки для латинниковъ и надали поле въ дотацию латиньскому священнику. Се поле ужинає теперь рукой священникъ а се на основѣ акту даровизны. Говорять такожъ, що камѣнь, звезеный громадою на будову новой церкви, забравъ собѣ двѣрѣ за ту деревляну каплицю. Одъ р. 1857 заходятьсѣ латинники одобрати для себе сю церковь и подають просьбы до властей въ той справѣ. Въ табулѣ записано, що та каплиця належить до гр. кат. парохіи.

Жалоба на урядъ почтовый. Пишуть намъ: На почтѣ въ Берездѣвцахъ не можна достати рускиихъ друкоsortѣвъ почтовыхъ и хотай вже три разы подавано жалобу на сю несправильность до львовской дирекціи почтъ, то все таки лиха не усунуно. Дирекція почтъ у Львовѣ не повинна такъ легковажити собѣ справедливѣй зажалова сторѣнь и розсѣдливши справу, не лише на подѣставѣ реляціи обжалованого управителя уряду почтового, полагаючи по справедливости домагаи Русинѣвъ.

Украиньска труппа театральна п. Старицкого покинѣла вчера свои представлѣнія въ Курску и выѣздитъ до Москвы, де въ театрѣ Родона начне свои представлѣнія зъ днѣмъ 11 грудня с. р. По дорожѣ поступитъ труппа въ мѣста Орель и Тулу.

Погорѣльцѣ въ Берестянахъ, пов. самбѣрского, одержали одъ цѣсара 400 зр. подмоги.

Институтъ св. О. Николая у Львовѣ складає ширю подяку всѣмъ тымъ. Ви. Добродѣямъ, що зволѣли подарити книжки до библиотеки институтской, а именно: О. Партичкому за 97 книгъ, Тов. «Просвѣта» за 155 книжокъ а Тов. им. Шевченка за 33 книжокъ.

Въ Берлинѣ называютъ такъ своихъ трехъ цѣсарѣвъ: der greise Kaiser, der weise Kaiser и der Reize-Kaiser.

Очища пшеницѣ. Туристъ Фридрихъ Гуссей, котрый одбувавъ подорожъ по Персіи, згадує въ своемъ рефератѣ (Revue des deux mondes, 1887.), що въ горахъ Бактирѣвъ коло Шустеръ стрѣчавъ травяну ростию, вышу одъ иншихъ ростианъ, у котрой вибѣзавъ пшеницѣю. Колѣсѣсть вправдѣ тоншій, зерната въ мѣхонкахъ не такъ густо стоять якъ у звычайной пшеницѣ, але головній прикметы суть того рода, що годѣ сумѣватися о тождности сего ростины зъ управною пшеницею. Згадку про дику пшеницѣю въ Персіи подбѣвѣмъ такожъ у Оливѣра, котрий на початку сего стоить одбувавъ подорожъ на Выходѣ. Шкода, що одна зъ найновѣйшихъ екопедій науковыхъ, котру выслало французске правительство до Персіи и котра саме тую окрестность оглядала, не мала порученія розглядатися за сѣю пшеницею, тогды бо, маючи оказы въ рукахъ, не було-бы вже сумнѣву о властивѣй отчѣнъ сего хоеной ростины, коли на-

сунакъ до теперѣ вдоволятися мусимо голословѣнными высказаніями туристовъ.

Надѣслано.

Важне одкрытыє.

Не можна се о кождѣмъ новѣмъ одкрытѣю зъ послѣднихъ десятковъ лѣтъ сказати, що они зрѣбленіи для добра людскости, а се дотычить хотѣй-бы лише тыхъ новыхъ и погубу наносящихъ оружіи, котрі выдуманы въ потѣ чола, але коли зрѣблено яке важне одкрытыє для зменшеня и лѣченя людскихъ хибъ а именно тыхъ недугѣвъ, що то уважалися «за невѣдѣлимъ», то повинній одйти до загалной вѣдомости. Школѣ лѣкарской не звѣстѣе дотеперѣ нѣяке средство личиче на недуги нирокъ. Тому треба сей случай уважати за вельми важный, що въ Варнера Safe Cure вынайдено препаратъ, котрый лѣчать успѣшно ти недуги. Въ тысячныхъ случаяхъ выпробовано се средство личиче и признали лѣкарѣ его доброту. Такъ старшій лѣкаръ д-ръ мед. Фишеръ о томъ пише: «Донька ножибника Штрелера, котра довѣшій часть лѣчилася у мене безъ успѣху всякими можливими средствами на хроничну недугу нирокъ Брайта, вылѣчилася при помощи Варнера Safe Cure». — Варнера Safe Cure коштує два зр. за фляшку и есть въ многихъ аптекахъ. Брошуръ розсылаєсь даромъ и платно а треба адресовати до: H. N. Warner et Co. in Pressburg.

Наука, штука и литература.

«Добры Радѣ» ч. 3. мѣститъ: Сороклѣтне царствованіе нашего цѣсара Франца Иосифа I. Имѣнь народный. Робота въ Пилиповку. Въ читальни — розговоръ 2. Пчолы. Проповѣди. Вѣсти торговельны. Для дому. Для забавы. Для уваги (оголошеня).

Господарство торговля и промыслѣ.

Зъ львовского повѣту пишуть намъ: Недавно то му розболала команда доновникохъ кадръ (Ersatz-Kadre) полку уланѣвъ ч. 4. оновѣтку, що министерство войны намѣряє на слѣдуючу весну 25 войсковыхъ коней роздати приватнымъ особамъ до плеканя и ужитку на часѣ 6-лѣтний. Въ часѣ сего приватного ужитку остануть розданіи конѣ власностию ч. к. войскового скарбу, а по ушлывѣ сего 6-лѣтнего часу переходить конѣ на неограничену власность тогъ, хто его ужиткувавъ. Полкова команда зарядила уже, що на роздачу назначеній конѣ въ добраныхъ паряхъ при помощи швадроновыхъ возѣвъ такъ мають бути уздѣженіи, чтобы охотно тягнули, чтобы были призывчаніи до упряжи и орникѣвъ та чтобы не мали нѣякихъ норовѣвъ. Конѣ назначеній до роздачи мусѣтъ бути безвзглядно здоровыи, сильныи, безъ норовѣвъ не молодой якъ пѣтъ а не старшій якъ вѣсѣмъ лѣтъ, врѣштъ мусѣтъ бути такъ уложѣн, чтобы были прядати до всякого ужитку особѣ приватныхъ. Уживати можѣ ти конѣ не только въ повѣльномъ але и въ швидкои потугу, а въ данѣмъ случаю могутъ бути ужити яко конѣ верхови.

Въ интересѣ старающихъ-ся есть, чтобы вже за вчасу заявляли свои зголошеня о такій конѣ, роздача бо ихъ буде одбавитися за чергою зголошенъ; заявляи писемий або устий приймаються всякого часу. Доповниучі кадры 4 полку уланѣвъ цѣсара Франца-Иосифа I. находяться на улицѣ Жонковской пѣдъ ч. 109, де можна розглянутися въ условинахъ, приписахъ и пр. выложѣныхъ тамъ въ нѣмецкомъ и польскомъ языцѣ (а тому и не въ рускомъ?). Подаючи свое зголошенѣе треба подати: мѣсце замѣшканя, односныя заробкованія, скѣлькѣсть коней до принятіи и часѣ пожаданий до забраня коней, котрый може бути оббраный на слѣдуючу весну, команда доновникохъ кадръ найдалше до 15 студня 1888. На писемѣ томъ подписаны: Ленкъ в. р.

Що-до условій (выданныхъ у Вѣдн въ ч. к. надворній печатни пѣдъ заголовкомъ: «Warunki pod kotoremi wywiezione konie służbowe o. k. pułków konnicy mogą być osobom prywatnym do użytku dane»), то суть отей головнѣйшій: старатися о тѣхъ конѣ могутъ всѣ особы якого-родѣ стану, о скѣлько ихъ становить дає имъ певне удержанѣе, отже особы маючи посябѣсть земску або инше яке майно, або занимаючи-ся якимъ постояннымъ предпріемствомъ, словомъ особы, котрыхъ односныя позволяютъ допускати, що будуть могли удержати коня своимъ коштомъ въ такѣмъ станѣ, чтобы бувъ «здѣбный до службы военной» (§. 2.). Старайючи-ся о коня повиненъ мати свѣдѣство начальства городского, подтверждено властію повѣтовою, що одвѣчає повышымъ условіямъ. Если-бѣ убогаючи-ся не хотѣвъ бы такъ приняты признаного коня, платитъ кару 10 зр. безъ одклику (§. 3. уступъ 7.), одъ чего може его увѣдѣтити лишь той случай, если-бѣ его односныи матеріалыи змѣнялися ажъ такъ, що не здужалъ-бы коня выживити (§. 13.). За коня, берѣсь одвѣдѣлѣность и обавлязѣкъ звороту (§. 4.), одтакъ повиненъ ужиткующий коня добре живити, (если доставъ клячъ, не може еи уживати до прихѣду) и доажѣнъ его своимъ коштомъ лѣчити. Зверхъ того обавлязѣсь коня власнымъ коштомъ кождои весны на одинъ день (не вчисляючи дорогѣ тамъ и назадъ) приставити до стации евиденціи, и на вырѣвы войсковои дотычного войска, треваючій ажъ до чотирохъ тыждѣнѣвъ, не вчисляючи дня узброяи и розброяи. Коли-бѣ конѣ до вправъ войсковыхъ не бувъ браный, тогды само-жѣ такъ, якъ на одѣярѣ, доажѣнъ конѣ бути приставленный въ осени до стации евиденціи. Въ случаю загалнои мобилизации, повиненъ ужиткующий одставити коня до стации зборной въ 24 годинахъ. Коли-бы беручому коня, за его згодою, дано въ приватне уживанѣе клячъ уже жеребну або зъ лошатеи, тогды яко вынагороду за одвѣтне плеканѣе клячѣи або за ошадѣ тои-жѣ, буде оддане лошѣ уживаочому на необмежиму власность (§. 7. уст. 5.). Часѣ, котрый конѣ дѣйстно пробуде на вправѣ военной, буде подѣвино вчислений до часу уживаня. Коли конѣ въ протягу часу службѣ, будѣ на войнѣ, будѣ въ спокою, станѣсь нездѣбнымъ до службы або згине, а уживающий уже черезъ три роки удержувавъ его въ добромъ станѣ, бу-

де ему даный до уживаня иншій конѣ того самого полку конноты, здѣбный до военной службы, при томъ же часѣ уживаня даного коня будѣ ему почителеный до часу приватного уживаня коня (§. 10, е.). Наколи-бѣ уживающий коня не доповнивъ обавлязѣвъ на себе принятыхъ, подлягає условенимъ карамъ або доажѣнъ надолжити шкоду, а степень надолженя залежить одъ того, чи часѣ мирный, чи часѣ мобилизации (§. 11). Коли конѣ, будучій въ приватномъ ужитку, которично безъ провини уживающего станѣсь нездѣбнымъ до военной службы або згине, а уживающий сейчасѣ звѣтитѣ команду дотычнои кадры, тогды конѣ продаєсь на рѣчь войскового скарбу (§. 12, у. 3, 4.).

Такій головній условинъ, на якихъ конѣ войсковой могутъ бути даныи особамъ приватнымъ до ужитку. Що-до подрѣбностей, треба ихъ дуже обачно перестудіювати въ згаданѣй брошурѣ, а чтобы не стрѣтитися одтакъ зъ якою нелюбою несподѣванкою. Вкѣнци раджу гараздѣ увѣнчитися, куды треба буде взяти конѣ одставити на часѣ войсковою вправы, чтобы не понасти въ такой клопѣтъ, якъ одинъ мой знакомецъ, що мусѣвъ уже другій разѣ вести конѣ (взятѣ въ Самбора) зъ пѣдъ Львова до Коломыѣ. — *Adriana.*

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 12 грудня. Палата послѣвъ ухвалила законъ о будѣвъ зѣлѣзницѣ зъ Мостару до Сараева.

Грацѣ 12. грудня. 6. Вел. цѣсаръ приѣхавъ сюды о 10 год. рано. Цѣле мѣсто святочно украшено, хочъ приѣздъ цѣсара бувъ досѣтъ пѣзно оголошеный. На перѣнѣ повѣтали цѣсара намѣстникъ Стирѣи, маршалокъ краевый и бурмистръ мѣста.

Будапештѣ 12. грудня. Правительство предложило палатѣ послѣвъ новый законъ карный. — Противъ закона войскового вписалось 40 бесѣдниковъ. На узбрѣснѣе гонѣвѣдѣвъ предлиненовано 13 мил. платныхъ въ 4 рѣчныхъ ратахъ.

Берлинѣ 12. грудня. Соціалисты голосували противъ ставленя памятника цѣсаревѣ Вильгельмови. — Правительство приняло вже модель нового карабина. — Ситуация Нѣмцѣвъ въ Африцѣ есть критична.

Прага 12 грудня. Ригеръ одержавъ звыжѣ 800 привѣтныхъ телеграмъ. — Намѣстникъ повѣдомивъ выдѣлъ краевый, що министерство просвѣты займѣся на жаданѣ цѣсара чеською академією наукъ.

Былградѣ 12 грудня. По выборахъ наступитъ имѣврѣно криза въ кабинетѣ, позаякъ радикалы мають значну большѣсть. — Велика комисія ухвалила систему конституційну о одной палатѣ.

ПОДЯКА.

Щиро-руске спасѣ-Бѣгъ высказуемо на сѣмъ мѣстои Вѣсѣмъ, що взяли участя въ похоронахъ бл. п. Адольфа Гладилевича, а именно: Всечестивѣйшому Духовенству обоухъ обрядѣвъ, що на першу сумну вѣстѣ такъ численно зволіо явитися, та перѣдъ всѣмъ Вир. о. крѣлошанину изъ Старой Соли, Л. Ясеницкому и Вир. пароху изъ Фульштина, А. Менцѣнскому за выголошеній Ними прайцальній рѣчи.

Сердечна подяка Вамъ всѣмъ, що не пожадували труда одати нашему дорогому Адольфови послѣдну прислугу!

Хирѣвъ 7. н. ст. грудня 1888. — *Родина покойного.*

Надѣслано.

Аптека РУКЕРА у Львовѣ поручає 2460 246—?

Зѣльє Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пакки 25 кр. На провинцію зъ опакowaniem 30 кр.

Фабрика вырядѣвъ рѣльничихъ и гисерич

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгѣй поручає свои вырѣбы по найдешевшихъ цѣнахъ. 178—?

Природно позбутися кашлю, хрипки и астмы можно лѣкарствомъ бѣлобѣвъ цѣбѣвыхъ Тина. Остро и широко смаку зѣлѣного и такъ вѣльми цѣбною соду цѣбѣвого лѣмъ въ тыхъ бѣлобѣвахъ и средство се станѣсь дуже приимлемъ для всѣхъ недужныхъ на горло и груди. Нехотѣный успѣхъ записаний у всѣхъ случаяхъ. Треба уважати докладно на имя «Tietze», що повторѣсь по кѣлька разѣвъ на кождѣмъ пакетѣ. Все инше есть лише наслѣдувальемъ бѣвъ вартости. Правильно можна догадати въ пакетахъ по 20 кр. и 40 кр. лише въ слѣдуючѣй фирмалѣ: У Львовѣ у арт. Петра Миколая, Якова Писека, Арнольда Раппапорта и золотымъ оденемъ, Якимѣнда Рукера, п. сѣрбѣномъ орокомъ; — въ Вѣдѣзѣ у арт. Гросеа; — въ Бохнѣ у арт. М. Гатто; — въ Чортковѣ у арт. Людѣ Носеа; — въ Колицяницѣхъ у арт. Макс. Редера; — въ Немировѣ у арт. Кар. Предпримирекого п. зѣвадою; — въ Нижанковичахъ у арт. Валеріи Владимировой п. зѣвадою; — въ Самборѣ у арт. Іос. Алексевича; — въ Соколяхъ у арт. Евг. Васочаньского; — въ Устричѣхъ у арт. Альф. Йетшембского; — въ Войславѣ у арт. Адольфа Килепа. — головній складъ въ Кромержи (Kremsier) у арт. Ф. Крижана. 2701 1—10

Розкладъ тѣды на зѣлѣзницѣхъ доржавныхъ. вѣсѣнскій доб 1 зѣсѣнскій 1888.

Приходить до Львова: о год. 1 15 въ ночи зъ Будапешту, Лавочного, Стрыи, Кросна, Хирова, Гусятина и Станиславова; — о год. 8:06 рано зъ Сухол, Хирова, Стрыи; — о год. 8:20 по полудни зъ Сухол, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыи; — о год. 7:40 вечеромъ зъ Гусятина. Одходить зъ Львова: о год. 5 рано до Стрыи, Лавочного, Будапешту, Хирова и Стружа; — о год. 10:15 рано до Стрыи, Станиславова, Гусятина, Хирова и Сухол; о год. 7:50 вечеромъ до Хирова и Сухол; — о год. 9:48 вечеромъ до Станиславова и Гусятина. 2238 78—?

!!!Пора замовляти вина и світло!!!

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає просто дод продукцентів

Вина в бочках

по 35, 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 90, 95, 100, 110, 120, 135, 140 зр. и выше за бочку, містять 135 літер, крім фракту, котрий ви- носить 4-5 зр. од бочки.

СВІТЛО

просто з фабрики почавши од 30 кл. 1а по 80, Па по 72 зр. за 100 кильо, крім фракту.

При замовленні просимо подавати послідну стацію залізничу.

Замовлення приймають: Центральний заряд у Львові и філії в Станиславові, Тернополі, Дрогобичі, Коломиї и Стрию. 2602

Вироб и продажа одежд литургических

ТОВАРИСТВО ХРИСТИАНСЬКЕ
зарегістроване з обмеженою порукою
в Змигороді

продає свои виробы заосмотрені стампилью Товариства и числом цѣнника а то фелоны, капы, дальматики, хоругви з образами илюбу маляотв в Кракові и проч. також всѣе бывше церковне только по **СТАЛЫХЪ ЦѢНАХЪ** через свою Дирекцію в до- ровѣ замовлен и через своихъ подорожующихъ агентовъ посылка находячого-ся в ихъ рукахъ и заосмотреного стампилью товариства и бозово Дирекції в цѣли забезпеченія передъ надужитими иными купцѣми а именно жидовскими, котрыхъ християнскіи агенты в Змигородѣ подписываются подъ фирму Товариства на шкору якъ купуючихъ такъ и Товариства; — выконує всѣя работы **гастовъ** цер- ковныхъ подъ управою папъ 3. Тимачковскои, од- значеной за тафты на краковской выставѣ.

Дирекція:

О. В. ВОЙТАЛИКЪ

директоръ.

2702 3-3

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручає

найчотлвѣйшій кадила, бѣзвначеній численными медала- ми заслуги:

КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ пайчолѣ- пѣйше в пачкахъ по 50 кр. и 1- КАДИЛО КОРОЛЕВСКОЕ склада- еся зъ цвѣтѣвъ, живицъ и бивъ- самотъ выдающихся дуже при- емный запахъ, пачка по 4 и 8 кр. пуделко по 25 кр. и — 50
КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пачкине подливаясь на розжарену блиху, выдає дуже приятный и дуже пошукучивый запахъ флаконъ — 25
КАДИЛО ВАРШАВСКОЕ пачкине, приятный и деликатный запахъ того кадила дуже надаєся до саломѣвъ и бударѣвъ, фла- конъ по 25 кр. и — 50
КАДИЛО СОСНОВЕ, хто хоче мати здоровый воздухъ в ком- натахъ вь комнать, то розжарюючи соснове кадило може его достати, флаконъ — 60
КАДИЛО АНТИМИЗМАТИЧНЕ есть незрѣванымъ средствомъ вь тыхъ всѣхъ разлахъ, де хо- дить о бѣдженіе воздуха вь комнатахъ и о перешкодѣ щоби не развивались пошести; фла- конъ 25 кр. и — 50

Достати можна у Львовѣ вь власныхъ склезахъ, ул. Коперника ч. 3. и ул. Галицка рѣгъ Валоно. Вь Краковѣ: Сукошницъ ч. 20. — Вь Червоцѣхъ рынокъ ч. 2. 2529

ВЕЛИКИЙ СКЛАДЪ

ДАВИДА БУХНЕРА

в Краковѣ, Страдомъ 23,

поручає свѣй богато заосмотреній складъ товаровъ бла- тныхъ, шовковыхъ матерій чорныхъ и кольоровыхъ, аіонскихъ оксамитѣвъ, чорныхъ заграничныхъ кашми- ровъ, англійскихъ диванѣвъ, славущихъ коцѣвъ, румбур- скихъ полотѣвъ и продає ихъ

по цѣнахъ фабричныхъ частково и гуртовно, зоразомъ **останки шовковыхъ и вовняныхъ матерій за повѣ цѣны.**

Поручаючися ласкавымъ взглядѣмъ Внов. Публики заявляю, що пробки высылаю на жадање оплатно и даромъ.

Остаю зъ поважаемъ:

2695 4-5

ДАВИДЪ БУХНЕРЪ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ч. к. уприв. галицкого

Акціонного Банку Гипотечного

2322 127-?

купує и продає

всѣ эффекты и монеты подѣ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и 5% Листы Гип. преміованій,

котрыхъ посяла закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышшою постановою зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуванія капиталѣвъ фод- довыхъ, цупялярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадіа

можно одержати вь сѣй Конторѣ.

(до выльсования зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припоручена зъ провинціи залагоджуются безъ проволони по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякои провизіи.

НАЙДЕНЕВНІШІЙ И НАЙПРЕВІСНІШІЙ

ЖЕЗЕЛЮМЪ

де можна заосмотрітися

вь добру и нескельодуючу

НАФТУ

есть голландскій магазинъ

МІОНЧИНСКОГО

2650 ул. Сикелуска ч. 47 у Львовѣ. 11-?

Цѣнникъ высылаю на жадање даромъ и оплатно.

НАЙДЕНЕВНІШІЙ И НАЙПРЕВІСНІШІЙ

ЖЕЗЕЛЮМЪ

де можна заосмотрітися

вь добру и нескельодуючу

НАФТУ

есть голландскій магазинъ

МІОНЧИНСКОГО

2650 ул. Сикелуска ч. 47 у Львовѣ. 11-?

Цѣнникъ высылаю на жадање даромъ и оплатно.

НАЙДЕНЕВНІШІЙ И НАЙПРЕВІСНІШІЙ

ЖЕЗЕЛЮМЪ

де можна заосмотрітися

вь добру и нескельодуючу

НАФТУ

есть голландскій магазинъ

МІОНЧИНСКОГО

2650 ул. Сикелуска ч. 47 у Львовѣ. 11-?

Цѣнникъ высылаю на жадање даромъ и оплатно.

НАЙДЕНЕВНІШІЙ И НАЙПРЕВІСНІШІЙ

ЖЕЗЕЛЮМЪ

де можна заосмотрітися

вь добру и нескельодуючу

НАФТУ

есть голландскій магазинъ

МІОНЧИНСКОГО

2650 ул. Сикелуска ч. 47 у Львовѣ. 11-?

Цѣнникъ высылаю на жадање даромъ и оплатно.

НАЙДЕНЕВНІШІЙ И НАЙПРЕВІСНІШІЙ

ЖЕЗЕЛЮМЪ

де можна заосмотрітися

вь добру и нескельодуючу

НАФТУ

есть голландскій магазинъ

МІОНЧИНСКОГО

2650 ул. Сикелуска ч. 47 у Львовѣ. 11-?

Цѣнникъ высылаю на жадање даромъ и оплатно.

НАЙДЕНЕВНІШІЙ И НАЙПРЕВІСНІШІЙ

ЖЕЗЕЛЮМЪ

де можна заосмотрітися

вь добру и нескельодуючу

НАФТУ

есть голландскій магазинъ

МІОНЧИНСКОГО

2650 ул. Сикелуска ч. 47 у Львовѣ. 11-?

Цѣнникъ высылаю на жадање даромъ и оплатно.

НАЙДЕНЕВНІШІЙ И НАЙПРЕВІСНІШІЙ

ЖЕЗЕЛЮМЪ

де можна заосмотрітися

вь добру и нескельодуючу

НАФТУ

есть голландскій магазинъ

МІОНЧИНСКОГО

2650 ул. Сикелуска ч. 47 у Львовѣ. 11-?

Цѣнникъ высылаю на жадање даромъ и оплатно.

НАЙДЕНЕВНІШІЙ И НАЙПРЕВІСНІШІЙ

ЖЕЗЕЛЮМЪ

де можна заосмотрітися

вь добру и нескельодуючу

НАФТУ

есть голландскій магазинъ

МІОНЧИНСКОГО

2650 ул. Сикелуска ч. 47 у Львовѣ. 11-?

Цѣнникъ высылаю на жадање даромъ и оплатно.

НАЙДЕНЕВНІШІЙ И НАЙПРЕВІСНІШІЙ

ЖЕЗЕЛЮМЪ

де можна заосмотрітися

вь добру и нескельодуючу

НАФТУ

есть голландскій магазинъ

МІОНЧИНСКОГО

2650 ул. Сикелуска ч. 47 у Львовѣ. 11-?

Цѣнникъ высылаю на жадање даромъ и оплатно.

Неомыльное средство

на выгубленіе нагнѣтѣвъ, боро- давокъ и иныхъ подобныхъ на- ростей шкурныхъ, безъ боли и безъ жадной небезопасности.

Цѣна флакону 50 кр.

Встрикнень и капсулки

зъ растины „МАТИСО“ вь недугахъ мужескихъ неспѣ- нене средство

поручає Аптека

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна флашки встрикнень 40 кр.

2274 Капсулокъ 80 кр. 52-?

НАЙЛѢПШІЙ

Берненскій сукна

доставляе по фабричныхъ цѣнахъ

Tuchfabriks-Niederlage

Siegel-Imhof

Brünn (Moravia).

На порядіе осенне або зимне

МУЖЕСКОЕ УБРАНЬЕ

выстав оденъ купонъ вь довготѣ

3.10 метра, то есть 4 вѣднскихъ

дѣлѣтъ. Оденъ купонъ коштує

зр. 4.80 зъ звичайной

„ 7.75 зъ доброй

„ 10.50 зъ тѣпшой

„ 12.40 зъ найлѣпшой

правдиной овечьей вовны

Одтакъ можна достати вь наибѣль- шомъ выборѣ: шовкомъ тѣанъ ка- гарны, матерій на аберцгеры, паль- мергонны и бои на плацц, гуны для стрѣльцѣвъ и економѣвъ, Regen- uenne и Tocking на убраніи салоновъ, ма- терій на женскій убраніи и т. д.

За доброту товаровъ и точне

доставленіе ручимся.

2586 Вѣзрѣцъ дорожъ и оплатно. 25-30

Закладаюся

вь волку цѣну, що жадає вь моихъ конкурентѣвъ ле вь силѣ продавати готову або робити одѣжъ для мужъ и а хлопцѣвъ зъ матерій красныхъ и вь- граничныхъ такъ дешево, якъ и П. По- ручаю жѣй богатый складъ такожъ 3484 Вѣц. Духовенству 47-?

Замовленія вь мѣсяц и вь провинціи выконуютья точно и ретельно. На жа- дање высылаю вѣзрѣцъ датомъ и евангел.

Давидъ Шварцвальдъ,

магавиць мужескою одѣжъ гуртомъ и

подробно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.

Заложений 1848.

Винеръ Найпшадъ 9 грудня 1887.

Высокоповажаний Пана! Гор- чачу подіку складаю Вамъ вь и- меніи моємъ 60-лѣтнюю тѣтку; она терпѣла 5 лѣтъ на хроничный не- житъ жолудный и водну пухли- ну. Житѣ було для неї мукою и думала, що вже загине. Праца- юмъ достала она пуделко Вашихъ знаменитыхъ пугиловъ до очище- ния крови и по довшѣмъ ихъ у- живанію выздоровѣла. Зъ пова- жаемъ. *Йосифъ Ваццетль.*

Мітеринцдердорфъ при Кирх- дорфѣ, Висна Австрія 10 сѣв. 1886

Высокоповажаний Пана! При-

Бальзамъ на бѣдооуженіе

призванный І. Псертгоферомъ одѣ-

многихъ лѣтъ яко найлѣпшѣй-

ше средство противъ рѣзныхъ

бѣлъ походящихъ зъ морозу,

якъ такожъ на заживленіи раны

и т. д. 1 флаконъ 40 кр. зъ

оплатною посылкою 65 кр.

Сокъ зъ бабки вузколистной

на нежить, хрипку, корчевій

кашель и т. д. 1 флаконъ 50 кр.

Американска масть гѣстцева,

дуже добре средство при всѣхъ

гѣстцевыхъ и ревматичныхъ

недугахъ, якъ адунаше вь по-

гахъ, нехлѣтъ и шумѣ вь у-

шехъ и т. д. 1 зр. 20 кр.

Порошокъ на поченье ногѣ.

Цѣна одного пуделка 50 кр. зъ

оплатною посылкою 75 кр.

Бальзамъ на волъ певне сред-

ство на падутѣ шѣ; 1 фла-

конъ 40 кр., зъ оплатною по-

сылкою 65 кр.

Англійскій чудесный баль-

замъ 1 флашка 12 кр., 12 фла-

пчокъ 1 зр. 20 кр.

Фіалкерскій порошокъ на не-

жить, хрипку, кашль и т. д.

1 пуделко 35 кр.; зъ оплатною

посылкою 60 кр.

Майже всѣ зъ наведенныхъ специальностей можна достати у Льво- вѣ вь аптекахъ З. Рукера и П. Миколаша. 2621 9-12

Кромѣ названыхъ ту препаратѣвъ суть ще вь запасѣ всѣ вь австрійскихъ газетахъ оголошеній и заграничній специальности фар- мацевтичній, и всѣ артикулы находячійся хотѣ-бы не на складѣ доста- вляеся на жадање скоро и дешево.

Высылаєся почтово якъ найскорше за попередню

высылкою грошей а при бѣльшихъ замовленіяхъ за доплатою.

При попередній высылцѣ належитости (найлѣпше

черезъ переказъ почтовый) есть порто значно де-

шевше, якъ при посылкахъ за посылкатою.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлонской ч. 3.

Почавши одѣ дня 7 падолиста 1885

2318 40-0

ВЫДАЕ

АСИГНАТЫ КАСОВИ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженіемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженіемъ

Передрукъ не буде плаченый

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Библиотека паянана, повістей“ виходить в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на переміну разом з Діло.

Предплату на „Діло“ приймають у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Ваторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. і Вулиця газет ул. Кар. Любика 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Duker, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gaus, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelik I. Stubenlatz 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті M. Haasenstein & Vogler, G. L. Danne & Co. Предплата на „Діло“ і наложити за місцеві платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Заграницею: на цілий рік . . . 18 ар. на цілий рік . . . 24 ар. на пів року . . . 9 ар. на пів року . . . 12 ар. на чверть року . . . 4-50 ар. на чверть року . . . 6 ар. на місяць . . . 1-50 ар.

У Львові: на цілий рік . . . 16 ар. на пів року . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1-35 ар.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 2р ул. Ваторія. — Рукописи зворотять лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані відписки з журналу. — Неопечатані листи коштують 8 ар. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 ар. бід одної строчки печаткою, в рубр. „Надоборане“ по 30 ар. а. в. Подписи коштують по 10 ар. бід строчки.

Причини зубожілости наших селян і міщан через судівництво.

I. Покутне писарство.

(Кол.) Тільки формальне виконання згаданого закону проти писарів покутних нашім задалося. Сей закон треба приміняти з всякою строгістю, якої лише дозволяє, бо се лихо для найбільшійшої верстви нашої суспільності страшніше, ніж крадіж. Закон вище наведений при означенні кар дисциплінарної застерігає судів цілковиту свободу діляни в дорозі карного процесу. Огоже із сего постанови треба вивести користати. Можна сміло сказати, що майже кожний чиня покутного писаря в об'ємі його нечесного підприємства єсть обманством.

Відомо рече, що наш темний брат, коли має діло до суду і приїде в той день до м'єста повітового, то питає за адвокатом. Писарь представляє йому за адвоката, обіцяє справу добре зробити і каже собі заплатити за роботу на око маленьку квоту, але за те на „штимпль“ чи на „штетмпль“ удре в-трос або в-четверо тільки, кілька днів треба, а нерідко і там, де штетмпль зовсім не треба. Коли-б писарь не представив, що єсть адвокатом, то шукаючи поради ніколи не бодав-б йому своєї справи і не дав-б йому своїх грошей. — Значить: покутний писарь підступом вводить чоловіка в блуд, виходячи з несправедливості, а се як раз підходить під дефініцію закону карного обманства. Так водяться при всіх випадках, де пошкодовані єсть неосвічені чоловіки, що бодав свою справу покутному писареві, гадаючи, що се адвокат, і у всіх тих випадках можна писаря покутного карати за проступок обманства (§ 461. з. к.), а примус дисциплінарний на писарів покутних полишити на ті випадки, де пошкодовані знає, кому бодав справу. (Знаю одного дідця польського, котрий всі жалоби, умови і т. д. дає робити покутному писареві.) Мені відомий оден суд повітовий (дай Боже таких більше!), в котрому внаслідок суду в розумно з судією карним придержується такою практикою як вище, а дотичний вирок так гарно мотивує, що ніхто їх не можна звалати. В той суд кожний продинокій факт, кожне судове подання становить окремішній проступок і окрему потягає кару. Таких титулом набрав оден покутний писар в однім році подібних кар на п'ять м'єсців в м'єсць оден за другою бодав. Не помогли ніякі рекурси, а коли і останній вирок суду окружного затвердив, то сердця закниув своє рем'єло. Та, на жаль, таких судів дуже мало, бо по-найбільше або нічого проти покутних писарів не ро-

битися, або вдоволяється законом цивільного натурі.

Наші суди повітові при приміненні закону проти писарів покутних держаться его о стільки, о скільки він стоить в звязі з законами о так званім примусі адвокатів. (Мин. розпор. з д. 5 серпня 1859 р. постановляє, що в м'єстах, де єсть два адвокати, мусить всі писемні до суду підписати адвокат.) Де такого примусу нема, отже де нема жадного адвоката або лише оден адвокат чи нотар, там звичайно суди приймають всякі подання, отже і такі, котрі написав покутний писарь. В такім повіті для покутного писаря живно. Покутний писар, щоб доховати на всяку есентуальність формі праву, придержується писанню надворного декрету з д. 4 вересня 1818 (ч. 1494), котрий постановляє, що при судах, де нема адвокатів, мають всі справи переводитися словом, а писемний подання приймають лише бід людей письменних, котрі на дотичнім поданні мають заявити, що подання уложили самі. Писарь покутний держиться при таких судах сего припису і вносить свої виробы з додатком: „Sam ulozil“, або — позаяк жиди-писарь найчастіше послугуються німечкою мовою, то пишуть — „Selbst verfasst“. Можна собі представити, як такий додаток виглядає на поданні, внесенім бід неписьменним сторонам, котра не то що чужого языка не вміє, але навіть одної букви поставити не знає.

Помимо сего явного врутаторства суди вдоволяються таким заявленієм самоуложеним і пускають подання на машину судової агенди.

Та на ті формальності уважаєся тільки в справах сиріх цивільних. В справах же з об'єму nobilis officii iudicis та в справах карних на повний припис о примусі адвокатів ніхто не зважає. Тут можна писати, кому хочеться, а суд подання не одніє длатого, що в тих справах сторона не потребує послугуватися адвокатом. На доказ сего прошу переглянути реєстратури судів в м'єстних, а показеся, що нема навіть 1^о подань уложених правником, а між жалобами о оскорб чести („образовані“ або „говорни“) не знайдеш на тисячу — одної жалоби уложеної після припису законних. Така аргументація, що де нема примусу адвокатів, там може писемні укладати писарь покутний, єсть ложна і законні о писарстві покутнім противна. Той закон виразно постановляє, що в того уважаєся за покутного писаря, хто в спосіб заробкований виготовляє писемні в ділах сиріх і неписьменних. Б. ели в якійсь справі не мусить брати уділу адвокат, то в таких випадках хто вищий повинен для сторони неписьмен-

ної писемні укладати, і до того покликаний єсть суди повітові (§ 246 инстр. суд.).

Щоб писарство покутне як слід викоренити, треба побільшати строгості виконання законів о покутних писарях і о примусі адвокатів поручити судам повітовим, щоб всякі подання без розпису предмету, уложених писарями покутними, а лише бідниками, а втім і нотаріями, судам, що об'єднані § 246 инстр. судової (закон з д. 3. мая 1853. ч. 81. В. з. д.), котрий постановляє, що кожний повітовий суд мусить публічно оголошати день судовий (Gerichtstag), в котрому можуть сторони вносити словні жалоби або інші подання до протоколу. Коли-б би нижній судовий свід до строгості виконання сего припису не виставляти, в такім случаю треба би подумати о спосіб, щоб при кождім суді повітовім, де нема двох адвокатів або нотарі і адвоката, було двоє кваліфікованих дорадників правних Здавалось-б, що перевести се не легка річ, бо годі силувати адвокатів осідати там, де оня не хочуть, тям більше, що не всюди адвокат може мати доходи, одновдаючи его вимогам і коштом, ложеним на факове его образование. Ого-ж таку зміну перевести-б в дорозі окремого закону, котрий утворив-б адвокатів „другої класи“ для судів повітових виключно, а м'єста дотичні обсаджувати-б в дорозі конкурсу, подібно як дієся при обсаді нотаріатів. На такий посади вимагалося-б меншою кваліфікацією, як тепер приписана для адвокатів. Кваліфікація та обмежилася-б прим'єром до однієї практичної судової та 3-літньої адвокатської і до испиту судейського або нотаріального. Посади для таких адвокатів другої класи систематизувати-б при всіх судах повітових найбільше де там, де нема двох дорадників правних (Rechtsfreund), отже де нема двох адвокатів або адвоката і нотаря. Тепершній ординацій адвокатів не потрібно-б в нічому зміняти, а адвокатам з теоретичною кваліфікацією було-б вільно осідати, де їм угодило. Такий м'єста обсаджували-б в дорозі конкурсу. Кандидатів іменував-б вищий суд краєвий на внесеніє комитату адвокатської з-межи терна предложених кандидатів. Такий адвокат другий класи мого-б перейти до першого класу адвокатів, коли-б доповнив свою кваліфікацію (7 літ практики, з того рік в суді, докторат прав і испит адвокатський). Кандидатів, здається, не хило-б. Уб'ягали-б о такій м'єстї пенсіонарий судовий, нотар, испитовані кандидати нотаріальні, котрі тепер по десять літ мусять ждати на посади нотаріальні, і кандидати адвокатів з кваліфікацією судейською. Щоб не було надужити при побраню говораря за їх працю, належало-б усталити також

таксу, як се тепер єсть в проєкті для адвокатів.

При такій обсаді належало-б при всіх судах, без винятку на письменність сторони, завести і строго виконувати примус адвокатів, а агенди судів повітових по мысли § 246 судової инстр. обмежити на сторони убогі.

„Турецка“ автономія повітова — signum temporis в нашій Галичині.

(Даліше.)

Межі тими панями, вибраними до першого турецького ради повітовий, запанувала якась буття радості, але оня самі не знали, по якій причині. Не було межі нима ані одного чоловіка з яким-таким образованием, потрібним до виконання взятих на себе обов'язків в раді повітовій — не було у них ні розуму, ні волі. Матеріальний одношеня тих панів з більшими послостей були вже вногд'ялі. Але фуми було що не м'єра — бесіди через нбсь з великим патосом і т. п.

По переведенню виборів надійшов день уконститування ради. В панів виступила в якій найбільшій галі. Двох приїхало до Турки чотирма конями. Одай поубаралися в чамары, другі позаторгали фрак, а три явилися в строю польськом т. е. з контушем і коляком, при карабелі. В Турці дотих стрібів польських ніхто не видів, отже особливо жидики товнами бідли за тими панями і говорили оден до другого: „Kik-kik! Dus ist a polnische Gruf.“ Та панки в контушах гордо носили голови, рукави замітували, а були то всі три кандидати на маршалка, про-то межі собою мало що бесідували.

Надійшло засідання. По верифікації виборів приступили до вибору презеса чи маршалка. Загальна тишина. В-тотім встав шляхтиччина в чамарі і бдзавася гримом голосом: „Mości panowie! Co tu dużo debatuwać i namyślać się? Tak zaszczytne stanowisko, jak stanowisko marszałka, może tylko szlachcie zajmować i to nie jaki morkwohryz, tylko taki, którego antenaci w Polsce przodowali, a takim tu szlachcicem jest pan A. S. Jasnowielmożny IMCI Pan A. S. niech nam marszałkuje!“ Вб заремьлі унісон: „A tak, tak, niech marszałkuje!“ Хіба два пани з тих у контушах якось нахмурилися і хотіли щось говорити, але ту оден з радних почав кричати: „Mowę (замість glos) odebrać! Już jest marszałek wybrany!“ Селяне похитували очі тай оден каже до другого: „А ну-ж пани почнуть ббкку!“ Посл' вибрано заступника маршалка і видьових, або, як тогди на-

„Запороже“ Д. Н. Еварицького.

IX.

Микитин Ріг. — Богдан Хмельницький. — Никополь. — Останки старини запорожскої.

На правім, високім березі Дніпра, на дорозі з Катеринослава до Херсона, лежить м'єсто Никополь. Саме Дніпро дитийся тут знов на два рамена, як при хортацій Свч, і обгинає собою острів Орлів. Давніше не було Никополь, а м'єсто то звалось Макатиним Рогом. Тут була трета з ряду Свч запорожска: перша на Хортиці, друга на Томаківці, а коли в 1638 р. бднвеле но кріпость Кодацьку, то козаки поинули Томаківку, а переселилися на Микитин Ріг. Основателем Свч був Федір Личай.

З Свчою на Микитинім Розі виїхав історична згадка про Богдана Хмельницького. Було се в 1647 році. Хмельницький сидів в вязаниці в селі Бужині, чигиринського повіта, ківесон губернії, і в розказі коронного гетьмана Потоцького мав піддатися карі смертній, яко чоловік, що заявив себе неприклонником польського панования на Україні. Але під той час, коли до Бужина прийшов такий суворий приказ, Богдана вже тут не було. Онь з сьомим словом Там утік на запорожску Свч, на Микитинім Розі. Було се 11 грудня 1647 р. Онь зобразив в Свч раду в на раді сказав рече, що глибоко запана в серця Запорожців і заграла вх до діла освободження України з польського ярма. „Вра наша свята поругана! Над пресобами нашими сойм глумляся! Войска польські ходять по селях, граблять их, немов задумали-б винищити рід наш!.. Оддали нас в рабство Жадам. Дивіть на мене, писаря войскового запорожского, старого козака. Мене гонять, переслідують лише длатого, що так хочеза тиранам. До вас прийшов душу і тіло; заховайте мене, старого товариша; бороніть себе самих, бо і вам так грозить!..“ Так проговорив Богдан. Его прийнято на Микитинску Свч і з оден виїшов бдкати побити до великого діла: освободження України. „Добрі лицарі“

стали в обороні своєї віри і волі. Хмельницький, вибраний на великій раді козацької гетьманом і сего войска запорожского і українських козаків, взяв за оружье противъ Польщ.

Микитинська Свч не довго тревала, лиш до 1652 року. По паденні її повстала Свч Чертомлишка. В договорі Андруськом між Польщею а Росією, в 1669 р., нема вже про неї згадки, а лишлася тут лиш перспара запорожска. По 1734 р. повстала тут село доки аж князь Григорій Потемкін в 1782 р. по волі цариці Катерини не перевелив его на м'єстечко Никополь. Нині числїть се м'єстечко 12 тисяч жителів з двома церквами, п'ятьма школами, телеграфною станцією і др.

По переказам побудували тут же в 1734 р. Запорожці дерев'яну церкву. Оня однакже небагато згоріла. Тоді построяли Запорожці другу дерев'яну церкву в ім'я Покрови з іконостасом, уязаним на полотні. Нині та церква постарілася і пуста остає без сватенка. З Свч самої полишили лиш земляний вали і рови. На них і побіль нині стоять хати селянські. В хаті Ксєні Панченкової поділав Еварицький в стелі сводок, а на ній напис: „Созда ся дом сей рабом божим Онуфрієм Назаровичем, куртним воярином та куртним переяславцем Гаврилом Игнатовичем 1751 года, юлія 12 дня.“ В дворі куцахи Анни Гончарової нахотілася ще запорожскій куринь. Онь роблений з дерева, 10 аршин довжиною, 5 аршин заширокий, з двома входами, двір прикрашений різьбою і малювані на червоно і зелено.

В нинішній соборній (новій) церкві наход-ть також деякі останки запорожскої старини. Коло церкви, на цвинтарі, стоять на двох каменях пушка, поль кої роботи, вылита з м'єди. Козаки уживали таких пушок. Їх найшов селянин Михайло Козачок на заринку давировім. В самій храмі поміщена ікона. Єсть се єрба дощине, в котру вставлений в вид хреста бдл, зелений і червоний кам'яники. Довкола зображений: Дух святий, Євангелісти, Марія Магдалина, Богородица, Іван Богослов і ангел,

стоячий при гробі Христовім. В дерев'яній, капишній хресті, вразеліній в самій середині, находитья і частина животноршого хреста, на котрому був розпятий Спаситель. Низіє хреста дві написи: „У семь кресті животноршее древо“ і „Сі таблица до храму Покрова пресвятой Богородиці, сооружена коштом всего Віиска Запорожского, 1747 р.“ Еварицький поділав тут і чотирі хоругви запорожскі з подвійного бархату різнобарвного з зображеннями Святих. Ікони Николая і Варвары справив Запорожець Антоні Супа в 1803 р., а малював их Михайло Решетяк.

Цікавини єсть також в той церкві два нам'єстні образи: Спасителя і Богородиці, справлені Запорожцями, малювані на м'єдній блесі, в єрбичній одежах. Их перенесено до соборного храму з давньої запорожскої церкви, де стояли на хорах, а котріх був уміщений престол св. Николая. Еварицький умістив в своїм виданні подобику ікони пресв. Дви, а тут і кичу можна сміло назвати запорожскою Богоматерею, подібно як єсть Почаївська, Ченстоховська і др. Побіль ікон находяться ще тут: хрест капишний на престолній в єрблї оправлений з написом: „Сей крест з мотам св. отец нечереших, Лаврентія і Силуана Куческого куреня войска запорожского козака Ловрина Горба“; євангелі, плащенія, фелони, аналой, Покров, і портрети двох Запорожців, братів Шиянів, поєз шовковий і др.

Аналой (пульт), на котрому кладе священник євангеліє має свою цікаву історію. Їго одержали козаки з рук патріарха царгородского. Було се між роками 1709 до 1734, коли часті козаки враз з гетьманом Мазепою і кошовим Константином Головою мусіла по бою полтавським утікати від Турка. Проживаючи на чужині, Запорожці та не мали ніяких духовних, яких брали звичайно з ківеского Межигорского монастиря. То-ж в удаліє оня до патріарха царгородского з просьбою о священників. Патріарх не тільки вволю вмі волю, але прислав і м'єще всякий подарок з церковних приборів, м'єж тими і аналой

гебановий, обложенний зверху мушлею, слоновою костью і перлбкою.

Неменше зам'єтною єсть і икона Покрови. На лінійній дощці зображена в горі Бжа Мати в облаках, коло неї св. Николай і архистратиг Михаил, на долині, побіль єблематів козацьких (пушок, спис, сів і др.), стоять двома громадами Запорожці в повній зброї, в козацькій одежі, в кунтушах, підперезані зеленими поясами, з бдкритими, гладко выбритими головами. З уст одного, в вид левги, виходить молитва: „Молимся, покрий нас честным твоим покровом, избави оть всякого зла.“ По-над Матерею Божою уміщена бдповідь на єю просьбу: „Избавлю и покрою люди мои.“

Портрети братів Шиянів, Якова і Ивана, уміщені були якісь часті на іконостасі. Видко, оба брати були ктиторами церкви Никопольскої. Оня представлений в повній козацькій убранстві. Шияни були при руйнованні Свч. Переселившись в Никополь, оня до смерті ходили в запорожських костюмах, з чубами на голові. З портретами их стадеся забавна історія. В Никополь захав архієрей, вступив в соборну церкву і заглянув на іконостасі портрети козацькі. Онь спитав:

— Православний, кому ви молитесь?

— Богу, ваше Преосвященство.

— Не Богу а Запорожцям. Що се? И-долгопоклонение? Забрати зараз!

И забрано оба портрети. Нині находяться оня в одескій музеї історії і старини. В церкві Никопольскої находяться о-статочні і два стакани з накрывками і уш-ками, єрбичні, золочені, по боках з рельє-фами. Пбеля розказу м'єсцевих людей були оня власністю кошового отамана Івана Сврка, котрий добув их від кримского хана і ушотребляв замість чарки. По смерті Сврка досталися оба стакани в євчєву церкву, де хоронились яко більші дорожчюности. Взагалі Никополь єсть більше памя-ток старини козацької, як котра-небудь дру-га м'єсцевість.

В.

Курсы Львовский

з дня 13. д. грудня 1888.

Акція за штуку без купона.	Плат. Жад.
Зелта. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	201 50 209 50
Зелта. Львов.-Чернов. по 200 зр. а. в.	207 50 211 —
Банку типот. гал. по 200 зр. а. в.	278 50 283 50
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	— 216 —
Листы заставні за 100 зр.	
Банку типот. гал. 5% а. в.	99 75 100 75
Банку типот. гал. 5% а. в. выдос. зъ 10% прем.	102 90 104 —
Банку краевого 4% а. в. лос. 51 л.	94 25 95 25
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	01 — 102 —
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	94 75 95 75
Товар. кред. гал. 5% а. в. лос. 37 л.	101 — 102 —
Товар. кред. гал. 4% а. в. лос. 41 1/2 л.	91 25 92 50
Товар. кред. гал. 4% а. в. лос. 52 л.	96 20 97 20
Листы довжні за 100 зр.	
Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (давн. 6%)	— 87 50
Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2% (давн. 5%)	— 48 —
Общ. рол. кред. Завед. 6% лос. в 15 л.	— — —
Облиги за 100 зр.	
Инденизация галицкой 5% м. к.	104 — 105 —
Коммунальный Банку краев. 5% 1 емио.	100 — 101 —
Позички краев. зъ 1873 по 5% а. в.	103 25 105 —
Позички краев. зъ 1883 по 4 1/2% а. в.	98 — 94 —
Льосы:	
Мѣста Кракова	22 — 24 —
Мѣста Станиславова	33 — 35 —
Монеты:	
Дукатъ цѣсарскій	5 75 5 85
Наполеондоръ	9 64 9 74
Полъимперіалъ	10 — 10 10
Рубель сръбскій	1 86 1 48
Рубель паперовый	1 21 1 23 1/2
100 марокъ нѣмецкихъ	59 40 60 40

Надослане.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручае

2480 247-?

Зъдѣе Зедбургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 25 кр. На провинцію зъ опакowaniem 30 кр.

Фабрика вырядовъ ролъничихъ и гисерия

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгой поручае свои выряды по найдешовшихъ цѣнахъ. 179-?

Прехорошоніи кавы

Цейлонской Нр. 0 просто зъ жерела

надбійшовъ новый транспортъ

— 1 кл. на 2 зр. 20 кр. —

котру зъ приемностию можемо поручити нашимъ П. Т. Гостямъ.

Крѣмъ сего суть на складѣ инші роды доброй кавы: 1 кл. на 2 зр. 10 кр., 2 зр., 1 зр. 92 кр. и низше.

Въ 5 кильовыхъ мѣшочкахъ Нр. 0 11-20 зр., Нр. I. 10 зр. 70 кр., Нр. II. 10 зр. 20 кр., Нр. III. 9 зр. 80 кр. Ріо зелена 9 зр. 20 кр.

2629 16-? Зарядъ Народной Торговлѣ.

Выгѣдну

позичку

можуть одержати самостоятели особы, котры мають порядне помешанье, стае, правильну платню або доходи, пр. промысловцѣ, купцѣ, урядники, офицеры, приватники, владетель земли и т. п. посяи односпр. одъ 100 зр. до 2000 зр. или особистый кредитъ на 6-8% и можуть еи сплатити легко въ мѣсячныхъ або чвертьрѣчныхъ ратахъ при помощи переклада почтового

На нерухомости при лѣтубуляци 4 1/2-5% на килькалѣтну амортизацию позичкае въ довольно высокой.

Близке поименое лѣтубно административна „Capitalist“ Budapest, Postfach, Hauptpost. На одновѣтъ треба долучити 15 кр. въ маркахъ почтовыхъ.

2107 1-0

Заступникѣвъ пошугуеся.

найльпшій

Берненскій сукна

доставляе по фабричныхъ цѣнахъ

Tuchfabriks-Niederlage

Siegel-Imhof

Brünn (Moravia).

На порядне осыне або зимове

МУЖЕСКЕ УБРАНЬЕ

выстав оденъ купонъ въ довготъ

3.10 метра, то есть 4 вѣднскихъ

локотѣвъ. Оденъ купонъ коштуе

зр. 4.80 зъ звычайной

7.75 зъ доброй

10.50 зъ лѣпшой

12.40 зъ найльпшой

правдиной овечей вовны.

Одтакъ можна достати въ наибольшій

выборъ: шовкомъ, тѣмъ кам-

гарны, матеріи на пѣрчатки, паль-

мерстоны и бои на плащъ, тунъ для

стрѣльцѣвъ и економѣвъ. Reguvenne

и Tosking на убраня салоновъ, ма-

теріи на женскій убраня и т. д.

За доброту товаровъ и точне

доставленіе ручитѣся.

2586 Вѣзрѣвъ опромѣ и оплатно 26-30

Закладаюся

въ всяку цѣну, що жаде въ монѣхъ килькуратѣвъ по въ снѣдъ продавати готову або робити одѣжъ для мужицъ и хлопцѣвъ зъ матеріи красныхъ и зъ-гранничныхъ такъ дешево, якъ я. По-ручаю жѣбъ богатый складъ тѣмъ же 2484 Веч. Духовенству 48?

Замовляе въ мѣсци и въ провинци выконуючы точно и ретельно. На жѣ даже высылаю яворы даромъ и франк.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одѣжи гуртомъ и подрѣбно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.

Закладаній 1848

Wiener Uhren-Depot und Versandt

КУ-

фры, торбы, торбинки до перевѣ-
пены и на цигара, футералы на
цилиндры, капелюхи, палицы и па-
расолы, маньери, ремѣнь до па-
купковъ, подушки, шапки и всякія
2537 приборы до подорожи 6-?

поручае найдешевше

МАГАЗИНЪ

БРАТѢВЪ ЛЯНГЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

2537 Цѣники на жадање даромъ.

Неомыльные средство

на выгубленіе нагнѣтѣвъ, боро-
давокъ и иншихъ подобныхъ на-
ростей шкурныхъ, безъ болю и
безъ жадной небезпечности.

Цѣна флакону 50 кр.

Встрижнѣвъ и капсулы

зъ ростины „МАТИСО“

въ недугахъ мужескихъ неощѣ

нене средство

поручае Аптика

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна флашки встрижнѣвъ 40 кр.

2274 Капсулокъ 80 кр. 53-?

ПРАКТИЧНІЙ а ДЕШЕВІЙ ПОДАРУНОКЪ

на свадьбу и именины

Годѣ часть тратити!

НАЙСВѢЖША НОВОСТЬ!

Лише 5 зр. 25 кр.

коштуе найновѣйшій

ВАШИНГТОНСКІЙ РЕМОУНТАРЪ

до накручуванія безъ

ключика при утку, зъ

5-лѣтнюю гарантію за

доброй ходъ. Только

сей годинникъ може за-

ступити ЗОЛОТЫЙ ГОДИ-

НИКЪ а то по перше

черезъ добре урегу-

люванье, по друге че-

резъ ПРАВДИВО РОСКО-

шну куверту и длиного можно его ко-

ждому якъ наилучше поручити.

Лише 120 зр. коштуе красной по-

ковый стѣнный годинникъ зъ добрымъ

регулюванымъ веркомъ, зъ лапшукѣмъ

и тѣгарками, зъ выпуклыми бронзовыми

прикрасами.

Лише 250 зр. коштуе пышный пре-

красный стѣнный годинникъ зъ двѣмъ

будиальникомъ, въ рамкахъ го-

рховыхъ, зъ всакующимъ, самосвѣ-

щимъ цитомъ, иде и будить пунктуально.

Лише 390 зр. коштуе французскій,

золото-бронзованный будиальникъ годин-

никовый зъ голосно-бючимъ приладѣмъ

будильнымъ Окраса для каждого чи то

въ хатѣ, чи въ подорожи, зъ веркомъ

тревалымъ, незнищѣмымъ и пунктуально

идущимъ.

Лише 450 зр. коштуе сръбно-ниль-

вый годинникъ, кишечевый цилиндръ

зъ досконалымъ регулюванымъ веркомъ

и пишно окрасеною оправѣю, зъ крист-

алевымъ плакиымъ скломъ, незвычайно

гарный.

Лише 30 кр. гарный, позолочуваный

лапшукѣмъ зъ гачикѣмъ до годинника.

Лише 120 кр. гарный лапшукѣмъ до

годинника, въ золотѣмъ фасѣмъ зъ брѣ-

ловымъ печатковымъ, работы артистичн

Лише 375 зр. патентованный годин-

никъ зъ маятникѣмъ, зъ приладѣмъ бю-

чимъ годины и повгодинъ, оправленый

въ найдекачѣйше политугованый рамы,

якъ наилучше настѣдуючій горшкове де-

рево, зъ вѣгаломъ и бронзовыми вагами.

Крѣмъ тѣхъ примѣтъ жѣбъ сей годин-

никъ и тую неощѣпену взаиствѣсть, що

въ почти патентованый щитъ его свѣтитъ

чуднымъ фиолетовымъ, заруючы гарнымъ

свѣтломъ, за салу которого гарантіеся

черезъ 10 лѣтъ.

Несчащенна сколькѣсть одбирательвъ,

котра сей годинникъ бачила и купила,

була немѣвъ очарована сего небуваною

и неимѣвною дешевостю.

Выплатно только набути его можна

за попереднюю высылку грошей або

послѣплатѣю. 2680 (8-24)

BALSAM, Wien

II. Schiffamtsgasse 14. T.

Недужимъ на 1-ервы поручаеся якъ найльпше!

Брошуръ, появившу-ся въ 17 накладъ по нѣмецки, мадарски, ита-

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руских свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вибірочка найкращих повістей“ виходить вівторком, а вівторком і п'ятницю на переміну разом з Ділом.

Предплату і нисерати приймають: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника 11. і Бюро газет ул. Кар. Людвіка 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті „Гамбургер Ма. Haasenstein & Vogler. G. L. Dahn & Co.“ Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платити у Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Заграницею: на цілий рік . . 18 ар. на цілий рік . . 24 ар. на пів року . . 9 ар. на пів року . . 12 ар. на чверть року . . 4-50 ар. на чверть року . . 6 ар. на місяць . . 1-50 ар.

У Львові: на цілий рік . . 16 ар. на пів року . . 8 ар. на чверть року . . 4 ар. на місяць . . 1-35 ар. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 2р ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані вільні бдз порта. — Невіддане число коштує 8 ар. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 ар. бдз однокотрий печаткою, в рубр. „Надоболане“ по 20 ар. а. в. Подяки числяться по 10 ар. бдз стишка.

Дебата над законом військовим.

Вч. 264 подали ми три бесіди: пос. Пленера, Ратера і Грегра. По бесіді Грегра замкнуто дебат, а генеральними бесідниками вибрано: „против“ пос. д-ра Бернрайтера, а „за“ пос. Яворського.

З бесіди пос. д-ра Бернрайтера.

Давніші війни велися довго, а кінчилися угодою, котра приносила мир; в останні ж десятиліття війни стали короткі, а на їх місце вступило уоружене перемір. Оскільки війни стали короткими, оскільки мир став невинний, а тягари на войско вросли. При виниклих односинах мусить кожда держава переганяти в милитаризм друг, після правила самоудержання. Той особливий мир нинішній викликає боязнь війни страшною, а боязнь та спонукала держави до союзів: так став і той союз, до котрого належить Австрія. В дебаті оба послы з правих (д-р Ратер і д-р Грегр) виступили проти того союзу, одні більше з резервою, другий прямо, — послы же з лівих за той союз. Д-р Грегр висказався дуже виразно, а бесіда його вказує на ненависть до Пруссії. Ми, Нмці, уважаємо той союз тривалим і непримиримим, випливаючим з сильних інтересів обох держав. Ми отже ухвалюємо закон сей за для сили держави. На відношенні правительств за те ми не реалізуємо.

Новий закон військовий накладає на народи більш обов'язки (збільшує контингент рекрутів, збільшає резерву доповнячу, вводять дволітню службу однокорних охотників) і накладає більш тягари. За те народи треба подати якісь еквіваленти, а передовсім треба забезпечити школу просвіти і заспокоїти боязнь народу перед школою конфесійною (кн. Лихтенштайна). Коли порівняти стан милитаризму держав європейських з державами, воєнними бдз тягарів військових, з Англією і Америкою, то кождий представити собі перестановку, яка же нас. Ми в Європі обтяжені не тільки бюджетами військовими на мільярди, але і тим, що держави мільонами найдужих молодих людей держать під орудою і тим зменшують продуктивну силу в господарстві. З сев причини ми всім тої гадки, що союз держав повинні підпирати себе не тільки милитарно, але і економічно, і для того стоимо також за митовим союзом Австрії з Німеччиною. На нинішній аграрній політиці Німеччини пограничний край австрійський виходить дуже недобре. Що до відношення закону військового до внутрішніх відносин держави, то очевидно милитарна сила держави не залежить тільки бдз числа войовців, але і бдз устрою цілої держави, бдз адміністративної організації і бдз одушевлення мешканців. Де живе тільки народ, годі не допускати ніяких суперечностей між ними, але треба-ж знати якийсь modus vivendi між тими народами, щоб один не стояли ворожо против другий. Нині між народами вросла огорченість, а до порозуміння дуже тяжко; між молодого покоління доходять аж до фанатизму, котрий не подає надії на примирення. Глядячи на те, мусимо спитати: Де-ж то почути ідеї цілості Австрії, котрі в хвилі небезпечности має бути найкращим якорем? Коли бдз тягари на войско вже потрібні — ми то не перечимо — то предив треба за те народи дати якісь компенсації. У нас же вигороджує ти тягари в той спосіб, що нечувано підноситься податки, а то на веретні найбільшій. (Дуже добре! з лівих.) То реформи на горі! Перед Австрією стоять дві дороги: одна дотепершня: накладати на народи тягари, а не зроби ти спосібними до дивгання тих тягарів, — та дорога зведе-б скоро нашу державу на остаток місце між європейськими державами. Друга дорога — то старанне плекане правдивих інтересів народу і внутрішнього миру, чим тяжший накладеся тягари військові тому народові. (Опески на лівих.)

З бесіди пос. Яворського.

Народи Австрії почувують тривогу перед зростаючим милитаризмом і вдумують в них руку об руку спиноюванню економічного руху, але они потім гадують, що не Австрія викликала ти невинний обставини. Бажаючи спасення, трепалою мира, народи готові зроби все можливе, щоб австрійська монархія була великою на ви, щоб вороги не боялися, а приятель поважали, щоб она импонувала заграничній жертволюбності своїх народів, де йде о силу Австрії (Опески з правих.) Спеціально-ж в ім'я моїх земляків (Поляків) мусу заявити, що ми за законом військовим стоїмо не лише з тих оглядів на державу, але і з глибоко корінною відданістю для цесаря, котрого великодушність дала нам

можливість жити своїм життям національним. (Опески з правих.)

Що до заграничної політики, то обговорили ви основно два бесідники: д-р Пленер і д-р Грегр, беручи за вихідну точку союз австро-німецький, з тою тільки різницею, що пос. Пленер годиться на закон, „бо“ той союз існує, а пос. Грегр знов годиться, „хотіти“ той союз існує. Я не годжусь ані з одним, ані з другим. Союз той заклякнений, щоб народи Європи охороняти перед загальною, в наслідках непередбаченою війною; щоб деяким заганкам, чи то з заходу чи з входу Європи, поставити енергичне „quod pop.“ Сю цілком було осягнути тільки тою дорогою: для того сполучалися держави рівні, рівноповажані і рівно самостійні — і безпечно війну відвернено. Щоб той союз мав німецько-національний характер, в той нема й сліду, а щоб був рівно-вартий, мусить бути рівно-самостійний, то значить: одні союзники ніколи не сміє мшати в внутрішній справі другого. (Опески з правих.) Що б то сказав німецький канцлер, коли-б то хотів в німецькому парламенті, говорячи про союз Німеччини з Австрією, прикривати внутрішні відносини Німеччини до того союзу?

„Австрійське правительство веде політику ослабляння, витискає Нмців, підпирив ультранационалізм“ — каже пос. Пленер. Все, що змагає до того, щоб виключити панованні Нмців в краях не-німецьких стівати в природній межі, називається зараз славянським. Коли не-німецькі дти узялися молатви і азбуки в рідній мові, — вже говориться про славянство! А де витискає Нмців? В вишній Австрії? В Форарльберзі, Зальцбурзі? Каринтії? Не знаю, як можна говорити о витисканні Нмців. Значення німецькості в Австрії загально знане. Жийте повним своїм життям племенним, але дайте і другим жити. Ви, панове, мусите собі самі відповісти: чи в Європі є місце для другог Нмеччини? (Опески з правих.) Що до ультранационалізму, на котрий, після слів Пленера, опирається правительство, — то поперед все треба б означити, що значить ультранационалізм. Очевидно, пос. Пленер має на гадці тут послів из центра правих. Але-ж на котр має опиратися правительство? Чей же не на пос. Пленер і його партію, бо він все каже, що стоить в опозиції до правительства і що Австрія раз-у-раз підпадає. Як собі представити підпор правительство? Чи правительство, вносячи важний закон, має ти до ультранационалізму і казати йому: „Не голосуйте за закон, бо ми в союз з Італією, а коли ви будете голосувати за ним, то п. Кристі готові се за зле взяти“?

Резолюція, ухвалена в комісії, щоб однокорний охотник, знаючи німецький язык, на скільки потрібно его до служби, мбг приписати офіцерськмі розумні предметів науки виявляти також в не-німецькій матерій мові, не може бути шкідливо для інтересів армії. Питання німецької державної мови буде лиш тоді рішене, коли не пробоватиме рішати его; коли-ж буде се пробоватися, нічо з того не вийде. Де в не-німецькій краю австрійськмі не сидуть до німецької мови, там она значно більше плекає. Тільки не силувати, бо кожде силуване сараваджує суперечність того, чого хотілося! (Браво! з правих.)

Ми будемо голосувати за законом — і з того не хочемо собі робити ніякої заслуги, — тим сповнамо тільки свої обов'язок супроти держави і населення. (Опески з правих.)

ПЕРЕГЛЯД ПОЛІТИЧНИЙ.

Сойми галицький і чеський скликані на день 3. січня 1889. Рада державна буде закрита нмврно дня 21 с. м. і збереться бдзак на нову сесію при кінці січня.

На вчорашньому засіданні палати послов велася дальша дебата над законом військовим. Ухвалено слдуючий параграф:

§ 14. Контингент рекрутів установляється на 103.100 людей і розділяється на обдзловини монархії після консекрації з 31 грудня 1880 р. Після того припадає на Угорщину рбчно 42.711 людей. Рбчний контингент рекрутів для угорської оборони кравови виводить 12.500 людей. — § 15. Говорити о розділі рекрутів на поодинокі повтвти і постановляти, що приділення рекрутів до войска і лядвері мав бдзуватися після влясь ввву а в кождий клас після льосу. Ти, котрих не асентировано в третій клас або в вишій, можуть бути приділені до лядвері і по-за льосованієм. — § 16. Войско і маринарка доповняються: через бранку, че-

рез бранку по-за клясами ввву, учениками військових шкіл і охотниками; лядвері доповняються: через бранку, через бранку по-за клясами ввву, через перенесення до неа резервистів по вилуженню в ливі, охотниками, через перенесення однокорних охотників, винимково через передчасне перенесення кадетів з ливі і через приділення студентів з академії „Людівка“; до резерв доповняючю мають приділятися: кандидати духовного стану, учителі і кандидати учительскі, владителі унаслідкованих господарств селянських, всі увільнені в часі мира бдз правильної служби, менше здібні і надчислові. — § 19. Хто хоче вступити до войска, мусить бути австрійським горожанином, мусить бути фізично здібний, бути бодай 155 сантиметрів високий і мати що найменше 17 літ. Ремісник, псар і т. д. можуть бути прийняті навть понизше нормальних висоты. — § 20. Хто хоче вступити до лядвері, мусить бути австрійським горожанином, бути 153 центим. високим і мати бодай 21 літ ввву. — § 21. Патомц войскових заведений наукових мусять за кождий рік в войску а за кождий рік при половині вольного місяця в заведенні надлугувати пів року. Однакж ціла служба в войску не сміє в першій случаю виводити більше як десяти, а в другій случаю більше як сьм літ. Патомц з академії кравової оборони „Людівка“ мусять служити сьм літ, умщених там за половину уплати — п'ять літ, а умщених зовсім на власний кошт, лиш чотыри роки. — § 22. Добровольно може кождий австрійський підданый вступити до войска, хіба лиш той и, що був усунувний з уряду і стратив свої права політичні. Малолітній мусить мати позволенне родичів або опікуна. Хто вступає добровольно, може вибрати собі ту част войска, при котрій хоче служити. Заграничний підданый можуть вступати лиш за призованієм цесаря. — § 23. До лядвері може вступити кождий, хто ставився вже до войска і не мусить служити ще при ливі або при маринарі. Хто вступає до лядвері добровольно, служить лиш два роки. — § 24. Хто має бдзодвічне образование, може в часі мира мати пільгу і служити лиш один рік. Од сев пільги виключений лиш ти, що допустилися якогось злочинства або якогось провини против публичної моральности. Однокорну службу можна бдзувати або в стані войсковім або як медич, фармацевт і ветеринар. При сьм параграфі домагався пос. Бер, щоб другий рік служби однокорних охотників скорочено на пів року.

Сербська „Застава“ помістала кілька днів тому назад цїкаве інтервю з бувшим босанським мітрополитом, Савою Козановичем, котрий три роки тому назад одержав був димісію і бдз то часу перебував у Відні. Козанович вїхав тепер з Відня і поїхав через Бїлград і Ниш мабуть чи не до Константинополя, а куди ще дальше поїде, не знає. В згаданім інтервю подає отже бувший сараєвскій мітрополит причину, за-для котрої вивіджає бнз з Австрії і не думає вже більше вертати. Оз каже, що не хоче вже дальше проживати у Відні, де его — так сказавши — інтервювало. Угорскій міністер Калій обцїював ему аж три рази, що він буде мбг назад вернути до Босни, але все таки не додержав свого слова, хоч Козанович дав ему слово честі, що не буде мшати ані до політики ані до справ церковних. Он догадується отже, що ему недовольно вертати до Сараєва лиш з якогось місця або для того, що его бляся. Головною причиною — казав Козанович — для того дала ему три роки тому назад димісію, було то, що босанське правительство краве роздавало духовенству без вїдомости мітрополита запомоги і книги церковні, котрі не бдзодідали догматами православної церкви. Директор адміністрації, Кучера, всказував ему на Росію і на Сибір і грозив димісією. Козанович высказувався о цесарю з повною почесією і преданністю, але гавив дуже строго тепершнє правительство в Босні.

Од кількох днів ходит в Петербурзі чука о важних змінах в правительстві, но чути того рода вже тільки разбв повторялися і тільки разбв знов их зацїречувано, що годі вврати в их правдивість, хоч все-таки треба их занотувати, бо в державі, як Росія, годі знати, що найбільша бдзучість може принести. Найважнішою зміною було-б то, що гр. Толстой, довголітній міністер дїл внутрішніх, мав-б уступити. Кажуть, що Толстой поїхав вельску у царя і то єсть причиною, що бнз мав уступити. На его місце має бути покликаний міністер судівництва, Манасєєв, котрого місце має знов зайняти тиолскій губернатор Гончаров. Гончаров єсть сестрінко Пушкіна і має бути дуже здібний ю-

ристом, а царь бдзначав его підчас своєї гостини на Кавказі на кождім кроцї. Чи однакж вв виду того, що — як донесли „Петерб. Вїдом.“ — має бути переведений плян гр. Толстого що-до земств, можна припускати, що он уступит, се річ, о котрій можна-б сумніватися.

Кажуть також, що навть і Гарс мав-б уступити а его місце заняв-б Шталь, російскій посол в Лондоні. Сю вбг треба вже так на певно зачислити до байок, бо хоч-б Гарс дїйство уступив, то Шталь не єсть тым мужем, котрий б мав его заступити.

Після вїстей з Петербурга мало російське правительство вислати дуже остру ноту до Персії, а „Громадині“ грозить навть, що наколи нота ся позстане безуспішно, то Росія має над перською границею дослти войска, щоб могла поставити на своїм. Здаєсь однакж, що Персія спбнала вже, що в поступованні було невдївдне, бо з Тегерану надходять вїсти, що переке правительство старася тепер оправдати. Так доказує оно, що довбз збжа в Лютабаду до Росії лиш для того зменшився, що в сторонях того міста настав голод а в Мешеді хотїло правительство російське установити консулем християнина, підчас коли після угоди не вольно в сьм міст проживати ніякому християнину. Що-же до плавб на ріц Карун, то меж Персією а Англією нема ніякон угоди.

До „Pol. Corr.“ доносять з Петербурга, що в російських кругах правительственных єсть тог переконаня, що найновіше поступованнє Персії — як непризнаваннє консула в Мешеді і закат вивозити збже з провинції Хорасан до Росії — єсть виключно лиш наслідком заходів Англії, котра, узскавши через свободу плавб на ріц Карун значній користи матеріальні, хотїла те зазначити свої моральний вплив в Тегерані, бо не можна навть припускати, щоб шах бдзавився був выдавати такі розпорядженія, наколи-б не мбг числати на поміч Англії. Правительство російське рішилося вступити з цілою енергією, щоб не допустити до ослаблення свого впливу в Персії і не дати там взяти верх якоїсь другій державі. Вирадї не знає ще, чи Росія вислала вже яке ультиматум до Персії, але єсть річ певна, що в міністерстві бдзувалися вже наради, якими средствами залагодити непорозуміння з Персією.

В бюджетовій комісії німецького парламенту мав гр. Герберт Бисмарк заявити, що вхідно-африканське товариство єсть політично і фінансово зовсім зруйноване і що правительство оставити до парламентови порішати, чи част єхїдно-африканського побережя, котре то товариство займало, треба дальше боронити, чи уступити з-бдтам. — Після новїшних вїстей мав Німеччина утворити войско з охотників для операцій в Африці.

З Зинабару доносять, що ворохобники слалид місто Багамою. Проводить ворохобників, Бушарі, довдавшись, що німецькій табір єсть доколя обдинований, утїв з-під міста, але перед тым казав ще его підпалити. Бушари напав на одну каравану, що везла словесу вїст, опрабав єи і казав багато мурнів поубавити за то, що они не хотїли прилучатися до него.

Правыборы в Сербіи выказали значну бдльшость радикалов, котрі сподїваються осягнути в скупщині дві третини голосів. Поббч радикалов вышлї ще найльшє либералы а напредняки узскали лиш дуже мале число правыборців. З Бїлграду доносять отже, що вв виду такої переваги радикалов і вв виду их настроения можна же тепер сумніватися о том, что велика скупщина прайме безусловно проект новон конституції. Радикалы хотят в скупщині поправити бодай ти параграфы, при котрых позблалї вь меншости вь комісії для выготвления проекту конституції. Зь другої стороны доносять знов, что король має повну надїю, что скупщина прайме сей проект, але правительство все таки дуже о том сумнявася. Вь радикальных кругах єсть тог переконаня, что коли скупщина ухвалит конституцію, то кабинет Христича вь мусьв уступити, чтобы зроби ти місце новому кабинету, зложеному зь радикалов и либералов.

Агентія Гаваса рознесла була вїсть, что вь Букарешт має незадовго бдзутися зьбдз сербскон королев зь своим сыном, кн. Александром, и что король Милан жадав первенство, чтобы стрѣча бдзудася вь присутности двох сьвдков але бдзак бдзутупив бдз того жаданя. Зь Бїлграду доносять тепер, что вїсть та єсть зовсім безосновна.

НОВИНКИ.

— В честь Матейки відбувся вчора в палаті мітрополітській пар, на котрій були присутні: Віреос, мітрополіт Сильвестер з киянською, Матейко з доньками, а з поза киянської: директор Ільницький, д-р Шараневич і інженер Гавришків. — „Сказ“ подає промову д-ра Шараневича при повитанні Матейки в Інституті Становицькому. Д-р Шараневич похвалює свою промову по польськи: Володар піднімає народи силою зброї, Ти, Мистре, піднімаєш уми Європи і з'єднаєш собі загальну симпатію славою орудей, Твоєю пензлем. Честь Тобі! Приходив до народу, що стратив вельмож, котрі з крові і кости Русини, порвані струєю історичних доносів, покинули руску народність. Ми не жалуємося на них за це перед Сотворителем. Вони самі відповідали за це, що вчинили. Ми скажемо тільки, що нам без них вельми важко то жити народне руске. Але полишили нам ще в спадщині по них три любові: любов до нашої церкви гр. католицької, любов до нашої минушини, з котрої старинності, доходячи 700—800 літ, виставили ми на той виставі, устроєній в честь ювілею цесаря, і любов до нашого язика руського, котрий нині з під соломомної стріхи доминанси о приналежності значення Дозволи проте Мистре, що я єю промову, начути по польськи, закончу в моїй рускій любові бесіді, котрої любов я вислав в груди моєї нещкі. — По руски закінчив д-р Шараневич своїми словами: І що спонукало Мистре, що Ти прийняв гостину так бідного народу? Любов! бо Ти добрий чоловік, як з цим світ розказує о Тобі. Ти гений і щирый чоловік. Най Тобі Русь відповість своєю щирістю. Як слеза радості, так чиста і щира наша любов, котру підносимо Тобі єдиними устами і єдиним серцем: Мистрови Матейкови „Многая літа!“ На ті слова відповідав хорь многолітство.

— Опопираний мандат посылський в рад державній. З смертю К. Грохольського в рад державній хибує п'ять мандатів посылських, а то три з найбільших посылостей в двох менших. З найбільших посылостей в округах: Яворів, Мостиска-Чешанів (по п. Козловському), Львів-Городок (по д-рови Старжинському) і Тернопіль-Збараж-Скалат-Теребовля (по п. Серватовському); з менших посылостей: Бяла-Жишель (по бар. Земляковському) і Тернопіль-Збараж-Скалат (по К. Грохольському). На сей посылський мандат ставлять кандидатом — як доносить „Dzienn. pol.“ — п. Володислава Федоровича, і він мав заявити, що приймає мандат, если-б его выбрали.

— Похорони К. Грохольського мають відбутись величаво. Тіло зложено в каплиці в Абаци і домовину обложено численно вітнями. З „Kola polsko-go“ wysłano trzech odprawczyków: Лоса, Волянського і Ключко, котрі мають супроводжати тіло покійного з Абаци до Рожиска. На будинок соймовий вивезено чорну хоругву з відомим краєвим має зложити надомовні вітні з написом: „Край Казимирови Грохольському“. На похоронах мають бути присутніми намісники гр. Бадені і маршалок краєвий гр. Тарновський.

— Церковні Ваколяники у Львові буде торжественно посвячена дня 9 (21) грудня. Чину посвященія довершити Віреос, мітрополіт Сильвестер. Церков та побудована ревними заходами Віреос, мітрополіта і добровільними жертвами всіх галицьких Русинів. Принесе она великий хосен як дівочому воспитанню, так і мешканцям Львова, поселившись-ся в той части міста, бо они дотепер не мали в той стороні ніякої церкви.

— В справі збанкротованого Товариства кредитового міського відбувся вчора директор того товариства д-р Вільницький на терміні судового репліку на заводи, пороблені попередньо. А що ніхто не одержав зарплати за виставу, тому і членів явилось дуже мало на тому другім терміні. Присутній зажадали від судні Гомоляк списати протокол і визначити що найменше термін аж за місяць, щоби внести дупліку. Судія визначив им' устно термін до того лише за об'єм днів, с. е. на п'ятницю дня 21 н. ст. грудня. Комітет, з котрого кілька членів було присутніх на тому терміні, уже відповідало на запитання законних против контумація по-над 6000 членів сего товариства.

— „Громада Читайна“ в Рожнів устроє в дом читальні дня 16 н. ст. грудня с. р. сівно-декламаторський вечорок з відомим з слів до програмою: 1. Вступне слово, 3—ча; 2. Мир вам брати, хор; 3. Одиги Н—ка; 4. Хлебобор, декламация Будзала; 5. Дай нам Боже добрий час, хор; 6. Завіщання, декламация Борука; 7. Де єсть руска дічина, хор; 8. Куда гляну Боже мой, хор; 9. Ми не пропадемо, декламация Бѣдохи. Хором правити-ме учитель п. Навчук. Вступ за гостей вільний.

— Читальня в Завалов устроєла дня 2 грудня вечорок декламацийно-світський. Вступ був вільний для членів читальні і их родич. А що хата читальні згоріла ще в червні с. р. тому удався видіти читальні до виставки Завалова панів Рильських, щоби відступлено на сей вечорок саяло в будинок закладу купельного. Зладжено в той сали сцену і тут дограду дуже удачно одну комедію та одігравано і оддеклямовано кілька наших пісень і поезій. Тим вечером почав видіти читальні в За-

валов ряд вечериць, котрих загадує з десяти устроїти в місяцях а обієла в пості. Хату на читальню винаймлено у одного газды на три роки і тут починають члени читальні заходити дощити численно. Представлені театральних устроїти комітет, що завзявся в той цілі при читальні, сего року об'єм, а перше „Наталка Полтавка“ і „Лихий день“ одограє вже на Різдво.

— З статистики міста Львова. В падоліст померло у Львові 252 осіб, 136 мужчик а 116 жінок, що чинить на 1000 мешканців 24.87%. Після віроповідання померло; 141 рим.-кат., 44 грек.-кат., 61 жидів а 6 иншого віроповіданія. Секретар львівської палати рукоділничої, п. Стеф. Высоцкий, зоставив статистику рукоділничків у Львові. Показує, що з днем 10 грудня с. р. було у Львові 11,045 осіб, що займаються рукоділництвом, а то 3141 майстрів, 6028 челядників а 2236 учеників. З загального числа припадає на жінок 1027, хотий це число єсть значно більше, бо многі не зорганізовались же тепер в товариства і тому не входять до спису палати рукоділничої. Числа, в котрі входять вже майстри, челядники і хлопці, так представляються (подаємо лиш деякі ремесла): Кравців 762 (майстрів 248), шевців 2947 (417), шинкарів 878 (526), швачок 507 (107), модисток 164 (52), кравців 279 (66), голдрів 116 (59), друкарів 429 (20), мулярів 646 (6).

— Заряд завізничий Народу Людина, котрий все в сяку обходиться з Русинами по маюшину — як з бачили ми недавно, коли розходилося знижене ціны їзди для тих, що намірили їзти на вчорі народне до Львова, — оказує за те вельми благосклонним для племені семитского. І так, щоби це більше улегшити пробудку до рабна чудотворця бжего, знизив он їзду з Рави до Белз а назад о половину звичайної ціны або 50%, так же беручи билет тог и retour платив 76 кр. в. а., т. е. звичайну ціну поодинокого билета. Сю обставину виходили наш дотепній жидик, і чи прийшлося котрому з них їзти там і назад, чи тільки потребував билет до поединчон їзди, все купував он билет тог и retour. Коли-ж приїхав на стацию, чи то до Рави чи до Белз, і не потрібно ему було назад вертати, то одопадав ретурку першому лучшему жидикови, що намірив їзти з Белз до Рави або одворотно, за десять або двадцять кр. в. а., на чом розумієсь обі сторони добре виходили. Сей „гендель“ став в недозві всім явний — о нїм дознався і заряд завізничий — в збільшив ціну билетів тог и retour з 76 кр. на 1 зр. — Жителі Сокальщини нїяк не можуть собі розтолкувати се огіосум, що билети з Любичи до Белз і на поворот на час 5 днів мають свою вартість, коли для тих, що їдуть з Сокала до Львова і на поворот, тільки на 3 дні их вартість обмежалася. А вже-ж у Львові кождий має більше орудок анїж в Белзі. І сипове Израїли не мають ту таку пребогато діла, — приїде, поклониться своєму рабину, зложити свою жертву і вертає велький домів, — протівно у Львові мають і они все багато різномірних „гешетів“.

— Комісія бюджетова львівської ради міської порішила вставити до бюджету на р. 1889 суму 45,000 зр. на розширення ул. Килиньської, ведучої з ул. Гетьманської, з над Валов до Ринку. Улиця та єсть дуже вузка, тому порішено збурити каменіцію двоверхову під ч. 2 а замість неї вибудувати для властителей еи ишу каменіцію в прямій лінії фронтонів до каменіції п. Сокала, де поміжана тепер торговля обуви з Медлингу. Тим чином повстала би широка улица, ведуча в простій лінії від ул. Сикетускої аж до ул. Рускої.

— На аматорській представлєнє, устроєнім товариством „Руских Дам“ у Львові дня 4 (16) грудня, будуть одограє три комедійки: „Аванс“, „Вир-Вар“ і „Заручини тїтки“.

— Непоко в школі рільничій в Чернихові так описує урядова газета: Непоко почалися дня 8 н. ст. грудня о 8-мій годїні ввечері. Ученики збраліся перед будинком шкільним і вибили бїна в помешканю катихита Бжа. На другий день заважали профессори учеників, щоби видали проводирів в тих непокоях; ученики не хотїли нічого виявити, а навть дня 9 и 10 грудня вдруге повторились ті самі екцєсії перед помешканєм катихита. Щораз більше змагалися непоко, бо почали кидати кам'їнем на салю конференційну, а профессорів, що виходили з-дтам ввечері, обкидали яїцами. В непокоях взяли участь всі ученики, числом 48. Директор школи, проф. Рильскій, виїхав до Кракова, щоби повідомити о всь кураторію школи, і зараз wysłano до Чернихова жаждармів, а заступник куратора п. Чеч, проф. д-р Янчевскій і комисарь староства Линк виїхали на місце непокоїв, щоби переслухати виновників. Переслухання не довело до нічого, бо ученики не хотїли признатись, хто проводив у непокоях, а хотїли підозрєвали в том ученика Тичинського, то не можна було переслухати его особно, бо ученики не дозволяли на се. Тоді п. Чеч оголосив рїшенє кураторії, що школа замыкаєсь і всі ученики видаються з заведеня, хотїл можна им' внести просьбу о принятіє до школи, коли хотїть поддатись шкільним приписам. Всі ученики внесли просьбу о принятіє, але кураторія прийняла лиш 32, а 16 заважала, щоби зараз виїхали з заведеня. Выклады почались вже на ново.

— О нагій смерті о. Григорія Воевуди донесли мы вчера. Покойный здымаючи зутро в бюрї намїсництва, совѣтника Шабли, захитався и упав на землю. Всяка поміч показалася безуспїшною а д-р Мерунович сконстатовав лише смерть. Тїло одставлено на зарядженє комисаріату міського до трунарів львівського шпиталю головного.

— З Янова під Львовом пишуть нам: В нашом Янові дуже великий неперядок. Жиди рїжуть коні а стерво лежить бітак великими купами недалеко хат поміж будинками и по столах. Газды годують безроги стервом а жиди беруть по 10 кр. за штуку. Можна собі представити, як вояє в нашом містї; поміж хагами не можна перейти, бо и пси не дадуть, котрі цілыми громадами волочаться. Не знати вже, де удатися з жалобою на такі порядки, яких певно нїде в цілї Галичинї не найдєси.

— З-під Сокала пишуть нам: Сими днями встало ц. к. староство сокальське зазиває до всіх урядів парохіальних, щоби занялись ревню збиранєм складок на церковь в Монастирських. Зазив сей уложен в руском язич гарною рускою скорописею, за що належитсь признанє ц. к. староству від Русинів сокальських, що не вступило в слїды ц. к. поліції львівської и не зважаючи на Аргуовий оці наших непростих опікунов, пошанувало то, що серцю рускому так дорого.

— Огнє. Ввчє 27 на 28 падоліста пого-рїло ціле обієсть з сегодїшніми плодами властителя Підмоїсць, пов. перемыського, п. Ст. Скальського. Шкоду обчислюють на 20,000 зр.

— Виски учеників до школи нутя будуть відбутись від 27 до 11 грудня с. р. в львівській школі ветеринарній Курє науки тревати-ме шість місяців, від сїчня до липня 1889 р. При вносї треба мати: метрику, свідцтво з укіненних шкіль народних и відбиту практику в ремесї ковальськом. Для трьох пильних учеників по першом місяці науки визначить видїл краєвий стипендію по 10 зр. місячно.

— Дрбний вєсти. Громада Стопчатів, пов. коломийського, одержала 100 зр. підмоги від цесаря на будову школи. — Маршалок краєвий, гр. Тарновскій вернув з Відня до Львова. — Також и намїсник гр. Бадені повернув вчєра з Відня. — Статути фондаци бар. Гирша мають бути ще в дечом змінені, а гроші мають бути зложені в львівськїм намїсництвї. Кураторія віденьська складаєсь з 18 осіб. — З депозитової каси в Мадриті вкрали півтора мільона франків.

Посмертний — оповѣстки.

Єлена з Метелів Гордєвска, жена бл. п. учителя народного в Добропілі, пов. буцацького, упокоїлася дня 5 н. ст. грудня в 68 роцї жити у свого сына Іоана, гр.-кат. пароха в Шманьківцях, пов. чортківського. Вічна їй пам'ять!

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручає

знаменитый МЫЛА до мытья лица, рукъ и купелей, одначений 10 медалями заслуги и двома дипломами признания.

ар. кр.	ар. кр.
МЫЛО найдобрыѣше до голєны бороды	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВОЕ, зряче, мѣстить 35%, чистой глицерини, знаменито дѣлая на зашкоровъ 20.
МЫЛО МПДАЛОВЕ, душе нѣжє 10 кр. 20 и	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВОЕ пльнє у флапочкахъ, чистит шкуру зъ прищавъ, лишавъ, угриковъ, фляшка
МЫЛО КОКОСОВЕ, блє до рукъ 10 кр. и	МЫЛО ПЬСКОВЕ, до мытья рукъ, 15 и
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовтє 6, 12, 18 кр.	МЫЛО ТИМОЛОВЕ знаменито чистит шкуру зъ всякихъ выкидѣв
МЫЛО ТРИСКОВЕ, знаменито до лица и рукъ	МЫЛО КАРБОВЕ, душе добре мыти руки, лице, а навть цѣлє тѣло в час эпидеміи, щоби охоронитсь від заразы
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робить нѣжною, гладкою и знаменито чистит шкуру	МЫЛО СЬРКОВЕ, зъ великимъ успѣхомъ умиваєсь до знищеня прищавъ и всякого рода выкидѣв на шкурѣ
МЫЛО ЗЕЛОВОЕ, одержуєсь черєзъ згусєньє соку ростиль ароматично-живичныхъ, знаменито	МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, душе добре умиваєсь, щоби усунути зъ шкурѣ выкиды и пльмы
МЫЛО ПИЖМОВЕ, має душе приємный пажмовый запахъ	МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодить свербеєньє и печєньє шкурѣ, усугна выкиды и червоність зъ лица и рукъ
МЫЛО ПАЧУЛЛЕВЕ, приємного запаку, має великий покупъ	МЫЛО ФІАЛКОВЕ, приємного запаку
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобрыѣше 40 кр. и	МЫЛО МЕДОВЕ до вытѣєнья рукъ, кусникъ
МЫЛО зъ ПИЩІЛОВЕ СОСНОВЫХъ, приємне в ужитю, успѣшно хоронит шкуру від лишавъ и выкидѣв	МЫЛО МЪЩАНЬСКЕ знаменито
МЫЛО БАЛСАМИЧНЕ, чистит шкуру, робить еи блєю и нѣжною	МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣстить 40% чистой смолы (дєтто), усугна прищавъ, всяка выспинка шкурѣ, почєньє ногъ и париль на головѣ
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усугна всєянки, осмєєня від сонли, лице робить свѣжымъ и блєлымъ	МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИНОВЕ мѣстить и чистит шкуру зъ лишавъ, угриковъ, и т. п., кусникъ
МЫЛО ТИГІНИЧНЕ, одначєсья товєстєю, вєдлымъ пльнє и выключєно приладженє до лица	
МЫЛО РИЗКОВЕ умиваєсь, щоби зробити шкуру на лиці нѣжною и блєю	
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВОЕ блє, легко пльнєсь, знаменито чистит шкуру и хоронит від прищавъ	

2539 30—?

Набути можна у Львові в власній торговлї: ул. Коперника ч. 3, и улица Галицка рѣзъ Валови. В бїлїях: в Краковѣ Сикетус ч. 20 и в Чернівцях Ринь ч. 2, а такожє у успѣхъ перворядныхъ торговлѣхъ и антиквѣхъ.

Конкурсы, именования, перенесения и пр. — Именования. Елєв будѣвництва Фр. Патлєвич и офіціалъ почтовый Іос. Милєр именований адіюнктами в бюрї техникомъ дирекції почт и телеграфѣв у Львові.

Телеграммы „Дѣла“.

Петербургъ 14. грудня. Прокураторъ Коніи предложивъ вже царєви результатъ слѣдства в справѣ катастрофы під Борками. Шість осіб мають бути потягнені до одвѣчальности. — Кн. Долгорукий має вернути до Тегерану.

Берлинъ 14. грудня. Праса бисмарковска починає зновъ выступати остро протівъ Россіи.

Парижъ 14 грудня. Палата послѣв одкинула 268 голосами протівъ 257 угоду торговельну зъ Грецією а то длатого, що угода той бул протівний продуценты вина.

Вѣдєнь 14 грудня. Правительство предложило проектъ закона о дальшомъ ужитю кредитѣв ухваленыхъ на слѣдуючий и на рокъ 1890. Підчасъ дебаты надъ закономъ войсковымъ обіцявъ министръ просвѣты якъ найбільшу пільгу студентамъ университетѣв и академіи и заявивъ, що буде старатись, щоби ті пільги якъ найскорше вошли в житє.

— Археологично-библиографична вистава Становицького Института отворєна щодєнно від годины 10 рано до год. 3. по полудня. Вступъ 20 кр. від особы зъ вышкою суботы; в суботу вступъ 40 кр.

Переписка Редакции и Администрации.

Веч. Т. С. в Скопѣ. До кѣнця року ще 50 кр. — Вл. П. Г. в Кудриняхъ. Ще 3 зр. — Веч. Г. Ц. в Шоломиничѣхъ. Заплачено до кѣнця року. — Веч. Т. К. в Витковѣ. „Просвѣтъ“ передано; аркушъ wysłano; до кѣнця року заплачено.

Надѣслане.

Антика РУКЕРА у Львові поручає 2460 248—?

Зѣльє Зєбургєра яко певне єредство на катарь, кашель и хрипку. Цѣна одной пачки 25 кр. На провинцію зъ опакованємъ 30 кр.

Фабрика знярядѣв рѣльничихъ и гисєриѣ

М. PETERSEIM-A

зъ Краковѣ при улиці Довгої поручає свои вы- 2389 робы по найдєшевѣшхъ цѣнахъ. 180—?

НАЙДЕШЕВШІЙ И НАПЕВНѢЙШІЙ ЖЕРЕЛОМЪ де можна заосмотритися вѣ добру и нескєлькѣдоучу НАФТУ МІОНЧИНСЬКОГО 2850 ул. Сикетуска ч. 47 у Львові. 13—? Цѣники wysłano на жадає даромъ и оплатно.

Матуристь

гимназіальній глїдїт лекцій на сєлѣ. Адреса: С. Т. poste restante Соколовка.

Нешкѣдливый пудры

бєзъ блєсута, бѣлѣйшєу и лишнихъ металѣв поручувай лѣкарямъ, якъ пр. Пудра гисєничний вѣ цѣнѣ 70 кр. Пудра киянскій вѣ цѣнѣ 50 кр. Пудра ризьскій вѣ цѣнѣ 35 кр. и вѣ пачкахъ по 5 и 10 кр. — котрі можна достати лишє в хємічєвой лабораторіи

Адольфа Покорного

Мистра фєрмачіи Львовѣ, ул. Валова н-ръ 15. Мѣя виробы одначєно медалємъ заслуги на гисєнично-лѣкарєкой виставѣ у Львові в р. 1888. Складъ вѣ Станиславѣ у п. агіт-каря Матуры. 2687 4—4

Кошки на лѣжка, плюшові англійскі до подорожи, Ковдры шиті зъ вовняного и шєвкового атласу, Матєрацы поручає найдєшевше

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

пѣдъ „Золотымъ Львомъ“ у Львові.

2686 3—?

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Предплата на „Дѣло“ и надежность за нисераты
платиѣ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ
въ Астеріи: за Заграничїемъ
на пѣтый рѣкъ . . . 18 ар. на пѣтый рѣкъ . . . 24 ар.
на пѣвъ року . . . 9 ар. на пѣвъ року . . . 12 ар.
на чверть року . . 4 50 ар. на чверть року . . 6 ар.
на мѣсяцъ . . . 1 50 ар.

У Львовѣ:
на пѣтый рѣкъ . . . 16 ар. на пѣвъ року . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар. на мѣсяцъ . . . 1 35 ар.

Редакція, Администрація и Експедиція подъ ч. Зр.
ул. Ваторія. — Рукописи вертаються лише на попер-
едженіе застереженню. — Рекламная кооперація вѣдѣ-
нь бѣдъ порта. — Неединокіе числѣ шостѣ 8 ар. а.з.
Оголошенія приймаються по пѣтѣ 6 ар. бѣдъ одинокіе
отрѣзки печатномъ, въ рубр. „Надобавка“ по 20 ар. а.з.
Поляки числяться по 10 ар. бѣдъ отмиха.

Оголошения принимаются по цвѣт. 6 кр. одѣ однимъ строчкомъ печатномъ, въ рубр. „Надобсѣлане“ по 20 кр. а. ш. Поляки числятся по 10 кр. одѣ стишесѣ.

Ригеръ вийшовъ зъ люду, бувъ синомъ несаможного мельника и призначений отцемъ до того самого заводу. Але безъ вѣдомости отця вписався на университетъ, а бѣтакъ зложивъ докторатъ правъ, першій въ чеськѣмъ языкѣ. Въ 1848-омъ роцѣ гравъ вже велику роль. На вѣстѣ о революціи въ Вѣднѣ перервавъ свою подорожъ по Італіи, а скоро вернувшись до Праги, выбрано его до народного комитету. Тамъ борюся о переведеніе повнорѣвноправности Чеховъ зъ Нѣмцями, оперся высланню чеськихъ пословъ до франкфуртского парламенту, и бувъ однимъ зъ аранжеровъ славянського конгресу, хоть не мѣгъ въ нѣмъ брати участи, бо высланий бувъ зъ гр. Ностичомъ до цѣсаря въ Існербрукъ, щоби домогати ся сповнення данихъ Чехамъ обѣтницъ. Выбранный въ 8 округахъ до рады державной, выступавъ тамъ энергично противъ Мадяровъ; межъ иншими горячо бесѣдоу спонукавъ болѣшность рады державной, що противъ волѣ либераловъ рѣшила спомогати бана Бляичча грѣшми и жовитрами. Але тымъ зразивъ собѣ народъ въ Вѣднѣ и мусѣвъ звѣдтамъ тайкомъ утѣкати. Въ Кромержи бѣдзачився колькома знаменитыми бесѣдами, именно о правахъ основныхъ и о одношеню церква до державы. За Баховскою реакціи робивъ подорожи по Франціи и Англіи, и займався политичными и національно-економичными студіями. Повернувши до краю, оженився зъ донькою славного чеського историка Палацкогго, писавъ до многихъ чеськихъ газетъ и редагувавъ важну и знамениту енциклопедію чеську Slovník naučný. Въ р. 1860, коли повѣяло свободѣйшимъ духомъ, заложивъ политичный органъ Národní

Памятникъ Сѣрка.

Кошовый отаманъ Иванъ Сърко — велика а вразъ и дуже тинова личность славною запорожского козацтва. Сучасники подавали его безъ вымысли, побиций поколѣня старались его насладувати. По розказамъ, Сърко родился въ селѣ Меретѣ, теперьшній харьковский губерній и повѣта. Впервые выступавъ Сърко на арену козацкого жита на Украинѣ яко полковникъ калевикій, въ 1663 р. выбравъ его вже отаманомъ кошовымъ, и то становивше займавъ бѣлъ у Запорожствѣ черезъ 8 лѣтъ, чого до него нѣколи не бывало, бо Запорожцѣ любили що року выбирати нового кошового. Бѣикій, хоробрий, надъ мѣру дважный, замѣтно предпримчивый Сърко воювавъ коли не зъ Турками, то зъ Татарами, якъ не зъ Татарами, то зъ Поляками або Москалями. И ворога страшно боялся его. На

Того самого дня, коли Ригеръ приймавъ об'яву в'дичности свого народу, проводиръ те-перѣшнихъ его союзниківъ, галицкихъ Поля-ківъ, д-ръ Казимиръ Грохольскій, за-ківчивъ на чужинѣ, въ Аббазіі, де за-дня по-ратунку здоровля пробувавъ, своє життє. Шляхтичъ, але не зъ високого роду (уродже-ний въ Рожискахъ, въ Тернопільщинѣ, 1818 р.), вступивъ по убаченню студій правничихъ до служби правительственной, але по двохъ рокахъ єи покинувавъ. Р. 1861 выбраный до єеїму, бувъ якійсь часъ заступникомъ маршалка въ выдѣлѣ краєвѣмъ, а потѣмъ презеємъ польскєи делегаціи у Вѣднї. Зразу бувъ єнъ, якъ инші єго товариші, польскій проводиръ, завязаній про-тивникомъ австрійского устроє державного. Ще въ р. 1870 закликавъ патетично въ єей-мѣ: „Радше нехай менї права рука ухне, нїжъ щоби я мавъ підписати зъ Австрією но-ву угоду, котра мовъ-бы запечатала подѣль Польщі и заграбленє сєєго краю...“ Але про-

Иванъ Сырко, знаменитый чоловікъ въ исторіи Руси. Черезъ двадцать лѣтъ, бѣ смерти Богдана Хмельницкаго до своей смерти, имя его стрѣчався на каждомъ мѣстѣ, хоть бытъ не постоѣно въ тѣмъ часѣ бытъ кошовымъ Запорожа. Бывъ се справедливый тицъ Запорожца. Его яенъ и темей стороны буля характерными признаками запорожского товариства. Цѣле свое жатые бывъ заклятымъ ворогомъ бисуренбывъ, именю Кримцѣвъ. Туды доиды бытъ своихъ Запорожцѣвъ, паливъ ихъ улусы, перебувъ страшно старыхъ и малыхъ и наводивъ на Татаръ такой страхъ, що Татарки-матери его именемъ пугали дѣтей своихъ. На-водили страхъ на бисуренъ було идеальной задачей Запорожца. На то и була Сырко на свѣтѣ, щобъ боротись зъ мусулманами. Сырко

Рятеръ и Грохольскій, належали оба до одного сторониства въ радѣ державной, були союзниками политичнымъ, але оба були людьми зовсѣмъ равными и зовсѣмъ рѣзна ихъ дѣятельность. Рятеръ вже по своему походженю есть сынъ люду, демократъ, народныхъ трибунъ (именно за молодыхъ лѣтъ); Грохольскій, шляхтичъ (правда шляхтичъ несвычайный,

Сърко померъ въ 1680 р. 1 серния (на
намогильномъ камени зайшла въ датъ похиб-
ка), въ своѣмъ власномъ селѣ, Грушовцѣ. Зъ

хоть-бы дятлого, що безъ довгбвъ), консерва-
тисть найчиштонъ крови, дворахъ и закули-
совый дипломатъ. Девизомъ Ригера було: „не
даймося!¹⁴ Грохольского: „нехай буде, якъ бу-
вало!¹⁴ Ригеръ будовавъ зъ долины, бѣдъ до-
лѣшныхъ веретвъ народу, бѣдъ просвѣты люду
селецкого и мѣского и пбднесеня его эконо-
мичного быту, и ажъ въ остатныхъ часахъ,
мочь-бы для довершеня народного будынку,
звернувся и до шляхты, котру доперва познѣ-
скавъ для ческон національности; Грохольскій
добавъ передовесѣмъ о шляхтѣ, и все, щбъ зро-
бывъ, выйшло на користь польскій шлях-
тѣ. Ригеръ есть проводиромъ всенародныхъ,
Грохольскій бувъ передовесѣмъ проводиромъ
шляхты, а иншихъ веретвъ польскихъ тблько-
тымъ, що тѣи не мають голосу по-при шляхтѣ.
Ригеръ поставивъ будынокъ крѣпикій, одноцѣл-
ный, котрый може опиратися и тяжшимъ бу-
рямъ; будова Грохольского есть штучна, хви-
лева, котра при змѣненыхъ политичныхъ об-
ставинахъ або и при крѣпшбмъ дагненню на-
родныхъ масъ въ Галичинѣ, а особливо рус-
кого народу, скоро розпадеться може.

По дебатъ генеральной надъ тымъ закономъ перейшла палата до дебаты спеціальной. Первое слово „противъ“ §. 1. артикулу II-го, де говориться о загальномъ обовязку войсковымъ, забравъ пос. Вашатый, другое слово „за“ тымъ §-омъ пос. Ковальскій. Зъ общарнон бесѣды пос. Вашатого подамо цѣкавыи амѣсты еи другимъ разомъ, — вѣнъ-жь мусимо скорше дати мѣсце бесѣдъ руского посла, бо вже-жь каждый Русинъ радъ бы якъ найскорше знати, яке становяще заступникъ руского народу занявъ въ той преважнѣй сиравъ. Шоби-жь читатель зрозумѣли початокъ докладно подаванон понизше бесѣды пос. Ковальского, мусимо сказати, що пос. Вашатый доказувавъ цифрами, що „новый проектъ войсковый зъ огляду на австрійскій финансы есть абсолютно невозможный, не дастся перевести въ практицѣ, бо таков великомъ масштабѣ войска живити, одягати и вправляти въ оружію австро-угорска державна не есть въ силѣ, а коли-бъ черезъ десять лѣтъ потрѣвавъ такій станъ, то Австрія черезъ безнастанный дефицитъ дійшла-бы до банкротства.“ Вашатый отже спротивавъ тому, шоби въ Австрій буваъ загальныи обовязокъ службы войсковой. До того заявленя пос. Вашатого односиться початокъ бесѣды пос. Ковальского.

— Вы, думаете, паничу, — рассказывала старуха Зиновия Нелица, теща Мазая — вы думаете, что въ сѣй моголѣ лежитъ Сѣрко? Нѣ, тутъ его одна толькo рука, а бнѣ самъ ходѣ десь по свѣту и воюе зъ ворогами. Якъ ставъ, батче, Сѣрко умираѣт, то и каже Запорожцямъ: „Хто толькo отсю мою праву руку буде носѣт, то буде бнѣ ворогѣвъ и день и ноѣчь кришѣт“. Запорожцѣ — казала Зиновия — бдрѣзали у него руку, засушили еи и сѣмъ годъ возили зъ собою на воѣну, та все города брали. Сѣрко и досѣ десь гуляе по свѣтѣ: его, чуѣте, и земля не бере, бо бнѣ таѣй страшеннѣй воѣзка, то его и земля не удержѣт. Намъ бнѣ щастѣт, перомъ ему земля! За те я его и въ граматку (помянкѣ) записала, щобъ паче-отцѣ помѣнаѣтъ у церкѣи...

Бесѣда пос. Ковальского.

Высока палата! Стоимъ передъ §. 1. закона войскового, который гласитъ: «независимый въ 1868 г. и мае истуавати ще дальшихъ 10 лѣтъ. Я не подѣ за попереднимъ бесѣдникомъ; не хочу попасть въ анахронизмъ, бо поминувши вже тѣ односины, що спонукали въ 1868 г. заведенне загального обовязку службы войсковой, поминувши тогдышнее положенне въ свѣтъ, поминувши нынѣшній потребы и угоды, думавъ-бы я, що коли-бъ у насъ доси не заведено загального обовязку службы войсковой, то треба-бы его теперь завести. (Кн. Лихтенштайнъ: *Зовсімъ справедливо!*) Мы можемъ нынѣ тѣмъ легче приступити до якое поправки въ тѣмъ напрямѣ и спокойнѣйше застановлятися надъ тягаромъ сего закона та постаратися о деякій улегшеня, — розумѣея, чтобы лишь черезъ то не потеряла цѣла институтъ. Загальный обовязокъ службы войсковой одповѣдае нашой конституціи, бо якъ найяснѣйше зазначае загальный обовязокъ всѣхъ горожанъ супротивъ того права. Я признаю сей загальный обовязокъ, а чтобы такожь одповѣдно числятися въ обставинахъ, и чтобы звернути увагу такожь и на ситуацію мого тѣснѣйшого отчизны и мого народу, до котораго маю честь належати, постановивъ я забрати голосъ при сѣмъ параграфѣ.

Стоимъ отже передъ загальнымъ обовязкомъ. Маючи то передъ очима, пригадаймо собі, якъ маевъ рѣчь зъ нашими спольными правами въ практицѣ. Коли предъ всѣмъ горожане суть равны передъ закономъ, то и мусятъ мати равны права.

Якъ тяжко мому народови одповѣсти вымогамъ сего закона войскового, можете собі представити зъ того, що больша часть мого народу не може вступати до войска зъ одповѣднымъ образованьемъ, не то вже, чтобы мои братья мали нагоду выучитися въ школахъ нѣмецкого языка на столько, на сколько имъ потребно до войска. Языкъ нѣмецкій муситъ бути языкомъ арміи, а языкъ полку маевъ бути лишь средствомъ до porozumѣния. (Голосы: *Такъ есть!*)

Шкода, что тутъ нема министра просвѣты, бо то односилъ-бы до него, позаякъ бнѣ за то одвѣчае, коли въ якѣмъ народѣ заведено образование. Давно лишь, что того рода станъ рѣчь герцогства такъ долго, и что нѣхто взагалѣ не хоче старатися о интеллигенціи.

Маємо законы основный, маємо арт. 15 и 19, котры кажутъ, что нѣякій народъ не може стояти подъ примусомъ, але я мущу сказати, что именно нашъ школы народный и вышшй суть такъ устроены, что нашимъ дѣтемъ не дозволено навѣтъ учитися въ материнѣмъ языкѣ. (Голосы зъ лѣвицъ: *Слушайте! Слушайте!*) Такъ то въ самѣмъ початку ставлятъ намъ перешкоды въ першихъ початкахъ школьной науки, а що вже дотыкае нѣмецкого языка, то въ жаднѣмъ краю его такъ не заведутъ, якъ у насъ. Наколи-бъ у насъ не було случайно жидѣвъ, що, хочъ лихо, говорятъ по нѣмецки, то и не було-бы нагоды почути того языка. (Гр. Лажанскій: *Не було-бы то ще таке нещастье!* — Таркъ: *Дуже добре!*) Чи то для якогось гр. Лажанского, который знае нѣмецкій языкъ, нещастье, то инша рѣчь; але для того, хто муситъ служати въ австрійской войску и черезъ недостатку образования та знанія нѣмецкого языка не може добитися нѣякой шаржи, то дуже горько. Такъ говорити, якъ послы Лажанскій в Тиръ, можуть лишь тѣ, що не знаютъ, что то значить. Але для нашихъ сыновъ и братьевъ то дуже тяжка судьба въ войску, бо они не можуть добитися вышшого становища, а головно лишь черезъ недостатку образования и знанія нѣмецкого языка. Я вже разъ заговдавъ тутъ о той справѣ, але министр просвѣты завривъ мене, что бнѣ, будучи въ Галичинѣ, пересвѣдчився самъ, что тамъ справа нѣмецкого языка не стоить такъ зле, хочъ бнѣ такъ мусѣвъ и о тѣмъ пересвѣдчитися, что въ Галичинѣ суть при школахъ середныхъ лишь три опытованый учитель до нѣмецкого языка. Для мене то отже не рѣвнодушно, что у насъ не заведено ще науки въ школахъ на побѣдѣ матерного языка та что нема нагоды выучитися въ школахъ нѣмецкого языка. Мы все же мусимо боротися о нашъ права въ школахъ и старатися усунути тѣ перешкоды. Най же намъ ихъ хочъ теперь не збольшають.

Нашимъ сынамъ и братьямъ роблятъ же и тѣмъ пакѣтъ въ войску, что нашъ полкъ называютъ звычайно по лѣскимъ полкамъ, хочъ они повинны-бы называтися рускими. Въ войсковѣмъ шематизмѣ называютъ ихъ зовсѣмъ правильно галицкими, и я за тѣмъ, чтобы полки, въ которыхъ служатъ Русины, Поляки, Нѣмцы и другыя народности называно по-дѣля краевъ, до которыхъ они належать. (Зъ лѣвицъ: *Справедливе жаданье!*)

Ще больше понижаютъ нашихъ сыновъ и братьевъ подъ взглядомъ религіи-но-церковнымъ, бо не уважаютъ навѣтъ на свята, котры повинны-бы святы у-важатися и въ войску. Коли дучитися случайно, что богослуженне не править цѣла нашего обряду, то ще можна простити. Але въ вересню сего року подали булы русскыя газеты въсть, что на самое велике свято переходявъ у Львовѣ значный оддѣлъ войска зъ музыкою по при церковь, де правилось богослуженне, и то переходили наши сыны и братья въ повидѣмъ узорбѣно! Сумно було дивитися на такое нарушенне нашего чувства религіиного. Называйте панове то дробнище, але для насъ есть то рѣчь важна.

Понижаютъ насъ же и въ иншій способъ. Не давно переведено въ нашѣмъ войску организацію войскового духовенства. Маємо въ войску парохѣвъ, войсковыхъ куратѣвъ и войсковыхъ капеланѣвъ. Парохѣвъ есть 17, въ Галичинѣ двоухъ — у Львовѣ и въ Краковѣ,

але всѣ посады суть обсажены латинскими священниками; войсковы кураты обсажены такожь лишь латинскими духовенствомъ, а лишь мѣжь капеланамъ суть и Русины. Але чи нашъ капеланъ мають якъ выглядъ на спокойнѣйшу посаду? Нѣ! бо ихъ переносятъ разъ-у-разъ, якъ того вымагають гарнизоны. Нашимъ капеланамъ замкненый всякій авансъ, и коли-бъ въ тѣмъ напрямѣ наступила яка мала поправка, то було бы то лишь зовсѣмъ справедливо.

Коли теперь звернуся до самого войска, то скажу, что харчъ въ войску есть дуже недостаточный. Я знаю, что полѣшенне харчу для цѣлой арміи коштуе заразъ миллионы, але я не хочу такъ далеко сягати; зверну увагу лишь на декотры рѣчи. Молодой человекъ муситъ неразъ середъ трѣсучого морозу стояти на вартѣ, не ѣвши нѣчого. То предъ вже за-тяжко, дуже горько. Коли отже вже не цѣлому войску, то бодай тѣмъ, що роблятъ тяжку службу, треба-бы давати теппонъ стравы.

А теперь приступимъ до науки рекрутѣвъ. Я знаю, что въ войску муситъ бути карнѣтъ, але она може бути справедлива и людяна, и не треба ажъ человекъ сварити и лаяти, чтобы его приспособити до войсковой службы. И тутъ были-бы на мѣсто деякій взгляды.

Сидѣшуща однакожь кончатъ. Всѣ мы хочемо спонити нашъ патриотичный обовязокъ. Жадѣтъ зъ бесѣдникѣвъ не хотѣвъ одмовити державѣ потребной силы оборонной, бо всѣ знаемъ, яка грозила-бы намъ небезпечность, наколи-бъ наше войско не могло спонити свои задачи. Але та задача може ще лѣпше спонитися, коли нашъ братъ и сыны будутъ знати, что и ихъ своимъ полѣшиться.

Але не всѣ тѣ потребности спонукали мене голосувати за приступленнемъ до спеціальной дебаты и принятии цѣлый законъ, хочъ и я готовъ причинатися до поодинокихъ поправокъ сего закона. Могу однакожь заврѣти васъ, мои панове, что цѣлый рускій народъ, до котораго я маю честь належати, одушевляе лишь одна гадка, то есть та, что бнѣ бажеа едносты державы, удержати, о сколько можна, маръ, а передовсѣмъ хоче позбѣтати вѣрнымъ найвышшюму полководцевъ, нашему цѣсареву и панову, и найсвѣтлѣйшій его династіи.

Всѣ мои братья памятають въ сѣй хвили на присягу, яку складають въ войску, и я не могу закнѣчати лѣпше свои бесѣды, якъ лишь заявляючи, что мы Русины готовы всѣмъ бодро боротися противъ врага, хто бы бнѣ и бувъ, и каждый хвилѣ, коли-бъ лишь того зажадала воля Е. Вел. цѣсаря, а живучи такъ зъ честею, готовы мы и каждый хвилѣ оддати зъ честею житѣе за цѣсаря и отчизну. (Гратуляціи бесѣдниковъ.)

Львовъ 5 (17) грудня 1888.

— Суботнѣе число „Дѣла“ сконфимувала ц. к. прокуратура пѣзнымъ вечеромъ за объективну статью про господарку турецкой рады повѣтвон. За-для недѣль не могли мы скорше, якъ сегодня, выдати другого накладу, тожь выдаемо и розсылаемо его сегодня.

Одзвѣ Нар. Торговлѣ въ Бродяхъ.

Дня 5 (17) грудня с. р. отворено повѣтвон Народноу Торговлю въ Бродяхъ.

Памятаючи, что „всякое даяніе благо и всякъ даръ совершенъ свыше“ — обдѣеся 8 (20) грудня о год. 11 богослуженне и освѣщенне Торговлѣ, на котре сердечно всѣхъ доокрестныхъ Вѣщ. отцѣвъ духовныхъ и народѣмъ запрошуемо.

Не користуюсь нѣ зыски матеріальной наклонили насъ занятися тѣмъ дѣломъ, — мы свою тѣху працу, свою слабу салу и скудный нашъ грошѣкъ охотно складаемъ на жертвенникъ полѣтѣня незавидной долѣ народу — и не неаваясь и не завистъ понудала насъ до того, але щира любовь ко всѣмъ, а особливо къ нашему честному, трудолюбивому а неопраданому народови, чтобы отверзати его одъ задумчивого одчаяня, пробудити въ застарѣлой осалостѣ, вырѣти промыслового духа, и указать жерело, зъ котораго ему по примѣру другихъ народѣвъ добудати хлѣбъ насущный.

Задача высока, та силы нашъ за слабѣ. Тому звертаемъ до Васъ, Вѣщ. отцѣ духовный, бо одъ Вашихъ живыхъ сердецъ и благихъ устъ зависить станъ повѣреныхъ Вашѣй паствѣ, и просимъ, подпирайте словомъ и дѣломъ нашу немѣжъ, поучайте Ваше стадо, что въ зъединенно сила, а въ розстрою убожество.

Васъ, Вѣщ. обыватѣль и горожане, безъ рознѣицъ народностей и стану, — добро и благобыть нашего молодшого брата всѣмъ намъ на серци, а за тѣмъ и труды нашъ спольный, — просимъ о благосклонности и живливѣсть.

Тобѣ, честный и доброжизный народъ рускій, ново-народжене дѣтя се оддаемъ въ опѣку. Оно ще слабе, беззельне и въ пеленѣхъ сповитѣ, — пригорна его до себе, огрѣй теплыми своими грудями, плакай и полюби! Не давай послуху лжеучителямъ, котры радѣ его убити, а оно вырѣте Твоимъ теплыми сердцемъ скрѣпиться, змужичѣ и вырасте Богу на хвалу а Тобѣ на пожитокъ.

Бролы 3 (15) грудня 1888.

Т. Еняновичъ, деканъ залозецкій. — І. Монцѣбаръ, пар. зъ Сухолодѣвъ. — Ст. Лесюкъ, пар. зъ Залозецъ. — І. Каремный, господаръ зъ Гавѣвъ. — Іос. Зборальскій, мѣщанинъ зъ Бродѣвъ. — І. Сърко, парохъ зъ Гавѣвъ старобродскихъ.

Въ кругахъ правительственныхъ стараются теперь всѣма силами, чтобы новый законъ войсковой перейшовъ въ обохъ половинѣхъ державы безъ змѣны, бо въ противномъ случаю мусѣло-бы у Вѣднѣ прийти до кризы въ кабинетѣ. Може бути, что въ зъязи зъ симъ

фактомъ, а може ще и на якѣсь нашѣй подставѣ, розбѣдлася у Вѣднѣ поголовка, що поухвалено закона войскового маевъ въ вѣдѣнскѣмъ кабинетѣ настати рѣшуча змѣна, бо мавъ уступити гр. Таффе, и що теперьшняя система змѣнитися значно въ корнѣи гр. Таффе. О сколько та поголовка маевъ реальною подставу, годѣ знати; скорше можна навѣтъ припускати, что поголовка та есть того рода, якъ и богато иншихъ, обчисленыхъ звычайно на сензацию.

Коло польске выбрало въ субботу своимъ предѣлателемъ на мѣсе Грохольского посла Яворского 27 голосами на 42 голосующихъ. Крѣмъ того одержавъ кн. Чарторыйскій 8 голосѣвъ, а прочы картки оддано порожней. Ваце-предѣлателемъ выбрано д-ра Евсебія Черкавского яко кандидата компромиссового, котрый одержавъ 36 голосѣвъ.

Французскій посолъ Леоръ оголосивъ въ парискѣй „France“ справозданне о поступѣ фабрикаціи карабина Лебеля. После того справозданія вырѣбляе въ Ст. Егѣвъ на день 1200 карабинѣвъ, въ Шательонъ 600, въ Лиль 400 а незадовго будѣе вырѣбляти ще болѣе чысло. Досѣ есть вже 350.000 до 400.000 штукъ готовыхъ а найбѣзпѣйше въ лютѣмъ будѣе цѣла французская лѣнія заосмотрѣна въ новый карабинъ; въ половинѣ 1889 г. одстане той карабинъ резерва а до кнѣца 1889 г. будѣе имѣть узброена вже цѣла территорія арміи французска. Одъ 1890 г. будутъ доставляти фабрики до арсеналѣвъ по 3000 штукъ на день. Леоръ кнѣчить свое справозданне слѣдующою коротенькою замѣткою: На весну могутъ прийти Прусакы, коли хотѣтъ спробовати карабина Лебеля.

Положенне Нѣмцѣвъ на занзбарскѣмъ побережью стае чымъ разъ критичнѣйше. Бушири, проводиръ ворохобниѣвъ, ограбивъ мѣсто Багамово и забравъ велику добычу а тѣмъ зыскавъ собі лишь болѣшу славу у мѣсцевыхъ житѣльцѣхъ, котры теперь громадно до него приступаютъ. Онъ становъ табормъ пять миль одъ Багамовъ а сюды приходять до него начальники племѣтъ, чтобы оддати ему поклѣны и прдлужити до него. Въ Занзбарѣ говорятъ, что три дуже впливовыя Арабы покинули зъ численною дружиною мѣсто Калъву и прилучилися до Бушири. Нѣмеччина лагодиться теперь до рѣшучого кроку. Въ виду того, что Османъ Дигма зловитъ Емина-пашу и якъ задѣе Стенлея, постановлено въ Нѣмеччинѣ не устроувати вже походу до полудневого Судану, але зытиса зъ цѣлою энергіею до справы на занзбарскѣмъ побережью. Зъ Гамбурга доносятъ отже, что морской власти въ Киль и Вильгельмшенгенъ поробили вже всѣ кроки, чтобы чымъ скорше узброити значный оддѣлъ охотниковъ африканскихъ въ речетѣровъ карабины и малы пушки. Охотники тѣ мають вербуватися въ цѣлѣй Европѣ зъ людей, что суть въ силѣ выдержати африканскій климатъ.

„Standard“ доноситъ, что проводиръ деревнѣвъ въ Суданѣ, Османъ-Дигма, приславъ командантовъ англійского войска въ Свакимъ писъмо, въ котромъ доноситъ ему, что войско Магдіа, выслане противъ Емина-пашѣ (Едварда Шинцера, египетского губернатора, котораго ворохобниѣвъ одъ 1883 одтали одъ всякой зъязи зъ Египтомъ и зъ цѣлымъ цивилизованнымъ свѣтомъ) може вже повелѣчитися успѣхомъ. Еминъ-паша боронился хоробро, але его войско збунтувалося и выдало его войскамъ Магдіа разомъ зъ якимъ другимъ бѣлымъ подорожникомъ, мабутъ Стенлеемъ. Османъ-Дигма предложивъ навѣтъ доказы на то, что правду говоритъ, и жадае, чтобы ему выдано мѣсто Свакимъ въ окупъ за обохъ Е-вропейцѣвъ, бо въ противнѣмъ случаю бнѣ прикаже обохъ ихъ убити.

— У п. Радована Кошутича, Сербъ, пробуваючого на студіяхъ въ университетѣ львовскѣмъ, славно знаного зъ похвалнои рухливости около организаціи университетской молодежи, одбулася вчера о 6 год. рано стрѣла полѣцїйна ревиція подъ про-водомъ комисара Зайончковского. Якъ звычайно, комисаръ забравъ наперы и листы. Причина ре-вижіи не звѣстѣна.

— Антъ имматрикуляціи на университетѣ львовскѣмъ одбулося нынѣ зъ рана о 9-той годинѣ. На выдѣлѣ философичномъ и правничомъ зачинають-ся выклады доперва по свѣтахъ Іорданскихъ въ сѣбни слѣдующого року. — Передъ имматрикуляцію ректоръ д-ръ Пентакъ выголосивъ дошу промону. На вступѣ зазначивъ важность хвилѣ для молодежи университетской; потѣмъ горячо зызывавъ еи до праці, бо только працею зможе оддати прислугу суспѣльности; онѣся-жъ зойшовъ на вземини молодежи обохъ народностей и зызывавъ, чтобы рознѣица народностей, вѣры и обряду не дѣлила молодежь университетску нехай она не дѣлитися на кружки и кружочки, бо такій подѣлъ только розстрѣляетъ силы. „Всѣмъ намъ — казавъ ректоръ — повинно ити о добро краю, бо великій промѣнъ, який упаде на край, зарѣе зарѣвно якъ Поляка, такъ и Русина.“ Потѣмъ ректоръ перейшовъ до указанія великихъ задачъ, якы мають колись въ житію суспѣльнѣмъ спонити вступивши на университетѣ молодѣжь каждого зъ трехъ факультетѣвъ и краснорѣчиво указавъ поле дѣлани священиковъ, правничѣвъ и учителей.

— Поминанье богослуженне за упокой душъ бл. п. Адольфа Гладиловича, ц. к. суди повѣтвонъ въ Немировѣ, одбудѣся дня 20 н. ст. грудня, с. в. въ четверть въ церквѣ немировской.

— На бруе въ Бережанѣхъ жертвовали о. Вол. Чировскій зъ Вабицеѣхъ 50 зр. и п. Миронъ Заричій, староста зъ Фоци въ Герцеговинѣ 30 зр., Щедрымъ Дателимъ сердечну подяку складае Видѣль.

— Чоловѣка зъ подрѣзаннымъ горломъ, въ крови, зывайши селѣна на дорожѣ межѣ Рогатиномъ а Подгородьемъ. Зыали его на възѣ и одвели до Рогатина. Бувъ се учитель зъ Потока, Ст. Соколовскій. Его усунули зъ посады и лишили безъ

средствъ до житя, и то, якъ свѣдчила записка, було причиною намѣреного самоубійства. Въ Рогатинѣ помѣчь лѣкарька удержала нещасливого при житію а урядъ громадскій одставивъ его до шпиталю въ Бережанѣхъ. — Х.

Марія зъ Хоминскихъ Рожавская, жена приходни-ца зъ Новосѣлка коло Задѣвря, померла въ 31 роцѣ житя. Вѣчна їй памяте!

Константинополь 16 грудня. Екуменскій патріархъ одповѣвъ на протестъ королевѣи Наталіи, що розвѣдъ оголошено зовсѣмъ законно.

Дармштадтъ 16 грудня. Кн. Александръ Гессскій, отецъ кн. Александра Батенбергского, померъ въ пятницу рано.

Бѣлградъ 17. грудня. Выборы до великой скупштинны выпали — о сколько вже доси звѣстно — дуже користо для радикаловъ.

Лондонъ 17. грудня. Гладстонъ доказувавъ на митингу, что война теперь не грозитъ, на Балканѣхъ однакожь могутъ выбухнути непокоѣ, бо Австрія мѣшала неправо до справъ сербскихъ.

Вѣсти зъ Еп. Станиславѣосн.

Презенты одержали оо: на Чортовецѣ Іол. Дворянинъ, на Выжницѣ Ис. Вобкевичъ.

На конкурсъ рописанъ зъ речинцѣмъ до 16 лютого 1889 г.: 1) Темерѣвцѣ, галиц. дек., над. ордин.; 2) Жукѣвъ, жукѣвъ. дек., над. прив.; 3) Чернелица, городеп. дек., над. прив.; 4) Путиловѣ, буков. дек., над. цѣсар.; 5) Серетѣ, буков. дек., над. цѣсар.; 6) Тумирѣ, устѣц. дек., над. прив.

Право пропинаціи въ Галичинѣ.

XXIX.

Середъ хаосу тѣхъ рѣзнодорожныхъ проектовъ, зъ котрыхъ (вынявши голоса д-ра Клячиньского, Щепановского и Меруновича) майже всѣ нашѣ были явно тенденційны и выходили очевидно лишь на то, чтобы якъ найболѣе корыстей уторговати для управленыхъ — прайшовъ проектъ правительства на порядокъ дневный сойму.

Большѣе соймава була зъ горы протыва тому проекту, признаючи его мало корыстнымъ для интересовъ управленыхъ, и для того вже выбрана комисія пропинаційна порѣшила не вносити на принятіе того проекту соймомъ а обмежитися на проектъ закона о фруктификаціи миліона, припадающего щорѣчно галицкому фонду пропинаціиному зъ фонду державного, котрый приймавъ соймъ по горячій аполотіи права пропинаціи устанами проводника польской шляхты, пок. Каз. Грохольского, и згадавго вже выше канонизатора коршмы гр. Лясоцкого. Рѣвночасно порѣшивъ соймъ въ справѣ пропинаціиной резолюцію, въ котрой высказавъ потребу скоро перевести таке выкупно пропинаціи, котре увзглядало-бы справедливы жаданя управленыхъ а не наражало краю на страты. Проектъ же правительства удѣливъ соймъ выдѣловъ краевому зъ припорученнемъ: 1) порозумѣтися зъ правительствомъ что-до самой подставы знесеня пропинаціи а именно черезъ заведенне въ хосенъ пропинаціиного фонду лиценціиныхъ оплат одъ вышанку и додатковъ до державного податку одъ горьвки; 2) розслѣдати проектъ что-до сфинансованія и односинъ до фонду кравого, справедливого одшкодованія управленыхъ и заряду фондомъ пропинаціинымъ, а есентуально и самому пропинаціи, коли бы набувъ еи край. О резултатѣхъ поднятыхъ въ тѣмъ напрямѣ заходѣвъ мавъ выдѣлъ краевый здати справу соймови на найблизѣмъ засѣданю.

Тычасомъ пошовъ выдѣлъ краевый якъ-разъ противною дорогою одъ той, котру вказавъ ему соймъ. Мѣсто застановлятися и працювати надъ пытаньемъ, якъ знести право пропинаціи, выдѣлъ краевый розпочавъ рѣчь аб ово и ставъ думати надъ тѣмъ, чи зноси-ти то право. Выдѣлъ краевый склякавъ анкету, въ котрой складе утайшли самы члены соймоновъ большѣи, а та анкета порѣшила закона зъ р. 1875 зовсѣмъ не змѣняти, а лишь по-при нѣмъ фруктификувати въ хосенъ управленыхъ и тѣ миллионы, який роѣвъ рѣчно ажъ до р. 1910 наплывати будутъ зъ скарбу державного до пропинаціиного фонду.

Рѣшенне анкеты вызвало загальне обурѣенне въ краю, а правительство велѣло выдѣлову краевому доконче пристуити до мериторичного порѣшенія справы. Результатомъ того бувъ новый проектъ, котрый выпрацювавъ выдѣлъ краевый и котрый делегаты выдѣлу кравого въ хвилѣ, коли то пишемъ, повезли до Вѣднѣ, чтобы надъ нѣмъ устно пересправляти зъ правительствомъ.

Головный замѣтъ того нового проекта есть слѣдующій:

Право вышанку и продажи пропинаціиныхъ напѣтковъ лишаеся въ посѣданъ управленыхъ до кнѣца р. 1889. По уцлѣвъ того речинца переходить оно на край, а радше на краевый фондъ пропинаціиный, и лишаеся одѣтъ

— Дрѣбни вѣсти. Выборы на посла до рад

Властивою въ томъ краю розширеною хоробою есть
НЕСТРАВНОСТЬ.

Нова кухня и новый способъ жита суть причинами тон недуги, на ко-
тру зъ нечелю западаемо. Деяки люди терпятъ болѣ въ грудехъ и бокахъ,
декоди такожъ болѣ въ спинѣ; чувствуютъ ослабленными и сонными, мають злый
посмакъ въ устахъ, особливо въ рану; якибъ рѣдъ лишко слюзу громадиться
на зубахъ; алетитъ ихъ естъ лихій, въ желудку лежить у нихъ мовъ якибъ
тяжкій тигарь, а часами чувуютъ въ животу докучливый ямъ лишко незначеный рѣдъ
ослабленя, котрый не даея уоутии поживаньемъ стравы. Они западають,
руки и ноги зимають и отаються лихими; по якомъ часъ яляеся кашоль,
въ початку сухій ае по колькохъ мѣсяцяхъ въ супровѣдъ вѣданахъ хар-
котникъ; докѣнненій тою недугою чувелъ завѣсга вътомленымъ, совъ ядасе
ему не приносити илького выпочинку; потѣмъ отаея нервнымъ, дразливымъ
и невдоволеннымъ, догадуся завѣсга чогоо злого: коли нагалою поднеося,
напомороче его и адася ему, що дѣла голова дождола ходитъ; его вну-
тренности заткаються, его шкура отаея чомъ сухою и горячою; кровь
густѣе и львино кружитъ, бѣло въ оцѣ прѣбравъ жовтаву барву; мочъ бѣ-
додать менше и темной барвы и лишко по дождома стояно осадъ на сподѣ;
оподѣ бѣднѣея ему часто стравы, при чѣмъ заприймаея декоди солодкій, де-
коли красной смакъ и часто въ супровѣдъ бити серця; его зрѣтъ змѣнѣся,
мурашки отають мю порѣдъ очима и дѣлае чутя тяжкого утомленя и великог
бессилности. Въ тѣхъ ознаки выступають на перемѣну и припусаея, шо
маже тротия людности того краю терпятъ одау або другу форму тон недуги.
Черезъ „Shäker-Extrakt“ бере киеенне стравы такой оборотъ, шо пожива да-
стася хорому тѣлу и давно здоровѣе вертае. Сила того лѣку естъ справѣдъ
чудова. Миліоны и миліоны элашокъ уже спродано а число свѣдѣнцѣвъ, ко-
трѣ пѣлюощи силы того лѣку доказуютъ, естъ надзвичайне. Сотки хоробѣ,
котры мають найрозличнѣйшій имена, суть насѣдками нестравности; но коли
се послѣдѣ лихо усунуло, то очезають такожъ другіи, бо тѣ суть лиша озна-
ками правдивои хороби. Лѣкомъ тѣмъ естъ „Shäker-Extrakt“. Свѣдѣнцѣвъ ты-
сячей, котры говорятъ похваляю о пѣлюощихъ примѣтахъ того-жъ, доказу-
ють се повѣдъ великй сумѣлы. Сего знаменитого лѣку можна у всѣхъ анти-
кахъ достати.

Особамъ, котры терпятъ на заткань, потреба „Сайгеля пилутокъ про-
чищающихъ“ въ получено въ Schäker-Extrakt-омъ. Сайгеля пилутокъ про-
чищающихъ лѣчатъ заткань, прогавляють пропаданію и простудженію, оево-
боджають бѣдъ болю головы и не допусають жовтачки. Кто ихъ разъ сѣро-
бавать, той повно ихъ буде дальше уживати. Они дѣлають повѣльно и не
справляють болѣвъ. — Цѣна: 1 элашка Schäker-Extrakt-у зр. 1-25, 1 коробка
„Сайгеля пилутокъ“ прочищающихъ 50 кр.

Перестерѣаея передъ насѣдваніями безъ вартости та
же шкѣдливими.

Черновѣцѣ, 18 мая 1887.
Высокопоставленній пане антикарю! Моя янѣна терпѣла бѣдъ колькохъ
лѣтъ на мигрену и болю головы, противъ котрыхъ уживала много средствъ але
надарю. Она удавалася до многихъ добрыхъ лѣкарствъ о порадѣ, але наибѣль-
ше ихъ часть говорила, шо на мигрену нема жадного певного средства. При-
падково читавъ я въ „Календаріи повѣствованій“ 1887 о Вашомъ „Шекеръ-
экстрактѣ“. По ужитію сего средства почула моя янѣна за нѣдѣлю день значне
полѣпшеніе въ своимъ организмѣ, навѣтъ болю головы устать. Щобъ сла-
бѣсть не повернула, звернула до Васъ, высокопоставленній пане, зъ просьбою,
прѣслать менѣ знову флашку „Шекеръ-экстрактъ“ и пуделко пилутокъ Зѣлѣзъ.
Я не занедбаю жадно способности, щобы тѣ знаменитіи средства поручити
рѣвно терпѣливымъ, подтверждаю зъ подякою дѣйствительность того знаменитого дѣла-
ния моимъ подписомъ и зостаю зъ поважаньемъ.

Романъ Геранпѣскій.
Властитель „Shäker-Extrakt-у“ **A. I. WHITE,**
Limited, London 35 Farringdon Road E. C.
Haupt-Depot und Central-Versandt
von „Shäker-Extrakt“ und „Seigels-Pillen“
JOHANN Nep. HARNÄ, Apotheke „Zum goldenen Löwen“
in Kremsier (Mähren).

Дальше можна достати въ антикахъ Галичины и Буковины въ
слѣдующихъ мѣстахъ:

Львовъ, І. Блюменфельдъ, Карчевскій, Г. Крижановскій, Жиг. Рукеръ,
Байзеръ и І. Вевюрскій; Черновѣцѣ, д-ръ Іос. Барберъ, І. Голиховскій,
В. Бельдовичъ; Бѣла, Бошня, Брѣско, Броды, М. Кулакъ; Дрогобиць,
Айхмилеръ, Рачка; Дука, Гурагомора, Ярославъ, Вислоцкій; Остеръ,
Камѣнка, Коломыя, Е. Штенцель, І. Сидоровичъ; Копычницѣ, М. Ре-
деръ; Краковѣ, І. Травчинскій, Свѣдѣцкій, В. Редикъ, Е. Штокмаръ;
Лисько, Новый Санчъ, Перемышль, Нагликъ; Подгуже, Подволочен-
скъ, Подкамѣнь коло Бродовъ, Рятѣвъ, Роздѣль, Раваруска, Живецъ,
Самборъ, Скавина, Станиславовъ, Альбинъ Алировичъ, А. Байль, Л.
Мапура; Стрижѣвъ, Стрый, Сучава, Тернополь, Ф. Ямругевичъ, Г.
Флайшманъ, Г. Катане; Тарновъ, Ходакскій, Е. Ранкъ; Товмачъ, Ва-
ряжъ, Вишня, Войничъ и въ многихъ антикахъ по иныхъ мѣстахъ
державы.

То певно ДОБРУ ДОРОГУ постелить собѣ на все

Бельгійска ЛАМПА ПАТЕНТЪ Lempereur & Bernard. ФАБРИКА Josef Halbarth & Co., Linz an der Donau.

Одинока лампа на свѣтѣ, котре десять годинъ задержу повну силу свѣтла не треба думати, шо горитъ 10-годинъ.

Зъ правдивымъ вентилятъ безпечности, такъ же помо- жива илька експлозія. Зъ доду запаюеся и гаснѣея. Незрѣвнана сила свѣтла. Значно лѣпѣйша и дешевѣйша якъ газъ.

Наведеніи надзвичайнѣи суть лиши насѣдками ин- котра естъ нашимъ вы- номно реномованыхъ ин- паша фабрика напѣду-

корнети бельгійской лам- живирской констукції. ключоникъ патентомъ, и тому, оцѣнокъ не може еи жадна вати. 2671 6—7

Признава и цѣнники на жадане даромъ и оплатно. Найвыплатнѣйшій артикулъ для гандларѣвъ зѣлѣзомъ, галантерейо и дрѣбными товарами.

Где шукати правды? або VII членъ символа вѣтры поясненій священникъ Климентій Кульчицкій. Станиславовъ 1888. Дѣждѣ по чер- ковъ въ Раранчѣ; мала 16-ка въ 66 сто- рѣвъ и коштуе 20 кр. Достати можна у Львовѣ въ книгарни Станиславскій, въ Тернополѣ у Ізлѣвца, въ Станисла- вовѣ у Добошинского.

Правдливъ лиши зъ „котинцею“! Зъ причины безвартост- ныхъ насѣдванъ треба все жадати

Pain-Expeller зъ „котинцею“ а пудел- ка безъ сѣи маркы асерт- ы яко неправдливъ

Видно только набути его можна за попередню высилкою грошей або послѣдплатою. 2680 (9—24)

Wiener Uhren-Depot und Versandt **BALSAM, Wien** II. Schiffamtsgasse 14. T.

Осторожно при закупкѣ!

Хоронытъ Вашѣ конѣ передъ мокротою и зимпомъ! Специальностею шо-до

ДЕРГЪ НА КОНѢ

есть нинѣ безперечно узнаую подписана фирма, котра естъ оди-
пожитъ головнымъ складомъ и перенала выключу продажъ однои
зъ першихъ и наибѣльшихъ фабрикъ и въ насѣдѣтъ величезной
спродажѣ, може тѣ велики солидно и тренова вырѣблѣвъ дерги най
лѣпшой якості спродавати по слѣдующимъ таныхъ цѣнахъ:

PRIMA-ДЕРГИ НА КОНѢ
130 см. довгѣ, 130 см. широкѣ, найлѣпшой, невѣужитой
якості зъ темнымъ тѣломъ и живымъ бордюрами, густѣи и те-
плѣи штуку лиши за

зр. 1.50
Тѣ самѣ, 2 метры довгѣ, 1 1/2 метра широкѣ штука лиши зр. 1.80

Краснѣ ясно-жовтѣ дерги фіанкерскіи
зъ чотырма широкими, черно-червоными, або сино-червоными бор-
дюрами, около 2 метры довгѣ а 1 1/2 метра широкѣ, весьма хоро-
шѣ, оздоба кожного коня, штука лиши

зр. 2.50
Величавѣ золото-жовтѣ панскіи Double-дерги, на одной сторонѣ зъ
золото-жовтымъ тѣломъ и чотырма широкими и черно-червоными
бордюрами, на другой сторонѣ синѣи, зъ густымъ и довгимъ воло-
сьемъ и мягкѣи якъ оксамитъ, около 2 м. довгѣи и 1 1/2 м. широкѣ,
могутъ бути уживанѣи такожъ якъ величавѣи диванѣи штука лиши

зр. 3.50

Сотки замовляющихъ лѣстѣвъ бѣдъ войска и вышней шляхты.
Звольтѣ прислать ескадронѣи зъ молвавою скоростею даль-
шихъ 10 штукъ ясно-жовтыхъ дергъ по зр. 2.50 якъ попередъ.
Ц. к. региментъ уланѣвъ ч. 4. Цесарь Франц-Іосифъ. (1 ескадрона)
Прислать сейчасъ же 10 дергъ по зр. 1.50 и 17 по 2.50.
Ц. к. администратія унформацийскій рег. инф. ч. 5. Мисколя.
Посла възира прошу прислать 24 дерги по зр. 1.50, 12 по
2.50 и 12 по 3.50. Администратія збрания, Vordenberg.
Высылка слѣдуе сейчасъ до всѣхъ мѣсць почтою, зѣлѣзъ-
цею або корабелью за послѣдплатою або попередню высилкою
надежности. Адреса: 2606 10—13

Pferde-Decken-Fabriks-Niederlage
A. GANS, Wien III. Seidelgasse 4.

Вже вийшовъ
Иллюстрованный Календаръ Просвѣты
на рѣкъ 1889.
Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.
Дѣстати можна въ канцеляріи „Просвѣты“, и въ всѣхъ бѣль-
шихъ складахъ.

ПРАКТИЧНІИ а ДЕШЕВІИ ПОДАРУНКИ
на свѣта и именини
Годѣ часъ тратити!
НАЙСВѣЖША НОВОСТЬ!
Лише 5 зр. 25 кр.
коштуе найповѣрнѣйшій

ВАШИНТОНСКІИ РЕМОНТОАРЪ

до накручуваня безъ
ключика при ушкѣ, зъ
5-лѣтнюю гарантію за
добрыи хѣдъ. Тѣлько
сей годинникъ може за-
ступити **ЗОЛОТЫИ ГОДИН-
НИКЪ** а то по перше
черезъ добре урегу-
лованье, по друге че-
резъ правдиво росѣб-
шну куверту и длитого мовня его ко-
ждоу якъ найлучше поручити.

Лише 120 зр. коштуе краснѣи по-
ковѣи **СТѢННИИ ГОДИННИКЪ** зъ добрымъ
регулованымъ веркомъ, зъ запущкомъ
и титарками, зъ выпуклыми бронзовыми
прикрасами.

Лише 250 зр. коштуе пышный пре-
краснѣи **СТѢННИИ ГОДИННИКЪ** зъ дѣво-
ковымъ будильникомъ, въ рамкѣхъ го-
рьковыхъ, зъ вѣсзачинимъ, самосвѣти-
чимъ шитомъ, иде и будитъ пунктуально.

Лише 390 зр. коштуе французскій,
золото-бронзованный **БУДИЛЬНИИ ГОДИН-
НИКОВЫИ** зъ голосно-бичимъ приладомъ
будильнымъ. Окраса для кожного чп то
въ хатѣ, чп въ подорожъ, зъ веркомъ
треновымъ, незвищесымъ и пунктуально
идущимъ.

Лише 450 зр. коштуе **срѣбно-никель-
овый годинникъ**, кишечевый цилиндръ
зъ докопальнымъ регулованымъ веркомъ
и пышно окрасеною оправою, зъ криста-
левымъ плоскимъ склономъ, незвичайно
гарнымъ.

Лише 30 кр. гарный, позолочуваный
ланцушомъ зъ тачикомъ до годинника.

Лише 120 кр. гарный ланцушомъ до
годинника, въ золотѣхъ фасонѣ зъ бри-
льяновымъ печатковымъ, работы артистичн.

Лише 75 зр. патентованный годин-
никъ зъ маятниковъ, зъ приладомъ бю-
чимъ годинъ и повогодимъ, оправленый
въ найделкатнѣйше ланцурованый рамѣ,
якъ найлучше насѣдующий горьковѣе де-
рево, зъ нагалою и бронзовыми вагами.
Кромѣ тѣхъ приймаеъ мав сей годин-
никъ и туо неопыену властвительность, шо
въ поци патентованый щитъ его свѣтитъ
чуднымъ флюидомъ, заручою гарнымъ
свѣтломъ, за силу котороу гарантуея
черезъ 10 лѣтъ.

Несчисленна сколыбѣсть обдѣратѣль-
котре сей годинникъ бачила и купила,
була немов озаорована сею небувалою
и неизомѣрною дешевостею.

Выключно только набути его можна
за попередню высилкою грошей або
послѣдплатою. 2680 (9—24)

Обзначеніи медалями заслути на выставахъ краевыхъ и заграничныхъ, такожъ дер-
жавнымъ медалямъ на послѣдній выставѣ краковской.

СРЕДСТВА ЛѢКАРСКІИ и ТОАЛЕТНІИ
ІОСИФА ТРАВЧИНЬСКОГО
антикаря „Подъ Короною“ въ Краковѣ.

Вино хинное и вино хинное зъ зѣлѣзомъ, порученъ Тов. Лѣкарствъ краковскихъ, вырѣблыванъ
зъ найлѣпшой коры хиновой, а обдѣлывающій всякимъ вымогамъ медицинѣи, станея необходимымъ въ ординаціи
лѣкарскихъ. — Се средство взмѣнѣе цѣлый организмъ, подпомагае травленіе и апетитъ, неопыеннымъ стаетъ
для реконвалесценціи по тифусѣ, запалено легкыхъ, дифтеріи, скарлатинѣи и т. п., въ катархъ желудка и ки-
шокъ, въ сухоткахъ, бѣднѣцѣхъ, въ роздразненіи нервныхъ, въ высылено организмъ, въ опорныхъ фебрахъ.
Для дѣтей слабѣннѣе естъ се однокимъ средствомъ. Цѣна флашки 2 зр., повѣ флашки 1 зр. 20 кр.

Вино пенсиповѣе, въ нестравности, браку апетиту и въ много иныхъ недугахъ желудка. Ц. 1 зр. 50 кр.

Вино румбларовѣе, въ недугахъ желудка, печѣники, животчѣхъ, затканѣи и т. п. Цѣна 1 зр. 50 кр.

Розинъ „Legasa“, мав профорофорать зѣлѣза и соды, котрый въ браку крови, бѣднѣцѣхъ, роздразненіи
нервныхъ ослабленѣи и выннѣно цѣлого организмъ, признали найславнѣйшій лѣкарѣвъ за найислѣднѣе средство,
бо робитъ кровь молодою и свѣжою. Цѣна 50 кр.

Бальсамъ здоровья, естъ се бѣднѣеи средство домове въ недугахъ, шо повстали зъ злого желудка. Ока-
залось оно спасеннымъ въ катархъ, боляхъ и корчахъ желудка, гемеридохъ, браку апетиту, газѣхъ, заткань,
боляхъ и заворотахъ головы. Цѣна флашки 1 зр., повѣ флашки. 50 кр. Численнѣи свѣдѣнцѣвъ суть доказомъ
его успѣшности.

Вино, Панае! Для жены моеи, недугой на хроничный катаръ желудка, бѣдъ головы, омиѣдѣсть, привѣзъ
и Вашъ „Бальсамъ здоровья“. Вже при зажитіи першои половинѣи флашки жена моя почулаея далеко сильнѣй-
ше и здѣлѣннѣе. а ны въ находитъ вже найлѣпшомъ здоровью.

Варшава д. 29 мая 1886р.

Сиропъ бальсамично-зеловый. Цѣна 75 кр. Пастилки зеленѣи. Цѣна 50 кр. Оба еи средства зло-
жений зъ выгѣбѣвъ горѣвшихъ зѣлѣ, бѣдливой смаку, обдалають найопытнѣйшій кашель сухій и нервный, да-
вленье, коклюшъ, плеванье кровью, хрипку, духоту и флегму.

Зѣла карнатскіи обдалають дождотравляльи кашель, катаръ легкыхъ, давленье въ горлѣ. Цѣна 40 кр.

Экстрактъ пышловый естъ знаменитымъ средствомъ для недуговъ на легки и горло, астму, бракъ
воздуха, бо розбрызканный брызжкою въ воздухъ наповнае комнату треновою и здоровою воною лѣснѣи
пышловыхъ. Цѣна флашки 1 зр. 50 кр. повѣ флашки 75 кр. Бриссавка до того 1 зр. 20 кр.

Зѣла противоревматичный и противогостевей, естъ неопыенный для недуговъ на ревматизмъ, гостецъ,
подгуду, ломанье въ крижахъ, зарозомъ чистыйи кровь, привертаетъ организмъ здоровѣи. Лѣчатъ чудово
золотуху застарѣлу такъ у дозрѣлыхъ якъ и у дѣтей. Цѣна 1 зр.

Смарованье бальсамично-зеловое. Цѣна 1 зр. 50 кр. Експериментъ. Цѣна 30 кр., 60 кр. и 1 зр. 50 кр.

Натриачи мѣсяи недужий одимъ зъ тѣхъ средствъ два разы на день, обдалаея заданней ревматизмы, гостецъ,
ревматизмъ въ головѣ, такожъ хвѣлѣный параличъ рукъ и нѣгъ.

Бальсамъ на одморозеніе. Средство неопыенное. Цѣна 50 кр. Верруннѣи, пынитъ цѣлкомъ бѣтиски,
бородавки и згублѣннѣи шкѣры. Цѣна 50 кр. Калѣдъ чудесный зѣлѣи кокаиноу. Шо зажитіи тѣхъ капель устаетъ
навѣтъ наислѣднѣйшій болю зубѣвъ. Цѣна 50 кр. Вата дождока бѣдъ зубѣвъ 15 кр. Алали до натриачи про-
тивъ мигренъ, флюксѣи и пѣтканъ въ ушахъ и лицѣ. Цѣна 1 зр.

Регенераторъ естъ несорванымъ средствомъ, бо привертаетъ синѣи и споловѣлымъ волосѣмъ пер-
вѣстѣу барву та замѣнѣиоци ихъ, падае незвыжлѣи мѣтѣи и пынѣея, до того пынитъ парилѣи и прищѣи. Пе-
редъ ужитіемъ не треба волосъ мѣти въ содѣ и мылѣ, але зросити волосѣе сѣмъ пынѣи, а по 8—10 дняхъ
одержать оци первѣстѣу барву. Пынѣи сей не пынѣи въ шкѣры въ бѣли, и черезъ се переходить всѣ доси
знаній средства. Цѣна 3 зр. и 1 зр. 50 кр.

Пудеръ знаменитѣи пристаточный до тѣла въ трѣхъ барвахъ, бѣлымъ, рожевымъ для блѣдинокъ, кремовый
для шатинокъ и брунетокъ. Цѣна коробки 30 и 50 кр., и 1 зр. — Пудеръ мого вырѣбу обдѣлываея деликатностею,
знаменитымъ прилаганьемъ до тѣла такъ дѣже, шо нѣхто не догадася пудру; не мав такожъ шкѣдливыхъ скла-
дѣнѣвъ, тому уживати его якъ найлѣпше поручаю.

Паста красоти. (Crème de beauté), обдалае морщинки, веснянки, пымы печѣниковъ, прыщѣи, червѣнѣсть
носа, одимъ словомъ естъ се средство омолаждующе и надуоже лицо надзвичайну ильнѣи и свѣжѣи. Цѣна
85 кр. Кремъ глипериноый надае тѣлу мягкѣи, недопускаючи зарозомъ, щобы руки и лице попадалиси. Ц. 75 кр.

Вода до устѣ. Цѣна 75 и 30 кр. Паста до зубѣвъ. Цѣна 50 и 25 кр. Не допускають порошити и чор-
нѣи азамъ, кровавити и ослаблятии ясламъ, а до мого пынѣи непріемну воноу, котра выхѣдитъ часто зъ устѣ.

Ессенція мѣтѣва только мого вырѣбуе етъ добра полѣкати ранѣи и по обѣдѣ уста бо обдалае немилу
воноу а зарозомъ вскрѣпѣея и бѣдѣеяеа цѣла подѣбѣея. Цѣна 50 кр.

Ессенція лопухова. Цѣна 50 кр. Огѣи лопуховый. Цѣна 80 кр., и Ессенція тѣнно-лопухова. Цѣна
80 кр. не допускають выпаданіи волосѣи, творени парилѣвъ, грибокѣи и подогнѣи волосѣи.

Лилѣонѣе, обдѣлываея незвыжлѣи пылымъ запахомъ. Быловѣи и выннѣио шкѣру, лагодно дѣлае на
нашкѣрокъ и тому вырѣвное морщинки и долки по бѣдѣ. Запѣбѣеа падѣно лица и рукъ, лѣчену и пѣкану
шкѣры. Усуваея прищѣи, лишаѣ, пымы, веснянки и т. д., хорошии зарозомъ бѣдъ опалѣи. Цѣна 75 кр.

Мыло зеленѣе. Надае лицу незвыжлѣи бѣдѣи и ильнѣи. Цѣна 25 кр. Мыло глипериное пынѣеи,
одиноке до захованя барвы лица до бѣзной старѣи, удерже еи безнастанно свѣжо и ильнѣи и хорошии бѣдъ
опалѣи, пымъ печѣниковыхъ и т. п. Ц. 60 кр. Вода колыонѣеа, власного вырѣбу, мав затѣлые признаея.
Цѣна 70, 35 и 250 кр. Чудесный пѣастеръ краковскій на всѣ заданней ранѣи и скалѣченіи. Цѣна 40 кр.

Порошокъ усувающій мѣлѣ, пынѣи и ишій домѣи маскѣи. Цѣна 25 кр.

Антика естъ асортиментъ у всѣхъ средства личныи **найповѣрнѣиои медицинѣи**, кромѣ того у всѣхъ
вырѣбу личныи, косметичѣи и перфумеріи зъ перворядныхъ фабрикъ французскихъ и пымѣиныхъ. Складъ водѣ
минеральныхъ, приладѣвъ хирургическихъ и средствъ гомеопатическихъ.

2287 22—24

Цѣнники и брошюры даромъ и оплатно.

Въ наибѣльшомъ выборѣ
хустки „Гималая“ флянелъовѣи и волочковѣи правдивѣи
пледы англійскіи

поруcae по найнишихъ цѣнахъ
Магазинъ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
подѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

2686

ОБЪЯВЛЕНІЕ

до Всечестныхъ Комитетовъ парохіальныхъ и Коляторовъ, Радъ школьныхъ мѣстевыхъ, до Почтенныхъ Зверхностей громадскихъ и Заступниковъ обшаровъ двѣрскихъ.

Коли въ роцѣ 1884 Соймъ краевый ухваливъ уставу о обовязковомъ обезпеченіи церквей, костеловъ и будынкѣвъ парохіальныхъ, выдали мы до Почтенныхъ Комитетовъ парохіальныхъ, Зверхностей громадскихъ и Заступниковъ обшаровъ двѣрскихъ дня 20 грудня 1884 объявляемъ, въ котромъ зѣ взгляду на пору укладаня бюджетовъ громадскихъ, школьныхъ и парохіальныхъ пригадали мы справу асекурацій одъ шкодъ огневыхъ церквей, костеловъ, школъ и всякихъ забудованъ, удержуваныхъ коштомъ конкуренціи публичной.

Згадана устава зѣстала дня 15 листопада с. р. черезъ Найяснѣйшого Монарха санкціонована, и тому въ будучности всякій забудованя церковный, костельный и парохіальный, а такожъ и школы одъ шкодъ огневыхъ обезпеченъ бути мусять.

Товариство Взаимныхъ Убезпечень въ Краковѣ подае симъ до загалной вѣдомости, що при обезпеченіи будынкѣвъ ерекціональныхъ признаемъ 5% рабату одъ оплаты асекураціиной низше поданои, а то при обезпеченіи будынкѣвъ парохіальныхъ гр. к. для фонда вдовъ и сирѣтъ по гр.-кат. душпастиряхъ, а при обезпеченіяхъ въ парохіяхъ римско-кат. и ѳрменскихъ на цѣли костельный, якій Ихъ Преосвященства Епископы означити зволѣть.

Оплата на кошты обезпеченя будынкѣвъ ерекціональныхъ вразѣ зѣ ихъ внутреннимъ устроеньемъ буе выносити по селахъ одъ кожыхъ 100 зр. обезпеченои вартости рѣчно:

I. Одъ церквей, костеловъ, а такожъ знарядовъ до службы Божьей належачихъ, а то: ѳлтаревъ, образѣвъ и т. д. а такожъ школъ и инвентаря школьного:

а) будованыхъ зѣ дерева подъ гонтомъ	54	крейцарѣвъ
б) мурованыхъ, гонтомъ крытыхъ, або деревяныхъ подъ дахомъ огнетревалымъ (бляха, даховка и т. п.)	36	"
в) мурованыхъ зѣ дахомъ огнетревалымъ	18	"

II. Одъ будынкѣвъ парохіальныхъ:

а) мурованыхъ або деревяныхъ, соломою крытыхъ	84	"
б) деревяныхъ подъ гонтомъ	64	"
в) мурованыхъ подъ гонтомъ	54	"
г) мурованыхъ зѣ дахомъ огнетревалымъ	22	"

Увзгляднити однаковъ належить, що Товариство Взаимныхъ Убезпечень въ Краковѣ звертае обезпечающимъ зѣ концемъ кожного року цѣлу позѣсталѣсть, яка окажѣся по выплатѣ вынагороджень за шкоды и по покрытію коштовъ администраціи. Въ послѣднихъ 5 лѣтахъ досягли тѣ звороты болѣе якъ $\frac{1}{4}$ часть внесенныхъ оплат! Надѣмся такожъ, що если-бы Почтенный Комитеты парохіальный и Коляторы внесены на обезпеченя сего рода пересылали вразѣ зѣ припадающую оплатою впростъ до Дирекціи въ Краковѣ, або до Репрезентации Дирекціи у Львовѣ, на такой случай признаемъ окромъ зворѣту и выше згаданныхъ 5% на цѣли гуманитарный и церковный, еще 4% рабату. Дочисливши сихъ 4% до звычайного зворѣту, окажѣся, що фактично буе выносити рѣчна оплата асекураціиной по селахъ уже въ другомъ роцѣ и въ дальшихъ лѣтахъ треваня обезпеченя въ приближеніи:

I. Одъ церквей, костеловъ и школъ зѣ ихъ внутреннимъ урядженьемъ:

а) будованыхъ зѣ дерева подъ гонтомъ	38	кр. одъ зр. 100
б) мурованыхъ, гонтомъ крытыхъ, або деревяныхъ подъ бляхою або инымъ твердымъ покрытьемъ	25	" " " 100
в) мурованыхъ подъ дахомъ огнетревалымъ	13	" " " 100

II. Одъ будынкѣвъ парохіальныхъ:

а) деревяныхъ або мурованыхъ подъ соломою	60	кр. одъ зр. 100
б) будованыхъ зѣ дерева подъ гонтомъ	46	" " " 100
в) мурованыхъ подъ гонтомъ	38	" " " 100
г) мурованыхъ зѣ дахомъ огнетревалымъ	16	" " " 100

Надо оплачуеся за кожду полицу асекураціиной штемпель послѣ скалѣ II, и черезъ першій три лѣта одъ кожного золотого оплаты асекураціиной (преміи) по 10 крейцарѣвъ на фондъ резервовый. Громадамъ и конкуренціямъ, котры сего жадали-бы, можемо тую оплату розложити на 6 лѣтъ по 5% рѣчно, замѣстъ на 3 лѣта 10% рѣчно. По трехъ, або шести лѣтахъ кожного обезпеченя, устае оплата на фондъ резервовый.

Товариство Взаимныхъ Убезпечень въ Краковѣ не естъ обраховане на зыски, понеже послѣ статутѣвъ своихъ обовязане оно цѣлу звыжку доходѣвъ, яка ему позѣстане по вынагородженію пошкодованыхъ членѣвъ и по покрытію коштовъ администраціи, въ слѣдующомъ роцѣ обезпеченымъ звертати. Зѣ того тытулу звернули мы уже членамъ въ ѳдѣлѣ огневомъ величезну суму, доходячу до 7 миліонѣвъ зр., котра була-бы пошла на зыскъ акціонерѣвъ, если не истнувало-бы наше Товариство, де кождый обезпечающий набувае заразомъ права дѣйствого члена.

Надѣмся про те, що Всечестный Клеръ всѣхъ трехъ обрядѣвъ католическихъ, Учительство, Зверхности громадскы и пѣле просвѣщене, а для добра загалного трудячеся жительство краю нашего, прихильно зволѣть поспирати справу обезпеченя одъ огня будынкѣвъ ерекціональныхъ въ нашомъ Товариствѣ — единомъ нинѣ заведенію асекураціиномъ краевомъ, котре зѣ натуры своеи, яко взаимне, де цѣла контроля спочивае въ рукахъ самыхъ-же обезпеченыхъ, и зѣ взгляду на болѣе якъ двомиліонѣвъ фонды гваранційный, зѣ котрыхъ ѳдсотки идуць въ користь членѣвъ, може истинно при обезпеченіяхъ найкористивѣйшій запевнити условия.

Внесены въ языцѣ польскомъ або рускомъ можуть бути списуванъ будъ черезъ Агенціи нашего Товариства, будъ надсыланъ до Дирекціи въ Краковѣ, або до Репрезентации Краковскаго Товариства Взаимныхъ Убезпечень у Львовѣ.

Въ концѣ надѣяемо, що на случай, если-бы Комитетъ парохіальный обезпечивъ припадающую на него часть въ иншомъ заведенію, вольно Коляторамъ зѣ своею шестою частью приступити до Краковскаго Товариства Взаимныхъ Убезпечень — и на ѳворотъ вольно Комитетови на него припадающую часть обезпечити въ нашомъ Товариствѣ, если-бы Коляторы подавъ свою участь до асекураціи иншому Товариству.

ДИРЕКЦІЯ ТОВАРИСТВА ВЗАИМНЫХЪ УБЕЗПЕЧЕНЬ ВЪ КРАКОВѢ.

З. Слонецкій.

М. Лемпковскій.

Г. Кешковскій.

Окружній вѣча народній, котрі зъ кѣнцемъ осени або зъ початкомъ зими мали бѣдують въ Сtryю и въ Бродяхъ, бдложені на дальшій мѣсяць, при кѣнци зими або зъ початкомъ весны; на вській спосѣбъ она мають бѣдують же передъ новими выборами до сейму. Мы уважаемо въ теперѣшній порѣ вѣча провинціальный, побѣчь вѣча всенародного у Львовѣ, не тѣлько за дуже пожаданій але навѣть за конечный. На такихъ окружныхъ або повѣтовыхъ вѣчахъ, де, побѣчь справъ дотикаючихъ цѣлый народѣ, мусять трактоватись такожъ справы мѣсцевой, являясь багато и такихъ людей, котрі въ розличныхъ причинъ на вѣчу кравѣмъ не бувають; отже далеко ширшій круги народу набирають свѣдомости своихъ интересѣвъ и своихъ правъ, якъ и набирають духа и бодрости до хороненя тыхъ правъ и интересѣвъ. Обявляючи же тверду волю и солидарность руского народу, мусять вѣча бути такожъ пересторогою для его противниківъ и уцѣвненьемъ та понуюко для ц. к. правительства. Всѣ нашій вѣча були манифестаціями дуже поважными и бдбувались въ повнѣмъ порядку; тожь и не можна припустити, щобы ц. к. власти хотѣли имъ ставити який перепонны. Окружнѣ вѣча въ Stryю и въ Бродяхъ були бы ще дуже пожаданій вѣча въ Перемышлѣ, Тернополѣ и Снятинѣ або Чортковѣ.

Найважливішими новинами політичними суть ухвалення нової конституції в Раді державній у Відні і результат виборів в Сербії до скупштини, котра має кращі надати нову конституцію. Про першу справу ще поговоримо ширше. На другу справу вже нині звертаємо увагу, хоч остаточно оцінює її важності покажеся аж при дальшій розмові подій в Сербії. Може бути, що радикальна більшість скупштини згодиться на предложену в королем одобрену конституцію, надаючи малій сербській державі права в свободи, на котрі обывателі більших суверенних держав не можуть без певної застави споглядати. Може бути, що на случай їх опозиції король винайде ще якийсь спосіб, щоби ратувати свою ситуацію. Однакш своєршче можна ожидать, що ті вибори будуть в Сербії початком кінця, що межі

Теперь приступая до §. 1, который каже: "Обязоватъ войсковый есть загальный, и мунитъ его выповинати каждый здобный до оружя горожанецъ." Долитавія має винъ людей менжи 21 а 25 рокомъ (въ вѣцъ браки) 600,000, Залитавія має 600,000, разом $1\frac{1}{2}$ миліона рекрутѣвъ на рѣкъ. Зъ огляду на то, що після принисъ закона будуть асентеровати такожъ менше здобнй и не маюцй одновѣдовѣмъ, то треба взяти найменше $\frac{1}{3}$ рекрутѣвъ, що будуть асентеровати, отже $\frac{1}{3}$ миліона. А що обовязокъ треба найменше 10 лѣтъ, то по 10 лѣтъ мати-мемо армію зъ 5,000,000 людей, безъ страшенно численіюго ополченія! Зважте, панове, чи мы, при нашихъ финансахъ, удержимо такую силу — чи вправимо єи, горужимо, выживимо підчасъ мира, не кажу же підчасъ войны! Черезъ 10 лѣтъ дойде держава до банкротства. Порівнюють Австрію зъ Нѣмечиною и Францією; що-до величини такъ, але що-до средствъ финансовыхъ Австрія не має и половины доходѣвъ Нѣмечины або Франціи. Зъ Россією то вже и мѣряться не можемо и що-до людности и що-до доходѣвъ. До того вѣдє уже такъ спроможность податкова не була натягнена, якъ у насъ въ остатѣмъ десятилѣтїю, а въ справахъ войсковыхъ мы зовсімъ не падаємо! (Пос. Кромасеттеръ: Щира правда!) Якъ то и пр. выдасє величезній сумы на кошту подорожи офицѣвъ обороны красови на вырвы войсковы, коли тимчасомъ ніхто и не подумавъ про потрѣбшенє нужденного быту простого воака, а податки въ народу стягають безъ малосердія. Що дѣєся по урядахъ податковыхъ — то неслѣдуетъ вѣске понятє. И вчера бувъ въ одлѣхѣ урядѣ податковѣмъ въ своѣмъ краю: двѣдѣсять людей стоять въ урядѣ: одинъ платитъ 50 кр., другій 80 и Бога ради молить поможити єму решты 20 кр. до по свяхтѣ! А

Недавно власне приняло собрание новый проект закона о адвокатах, творящих даже исключений и из каждого погляду иногда не-безопасный элементъ въ державѣ. Въ Болгаріи о теперь могли бути адвокатами люди не имеющие нивѣтъ середного образования; даже люди побывавшія народній школы вступили на суду на практику, а оттакъ, коли присвоили собі практично знанье важнѣйшихъ законовъ и процедуры, покидали правительственную службу та ставали адвокатами. Тѣмъ

Рекламця, Адміністрація и Експедиція підв. ч. 2р
у.з. Ватерія. — Рувошопи звертаються даже на попо-
редку авторства. — Рекламця коопетативий від-
діль від порту. — Неодиноке число пошту 6 ш. а. в.
Оголошення приймаються по ціні 6 ш. від однок-
отрочк печатно, в.з. руб. „Надослане“ по 20 ш. а. в.
Політик числяться по 10 ш. від стиска.

Въ Софія має збратися першій болгарській синодъ. Межи иншими рѣчами буде займатись синодъ справою друкування вѣсѣхъ церковнихъ книжокъ въ Болгаріи (зъ деякими поправками), такъ що черезъ се не треба буде спроваджувати ихъ зъ Россіи, якъ се діялось доси.

Зъ концемъ сего мѣсяця розпочне нова

ня в Софії. В тій цілі дирекція поставила малі дерев'яні будинки призначені на представлення. Оголошений репертуар обіймає около 50 творів, оригінальних і перевірених. Оригінальний болгарський творець загальний слабкий. Найбільш драматичний болгарський є безперечно „Іванко“, написана Друмевим (тепер тирновський митрополит). Переводять єсть найкраще з французького і російського. Театр для Болгарії має велику вагу: він зможе піднести замішування до штуки у Болгарії, виробити у них правдивий смак до музики і поезії, стоячих на низькій ступені.

Тутешній Поляки задумали выставити в Варшаві пам'ятник польському і угорському королю Владиславу Варненському, що полягав коло Варни в битві з Турками (1444). Вибрано депутацію зложити з двох людей, котра має представити Стамбулові і засягнути його ради в тій дль, а крім того запитати, чи не причинилося-б до поставлення пам'ятника якимсь датком і народне собрание. Дивні наші брата Поляки! Ставити пам'ятники — то єсть нічого злого, але коли єсть средства на то. Так в; хоч матеріальний буть тутешній Поляки не найлучший, беруться они до таких річей, що стоять до перва на другий плян. Заложили они в Софії товариство „Wzajemna Pomoc“, але замість дійсно радати над взаємною помічю, в товаристві підносять раз-на-раз приватні справи, заводяться преробні суди над деякими членами, а нерідко і не-членами... словом, заколот і тротадрація.

Пам'ять о погнібдях королів Владиславів живе й досі у болгарського народу. В збірник болгарських пісень зібраних Верковичем (із збір. Родопських) находимо дві пісні, де згадується про того короля, але одна із них переносить его на Косове поле (1389) т. є. на той час, коли Владислава не було ще на світ. Деякі підозрюють автентичність пісень Верковича, а се для того, що у них являється за велика втрата і точність описуваних подій, сягаючих найстаріших часів болгарської історії. Найвідповідніше було-б сконструювати автентичність пісень, та в тій показується велика трудність, бо мешканці родопських гір (Помаки, потурчені християне, говорячі по болгарски) дуже недовірчиві і неможливо боятися перед чужими людьми бідирати свого поетичного скарбу.

До Софії загодили дві артистки Польки: Ванда (піяністка) і Ядвига (віолончелистка) Булевської, і тут гадають дати кілька концертів. „Свобода“ захоплює публіку до членства участі на концерті, бо така артистка — рідкий гость в Болгарії. Князь показався для них дуже ввічливим і сам робив їм улекшення в вигляді салі на концерт. Крім того обіцяв прийняти їх на особній аудієнції.

Драгань.

Право пропінанції в Галичині.

XXX.

Історична манушність як і правно-економічний характер права пропінанції вказують нам з огляду на проектування знесення його певні принципи, котрих держави велить нам інтерес краю т. є. загальноподатковий і справедливий і з котрих становища будемо оцінювати наведені попередні проекти.

Першим таким принципом признаємо конечність знесення вглядно в купна права пропінанції сей час т. є. найближше від 1-го січня 1890 р. так, щоб від того часу право пропінанції і вишукану пропінанційних напівків перестало бути монополією чимсь будь а щоб послідні стадо предметом концесіонованого промислу, піддаючого під норми загального закону промислового. Виходя з того погляду вельми також противним перенесенню права пропінанції на край. Погляд той наш оправдуємо в слідуєчій спосіб:

Коли признаємо пропінанцію аномалією, невідповідною теперішнім економічно-правним відносинам, то не можемо тої аномалії ще продовжувати без огляду на то, в чийх она бы мала лишатись руках. Закон, котрий має знести право пропінанції, а рівночасно задержати его на довгі літа, єсть безперечно чудовищним явищем на поля законодавства і мстити в собі разячу противорічність. Таким законом був зв'язаний закон з р. 1875, такими сугь всі проекти здержують право пропінанції чи то в руках краю, чи управнених до р. 1910 або до якого будь дальшого речення.

Спеціально що-до краю, то якнебудь гадка віддати пропінанцію в его руки має на перший погляд багато за собою, якнебудь здаватись-б могло, що таким способом перенесення на край всіх користи, які мали дотепершній управнених — то по близькій розгляді і ті практичні вгляди мусять в них, значно менше рожевбать представитись світлі.

Край прийнявши на себе право пропінанції мав-б або виконувати его в власній заряді, або в дорожній аренді. І одна і друга есентуальність представляє самі некорисні вгляди. Беручись сам за викупованье того права мусь-б край творити цілу нову гвардію урядників і функціонерів ра-

хункових і контролюючих, мусь-б дальше будувати або киянати коршми, шанси і другі потрібні будинки. Все то потагнуло-б за собою величезні кошти, котрі вичерпали-б певно весь дохід з пропінанції і унали-б крім того ще великим тягаром на край. Так само і в дорожній аренді не дійшов-б край до лучших результатів. Вирад всі проекти застерігаються против генерального арендатора, котрий мав-б втворити собі неодолиме становище монополіста — однак небезпеченство наслідків подібних до монополії не єсть виключене і тоді, коли більше арендаторів арендувало-б поодинокі округи, позаяк між ними арендаторами могла-б нагустити звяз в цілі солідарної експлуатації консументів, а вкінці можливо єсть і така небезпечність, що товариство яких будь могучих спекулянтів, усуваючи при помочи великих капіталів сабконкурентів, обсадило-б всі посади округних арендаторів своїми агентами і тоді за їх племена виконувало-б фактичний монопол. А в такому случаю не було-б користи ні краєві ні консументам, а лиш спекулянтам, котрі стали-б новою тяжкою язвою нещасного і економічно зруйнованого краю.

При тій був-б наражений край без огляду на то, чи ужиткуват-б право пропінанції в власній заряді, чи в формі аренди, на тисячній колізії з арендаторами, котрі на довгий час у дотепершніх управнених право пропінанції вицарювали і своє право на їх маєтках понятабулювали а дальше і на численній коштовній процесі, котрі зяборбували-б всю діяльність в так вже не надто рухливих властей краєвих. В одній з польських часописів піднявся був голос, щоб уряду над пропінанціями в кожній окрузі віддати дотичному видьлу повітовому. Но се хіба вже справдішня іронія, бо нашим видьлам повітовим годі вивязатись з своїх дотепершніх обов'язків, і нікому, хто знає відносини краєві не прийде певно на думку обтяжувати їх якимсь будь дальшим а до того же так тяжким обов'язком.

Зв'язує того один результат: що край не може бути в ніякій формі пропінантором, що проєкт перенесення права пропінанції не приймє-б ніякого хісна краєві, а багато шкоди консументам, з чого знов виходить одинока можлива есентуальність, що право пропінанції повинно бути сейчас знесеним.

Прим'ром повинна стати тут Угорщина, де від правительства вийшов проєкт цілковитого знесення пропінанційного релю відразу, а такий самий проєкт поставив на Буковині тамтешній краєвий вице-маршалок д-р Рот. Проекти ті вповні відповідають також відносинам Галичини і повинні і тут прийнятись.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

Галицький сейм скликаний патентом цесарським на день 3 січня 1889 р.

Позаяк рада державна має вже завтра або позавтра закрыта, а закон військовий має прийти ще под наряду палати панів, то дебата над сим законом в палаті послов поступає дуже скоро. В суботу ухвалено слідуєчі параграфи:

§. 26. о польгах для одноробочих охотників в маринарці. Польгу можуть одержати: капітани і лейтнанты при торговельній маринарці; слухачі технік, що слухають курс машинний; студенти вишших шкіль промислових, академік торговельно і навігацій в Триєсті і факхові моряки. Ті одноробочі охотники, що не одержать при неспиті шажки підполіцаря, мусять ще одній рік служити і можуть одтак знов до неспиту приступити. Параграф сей прийнято без дискусії.

§. 27. постановляе, що медики, котрі хотять бути резервними лікарями, будуть служити лиш пів року при шкіль і стрільнях, другу половину року будуть служити яко заступники асистентів лікарських. Службу можуть розпочати при війську лиш 1 червня і то найближше в 25 році життя, а службу лікарську або 1 червня або 1 жовтня і то найближше 1 червня в 28 році життя. — При сьм параграфі домагався пос. Розер, щоб медики служили лиш два місяці при полках, а Турк жадав, щоб заведено на ново інститут медичний „Іосефіанум“. Параграф сей ухвалено разом з резолюцією Тарка.

Параграфи 28 до 31 ухвалено без зміни і дискусії. §. 28. говорить о фармацевтах і постановляе, що фармацевты, котрі скінчили шість класів шкіль середніх і зробили испит на практикантів алікарських (tirocinum), а відтак і ті, що скінчили чотири класи гімназійний і слухають вже викладів на університеті, мають право до одноробочій служби; службу в войську можуть однак розпочинати лиш яко дилемовані майстри фармації.

§. 29 Ветеринарці, що до 1 марта того року, в котрому мають ставитись розпочати сполуді, мають право служити лиш один рік, але можуть розпочати службу, коли зроблять испит і дстануть диплом при кавалерії, полковій артилерії або при тренах. Ті, що покінчили сполуді або до 1 жовтня того року, в котрому кінчатись їм 24 роки життя, не зроблять испитів, тратят то право.

§. 30. Одноробочі охотники, що хотять бути в войскових урядниках, можуть бути по 8 тижнях служби на прошеніє приділені до відновних заведений войскових і робити испити; коли же не зроблять испитів, мусять служити ще один рік.

§. 31. Питомці духовних семінарій кожної, зазначеної церкви і кожного товариства релігійного, коли будуть асентуровані, можуть бути на прошеніє приділені до доповняючої резерви і сугь тоді вільні від всякої служби в войську, від виправ і контрольного збору. Таку саму пільгу мають ті, що в час свого приділення до войска (1 жовтня) розпочинають теологічний студію або сугь повинні в монастирях а також і ті, що вислуживши при лівні, розпочинають теологічний студію. Коли вже висвягаться і дстануть душпастирську посаду, будуть перенесені з резерви в евиденцію і можуть на службі мобілізації бути приділені до душпастирської служби при загальній збройній силі. Ті кандидати духовного стану, що не висвягались або до якогось часу, маючого означитись дотичним міністерством в порозумінні з міністерством війни, не одержать духовного уряду, мають виключитись з резерви і зразь служити в лівні. Коли же они тоді, коли ставились, мали право до одноробочій служби, то се право остався їм і тепер.

§. 32. Кандидати учительські до шкіль народних, видьлових, семінарій учительських і учителі при тих школах як і при заведеннях для глухонімих і сліпих можуть по асентурованю бути приділені на їх прошеніє до доповняючої резерви а до військового образования мають пільгуватися в час, коли наука в шкіль могла-б через то як найменше потерпіти. На случай недостачі учителів можуть ученьки семінарій учительських, котрі 1 марта того року, в котрому мають ставитись, сугь на послідній курсі, бути по одобрено до войска увільнені від служби для доповнення студій, однак з застереженням, що на случай мобілізації будуть покляні. Ученики семінарій учительських, що не предложать таких доказів, мусять зразь служити. Кандидати учительські і учителі, що покінчили свою службу — о скільки після льосу або сво і малю здібности не належать до резерви — мають виключитись з резерви і мусять зразь служити. Могуть однак служити лиш один рік, коли мають право до того. — При сьм параграфі заявив міністер краєвої оборони, що міністерство війни не може робити учителями якихсь окремих коносій, бо їм прислугує прець право робити испити на одноробочих охотників.

§. 33. Властитель унаслідуваних господарств рільних, коли в них постійно проживають і коли ті господарства выстають на виживлене родини з 6 осіб, мають приділитись до доповняючої резерви.

§. 34. Вільні від служби при лівні сугь і приділяються до резерви: одинокі сини отців, що не може вже на себе заробляти або сини матери вдовців, одинокі зять; ввук, що мусить удержувати дві а бабаку вдовицю; брат або зведений брат з вельми осиротілою родиною або родін, котрій батько помер; незаконний син, коли мусить удержувати свою родню матер. Таке саме право має і той, котрого одинокі брат або братя, вглядно шурани служать при лівні або ландвері, мають менше як 15 літ, або сугь такі каліки, що не можуть на себе заробляти.

§. 35. Кожний, хто повинен ставитись в класі, котра має поклятись до найближшого браку, мусить зголоситись в надоліст попереднього року у війта в громаді, до котрої належить. Хто не зголоситься, мусить заплатити кару 5 до 100 ар.

З дальших параграфів важний постановляють: §. 37. Головна брака має відбутись від 1 марта до 30 червня. — §. 38. Кожний має ставитись в тій повіт, де єсть приналежний. В роженій від 1 січня до 31 грудня одного року становлять одну класу того-ж року. До браки покляються три класи. Против рішеня комісії „асентуровати“ нема відклику. Хто не поставиться до головної браки, того треба поставити обіля законними средствами. §. 43. Кошти ставаня до браки і тягнєня льосу має кожний, хто ставиться, сам понести; бідним дає громада запомогу. Громада платити також дорожні війтові і тим, що їдуть з новобранцями.

На повідьковій засіданню палати послов ухвалено §§ 44 до 64. Важний з них сугь слідуєчі:

§. 44. Хто не ставиться на час до браки и не оправдаєся, заплатити кару 10 до 200 ар. Наколи б ставився по час добровільно а був нездібний, хоч-б лиш часово, то буде караний арештом від 3 днів до місяця і грошевою карою 15 до 150 ар. Хто бы не ставився аж до 36 року життя, буде караний арештом від 15 днів до 2 місяців і заплатити 50 до 300 ар. — §. 45. Хто бы утік перед войськом аж за границю, буде караний одним роком в'язниці і заплатити 1000 ар. — §. 47. Хто старався підкупом увільняти себе або других від войска, буде караний в'язницею аж до одного року і заплатити до 2000 ар. — §. 49. Хто бы умисно

себе калічить, буде караний в'язницею аж до 3 літ і заплатити до 2000 ар. — §. 50. Женився перед часом, обов'язуючим до войска і перед виходом з третей класи не вільно; хто бы оженився, заплатити кару 30 до 300 ар. — §. 55. Контрольний збор відбуваються по жинках і тривають один день. — §. 60. Кожний офіцер може зложити шажку, але мусить ще сповняти дальше свої обов'язки войскові.

На вчерашній засіданню ухвалено переклад постанови до закона войскового і тим ухвалено цілий закон в другій читанню без дебати. Обіля відбулася дебата над законом о угоді торговельній з Швейцарією, котру відтак ухвалено на вчорашній засіданню. На порядку денній нинішнього засідання стоить справоздаче комісії карної о розпорядженню против анархистів. До голосу записався Кронаветтер і Пернерсторфер. Дебата буде мабуть дуже оживлена.

У Відні горять голосно о угоді бар. Гирша з дарсцією австро-угорських земель державних, після котрої згадана дирекція мала-б обняти уразу всіх земель Гирша. Таким чином розпоряджало-б згадана дирекція на всіх землях, що їдуть через Сербію і Болгарію аж до Солуна і Константинаполя.

Оголошено вже статут організаційний для повітових кас аскураційних для робітників на случай неуги. На Галичину припадає таких кас 59 а в них маєє у безпечувати 29.829 осіб.

Наколи можна повірити в'єстям з Росії з послідних днів, то у внутрішній політиці російській являється дійсно до лішого. Тепершня страшна реакція — так бодей говорити загально — слабе чим раз більше а так головні в підпорі як гр. Толстой тратять вже грунт під ногами. Погослока о уступленню гр. Толстого не лиш не ослабає, але з кожним днем прибавляє чим раз реальніший характер. Толстой попав дійсно в неласку у царя а плян його звести земства не устоїться; в найгіршійм случаю може бути, що будуть пороблені в законі о земствах лиш деякі зміни, але сама інституція земств буде задержана. Цар рішучо противний знесенню земств. Против проєкту Толстого проявився чим раз більша опозиція а навіть его товариш з міністерства виступають тепер зовсім сміло против него. Так видав недавно тому прокуратор сенату Баренов брошуру, в котрій безпощадно виступив против гр. Толстого. Говорять загально, що наслідком Толстого буде тепершній міністер судівництва Манасєєв, котрого місце займе Гончаров, губернатор в Тавліс.

Непорозуміння з Персією мабуть вже заагожене. Персе правительство — очевидно на енергичне виступлене Росії — заявив, що лиш для того не хотіло згодитись на російського консула в Мешеді, бо боялося, щоб в тій місті фанатиків, де нема ніякого християнина, не прийшло до якого бунту. Тепер однак згодилося вже на російського консула і Власов виверся до Мешеду.

Бар. Александер Іоїнин, один з найвідоміших сучасних мужів державних в Росії, помер сима дня в Петербурзі. Іоїнин був великим приятелем Горчакова і придержувався в політиці точно его засад.

„Berl. Tageblatt“ одержав з Петербурга в'єсть, що Окрейшевський, редактор чеської газети „Восток“, прийняв минулою суботою в казанському соборі православіа. До хресту держав его гр. Ігнат'єв.

„Times“ доносить, що російська поліція виграє між Орменами за Кавказом цілу сьт тайних товариств, zorganizованих на лад товариств „Молода Італія“, котрих цілю було викликати революцію і освободити Ормен з-під панованя Росії. До сих товариств мала належати сама молода інтелігенція орменська.

Ситуація на західно-американському побережжє сталася для Німців критичною. В'єсть з Занзбару дн сьт, що місцеві жителі збрали в Кальві і Вивд дуже значні сили против Німців. В саміх Занзбарі знає великий вселюк, позаяк там повно Німців без занятя. Директор німецького товариства плантажів виїхав на телеграфічний зазив з Берліна до Європи.

Загальну увагу звернув на себе факт, що цесар Вільгельм зробив испанському послову Веномарові и его жені перед їх від'їдом в'язати і перебув у них майже цілу годину.

Справа панамського каналу потрясла цілю Францію і задала небезпечний удар республіці. Финансова сторона панамського каналу, котрим то підприємством займалися голочо французькі капіталісти під проводом Лесенса, стоить вже від довгого часу дуже лихо. Французьке правительство предложило отже парламенту проєкт закона, котрий мав панамському товариству дозволити задержати свою виплату на три місяці. Такого закона було конче потреба, бо Лесенс близький вже до банкруту а его конкурсі відбива-б на найбільшійших людях, котрі досі дуже радо віддавали свій грб панамському товариству. Палата послов відкинула однак проєкт правительства ніби то для того, що не хотіла рішати в справі приватного інтересу. Рішенє се викликало загальне невдоволенє і можна собі представити, як широкі круги мусьло то невдоволенє обняти, коли знаємо, що в Франції єсть 600.000 людей, котрі мають панамські акції. На шість судів цивільний і торговельний залаго-

дила якося на разі то лхю, признаючи товариству панамскому мораторію. Десепт, до- вѣдавшись о ухвалѣ палаты, сказавъ: „Ухвала ся есть несправедливъ для насъ, упадокъ фран- цуской фляги а триумфомъ нашихъ враговъ.“

При выборахъ до великой скупщины о- держали радикалы великую болѣесть. За- вѣстный доси результатъ выборовъ представ- ляется такъ: радикаловъ выбрано 504, либера- ловъ 86, поступовцевъ 4 и 19 послѣдъ, кот- рые не належатъ до нѣякой стороныства. Ра- дикалы и либералы побѣдили навѣтъ въ са- момъ Бѣлградѣ. Въ виду такого стану рѣчей розбѣжались вже чутка, що кабинетъ Хрестича подается заразъ до димісії, скоро ламъ скуп- щина уконститууетъ я, и що радикалы не при- мутъ превести новон конституцію а бойдъ не въ той формѣ, въ якій она буде скупщинѣ предложена. Станъ рѣчей въ Сербіи выкли- кавъ у Вѣдн велике занепокоєнне.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

— На засѣданіи центрального Выдѣлу „Провсвѣты“ въ д. 7 грудня 1888 годагожено слѣдующіи справы: 1) Принято до вѣдомости, що одпоручники „Провсвѣты“ були присутни на похоронѣ о. Сте- фана Качалы, и що зложили на домовинѣ вѣнецъ оѣ товариства „Провсвѣты“. — 2) При- нято до вѣдомости, що Вп. З. Грушквичъ, учи- тель въ Залѣю (п. Мѣльницѣ) надбавляе 5 зр. 50 кр., зложенихъ у него, при случаю посвяще- ния школы, на цѣль стипендіяного фонду им. Стефана Качалы, (о. Д. Грушквичъ 1 зр., о. П. Сѣвичскій 1 зр., о. О. Глѣбовичъ 1 зр., п. З. Грушквичъ 1 зр., о. О. Капустинскій 50 кр.), навѣ Е. Глѣбовича 20 кр., О. Грушквичъ 20 кр. п. Н. Грушквичъ 30 кр. — 3) Рѣшено просити Станиславѣв- скую фінанс „Провсвѣты“ о складанне за- гальныхъ зборѣвъ. — 4) Поручено справу вы- даного польскимъ „Народнымъ изда- ниямъ“ Молитвенника, и передано еи до розгляду д-ру К. Левицкому за- дѣл евен- тualmente судебного доходуна правѣ „Провсвѣты“. — 4) Рѣшено выслати телеграму на обѣдъ XIV-ыхъ роковинъ заснованія черновецкого „Со- юза“. — 6) Рѣшено займатись выданнемъ въ слѣд. роцѣ „Порядника лѣкарского“ (о. І. В-ого). — 7) Прислану о. К. С-имъ рукописъ „Житіе св. Іоана Златоустого“ передано до рецензіи. 8) Принято въ подякоу до вѣдо- мости даръ для музея Вп. Ол. Кониского (б. сѣрбскихъ монетъ). — 9) Принято до вѣдомости подяку членѣвъ з Трукавца за дарованіи книжки. — 10) Даровано книжки: читаль- нямъ 1) въ Обланицѣ, 2) Залучу, 3) Грушцѣ; 4) уч. Тимохову въ Линдевице на Швещку, 5) словѣнскому писателю П. Миклявцеву въ Ры- бницѣ въ Сиріи, 6) капелану войск. о. Остро- жинскому въ Ярославѣ, 164 прим., для гарнизо- ну, 7) тов. „Сѣчъ“ у Вѣдн и 8) „Акад. грома- дѣ“ въ Краковѣ (для бібліотеки), 9) „Институ- товъ св. о. Николая“ у Львовѣ. — Положено ко- лѣдка справъ административныхъ. — Принято новыя членѣвъ: 1) о. М. Креч- ковского, 2) о. О. Бобкевича, 3) о. Т. Мурдака; 4) Читальнѣ: въ Рожновѣ, 5) въ Обланицѣ, 6) въ Грушцѣ, 7) въ Залучу; 8) М. Басараба, 9) С. Шкѣльницка, 10) Е. Роздольского, 11) М. Гу- менюка, 12) В. Петриняка, 13) А. Пелѣшка, 14) Г. Гука, 15) И. Савчука, 16) Ол. Яворского Ле- невича, 17) Г. Петричука, 18) Т. Пѣдручника, 19) В. Патанюка.

— На загальныхъ зборахъ тов. „Руска Школа“ въ Чернівцѣхъ выбрано до выдѣлу пп.: сов. Винни- цкого, о. Воробкевича, д-ра Стоцкого, конц. Гулку, учителявъ: Кайндля, Никорича, Бротей и Ю- стина Пигуляковъ, Цоповича, Руснака и Шкур- гана; на заступниковъ выдѣловыхъ учителявъ пп.: Войновского, Зугаевича и Дарія Пигуляка. — Членѣвъ має тов. „Руска Школа“ 60, грошей въ касѣ 37 зр. Въ минушомъ роцѣ выдало товари- ству меморіаль до министра просвѣты въ справѣ руского школьництва и выдало одинъ выпускъ часописи „Руска Школа“.

НОВИНКИ.

— Фондъ стипендіяный имени Стефана Качалы. Якъ выказано въ справозданіи выдѣлу „Провсвѣты“, надбавляе п. З. Грушквичъ 5 зр. 50 кр. въ цѣ- ли утворенія при „Провсвѣтѣ“ фонду стипендіяно- го им. Стефана Качалы. Подаючи сю вѣтку до прилюдной вѣдомости, позволяемо собі высказати надѣю, що гарна думка — почтяти память за- служеного ветерана патріота найде за гальне одобрєнне у всей нашої публики. Датки мож- на присылати поѣд адресою „Провсвѣты“, ул. Орменська, ч. 27. — Оѣ центр. Выдѣлу тов. „Провсвѣты“.

— П. Радована Кошутича по докованій ревизіи покликано до палати а тамъ узвѣнено. Вѣра- мавъ улатись ректоръ университета д-ръ Пе- такъ до президія полиціи, чтобы розвѣдаться бли- зше о причинѣ узвѣненія п. Кошутича, а евен- туально вставитись о скорѣ выпущеніи его на волю.

— Корнило Устѣновичъ, посла дописи „Kurj. lw.“, мавъ безбѣечно занеуджати въ Красносѣльцѣхъ, пов. збарского.

— Зъ Стрыи пишутъ намъ: Сими днями збѣйшовъ комитетъ вѣчевый и порѣшивъ болѣеюстью голо- совъ, чтобы вѣче складати доперва зъ вѣсною.

— Тѣло покійного о. Григ. Воевудки перенесено минушомъ недѣлѣ зъ головного шпиталю львѣв- ского на дворець зельзницѣ, чтобы перевезти его до Голина поѣд Калущемъ и тамъ похоронати. Родина покійного змѣнила свое перше порѣшенне, чтобы покійного похоронити на кладовища Лыча- ковскѣмъ. На похоронахъ было клѣваницѣ свя- щенниковъ, мѣжъ ними колькохъ крилошанъ, ве- лике число людей и родина покійного. Хоръ пи- томцевъ славѣвъ похоронный пѣвъ подѣхъ сего сумного обряду похоронного. Деканъ калускій, о. Игн. Губачъ, прѣйхавъ на похороны, але до- вѣдавшись, що тѣло покійного похоронять въ Го- лина, вернувъ до Калуща, чтобы повѣдомити де- канальне священство о дня похоронѣвъ.

— Въ справѣ вдовицы и сирѣтъ по священникахъ. Священники деканата холѣвского, збѣраны на со- борчику дня 8 грудня с. р. въ Лопатинѣ у о. Прокурницкого, порѣшили внесенне о. Дьяков- ского, пароха Кривого и просили записати се- рѣшенне въ протоколъ та предложити до даль- шого прихильного урядованія. Внесенне есть слѣ- дующого змісту: Почавши оѣд 1 сѣчня 1888 р. зъ рѣчныхъ вкладовъ 15 зр. на вдовы и сирѣты посылати до фонду у Львовѣ лише 12 зр., а о- ставши 3 зр. полишити въ деканатѣ и зъ тыхъ грошей утворити фондъ деканальный поѣдъ дво- вѣднимъ зарядомъ. Сей деканальный фондъ могъ- бы въ першій хвиля катастрофы нести помѣчъ вдовѣ и сирѣтамъ. Звѣстна рѣчь, що родина по- кійного священника попадеа въ першій хвиля по смерти часто въ велику нужду и потребуе скорон помощи, тому можна сказати, що хто пер- ший подае помѣчъ, сей въ трое помагае. Гадаемо, що священство вѣсѣхъ епархій розважитъ на своихъ соборникахъ деканальныхъ, яко ваги есть такий фондъ деканальный, и своими порѣше- ниями прискорити и переведе осушенне сѣи гадки, поднесенне священниками деканата холѣвского.

— Артиста Матейка витали такожъ польскіи ака- демки, и голова „Читальнѣ“ промовивъ до него въ сѣи особѣ: „Молодыѣ академична гордиться тымъ, що може почитати Тебѣ, мистре, въ на- шомъ городѣ, поѣдъ гостиннымъ дахомъ руского митрополита, котрый, отворавши тѣ дверѣ вели- кому творцови образу, що представляе актъ по- лученія Руси зъ Польщею, посвѣдчае самъ, яко представлятель еи, величину дѣлѣ, въ имя котрой Ты, мистре, въ твой „Униѣ“ промовивъ до на- роду, такъ до братерской Руси, якъ до Польщи и Литвы. Митрополитъ Руса гоститъ Тебѣ въ овой хатѣ, а мы витаемо великого творца „Ко- стюшка поѣдъ Рацлавичамъ“. Тымъ образомъ про- мовивъ Ты сильно до народу, промовивъ зъ та- кою силою, що всѣмъ одають Тебѣ честь и покло- ны, бо почитаютъ въ Тебѣ не лише артиста але и аполоста сѣи правды, котру Ты неумоимо вѣщалишь у Той народѣ, що „великѣсть наша въ Униѣ а спасєнне въ людѣ“. Ватай намъ, Ты апостола, и будь пересвѣдченъ, що гадки Твои прозвѣстуютъ въ молодежь, котра выказуе Тебѣ ту- тѣ честь и славу нашими устами.“ Матейко одповѣвъ, що высказанне ту пересвѣдченне, мовѣ- то молодѣжь поняла проводу гадку его творѣвъ, вельми радуе его, и закончивъ овою промовоу по- глядами на односны народѣвъ, проживающихъ въ Галичинѣ. — Матейко выѣхавъ въ недѣлю до Кракова; на дворці пращали его д-ръ Шаране- вичъ, крал. о. Готеровскій, надзѣжнѣвъ Гаши- кевицъ, малдръ Младяничъ и много особѣ та зна- комыхъ. На весну обѣщавъ Матейко ще разъ за- гостити до Львова.

— Похороны К. Грохольского обдѣдуются въ су- боту дня 22 грудня въ Рожаскахъ. Ооѣбный поѣдъ зельзницѣ для одпоручниковъ товариствъ и ооѣвъ запрошенныхъ выдѣломъ краснымъ выѣде въ суботу о год. 5 той рано въ Подзамча до Пѣд- водоческа, а зъ-оѣдтамъ по похоронахъ о год. 6-той вечеромъ верне до Львова. Вилѣтовъ їзды можна доѣздити въ середу, четверъ и пѣтницю въ Ш. департ. выдѣлу красного въ годинахъ уря- довыхъ. Похороны К. Грохольского обдѣдуются на коштъ краевый.

— Юбилейне богослужєнне устроєно Товариство Ру- скихъ Дамъ у Львовѣ дня 8 (20) грудня въ У- спенской церкви. Того дня минае 10 лѣтъ, якъ за- вязалось се товариство. Богослужєнне начеае о годинѣ 9-той рано. — Аматорске представленне, дане въ користъ сего Товариства, вышло досытъ удадо. Гру аматорѣвъ не можна подчинити кри- тичѣ, звычайной для артистѣвъ зъ заводу. Мѣжъ блограними комедіями одначився „Авансѣ“, ко- медія въ одномъ актѣ написана А. Полянскимъ. Публика збѣйхалась на се представленне досытъ не- численно.

— До вѣдомости п. намѣстниковъ! Передъ нами обѣжикъ львѣвского рады школьной окружной ося- якого змісту: L. 4975. Do Zwierzchności gmin- nej przez Zarząd szkoły. — Zwierzchność gmina przedłoży do 3 dni należytość zlr. 6 a. w. za por- trety dygnitarzy kraju i zaliczy te zaległość na ra- zie z funduszu jakiegokolwiek (!), albowiem dal- sza przewożna żadną miarą miejsca mieć nie może. Zarząd szk. ly. ozuwać będzie, by sprawa ta w ter- minie załatwiona została. Zamiejスカ. o. k. Rada szkolna okręgowa. Lwów dnia 25 sierpnia 1888. C. k. radca namiestnictwa i Prezes: Kosiński. — Оѣдъ и бѣда! Dygnitarzy kraju не стало, бо маршалокъ красный Збѣйкевичъ померъ а бѣв- шій намѣстникъ Залескій выѣхавъ до Вѣдн, а ту громады мають платити за ихъ портреты. Ба и сама окружна рада школьна знае, що по грома- дахъ нема на то фондѣвъ, але що жъ то вадитъ, зплатити зъ „jakiegokolwiek funduszu“. А де то зъ фондѣвъ набрати, коли сколєе деякимъ па- намъ малювати „dygnitarzy kraju“ и розсылати портреты по громадахъ, бо якося тѣ „dygnitarzy“ въ послѣднихъ часахъ дуже часто змѣняються.

— Въ справѣ будовы церквъ въ Монастирѣнахъ въ- ѣздивъ тамошній парохъ о. Зах. Пѣдлѣшецкій до Вѣдн, чтобы роздобути яку підмогу, а и- менно, чтобы була дозволена фантова лѣтерія, зъ котронъ чистый дохѣдъ роздѣлился-бы по рѣв- нѣй части на будову церквъ, для бѣдныхъ мѣ- щанъ монастирѣцкихъ и на христіянскій шпи- таль въ Бучача. Заходы о. Пѣдлѣшецкого увѣ- чились полнымъ успѣхомъ. Кромѣ того принесли добровѣльный жертвы, збѣраны колектантами по цѣ- лѣй Галичинѣ, 3000 зр., а речинѣ до збѣраня тыхъ складѣвъ кончаться послѣднимъ днемъ червня 1889 р. Тамошній дѣдичъ, гр. Млодацкій, выбудовавъ уже въ Монастирѣнахъ домъ при- ходскій, и тому теперъ парохъ може замѣшкати въ самыхъ Монастирѣнахъ, а не въ Фольваркахъ при фаніальній церквѣ. Есть надѣя, что зъ новою церквою побольшиться и число вѣрныхъ въ Мо- настирѣнахъ, бо ще передъ 50 лѣтами було ихъ 5000 душъ, а теперъ лѣтинька парохія має таке число. О. Пѣдлѣшецкій при нагодѣ своего по- буру у Вѣдн предложилъ министрови просвѣты просьбу, чтобы работы въ монастирѣцкой фабри- цѣ тютюну не обдѣвлялись въ рускій свѣта. Ми- нистеръ обѣщавъ выдати таке зарѣдженне, коли покажєся, что въ той фабрицѣ есть робитниковъ гр.-кат. обряду болѣе, анѣжъ лѣтиньковъ.

— Неповинованье рушникъ святѣ. Повѣтовый судъ

въ Добромилѣ вызначивъ терминъ одной вдовицы Русинѣ зъ Коросна въ процесѣ зъ жидомъ на свято Воведенія Прев. Богородицѣ, а лиценцію грунту ишюи вдовы зъ Коросна розписавъ на день 6 (18) грудня, коли то припадае торжество св. о. Николая.

— Практичне святкованье юбилею цѣсарского. Одна львѣвская газета доносить, що повѣтова рада въ Львѣку порѣшила роздати въ день цѣсарского ю- билею помѣчъ войѣтовъ въ своихъ повѣтъ по од- ному гарцеву горѣвки. Таке святкованье выга- давъ членъ рады повѣтовой гр. Красицкій, 85-лѣт- ний старецъ, властитель Манастирка. Звѣстный онъ зъ своего шовинизму; въ добрахъ его самъ Русины, а мимо того онъ напоромъ намовивъ громады, что позаволили выкладовый языкъ поль- ской по своихъ школахъ. Такожъ має онъ що ро- ку складати въ старостѣвъ по 100 зр., чтобы зъ часомъ выставити въ его сѣлѣ Монастирку лѣтин- ской костель. Не дивота, зъ статистичныхъ датъ знаємо, що львѣскій повѣтъ есть однимъ зъ тыхъ, де володѣе тѣма кромѣшня...

— Испыты квалификацій для учителявъ школъ народныхъ и выдѣловыхъ начнутся дня 18 лю- того 1889 передъ львѣвского комисию испытато- вою. Поданя, принадлежно удокументованіи и о- стемплеваніи, треба вносити на руки ц. к. школь- ныхъ радъ окружныхъ до 15 сѣчня 1889 р. до комисиі испытатой поѣдъ адресою: ул. Скарбѣв- ска ч. 39.

— Въ Угновѣ отворено стацію телеграфичну зъ обмеженою службою денною.

— Бурса Товариства помощи научной у Львовѣ. За- гальні зборы членѣвъ сего Товариства обдѣдуют- ся въ недѣлю дня 30 грудня о год. 3-той зъ полудня въ сали конференційной гимназіи Франца Іосифа при ул. Ваторія. Порядокъ зборѣвъ слѣ- дующій: 1. Справозданье дирекціи зъ дѣльности зѣ рѣшъ школьныхъ 1887/8. 2. Выборы дирекціи и членѣвъ выдѣлу. 3. Выборъ комисиі шконтру- чной. 7. Внесеніи членѣвъ.

— На зельзницѣ Кароля Людвика въ честь юбилею цѣсарского жертвовали 10.000 зр. на підмогу для бѣдныхъ домѣвъ божихъ въ Галичинѣ. Газе- ты польскіи, подаючи се до вѣдомости, зазначали, що сѣ фондация для костелѣвъ въ Галичинѣ. Чи справдѣ мали-бы при томъ поминати нашѣ церк- ви? Зарѣдъ зельзницѣ зложивъ тѣ грошѣ на ру- ки п. намѣстника, тому мы гадаемо, что п. на- мѣстникъ зарѣдитъ по справедливости.

— Гарный зарѣбокъ. Селянка зъ-поѣдъ Мостискъ, Ксения Терилоская, була у Львовѣ на торѣхъ и здыбалася на майданѣ Стрѣлецкомъ зъ якоюсь женщиною, котра хотѣла дѣлѣ йти дитину на вы- ходокъ. Коли Ксения вымывалася, що въ хатѣ бѣда, бо власныхъ дѣтей четверо, зайшли обѣ до- шинку и выпили по царѣ. Вѣдючи попросила незнакома Ксеню взяти дитину на руки, а сама выйшла заплатити за угощенне. Минуло колько хвиля, а незнакома не вернула по свою дитину, бо выйшла задными дверми зъ шинку. Ксеня му- сѣла взяти дитину до себе на приховокъ.

— Дрѣбный вѣсти. Погорѣльцѣмъ въ Хваловѣ, повѣта золѣвского, давъ цѣсаръ 200 зр. підмоги. — Михайло Панкевичъ, сынъ сѣля- нина зъ Рудна, пов. львѣвского, номеръ сими- дѣями въ головномъ шпиталѣ львѣвскѣмъ. По- койный, будучи служащимъ на зельзницѣ Кароля- Людвика, за агитаціи панславистичный бувъ засу- дженъ у Львовѣ на пѣнтора року взынцѣ; ка- ру свою одсидѣвъ въ станиславѣвской взынці. Панкевичъ номеръ на сухоты въ 20 роцѣ житя. — Громады Богородчанъ старіи и Крамарѣвка по- вѣта ярославского, одержали оѣдъ цѣсаря підпо- мого по 100 зр.; перша на будову школы, друга на нашру церквъ.

— Зъ минѣшнымъ числомъ розсылаемо „Цѣнникъ товаровъ „Народной Торговлѣ“ у Львовѣ“.

На дѣслане.

Новый тѣкъ на запѣръ, шо его признали найзнаменитѣйшъ и проф. д-ръ Г. Сенаторъ въ Берлинѣ, д-ръ Г. Томпсонъ въ Парижѣ и проф. п-ръ Масинъ въ Базелѣ за найлучшій зъ доси ужина- вѣхъ, то casaca sagrada; она головный складчикъ попра- (зѣныхъ) лигуловъ швайцарскихъ А. Брандта. Ст.-Іаппель- швайцария), а достати еи можна у всѣхъ лучшыхъ анти- вахъ въ корѣбахъ по 40 кр. або 70 кр. зъ приписомъ. Не пѣрте конкурренційнымъ инсератамъ фабрикантовъ старыхъ лигуловъ, а уважайте на имя А. Brandt, написане выразо- да корѣвъ. Все ише то безцѣнне послѣдующее. Новый швайцарскій лигулы у всѣхъ лучшыхъ антикахъ; на за- мовленне высладе каждому такому головный складъ: Apothe- ker F. Schmidt, Teplitz (Böhmen), оплатно. 2663 7—52

Чому и що лѣчить Варнера Safe Cure?

Лѣчить: запалєнне нирокъ; болѣ въ хребтѣ; запалєнне мѣхура и органѣвъ мочеыхъ; катаръ мѣхура; цухлину; недугу Брайта; ревматизмъ и гостече.

Чому? Во се одинокое знане средство лѣ- чини, що вычиная зъ крови цѣлоту мочеу и матерію мочеу а тѣ обѣ матеріи се безпосе- редна причина всѣхъ выше наведенныхъ ознакъ недуги; се велике средство лѣчинне усуває силь- ный напоръ крови на нирки, одалае волюе запалє- нне и направляє сѣи органъ до его нормальной, здоровонъ чинности.

Лѣчить ще: жовтячку; збѣльшенне печѣнки; нежитъ проводѣтъ жовчевыхъ; пропасницю жов- чеву; запѣръ; безсоннѣсть; болѣ головы; взагалѣ кожду недугу, що походить зъ недужого стану печѣнки.

Чому? Во оно дѣлае позитивно свою силою дѣлѣюшою на печѣнку а рѣвночасно и на нирки, побуждае и управляетъ одливыи жовчи, а тому одсуває нездоровіи формации, однимъ словомъ дѣ- зюкуєсь природне дѣлѣние сѣихъ органѣвъ, а тымъ самымъ и ихъ здоровье. — Варнера Safe Cure признае найлучшимъ средствомъ до чищеня кро- ви, бо оно дѣлае на нирки и печѣнку а при до- ровдѣмъ дѣлаю сѣихъ обохъ органѣвъ вычиная всѣякъ нечистѣй и шкѣдливый субстанціи зъ крови и она чистѣй. Если-жъ тѣ бѣдкі матеріи лишаться въ крови, то они втиснутыа черезъ круженне у всѣ части тѣла а зъ того бѣрутьсѣ разнородный недуги. Се и причина, чому въ болѣ- шой части недугѣ треба глядѣти ихъ головной причины въ недужомъ станѣ нирокъ и печѣнки.

Каждый недужій най самъ уважае и слѣ- дить, чи его недуга не має причины въ недужомъ станѣ нирокъ и печѣнки, а если се спра- вѣдъ есть, то най не зволькае ужити Варнера Safe Cure, котре ему приверне здоровье и нове житье. — Варнера Safe Cure коштуе два зр. за фляшку и есть въ многихъ антикахъ. Брошу- ру розсылаєсь даромъ полатно а треба адресовати до: H. H. Warner et Co. in Pressburg.

Вѣсти зъ Еп. Станиславѣвского.

Зрезигновавъ зъ презенты на Чернелицю о. Айталь Кобринскій зъ Ракѣца.

До рукополаганя въ пресвитеры являються кандидаты духовного званія дня 15 грудня въ домѣ пресвитеріальномъ въ Станиславѣвѣ.

Именованіи оо: П. Мицковскій зъ Черноко- нецъ вел. дѣйствныхъ деканомъ коломыскимъ, Ром. Левицкій зъ Турки першимъ а Титъ Вой- наровскийъ другимъ вицедеканомъ коломыскимъ.

Въ оѣдъ семинарію у Львовѣ принятъ: а) на IV роцѣ: Левъ Левицкій и Брон. Верганов- ский; б) на III роцѣ: Мих. Скоробогатый, Ст. Крушельницкій, Евг. Гомовскій; в) на II роцѣ: Леонидъ Молчковскій, Іос. Левицкій, Вас. Новиц- кій, Зен. Кириловичъ; г) на I роцѣ: Алекс. Явор- ский, Гррг. Хомишинъ, Мих. Сѣмовичъ, Вас. Ко- зогѣвъ, Іос. Раковский, Алекс. Шарковский, Іос. Тиховичъ, Ник. Струтинскій, Леонт. Федоров- ский, Еман. Сѣвичскій, І. Стефанчукъ, Теоф. фль Копистанскій, Иванъ Калитчукъ и Иванъ Сѣменовичъ — Цергификаты посѣще- ния наукъ богосл. на университетѣ львѣвскѣмъ одержали: а) на третій роцѣ: Ол. Король и Евг. Крушинскій; б) на другій роцѣ: Алекс. Пасѣ- чинскій, Павелъ Кудричъ, Панталъ Вѣлоуєвъ, Софр. Глѣбовичъ и Софр. Юревичъ; в) на першій роцѣ: Іив. Плешканъ и Вол. Крушельницкій.

Въ пропозицію принятъ оо: на Торго- вичю І. Сильв. Дрогомирецькій, П. Гр. Рыбчакъ; на Камѣян у І. Тад. Галайчукъ, П. Мих. Яци- кевицъ, III Ал. Левицкій; на Борискобѣцѣ І. Ис. Ганкевичъ, П. Ис. Лукашевичъ, III. Амвр. Сѣвичскій; на Черемхѣ въ І. Теоф. Озарке- вичъ, П. Як. Андрѣшинъ; на Ценяву І. Стеф. Чолганъ, П. Онуф. Делетъ. III Гр. Рыбчакъ, 4 Дм. Хомигъ; на Угринѣвъ дол. І. Ник. Сѣ- меновичъ, П. Мих. Марморичъ, III Андр. За- вадскій, 4. Гр. Рыбчакъ.

Кан. ишестіцію одержали оо: Вол. Сту- пинскій зъ Коломычъ на Кудринцѣ, І. Любичъ зъ Садовы на Луку, жовковского дек, Вол. Ка- рачевскій зъ Далешевы на Чернятинѣ, городен- ского дек., Ник. Голинатый зъ Книждвора на Надорожну, товмацкого дек., Іос. Балько зъ Улаш- ковецъ на Турилче, кудринского дек., І. Тер- лецкій зъ Жукова на Туцаны, сянтынского дек., Ис. Бобкевичъ на Выжницю, Мих. Садовскій зъ Темеровецъ на Молотковѣ, богородчаньского дек. Іос. Левицкій зъ Тумира на Кривеньке.

Вѣсти зъ Еп. Перемыского.

Въ домѣ пресвитеріальномъ для рукопола- ганя принятъ: Іос. Губицкій, Ант. Ломницкій, Ник. Несторовичъ, Шасный Раставецкій, Север. Хлопецкій, Онис. Юзичинскій.

Посмертій — оновѣстки.

Кость Васіянновичъ, выслуженный ревизентъ на- мѣстництва, померъ въ недѣлю въ 66 роцѣ житя. Похороны обдѣвляеъ дня 18 н. ст. грудня. Вѣчна ему память!

Конкуры, именованія, перенесенія и пр.

— Перенесенія. Офиціалъ почтовый Винк. Мина- севичъ перенесеный зъ Львова до Живца.

— Означенія. Старшій инжениры Генр. Мадуро- вичъ и Іос. Стравсъ одержали оѣдъ цѣсаря год- нѣсть и характеръ совѣтниковъ будѣвництва зъ увольненіемъ оѣдъ такосъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдень 19 грудня. Перша угорско-га- лицка зельзниця переходить оѣд 1 сѣчня 1869 поѣдъ зарѣдъ державы. Всѣ дотепершійи уряд- ники сѣи зельзницѣ позостануть и дальше. — Померъ тутъ оногды гр. Тунъ, членъ па- латы панѣвъ. — Въ комисиі бюджетовой про- мавлявъ пос. Гнѣвошъ за збѣльшеніемъ гимна- зій въ Галичинѣ.

Берлинъ 19 грудня. Сподѣваються тутъ загално новыхъ змінь въ войску. Ходить такожъ поголоска, що Нѣмечина приступити до яконосъ акцій въ справѣ каналу панам- ского.

Софія 19 грудня. Собраніе высладо кон- доленційну телеграму до кн. Александра Ба- тенбергского. Капитанъ Стояновъ выѣхавъ на похороны въ имени полку кн. Александра. — Ходить тутъ поголоска, що якась французка спѣлка предкадае Болгаріи корисну позичку.

Вѣдень 19 грудня. На вечѣрномъ засѣ- даніи палаты посѣловъ ухвалено законъ войско- вый въ третѣмъ читаніи 182 голосами противъ 23. Мин. Гавчъ одновѣдаючи на интерпелляцію пос. Герольда заявивъ, що уважае лишь аги- тацию учителявъ при выборахъ за кары до- стойну.

Бѣлградъ 19 грудня. Мин. Протичъ зажадавъ збѣльшенія гарнизону бѣлградского о 1200 людей на часть засѣданъ скупщины.

Аптека РУКЕРА у Львовѣ

поруоче 2460 249-?

Зѣбье Зебургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрипку. Цѣна одной пакки 25 кр. На провинцію зъ опакованіемъ 30 кр.

Фабрика снарядовъ рѣльныхихъ и гисерия
М. PETERSEIM-A
 въ Краковѣ при улицѣ Довгой поручае свои вы-
 2389 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 182

Прехорошои кавы

Цейлонской Нр. 0 просто зъ жерела

надѣйшовъ новый транспортъ
 1 кл. на 2 зр. 20 кр.
 котру зъ приємностю можемо поручити на-
 шимъ П. Т. Гостямъ.

Крѣмъ сепъ сугъ на складѣ ишій роды
 доброй кавы: 1 кл. на 2 зр. 10 кр., 2 зр.,
 1 зр. 92 кр. и низше.

Въ 5 кильовыхъ мѣшочкахъ Нр. 0 11-20 зр.,
 Нр. I. 10 зр. 70 кр., Нр. II. 10 зр. 20 кр., Нр.
 III. 9 зр. 80 кр. Ріо зелена 9 зр. 20 кр.

2629 17-? Зарядъ Народной Торговлѣ.

ЗАМѢНА
 прихода 1-шю класу, Цесаръ, за-
 прихода зъ одною церквою. Адресъ:
 са. И. Барусевичъ въ Девотѣ, по-
 чта Подкарпатъ, коло Рогатина.
 2632 2-13

НЕДУГИ ГРУДНІ
 вського рода навѣтъ пайпрікрій-
 ній, можна вигнати радикально
 момъ лѣкомъ, випробованомъ
 на великомъ тѣлѣ, що доказу-
 ють мои величайшій успѣхъ, ко-
 трі що-разъ збільшують и
 сугъ урлово випробованій. Опи-
 си несути и подати, чи поти
 зиний до Р. Weidhaas, Dres-
 den, Reissigerstrasse 42. I.

Неомыльное средство
 на выгубленіе нагнѣтѣвъ, боро-
 давокъ и ишнихъ подобныхъ на-
 ростѣй шкурныхъ, безъ боли и
 безъ жадной небезпечности.
 Цѣна флакону 50 кр.
 Ветринные и капсули
 зъ рогатинъ "MATISO"
 въ недугахъ мужскихъ неощ-
 нене одредно
 поручае Аптека
К. КРИЖАНОВСКОГО
 у Львовѣ.
 Цѣна флакону випробованъ 40 кр.
 2674 Консулахъ 80 кр. 54-7

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. н. уприв. галицкаго
 Акційного Банку Гипотечного
 купуе и продае
 2222 128-7

всѣ эффекты и монеты
 подѣ найприступѣйшими условіями.

3% Листы Гипотечный и
3% Листы Гип. преміованій,
 котрыхъ посяла закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д.
 XXXVIII. Ч. 93) и найвышшою постановою зъ д. 17 грудня
 1870 р. можна уживати до умѣщуванія капиталѣвъ фон-
 довыхъ, пушларныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ,
 на кавцію и вадіа.

можно одержати въ сѣй Конторѣ.
 (до выльосования зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провинціи залогодкуються безъ
 проволоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякомъ провизіи.

ВИНА СТОЛОВІ

угорскій и австрійскій
 1 литра 40 крейцарѣвъ
 ЗНАМЕНИТІЙ ЗЕЛЕНЯКІ 1 флашка 50, 60, 70, 80 и 1 зр.
 поручае

АЛЬБЕРТЪ ШКОВРОНЪ
 2715 1-0
 перестѣлкѣ В. Круляковскій
 у Львовѣ, пляцъ Маріяцкій число 7.

ПОРУЧЕНА БИРЖЕВІ

на Вѣдѣнъ Берлинъ, Парижъ и Лондонъ за-
 лагоджуе совѣстно и старанно,

Цѣннѣ паперы, лѣсосы и монеты

продае и купуе точно посяла дневныхъ
 курѣвъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ и БИРЖЕВА

ГУСТАВЪ МАКСЪ

Львовѣ, Пляцъ Маріяцкій ч. 8.
 Г. повергъ. 2653 18-?

Маріяцельскій капль жолудковій

знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ жолудка.

Незрѣваній при браку апетиту, сла-
 бѣмъ жолудку, войночѣмъ одыху,
 кванѣмъ одыканю, здуто, колыбъ,
 катаръ жолудка, агазъ, твореню сѣ-
 пьску и камыччѣмъ въ мѣхури,
 при надто великій флегмѣ, жовтацѣ,
 одыпеню и блуваню, болѣю голови
 (если походить зъ жолудка), жорчахъ
 жолудка, задненю, перетяженю жо-
 лудка стравами и напоими, при хро-
 бакахъ, недугахъ селезѣнки, печѣнки
 и геморѣдахъ. — Цѣна флашочки
 разомъ зъ приписомъ 40 кр., подѣйной 70 кр.

Головна высылка у антикари

КАРОЛІА БРАДІА КРОМЕРІЖЪ (Kremsier) МОРВА.

Маріяцельскій капль жолудковій не сугъ пѣвкимъ
 средствомъ потайнымъ. Складовіи части поданіи сугъ при
 кождій флашочкѣ въ приписѣ.

Правдивий можна купувати у всѣхъ
 2351 36-52 антикахъ.

ОСТЕРЕЖЕНІЕ! Правдивий Маріяцельскій капль
 жолудковій рѣзно фальшуютъ и наслідують. — На-
 знакъ правдивости муситъ кожда флашка бути зави-
 нѣна въ червоне запакѣваннѣ, заосмотрѣна въ повѣсѣ
 марку охоронну и при кождій флашочкѣ на приписѣ
 муситъ находити, ще сѣй приписѣ друкованій у Г.
 Гуска въ Кромѣрижѣ.

Правдивий можна купити: у ЛЬВОВѣ въ анти-
 кахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайлаго-
 фера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколиши, Якова
 Пилеса, Жиг. Рукера, Кар. Склипенского, I. Беворско-
 го, Ари. Раппапорта. — ВЪ БЕЛЗѣ у ап. Гросса. —
 ВЪ БОВРЦѣ у ап. Бальбини Мендлицкой. — ВЪ БРО-
 ДАХѣ у ап. Бронисла. Витославского, Мих. Кулики,
 Вилг. Ландесберга. — ВЪ БЕРЕЖАНАХѣ у ап. А. Ду-
 рета, Іос. В. Лобоса. — ВЪ БЛАЖОНѣ у ап. А. Ва-
 жеса. — ВЪ ВАРЯЖУ у ап. Венед. Книповлоц-
 кого. — ВЪ ДОЛИНѣ у ап. С. М. Траупель-
 пера. — ВЪ ДРОГОВИЦѣ у ап. Айхмилера, П.
 Партикевича. — ВЪ ГЛИНАХѣ у ап. А. Тельма.
 — ВЪ ЗОЛОЧЕВѣ у ап. Франца Петеша. — ВЪ
 КАМѢНЦѣ СТРУМИЛОВОЙ у ап. Карола Пилеского;
 ВЪ КОЛОМЫѣ у антикари А. Сидоровича; ВЪ
 КОПИЧИНЦАХѣ у ап. Редера. — ВЪ КАЛУШІ
 у антикари Александра Шустова. — ВЪ МЕЛНИ-
 ЦІ у ап. Кроковского. — ВЪ МОСТАХѣ ВЕЛИКИХѣ
 у ап. I. Жолынского. — ВЪ НЕМИРОВѣ у анти-
 кари Предпримирского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛЯНАХѣ у
 ап. Омег. Барановского. — ВЪ ПЕРЕМЫШЛІ у ап.
 Янгмоды I. Калицкого. — ВЪ РАДХОВѣ у ап. Яс-
 кевица. — ВЪ РОЗВАДОВѣ у ап. Вина. Грабовского.
 — ВЪ РОЗДОЛѣ у ап. Людв. Мерявского. — ВЪ САМ-
 БОРѣ у ап. С. А. Ленковского. — ВЪ СОКОЛОВѣ у
 ап. Алдр. Даняка. — ВЪ СОКАЛІ у ап. Евг. Высо-
 чаньского. — ВЪ СТАРОМЪ МѢСТѣ у ап. Ад. Пале-
 кого. — ВЪ СТРЬБѣ у ап. Чальбананого, В. Комо-
 ровского. — ВЪ ТУРЦѣ у ап. Жиг. Кошчицкого. — ВЪ
 ТЕРНОПОЛІ: ап. Леона Файшманна и Фр. Ямрутеви-
 ча. — ВЪ УСТРІ КАХѣ у ап. Альф. Яструбского.

ВАН-

дажъ руптуровій, суспензоріа
 таможъ
 французскій спеціальности

въ добромъ родѣ.
 въ магазинѣ товаровъ модныхъ, бѣль му-
 жеского, товаровъ галантерейныхъ, выпро-
 бѣвъ рукописныхъ, парфюмеріи и т. п.
 поручае найдешевше

МАГАЗИНЪ
БРАТѢВЪ ЛЯНГНЕРѢВЪ
 у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.
 2537 Цанники на жаданѣ даромъ.

„Черный Вино“

Жіночий Альманахъ.
 выданный Оленою Пѣблою и Нат.
 Кобринскою можна достати у п.
 Наталіи Кобринской въ Болеховѣ
 або черезъ Администрацію „Дѣло-
 поцѣвъ 2 зр. безъ ересылки па-
 15-? чтовонъ 2-17

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
 подѣ знаменемъ

„СПРІОСЪ“
 у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручае добру и выдату каву спиро-
 ваджену безпосередно одъ проду-
 центѣвъ зъ Америки полудневои.

Кштуе у Львовѣ;
 1 килье 1-80 зр.
 на провинціи:

4³/₄ килье 9-15 зр. франко.
 Обдирателямъ надѣ 50 и олусть

Не маю зовѣмъ тихъ
 родѣвъ кавы, котрій оголо-
 шують ишій подѣ назвою
 моего знамени. Спроваджу каву
 просто одъ продуцентѣвъ, що
 можу доказати, и продаю ви най-
 менше о 20% дешевше якъ хто не-
 будъ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-
 на достати каву вже лишь зъ че-
 четвертой руки, а то для того, що
 продуцентъ спровадъ гуртовники
 въ Мѣсто, той знову гуртовники
 въ Европѣ, одъ тихъ купуе коми-
 сіонеръ, а одъ него ажъ купецъ и
 то звичайно не просто, але черезъ
 агента мѣсцевого або подорожню-
 чого. Вирочѣмъ може кождій самъ
 перекопатися, чи достати де инде
 по той цѣнѣ такую каву якъ моя
 чи до якості и смаку. 2 27 202—

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

зъ ц. к. упр. фабри-
 ки ликерѣвъ, розол.
 и оцту
І. А. Бачевского
 ц. к. придворного
 доставника
 у Львовѣ.
 Марка въ флашкѣ 1/4 лтр.
 * * * * * зр. —70
 * * * * * —90
 * * * * * 1-00
 1850 * * * * * 1-50
 1860 * * * * * 1-20

СТАРКА ЛЬВНИЧА

зъ р. 1840 * * * * * зр. 2-50
 зъ р. 1830 * * * * * 3-00

Одъ коли заложена фабрика, с. в. больше якъ одъ столѣтїа, най-
 больше заходу було вырѣбъ житной **СТАРКИ**, такъ въ краю
 и за границею великій цѣною, угнѣштити и поручаю ту-жъ якъ напи-
 токъ о знаменитѣмъ и вѣжномъ, а лагодномъ смаку, котрый
 тысячѣ моихъ Вноз. обдирательствъ ужинае замѣстъ **COGNAC-Y**. Продуктъ
 сѣй вывожу въ значной скѣлости до **Нѣмеччины, Италіи, Румуніи**
 и до **Оріенту**, а зъ **Австро-Угорщинѣ** сѣй родъ выключно числитъ ты-
 сячѣ обдирательствъ.

Найдѣйшій спровадѣти **СТАРКУ** почтою въ панетахъ 5 к-
 льо, маючихъ 2 флашки. 2361 42-52

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

ц. к. надворній ливеранты

Фабрики у Вѣдні, Шенфельдѣ, Ло-
 бозицу и Люблянѣ
 поручають

ЧИНКЛЯ ЦИКОРНЮ ГРИСОВУ

1/2 кил. пушка

Найльпша зъ всего, шо
 иштуе яко прильпшка до
 кавы.

Найльпша зъ всего, шо
 иштуе яко прильпшка до
 кавы.

Законно охоронена

Каву фигову и султаньску каву фигову, Найльпшій
 шоколады, о найльпшій якості и одзначеній на всѣхъ
 выставахъ, Канао безъ олю легке и великій смачно,
 Англ. Rocks-Drops, кандиты, нандизованій и моро-
 жений оводѣ, Компоты, Цедри, Аранцині и т. п.

Нашіи вырѣбы фабричныи можна достати у всѣхъ
 львншихъ торговляхъ корѣнныхъ и т. п. 2708 1-50

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

выпробованій и певній средства косме-
 тичный,

одзначеній 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признанія.

Олѣйокъ таниновій, возмѣщая и подѣмагае во-
 лосоу роста. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова, возмѣщая корѣнь волоса и запобѣгае
 выпадати волоса. — Слонкъ 80 кр.

Вода атеньска, до змыванія волоса, запобѣгае твори-
 тися парильмъ, одвѣжувъ, робить тре-
 вальнымъ барву и поласкъ. — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновій. Дѣлавъ знаменито
 на корѣнь во-
 лоса и на порѣсть волоса. Въ случанхъ де въ послѣдѣхъ
 недуга выпало волосѣ, выказавъ великій цѣлюще дѣланье.
 Уже по ужито одной флашки можна добавити порѣсть. —
 Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятова до полоканія усть,
 кромѣ приємного, скрѣпляющаго смаку и запаху, дуже ко-
 ристно дѣлае на ясла и зубы. Фляконъ 50 кр.

Порошокъ рѣстинно-алькаличный,
 до чищенія зубовъ. Надае перлову бѣлѣсть, одбавляе ка-
 мѣнь и кыасы, котры наводять болѣ и порохавѣе зубовъ.
 Пауделко 30 и 60 кр.

Віолитъ средство противъ прѣты рукъ и пахъ. Фляконъ 50 кр.

Вода львѣвска. Приємный, нѣжный и довготривалый
 запахъ той воды здымае се, що въ
 Антверпѣ на выставѣ всемирной одстала публично прокла-
 мована и одзначена. Цѣна флакону меншого 80 кр., боль-
 шого 1.50 кр.

Нигретино. Выборное средство до фарбованія въ сейчасъ
 волоса на траву и красну барву черну и
 темну; есть цѣлюмъ нешкѣдливе а въ ужито цѣлюмъ поединче.
 Цѣна 1 зр.

Бѣлы и гарній руки. Найбольше червоній и по-
 паданій руки выбѣлится и
 выльпнитися по колькаразѣмъ натерти **Кремлемъ** ро-
 стинномъ. Слонкъ 80 кр. 2529 30-?

Смаровило литовскѣ до обуви и шкѣръ, мягчить
 шкѣру, робить ви неурожа-
 кающею и тревалою. Пуделко по 50 кр. и 1 зр.

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торго-
 вляхъ: ул. Коперника ч. 3. и ул. Галицка рѣзъ Валовои.
 Въ филиалъ: въ **КРАКОВѣ** Сукомицъ ч. 20, и въ **ЧЕР-
 НОВЦАХЪ** Рынокъ ч. 2.

На дняхъ замовивъ я въ робѣ-
 ни кравецкой п. Антона Щербы у
 Львовѣ, ул. Сикетуска, комилетне го-
 ловѣе убрание свѣщенника, а по та го-
 ладна и загально знаа робѣній выва-
 залась зъ замѣленой робѣни подѣ
 взглядомъ вкусу, точности, совѣстного
 выгона и приступуиной цѣны знамен-
 то, прѣте уважаю себе обвизанымъ
 робѣтню п. Антона Щербы наагавъ
 кождому, а особливо ВІР. Духовен-
 ству поручити.

Михайл Цегельскій,
 парохъ въ Камѣнцѣ струмилловѣй
 2684 2-5

НАЙДЕШЕВШІЙ И НАЙПРЕВЪЩЕШІЙ
ЖЕРЕЛОМЪ
 ле можна заосмотритися
 въ добру и нескельодуючю
НАФТУ
 сѣтъ 20-шювый магазинъ
МІОНЧИНСКОГО
 2650 ул. Сикетуска ч. 47 у Львовѣ. 13-?
 Цанники высылка на жаданѣ даромъ и оплатно.

найльпшій
Берненскій сунна

доставляе по фабричныхъ цѣнахъ

Tuchfabrics-Niederlage

Siegel-Imhof

Brünn (Moravia).

На порядкѣ осыпне або зимове

МУЖЕСКЕ УБРАНЬЕ

выставъ оденъ купонъ въ довготѣ
 3.10 метра, то есть 4 вѣдѣнскихъ
 лѣтокъ. Оденъ купонъ коштуе
 зр. 4.80 зъ звычайной
 „ 7.75 зъ доброй
 „ 10.50 зъ альпшій
 „ 12.40 зъ найльпшій

правдивои овецѣи вовны.

Одтакъ можна достати въ найболь-
 шомъ выборѣ: шовкомъ тѣмъ кан-
 гарны, матеріи на шѣригетеры, паль-
 мерстоны и бои на плащѣ, гунѣ для
 стрѣльцѣвъ и економѣтъ, Peruvienne
 и Tosking на убрания савоной, ма-
 теріи на женскій убрания и т. д.
За добѣръ товаровъ и точне
доставленіе ручитися.
 2586 Взорѣи даромъ и оплатно. 27-30

Недуги
устъ
и зубѣвъ

уоуває найпревѣщѣе Вода Вѣгота,
 котра, коли ви ужити равновчасно зъ
 Порошкомъ рѣстинномъ до зу-
 бѣвъ, або зъ пастою до зубѣвъ,
 удержуе все здоровіи и красній зубы.
 Набути можна лише въ хемичной
 Лабораторіи

Адольфа Покорного

Магистру фармачіи

Львовѣ, ул. Валова и-ръ 15.

Мои вырѣбы одзначено меда-
 лемъ заслуги на гитѣнино-льварской
 выставѣ у Львовѣ въ р. 1888
 Складъ въ Станиславѣ у п. анти-
 кари Мацуря. 2687 4-4

Нема вже кашлю!

Знаменитый розчинъ соку цибу-
 легово одповѣдно прилаженній пома-
 тѣе при кашлѣ и недугахъ легкнхъ,
 грудей та шѣтъ а се самоу створѣ-
 яся заживши **O. Tietze's** **болѣ-
 ны цибулевій**. Въ панетахъ по 20 и
 40 кр. лише въ слѣдуюч. складахъ:
 у Львовѣ у апт. Петра Миколиши,
 Якова Пилеса, Ариадна Рашапорта
 п. золотымъ оленемъ, Жигмодъ Ру-
 кѣра подѣ сѣрбнымъ оромъ; — въ
 Белѣхъ у апт. Гросса; — въ Бох-
 ни у апт. М. Гатто; — въ Чорт-
 ковѣ у апт. Людв. Носса; — въ Ко-
 пичинцахъ у апт. Макс. Редера;
 — въ Немировѣ у апт. Кар. Пре-
 дпримирского п. звѣздою; въ Нижан-
 ковцахъ у апт. Валерія Влади-
 мпрского п. звѣздою; — въ Сам-
 борѣ у апт. Іос. Алексевича; — въ
 Сокалі у апт. Евг. Высочаньского;
 — въ Утрикахъ у апт. Альф. Я-
 стшемского; — въ Войнилѣ у
 апт. Адольфа Кинена; — годовній
 складъ въ Кромѣрижѣ (Kremsier)
 у апт. Ф. КРИЖАНА. 2700 2-?

Правдивий лише „когниціонѣ“!

Зъ причинъ безвартѣст-
 ныхъ наслідуюваль треба
 все жадати

Pain-Expeller

зъ „когниціонѣ“ а пуде-
 ка безъ сѣпъ марни звер-
 тати яко неправдивій

Осторожно при закупкѣ!

Зъ перворядныхъ фабрикъ лишь найльпшой якості
Полотна, столове бѣлье, ручники,
хустки

поручае въ найбольшомъ выборѣ и найдешевше

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА И СЫНА

подѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ

На жаданѣ цѣнники оплатно.

Діло

Виходить у Львові по дня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вибірка найкращих повістей“ виходить вівторком і вівторком і п'ятницю на першій разі з Ділом.

Предплати і нисерати приймають: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника 11. І в бюро газет ул. Кар. Людвига 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Duker, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oepel I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co.

Предплата на „Діло“ і наложити за нисерати платити у Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Заграницею: на цілий рік . . . 18 гр. на цілий рік . . . 24 гр. на пів року . . . 9 гр. на пів року . . . 12 гр. на чверть року . . . 4-50 гр. на чверть року . . . 6 гр. на місяць . . . 1-50 гр.

У Львові: на цілий рік . . . 16 гр. на пів року . . . 8 гр. на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1-35 ед. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 3р ул. Баторія. — Рукописи вносяться лише на поштові застереження. — Рекламні неопечатані збірні одь порт. — Кожен номер коштує 8 гр. а. з. Оголошення приймаються по ціні 6 гр. одь одного стрічка печаткою, в руб. „Надбавка“ по 20 гр. а. з. Подати числяться по 10 гр. одь стрішки.

Дебата над законом військовим.

З бесіди пос. Гайриха.

Про цілий закон військовий як і його 1-ий § можна сказати: dura lex, sed lex (твердий закон, але закон). І голосувати-му за ним з патріотичною резигнацією. Австрія єсть нині „європейською оджею Христовою“, що то про неї пророк вівчував: „о оджею мою метали жребії“ — з того погляду свого я мушу бачити, щоб оборонна сила держави була і більша і кріпша. Але я зголосився до слова, не щоб потягувати; я хочу з сего місяця заступитися просбою за бідних і опущених в армії, за сиріт селян мало-мільчан, ремісників тай і зарбників. За них я хочу просити, щоб службу військову не чинено им тяжкою, аніж єсть она уже сама собою. Про офіцерів наших не говорю, бо лиш рідко провинується офіцер, і то звичайно молодий лейтенант, котрому почесть офіцера ошломляла голову, але звернуся до підфіцирів, що они виторюють з жовіврами в неприємності офіцерів. Тут потрібні бо багато де-чого направити.

Я тою справою займався уже перед п'ятьма роками. Мешкав я тоді при майдані екацирковій і я з бача приглядався та бачив, як підфіцери обходяться з синами народу. Копають ногами, б'ють кольбами, лускають по-за-шм, волосають. Я бачив, як неодноразово бідний воляк стояв у ряді і хлипав, аж слези ему текли по лицях. Я звернувся був тоді до міністра оборони краєвоу бар. Горета, а той сказав мені: „Я, пане после, на такий річ не маю влади, але повідомлю о тій управу волю“. Оце се чинив, бо неабавки при екацирці все було кільки офіцерів для наглядю порядку.

Але я знаю, що й нині ще односний не змінився. Ще й сьогодні підфіцери страшно секуть воляків. Два роки тому я знов бачив в ужаллях, як підфіцир бідного воляка б'є в батогах і прозивав его всіма можливими, очевидно непарламентарними прозвищами. Я, дивлячись, не міг витерпіти і кликнув: „Чого-ж вы хотите одь чоловіка? Задать прецнь! і конь оджити, як же може!“ Підфіцир зметушисся і змовчав. Могь бнз і мене вылаяти і я бы мусів був сховати до кишені.

Кара Божя, коли підфіцир завозьмесь на якого воляка! Відмоу річ, що нераз секатура доходить до того, що воляк з респуки доходить до крайности. (Пос. Кропачев: До самоубійства!) Богато воляків застрівлює, бо не можуть витерпіти. В Бенешові малий гарнизон, а пос. д-р Енгель може посвідчити, що там в короткім часі застрівлюєся п'ять людей! (Слухайте!) Один не добре себе траєвив, то перед смертю выска-

завь при свідках, що застрівлюєся тому, бо не міг уже витерпіти секатуру. (Слухайте!) Пос. д-р Енгель доручив в тій справі пропративне писмо п. министрови оборони краєвоу.

Підфіцирови дано велику власть в руських. Капал може мучити до крови воляка, а притом не грішати проти свого обовязку. Он и пр. каже воляком 60—70 разів робити один і той сам рух карабином, каже ему так довго б'яти, що аж легки можуть вылетіти і т. п. На то вєду голоси жалуються. Пос. Линбахер говорив мені, що народ в Зальцбурзі страшно огорчений, бо смертність меж воляками дуже змагаєся. (Слухайте!) Підфіцир каже воляком так в'зяти на коні, що ему кровь до нбг сплыває. І то дєся часто.

Знаю, мені скажуть: „Воляк не потребує сего терпіти, може зголоситися до рапорту і пожалуватися“. (Веселюсь.) Тільки-ж горе такому бідоло, коли зголоситься до рапорту жалуватися на пана підфіцера. Перше бато его робками, то потім б'яти муть скарпонами! Воляки вибирають зовсім иншу: простійшу, певнійшу і лекшу дорогу. Они стараються строгого пана-капала уняти собі всякими дарунками. Сын бомбардують своих родичів листами: присылать им, що можуть, на окуп за капала або фірера. Я сам читав такі листи одь тихих воляків. Знаю одну бідну вдову, що зарбляла собі на житє шатем рукавичок, цїлыми днями і до півночі сиділа при машині на нужденний зарбток. Она мала сына при конноті і той раз-у-раз мучив єи: присылать бодай що-небудь, аби окупили одь підфіцера. Матірь посылала послїднє а коли вже не могла, пішла до фабриканта і просила его дати їй замість выплаты мару бїлых рукавичок. Та рукавичка она ушла і післала своему сынові, щоб их дав підфіцирови. То правдиві факты.

Через такий злий секатуры воляків нищать всяке чувство патріотичне і любовь до званя волякого. Того прецнь не годиться чинити. А коли я тут говорю про ті річи, то зовсім не для того, щоб я не хотїв признавати строгой дисципліни, яка у волюку мусить бути. Рішуча караєть там мусить бути, инакше все розлізлось-бы. Я говорю тільки про злий секатуры та муки, і для того з сего — в якійсь мїрї освященого — місяця з найглубошїм глубини своего серця высказую просбу до управы военой і до лицарских офицеров: Змудуйте-жсь надь воляками! Змилосердитесь надь синами селян, зарбників, ремісників — і хороните их передь секатурами та надукатами підфіцирів! І дїйто Боже, щоб я просив не надармо! (Грива з правди. Геспітальники богато послїд стискає руку.)

Перегляд часописей.

(„Czas“ о Русинах. — Петербургский „Край“ про акцію выбора Русинів. — Полеміка коломийским „Рады русским“ з „Червоною Русью“.)

Єсть се похвално річечю, коли якась часопис своїх читателів старався знакомити з справами краєвими. Неменче разумным дїлом для кождо польскоу часописи в Галичині і заграничю єсть тенденція, знакомиати суспільность польску з справами руськими. Але годї заперечити, що першим у словісїм хосенности такого знакомиєня єсть строге нагляданє, чи подана та або друга вїст одповідає дїйстному положеню річей, чи справа яка представлена в правдивім свїтї. Краковскій „Czas“ мїстить одь якогось часу, майже постійно що два тижнї, допис з Львова одь заголовком: „Z obrotu ruskiego“. Але дописуватель „Czas-у“ нїколи майже в силі знєстєся на становищє обєктивного слїдателя справ руських, а бїльше любєся в партійномь представленю предмету.

От і в ч. 285 „Czas-у“ з 13 грудня подбємо річи, заправлені бїльше фантазією дописувателя львовского, як єсущї. „Одь коли п. намістник г-р Бадені — читаємо там — вїдповіда на річ д-ра Огоновского, выголосєну в имени депутаций товариств руських, заявив, що не ялося Русинамь поклонуватися на руські програмы народній з 1848 р., а притом показав на конституцію яко основу всьмь сїбїлю — дневник руськїх всяких напрямів стали на той темат писати дово і широко. „Дїло“ вдалось в дову полеміку з звітнимь артикуломь „Freidenblatt-у“, а „Червоная Русь“ переводила в їдїлїкох числах доказ, що згадана конституція єсть добра для всьх, лиш не для „русских“ Галичан.“

Дописуватель „Czas-у“ не наводит згаданих статей обох часописей руських, хоч бы бодай в дїбнєнїсїмь скорочєню, а з тоу его допис виходить навїть рідь легковажна справа. А прецнь могь дописуватель львовскій, яко мнимий знаток справ руських, бути на стілько совїстнимь, щоб поинформувати краковскій „Czas“ і его читателів, що річ п. намістника до депутатїй товариств руських вїшла з простого непорозумїня, а радше з того, що п. намістник не зрозумїв промовы д-ра Омеляна Огоновского, і подь національною програмою Русинів з 1848 р. (Русини — народь окремишїй одь поляків і великоросів) розумїв якусь програму политичну. Мы и взяли слова п. намістника за просте непорозумїє, и не розводились надь ними мы ширше в справозданю нашомь о авдієнціи товариств руських у п. намістника. Чейже „Czas“ повинен був знати, яка єсть національна програма Русинів, як не менше і то, що з тою програмою мусить члєси-

ти сь всяке правительство австрійске и всь его представитель. Шо иншого конституція австрійска з 1867 р., а що иншого питання, хто єсть сей руськїй народь? Але замість вырозумїти справу и пояснити єи читателямь своимь схожє з правдою, „Czas“ поплыв зь своимь дописувателем на мутну воду и дав познати, будто п. намістник ту национальну програму Русинів узнав и вїдповідає їй для Австрії. „Czas“ не узнав собь, здеєсь, конєсєкєнція, що вїдїшла-бы з такої негачї самостїйности национальнїй Русинів и самостїйного розвоу их. А може радь-бы „Czas“, щоб вєсь Русини галицїй визнавали програму национальнїй єднотї Русинів и великоросів? Дїлато здалось-бы в суджєню такь важних справь бути осторожнїйшимь и не баламутити прилюдно оліїи.

В другїмь уступї допис журїться дописуватель „Czas-у“ тїмь, що п. Марков одь якогось часу залишив зовсімь свои нападє на „газету польску, печатану руськими черенками“, якь звичайно называв „Дїло“. Не значить се — каже бнз — щоб дїйстно настала згода. Обавь позорню згодо повторєня звичайно, коли розходилоє о яку-небудь акцію в ширших розмїрах, а оть небавомь будуть ной выборы до сойму.

Дїлато п. Марков нападал на „Дїло“, а нині залишив ту, по нашій думцї, невдачу роботу, мы вїтє питання не виходим. Безперестаннїй вызыв „Червоной Руси“ мы лишали майже правильно безь вїдповіди, яко дїло намь зовсімь нешкєдливо. Може бути, що п. Марков навчувив собь ті напады, а вь своімь органї замїєся бїльше позитивнимь трудомь, якь цєстою полемікою. Але то замїтє, що „тоу позорною згодою“ „Czas“ такь дуже зажуривєся. Видко, що напастї п. Маркова на „Дїло“ були „Czas-ови“ і его сторонникамь дуже на руку, бо синали єкєсєлїдованє сил руських вь такь важных хвїлях, якь вь чась выборов до сойму. Мы з вашоу стороны можемо увїрити „Czas“, що загаль Русь давно вже перейшов до порядку дневного надь всякими инсїнуациями супротив „Дїла“, зь якої-будь стороны они-бы виходили, а то певна річ, що при будучих выборах, якь заведїть такь и тепер, вся галицка Русь стане солідарно при урїхь выборовї.

На темат выборов до сойму галицкого заговорив и петербургскій „Край“, однакож и тут зїшло такє, що львовскій его дописуватель перехопивєся. Онь каже: „В вїдрї руських товариств политичных, а имено в „Народнїй Радї“, ведуться розправы надь організацією акції выбораи до близкихь выборов до сойму краєвоу. Хотя по мысли ухвалєй вїча пїчнїх до тої акції має дати влюбь руськїй послѣдь соймовых, котрї добирають собь по трєх члєнов зь кождоу товариства политичного и вразь зь ними конститується яко руськїй комїтеть выборовї, то имено того „Народна Рада“ роздумє надь

„Запороже“ Д. Н. Еварицко.

ХІ.

(Судьба Сїчи Чортомлыцкоу. — Розрушенє послїднїй Сїчи Катериною ІІ. — Доля послїднього отамана кошового, Петра Калышши.)

Було се в 1709 р. Король шведскій, Кароль XII, вступив зь своимь войсками в Россію і коли наблизився до границь Украйны, тогдь кошовый Конєстантинь Гордієнковь Головка зь своимь запорожескими козаками и вь порозумїнь зь тогдїшнимь украиньскимь гетьманомь, Иваномь Мазєпоу, одступив одь царя російского, Петра І, получивєся зь Каролемь і станув до керваго бою подь Полтавою. Однакож коли російскій войска розбили Кароля, тогдь запорожскій кошовый зь маюю дружиною, шведскимь королемь і Мазєпоу утекли вь турецку область, до города Бендерь. Посля того выславь Петро войско свое зь приказомь, розрушити Сїч Чортомлыцку. Московскій полки заатакували запорожскихь козаків і хотя козаки одбивалиєся хоробро, то таки Сїч не оборонили. Деякї полягли вь бою, деякї попалиєся вь полонь, многихь покарано будто за зраду смертю. Надь сто пушокь забрали Москаль і одвезли вь єрай свїй, а саму запорожску Сїч розрушили до основы. Лиши козаки, вь числї колькохь тысяч, спасли житє свое утечєю. Оня оддалиєся одьтє вь подданство ханови крымскому, одь котрого одержали бунчук, булаву и прочї знамена, и поселились надь рїкою Камькою. Туть перетравили они до 1734 р., т. е. до войны царцї Аныи Івановнї зь Турками. Вь тїй війнї перейшли они зновь на сторону Россїи, подь проводомь своего отамана, Ивана Малашевца.

Зь Камьки перейшли козаки вь Краснїй Куть, де нині стоить село Покровске, и туть надь рїчкою Подпильною побудували собь „Нову Сїч“ — послїдню, що стоїла до 1775 р. до розрушеня царіцею Катериною ІІ,

Яка-ж була причина зруйнованя Сїчи Подпильной?

Еваричкїй каже: Хто знає исторію Запорожа, той признає, що оно вь своімь часі одгравало велику ролю, а славою своєю наповнило майже чи не цїлу Европу. Чогожь розрушила Катерина ІІ запорожску Сїч? Говорять звичайно, що Запороже пережилось, що оно довершило свою задачу и що показалоєся злишнимь. Але все то пустї фразы. На цїле дїло треба глянути зь иншого боку. Зруйнованє Сїчи вїшло органічно зь самого ходу исторїи Россїи. Вже Ивань Калита, прототипь російскихь князів-собирателів, назначив собь дѣл цїли вь политичї: централизацию и монархизмъ. Зь того часу всь царь московскій придержувалєся тьх цїлей. Але вь достижєню ихь стояли имь на перешкодї у внутрї: удѣльнї князє, духовенство, крымскї та ординскї Татарє; на внї: Литовцї, польскїй король і Турки. Мимо того царь московскій чимь-разь ближе подходили до своихь меть. Они зничили удѣльныхь князів, подклонили подь свою власть цїле духовенство, окликаєся себе головою церкви, и зломали сепаратизмь Татарів. Ще одно козачтво стояло имь вь дорозї до абсолютного монархизма. Оно розвинuloєся на зовсімь иншихь основахь, чимь власть царівь московскихь. Козачтво було елементомь воельнымь, республиканьскимь, не терпящимь абсолютной самовласти російскихь царівь, отжеж и Катерины ІІ, що мимо позорного либерализма, переняла зь Франції, стремїла такожь до централизаций и абсолютного монархизма. И чожь побачила она? Побачила, що у нейтуть же подь бокомь истєну товариство, котре только по имени признає зависимость одь російского правительства, на дїл же не признає надь собою нїякоу влади: свободно выбирає собь старшину, на свою руку воює зь сусїдами, само судить и милує преступниківь своихь и самовольно заводить у себе такий порядок, що служать за основу до независимой державы. Передже знали Запорожцї только войну, а теперь попри войну займались вже

хлїборобствомь, заводили школы, орудували самї своимь силами военными, и все то робили на правахь повной рївности члєновь своихь. И вь той часї, коли вь центральной Россїи, при Катеринї ІІ, крепачтво достигло своего наибольшого розвоу, коли вь центральной Россїи побѣдь власти царя не було нїякоу другоу власти, вь той самий чась на Руси, на Запорожї, панувала рївность всьхь и розвивалєся принципь демократичный. Выходило зь того, що вь державї царівь неставала друга окрема держава о зовсімь бдїмїмь, бо демократичномь характерї. Невдоволенїй элементь утїкали зь Москвы на Русь, а туть, нечачь вь якїмь азїлю, давано имь землю, луги, товарь, плуги и т. д. Сїдай, ори, жий, а коли ты спосєбный, то бери проводь чи вь курєни, чи вь паланцї, чи навїть на самїй Сїчи. Такий ставь річи не могь подобатєся царямь московскимь, не годивєся зь ихь традиційною политикой, и оть вь тїй суперечности лежала вся причина зруйнованя Сїчи запорожской Катериною ІІ. Поводь до зруйнованя найшовєся. Запорожцївь посуджено о грабежи и розбѣ, котрыхь якь-разь вь тїмь часі менше було, якь коли-небудь. Вже вь 1764 р. подготувала Катерина ІІ. ту акцію. Она спонукала имено, що Кирилъ Разумовскій зложивь будто добровольно достоинство гетьмана всея Малороссїи, а надѣлений титуломь графа, перенїєся на постійне житє вь Петербургъ. Зь того часу сепаратизмь украиньскій переставь пугати царя, але, щоб зничити и послїднї тїнь страху, треба було и зруйнувати Сїч, гвядо украиньского сепаратизма и республиканьскихь идей. И оть вь 1775 р. 4 червня выдала Катерина ІІ. указь московскимь войскамь, щоб заняли Запороже. Вь манифестї царцї подано шїсть причинь до зруйнованя Сїчи, имено: що Запорожцї уважають властью своєю не только давнї свои землї, але и тї, котрї Россія заняла на Туркахь вь такь званїй ново-россійскій губерні; що прогнали зь одьтє войска царцї, розграбили деякихь властїтелївь тїх землї, заняли са-

мовольно землю межь Днїпромь и Богомь; що приймали до себе бїгцївь зь цїлого краю и що заняли такожь деякї области на Подоншїи.

Генераль Текелї мавь виконати указь царцї. Зь Кременчуга вирушавь бнз на чолѣ московскихь полковь просто на Сїч Подпильницку. Туть прибавь бнз 6 червня о 4 годинї рано, станувь оподальше таборомь, лишавь частину войска, а зь другою двинуєся на слободу и укрьїлення Запорожцївь. Сторожа козацка спала ще, не надїючись нападу. Тожь легко прийшовь Текелї вь посѣданє всея артилерїи козакѣв. Одтакь выславь бнз вь запорожскій Кбшь підполковника своего, Мисюрова, зь предложєнїемь здатись. Мисюрова зразу не вїучено до Коша, але коли наспїла вїстє, що вже вся артилерія и всь судна попали вь руки Текелєго, вїучено его тудь и почалиєся переговоры. Кошовый Петро Калышш (або Калышневскій) выїхавь зь всею старшиною запорожскою на аустрїйскї Текельмоу, полишивши вь Коши 3,000 козакѣв. Тогдь московскій войска заняли Кбшь, погребь зь порохомь, канцелярію и всь войсковїй принадлежнотї оставили вартю, а самого кошового и всею его старшину арештували. Очевидєць сего факту, Корж, додає, що послї розрушеня Сїчи донскїй Калужь и Москаль топорами vyrубали царскї ворота вь сїчєвой Покровскїй церкви, вылїтї зь чистого сїрїла, позывали шаты и привїски зь иконь и все розграбили...

Яка-ж доля судилась одтакь кошовому отаманови Петрови Калышневскому, судїи войсковому Павлову Головатому, писарєви Иванови Глобї и товаришамь запорожскимь Сїчи? Одна часть тьхь товаришївь лишилась вь державї російскїй и становила одтакь козачє кубаньскє войско. Друга часть вїйшла подь Турка, за гїрло дунайске, и прожила тамь до 1828 року, до войны царя Николая зь Туреччиною, вь котрой то вїйнї отамань Сїчи Задунайскон або Дунавецкон (положенон надь раменємь Дунаю того-жє имени), Гладкїй, поддаєся на ново Россїи. За Дунаємь сї-

тымъ, въ якій-бы способъ могла прийти въ помощь сему комитетови. Представленіе сей справы въ такій-бы свѣтъ не має за собою вповнѣ реальной підстави.

„Червона Русь“ поміщає довгий рядъ статей, въ котрыхъ домагаєся конце подбѣлу Галичини. Справа се дала, бо и въ 1848 и въ 1864 роцѣ домагалися Русины галицкій такого подбѣлу: першій разъ у короны, другій разъ посредствомъ пропамятного письма до мнистерства в рады державной. Противъ подбѣлу стала теперь коломыйска „Русская Рада“ поміщає свои выводы и уважає, що такій подбѣлъ бувъ-бы безхосенный. О результатахъ полемики подамо вѣсть нашимъ читателямъ ажъ тогдѣ, коли справа буде покинѣна. Нинѣ мусимо тільки сказати, що справа подбѣлу Галичини надаєся въ теperшній хвилі лише до академичного трактованя. Щобы бѣт дѣйстно перевести, мусѣли-бы его въ одной стороны самі Русины подготувати сильнѣйшимъ розвоємъ своего жита національного, а зъ другой стороны годѣ его довершити безъ побороєня всѣхъ трудностей, якѣ ему ставитъ конституція австрійска: безъ рѣшеня рады державной та сойму краєвого и безъ выразной воли монарха. Чи „Червона Русь“ почислилася зъ тими факторами? Правда, що до подбѣлу Галичини пруть найбільше самі Поляки, коли въ соймѣ и по-за соймомъ стоять на становищи вѣчной негачіи правъ нашихъ національных. Коли конституція австрійска не найдѣ одповѣдныхъ способѣ для обороны такъ званыхъ меншостей национальныхъ чи то посредствомъ закону языкового, чи куріального устрою соймѣвъ въ провинціяхъ о мѣшаномъ населеню, то дотерпѣвшій антагонизмъ національный въ тыхъ краяхъ перемѣнитися зъ часомъ въ формальну войну, котру спинити зможе лишь подбѣлъ этнографичный. Гордієйскі вузлы не даються розвязувати, але розвязати ихъ можна.

Право пропинаціи въ Галичинѣ.

XXXI.

Другимъ принципомъ въ розвязаню пытаня пропинаціи ставимо поглядъ, що законъ зносачій теперь право пропинаціи не може ити въ хосенъ управненыхъ дальше, якъ иновъ законъ зъ р. 1875.

Мы чуємо зъ стороны управненыхъ дуже багато о „набутихъ правахъ“ на подставѣ закона зъ р. 1875 и о конечности охороня тыхъ правъ и для того мусимо годитися на то (якнебудь не зъ огляду на экономичну вартѣсть права пропинаціи вглядно на шкоду управненыхъ, а лашь зъ той причины, що законъ зъ р. 1875 обовязуючи правосильно утвердивъ означеній его постановами ставъ правный), що зъ сумы користей, якѣ признавъ законъ зъ р. 1875 управненымъ, не може бути нічого обнятымъ, а лишь поодинокі користи можуть бути заступлені другими. Зъ другой одакъ стороны мусимо заиримѣти, що зъ закона зъ р. 1875 набули права не лишь самі управнені пропинаторы, але такожъ и сторона противна, т. е. загалъ податниковъ въ краю. Якъ управнені набули тымъ закономъ право, на подставѣ которого мають въ замѣтъ за пропинацію одержати означені намъ користи, такъ зъ другой стороны всѣ другі жителѣ краю набули право лечаче въ тѣмъ, що за тѣ и лишь за тѣ користи право пропинаціи буде знесене в стане предметомъ каждо-

му доступного промыслу, що за цѣну тыхъ користей признаныхъ управненымъ закономъ зъ р. 1875 обдадуть всѣ обмежена выповняючій змѣстѣ права пропинаціи и зъупняючій въ дотычныхъ напрямкахъ свободу дѣлани особы неуправненыхъ. Зобблываючи отже суму користей, котра має припасти управненымъ яко цѣна выкупа пропинаціи нарушаемо такъ само набути права загалу жителѣвъ краю, загалу консументѣвъ, на котрыхъ тяжила пропинація, якъ нарушані-бы права управненыхъ, коли бы хотѣли зъ сумы той дешо обняти. Зъ той причины отже муситъ и новыи законъ о выкупѣ права пропинаціи стояти на тѣмъ становищи и котра не має бути очевидно несправедливымъ и полученнымъ зъ кривдою для краю и загалу податниковъ не може ити въ хосенъ управненымъ дальше, якъ иновъ законъ зъ р. 1875.

Спеціально же, и то ставимо яко третій нашъ принципъ, повиненъ новыи законъ о сколько розходиться о доходѣ управненыхъ, яко подставу вымѣру бдшкодованя, стояти и опиратися на результатахъ оцѣнительныхъ комисій, введенныхъ закономъ зъ р. 1875. Бѣльшѣсть прокѣтъвъ, якѣ появились въ той справѣ, стоять на становищи протавномъ. Проектанты тѣ забувають одакѣ, что тымъ такожъ драстично нарушають „набути права“ на подставѣ закона зъ р. 1875, бо законъ той не лишь орѣкъ то, що пропинаціи буде знесена за вынагороду, але и то, що подставоу вымѣру вынагороду буде перестѣнный доходъ зъ лѣтъ 1869—1874.

Супротивъ того подносятъ деякі, що бѣтъ р. 1874 у денгахъ управненыхъ доходъ зобблывши — се правда, одакѣ у многихъ бѣтъ зновъ зменшився и коли-бы почати на ново переводити ликвидацию доходѣвъ, то тѣ послѣдні могли бы зовсѣмъ справедливо поклкаться на набути права зъ закона зъ р. 1875 и протестувати противъ вымѣру вынагороду на подставѣ того нового оцѣненя.

Другіи закидають зновъ, що ликвидация доходу зъ пропинаціи за лѣта 1869—1874 була переведена некористно для управненыхъ. Въ замѣтъ тѣмъ нема ані крахты правды, чо го найлучшимъ доказомъ єсть фактъ, що коли після обчисленя статистичныхъ чистый доходѣвъ за лѣта 1869—1874 выносилъ по бдтатненю доходу зъ жерелъ не стоячихъ въ звязѣ зъ пропинацією 2½ мил. ар. въ цѣломъ краю, приняла его комисія установлена закономъ зъ р. 1875 въ сумѣ 3,027,444 ар., отже бѣльше, якъ о ¼ миліона ар. выше бѣтъ дѣйственного stanu.*) И якъ же супротивъ того можуть управнені говорити, що ликвидация, переведена на подставѣ закона зъ р. 1875, выйшла въ ихъ некористъ?

Противъ переведеня новои ликвидаций промовляють ще многіи практичній правчаны. Въ цѣломъ теperшній акціи иде о приспѣшеніе выкупа и зрелизованіе тыхъ правъ, якѣ законъ зъ р. 1875 запевнявъ управненымъ, а нова ликвидация мусѣла-бы зновъ на довгі лѣта бдтатнути полагодженіе той справы, бо не треба забувати, що перша ликвидация тревала 7 лѣтъ. Коли-бы отже прийшлося на ново бра-

*) Гл. „Propinacya i szynkarstwo“, napisal Józef Kleczyński, стор. 18.

тисъ за ликвидацию, то тогдѣ лучше не говорити зовсѣмъ о змѣнѣ закона зъ р. 1875 и о приспѣшеніе выкупа, бо цѣла та процедура забрала-бы значну часть того часу, черезъ котрый має истаувати пропинація по мысли того закона, не говорячи вже о великихъ коштахъ, зъ якими переведеніе ликвидаций було-бы сподучене.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашнѣмъ засѣданю рады державной бдповѣдавъ министръ Гавъ на интерpellацию пос. Герольда въ справѣ розпорядженя о участіи учителѣвъ народныхъ въ выборахъ. Министръ сказавъ, что бѣтъ уважає лишь агитацию выборомъ карыдостойною, а розпорядженіе зъ 28 червня 1885 р. не мало зовсѣмъ на цѣли обмежити горожанскій права учителѣвъ. Розпорядженіе то жадалъ лишь того, чтобы учителя уникали всего того, що могло-бы нарушити ихъ повагу и довѣріе хочѣ-бы лишь одной части молодѣжи. На послѣднокъ заявивъ министръ, что буде выступать противъ всякой агитационной акціи учителѣвъ народныхъ и завернувъ увагу на то, что Герольдъ не навѣвъ ані одного спеціального факту, котрый бы давъ доказъ, що нарушено горожанскій права учителѣвъ.

Опѣсля приступила палата до наряды надъ закономъ о анархистахъ. Пос. Линбахеръ поставилъ именовъ бѣльшости комисіи внесены, чтобы палата приняла дотычне розпорядженіе до вѣдомости. Тому спротивилися Коппъ и Пернерсторферъ. Сей послѣдній бѣсѣдникъ зазначивъ то, що анархистѣвъ родитѣся тымъ способомъ, що выступаютъ навѣтъ противъ тыхъ социалистѣвъ, котры въ науковий способъ слѣдять за бдносинами суспѣльными. Гр Шенборъ старався ослабѣти бѣсѣду Пернерсторфера, а бдтакъ промовѣвъ пос. Кронаветтеръ. Овъ доказувавъ, що правительство хоче конче установити законъ о анархистахъ, чтобы мати оружіе противъ социалистѣвъ и социалистичной идеи, найбільшой идѣи нашего столѣтя. Правительство не въ силѣ доказати, що суды присяжній увѣрняютъ анархистѣвъ лашь для того, що бояться ихъ мести. Справы того рода не повинно передаватися звичайнымъ судамъ, бо учені судіи суть часто такъ зарозумѣли на свою ученѣсть, що имъ здаєся, що они непогрѣшимі. Для нихъ єсть частымъ доказомъ противозаконности самъ лишь той фактъ, что хтось пренумерує газету, котра въ державѣ не єсть заказана. Навѣтъ Пуктамеръ бувъ же на стѣломъ совѣстный, що самъ признавъ, что ему складають рапорты неконче совѣстній лѣде. Судіямъ присяжнымъ представляєся отже зъ горы актѣ обжалованя и ставятъ ихъ въ положеніе, что або они хотѣтъ бути безсторонними и наразятъся правительству або, боячисъ того, выдають засудъ на подставѣ фальшивого обжалованя. Законна оборона въ такихъ случаяхъ єсть чистою комедією. Бѣсѣда Кронаветтера зробила въ палатѣ велике враженіе, але все таки остала безуспѣшною. Закинь же приишло до голосованя, обчислявъ комисаръ правительства зъ великою обавою число голодѣвъ, бо видко було, що въ палатѣ не було потрібной бѣльшости. Допрва побѣйше збдшася бдповѣдне число послѣвъ, и палата ухвалила законъ 142 голосами противъ 122. Заразъ по голосованю заявивъ президентъ палаты, що бдро чуетъ раду державну до 20 сѣчня 1889 р. и пожелавъ посламъ веселѣе святи.

Ческіи газеты доносятъ, что соймъ ческій збересъ 7 сѣчня на засѣданя и буде радити

до 28 сѣчня. Головнымъ предметомъ наряды буде статутъ банку краєвого. Выборы до сойму мають бдбутися въ лѣтъ.

Французска рада министровъ ухвалила мнущую субботу завести замѣсть теperшнихъ выборовъ послѣвъ до парламенту послѣ департаментѣвъ — выборы послѣ арондисемантовъ и рѣшила такожъ за одностаннымъ выборомъ. Тѣ арондисеманты (повѣты), котры выбирали доси по кѣлька послѣвъ, будутъ подбѣлены на только округѣвъ выборчыхъ, кѣлько доси выбирали послѣвъ. Ухвала сѣ выклкала велике занепокоєніе середъ партій монархичной и буляжистѣвской, бо тымъ способомъ поспувало имъ правительство всѣ ихъ планы що-до слѣдующихъ выборовъ. Въ республиканскихъ кругахъ выклкала сѣ змѣна велику радѣсть. — Въ сенатѣ розпочалася дебата бюджетова.

О судьбѣ Емина-пашѣ и Стенлея нема все ще вѣйкихъ позитивныхъ вѣстей, а за то повно вѣсляныхъ здогадѣвъ. Въ англійскомъ парламентѣ бдповѣдавъ бдсекретаръ державный для справъ заграничныхъ, лордъ Фергусенъ на интерpellацию въ справѣ вѣстного письма Османа Даймы, присланого комендантовъ залогѣ въ Свакимѣ и сказавъ, что правительство не має ще вѣйкихъ позитивныхъ вѣстей о Еминѣ и Стенлею и сумѣвася, чи взагалѣ вѣсть та єсть правдива. Овъ, Фергусенъ уважає письмо Османа Даймы лишь за зручний подступъ, а то же тымъ бѣльше, що Османъ-Дайма не предлагавъ власноручного письма ані Емина ані Стенлея. Владає такожъ дуже въ очи то, що вѣсть будѣто-бы Еминъ и Стенлей бдстался въ неволю магдистѣвъ розбдшася дуже скоро по Суданѣ, що очевидно могло наступити лишь на даный знакъ Османа. Въ виду такого стану рѣчей, не може правительство англійске бдступити бдъ тыхъ мѣръ, якѣ предирняло въ Свакимѣ. Въ Бруксѣли одакѣжъ, въ кругахъ стоячихъ въ звязѣ зъ державою Конго, уважають ту вѣсть за зовсѣмъ правдиву, суть одакѣжъ того переконаня, что оба подорожники не бдсталися живѣмъ въ руки магдистѣвъ, але скорше самі собѣ житѣе бдобрали, волѣючи померти, якъ бдстася цѣлымъ магомъ. Цѣкавіи вѣсти подають теперь такожъ о Османѣ-Даймѣ, правдѣ рудѣ Магдія въ вѣхдѣмъ Суданѣ. Після тыхъ вѣстей має Османъ-Дайма бути зъ роду Французѣвъ и родився 1836 р. въ Руанѣ. Его батько, Іосѣфъ Нисебѣ, бдавѣ бувъ хлопцѣ, котрому на имя було Юрія, на выхование до Парижа. Коли ему було 13 лѣтъ, вывандрувавъ бѣтъ зъ родичами до Александрии, де незадовго его батько бдлумеръ. Мати его бдалася бдтакъ въ Александрию за магометанского купца Османа-Дайму. Отчимъ полюбивъ бувъ дуже Юрія Нисебѣта и казавъ его выхувати въ магометанской вѣрѣ, а опѣсля бдавѣ его до военної школы въ Каирѣ. Въ тѣмъ часѣ перенѣся старій Османъ Дайма до Свакиму, де торгуючи невольниками доробився значного маекту. Коли бѣтъ бдтакъ померъ, бдстася цѣлымъ макомъ Юрію Нисебетови, котрый вже бѣтъ теperъ назывався та кожѣ Османомъ-Даймою. Въ часѣ ворохѣвъ въ 1882 станувъ бѣтъ зовсѣмъ по сторонѣ Араби-пашѣ, а шейхи въ Суданѣ выбрали его своимъ проводаремъ и бдъ того часу воює бѣтъ противъ Англичанъ и Египту. Овъ має бути импѣрующій муштина зъ дуже довгою чорною бородою и має три жѣнки зъ найзнаменитѣйшихъ суданскихъ родѣвъ, черезъ котры має великій впливъ въ цѣломъ Суданѣ. Въ одавіи бѣтъвъ стративъ бѣтъ праву руку.

Еминъ-паша єсть зъ роду жидѣ и назывався первѣстно Исаакъ Шницеръ. Его дѣдъ, польскій жидъ зъ Кжесѣца, бувъ рабиномъ въ Ополоу. Его батько зайшовъ бувъ до Найсе въ Нѣмеччинѣ и тамъ оженився зъ донькою якогось банкира жидѣ. Въ 1845 роцѣ померъ бѣтъ а вдованя его бдалася була за якогось християнина и стала сама християнкою. Чи и би сынъ черевѣтовъ бувъ такожъ на християнску вѣру, того не знати. Пѣдъ Гордономъ ставъ бѣтъ губернаторомъ въ Ладѣ въ Суданѣ и держався тамъ ажъ до 1885 р. Бдтакъ перевѣсся бѣтъ до Вадалаи и тутъ боронився противъ магдистѣвъ. Послѣдня бѣспосередна вѣсть бѣтъ Емина була зъ падѣлиста 1887 р. Тогдѣ доносилъ бѣтъ, что готовъ держатися до послѣднего. Опѣсля доходили лишь глухіи вѣсти, що Еминѣви дуже але ведєся и що бѣтъ не буде мѣгъ довго держатися; ему на помощь выбрався Стенлей и здаєся, что обохъ ихъ постигла теперь сумна судьба.

Въ четвертъ дѣя 27 л. с. м. маєся збратѣ велика сербска купштина. Нинѣ маєся бдбути въ Бѣлградѣ рада министровъ, на котрой буде бдчитаный и остаточно ухваленый змѣстѣ престольнои бѣсѣды. О уступленю кабинету Христича ще передѣ бдрытемъ скущтины нема и бѣсѣды. Король Миланъ маєтъ же передѣ кѣлькома днями высказати Христичеву свое повне довѣріе и зазначавъ зѣ вагою, что мабути и въ найблѣжайшій будучности не буде вѣйкою причины до змѣны кабинету. Здаєся отже, что прокѣтъ новои конституціи буде ухваленый же за теperшного министертства и пѣдъ его проводомъ.

Тымчасомъ лагодитѣся и въ кругахъ радикальныхъ користа ситуація для новои конституціи и для еи наниціатора короля Милана. Зъ Бѣлграду доносятъ именовъ, что радикалы, побачивши, что мають такъ значну силу, опамяталися и не хотѣтъ заразъ доводити до якогось конфликти, але хотѣтъ розумено и розважно поступати; они голосять вже теперь, что въ засадѣ не суть протавній змѣнѣ конституціи и готовіи приняти прокѣтъ еи. Єсть навѣтъ надѣя, что коли не цѣла партія радикальна то певно значна еи бѣльшость ухвалитъ нову конституцію. Въ тѣмъ дусѣ дѣлають теперь проводѣръ радикалѣвъ, ген. Гру-

дачи Запорожѣвъ змѣнили свои селища пять разѣвъ, т. е. сидѣли зъ ряду въ пѣта сѣвахъ: въ Устьдунайской, Банатской (въ полудневой Угорщинѣ), Старосейменской, Котирьской и Дунаевской. Горшою була судьба старшаны запорожской. Ивана Глобу заточено въ Сибирь, въ городъ Туруханскъ, де и померъ въ монастырѣ мѣсцевѣмъ 1790 р. Павла Головатого заточено въ Тобольскъ, въ Сибирь, въ Знаменскій монастырь, де проживъ же 20 лѣтъ. Ему заборонено не только выхадити изъ монастыря и приимати у себе кого-небудь, але и ходити до церкви. Допрва побѣйше звѣловено трохи той суворой указъ и позволено Головатому, на его просьбу, ходити до церкви въ товариствѣ салдаты. Але и тутъ мусѣвъ бѣтъ стояти окремо бдъ людей, не оглядѣтисъ и не говорити зъ вѣйкимъ ані одного слѣвца. На удержаніе его одержувавъ архимандритъ монастыря, Илія, сто рублѣвъ рѣчно.

Найтяжѣша доля судилася одакѣжъ самому отаманови кошовому, Петрову Кальнишевскому. Его заточено, але куды, того нѣхто не знаєвъ довѣй часы. Историкъ „Новои Сѣчы“, А. Скальковский, думаєтъ, что Кальнишевского заставо дєсь за Довѣ. Ажъ въ сѣмдесятихъ рокахъ нашего вѣку удалосъ П. Еременкову вынайти слѣдъ Кальнишевского въ монастырѣ Соловецкомъ, на островѣ далекого Бѣлого моря. Кальнишевского бдвѣвъ туды по указу царницѣ зъ 10 червня 1776 р. ч. 1419 секундмайоръ Алекс. Пузиревскій зъ однимъ унтеръофицеромъ и пѣтима салдатыми. Дорога ишла черезъ Москву до Архангелска. Арештанта везла пѣдъ строгимъ incognito и крѣпкою сторожею, не вывѣляючи вѣде его имени. Конвой мѣстѣя въ 9 вѣвахъ. До Архангелска прибули 11 ливня 1776 р. Тутъ приймивъ Кальнишевского губернаторъ Головинъ, замѣнявъ давній конвой нѣозымъ, зложенымъ зъ чотирохъ людей, и вѣхъ бдправивъ черезъ Бѣле море въ Соловецкій монастырь на судѣвъ, нанятѣмъ у купца Воронихина. Судѣво два разы

попало на мѣлныи и перестояло якѣсь часъ при горѣхъ побѣнчон Двныи. Ажъ 29 ливня прибувъ Кальнишевскій въ монастырь Соловецкій и его передано въ руки архимандрита Досеѣя. По розказамъ богомольцѣвъ, что бѣчали Кальнишевского заразъ по его прибытю до монастыря, бувъ бѣтъ чоловікомъ середного росту, дуже крѣпкимъ и широкоплечимъ. Одакѣтъ бувъ въ червоній каптанъ, говоривъ „не такъ чиста па русскѣ“, але бдтакъ скудивъ и постарѣвъ, понавѣвъ, носивъ коротку синю бѣроду, одягався въ катячаный свный сурдугъ зъ маленькими оловяными пуговицами въ два ряды.

Въ монастырѣ, якъ и на дорожѣ, обходились зъ Кальнишевскимъ строго. Его поміщено въ одной башни. Комната, прихожа на каміну пѣть, була побята аршиномъ довга, третѣя широка, два аршины за-высока, безъ печи, безъ бѣонтъ, лашь зъ маленькимъ прорубомъ въ стѣнѣ. Комната та замыкалася двома дверми, зъ внутря зелѣзными, зъ двору деревянными и замками 80 фунтовъ вага. Фронтѣва стѣна комнаты выходила на двѣрѣ, обведеній кругомъ выскѣями стѣнами. Противъ башни стояла якѣсь старинна будова, що майже заслоняла собою цѣлу фронтѣву стѣну башни. Ще до того бувъ до той стѣны прибудованый ганокъ зъ широкою крышею. Все то складалось на то, что въ комнату Кальнишевского не заслынувъ нѣколи нѣ одинъ лучъ сонца. А не треба забувати, что на Соловецкомъ островѣ бувають не только цѣліи дѣвъ, але и цѣліи мѣсяцѣ, коли люди совѣда праведного и на очіи не бачатъ.

Въ той норѣ сидѣвъ Кальнишевскій около 12 лѣтъ. Надзоръ надъ нимъ бувъ такъ строгій, что его не выводили зъ тюрьмы для фичичныхъ потребѣ, бдъ чо го довго по нѣмъ лишалася веретѣва неяснѣсть, около аршина за-груба. Допрва въ 1788 р. перевели Кальнишевского зъ сен норы въ кѣлію, переосвѣдчивши, что бѣтъ жєе спокѣйно, тихо и не має

думки утѣкати. На содержаніе давано по 1 рублеви денно, зъ майна самого-жѣ Кальнишевского. Зъ кѣліи вѣльно ему було выхадити для говѣня два разы въ рѣкъ, въ великій и успенскій пѣсты. Въ такѣмъ положеню проживъ бѣтъ до 1801 р., сторожа нѣколи не бдступала бдъ него. „Прийшли мы въ трапезу — розказує очевидецъ селянинъ Лукинъ. Приходить чоловікъ незнакомый, за нимъ караулъ, три салдаты зъ ружьемъ и пытає насъ: хто теperъ царемъ? Мы бдповѣли, что царемъ Александръ Павловичъ.“ Бѣльше говорити салдаты не позволяли. Въ 1801 р. допрва освобѣжено Кальнишевского въ наслѣдокъ розпорядженя царя Александра I. Кажуть, что Александръ, навѣстивши Соловецкій монастырь, наполюхався, побачивши неповинного страдальца и снытавъ, якимъ бы способомъ мѣгъ ему вынагородити всѣ страданя. Кальнишевскій бдповѣвъ: „Менѣ, царю, нѣчого не треба кромѣ одного: вели побудувати тюрьму для побѣныхъ менѣ страдальцѣвъ, чтобы она не томилася въ такѣхъ норахъ, въ якихъ я томився.“ И царь велѣвъ дѣйстно побудувати новыи острогъ на Соловецкомъ островѣ. Ходили такожъ слухи, что коли Кальнишевского освобѣжено, бѣтъ показався слѣвнымъ, чи бѣтъ темной взыницѣ, чи бѣтъ старости, трудно розсудити. Выпущеный на волю, бѣтъ числавъ вже коло стѣлы (?) бѣтъ роду и тому не маєвъ охоты онускати монастыря, а стався тамъ послушникомъ. Умершого похоронили бѣдѣ престѣла. Сталось се 31 жовтѣня 1803 р.

Симъ кѣнчимъ рядъ фейлетонѣвъ, розумѣєся, не вычерпавши нѣ въ сотвѣй части богатога матеріалу, нагромадженого въ цѣнѣмъ дѣлѣ Еварихового: „Запорожѣ“. Русскимъ хатамъ можемо его якъ найбільше поручити.

В.

ачь и бывший министр Велмаринович. Въ кругах правительственных сподвѣваются, что имъ удастся позыскать всѣхъ радикаловъ для новой конституціи.

НОВИНКИ.

— Руске Товариство Педагогичне удалося д. 19. червня с. р. до краевой рады школьной въ представленіи, чтобы краева власть школьна поставилась о выданіи стѣнныхъ картъ Галичины, Австріи и Европы для школъ народныхъ, а въ части среднихъ, въ языкѣ рускомъ. Товариство педагогичне подало при томъ и способъ, въ який бы наикраще можна се дѣло зорудувати, и указало на вѣденскій картографичный институтъ Гельцліи. Институтъ сей повно радо примався-бы сего выдавничества, накопи-бъ краева рада школьна дала ему поруку, что руски карты стѣнны будутъ заведенъ въ школахъ русскихъ у входной Галичинѣ. Въ такомъ случаю роздѣлилось-бы уже въ нещѣмъ роцѣ якихъ 1.600 примѣрниковъ такихъ картъ, бо только есть русскихъ школъ народныхъ въ краю нашомъ. На се представленіе насѣла сими днями на руки проф. Анатоля Вахнянина ось яка одповѣдь: „Рада школьна краева не може входить въ переговоры зъ выдавничю фирмою Гельцліи у Вѣдн що-до выданя картъ Галичины Австріи и Европы зъ написани рускими, бо не мае возможности запоручити тѣмъ фирмъ розпродажи певного зъ горы означеного числа примѣрниковъ згаданныхъ картъ. Заразомъ заявляе краева рада школьна, что готова закупувати для школъ народныхъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ карты стѣнны зъ написани рускими, накопи Хвальный выдѣлъ Руского Товариства Педагогичного поставилъ о то, однакожъ подъ условіемъ, что карты тѣ не будутъ дорожшѣ, анѣжъ до теперь уживани картъ зъ написани польскими у Львовѣ 2. грудня 1888 р. Въ заступствѣ Карасинскій.“ Зъ одповѣди выходить, что Руске Товариство Педагогичне буде мусѣло само занятися сего важною для русскихъ школъ справою.

— П. Радована Кошутча, котрого, якъ мы доносили, увязнила була львовска ч. к. дирекція полиціи въ недѣлю пополуни, выпущено вчера пополуни на волю. Такъ п. Кошутчѣ пересидѣвъ въ арештѣ полиційномъ три доби. П. Кошутча побѣдѣвала полицію о якійс агитаціи напославистичий въ дусѣ руссійскихъ объединителѣвъ, але пересвѣдчилася, что побѣдѣваня ен були безосновны. Зъ выходу п. Кошутча чистымъ на волю утѣшались всѣ добромыслии люди у Львовѣ, — а коли кого се засмутило, то хита только заслѣпленныи ворогѣвъ его похваляи годнои ругливости на университетѣ львовскомъ.

— За упкой души бл. п. Стефана Началы обдѣудея поминальне богослуженье днѣ 14 (26) грудня с. р. о годинѣ 10½ въ мѣской церкви въ Золочевѣ, на котре филия тов. „Провсвѣтъ“ запрашае такъ отцѣвъ духовныхъ якъ загалъ Русинѣвъ.

— Выборы посѣдовъ до рады державной зъ болѣшихъ посѣлостей выпали такъ: зъ округа Львовъ-Городъ выбрано 23 голосами на 26 голосующихъ министра Филипа Залеского, а зъ округа Тернополь-Скалатъ-Збаражъ-Теребовля 66 голосами на 82 голосующихъ гр. Льва Пининского, властителя Грималова.

— Гр. Мечиславъ Минишъ, посѣдъ до рады державной зъ болѣшихъ посѣлостей округа Жовковъ-Рава-Сокаль, оголошуе въ урядовой газетѣ, что за недогу и занятій господарскихъ та повѣто выхъ не могуци совѣстно повнити обовязковъ поела до рады державной складае мандатъ посѣдской.

— „Дѣмъ университетскій“. Якъ мы то вже доносили, загадали профессеры львовского университета основати у Львовѣ „Дѣмъ университетскій“, въ котромъ мѣстности-бы: дешева кухня, притулокъ для академикѣвъ и люкалѣ товариствъ академичныхъ. Та фондация войшла въ житѣе, бо вчера о год. 11-тѣй одчитавъ нотаръ п. Шемельовскій актъ и записъ фондацийный въ авли университета, и всѣ профессеры ихъ подписали. Сума, котру дотеперъ зложили профессеры, есть 11.000 зр. Заки буде можна приступити до будовы сего дому, мае отворитися дешева кухня для академикѣвъ въ львокали, вынаймленомъ на сю дѣль.

— Одь выдавцѣвъ „Библиотекъ музыкальных“ одержали мы слѣдующе писмо: „Масмо честь повѣдомити всѣхъ Интересованныхъ, что дванацатый выпускъ „Библиотекъ музыкальных“ вже появилася, мѣститъ въ собѣ муж. хоръ (зъ фортепианомъ) о. П. Бажанского п. з. „До бою“ и продаеся по 20 кр. — Коли-бъ хто зъ давѣйшихъ предплатниковъ не отримавъ сего нового выпуска зволитъ о томъ якъ найскорше повѣдомити выдавцѣвъ (при томъ просить подати докладну адресу). На сѣмъ мѣсци одзываемоъ ще разъ зъ просьбою до всѣхъ нашихъ довжниковъ, чтобы свои залеглости якъ найскорше присылали. Ровножъ одзываемося зъ прошеніемъ до всѣхъ любителей музыки, чтобы якъ найчисленнѣйшимъ предплатами поддержали одинокое руске и на нѣякій користи не-обчислене издавничтво музыкальн. Выпускъ окрашеный мержежкою, тексты печатаны, а дѣле выдане о много дешевле одъ наиболѣе розповсюдженыхъ музыкальн чужихъ народѣвъ. На XIII-ий выпускъ выйдуть по рускимъ Роздѣвнымъ свѣтѣмъ два соля зъ фортеп. М. Лисенка п. з. „Вечѣръ“ и „Молованка“, а въ XIV-омъ муж. хоръ молодого нашего композитора Г. Топольничкого п. з. „Три шляхи“. У всѣхъ справахъ издавничества просимо удаватися выключно до Кирила Студинского, богослова П-го року, ул. Коперника ч. 36. — бо лише въ такомъ разѣ можемо ручати за точность въ одповѣди. — Львовъ днѣ 19 д. Грудня. Кир. Студинскій, Остапъ Нижанковскій, Иванъ Вахнянскій, Волод. Садковскій и Евгений Кунчинскій, питомцѣ гр.-кат. духовной семинаріи, выдавци „Библиотекъ музыкальных“.

— До Америки выѣхавъ передъ двома недѣлями п. В. Сѣменовичъ разомъ зъ о. К. Андруховичемъ, п. Р. Гапѣмъ и п. К. Зѣ Львернулю одержали мы одъ п. Сѣменовича такій листъ зъ датою 11 грудня: „Розумѣся, не безъ меншихъ пригѣдовъ доѣхали мы до Ливернулю. Зразу мали мы ѣхати кораблемъ лнійи американской, але той ѣде або въ субботу або въ понедѣлокъ, тому

мы выпросились, чтобы насъ скорше одослали, и ѣдемо о 2-гой годинѣ зъ полуни въ среду. Я майже найтѣжше перебувъ хоробу морскую, вже не такъ о. Андруховичъ и п. Гапѣ. Коло п. Гапѣ спавъ Нѣмецъ, що кричавъ подчасъ хоробы „O Gott! ich sterbe!“ и то такимъ голосомъ, що въ лѣбѣ було-бъ за голосно, и не переставъ, ажъ цѣлкомъ захрипѣ. Було много и такихъ, що цѣлкомъ не мали хоробы морской. Люди ѣдутъ всѣмъ-лики: двоихъ Мазурѣвъ, однихъ Полякъ зъ подѣ Гданьска двоихъ Русинѣвъ зъ Ясельского, они мали пашпорты ажъ до Америки зъ нотаткою, что мають по 200 зр., розумѣся, что грошѣ сразу покажутся и опослѣ зникають. Вѣдутъ такожъ Нѣмѣцъ на поселене до Чили въ полудневой Америки; мають тамъ дѣстати по 150 акровъ поля и черезъ два першѣ мѣсца по 15 зр. подѣмоги что тыждня, доки ажъ не побудуются. Дорогу платитъ собѣ каждый до Ливернулю, а зъ одси до Чили оплаче сама республика. Ёдсея пять недѣль и цѣла дорога коштуе 200 марокъ. Агентъ мешкае у Франціи. Нѣмѣцъ мали поробленіи контракты, де було все застережено, а ще й родины ихъ зъ Чили писали, что имъ добре ведесе. (Чи оно справдѣ такъ добре ѣхати до полудневой Америки, не знаемо, але вѣсто не лише одъ эмигрантовъ, а такожъ и одъ австрійского консулята тамошного якъ разъ подають противне, именно, что сотки эмигрантовъ гинуть въ крайной нуждѣ або запродуются въ неволю на мѣсце муриновъ. — Прим. Ред.) Мы змѣнили туру и замѣстѣ ѣхати до Филадельфій, поѣдемо кораблемъ „Огайо“ (Ohio) до Нового-Йорку. Мы всѣ здоровы. По домахъ эмигрантскихъ повно народа майже всѣ народности мають своихъ представителей; все иде до Америки и только двоихъ подыбавъ я, що вертають до краю; однихъ Литвинъ вертае мимо доброи платѣй зъ туги за бѣгиною, а Словакъ не хотѣвъ выявити причины своего повороту. — Здоровлю всѣхъ. В. С.“

— П. Северинъ Обѣтъ, котрый до своихъ образовъ бере тематы зъ жита Гуцуловъ, выгатовъ ной три образы слѣдующого змѣсту. Однѣй представляе Гуцулку, що натягнувши гуню на голову вѣткае на кони передъ находячою бурей. Другій образъ мѣвъ пендантъ до першого, розкрывае передъ очима зрѣтеля прегарный, чудовый захѣдъ сонця въ нашихъ Карпатахъ. На передѣ краевиду грае гарна дѣвчина на сонѣцѣ. Третя композиціи, наиболѣша, представляе поворотъ зъ всѣхъ гуцуловского. Осѣмъ особъ красно угрупованныхъ можна побачити на томъ образѣ. На передѣ пара молодыхъ оглядае позадъ себе, де одиной легльи заслонюе очі дѣвчинѣ, що сидитъ на камени. Иншій особы держаться въ задѣ. Цѣлый укладъ и добръ красокъ въ тыхъ образахъ знаменитѣ. Образы тѣ змалювавъ п. Обѣтъ на замовленіе.

— Концертъ товариства „Лютня“ одбувся вчера въ сали „Народного Дома“ при дуж численной участіи публики. Концертъ той складаеся зъ самыхъ добрыхъ и высоко артистичныхъ музыкальныхъ творѣвъ. Въ першомъ одѣлѣ программы импонувала особливо часть инструментальна. Повный мысли и знаменито уложеный тѣвръ Лехнера „Чотири поры жита“ и прекрасне „Анданта зъ вариациями“ Гайдена одограли дуже прецизно оркестра войскова 55 полку подъ батутю своего кацельмайстера п-а Вахѣ, а солю на виолончели при аккомпаниментѣ оркестры выполнае паномъ Стинглемъ (Бруха „Kol Nidre“) вызвало цѣлу бурю оплесковъ. Хоръ мѣшаний одѣвчавъ зовсѣмъ поправно Вальтрамуса „Надъ ручаємъ“ (мадригалъ зъ р. 1560), Рубинстайна „Янина“ и Гала „Пѣсня“, а п-ѣ Волощакова розвиннула въ ари Мозарта великій захѣдъ свѣжого и гарного голоса. Другій одѣлѣ программы обнимавъ балладу „Рѣгъ Роланда“ въ трохъ частяхъ зъ музыкою Маркула. Бѣтъ то импозантнѣй тѣвръ на болѣшу скалю, одзначаючыся богатствомъ мелодій, прегарною инструментациею и вѣрнымъ зѣялострованіемъ ситуаци, зображенихъ въ текствѣ. Деякій мѣсца, якъ прим. оркестральне зображеніе войны, повны великой силы и роблятъ незвычайный эффектъ. Выполнание того тяжкого и довгого хору не полимало и найменшого замѣту такъ що-до оркестральнои, якъ и вокальной части и приносить повну честь мужскому хору „Лютня“ якъ менше и солистамъ ин. Цетвинскому и Витовинскому, котры одѣсѣвали свои парты яко справдѣшныи, рутиниованнѣ спѣваки-артисты.

— Зъ-подѣ Львѣска пишутъ намъ: Недавно роздѣсали по громадахъ зъ львѣского выдѣлу повѣтового „Kwestyonalnyse do srgaw spradkowuch i oriękuiczyuch“, зъ просьбою выповнити ихъ и надѣслати до зѣставленя датъ статистичныхъ. За примѣромъ выдѣлу краеного нехтуютъ нашъ языкъ и выдѣлы повѣтвой и своими польскими бѣдзавами прямо клятъ собѣ зъ правъ народу руского. А треба знати, что въ томъ львѣскомъ выдѣлѣ зялягае вже близько роцъ жалоба громадянъ на несправильный зарядъ добромъ громадскимъ теперѣшного войта въ Лѣбзѣвъ, та хотия ту жалобу подѣсали найповажнѣйшій господарѣ и болѣша часть радныхъ, то таки не переводятся слѣдство — бо мабуть выборы недалеко... Якъ подобався новыи законъ дороговый по громадахъ видно зъ сего, что коли зъ выдѣлу повѣтового пришло знатанье, ен волятъ въ громадѣ робити шарварокъ, чи заплатити выкупъ 2 зр., то всѣ господарѣ до наибѣднѣшого згодились на выкупъ. Де-хто робивъ шарварокъ и три дѣв, а не выдали ему квити, бо не вышовъ на роботу о 6-тѣй годинѣ рано, и такимъ чиномъ одрабляли бѣднѣйшій коло дороги и коло сѣгѣгу навѣтъ по 10 дѣвѣвъ рѣчно!

— „Вѣстникъ законѣвъ красевыхъ“ може служити добрымъ пендантомъ до „Вѣстника законѣвъ державныхъ“, бо коли въ одѣмъ подыбумо „язычие“, то въ другомъ цѣлымъ пригорщамъ згорта-ти можна полонизмы. Примѣромъ най послужитъ ч. XXI. „Вѣстника з. кр.“ зъ отомии чудными словами: рачична зарза, засѣбъ (?), бѣгавка, по свѣдка (?), удавлена, внутрости, хоробу догадывану, сумѣвѣсть (зам. совѣсть!), грузьолки, клятка грудна, зѣбдѣли звѣря, и т. д. Конечъ кѣнцѣмъ урядовѣ друки, за котры рускѣ громады платятъ гѣркій грѣшъ, выдаются лишь на око рускими, бо зложенъ рускими буквами, але ихъ

змѣсту, якъ выше показано, пожалсе Боже! Не диво, що и нѣхто не читаетъ сего „Вѣстника“....

— Молитва за царя. Въ Краковѣ выдала книгарня Гиммельбляу молитвенникъ, зладжений езуитомъ кс. Моравскимъ и заосмотрѣный въ подѣписъ епископа Дунаѣвского и цензуры церковной. На стор. 129 подыбумо „Молитву за монарха“, въ котрой згадуеся такъ: *weirzj na sluge Twego monache naszego Aleksandra III., miej go w lasce*. Молитвенникъ сей розхѣдится въ великомъ числѣ примѣрниковъ по Галичинѣ, а езуаты тѣшатся, что побожнѣи християне молятся зъ него.

— Директора збанкрутованого тов. Торговлѣ шнѣръ, п. Адольфа Александровича, увязнено сими днями и одставлено до суда карного. Закидаеся ему злочинство зъ §. 199 (о обманствѣ).

— Гр. Левъ Тунъ Гогенштайнъ, помершій передъ кѣлькомъ днями, зачислѣся до найзнатнѣйшихъ австрійскихъ мужѣвъ державныхъ. Родился въ р. 1811 въ Дечинѣ въ пѣвн. Чехахъ, скѣнчивъ выдѣлъ правничій въ Празѣ и вступивъ до службы политичной. Въ р. 1846 придѣлено его до службы при гр. Стадѣнѣ, намѣстнику галицкомъ и ту именовано гр. Туна въ р. 1847 секретаремъ губерниальныхъ. Въ цѣвти 1848 р. именованъ губернаторомъ Чехии, зложивъ сей урядъ вже въ червни с. р., бо людность Праги увязнила его разомъ зъ жѣнкою, а коли Виндигренцъ збомбардовавъ Прагу, гр. Тунъ мусѣвъ уступити. По соймѣ кромержижкомъ вступивъ въ р. 1849 до министерства Шварценберга яко министръ просвѣты и вѣроисповѣданъ и на томъ становици, належачи до наиболѣшихъ прихильниковъ бѣховского абсолютизма, вытравявъ до 1860 р. Будучи министромъ просвѣты позаводивъ бѣвъ величезнѣи реформы въ австрійскомъ школьничствѣ: гимназій зреформувавъ поела прусского зѣбѣри, на университеты покликывъ знаменитыхъ профессоровъ зъ Нѣмеччины, а австрійскѣ университеты зрѣвнѣвъ зъ нѣмечками. По-при то бувъ гр. Тунъ завѣзатымъ клерикаломъ и яко министръ вѣроисповѣданъ заключивъ зъ римскою курією конкордатъ (15 севрия 1855, знесеный 1870), поела котрого всѣ школы народны были подѣ обѣнкою духовенства. Уступивши зѣ министерства, выбранный бувъ чешскимъ пластителями еиденкомисіювъ на посла до сойму чешского, а въ р. 1861 покликывъ его цѣсарь на члена палаты панѣвъ въ радѣ державной у Вѣдн. Гр. Тунъ занимався и литературными працами; выдавъ двѣ цѣнныи працѣ: „О теперѣшномъ станѣ литературы чешской та ен значеніе“ и „Становиско Словаковъ въ Угорщинѣ“.

— Президентъ Буковины, бар. Пино, продвѣжае свою науку руского языка и письма и покликывъ до помочи надучителя п. Омеляна Пошовича.

— Справа львовскихъ шевцѣвъ прибрала замѣстъ першого горячковаго настрою трохи повѣльнѣйшій и спокойнѣйшій характеръ. Шевцѣ бачучи, что не вѣдють екцессами нѣчого противъ фабричныхъ вырѣбѣвъ п. Френкля, загадали зрѣбити имъ конкуренцію заложеньемъ базару обуви. Въ томъ базарѣ можна буде дѣсстати товаръ по дешѣвой цѣнѣ, а своимъ выполнаемъ перевышати-ме бѣтъ о много вѣденскѣй фабрикатъ. Многѣ майстры шевскѣ у Львовѣ пруступили до участіи въ засованію сего базару зъ удѣлами по 50 зр. Такожъ и п. Френкель зъ своей стороны хотѣвъ децо утихомирити розяреныи голоса челяди шевской, котра потратила зарѣбокъ у майстрѣвъ и прирѣкъ выслати 100 челядинѣвъ до своей фабрики въ Медляну, де она одержали-бы ровну платню зъ тамошними челядинками. Челядинки жададали одъ п. Френкля кавциі на то, что додержитъ обѣщанки.

На дѣслане. ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, что вытѣчилася простымъ средствомъ одъ 23 лѣтнѣй глухоты и шуму въ ушахъ, готова описъ того средства по пѣсьмѣи переслати даромъ всѣмъ бажающимъ. Адресъ: H. Nicholson, Wien IX., Kolingasse 4.

Вѣсти зъ Авл. Львовском.

Катихизмы народныхъ школъ въ Жидачѣ въ и Журавнѣ одержали ремуерацию по 28 зр. Презенту на Станяву выжну, дек. стрыйского, одержавъ о. І. Гиличнинскій зъ Икторова. Новостопавленъ пресвитеры одержали слѣдующій мѣсца: Апѣл. Крохмалюкъ сотр. въ Кадулбискахъ, Ем. Тарнавскій въ Кутахъ, Онуфр. Зарицкій въ Могилыниці, Ант. Сосенко въ Довгобѣ, Вол. Чайковский въ Колѣтовѣ.

До кан. институціи завѣзванный на Львѣнкіи въ мартѣ 1889 р. о. Григ. Концевичъ.

Удѣлненный одъ сотр. въ Лѣсятичахъ о. В. Громницкій а введенный тамъ о Теодорѣ Кирѣвъ. Вищѣеказаномъ розѣдѣльного деканата именованый о. І. Любнѣцкій зъ Розадова.

Удѣлненный одъ испыту конкурсового о. Павло Свистунъ зъ Козовѣ.

Наука, штука и литература.

— „До бою!“ Хоръ мужской зъ фортепианомъ о. П. Бажанского вышовъ яко XII-ий выпускъ издавничества „Библиотекъ музыкальных“ и коштуе 20 кр., зъ пересылкою 22 кр. Партитура и поодинокѣи голоса одбиты окремо. Заовляти можна черезъ К. Студинского, богослова II-го року у Львовѣ, ул. Коперника ч. 36.

Конкурсы, именованія, пересенія и пр.

— Пересенія. Дирекціи почтъ и телеграфѣвъ перенесла асистентѣвъ почтовыхъ: І. Менкусинского зѣ Львова до Вадовѣи, Вол. Добровольского зъ Тернополя до Станиславова и Натана Гольдгаммера зъ Дрогобича до Рышева.

— Именованія. Краева рада школьна именувала дѣйствитнымъ учителемъ Ем. Колянковского въ Крушельницѣ. — Фельдвѣбелъ 93 полку Люде, Пирѣвничъ и вахмайстеръ жаждармеріи Вильг. Горидъ, именованъ провизоричными канцелястами намѣстничества. — Винк. Скотницкій именованый дѣйствитнымъ учителемъ двѣохъ школы въ Люци.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣденъ 20 грудня. Соймы чешскій и галицкій скликаніи на 3 сѣчня а стирійскій на 27 грудня. — Розѣйшлася тутъ поголоска, що на Кретѣ выбухли небезпечный непокоѣ. Потверджуеся такожъ вѣстѣ о выкрытію заговору мѣжъ Орменами въ Россіи, котрого цѣлею було утворити зъ руссійской и турецкой Орменіи одну державу.

Римъ 20 грудня. Мѣжъ студентами уни-верситету выбухли непокоѣ въ послѣдокъ обмежена числа студѣнтовъ на правничѣмъ выдѣлѣ. Университетъ замкнено.

Букарештѣ 20 грудня. Палата послѣвъ одкинула внесеніе пос. Йонеску о реалной нейтральности Румуніи.

Дармштадтѣ 20. грудня. На похоро-нѣ кн. Александра Геского були кн. Генрихъ Прусскій и вел. князѣ Павло и Сергій.

Петербургъ 20. грудня. Царъ вызначивъ для женской школы въ Цетини 10.000 рублѣвъ заповѣмѣи.

Туринъ 20. грудня. Въ театрѣ на островѣ Мальта подложено пачку динамиту зъ запаленымъ люнтомъ въ часѣ, коли кн. Единбургска сестра царя була на представленіи.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. Р. А. въ Городищу, Всч. А. Б. въ Красно-мѣ, Всч. Д. Х. въ Ценебѣ. Заплачено до кѣнца року. — Вл. Б. Я. въ Ворѣ. Можбы „Батьківщині“ и „Буковині“. — Всч. Е. К. въ Б... Сплачуи-те хочъ ратами, бо залеглѣсть роете. За сей роцъ выносятъ залеглости надъ 4500 зр.; а ту кромѣ щѣденныхъ величезныхъ выдатѣвъ треба и рѣчнѣи рахунки сплачувати. — Всч. І. К. въ Лютовинахъ. Ще 3 зр. — Всч. И. А. въ Боршнѣвцяхъ. Ще 2 зр. — Всч. Е. С. въ Тысьмичаняхъ. Ще 2 зр. — Всч. К. В. въ Робитчахъ. До кѣнца року заплачено все. — Вл. І. Г. въ Краснѣмъ. Заплачено до кѣнца року; газеты, про котры пытаете, мають хвилеву мисію, якъ показали, такъ агинуть.

Аптека РУКЕРА у Львовѣ

поручае 2460 250-?

Зѣлье Зебургеа яко певне средство на катаръ, кашель и гриппу. Цѣна одной пачки 25 кр. На провинцію зъ опакowanіемъ 30 кр.

Фабрика зварѣдовъ рѣльничихъ и гисерия

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улици Довгой поручае свои вы 2389 робѣвъ найдешевшихъ цѣнахъ. 183 —

Змѣна помешканія!

Маріанъ Лѣсовскій

дентистъ и лѣкаръ до недугъ устной ямы перепровадився до дому Вл. Киршнера при плацу Три бунальскомъ ч. 1 и ординуе одъ 9—1 год. передъ полууднемъ, а одъ 3—5 год. по полуни. 15—

!!! Пора заовляти свѣтло !!!

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручае просто одъ продуцентѣвъ

СВѢТЛО

просто зъ фабрики почавши одъ 30 кл. 1а по 80, 1а по 72 зр. за 100 кильо, кромѣ фрахту.

При заовляеняхъ просимо подавати послѣдну стацию велѣзничу.

Заовляени приймають: Центральный зарядъ у Львовѣ и филии въ Станиславоѣ, Тернополи, Дрогобичи, Коломый и Стрыю. 2602

КОНКУРСЪ

на урядженіе русскихъ драматичныхъ представлѣнѣ.

Выдѣль „Рускои Бесѣды“ у Львовѣ, намѣрѣючи якъ дотеперъ такъ и на будуче займаться справами руского народного театру, вызвае всѣхъ желающихъ за спѣвудѣломъ и подмоого агаданого Выдѣлу уряджувати одъ 1 сѣчня 1889 до 31 грудня 1889 р. у Львовѣ и по-за Львовомъ въ Галичинѣ рускѣй драматичной представлѣни, чтобы въ сѣмъ дѣлѣ надѣслати свои оферты Выдѣловъ „Рускои Бесѣды“ у Львовѣ (ул. Орменська ч. 27) най-познѣйше до днѣ 25 лат. грудня с. р.

Въ той офертѣ мають бути означеніи: 1) Имя хрестне и родовѣ та мѣсце пробуваня оферента; 2) чина представлѣнѣ, котры бѣтъ въ приближеніи въ означенѣмъ часѣ (одъ 1 сѣчня 1889 до 31 грудня 1889) намѣрѣе устроити зъ примѣткою, кѣлько зъ тыхъ представлѣнѣ мае принасти на Львовѣ, и зъ вызказомъ силъ артистичныхъ, при якихъ представлѣни одбувалсь-бы, а такожъ и репертоару, кѣй оферентъ посѣдае; 3) подмога, яко оферентъ одъ „Рускои Бесѣды“ жадае. Поодинокѣи точки контракту означаться познѣйше межѣ Выдѣломъ а оферентомъ, котрого оферту приймеет. Прочій рускѣй газеты просимо о ласкаве повтореніе сего конкурсу.

У Львовѣ дѣтъ 8 грудня 1888

Д-ръ Ю. Целевичъ, Д-ръ Вѣген, Оленичкій голова, членъ Выдѣлу.

!!! Се не виробъ фабричний, лишь основна робота ручна !!!

Зъ найлѣпшого матеріалу власноручно вироблена

ОБУВЬ

для мужчинъ, женщинъ и дѣтей
въ дуже великомъ выборѣ по найдешев-
шихъ цѣнахъ, все въ запасѣ, а такожъ
выготовлене прямо поспѣ жры.

Спеціальность:

Черевики зъ телячої шкѣры зъ волосемъ
для мужчинъ, женщинъ и дѣтей.

Сей черевики зъ шкѣры телячої, выправленой разомъ зъ во-
лосемъ, придаются вельми до охорони передъ простудою, ката-
рами, недугами грудей и легкихъ, а такожъ противъ гостия и
ревматизму а одъ знатностей дѣкаревъхъ суть они зъ наибольш-
шимъ признаньемъ порученъ. Правильнъ выключно лишь въ
2716 1-6 савно зѣвѣтнѣмъ

СКЛАДЪ ОБУВИ „Zum Andreas Hofer“
Wien, I, Rothenthurmstrasse, liene ч. 4.

Цѣнники даромъ, разомъ зъ вязаньемъ иль бересъ мѣру собѣ.

ЗАМѢНА
прихода 1-шоп класъ, Псаръ, за
приходъ зъ одною церквою. Адресъ:
с. П. Варусевичъ въ Деговъ, по-
чта Подкамѣнь, коло Рогатина.

А. РОЗМАНИТЬ
КРАКОВЪ
ФАБРИКА ПАРОВА
Цикоріи, Сурогатѣвъ
кавы и Кавы Фиговой
въ Раковицахъ
подо Краковомъ.

Виробляе зъ сырого продук-
ту власной плантаціи всякій
родъ цикоріи и штучной ка-
вы, котрѣй одзначаються бо-
гатствомъ частей поживныхъ
а такожъ знаменитымъ сма-
комъ и запахомъ. 49-0

Фабрика поручае передовѣсть:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ
(шукладкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ.
Шроту каву французску
Розманита.

Цикорію краковскую горку.
Каву Фигову.
Цикоріану каву черлову.
(Новѣсть!!)
Каву краковскую добру въ
скриню катъ.

Значена на выставѣ краковской въ р. 1887

наилѣпшій
Берненьскій сунна
доставляе по фабричнымъ цѣнахъ
Tuchfabrik-Niederlage
Siegel-Imhof
Brinn (Moravia).

На порядне осѣне або зимовѣ
МУЖЕСКЕ УБРАНЬЕ
выстав оденъ купонъ въ довготѣ
3.10 метра, то есть 4 видѣнскихъ
локотѣвъ. Оденъ купонъ коштуе
зр. 4.80 зъ авичайной
7.75 зъ доброй
10.50 зъ льпшой
12.40 зъ найлѣпшой
правдивой овечей вовны.

Одтакъ можна достати въ найболѣ-
шій выборъ: шовкомъ тканий кам-
гарны, матеріи на пберщигеры, паль-
мерстоны и бои на плащъ, гутъ для
стрѣльцѣвъ и экономѣвъ, Ретувіеппе
и Tocking на убраня салоновъ, ма-
теріи на женскій убраня и т. д.

**За доброту товарѣвъ и точне
доставлене ручатся.**
2586 Взбрѣтъ даромъ и оплати. 28-30

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ
у Львовѣ при ул. Ягайлонской ч. 3.
Почавши одъ дня 7 падолнета 1885

2218 41-0 **ВЫДАЕ**

АСИГНАТЫ КАСОВИ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженемъ
5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженемъ

Передрукъ не буде плаченъ. Дирекція.

медальтъ заслуги, дипломъ признаня и
дипломъ гоноровый
на всемирной выставѣ въ Антверпѣн
за незрѣванъ

Виробы косметичный, Тоалетный и Парфумерий.
Пилиптонъ волосея савому и сповѣдному по колькораз-
вомъ узжиту привертѣе красну барву. Пилип-
тонъ не фарбуе, лишь однокоружу волосея, котре подо выш-
вомъ сего одличногъ средства одмыкуе червѣтну барву, мяг-
кѣсть и одмыкуе. — Цѣна флакону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найлѣпшѣе выпаданье волосъ вздержуе,
цѣбульки волосей взмѣняе и до вытворѣ-
ваня та поросту волосъ побуждае. Лисины покрываються крас-
нымъ волосемъ. — Цѣлы флаконъ 3 зр. Пѣвъ флакону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖИЙ

Знамените повѣджене и покупъ сего пудру суть найлѣп-
шимъ доказомъ его незрѣваной добротности. — Пудръ княжій
на всѣхъ выставкахъ буйъ першимъ, а численнй медальтъ заслуги,
якими его одзначили, найлѣпше его поручають. — Пудръ княжій
не мѣститъ жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, есть се найчѣ-
стѣйша и найлѣпшѣйша мучка ростина, приемлея приятае до
лица, надае красну, природну бѣлѣсть и есть неоднимъ сред-
ствомъ до окрасы лица.

Пуделко маде бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебе-
дикомъ 1 зр. 50 кр. Рожевый для блѣднѣющихъ и кремевый для
платнѣющихъ и брунетокъ, маде пуделко по 70 кр., больше зр. 1.20
зъ пуделкомъ зр. 1.40.

Вода флякова. Усувае зъ лица прищъ, лишѣвъ, угрики,
попаданье и лущенье шкѣры, выла-
джуе морщинки и дольки основъ. Лице одѣвѣжуе, выбѣлюе и вы-
пѣжнюе до той степеніи, що яко средство тоалетно-гигиеничне
зѣбало одзначене медальтъ заслуги на выставѣ природничо-ѣ-
каревой въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2529 32-7

П. ПИНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3,
пiazza Маріацкій и улица Галицка рѣтъ Вазовой ВЪ КРА-
КОВѣ Суконницъ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦЯХЪ Рынокъ ч. 2.

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

ц. к. надворный ливеранты
Фабрики у Вѣдн, Шенфельдъ, Ло-
бозицу и Люблянѣ

поручають

ЧИНКЛЯ ЦИКОРНО ГРИСОВУ

1/2 кил. пушка

Найлѣпша зъ всего, шо
истнуе яко прищѣпка до
кавы.

Законно охоронена

Каву Фигову и султанскую каву Фигову. Найлѣпшій
шоколадъ, о найлѣпшій якостіи и одзначенъ на всѣхъ
выставкахъ, Какао бѣзъ ольѣе легке и вельми смачне,
Англ. Rocks-Drops, кандиты, кандизованъ и моро-
женъ овочъ, Компоты, Цедри, Аранціні и т. п.

Нашъ виробы фабричный можна достати у всѣхъ
лѣпшихъ торговляхъ корѣнныхъ и т. п. 2708 2-50

Купити можна въ На-
родныхъ Торговляхъ и у всѣхъ
нишихъ торговляхъ.

Закладаюся
за велику пѣчу, шо жадѣе зъ мѣхъ
конкурентовъ не въ оныѣхъ продажахъ
голову або робити одѣжъ для мужчѣвъ
и хлопцѣвъ зъ матеріи красныхъ и в-
гравичныхъ такъ дешево, якъ и П. П.
ручаю мѣй богатый складъ товаровъ
2484 Веч. Духовенству 49-7

Замовлена зъ мѣхъ и въ провинціи
и конують тощо в ретельно. На жа-
данье высылаю зворы даромъ и ержи.

Давидъ Шарцъ 17-5,
магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ и
подробно.

Львѣвъ, ул. Галицка ч. 8.
Заложный 1848

Д-ра Е-
гера бѣлье, кафтаники одъ поту
трикотей и сѣтковой, рукавицъ
и рушники до натирания
поручае найдешевше

2537 **ТОРГОВЛЯ**
Братей Лянгнеръ
Львѣвъ, Галицка ч. 16
Цѣнники на жаданье даромъ.

Появился уже
РУССКІЙ СІБВАНІКЪ
уложенъ черезъ Костя Пань-
ковскаго, а накладомъ Тов-
ариства Провѣтъ. Мѣститъ въ собѣ
въ 9-ти аркушахъ болѣе 250 пѣсень на 288
сторонкахъ. Пѣсни тѣ суть то перлы
поезди руско-украинскѣхъ найвы-
датѣйшихъ нашихъ поетѣвъ, якъ
Шевченко, Федьковичъ, Млака, Гу-
шакевичъ, Маркіянъ и Володимиръ
Шмидевичъ и премногъ найдобор-
нѣйшій народный пѣснй. Найзнаме-
нитѣйшій рускій композиторъ уложивъ
тѣ до нихъ музику суть по правой
сторонѣ пѣсень подписанъ. Цѣна
40 кр., оправный 50 кр. на пере-
сылку 5 кр. — При закупѣ 10-ти
прихвѣрниковъ въ канцеляріи То-
вариствъ даеся 20% рабату. Набу-
ти можна ихъ такожъ по всѣхъ
книгарняхъ Галичины и Буковины

2537 17-7

**Виробляе зъ сырого продук-
ту власной плантаціи всякій
родъ цикоріи и штучной ка-
вы, котрѣй одзначаються бо-
гатствомъ частей поживныхъ
а такожъ знаменитымъ сма-
комъ и запахомъ. 49-0**

Фабрика поручае передовѣсть:

Сурогатъ кавы въ коробкахъ
(шукладкахъ).
Сурогатъ кавы въ склянкахъ.
Шроту каву французску
Розманита.

Цикорію краковскую горку.
Каву Фигову.
Цикоріану каву черлову.
(Новѣсть!!)
Каву краковскую добру въ
скриню катъ.

Значена на выставѣ краковской въ р. 1887

ПОРУЧЕНА БИРЖЕВЪ
на Вѣдѣш, Берлинъ, Парижъ и Лондонъ за-
лагоджуе собѣтнѣю и старанно,

Цѣнныя паперы, льбсы и монеты
продаетъ и купуе точно поспѣ дневныхъ
курсовъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ И БИРЖЕВА
ГУСТАВЪ МАКСЪ
Львѣвъ, Piazza Маріацкій ч. 8.
Г. поверѣа, 2633 19-7

ПРАКТИЧНІЙ а ДЕШЕВЫЙ ПОДАРУНОКЪ
на свѣтъ и именины
Годѣ часъ тратити!
НАЙСВѢЖША НОВОСТЬ!
Лише 5 зр. 25 кр.
коштуе найповѣшій

ВАШИНГТОНСКІЙ РЕМОНТОАРЪ

до накручивали безъ
калютина при утку, зъ
5-лѣтнюю гарантію за
добрыи хѣдъ. Только
сей годинникъ може за-
ступити золотой годин-
никъ а то по перше
черезъ добре урегу-
лованье, по друге че-
резъ правдоу раскѣ-
шну куверту и длитого
можна его ко-
ждому иль найлучше поручити.

Лише 120 зр. коштуе краснѣйшій
поковый стѣнный годинникъ зъ добрымъ
регулованымъ веркомъ, зъ ланцетомъ
и титарками, зъ вышуклыми бронзовыми
прикрасами.

Лише 250 зр. коштуе пышный пре-
краснѣйшій стѣнный годинникъ зъ двѣ-
надцатью будильникомъ, въ рамкахъ го-
рьховыхъ, зъ исказующимъ, самосвѣти-
чимъ шитомъ, иде и будити пунктуально.

Лише 390 зр. коштуе французскій,
золото-бронзованный будильникъ годин-
никовый зъ голаго-бюжымъ приладомъ
будильнымъ. Окраса для кождого чи то
въ хѣтъ, чи въ подорожъ, зъ веркомъ
треважымъ, пезищемъ и пунктуально
научнымъ.

Лише 450 зр. коштуе сѣбно-нмѣль-
вый годинникъ, кишеньный цилиндръ
зъ досконалымъ регулованымъ веркомъ
и пишно окрашеною оправою, зъ кри-
сталевымъ плакиемъ склома, необычайно
научнымъ.

Лише 30 кр. гарный, позолочуваный
ланцетомъ зъ гачкомъ до годинника.

Лише 120 кр. гарный ланцетомъ зъ
блѣзкомъ печатковымъ, работы артистичнй.

Лише 375 зр. патентованный годин-
никъ зъ маятникомъ, зъ приладомъ бю-
жымъ годинъ и погонинъ, оправленъ
въ найделкатѣйшѣе политуранованъ рамы,
якъ найлучше насѣдующій торховѣе де-
рево, зъ вагаломъ и бронзовыми вагами.
Кромѣ тыхъ прикметъ має сей годин-
никъ и туо необычну властвѣсть, шо въ
ночи патентованный цѣтъ его свѣтитъ
чуднымъ флюидомъ, наручно гарнымъ
свѣтломъ, за салу котрого гарантуеся
черезъ 10 лѣтъ.

Неисчислена скѣлькѣсть одбирательствъ,
котра сей годинникъ бачила и купила,
була немѣло очарована сею необычною
и немѣловною дешевостю.

Выключно только набути его можна
за попереднюю высылкою грошей або
послѣплатою. 2680 (10-24)

Wiener Uhren-Depot und Versandt
BALSAM, Wien
II. Schiffamtsgasse 14. T.

ПОРУЧЕНА БИРЖЕВЪ
на Вѣдѣш, Берлинъ, Парижъ и Лондонъ за-
лагоджуе собѣтнѣю и старанно,

Цѣнныя паперы, льбсы и монеты
продаетъ и купуе точно поспѣ дневныхъ
курсовъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ И БИРЖЕВА
ГУСТАВЪ МАКСЪ
Львѣвъ, Piazza Маріацкій ч. 8.
Г. поверѣа, 2633 19-7

ПОРУЧЕНА БИРЖЕВЪ
на Вѣдѣш, Берлинъ, Парижъ и Лондонъ за-
лагоджуе собѣтнѣю и старанно,

Цѣнныя паперы, льбсы и монеты
продаетъ и купуе точно поспѣ дневныхъ
курсовъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ И БИРЖЕВА
ГУСТАВЪ МАКСЪ
Львѣвъ, Piazza Маріацкій ч. 8.
Г. поверѣа, 2633 19-7

ПОРУЧЕНА БИРЖЕВЪ
на Вѣдѣш, Берлинъ, Парижъ и Лондонъ за-
лагоджуе собѣтнѣю и старанно,

Цѣнныя паперы, льбсы и монеты
продаетъ и купуе точно поспѣ дневныхъ
курсовъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ И БИРЖЕВА
ГУСТАВЪ МАКСЪ
Львѣвъ, Piazza Маріацкій ч. 8.
Г. поверѣа, 2633 19-7

І. ПСЕРГОФЕРА
антика, Wien, Singerstrasse Nr. 15.
„Zum goldenen Reichsapfel“.

Пигулки до очищения крови, заавъ передатыми „уни-
версальными“ пигулками, за-
служууть повѣтъ на сию назву, бо дѣйствіе неже майже нѣвѣки сла-
бости, въ котрой-бы тѣ пигулки вже по тысячный разъ не выказали
своего чудесного успѣху. Въ найзавѣтѣйшихъ случаяхъ, де богато пи-
шихъ лѣвѣвъ на дармо ужиналось, сѣдѣвъ по болѣеишій части и въ
короткомъ часѣ повне пожуванье одъ тыхъ пигулокъ. 1 коробка зъ
15 пигулками 21 кр.; 1 пачка зъ 6 коробками 1 зр. 5 кр.;
при попередній высылцѣ за послѣплатою 1 зр. 10 кр.
При попередній высылцѣ за послѣплатою 1 зр. 25 кр., двѣ пачки
2 зр. 30 кр., три пачки 3 зр. 35 кр., 4 пачки 4 зр. 40 кр., 5 пачекъ
5 зр. 20 кр., 10 пачекъ 9 зр. 20 кр. (Мѣниѣе якъ одну пачку не послылаея).
За правдоу треба уважати лише тѣ пигулки,
котрыи суть заосмотрѣны подписомъ имени І. Псергофера
и котрыи на накрѣпцѣ кожесой коробки мають
той самѣй подписъ червонымъ писмомъ.

Масло множество писемъ, въ котрыхъ консументы тыхъ пи-
гулокъ дякують за те, шо вернули до здоровья по рознородныхъ и
тяжкихъ недугахъ. Кождый, котрый ихъ лише разъ спробувавъ, по-
ручае тое средство дальше.

Погѣшасмо тутъ лише декотрыи зъ многыхъ податъ:

Ширбахъ 17 лютого 1888.
Высокопоставленный Пане! Ни-
ше подписаный проситъ о пово-
не прислать чотирѣхъ пачекъ
Вашихъ дѣйствіе дуже пожиточ-
ныхъ и знаменитыхъ пигулокъ
до очищения крови. Зъ пова-
женьемъ. *Ис. Найбратеръ*, практич-
ный дѣларъ.

Граше при Флѣдінгѣ, 12 вер. 1887.
Высокопоставленный Пане! Зъ
Божію волю являю мѣвъ до рукъ
Вашъ пигулки и теперь пишу
Вамъ о ихъ насѣдкахъ: я въ по-
лѣгую застудился, такъ шо не мо-
гъа заниматися своєю работою
и певно була-бы вже умерла если-
бы мене не вырватоваи Вашъ чу-
десный пигулки. Божѣ благодарю
Васъ тысячъ разъ за те. Я вѣрю,
шо ужинаючи тыхъ пигулокъ,
прийду цѣлкомъ до здоровья, такъ
якъ они и нишихъ довели до здо-
рова. *Тереса Кнѣвѣвъ*.

Винеръ-Найштадъ 9 грудня 1887.
Высокопоставленный Пане! Го-
рячу подѣку складаю Вамъ въ и-
мени мои 60-лѣтній тѣтъ; ова
терпѣла 5 лѣтъ на хроничный не-
жить желудка и водну цухли-
ну. Жытьѣ було для неѣ муюю и
думала, шо вже затѣне. Припа-
домъ достала ова пуделко Вашихъ
знаменитыхъ пигулокъ до очище-
ния крови и по довшій ихъ у-
живанью выздоровѣла. Зъ пова-
женьемъ. *Тосифа Вайнметъ*.

Мітерингердорфъ при Кирх-
дорфѣ, Высша Австрія 10 сѣтъ, 1886
Высокопоставленный Пане! При-
балъзамъ на одморозжене
признаный І. Псергоферомъ одъ
многыхъ лѣтъ яко найповѣшѣе
средство противъ розныхъ
болѣвъ походящихъ зъ морозу,
якъ такожъ на заданній рапы
и т. д. 1 флаконъ 40 кр. зъ
оплатною посылкою 65 кр.

Сѣкъ зъ бабки вузколистной
на нежить, хрипку, корчевый
кашель и т. д. 1 флаконъ 50 кр.
Американска масть гѣтцева,
дуже добре средство при всѣхъ
гѣтцевыхъ и ревматичныхъ
недугахъ, якъ лупанье въ по-
гахъ, нежить и шумъ въ у-
шѣхъ и т. д. 1 зр. 20 кр.

Порошокъ на поченье нѣтъ.
Цѣна одного пуделка 50 кр. зъ
оплатною посылкою 75 кр.

Бальзамъ на воль певне средство
на надутѣе нѣтъ; 1 фла-
конъ 40 кр., зъ оплатною по-
сылкою 65 кр.

**Англійскій чудесный баль-
замъ** 1 флаконъ 12 кр., 12 фла-
конъ 1 зр. 20 кр.

Фіакерскій порошокъ на не-
жить, хрипку, кашль и т. д.
1 пуделко 35 кр.; зъ оплатною
посылкою 60 кр.

Майже всѣ зъ наведенныхъ специальностей можна достати у Льво-
въ въ Аптекахъ З. Рукера и П. Миколаша, 2621 10-12
Кромѣ названныхъ ту препаратѣвъ суть ще въ запасѣ всѣхъ въ
австрійскихъ газетахъ оголошений и зарплатный специальности фар-
мацевтичнй, и всѣ аркулы находячися хотѣ-бы не на складѣ доста-
вался на жаданье скоро и дешево.

Высылаеся порошкомъ якъ найскороше за попереднюю
высылкою грошей а при болѣеишхъ замовленяхъ за послѣплатою.

При попередній высылцѣ за послѣплатою (найлѣпше
черезъ переказъ почтовый) есть порто значно де-
шевше, якъ при посылкахъ за послѣплатою.

КАФТАНИКИ, ШТАНЫ, ПАНЧОХИ, СКАРПИТКИ,
[флянелевъ и трикотей] камашъ, поручае
по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ

Магазинъ Ф. Кнавера и Сына
подо „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.
Порученя зъ провинціи залагоджуеся одворотною почтою.

При закупѣ товаровъ просимо поспѣликуватися на нашу часодинь.

Выдае въ одѣвчальнѣйшій редакторъ Иванъ Бѣлей.

Пашѣръ зъ фабр. Черляковск.

Зъ друкарѣй тоѣ. им. Шевченка подо зар. К. Бѣдзаревго.

ДѢЛО

Выходит у Львові щодня (крім неділі і рушійних свят) о 5-й годі по полудні. Листовий додаток „Вибілюшка найнам. повістей“ виходить вівторком і вівторком і п'ятницю на переміну разом з „ДѢЛОМ“.

Предплата і Inseraty приймають: У Львові Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника 11. і Бюро газет ул. Кар. Людв. 9. У Відні Hassenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10. M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті M. Dukes, I. Schulerstrasse 8. В Берліні G. I. Harbe & Co.

Предплата на „ДѢЛО“ і належність за Inseraty платити у Львові.

Предплата на „ДѢЛО“ з літер. додатком в Австрії: за Заграницею:

на цілий рік	18 ар.	на цілий рік	24 ар.
на пів року	9 ар.	на пів року	12 ар.
на чверть року	4-50 ар.	на чверть року	6 ар.
на місяць	1-50 ар.		

У Львові:

на цілий рік	18 ар.	на пів року	9 ар.
на чверть року	4-50 ар.	на місяць	1-50 ар.

Редакція Адміністрації і Експедиція під ч. 39 ул. Баторія — Рухомий листовий лист на поштові квитанції — Рекламний відділ під ч. 39 ул. Баторія — Чисельні членів комитету — 39 ар. а.

Оголошення приймаються по ціні 8 кр. одної сторінки печатної, в рубль. Надбавка по 20 кр. а.

Подарки числяться по 10 кр. одної сторінки.

У Львові дня 10 (22) грудня.

Долитавська рада державна уюралася вже з проєктом нового закону військового. Проєктові тому послужило особливе щастя: переплыть він через австрійський парламент при незвичайно сприятливій погоді дуже скоренько — і ціло, не уронивши ані одного параграфа, добив до бажаної пристани. Як довбдуємося з Відня, цесарь лично высказав президенту палаты послѣдѣ, а-ру Ф. Смольцу, свое признание за так скорое полагодженіе тои переважної справы.

Коли передь двома місяцями появилося проєкт нового закона військового і народом австрійскимъ стала звѣстною ціла его основа — побольшеніе арміи та заостреніе приписовъ дотыкаючихъ однорѣчниковъ, — жакъ поійшовъ мѣжъ людьми вь цілій державѣ. Милитаризмъ вимагає новихъ жертвъ вь людяхъ і майні! А за послѣднихъ двацять лѣтъ кѣлько-жъ то уже жертвъ принесли ему народы австрійскі! Звычайный выдатки Долитавщины на войско 1869 року выносили 78-6 миліонѣвъ, 1879 року вже 95-1, а на 1889 рікъ прелиминаровано уже 106-8 миліонѣвъ. Але на томъ не стане: бюджетъ военный мусить пойдестися. Сила военна має зрости зъ 800.000 на 864.000 людей. Резерва доповняюча, поднесена зъ 80.000 на 236.000 людей, має теперь черезъ сѣмъ тыжднівъ служити вь линіи, а потѣмъ тричі бути зываною на 4-тыждневй вправы. Кромѣ того ще, послиа нового закона, першій рікъ резервы доповняючой и три першй роки обороны краевой можуть бути покликані до чинной службы подчасъ мира. Однорѣчний охотникъ, не зложившій вь першій роцѣ испыту, має служити другій рікъ вь линіи. Зъ того видко, що новий законъ значно подытѣ тугары на войско вь людяхъ і майні, тожъ и не диво, що, якъ сказано, жакъ поійшовъ мѣжъ населеніемъ вь цілій державѣ и очы всѣхъ звернулись на раду державну: якъ она однесетъ до того закона?

Вь радѣ державной почалася насампередь робота вь комисіяхъ, и вже послиа того, якъ тамъ она йшла, можна було догадуватися, що законъ прийме австрійска палата послѣвъ безъ змѣны. Пос. Кронаветеръ, вь одной изъ своихъ промовъ вь палатѣ, такъ описавъ хѣдъ нарядъ вь комисіи: „Справоздавецъ од-

читувавъ параграфъ за параграфомъ и по кождѣмъ додававъ: Вношу, приняты безъ змѣны. Одиный-другій посолъ подытѣся противъ сего або того уступу несмѣлый замѣтъ, але загаломъ послы були чейны и нѣчо не змѣняли. Ба, и якъ мали змѣняти, коли вже напередъ были выпечатаны приписы выконуючй весь законъ. Комисія ухвалила лишь кѣлька млавыхъ резолюцій, ut aliquid fecisse videatur, абы толькѣ бувъ свѣдѣ, що проєктъ бувъ вь комисіи...“

Вь повной палатѣ справа поійшла рѣвно гладко. При генеральной дебатѣ ледви чотыри послы выговорили свои промовы, а вже дискусію замкнуло, хочъ болышинство могла бути певною, що часть послѣвъ подытѣся противъ того энергичный протестъ, якъ и дѣйствіо подытѣся. Вь специальной дебатѣ уже болыше послѣвъ забирало слово при поодинокихъ параграфахъ, стараючися, — якъ се було заповѣджено вь дебатѣ генеральной, — змѣнити або зменшити тяжкѣсть закона, але сего зрѣбити не могли, бо законъ мусѣвъ перейти безъ змѣны. Тожъ посолъ Тиркъ вѣрно вь одной изъ своихъ промовъ сказавъ: „Майже все бесѣдники вь генеральной дебатѣ говорили, що они при дебатѣ специальной будуть старатися змѣнити або зменшити всякй тяжкѣсть закона. Се выглядає на проію. Бо-жъ усѣ вы, панове, знаете такъ добре, якъ и я, що вь сѣмъ законѣ нѣчо не може бути анѣ змѣнене анѣ зменшене, навѣтъ одной протинки одиати у него не вѣльно. Цѣла дебата — чиста формальность...“

Чому-жъ оно такъ? Австрійскій парламентъ тѣмъ именно характеристичный, що нѣяка зъ болышихъ его партій не естъ такъ независимѣю, такъ певною своей силы и своего становища, чтобы могла твердо стануть при своемъ пересвѣдченіи, — особливо коли йде о справу важную для правительства, — и могла сказати: тутъ стою и зъ одси не рушусь. Кожду партію и вь каждой хвили може правительство залахувати. Такъ стоитъ вь нашѣмъ парламентѣ справа и зъ Чехами, и зъ Поляками, и зъ либеральной лѣвицею — и тому мы бачимо вь нашѣмъ парламентѣ неразъ дже оригинальный рѣчи. Отъ на примѣръ та роля, яку одограла оппозиція — лѣвица либеральная при новомъ законѣ войсковѣмъ, а котру такъ выплылъ вь своей промовѣ молодѣ-чeskій посолъ Грегръ.

Очевидно, супротивъ народѣвъ, супротивъ contribuens plebs, кожда партія мусѣла мати аргументы, що оправдували-бы ихъ голосованіе за закономъ, котрый накладаетъ новый великй тугары. Аргументы тѣ знаютъ наинѣ читателѣ зъ бесѣдъ, якѣ мы мѣстили вь „ДѢЛѣ“. Пос. Пленеръ зъ либеральной лѣвицы заявивъ вь имени своей партіи, що она голосувати-ме за закономъ толькѣ тому, що Австро-Угорщина остане вь союзѣ зъ Нѣмеччиною. Пос. Ригеръ и пос. Грегръ заявили вь имени Чехѣвъ, що чeskій послы голосувати-мутъ за закономъ длятого, що хотять мати Австрію сильною на всяку евентуальность, може и противъ Нѣмеччины. Пос. Яворскій заявивъ вь имени Полякѣвъ, що они голосувати-мутъ за закономъ зъ вѣдчности для цесаря за великодушность, зъ котрой сылла на Полякѣвъ повна свобода розвою ихъ національного житя вь Галичинѣ. Не обійшлося при томъ и безъ выходокъ проти правительства гр. Таффго, явѣчили его и Пленеръ, и Ригеръ и Грегръ, але остаточно се нѣчо не шкодило проєктові закона войскового, а о него тутъ именно ишло. Бо чи одна партія ухвалювала законъ за-для союза Австрій зъ Нѣмеччиною, друга на всяку евентуальность, трети толькѣ для короля Чехій, и т. п., — то основы рѣчи се не змѣнили: законъ ухвалено вь цѣлости, не однявши анѣ одной, якъ сказавъ пос. Тиркъ, протинки. Всякй важный внесена, якѣ ставили подчасъ специальной дебаты поодинокй послы, — якъ н. пр. Кронаветеръ, чтобы зменшити часть службы чинной при линіи зъ трехъ лѣтъ на два роки, черезъ що заоча-дилось-бы що-найменше 30 миліонѣвъ рѣчно, и т. п. — болышинство систематично одкидало. Зъ „патріотичною резигнаціею“, — якъ выразился пос. Гайнрихъ, — принимано параграфъ за параграфомъ одъ початку до конца, зъ скоростію пары, бо шло о то, чтобы австрійскій парламентъ давъ красный примѣръ парламенту угорскому, котрый до ферій святыхъ далеко ще не упорався зъ дебатѣю спеціальною.

Що-до послѣвъ-Русинѣвъ, они, разуме-сь, голосовали за закономъ. Характеристично при томъ се, що жаденъ посолъ зъ руского клубу не одозвался подчасъ цѣлой дебаты анѣ однимъ словомъ. Пос. Ковальскій, зъ клубу Коронийного, промовивъ при §. 1. артикулу II-го. Бесѣду его подали мы вь пов-

ной основѣ. Здаєсь, не потребуемо богато словъ тратити на мотивованіе нашего погляду, що бесѣда посла Ковальского была одною зъ наибезбарвѣйшихъ, якѣ выголошено при цѣлой дебатѣ надъ закономъ. Правда, що пос. Ковальскій промовлявъ при дебатѣ специальной, але навѣтъ при той дебатѣ деякй послы другихъ фракцій парламентарныхъ, що при дебатѣ генеральной не могли прийти до слова, змогли поставитися на становище ширше и сгинути бодай трохи глубше. Годилось-бы було учинити се и пос. Ковальскому тѣмъ болыше, що вь спѣльныхъ делегацийхъ одъ давныхъ уже лѣтъ анѣ на показъ нема заступника трехъ миліонѣвъ народу руского; далыше, що Русь австрійска, — нехай хто якъ хоче легковажитъ собѣ ей, — таки займає дже важную точку вь политикѣ Австрій; а наконецъ, що вь генеральной дебатѣ чуті було про заслугу для Австрій на поляхъ битвы войскъ рѣжныхъ народѣвъ: Нѣмцѣвъ, Мадарѣвъ, Чехѣвъ, Полякѣвъ, Хорватѣвъ, — а про Русинѣвъ замовчано. А пречѣмъ зъ народѣвъ вь Долитавщинѣ Русины по Нѣмцѣхъ и Чехахъ доставляютъ наиболышій контингентъ до арміи, значно болышій, анѣжъ н. пр. Поляки. Тожъ жаль, що пос. Ковальскій вь своей промовѣ не поставился на становище хоть трохи ширше и бодай короткимъ зачеркомъ не назначивъ значѣня и ваги Русинѣвъ вь Австрій и не потягувавъ паралелъ мѣжъ тѣмъ, що Русины дають державѣ, а що достають одъ ней. Представитель другихъ народѣвъ и партій того не поминули...

Новый законъ войсковой ухваленый отже и при помощи заступниковъ руского народа — и новй тугары упадутъ зарѣвно на рускій народъ, якъ на кождый иншій вь монархіи. А хочъ зъ послѣвъ-Русинѣвъ вь радѣ державной нѣхто чомусь не могъ высказати того, що годилось-бы було высказати, — то рѣчь певна, що весь народъ рускій має зовсѣмъ ясный поглядъ и на свое зовсѣмъ неспѣднѣе становище вь монархіи, и на свою вагу вь комбинаціяхъ политичныхъ державы и на тѣ взаимны, якѣ повинны бы бути мѣжъ державою а Русинами австрійскими. Ухваленіе нового закона войскового мусить давати Русинамъ тѣмъ болыше право — энергично и рѣшучо добиватися належного имъ становища вь державѣ, яко народови, котрый повиненъ мати равную участь не толькѣ вь обовязкахъ для

Н О Р М А.

За мѣсяцями рогацями, подѣ плотомъ якогось оторода, що простягався вь полудневу сторону, лежала Норма, обгортаючи тѣломъ своимъ четверо слѣпыхъ ще пенятѣ. Мали поюки що хвила ловили за грудь матери, але зъ груди той не змогли выдобути нѣ капль молока. Ворушилися про-то неспокойно, муркотѣли вѣтерпеливо и скомлялися. А Норма надставляла безнастанно дѣтемъ свою грудь по-рожну, вь котрой они дармо шукали покрѣпленя. Повылазили отже зъ подѣ матери, оди-но за другимъ заточувалося на своихъ ноже-нятахъ, подышли до родички зъ переду и гор-вулися йй до пащѣ, до очей, до ушей, наче здавались пытати: „Мамо, що таке? Далася намъ житиє, а выживати насъ не можешъ? Зъ году гинемо!“ Мати сумно дивилася на по-томство, жмурила очима и почала дѣтвору за чергою и печаливо лизати языкомъ. Може бажала она голодѣ дѣтей своихъ пестощами уладити. Поднялася зъ мѣста, вытягулася и, стоячи, поддала цѣнатамъ грудь свою сеати. Кинулися всѣ до неѣ, мовъ павки чѣ-плялись, зависали, шарпали ей, розпиралася, ссуши и тягучи свою родичку. Норма была выхудѣла, збѣджена, шереть зъ неѣ мѣсяцми цѣлѣкомъ обдѣла. Она дрожала, валилася зъ ногѣ, а на ухахъ и на шѣй видѣлились всеюды не засохші равны, на котры кругомъ понасе-дали мухы.

Дѣти, що ссали маму вь стоячѣй поставѣ, и теперь не нашлы молока вь ей груди. Они ажъ калѣчали ей до крови, добирались, але у Нормы и крови не богато было. Щенюки, умученый частыми а безплотными напруженіями, лягли вь концѣ на земли, поукладались одно на другѣмъ и такъ звывненй мовѣвъ вь вѣ одѣнь клубѣвъ поснули. Якійсь часъ стояла надъ ними мати, джучи ихъ и печаливо обнюхуючи, нѣбѣ колыхала свои дрѣбный песа-та. А коли сонъ оборнувъ вже на добре дѣ-твору, сама пустилася вь свѣтъ на жебрани-ну. Поійшла мѣжъ люде...

Дѣкѣ пѣсь може йти? Влѣтѣла до найближшой хаты вь мѣстѣ. Тутъ якийсь пренадний запахъ долѣтѣвъ ей,

она станула подѣ дверми кухни и стояла бѣдна якъ покѣрна жебракѣ. Стояла довго, вже йй и навкучилось. Одакъ легко шкѣрѣ-нула ногою до людскихъ дѣвер. Дѣвери отво-рились. Выглянула якась стара жынка зъ за-кочеными рукавами, розгорѣла водѣ кухон-ного жару, очевидно: кухарка. Побачила пса и поганѣ закляла:

— Но не бѣстѣжъ то одна! Пуска до дверей, якъ чѣловѣкъ! А не пойдѣшь ты водси, собака душо! И зъ тѣми словами почала кухарка шукати загребача на працѣвѣ, чтобы укарати звѣрѣ, що смѣло до ей дверей прихѣ-дился. Норма стояла непоручена, толькѣ очы-ма здавалась просити милостинѣ. Кухарка вод-найшла загребачъ, вылетѣла зъ нимъ на пса и ударила дѣвѣю. Пѣсь не бѣдохѣвъ, не заско-мѣвъ, мовѣ-бы тѣ удары не были для него вайтѣжшими вь житіи. Кухарка замѣрилася, что разъ загребачемъ, але вже не ударила, лишь зъ страшнымъ проклономъ затрѣснула двери одъ кухни.

Непевною ходою бѣдалилася собака мати водѣ негостяныхъ порогахъ и поійшла даль-ше, чтобы поступити до другой хаты. Тутъ на подвѣрѣ здыбавъ ей сторожъ дому, узбровный вь мѣтлу, осаджену на довгѣмъ дѣручѣ.

— Ше и ты, собака вѣро, будешь менѣ тутъ заваджати! — Закричавъ сторожъ, вы-мѣтнуочи силѣмѣмъ пса за двери.

Заудужена Норма влѣтѣла вѣбниці до за-вѣду, що его брама розтворомъ стояла, бо якъ-разъ зафѣдала туды бѣрика зъ гостемъ. Готелева прислуга вже ей не выкидала, гада-ючи що пѣсь прийшовъ за бѣрикою та нале-жить до прѣвѣзжого гостя. А гѣсть высѣвъ зъ бѣрики и йшовъ подѣ нумеръ, якій ему пока-зано. За нимъ поійшла и Норма, и вь темнѣмъ куритарѣ лягла подѣ дверима, вь котрой зай-шовъ гѣсть. Чула недостатѣкъ силъ зъ собѣ, не могла вже нѣ стояти нѣ ходити. По якѣмъ-то частъ шкѣрѣнула до дверей лабою, выдаючи при томъ скомлячій голосъ неспокойно. Гѣсть отворивъ двери, мавъ лице румяне, вусате, симпатично. Коли поглянувъ на пса, бѣвъ при-язно хочъ слабо повернувъ хвѣстомъ.

— „На ту, собачко!“ закликавъ чѣловѣкъ и впустивъ пса подѣ свой нумеръ. Норма ле-дѣи могла пересадитися черезъ порѣгъ, уйдѣ-

шла до хаты, а симпатичный чѣловѣкъ кинувъ йй останки хлѣба и ковбасы, що нѣмъ передъ тѣмъ угощався по бѣбутѣй подорожи. Хау-чиво и зъ великою пажерливостію кинулася собака мати на тѣ останки. Але шока та зубы высовѣдали, здаєсь, вже службу, бо ѣсти не могла, а вхоплѣнный корѣмъ вылѣтавъ зъ рѣта на землю. Поглянула на пожну, подвивалася гостевы вь очы зъ якоюсь жалостію, заколе-балася цѣлымъ тѣломъ и упала на землю.

Зблизжалася для Нормы послѣдняя хвила житя. Пригадалася йй теперь дрѣбный дѣтъ, якѣхъ полишила голодныхъ подѣ плотомъ, безъ всякой оѣвки. И здавало ей што страш-но за сердце. Она востогнала тихѣмъ стономъ, немѣвъ-бы сумно зѣхнула. Потѣмъ подвисла трохи голову и якимъсь розбитымъ голосомъ, урыванымъ, завѣла такъ переймаючо, такъ сумно, що гѣсть ажъ налякался. Задзвонивъ, а коли завозвавъ нумерѣмъ, сказавъ:

— А забѣрѣтъ-жежѣ собѣ зъ водси то звѣрѣ. Якій тутъ ладъ вь готели! Псы воло-чатся и неповокають гостей.

На тѣ слова нумерѣмъ сильно коннувъ Норму, але она не поднялася и не заскомѣ-ла. Служащій принявъ шѣтку до замѣтѣня и зачавъ нею пса бити. Ударивъ кѣлька разѣвъ, але пѣсь здавался бути байдужнымъ на всякй удары. Слуга ухвативъ про-то Норму за хвѣстъ и вытягнувъ ей на куритарѣ. Потѣмъ закли-кавъ сторожа и казавъ пса-приблуду выкину-ти на смѣтникъ.

Теперь вже спокойно, позаду ставѣвъ, на кулѣ смѣтъа лежала безсильна Норма. Оны зайшли йй кровѣ, зъ рѣта потекла пѣна: она кѣнчила житѣе. Зъ ставѣвъ долѣтѣла людскй голосъ, чуті було, якъ конѣ жууть овѣсь, бѣрачѣ ланцухами. Зъ по-за паркану розля-гався гавѣтъ собакѣ, що гравился по морозу. Зо смѣтника повылазили сѣрѣй шурѣ, несмѣ-ло зблизились до Нормы, моргали вусами и придвигались йй пыльно своими зѣркатыми очами. Норма глянула послѣдній разъ вь яс-не сонце, и ще разъ здрѣгнулася. По хвилѣ зарѣилось на смѣтнику бѣдѣ шурѣвъ. Они ишли смѣло до Нормы, бо бѣдна мати вже не жила.

Зъ польского пер. С. А.

Хроника духовной семинарии Львов-ской одѣ 1773 до 1888 року.

(Далѣе)

Рѣкъ 1883.

Дня 2 лютого т. р. явився вь духовной семинарии гр. Альфредъ Потоцкій, намѣст-никъ, зъ еп. Сильв. Сембратовичемъ, оглянувъ рефектарѣ, музѣѣ и деякй комнаты питомцѣвъ.

Дня 5 лютого т. р. бѣбулися величаво похороны Володымира Барвѣньского, руского патриѣта, першого редактора „ДѢЛА“, упокоив-шогося вь 33 роцѣ житя. При тѣлѣ покійно-го вь комнатахъ редакційной при улицѣ Бато-рія ч. 44 бѣдравивъ Преосв. д-ръ Сильвѣстеръ Сембратовичъ панахиду вь присутности чи-сленного духовенства. Коли знесено домови-ну зъ поверха на долину, выголосивъ пра-вильное слово Анатоль Вахнянянъ, профессоръ руской гимназіи, и похѣдъ двигнувся подѣ проводомъ криштаномъ о. Антонія Петруше-вича на цвинтарѣ Лычаковскій вь сууровѣдѣ численно зѣбранѣй публики. Передѣ домови-ною несли делегаты 39 вѣнѣвъ, а сумный обрядъ подысли питомцѣвъ своимъ величавымъ хоромъ. При мѣгилѣ покійного промовляла пе: катихизѣ о. д-ръ Юсефъ Левинцкій, д-ръ Александръ Огоновскій профессоръ универси-тету, Филлеръ, бурмѣстръ зъ Роздолу, Явѣ зъ Олексова Гѣвѣшъ, редакторъ, и Пларіонъ Грабовичъ, академикъ.

Дня 13 марта обняла вдова Гойвановичѣва кухню семинарку. — Дня 29 мая т. р. бѣ-кнули питомцѣвъ вечерю и выбрали двоѣхъ бѣдѣручѣмѣмъ зъ жалѣбою до ректора.

Дня 13 жовтня т. р. упокоився вь Пере-мышлѣ о. д-ръ Францъ Костекъ, почет. кри-лошанинъ кавѣтулы перемѣсков, бѣдѣченый ордеромъ Францъ-Юсефа, бывшій прѣфектъ вь духовной семинарии и профессоръ Пасто-ральномъ на университетѣ львовскомъ, по дов-шѣй слабѣсти на рака жолудкового, прожив-ши 55 лѣтъ. Покійного яко прѣфекта и про-фессора питомцѣвъ любили и поважали, а за-для

Виді обіграти, листи заставити, ренти, акції банком і заставити, листи державні і приватні купувати і продавати під найкорист-совіаль і вигідні для банком і котора вилучити. Поручення з провинції сейчась загато-джуються, без дописки провинції.

держави, але і в правах од держави для вільного розвитку своєї народності!

Дебата над законом військовим.

З бесіди пос. Кронаветтера.

Коли велася спеціальна дебата над законом військовим, а саме над § 3 того закону, котрий то парграф постановляє, що воєнське і маринарське мають боронити обох половин держави од ворога і удержувати порядок в державі, промовив пос. Кронаветтер так:

„Нам стараються всякими способами замкнути губи, щоб всякий погляд на сей закон адушити вже в самім зародку. Я констатую, що ми через десять літ не будемо мати нагоди промовити анї слова о постанові, що жадають од австрійських народів майна і крові, а мимо того стараються тут (в парламенті) всякими найскрайнішими методами нашого так званого ліберального регулятиву не допустити, щоб деякі послы висказали тут вільно свій погляд, а хотять їх виключити з дебати над сьмь законом.“

Правда, одповідають нам: Що ти поможе багато говорити; закон так, як він вже прийнятий. По що-ж було радити над ним в комісії, коли міністерство воєнної оборони мав вже тоді в своїх руках готову інструкцію для переведення сего закону (Зь лівих: *Чуте! чуте!*), хоч поступуючи правильно, не можна було знати, чи в комісії і палаті не пороблять якій зміни в законі. Коли-ж більшості так хоче, то почли просто, кілько голосів за а кілько против, то вже і зовсім не потреба буде дискусії. Ба, коли того не зроблять, бо суть деякі упривілейговані послы, котрі можуть говорити кілько имь захочеся, але ті, що не належать до тої вибраної громади, мусять мовчати, хоч бы то розходилося і о найважливішій рвчи.

Бесідник грозив одтак, що послы, котрих не допускає од слова, будуть старатися всякими силами добитися свого права, і поставив одтак внесення, щоб в § 3. було сказано, що воєнське і маринарське мають удержувати порядок, а одтак мотивував своє внесення слідуєчим способом:

Звѣсно, що наша палата єсть завжди дуже демократично настроєна (веселість) і признає засади демократії однакою підставою конституції і управи там, де розходяться наложити на найнижшій класі народів якісь обовязки. Та-ж і § 1. опирає на демократичній засаді, бо каже, що всь мусить служити в воєнське, але зь тих „всех“ єсть багато таких, що не мають ніяких політичних прав. Намь предложено проект заострення воєнського закону карного, в котрім накладається строгий кары на тих, що хотѣли-бы довше як до обѣмь дѣв не ставитися до воєнське, але що держава має також і якісь обовязки супротивь всьх горожань, о тѣмь министерство не хоче нічого знати. Не годиться прець накладати на когось і найтяжшій обовязки горожаньскі, а не дозволити ему оповняти правь горожаньскіх. Веб держави, що завели у себе загальний обовязок служби воєнське, завели також і загальне безпосереднє право виборѣв. А коли у нась дѣйшло вже до того, що обднесуєсь дословно нѣмцѣй законь воєнськой, коли навѣть зовсімь так як в нѣмцѣй кажеся медікамь служити пѣв року в воєнське, то треба було обднати також і то право, котре каже, що кождий має право посылати свого за-

ступника до ради державной, котрий-бы мѣст контролювати, чи закони сповняються так, якъ они ухвалені, чи н. пр. в сѣмь случаю пѣсля § 3. буде воєнське дѣйстно уживатися лиш для оборони одь ворога і до удержуваня порядку у внутрѣ. Подивѣтсь на Францію, гляньте, на вѣстѣ для насъ, навѣть на Испанію, де в послѣднихъ часахъ предложено проектъ закона о загальномь правѣ голосованя. Доки австрійскій горожаньскі не буде мати такихъ правъ якъ другі народы, доти не можемо жадати, щобъ люде политично мертві і не мають ніякого права жертвовали свою кровь і своє майно. Першимъ обовязкомъ нашего министра воєнної оборони повинно було бути, закнмь бнъ станувъ передъ нами зь сѣмь закономь, щобъ бнъ бувъ спонукать своихъ товаришѣв зь министерства, щобъ они предложили буля ревизію конституції на підставѣ загального права голосованя.

В § 3. высказаний законь, що австрійське воєнське не може ніколи уживати до зачѣино войны. Заступникъ народу мусить отже контролювати, чи министерство буде дѣйстно такъ переводити сей законь, що воєнське не буде ніколи уживатися до зачѣино войны, лиш до оборони держави і до удержуваня порядку. Якъ ті заступники народу — мы не єсьмо вѣстиво заступниками народу, лиш заступниками интересовъ — мають вести ту контролю, о тѣмь анѣ слѣду в законѣ і длѣтого єсть сей парграфъ лиш красною фразою на паперѣ безъ ніякого практичного значеня.

Говорено доси багато о конечности сего закона, признано навѣть, що законь воєнськой накладѣ на народѣ величезній тягарь безъ розницѣ на соціальне положеніе, але якъ разъ длѣтого треба було дати і якусь гарантію, що воєнське буде уживатися лиш до оборони держави. Таку гарантію можуть дати лишь представителѣ народу. В мѣру того, якъ кождий горожаньскі буде мѣст высылати до парламенту заступника своихъ поглядѣв і своихъ правъ, переставуть такожъ вестися і войны. Такимъ лишь способомъ можна буде войнамь конецъ зробити. Я не говорю якъ який фантаст або мрѣйникъ. Народы не ведутъ борбъ зь собою. А коли хочете побачити теперъ середъ реакційнои темрявы перше слабе свѣтло всходячого сонця лѣшого будущности, то знайдете его на зѣрахъ і вѣчахъ, де радѣть найбѣдѣйшій люде, люде праць всьхъ цивилизованныхъ народѣв безъ взгляду на народность і на языкъ, і обговорюють средства, якими бы то обднести экономичній і духовній поступъ людскости. Тамъ не насажда Французъ на нѣмца анѣ нѣмецъ на Россійянина. Тамъ нема интересу убивати взаимно авійны не буде, коли не буде интересу ни вѣсти; интересу же не буде, коли воля держави буде згѣдною зь волею народу. Доки воля народу не буде і волею держави, доки зовсімь нишій факторы якъ народы будуть творити волю держави, доти будуть зовсімь нишій интересы і цѣль рѣшати о ужитку майна і крові народѣв. Але коли якъ держава, що вже і такъ має половину свѣта, а ще бнъ того за мало, обднесєся не зь сусѣднимъ народомъ, але зь людями в сусѣдній державѣ, що тамъ творять волю держави, тогдѣ кличуть народѣ на помѣч. Люде, що доси нѣколи себе не бачили і не знали, мусять розбѣвати собѣ головы. Коли однакожъ колись воля народу буде і волею держави, то народамъ не прийдѣ і на гадку вести борбу зь собою. Бѣда та нужна і журба пруть народы безъ взгляду на языкъ до зовсімь нишнихъ рѣчей якъ до войны.

Вертаючи до мого внесення, мущу що одно заиримѣтати. Я вставивъ в § 3. слово „лишь“ длѣтого, бо показалося, що наше воєнське уживаєся ще і до чогось нашого, бо показалося, що підзасъ страйковъ одкомендируется зь архикатедральной церкви св. Юра на цвинтарѣ Лычаковскій. При доминѣ покійного выголосивъ в имени питомцѣв дукторъ-насторальскій Михайло Сѣтеньскій прѣдцѣсно слово.

Дня 22 і 23 сѣчня т. р. обдбулася нарада в IV. семинар. музеумѣ делегатѣв зь львівской і перемыской епархіи одъ провѣдомъ еп. д-ра Сильвестра Сембратовича в справахъ: 1) регуляції конкурсу духовенства, 2) вдовичого фонду, 3) адресы до Риму. По нарадахъ бувъ для делегатѣв обѣдъ в семинарскѣмъ рекетаріи на коштѣ епископа-администратора.

Дня 23 лютого обдпроводжали питомцѣ зь I. року питомцѣв зь II. р. на испиты зь Догматики до семинарской фабрики, перебрані в маски. Середъ того оскорблять нехотяти вь замѣшаний питомецъ одного зь настоятельствъ, но замѣст виноватого питомця, виключено зь заведеня невинного. Товаришъ питомцѣ в числѣ 80 станули в оборонѣ невинного і выступили зь заведеня, доки невинного до заведеня не принято. За се выступленє надложено на всьхъ питомцѣв тридневній реклекція.

Дня 26 марта т. р. явився еп. Сильв. Сембратовичъ в духовной семинаріи, і бувъ підзасъ обѣду питомцѣв в обохъ рекетаряхъ.

Дня 24 цвѣтня т. р. обдбулася похорона Франца Кеайера Вѣржхейского, 34-ого зь черги лат. архієпископа львівского, прожившого 81 лѣтъ. При похоронахъ покійного брали участь еп. Сильв. Сембратовичъ зь капитулою і настоятель духовной семинаріи зь питомцями. По заупокѣній латургии зложено металеву домовину вь криштѣ латиньскон семинарской каплицѣ.

(Далше буде.)

увано воєнське до робѣтѣв предприемцѣв. до фабрикъ і тамъ казано воєнське робити. Правительствовъ надѣждало тутъ воєнське силы і министра належало-бы за то передъ судѣмъ поставити. Правда, министръ скаже на то: Ба, але порядокъ і безпечность мусить бути. Слова „порядокъ і безпечность“ то пусті фразы, за-дѣла котрихъ велено у Вѣднѣ воєнськемъ печи хлѣбъ вь приватныхъ пекарняхъ. Вѣднѣ воєнськемъ працювати замѣстъ страйкующихъ робѣтнѣв, то не законно; та-жъ далше схочете, щобъ воєнське козлы вывертали. Держава не повинна вмѣшуватися мѣжъ робѣтнѣв а предпримѣв та ще и уживати воєнське до того, щобъ оно замѣстъ робѣтнѣв робило, скорше повинна держава взяти гнобленыхъ вь оборону передъ гнобителями. Таке уживанє воєнське я не можу похвалити, бо у робѣтника сила робота, у предприемця капиталъ. А коли одними вѣльно своими „ринѣма“ (ланцами) н. пр. панамъ равномъ кукурудзянымъ гнати дѣну вь гору, то чейже робѣтникамъ вѣльно собѣлыми силами выборювати собѣ болшу заплату.

Горожане, що не мають ніякого права вибору, не мають ніякого права і охорони, на нихъ вложено лишь обовязокъ взяти карабинъ на плече та ити на ексцеркур, покинати жѣнку і дѣтя та даватися стрѣляти, не знати за що, а зь другою стороны не мають они ні найменшого права вѣдывати на хѣдъ публичныхъ справъ. Коли же такому воєнськемъ придеся колись стати робѣтникомъ і страйкувати, то противъ него выступлѣть зь карзѣнами его власній дѣти і своіки. Середъ такихъ оставивъ не може жаденъ демократъ ухвалювати закона воєнського. Я прошу отже палату прийняти мѣе внесенє, коли має добре намѣренє; слово „лишь“ не зашкодитъ нічого. Коли же нема такого намѣреня, то скажѣть отверто, що воєнське має же мѣшатися і до борбъ мѣжъ робѣтниками а предприемцами та робити для предприемцѣв вь робѣтняхъ замѣстъ робѣтнѣв, коли выбухне якийсь страйкъ.

Причины зубожѣлости нашихъ селянъ и мѣщанъ черезъ судѣбничество.

II.

Книги грунтовы.

Книги грунтовы середъ теперѣшнихъ освѣтлыхъ і экономичныхъ бднесѣв нашего селянства, такъ якъ они теперъ є, зь всьми консеквенціями правовыми — то друге ноцѣсть для малыхъ господарѣв. Простѣть-тимчасомъ за слово, не зовѣть мене ретроградомъ і Богъ зна чимъ, — постараюсь доказати правду моихъ словъ, а поки-що скажу еще, что та нѣстатудія, здобутокъ цивилизація, то справдѣ „кожутокъ не насъ (галицкихъ селянъ) шитый“.

Кажеся, что книги грунтовы подмогають кредитѣ. . . и т. д. Та лишѣ бѣда, что нашому хлѣборобу не ма вже на що кредитувати, нема вже кавалчика чистон гипотеки, де бы той кредитъ можна безпечно посадити, а всякого рода „заведенія“ вже давно эдискредитовали нашихъ хлѣборобѣв до крайности, заки же устелено гнѣздо для кредиту т. е. заки завели книги грунтовы для меншихъ посѣлѣстѣй. Тѣ давній кредиты обѣдають ново-заложену табулю, мѣе жабы по дощи, вь вѣдѣ т. зв. „давнихъ тагарѣв“.

Якъ теперъ книги грунтовы уладженѣ, о тѣмъ нѣше законъ гипотечный зь дня 25. лѣня 1871. ч. 95. В. з. д. зь всьми своими побѣчными законами, нѣетями і министерскими розпорядками. Пѣсля нашего закона цивильного не можна вь тихъ мѣдвѣностяхъ, де и стѣнують книги грунтовы, нѣ власности, нѣ заставу, нѣ служебности важно на недвижимо сти набути, не вѣсѣаши сего права до книгъ грунтовыхъ. А позаякъ нашъ меншій власникъ не привыкли ще до тои европейской институтѣ, бо такіи вѣнесъ табулярный „по европейски“ коштують, — то нашъ меншій братъ бѣдѣщєся одъ табулѣ, де тѣлько може, і розпоряджуєсь своєю власностию по давному безъ огляду на принѣсы табулярный. Зь того вышъ була нѣвластѣвѣсть т. зв. табулярного і нѣтабулярного або фактичного стану, котрѣ по болѣшій части зь собою несхожѣ, бо хто нишій посѣдає яко власникъ недвижимоствъ фактично, а хто нишій фигурує вь книгахъ грунтовыхъ яко власникъ. Така бѣдужѣсть до книгъ грунтовыхъ проявляєся лишѣ при маленькихъ тѣлахъ табулярныхъ, якѣхъ саме вь нашихъ краю найбільше. При болѣшихъ недвижимоствѣхъ пальнують интересованіи книгъ грунтовыхъ, якъ ока вь головѣ, і не зволь каютъ навѣть годны, щобъ дѣтчинои зміны вь нихъ не записати. Зь того выхѣдѣть, що лишѣ незнѣтѣний і непропорціональній кошты вѣнесу табулярного до вѣрности тѣла табулярного выкликують у маленькихъ власникѣв неохоту і бѣдужѣсть до институтѣи книгъ грунтовыхъ.

Отже та бѣдужѣсть і неохота до сѣи институтѣи спонукала правительство выдати законы зь 23 мая 1883. р. пѣсля котрихъ власти мають обовязокъ зь урядѣ (von Amts wegen) доносити судови грунтовому о всякихъ достереженыхъ змінахъ вь станѣ табулярномъ. А що такіи зміны наступають звичайно на случай смерти власника нѣтабульованого, то выше наведеній законъ постановляє, що по правосильности грамоты наслѣдѣ, кола-бѣ сѣдкомѣмъ до шести мѣсѣцѣв нѣтабуляція не доконаєть, судъ табулярный зарѣдѣть безъ его интервенції нѣтабуляцію на его кошты, а коли знова покажєся, при пертратѣціи сѣдковѣй, що якъ-гось вѣнесу табулярного заведѣаню, або коли власть катастрофально зажадає сповѣдованя такого вѣнесу, тогдѣ судъ пенями змущує недѣбалу сторону до предпринятя такого вѣнесу. Зь тѣмъ отже закономъ стѣють вь тѣсній звязъ законъ зь 23 мая 1883. ч. 83. В. з. д. дѣтчино евиденції грунтово-податко-

вого катастру. Пѣсля сего закона обѣзжають установленій до того мѣрничій урядникъ поодинокіи громады вь вызначенныхъ напередъ порядкѣ і розвѣдують о тѣхъ змінахъ катастру, котрі настали одъ послѣднихъ ихъ обѣзѣдки. О такихъ змінахъ доносять они черезъ урядѣ податковий судови табулярному. Судъ табулярный доходить, чи тѣ зміны вѣнесані до книгъ грунтовыхъ, а коли нѣ, тогдѣ поступає пѣсля выше наведеного закона і змущує стороны до занѣтабульованя зміны. Помнявши предѣвгу манипуляцію при тѣмъ поступованіи, бо урядникъ мѣрничій не має безпосереднихъ зносѣнъ зь судомъ, тѣлько черезъ урядѣ податковий і на обдворѣтъ, зь тои контролѣ згѣдности стану табулярного зь фактичнымъ вырѣстѣ великаньска работа для суду повѣрѣного. Терминъ техничний на то: „справдѣжуванє аркушѣв“, длѣтого, що дѣтчинои зміны списують на особныхъ друкахъ, а кождый такий аркушъ дѣстає свое окреме число.

Сказано выше, что нашѣ сѣляне безъ огляду на принѣсы грунтовы розпоряжають своєю власностию по давному, якъ то кажутъ, зь рукѣ до рукѣ. Причину того выкажу пѣдѣльше, тутъ наводжу сѣй фактъ лишѣ на доказъ, что зь тои причины такихъ случаѣвъ незгѣдности стану табулярного зь фактичнымъ була вь судѣ до 5.000 рѣвно. Поступованє для зведеня згѣдности межѣ становѣ гипотечнымъ а фактичнымъ обдбуваєся вь тои способѣ, что судъ табулярный зыває власника фактичного і власника табулярного, доходить тѣтуду зміны і наказыє незгѣдности усунути, т. е. обдсѣлає стороны до нотарѣ, щобъ дали собѣ списѣти до нѣтабуляція присгожій документъ і занѣтабульовали, что треба. Коли обѣ стороны жѣють, то ще пѣвѣ бѣды, бо власникъ фактичний зможе евентуально змусити особнымъ процесомъ своего допередѣнка, щобъ выставивъ присгожій документъ. Але лучєся і такъ, что власникъ табулярный уже не жає, по нѣмъ наслѣдѣи малѣтѣтѣи, а они не мають правовой згѣдности робити такихъ документовъ, котрыми бы свои власности позбывалися. Вь ихъ имени мусѣть выступати обѣ-кунѣ, а надто судъ яко инстанція пуплярна мусѣть такий актъ правый потвердити. Обѣ-кунѣ отѣгаєся, судъ зываєся потвердженє, а тѣмчасомъ той самъ судъ вь роли суду грунтовои подѣганяє die säumige Partei грошеними пенями до переведеня нѣтабуляція. Такъ само заходѣть трудность, коли власникъ дѣтчинои тѣла табулярного перейде вь другѣ, третѣ, або и дальшій руки. Кѣлько то труду має судѣя — выслѣдѣти деволюцію праву, а кѣлько то коштовъ стѣють послѣднего набуця — выдѣбути такий документъ і перевести нѣтабуляцію. Судъ покликує тысячѣи людей на терминъ, люде неразъ вь пору найгорѣчѣйшой работы выстоюють по цѣлыхъ дняхъ передъ судомъ, неразъ вь холодѣ і голодѣ, заки на нихъ прийдѣ черга, щобъ почути одъ утомленого судѣи: „Коли ты купишь, то мусѣшь себе занѣтабульовати до того, а того часу, бо наложу на тебе пеню грошєву!“ Коли-жъ до означенного рѣчѣнія нѣтабуляція не наступитъ, тогдѣ судъ знова зыває die säumige Partei, накладе грошєву пеню і визнає новий рѣчѣницѣ, і такъ иде безъ кѣнѣ, поки нѣтабуляція не наступитъ.

Такъ дѣєся безъ огляду на великѣсть і важѣбѣсть предмету. Длѣтого то фактичний власникъ подѣганый грѣшными, тяганный кѣлькократно до суду, обдѣвѣсѣ-бы всего, щобъ тѣлько полишали его вь сушѣ. (К. с.)

Дописи „Дѣла“.

Зь Черновѣцѣ.

[Ще про вечернѣ „Союзѣ“. Спростованє.]

Свѣтла Редакція! Величавѣсть і свѣтлѣсть XIV роковинъ заснованя „Союза“ ставъ солю вь одѣ вашымъ противникамъ і тому кинулись они на наше Товариство зь клеветами і обзориюванями, котрі умѣстили вь „Червонѣй Русѣ“. Задля того выслали мы зарѣкомъ „Спростованє“ до редакції „Червонѣй Русѣ“ всьхъ выдуманныхъ і перекрученыхъ фактѣв, дѣтчинои нашихъ вечерѣ, а тутъ спростованє дословно повтаряємо, щобъ пѣдѣнавъ свѣтъ, якими средствами противъ насъ воюють.

Отъ дословнєе письмо, выслѣне до „Черв. Русѣ“:

„Свѣтла Редакція! Просимо на подѣставѣ §. 19. казъ правого спростувати дописъ „Изъ Черновѣцѣ“, помѣщену вь Хроникѣ „Червонѣй Русѣ“ вь ч. 140. зь 1 (13) грудѣя с. р., вь тои способѣ:

Хибнымъ єсть донесенє, будѣто-бы на севѣрѣчѣныхъ XIV роковинахъ руского академичного товариства „Союзѣ“ присутній були лишѣ „вѣсѣ 6 членѣв“, такъ якъ ихъ єсть 14 дѣйствѣныхъ а на вечерѣ явилась 11 (однацѣ-цѣть), рѣвно якъ на комерсѣ „Общества Букѣнина“.

Далше були тутъ не лишѣ „Стоцкій, Ер. Пагулякъ, Виницкій, Попович“, не лишѣ „нѣсколько мѣщанъ, вь томъ числѣ і служѣщій Бѣсѣды, нѣсколько гимназѣтѣв і учениковъ зѣдѣшней учительской семинаріи“, но слѣдуючі: ректоръ магѣицѣкъ впр. о. Константинъ Поповичъ, проф. і прѣдѣсѣдѣ о. Исидоръ Воробѣвѣчъ, судѣя п. Омѣлянъ Левѣцкій, учитель школы выдѣловѣи п. Николай Шеурганъ, судѣя п. Володимѣръ Михѣлѣскій, контролѣр п. Владѣ концевѣтъ финан. прок. п. Иванъ Тимѣнскій, п. Григорій Никѣровичъ, н. Формундѣ, урядникъ финанѣсово прокураторѣи п. Стоклеѣ, урядникъ почтовый п. Е. Озарѣвѣчъ, концевѣтъ финан. прок. п. Иларій Гулка, впр. о. Володимѣръ Карѣтанскій, п. Русѣвѣчъ, п. Гѣличѣнскій, п. Войновскій, универѣтетскій амануѣлѣнѣцъ п. Рѣнтушъ, директоръ телеѣфонѣи п. Глянскій, редакторъ „Вѣковѣина Rundschau“ п. Стеклѣ и пр. Мѣщанѣ-

свои щирѣсть, добротѣи сердца і веселого темпераменту мѣвѣ богато прѣятѣлѣв. На похорѣны покійного одѣвѣхало 24 питомцѣв на власный коштѣ зь Львова до Перемишля. Похорѣнено его вь присутности численного духовенства вь мурѣванѣмъ грѣбѣ, вь який вѣзѣзѣного зложено побѣчѣ него і его тѣстѣя о. Льва Кордѣвѣича, крилошанина капитулы перемишской.

На мѣсѣце д-ра Ф. Коестѣка именовано профессорѣмъ Пастѣральной о. д-ра Іоана Бартошевского.

Дня 1 падѣлиста т. р. опустѣвъ духовнєе заведенє о. д-рѣ Теофѣль Сембратѣвичъ, прѣфектъ, ставши ректорѣмъ духовной семинаріи у Вѣдѣна. О. д-рѣ Т. Сембратѣвичъ бувъ прѣфектомъ при семинаріи львівской одъ 1 падѣлиста 1877 до 1 падѣлиста 1883. Коли д-рѣ Сильвестѣр Сембратѣвичъ, профессоръ Догматики, ставъ епископомъ-субарганѣмъ, обѣнявъ по нѣмъ кѣдѣру Догматики яко доцентъ д-рѣ Теоф. Сембратѣвичъ, і выкладевъ черезъ два рока одъ 1 жѣвѣня 1879 до 1 жѣвѣня 1881, поки не именовано актуального профессора Догматики, кс. д-ра Іосѣфа Мазурѣвѣича, лат. прѣсѣвѣтера зь епархіи перемишской.

Рѣкъ 1884.

Дня 1 сѣчня с. р. упоковѣся нагло о 3 годѣнѣ зь полудня о. Володимѣръ Бачѣнскій, крилошанинъ капитулы львівской, бувшій духовѣникъ при семинаріи вѣдѣнскѣй і провѣиз. ректоръ семинаріи львівской, проживши 51 лѣтъ. Смерть покійного выкликала межѣ питомцями великій сумѣ. За его короткого ректорѣства почѣто вь заведеніи покидѣти пустѣи забѣвы, а забирѣтсь до поважѣнои праць Чѣтѣльна семинарска розвивѣлася, питомцѣи устроювали музикально-декламѣторскѣи вечерѣи зь науковыми бѣдѣчѣми, якими занимѣлися питомцѣи Богдѣрѣ Карѣчѣвъ, А. Яцѣвъ, Богданъ Еліѣшѣвскій і другіи. Покійный не спѣивѣвъ наукового вь заведеніи розвитку, а противно, одѣкувавѣся нимъ. Похорѣны обдбулися дня 3

ску Читальню заступали 8 поважних мѣщанъ, а служакѣ „Бесѣды“ стояли до услуги, такъ якъ есть заравномъ и слугою Союза. Гимназисты и ученики адъшней учительской семинаріи не брали участіа, бо имъ школьными властями заборонено являтися на подібныхъ вечеркахъ. Зъ академичныхъ товариствъ були Ognisko, Akademische Lesesalle, Higuera, а прочіі академ. товариства выслали всѣ свои градуляційныя письма, кромѣ одного „Общества Буковина“.

Вп. п. Стоцкій, Поповичъ и Тиминскій надѣли тому „сино-жолтыя ленты Союза“, бо суть почетными членами его, и мы завсѣгда при такихъ манифестаціяхъ оддаемо поч. членамъ честь въ той способъ. Донесеніе, будь-то бы „нѣкоторые гимназисты и ученики семинаріи такожъ надѣли ленты“ есть нѣчимъ нишнимъ, якъ тѣлько выдумкою. Чи дальше „намѣрены здѣшніа студентскія общества поднести протавъ такого злоупотребленія студентскихъ отличій публичный протестъ въ адъшнихъ газетахъ вьскіа сношенія зъ „Союзомъ“ прервати“, се поки що не звѣстно нѣ „Союзови“ нѣ прочому студентству, тому не можъ надъ сѣмъ застановлятися. Намъ лишъ се вѣдомо, що одинъ членъ „Буковины“ захотѣлся коло того, абы межъ прочимъ студентствомъ повагу „Союза“ підкопати, но мы залагодимъ сю справу побла ухвалы, запавшон на остатнѣмъ нашѣмъ мѣсячнѣмъ засѣданю.

Вп. професоръ Бротей Пагулякъ не „заявилъ, що если бы мы хотѣли чествовати всѣ святости народныя, то набрали бы ихъ конечно цѣлый мѣсяцъ, подъ тягаремъ котораго мы удушались бы только; мѣсто для такихъ святошей въ архивахъ“, но твердявъ протавно, чтобы молодѣжь безъ упаву заглядала въ архивы и дорого науку и праціа сама переконалася, чи вже то, що неразъ у насъ святошамъ называютъ, по правдѣ суть святошѣ. Вп. проф. д-ръ Ст. Стоцкій и п. директоръ Омелянъ Поповичъ нѣчого не споминали о „північній впливі“ въ такой способъ, якъ се „дописуватель“ представивъ. Першій, зарѣвнуаючи молодѣжь до неуставной праці, твердявъ, що предки наші, ше за кѣвского и потѣмъ галичского княжества, знали зъ певностю, що суть Русинами, а теперь дѣйшло до того, що мы сумнявася, чи всемо Русинами, и що надъ сѣмъ давно вже рѣшенымъ историчнымъ фактомъ тратимъ лишъ дорогій часъ незгодою вь сваркою. Вп. п. Поповичъ зновъ доказувавъ, що мы народомъ справдѣ подносимъ и ставимъ сильными и що не кривия и которы, но таха але запопадлива праціа робить насъ сильными. Се суть точки, перекрученіи вп. допусувателемъ до „Черв. Руса“ въ ч. 140, котріи въ сѣмъ правдивѣмъ свѣтлѣ въ наиблизѣмѣ числѣ „Червоной Руса“ поправати просимо. Зъ приваженымъ поважаньемъ: Руске академичне товариство „Союзъ“ Заступникъ головы: *Пала Дмитровъ Селяка, слушахъ правъ; писарь: Сильвестеръ Дашкевичъ, слушахъ правъ.*

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На засѣданю комисіи бюджетовой въ среду велася дебата надъ позиціею „школы средней“. При сѣй нагодѣ порушивъ посолъ Гербертъ справу розпорядженія о т. зв. дѣлокаціи школъ средних, котра минувшого року выкладала загалне невдоволеніе и немалый заколотъ. Гербертъ доказувавъ, що бѣвъ завсѣгда протавъ зношенія школъ безъ конечной потребности, а наслѣдкіи выказали вже достаточно, що знесеніе таке було зовсѣмъ неоправдане. Протавъ агадаваного рѣшенія — казавъ бесѣдникъ — выступила була наибольше Чехи, а однакжъ показалося, що агадаваное розпорядженіе дѣткнуло наибольше заведенія зъ ишимъ языкомъ выкладавмъ, якъ чешимъ. Наибольше выступили були Чехи протавъ знесенія высшихъ класъ въ школахъ реальныхъ и гимназическихъ въ Литомишлѣ, Кутиной горѣ, Таборѣ и Пильзѣ. Въ Литомишлѣ, де въ 1887 р. было въ трѣхъ высшихъ классахъ реальныхъ разомъ всего лишь 8 учениковъ, знесено таки тѣ класы, але за то дано 3,500 зр. заномогн на школу промысловую. Зъ прочихъ школъ знесено зовсѣмъ або въ части 7 вѣмецкихъ, 2 чешскіи, 1 словенскую и 1 италіанскую. Бесѣдникъ жадавъ отже, чтобы для всѣхъ было равне право и домагався заведенія гимназій въ Ровередѣ, Прахатицѣ, а особливо же паралельныхъ класъ въ Штаерѣ.

Министеръ Гавчъ супротививъсему, чтобы его розпорядженіе называти дѣлокаціоннымъ, а бѣтакъ доказувавъ, що бѣвъ анѣ одной точки того розпорядженія не одблкнувавъ. Опѣсля обговарювавъ министеръ точка за точкою агадаваное розпорядженіе и обѣщавъ зрѣбати для громадъ въ Ровередѣ и Крайцѣ, что лишъ буде можна. Переходячи бѣтакъ до бѣдоси въ Галичинѣ, зажадавъ д-ръ Гавчъ, чтобы въ нашімъ краю основувано школы выдѣловы, позаякъ соймъ зѣвоъ кѣлька такихъ школъ а не поставивъ на ихъ мѣсце нѣякихъ нишнихъ.

Комисія ухвалила бѣтакъ позицію „гимназій“ и резолюцію, зывающую правительство, чтобы оно оснуждало въ Чернивцахъ одну румунскую гимназію.

На четверговѣмъ засѣданю комисіи бюджетовой говоривъ министеръ просвѣты широко о школахъ въ Галичинѣ и давъ въ сѣй справѣ слѣдуючій поясненіа: Министеръ признавъ, что галицкій середній школы суть дуже переполненны и что поддѣловы школы суть дуже зле умѣшенъ, вказавъ однакжъ и на то, что въ бюджетѣ школьныхъ вставлено вже кредиты на устроєніе численныхъ новыхъ будынокъ, а кромѣ того есть въ проектѣ поставити ще кѣлька. Министеръ обѣщавъ звернути

цѣлу свою увагу на заведеніе новыхъ гимназій въ Галичинѣ. Дальше казавъ министеръ, что буде старатися вѣсѣа силами, чтобы въ Галичинѣ было бѣдовѣдне число учителей до вѣмецкого языка. Онъ обѣщавъ такожъ старатися о полѣпшеніе методы науки языковъ класическихъ, але и заявивъ, що не згодитися нѣколя на зменшеніе числа годичнъ для науки сѣихъ предметѣвъ. Що-до поправки положенія студентѣвъ, то министерство просвѣты выслало бѣдовѣдній зачитанъа до всѣхъ краевыхъ радъ школьныхъ и буде старатися вдоволити бажаня въ сѣмъ напавмѣ, евантуально предложитъ зъ своей стороны внесенія въ парламентъ. Спеціально же що-до принаванія додатку службового буде примѣнена якъ найприхильнѣйша интерпретація. Справу посуючае профессоръ школъ среднихъ до осмысленія ранѣа взяло вже министерство бѣдъ розвагу.

До „Czas-y“ доносять зъ Вѣднѣа, что въ министерствѣ просвѣты мають вастати зъ новымъ рокомъ деякіи змѣны, дотыкаючіи Галичины. На мѣсце д-ра Риттнера, котрый бѣвъ доси референтомъ галицкихъ справъ школьныхъ а равновасно мавъ такожъ рефератъ загалныхъ справъ университетскихъ и выдѣловъ теологичного и правничого въ цѣлѣй Австріи, мавъ обѣянъ рефератъ галицкій Тадей Шавловскій, староста въ Добромиль, котрый буде придѣленъ до министерства въ рангѣ совѣтника. Справы университетскія обѣиме совѣтникамъ секціи, бар. Вернеръ, а д-ръ Раттаеръ дѣстане ревазію рефератѣвъ всѣхъ справъ вѣроисповѣдныхъ, що належали до шеа секціи гр. Ваценберга, а кромѣ того ревазію рефератъ справъ галицкихъ и справъ университетскихъ.

Тажко и въ галицкой радѣ школъной краевой мають вастати великіи змѣны. Говорять загално, що спеціалнымъ президентомъ краевой рады школьной мавъ бути именованый профессоръ и посолъ Михайлъ Бобжинскій. Навѣтъ декотріи польскіи газеты доказувають, что буде то синекура для Божинского въ заплату за то, что вѣрно служивъ станьникамъ. Ходить тажкоже погослоха, что кѣлькако инспекторъ краевой, а мѣжь ними пп. Солтисевичъ и Манды буръ, мають пѣйти въ пенсію. Кажуть, что въ сѣй послѣдній справѣ, якъ тажкоже въ справѣ маючаго наступити спенсіонованія кѣлькако директорѣвъ гимназическихъ — ходитъ чутка, что мѣжь ними пп. Бережаныхъ и Самборъ — проявилася енергія п. намѣстника. Проф. Иванъ Левицкій, придѣленый теперь до министерства просвѣты, мавъ зъ концемъ сего року вернути на свою давню посаду. Не здаєся намъ, чтобы номинація президента краевой рады школьной наступила такъ скоро. Виравдѣ соймъ галицкій ше въ сѣчнѣ с. р. ухваливъ резолюцію, зывающую ц. к. правительство до креованія посады президента рады школьной краевой, але доси министерство не вставило навѣтъ въ бюджетъ пенсіи такого президента. Зъ ишого жерела записывають насъ, что справа креованія президенту кр. рады школьной мавъ перевестися не въ административной але въ законодательной дорожѣ, посредствомъ правительстваного предложения до рады державной, и то разомъ зъ креаціею такихъ-же посадъ въ Австріи Долѣшной и въ Чехахъ.

Здаєся, что становивше гр. Толстого а зъ нимъ и его реакціонная система суть дѣйствительно захитанъи. Царъ мавъ церковнае подѣчасъ своей послѣдней подорожи до полудневной Россіи — такъ бѣдай говорятъ загално — що внутрѣшнее положеніе въ краю не есть такъ грозное и небезпечное, якъ то представлявъ ему его министеръ дѣлѣ внутрѣшнихъ, и то мало ставася головною причиною, что гр. Толстой понавъ у царя въ неласку, котра теперь проявилася отверто при нападѣ надъ проектомъ гр. Толстого въ справѣ земствъ. Минувшій субѣтъ розпочалися въ государственной совѣтѣ наравѣ надъ проектомъ гр. Толстого въ справѣ знесенія земствъ, але ледва проектъ сѣй бѣчитано, предложивъ министеръ царского двора, гр. Воронцовъ-Дашковъ, протавный проектъ, на котрый царъ вже передъ тымъ бѣвъ згодився. Опозиція протавъ гр. Толстого рѣсте зъ каждымъ днемъ, а зъ того, что царъ такъ рѣшучо протавный его проектѣвъ, зносать, что теперѣшня реакціонная система вже недовго буде держатися.

„Петербург. Вѣдомости“ доносять, что правительство думаетъ знести всѣ посады урядниковъ „до особыхъ порученій“ при всѣхъ провинціальныхъ институтѣхъ державныхъ.

До „Pol. Corr.“ пашуть зъ Петербурга: На безпосереднее поданіе министра коммунакацій, ген. Павтера, правозавѣа царъ, чтобы министерство войны бѣдало до розпорядимости министерству коммунакацій 200 офицерѣвъ корпусу вижнеріи. Ген. Петровъ именованый президентомъ землѣвнѣхъ державныхъ, а полковникъ вижнеріи, Вендрихъ, директоромъ Курско-Харѣвско-Азовского землѣвнѣхъ. Вѣа тѣ зарядженія стоять ше въ звязи зъ катастрофою бѣдѣ Боркамъ и мають бути лишъ початкомъ бѣдѣшихъ реформъ въ организаціи министерства коммунакацій.

Въ Петербургѣ бѣбувалася теперь зѣвѣдъ губернаторѣвъ зъ прибалтійскихъ провинцій, котріи радять надъ введеніемъ реорганизаціи судѣвъ въ томъ краю. Реорганизація судѣвъ мавъ развѣчатися вже зъ початкомъ слѣдующаго року. Прибалтійскій край не одержитъ окремыхъ палатъ судовыхъ, а надѣрѣвъ надъ судами буде роздѣленъ мѣжь палаты судовой петербурской и вильненской. Поступованье кривинальные буде таке саме, якъ и въ цѣлѣй державѣ, а тѣлько не буде таизъ судѣвъ присяжныхъ. Посады мировыхъ судѣвъ, судѣвъ слѣдчѣвъ, прокураторѣвъ и членѣвъ суду, будуть могли заимати лишъ тѣ особы, что ковачили науки на російскихъ университетахъ.

„Standard“ оголосивъ письмо російского

посла въ Константинополи, Нелидова, до турецкого министра дѣлѣ заграничныхъ, Саид-пашѣа, въ справѣ силаты бѣшкодованія воинаго, зъ котрого выходить, что російское правительство готове енергично упѣмнитися о ту силату. Нелидовъ пашѣа мѣжь ишимъ: „Досѣдѣа зъ минувшости не суть того рода, чтобы давали дѣвѣрѣ до предпринятыхъ мѣръ... Я спѣвѣваю я, что вашу бѣдовѣдѣа подтвердѣа факты.“ А при концѣ сказано, что „коли османское правительство не ужие текущихъ доходѣвъ на силату залагающихъ сумы, то російскій кабинетъ буде тогдѣ вже рѣшучо переконанъ и буде звати, что Порты не хоче нѣвѣвъ сплачувати бѣшкодованія, а то захитавъ сильно дѣвѣрѣе Россіи до Порты.“

Якіи есть результаты выбору до сербскихъ скуштинны, доси ше точно не звѣстно. „Дневн. Листъ“ подаєа такіи результаты: 495 радикаловъ, 91 либераловъ, 1 напреднякъ, котрого выбрано въ Паротѣ; 13 послѣвъ не належать до нѣякой партіи. Въ смедеревскѣмъ окрузѣ увежавено 16 а въ протекѣмъ окрузѣ 12 выбѣровѣвъ. Зъ другоа стороны доказують зновъ, что радикалы узвасили ажъ 500 мандатѣвъ а либералы 120. Въ кождѣмъ случаю показуєся, что напредняковъ выбрано дуже мало, и они признають самѣа, что зовсѣмъ перепали при выборахъ. Ситуація въ Сербіи есть теперь дуже небезпечна и грѣзна, хочъ можна ше припускати, что анѣ зъ стороны радикаловъ анѣ зъ стороны короля и его правительства не выйде поки-що нѣчого такого, что довело бы до явного конфликта. Радикалы стараються навѣтъ всякими силами буги дѣловыми, и колы н. пр. въ комасіа для ревазіи конституціи пришлая справа правъ а привилегій короля на порядокъ дневной, поставивъ одинъ радикалъ внесеніе, чтобы ту точку проекту ухвалити безъ дискусіи, а комисія приняла то внесеніе одноголосно.

Королева Наталія приѣхала до Одесы, а губернаторъ и представитель властей бѣдала тѣа на приказъ правительства російского такой почести, якъ чануючій королевѣй. Королева выѣхала до Ялты

Въ болгарскѣмъ кабинетѣ выбухла неспѣвѣвано криза. Коли кѣлька днѣвъ тому назадъ велася въ собраніи дебата надъ новымъ закономъ карнымъ, бѣкнула бѣдѣшность палаты третей артикулъ того закона, а то такъ разлютило министра судѣвнѣца, Стоилова, что бѣвъ вышшовъ зъ палаты и вже бѣдѣше не показавася. Опѣсля бѣбулася наравѣа министровъ и, агаєсь, въ наслѣдокъ еи подаєся Стоиловъ до димасіи. Равновасно подаєся до димасіи тажкоже и Начевичъ.

Сполученымъ въ Свакимъ войскамъ английскимъ и египетскимъ удалася побѣа войско Османа Дагмы. Свакимса залого выступила передъ кѣлькама днями въ силѣ 4,000 людей протавъ маджистѣвъ и прогнала ихъ въ протягу пѣвъ години далеко бѣдѣ мѣста. Борба мусѣла бути дуже люта, бо побѣа английскихъ вѣстей погѣбло въ той битвѣ вышъ 1,000 маджистѣвъ; свакимса залого потерпѣла взглядно лишъ дуже мало.

Вѣсто о судѣбѣ Емина-пашѣа и Стенлея чѣмъ разъ бѣдѣше здаються буги фальшивыми. Османъ-Дагма, повѣдомляюща ген. Гринфеля въ Свакимъ о томъ, что Еминъ а Стенлей бѣдѣсталися въ руки маджистѣвъ, предложивъ на доказъ набѣвъ зъ карабину Свайндера, котрымъ то нѣбѣа мавъ бути Стенлей узбравный. Показуєся однакжъ, что Стенлей и его дружина мали лишъ карабины Ремингтона и Винчестера. До Занзибару наспѣло тажкоже письмо бѣдѣ Стенлея зъ датою 21 сѣчня, въ котромъ бѣвъ доносеть, что бѣвъ у Емина, заставъ тамъ его въ добромъ здоровіи и добре заправитѣваного и що вже 82 дѣвъ тому, якъ вышшовъ бѣвъ него.

НОВИНКИ.

— Выстава Ставропигійского Института мае закрытіе, побѣа рѣшенія выдѣлу сего Института, не вѣдѣкиндо дня 31. грудня 1888 р. (12. сѣчня 1889 р.). До теперь навѣботило выставу 1800 особѣвъ, а зъ того чѣсла понадѣа 1200 за платными билетами.

— Загалный Зборъ Руского Товариства педагогического у Львовѣ бѣбудуться не вѣдѣкиндо дня 1-ого н. ст. сѣчня 1889 р. въ слѣдуючѣмъ порядку: О год. 9-той рано зберуться члены до церкви Успенской на богослуженіе; о год. 2-ой зъ полудня зѣйдуться въ сали Народного Дома, де бѣбудуться зборы зъ слѣдуючою програмою: 1) Промова головы Товариства, 2) справозданіа: секретаря, каісѣра и магазинера, 3) внесеніа уступающаго Выдѣлу, 4) выборъ контрольных комисій, 5) выборъ нового выдѣлу, 6) внесеніа членѣвъ.

— Выдѣлъ руского каісѣра въ Стрию мае честь запросити Вч. Родимѣвъ на Загалный Зборъ Товариства, котрый бѣбудется въ слѣдуючій чѣтвертъ, 27 нов. ст. грудня, въ локаліи побѣвъ Чорнымъ Орломъ, побѣа слѣдуючому порядку дневного: 1) Одчитаніе протоколу зъ послѣднихъ Заг. Зборѣвъ; 2) справозданіе уступающаго Выдѣлу зъ его дѣльности за 1888 р.; 3) справозданіе касовѣа; 4) предплатѣа часописей и ихъ лицитація; 5) справа змѣны декотрыхъ §§ статутовъ; 6) выборъ Выдѣлу на 1889 р.; 7) самостѣйный внесеніа членѣвъ. Початокъ точно о год. 9-ой зъ полудня. За дѣа важности справа (именно побѣвъ ч. 2 поданою) проситъ Выдѣлъ дуже уклѣнно Вп. членѣвъ до численного спѣвѣдѣу въ нарадахъ.

— Посвященіе церкви СС. Василияновъ при ул. Зыбликѣвичѣа (Стрийскѣй) бѣбулася вчера при численной участіи духовенства. Виреосъ, митрополитъ Сильвестеръ въ сооуженіи крилошанѣвъ оо Пакижа, Бѣлецкого, духовного гр. к. семінарія о. Долыничного и многыхъ ишнихъ священниковъ та при спѣвѣ хорѣ питомѣвъ довершавъ

посвященіа церкви. Архієпископъ орменскій Исаковичъ бѣвъ тажкоже на томъ торжествѣ. — Церковь сама невеличка, однакжъ збѣдована зо смакомъ; особливо умѣшенъ въ нѣй дуже удачно надъ бѣчными лавами и головнымъ входомъ три великіи галеріи, приназначенъ для монахинѣа и бѣвѣчатъ. Широ тѣшимося сѣмъ дѣломъ и бажаємо нашому институту и дальшихъ успѣховъ на выбраной дорожѣ.

— Гумористична газета „Зеркало“, котра чѣрезъ кѣлька лѣтъ веселила нашу публику а минувшого року въ другой половинѣ лишъ тому перестала выходити, что редакторы еи, занятіи ишними пыльными трудами, не могли на ню посвѣчувати достаточного часу, появлятися на слѣдуючій рокъ зновъ и буде выдѣватися дальше два разы на мѣсяцъ побѣвъ редакціею п. Володимира Левицкого. Не сумѣвѣася, что наша публика приѣме еѣ такъ разо, якъ разо читала и предплатчувала давнѣйше „Зеркало“.

— Зъ Вѣднѣа пишуть намъ: Проф. д-ръ Ягичъ, кѣлькако Чехѣвъ и два сотрудники вѣмецкихъ иллюстрированныхъ газетъ выбѣраються около лат. Нового Року до Львова на выставу Ставропигійскую.

— На похоронѣа К. Грохольского выѣхало нинѣ рано до 80 особѣвъ, по наибѣдѣйшій части одпорунички мѣбѣа и побѣтовѣа зъ заходной Галичины. Еи. Пузина буде проводить похоронамъ въ Рожискахъ. Рады побѣтовѣа зъ цѣлой Галичины высылать одпоруничковъ; мѣжь ишними зъ товмацкой рады побѣтовѣа выслано о. Шепаровича за одпоручника. Министеръ Залескій бѣдѣкливъ свою участіа въ похоронахъ за дѣа легкого запаленія горла. Репрезентангомъ кабинету на похоронахъ буде намѣстникъ Баденіи и зложитъ на домовнѣй поклѣбной вѣнцѣ бѣвъ министровъ, именно бѣвъ гр. Таффого зъ написею на лѣнтахъ: „Dem selbstlosen Patrioten — Taaffe“, другій вѣнецъ буде мати написъ: „Dem unvorgesessenen Grocholski — Taaffe mit den Ministern-Collegen“, а по одному вѣнцу бѣвъ родичѣ Дунаевскихъ и Залескихъ. Преосв. епископъ Пелешъ надѣблѣавъ до выдѣлу краєвого слѣдуючу телеграму: „По причинѣ еіоку мужа державного, Казимира Грохольского, прошу приняти высказы правдивого спѣвѣчѣа“.

— „Дѣмъ университетскій“. Въ пятницю въ полудне предложивъ профессору львовского университета д-ръ Пентакъ и д-ръ Яновичъ урядовы акты п. намѣстниковъ въ справѣ фундаціи профессорѣвъ и доцентѣвъ университету львовского. Побѣа акту нотаріального головной точки сѣи фундаціи таизъ: Цѣль фундаціи: а) основаніе и удержаніе дешевой кухни для молодежи, что ходитъ на университетъ львовскій въ характерѣ звычайныхъ слухатѣлѣвъ; б) основаніе „hospitium“ для хвилевого помѣщенія убогихъ учениковъ звычайныхъ львовского университета; в) приспособленіе одпоруничныхъ локалітѣвъ на науковій и товмарискій зборы молодежи университетской, на примѣщеніе еи библиотекы и на гимнастику та фехтунѣвъ. Майно фундаціи складаєся зъ основного капитала 11,129 зр., зложенныхъ профессорѣами и доцентѣами университету львовского, або готовѣкою, або ратами. Завѣдувати фундаціею буде сѣнать университетъ львовского. Въ записѣ фундаціи бѣвъ вычисленъ квоты грошей, якій готовѣкою зложили бѣдѣисаніи профессоры и якій мають сплатити въ десяти лѣтахъ побѣвѣрчными ратами побѣвъ загрозоу законной экзекуціи. Готовѣкою зложено 727 зр.; двохъ профессорѣвъ обовязалось зложити на ту цѣль по 1000 зр., а найменшій квоты выносить по кѣлькадесяти зр. Фундація мае вѣйти въ житіе побѣа збѣбранныхъ грошей або въ части або въ цѣлости найдальше до десяти лѣтъ; на разѣ треба заходитися о отвореніе дешевой кухни, а бѣтакъ о „hospitium“.

— Посломъ на соймъ выбранный зъ бѣдѣшихъ посѣлѣостей въ жовковскѣмъ окрузѣ п. Стан. Лончинскій, влѣститель Батичѣвъ.

— Степень лѣкарствъ ветеринарныхъ одержали дня 15 грудня въ львовскѣй школѣ ветеринаріи пп. Ант. Ступаничѣвъ и Дубецка и Зеп. Шидловскій зъ Хоросткова

— Зъ землѣвнѣхъ Кароля Людвика. Цѣны картѣа вѣнаментовыхъ на всѣхъ шляхахъ землѣвнѣхъ Кароля Людвика полишаються на рокъ 1889 незмѣненій побѣвъ тѣми самыми условиями, что въ роцѣ 1888. Близшій поклѣбная можна одержати зъ додатку IX тарифѣа локально-особовѣа ц. к. упр. гал. землѣвнѣхъ Кароля Людвика зъ дня 1 вересня 1876 р.

— Розпорядженіемъ министерства справедливости громада Юречкова прилучена зѣстала до округу суду повѣтового въ Добромиль а громада Исканъ до округу суду повѣтового въ Дубецку.

— Судъ повѣтовый въ Щирци не шанѣе русскихъ святѣа, бо на само Зачатѣ св. Анны поклѣивъ въ справѣ интабуляціи и въ дѣлѣ подложного огню кѣльканацѣвъ свѣдѣовъ зъ Горбачѣа. Мѣжь поклѣиванными свѣдѣками до суду на той день бѣвъ и дѣкъ зъ Горбачѣа, а хотій бѣвъ просивъ дѣтѣчнѣа урядника о бѣдѣжѣа рѣшѣния на ишній день, то сѣй ч. урядникъ не хотѣвъ на се пристати. Сѣй судъ въ Щирци провинився въ той справѣ вже кѣлька разѣвъ, бо отъ и на Воздвиженѣ ч. Христа поклѣивъ на терминѣа вѣйти зъ Горбачѣа.

— Огнѣ. Дня 15. грудня згѣрѣло въ Горбачахъ пять будынокѣвъ, а дня 21. грудня въ Черкасахъ пять стѣдѣвъ зѣ збѣжкомъ и сѣномъ. Оба тѣ села сусѣдуютъ зъ собою и звѣстѣа зъ того, что зачастую лѣдѣются тамъ пожары и крадежи. Въ наведенныхъ случаяхъ огонъ бѣвъ подложный.

— Зъ Бурштина пишуть намъ: Якъ вѣдомо, мѣстѣо Бурштинъ погѣрѣло передъ кѣлькама тыжднями, а побѣа сего великого пожара въ тыждѣнь погѣрѣла ше три господарства. Чтобы несчастнымъ погѣрѣлымъ помѣчи, завязався комитетъ ратушниковъ зъ мѣсѣовой интеллигенціи, мѣщанъ и жидѣвъ. Жертвы посылались щѣдрѣа, такъ бѣвъ самыхъ потерпѣвшихъ мѣщанъ бурштинскихъ, якъ и зъ околѣчныхъ сѣлъ та Рогатина, а цѣсаръ жертвовавъ зъ власныхъ фондѣвъ 800 зр. Комитетъ ратушниковъ звернувъ свою увагу на помѣшканя, въ котрыхъ могли бы погѣрѣльцѣа переживати, а чтобы бѣдай въ части обезпечитися передъ пожаромъ въ будучности, порѣшивъ новѣа дома покрывати гонтами а не со-

помощью. Въ той цѣли порѣшено закупити въ Оти-
нѣ гуртомъ гонты и выдано туды двоихъ сво-
ихъ членовъ (въ котрыхъ одинъ бувъ жидомъ),
а рѣшено удасть комитетъ до дирекціи зе-
лѣнницъ львовско-черновецкой, чтобы позволено
бесплатно тѣ гонты приставити въ Отинѣ до
Бурштина. Дирекція одступила безъ вынагороды
двадцать возовъ тягавыхъ. Ну, гонты прийшли,
а въ рахунку показалося, що мимо того, що и
бесплатно ихъ приставили и гуртомъ закупили,
то все таки коштые тысяча 8 зр., такъ само
якъ у гандлярѣвъ жидовъ въ Бурштинѣ, що пла-
тятъ за приставу. Заходить пытанье, якъ то
сталося? Просимо намъ ту загадку пояснити.
Ту только еще треба знати, що такъ комитетъ
взагалѣ, якъ и мѣщанинъ, жидови въ жидомъ
до Отинѣ куповати гонты, мають чисты руки,
але хтось иншій мусѣвъ при томъ зробити не
злымъ гешефтъ. Але хто? Чей вырахуе намъ хто
се чпслами! — Одинъ зъ интересованыхъ.

— Зъ пѣдъ Сокала пишуць: Дня 11 грудня заѣли
вовки дѣвчину въ Сѣльці, котра вертала домѣвъ
бѣдъ сволокъ въ пѣдъ Белза; найшли лише ноги
въ чоботахъ и тѣ поховали дня 13 грудня. Та-
кожъ лучаються часто напады на конѣ и лоша-
та. Надѣются, що старостовъ зарядитъ облаву на
вовки. — Обѣ подорожѣла въ Сокальскѣмъ о
крейцарѣ на топцѣ. Суть склады повѣтовъ и тамъ
коштые топка 11½ кр., але она такъ пообтовка-
на, що нѣхто не хоче куповати, бо бракуе шо
наименше третя часть. Жиды повыкуплювали
лѣшій топки и кажуть собѣ за нихъ болѣше
платити. Вправдѣ сею справою повинна занятися
рада повѣтова — але де тамъ о томъ хто по-
думаетъ?

— Що доказуе горѣна? Въ Сходницѣ зайшовъ
газда въ пропанацію, а що за довго забавився,
то побѣдила въ шинокъ за нямъ и жѣнка. Чоло-
вѣкъ вѣтшився, та такъ почали обоє гоститися,
що левде домѣвъ зайшли. По дорогѣ почали сва-
ритися и битися. На другій день найшли жѣнку
въ одрызенною губую, а злочинства того мавъ
доконати на сплячѣй пѣдъ лавою одичавій котъ.
Комісія судовая приняла се заявленье и вписала
до протоколу.

— Окружна рада шкѣльна для мѣста Львова просить
насъ оповѣстити слѣдующе: Панѣ Викторія Нѣ-
дзляковска, вѣдательска заведења науково-воспи-
тующаго у Львовѣ, надбѣсила якъ попередними
роками, такъ и въ сѣмъ роцѣ шкѣльному 100 зр.,
зложеныхъ ученицями ея заведења на стипендію
для одной зъ ученицъ мѣской школы выдѣловон
женской. За сей даръ жертволюбности ученицъ
заведења панѣ Викторіи Нѣдзляковской порѣшила
окружна рада шкѣльна на засѣданіи дня 19 жо-
вѣня 1888 зложити пани В. Нѣдзляковскій подяку.

— Фондация Гартенберга. Сими днями буля на
авдіенціи у намѣстника п. Мойсей Гартенбергъ и
его правый заступникъ д-ръ Быкъ въ справѣ
фондация 100.000 зр., за котрій має выбудоватися
въ Дрогобичи „домъ притулку для старцѣвъ“. На
авдіенціи зложивъ п. Гартенбергъ проектъ акту
фондационнаго и половину капитала т. е. 50.000
зр., за другу половину прѣрѣвъ выбудовати домъ
на грунтѣ, закупленомъ въ той цѣли, а если-бы
остались ще якъ грошѣ, то зложити ихъ до де-
позиту въ намѣстничествѣ. П. намѣстникъ обѣдавъ
на запросини п. Гартенберга зѣхати до Дрого-
бича на закладнины угольного камня пѣдъ сей
домъ.

— Комичный инсертъ помѣстивъ три разы кра-
ковскій „Свѣтъ“. До 6. Екс. министра Дунаѣв-
скаго. Ваша Екс! Ширитѣ поговорка, що В. Е.
загадуеъ выпустити зъ власной инициативы
емножю малыхъ флорендовъ австрійскихъ варто-
сти 60 крейцарѣвъ, чтобы зблизити ихъ до оди-
ницѣ металличной марокъ або франковъ. Бѣли В.
Е. переведешь ту первородную досаждости рефор-
му, здобудеъ собѣ безсмертну славу и горячу
вдѣлку загаду мешканцѣвъ Державы цѣсарско-ко-
ролевской австрійской, бо не лише, що довгѣ держ-
жавный знаменито знизитися и зменшитися на бу-
дуче при новыхъ позичкахъ, що мають затягну-
тисъ, але и збогатити въ широкій мѣрѣ загаль-
вѣхъ подданныхъ рѣзныхъ народностей австрій-
ской державы, а В. Е. причинитися до поднесеня
розвитку цѣсарства В. особистѣ добуде собѣ,
що имѣ записеся на чолѣ первородныхъ мужѣвъ
державныхъ австрійской державы. Володиславъ
графъ Водзницкій, въ Краковѣ, въ своей палатѣ.

— Дрѣбні вѣсти. До Львова зѣхавъ генераль-
ный инспекторъ почтъ и телеграфовъ, совѣтникъ
двору п. Кохъ. Въ Празѣ згорѣвъ образъ проф.
Лешки бѣдъ электричнаго. Образъ бувъ у-
безпеченый на 10.000 зр., а вартѣсть его выноси-
ла 18.000 зр. На выставѣ монахійской одержавъ
проф. Лешка за сей образъ золотой медаль.

Вѣсти зъ Еп. Станиславѣвской.

Въ домѣ пресвитеріальномъ для рукополага-
ня принятъ: Ерон. Барышъ, Петро Илевичъ,
Амвр. Кадашскій, Макар. Кречковскій, Адамъ Ло-
евскій, Теодоръ Матейковъ, Ілія Лабыъ, Во-
лодиславъ Носковскій, Ник. Стендурскій, Іва.
Смоляный, Евг. Ступницкій и Ант. Ульванскій.

Посмертій — — — оповѣщен.

О. Фердинандъ Медведскій, приходникъ въ Я-
новѣ коло Теребовлѣ, упокоився въ 70 роцѣ житя
и 47 священства. Вѣчна ему память!

Михайло Блинискій, ученикъ академичной гим-
назіи львовской, померъ въ среду с. т. у Вѣдн
по тяжкой операціи, довершеной проф. д-ромъ
Вильротомъ. Отецъ покойника, крилошанинъ капи-
тулы львовской, одвѣзъ сына до Вѣдня и тамъ
судилося провести его до могилы. В. е. п.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

— На коладу для бѣдныхъ учениковъ школы
им. М. Шапкевича зложили на руни поднесаного
Всеч. оо.: Ник. Левицкій 1 зр. и Ант. Захари-
севичъ 1 зр. Дякуючи сердечно за повисшій да-
тки, поручаю ошѣцъ Вп. земляковъ нашихъ бѣд-
ныхъ школяриковъ, зъ котрыхъ дуже много не
мають доброй обуви, нѣ теплоя одежины. — П.
Чапелскій, катихитъ сей школы, мешкае ул.
Коперника ч. 36.

Послѣдній вѣсти.

Подчасъ похорону Грохольскаго въ Рож-
скахахъ выголосивъ въ церквѣ бесѣду о. Ганке-
вичъ зъ Глѣбова. Домовищу несли делегаты,
шляхтичѣ и селяне. За домовиною поступала
родина покойника, маршалокъ краѣвый и на-
мѣстникъ. Надъ могилою промовѣла Яворскій
и Козьбродскій.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 22. грудня. Палата панѣвъ пе-
редала законъ войсковый выбраной до того
комисіи. — Зъ концѣмъ сего мѣсяца має бу-
ти оголошеный надзвычайный авансъ въ арміи.
Въ кождомъ полку пѣхоты будутъ именованъ
одинъ капитанъ, двоихъ поручниковъ и троихъ
подпоручниковъ.

Берлинъ 22 грудня. Соймъ прускій бу-
де скликаный на 15 сѣчня. Цѣсаръ повѣде по
всѣмъ имѣвѣрности до Альзаци.

Парижъ 22 грудня. Значна бѣльшость
сенату постановила выступати противъ реви-
зіи конституціи и противъ Булянджера. Зда-
еъ, що криза въ кабинетѣ есть нехибною и
що Фльке подасться до димисіи. — Въ од-
номъ будынку полиційномъ експлодувала ди-
намитова бомба и розорвала половину будынку.

Софія 22 грудня. Въ министры кромѣ
Стамболова и Живкова подалися до димисіи.
Здаеъ, що князь не прийме димисіи.

Вѣдѣнь 22 грудня. Совѣтникъ министр-
ства Иванъ Лидль именованый вице-президентомъ
наместничества, а коломыйскій староста
Кучковскій делегатомъ наместничества въ
Краковѣ.

О Д З В Ъ.

Принявись за веденье порученыхъ намъ
дѣлъ окружной Народной Торговлѣ въ Сяно-
цѣ зъ твердымъ намѣреніемъ поставити сю
молоду и першу руску инстицію въ Сяно-
цѣ на высотѣ повного развитя, уважаемо на-
шимъ першимъ обовязкомъ заинтересувати нею
наширшій круги мѣсцевой и окрестной рус-
кой Публики, придбати по можности громадне
число членѣвъ и удѣловъ.

Зъ якимъ успѣхомъ сповняе наша На-
родна Торговля свою задачу, доказомъ сего
ростуче зъ кождымъ днемъ довѣрье купую-
чихъ и продуцентѣвъ; о сколько она посу-
нула впередъ консолидацію мѣсцевыхъ русскихъ
силъ, замѣтити каждый, хто знавъ руске жи-
тье въ Сяноцѣ передъ ея доповненіемъ.

Не подлагае сумнѣвови, що така инсти-
туція заслуге на всесторонну подпору, осо-
бливо въ нашомъ глухомъ рускомъ углу, до
сей поры майже чужомъ всякому народному
рухови.

И мы переконанъ въ повномъ успѣхѣ
нашой нинѣшней одозвы до руской Публики
мѣста Сянока и окрестности, мы не сумнѣва-
емось, що каждый, кому дороге родне дѣло,
поддержитъ нашъ усилія, вступитъ самъ и на-
зовитъ своихъ численныхъ сусѣдовъ и знако-
мыхъ вступити въ члены окружной Народной
Торговлѣ въ Сяноцѣ.

Особливо-жъ звертаемось до нашего Вы-
сокопреподобного рускаго Священства. Въ
кождомъ селѣ есть церковне Братство, котрі
все розпоряджають капиталами, лежащими безъ
ужитку. Одинъ удѣлъ въ нашѣй Торговлѣ вы-
носить всего 10 зр., вписове 1 зр., порука
обмежена, а доказомъ жизнненности инстиціи
остатный рокъ, котрый принѣсь 9% дивиден-
ды. Въ виду сего не только обовязокъ кож-
дои руской церкви и церковного братства Си-
ноцкаго округа, але и власный ихъ интересъ
зове ихъ въ члены окружной Народной Тор-
говлѣ въ Сяноцѣ.

Мы переконанъ, що при помочи людей
одданныхъ родному дѣлу зможемо ще въ сѣмъ
роцѣ розширити скленѣ и занятися сельскими
крамницами. Мы вѣримо, що Сяночане знаютъ
не только зачати дѣло, але и довершити его.

Сянокъ въ груднѣ 1888.

Одъ окружной Народной Торговлѣ въ
Сяноцѣ.

Дирекція:

Айталь Витошинскій. — Антокъ Чернец-
кій. — Иларіонъ Габла.

Надѣслане.

Безхосенно выдасъ той свой грѣшъ, хто дастся
намовити. ухватитъ при лѣхѣмъ травленю и бѣдливою
лѣпою а часомъ и дорожого сраства, якъ тѣ бѣдъ многихъ
лѣтъ знаиъ и сподобанъ, бо выпробованъ пугалишайцар-
скій антикаръ Р. Врандта. Але треба уважати, чтобы кожда
коробка мала подѣшитъ Рих. Врандта.

Аптека РУКЕРА у Львовѣ

поручаетъ 2460 261 ?

спеціальности и универсальныя средства
анцускй и иншій, якъ черезъ нѣ такъ и че-
резъ иншій фирмы оповѣщуванъ.

Запросины до предплаты на иллюстрирану
политично — гумористичну часопись

„ЗЕРКАЛО“.

„Зеркало“ почне выходити у Львовѣ зъ
днемъ 1 (13) сѣчня 1889 р. два разы въ мѣсяцъ
1 (13) и 15 (27) кождого мѣсяца, пѣдъ редакці-
ею Володимира Левицкаго. Предплата: 4 зр. за
цѣлый рокъ, 2 зр. на ½ року, 1 зр. на ¼ року.
Редакція, администрація и екепедиція у
Львовѣ при улицѣ Баторія ч. 24

Розкладъ бѣды на авѣлѣвничѣхъ державныхъ.
авѣлѣвничѣхъ 1 жовтня 1888.

Приходятъ до Львова: о годъ 1 15 въ ночи зъ Буда-
пешту. Лавочного. Стрыя, Кросна, Хирова, Гусятина
и Станиславова; — о годъ 8:06 рано зъ Су-
хон, Хирова, Стрыя; — о годъ 8:30 по полудня зъ
Сухон, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя;
— о годъ 7:40 вечеромъ зъ Гусятина.
Одходятъ во Львова: о годъ 5 рано до Стрыя, Лавоч-
ного, Будапешту, Хирова и Стружа; — о годъ 10:15
рано до Стрыя, Станиславова Гусятина, Хирова
и Сухи; о годъ 7:50 вечеромъ до Хирова и Сухи,
— о годъ 9:48 вечеромъ до Станиславова и Гу-
сятина.

Годный уваги

Побѣдочный зарѣбонъ.

Особо кождого становиска, котрі
хотѣтъ зажити продажею законно
дозволенныхъ львовѣ на раты,
пріймаються за высочою провизією
а еванг. за стальнымъ удержаніемъ. —
Листы адресувати пѣдъ напистою
„Reell“ do concers. Annoncen-
Expedition Ludwig Gans,
Wien, III., Matthäusgasse
2674 7—12 Nr. 5.

Дѣтнячою наймилышою забавкою
называеъ слушно Рихтера ко-
робка камѣнныхъ забавокъ
зъ котвицею.

Одъ 40 кр. писме можна
достати увѣхъ лѣшнихъ
торгов. забавокъ. Тре-
ба брати лише коробку
зъ котвицею. Илюстр.
цѣнникъ пересыл. оплат
F. Ad. Richter & Co., Wien, I. Ni-
belungengasse 4.

НАЙДЕШЕВШІЙ И НАЙВѢСНѢЙШІЙ
ЖЕЗЕРЛОМЪ
де можна заосмотритися
въ добру и нескельодуючу
НАФТУ
есть головной магазинъ
МІОНЧИНСКОГО
2650 ул. Сикестуска ч. 47 у Львова. 15—?
Цѣнникъ высладо на жадање даромъ и платно.

ВИНА СТОЛОВІЙ
угорскій и австрійскій
1 литра 40 крейцарѣвъ.
ЗНАМЕНИТІ ЗЕЛЕНАКИ 1 фляшка 50, 60, 70, 80 и 1 зр.
поручаетъ
АЛЬБЕРТЪ ШКОВРОНЪ
2715 2—0 передѣльмъ В. Круликовскій
у Львовѣ, плацъ Маріяцкій число 7.

Для домовоной потребы!

Вѣбові полотна найлѣшнихъ и наисильнѣйшихъ сортѣвъ, полотна
зъ бѣлой прѣлѣ и на пѣвъ выбѣленый полотна для шевцѣвъ и сѣ-
длярѣвъ, сине полотна, добре сине полотна, сильнй подвойнй по-
лотна для охорони бѣдъ огню, бѣлый простираля, дамасть и цвѣлѣхъ,
лѣняный градь и лѣняный и баварияный каенвасть, бѣлене цѣвъ-
полотно, поддѣреке полотна, сильне полотна на мѣшки якъ такожъ
готовы мѣшки, оксфордскі, шпартингові хустки до носа, цвѣлѣхові
и дамастові хустки, серветы и дамастові накрыты на столѣ,
продаетъ по найдешевшихъ цѣнахъ

Weber-Verein in Wall
bei Dobruschka in Böhmen.

Цѣнникъ и вѣзрѣцъ на жадање платно и даромъ. Наші полотна на-
даються цѣлковато на бѣлѣ церковне и до оларѣвъ посяа католицъ-
скихъ ритуальныхъ приписѣвъ.

ПОРУЧЕНА БИРЖЕВІЙ

на Вѣдѣнь Берлинъ, Парижъ и Лондонъ за-
лагодуеъ совѣстно и старанно,

Цѣннй паперы, льосы и монеты

продаетъ и купуетъ точно посяа дневныхъ
курсовъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ И БИРЖЕВА

ГУСТАВЪ МАКСЪ

Львовѣ, Плацъ Маріяцкій ч. 8.

І. поверѣвъ. 2653 20—?

Фабрика аварадовъ рѣлѣвничѣхъ и гисерия

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгой поручаетъ свои вы-
робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 181—

Прехорошой кавы

Цейлонской Нр. 0 просто зъ жерела

надѣйшовъ новый транспортъ

— 1 кл. на 2 зр. 20 кр —

котру зъ приємностию можемо поручити на-
шимъ П. Т. Гостямъ.

Кромѣ сей суть на складѣ инші роды
доброй кавы: 1 кл. на 2 зр. 10 кр., 2 зр.,
1 зр. 92 кр. и низше.

Въ 5 кильовыхъ мѣшочкахъ Нр. 0 11-20 зр.,
Нр. I. 10 зр. 70 кр., Нр. II. 10 зр. 20 кр., Нр.
III. 9 зр. 80 кр. Ріо зелена 9 зр. 20 кр.

2629 18—? Зарядъ Народной Торговлѣ.

ГРИБЫ

(Boletus edulis)

сушенй, кильо по 1 зр. 30 кр.

розсылаеъ

Р. Пискора

Aussergefelf, Böhmerwald.

Закладаюся

за велику цѣну, що жадеетъ зъ монѣхъ
конкурентѣвъ не въ оларѣ продавати
готову або робити одѣжъ для мужицъ
и хлопцѣвъ зъ матеріи красныхъ и вѣ-
гравничныхъ такъ дешовѣ, якъ я. По-
ручаю мой богатый складъ такою
2484 Вѣст. Духовенству 50—?

Замовлея въ мѣсцѣ и въ провинціи
выконуютьсѣ точно и ретельно. На жа-
дање высладо вѣзры даромъ и франк.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ и
подробно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеный 1848.

Неомыльные средство

на выгубленые нагѣйтѣвъ, боро-
давокъ и иншихъ подѣбныхъ на-
ростей шкурныхъ, безъ болю и
безъ жадной небезпечности.

Цѣна флякону 50 кр.

Встрикненъ и капсули

зъ ростины „МАТІОО“

въ недугахъ мужескихъ неощѣ-
нене средство

поручаетъ Аптека

К. КРИЖАНОВСКОГО

у ЛЬВОВѢ.

Цѣна фляжки встрикненъ 40 кр.

2274 Капсулокъ 80 кр. 54—?

РУ.

кавички, шѣтти, подушья сапѣяной и
досей, каштанки и шѣрняи штаны, —
простираля, бѣлѣжъ, суспензори и всѣ
выробы рукавичничѣхъ

2537 поручаетъ найдешевше

ТОРГОІІА

Братѣвъ Лянгнерѣвъ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнникъ на жадање даромъ.

ПРАКТИЧНІЙ А ДЕШЕВІЙ ПОДАРУНОКЪ

на свѣта и именины

Годѣ часѣ тратити!

НАЙСВѢЖША НОВОСТЬ!

Лише 5 зр. 25 кр.

коштые найновѣйшій

ВАШИНГТОНСКІЙ РЕМОНТОАРЪ

до накручуваня безъ
ключика при ушкѣ, зъ
5-лѣтною гарантією за
добрыи хѣдъ. Только
сей годинникъ може за-
ступити золотой годин-
никъ а то по перше
черезъ добре урегу-
люванье, по друге че-
резъ правдоу роскѣ-
шну куверту и дѣлать можна его ко-
ждому якъ найлучше поручити.

Лише 120 зр. коштые красныи по-
ковей стѣнныи годинникъ зъ добрымъ
регулюваніемъ веркомъ, зъ запущеніемъ
и татарнаи, зъ выгублыми бронзовыми
припрасами.

Лише 250 зр. коштые пышный пре-
красныи стѣнныи годинникъ зъ дѣловы-
мъ будильникомъ, въ рамкахъ го-
рѣховыхъ, зъ всказующимъ, самосвѣти-
чимъ цѣтломъ, иде и будитъ пунктуально.

Лише 390 зр. коштые французскій,
золото-бронзованыи будильникъ годин-
никовый зъ голосно-бюичимъ приладомъ
будильнымъ. Окраса для кождого кто
въ хатѣ, чи въ подорожѣ, зъ веркомъ
треважымъ, неощищымъ и пунктуально
лдуцимъ.

Лише 450 зр. коштые сѣбно-никельовыи
годинникъ, кишеневый цѣлидеръ
зъ доскопальнымъ регулюваніемъ веркомъ
и пышно окрашеною оправою, зъ криш-
талевымъ пѣлскимъ скломъ, незвычайно
гарный.

Лише 30 кр. гарный, позолочуванныи
ланцушонъ зъ гачикомъ до годинника.

Лише 120 кр. гарный ланцушонъ до
годинника, въ золотомъ фасонѣ зъ бры-
локомъ печатковымъ, робота артистична.

Лише 375 зр. патентованныи годин-
никъ зъ маятникомъ, въ приладомъ бю-
ичимъ години и повѣдоици, оправленый
въ найдѣлкатѣйшине политуированый рамы,
якъ найлучше наслѣдуючій горюхове де-
рево, зъ пыталомъ и бронзовыми вагами.
Кромѣ тыхъ прикетъ має сей годин-
никъ и туло неощищену властвивѣсть, що
въ ноци патентованныи цѣтъ его св

!!! Се не виробъ фабричний, лишь основна робота ручна !!!

Зъ найлѣпшого матеріалу власноручно вироблена

ОБУВЬ

для мужчинъ, женщинъ и дѣтей
въ дужь пѣльмѣхъ выборъ по найдешев-
шихъ цѣнахъ, все въ запасѣ, а такожъ
выготовленіе прямо послѣ жры.

Спеціальность:

Черевики зъ телячої шкѣры зъ волосѣмъ

для мужчинъ, женщинъ и дѣтей.

Сѣ черевики зъ шкѣры телячої, выправлено разомъ зъ во-
лосѣмъ, придаются велми до охорони передъ простуду, ката-
рами, недугами грудей и легкихъ, а такожъ противъ гостя и
ревматизму а одъ знатностей дѣкарейхъ суть они зъ найдешев-
шимъ признаньемъ порученъ. Правильный выключно лишь въ
славно зѣвѣтѣмъ

СКЛАДЪ ОБУВИ „Zum Andreas Hofer“,
Wien, I, Rothenthurmstrasse, лѣво ч. 4.

Цѣники даромъ, разомъ зъ вказаньемъ якъ бересъ жру собѣ.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

порукае

найболѣебѣйшій кадила, одзначенъ численными медаля-
ми заслуги:

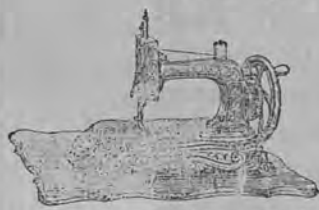
КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найболѣе- бѣйше въ пачкахъ по 50 кр. и 1-	КАДИЛО въ ПАПЕРЦЯХЪ; че- резъ отгнѣе одержуея дужь приятный запахъ, пачка по мѣстѣ тузятъ 12 кр. и . . . —24
КАДИЛО КОРОЛЕВСКЕ склада- еся зъ цвѣтѣвъ, живицъ и баль- самѣвъ выдаючихъ дужь при- ятный запахъ, пачка по 4 и 8 кр., пудело по 25 кр. и . . . —50	КАДИЛО ИНДИЙСКОЕ ТАСМО- БАТЕ выдаю дужь приятный договоривалъ и пошуканный запахъ, коробка —50
КАДИЛО СУЛТАНОВСКОЕ плавне поливается на розжарену бляху, выдае дужь приятный и дужь пошуканный запахъ флаконъ —25	КАДИЛО САЛЬОНОВЕ уживае- ся за помощью присакиви, дае дужь приятный и здоровый за- пахъ, одсвѣжуе и очищае воз- духъ, флаконъ по 30 кр. и . . . —60
КАДИЛО ВАРШАВСКОЕ плавне, приятный и деликатный запахъ того кадила дужь надаеся до сальонѣвъ и бударѣвъ, фла- конъ по 15 кр. и . . . —50	ЧЕРВОНІЙ ТРОТИЧКИ выдаю- ють при паленіи приятный за- пахъ, пачка по 5 и 10 кр. Пу- делко по 25 кр. —50
КАДИЛО СОСНОВЕ, хто хоче мати здоровый воздухъ, то шпильковъхъ въ комнату, то розжарюючи соснове кадила може его достати, флаконъ —60	ЧОРНІЙ ТРОТИЧКИ равнѣ- въ выдаюють при паленіи при- ятный запахъ по 2 и 4 кр., пу- делко по 15 кр. и . . . —25
КАДИЛО АНТИМИЗМАТИЧНЕ есть незрѣванымъ средствомъ въ тыхъ всѣхъ разкахъ, де хо- дять о одсвѣженіи воздуха въ комнатахъ и о перешоуду шобы не розвивалися пошести; фла- конъ 25 кр. и . . . —50	ДЕЗИНФЕКЦІОННІЙ ТРОТИЧКИ очищають знаменито и ради- кально воздухъ якъ въ комна- тахъ такъ и коритаріяхъ, ко- робка —10

Достати можна у Львовѣ въ власныхъ складахъ, ул. Коперника
ч. 3. и ул. Галицка рѣгъ Валонон. Въ Краковѣ: Суконницъ ч. 20.
Въ Черновцахъ ривонъ ч. 2.

МАВРИКІЙ БАЛЛАБАНЪ

у Львовѣ

8, пляцъ Маріацкій, 8

Торговля рѣзнымъ товарѣвъ
зъ полотна, столове блье,
сорочки мужескыи, и жѣночыи,
шубы, перкаль, оксфордъ,
барханы бльи и въ краскахъ,
выробы волочковой и трико-
товой, профі. д-ра Бѣра,

всѣякий потреби до шити и гафту

МАШИНЫ ДО ШИТЯ найновѣйшихъ ульише-
ныхъ системѣвъ.

Порученъ зъ провинціи выповинюеся одворотною почтою.

„АВСТРІЯ“

Загальне взаимне товариство забезпекъ капиталѣвъ
и рентъ у Вѣднѣ.

Рѣкъ основанъ: 1860.

Число членѣвъ: 33,082 особѣ.

Фондъ резервовый: 2.444 миліонѣвъ зр.

Станъ забезпекъ: 18.496, миліонѣвъ зр.

„Австрія“ принимае всякій роды забезпекъ задля заосмотренія особѣ
належащихъ до семѣ, уможливає забезпеку на старѣсть, а такожъ достатчене
вывѣнованъ для дѣтей та нареченныхъ, забезпечуе пенсіи и ренты та принимае
забезпекы на случай небезпечности на войнѣ.

Особливу одличность уже самыхъ по собѣ либеральныхъ условинъ за-
безпекы чинить нетикальность и неможливѣсть утраты поліссы, та выплата капи-
талѣвъ такожъ и въ случаю самоубійства.

Головне представительство „Австрія“ для Галичины та Буковины на-
ходиться у подписаного товариства кредитового, де въ всякій часть радо подаеся
звѣстки про забезпеченіе справы, даються бесплатно проспекты й статуты това-
риствъ та принимаються зголошенія до забезпекъ.

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНОГО КРЕДИТУ у Львовѣ

пляцъ Галицкій, число 7.

2718 1—3

Товариство взаимного кредиту у Львовѣ, зареги-
строване зъ ограниченою порукою, принимае такожъ вклады
ощадности на 5½ процентъ и дае позички своимъ членамъ.

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

ц. к. надворный ливеранты

Фабрики у Вѣднѣ, Шенфельдѣ, Ло-
бозицу и Люблянѣ

порукають

ЧИНКЛЯ ЦИКЛОРИО ГРИСОВУ

½ кил. пушка

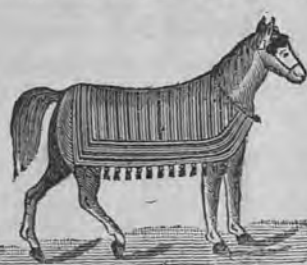
Найлѣпша зъ всего, що
печнѣ яко прирѣзка до
кавы.

Найлѣпша зъ всего, що
печнѣ яко прирѣзка до
кавы.

Законно охоронена.

Каву фигову и султанську каву фигову, Найлѣпшій
шоколады, о найлѣпшій якості и одзначенъ на всѣхъ
выставахъ, Канао бѣзъ олію легке и велми смачне,
Англ. Rocks-Droes, кандиты, кандизованъ и моро-
женій овочѣ, Компоты, Цедри, Аранци и т. п.

Нашъ выробы фабричный можна достати у всѣхъ
лѣпшихъ торговляхъ корѣнныхъ и т. п. 2708 3—50

Хоронѣтъ Вашъ конѣ
одъ вохкости и зимна!
Головный складъ первородной и най
болѣебѣйшій фабрики

Покрывалъ на конѣ

розсылаея ослѣмъ добре и тревало вы-
робленъ, тлѣжкѣ, масиенъ покрывала за
такъ дешевъ цѣны:

Прима-покрывала на конѣ,

190 см. довгъ, 130 см. широкъ, о сѣромъ тлѣ и живыхъ бордюрахъ,
густѣй и теплѣй, за штуку лишь зр. 1.45, а тѣй самъ найлѣпшій зр. 1.75

Гарній сѣрчано-жовтѣй покрывала фіакерскій
зъ шести черно-червоными або голубо-червоными бордюрами, 195 см.
довгъ и 145 см. широкъ, за штуку лишь зр. 2.30, 2 метры довгъ, по-
надъ 1½ метра широкъ, подвійный, мѣдний и грубый зр. 2.75.

Прегарній, золото-жовтѣй, подвійный покрывала паньскій,
що даються уживати и за прегарній диванъ, за штуку лишь зр. 3.45.

Сотки пѣсень признанъ одъ знатныхъ особѣ:

Маючи прикладъ покрывала, просимо намъ сеп самою якості по
зр. 1.75, 60 штукъ сейчасъ прислать.

Ажѣице товариство рабѣнскіи цукру съ Тронаст.

Замавляю сѣмъ 150 штукъ покрывала на конѣ, 190 см. довготи,
130 см. ширины, такихъ, якъ вже мы одержали, и просимъ о одворотну
присылку.

Вышлѣтъ за послѣднѣю п. Бенедиктови ч. Шлюга, почта Чече,
12 штукъ покрывала, по зр. 1.75, такихъ, якъ Вы менѣ прислали для п.
Игн. Колера 4 штукъ, сеп сорты а на мою адресу 5 шт. покрывала на
конѣ зр. 2.30.

Адамъ ч. Саломѣ и к. рѣжмистръ гузарѣвъ.

Розсылаеся сейчасъ до всѣхъ краѣвъ почтою або зѣзвѣнцією за
послѣднѣю або за попереднѣю надѣлаемъ належнѣости. Шо не по-
добаеся, принимается назадъ бѣзъ проволоки и звертаеся грошѣ
оплатѣ, тому замовляеся бѣзъ риска. Адреса: 2698 4—4

Erste Wiener Pferdedecken-Fabriks-Niederlage
J. H. Rabinowicz, Wien, III, Hetzgasse 12/41.

„Черный Вино“

Жіночий Альманахъ.

выданный Оленою Пѣдлою и Нат
Кобриньскою можна достати у п
Наталіи Кобриньской въ Болеховѣ
або черезъ Администрацію „Дѣло-
подѣль 2 зр. бѣзъ ересылки па-
16—2 чтовон 2817

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подъ знаменемъ

„С П Р І О С Ъ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

порукае добру и выдѣтну каву спро-
ваджену безпосередно одъ проду-
центѣвъ зъ Америки полудневою.

Коштуе у Львовѣ:

1 кильо 1.80 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 9.15 зр. франко.

Одбирателямъ надѣ 50 к опустѣ

Не маю зовсѣмъ тыхъ
родѣвъ кавы, котры огло-
шуютъ иншій подѣ назвою
мого знамени. Спрѣваджену каву
просто одъ продуцентѣвъ, що
можу доказати, и продаю еи най-
менше о 20% дешевше якъ хто не-
будѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-
на достати каву вже лишъ зъ че-
твертой руки, а то для того, що
процентъ спрѣдае гуртовники
на мѣсці, той знову гуртовники
въ Европѣ, одъ тыхъ купуе коми-
سیونеръ, а одъ него ажъ купецъ и
то звычайно не просто, але черезъ
агента мѣсцевого або подорожного.
Вирѣшѣтъ можѣ каждый самъ
переконати, чи достѣе де иде
по той цѣнѣ таку каву якъ моя
що до якості и смаку. 2.27 203—0

НЕМА НѢЯКОГО БОЛЮ ЗУБѢВЪ

при уживаніи славной въ свѣтѣ правдивой ц. к. надворного дентиста

Д-ра ПОППА

Анатериновой воды
до устѣ

котра мае першенство передъ каждою иншою водою до зубѣвъ яко
презерватива проти всѣхъ хворѣвъ зубѣвъ, устѣ и шлѣ, и при рѣвно-
часномъ уживаніи зъ

Д-ра Поппа порошкомъ або пастою до зубѣвъ
удержуе заветѣды здоровъ и краснѣй зубы.

Д-ра Поппа пльомба до зубѣвъ

Найлѣпше средство до затыканія самому собѣ дѣравыхъ зубѣвъ.

Д-ра Поппа Мыло зелове проти всякихъ высыпѣвъ шкѣрныхъ
и такожъ знаменито до купелѣ.

Цѣна: Анатеринова вода до устѣ 50 кр., зр. 1. — и зр. 1.40;
Анатеринова паста до зубѣвъ въ пущкахъ зр. 1.22; Аро-
мат. паста до зубѣвъ по 35 кр.; Порошокъ до зубѣвъ въ
коробкахъ 63 кр.; Пльомба до зубѣвъ въ скриночѣхъ зр. 1 —
Мыло зелове 30 кр.

Передъ закупкомъ изборолюючи анатериновой воды до устѣ, котра пѣдѣлаея
мѣстѣмъ болѣебѣйшій части здоровѣло шкѣдныхъ примѣлки, остерѣвѣея выразо

Головный складъ: Wien, I. Bugnergasse 2.

Дѣстати можна у всѣхъ аптекахъ, дрогеріяхъ и парфумеріяхъ.

То певно ДОБРУ на все ДОРОГУ

Бельгійска
ЛЯМПА
ПАТЕНТЪ
Lempereur & Bernard.

ФАБРИКА
Josef
Halbärth & C-ie,
Linz
an der Donau.

Одинока лампа
на свѣтѣ

Одинока лампа
на свѣтѣ,

котра

зъ правдивымъ вентилемъ

десять годинъ

безпечности, тащъ по немо-
жливѣ нѣяка експлозія.

задержуе повну

Зъ долѣ запалюеся и гаснѣея.

силу свѣтла

Незрѣвѣла сила свѣтла. Значно

не треба думати, що горить

лѣпшѣя и дешевша якъ тащъ.

10-годинъ.

Наведеніе надивычайный

корнѣти бельгійскон лам-
пѣнскон конструкціи,

ны суть лишъ наслѣдками ин-

ключнымъ патентомъ, и тому,

котра есть нашіи вы-

оцѣнокъ не може еи жандуа

мѣмо реномованыхъ

вати. 2671 7—7

иша фабрика наслѣду-

Признанъ и цѣники на жадање даромъ и оплатѣ.
Найвыплатѣйшій артикулъ для гандлярѣвъ зѣлѣзомъ,
галантерією и дрѣбными товарами.

Хоронѣтъ Вашъ конѣ

передъ мокротою и зимномъ!

Спеціальностею що-до

ДЕРГЪ НА КОНѢ

есть нинѣ безперечно узанано подписана фирма, котра есть оди-
ночнѣмъ головнымъ складомъ и перенала выключно продаѣтъ одноѣ
зъ першихъ и найболѣебѣйшій фабрикъ и въ наслѣдѣтъ величешной
спрѣдажѣ, може тѣ велми солидно и тревало выробленый дерги най
лѣпшій якості спрѣдавати по слѣдующихъ такихъ цѣнахъ:

PRIMA-ДЕРГИ НА КОНѢ

190 см. довгъ, 130 см. широкъ, лѣпшѣйшій, незѣжжѣтѣи
якості зъ темнымъ тлѣмъ и живыми бордюрами, густѣй и те-
плѣй штуку лишъ за

зр. 1.50

Тѣ самѣ, 2 метры довгъ, 1½ метра широкъ штуку лишъ зр. 1.80

Краснѣй ясно-жовтѣй дерги фіакерскій
зъ чотирма широкими, черно-червоными, або сино-червоными бор-
дюрами, около 2 метры довгъ а 1½ метра широкъ, велми хоро-
шій, оцѣнка каждого коня, штука лишъ

зр. 2.50

Велчавый золото-жовтѣй паньскій Double-дерги, на одній сторонѣ зъ
золото-жовтымъ тлѣмъ и чотирма широкими и черно-червоными
бордюрами, на другой сторонѣ синѣй, зъ густымъ и довгимъ воло-
сьемъ и мягкѣй якъ оксамитъ, около 2 м. довгъ и 1½ м. широкъ,
могутъ бути уживанъи такожъ якъ велчавый диванъ штука лишъ

зр. 3.50

Сотки замовляющихъ лѣтѣвъ одъ войска и высшій шлѣхты.

Зѣвѣтъ прислать ескадрѣвъ зъ можливою скорѣею даль-
шихъ 10 штукъ ясно-жовтыхъ дергъ по зр. 2.50 якъ поперѣдѣ.
Ц. к. региментъ, уланѣвъ ч. 4. Пѣсаръ Францъ-Тошнѣ. (1 ескадрѣ)
Прислѣтъ сейчасъ ще 10 дергъ по зр. 1.50 и 17 по 2.50.

Ц. к. администрація униформированія рег. инф. ч. 5. Мисколю.
Послѣ заборѣ прощѣ прислать 24 дерги по зр. 1.50, 12 по
2.50 и 12 по 3.50. Администрация гѣрмина. Vordenberg.

Высылка слѣдуе сейчасъ до всѣхъ мѣстъ почтою, зѣзвѣн-
цією або кораблемъ за послѣднѣю або попереднѣю высылкою
належащѣости. Адреса: 2606 11—12

Pferde-Decken-Fabriks-Niederlage
A. GANS, Wien III. Seidelgasse 4.

Въ наиболѣебѣйшій выборѣ

хустки „Гималай“ флянелювъ и волочковой правдивѣ
плѣды англійскій

порукае по найнишихъ цѣнахъ

Магазинъ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

подѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

ОБЪЯВЛЕНІЕ

до Всечестныхъ Комитетовъ парохіальныхъ и Коляторовъ, Радъ школьныхъ мѣстевыхъ, до Почтенныхъ Зверхностей громадскихъ и Заступниковъ обшаровъ двѣрскихъ.

Коли въ роцѣ 1884 Соймъ краевый ухваливъ уставу о обовязковѣмъ обезпеченію церквей, костеловъ и будынкѣвъ парохіальныхъ, выдали мы до Почтенныхъ Комитетовъ парохіальныхъ, Зверхностей громадскихъ и Заступниковъ обшаровъ двѣрскихъ дня 20 грудня 1884 объявить, въ котромъ зѣ взгляду на пору укладаня бюджетовъ громадскихъ, школьныхъ и парохіальныхъ пригадали мы справу асекурацій одъ шкодъ огневыхъ церквей, костеловъ, школъ и всякихъ забудованъ, удержуваныхъ коштомъ конкуренціи публичной.

Згадана устава зѣстала дня 15 листопада с. р. черезъ Найяснѣйшого Монарха санкціонована, и тому въ будучности всякія забудованя церковны, костельны и парохіальны, а такожъ и школы одъ шкодъ огневыхъ обезпеченіи бути мусѣть.

Товариство Взаимныхъ Убезпечень въ Краковѣ подае симъ до загальнои вѣдомости, що при обезпеченіи будынкѣвъ ерекціональныхъ признаемъ 5% рабату одъ оплаты асекураційной низше поданой, а то при обезпеченіи будынкѣвъ парохіальныхъ гр. к. для фонда вдовъ и сирѣтъ по гр.-кат. душпастиряхъ, а при обезпеченіяхъ въ парохіяхъ римско-кат. и ѳрменскихъ на цѣли костельны, якы Ихъ Преосвященства Епископы означити зволють.

Оплата на коштъ обезпеченя будынкѣвъ ерекціональныхъ вразѣ зѣ ихъ внутреннимъ устроеньемъ буне выносити по селахъ одъ кожыхъ 100 зр. обезпеченои вартости рѣчно:

I. Одъ церквей, костеловъ, а такожъ знярядовъ до службы Божои належачихъ, а то: олтаревъ, образѣвъ и т. д. а такожъ школъ и инвентаря школьного:

а) будованыхъ зѣ дерева подъ гонтомъ	54	крейцарѣвъ
б) мурованыхъ, гонтомъ крытыхъ, або деревяныхъ подъ дахомъ огнетревалымъ (бляха, даховка и т. п.)	36	"
в) мурованыхъ зѣ дахомъ огнетревалымъ	18	"
II. Одъ будынкѣвъ парохіальныхъ:		
а) мурованыхъ або деревяныхъ, соломою крытыхъ	84	"
б) деревяныхъ подъ гонтомъ	64	"
в) мурованыхъ подъ гонтомъ	54	"
г) мурованыхъ зѣ дахомъ огнетревалымъ	22	"

Увзглядити однакожъ належить, що Товариство Взаимныхъ Убезпечень въ Краковѣ звертае обезпечающимъ зѣ концемъ кожного року цѣлу позѣсталѣсть, яка окажется по выплатѣ вынагороджень за шкоды и по покрытію коштовъ администраціи. Въ послѣднихъ 5 лѣтахъ досягли тѣ звороты больше якъ $\frac{1}{4}$ часть внесенныхъ оплат! Надѣялся такожъ, що если-бы Почтенны Комитеты парохіальны и Коляторы внесены на обезпеченя сего рода пересылали вразѣ зѣ припадающею оплатою впрѣсть до Дирекціи въ Краковѣ, або до Репрезентаціи Дирекціи у Львовѣ, на такой случай признаемъ окромъ звороту и выше згаданныхъ 5% на цѣли гуманитарны и церковны, еще 4% рабату. Дочисливши сихъ 4% до звычайного звороту, окажется, що фактично буде выносити рѣчна оплата асекураціи по селахъ уже въ другомъ роцѣ и въ дальшихъ лѣтахъ треваня обезпеченя въ приближеніи:

I. Одъ церквей, костеловъ и школъ зѣ ихъ внутреннимъ урядженьемъ:

а) будованыхъ зѣ дерева подъ гонтомъ	38	кр. одъ зр. 100
б) мурованыхъ, гонтомъ крытыхъ, або деревяныхъ подъ бляхою або инымъ твердымъ покрытиемъ	25	" " " 100
в) мурованыхъ подъ дахомъ огнетревалымъ	13	" " " 100

II. Одъ будынкѣвъ парохіальныхъ:

а) деревяныхъ або мурованыхъ подъ соломою	60	кр. одъ зр. 100
б) будованыхъ зѣ дерева подъ гонтомъ	46	" " " 100
в) мурованыхъ подъ гонтомъ	38	" " " 100
г) мурованыхъ зѣ дахомъ огнетревалымъ	16	" " " 100

Надо оплачуеся за кожду полицу асекураціиу штемпель посля скажъ II, и черезъ першій три лѣта одъ кожного золотого оплаты асекураціиной (премиі) по 10 крейцарѣвъ на фондъ резервовый. Громадамъ и конкуренціямъ, котры сего жадали-бы, можемо тую оплату розложити на 6 лѣтъ по 5% рѣчно, замѣсть на 3 лѣта 10% рѣчно. По трехъ, або шести лѣтахъ кожного обезпеченя, устае оплата на фондъ резервовый.

Товариство Взаимныхъ Убезпечень въ Краковѣ не естъ обраховане на зыски, понеже посля статутѣвъ своихъ обовязане оно цѣлу звыжку доходѣвъ, яка ему позѣстане по вынагородженію пошкодованыхъ членѣвъ и по покрытію коштовъ администраціи, въ слѣдующѣмъ роцѣ обезпеченымъ звертати. Зѣ того тытулу звернули мы уже членамъ въ одѣлѣ огневѣмъ величезну суму, доходячу до 7 миліонѣвъ зр., котра була-бы пошла на зыскъ акціонерѣвъ, если не истнувало-бы наше Товариство, де кождый обезпечающий набувае заразомъ права дѣйствого члена.

Надѣмся про те, що Всечестный Клеръ всѣхъ трехъ обрядѣвъ католицкихъ, Учительство, Зверхности громадскы и пѣле просвѣщене, а для добра загального трудячеся жительство краю нашего, прихильно зволитъ поспрати справу обезпеченя одъ огня будынкѣвъ ерекціональныхъ въ нашѣмъ Товариствѣ — единѣмъ нинѣ заведенію асекураціиномъ краевѣмъ, котре зѣ натуры своеи, яко взаимне, де цѣла контроля спочивае въ рукахъ самыхъ-же обезпеченыхъ, и зѣ взгляду на больше якъ двомиліонѣвъ фонды гваранційны, зѣ котрыхъ ѳсѣтки идутъ въ користь членѣвъ, може истинно при обезпеченяхъ найкористѣйшій запевнити условия.

Внесены въ языкѣ польскѣмъ або рускѣмъ можуть бути списуваны будь черезъ Агенціи нашего Товариства, будь надсыланы до Дирекціи въ Краковѣ, або до Репрезентаціи Краковскаго Товариства Взаимныхъ Убезпечень у Львовѣ.

Въ концѣ надѣяемо, що на случай, если-бы Комитетъ парохіальный обезпечивъ припадающею на него часть въ инѣмъ заведенію, вѣльно Коляторамъ зѣ своею шестою частію приступити до Краковскаго Товариства Взаимныхъ Убезпечень — и на одворотъ вѣльно Комитетови на него припадающею часть обезпечити въ нашѣмъ Товариствѣ, если-бы Коляторы подавъ свою участь до асекураціи инѣмъ Товариству.

ДИРЕКЦІЯ ТОВАРИСТВА ВЗАИМНЫХЪ УБЕЗПЕЧЕНЬ ВЪ КРАКОВѢ.

З. Слонецкій.

М. Лемпковскій.

Г. Кешковскій.

ДѢЛО

Виходить у Львові що дня (крім неділі і рушійних свят) о 5-й годині по полудні. Литературний додаток „Вибірка паянним повістей“ виходить в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на переміну разом з Ділом.

Предплату на міксераті приймають: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. і Бюро газет ул. Кар. Людвига 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppel I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті M. Haasenstein & Vogler, G. L. Dautz & Co. Предплата на „Діло“ і належність за міксераті платити у Львові.

У Львові дня 12 (24) грудня.

Як недавно декотрі моменти в прийнятті Матейка у св. Юра і в Ставропигійському Інституті, так тепер похорони Казимира Грохольського виявили недостаток такту і почуття народного достоїнства посеред Русинами. Давніше, коли нас ще називали Рутенцями, Шварццельберами і Святоюрцями, закидувано нам звичайно, що надмірно понижаємося перед верховними властями і найвищими сферами. Але ті власті і сфери бодай оказували нам привільність, і коритися перед ними, хоч-би за переступленням належних границь, могло уважатися за поступаті практичної політики. Однак ніколи не закидаю нам, бо і не могли ніхто закидати, що ми корилися-понижались перед нашими противниками, хоч-би ті мали власті в своїх руках. Тепер стало інакше. Умирає найзавзятіший противник Русинів, проводир найнеприхильнішого нам сторонництва, на якого ми вчашо нарікали і жалувалися. Але той проводир був колись міністром, а і до останку хвиля мав ставовище дуже впливове і важке. Його висла для багатьох Русинів, щоб в сей або той спосіб взяти участь в похоронах, як коли-би то ходило о якого добродія нашого або як коли-би то було їх офіційним обов'язком! Чи можна щось такого хотіти в приналежності до урядових народів? Чи в Чехах як-би умерь Ригер, то німецький священник говорив-би по німечці слово нагробне з похвалами, німецький делегат рад повитовних появила-би-ся на похоронах, німецька шляхта вислала-би свої повози для похоронних гостей, німецький народ горнувся-ся тисячами на похоронну параду, німецькі хлопці несли-би домовину до гробу? Або чи робили-би що такого Чехи, як-би умерь проводир чеських Німців? Ми зовсім не пропагуємо ненависті, смерть повинна класти кінець і всякій ворог, і не годило-би-ся зовсім по смерті найменша ознака ворогованя против колишнього противника; але руский народ цільний і в Русини поодинокі повинні були цільком усеунутися і не оказувати пошести тому, хто їх не почитав а не-навидів. Того вимагала честь і достоїнство народне!

Вже два місяці минуло, від коли новий намістник обняв заряд нашого краю, а однак досі не видно якої зміни на краще в галицькій адміністрації. Не видно бодай зміни в поступованні адміністративних урядів і властей супротив Русинів. Перед кількома днями подали ми об'являючи львівським ц. к. ради школьній окружній, вимагаючи зверхності громадської до зложени по 6 ар. за портрети dygnitarzy крају з якого небув фонду до 3 днів, а заряди школьній вимагаючи, щоб допильнували закладження тей справ в термін. Навіть подаємо писемо долинської ц. к. ради школьній окружній до м'ясевої ради школьній в Мязуни, жадаючи від школьній рад м'ясевоїх уживаня і в внутрішній службі і в кореспонденції польського языка, помімо що тая-ж мязуньська рада школьній попередно без всяких перепон кореспондувала з урядами по руски! Се вже навіть не консерватизм, се вже навіть не „нехай буде, як було“, але вде ще до гіршого. Хоті Грохольський умерь, але засади Грохольського живуть і розвиваються ще краще. Подаємо і сей факт до відомости п. намістника, сподіваючися, що враз і безпосередно інтересована рада школьній мязуньська і стояча на сторожі прав руских Рада Народна однесуться о зарадження таким м'ямам, не маючим ніякого правного підставу.

П. намістник заявив бдиоручникам руских товариств, що стоять на ґрунті конституції з 1867 р. Отже опираючися на ті слова, покладаємо надію, що і в кожній конкретній случаю найвища власть краю поступати буде згідно з артикулом 19 конституції з 1867 р., запоручаючим рівноправність всіх народів і „всіх краєвих языків в школі, уряді і публичнім жи-

ттю“, і що видасть також відповідне припущення до всіх підвластних урядів.

Дебата над законом військовим.

З бесіди д-ра Кронаветтера

про зниження лат служби в лінії.

Я вже перед семи роками брав участь в дебаті, в котрій домагалося зміни закону військового з 5 грудня 1868 р. і мушу сказати, що тоді основніші і відповідніші речі обговорювано, ніж сьогодні. Тоді добре розважувало 3-літній час служби в лінії, що то такий страшний татар вкладає на народи, і внесено до палати навіть проект меншості комісійної, щоб бодай для письменних воєнків частини служби звизити на два роки. За тими внесеннями була меншості, але уже сам факт, що тоді бодай меншості а нині і того нема, вказує, що ми в парламентаризм не то не поступили, але ще й дуже у заді поїшли.

В комісії військової п. міністерство оборони красово торжественно уминав, щоб „дати кесареви, що кесарево“. Ми-ж, послами, маємо також обов'язок дбати о то, що народ повин належитися (Так єсть! з крайньої левости), дбати о добро народу, на скільки лише дається, по праву і справедливості.

Питаю: чим дається оправдати 3-літню чинну службу? Прецінь же не то ціль чинної служби, щоб воєк три роки мав на собі мундур і в мундурі похажувати, але щоб одповідно вправився в воєнськом ділі. Довга чинна служба дала-би оправдати потребу тей вправи, але она злочастна для народів: має сильне військо, а за то економічно слабкий народ. Од найбільшого до найменшого господарства відтасує найдушевніші елементи і відчується од їх заняття. Довга чинна служба не тільки обтяжує бюджет державний, — се не одинокій татар для народів, — она відбиває на бюджеті кожного родина! (Так єсть!)

На всякий спосіб се реч не доказана, що воєк треба аж три роки мучити, щоб вучився того, що має знати. Навпаки, з самого закону виходить, що аж тільки часу не потрібно. Наша армія складається з двох груп: з воєк і оборони краєвої. Воєк знятий до оборони краєвої вправляється за весь час служби 24 тижнів, т. е. 14 днів на рік. Отже оборона краєва або щось варта, або нічо не варта. Коли нічо не варта, то шкода на неї грошей, а коли щось варта, то воєк в 14 днів в рік могли бути так само добре вправлені, як другі за 3 роки. То само з дозволною резервою. Доповнюючий резерв мусить в 8 тижнях вивчитися того, на що другі має потребувати 3 роки, бо такий резерв в дальшій цільм часті служби потребує ще лише 3-х вправ, кожда найдовше 4 тижнів. Мамо того допівняча резерва поїде колись до бою і мусить так само свої обов'язки повити, як ті, що прослужили 3 роки. Коли-би того не могла, то шкода на неї грошей.

Знаю, п. міністерство оборони краєвої одповість мені: воєк ніколи не може бути вправлений аж за багато. Ну, з митарного становища реч беручи, воєк повинен доті служити, доки може двигати карабин, як се колись і було в Росії та Угорщині. Богу дякувати, що финансы держав на то не дозволяють, інакше ми би і то мали. Кождий міністерство війни руйнує державу через министра финансов, змушує державу робити довги, і то без границь.

Сам погляд на оборону краєву і резерву допівнюючу показує, що 3-літня служба чинна єсть за довга і неоптимальна. Кажуть, що за один рік можна вправити доброго офіцера резервового, а двоє років мало би бути за мало, щоб вправити доброго простого? (Веселість.) Результати новочасної школи народної наказують звизити частини чинної служби. Коли-би ми мали 2-літню службу чинну, то що року служило-би 90—100.000 людей менше. Помноживши тую цифру часом 200 — бо 200 ар. коштує удержання одного воєка — вийде около 40 мільонів на рік. В такий раз потрібували-би резервисти довших вправ, отже кошти резерви збільшили-би, а все таки через однак 3-го року чинної служби монархія заощадила-би щонайменше 30 мільонів, а се було-би великим добром для финансово пригнобленої держави. Се питання поважне і годиться над ним застановити. Тут вде о добро або алядї господарств обывателів, о економіяну силу народу. То не все одно, чи воєк служити два чи три роки. Щоденний досвід учити, що воєк, вернувши по трьох роках з воєка до свого заняття, не єсть уже таким добрим ремісником, чи хліборобом, як був. Коли мені ніхто не годен доказати, що в двоє років воєк не може бути вправлений, — я стою при звизненню чин-

ної служби з трьох на два роки. Нехай со-бі Прусы, про мене, заводять і 20-літню чинну службу, що нас то має обходити? (Браві! з правости.) Не журімося ми тим, що она там роблять. О державі, котра з одної сторони весь народ хоче взяти під „півельгаву“, а з другої видає виняткові закони против робітників, я нічого знати не хочу. Сумно тільки, що у нас наслідують одио і друге. Поступаймо самостійно. Ми убогі і не багатий народ, мусимо числитися з своїми силами. Тому то і я предаюча зміну в § 8, щоб часті служби в лінії звизити на два роки. (Оплески на крайній левости.)

Перегляд часописей.

[Gazeta Narodowa o Грохольськом. Przegląd o фундації бар. Гирша. Червоная Русь о Русской Раді.]

Gazeta Narodowa помістила довшу статю о пок. Казимирі Грохольськом, написану Войт. Дьдушицьким. Виймамо з неї де-що до характеристик Грохольського, а особливо о становищі его супротив Русинів. Гр. Дьдушицький м'яж нимим так пише о Грохольськом:

Був то чоловік передвсім політичний і наскрозь політичний. Як дово сталося ему здоров'я, займався політикою в кождій дн життя свого і в кождій годині кождого дня; не ходив до театру, не читав нічого крім того, що дотикалось справ політичних, а навіть товаришій забави служили ему тільки до осягненя політичних цілей. На позір відмовила ему природа того всего, що може запевнити успіх в політиці. З поверховности був похорий на тих татарських бейв, од котрих виводить свій рід старинний дім Грохольських, а штивна повага не додавала принадя его поставі. В бесіді затинався, і ані по німечці ані по польськи не говорив поправно; в публіцистику не вдавався, газет не любив і легковажив; погорджував тим, що називало публічною опінією. Любив щиро Польщу і думав, що єи упадок, як зам'ягання одвічного божого ладу на землі, став жерелом революцій і переворотів. Однак революцій і заговорів не похвалював. Справі руской не сприяв, видів в ній саме тільки небезпеченство і для Польщі і для шляхетської традиції; як Святоюрці так і Українці видавалися ему сподо революційною, демократичною, руйнуючою, а не хотів о том чути, що вода, котра рве греблі, розумно ужита може нести спокійно галляри до моря, на ужиток прибережних жителів. Думав, що се вода бистра але м'яка, котру легко повздержувати, але пущена на волю зробила би великі шкоди.

Przegląd высказується против 12-мільоновой фундації бар. Гирша на ціль образования і просвіт галицькою молодежю як і підпирания ремесел і ролничства в Галичині. Після постанови фундації ціль тая має осягнути: 1) закладаньем шкіл народних і школок феліксівських; 2) підпиранием учитель для тых шкіл; 3) безплатним роздаваньем книжок і приборів школьничих між убогу молодежю; 4) твореньем шкіл жидівських; 5) обидами і одважнєм біднийших учеників; 6) розміщуваньем сподобних хлопців жидівських у ремісників і господарств для практик; 7) школами допівнюючими для челяді; 8) сиротніцями і заюмогами; 9) безпроцентовими позичками і 10) промисловими школами допівнюючими. Вкладовий язык — польскій, а німецький обов'язковий. Християнські ученики мають по-бирати науку своєю религією коштом фундації; на процентовой позичке буде ити річно 100.000 ар. капіталу в Відні під зарядом кураторів з 18 членів, вибраних самим Гиршем.

На першій погляд, каже Przegląd, фундація представляє в дуже приличній формі: не стає на становищу плеємної бдиорности жидів, противно, єи певній м'ярі дає до зрозуміли, що остаточно єи цілью має бути ассимиляція жидів. Але кождо, хто глибоше дивить в речі, тому з-під тоненьких обломків приятельської маски видіє лице грізного для краю язв. Зі школ, фундаційних бир. Гиршем, не вийде ані оден Поляк або Русин, ані оден обыватель краю, почувачийся до звязи народної і політичної з краєм. Поді озором оказана для краю добродієства в той спосіб, що маси темної жидівства, живучі тепер нужденно з шахерки і вымоку, звернуться до праці продуктивної, ролничої і ремісничої, вишле фундація бар. Гирша нові дідьки жидівського войска на занятя позицій дои народних елементарних обсаджених, а вже нині боронених майже отчайдушню, бо на минах давно вже підкожених лихвою і систематичним розвоюваньем. Великий акт великодушної жертви бар. Гирша єсть в очах наших нічим иншим, як тільки дальшим кроком на дорож певного як би давна вже уложеного плану, переводженого з

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Заграницею: на цілий рік . . 18 ар. на цілий рік . . 24 ар. на пів року . . 9 ар. на пів року . . 12 ар. на чверть року . . 4-50 ар. на чверть року . . 6 ар. на місяць . . 1-50 ар.

У Львові: на цілий рік . . 16 ар. на пів року . . 8 ар. на чверть року . . 4 ар. на місяць . . 1-35 ар. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 2р ул. Баторія. — Румокон восторжася лише на попереднє восторжася. — Рекламні неопечатані збіжні бда порта. — Неодикне чало коштує 8 ар. а. в. Оголошеня приймаються по ціні 6 ар. бд одиою стрічкою печаткою, в руб. „Надоборане“ по 20 ар. а. в. Подяки числяться по 10 ар. бд откиша.

дивного конвенцією і витривалостію, плану, котрого остаточно цілью єсть не що инше, як взяти в вчашу аренду землю межі Вислою і Збручем.

Шкода, що Przegląd не подає способу против того, як каже, грізного небезпеченства. Після нашої гадки таким способом могло би бути вытворенє солидарности християнської, без ролничя на народність. Але до того треба би збрати з дотеперішньої традиції польської неприязню Русинам, і перестати врасі mojęszowego wuzpiania уживати за союзників против Русинів...

Червоная Русь, мов-би їй жалє було, що через кілька чисел не нападала на „Діло“, і мов-би єи опамятала зам'ятка „Озас-у“, в послідньому числі кинулася вже не тільки на нашу газету, але і на Коломыйську Русьскую Рад, котру досі все-ж признавала за свою союзницю, — дарма, що тая-ж Русьская Рада в том самім числі, против котрого виступав Червоная Русь, помістила дуже завзяту статю против фонетичної правописи і тых, що єи уживають. От як відбиваєся „Червоная Русь“:

Против розділа Галичини на руськую і польську області виступила коломыйська „Русьская Рада“, жаля своїм голосом усиати аргументації польських газет против сего впроса. Польская газета сь русскими буквами подхватила мнїше коломыйської газетки сь великою радістю (?) і для замаскованя своїх укритых тенденцій виступила против нїкотрих задалеко идущих стремлений г. Мих. Вілоуса, ведущого в послідних лїтах такжє своею рода „самостійною політикою“, розличающею не лишє от львовських не такжє от черновецьких „самостійних“ спасителей русского народа... Аргументації коломыйської газетки не заслугоють на серіозну полемику, так як в них (рівно як і в цїлій коломыйській газеті) нїть почти ніякої проводної мысли і иден.

Сеєи вже і коломыйська Русьская Рада не догоджує Червоной Русі і не одповідєє єи поглядати, то кого-ж „Червоная Русь“ ще уважає за своїх?

Причины зубожлости наших селян и мѣщанъ черезъ судѣбничество.

II.

Книги ґрунтові.

(Дальше.)

Чому-ж наші люде такі недбалі, що не хотять переводити трансації недвижимо-сти на основі документів до интабуляції пригожати? — Тому, що кошти интабуляції при предметах малон вартости непропорційально высокі. Бо придивімося, чого до интабуляції потреба. Потреба до неї грамоты публичной або приватной такой, на котрій пров'єрено (детализовано) нотаріально або судово підписи сторін (§. 31 зак. гипот.). Така грамота мусить бути выготворена в правній формі, мусить мѣстити в собі титул правний (§. 26 зак. гип.) і выразне призволенє того, чия право має бути ограничено, знесенє, або на кого другого перенесено. Жадати винсу при судах новітвових можна словно до протоколу (§. 83), але сей припис так як би не истнував вь практиці, бо суди новітвових словных подань не одбирають і кажуть сторонам усе вносити на писемі.

Кілько-ж коштує така грамота? Чи она выготворена нотарем чи лише нотаріально детализована, на одно виходить, бо неписемному чоловікові нїхто контракт за дармо не зробить. Ого-ж така грамота коштує у нотаря: 1 ар. такса підля нотаріальним тарифам, — 2 ар. захід до табул і информация з книг ґрунтових, — 60 ар. стемпель до грамоты и детализація, — 75 ар. детализація чотирох підписів (двох контрагентів і двоє свідків), коли предмет не варт 100 ар., — разом 4 ар. 35 ар. Дальше, поданє табулярне зь одписом грамоты для збронька грамоты и уряду податкового зь рубрами коштує що-найменше 2 ар., — стемпель до поданя 1 ар. 50 ар. а до двоєх рубрів (по 10) 20 ар., — отже цїле поданє коштує 3 ар. 70 ар. Так то винсь табулярний коштує без огляду на вартість предмету 8 ар. 5 ар. — Предмет цїлий варт, допустімь, 20—30 ар. (такіх интересів мѣж селянами найбільше), то пропорція выдѣтков до вартости выдє бдтрашаюча, не числячи вже страты часу сторін, странне вь мѣст, почестне для свідків и т. д. Се кошти вызначий при интабуляції цїлого тїла табулярного або бодай цїлої парцелі.

Але лучаєсь дуже часто п. пр. такий пад: Клиничек Иванови парцелі в'єрує в парцелю Гринцеву так, що Гринцеві заваджає, а Иванъ на томъ куниску не має навіть куди плугомъ обернути. Оба они годяться на продаж. Гринць купує сей клиничек для себе и годяться на 15 ар. А що Гринцева парцела має бути поділена и не представляє рівнокутника, котрого широкість 20 метрів не переходить,

то до подана табулярного треба долучити ще поземний нарис, виготовлений авторизованим землемером (§. 1 зак. з 23 мая 1888 р. ч. 82 В. з. д.). Такий план коштує що-найменше 1 зр. 50 кр., а тую вкюту треба додати до повисших коштів нитабуляція. Будуть вони вносити тепер 9 зр. 55 кр., мимо того, що сам предмет варть лише 15 зр.

Ось де причина, за-для котрої наші селяне, не маючи до розпорядимости більших обшарів земель, лише саму дрібноту, виминають табулю, як можуть, і переводять власність по давньому: оден бере гроші, другий землю, і списує яку неформальну грамоту або й ні. Се виходить з причини фінансових, за-для коштів, з котрих третина йде на стемплі, отже до скарбу публічного. Такий стан треба так дого, доки ревізори (катастральні землемери) не вислідять, не записи на свої аркуші і не передать судова, а тоді розпочинаєся звана уже процедура з аркушками в суді. Приписи, о котрих вище бесіда, хочь доведуть до цілі, то виконане їх багато коштує наших селян як в ложеній готівці, так і в страті нерозумно дорогого часу.

Який же все спосіб осягнути тую саму ціль? Деякі суди при полагодуванню аркушів роблять так, що вбавили сторони, кажуть власникови табулярному дати приточно лярне заявлене, що дозволяє на нитабуляцію свого наступника за власника. Таке поступованье, хочь має благородну ціль заощадити селянській бідноті коштів нитабуляція, не має правної підстави. То заявлене не єсть пригоже до нитабуляція; оно, не містяться в собі титулу правного, не заступає вимогів грамоти, якої жадає §. 26 зак. гнот., а такої грамоти (контракту) суд не має права робити. Отже таку нитабуляцію, переведену на основі самого заявленя, можна легко звалити. Натомість поступити би так:

а) Належитобі стемплеву бдї подати табулярних звязати би з 1 зр. 50 кр. на 36 кр. евенуально 12 кр. бдїовдно вартости предмету, як при нинішнїх поданнях судових.

б) Судамъ дозволити би протоколярно виготовляти трансація правні дотично недвижимостей.

в) Судамъ пригадати приписи §. 246 інструкція судової, щоб подати табулярні приймали протоколярно.

г) Установити при повітових судах землемерів державних, котрі би за зложенєм стемпла на 50 кр. виготовляли сторонамъ плани підвзу парцель катастральних.

Коли-б такі реформи були заведені, то селяне охотно переводили-б всі трансації правні в судах повітових, до котрих мають більше довіря, аніж до дорадників правних; всі трансації правні дотично недвижимостей переводились-б основно і ясно; бдїала-б процедура з аркушками, а бдїай о половині зменшались-б; бдїали-б з того титулу може всі процеси і путаняни. В такий випадок стало-б наглядно, що державні справді залежать на порядком удержанню книг ґрунтових в інтересі одних, бо до тепер то згагане держави має більше характер фискальний, т. є. щоб ніхто не выманув стемпла там, де его повинен бы купити.

(Конець буде.)

Дописи „Дѣла“.

Одъ Турки.

[Турецка депутация у Львові].

Всї вже згадували в „Дѣлѣ“ о тій турецкій депутации, котра д. 2. н. ст. грудня с. р. була у Львові у п. намѣстника дотично тей славетної повітової ради турецкой. На дняхъ бачився я з однимъ членомъ тей депутации, а поспытавши его, якъ тая депутация гостила, бесѣдливый депутатъ розказавъ дословно ось такъ:

„Якъ собі за тую депутацию згадаю, то менѣ ще теперъ лице паленѣ бдї встуду. Мы Турки, здаєсь, першї вѣдали до Львова просити о ратунокъ бдї жидовѣ. Такъ мы вѣдали першї, але певно не послѣдїй. Поляки кажуть такъ: Нехай не буде ні менѣ, ні тѣбѣ, най ся Грци наѣсть сырон земель. Гараздови не хочєсь терпѣти, а бдїд мусимо. Якъ Русины при выборахъ до рады повітової горою йшли і хотѣли з Поляками честными трудитися для добра повѣту, то тогдѣ кричали всѣ що сили: Powiat stracony — Rusini wzięli górę! А теперъ жиды погодили насѣ. То станєсь незадовоно не з однимъ повітомъ...“

Въ депутации було насѣ двоихъ Русинівъ а двоихъ Поляковѣ. Приѣхали мы були в четверъ вечеромъ дня 17 (29) листопада с. р. до Львова в тій гадцѣ, що на другій день в пятницу будемо допущені до аудієнції у п. намѣстника а у п. маршалка краєвого. Та годѣ, П. намѣстникъ абсолютно, подѣ вѣякимъ условємъ не приймає нікого на аудієнції в иншї днѣ, якъ лише в середѣ і в недѣлю. Правда, зѣ одной стороны не на руку було намъ ажъ до недѣль у Львовѣ ждати, але зновъ зѣ другой стороны ворожили мы собі то и на добре, бо погадали: наколи п. намѣстникъ такий великій ригористъ, то ачей и остро возмєсь до нашої турецкой справы и урве разъ тѣй бдїд кнѣцѣ.

Часу до недѣль мы не марнували. Оденъ депутатъ, оборотившій, каже: Ануно, похотѣмо мы и по тыхъ меншихъ рыбахъ та розповѣдмы свою нужду, — зашкодити не зашкодить, а помогти може. Ходили мы отже всюды по совѣтникахъ у намѣстництвѣ и по членахъ выдѣлу краєвого.

У намѣстництвѣ панове совѣтники по елегантски мають улажені бюра: куды не краєшєся, всюды портієрѣ. В такихъ бюрахъ певно ажъ хочєсь писати! А бесѣдували намъ,

що теперъ за нового намѣстника великій порядокъ: нічо не залягає — якъ не прищєвѣша напѣ турецка сирава, — все вѣ своѣмъ часѣ сидити по канцеляріяхъ и пише, ажъ скрипѣть. Насѣ депутатѣ турецкихъ приїмали всѣ совѣтники дуже привѣтливо — не оденъ п. староста на провинції мѣгъ-бѣ собі тѣи привѣтливости похопити. Але що за диво! Де мы тільки почали бесѣдувати о своѣй нуждѣ, заразъ впадали тѣ паны в бесѣду зѣ словами: А, w tym tureczanskim powiecie ta niezgodziła siezgoda Rusinów. Депутация выслушала, каждый на перехопки — что теперъ уже правдивий Поляки з Русинами в згодѣ, тільки невелика кѣлка звязалася з жидами и тѣи вже теперъ горою — а ажъ теперъ повѣтъ на бѣдѣ. И чи не дивоглядъ же то! Всюды в намѣстництвѣ гадають, що в турецкомъ повѣтъ Русины вертєпѣть и Поляковѣ кривдѣть. А то хтось пустивъ харамана межѣ тѣи паны! По докладномъ выслушаню панове совѣтники записывали насѣ, що п. намѣстникъ высондѣ тую справу добре а чей законѣтьєся разъ тога комедія турецка.

Въ субботу были мы у членовъ выдѣлу краєвого и у п. маршалка. Нема что казати, панове члены выдѣлу зѣ дуже великою цѣкавостію слухали нашихъ розповѣданъ и прикро имъ було дѣзнатєсь, что вѣ огородѣ автономіи краєвой на кѣломбѣ турецкомъ закорѣнєсь такий бдїацѣе. Та годѣ, що выдѣлъ краєвой може самъ зробити? Выборы розписувати, уважати — то рѣчь намѣстництвѣ. Депутация о тѣмъ добре знала и знає, але мы гадали собі, что ачей зѣ выдѣлу краєвого може выйти яке представлене до ц. к. намѣстництва, чтобы разъ тѣи турецку колотежку утахомарити и повѣтъ бдї нехибоного упадку охилати. Въ субботу около 1-шой години зѣ полудня были мы на аудієнції у п. маршалка. Нема что казати, п. маршалокъ принявъ насѣ дуже а дуже вѣжливо. Видко зѣ лица, что то паны лагодный и хотѣть-бѣ всюды добре зрѣбати. Увидѣвши першї разъ лице бѣго Експедиціи, я пригадавъ собі разъ тѣхъ кѣлка словѣ, что бѣи вѣ соймѣ вырѣкъ по руски, а погадавъ: той п. маршалокъ зѣ часомъ може ще довше забєсѣдѣ в соймѣ по руски. П. маршалокъ выслушавъ уѣ розповѣданя депутации дуже уважно, хотѣ тогдѣ шось троха слабый бувъ, а понувѣвши насѣ де-що, прирѣкъ не только самъ тѣи справѣ горячо зѣнятєся, але и просити п. намѣстника о скорѣ и хосєнє полагодуєнєе того всего. Принявъ у п. маршалка зробило на насѣ якъ найлѣпше вражѣе.

Въ недѣлю о 12. годинѣ в полудни были мы на аудієнції у п. намѣстника. Довѣдавшись, что п. намѣстникъ таки того дѣя зѣ полудня має вѣхати до Вѣдѣя в справѣ пропѣнаціи, стратили мы якѣсь надѣю на добрый успѣхъ зѣ тѣи нашою аудієнції, бо гадали, что п. намѣстникъ не буде мати коли, за-для поспѣху, нашихъ выводовъ добре выслушати. Але та наша гадка була хибна. П. намѣстникъ принявъ насѣ дуже вѣжливо и зѣ великою цѣкавостію слухавъ оповѣданя депутации. Але и ту давнє диво. Зѣ початку заразъ при бесѣдѣ депутата промовляющего о тѣхъ славныхъ бдїносинахъ повітової рады турецкой, п. намѣстникъ впадає депутованѣ в бесѣду и каже: „А, w tym tureckim powiecie niezgodliwi Rusini.“ Депутатъ сейчасъ пояснѣвъ п. намѣстниковѣ, что теперъ межѣ Русинами а честными Поляками у насѣ згода; на доказъ того и сама депутация: складалєсь она з Русинівъ и Поляковѣ; а то только така кѣлка отгайдушниковѣ Поляковѣ звязалася з жидами и веде повѣтъ в бѣду. Таке то наше лихо! Хотѣсь Русинамъ турецкимъ доброй работы шивъ, мовлявъ: „element niezgodliwy“. Нашъ п. староста турецкій вѣ першій ливѣи повиненъ бдїносны в повѣтъ добре выснати, а хотѣ перше и хибно де що доносавъ, то треба-бѣ теперъ правду представити. По довѣдѣмъ выдѣлу депутата промовляющего звѣдуваєся п. намѣстникъ докладно о всѣмъ, а коли депутатъ заявивъ, что нема что казати, п. староста турецкій хотѣвъ теперъ справу выборовъ до рады повітової на добру дорогу спровадити, але жидѣво не хотѣла п. старости ані на макѣе зерно слухати, то п. намѣстникъ покрутивъ трохи головою. Вызѣдавшись о всѣмъ докладно, п. намѣстникъ сказавъ: „Bądźcie, panowie, spokojni, ja krzywdy nie dam nikomu zrobić. Sprawę wysonduję, jak należy, i zarządę, co będzie potrzeba.“

Такъ выйшла депутация одъ п. намѣстника одушевлена, вѣ тѣи надѣи, что огидной комедія в турецкомъ повѣтъ ачей разъ конѣць буде. Якъ сеєя справа законѣтьєся — Богъ знає. По енергії и имовѣрности справедливости п. намѣстника можна сподѣватєся, что нашъ повѣтъ ачей буде охилєный бдї цѣлковитого упадку. По тѣи аудієнції вернула депутация домохъ.

Выслушавши та розповѣданє депутата, пытаю я его: — „Ба, а що будете вы Турки робити, якъ хосєнѣ зѣ тѣи депутации заснѣтъєся?“ На то каже депутатъ: — „Вѣтѣмъ разъ поѣдемѣ до Вѣдѣя и будемо глѣдати до тѣи справы якого „Пернерсторфера“. П. прокураторъ конєсьєе исторію турецкой рады повітової. Га, коли не можна брудѣ домохъ выпирати вѣ домашній рѣцѣ, то выперѣмъ ихъ на Дунаю, у Вѣдѣн.“ А я ему на тѣе: — „Знаєте, коли вамъ Туркамъ все то не поможе, то выбѣрайтеся всѣ до Мекки и поклонѣтьєся Магомедѣ, — для васѣ иншѣи рады не буде.“

Депутатъ усмѣхнуєся, похитавъ головою и мы розѣишлися.

Зѣ Долинського.

[Долинський староста п. Цѣшка в справѣ рускомъ перепѣи школьныхъ радѣ мѣсцевыхъ.]

Памятїи будутъ чѣ. читателямъ „Дѣла“ вторѣй околѣпїи п. старосты Цѣшки до зверхъ

ностей громадєскихъ и урядѣвъ парохіальныхъ вѣ справѣ выдаваня рускихъ нампортѣвъ для худѣи и рускихъ вышнѣвъ зѣ метриє, якъ и вѣ справѣ полѣтичныхъ асигнаторѣвъ, гандля вѣ образами. Теперъ подаю Вамъ новѣ урядѣдове насѣмо того-жѣ ц. к. старосты вѣ подбѣномъ дѣсѣ. Ого школьна рада мѣсцева вѣ Мазуни, котрой предѣстѣлемъ єсть о. Дорожанскій, предложила недавно ново утворєной ц. к. радѣ школьной окружной вѣ Долинѣ — перше долєнскій повѣтъ не має своѣи окремон рады школьной, а належавъ до рады окружной вѣ Калуши — выказъ дѣтей, що не бдїало ходѣти до школы. Самъ властивый выказъ написаный учителемъ по польски, только коротєнька рѣляція предѣстѣлѣа рады додана по руски.

На тѣе поданє надѣишло зѣ ц. к. окружной рады школьной таке писмо:

312/R. S. O. Zwracam Radzie szkolnej miejscowej w Mizuniu do ponownego przedłożenia załączonego wykazu w języku polskim z powodu, iż Rada szkolna miejscowa jest podwładnym Urzędem Rady szkolnej okręgowej, a jako taki ma w myśli rozporządzenia krajowego z dnia 4 czerwca 1869 L. 2354 D. u. k. N. 24 używać tak w służbie wewnętrznej jakoteż w korespondencji urzędowego języka polskiego a nie ruskiego. Z c. k. Rady szkolnej okręgowej. Dolina 11. grudnia 1888. Przewodniczący c. k. Starosta Cieska.

Замѣтити мѣшу, что рада школьна мѣсцева и вѣ попереднихъ рокахъ, коли належала єще подѣ ц. к. окружнѣу раду школьнѣу вѣ Калуши, уживала только руского языка вѣ переписцѣ, и всѣ таки вѣ переписцѣи приїмала и затверждала ц. к. рада окружна безъ всякаѣхъ перепѣи. О. Дорожанскій бувъ такожѣ вѣ стрѣйскомъ окружѣ предѣстѣлемъ рады школьной мѣсцевѣи (вѣ Волцѣнѣ), и вѣвѣ такожѣ руску переписку зѣ стрѣйскою ц. к. радою окружною, и ніколи не звернено ему такои переписки зѣ причини уважаня руского языка. А прецѣмъ розпорядженєе краєве зѣ 4 червня 1869 р. вже и тогдѣ обєзвѣзує, и знанє було навѣрно такожѣ предѣстѣлѣмъ ц. к. стрѣйскои и калуской радѣ школьныхъ окружныхъ; чѣму-жѣ оно сѣмъ не перешагдалѣо приїмѣти рускї рѣляції радѣ школьныхъ мѣсцевыхъ? Може бы хѣ. Редакция „Дѣла“ схотѣла намъ тую справу пояснити?

(Одповѣдѣ нашу подамо на другій разъ. Редакция.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Перше засѣданєе галицкогѣ сойму бдїудєсь вѣ четверъ дѣя 3. л. сѣчня 1889 р. зѣ слѣдующимъ порядкомъ дневнымъ: Перше читанєе предложєния правѣтельствєного зѣ замѣненємъ рахункѣвъ фонду индємнизаціиного за 1887 р. — Перше читанєе справѣозданя краєвого выдѣлу о пѣтиціи членѣвъ громады мѣста Стрыя, котрї просятъ, чтобы усунути тѣмъ часову управу мѣста. Справѣозданєе краєвого выдѣлу вѣ справѣ пѣтиціи мѣста Бучача о призѣоленєе побирати черезъ 10 лѣтъ оплату бдї цѣбѣ. Справѣозданєе краєвого выдѣлу о краєвомъ ємеритальномъ фондѣ школьныхъ, о перемѣнѣ жєнєской школы вѣ Коломыи на 8-классову школу выдѣлову; о реорганизации жєнєской школы выдѣловѣи вѣ Рѣшевѣ; о бдїсєнанєе громадѣ мѣста Городка залагающѣхъ прѣстѣицѣи на платнѣи учитѣлѣвъ тамошнихъ школѣ народныхъ. — Справѣозданєе выдѣлу краєвого о потребѣ выдѣла одностайного закона ловѣцкого для Галичины; о пѣтиціяхъ громадѣ Подкарпатѣи и Немачѣ вѣ справѣ перенєсеня ихъ зѣ округа суду повітового вѣ Залѣсцѣяхъ до бродєского округа судового; о перенєсенєе громадѣ и обшарѣвъ дѣбрѣскихъ: Домажирѣ, Зѣдовѣ и Жорниєскѣ зѣ льѣвѣского округа рады повітової до городєцкого округа рады повітової.

Палата послѣвъ має послѣ „Fremdenblatt u“ зѣбратєся на нову сєсїю доперва дѣя 29. л. сѣчня 1889 р.

Е. Вел. цѣсаръ принявъ на аудієнції прѣзидѣнта палаты послѣвъ, д-ра Смольку, котрїи здававъ ему справу зѣ послѣднѣи сѣсїи рады державной. Цѣсаръ бувъ ходѣмъ нарадѣ вѣ палатѣ послѣвъ и ихъ результатѣмъ, особлѣво же ухвалєнємъ закона войскового, вѣльми вдовѣоленый. Цѣсаръ разѣвѣдуваєся бдїатѣ, дѣлятого не залагоджємо закона о польгахъ вѣ силѣтѣ належитѣостей при конверзїи довѣговъ задѣтковыхъ, а д-ръ Смолька бдїовѣвъ на то, что трудно було удержѣти палату при купѣ, позаякъ богато галицкихъ послѣвъ хотѣло выѣхати на похорѣвъ Грохольского. Цѣсаръ скориставъ зѣ сєи нагоды и высказавъ своѣи жалѣ зѣ причинѣи смєрти Грохольского, а при тѣмъ зазначѣвъ, что вѣ послѣднихъ часахъ на жалѣ померло кѣлка знаменитыхъ мужѣвъ державныхъ, якъ гр. Левъ Тунъ и Клямѣ-Мартинѣвъ.

Министерство судѣбнѣиства зажадалѣо бдї краєвѣского вышєго суду краєвого справѣозданя, на скѣлько треба-бѣ збѣлѣшити чѣсло совѣтниковѣвъ, секретѣрѣвъ и адѣюктѣвъ при судахъ окружныхъ и повітовыхъ, вѣглядно, скѣлько би потреба зѣ завѣсти судѣвъ окружныхъ и повітовыхъ вѣ заходѣи чѣсти краю.

Справа арѣштованого директора канцѣларїи вѣ угорєкомъ министерствѣ торговлѣ, Кокана, котрїи недавно тому адефравдувавъ звышъ 42 тысячѣ зр., не позбѣтає мабути безъ наслѣдѣковъ и значєна для цѣлого мѣнѣстерства. Слѣдѣство вѣ справѣ дефравдаціи выкрыло вѣ министерствѣ торговлѣ великій неладѣ и дало доказъ, что чѣсть дефравдованныхъ грошей мусѣтъ находѣтєся ще и вѣ чѣиныхъ янѣшихъ рукахъ. На подѣставѣ зѣбравныхъ дѣтъ скѣветѣтѣвано, что Коканъ не дефравдувавъ систематично черезъ кѣлка лѣтъ, хочѣ бѣи теперъ такъ говорѣть, и что бѣи мѣгъ

адефравдувати що найбільше 5.000 зр. Вѣ наслѣдокъ сєи справы має бути становлєнєе министѣра торговлѣ гр. Сєсєнїя сѣльно захѣтанєе. Характеристичнымъ єсть такожѣ, что опознѣдѣйна прѣса старѣєся доказѣти, что министерство торговлѣ старѣєся цѣлу сѣю справу о скѣлько можна затѣшувати и робѣло навѣтъ полицїи закидѣи, что она поступѣла собѣи не такѣтовно, жадаючи бдїи министерства рѣвѣзїи книгѣ рахункѣвыхъ.

Одъ часу гостѣи нѣмєцкогѣ цѣсаря вѣ Римѣ поступѣють переговоры Россїи зѣ курїєи римскою вѣ справѣ католицкой церкви вѣ заходѣиныхъ губерніяхъ Россїи дуже скоро, и нѣнѣ можна уважѣти одну чѣсть тѣхъ переговоровѣвъ вѣже за скѣбѣченѣу. До приѣзду нѣмєцкогѣ цѣсаря до Риму має пана Левъ XIII. очевидно ще надѣю, что Нѣмєччина подѣстѣ папѣ помѣбѣ супрѣтивѣ италїйского правѣтельствѣа и помѣже ему бдїзєскѣи зновѣ утрѣченѣу євѣтєку властѣи пѣны. Сталѣсь инѣкше. Гостѣина цѣсаря Вѣлгѣльма вѣ Римѣ, не то что разѣвѣла всѣякѣ надѣвъ, але ще и лѣшила по собѣи дѣже неимѣло агадку, а навѣтъ сѣльно роздѣзнєнєе и негодѣванєе вѣ Вѣaticanѣ. Одъ того часу бачимо, якъ курїєи римска клѣнитєся сѣльно до Франції и Россїи, якъ до тѣхъ держѣвъ, что прѣтивѣи сєреднѣ європейскому союзовѣи, котрїи подѣдержѣе теперѣшнѣу Италїю и єи правѣтельство. Папа видѣтъ теперъ подѣвѣиу корѣсть порѣзумѣтєся зѣ Россїєи: черезъ подѣтѣливѣсть для нєи дѣмѣає узѣискѣти дѣякѣи уступѣи вѣ корѣсть католицкой церкви вѣ Россїи вѣзѣгалѣ, а бдїтакъ має очевидно и надѣю знѣтѣи вѣ Россїи якусѣ точку опѣру супрѣтивѣи ненавѣстѣного ему Кѣяриналу. Для обѣихъ сторѣнѣ єсть отже теперѣ добра нагода узѣискѣти шось вѣзѣмнѣи до сєбѣ, но не трудно предѣвѣдѣти, что коли дѣйствѣи прїйдѣ до якѣихъ уступѣковъ, то найлѣпше выйдѣ на цѣлѣмъ инѣтерєсѣ Россїи. Головно, чѣго Россїя домогаєся, єсть: именованєе пѣти єписѣпоѣвъ, а имено вѣльєнєского, мѣнєского, плѣцкого, люблѣнєского и вѣольєнєского, и усѣчєнєе польского языка зѣ церковного богѣослужєнѣа. Щѣбы однаковѣ цѣлѣ дѣло ишло добре и щѣбы папа мѣгъ и вѣ будѣщности стѣяти вѣ бѣлизѣмѣи зновѣи зѣ руссїйскимъ правѣтельствомъ, домогаєся курїєи римска установѣи при Вѣaticanѣ сѣцїєального посла руссїйского. Вѣ сѣи отже точѣи настѣло вѣже порѣзумѣнєе, бо урядѣи „Варшѣвскїи Дѣявѣнѣкъ“ доносѣтъ, что послѣмъ при Вѣaticanѣ именованѣи Бутєнєвъ, зѣвѣстѣи руссїйскїи дипломѣтѣ, что вѣже бдїи многихъ лѣтъ, хочѣ безъ успѣхѣи, вѣвѣ вѣ сѣи самѣи справѣ переговоровъ зѣ Россїєи, доки не заступѣтъ єго Изѣвольскїи. Такъ отже вѣишли переговоры Россїи зѣ Вѣaticanѣмъ вѣ новѣу фѣзу, а именованєе Бутєнєва єсть доказѣмъ, что папа готовъ и далѣишїи порѣботѣи уступѣи. Щѣбы ему тѣи справѣи улѣкшѣти, обѣицѣе руссїйскѣе правѣтельство папѣ, что дѣстѣ ему повнѣу свободу поѣнѣформѣувѣтєся что-до маючѣхъ предложѣтєся ему кандидатѣвъ на єписѣпоѣвъ, а вѣ справѣи языѣка жадає, чтобы лишь додатѣково богѣослужєнєе вѣ католицкихъ церѣвахъ на Лѣтѣвъ, Волѣныи и Украинѣи бдїудѣвалоєся вѣ языцѣ для народу аромѣлѣмѣи, а имено вѣ языкахъ бѣдѣ орусѣкомъ и русѣко-українѣськомъ. Сѣя справа має однаковѣ прїйти на порядѣкъ дневнѣи ажъ по замѣновѣи католицкихъ єписѣпоѣвъ. Вѣсѣи о можливѣости такои змѣнѣи языка вѣ католицкѣи церѣхъ вѣ Россїи выклѣкали сєредѣ Поляковѣ великѣ замѣшѣанєе, вѣ прѣса польска доказѣе, что коли-бѣ такъ дѣйствѣи мало стѣтѣся, то бѣувѣ-бѣи то послѣднѣи ударъ вымѣрєный прѣтивѣ Поляцѣ. Польска прѣса не хоче однаковѣ все чѣ вѣрѣити, чтобы курїєи римска зрѣклѣсь наразѣи тѣи полѣтики, котрой прѣдержѣувѣлѣсь кѣлка сѣтъ лѣтъ, и щѣбы схѣтѣла бдїдѣти Поляковѣ вѣже зѣвѣсѣмъ вѣ руки православной Россїи.

Зѣ Варшѣвы доносѣтъ до „Pol. Corr.“, что вѣ Томашѣвъ спѣдѣвѣаються вѣ найбѣлизѣмѣи чѣсѣи приѣзду руссїйского генѣрѣла, котрїи має тамъ оглѣянути мѣсце, де бѣдѣуть ставѣтєся бараки для войска. Судѣи зѣ мѣсѣа, котрѣе вызнѣчено вѣ подѣлѣстѣи сєго року подѣ будѣову сѣихъ барѣковѣ, можна вѣносити, что тамъ бѣдѣ помѣщена значѣишѣа масѣ войска.

Комисїя для рѣвѣзїи сєрѣбєской конѣституціи законѣчила вѣ пятнѣицѣи сѣи нарядѣи. Дѣнь прѣдѣдѣ тѣмъ же адалѣоєся, что прѣектѣ мѣио того, что бѣувѣ вѣже укѣиченѣи, розбѣєся. Коли имено подѣкомѣтѣтъ комисїи зѣбравєся вѣ четверъ о 12. годѣи вѣ нѣчи, щѣбы залагодѣти чѣ дѣякѣи непѣрѣшєи пытанѣи, хотѣли радикалы и либерѣлы порѣшѣити тѣ пытанѣи послѣа бѣажѣи короля. Наразѣи выстѣпѣвъ на великѣи зѣиованєе всѣхъ Гѣарашанинѣи и почѣвъ робѣити опѣзицію, щѣбы лишь прѣволѣицѣи справѣи. Выступѣленєе Гѣарашанина было знакомѣи до опѣзиціи напредѣиакѣвъ а органѣи ихъ „Вѣделѣо“ голѣосѣи вѣже теперѣи явно, что радикалы и либерѣлы побѣдѣли лишь дѣлятого, что зѣ ихъ сторѣиыи бѣдѣи вѣлѣчєзна агѣтѣицѣи негѣдѣна зѣ законами и волею короля.

Остѣотѣчнѣи резулѣтѣаты сєрѣбєскихъ выборовѣ єсть такий: на 595 выбѣрѣныхъ послѣвъ єсть 457 радикаловѣвъ, 94 либерѣловѣвъ, 4 напредѣиѣи и 40 дѣиѣихъ. Позаякѣ скупшѣтина складалєся лишь зѣ двоухъ партїи, то корѣль предѣклавѣвъ на послѣднѣмъ засѣданѣи комисїи конѣституціиной, щѣбы обѣи тѣи партїи згѣдѣлиєся вѣ комисїи на спорѣишїи точѣи прѣекту конѣституціи и комисїи прїняла прѣектѣи. Тогдѣи выголѣосѣвъ корѣль дошѣу бесѣду, вѣ котрѣи зазначѣвъ, что бѣи бѣажѣе, щѣбы прѣектѣи конѣституціи, на котрїи згѣдѣлиєся найсѣвѣтѣлѣишїи мужѣи зѣ всѣхъ партїи, бѣувѣ прїнятѣи вѣ цѣлѣмъ своѣмъ обѣмѣи. Ані бѣи (корѣль) ані скупшѣтина не мають права змѣнѣити прѣектѣи. Позаякѣ бѣи нєрєконѣишїи, что прѣводѣрѣ партїи мають рѣшѣиуцїи влѣвъ вѣи своихъ товаришѣвъ, то бѣи робѣити ихъ бдїѣчѣальными за все, что станєєся. Генѣрѣальнѣи штабѣи партїи — казѣвъ корѣль

— есть одвѣтальный передо мною, передъ народомъ и исторією. Проводаръ обѣщавъ ужити цѣлого своего влыву, чтобы скупщина приняла нову конституцію.

Вчера збралася скупщина на перше засѣданье, которе однакожь обдѣлюе тайно при замкнутыхъ дверяхъ и съ выключеніемъ журналистовъ. Тимчасовымъ председателемъ скупщины выбранъ радикала Вуковича а до комисіи верификаційной 7 радикаловъ и двоихъ либераловъ. Въ Бѣлградѣ, якъ и въ цѣлѣй Сербіи, запанувавъ настрѣй дуже небезпечный. Въ самѣй столицѣ сконсигновано войско, бо король боится, чтобы не пришло до революціи. Вчера розбѣйшлася була у Вѣднѣ навѣть вѣсть, що въ Сербіи выбухла дѣйство революція, но вѣсть сю годъ сконтролювати, позаякъ въ Бѣлградѣ нема вѣякихъ вѣстей; граница цѣлѣно замкнута. „Voss. Zig.“ каже, що велика скупщина готова сканути короля съ престола, чтобы догодити Россіи. Миланова грозить велика небезпечность; послѣдній его експерименты уважають всѣ неудачными. Въ насльдокъ тыхъ причинъ конфликтъ російскихъ интересовъ съ австрійскими на сербской територіи есть нехобый.

Зъ рѣзкихъ сторѣнь надходить вѣсти, що кабинетъ Христича не буде вже довго держатися а на его мѣсце буде покликанный кабинетъ Растича. Покликанье Растича до кабинету має стати въ звязъ съ якоюсь тайною умовою короля съ Россією. „Pesti Naplo“ подае о томъ подѣ датою 22 с. м. ось такъ вѣсть: „Король Миланъ заключавъ вчера съ Россією зачѣпно-бдиорный союзъ. Онъ заименуе коалиційне министерство съ радикаловъ и либераловъ. Престольна бесѣда, котра має бути дня 27 с. м. выголошена, буде зложена въ томъ дусѣ. Вѣдѣнскій и пѣштѣнскій газеты — додае корреспондентъ загаданой газеты — розбѣйнутъ завтра „тепу“ противъ короля Милана.“ Въ вступной статьи пише та сама газета: Груничъ есть лишь номинальнымъ шефомъ радикаловъ а душою той партіи есть адвокатъ Константинъ Тавшановичъ, редакторъ „Odjek-a“, который съ сѣй хвили небезпечно занедажувавъ. Его помѣщикомъ есть якийсь Карачичъ, который всюды хвалиться, що скоро лишь австрійске войско рушится съ Петроварадина, что половина зъ него сполучится съ его дружиною. Одна часть радикаловъ хоче Милана прогнати а другая часть рада бы его навѣть убити. Веѣ однакожь хотять зарать по бдиорно скупщини поставити короля въ станъ обжалованья. Растичъ думае вже о новой регентіи, которою хоче бути членомъ. Кажуть такожъ, що Артемизія Христичева, жена теперѣшного посла въ Берлинѣ, сдалася причиною розводу короля съ королевою Наталією. Она була при надѣи, коли король довѣдался, що она зно сится съ російскимъ посломъ Персіанымъ. Король выкликавъ черезъ то страшну сцену, котра и не осталася безъ насльдовъ на здоролье Артемизіи. Мужа еи выславъ король зарать до Берлина, не давши ему навѣть авдіанціи. Радикалы — пише загаданая газета — постановили на тайной конференціи жадати бди короля, чтобы бди заименувавъ президентомъ скупщины ген. Хорватовича, которо такъ остенативно спенсіонувавъ.“

Крива въ болгарскомъ кабинетѣ готова набрѣти болгарскому народу нового клопота. Показуется, що уступленье Стоилова не было лишь его особистою справою, а сталося лишь насльдомъ давного вже роздору мѣжь либеральными членами кабинету а консерватистами Стоиловымъ и Начевичемъ. Рѣчь стоить нинѣ такъ, что всѣ министры, вромѣ Стамболова, подалися до димисіи. Бѣльшость собранія заявила Стамболову, что она бажае, чтобы теперѣшный кабинетъ остався и на дальше, а коли Стоиловъ и Начевичъ хотять конче уступить, то чтобы ихъ заступлено членами зъ либеральной партіи. Характеристична есть также рѣчь, що князь одмовивъ авдіанціи президентови собранія.

Здаеса, що Еминъ-паша и Стенлей не дѣсталися до неволѣ магистровъ але вертають вже въ Судану. Англійске правительство одержало зъ Зазибару слѣдуючу телеграму: „Подѣля якъ разъ насильныхъ вѣстей прихвоъ Еминъ-паша съ Стенлеемъ надъ рѣку Аруви. Вѣсть есть вѣсѣмъ певна. Близка вѣсть слѣду.“ Зъ сего отже телеграму показуется, что Еминъ и Стенлей вертають вже въ Судану.

НОВИНКИ.

— Похороны К. Грохольского. Зѣ Львова выѣхало особнымъ поѣздомъ кѣлькадесять особъ; по дорожѣ на поодинокихъ стаціяхъ воѣдали деякія бдиоручники радъ повѣтовыхъ, ще наибѣльше прибиралось ихъ въ Тернополѣ. Дворецъ въ Подволочискахъ залаянъ численно жида и селяне; для гостей заставлено въ реставраціи зѣльзницѣ онѣданье побѣ доглядомъ ц. к. сторожи скарбовонъ въ парадныхъ мундурахъ. Дворецъ прибранъ въ торж. хоруви. Зѣ Подволочискъ до Рожиска треба ще зѣ двѣ милѣ ѣхати возомъ, тому околичный дѣдичъ поприсылалъ побѣдоу; п. Федоровъ зѣ Окна приславъ три четверти и чотири повозы пароконий. Четверными поѣхали бдиоручники львовскій и краковскій та еп. Пузина. Въ церкви рожижской вже бди ранка бдиравлялись службы божи; зѣѣхалось 40 рукохъ священниковъ и 6 польскихъ. Въ полудне о год. 12-той бдиравлявъ еп. Пузина похоронне богослуженье и тутъ выголосилъ о. Мих. Ганкевичъ зѣ Гѣббова польскоруку проповѣдь. Значачивъ, що промалвае по народномъ, бо Грохольскій бувъ посломъ люду. „Мали мы гетьмановъ — проповѣдувавъ о. Ганкевичъ — що боролись въ имени краю, нинѣ мы ихъ не маємо; Грохольскій бувъ гетьманомъ въ радѣ державной въ оборонѣ люду, бувъ мужемъ

зъ крыцѣ, правого характеру“. Закончивъ проповѣдь словами: „До отчины и Бога одна лишь дорога“. По богослуженью бдиѣвали священники обохъ обрядовъ парастасы и почавъ похѣтъ похороны. На передѣ поступали бдиоручники радъ повѣтовыхъ и мѣсть зѣ вѣдичами; мѣжь бдиоручниками бачити можна було и Русинѣвъ: въ депутиціи томвацкой о. А. Шепаровича, въ дрогобичкой проф. Игн. Гошовского, въ сокальскій о. Ник. Роздѣльского, и п. Веѣхъ вѣдичѣвъ, вчисляючи бди шляхотскихъ родинъ польскихъ и бди министрѣвъ зѣ Вѣднѣ, було 42; одинокий вѣдичъ зѣ Бѣрки несли селяне. По духовенствѣ слѣдувала домовина, котору несли селяне зѣ Рожиска, а бди такъ намѣстникъ, маршалокъ, бдиоручники видѣлу кравого (пп. Гошардъ и Ромеръ) та околична шляхта. Зѣ сусѣднихъ сѣлъ постылались богато селяне. Накладовици промовѣвъ марш. гр. Тарновскій, бди такъ презеетъ кола польского Яворскій, а вѣдичи бди такъ пару словѣ, списанныхъ на паперѣ, маршалокъ скалатскій, гр. Шастный Козебродскій. Въ часѣ похоронѣвъ крутилось кѣлька жандармовъ для удержанья порядку. О год. 4-ой зарать по похоронахъ, бдиѣхали веѣ до Подволочискъ, де на дворци поставлено обѣдъ, на конѣтъ краю, а ладъ удержували зновъ ц. к. стражники скарбовѣ. Грохольскій похоронъ двѣ сѣла Рожиска и Ставки, вартости 300.000 зр., а близкой родинѣ не было у него нѣякой. Взагалѣ цѣлый похоронъ зовѣмъ не дуже бувъ величавый, а безъ участи Русинѣвъ бувъ бы таки и не бдиовѣдалъ тому становищу, яке похѣтъный займавъ межи Поляками, и тымъ заслугамъ, акѣ бди для нихъ положили. Тѣлько кошты похорону були велики, а кошты ги поѣтъ край, т. е. не тѣлько польскій але и рускій податники. За самъ поѣздъ жѣльзницѣ заплачено звыжъ 1000 зр.

— Про библіографично-археологичну выставу Ставропигійского Института помѣтивъ молодое чешскій органъ „Narodni Listy“ (ч. 355 зѣ 22 н. ст. грудня) окрему статью подѣ заг.: Rusinská vystava ve Lvově. „Выстава — читаемо тамъ, — мѣститъ множество разнородныхъ рѣчей, годныхъ, чтобы ихъ оглянуть, и изучающихъ для познанья старокультурныхъ отношений и розвою народу руского. Бажаѣтъ бы, чтобы выставу бдиѣдали веѣ ты, хто доси сумѣвае о культурности славянскихъ народовъ, а тутъ переубѣдится о неправдѣ своихъ поглядѣвъ.“ Авторъ по томъ коротко переходитъ бдиѣлы библіографичной и археологичной. Особливу вагу приписуе образамъ и церковнымъ приборамъ. „Видко въ нихъ — каже, — артистичный змыслъ народу руского, а въ своихъ систематичныхъ укладѣ показуе пластичный образъ исторіи культуры Русинѣвъ. Зѣ очевиднымъ вдохновеньемъ бачимо въ той коллекціи, якъ вѣдичъ сыны Запорожскихъ Козаковъ помалу выломлюются зѣ путь византийской штуки, — мертвецина вѣходного стилоу затрачуется, а творы рускій на стилоу византийскомъ набирають що-разъ больше характеру власного, самостоятельной духовной чинности, и тымъ малярство здыгаеся у вышину...“

— Новоименованный вице-президентъ, п. Иванъ Лидль есть сыномъ бл. п. секретаря магистрату и братомъ бл. п. Кароля, вице-президента львовской апелліи. Родомъ зѣ Львова, похѣтъный также ту и свои студіи университетскы, а вступивши въ р. 1861 за практиканта до магистрату зѣ платнею 350 зр. рѣчно, дослужився за 11 лѣтъ ранги совѣтника магистрату. У Львовѣ бувъ президентомъ подѣ той часѣ д-ръ Земляковский, а ставши въ р. 1873 министромъ для Галичины, похѣтъный п. Лидля на секретаря до своего бюро министеріального. За кѣлька лѣтъ настали змѣны: п. Филиппъ Залесскій войшовъ за секретаря до министерства для Галичины а п. Лидль обнявъ бюро въ министерствѣ для справъ внутрѣшнихъ. Коли именовано п. Залеского вице-президентомъ львовского намѣстництва, п. Лидль повернувъ до министерства для Галичины и тутъ полихився ажъ до сего найновѣйшого именованья въ рангѣ совѣтника министеріального. П. Лидль, має до 50 лѣтъ а у Львовѣ посволенный зѣ кѣлькома родинами польскими. Жена его есть донькою львовского куница, п. Ад. Маньковского.

— Зѣ Вѣднѣ пишутъ намъ: Похоронъ бл. п. Михайла Бѣльинского, ученика руской гимназіи, сына крѣпостянина львовской Капитулы, обдѣлуе тутъ въ четверть о годня 2. зѣ полудня. По перенесенои моѣй въ клинкіи до церкви св. Варвары обдѣлуе тамъ чинъ похоронный митратъ о. Сѣнгалевицъ, о. Озаркевичъ, вице-ректоръ о. Пюрко и шѣсть докторандѣвъ, пробувающихъ у Вѣднѣ. Коротке пращальное слово выголосивъ дуже гарно д-ръ о. Грабовичъ. Патомѣ дух. семинарии сѣввали. На кладовици бдиравлено ще паннаху при участи великого числа вѣрныхъ, котры чудовались поважѣ и красѣ руского обряду.

— Въ авансѣ одиорѣчныхъ охотниковъ зѣ минушого року службы войсковой именовано бдиоручниками резервовыми: въ пѣхотѣ 707, въ стрѣльцахъ 74, въ кавалеріи 151, въ артилеріи 97, въ инженеріи 44, въ пионерахъ 3, въ бдиѣлѣ зѣльзницѣ 5, въ трѣпѣ 90, въ войску боонійско-герцеговинскомъ 4. Въ галицкихъ полкахъ пѣхоты именовано бдиоручниками Русинѣвъ: въ 9 п. Мих. Митрофановича, въ 10 п. Романа Дмоховского, въ 55 п. Алека. Розлуцкого, въ 80 п. Іос. Крушинского и Брон. Казитовского, въ 89 п. Вас. Грицевича.

— Зновъ непошанованье свать! Приходить намъ вдруге згадати про п. Бартевича, адъюнкта судового въ Любачевѣ, якъ бди въ своихъ заряженяхъ не уважае нѣ наименше на торжественный свята Русинѣвъ. На день 6 (18) грудня, с. е. на празникъ св. О. Николая, вызначивъ п. Бартевичъ судовѣ термины для Ив. Куенка зѣ Сѣнявки, Мих. Козака зѣ Шуткова, Ив. Гнатичина и Грин. Кюса зѣ Молодова та для кѣлькохъ мѣщанъ зѣ Любачева, де въ томъ дни припадае храмъ мѣсцевой церкви. Не много часу минуло бди послѣдній агадки въ нашѣй газетѣ про надужитѣ п. Бартевича въ томъ напрямѣ; якъ бачимо, щось оно за часто повтаряеся.

— Шенереръ сканчивъ свою кару чотваромѣсячнои тяжкою взынѣвъ въ четверть рано минушого тѣжня. Вже день передъ тымъ порозѣлявано картки зѣ занисомъ „Schöndeger kommt“, а полиція побоявалася непокоѣвъ. О год. 8-ой рано прибула до будынку судового жена Шенерера, пос.

Вергані и адвокатъ Клинтгеръ. Шенереръ веѣвъ зѣ ними до крытого повозу и бдиѣхавъ до готелью подѣ „Золотою Качкою“, заки ще збѣралися товпы народу. До години 10-той збѣралася значне число людей на улицѣ передъ красывымъ судомъ, не знаючи, що Шенереръ вже давно выбрався до готелью. Патроль полиційный розганяли товпу, при чѣмъ узвезено одного студента.

— Хто чинъ воле, бди того и гни. Въ Стебнику подѣ Устриками проживавъ выслуженный 70-лѣтний лѣсничій Стиранка. Цѣлый свой вѣкъ уганяль онъ за дикими звѣрами а самыхъ новѣвъ убивъ бди 118 та за те и одержавъ пенсію. Недавно заставивъ Стиранка ланку на рѣсѣ въ сѣй способѣ, що на пни розложивъ чотири стрѣльбы въ противѣй стороны а до бдиѣденныхъ курѣвъ и сусѣдныхъ деревъ пошриваувавъ шнурки. За кѣлька дѣвъ вышовъ подивитися, чи не убита яка звѣрина. Стиранка нерозважно зачепивъ о шнурокъ и куля зѣ стрѣльбы поцѣлила его въ ногу та розтрѣскала кѣсть повыше колѣна. Раненого бдиѣзли до шпиталю въ Перемишлѣ, де ему мусѣли ампутовати цѣлу ногу. По двоухъ недѣляхъ рана загорѣла и Стиранка померъ.

— Антѣнь Мажураничъ, великии заслуженный писатель хорватскій, выслуженный директоръ гимназіи въ Рѣсѣ, померъ дня 18. н. стилоу грудня въ Загребѣ въ 84 роцѣ житя. Похѣтъный бувъ однимъ зѣ першихъ мужѣвъ, що розбудили народъ хорватскій до житя а литературу и языкъ хорватскій довели до теперѣшного розвою та значеня. Мажураничъ бувъ однимъ зѣ основатѣль тов. „Matica Hrvatska“.

— Аналифеты. „Ill. London News“ подае такіи статистичный даны що-до проценту людности, не знаючи нѣ читати лѣ писати въ рѣзныхъ краяхъ: въ Румуніи, Россіи и Сербіи число людей неписемныхъ высѣтаетъ 80 пр., въ Испаніи 63 пр., въ Италіи 48 пр., въ Угорціи 43 пр., въ Австріи 39, въ Ирландіи 21, въ Вѣльгійи и Франціи 15, въ Англіи 13, въ Голландіи 10, въ Швейцаріи 2½, въ Нѣмеччинѣ 1, а въ Швеціи, Даніи Баваріи и Виртембергѣи нема анѣ одного чоловіка, що не знавъ бы читати и писати.

— Щедра жертва. Американскій богачъ, І. Виліамсонъ въ Филадельфіи, записавъ 12,000.000 долларѣвъ на основанье безплатной школы промысловой для хлопѣвъ. Школу побудуютъ въ Филадельфіи або де близько коло сѣго мѣста, а примати-муть до неи учениковъ безъ рѣзницѣ вѣры и людности.

— Пожары театровъ. Въ сѣмъ роцѣ згорѣло 15 театровъ; зѣ тыхъ пожарѣвъ припадае на Сполученѣй Державы въ Америкѣ и на Англію по 4, на Вѣльгію 2, а на Францію, Испанію, Португалію, Румунію и Россію по одному. Въ погорѣвшихъ театрахъ не было освѣтленія электричного и се може найважнѣйша причина катастрофы. Освѣтленье электричне має въ Нѣмеччинѣ 27 театровъ, въ Австріи 7, въ Англіи и Франціи по три, въ Россіи и Сполученыхъ Державяхъ по два, а въ Вѣльгійи, Испаніи и Бразиліи по одному.

— Дробнѣй вѣсти. Въ субботу застрѣлился въ готель Подольскѣмъ заступецъ офицера зѣ 45 полку стрѣльцѣвъ Германъ Пекъ. Причины самоубѣства не знаютъ. — Въ незвычайный способъ убилъ одна жѣнка своего чоловіка. Коли мужъ еи заснувъ, она влила ему въ горло розтопленого ажъ до кипятку смальцю. — Передъ судомъ въ Леобенѣ стававъ слухатель правъ, Ютманъ, обжалованный о обиду цѣсаря. Подчасъ ловѣвъ въ Мирштегѣ здыгався Ютманъ въ цѣсари и не бдиавъ при томъ принадлежнѣи чести. Трибуналъ увольнивъ Ютмана бди вини, бо не добавивъ въ его чинѣ нѣякой зѣ розмыслу довершенои обиды. — Въ Празѣ застрѣйкували зѣ цѣры по друкарняхъ; всѣ тамошній газеты повыходили зѣ той причины въ зменшеномъ обѣмѣ. — На чешку академію наукъ въ Празѣ жертвовавъ зновъ якийсь патриѣтъ 50.000 зр., не подавши своего имени.

Вѣсти зѣ Аеп. Львовской.

Митр. Консисторіа вставилася до намѣстництва: о вроду на кан. институтію оо.: Сев. Борачка на Вѣльковѣ а І. Галичинского на Стянуу выжну; о дарѣ зѣ ласки для вдовы по священнику Іосѣфу Душиньскому; о плату зѣ фонда религіійного для прив. сотрудничѣвъ: при о. Хриз. Козлянковскѣмъ въ Вѣдѣжѣ, при о. Ант. Лежогубскѣмъ въ Рыбникахъ и при о. Констан. Когучкомъ въ Кадлубискахъ; о титулѣ стола для убѣженного питомца Романа Яцковского.

Гр. кат. катисателъ жѣньской школы въ Рогатинѣ одержавъ ремунарацію 30 зр.

Митр. Ороциаріатъ вызвавъ уряды деканальныи предложити до 1 лютого 1889 р. слѣдуючѣй выказы: о фондацияхъ богослужбныхъ и легатахъ въ церквахъ та о братствахъ востремезливости такъ старшихъ особъ якъ и молодшихъ; а до перемыска Консисторіи надѣслати до 10 сѣчня 1889 выказы о вдовахъ и сиротахъ по свѣдѣннихъ еп. перемыска, проживающихъ въ дотычныхъ деканатахъ аеп. львовской.

Посмертнѣй — оновѣстки.

О. Теофилъ Кислевскій, приходникъ въ Скоморхахъ старыхъ, рогатинского поѣта, померъ въ 43 роцѣ житя и 15 священства. Вѣчна ему память!

О. Модестъ Лободичъ, монахъ Чина св. В. В., бувшій игуменъ монастыря въ Бучачи и учитель тамошной гимназіи, померъ въ Красноулицѣ коло Поморьянъ въ 64 роцѣ житя. Вѣчна ему память!

Конкурсы, именованья, перенесеня и пр.

— Именованья. Совѣтникъ будѣвничества, Алеко. Строка, именованный старшимъ совѣтникомъ будѣвничества при дирекціи почтъ и телеграфѣвъ у Львовѣ. — Практикантъ концептовѣй при старостѣ въ Бѣбрѣ, Чеславъ Кобузовскій, им. концептистомъ администраційнымъ при галицкой дирекціи добѣръ державныхъ у Львовѣ; ассистентъ лѣсничства, Алоісій Свобода, управителемъ лѣсовъ и добѣръ державныхъ въ Яворнику; словы лѣ-

сничства, Маріянъ Малачинскій и Авг. Гавлі, ассистентами лѣсничства; кандидаты лѣсничства, І. Хвалибогъ, Алеко. Бервидъ и Ник. де Омеля Громицкій, елевыми лѣсничства. — Инспекторъ зѣльзницѣ Кароля Людвика, Людвикъ Айзнеръ, именованный старшимъ инспекторомъ. — Офиціалъ рахунковый намѣстництва Игн. Пирузинскій ревизитомъ рахунковымъ; ассистенты рахунковый намѣстництва: Вол. Саганекъ, Марк. Кучабинскій, Меч. Вѣльчинскій, и Іос. Малдзинскій офиціалами рахунковымъ; практиканты рахунковый намѣстництва: Вит. Воляньскій, Фр. Андрашекъ, Мих. Андруховичъ и Брон. Соукунъ ассистентами рахунковымъ.

— Перенесеня. Практиканты концептовѣй намѣстництва перенесены: бр. Вѣд. Бруниціи зѣ Золочева до Дрогобича, Тад. Стрѣльцѣи зѣ Львова до Золочева и Ад. Лѣщинскій зѣ Дрогобича до Рышева.

Телеграмы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 23 грудня. Узбрѣенье крѣпостнои артилеріи має бути змѣнене; войки одержать замѣстъ свѣкачѣвъ артилерійскихъ карабины Вердліи.

Пѣштѣ 23 грудня. Въ тутѣшнихъ кругахъ политичныхъ побуюются, що въ Сербіи выбухне кождои хвилѣ революція. Ходить поголоска, що король дае бѣлградской залозѣ вже бди двоухъ недѣль подвойну платню зѣ приватныхъ фондѣвъ и що одержавъ кѣлька листѣвъ остерѣгающихъ его.

Парижѣ 24 грудня. Частѣй атентаты динамитовѣи выкликують тутъ великій переполохъ. Радикальна праса выступила остро противъ консервативной политики Ферріо, яку бди предлагавъ въ своей бесѣдѣ въ товариствѣ ренубиканьскомъ.

Софія 24 грудня. Князь стараеся удержати коалиційне министерство. — Судъ присѣжныхъ увольнивъ Киселева, который своего часу стрѣлявъ до Начевича.

Бѣлградѣ 24 грудня. Председателемъ комисіи верификаційной выбранный Риста Поповичъ. Выбѣръ сѣй есть ознакою, що радикалы не хотять робити нѣякихъ трудностей.

Цѣна зѣбѣи и другихъ продуктовъ.

21. л. грудня 1888.

Львовѣ: Пшеница 6-50 до 7-25, жито 5-30 до 5-75, ячмѣнь 5-50 до 7-—, овесъ 5-65 до 6-—, горохъ 6-— до 10-—, вика 5-40 до 5-75, рѣнакъ 12-50 до 13-50, лянка — до —, конюшина червона 54-— до 62-—, конюшина бѣла 40-— до 48-—, конюшина шведка — до —, хмѣль бди — до — зр. за 56 кильо въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 14-60 до 15-— зр.

Тернополѣ: Пшеница 6-50 до 7-20, жито 5-10 до 5-35, ячмѣнь 5-50 до 6-50, овесъ 5-50 до 6-—, горохъ 5-75 до 10-—, вика 4-30 до 4-75, рѣнакъ 12-60 до 13-—, лянка — до —, конюшина червона 52-— до 60-—, конюшина бѣла 40-— до 47-—, конюшина шведка — до —.

Надѣслане.

Для недужныхъ на горло и груди нема лишного средства домашняго, якъ на цѣлѣй свѣтъ славный, правдивый, законно охороненъ **Тѣца бѣлобонныи цѣбулей**. А що сѣй первисто острый и непримый смаль соку цѣбулевого усилею черезъ змѣшанье его зѣ ишиими до того прицѣлыми субстанціями, то змѣсть того наступаетъ сейчасъ майже въ чудный способъ цѣлюще и възмѣняюще дѣланье на всѣ органы бдиухъ. Одицъ спробуеиць сѣго средства ствердитъ вновь высѣе задане. Треба уважати коладно на имя „Tietze“, которе повтаряеся по кѣлька разѣвъ на кождѣмъ пакетѣ. Все пише есть насльдуваньемъ безъ вартости. Правдивый можна достати въ пакетахъ: по 20 кр. и 40 кр. лише у сѣхъ фирмъ:

У Львовѣ у ант. Петра Микошича, Якова Пипеса, Арнольда Рашапольа, п. золотыхъ оленѣвъ, Игитонда Гукера, п. сѣрбиномъ ороломъ; — въ Вѣлаѣ у ант. Гросса; — въ Вохни у ант. М. Гатто; — въ Чортковѣ у ант. Людъ. Пюеса; — въ Копичинѣхъ у ант. Макс. Редеръ; — въ Немировѣ у ант. Кар. Предриинского п. звѣздо; — въ Нижанковичахъ у ант. Валерія Вязницкого п. звѣздо; — въ Самборѣ у ант. Іос. Алексевича; — въ Сокаліи у ант. Евг. Высоцаньского; — въ Устрикахъ у ант. Альф. Лепиньского; — въ Войславѣ у ант. Адольфа Купена. — головный складъ въ Кромержи (Kromsier) у ант. Ф. Крижана. 2701 1—10

Аптика РУБЕРА у Львовѣ

поручае 2460 251-?

спеціальности и универсальныи средства французскій и ишній, якъ черезъ нѣ такъ и черезъ ишній фирмы оповѣщуваний.

Фабрика зварядѣвъ рѣльничихъ и гисерия

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгѣй поручае свои вы 2389 роботы по найдешевѣйшѣ цѣнахъ. 181—

Прехорошой кавы

Цейлоньскомъ Нр. О просто зѣ жерела

надѣйшовъ новый транспортъ

— 1 кл. на 2 зр. 20 кр. —

котру зѣ приемноетою можемо поручити нашимъ П. Т. Гостямъ.

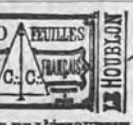
Крѣмъ сѣи сѣуть на складѣ ишній роды доброй кавы: 1 кл. на 2 зр. 10 кр., 2 зр. 1 зр. 92 кр. и низше.

Въ 5 кильовыхъ мѣшочкахъ Нр. О 11-20 зр., Нр. І. 10 зр. 70 кр., Нр. ІІ. 10 зр. 20 кр., Нр. ІІІ. 9 зр. 80 кр. Рѣо зелена 9 зр. 20 кр.

2629 18-? Зарядъ Народной Торговлѣ.

Ц. к. упр. гал. акційний
БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
купе и продае
всякі вартостні папери и монеты
по курсу дневномъ.
Поручена въ провинціи выповнѣ од-
воротного почто безъ провизіи. 2232 112-0

Запросины до предлаты на иллюстровану
политично — гумористичну часопись
„ЗЕРКАЛО“
„Зеркало“ почне виходити у Львовѣ зъ
днемъ 1 (13) сѣчня 1889 р. два разы въ мѣсяць
1 (13) и 15 (27) кожного мѣсяца, подъ редакці-
ею Володимира Левицкого. Предплата: 4 зр. за
цѣлый рокъ, 2 зр. на 1/2 року, 1 зр. на 1/4 року.
Редакція, администрація и експедиція у
Львовѣ при улиці Баторія ч. 24

НАЙЛУЧШИЙ
ПАИПЪРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ
есть правдивый
LE NOUVEAU
1931 французскій фабрикалъ 35-36
CAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижи.
Передъ подробкою остерегася!
Сей папиръ поручаютъ якъ наилучшо ш. д-ръ
I. I. Поль, д-ръ Е. Людингъ, д-ръ Е. Диманъ,
прессыоры хеміи при вѣдомствѣ университетѣ
а то для его знаменитой якості, его абсолютной
чистоты и для того, що до него не домашній
жадіи шкодливый здоровью матеріи.

17, rue de Valenciennes, PARIS

Съ днемъ 1-го лат. Сѣчня 1889 р. начне виходити въ Перемышлѣ
„НОВЫЙ ГАЛИЧАНИНЪ“
иллюстрована, литературно-беллетристична газета подъ редакціею ПЕТРА ПОЛЯНСКОГО.
Газета тая мае уже опредѣлене число подписчиковъ и оказаний нумеръ ей не буде розсылати ся;
перше число буде печатане въ количествѣ, отповѣдаючѣмъ числу предплатителей, тожь изъ взгляду на то
уважаемъ за нашу должностъ, подати тутъ для читателей, котры бы намѣряли приступити въ число на-
шихъ преумерантовъ, близкій объясненія, что до програмы и условий преумеранты.
Мы не станемъ розводити о потребѣ такой иллюстрованой литературно-беллетристичной газеты,
яку мы намѣряемъ сложити руководящими мотивами чисто литературными, эстетическими и безсторон-
ними: потребу газетъ имавляти въ читателѣ, значить домашняти ея, що у нихъ нема той потреби; при
основаніи Нового Галичанина старались мы о такой смѣлѣ тожь, котрый дозволить бы въ первыхъ чи-
тателя розсуджающаго газету изъ заглавного становища, а во вторыхъ читателей въ особенности — гали-
чанина, тожь мы остаемъ въ полной надѣѣ, что число нашихъ преумерантовъ убожьшится и что мы тымъ
способомъ будемъ могли по нашимъ силамъ и средствамъ усовершити изъ кожного взгляду нашу газету.
„Новый Галичанинъ“ буде появлятися два разы мѣсячно въ объемѣ двухъ печатныхъ ли-
стовъ великого формата и буде обнимати въ собѣ литературный оригинальный творы, именно романы, но-
веллы и рассказы писателей галицкихъ и буковинскихъ, стихотворенья оригинальные и переводовы,
рассказы и эскизы гумористичны, дальше статей научный, писанъ способомъ беллетристичнымъ рос-
правы критичны и современны фелетоны. Такожъ отводимъ особну часть изъ „Дамскій листокъ“.
Мимо того, що будемъ старатися по части иллюстративной газету, назначаемъ низкая цѣна преу-
мераты **пѣлорочной 5 зр., — полрочной 3 зр.** На кварталну преумерату редакція изъ взгляду на
аначный печатный выдатки входить не може. Цѣлорочный предплатитель получатъ при конці року даромъ
гумористичный и информацийный календарь.
П. Т. читателей, котры намѣряютъ предплатити „Нового Галичанина“, просимъ присылати
предплату до 25 лат. Декабря 1888, понеже первый нумеръ, котрый появлятися першого сѣчня 1889
року буде печататися лишь въ опредѣленомъ числѣ примѣрниковъ.
Всякы присылки просимо адресовати: Петро Полянскій, Перемышль улица Татарска 268.

ВИНА СТОЛОВЫЙ
угерскій и австрійскій
1 литра 40 крейцаровъ
ЗНАМЕНИТЪ ЗЕЛЕНЯКЪ 1 фляшка 50, 60, 70, 80 и 1 зр.
поруcae
АЛЬБЕРТЪ ШКОВРОНЪ
2715 7-0 перестыма В. Круликоскій
у Львовѣ, пляцъ Маріацкій число 7.

Фабрика въ р. 1782 заложена.
СТАРКА
зъ ц. к. упр. фабри- ц. к. придворного
ки ликеровъ, розол. доставника
и оцту у Львовѣ.
Марка въ флящѣ 1/4 литр. Цѣна.
* * * * * зр. — 70
* * * * * „ — 90
* * * * * „ — 100
1850 „ — 150
1860 „ — 120
СТАРКА ЛЪЧНИЦА
зъ р. 1840 „ зр. 250
зъ р. 1830 „ зр. 300
Одъ коли заложена фабрика, с. в. болше якъ одъ столѣтї, най-
болше заходу було выробъ житной **СТАРКИ**, такъ въ краю якъ и
за границею велики цѣны, ульшшити и поручаю тую-жъ яко наипи-
тогъ о знаменитомъ и пѣжнѣмъ, а лагодномъ смаку, котрый
тысячъ мохъ Впов. одбирательнъ уважавъ заимствъ **COGNAC-У**. Продуктъ
сей выношу въ значной сколкости до *Италии, Румуніи*
и до Оріенту, а въ Австро-Венгрии сей родъ выключно числитъ ты-
сячъ одбирательнъ.
Найдодатливыя справдѣти **СТАРКУ** почтою въ пакетахъ 1/2 ф-
ля, маючихъ 2 фляшки. 2361 43-52

Маріацельскій капль жолудковй
знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ
жолудка.
Незрѣванный при браку аметиту, сла-
бость жолудку, вонючость бѣды, ко-
васность бѣды, здуто, кошель,
кашель жолудка, газы, твореню ся
пѣску и камышечковъ въ мѣхури,
при надто великомъ флегмѣ, жовтацѣ,
блѣдности и блѣваню, болѣю головы
(если походитъ зъ жолудка), корчахъ
жолудка, заднею, перетяженю жо-
лудка стравами и напоями, при хро-
бакахъ, пудгахъ селезенки, пѣвнѣи
и геморойдахъ. — Цѣна фляшочки
разомъ зъ приписомъ 40 кр., подвойной 70 кр.
Головна высылка у антикари
КАРОЛЪ БРАДЪ КРОМЕРИЖЪ (Kremsier) MORAVA.
Маріацельскій капль жолудковй не суть нѣкимъ
средствомъ потаивымъ. Складоч части поданъ суть при
каждой фляшочкѣ въ приписѣ.
Правдивый можна кунувати у всѣхъ
2351 39-52 антикахъ.
ОСТЕРЕЖЕНІЕ! Правдивый Маріацельскій ка-
плъ жолудковй рѣвно фальсификутъ и насѣдуютъ. — На
знакъ правдивости муситъ кожда фляшка бути завѣ-
нена въ червоне запалованье, заосмотрене въ новышю
марку охоронну и при каждой фляшочкѣ на приписѣ
муситъ находитися, что сей приписѣ друкованый у Г.
Гуска въ Кромержау.
Правдивый можна кунити: У **ЛВОВѣ** въ анти-
кахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльго-
фера, Кат. Крижановского, д-ра Петра Миколая, Якова
Пипеса, Ягит. Рукера, Кар. Склипинского, Г. Венюрско-
го, Ари. Раппапорта. — Въ **БЕЛЗѣ** у ап. Гросса. —
Въ **БОБРИЦѣ** у ап. Вальбана Мендлицкой. — Въ **БРО-
ДАХЪ** у ап. Бронисла. Витославского, Мих. Куляки,
Вилг. Ландесберга. — Въ **БЕРЕЖАНАХЪ** у ап. Ад.
Дурета, Гус. В. Лобоса. — Въ **БЛАЖОВѣ** у ап. А.
Бжеса. — Въ **БУЧАЧѣ** у антикари Корнела Левиц-
кого. — Въ **ВАРЯЖУ** у ап. Бенед. Книвоблѣ-
ского. — Въ **ДОЛИНѣ** у ап. С. М. Трауфель-
нера. — Въ **ДРОГОВИЧѣ** у ап. Айхмилера, П.
Партикевича. — Въ **ГЛИНЯНАХЪ** у ап. А. Гельма.
— Въ **ЗОЛОЧЕВѣ** у ап. Франца Петеша. — Въ
КАМЪНЦѣ СТРУМИЛОВОЙ у ап. Кароли Пилевского;
Въ **КОЛОМЪ** у антикари А. Сидоревича; Въ
КОПИЧИНЦАХЪ у ап. Редера. — Въ **КАЛУШИ**
у антикари Александра Шустова. — Въ **МЕЛНИ-
Цѣ** у ап. Кроковского. — Въ **МОСТАХЪ** ВЕЛИКИХЪ
у ап. И. Яковичского. — Въ **НЕМПРОВѣ** у анти-
кари Предрикерского. — Въ **ПЕРЕМЫШЛЯНАХЪ** у
ап. Омеа. Барановского. — Въ **ПЕРЕМЫШЛѣ** у ант.
Ягитмоды И. Калицкого. — Въ **РАДЕХОВѣ** у ап. Яс-
кевича. — Въ **РОЗВАДОВѣ** у ап. Вилк. Грабовского. —
Въ **РОЗДОЛѣ** у ап. Людв. Мерквиньского. — Въ **САМ-
БОРѣ** у ап. І. Алексевича, К. Мареша. — Въ **СКО-
ЛЪМЪ** у ап. С. А. Лещковского. — Въ **СОКОЛОВѣ**
у ап. Андр. Данчака. — Въ **СОКАЛѣ** у ап. Евг. Высо-
чаньского. — Въ **СТАРОМЪ МѢСТѣ** у ап. Ад. Палес-
кого. — Въ **СТРЫЮ** у ап. Чальбазаніого, В. Комо-
ровского. — Въ **ТУРИЦѣ** у ап. Ягит. Козинского. — Въ
ТЕРНОПОЛѣ: ап. Леона Фляшманна и Фр. Ямург еви-
ча. — Въ **УСТРИКАХЪ** у ап. Альф. Яструбского.

АСТМУ
лѣчу основно.
Польга навѣтъ
при глубокой
старости неду-
жного
Описати недугу и подати, чи ноги
зний, до P. Weidhaus Dresden,
Reissigerstrasse 42 I., напиротъ
2693 кор. бюра полиційного. 3-12

СIEGEL-Imhof
Brünn (Moravia).
На порядне осянне або зимове
МУЖЕСКЕ УБРАНЬЕ
выстае оденъ купонъ въ довготъ
3.10 метра, то есть 4 вѣднскихъ
локотъ. Оденъ купонъ коштуе
зр. 4.80 зъ звычайной
„ 7.75 зъ доброй
„ 10.50 зъ хышной
„ 12.40 зъ найльшшой
правдивой овечонъ вонны
Одѣтъ можна достати въ наибѣль-
шій выборъ: шовкомъ тканъ ка-
мары, матеріи на иберитеры, паль-
мерстоны и бои на пляцъ, гуны для
стрѣльбы и економовъ, Регувіеппе
и Tosking на убраня салопны, ма-
теріи на женскій убраня и т. д.
За добѣръ товаровъ и точне
доставленье ручатся.
2586 Водитъ даромъ и оплатно. 22-30

На коляду и Новый Рѣкъ!
Найкрасшимъ подаркомъ для кож-
дой русской хаты есть
Богданъ Хмельницкій
М. Костомарова.
Томъ I и II въ оправѣ зъ пере-
сылкою 3 зр. 10 кр. — Замокленіи
адресувати: **Ол. Барвѣнскій,**
Львовѣ, ул. Лычаковска н-ръ 7.,
I. поверхъ.

ПА-
расолъ до дому и до сонця одъ 1.20
до 12 зр. — *Калашъ мужескій и*
дамскій зъ фабрики російскихъ по-
чтлнхъ фабричныхъ — шатки не
пропускаючи воды по 50 кр.
поруcae найдешевше
ТОРГОВЛЯ 2537
Братѣвъ Лангнерѣвъ
Львовѣ, Галицка ч. 16
Цѣнники на жаданье даромъ.

Неомыльные средство
на выгубленье нагнѣтковъ, боро-
давокъ и иншихъ подобныхъ на-
ростей шкурныхъ, безъ болѣи и
безъ жадной небезопасности.
Цѣна флякону 50 кр.
Встрикнень и капсулки
зъ растины „МАТИСО“
въ недугахъ мужескихъ неощѣ-
нене средство
поруcae Аптека
К. КРИЖАНОВСКОГО
у **ЛВОВѣ**.
Цѣна фляшки встрикнень 40 кр.
2274 Капсулокъ 80 кр. 55-7

Закладаюся
за всяку цѣну, що жаденъ въ мохъ
конкурентѣвъ не въ оны продавати
готову або робити одѣжъ для мужчинъ
и хлопцѣвъ зъ матеріи краевыхъ и за-
граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-
ручаю мой богатый складъ такожъ
2484 Веч. Духовенство. 51-7
Замокленіи въ мѣсці и въ провинціи
выкупаються тольо и ретельно. На жа-
данье высылка вѣрны даромъ и франко.
Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ и
подробно.
Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.
Заложены 1848.

А. РОЗМАНИТЬ
КРАКОВЪ
ФАБРИКА ПАРОВА
Цикоріи, Суругатѣвъ
кавы и Кавы фиговой
въ Раковицяхъ
подъ Краковомъ.
Выробляе зъ сырого продук-
ту власной плянтаціи всякы
роды цикоріи и штучной ка-
вы, котры одначаются бо-
гатствомъ частей позвнковыхъ
а такожъ знаменитымъ сма-
комъ и запахомъ. 50-0
Фабрика поручае передовствѣ:
Суругатъ кавы въ коробкахъ
(шувладкахъ).
Суругатъ кавы въ склянкахъ.
Шротову каву французску
Розманита.
Цикорію краковску горку.
Каву фигову.
Цикорію каву перлову.
(Новѣсть!!)
Каву краковску добруну въ
скринокахъ.
Купити можна въ На-
родныхъ Торговляхъ у всѣхъ
иншихъ торговляхъ. 22

Оповѣщена
урядѣвъ громадскихъ, ща-
дливъ, зарядѣвъ добръ якъ
такожь всѣ урядовы отогонены
едиктовъ лицитаций,
оголошенъ о спадчину
поклнковъ
выкупѣ послѣ догдального до-
суду въ догдальнѣй способъ за за-
повненіемъ складного вѣдомка и
доставляе принципалъ залученки
RUDOLF MOSSE
Annoncen-Expedition
Wien, I Seilerstätte 2.

ИСИДОРЪ ВОДЪ
у Львовѣ, ул. Сикстуса ч. 6
поруcae Впов. П. Т. Публикѣ своѣй выключный складъ
Російской гербаты.
Одержувъ правильно шо-
тѣженъ свѣжій транс-
портъ найльшпш герба-
ты зъ Москвы и пору-
чае ви послѣ побѣдъ сто-
ячого цѣнника
Замовленя залагоджуе-
ся найрѣтельнѣйше
и скоро, такожъ за по-
слѣплатою, опакованье
франко.
Особливо звертае-
ся увагу на знаме-
ниты роды К. & С.
Попова.
Кайсовъ, знам. черна 1/2 кильо 1 60
Сушонгъ, знаменита 1/2 кильо 1 80
Меланжъ караванна 1/2 кильо 3 20
Фу-чу-фу (Ч. I. 4 60
Ч. II. 6
Ч. III. 6
К. & С. Поповъ (фунтъ 1 р. 60 р. 2 40
„ „ „ 2 „ 50 „ 3 75
Высѣвки (знаменита 1/2 кильо 1 60
„ (Р. prima 1 80
„ (non plus ultra 2 50
Ласкави порученя почтою, опа-
кованье франко. 2612 0-20

Вже вышовъ
Иллюстрованый Календарь Просвѣты
на рокъ 1889.
Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ
ц. к. надворный ливеранты
Фабрики у Вѣдни, Шенфельдъ Ло-
бозицу и Люблянѣ
поручаютъ
ЧИНКЛЯ ЦИКОРНО ГРИСОВУ
1/2 кил. пущка
Найльшша зъ всего, що
истнуе яко примѣшка до
кавы.

Законно охоронена.
Каву фигову и суруганску каву фигову, Найльшпш
шоколады, о найльшпш якості и одначены на всѣхъ
выставахъ, Какао базъ ольбо легке и вельми смачне,
Англ. Rocks-Drops, кандиты, нандизованый и моро-
женый овочъ, Компоты, Цедри, Аранцины и т. п.
Нашъ выробы фабричны можна достати у всѣхъ
лѣшнихъ торговляхъ корѣнныхъ и т. п. 2708 4-50

ПОРУЧЕНА БИРЖЕВЪ
на Вѣдени Берлянь, Парижъ и Лондонъ за
лагодуе совѣтно и старанно,
Цѣнны папери, льосы и монеты
продаетъ и купуетъ точно послѣ дневныхъ
курсовъ
КОНТОРА ВЫМѢНЫ И БИРЖЕВА
ГУСТАВЪ МАКСЪ
Львовѣ, Пляцъ Маріацкій ч. 8.
I. поверхъ. 2653 21-7

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
поруcae
найпередѣйшій перфумы, тоалетовый воды.
одначенъ медалями заслуги и двома дипломами узнаня.
именно:
Перфумы: яминнова, филокова, розана, резедова, монва-
лева, Улан-Улан, Оропенх, Jockey-Club,
геліотропова, Ess Bouquet, пивмова, Millefleurs, и т. п.
Фляконики по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 150 и т. д.
Перфумы королевы Марисенки, 2 зр. фляк.
Вода варшавска, одначаси дуже приличнымъ, цѣл-
товымъ запахомъ. Фляконикъ мен-
шій 95 кр., болѣшій 1 зр. 80 кр. 2529 8-7
Вода левандова, подвойна и вода левандова-аморпа-
ва, суть заглавно умиравны до роз-
прискуваня въ салонахъ за-для заглавно приємного, милого и
лагодного запаха. Фляконъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.
Воды кольонскій, въ колькохъ однѣнахъ и ри-
сѣ, передній и найпередѣйшій.
Фляконики по кр. 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 150.
Достати можна у Львовѣ у власныхъ склянахъ: улица
Коперника ч. 3 и улица Галицка, рѣгъ Валовой Въ
Краковѣ Суконницѣ ч. 20. Въ Червоныхъ рынокъ ч. 2;
заразомъ у всѣхъ перворядныхъ склянахъ и антикахъ.

Капы, портіеры, ослони бѣлы и кольоровы поручае въ
наибѣльшомъ выборѣ
по найнищихъ цѣнахъ
ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
пѣдъ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.
При закупкѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.
Выдавецъ и одвѣчалный редакторъ **Иванъ Белей.** Пайеръ зъ фабр. Черлянской. Зъ друкарнѣ тов. км. Шевченка пѣдъ вар. К. Водяревого.

ДЪЛО

Предплата на "Дѣло" зъ литер. додаткомъ
въ Австрія: за Заграницею:
на цѣлый рокъ . . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар.
на полъ року . . . 9 ар. на полъ року . . . 12 ар.
на четверъ року . . 4 50 ар. на четверъ року . . 6 ар.
на мѣсяць . . . 1 50 ар.

У Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на полъ року . . . 8 ар.
на четверъ року . . 4 ар. на мѣсяць . . . 1 25 ар.

Редакция, Администрація и Експедиція подъ ч. Зр
уд. Ваторія. — Рукописи возвращаются даше на попер-
еженіе застерожено. — Рекламныя несоплатаны въ
бѣдъ порта. — Неоднѣе члесе шосте 6 ар. а. в.
Оголошена принимаются по цѣнѣ 6 ар. бѣдъ одио
отрѣжи печатомъ, въ рубр. "Надоболано" по 20 ар. а. в.
Подъжи члесеются по 10 ар. бѣдъ етиша.

— Загальні зборы чыталісь в Миколаевѣ (повѣта бобрэцкаго) ѡдбулісь в недѣлю дня 9 н. ст. грудня. По справозданяхъ старога выдѣлу выбрано новыи выдѣлъ: головою мѣсцевога пароха о. Ло

Предплата на „Дѣло“ и надежность за нисераты
платиѣ у Львовѣ.

Д. 10. червня т. р. були похорони
д-ра Корнила Сушкевича, великого руского
патріота, при участі всіх членів рус.

Четверть: Пивна зупа, яйця зъ масломъ, олубѣ. — Крупникъ, макаранъ зъ повидлами.

Д. 6 лица т. р. бдбужоу въ Перемышля посвящаны бднуловны катедральной церкви трудями о. д-ра Антонія Юзичиньского, архидиякона капитулу перемыскон. На се торжестве выхыли зб Львова; матр. д-ръ Сильвестеръ Сембратовичъ, еп. д-ръ Юліянь Пешень, декотый капитулуый крылошане и 16

Подяки числяться по 10 кр. одъ стишка.

Перша цэль даецца асягнуці тымі спосабамі, калі для дотычных галузей прамысловой прадукцыі будуць заложаны ў краінах фабрычныя заводы, котры змогли-бы ўспрымаць пратывдзейства шэроку заграначных фабрыкатываў, прадукуючых фабрыкаты солідныя і дзешавыя. Тым спосабам асягнулося-бы тое, што гробш краевыя не выйшлі-бы з краінаў, і тым паломгло-бы безперачна хоча ў частцы спяняты загалова зубоженыя. Пртым разумеем сама сабою, што ў краінах пажаданы-бы булі не толькі заводы за-для прадукцыі гатовых фабрыкатываў, але і такія заводы, котры прыгатовлялі-бы патрэбны для ных сырыя матэрыялы. Бо штож прым. паломгло-бы у нас няважыведзены хоча-бы і дужа соліднае фабрычнае прадукцыя обуваі, калі-бы прадукцыя муселі пасылата шктуру па-за граніца краінаў, бо ў краінах нема зовешня такых гарбарыняў, котры змогли бы прынесобыти шктуру до вялікіх і найбольш элэгантных выробаў обуваі? Тодзі очевидно значна часта зарббку прадукцыя ваядла-бы зноў заграначна, а краіна страціла-бы гэтую зарббку.

Дня 2 числа т. р. въ субботу о 9 вечере въ австрийск гарнизонъ съ цитадель выстрѣль, що прѣхавъ сѣльницкою до Львова архикъзъ Рудольфъ, наследникъ престола. Того дня о 11 вечеромъ обдѣивано въ честь Выс. гостя передъ намѣстничю палатю подѣ дирекцію проф. Анатолъ Вахнянина кантату „Тебе днесъ витаемо“, композицію А. Вахнянина, слова Вол. Масляка. — Дня 3 числа обдѣивавъ архикъзъ архикафедральну церковь св. Юра, повѣнчаныи митрополитомъ, капитульными крилошанами, а хоръ питомцѣвъ обдѣивавъ имать австрійскій. Дня 4 числа въ понедѣлокъ о 9½ рано положивъ архикъзъ крайный камѣнь подѣ будову нового семинарскаго будынку, въ присутствіи митроп. Сильвестра еп. Юліана Пелеша, еп. Іоана Скупницкаго, капитульных крилошанъ и настоятельвъ духовной семинаріи съ питомцами. Помыту грамоту, яку умуровано въ крайный камѣнь, обдѣисавъ архикъзъ Рудольфъ по руски, такъ само я присутный торжеству намѣстникъ Филиппъ Залескій. При многотѣствѣхъ питомцѣвъ лишивъ архикъзъ семинарскій салъ-

бы не о много меньше, якъ при купнѣ готовыхъ заграничныхъ фабрикѣвъ.

Супротивъ сказанного мѣтъ бы дехто за-примѣтити, що здвигнене фабричныхъ за-водѣвъ середъ краю wymaga капиталѣвъ, ко-трыхъ у насъ нема. Се правда, однакъ суть иншій ще способы, котрыма можна бы при до-брой волѣ покрыти той недостатокъ.

Правда, що у насъ на капиталы годѣ числѣти, бо тѣ люди, у котрыхъ були въ сво-ѣмъ частъ капиталы (прим. индустриализація за-несенне панщины) и у котрыхъ зновъ, здасть, невдовѣ будуть они (бдшкодоване за проп-пацію), далекий одъ того, чтобы по-за кругомъ своихъ кастовыхъ интересовъ зробити де-що для загальному интересу краю. Тыхъ людей не належить однакъ брати въ рахунокъ, а акція въ згаданѣмъ напрямѣ повинна вый-ти передѣмъ одъ самыхъ заинтересованныхъ. Бракъ капиталу повинна заступити у нихъ асоціа-ція, тая найкраща форма экономичныхъ стрем-ленъ нашего вѣку. Ремѣсники дотычныхъ за-водѣвъ, котрымъ грозитъ опасность одъ чужою фабричною конкуренціею, повинны лучатся въ асоціацію и поднимати середъ нихъ продукцію на велику скалку, способну зрівноважити або и выперти конкуренцію.

Тутъ были бы, разумеется, найважѣйши-ми въ першѣмъ рядѣ товариства продукційны, однакъ дже помѣчаны могли бы бути та-кожъ товариства сырьевцевъ (Rohstoffvereine), комисовъ и магазиновъ.

На жалѣ однакъ пробы такихъ асоціацій мѣжъ нашими ремѣсниками выйшли дже не-щасливо и дали сумне свѣдоцтво якъ-разъ тымъ людямъ, о котрыхъ интересъ тутъ въ першѣмъ рядѣ роздѣляеся. Судова лѣтопись сего року записала на своихъ картахъ сумну исторію конкуренціи першон звязковон робѣтнѣ краевцѣвъ, продукційного товариства робѣтнѣ-ковъ столярскихъ „Зоря“ и товариства торго-вля шкѣръ. Увадокъ того послѣднего товари-ства свѣдѣти, що и ремѣсники-шевцѣ не зо-вѣмъ безъ вини въ своѣмъ теперѣшнѣмъ не-вѣдранѣмъ положеню, свѣдѣти о экономичной немочи и небдливости самыхъ же интересова-ныхъ. То само дастся сказати и о першыхъ двохъ асоціаціяхъ. Всѣ они мали условія розви-тку, мали и роботу и кредитъ, а упали пере-важно небдлостею або и несовѣстностею за-ряду т. е. самыхъ своихъ членѣвъ. Для того потреба передъ всѣмъ мѣжъ самими робѣтнѣ-ками сильного почуту важности хвилѣ и силь-ности интересу и пильного приложеня рукъ для сильной справы, а тогдѣ и результаты выйдутъ певно вдовольняющіи.

Стаючи въ асоціаціяхъ твердо стѣною супротивъ загранично фабричной конкурен-ціи, ремѣсничество наше утратило бы въ мно-гихъ точкахъ характеръ руководничества, бо продукуючи на припасъ и уживаючи всего, що промыслова техніка вынайшла за-для при-кореня и полѣпшеня продукцій, стануло бы фактично вже на становищи фабрикъ. Тожъ супротивъ того подноситъ пытанье, чи ру-ководничество въ властивѣмъ слова того змы-слѣ, т. е. ремесло въ той формѣ, въ якѣй его нинѣ бачимо, не має вже зовѣмъ нѣяко будучности и чи станѣтъ ремѣсничѣвъ засудже-ный вже тымъ зовѣмъ на загладу? Думаемо, що такъ не естъ. Руководничество має передъ со-бою будучность, подѣ условіямъ однакъ, коли одповѣсть вымогамъ, які нинѣ вже ставляться для него. Не всѣхъ и не зъ каждого погляду

Вечеромъ була илюминація Львова, а питомѣвъ мали загальну лиценцію. Во второкъ рано вы-ѣхавъ архикнязь зб Львова.

Въ липцю т. р. перестала выходити рус-ка политична газета „Миръ“. Заложена въ цвѣтнѣ 1885 р. она выходила черезъ два рокы и три мѣсяцѣ.

Сего року одбувалися науковѣ бдчѣты въ комнатѣ подѣ ч. 44 въ присутности насто-ятельствъ заведеи при хоральнѣмъ свѣтѣ пи-томѣвъ.

Дня 31 грудня т. р. устроили питомѣвъ ду-ховной семинаріи въ сали „Народного Дому“ музикально-декламаторскій вечерокъ въ честь 50 лѣтнего юбилея папы Льва XIII. Вечерокъ одерывъ питомѣвъ Годѣй бдчѣтомъ. Хоръ свѣтѣковъ подѣ управою Ив. Иванцева свѣ-павъ хоральны утворы Вербицкого, Борнян-ского и А. Вахнянина, а Евг. Купчинскій и Бачинскій одиграли дуѣтъ на цитрахъ. По секстетѣ инструментовъ, до которого ста-нуло кольканыцѣ питомѣвъ, була ще декла-мація Ал. Бобкевича. На вечерокъ явилось багато рускох интеллигенціи: митроп. Сильве-стеръ зъ капитулою и настоятелями духовной семинаріи, архіеп. лат. Моравскій, архіеп. брм. Исаковичъ, еп.-суфр. лат. Пузина, ла-тинскій и брменскій крилошане, голово-ко-мандукій генералъ кн. Виртембергъ, профе-соры рускох гимназій, рускѣ послы соймавъ и деякѣ люди зъ аристократіи польскох.

(Конецъ буде.)

вдовольять продукты фабричны, они признаніи суть для потребъ загальныхъ и для того суть звычайно зовѣмъ однородны и не можуть уваглянати вымогѣвъ спеціальныхъ, индиви-дуальныхъ, не можуть числѣтисъ зъ смакомъ поодиновихъ людей. Всеому тому бдчѣвети може руководничество, котрому такимъ спосо-бомъ лишаеся роля служати потребамъ инди-видуальнымъ, вымогамъ окремого особагого смаку и выгоды. Всеюды, де лишѣ ходити буде о зручність особисту, тамъ фабричны про-дуктъ не заступятъ нѣколи руководничества, де кромѣ чисто матеріальныхъ потребъ, котрі вдоволье сама пригднѣтъ продукту служати свой цѣль, проявитъся уживающаго потреба артистичного вдовольеня, вымагаюча певной спеціальной формы продукту, або певныхъ прикрасъ его — тамъ способный руковод-никъ знаидѣ все свое мѣсце и буде все пожа-даннымъ моторомъ промысловой продукціи. А що зъ поступомъ цивилизація потреби такі будуть рости, то рѣчь певна и не подлягаюча нѣякому сумнѣвию, зъ чого слѣдѣтъ, що и ру-ководничество, коли буде почивати въ рукахъ людей способныхъ и вѣчно поступающихъ въ усервенно сего фаху, буде мати запервену будучность середъ каждою интеллигентною су-спѣльности.

Письмо зъ Сербіи.

[Сербска православна ерархія въ Угорщинѣ и плянѣ Ма-дарѣвъ. — Германъ Ангеличъ, номинатъ-патріархъ кар-ловацкій.]

Все, що осталось сербскому народову въ Угорщинѣ, то кусокъ церковной автономіи. Коли зъ концѣмъ XVII. столѣтія полуденна часть Австро-Угорщины у войнахъ зъ Турка-ми опустѣла, старалосъ вѣденское правитель-ство заселити ея народомъ сильнымъ, бога-тымъ и дже войноватымъ. Увѣдѣло отже въ переговоры зъ патріархомъ сербскимъ зъ Пе-чи (въ Старѣй Сербіи), в той 1690 р. пере-селился зъ 40.000 родинами („задругами“) тай осѣвъ въ Сремѣ и западной Славоніи, на бе-регахъ Дунаю и Тисы ажъ до Будима и Св. Андрея. Правительства вѣденскіе богато об-щивали Сербамъ, коли тѣ попиали свою Ста-ру Сербію и Косово Поле: общивали имъ, що будуть могли собѣ выбирати патріарха на голову независимой церкви православной, а воеводу на голову политичного; общивали, что Австрія поможѣ имъ высвободити цѣлу Сербію зъ-подъ ярма турецкого, а тогдѣ ав-стрійскій Сербъ зновъ зможе повернути на-старе свое родовище. Тыхъ обѣщанокъ не до-держано: не позволено выбирати воеводу на-голову политичного, а остатного потомка ди-настїи Бранковичѣвъ, Деспота Юрія, котрый найбѣльше причинился до того, что Сербъ вы-шли зъ старого краю своего, замѣнено и ска-зано: „Nihil mali fecit, sed sic ratio status ex-pressit“. Бранковичъ померъ 1711 р. у вызначѣ въ Хебѣ (въ Чехахъ), а Сербамъ оставсея толь-ко патріархъ яко голова церкви. Въ замѣну за воеводу надала Сербамъ рѣшый привилей, котрѣ подтвержувавъ одинъ монархъ за дру-гимъ, а Сербъ загладили за то, проливаючи рѣками кровь за нову отчину. Военна Краина (Militärgrenze) стояла якъ сторожа цѣлою державѣ на полудни, а коли приходило воювати въ далекахъ сторонахъ, то сербскій граничаръ (Gränzer) лѣтъ въ першій до бою и на побѣ-дѣхъ европейскихъ здобувать собѣ честь, а Австріи славу. Коли-жъ наставъ маръ, то на-рѣдъ збирался на соймахъ церковныхъ, бо толькѣ автономія церкви осталася въ его ру-кахъ. Уважаючи церковь обороняющею своея вѣры и своей народности, старалосъ забезпечити ея независимость и придати їй якъ най-бѣльше воли.

Отже въ першихъ часахъ соборы цер-ковны мали такожъ значѣнье соймавъ поли-тичныхъ. Ерархія черезъ двѣста майже лѣтъшла усе зъ вародемъ, а хоронячи за Маріи Тересы народѣ одъ змѣны вѣры, показалася и обороняющею политичною, такъ що народѣ уважавъ патріарха въ Карловцахъ своѣмъ про-відникомъ у всякомъ поглядѣ. Такъ въ най-новѣйшій исторіи, 1848 року, патріархъ Йо-сифъ Рачичъ стоявъ на передѣ руху политич-ного и соймавъ зъ бдчѣтѣмъ подымавъ силу бунту Мадарѣвъ. Коли заверука зъ 1848—49 року проминула а народѣ сербскій пересѣд-чился, що на самостоятельность Воеводины нема надѣй, старалосъ зновъ, чтобы на церковно-народныхъ соймахъ забезпечити свободу церкви и школы. А що православна церковь заведѣтъ устрѣй свой прикладае до дотычного народу и до бдчѣтѣвъ, въ янхъ онъ живѣ, то и цер-ковно-народный соймъ старалосъ въ рр. 1864—65 забезпечити для своихъ соймавъ перевагу элементу свѣтского, чтобы колѣсь правитель-ство не обернуло ерархія противъ народу. Такъ отже той соймъ, которого ухвалили затвер-джено цѣе рескриптомъ зъ 1865 року, кромѣ того, что управляльнѣмъ бдчѣтѣмъ священнобѣвъ до громадѣ, обѣмъ властей церковной та школьной и т. п. — запервенъ перевагу эле-менту свѣтскому, постановивши, что церков-но-народный соймъ складають 50 послѣвъ свѣтскихъ и 25 духовныхъ. Се бдчѣшене бу-ло добре для старыхъ сербскихъ патріархѣвъ, котрыхъ выбравъ народѣ и котрѣ, маючи ма-лионовъ доходы, бдали о просвѣтѣ: заклали середній школы школу богословія и всякѣ фе-ндаціи. а маючи народѣ за собою, смѣло вы-ступали супротивъ министерствъ у Вѣднѣ и въ Пештѣ.

Отъ часу австро-угорской угоды патріар-хатъ сербскій досталася подѣ авернѣтъ Мадарѣвъ. Одноимъ змѣнились. Мадары старалосъ ослабити влидѣ церкви сербской на народѣ,

а то черезъ роздѣленне ерархія а народу. Дока сидѣвъ на патріархѣмъ стѣльцѣ чловѣкъ зъ воли народу, дотѣ роздѣленне не могло бути. Але опѣсля удалосъ Мадарамъ постави-ти патріархомъ чловѣка „своего“ — знайшли его въ особѣ помершого теперъ Германа Ан-гелича, епископа въ Новѣмъ Саѣ на Угор-щинѣ.

Коли 1881 р. померъ патріархъ Ивачко-вичъ, збравъ церковно-народный соймъ, что бы выбрати нового патріарха. Выбравъ насам-передѣ Стойковича, та правительство не хотѣ-ло выбѣрѣ его затвердити. Соймъ выбравъ на патріарха другого чловѣка, епископа Жавко-вича, — и того не хотѣли затвердити, а на-томѣсть само правительство именувало патріар-хомъ сербскимъ и метрополитомъ карловац-кимъ Германа Ангелича. Тогдѣ соймъ заявивъ, что двосѣдѣтѣе право воленого выбору па-тріарха згоманѣ, запротестувавъ и розбѣшовсея.

Отъ того часу почалосъ роздѣленне е-рархія церковной а народу. Германъ Ангеличъ старалосъ, чтобы народѣ не мавъ въ цѣтаняхъ церковныхъ и найменшого голоса, а коли скла-кано церковно-народный соймъ 1885—86 рр., Ангеличъ, въ бдчѣствѣ соймавъ, выѣвъ свой о-ператъ синодальный, де доказувавъ, что соймъ мусѣтъ бути подчиненный духовному синоду, а свѣтскій элементъ не має дѣла до справъ церковныхъ. Той синодальный оператъ зъ 10 жовтня 1886 р. стягнувъ на себе цѣлу бурю. Такои церкви православной, котора бы эле-ментъ свѣтскій выключала одъ влидѣ на у-праву церкви, нема нѣгде въ свѣтѣ: анъ въ Туреччинѣ, нѣ въ Россіи, нѣ въ Греціи, нѣ въ Румыніи. Для того, что православная церковь не має той обороны, яку має церковь католическа въ централизаціи папства, мусѣтъ она о-пиратисъ на элементъ свѣтскій, а вже особли-во тамъ, де зверху власть не опираеъ въ ру-цѣ монарха православного. За-для того цер-ковь та инакша у Сербіи, инакша въ Россіи и Греціи. Зъ того поглядѣ и соймъ зъ рр. 1845—86 запротестувавъ противъ Ангеличѣвого операту, не признавъ его за патріарха и ро-збѣшовсея. Ангеличъ зъ-мѣжъ 75 послѣвъ мавъ лише 7 послѣвъ по свой сторонѣ. То бувъ першій его чанъ и послѣдний.

Германъ Ангеличъ родился 1822 р. въ Карловцахъ, философій учавсея въ Пештѣ, а правѣ въ Шаршпатаку. Въ р. 1848 высѣ-тѣлся на монаха а опѣсля набувъ практикѣ въ церковныхъ справахъ, стоячи при боѣ трѣхъ патріархѣвъ: Рачича, Машаревича и Ивачковича. Уже 1861 р. почавъ выступати противъ народной партіи Милетича — и тымъ сподобавсея угорскому правительству. Въ р. 1870 ставъ епископомъ въ Банѣцъ зъ резиден-ціею въ Новѣмъ-Саѣ. Почувши на головѣ ма-тро епископску, бажавъ чымъ скорше митры митрополитовъ. Бажане его сповнилося: пра-вительство постановило 11 жовтня 1879 р. сенсѣоновати патріарха Ивачковича, а адми-нистраторомъ митрополія именувало Ангелича. Въ два роки потому, по смерти Ивачковича, ставъ Ангеличъ, проти воли сойма, патріар-хомъ.

Ангеличъ бувъ чловѣкъ энергичный, крѣпкою воли, и для того правительство бо-гато надѣляло одъ него. Ангеличъ думавъ, что однимъ замахомъ заданѣ оппозицію проти себе, а правительство, чтобы додати ему по-ваги, надѣляло его наибѣльшими достоинства-ми. Толькожъ и самъ Ангеличъ и правя-тельство дже перечислилися. Показалосъ, что Ангеличъ мимо всего не мавъ нѣ найменшого влидѣ. Народѣ его страшно ненавидѣтъ, ба-чучи въ нѣмъ зрадника, соймъ церковно-на-родный не признавъ его, а священство було противъ него. Коли разъ приѣхавъ до Нового Сада, то передъ церквою кидано въ его кар-риту камѣньми. Въ загаль сѣмъ лѣтъ жита его на патріархѣмъ стѣльцѣ було чергою тер-пѣнь и пониженъ. Въ боротьбѣ зъ оппозиціею онъ показавсея зовѣмъ слабымъ. Колька-миліонового маетку фондѣвъ народныхъ онъ не аужиткувавъ, нѣякои реформы не перевѣвъ, 12 монастырѣвъ на Фрушкѣй горѣ, котрѣ сто-яли подѣ его доглядомъ, не приносили дохо-дѣвъ фондѣмъ народнымъ, хочѣ мають 60.000 морѣвъ землѣ и виноградниковъ. Коли въ соймѣ упавъ его оператъ синодальный, почавъ грызтасъ, розхорувалосъ и слѣдавъ лѣкѣвъ за границею. А тутъ зновъ и Мадары почали бу-ти зъ него невдовѣленъ — они сподѣвалася одъ него богато, Ангеличъ побюювалсея, что о-статочно и его може така сама доля ждати. якъ Ивачковича. Въ Пештѣ почали бути вже и писати, что за него руинувсея добро мона-стирѣвъ: что Ангеличъ подысывавъ одному мо-настирѣвъ рахунки, де монахи въ розходахъ мали рубрику: „хрѣвъ—300 зр.“ и т. п. Смерть церетля пасмо его жита. Умеръ въ великихъ мукахъ 26 ст. ст. падолиста въ резиденціи свой въ Карловцахъ въ Сремѣ.

Отсе трагична доля чловѣка, что збравъ звязъ зъ народомъ своимъ. На могилѣ его нѣ-хто не заплакавъ.

В. Ж.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Зъ Берна на Моравѣ доносѣтъ, что тамош-ный намѣстанѣкъ Лебѣ учавсея вже чешского языка. Вицѣпрезидентъ тамошного намѣстни-цѣ Нѣмецъ, Винклеръ, має уступити а на его мѣсце має иррий Чехъ Янушка, вѣрнѣмъ ми-нистра гр. Шенборна и дотеперѣшный резе-рентъ для справъ шкѣльных.

Завтра збравъ на наряду стирійскій соймъ и буде займатисъ выключно лише спра-вою позички на конверсію фонду краевого.

На самѣ лат. свѣтый вечеръ приѣхавъ дневникъ розпорядженъ войсковыхъ для ар-міи великій авансѣ. Естъ то доповнене стану корпуса офицѣрского, котрѣй побѣла ухвали

делегациі має покрити ту недостачу числа офицѣровъ, котра могла бы показатисъ въ хви-ли мобилизаціи. Авансѣ сей роздѣляеся голо-во лишь на капитанѣвъ и ритмайстрѣвъ та низшихъ офицѣровъ а наибѣльшій авансѣ при-павъ въ пѣхотѣ. Одъ теперъ настане въ аван-сѣ застоя, бо всѣ вышій мѣста суть позаво-нованъ а скорѣй авансѣ молодыхъ людей опо-рожнятъ бы передѣчно низшій посады. Зъ генералѣвъ именованъ въ сѣмъ авансѣ лишь гр. Юл. Андѣрсе генераломъ въ кавалеріи, а шефъ ген. штабу бар. Бекъ и комендантъ корпуса въ Тироли бар. Тайхертъ фельдцѣй-майстрами.

До „N. fr. Presse“ доносѣтъ зъ Бѣлградѣ, что клубъ радикальный выбравъ по двохъ де-легатѣвъ зъ каждого округа, котрѣ мають ра-дѣти надѣ тымъ, чи проектъ конституціи мож-на еп bloc приняти. Суть всякѣ выклады, что такъ станесея; провѣдѣрѣ партіи стараются о то всѣма силами. Загальны настроѣ мѣжъ ра-дикалами естъ дже прѣхильный и уступчи-вый. Поступованье всѣхъ клубѣвъ естъ льо-яльне. Въ краю пауеъ всюды спокѣй.

До „Presse“ доносѣтъ зъ Бѣлградѣ, что ген. Груничъ мавъ въ клубѣ радикальнѣмъ бе-сѣду, въ котрѣй прѣмѣлявъ въ користъ новой конституціи и зазначивъ такожъ, что Сербія повинна бути за ню вѣчна королеви. Онъ ра-дѣвъ, чтобы радикалы поступали якъ найумѣ-реннѣйше.

„Presse“ доносила недавно, что коли скупштина збересея, то въ Бѣлградѣ одбудеся велика парада войскова. Яка то має бути па-рада, выхѣдѣтъ зъ слѣдующого: Министеръ войны покликать зб всѣхъ гарнизѣвъ по 40 людей до столицѣ и казавъ зъ нихъ утворити окремѣй баталіонѣ, подѣвѣвши заравомъ кон-тангентъ офицѣровъ. Баталіонѣ сей, якъ и цѣ-лый гарнизѣвъ бѣлградскій стоятъ готовѣй каждою хвилѣ до борьбы и такъ буде стояти черезъ цѣлый часъ, доки буде радѣти велика скупштина. Офицѣрамъ наказано черезъ цѣ-лый часъ нарядѣ скупштинѣ сидѣти дома гото-выми и неходити до публичныхъ льокальнѣвъ.

До „Pol. Corr.“ доносѣтъ зъ Бѣлградѣ, что всѣ вѣсти о якихъ неспокояхъ якъ въ самѣмъ Бѣлградѣ такъ и въ цѣлой Сербіи суть зовѣмъ неправдливѣ. Всякую пауеъ якъ наибѣльшій спо-кѣй, ладъ и порядокъ. Радикальна партія бд-бувавъ что дѣя засѣданъ въ клубѣ а найвид-нѣйшій еи членѣвъ ведуться зовѣмъ льоально. Вже теперъ здаеся, что проектъ новой консти-туціи буде принятый безъ змѣны и одноголо-сно, але засѣданя скупштинѣ не будуть дотѣ бдкритѣ офиціально, доки въ лѣвъ радикаль-ной партіи не будуть усуненъ всѣ трудности и доки не буде рѣчь певна, что проектъ буде принятый еп bloc. Льоальне поступованье про-водѣрѣвъ радикальной партіи а мѣжъ иншими такожъ и Ташвановича каже слѣдѣватисъ, что цѣла справа буде вже въ наибѣльшѣмъ часѣ добре залагоджена.

Правительство сербске естъ зъ першого выступилея радикальнѣмъ, заравъ по сляканю скупштинѣ, зовѣмъ вдовольне. Говорено зъ разу, что предѣлателемъ верификаціонѣ ко-мисіи буде выбранный одинъ зъ радикальнѣвъ, что въ комисіи конституціиной не хотѣли под-писати проектъ. т. е. Катичъ або Тансичъ; фак-тично однакъжѣ выбрано Ристу Поповича ко-трый належать до умѣренныхъ радикальнѣвъ и которого правительство собѣ бажало. Наколи-бъ то не було сталося, то можна бы було зъ то-го вносити, что скупштина думаетъ заравъ въ першій хвилѣ выступити противъ правитель-ства. Прочихъ девѣтъ членѣвъ комисіи выбрано одноголосно. Въ клубѣ радикальнѣмъ мавъ Ри-стичъ бесѣду, въ котрѣй озаославъ заслуги короля около проекту конституціи и зазначивъ зъ вагомъ, что проектъ сей вышѣмъ выключно лишь зъ инициативы самого короля, за що на-родѣ повиненъ ему бути вѣдчный. Онъ поста-влявъ бдчѣтъ внесенне, чтобы проектъ консти-туціи приняти еп bloc и клубъ такъ ухваливъ.

Криза въ Болгаріи вже закінчалася. Пре-зидентъ собранія Тончевъ обявъ теку мѣна-стерства судѣбничѣна по Стойкову а мѣсце Начевача въ министерствѣ финанѣвъ занявъ Саллабашевъ, дотеперѣшный президентъ вѣх-дно-румелійского суда въ Филипполи. Князь старалосъ всѣми силами наклонити димісію-ючихъ министѣровъ, чтобы они оставсея въ ка-бинетѣ, але они заявили, что не хотѣтъ засѣдѣти разомъ зъ Стамболовомъ. Коли Стамболовъ бдчѣтавъ въ собранію имена новыхъ мини-стрѣвъ, приняла палата си вѣтъ грѣхѣми оплѣсками. Выбѣрѣ нового президента палаты бдбудеся ажѣ слѣдующей сесіи, бо мѣжъ по-слами розпочалася агитація за Стойковомъ, котрѣй естъ такожъ посломъ. Стѣяло въ На-чевичъ будуть имѣвѣрно стояти въ льоальной оппозиціи до правительства.

Бесѣду Крисіею, выгозошену на над-звичайнѣмъ засѣданю италійского парламенту въ справѣ предложѣна войскового, гѣдѣтѣся трохи обширнѣйше подати. Онъ говоривъ: Я буду рѣшучо переводити мою программу до вѣдѣи, коли палата и народѣ будуть стояти за мною. Покинете мене, то я буду знати, что естъ мѣмѣ обовязкомъ. Увѣрѣнене естъ конче потребе и коли-бъ я не наставлявъ на то, что бы проектъ правительства бувъ принятый, то я бувъ бы зрадникомъ краю. Я не хочу вой-ны. Хто смѣе то сказати? Хто може навести хочѣ-бы лишь одинъ фактъ, котрѣй бы бувъ доказомъ того? Я хочу лишь удержати мой край на моральной высотѣ, котра бдповѣдае его достоинству. Я не могу знати, чи и ко-ли выбухне яка война. Треба бы бути хѣба божѣвѣльнѣмъ, чтобы любуватисъ въ янхѣхъ предсказаняхъ, але на Вѣходѣ и Захо-дѣ естъ досѣтъ пального матеріялу и горе тому, хто не въ поваѣй свѣ-домости того поступае въ будуч-ность. Зъ того выказуеся сама собою ко-

нечна потреба узброювання, а наш союз з Німеччиною і Австрією не стоїть з тим, що всім нам треба бути союзниками. Хоч-би ми були і самі, то все таки мусьля-б ми зброїтися, бо бути слабіми і бдѣ всім ошученими, то, мов панове, значить тільки, що бути всім забутими, висміяними і пошевареними. Ми знаємо, що то значить бути слабіми і ошученими. Той досвід палять нам наше серце і бдѣ називається у нас бердянським конгресом, називається Тунисом. (Грімкий оплеск з всіх лавок посольських). Тоді часи вже минули. Ми не хочемо вже лише дивитися на те, що доколя нас дѣся, але хочемо самі впливати на все подѣ. Колись слухали ми, що скаже Паризь або Берлин, нині стоїмо ми на рівні посеред найбільше могутньої держави. Хіба-ж то але? Коли-б Кавурь і великий король народу, що нас сюди завів, почули ті бесѣди, що тут вилито, то они-б певно з встиду заплакали. Я хочу мати рѣч ясну. Коли я похибав, то судити мене, коли ж я в, то висказати отверто і торжественно своє довірє до моєї політики. Якъ звѣстно вже ухвалила палата Крисиюму повне довірє.

Здався чимъ разъ більше, що сенсацийні бесѣди, які вголосили передъ кількома днями в Парижі сенаторъ Шальмелъ-Лакуръ в сенаті і опортуністъ Ферри на зборіхъ республіканського товариства, суть лише вступомъ до політичної акції, котра має на дѣлі сподути умѣреныхъ республіканцѣвъ зъ противниками Буляжерова орлеаністами противъ радикального кабінету. Виходить то зъ слѣдуючихъ фактѣвъ: Ферри бувъ в сенаті підчасъ бесѣди Шальмелъ-Лакура, а бесѣда его єсть гарнимъ доповненємъ его попередника зъ сенату. Підчасъ коли Шальмелъ-Лакуръ розкривъ болюху рану на організмі Франції, то Ферри показавъ средства, котрими можна ту рану заграти. Онъ противникъ цѣлої програми радикалѣвъ і ихъ прокетова ревизіи конституції, жадає заведення поименныхъ виборѣвъ і установлення правительства, котре руководило-бъ публічною гадкою і управляло масами. Онъ не хоче нічого і чути о знесенню президентури, сенату і бюджету вѣровноповідного, а думає лише черезъ задержанье дотепершнього устрою державного довести республіку до свѣтлїшої будучности. Праса опортуністична і умѣренна-республіканська не може достаточнo нахвалитися бесѣди Лакура і робить собѣ зъ нею велику надѣю, тимъ більше, що і правіца сенату виводить зъ нею солідаризуєся. За то радикалы не знають вже, якъ на ню одповѣдати і називають лише Лакура ренегатомъ. Ще острїйше і зъ найбільшою завистю виступають буляжисты противъ чоловіка, що посмѣвъ назвати ихъ проводиря найблїдїйшимъ чоловікомъ. Найбільшимъ однакѣ доказомъ, що опортуністы поступають соблїю зъ орлеаністами єсть, що головний органъ першихъ, „Republ. Française“, звертаєся до президента сенату зъ просьбою і радою постаратися о то, щоби кн. Омаль вблїю було вернути назадъ до Франції.

Новоюорскій „World“ помістивъ передъ кількома днями інтервю зъ Буляжеромъ, вь котрѣмъ сей кандидатъ на диктатора заявляє, що хоче а мусити бути вибраний президентомъ черезъ загальне голосуванье, але не думає однакѣ о нїякомъ coup d'état; палата посолѣвъ єсть продайна, сенатъ безвѣрный, палату треба розвѣзати, сенатъ знести; половина Франції єсть вже того погляду; бдѣ єсть рѣшучо войнѣ противникъ, але побюєся, що ова вийде, тогдѣ і бдѣ стане до бдѣни. Франція єсть такъ добре республіканською якъ і Америка.

НОВИНКИ.

Въ навечерї Рѣдства, побѣда латинського обряду, вь многихъ школахъ народныхъ у Львовѣ устроили ширї пригдѣлї школьного молодїе т. з. бже деревце. Добровольными жертвами пригдѣлї дарункѣвъ і грошей, за котрі можна було справити для бдѣныхъ і пильныхъ школярїкѣвъ найпотрѣбнїйшї рѣчи зъ одїежі і прибори школьні. Минуного року устроили учитель руской школы народної ім. М. Шашкевича такє торжество для своихъ школярїкѣвъ а жертволюбивѣсть интелігенції руской розвеселила серце не одної бдѣдїни руской і внесла лучш радости хочъ на хвилину у хату бдѣдїныхъ родитѣлѣвъ. Тому можна пригдѣлати і вь сѣмъ роцї при надходженї святаго загалови Русинѣвъ львовскихъ, щоби не забули на школу ім. М. Шашкевича а по змѣстї вь своихъ жертволюбивѣсти складали вже теперъ дары для школярїкѣвъ на руки зардѣ школы або катихити о. Чапельского. Такожъ можна надѣятися, що і президентъ мѣста д-р Мошнякїй, що такъ печально заходиться кодо добра мѣсєкихъ школѣвъ народныхъ, не признає до руской дѣти. А молодїжѣ школьна не лише, що тїшиться такимъ торжествомъ, але і довго хоронить вь своихъ серцїяхъ вдїачнѣсть і згадку для добродѣлївъ, що не забувають єи.

Впрѣсѣ, мітрополїт Сильвестеръ вїїхавъ нїтѣ на якїйсь часъ до Унева.

Комитетъ обывательскій для охорони правъ членѣвъ б. Товариства кредитного мѣсного вь новїй бдѣзвї своїй зываєе интересованныхъ членѣвъ Товариства, щоби поспїшали зъ своими повномѣчиями для комитету, бо адеасъ треба буде незабавомъ цѣлу справу порїшити вь радѣ державної у Вѣдїи, а надто вислати депутатїю зъ жалобою до цѣсаря.

Сенсацийный процессъ почався нинї вь Берлинѣ. Передъ трибуналомъ стасъ вьсуджений капитанъ гвардіи пруской Sidney O'Danne, родомъ зъ Ирландїи, котрий бувъ домашнимъ учителемъ теперїшнього цѣсаря пруского Вильгельма і его брата кн. Генриха. Вь двадцатїмъ роцї жити именовано его поручникомъ вь гвардійскѣмъ полку, а при протекції кн. Мекленбургского скоро до-

бился великого впливу на прускомѣ дворѣ. O'Danne бдѣбувъ австрійско-пруску войну, а вь француско-прускуй бувъ командантомъ одной компанїи. Вь той войнѣ поховавъ єму нога і бдѣ того часу скоро летить бдѣ у пропасть. Стоячи на кватїрѣ вь одномъ францускомѣ замку, самъ привселїмъ собѣ деякі цѣннї рѣчи а воламъ дозволить до рѣшты ограбїти замокъ. Судъ военный засудивъ его на шїбѣть мѣсяцѣвъ вьязнїцї, усуненїє зъ армії, але полишивъ єму платню капитана гвардіи. O'Danne мусѣвъ теперъ роздумувати надъ спо собами, зъ-бдѣки роздобути гроша, і тому сфальшовавъ на веколі підписъ своего давнїйшого учителя, кн. Вильгельма, і выдуривъ грошї бдѣ якогось лїхваря. Обманство выкрїлося, і O'Danne втїкъ за границу, та вполочивъ по Італїї, Швейцарїї і Франції. Вь мѣсяцїхъ купельныхъ прожитихъ бдѣ стало кожного року подчасъ сезону, а грошї доставляла єму гра вь карты. Попри томъ займавася бдѣ і шїтгунствомъ, разъ для Нїмеччини на школу Франції, разъ для Франції на школу Італїї і Нїмеччини. Вь р. 1887 прихотїли єго вь Лондѣ і за шїтгунство разъ на все выгнали зъ Франції. Теперъ мусѣвъ прожити вь Швейцарїї і тому отворивъ бюро, вь котрѣмъ можна було довѣдатися про тайні вѣсти державнїй, що доставляли єму выданий офіцїри рѣзнихъ армії. Щоби закрити свою дѣяльність, обжаловувавъ дуже часто передъ правительствомъ рѣзні особы о зрадѣ стану. Найславнїйшимъ эпизодомъ вь его житї було его выступленїє яко претендента до короны ирландской. Вь минуломѣ роцї почавъ O'Danne голосити свои симпатїї для бдѣдїи Ирландїї і несподївано появилася вь газетѣ „Vaterland“ вь Люцернѣ бдѣзвѣда бдѣ Ирландїї, вьзавшюча лорда Сиднея о помѣчї. Розумѣєся, що бдѣзвѣдаюча вѣсть сама O'Danne, і прибравъ собѣ бдѣ теперъ назву лорда Сиднея. Вѣдѣ гадали, що по-за „лордомъ“ ховавася якась знатна особа політична і тому почали появлятися по газетахъ вѣсти про недалеку змѣну вь политїцї ирландской. Часто такожъ вычитати можна було имя лорда Сиднея вь телеграмахъ заграничныхъ газетъ. Доперва поліція берлинська адемасковала обманчивого претендента і бдѣ мусѣвъ втїкати зъ Швейцарїї. Втїкъ до Франції, але тамъ замкнули єго на кількѣ мѣсяцѣвъ за недозволений поворотъ. Одсїдѣвши кару, вернувъ до Женевы і повѣдомивъ амбасадѣ нїмечку вь Парижі, що має докази на то, що деякі прускі офіцїры зраджують передъ правительствомъ францускомъ нїмечку тайны войсковїй. За се жадавъ O'Danne 50 000 марокъ. Коли показалося, що вѣдѣ документи вь той справѣ сфальшованї, перервала амбасада переписку зъ O'Danneмъ. Тогдѣ почавъ бдѣ надослати члєсаний листъ зъ погрозами до амбасады і правительство нїмечке на той подѣставѣ зажадало бдѣ Швейцарїї выдана сего авантюриста. Швейцарїя позбулася своего гостя, а трибуналъ нїмечкїй розгляне такъ вельми заслужену дѣяльність пруского капитана гвардіи. Респрава бдѣбуєся при замкнєнїхъ дверехъ, бо все таки мѣгъ бы вывїзти дещо бувшїй учитель домовый наслѣдникѣвъ пруского престолоу, о чѣмъ не повинна донїсатєся публіка.

Вь субѣту вечеромъ вдєрся злодїй до мешканя крїл. Пакижа і закривъ много рѣчей. Злодїя придержано заразъ на Городецькѣвъ передмїстїю, коли одиродувавъ рѣчи, і бдѣставлено на поліцію. Скраденїй рѣчи вь бдѣльшїй частї одобрано.

Кілько коштує одинъ воєнъ рѣчно вь европейскихъ державахъ? Англію 1000 зр., Францію 468, Бельгію 413, Нїмеччину 406, Іспанію 400, Італію 376, Австрію 370, Россію 364, Туреччину 343, Болгарію 250 а найменше Грецію, бо лише 222 зр. — одну Швейцарію не коштує воєнъ нїчого, бо тамъ нема сталого поєнѣ. — Высїхихъ школѣвъ войсковыхъ найбільше має Россія, бо 68, бдѣтакъ слѣдуєть: Нїмеччина 45, Австрія 41 а Болгарія одну школу.

Зл метеорологичныхъ спостереженїхъ. Після справозданъ метеорологичныхъ стацій і побѣла порѣвнаня данихъ показуєся пересѣчно, що вь Австро-Угорщинѣ найвысша температура єсть вь Мостарѣ, де буває вь лѣтѣ 41° Цельзія, а найнижша температура вь Семигородѣ вь мѣстѣ Вистрици, де вь зимѣ єсть — 28° Ц. Зъ насъ вь Галичинѣ, пересѣчно вьзимї, найтїпльнїше вь Тарновѣ (+33°), а найзимнїйше вь Рашевѣ (—26°). Зима у насъ найблїдїйша вь Ярославлї, де пересѣчно буває — 1° Цельзія.

Галицій рабини будуть просвѣщати жидѣвъ на повѣстовахъ балканскѣмъ, бо, якъ доносить дописуватель „Краї-у“ зъ Софії, рабиномъ болгарскимъ именовано краковського рабина Данковича а на рабина вь Вїлградѣ поклякали стрїйского жидѣ, Бернфельда, подѣ условьємъ, що до двохъ лѣтъ вывѣчиться по сербїи. Сей Бернфельдъ зѣ Стрїи єсть внукомъ Исид. Бернфельда, що хотѣвъ вытворити зъ галицкихъ жидѣвъ „Polaków poїездового вузла“, і тому нїяка громада жидѣвська вь Галичинѣ не хотѣла єго вѣбрати своимъ рабиномъ.

Вынагорода за невинный засудъ. Зъ вьязнїцѣвъ вь Лондонѣ выпустили на волю двохъ людей, Бранїджена і Мурфа, котрі невинно пересѣдїли 9 лѣтъ вь вьязнїцѣ. Правительство англїйске вызначило для каждого по 800 фунтѣвъ штерлинговъ вынагорода. Такъ само признавъ лондонскїй судъ цивильный субектову у ювлєра Стефенсонови 300 фунтѣвъ штерлинговъ вынагорода бдѣ его наставника за то, що пересѣдївъ невинно двѣ годины у вьязнїцѣ за дѣя звичайного подѣврѣня о крадѣжѣ. Якъ бачимо, вь Англії умѣють пошановати волю особисту чоловіка.

Гадѣство лєндербанку вь Сербїи такъ описує вьдєньска газета „Kapitalist“: За 60 000 плацѣвъ, доставлєныхъ Сербїи, вьзявъ лєндербанкъ по 36 франковъ за штуку, заробивъ на кождѣмъ по 14 франковъ, а передъ тымъ вѣдѣ иншї предпрїемства, не маючи ласки у короля Милана, бдѣставали за одну штуку такихъ плацѣвъ по 16 франковъ. За выкупи права выключеня продажї тїотуну бдѣставъ сей банкъ бдѣ сербского правительства свои акції по 6 франковъ, при номинальнѣй вартостї ихъ 10 фр., а бдѣтакъ одиродувать тї акції по 12 фр. „Kapitalist“ кончить свою згадку слѣдуючою увагою: Сербїя, мимо того всего, все же представляє за для своихъ природныхъ богатѣвъ завиднє поле

для финансовыхъ операцій, але, разумеєся, не для такихъ, якъ єи згаданїй лєндербанковскїй.

Жидѣвская газета „Сторожа святїхъ“ доносить, що зъ початкомъ минушого мѣсяца загостивъ до Брусалиму одинъ зъ парискїхъ Ротшильдѣвъ і закупивъ бдѣ тамошного банку Берггайма значнї просторы землї, щоби заложили колыоню, выключно жидѣвско-польску. Дотеперъ мало вже зголоситися 3 200 жидѣвъ, що мають охоту пересїлитися до Брусалима Кобы то такъ вѣдѣ жидѣ могли бдѣ насъ забратися, то певно ще дали-бъ мы имъ і на дорогу.

„Das Kindes Heilendes Spiel“ Подѣ такимъ заголовкомъ выйшла книжочка, котру можна поручити подѣ розвагу вѣмъ родитамъ і выхователямъ. Вѣе вынїшнїй виглядъ сєи книжки свѣдѣть о єи знаменитѣмъ выготовленю. На заголовку выдрукованїй фарбамъ взорѣвъ, що предѣставляютъ гарнї будѣвлї, зложенїй при помѣчи славно-звѣстныхъ нѣмечкїхъ зъ т. з. „Anker-Steinbaukasten“. При той книжочкѣ напечатанїй осуды знаменитыхъ учителей і подкїи родитѣлѣвъ, зъ чого слѣдує, що описана „Anker-Steinbaukasten“ справдѣ єсть найблїжшою забавою для вѣсїлїхъ дѣтѣй зъ цѣлого свѣта. Можно поручити вѣмъ родитамъ, щоби замовили собѣ ту книжочку у Ф. Ад. Рихтера і Коми. у Вѣдїи, I. Nibelungen-gasse 4, а одержать єи даромъ і оплатно.

НАДОСЛАНЕ.

Доказы пересвѣдчають

„Пане совѣтнику“, проговоривъ одинъ молодой адвокатъ де своего правника, „вѣ чѣмъ лежить тайна великого успѣху у завѣсїй практицѣ судовѣй“?

„Мой молодой приятелю, до того треба студїи цѣлого вѣку людского. Але коли вы вырѣвняете мои выдатки, які я маю вь сегорѣчнѣмъ сезонѣ купельномъ, то я вамъ ту тайну вывѣлю“.

„Зъ охотою пане совѣтнику“.

„Се суть такъ потрѣбнїй доказы“.

За кількѣ днѣвъ опѣла здыбаються оба знову а совѣтникъ пригдѣвъ молодому адвокату на его обѣцанку. Але бдѣ на то бдѣповѣвъ: „Пане совѣтнику, о де вы маєте „доказы“, що я вамъ се обѣцавъ“?

Отгадъ доказы пересвѣдчають а коли лѣкарѣ выдѣвають оцѣнку о якѣмъ препаратѣ медицинѣмъ а посвѣдчають силу цѣлощю Варнера Safe Cure, то кождїй здорово мыслїлїй повиненъ вь цѣлїй основѣ приняти тї оцѣнки. — „Повѣдомляю Васъ укѣбно“, пише д-рѣ мед. Бетхеръ, „що ваше Варнера Safe Cure у сѣдїарїи і Гомайстрауживалося зъ добрымъ успѣхомъ на хроничный катаръ мѣхура“. — Варнера Safe Cure коштує 2 зр. фляшка і єсть у вѣсїхъ аптекѣхъ до набути. Вроштуру можна бдѣстати gratis і franco, адресувати до головного склада: H. H. Warner & Comp. in Pressburg.

Наука, штука и литература.

Дня 14. грудня бдѣбулось 18. засѣданье „Товариства историчного“ на унїверситетѣ львовскомъ вь 15. салї. На засѣданю бдѣчитавъ свою розвѣдку про „Однооснїе селїя на Руси вь XV. вѣцѣ“ п. Володиславъ Маргашъ. Розвѣдка тымъ важнїйша, що справу ту зъ наукового становїєнїа у насъ досї мало тїкало Вѣкѣ XV., то самъ початокъ польского панованя на руской землї. евентуально і початокъ змѣнѣ въ бдѣносїнахъ сусѣльныхъ верствъ. Справа та має вагу яко економична і яко исторична. Суть розвѣдки п. Маргаша була та: Формация економичнїй на Руси вь томъ часѣ не єсть вытворомъ рускимъ, а вытворомъ широкой колонизации на слабо заселєныхъ і Татарамы вынїченыхъ земляхъ рускихъ. Однооснїе селїя основалися на правахъ нїмечкѣмъ, польскѣмъ, рускомъ і волоскомъ. Селїє дѣлїлось на класы або шары зъ огляду на свои обовязки супроти панѣвъ. Селїє о правѣ нїмечкѣмъ були невѣдомїками (Leibeigene), право руске і польске вьзяло ихъ до землї. Датки вь оселїяхъ о правѣ нїмечкѣмъ були управлїенїемъ точно, на иншихъ оселїяхъ зависїли бдѣ воли пана. Переходъ зъ землї на землю бувъ дуже утрудненїй. У шляхты обявляєся заедно тенденція до обмеженя волюностей селїянскихъ. Зъ всего выходило, що на Руси вь XV. вѣцѣ такъ якъ не було вѣльныхъ селїян. Голосъ короля Станислава Лѣщинского о направѣ тїхъ бдѣноснїхъ пролунавъ марно, а проекты до усамовѣльненя селїян вь конституції 3-го мая не були осущєнїй за дїя падєня Польщї.

Вь дискусїи, на тої тематѣ вызвѣзавася, забирали голосъ д-рѣ Прохаска, закидуючи авторѣви, будто бдѣ все предѣставивъ вь чорныхъ краскахъ; д-рѣ Пилатъ, закидуючи авторѣви дѣякій анахронизмъ; п. Ів. Франко і д-рѣ Бальцеръ. Мимо замѣтѣвъ, розвѣдка п. Маргаша заслуге на увагу. Онъ предѣставивъ предметъ безсторонно, а наколи увзгляднїти ще деякі слушнї замѣтѣ, то трудъ его будє цѣннымъ добуткомъ на подї литературѣ историчной. — 6. У.

Вь товариствѣ филологичномъ петербургского унїверситету маю историкъ п. Филєвичъ бдѣчит о заборѣ галицкой Руси Казимиромъ, королемъ польскимъ, вь р. 1340. Головні точки вь томъ бдѣчитъ ось якї: Вѣрѣдостойнымъ свѣдомъ опѣвѣдающимъ про сєй заборъ Руси Казимиромъ єсть Іванъ зъ Чарикова, бо рошника Траски не можна уважати жереломъ. Текстъ хроникѣ Івана треба упорядковати і тогдѣ покажеся, що вь той хроникѣ нема нї згадки про заборъ вь р. 1340, бо певно не було о чѣмъ згадувати. Нема і сумнїєвъ що до того, мовѣ-бъ Казимиръ не пробовавъ вь томъ роцѣ забрати Русь, бо єе свѣдѣчать акты Тейнера, але та проба не удалася. Фактъ забору Руси бдѣбуєся вь дѣйстности вь головныхъ начеркахъ такъ, якъ єе розказує Іванъ вь III. роздѣлѣ свои хроникѣ. Одъ р. 1340 не перестававъ Казимиръ промышлїти о заборѣ Руси і користавъ зъ кождої нагоды.

Конкуренция, именованя, перенесеня и пр.

Конкуренция. Опожоненїй: кількѣ мѣсєць старѣсть вь VII ранѣвъ, або секретарѣвъ намѣстничества вь VIII ранѣвъ; подаватися можна до 15 сїчня 1889 р.; — мѣсєце адьюнкта дирекції у-

рядѣвъ помѣчныхъ ц. к. высшего суду краєвого у Львовѣ; речїєнєцъ до 4 сїчня 1889 р.; — мѣсєце старшого комисаря сторожи скарбової вь IX р., або мѣсєце комисаря вь X ранѣвъ; подаватися можна до 17 сїчня 1889 р.

Именованя. Практиканты будѣвничества: Стан. Борельовскїй, Людв. Рїбецъ, Іос. Сопухъ і Вол. Пїжаль именованїй адьюнктами будѣвничества. — Вь нечинїй лїандверѣ ассистентъ рахунковїй, Ів. Кочоровскїй, підпоручникомъ рахунковымъ при администратїи рахунковѣй у Львовѣ.

перенесеня. Инженїрѣ Ант. Высоцкїй перенесенїй зъ Тарнова до Рашева.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

Товариство „Школа Печѣкъ“ у Львовѣ складає подѣку вѣмъ тымъ Добродѣямъ, що зволюли надѣслати жертвы для бдѣдїхъ учениковъ, а именовано: о. Богданъ Пїрко зъ Вѣдїи 1 20 зр., п. Іос. Кульчїцкїй зъ Будаanova 3 зр., п. Ів. Бачинскїй зъ Нового Санча 1 80 зр., п. Грїг. Грозикъ зъ Нового Санча 1 80 зр., п. Ник. Коцунякъ зъ Яворова косѣвского 50 кр.

Послѣднїй вѣсти.

Намѣстникъ гр. Баденї явився янїкѣ вь руской духовнѣй семинаріи, захопивъ подѣ числа, де мешкають патѣмцѣ, бувъ у рефектарїи і вь кухнї. Намѣстникъ не заставъ всюдѣ такого ладу, якъ бы повинно.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдєнь 25. грудня. Министерство финансовъ приказало не бдѣкидати бдѣ 1. лютого 1889 подана вь справѣ польгѣ при конверсїи довѣгѣвъ гипотечныхъ. лишь принимати ихъ такъ довго до вѣдомости, доки дотычний законъ не буде порѣшенїй вь палатѣ посолѣвъ.

Шлєсвїкѣ 25. грудня. Министерство просвѣты наказало, що вь пѣвнїчнѣмъ Шлєсвїку має бути бдѣ 1 цѣвтя 1889 заведенїй по вѣсїхъ школахъ народныхъ нїмечкїй языкѣ выкладовїй замѣсть дуньского. Малї выимки дозволєнїй лишь при пауцѣ религїи.

Лондонѣ 26. грудня. Після наспѣвшихъ тутъ вѣстей прїйшовъ лишь самъ Стенлей надѣ рѣку Арувїми. Панує загальнїй поглядъ, що Емїнѣ-паша бдѣстався зъ Італїянцѣмъ Черуттїмъ до неволѣ.

Букарештѣ 26. грудня. Королева Наталія має вже незадовго вернути сюды на сталый побуть.

Аптека РУКЕРА у Львовѣ

поручає 9460 253 ?

спеціальности и универсальнїй ередетѣа, французскїй и иншїй, якъ черезъ нїо такъ і черезъ иншї фирмы опѣщувавїй.

Фабрика вынарядѣвъ рѣльничихъ і гієсєрїи

М. PETERSEIM-A

вь Краковѣ при улицѣ Довгѣй поручає свои вы- 2384

робы по найлєшевшихъ цѣнахъ. 183-2

Змѣна помешканя!

Марїанъ Лѣсовскїй

дєнтїєстѣ і лѣкарѣ до недугѣ устной ямы переправдїєся до дому Вп. Кїршїнера при пїацѣ Трибунальскѣмъ ч. 1 і ординує бдѣ 9—1 год. передъ полуднѣмъ, а бдѣ 3—5 год. по полуднї. 16—

Розкладъ тады на зѣлѣтїнїяхъ двѣржавныхъ. важнїй бдѣ 1 зсѣвтя 1888.

Приходять до Львова: о год. 1 15 вь нѣчї зъ Будапѣшту. Лавочного. Стрїя, Кросна, Хїрова. Гусятїна і Станиславова; — о год. 8 06 рано зъ Сухѣи. Хїрова. Стрїя; — о год. 3 20 по полуднї зъ Сухѣи. Хїрова, Гусятїна, Станиславова і Стрїя; — о год. 7 40 вечеромъ зъ Гусятїны. Охдѣють до Львова: о год. 6 рано до Стрїи, Лавочного, Будапѣшту, Хїрова і Стрїя; — о год. 10 15 рано до Стрїи, Станиславова, Гусятїны, Хїрова і Сухѣи; о год. 7 50 вечеромъ до Хїрова і Сухѣи, — о год. 9 48 вечеромъ до Станиславова і Гусятїны. 2238 41 —?

На продажѣ реальнѣсть

коло Солотвинѣ: 97 моргѣвъ грунту орного і сѣножатї, а вь томъ 28 моргѣвъ лѣса; 3 морги огорода овочевого; дѣмъ зъ 2 комнѣтъ зъ меблями, кухнѣ і коморѣ; стодала, стайня, пасѣка зъ пчѣлами; инвентаръ (худѣба, конѣ, бѣвѣ). Мѣсєцовѣстѣ дуже красна а цѣна реальнѣсть, прїгдѣна і. пр. для якого пенсїонїста, продасться дуже дешево. Близша вѣдомѣсть вь администратїи „Дѣла“.

!!! Пора замовляти свѣтло !!!

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає просто бдѣ продуцентѣмъ

СВѢТЛО

просто зъ фабрики почавши бдѣ 30 кл. 1а по 85, за 100 кл. Па по 77 зр. за 100 кл., крѣмъ факху.

При замовленїяхъ просїмо подавати послѣдню етацію зѣлїзничу.

Замовленя прїймають: Центральнїй зарїядъ у Львовѣ і філії вь Станиславѣ, Тернополї, Дрогобичї, Коломѣ і Стрїю. 2602

НАЙДЕШЕВШИМ, И НАИВЕРНЬШИМ
ЖЕРЕЛОМЪ
 де можна заосмотритися
 въ добру и нескельодуючу
НАФТУ
 востъ голоний магазинъ
МОНЧИНСКОГО
 2650 ул. Сикстуса ч. 47 у Львова. 16-2
 Цѣнки высладо на жадање даромъ и оплатно.

На коляду и Новый Рѣкъ!

Найкрасѣмъ подаркомъ для кождо руской хаты естъ

Богданъ Хмельницкій

М. Костомарова.

Томъ I и II въ оправѣ зъ пересылкою 3 зр. 10 кр. — Замовленя адресувати: **Ол. Барвильскій**, Львовъ, ул. Дычаковска н-ръ 7.

I. поверхъ.

ПОРУЧЕНА БИРЖЕВІ
 на Вѣдѣ Берлинъ, Парижъ и Лондонъ за лагоджуе совѣстно и старанно,
 Цѣнныя паперы, лѣсы и монеты
 продае и купуе точно посли дневныхъ курбѣвъ
КОНТОРА ВЫМѢНЫ И БИРЖЕВА
ГУСТАВЪ МАКСЪ
 Львовъ, Пляцъ Маріацкій ч. 8.
 I. поверхъ. 2653 22-*

И. ИГНАТОВИЧЪ
 поручае:
 певны и выпробовані средства до выбрана всякихъ плямъ.

АМАНДИНА усуває плямы зъ собоу цукровыхъ, бѣлыя, мороженого и т. п. флаконъ . . .	25	КОРЕНЬ МЫЛЫННЫЙ бѣлый, служить до праня матерій шовковыхъ, поточенныхъ и замарганныхъ, пакетики по 2 кр. и МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживаеся до выбрана плямъ старыхъ зъ матерій вонныхъ, бавонныхъ и шовковыхъ, кусничъ . . .	04
АЦЕТИНА нищитъ плямы алычачны и мочовы, флаконикъ . . .	25	ОДАЛИНА найлѣпше средство до чищеня мужеской одежи, усуває плямы повставшій зъ пороку, прѣты, тютюну, молока, пива, кавы, шоколады, пивни, вонности, сметанки, росолу и т. п. флаконъ . . .	35
БЕНЗОЛИНА выбирае плямы товеты и зъ прѣты, зъ мази и покосту, флаконикъ малый 20 кр. пльмъ . . .	30	ОКСАЛИНА выбирае плямы зъ атраменту, иржи и крови, зъ паперу и бѣлы, флашка . . .	25
БРАЗИЛИНА, выпраивъ въ бразилинъ матеріи черны, споловѣлы и поплываеи обывають первѣстну барву, стають ласкучими и твердыми, пакети . . .	08	КВИЛИЯ, матеріи вонны и шовковы, выпраивъ въ одваръ Квилли тратитъ плямы и обывають свѣжѣсть, прѣтѣмъ барва матеріи пѣно не тратитъ, пакети . . .	06
ЯВЕЛИНА уживаеся до выбрана въ бѣлы барныхъ плямъ, а именню зъ пива, вина червоного, овоцѣвъ, конфитуръ, атраменту и т. п. флаконъ . . .	20	ЗЕМЕЛЬНИКЪ чиститъ матеріи бѣлы вонны зъ замаргана и пороку, пакети . . .	20
КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ уживаеся до чищеня пальтѣвъ зъ атраменту, лѣсочка . . .	05		

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Копрнича ч. 3, ул. Галицка рѣтъ Валови. Въ филиахъ: въ КРАКОВѢ Суковницъ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦѢХЪ Риннокъ ч. 2.
 2629 32-2

МАВРИКІЙ БАЛАБАНА
 у ЛЬВОВѢ
 8, пляцъ Маріацкій, 8

Торговля рѣзныхъ товаровъ зъ полотна, столове бѣлье, сорочки мужеской, и женской, шифоны, перья, оксфорды, барханы бѣлы и въ краскахъ, вырѣбы волочковой и трикотной, проф. д-ра Бегера, вствлѣкы потреби до шитя и гафту.

МАШИНЫ ДО ШИТЯ найновѣйшихъ утѣшеныхъ системѣвъ. 2719 2-0

Порученя зъ провинціи выповняються одворотною почтою.

Зъ перворядныхъ фабрикъ лишь найлѣпшой якости
Полотна, столове бѣлье, ручники, хустки
 поручае въ наибольшѣмъ выборѣ и найдешевше

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
 подъ „Золотымъ Львомъ“ у ЛьвовѢ
 На жадање цѣнники платно.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.
 Издавецъ и одвѣтальный редакторъ **Иванъ Бейей**.
 Печатъ въ фабр. Черлянской.
 Зъ друкарнъ тов. им. Шевченка подъ зар. К. Беднарского.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
 ц. к. уприв. галицкого
Акціонного Банку Гипотечного
 2323 129-2 купуе и продае
 всѣ эффекты и монеты
 подъ найприступнѣйшими условіями.
5% Листы Гипотечный и 5% Листы Гип. преміованій,
 котрыхъ посли закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышшю постанову зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталѣвъ фондowychъ, пушчильныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадіа
 можна одержати въ сѣй Конторѣ.
 (до выльсования зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)
 Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуются безъ роволоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой провизіи.

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ
 ц. к. надворный ливеранты
 Фабрики у Вѣдн, Шенфельдъ Лобозицу и Люблянъ
 поручаютъ
ЧИНКЛЯ ЦИКОРНО ГРИСОВУ
 1/2 кил. пушка
 Найлѣпша зъ всего, что иштуе яко прилѣпка до кавы.
 Найлѣпша зъ всего, что иштуе яко прилѣпка до кавы.
 Законно охоронена
 Каву Фигову и султанску каву Фигову. Найлѣпшій шикладъ, о найлѣпшій якости и бдзаченій на всѣхъ выставахъ. Какао базъ ольбо легке и вельми смачне, Англ. Rocks-Drops, кандиты, нандизовані и мороженій озочѣ. Компоты, Цадри, Аранцині и т. п.
 Наші вырѣбы фабричны можна достати у всѣхъ лѣпшихъ торговляхъ корѣнныхъ и т. п. 2708 5-50

И. АНДЕЛЯ
 ново бдкрытый
Порошокъ заморскій,
 убивае: блошицѣ, блохи, швабы, тарганы, мозгалѣ, мухи, мурашки, стоноги, моль, въ загалѣ всякы комахы майже зъ надзвычайною скоростію и певностію такъ, що зъ истинного поколѣнія комахъ анъ слѣду не збѣстане.
 2505 8-12

Правдивый и по дешевой цѣнѣ
 въ дрогеріи **И. АНДЕЛЯ**
 13, Zum „Schwarzen Hund“ Hansgasse 13,
 13, Dominikanergasse 13, 11, Kettengasse 11, въ Прагѣ.
 У Львовѣ у Зит. Рукера въ ант. подъ Срѣб. Орломъ, I. Байзера ант.; Петра Миколаша ант.; Петра Гайльгофера ант.; Алоиза Гибнера, Юзефа Ганкого, Кароля Баера ул. Краковска; Яни: Ф. Вайс; Прумоза: Ушеръ Зандъ; Ясло: Р. Пальца ант.; Перемышль: А. Фалишевскій; Ряшѣвъ: Р. Вонтробскій; Законане: В. Ригельгаутъ; Золочѣвъ: Іос. Гедль; Въ Краковѣ: I. Трачинскій ант.; А. Гавелка, купецъ; Е. Радлеръ ант.; Штокмаръ ант.; В. Редикъ ант.; Тернополѣ: Ф. Ямрогевичъ ант.; Броды: В. Ландесбергъ ант.; Ходорѣвъ: Ст. Дашкевичъ ант.; Фриштакъ: Іоанъ Заньевскій ант.; Куты: Алекс. Заньевскій ант. Коросно: Іоанъ Лазаровичъ торговля корѣня, деликатесѣвъ и винъ; Коломыя I. Сидоровичъ ант. и Е. Штенцель ант.; Сокаль: Евг. Высочанскій ант.; Тернополь: Е. Францъ; Немирѣвъ: К. Предримирскій ант.; Копычницъ: М. Родеръ ант.; Станиславѣвъ: А. Байла ант.; Тарновъ: А. Адлеръ ант.; Суха: К. Черницкій ант.

ВИНА СТОЛОВІ
 угорскій и австрійскій
 1 литра 40 крейцарѣвъ.
ЗНАМЕНИТЪ ЗЕЛЕНЯКИ 1 флашка 50, 60, 70, 80 и 1 зр. поручае
АЛЬБЕРТЪ ШКОВРОНЪ
 2715 4-5 передстѣль В. Круликоскій
 у Львовѣ, пляцъ Маріацкій число 7.

Иллюстрированный Календарь Просвѣты
 на рѣкъ 1889.
 Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

I. ПСЕРГОФЕРА
 аптека, Wien, Singerstrasse Nr. 15.
 „Zum goldenen Reichsapfel“.
Пигулки до очищеня крови, званіи передстѣль „универсальныя“, заслужаютъ похвалу, бо дѣйствно нема майже нѣякой слабости, въ котрой-бы тѣ пигулки вже по тысячный разъ не выказали своего чудесного успѣху. Въ найзавѣятѣйшихъ случаяхъ, де богато ишшихъ лѣкѣвъ на дарю уживалосъ, слѣдуе по большій части и въ короткомъ часѣ повне пожуванне одъ тѣхъ пигулокъ. 1 коробка зъ 15 пигулками 21 кр.; 1 пачка зъ 6 коробками 1 зр. 5 кр.; при неоплатѣй посылкѣ за послѣдлатою 1 зр. 10 кр.
 При попередній высылкѣ належитости коштуе разомъ зъ выльною одъ оплаты посылкою: 1 пачка пигулокъ 1 зр. 25 кр., двѣ пачки 2 зр. 30 кр., три пачки 3 зр. 35 кр., 4 пачки 4 зр. 40 кр., 5 пачокъ 5 зр. 20 кр., 10 пачокъ 9 зр. 20 кр. (Мѣнше якъ одну пачку не посылаетъ).
 За правдой треба уважати лише тѣхъ пигулокъ, котры суть заосмотрѣны подписомъ имени **I. Псергофера** и котры на накривкѣ кождою коробки мають той самъ подписъ червонымъ писмомъ.
 Мажо множество писемъ, въ котрыхъ консументы тѣхъ пигулокъ дякують за те, що вернули до здоровья по рѣзнодорожныхъ и тяжкихъ недугахъ. Кождый, котрый ихъ лише разъ сарбувавъ, поручае тоа средство дальше.
 Помѣщаемъ тутъ лише декотры зъ многихъ подякъ:
 Ширбахъ 17 лютого 1888.
 Высокопоставляемый Пане! Низше подписанный проситъ о поповненіе прислане чотирохъ пачокъ Вашихъ дѣйствно дуже пожиточныхъ и знаменитыхъ пигулокъ до очищеня крови. Зъ поважаемъ. *И. Ширбахъ*, практичный лѣкарь.
 Граце при Флелднѣ, 12 вер. 1887.
 Высокопоставляемый Пане! Зъ Божіи воли япалі менѣ до рукъ Вашихъ пигулки и теперь пишу Вамъ о ихъ наслѣдкахъ: и въ положу застудилася, такъ що не могла займатися своєю роботою и певно була-бы вже умерла если-бы мене не вырвали Ваши чудесныя пигулки. Боже благослови Васъ тысячь разъ за те. Я вѣрю, що уживаніи тѣхъ пигулокъ, прійду цѣлкомъ до здоровья, такъ якъ они и ишшихъ довели до здоровья. *Тереса Книбикъ*.

Винеръ-Найпгадъ 9 грудня 1887.
 Высокопоставляемый Пане! Горачу посли складу Вамъ въ имени мои 60-лѣтнюю тѣтку; она терпѣла 5 лѣтъ на хроничній нежить жолудковъ и водну пухлину. Житѣе було для неѣ мукою и думала, що вже загине. Принадкомъ достала она пуделко Вашихъ знаменитыхъ пигулокъ до очищеня крови и по довшомъ ихъ уживаню выздоровѣла. Зъ поважаемъ. *Іосифъ Вайцетель*,
 Митериндердорфъ при Кирхдорфѣ, Висна Австрія 10 сѣч. 1886
 Высокопоставляемый Пане! Призываетъ на бдморозѣе приващаній I. Псергоферомъ одъ многихъ лѣтъ яко найвѣрнѣе средство противъ рѣзныхъ болѣвъ походившихъ зъ морозу, якъ такожъ на заданній ранѣ и т. д. 1 флаконъ 40 кр. зъ оплатною посылкою 65 кр.
 Сохъ въ бабки вузкозлетно на пекитѣ, хрипку, корчевый кашель и т. д. 1 флаконъ 50 кр.
 Американскѣ масть гбѣтѣва, дуже добре средство при всѣхъ гбѣтѣвыхъ и ревматичныхъ недугахъ, якъ лупанѣ въ ногахъ, исиахъ и пугу въ ушѣхъ и т. д. 1 зр. 20 кр.
 Порошокъ на почтѣе ногѣ. Цѣна одного пуделка 50 кр. зъ оплатною посылкою 75 кр.
 Балзамъ на воль певне средство на падутѣе шивъ; 1 флаконъ 40 кр., зъ оплатною посылкою 65 кр.
 Англійскій чудесный балзамъ 1 флашка 12 кр., 12 флашокъ 1 зр. 20 кр.
 Фіакерскій порошокъ на нежить, хрипку, кашель и т. д. 1 пуделко 35 кр.; зъ оплатною посылкою 60 кр.
 Майже всѣ зъ наведенныхъ спеціальностей можна достати у Львовѣ въ аптекахъ З. Рукера и П. Миколаша. 2621 11-12
 Кромѣ названныхъ ту препаратѣвъ суть ще въ запасѣ всѣ въ австрійскихъ газетахъ оголошеній и заграничній спеціальности фармацевтичній, и всѣ артикулы находящіяся хотѣ-бы не на складѣ доставляеся на жадање скоро и дешево.
 Выслаеся почтою якъ найкорше за попереднюю высылкою грошей а при большыхъ замовленяхъ за послѣдлатою.
 При попередній высылкѣ належитости (найлѣпше черезъ переказъ почтовый) естъ порто значно дешевше, якъ при посылкахъ за послѣдлатою.

Рорбахъ, 28 лютого 1886.
 Высокопоставляемый Пане! Въ мѣсяцъ падолѣтъ ми р. замовивъ я у Васъ пуделко пигулокъ. Якъ я такъ и моя жѣнка достѣдчили мы якъ найлѣпшого наслѣдку. Обов терпѣлимо на сильній болѣ головы и лихій столѣхъ, такъ що мы були близкій розпачи, хотѣ мали вже 46 лѣтъ. И дивись! Ваши пигулки подѣляли чудесно и убавляли насъ зъ того лиха. Зъ поважаемъ: *Антонъ Листъ*

Ессенція жити (Праскій калѣ) на здѣлутый жолудокъ, лихе страшенне, недуги живота рѣзного рода, знамените средство домове 1 флашка 22 кр.
 Таннохвиновѣа помада I. Псергофера добре средство на порѣстѣ волосъ 1 доза 2 зр.
 Универсальный пилестеръ дѣлѣ выпробованій профессор. Штайдлемъ при ранахъ зъ удару и побиты, лихихъ болячкахъ на ногахъ, упертыхъ возволатыхъ болячкахъ, при болевостяхъ набояхъ, волокихъ, раныхъ и роспаленыхъ грудяхъ, ранахъ гбѣтѣвыхъ и подѣбныхъ недугахъ. 1 флаконъ 50 кр. зъ оплатною посылкою 75 кр.
 Универсальна соль очищающа А. В. Бульриха. Знамените средство домове на всѣ наслѣдкіи спинагого травленя, якъ: болѣ головы, намороки, корчѣ жолудка, згагу, болѣ геморойдальній, затканье и т. д. 1 пачка 1 зр.
 Ессенція очна зъ Ромергаузенъ, 1 флашка 2 зр. 50 кр., 1/2 фл. 1 зр. 50 кр.

ДѢЛО

Выходит у Львовъ що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ о 5-ой годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Предплату и мисераты принимаютъ: У Львовѣ: Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. II, и Бюро газетъ ул. Кар. Лодовика 9. У Вѣдмъ: Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnig 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфуртѣ: M. Haasenstein & Vogler G. L. Dube & Co.

Предплата на „Дѣло“ и належитость за мисераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Австріи: за Заграницею:

на цѣлый рокъ . . . 18 зр.	на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на пѣть року . . . 9 зр.	на пѣть року . . . 12 зр.
на четверть року . . . 4-50 зр.	на четверть року . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1-50 зр.	

У Львовѣ:

на цѣлый рокъ . . . 16 зр.	на пѣть року . . . 8 зр.
на четверть року . . . 4 зр.	на мѣсяць . . . 1-35 зр.

Редакция, Администратія и Экспедиція подъ ч. 2р ул. Баторія. — Рукописи заставляются лишь на поперекъ заострѣнные. — Рекламации неоплачиваются въ бѣдъ порта. — Печенные члене коштуе 3 зр. а. з. Оголошения принимаются по пятъ 6 зр. бѣдъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надслано“ по 30 зр. а. з. Подати члене по 10 зр. бѣдъ строчки.

Запросины до предплаты.

„Дѣло“ зъ „Библиотекою найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ буде въ 1889 роцѣ, якъ сего року, що дня и въ неизмѣннѣмъ обѣмѣ.

Предплата та сама:

На провинции: У Львовѣ:

На цѣлый рокъ . . . 18 зр.	16 зр.
На пѣть року . . . 9 „	8 „
На четверть року . . . 4-50 „	4 „
На 1 мѣсяць . . . 1-50 „	1-35 „

За границями Австро-Угорщины:

На цѣлый рокъ . . . 24 зр.	
На пѣть року . . . 12 „	
На четверть року . . . 6 „	

Запрошуючи П. Т. Земляковъ до предплаты „Дѣла“ на рокъ 1889., рѣвночасно просимо тѣхъ нашихъ Вп. Читателей, котрыхъ ще заявляе яка належитость, щобъ старались по можности скоро вырѣшати еи, бо зъ концемъ року издавничтво має дуже великы выдатки.

Завѣщанье б. п. Стефана Качала.

Галицкимъ Русинамъ майже нѣколи не хибувало мужьвъ, котры зъ необычайною жертвенностію, одмовляючи собѣ навѣтъ всякихъ выгѣдъ и приемностей житя, цѣле майно и добро свое складали на престолѣ отчины. Все-жъ таки и тутъ оправдуся наша пословица: Громада великій чоловікъ; нашимъ найщедрѣйшимъ пожертвователемъ будѣ загалъ народа, и нашъ сорозмѣрно такъ многы и величавы институты, нашъ стипендіи и т. п. здвигненіи не такъ щедростію поодинокыхъ, замѣжныхъ людей, якъ лептами бѣднаго народа. Нашъ-жъ меценаты, въ наибольшій части люде, котры едино щедрою жертвенностію одзначилися и заслужились, неразъ свой добрый воли не надали и одновѣдно доброй формы, и зъ того походить, що зъ неи нема такой призраки, яка бы могла и повинна бути.

Б. п. Стефанъ Качала представляе въ кождѣмъ взглядѣ взорѣ доброго патриота. Иный люде одзначаються звычайно лишь въ одномъ напрямѣ, и тѣмъ же здобувають собѣ честь и славу; онъ на всѣ стороны трудиться а всюды зъ немалымъ хѣносомъ. Выховуе дѣтей на добро народови, трудиться въ своемъ заводѣ для добра повѣренныхъ ему, словомъ своимъ могучимъ боронитъ въ соитѣ и парламентѣ

правъ и интересовъ народа, письмами своими поучае свой народъ и заступае его sprawy, наконецъ въ своемъ завѣщаніи майно свое, трудами и пожертвованьемъ прибрание, запише своему дорогому народови.

Понизше подаемо послѣдню его волю. И не только самъ щедръ записи, що въ нѣй поробленъ, але и тѣ его послѣдніи слова, що высказують мотивы его завѣщанія, его идея, роблять ту послѣдню волю незычайною важною, а автора еи ще дорожнимъ его народови. „Зѣ всѣхъ сторѣнь“, сказано въ завѣщаніи, „народность руску утискають другы народы. Тутъ Поляки и Москаль, тамъ Мадары и Румыны, а всѣ они Русинѣвъ якъ сырый матеріалъ на хосенъ своего народа вынародовляють. Зъ другой стороны мати Русъ убога, нѣ-звѣдки помочи не має. Тое мене споводувало по можности щадити, чтобы зобрѣти якій шельюгъ, котрый на еи поратование одложити бы можна.“

Въ мѣсяць по смерти проводиря руского народа умирае и проводиръ польской шляхты. Якъ цѣлымъ народамъ, рускому и польскому, такъ и тѣмъ представителямъ ихъ цѣлкомъ розлична припада доля: польскій шляхтичъ видѣвъ свои змаганія сповненіи, самъ добився высокыхъ почестей; рускій демократъ нѣ для себе, нѣ для народа своего не змогъ придбати свѣтлого гаразду. Але и большій заслуги за житя и по смерти, и сердечнѣйшу память по собѣ лишивъ б. п. Стефанъ Качала.

Ось его послѣдняя воля, — подаемо еи не цѣлкомъ дословно, але вѣрно:

„Слабый тѣломъ але при здоровыхъ змыслахъ, на выпадокъ смерти постановляю:

1. Двое дѣтей моихъ одвѣнваніи.
2. Бажаньемъ моимъ есть, чтобы сынъ не мавъ претенсіи до спадщины, бо ложивъ емъ на техниче его образованье немало, тай кромѣ того отримавъ и значну казну на развиненье своего дѣла; по-друге, чтобы дочка не була покривджена, котра отримала менше, а надъ все еще и зъ той причины, чтобы осталась що и для народности рускои, котру зѣ всѣхъ сторѣнь другы народы утискають. Тутъ Поляки и Москаль, тамъ Мадары и Румыны, а всѣ они Русинѣвъ якъ сырый матеріалъ на хосенъ народа своего вынародовляють. Зъ другой стороны мати Русъ убога, нѣ-звѣдки помочи не має, та що горше, що и выродный сыны еи свою мать за Юдинъ грѣшь продали готовы. Тое мене споводувало, по можности щадити, чтобы зобрѣти якій шельюгъ, котрый на еи поратование одложити-бы можна.
3. На екекутора упрашаю брата, парокха въ Мединѣ.

Зъ людьми простыми обходиться ще дивнѣйше, бо на такихъ бнѣ и не звертае уваги, та заки имъ словечко скаже, то повторитъ колька разѣвъ голосомъ меланхоличнымъ: „якъ ты называешься...“ „якъ ты называешься?“ При тѣмъ ударяе остро на перше слово „якъ“, а другой пролепече такъ борзенько, що цѣле реченье подобае на клѣкъ самца-перепелки. Заопадливый бнѣ и скнарый страшно, хотяи лихій господарь. Вирочѣмъ, що-до го-сподарства, то у насъ ще вѣхто не перейшовъ одного петербурского урядника, що, вычитавши зъ справозданъ завѣдателя, що стодолы у него падають часто жертвою огню, и черезъ то богато збѣжа марнуеся, приказавъ якъ най-острѣйше такъ довго не звонити снобѣвъ до стодолы, поки стодоло не згоритъ. Той самый достойникъ засѣвъ разъ всѣ свои поля макаомъ, зъ дуже простенькою на око причиною, що макъ, мовлявъ, дорожшій бѣдъ житя, отже и

А а) Цѣлый инвентаръ господарскій, засѣвы, готове збѣже, пасѣка выключно для дочки, зъ выключеньемъ 5 пѣвъ пасѣки, котры на рубокъ старшій выбрати собѣ може;

б) 1000 зр. въ Aziend-ѣ также для дочки; в) на довзѣ пнтабулованъ 500 зр. также для дочки;

г) такъ само (тутъ выражений поменшій довгъ).

Б). Зѣ готовыхъ грошей въ депозитъ банку гипотечного:

1. Издавничтву часописи „Дѣло“ 500 зр.

2. Рускому Товариству педагогичному у Львовѣ 1.000 зр.

3. Товариству Народна Рада у Львовѣ 1.000 зр.

4. Товариству Руска Бесѣда у Львовѣ на купно плиту а евентуально на будову будынку чи дому для рускихъ товариствъ у Львовѣ, де бы знаходилась и сая для руского народного театру, даю 5.000 зр.

5. Для Товариства Просвѣты у Львовѣ на издаванье зъ процентѣвъ популярныхъ практичныхъ книжокъ рускихъ, розписованье премій для авторѣвъ и помочи издава манъ Малон Руси 10.000 зр.

6. Въ Народной Торговли у Львовѣ книжка удѣлова на 100 зр. и книжка щадницѣ то-нижъ Торговлѣ до нинѣ выше 1.000 зр. має служить на запомогу для двоухъ бѣдныхъ хлопцѣвъ, котры бы тамъ хотѣли учиться торговлѣ.

Що позбѣстане зъ депозиту бѣдъ 1—5, то для дочки.

Книжки до диспозиціи екекутора.

Дописокъ зъ 26. мая 1888: Въ повѣ-иныхъ постановкахъ подъ буквою Б) 5. змѣняю: Для товариства Просвѣты у Львовѣ на повѣ-иный цѣли признаваю только осьмъ тысячъ (8.000) зр., а 2.000 зр. для внуки Стефани, замуж-ной Сюзаръ, урожденной Студиньска.

На тѣмъ завѣщанье кончиться.

Переглядъ часописей.

Червона Русъ про себе. — Петербурска промова Наумовича въ Свѣтъ. — Prawda и Kurjer Codzienny о фундаціи бар. Пирша. Dent. Volksblatt про збогаченье Пирша. — Справы польскы въ Tribune и La voce della Verita.

Червона Русъ въ ч. 143, въ передсвѣдъ статьи, заповѣдаючи розширенье своего издавнич-ства на щоденне, высказуе яко свою програму, що она будѣтъ придерживатися и дальше стро-го и консеквентно исторически-консерватив-ныхъ началъ, выработанныхъ тысячелѣтнимъ на шмѣтъ бытомъ, будѣтъ неустрашимо боро-тись всегда и всюдо о честь и достоинство рус-

ского народа, его національную, политиче-скую, церковную и экономическую свободу и равноправность, — а такъ якъ тепершнее правительство медлитъ сдѣлать нашъ народъ участникомъ сей свободы и равноправности, то самоопанто, принужденны мы стоять во виду него на становищѣ лояльной и легаль-ной оппозиціи.

Програма та есть такъ загально высказа-на, що мѣстять въ собѣ лишь то, що и всѣ иншіи рускыи часописи, якы нинѣ выходятъ, давно ще передъ тѣмъ за свою програму ого-ласили и не перестаютъ оголошати, вынавши одну точку, т. е. „начала консервативной“. По-сля нашей гадки консервативныхъ началъ могутъ держатися лишь богатыи та шастивыи народы, котрымъ до гаразду досытъ, якъ бу-дуть консервувати то, що имъ шастлива ми-нувшѣсть лѣшила; намъ, обдертымъ майже зѣ всего, треба доперва доработаться добра, а до-роблятися можемо только ступаючи напередъ и послугуючыся при тѣмъ и средствами, якы намъ нѣвѣданныи вѣкъ, нѣвѣдана наука подае.

Дальше въ тѣй самой статьѣ наше Чер-воная Русъ:

Газета наша есть въ настоящую пору един-ственнымъ, отъ постороннихъ вліяній неза-висимымъ, свободнымъ органомъ галицкой Руси. — Предплата на годъ выносите бу-детъ лишь 15 зр..

Не можемо навѣтъ гнѣватися на измѣр-твеніи, зъ якою Червоная Русъ всѣмъ и-ишимъ рускимъ газетамъ, отже и Дѣлу, запе-речаетъ независимость „отъ постороннихъ влі-яній“, а только мусимъ усмѣхатися на наив-ность, яку прѣпускае у своихъ читателей, що они власне еи узнають за такой независимый органъ!.. Та послѣдній слова бѣзовыи самыи де-ментуютъ попередне: за 15 зр. не выхѣдѣтъ и не може выхѣдѣтъ нѣяка „независима“ газета. „Слово“ мало запомогу, а коштувало при 3-ра-зовѣмъ издавничтвѣ 12 и 14 зр.; одѣтъ лишь „Przeglad“ коштуе только, навѣтъ ще менше, але звѣстно, що на него выложили гр. Потоц-кый, Водзѣцкый и п. Хѣба що можна брати за-помоги а при тѣмъ бути независимымъ..

Петербургская газета Свѣтъ здае справу зъ послѣднего засѣданъ Славянского Благо-творительного комитета, котре бѣдѣлось подѣ проведомъ гр. Игнатѣева, и подае въ выим-кахъ бесѣду о. Наумовича на тѣмъ засѣданіи. Зѣ взгляду на способъ поступованья нашои ц. к. прокураторіи не можемо аны замѣтокъ Свѣ-та подати, аны зъ промовы о. Наумовича по-мѣстятъ то все, що заслуживало-бы на увагу, — помимо того, що подае тое краѣвоискій „Czas“. О. Наумовичъ сказавъ межѣ иншимъ: „Колѣ въ 1848 р. сильнѣйше повѣяла струя народна и покликала до житя народы призабутыи и погруженныи въ летарзію, очунавъ и нашъ народъ зъ тяжкого прѣсона до мирно-го народного житя, не врыючи нѣякой зави-сти а жадаючи только на земли батьковѣ сво-ихъ свѣтла науки и равноправности. Та, на жалѣ, прочунавъ тое названо проступкомъ, про-

Два дѣдичѣ.

(Зъ „Записокъ Ловця“ Ивана С. Тургенева.)

(Перекладъ Н. Я.)

Я вже мавъ честь, представити вамъ, ласкавыи читателѣ, декотрыхъ своихъ панѣвъ сусѣдѣвъ; теперь годиться — нашому брато-ви писателю все уходить — познакомити васъ ще зъ двома панками, у котрыхъ я не-разъ подовѣвъ, зъ людьми дуже честными, патриотичными и загально поважанными въ ко-лькахъ повѣтахъ.

Насампередъ опишу вамъ выслуженого генералѣ-майора, Вячеслава Иляріоновича Хвалинського. Зобразѣтъ собѣ чоловіка высо-кого, колѣсь може прѣстойного, теперь вже трохи опухлого, але ще здорового, ба и не такъ то дуже старого; чоловіка въ дѣрзлѣмъ вѣцѣ, въ найкрасшѣхъ, якъ то кажуть, лѣ-тахъ. Правда, колѣсь правильный и нинѣ ще приятный черты лица его небогато змѣнились: уста повисли, густыи морщины розсѣлись до-окода очей, деякыи зубы вже повывадали, а русе волосье, прѣнайменше то, що ще оста-лось, стало въ наслѣдокъ частого уживанья помадѣ купленыхъ на коньской ярмарцѣ въ Ромнахъ у жидѣ, выдававшего себе за Ор-мѣниана, цѣлкомъ лѣвѣмъ. Але Вячеславъ Иляріоновичъ етуае смѣло, смѣеся голосно, острогами позвоною, вусы подкучуе зама-шасто и уважае себе за старого жениха, хотяи всѣ мы то знаемо, що старыи люде не любить, коли ихъ хто называетъ старыми. Сур-дуть носить прѣстойной, хусточку на шнѣ широку, ковырѣкъ выглаженный, панталоны сивавыи, цѣлыскуючыи, крою войскового; капе-

люхъ закладае на саме чоло, не накрываючи заднои части головы. Чоловѣкъ бнѣ надзвы-чайно добродушный, ино зъ дивными досытъ понятиями и привычками. Примѣромъ, бнѣ не будѣ за нѣякыи скарбы свѣта приставати зъ дворянами небогатыми або безъ видного ста-новища, а лишь зъ людьми, собѣ рѣвными. Под-часъ розмовы давитьея бокомъ, опираючи крѣвко подбородокъ на твердый, бѣлый ко-вырѣкъ, або наразъ возьме та и спогляне ясно и мило на чоловіка, помовчить, и дивные шкѣброу подѣ волосемъ на головѣ; ба и сло-ва инакше вымолвае и не каже, примѣромъ: „благодарю, Павелъ Васильчъ“ або: „пожа-луйте сюда Михайло Иванычъ, ино „болдарю, Паллѣ Ашлячъ“, або „пажалте сюда Миха-иль Ваньчъ“.

Зъ людьми простыми обходиться ще ди-внѣйше, бо на такихъ бнѣ и не звертае уваги, та заки имъ словечко скаже, то повторитъ колька разѣвъ голосомъ меланхоличнымъ: „якъ ты называешься...“ „якъ ты называешься?“ При тѣмъ ударяе остро на перше слово „якъ“, а другой пролепече такъ борзенько, що цѣле реченье подобае на клѣкъ самца-перепелки. Заопадливый бнѣ и скнарый страшно, хотяи лихій господарь. Вирочѣмъ, що-до го-сподарства, то у насъ ще вѣхто не перейшовъ одного петербурского урядника, що, вычитавши зъ справозданъ завѣдателя, що стодолы у него падають часто жертвою огню, и черезъ то богато збѣжа марнуеся, приказавъ якъ най-острѣйше такъ довго не звонити снобѣвъ до стодолы, поки стодоло не згоритъ. Той самый достойникъ засѣвъ разъ всѣ свои поля макаомъ, зъ дуже простенькою на око причиною, що макъ, мовлявъ, дорожшій бѣдъ житя, отже и

сѣяти макъ лучше выплатиться. Онъ выдавъ такоже наказъ, чтобы всѣ дѣти носили ковы-рѣки пѣсля присланого зъ Петербурга взѣрѣя; та и справдѣ до нинѣ бабы въ его селахъ но-сѣтъ ковырѣчки поверхъ кички.

Але вернѣмъ до Вячеслава Иляріоновича. Вячеславъ Иляріоновичъ великій любитель красной плоти та, якъ лишь зазрѣтъ у себе, въ повѣтовѣмъ мѣстечку, гарненьке личко на бульварѣ, заразъ пустается за нѣмъ въ здо-гонѣ, ино чѣгося скоро знематаетъ. Въ карты любить грати ино зъ людьми незначными. Онъ то ему: „Ваше Превосходительство“, а бнѣ ихъ на смѣхъ бере та глумится надъ ними до сходу. Кажѣ-жъ прийдѣсь ему сѣсти до зе-леного столика зъ губернаторомъ або зъ якою важною особою, то вѣхто бы его не познавъ. И усмѣхается, и головою потакуе, и въ очи заглядае: медомъ весь дыше.. Не жалѣ ему тогдѣ и програти.

Читае Вячеславъ Иляріоновичъ мало. При-чѣтаву рушае безнастанно вусами и бровями моргае, немѣвъ хвилѣ по лицу плывутъ. Имен-но то хвѣлюванье на лицѣ Вячеслава Иляріо-новича можна замѣтити, коли бнѣ, — разу-мѣеся, при гостяхъ — переглядае „Journal des Debats“. На выборахъ грае дуже важну-ролю, — але бнѣ почетной службы предводи-теля, задля епукности бѣказуеся. „Панове“ — каже бнѣ тогдѣ звычайно до дворянъ а гово-рѣтъ голосомъ полнымъ опѣкѣ и дуры — „дѣ-кую вамъ за честь, але я нѣмѣряю посвятити свободный хвилѣ бѣдѣхивѣ“. За-молоду служивъ бнѣ адъютантомъ при значной особѣ, о ко-торѣи говорѣтъ зъ поваженьемъ, хотяи вѣи я-зыки розказують, будѣтъ бнѣ по-при обовязки адъютантскыи парвѣтъ своего начальника въ ла-

зѣни. Алежъ не всякому слуху можна дати вѣ-ру. Самъ генералъ Хвалинскій не любить запускатися въ розмову про свою службу. На войнѣ такоже вѣки не бувае. Мѣшкае гене-ралъ Хвалинскій въ невеличкѣмъ домѣ, самъ одинѣ, бо супружого шаста на вѣку не за-знавъ, тай дѣлятого ще нинѣ уходитъ за до-бру партію. За то его клѣвнища, жѣнка дѣтъ трицѣти пяти, черноока, черноброва, повнень-ка, свѣженька, зъ маленькими вусками, хо-дитъ въ буднѣ въ перкаляхъ, а въ недѣлю приберѣеся, мѣвъ та пава.

На прошеныхъ обѣдахъ въ честь губер-наторѣвъ и другихъ властей, Вячеславъ Иля-ріоновичъ весело забавляеся, тамъ бнѣ допер-ва, сказати-бѣ, мѣвъ у себе дома. При такой нагодѣ саджають его, звычайно, якъ не по-правдѣи руцѣ коло самого губернатора то не-далеко бѣдъ него. Зѣ початку обѣда, зѣ чув-ствомъ власного достоинства, засѣвши выгѣдно, споглядае зъ боку на круглыи лысныи и высо-кыи ковырѣы гостей. За то при концѣ розвесе-люеся, начинае усмѣхатися до всѣхъ — до губернатора бнѣ усмѣхается бѣдъ початку обѣ-да — а деколи навѣтъ вносѣтъ тоаесть въ честь красной плоти, окрасы нашои кулѣ, якъ каже. Генералъ Хвалинскій бѣдѣнаеся такоже на всякихъ публичныхъ засѣданьяхъ, испятахъ, зборахъ и выставкахъ. Въ дорожѣ, въ мѣстѣ чи-де тамъ, слуги Вячеслава Иляріоновича не выкрикують; прѣтвонно, розсѣваючы народъ, говорѣтъ чѣмнымъ баритомомъ: „ау-но, дай-те переѣхати генералови Хвалинскому“, або: „генерала Хвалинського екипажъ...“. Екипажъ той, правда, досытъ старенькый, на лѣокахъ либерія стерлась, конѣ выслужили свое; но але-жъ до самохвальбы Вячеславъ Иляріоно-

тестомъ противъ заманчивыхъ плянѣвъ сусѣдѣвъ — и вмѣсто братерства бѣднѣе не въ нашомъ вѣкѣ старій спѣръ, споконвѣчна борба. Се борба двохъ культуръ и, такъ сказать-бъ, двохъ свѣтѣвъ: вѣднѣго и заходнѣго, стѣкающнхъ-ся на краяхъ руской и польской землѣ. Иній народъ на нашѣмъ мѣстѣ бѣвъ-бъ вже давно улагъ, не выдержавъ-бъ зверху 500-лѣтнѣго напору и тяжкого гнету заходнѣго свѣта... Народъ нашъ пропавъ-бъ для славянского вѣднѣго и Руси, якъ згинули Славяне полабскій и поморскій, якъ на жалъ гнѣе нинѣ польске племя въ Познаньщынѣ, коли-бъ не спасла насъ сила, непонятна еще для заходу и заходныхъ Славянъ, т. е. православна церковь. О томъ повиннѣ-бъ памятовати всѣ Славяне и пояснити своимъ дѣтемъ, яка есть сила въ православній церквѣ... Спасенье Славянъ въ православлю, по-за нѣхъ погублѣе...

Езуиты не только зорганизовали мисію, не маючи до того нѣ-якого права, але ще й зажадали бѣдѣ собою великой сумы на устройство интернатѣвъ для руской молодежи. Се було поводомъ голосной справы галицкой, процесе въ р. 1882, а вразъ позбавленя митрополитичого престола благочестивого Іосифа, интронизованого теперь въ Римѣ. Езуиты господарюють у насъ якъ въ своемъ власномъ домѣ, суть формальными панями, бо мають власть въ рукахъ. Ихъ проповѣди не подлагають нѣякій контролѣ бѣдѣ вышшѣ власти духовной. Змѣсть такихъ проповѣдей неразъ обкурюе нашъ добрый народъ. Въ Скалатѣ доказувавъ Езуитъ въ амвонѣ, що вѣ двохъ Николаѣвъ: оденъ святий, вселенный чудесами, а другій шаматичей. Тутъ дававъ таке епитетъ, що не смѣю его повторяти. Коли оденъ зъ селянъ, Яремко, завбававъ присутныхъ, щобъ выпровадили проповѣдника, появилися жандармы и потягнули его до одѣвчальности за подурюванье.

Папы римскій постановили выкорѣняти вроджене привязанье народу до православія и въ той цѣли бѣдали нашъ рускій монастырь Езуитамъ и повѣрили имъ выхование руской молодежи, посвящаячюся духовному станову. Римска курія заборонила уважати трираменного хреста, почитаного у насъ бѣдѣ заведеня християнства.

Будучность галицкой Руси рисуеся въ сумныхъ краскахъ. О 600.000 Русинѣвъ на Угорщинѣ вже й не згадуо — сердце занадто болить. Задачю нашихъ школъ — есть — зъ тамтого боку Карпатъ мусить рускій або словацкій школяръ учитися передѣсьмъ мадарского языка; у насъ навѣтъ той гуцулъ въ сторонахъ коломыскихъ, де мало-коли ступала польска нога, змушений слухати, якъ дѣти его ломать польскій языкъ, свѣваючи польскій пѣсни... Всякій меморіялы, протесты, промовы въ соймѣ и въ радѣ державной не мають нѣякого успѣха. Въ Галичинѣ руска народность, въ наслѣдокъ штучно вытвореной большности въ соймѣ, засуджена на загалу. Галичскій и угорскій Русинъ можуть только по таку шептату молитву: „Господи, що зъ нами буде? Споглянь и побачь...!“ Тождъ въ Богѣ только наша надѣя!

„Свѣтъ“ робить острій закядъ не только Австрій и Угорщинѣ, але и російскій дипломатіи тай взагалъ „могучой Россіи“, що не дае и навѣтъ не старается пѣзнати долю галицкихъ Русинѣвъ. Польскій газеты наводятъ въ большыхъ або меньшихъ вымкахъ промову о. Наумовича, додаючи только загалый замѣты: *faux, insinuation*, и т. н. Мы лише на одно хотемо указати: въ Буковинѣ Русины належать до православной церкви, въ котрой пося твердження о. Наумовича має бути спасенье Славянъ; а чи національность ихъ есть зовсѣмъ забезпечена? Въ минулыхъ вѣкахъ національность могла головою або переважно опиратися на вѣрѣ, нинѣ потребуе шаршой основы. Тай ще то мусимо дати: Нужденнымъ та ледачимъ народомъ були-бъ мы, якъ-бы мы мали пропадаи длитого, що не маемо большности въ соймѣ. Только-жъ намъ не самѣй молитвы шептати треба, але ставатися смѣло и прикладати руки до працѣ.

вичъ претенсіи не має, ба неприличнымъ уважае для своего стау, пускати комусь тумана въ очи. Великого дару слова Хвалинскій не посѣдае, чи може, не мавъ нагоды показати свою краснорѣчивость, тому, що не лишъ суперечки, але въ загалѣ нѣякого супротивленя не зноситъ и уникае всякихъ довгихъ розговорѣвъ, головню зъ молодиками. И не зле поступае, бо то зъ нѣякимъ народомъ бѣда; ино най разъ не послушае, и поважанье чловѣкъ стративъ! При особахъ значныхъ Хвалинскій найчастѣйше мовчать, мовъ заклятый, а зъ особами низшими бѣдѣ себе розмовляе коротко и бѣжливо, уживаючи оеъ такихъ выражений: „та бо вы дурниці плетете“ або: „я въ-концѣ буду примушенный звернути вашу увагу, ласкавый добродѣю“ або: „вы, вѣдай, не знаете, зъ кимъ маєте честь“ и т. д. Боятся его головню почтмайстры и надзиратель почтовой. У себе дома нѣкого не прймае и жие, якъ то кажутъ, на одѣмъ чорнымъ хлѣбѣ. Мамѣ того павъ бѣдѣ дуже добрый. „Старый воляк, чловѣкъ безкористный, зъ правилами *vieux gognard*“, говорятъ про него сусѣды. Лишь одинъ прокуроръ губерніальный позваляе собѣ умихатися, коли при нѣмъ оповѣдають о знаменитыхъ та солидныхъ приметахъ генерала Хвалинского. Та чего то не зможе зависть!...

А впрочѣмъ перейдемо теперь до другого дѣдча.

(Конецъ буде.)

Про 12-миліонову фондацию жѣда бар. Гірша знаходимо не мало толковѣвъ въ газетахъ польскихъ: одий тѣматься фондацио, другій глядять на неѣ скептически, побоюючися зъ неѣ шкоды для сущности християнской.

Вѣднѣскій дописователь до варшавского „Prawdy“ (ч. 51) пише:

Зарядъ фондациі вести-ме кураторія у Вѣднѣ. Зъ Галичанъ належать до кураторіи: д-ръ Арнольдъ Рапанортъ, синдикъ „Länderbank-u“, бувшій совѣтникъ министру Гѣвшю и Генр. Нирштайнъ, був. банкиръ бродскій. Буковину заступати-ме въ кураторіи пос. д-ръ Томашукъ. Екзекутивнымъ органомъ кураторіи будутъ комитеты у Львовѣ. Краковѣ и Чернибѣвахъ. Прикрій наслѣдки выкликала передѣсна полемика галицкихъ газетъ (польскихъ — *Red.*), котрій, улагаючи на такъ интересный край, якъ личной амбиціи проводирѣвъ, жадали, щобъ кураторію черенести зъ Вѣднѣ до Львова. Беатикій тѣ ставъ хтось услужный переславъ бар. Гіршови въ французскѣмъ перекладѣ. Гіршъ, ураженный напасти, мало что не вычеркнувъ Галичины зъ статута, и только протекціи вѣднѣского рабина Гліка має дякувати Галичину, що можный а велимъ дразливый фондаторъ оставъ при первѣстной постановѣ.

Коли той дописователь уважае фондацию бар. Гірша такимъ превеликимъ шастемъ для Галичины, то иначе о сѣй рѣчи высказуеся славно зѣвѣтний писатель польскій, Болеславъ Пруцъ, въ фейлетонѣ варшавского „Kurier Codzienny“ (ч. 356).

Фондация Гірша — каже бѣдѣ — изъ загално-людского становяща чинъ гѣднѣй наибѣльшой похвалы. Хто якѣй-небудь группъ людей, чорной чи бѣлой, християнской чи жидѣвской, дае способъ до жия и зъ непродуктивнѣмъ та шкѣднѣмъ робить продуктивну та пожиточну, той есть филантропомъ. Але Галичина — то особлива сущность, така оригинальна, що на саму гадку, що за десятиа дѣтъ маса жидѣвъ станее образованными ремесленниками, морозъ перебѣгае по тѣлѣ. Щѣ будѣ тождъ зъ нашимъ хлопомъ, котрому вже нинѣ за тѣсно на рѣли? Щѣ будѣ зъ нашимъ мѣщанствомъ, котрый нинѣ парчатъ ремесло, якъ появилися кѣлька тысячъ добрыхъ майстрѣвъ жидѣвъ? При жидѣвскій здѣбности, вытравлости, ошадности, солидарности, при змыслѣ торговельномъ та при тыхъ резервахъ, якѣ жиды нинѣ мають у Франціи, а завтра можуть мати въ цѣлѣмъ свѣтѣ, — убога наша людѣсть, если жиды не примуть еи замѣтати уличъ и топить въ печакѣ, будѣ мусѣла вандрувати за границѣ — куды? — хѣба до Африки, бо до Америки вже не пускають...

Заключеные зовсѣмъ справедливы.

У Вѣднѣ почне бѣдѣ 1 н. ст. сѣчня 1889 р. выхидити щоденно органъ антисемитѣвъ австрійскихъ поѣдъ заг. „Deutsches Volksblatt“ стрѣд редакцію посла до рады державной Ернеста Вергана. Въ умерѣмъ ошадномъ, выданѣмъ передъ лат. свѣтими, умѣстѣла редакція вступну статью поѣдъ заг. „Всѣднѣй зѣлѣзницѣ и баронъ Гіршъ“, де розповѣдаеся, якимъ способомъ той „филантропъ“ прійшовъ до миліонѣвъ, котрыма нинѣ ушаслаеся *Polaków pożyczszewego wuznania* въ Галичинѣ.

Будова всѣднѣхъ зѣлѣзницѣ — пише *Deutsches Volksblatt* — то куюскъ исторія культуры и обычаѣвъ зъ другою половиною нашого столѣтя... исторія безграничного вильвы великого капитала жидѣвского зъ его страшною деморализаціою... Пытанье всѣднѣе має для Австрій передѣсьмъ значенье экономичне и торговельне, а то не здобуваеся багетамъ, а разумнымъ и солиднымъ веденьемъ дѣлъ. Ходило о то, чтобы Австрія могла зъ своимъ вытворамъ ривализувати на Балканѣ зъ Англією и Францією, котры свои вытворы довозили кораблями до портовъ, а зъ-бѣдѣмъ зѣлѣзницями розвозили у глубъ краѣвъ. Коли 1867 р. султанъ Абдулъ Азисъ гостивъ у Вѣднѣ, Австрія приѣдѣла его до плану будовы зѣлѣзницѣ зъ Австрій на Балканѣ. Тогдѣшній канцлеръ гр. Байетъ выробивъ концесію бельгійскому спекулянтѣ Langrand-Dumoussau, а коли тому подѣставила ногу всемогучій Ротшильдъ, то пѣзнѣеши по воли Ротшильда вѣзъ другого сына монахійского банкира Гірша и поручено его Портъ на концесіонаря. Бар. Гіршъ вѣзъся до дѣла. Насампередъ розтрубѣвъ по газетахъ, що зъ будовы тыхъ зѣлѣзницѣ выйдуть величезны зыскы. Потѣмъ появилися на торѣ „лысы турецкы“. Люде кинулися купувати и розкупили всѣ, т. е. 1,980.000 штукъ въ номинальной вартости по 400 франковъ а по курѣ 180 франковъ. Зъ зобранныхъ тымъ чыномъ 356 1/2 миліонѣвъ франковъ бар. Гіршъ выдавъ 102 миліоны помѣщникамъ того ошадного интересу. Справлялися тождъ правды орій: люде зъ поважними именами за товѣтый дарунокъ кричали: „Слава бар. Гіршови! Глуный народе, купуй лысы турецкы!“ И глуный народъ кукувавъ, зъ бар. Гірша робивъ Креза и набивавъ кишенѣ его помѣщникамъ. Нинѣ тѣ величазны лысы турецкы мають ледѣи десятъ часть вартости номинальной, а проче и проценты нѣколи не плаченъ пропади! Та на тождъ не конецъ подѣгѣвъ бар. Гірша. Тыхъ 254 1/2 миліонѣвъ, якѣ ему остались, бѣдѣ не обернувъ въ корысть Австрій, бо запродавъ Англичанамъ и за грошъ австрійскій не будувать зѣлѣзницѣ бѣдѣ Дунай въ низъ, але побудувать бѣдѣ моря, зъ Константинополя и Солуны въ глубъ краю, чымъ, очевидно, только помѣгъ Англіи. Тай на всѣ свои работы выдавъ бар. Гіршъ ледѣи 155 миліонѣвъ, а 100 миліонѣвъ осталось ему чистого зыску!

Очевидно, хто такъ мавъ зарѣбки и такъ легко зарѣбляе, якъ бар. Гіршъ, той може бути великимъ „филантропомъ“!

Италійска газета „Tribune“ помѣстѣла була недавнѣ статью на темѣ остатного польского повстаня и зазначила, що Поляки и досѣ не позбулись иллюзіи о политичномъ воскресеніи Польщѣ, скорше чи позѣйше. На тую статью надѣбѣла Полякъ Щавинскій-Брохоцкій „Tribun-а“ письмо, и такъ въ нѣмъ говорить:

Се, що вы написали, що Поляки не позбулись досѣ иллюзіи о воскресеніи Польщѣ, правда. Вы певно разумѣли се такъ, что польскій патриотъ самѣй не пѣрвѣе на Россію... кровь пролила-бъ на дармо. Въ р. 1863 Польша повстала, бо не могла вже выдержати. Нинѣ гнѣтъ Поляковъ въ Россіи ще большій. Поляки супротивъ змѣтанъ о москвичей своей народности подвѣютъ свои труды на поли экономичномъ и науковѣмъ. Поляки свѣдомъ того, что они мусѣтъ захищати свою кровь, абы еи тогды пролила, коли выбухне война мѣжъ Россією и Нѣмеччиною и Австрією. Война будѣ вестися на польскихъ земляхъ, тогды и може насѣпѣи дѣнь воскресеня Польшѣ. Италія, въ союзѣ зъ Австрією и Нѣмеччиною, коли тѣ стануть побѣдѣнками, потратѣтъ подперти освобожденье провинцій польскихъ ажъ по Днѣперъ, щобъ утворити зъ нихъ державу, чи независиму чи въ федералѣстѣной зѣвязи зъ Австро-Угорщиною...

До той утопіи польского шляхтича, котрому не досѣтъ бы было Польшѣ въ этнографичныхъ границахъ — кобы таку хотѣвъ хто дати! — а сунееся ажъ по Днѣперъ — ласый, нѣякому на чужѣ салѣ! — додае редакция „Tribun-а“ бѣдѣ себе:

Рѣвночасно зъ письмомъ п. Брохоцкого дѣстали мы вѣстѣ, что на случай войны Нѣмеччины зъ Россією одна армія вѣступитъ до Конгрессѣвъ, взорохотѣтъ Поляковъ и поручитъ имъ покликати Юрія саского на короля. Чи то слѣдѣла мрѣя патриотѣвъ польскихъ, котры тамтого столѣтя покликали були на тронъ Августа саского, чи европейска дипломатія полахъ Россію, — не хотемо вѣдывати.

Можѣ бути одно и другѣ.

Въ италійскихъ газетахъ въ загалѣ пишешѣ теперь богато про Поляковъ зъ нагоды переговоровъ Россіи зъ Ватиканомъ. Краковска „Nowa Reforma“ помѣстѣла була статью про тѣ переговоры и въ нѣй высказала свое недоверѣе Ватиканѣ. Статью тую перепечатала поляколюбна „L' Italie“, а се дало причину органѣмъ езуитскому „La voce della Verità“ до полемики зъ краковскою газетою.

„Nowa Reforma“ — пише органъ езуитскій — безсѣснѣтъ св. столицю. Давнѣе тѣй показуеся горячимъ зачитникомъ справъ польскихъ, а зовсѣмъ равнодушнымъ для справъ католической. Трохи большѣ любви для друговъ помогло бы першѣй. „Nowa Reforma“ изъ доврѣя папѣ и пригадуе енциклику Григорія XVI противъ повстаня польского, але чому не пригадае розмѣвъ Григорія XVI зъ царемъ Николаѣмъ I? Папы супротивъ Польшѣ якъ и Ирландіи все старался бѣдѣзнати сыру справу правды бѣдѣ революціи. Оан не мѣшали справы Польшѣ зъ сырою тыхъ бѣжѣвѣльныхъ Поляковъ, котры подавали руку революціоннымъ замѣхамъ на церковь и зъ Домбровецамъ та Гарибальдиамъ брали участь въ образованніи папы и въ побѣдахъ прогикатолической рѣублики. „N. Reforma“ чинитъ доврѣе Ватиканѣ за именованье Нѣмціи на архіепископа въ Познань. Правда, була традиція, що на столицю примаса Польшѣ именовано польского шляхтича, и папа держався той традиціи. Але чи та традиція есть правомъ духовнымъ и чи можна осуждывати папу за то, что коренныхъ интересовъ католической церкви не посвятивъ простѣй традиціи? „Nowa Reforma“ дальше выстуаеъ противъ того, що папскій рѣчникъ записавъ Могилѣвъ яко діецезію російскую. Такъ есть, Краковѣ и Варшавѣ записанъ яко діецезіи польскы, а Могилѣвъ яко діецезія російска, и если такъ записавъ урядовый подручникъ папскон ерархіи, то видѣо поважѣи и уваженѣи редакторы рѣчника мали справу дѣлѣи причины до того. Мы хвалимо Польшу Сѣбского, бо она боронитъ, подѣирае и шануе костель и папу. Але тамтои Польшѣ — Польшѣ Домбровекого, котра рабуе ескарбѣнціо Лорѣнтавску и приходѣтъ до Риму розстрѣлювати оборонѣвъ папы и окупомъ ограблявати население Риму, — такои, коротко скажыши, революціонной Польшѣ мы Польшѣю не признаемо...

Одповѣдъ чѣй-же досѣдѣи и ясна. Сумѣваемъ, чи хто зъ Поляковъ еи не зрозумѣе.

Право пропинаціи въ Галичинѣ.

XXXII.

Яко четвертый принципъ въ розвѣзаніи пытаня пропинаціиного мусѣла-бы мы поставити жаданье, чтобы для збѣрѣния цѣны выкупа пропинаціи не накладано новыхъ податковъ консумційныхъ. За жадаемъ тымъ промовляють найрѣзномѣднѣйшій, а дуже важкій причинъ: Зъ формальной стороны подѣноситься коштовность заведеня нового податку консумційного (розумѣеся есть тутъ бѣсѣда о податкахъ консумційныхъ бѣдѣ горѣвъ и напѣтѣвъ спиритусовыхъ). Позаякъ черѣзъ заведенье такого податку въ Галичинѣ тутѣшій продукты спиритусовы безперечно мусѣла-бы подорожѣти, то треба-бы утворити лѣвѣи мытовѣй бѣдѣ другыхъ провинцій державы, де такого податку нема и зъ-бѣдѣи бы бѣдѣвъ пере-возжѣо дешѣвшу горѣвку до Галичины. Розу-

мѣеся, що заведенье тыхъ лѣвѣи потягнуло-бы за собою новѣи великій кошты, котры упали-бы на податникѣвъ.

Противъ консумційного податку промовляють не менше важкіи аргументы зъ мериторичной стороны рѣчи. Зѣвѣстно, що податокъ консумційный обтяжуе все наибѣднѣйшу людѣвѣсть. Односиться то особливо до податку бѣдѣ напѣтѣвъ пропинаціиныхъ, т. е. пѣва и горѣвки. Богатѣи класы населеня консумуютъ тѣ напитки розмѣрно мало, они консумуютъ зѣвичайно напѣтѣи дорожѣи — а супротивъ того подѣноситься пытанье, на якѣи бѣдѣставѣи и на якѣмъ справѣдливѣмъ оправданіи має паньска привилегія, якою есть пропинація, бутѣи выкуплена грошемъ самыхъ наибѣднѣйшихъ людей, тымъ справѣдливѣмъ „податкомъ нужды“, якъ называють консумційный податка найзѣмнѣнѣйшій экономисты?

А бѣднѣи тѣ класы мають и такъ вже передъ собою тягаръ, котрый грозѣтъ цѣлому ихъ экономичному истнованію. На р. 1889 прѣламинировано въ бюджетѣ державномъ податка консумційный зъ самымъ Галичины въ выеотѣ 31 1/2 миліонѣвъ зр. т. е. о 8 миліонѣвъ большѣ, якъ въ р. 1888, а о 20 1/2 миліонѣвъ зр. большѣ, якъ податки безпосредѣи, котры, правда, что дотыкають такожѣи и бѣднѣхъ, але не менше дотыкають и богатѣхъ. Такъ отже самѣи бюджетѣ державный сылае на бѣднѣи класы о 20 1/2 мал. зр. большѣ тягарѣвъ, якъ на класы мѣстѣи. На томъ же не конче, бо въ многихъ громадахъ приходѣтъ до того громадекій податокъ консумційный, дозволеный спеціальными законами краевыми, котрый зновъ дотыкае такихъ самыхъ податникѣвъ. Чи-жѣ супротивъ того есть справедливо, а навѣтъ розумно и въ самѣмъ интересѣ ескарбѣнціо порядѣи на тѣи самы класы людѣности скидати ще и тягаръ выкупа пропинаціи? *)

Зъ той причины противѣи мы вѣсѣмъ тымъ проектамъ, котры прѣдлагають зѣбрати фондъ выкупа пропинаціи зъ консумційныхъ податковъ и чудуемъсѣи дуже референтѣи пропинаціиного третого всенародного вѣча у Львовѣ, що поставѣи въведенье консумційного податку однымъ зъ средствъ призѣбрѣния фондѣвъ на выкупѣи пропинаціи. Зѣблѣшуванье податковъ консумційныхъ не повинно ачѣйже лежати въ програнѣи нѣякого руского, а тымъ менше сѣлянського посла, и всенародный зѣбрѣи зложѣный зъ сѣлянъ не прѣнѣвъ-бы певно нѣколи такого внесеня, коли-бы присутнымъ сѣлянѣмъ розтолковано докладно, яке значѣенье и наслѣдѣи мають консумційный податѣи и на кого они снадуть въ остаточномъ результатѣ. Не вѣдѣи вѣдѣности такого средства не змѣнаея и не лагодѣтъ зовсѣмъ поклякъ референѣи, чтобы заводѣи тверезѣсть, читальнѣи и т. п. институтѣи двѣдѣи загалъ бѣдѣ консумціи пропинаціиныхъ напѣтѣковъ. Ово гарна рѣчь, то певно — однакъ консумція не дастѣи довольно змѣнѣити такъ, чтобы тымъ способомъ нашъ народъ зовсѣмъ увѣльнѣеся бѣдѣ спадающахъ на него зъ того титулу тягарѣвъ; певне мінімѣи консумціи мусѣтъ остати яко незѣлежѣи зовсѣмъ бѣдѣ волѣ загалу контрибуентѣвъ, якъ того принѣръ бачимо на консумціи краѣвъ, де зовсѣмъ нема налоговѣи пытаньста, а хто знае, чи и нѣвѣшный станъ консумціи пропинаціиныхъ напѣтѣковъ въ Галичинѣ не остоѣтъ вже дуже близѣко того мінімѣи.

Въ концѣи и смѣшно оно трохи указывати на обмежѣенье консумціи яко на оружіе противъ перѣтяженя тымъ або другимъ податкомъ консумційнымъ, особливо въ такой державѣ, котра въ сучерѣиности зъ правилами науки и вымагама справедливѣи дотыкае тымѣи податками и предметѣи конечной консумціи. Поступавши лишъ одинъ крокъ дальше можна бы консеквентно сказати: „болѣи васъ податокъ консумційный бѣдѣ мяса, то не ѣжѣи мяса, доскудѣи вамъ податокъ бѣдѣ соли або нѣастѣи, обмежѣи консумцію соли або обходѣтѣся безъ нѣастѣи“ — значѣи треба бы дораджывати консументамъ вырѣчыи всѣхъ потребъ, якѣ конечны суть не то вже при певномъ степѣни культурного розвѣтку, але зъ природныхъ физиологичныхъ або климатичныхъ причинъ! Хѣбѣиство и недорѣчѣиность такой податѣи очевидна сама собою. Въ интересѣи нашего народа и загалу незабѣиныхъ клѣсъ есть прямо выстѣпати противъ всякимъ податкамъ консумційнымъ а стремѣи до того, чтобы публичѣи потребы покрывались податѣи дѣи дѣи дѣи клѣсы богатѣи а передѣсьмъ податками люкѣусовыми, и зъ того становяща мусѣио рѣшѣио заявлятися противъ перевѣдѣи выкупа пропинаціи податками консумційными.

Вѣдѣи яко пятѣи принципъ подѣносимо, що при якѣмъ будѣи установленіи якои

*) Поглядъ нашъ на податѣи консумційный взагалъ и покрыванье ими якихъ будѣи потребъ розвѣи мы широко и подѣрили доказѣи въ працѣ „Краевыи податокъ консумційный яко средство покрѣи недѣбору въ фондѣ краевѣи“ гдѣ „Дѣло“ зъ р. 1887.

будь цѣны выкупа пропавших край не може и не повиненъ принимать на себе гарантію супротивъ вѣстителейъ емантованныхъ облигацій. Для нихъ становлять гарантію тѣ фонды, які признають есентуально законъ на амортизацію облигацій, а субсидіарна одвѣчальность краю не повинна тутъ мѣсця. Адже жь законъ зъ р. 1875 не застерѣгаєть управленіемъ гарантію краю, що пропавшія буде имъ до р. 1910 нести доходы, а не застерѣгаєть имъ гарантію що до высоты тыхъ доходѣвъ, а такъ само не обтяжуваетъ краю гарантію що до высоты пропавшаго фонду. Подѣлюе застереженіе въ новѣмъ законѣ ишло-бы отже зновъ въ некористъ краю далеко по-за рамы управленія, признаныхъ пропавшаторамъ закономъ зъ р. 1875 а тымъ самымъ було-бы въ огляду на край великимъ нарушеніемъ „набутыхъ правъ!“

А передъ нарушеніемъ тыхъ правъ такъ дуже хороняться, застерѣгаються управленіемъ — нехай отже будуть справедливи и для другої стороны!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Краковска партія „Czas-y“ вельми невдоволенна именовањемъ коломыйского старосты п. Кучковского делегатомъ намѣстничества въ Краковѣ. „Czas“ дозвася о сѣмъ именовањю ось якъ: „Именованій делегатомъ и старостою краковскимъ п. Кучковскій, дотепершій староста коломыйскій и посолъ на сеймъ, есть намъ зовѣмъ незвѣстный, не займавъ такожъ выдѣльного становища, а въ администраціи, а въ краю або въ сеймѣ, що не стоить на перешкодѣ, чтобы онъ могъ быть досѣ бути одповѣднымъ членомъ въ мѣстахъ, въ которыхъ безперечно урядувать знаменито. Вышкова въ краю посада делегата и старосты въ Краковѣ вымагаєтъ иншихъ условий, якъ въ иншихъ мѣстахъ и повѣстахъ; сумною була-бы потреба доказувати того же инѣ; имѣнно нема такої потреби, а мы въ всякомъ случаю не уважаемъ до того покланяемъ.“

Нѣмецка оффиціозна праса стала грозити російской, що оголоситъ угоду мѣжъ Австрією а Россією, котра есть подставою тепершнюю политику австрийскую на Востокѣ. Россійска праса одповѣдаєтъ отже на ту погрозу, а зъ той одповѣды выхлѣтитъ дѣйство, що есть така угода. „Нов. Времѣ“ и „Моск. Вѣдом.“ кажутъ лишь, что было-бы то великимъ нарушеніемъ найвысшайшійшю политичною причиною оголошувати ту угоду. „Моск. Вѣдом.“ долають же до того: „Звѣстно прецѣ, что политика Австріи на Востокѣ не опираєтсѣ на порозумѣнью мѣжъ Австрією а Россією, але на радѣ, яку дала Нѣмечина Австріи, чтобы она пошукала собѣ за то, что стратила въ Нѣмечинѣ, одшкотованье въ виллѣ на балканскій пѣвостровѣ. Кто-жъ якъ не кн. Бисмаркъ давъ габуверской монархіи раду перенести свою точку ваги зъ Вѣдны до Пешту (Гр. Рехбергъ до гр. Каролиго 16 (28) лютого 1863) Кто жь предладалъ свою помощь до компензаций на Балканѣ за союзъ зъ Нѣмечиною? (Бр. Байетъ до гр. Вимперна 7 (19) цѣвт 1871; гр. Байетъ до цѣсаря Франца Іосифа, серпена 1871.) Одъ коли Австрія заключила союзъ зъ Нѣмечиною, подпіравъ кн. Бисмаркъ же болѣе австрийскую политику на Востокѣ. Австрийско-россійска угода стратила заразъ свою силу, коли надъ Дунаемъ роздася першій выстрѣлъ. Берлинскій двѣръ, который буть тогда союзникомъ Россіи, знавъ о той тайной угодѣ, але розумѣєтъ, подъ условіемъ, что додержитъ тайны. Оголошеніе той угоды въ хвилѣ, коли того не уважають за одовѣдаєт анѣ Австріи анѣ Россіи, було-бы то, что называють Французъ надужьємъ довѣрія въ цѣломъ значеніи сего слова.“

„Now. Reforma“ одержала вѣсть зъ Варшавы, что сѣдство въ справѣ катастрофы подѣ Борками мало выкрыти, что причиною катастрофы буть атентатъ на царя и что въ наслѣдствѣ того арештовано богато особѣ.

Берлинская „Post“, обговороючи передъ лат. свѣтлѣю ситуацию въ Европѣ, каже, что ситуация та не есть такъ дуже зла, якъ то загално думаютъ. Мимо того, что Россія все же посужаєтъ свои войска на захѣдную границу, что выглядаетъ на повѣльну мобилизацію и что доведетъ буть сумнѣву до того, — каже „Post“ — что незадовго будемъ мати на вѣхѣднѣйшій нѣмецкой границѣ російскую армию, готовую каждый хвалѣт до офензивы, то все-жъ таки есть тепершнее положеніе не такъ грозное, якъ было минувшого року. Що справа розяснилася, есть наслѣдкомъ бесѣды, котру выгодо-савъ кн. Бисмаркъ дня 6 лютого минувшого року. Управа нѣмецкой державы має надѣю, что Россія, хочъ буде узброєна одъ головы до ногъ, не преступитъ до акціи. Россія чекаєт, куды повернется нѣмецко-французске пытанье, а то зависитъ зновъ одъ Франціи, де такожъ есть рѣчь возможна, что настане спокѣйшійшій поглядъ на рѣчь.

До повѣшого голосу берлинского повѣурядѣнія долучася далеко поважнѣйшійшій голосъ, бо голосъ нѣмецкого цѣсаря, который такожъ хочъ маленьку роботу надѣю на удѣръжанье мира. Коли именито цѣсарь нѣмецкій буть дня 21 с. м. въ Штетинѣ, подали ему робѣтники товариства „Вулканъ“ лавровый вѣнецъ. Цѣсарь дякуючи за вѣнецъ казавъ: „Дякую вамъ и всѣмъ робѣтникамъ „Вулканъ“ зъ цѣлого сердца; есть то першій лавръ, который менѣ даютъ; тѣшуся тымъ вельми, что есть то першій лавръ мира.“ Сѣ

послѣдній слова цѣсаря поясняєт нѣмецка праса загално тымъ, что цѣсарь Вильгельмъ має повну надѣю, что ему удастся миръ удѣржати.

На самѣ латинскій свѣтлый вечеръ закінчивъ англійскій парламентъ свои засѣданья сегоднѣшней сесіи, а кабинетъ Сальсбергого маже зъ вдоволеніемъ споглядати на усѣхъ своєї политики. Бесѣда престольна, котрою королева закрыла парламентъ, кидаетъ добре свѣтло на манувшу сесію парламенту и на дѣяльність кабинету. Головно подноситъ королева, що односина Англіи до всѣхъ державъ еуть дружнѣй, а одтакъ зазначаєтъ свой жалъ, что Сполученій Державы не правили угоды въ справѣ управлѣнныя рыболовства. Станъ безпечности въ Британіи — каже королева — буть хвилево zagrożеній тымъ, что Суданѣ хотѣли взяти Свакымъ; англійскій и египетскій войскамъ удалося однакожъ побити ворага. Вирѣшѣтъ экономическій и административный станъ сего краю буть вдоволюющій. Дальше згадуєт престольна бесѣда о ворохобинѣ на занзибарскѣмъ побережью въ Африцѣ, котра принесла нѣмецкимъ колоніямъ велику страту въ людехъ и майнѣ. Рѣчь очевидна, что до сѣи ворохобинѣ причинилася немало торговля невѣльниками, котра въ послѣднихъ часахъ значно збѣльшилася. Королева сполучилася отже зъ нѣмечамъ цѣсаремъ, чтобы завести блокаду побережья, на котромъ проявилася ворохобина и де найболѣе розвинулася торговля невѣльниками, и чтобы недопустити тамъ привозу оружія. О внутрѣшнихъ справахъ не згадуєт королева нѣчого.

Здаєтъ чымъ-разъ болѣе, что въ Сербіи уложиться все мирно и спокѣйно и что проектъ новой конституціи буде принятый въ скупштинѣ коли вже неодноголосно, то дуже значно болѣеостено. Не знати же лишь, чи король буде на то наставати, чтобы проектъ сѣи буть принятый безусловно цѣлою скупштиною, чи вдоволяться лишь принятіемъ еи черезъ болѣесть. Фактомъ есть однакожъ, что вже теперъ значна болѣесть радикаловъ, бо звышъ 400 послѣдовъ, есть за тымъ, чтобы нову конституцію принять одноголосно. Во второкъ явилася у короля депутация влѣбѣвъ радикальныхъ и зложила ему подяку за нову конституцію, а заравномъ и заявила ему преданность радикаловъ. Король, одповѣдаючи депутации, казавъ, что треба конче того, чтобы скупштина приняла проектъ одноголосно. Заявить отже одъ того, чи мѣжъ радикалами буде згода. Досѣ же на то не заноситься, ба навѣтъ видко, что въ партіи сѣи наставъ роздорѣ.

Головною причиною кризи въ болгарскѣмъ кабинетѣ, котра — якъ вже звѣстно — закончилась добре, були односина президента министровъ, Стамболова, который зачислѣєтъ до либеральной партіи, до своихъ обохъ выступившихъ товаришѣвъ Начевича и Стоилова, зъ партіи консервативной. Стамболовъ, чоловѣкъ вельми зарозумѣлый и амбиціонный а притѣмъ и такий, который хоче безусловно ухѣдити за авторитетъ, не могъ вже одъ давна погодиться зъ Начевичемъ и Стоиловымъ и чеваетъ лишь насоды, чтобы ихъ позбутися. Такою нагодю була дебата надъ закономъ карнымъ. Въ палатѣ посѣдовъ, де Стамболовъ має дуже значну болѣесть за собою, нашлася скоро оюзация противъ Стоилова. Коли прийшла дебата надъ параграфомъ закона карного, который постановляєт кару на тыхъ, що подпірають тыхъ, котрі допускатося хочъ-бы провинъ прасовыхъ, однакожъ палата сѣи параграфъ, что Стоилова такъ розлютовало, что онъ постановивъ заразъ податися до димисіи. Треба однакожъ и то мати на оцѣ, что Стоиловъ знавъ дуже добре, что та опозиция не выйшла за-дѣля самой рѣчи, лишь есть дѣломъ Стамболова, который хоче его позбутися. Такъ само и Начевичъ стрѣчалъ сильную опозицію въ собраніи въ справахъ финансовыхъ. Оба министры подалася отже заразъ до димисіи а Стамболову лишь того було потреба, бо онъ вже бѣдавѣ хотѣвъ мати одностайный кабинетъ зъ либералѣвъ и зъ людей податливѣйшихъ якъ оба министры консервативны. Кн. Фердинандовъ се не конче було на руку, бо Начевичъ и Стоиловъ причинились своего часу наиболѣе до того, что его выбрани. Князь не хотѣвъ отже робити собѣ ворогѣвъ и дѣлато старася всякими силами погодити министровъ; коли однакожъ се ему не удалось, мусѣвъ претати на змѣну.

Розбѣльшася була такожъ поголоска, что и министеръ дѣлъ заграничныхъ Спранскій та министръ войны Муткуровъ подалася до димисіи, абы то дѣлато, что хтось тамъ зъ окружения князя не конче прихильно о нихъ высказувася. Муткуровъ має дѣйствитъ ворогѣвъ на княжѣмъ дворѣ а Спранского зновъ дуже не люблять заграничній дѣломаты. Вѣсть однакожъ о ихъ уступленіи показалася неправдива. Про Спранского было-бы же Стамболову байдуже, але Муткурова, своего шурина и министра войны онъ не могъ бы позбутися; Муткуровъ есть его найсильнѣйшійшій подпорою, а коли-бы онъ уступавъ, то и Стамболовъ не мавъ бы что робити въ кабинетѣ. Князь по волѣ чи неволѣ мусѣвъ згодиться на змѣну въ кабинетѣ а зъ того показуєтъ якъ великій есть впливъ Стамболова въ Болгаріи.

НОВИНКИ.

— Архимігния Марія Валерія заручена збѣтала подѣлать свѣтъ латинского Рождества зъ архимігнемъ Францомъ Сальваторомъ, сыномъ Кароля Сальватора токанского. Архимігъ Кароль має 22 лѣтъ и есть поручникомъ въ гузарскѣмъ полку. Передвѣчера выѣхала цѣсарева Сливасета зъ

молодого зарученою парю до Монахиюмъ до своей матери Людвиги.

— Русскій братства въ Америцѣ. По посвященіи церкви въ Олифантѣ збѣльшился одпоручники русскіхъ братствъ американскихъ въ домѣ п. Салей и почавъ митингъ (зборѣ). Цѣлю тыхъ зборѣвъ были наряды, якъ получить не лишь воѣ братства але и воѣхъ Русинѣвъ въ Америцѣ въ одну громаду. За-дѣля браку часу, бо декотрі мали одѣхати того самого дня, одпоручники урядили головной точки а выготавити статуты поручили головному зарядови. Точки тѣ суть: 1) Головный зарядъ того товариства має бути на теперъ въ Шенандорѣ. 2) Въ слабости которого зъ членѣвъ має мѣсцеве братство, до которого той належитъ, дати подпому, а въ разѣ смерти має такожъ мѣсцеве братство сирваити похороны посла своихъ статутѣвъ. 3) Посмертне мають воѣ братства складати. И то каждый членъ має зложити одного доллара и братъ буть такъ дово складати по доллару, доки не буде 500 членѣвъ. Если буде надѣ 500 членѣвъ, то посмертне дастся 500 дол. и каждый членъ зложитъ только, кѣлько на него принаде. Посмертне має оддѣлитъ жѣнцѣ умершого члена або его дѣтѣмъ або тому, кому онъ перекаже, а если-бы онъ умеръ и нѣкому не переказавъ, має ужитися посмертне такъ, якъ одпоручники братствъ урядятъ на загалныхъ зборахъ. 4) Если-бы жѣнка которого члена померла, то має датися ему подпому 100 дол. на похороны. А коли-бы и членъ по томъ померъ, то зъ приналежного ему посмертного оддѣлится тыхъ 100 дол., что додѣлѣтъ на похороны жѣнки. 5) Если-бы котрый членъ занедужавъ такъ тяжело, что не буть-бы нѣкакъ способный до работы, а то, если-бы стративъ двое очей, двѣ руки, двѣ ноги, або одну руку и одну ногу, то має додѣлѣтъ цѣле посмертне. Если стратитъ одну зъ выше наведѣныхъ частей тѣла, то о подпозѣ рѣшаєт комитетъ до того выбранный. 6) Каждый секретаръ зъ каждого братства має выслати докладный выкаъ членѣвъ въ добромъ здоровіи до головного заряду, и послати каждого першого въ мѣсяці по 5 цт. за каждого члена до головной касы. Зъ тыхъ пять центѣвъ половина має ити на зѣлѣный фондъ а друга половина на выдатки. 7) На посмертне каждый членъ має зложити напередъ 1 дол. и секретарь має оддѣлѣтъ до головной касы. 8) Если котрый членъ перейде до другого мѣста, де есть братство, и выкажеся, что онъ фактично належавъ до братства, то має приняти еи за давнего члена. 9) Загалній зборѣ сего товариства мають бѣдѣтисѣ два разы до року и кожде братство має выслати двоухъ одпоручниковъ. 10) Повышій ухвалы мають вѣйти въ жѣтъ зъ новымъ рокомъ с. е. 1-го сѣчня 1889 р. — Якъ бачимо зъ сего начерку головныхъ точекъ организации братствъ въ Америцѣ, Русины основали товариство взаимныхъ убѣзпеченъ на жѣтъ, котре справдѣ величезній користи може принести своимъ членамъ. Русины въ Америцѣ переймали живо ту велику гадку Заходу товариствъ и ассоциаций та скоро впровадили еи въ жѣтъ, знаючи и руску приповѣдку, что „громада вѣзникъ чоловѣкъ“. Щастѣ Боже сему великомъ дѣлу та Спаси-Богъ о. Воляньскому, что такъ цѣро и разумно давъ починъ до такої работы.

— Украиньона трупа театральна М. П. Старицкого, по десяти представленяхъ въ Орлѣ, загостила въ Москву. На перше представленіе дали дня 11 грудня „Пилипъ Музика“, комедію Янчука; на друге „Натаку Полтаву“ и „Кума мѣрошника“ а на третѣе представленіе выставлятъ нову пятякткову комедію пп. Старицкого и Везбрежного „За друга“. Складъ трупы п. Старицкого приблизилася значно декими артистами зъ трупы п. Кропивницкого.

— Посвященіе церкви въ Олифантѣ въ Америцѣ одбулось дня 29. н. ст. падолиста, въ четвертъ. Той день вызначивъ президентъ Сполученыхъ Державъ на день благодарственный, тому воѣ Америкѣ святыкували еи и фабрики были позамыканы. Повѣщеніе почалося о 1/2 11 год., а потѣмъ оделуживъ о. Воляньскій послуженіе, котре скончилось о 2-той год. зъ полудня. При посвященіи выступало тамошнее руске братство, одпоручники братствъ и тамошнее словенское братство св. Стефана. По послуженію одѣхавъ о. Воляньскій сразу до Шенандору, бо тамъ ждали на него люде. Хотя въ той день была слота, то народу збилося дуже богато зъ воѣхъ сторѣвъ. О Русинахъ въ Олифантѣ такъ пише „Америка“: Треба признати, что тамошній Русинъ дуже добре держатьсѣ. Въ такъ короткомъ часѣ, бо лишь въ кѣлькохъ мѣсяцѣхъ власными силами за порадою о. Воляньского купили красный плѣцъ и домъ для священника та выставили домъ Божій, вправдѣ невеличкій и подинчій, але онъ имъ все таки выстане на лѣйсѣ часѣ. Въ Олифантѣ не було нѣ одного Русина, что не хотѣвъ-бы церкви, братства, читальни, — неразъ почути можна въ иншихъ мѣсяцѣхъ ось якъ слова: „Я бѣзъ того всего обійдуся! Отъ побуду въ Америцѣ рѣкъ, два, а одтакъ побуду на краю, тамъ маю церковь и тамъ буду Бога хвалити!“ Воѣ народы въ Америцѣ належатъ до якоихъ вѣръ, а нашій люде мали-бы жити якъ худоба и не думати о нѣчомъ иншѣмъ, якъ о грошехъ. А якъ хто верне до краю, то на его мѣсце приходитъ двоухъ и доки Америка буде Америкѣю, безъ нашихъ людей тамъ не обійдеет. Такими увагами редакція „Америки“ захоуєт Русинѣвъ до жертволюбивости на дѣли народий.

— Паскаль Манчині, италійскій мужъ державный, померъ 26 н. ст. грудня въ Каподимонте. Уродился онъ въ р. 1817 и покінчивши студіи правничій, ставъ адвокатомъ и профессоромъ права въ Неаполи. Въ р. 1848 мусѣвъ Манчині утѣкати зъ Неаполи за-дѣля участія въ революціи и осѣвъ въ Туринѣ. Въ р. 1860 выбрано его посломъ до парламенту, де онъ прилучился до демократичной лѣвничѣ. Въ р. 1862 объявъ теку министерства просвѣты, але по кѣлькохъ мѣсяцѣхъ зложивъ еи. Въ р. 1872 ставъ профессоромъ права въ университетѣ въ Римѣ а въ р. 1873 выбрано его председателемъ почетнымъ женевского институту для межнародного права. Одтакъ ставъ проводирѣмъ дѣльного центра въ парламентѣ. Въ р. 1876 объявъ теку министерства справедливости и справованъ сѣи урядъ до р. 1878, а въ р. 1881 ставъ въ кабинетѣ Депретиса министромъ справъ заграничныхъ ажъ до р. 1885.

— Новѣй почты. Зъ днемъ 1 сѣчня 1889 р. отвѣраються новѣй уряды почтовѣ на двѣрцахъ зѣлѣничихъ въ Жеховѣ, пов. мѣлѣцког, и въ Тарновцѣ, пов. лѣлѣског, та въ Завадцѣ, пов. калу-ского. По воѣхъ тыхъ урядахъ будутъ принимати и выдавати листы и вартѣтній пересылки та переказы до высоты 500 зр. Урядъ почтовый въ Завадцѣ буде мати тыждневно чотири разы получе-нѣе почтою лѣшою (одходячою о год. 5 мин. 30 рано а вертающею о год. 3 мин. 30 зъ полудня) мѣжъ Завадкою а Калушемъ, а то: въ понедѣлокъ, середу, пятницю и суботу, а до округа доручень того уряду будутъ належати громады и обшары двѣрскі въ Завадцѣ и Волоховѣ та обшаръ двѣрскій въ Верхній.

(X) Въ Краковѣ передъ двома роками, подчасъ зѣзду Поляковъ зъ воѣхъ дѣльничѣ польскихъ на похоронѣ Крашевского, поднесено гадку оснувати въ Краковѣ „Товариство науковой помощи для Поляковъ имени Крашевского“. Статутъ того товариства не могъ дождатися затвердження, ажъ отсе якъ гр. Бадені ставъ намѣстникомъ, намѣстничество статутъ затвердило. Задачею товариства есть — збирати фонды на стипендіи для молодыхъ Поляковъ, что учатъ еи въ университетѣ въ Женевѣ.

— День благодарственный въ Америцѣ, въ котромъ одбулось посвященіе церкви руской въ Олифантѣ, святыкуєтъ торжественно въ послѣдній четвертъ послѣдного мѣсяца въ роцѣ. По америкѣнскѣ зовесѣ сѣи празникъ „Thanksgivingday“, а бере свой почетокъ передъ 267 лѣтами, въ честь обильного урожая въ англійской колоніи въ Массачусеттѣ по кѣлькохъ лихихъ лѣтахъ. За тымъ примѣромъ послѣдували и инші колоніи а президентъ Вашингтонъ предлаживъ одѣтъ день въ роцѣ святовати за добро, одержане въ цѣломъ минувшѣмъ роцѣ. Президентъ Линкольнъ зробивъ сѣи день народнымъ торжествомъ и одъ р. 1869 зъ наибольшою радостю святыкують Америкѣне той день. Отъ примѣромъ якъ святыкують той день въ Нью-Йорку. Раннимъ ранкомъ по улицѣхъ ходять трубачи и заповѣдають жителямъ „день благодарственный“. Въ каждой торговлѣ рѣзника суть величезній скѣлькости убитыхъ индикѣвъ, бо се есть америкѣнска страна народна и каждый мусѣтъ хочъ кусникъ индика зѣбѣсти въ томъ дни. Кто не має за що кунити собѣ индика, иде до заведенъ добродѣйныхъ а тамъ дають дарѣмъ по кусничку индика, або продають по пѣвъ цента. По воѣхъ институтѣхъ на столѣ явлѣєтъ индикъ и плѣомъ-пудингъ. Подъ тымъ взглядомъ въ томъ дни воѣ рѣзничѣ у америкѣнскихъ янки затирають сѣ. Цѣлый той день ходять по улицѣхъ маскарадній процесіи, що пригадуютъ на италійскій народній обходы подчасъ карнавалу.

— Цѣна любви жѣнни. Въ Линкастерѣ, въ Пенсильвеніи, жадаєтъ Д. Голлингеръ передъ судомъ одъ В. Иванса 3,000 долларѣвъ одшкотована за се, что той одобрѣвъ ему любовь жѣнки (т. е. что жѣнка Голлингера залюбилася въ Иванса). Розправа тревала два дѣи и переслухано много свѣдѣковъ. Прислѣжній выдали засудъ, признаючи Голлингера 8 дол. одшкотована. Се вже трета розправа въ той справѣ. Першій разъ признано 100 дол. Голлингеру, друга розправа выпала на користи позваного, а трета скончилася на осьмохъ долларахъ.

На дѣ слане. ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, что вывѣнчалася простымъ средствомъ одъ 23-лѣтнѣи глухоты и шуму въ ушахъ, готова описъ того средства по нѣмечки переслати дарѣмъ всѣмъ балаболичамъ. Адресъ: I. H. Nicholson, Wien IX., Kolingasse 4.

Вѣсти зъ Авл. Львовской.

Въ пропозицію на Глубочокъ принятіи оо.: І. Игн. Левничій, П. Ант. Рудничій, ПП. Юл. Серюковскій, — въ списѣ: 4) Ант. Юркевичъ, 5) Ем. Левничій, 6) Теоф. Лавровскій, 7) Ем. Чайковскій, 8) Ал. Мироничъ, 9) Теоф. Цегельскій; — на Но в ошьяны: І. Пав. Филиповскій и П. Іос. Любѣнчикъ; — на Стоблѣ: І. Іос. Кобриновичъ, П. Ал. Юрикъ.

Уволеній одъ сотрудничества въ Побужанѣхъ о. Як. Вацкиъ, а о. Хавалка введено въ сотрудничество въ Токахъ.

Консистерія вставилася до намѣстничества о дарѣ ласки для вдовы по свѣщеннику п. Войтовичевѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Парижъ 27 грудня. Буланже постановивъ кандидувати въ Парижъ на мѣсци помершого посла Гиде.

Софія 27 грудня. Президентомъ собранія выбраный Захарія Стояновъ. Кандидатъ опозиціи Стоиловъ одержавъ лишь 82 голоса.

Врукселя 27 грудня. Послѣ вѣстей наспѣвшихъ зъ Конго запапувало тутъ перекона-нѣе, что Емпи-папа достася дѣйствитъ во руки Магистѣвъ. Станлей вертаєтъ назадъ, но вѣсти не доносятся на певно котрою дорогою. Послѣ однихъ иде онъ зъ надѣ Арувими до Занзибару, послѣ другихъ долѣ Конгомъ.

Римъ 27. грудня. Въ Мессинѣ було вчера сильное землетрясеніе. — Папа въ промовѣ до кардиналовъ казавъ, что есть клеветою говорити, что Ватиканъ есть ворогомъ Италіи.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— Для убогихъ Русинѣвъ въ Станиславѣвъ зложили гостѣ дня 2 жовтня с. р. на всеѣло у о. Ан. Захаряевича въ Дитковцѣхъ 10 зр. 70 кр. Зъ тыхъ грошей одержали: Дом. 3 зр.; Киль. 2 зр.; уч. Дом. 3 зр. 70 кр. и уч. Став. 2 зр. — С. Еу-чинска.

— На Буроу им. Св. О. Николая въ Перемишлы зложил П. Т.: Вп. Шашкевич, староста зъ Кольбушовы 4 плетей крѣсла, 5 корцѣвъ сушу и начинье кохонне; о. Лозинскій, дек. яворовскій 1 зр.; Администрация „Дѣла“ 2 зр.; о. Дмоховскій зъ Якиманч 3 корцѣ бараболѣ; д-ръ Дворскій 5 зр.; о. Сепета Ник. зъ Быкова 3 корцѣ бараболѣ; д-ръ Антонович 3 зр.; Несторович 3 зр.; о. Баранович 1 зр.; д-ръ Людкович 50 кр.; о. Петрик (зъ акафисту) 3 зр. 20 кр.; Коповалец 50 кр.; о. Желеховскій 1 зр. 50 кр.; о. Подолнскій 2 зр.; о. Хотинскій 2 зр.; о. д-ръ Гробельскій 1 зр. 50 кр.; Пелчинскій 1 зр. 50 кр.; Лукашевскій 2 зр.; о. Табла 1 зр.; о. Гладилович 2 зр.; Павлина Гладилович, о. Чичилович, о. Ясеничскій по 1 зр.; о. Михальчук 50 кр.; о. Скобельскій Т. 2 зр. — Крѣмъ того звалили прислати: Веч. о. Алекс. Желеховскій квоту 7 зр. 11 кр., яко складку збрану одъ Веч. Духовенства бирчанского деканату, а именно зложили оо: А. Желеховскій, В. Калужинскій по 50 кр.; И. Гвоздович 60 кр.; В. Созанскій 45 кр.; С. Копиетинскій 60 кр.; А. Менчинскій 47 кр.; Т. Бѣрецкій 55 кр.; А. Баньковскій 60 кр.; Н. Котецкій 54 кр.; Т. Тустанович 60 кр.; С. Коростеньскій 60 кр.; Гр. Журавецкій 60 кр. — Веч. о. Орестъ Чехович квоту 11 зр. 60 кр. зъ складку зложеныхъ на соборнику въ Корчминѣ, а именно оо: Пл. Паславскій 1 зр.; М. Дмоховскій 60 кр.; игуменъ А. Кучинскій 1 зр.; К. Селецкій 1 зр.; М. Новосадловскій 1 зр.; А. Санкъ 1 зр.; Т. Мосевичъ 1 зр.; Р. Мосевичъ 1 зр.; Т. Лисакъ 1 зр.; Т. Черовко 50 кр.; Н. Омѣловскій 50 кр.; П. Левицкій 1 зр.; о. Чеховичъ 1 зр.; — Ант. Чайковскій зъ Баличъ 1 зр.; Мих. Ладжинскій зъ Березки 1 зр. — Всѣмъ тымъ щедримъ Добродѣямъ складае подписаныи Выдѣлъ прилюдну подяку. — Ю. Несторович, голова; д-ръ Т. Кормонъ, секретарь.

Надѣслане.
Аптека **РУКЕРА** у Львовѣ
порукае 2460 254 —
спеціальности и универсальни средства,
французскій и инши, якъ черезъ ню такъ и че
резъ инши фирмы оповѣщувани.

Фабрика вырядовъ рѣзничихъ и гисерни
М. PETERSEIM-A
въ Краковѣ при улицѣ Довгой поручае свои вы-
2389 робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 184 ?

Прехорошони кавы
Цейлонской Нр. 0 просто зъ жерела
надѣйшовъ новый транспортъ
— 1 кл. на 2 зр. 20 кр —
котру зъ приемностею можемо поручити на-
шимъ П. Т. Гостямъ.
Крѣмъ сен сущъ на складѣ инши роды
доброй кавы: 1 кл. на 2 зр. 10 кр., 2 зр.,
1 зр. 92 кр. и низше.
Въ 5 килowychъ мѣшочкахъ Нр. 0 11-20 зр.,
Нр. 1, 10 зр. 70 кр., Нр. II, 10 зр. 20 кр., Нр.
III, 9 зр. 80 кр. Рѣо зелена 9 зр. 20 кр.
2829 19—? Зарядъ Народной Торговлѣ.

Розкладъ ѣзды на зельзницяхъ
важнѣйшій одъ 1 черня 1888.
(пѣсля годинникъ львовского.)

Приходить до Львова:
Зъ Кракова: о год. 4:03 по полудни курерскій; 9:25
вечеромъ и 8:50 рано особовой; 7:15 вечеромъ
мѣшаный.
Зъ Черновца: о год. 8:00 вечеромъ послѣднѣйшій; 11:06
въ ночи и 6:40 рано мѣшаный.
Зъ Подволочиска и Бродова (на Подзамче): о год.
2:08 по полудни курерскій; 2:38 въ ночи и 6:22
вечеромъ мѣшаный.
Зъ Велая: о год. 6:53 по полудни мѣшаный.

ВЫГОНУ ПОЗИЧКУ
могутъ одержати самостѣйно особы, ко-
три мають порядкомъ помѣщеняе, стаде,
правильну платню або доходу, пр. про-
мысловѣ, куплѣ, урядни, оецири,
показати, владѣти землѣ и т. п.
пѣсля оцѣнки, одъ 100 зр. до 2000 зр.
и особистый кредитъ на 6—8% и могутъ
и сплатити зело въ явѣстнахъ або
черезъ банкира, рѣшати при помощи не-
рѣшуаючого.
На нерухоности при итабуацїи
4%—5% на калѣвату а-мортизацїю
позичае въ довѣдливый высотѣ.
Въимѣе помѣщеняе зистоту админ-
страцїи „Capitalat“ Budapest,
Postfach, Hauptpost. На оцѣнѣ
треба доулучити 15 кр. въ маркахъ по-
чтовыхъ.
Заступникъвъ помѣстѣхъ.
2407 2-0

ВИНА СТОЛОВІЙ
угорскій и австрійскій
1 литра 40 крейцарѣвъ
ЗНАМЕНИТІЙ ЗЕЛЕНЯКИ 1 фляшка 50, 60, 70, 80 и 1 зр.
порукае
АЛЬБЕРТЪ ШКОВРОНЪ
2715 5—5 передѣлѣ В. Круликовскій
у Львовѣ, пляцъ Марїацкій число 7.

Запросины до предплатъ на иллюстрирану
политично — гумористичну часопись
„ЗЕРКАЛО“
„Зеркало“ почне выходить у Львовѣ зъ
днемъ 1 (13) сѣчня 1889 р. два разы въ мѣсяцъ
1 (13) и 15 (27) каждого мѣсяца, подъ редакці-
ею Володимира Левицкого. Предплата: 4 зр. за
цѣлый рокъ, 2 зр. на 1/2 року, 1 зр. на 1/4 року.
Редакція, администрація и експедиція у
Львовѣ при улицѣ Баторїа ч. 24

Курсъ Львовскій
зъ дня 24. л. грудня 1888.

Акцїи за штуку безъ купона.	Плат. 5Жад
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	204 — 207 —
Зелѣз. Львов.-Чернов. по 200 зр. а. в.	207 75 211 75
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . . .	280 — 284 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в. . . .	— 316 —
Листы заставны за 100 зр.	
Банку гипот. гал. 5% а. в.	99 75 100 75
Банку гипот. гал. 5% а. в. выдѣлѣе зъ 10% прем.	102 90 104 —
Банку краевого 4 1/2% а. в. лѣос. 51 л.	94 50 95 50
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . . .	101 40 102 40
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . . .	94 75 95 75
Товар. кред. гал. 5% а. в. лѣос. 37 л.	101 40 102 40
Товар. кред. гал. 4% а. в. лѣос. 41 1/2 л.	91 65 92 60
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. лѣос. 52 л.	96 40 97 40
Листы довѣжн за 100 зр.	
Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (давн. 6%) въ ликъ.	— 87 50
Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2% (давн. 5%) въ ликъ.	— 48 —
Общ. роль. кред. Завед. 6% лѣос. въ 15 л.	— — —
Облиги за 100 зр.	
Индеминзац. гал. 5% м. к.	103 90 104 90
Комунальн Банку краев. 5%	100 — 101 —
Позички краев. зъ 1878 по 5% а. в. . .	103 25 105 —
Позички краев. зъ 1883 по 4 1/2% а. в.	98 — 94 —
Лѣосы:	
Мѣста Кракова	22 — 24 —
Мѣста Станиславова	33 — 35 —
Монеты:	
Дукатъ цѣсарскій	5 72 5 82
Наполеондоръ	9 56 9 55
Пѣвѣимперїалъ	9 95 10 05
Рубель сѣбный	1 36 1 48
Рубель паперовый	1 23 1/2 1 24
100марокъ нѣмецкихъ	59 25 60 25

Запросины до передплатъ
на III. и IV. т. монографїи историчнои
Микола Костомарова
„Богданъ Хмельницкій“

Міамо рѣзнодорожныхъ трудностей и перепонъ,
повелѣю выдавнцтву „Руской Историчнои Би-
бліотеки“ доси пустити въ свѣтъ 8 томѣвъ, а го-
лосы заохоты, які доходятъ зъ рѣзныхъ сторѣвъ
одъ нашихъ Родимцѣвъ, додаютъ намъ силы, ве-
сти дальше розпочате дѣло. Однакъ одъ живои
и численнои участи та щедрїи подмоги Родим-
цѣвъ залежати-ме, чи розпочате дѣло можеа бу-
дести до кѣнца. Тому одкликуемося до всѣхъ
щирыхъ Родимцѣвъ, котрымъ лежитъ на серци
основне поясненє нашон историчнои бубалцїи,
щобъ звалили поскорити зъ замовленїаи и перед-
платоу на III и IV т. „Богдана Хмельницкого“,
котрїи появлятьсє передъ кѣнцемъ 1888 р. (Цѣна
за оба томы въ оправѣ 2 зр. 85 кр. Зъ пересыл-
кою реком. 3 зр. 10 кр., — за одиной томъ бро-
шурований 1 зр. 25 кр. зъ пересылкою). — По
тѣй цѣнѣ можеа ще достати всѣ томы попереднїй
Руской Истор. Библіотеки (въ оправѣ и безъ
оправы), хто замовляє наразъ, — на сплату
ратами Замовленїа адресувати Ол. Барвннскій
проф. семинаріи учительской у Львовѣ ул. Лыча-
ковска Нр. 7. І. поверхъ. Редакція просить всѣхъ
пренумерантѣвъ, котрїи залагають зъ уплатоу
ратъ о якъ найкорше надѣсланье належитости.

БРИ-
твы правдивый швайцарскій и
глійсрїи, мыльнички, ремѣнцѣ и
мармѣрки до острѣна, мыла.
2537 пензлѣ и т. п.
порукае найдешевше
магазинъ товарѣвъ модныхъ, бѣли
мужеского, товарѣвъ галатерїи-
ныхъ, вырѣбѣвъ рукавичничихъ
парфумерїи и т. п.

БРАТѢВЪ ЛЯНГЕРѢВЪ
у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.
Цѣнники на жаданье даромъ.
Правдивый лише зъ „котицею“!
Зъ причини безвѣрност-
ныхъ насладѣвань треба
всѣ жадати
Pain-Expeller
зъ „котицею“ а пуде-
ка безъ сен марки звер-
тати яко неправдивый
Осторожно при закупкѣ!

ПОРУЧЕНЯ БИРЖЕВІЙ
на Вѣднѣ Берлинѣ, Парижѣ и Лондонѣ за
лагодуе совѣстно и старанно,
Цѣнны паперы, лѣосы и монеты
продаетъ и купуетъ точно пѣсля дневныхъ
курѣвъ
КОНТОРА ВЫМѢНЫ И БИРЖЕВА
ГУСТАВЪ МАКСЪ
Львовѣ, Пляцъ Марїацкій ч. 8.
І. повераб. 2653 23—?

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ
ц. к. надворный ливеранты
Фабрики у Вѣдни, Шенфельдѣ Ло-
бозицу и Люблянѣ
порукають
ЧИНКЛЯ ЦИКРОНО ГРИСОВУ
1/2 кил. пушка
Найбѣйша зъ всего, шо
цѣнуе яко прирѣзка до
кавы.
Найбѣйша зъ всего, шо
цѣнуе яко прирѣзка до
кавы.

Законно охоронена
Каву фигову и султаньску каву фигову, Найбѣйш
шоколады, о найбѣйшій якості и одзначенїи на всѣхъ
выставахъ, Какао безъ олюбо легке и вельми смачне,
Англ. Rocks D-ops, нандиты, кандизованїи и моро-
женїи овоцѣ, Компоты, Цедрїи, Аранцїи и т. п.
Нашї вырѣбы фабричнїи можеа достати у всѣхъ
лѣпшихъ торговляхъ корѣнныхъ и т. п. 2708 6—50

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
порукае
выпробованїи и певнїи средства косме-
тичнїи,
Ѣдзначенїи 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признанїа.
Олѣйокъ таниновый, замѣняе и подпомагае во-
лосю рости. Фляконъ 50 кр.
Помада хинова замѣняе корѣнцѣ волоса и запобѣгае
выпадати волосю. — Сложъ 80 кр.
Вода атеньска, до змываня волоса, запобѣгае твори-
тисѣ парпалѣмъ, одѣвжуе, робить тре-
вальми барву и полѣисъ. — Фляконъ 80 кр.
Олѣйокъ хино-таниновый, дѣлая знаменито
до корѣнцѣ во-
лоса и на порѣсть волоса. Въ случайхъ де въ настѣдѣтъ
неудѣа выпало волосе, выказавъ вельми цѣлюще дѣляне.
Бже по ужитю одиной фляшки можеа добачити порѣсть. —
Цѣна 1 зр. 20 кр.
Есенція мятова до полоканя устѣ,
кромѣ приємного, скрѣпляющаго смаку и запаху, дѣше
корѣстно дѣлае на яса и зубы. Фляконъ 50 кр.
Порошокъ рѣстинно-алькаличнїи,
до чищеня зубѣвъ. Надае перлову бѣлѣсть, бѣдѣлая
жѣвъ и квасы, котрїи наводѣтъ боль и порохованїе зубѣвъ.
Пуделко 30 и 60 кр.
Виолинъ средство противъ прѣты рукъ и пахъ. Фляконъ 50 кр.
Вода львовска. Приємный, пѣжнїи и довготрѣвалый
запахъ тои воды зѣдѣлавъ се, шо въ
Антверпїи на выставѣ всемѣрной зѣстада публично прокла-
мывана и Ѣдзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр., бѣд-
шого 150 кр.
Нигрѣтина. Выборне средство до фарбованя въ сѣйчасъ
волоса на трѣвалу и красну барву черну и
тѣмну; естѣ цѣлкомъ нешкодливѣ а въ ужитю цѣлкомъ поеднѣче.
Цѣна 1 зр.
Бѣлїи и гарнїи руки. Найбѣльше червонїи и по-
паданїи руки выбѣлѣтьсє и
выпѣжнѣтьсє по кѣльварзовѣмъ натѣртю **Кремнъ ро-**
стїннѣмъ Сложъ 80 кр. 2529 31—?
Смаровило литовскѣ до обуви и шкѣртѣ, мягнѣть
шкѣру, робить ея непрѣма-
каючоу и трѣвалоу. Пуделко по 50 кр. и 1 зр.
Набути можеа у **ЛВОВѢ** въ власнѣхъ торго-
вляхъ: ул. Копернїка ч. 3. и ул. Галицка рѣвъ Валовѣ.
Въ филиалъ: въ **КРАКОВѢ** Суконницъ ч. 20, и въ **ЧЕР-**
НОВЦЯХЪ Рынокъ ч. 2.

Неомыльные средство
на выгубленье нагнѣтѣвъ, боро-
давокъ и иншихъ подобныхъ на-
ростѣвъ шкѣрныхъ, безъ болѣу и
безъ жадной небезпечности.
Цѣна флякону 50 кр.
Встрикнѣнье и напсулки
зъ рѣстїны „МАТИСО“
въ недугахъ мужескихъ неощѣ
нене средство
порукае Аптека
К. КРИЖАНОВСКОГО
у ЛВОВѢ.
Цѣна фляшки встрикнѣнье 40 кр.
2274 Капсулокъ 80 кр. 55—?

наилѣпшїи
Бернѣнскїи сукна
доставляе по фабричныхъ цѣнахъ
Tuchfabriks-Niederlage
Siegel-Imhof
Brünn (Moravia).
На порядкѣ сѣнье або зимове
МУЖЕСКЕ УБРАНЬЕ
выставъ одѣвъ купонъ въ довготѣ
3.10 метра, то естѣ 4 вѣдѣнскихъ
лѣдѣвъ. Одѣвъ купонъ коштуе
зр. 4.80 зъ звычайнои
„ 7.75 зъ доброй
„ 10.50 зъ лѣпшой
„ 12.40 зъ найбѣйшой
правдивои овечои вовны.
Ѣдтакъ можеа достати въ найбѣль-
шомъ выборѣ: шовкомъ тканїи кам-
гарны, матерїи на шберцїи, паль-
мерстоны и бои на плацѣ, гуфѣ для
стрѣльцѣвъ и економѣвъ, Peruvienne
и Tocking на убранїа салоновъ, ма-
терїи на женскїи убранїа и т. д.
За добѣръ товарѣвъ и точне
доставленье ручнѣсь.
2586 Вѣзрѣкъ дорожѣ и оплатѣ 23-30

ПРАКТИЧНІЙ а ДЕШЕВІЙ ПОДАРУНИ
на сѣнта и именнїи
Годѣ часѣ тратити!
НАЙСВѢЖША НОВѢСТЬ!
Лише 5 зр. 25 кр.
коштуе найновѣйшїи

ВАШИНГТОНСКІЙ РЕМОНТОАРЪ
до накручуваня безъ
ключика при ушкѣ, зъ
5-лѣтноу гарантїею за
добрыи хѣдъ. Тѣлько
сей годинникъ можеа за-
ступити **ЗОЛОТЫЙ ГОДИН-**
НИКЪ а то по перше
черезъ добѣру урегѣ-
лованье, по друге че
резъ правдивѣ рошкѣ-
шну куверту и длѣного можеа ето ко-
ждоу якъ найлучше поручити.
Лише 120 зр. коштуе краснѣйшїи по-
ковнїи стѣннїи годинникъ зъ добрымъ
регулованымъ веркомъ, зъ ланцѣшкомъ
и тѣгарками, зъ выпустымъ бронзовымъ
припрасаи.
Лише 250 зр. коштуе пышнїи пре-
краснїи стѣннїи годинникъ зъ дави-
ковымъ будильникомъ, въ рамкахъ го-
рѣховыхъ, зъ вѣказуочнїи, самѣствѣн-
чнїи цѣтѣмъ, иде и будить пунктуально.
Лише 390 зр. коштуе французскїи
золото-бронзованныи **Будильникъ годин-**
никовый зъ голосно-бичнїи приладѣмъ
будильнымъ. Окраса для кождо го то
въ хѣтѣ, чи въ подорожїи, зъ веркомъ
трѣвальми, незначнїиымъ и пунктуально
идущимъ.
Лише 450 зр. коштуе сѣребро-никель-
вый годинникъ, кишѣневый циндѣрь
зъ доскопалымъ регулованымъ веркомъ
и пишно окраснѣною оправоу, зъ криста-
левымъ пласмїиымъ, пѣзавичайно
гарнїи.
Лише 30 кр. гарнїи, позолочуванныи
ланцѣшомъ зъ гачикомъ до годинника.
Лише 120 кр. гарнїи ланцѣшомъ до
годинника, въ золотѣмъ фасонѣ зъ бри-
лѣзкомъ печатковымъ, робить артистичнїи.
Лише 375 зр. патентованныи годин-
никъ зъ маятникѣмъ, зъ приладѣмъ бю-
жнїи годинны и пѣвотинны, оправленнїи
въ найбѣлѣкачнїише позолочуванїи рамы,
якѣ найлучше настѣдующїи горѣхѣве
дерѣво, зъ выгаломъ и бронзовымъ вагамъ.
Крѣмъ тѣхъ прикметъ маѣ сей годин-
никъ и тѣую неощѣнуеу властїивѣсть, шо
въ ноцїи патентованныи цѣтъ его свѣтитъ
чуднымъ фїолетовымъ, наручоу гарнїиымъ
свѣтломъ, за сѣду котрого гарантуеся
черезъ 10 лѣтъ.
Пѣстѣслѣнна скѣлькѣсть Ѣдбиратѣльствъ,
котра сей годинникъ бачила и купила,
була немѣю очарована сею небувалоу
и немѣловнѣю дешевѣстоу.
Выключно тѣлько набути его можеа
за попереднюю высѣлку грошей або
послѣплатоу. 2680 (12—24)
Wiener Uhren-Depot und Versandt
BALSAM, Wien
II. Schiffamtsgasse 14. Т.

КА ПОРУЗИМОВУ
Кафтанники, штаны, панчохи, скарпитки,
[флянелѣвъ и трикотѣвъ] камашѣ, поручае
по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ
При закупкѣ товарѣвъ просїемо покликѣватисѣ на нашу часопись.
Выдавецъ и одѣвчальнїи редакторъ Иванъ Белей.
Пашѣръ зъ фабр. Черлянскон.
Зъ друкарнїи тоз. им. Шевченка подъ зар. К. Вѣднѣрѣвого.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і релігійних свят) з 5-ї години по полудні. Додатковий додаток „Вибіркові найважливіші події“ виходить в вівторок, в п'ятницю і в неділю на переміну разом з „Ділом“.

Предплату на вкереату приймають: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника 11. В Борогзасі ул. Кар. Додіка 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallischgasse, 10; M. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 34, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. A. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Co. Предплата на „Діло“ з наложити за вкереату платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Астері: за Заграницею: на цілий рік . . 18 ар. на цілий рік . . 24 ар. на пів року . . 9 ар. на пів року . . 12 ар. на чверть року . . 4-50 ар. на чверть року . . 6 ар. на місяць . . 1-50 ар.

У Львові: на цілий рік . . 16 ар. на пів року . . 8 ар. на чверть року . . 4 ар. на місяць . . 1-35 ар. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 2р ул. Баторія. — Рукописи вкереаються лише на попереднє застереження. — Рекламні неоплачені вкереації б'ють порта. — Неоплачені вкереації б'ють порта. — Оголошення приймаються по ціні 6 ар. б'ють однак стрічки печатною, в рубр. „Надобале“ по 20 ар. а. л. Подяки вкереаються по 10 ар. б'ють стрічка.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНИЙ.

В мадарських кругах правительственных займаються вже тепер всесторонно справою обсадження посади в Крайоваці. Собор церковний, котрий має вибрати патріарха, має зібратися ще перед великодними святами в 1889 р. а в Будапешті — як доносить „Budap. Tagbl.“ — готовий навіть, коли-б вибрав принама в будапештського єпископа Стойковича, предложити його короні до утвердження. Администратором єпархії має бути тимчасом Василій Петрович, єпископ з Нового Саду. Говорено навіть, що администратором а б'ють в патріархом має бути замінюваний єп. Бранкович з Темешвару, але Мадяри якось надумалися і не хотять тепер на то згодитися а то н'б'ю зб'ягли до в'д'в на релігійні відносини єпископа. Бранкович був іменно хоча-тій і доперва по смерті своєї жінки вступив до монастиря. Ось маю одну віддану дошку і ся обставина має н'б'ю-то бути перешкодою в православної церкви, що б'ють не може бути патріархом, хоч канони тому не противляться. Єп. Теофанові Живковичеві мало правительство недавно тому, коли б'ють був в Пешті, заявив, що б'ють не може н'б'ю числитися на то, щоби вибрав його б'ють утвердження. З того всег видко, що кандидатів на посаду патріарха в Крайоваці єсть досить, але они все не конче добрий Мадярам, котрі уживають тепер всяких витрив, щоби обсадити опорожнену посаду своєю креатурою, чоловіком, котрий б'ють д'бав то, що ему в Пешті накажуть.

Коли Росія розходила о позв'язку, то прихильності єи і дружба для Франції годилися так остенитивно, що можна було припускати, що леда-день буде заключений союз Росії з Францією. Коли-ж гроші були вже в кишені, то відносини між обома державами нараз змінилися. До німецьких і англійських газет доноситься тепер, що Росія постановила вже рішучо не брати ніякого участу в надходячій торжестві республіканської. Російська преса д'бала приказати не промовляти в корист парискої вистави і взагалі зовсім єи справи не тикати, позаяк правительство не може н'б'ю б'дотупити б'ють своїх давніших постави і не взяти участу в виставі ан'б' оціняючи, ан'б не буде позаофіційно підпирати підприємств.

Після в'їсти з Петербурга буде на місце помершого секретаря державного, Жомини, іменовані найстарший в службі гр. Лямедорф. Часть робіт, котрі досі залагоджував Жомини, а іменно виготовлюванє актів дипломатичних, перейде з міністерства д'бл заграничних імовірно ген. Комаров. Комаров єсть братом графині Шувалов, жєни російського посла в Берліні.

„Петербург. Відом.“ доноситься, що сими днями вилано з Петербурга до Севастополя дві нові пушки для панцирного корабля „Синоп“ виготовлені на замовленє російського міністерства війни в фабричній заводі Обухова. Кожда з тих пушок важить 3.118 пудів 20 фунтів (пуд=40 фунтів) і кидас кулі 30 пудів тяжкі, зжувиваючи при тім 7 пудів 20 ф. пороху на один вистріл. Куля летить з шкоростю 3000 метрів на секунду і перебігає 20 верст (близько три милі). Ціляти на таку розстаність вже годі, бо не видко предмету і д'лятого ціляєся після карти даної місцевості. Пушки порушаються при допоміж гидравлических машин а до обслугов треба всего лишь двоох людей. Для перевозу треба було окремих вагонів з з'єднаним помістом, котрі зроблено за границею коштом 54.000 рублів.

О ситуації в Сербії доноситься до „N. fr. Presse“: Переговори між королем а скупштиню поступаютъ доволіючо. Либеральна в д'бл радикальній групі годяться зовсім на погляди короля і приймають проект нової конституції лишь з дуже малою зміною, котру також сам король постановив зробити. Трета радикальна група під проводом Катича і Танасича, сербські интрасианци, котрі стоять під впливом заграничч, о б'бно же Чорногорці, єсть зовсім противний проекту конституції. Позаяк она не хотіла зробити ніяких уступок, то поминено їх при всіх виборах до клубів і комісій. Ум'рний радикали, під проводом Ристи Поповича і Танасича, взяли при допоміж короля верх над більшістю партії радикальної. Та отже об'є групи радикалів творять єдино з либералами переважну більшість в скупштині і д'лятого порозумінє з королем єсть майже певне. Они вилані депутати до короля, щоби зложити ему подяку за виготовленє нової конституції а до них прилучилися

б'дтатк і либерали. Коли отже ті клуби заявлять, що годяться вповні на нову конституцію, то король явиться в скупштині і оголосить конституцію, а скупштина буде б'дтатк закрита без престольної бесіди як при єи б'дерити так і закрито. В дипломатичних кругах мало зробити добре враженє то, що король б'ють початку до кінця був паном в ситуації і ум'єв дати собі раду. Король заявив також, що веденє заграничної політики задержити в своїх руках і тепер менше як коли-небудь пристане на яку-небудь в н'ї ам'ну.

З Бухаресту доноситься, що комісія військова під проводом полковника Крайничана, котра займалася виготовленєм плану укріплєнь в Карпатах, предложала вже свої проект міністерству війни до остаточного порішення. В проект єсть розкритися о то, щоби при тих фортифікаціях, котрі вже б'ють давна єсть найголовнішою частєю цілої системи оборони в краю, поставити менші укріплєня, котрих будова не вимагає довгого часу.

О Ем'їні-паші і Стенлею одержало бюро Райтера з Завибуру сл'дуючу депешу, датовану дня 22 с. м.: Насіла тут депеша б'ють одного з надзвичайних посланців, котрих два місяці тому назад вилано в г'лубину Африки, в надії, що они стр'ять каравани, що плує б'ють великих озер на побережє, і що б'ють тих караванів буде можна дешо довідатися про Стенлея або про Ем'їна-пашу. Посланець доноситься, що б'ють стр'ївся в Камані, м'єсцевості, що лежить на простій дорозі з побережя в г'лубину краю, з кушцями Арабами, що часто ходять над озеро Альберт-Ніанза. Кушці ті вертали з Вадалай і вийшли були з Масага надзвичайно-західним берегом озера Ніанза ще при кінці ц'їтня. Они кажуть отже напевно, що Стенлей стр'ївся з Ем'їном в Вадалай окол 20 єчня с. р. Стенлей прийшов до Вадалай з 330 людьми і приніс з собою великий запаси. Он і єго люди були дуже помучені, бо мус'їли дуже тяжко б'дувати в дорозі. Они вибрали зду дорозу, бо мус'їли дуже козувати, щоби обійти мочары над р'кою Арувими і оминати ворожі н'м племена. Два б'їли офіцери, що шили з Стенлеєм, були зовсім здорові і в веселій настрою.

В часі, коли Стенлей прийшов, вєдєс Ем'їновою добре, хоч декотрі з єго єгипетських офіцерів навікали на него а єгипетського багатого людей було пов'язало. Король з Угунди і Увіоро були все ще ворожо успосіблені против Ем'їна і ще в падолієт минушого року мус'їли Ем'їна оборонитися б'ють ватаги, що з Вєхеду виланди до єго краю. Взагалі мавс Ем'їна не зле, лишь через два місяці пездужав на очі. В чотирнадцять днів по тім, як прийшов Стенлей, прийшли через Ладо до Ем'їна послы б'ють Магдія, котрі в шумних словах зв'їстали єму, що Магдія хоче силою забрати ц'їлий край аж до великих озер. Магдія об'цявав Ем'їнові, що дарує єму житє в б'ють з ним добре обходиться, коли б'ють б'ддась м'єсто Вадалай і ц'їлий край намістникови, котрого Магдія прише на чол' в'їрного єму войска. Ем'їна паша і Стенлей б'двали на то, що они не пристають на жадані Магдія і б'дсали послыб' назад, сказавши їм, що Ем'їна-паша має наказ держати м'єсто в ц'їлу провинцію і зак'їм уступитися, мус'їть ще вичекати, чи Магдія викажєся правом до єго краю.

Стенлей з'явив б'дтатк разом з Ем'їном до організації войска і розд'люваня провинції а амуниції. Зараз по стр'їч з Стенлеєм заявив єму Ем'їн, що б'ють порухитися вже з Вадалай і з ним не б'їде і що ц'їла дороза до в'східного побережя і так дуже небезпечна. Окол половини ц'їтня насіла до Вадалай в'їсть, що до єго м'єста і в сторону великих озер иде велике войско Магдія. Ем'їн приказав отже євсім форпостам, уставлєним між Вадалаєм а Ладо вертати назад а Стенлей вилас був послыб' до корольв Угунди і Увіоро. Під кєнец ц'їтня, коли згадані кушці вийшли були з Вадалай, був Стенлей дуже тим зажурений, що не мав ніяких в'їстє б'ють своєї заодно сторожі, котру оставив був над Арувими, і б'ють лагодився виласати за нею сильніший б'д'їть, щоби єи б'дхувати. Он'б наставав на Ем'їна, щоби той покинув Вадалай і шов з ним на побережє. Коли кушці вийшли вже були з Вадалай і м'янули Масагу та устались були в полуднево-західну сторону озера Викторія-Ніанза, вилас був Стенлей кількох посланців з в'їстлєм до Європи, котрі мали довести, що б'ють зайшов пласиво до Ем'їна і подати в'ї подробиць о єго подорожі. Один з тих посланців устився був до в'східного побережя а другий б'їшов над р'кою Арувими (до притоки р'ки Конго в західній стороні Африки).

Справки соймові.

Бюро маршалка розб'єдало вже справозданя вид'їлу краєвого, котрі будуть перші раз ч'їтані на перших зас'їданях нової сесії сойму, сл'дуючї в тепершній каденції.

З справ шкільних єсть два справозданя о жєнських школах вид'їлових, в Рашєві і Коломні. Справа школи в Рашєві з практичними курсом робіт жєнських б'ють поладжена без ніяких перепон, бо м'єсто Рашєв об'язалося платити на з'єорганізовану школу о 500 зр. б'льше, як платило досі. Інакше з школою в Коломні. Рада м'єста вилас була петицію о з'єорганізованє 6-класової школи вид'їловою в 8-класову. В переговорах з вид'їлом краєвим громада м'єста Коломні зоб'язалася дати на школу б'додвійну реальність, приспосібити єи на ц'їлі школи, а наконєц дати опал, єв'їтло і обслугу. Що же до плати сил учительських, то громада не об'язувєся до ніяких б'льших вид'їтоків по-над то, що платила досі на учительів шкіль народних. Насл'дком того ц'їлий вид'їток на плату директора і учительів школи вид'їловою мав-б'є поносити шкільний фонд о-кружний а євентуально краєвий. Вид'їл краєвий, хоч дуже нерадо, бо фонд шкільний дуже б'б'жєний, а все таки годиться на бажанє м'єста Коломні. Статут школи коломнської уложений на взорець вишніх жєнських шкіль вид'їлових.

Краєвий фонд шкільний має претенсію 4.414 зр. до громади м'єста Городка титулом завдатків на покритє недоборів на плату учительів народних в Городку. Вид'їл краєвий предлає, щоби сойм тую претенсію б'дсав в громаді м'єста Городка, з умовою, що Городок в'ї євон школи народній буде удержувати виключно з євонх фондів, без євбєнції.

Учительам народним в Рашєві вид'їл краєвий, порозумівшись з кр. радою шкільною, предлає б'двисити євмков плати управителєв і учительів 4-класової школи мужескої о 50 зр. р'бно, а учителям молодшим пропорційно до б'двисєної плати д'їєтних учительів.

Наконєц вид'їл кр. вносєть по раз' другий справу краєвого шкільного фонду ємеритального. Справа така: Краєва рада шкільна при значних недоборах, як фонд ємеритальний уже виказує, станула на такіє становищі, що в'їстєним капиталом з'єднаним фонду єсть квота 20.000 зр., перв'їстє з єкарбу державного дана на основанє того фонду, і б'дотки б'ють тої квоти, — ц'їлий же фонд резервовий, якій зб'ївся з євнших жєрел, може бути уживаний на покритє недоборів. Вид'їл краєвий годиться на то становище ради шкільної, бо інакше, після закона, фонд шкільний мус'їв-б'є покрити недоборы фонду ємеритального: 24.736 зр. з р. 1886, — 44.695 зр. з р. 1887 і прєлімїнований 46.742 зр. на рік 1888, а 50.362 зр. на р. 1889, — разом 175.413 зр. Аж як ц'їлий фонд резервовий (до 300.000 зр.) за кілька л'їв вичерпєся, тогд' аж фонд краєвий буде мус'їв платити недоборы фонду ємеритального.

Одним з важніших предметів шкільних єсть предложєнє вид'їлу кр. справы закона ловецького. Як єв'їстє, в т'ї справі між соймом а правительством була негода. Сойм хотів видати ц'їлого закона ловецького, а правительство хотіло, щоби сойм поладив тільки три справи: а) вичислюванє права ловцєв, б) винагороду шк'їб і в) карти ловецькі. По довгих переговорах згодилось правительство наконєц на проект ц'їлого закона, а вид'їл краєвий вносєть, щоби сойм поручив єму виготовити такий проект на найближчу сесію сойму.

З судовой салі.

Перед львівським трибуналом карним б'дбулась онєгды расправа судова, котра єв'їдчить о великій технічній пашого народу по сєлах. Подєсно н'їшо описаний факт після єв'їстє сєлян в суді, а чи в'ї єсть єсть правдивим, викажє ще і сл'їдство дисциплинарне, котре вєдє команда краєвої оборони против жандармів.

Б'ють то минулої зими. До села Щирця під Нємпрєвом зайшли вночі два жандармы з м'їшого постерунку і не знаючи сєза, не могли в'їдєстатися з-пом'їж б'дуров єв'їгових. На щастє побачили они церковь; при церкві мус'їли бути сторожа, тому почали кликати єи. Якоє не б'дзавалоє н'їх на с'ї наклики; жандармы доб'їлись до церкви і там побачили, що вартівник почав утікати перед ними. Здогнали єго між хатами і там почали єго бити козаком. Давши єму так на початок добру науку, веліли завєстися до в'їта, де казали б'дписати собі книжку службову. Не х'їща доля в'їжадала і другого вартівника; і с'ї д'бав прочуханку. На другий день першій вартівник, Бартко Вошак, якєсь не м'їг підхвєсти л'ївої

руки; показалоє, що при т'ї адм'їніції зломав жандарм єи коликот. Сус'їди зб'їлиєся, почали радити на к'їльцє тай пор'їшли, що ж'їна Вошак повєє надужо до Нємпрєва, де вєсє жалобу. Пор'їшли, зб'їлиєся. Бл. н. Адольф Гладивич списав судовой протокол, а що л'їкар судовой не м'їг єє означити докладно, якого рода ушкождєнє, тому б'дложено справу аж до сл'їдуючого т'їждня. Напохохалиєся жандармы, але при нам'їв та напорі щє в'їта ц'їрецького удалось їм намовити Вошак, що прийшов на постерунк і там доперва почали якєсь годитися. Жандармы предстали Вошаків, що їм н'їчого за сє не б'удє, а єму в'ї т'ї ц'їлї справі добра нагода, б'дстат б'ють жандармів за дармо оковити на ємарованє руки (з того л'їку може б'ють дєволі закритися, бо об'їдали дати в'ї до-в'їдній єв'їлості) і ще і якує в'їнагороду за б'їл. В'їб'їци доб'їли торгу: Вошак мав б'дстат 6 зр., але т'ї гроші зложили жандармы за руку у в'їта а виплата мала наступити, коли Вошак зложити зб'їзнє в суді нємпрєвськ'їм, що перше зб'їзнє б'удє єв'їлостє а б'ють зломав руку єв'їлостє, улавши на єду коло церкви. По-х'їли Вошак і в'їт до суду; в'ї суді налякаєся Вошак і хотів аж щир правду розпов'їсти, та в'їм перебив єму в'їт і зб'їзнє послі гадки жандармів. Суді списав новий протокол. Ось євн х'їл почався б'їда для Вошак. Д'бав б'ють в'їправд' 6 зр., але жандарм, за євон гроші, подав жалобу до прокураторі о єв'їстє послі першого зб'їзнє Вошак в'ї суді. Справа д'бавєся в руки п. Сумєра, прокуратора у Львові і с'ї об'язовав Вошак і в'їта о єв'їлості зб'їзнє перед судом. Трибунал львівський, родившись в'ї ц'їлї справі, засудив Вошак на два місяці в'їзнич'ї а в'їта на чотирі місяці. Против жандармів, як євн м'їгадали, команда краєвої оборони зар'їдила сл'їдство дисциплинарне. Ог і дурний т'ї Вошак! чотирі нед'їл в'їлєжєся на зоману руку, б'дсавєть два місяці в'ї Иванов'ї хаті (в'їправд' недалєко б'ють дому, бо проспав, щоби позволили єму б'дс'їти кару в Нємпрєві), а за все то забрав 6 зр. і троха оковити.

Рух в руских товариствах.

Вид'їл товариства „Читальні в Завалов“ ухвалив на зас'їданні єв'їм д'їя 24 грудня с. р. просити Хв. Редакцію о поміщенє онєго справозданя в'ї д'їяльності єго за рік 1888.

Товариство наше мало в 1888 році 41 членів: 37 д'їєтних, а 4 почетних. Вид'їл б'дбув в'ї році 12 зас'їдань і займився урядженєм п'яти вечерків декламацийно-музыкальних, в'ї єсть і пам'яті: Маркіна Пашкевича, Вол. Барвінського, Тар. Шевченка і пани Льва XIII. та єв'їсаря Франц-Іосифа I. Далше заняв вид'їл урядженєм 15 представлєн театральных, а також 17 д'їєтних наукових. Позаяк товариство наше покляло собі за ц'їль, не в'їно у внутр'ї просв'їтитися, але і других до просв'їти та читаня наконити, протє б'дсєся вид'їл в'ї т'їм році до вид'їл єв'їдних читальнє, прос'їли їх о переписку з нашими товариствам; в'ї т'ї ц'їлі роздавєть також книжочки паробкам і д'ївчатам єв'їдних сєл. Почетним членом іменовало товариство наше в'ї т'їм році в'їов. п. Олександра Барвінського. З того видко, що вид'їл єтарєся задачу євон єв'їстє єв'їтати.

Д'їя 21 грудня б'дбулєся річний загальний зб'їр нашого товариства. Зб'ї справозданя єкарбинка, бібліотєка і єв'їсдара в'їхдєть: Доходу б'удє в'ї т'їм році 63 зр. 8 кр., а розходу 60 зр. 3 кр. Зб'ї представлєн театральных б'удє добров'їльных д'їтків 43 зр. 87 кр. Інвєнтарь товариства мав в'їртєст 124 зр. 69 кр., а іменно, бібліотєка б'удє в'їртєст 70 зр. 34 кр., а украшєнє читальні 54 зр. 30 кр. Зб'ї того зб'їрло в'ї огні 22 єв'їрє с. р. 197 книжочок в'їртєст 26 зр. 44 кр. і украшєнє за 22 зр. 30 кр. — так, що лишлось тепер всего 99 книжочок за 43 зр. 90 кр. і украшєнє за 22 зр. Кр'їм того зб'їрло хата, в'ї котрій м'їсталиєся читальня. — До нового вид'їлу в'їбрано одноголосно: головно о. Євг. Гузара; з'єст. Микола Ференца; єкар. Л. Скальського, з'єст. Ом. Вергуна; єкар. н'їком Гн. Роєцького; з'єст. Ом. Савицького; бібліот. Олек. Сокольського; з'єст. Амв. Моравського; єв'їсдараєть Мих. Моравського; з'єст. Микола Роєцького. Новий вид'їл зоб'язавєся єтарєстє єв'їм силами, щоби лиш довести товариство наше до єє красивого розвою.

Од'ї вид'їлу товариства „Читальні в Завалов“, д'їя 26 грудня 1888

НОВИНКИ.

— В справі конфіскації ч. 269 „Діла“ з д'їя 3 (15) грудня с. р. одержали ми сл'їдуюче писмо: Cz. 2344. O. k. Sud krajowy wo Lwowie jako senat prawowy widmowy! wnioskowu c. k. Prokuratorowi derzawno na zatwierdzenie konfiskaty czasopisy „Dilo“ Nr. 269. z dnia 3 (15) grudnia s. r. zarządzonej z przyczyny umieszczenia u nem artykułu pod napisem „Turecka autonomia powi-towa — signum temporis w naszej Haliucyni“ — a to dla braku znamien czynu karygodnego. O

tim zawiadomiasie sie Redakcyju recenzjoj czasopysu z tym dolozeniem ze c. k. Prokurator derzawnij wniesl zażalenie od seho riszenia, proto akta sudowj wyzszemu do decyzyi predlozeni budut. — C. k. Sud krajewjy karnyj. Lwiv 19 hrudnia 1888. Poglies.

— Руский народный театр подъ дирекцією пп. Биберовича и Гриневцова дасть въ Стрыю для 30 н. ст. грудня, т. е. въ пѣдло славно-звѣстну трагедию О. Варвѣнского: „Павло Полуботокъ“.

— Намѣстникъ въ руской семинаріи духовной. Въ среду, другого дня латинского Рождва, о год. повѣ до першю въ полудне вышшовъ п. намѣстникъ пѣшо въ свои палаты и улицею Собѣского и Конерника зайшовъ передъ руску семинарію духовну. На входѣ поспытавъ дверника, чи дали вже обѣдъ питомцямъ, а коли почувъ, що ще нѣ, казавъ дверникови завести себе до кухни. Въ кухню запытавъ дверника: „Хто варить ѣсти?“ Дверникъ одповѣвъ: „Я не знаю.“ На то намѣстникъ: „Ты бы, небже, не знавъ?“ Потѣмъ намѣстникъ оглянувъ кухню и казавъ завести себе до о. ректора. Тутъ запытавъ, чи заразъ буде обѣдъ, а поки-що просивъ ректора провести себе по числахъ. Бувъ подъ кѣлькома числами и чинивъ свои замѣты: декуды було дуже зимно. Потому около 1 1/2 год. зазвонивъ звонокъ на обѣдъ. Намѣстникъ удавъ зъ о. ректоромъ до кухни и кушавъ страву. Вышшовши зъ кухни, почувъ въ першѣмъ ректорати гаморъ: „До намѣстника! до намѣстника!“ Намѣстникъ заразъ звернувъ туды свои кроки, а за нимъ о. ректоръ. Въ ректорати представився намѣстникови вице-ректоръ о. Мѣльничій, а на запытанье, чего питомцѣ поднесли гаморъ, о. вице-ректоръ одповѣвъ: „Соъ зналези в рогахъ.“ Одинъ питомецъ за-презентувавъ п. намѣстникови на выкахъ „шваба“. Намѣстникъ зробивъ visum repertum и, не сказавши й слова, одбѣшовъ до другого ректорати. Тамъ представився ему вице-ректоръ о. Тороньскій. Намѣстникъ пробувъ тамъ хвилику и вышловъ, окѣчивши свои визиты.

— Выставка Института Старинныйхъ своихъ знаменитымъ и цѣннымъ зображенъ старинностей найшла велике признание у знатоковъ и любителей археологій. Урядова газета такъ озываеся о той выставѣ: Поручено гадку, чтобы ту выставу перемѣнати на неустаночу, що справдѣ було-бы зъ великою користою для нашего краю. Тышмося сею гадкою, маючи переувѣдѣнье, що наука исторіи, а именно пластичне ея представленіе при помощи старинностей, котры правду историчну выявляютъ безъ коментарѣвъ и тенденцій, зъ наибольшимъ успѣхомъ може причинитисъ до того, чтобы усунути многіи хибны пересѣдѣния и тенденцій теоріи.

— Намѣстникъ гр. Бадені одержавъ титулъ тайного совѣтника. — Староста въ Городку, гр. Стан. Пилипскій, покликаный въ той самой ранѣ до службы въ министерствѣ справъ внутрѣшнихъ у Вѣдн.

— Зъ Вѣдѣжа коло Долины пишутъ намъ: Сего мѣсяця навѣстивъ наше село два раза огонь, забравши зъ собою 9 а допѣла 17 загородъ и по-лишаючи нещасливыхъ погорѣльцѣвъ безъ скибки хлѣба. Нещасливымъ прийшовъ першій зъ подпомогою парохъ сусѣдного села Пацковца, о. Иванъ Яцкевичъ, пересылаючи зъ своей коморы на мои руки 6 корѣвъ зѣбжа и кѣльконацѣть бѣхонцѣвъ хлѣба. За сей щедрый даръ, що бодай на хвили утеръ слезы нещаснымъ погорѣльцямъ, складаю въ имени нещасливыхъ моихъ парохіянъ щирю подяку. — Хризантъ Колыковскій, парохъ Вѣдѣжа.

— Рада громадома мѣста Коломыѣ выбрала на одномъ зъ послѣднихъ засѣданъ депутацію, котра має повитати у Львовѣ намѣстника и вручити П. Францови Смольцѣ почетный дипломъ мѣста Коломыѣ. Въ складъ депутаціи входятъ пп: бурмистръ Як. Асланъ, его заступникъ А. Зонфаль, ассесоры: Мих. Вѣлоусъ и Мехъ Зайдманъ та Як. Бретлеръ.

— Австрійска палата панѣвъ. По причинѣ вѣстей о новомъ именованіи членѣвъ палаты панѣвъ подають деякі газеты вѣдѣнскій згадки и даты статистичны о складѣ сѣи палаты. Члены палаты панѣвъ дѣлятся на двѣ категоріи: сѣтъ наслѣдственныхъ и досмертны, именованый цѣсаремъ. Першійхъ покликуе цѣсарь, коли зайдѣ „потреба“, хотий они вже закономъ мають право по смерти отца засѣдати въ палатѣ панѣвъ, разумѣемъ, якъ стануть повнолѣтними. Досмертны члены палаты сѣтъ по выслуженіи и заслуженіи достоинки державы. Тому то, лучаеся, що по-цри членахъ, де дво двацѣтиколько-лѣтнихъ, засѣдають сивы старѣ, маючи и по бѣсѣдѣсѣть лѣтъ. Отъ примѣромъ баронъ Геннеть родився въ р. 1799, кн. Камилъ Роганъ въ р. 1800, д-ръ Масеръ, предсѣдатель краковской академіи наукъ въ р. 1808 и т. д. За девѣть лѣтъ управы гр. Таафого вошло до палаты панѣвъ 99 новыхъ членѣвъ, бо деякі поумирали а деякіхъ треба було до доповненя правичѣ. Зъ Поляковъ вошли за два послѣдніи роки два члены: кн. Андр. Любомирскій яко наслѣдственный и бар. Земляковскій, именованый недавно цѣсаремъ; зъ нѣшихъ народностей 21 членѣвъ. За тѣ два роки померло 20 членѣвъ, мѣжъ ними Зыдикевичъ. А мѣжъ тими данными не можна подбати нѣ наименшою згадкою о Руоинахъ, про нихъ же дотенеръ забувають!

— Баламученье темного народу сталося въ Галичинѣ прямо споромъ заграничныхъ спекулянтѣвъ. Вѣдомо, кѣлько то по краю увиваеся агентѣвъ, що заохочують людей до Америки, щобъ только выискати ихъ въ дорожѣ. Недавно вновь жийе

Нѣмецъ Дробнеръ, здаеся зъ Амстердаму, выдавъ бѣзову, вербующу 1200 охотниковъ на якусь выправу до Африки. Въ бѣзовѣ сказано, що мовѣ-то ся выправа стоить подѣ ойкою цѣсаря Франца Иосифа, а въ Лондонѣ зложены для охотниковъ великіи сумы. Все то очевидно неправда.

— Курсы подготозляны на офицѣрѣвъ при ополченіи загадаа отворити въ р. 1889 ц. к. коменда обороны краевой. Курсы тревати муть чотири мѣсяцѣ въ кѣждой стаціи баталіоновѣй ц. к. обороны краевой. Отворенье такихъ курсѣвъ завивить бѣдѣ числа зголошующихся кандидатѣвъ. Зголошеня принимаютъ ц. к. коменды окружий ополченя по концѣ грудня с. р.

— Испыты зъ лѣбоніцѣвъ одбулись въ падолистѣ с. р. въ львовскомъ намѣстництвѣ. Зъ кандидатѣвъ здало 8 на самостоятельныхъ господарѣвъ лѣбоніцѣвъ, а 26 низшійхъ испыты на техничныхъ помощниковъ лѣбоніцѣвъ. Зъ вѣходномъ Галичинѣ адалы испыты на господарѣвъ лѣбоніцѣвъ: Бол. Андрушевичъ зъ Борщовичъ и Отто Вихнеръ зъ Макуличина.

— Редакція „Америки“ повѣдомляе Вѣд. Отдѣлъ духовныхъ въ Галичинѣ, що, порозумѣвшись зъ о. Волянскимъ, може за одраву двоухъ службъ „Америки“ высылати „Америку“ тымъ жебъ, котры ще кромѣ того надбѣвають на оплату почтову на цѣлый рокъ 52 центѣвъ амер., або 1 зр. 30 кр. Грошѣ тѣ можна прислати въ листѣ, одинъ зр. въ паперѣ и 30 кр. марками почтовыми, а складати тѣ грошѣ можна для „Америки“ и въ Галичинѣ, с. е. въ редакціи „Дѣла“, або у п. Ю. Кисѣлевского въ Коломыи. Хто хоче доста-вати ажъ два числа „Америки“ разомъ, сей має надбѣлати лишь половину выше наведенной квоты.

— Одъ выдавцѣвъ „Библиотеки музыкальной“ одержуемо отъ сѣмью: „Мамо честь повѣдомити на-шимъ Предсѣдательствѣ, что мы старались о ду-же гарній теки на выпускъ „Библиотеки музыкальной“. Кожда тека оправлена въ чорне полотно зъ вызолоченою напѣвою: „Библиотека музыкальная“ и лѣвою — продаеся по цѣнѣ 45 кр. (зъ пересылкою 50 кр. а рекомендовано 65 кр.) За-мѣвляти можна у Кирила Студинского, богосло-ва зъ П-го року у Львовѣ, ул. Конерника, ч. 36. Всяка замѣвляея полагоджусѣ одворотною поч-тою. — У Львовѣ д. 28 н. ст. грудня 1888. — Кир. Студинскій, Остапъ Нижанковскій, Ив. Ва-чинскій, Вол. Садовскій и Евг. Купчинскій, пи-тѣмъ рус. дух. семинаріи и выдавцѣвъ „Библиоте-ки музыкальной“.

— 40 канцелярскихъ практикантѣвъ намѣстництва одержать одъ 1 сѣчня 1889 р. подвышенье адъ-ютума зъ 500 на 600 зр. Подвышенье то вырѣ-бывъ новый намѣстникъ.

— Ц. к. дирекція зѣльничихъ повѣдомляе, що зарядъ галицкого шляху першю галицко-угорскон зѣльничѣвъ переходить зъ д. 1 сѣчня 1889 р. на ц. к. дирекцію руху зѣльничѣвъ дер-жавныхъ.

— Зъ зѣльничѣвъ Кароля Людвика. Одъ 1 сѣчня 1889 р. задержуватисѣ будутъ побѣды куріерскій ч. 1 и 2 условно по одной минутѣ на стаціи въ Радимнѣ, чтобы принимать и отдавати подорож-ныхъ та пакунки. Одъ того часу будутъ выдава-тисѣ билеты до Радимна и зъ Радимна до даль-шихъ ѣздъ.

(+) про реформу польской правописи богато теперь пишешъ въ польской прасѣ. Велика часть ученыхъ Поляковъ приходитъ до переувѣдѣнчя, что нынѣш-на польска правопись не есть наилучшою и кон-че потребуе реформы въ томъ напрямѣ, чтобы зрѣбити ея простѣйшою и лекшою до науки. Мѣжъ нѣшими учеными забравъ въ той справѣ слово ученый Едвардъ Богуславскій, авторъ 1-го тому „Исторіи Славянъ“, и выдавъ въ Краковѣ брошюру: „Олѣвце о рациональнѣй графичѣ поль-ской“. Онъ пише замѣсть cz, rz, sz — c, r, s, а замѣсть bi, ki, wi, mi, ni, si, — b, k, w, m, n, p, s, i, t, d. (и пр. książka, wyuczka, ścisłość). Мотивуе же свою реформу такъ: 1) Она уде-лшше каждому не-Полякову вычитати польско-му и писемо; 2) дѣти въ школахъ лекше и скорше научатся читати и писати; дитинѣ годѣ й вычитати лѣгкоку, за-дѣ яко мають пи-сати два знаки замѣсть одного; наконецъ 3) пишучи два знаки замѣсть одного, тратятсѣ марно часъ и папѣръ.

— О операциѣ бл. п. Михайла Бѣлянского подаемо отей подробности. Въ субботу 3 (15) грудня при-ѣхавъ до Вѣднъ крилошанинъ львовскон кашутулы о. Бѣлянский зъ 14-лѣтнимъ сыномъ Михайломъ, котрый, после гадки лѣкарѣвъ, шавъ поддѣтиосъ операциѣ, бо иначе грозила ему неминуца смерть. Хлопчикъ выдаваеся цѣлкомъ здоровымъ, а про-фессоръ вѣдѣнскон клиники, д-ръ Вильротъ за-визъ, что въ его животуку выбразовався нарѣстъ, котрый до двоухъ недѣль може убити молодой ор-ганизмъ. День операциѣ вызначено на второкъ о год. 11-той рано. Недужій высовѣдався и при-нявъ св. Тайны та зъ доверѣемъ одався въ руки д-ра Вильрота. По занаркотизованю отворивъ д-ръ Вильротъ животуку и справдѣ найшовъ нарѣстъ, котрый вже такъ разросѣся, що убийтй корнѣвъ за-пустивъ и доволка внутренностей. Треба було або перестати дальшу операцию и тымъ самымъ надѣятисѣ неминучою смерти недужого, або доко-нати рискованну операцию. Д-ръ Вильротъ рѣ-шивъ на се другое. Операциа скончилась за три години часливо, а однакъ организмъ молодой не выдержавъ значного улыву крови и за бѣсѣмъ го-динѣ недужій померъ.

— Трагична пригода случилася онгоды въ Крако-вѣ. Молодой, 28-лѣтний Мих. Вѣржбовскій, ро-домъ изъ Скалата, сынъ секретаря при старостѣ въ Богородчанѣхъ, бывшій учитель народный въ

Михальчу, пов. городенского, а теперь студентъ III-го року медицинѣ въ Краковѣ, чѣловѣкъ ду-же способный, тихій и роботащій, побачивъ пе-реходомъ панну Марію М. и зъ першого погля-ду залюбився въ нѣй. Одъ того часу почавъ за-нею ходити мовѣ тѣмъ, а наконецъ зважился за-чепити ея на вулицѣ. Родичѣ обурилися за те на молодца и дали ему то познати. Вѣржбовского оторнула респика, а вже найтѣжше дѣткнуло его, коли на одий маѣвѣць онъ попросивъ панну Ма-рію до танцю, а она ему одмовила и пошла зъ другимъ. Вѣржбовскій удавъ до дому панночки, а тамъ мати однала ему всю надѣю. Тогда онъ постановивъ убити панну Марію. Коли она вы-ехала до Законопанаго, Вѣржбовскій удавъ туды за нею зъ нистолетомъ и штилетомъ. Только-жъ тогда чомусъ не довершивъ страшного дѣла; ш-столетъ и штилетъ продавъ. Повернувши до Кракова, вновь купивъ револьверъ и штилетъ и вже рѣшучи постановивъ убити панну Марію, а потѣмъ себе. Дня 26 н. ст. грудня с. р. панна пошла зъ матерью до замужной сестры. Вѣрж-бовскій слѣдивъ за нею. Коли панна Марія въ товариствѣ двоухъ своихъ товаришокъ и матери около год. 3 зъ-полудня вышшла зъ гостини, Вѣржбовскій пшовъ въ слѣдъ за ними ажъ до каменницѣ, де панночка мешкала. Тутъ подбѣгъ онъ сходами попередъ панъ, ставъ на повѣ кроку передъ ними, и добувъ револьверъ. Заки выстрѣ-ливъ першій разъ, одна зъ товаришокъ панны М. трутила его руку, и стрѣль хибивъ. Але Вѣрж-бовскій выстрѣливъ въ-друге и въ-третье. Одна куля тѣрѣла панну Марію поизше кѣтъки груд-ной, друга легко зранила руку; при томъ друга куля легко зранила и одну товаришку панны М. На гукъ выстрѣловъ выбѣгъ одинъ мешканецъ каменницѣ, схопивъ Вѣржбовского за руки и тымъ чиномъ не давъ ему дальше стрѣляти. Тымчасомъ насѣбла родина панны Маріи и одпривадила жен-щины до хаты, а Вѣржбовскій вырвался и вы-бѣгъ до огорода каменницѣ, щобъ тамъ себе по-завѣсти житя. Однакъ въ револьверѣ зѣсуе-нався регулюющій штилетъ и Вѣржбовскій не могъ выстрѣляти до себе. Коли ранену панночку забрано до мешканя, прикликано заразъ лѣкаря, и той выдубувъ зъ неи кулю. Рана показалася не-смертоносною, бо куля, одбившись насампередъ о гузикъ плаща, потѣмъ о поясскъ вываиваный цѣпками, а наконецъ о сталь шнурѣвки, — стра-тила силу и убойшовши въ тѣло, животука не пробилъ. Вѣржбовского увязнено и заведено до полищійного аршту. Тамъ онъ зѣмѣвъ. Дуска-ли, чи онъ не божевѣльный, але лѣкарь отвер-дивъ у него цѣлкомъ здоровый умъ.

— Доповняющіи выборы одного члена рады повѣ-товой въ Перемышлянахъ, зъ громадъ мѣскихъ одбудутсѣ дня 31 сѣчня 1889 р.

Вѣсти зъ еп. Станиславѣвской.

Еп. Ординаріатъ розпоряджае, чтобы по-вѣхъ церквѣхъ одслужити дня 31 н. ст. грудня с. р. благодарственне богослуженье по поводу законченія юбилейныхъ торжествъ 50-лѣтнего священства паны Льва XIII после декрету кон-грегациі обрядѣвъ у Римѣ.

Завѣдѣтельство одержали оо.: Стеф. Чо-ганъ зъ Черниatina въ Далешевѣ, Вол. Лукаше-вичъ зъ Тучавѣ въ Жуковѣ, Юл. Ставничій зъ Нижнева въ Темерѣвцѣхъ, Алойей Олесниціи зъ Городенки въ Брошкѣвцѣхъ, І. Шлемкевичъ зъ Кривенького въ Тумирѣ.

Грамоты приняты въ духовно зѣльзъ епар-хіи одержали: Ев. Кириловичъ, слухатель бого-словія, Бронимъ Барышъ, убоич. слух. богословія и Петро Іллевичъ убоич. слух. богословія.

Презенты одержали оо.: Юліанъ Дворянинъ на Чортовѣць.

Власть отъ литургіи служити одержали оо.: Алойей Олесниціи зъ Брошкѣвѣ и Мод. Бушакъ зъ Миловець.

Декретъ увѣленія одъ конк. испыту одер-жала оо.: Ілія Пиндусъ зъ Невочина и Димт. Микейдъ зъ Дѣлѣва.

Конкурсовый испытъ выдержали оо.: 1) Стан. Новосадъ, 2) Юл. Ставничій, 3) Іос. Ки-сѣлевскій, 4) І. Лабѣй, 5) Дм. Хоминъ, 6) І. Рудничій, 7) Теодоръ Меленевичъ, 8) Вол. Лу-кашевичъ, 9) І. Глѣбовицкій.

Выказъ складаныхъ жертвѣ.

— Выдавцѣ „Библиотеки музыкальной“ складають щиро-сердечну подяку Впр. о. Порѣ. Бажаньско-му за щедрый даръ 5 зр. па цѣлы издавничества.

— Для „Школьной Помочи“ у Львовѣ приславъ намъ п. Мих. Воробецъ, учитель въ Стинявѣ выжнѣй, 1 зр., збранивъ на забавѣ въ Стинявѣ нижнѣй; и-менно зложили по 20 кр. оо. Пѣлецкій и Шена-ровичъ, та учитель пп. Бобаничъ, Вѣлавскій и Воробецъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Пешть 28. грудня. О намѣреніи румын-ского правительства одновити переговоры въ справѣ угодъ торговельной зъ Австро-Угор-щиною не зѣвѣстно тутъ нѣчого.

Берлинъ 28. грудня. Соймъ прускій буде одкрытый дня 15. сѣчня. — „Nordd. Allg. Ztg.“ доказуе, що Нѣмечина бажаетъ порозумѣня Россіи въ Ватиканѣмъ, бо тогда рѣшитисѣ судьба Поляковъ, що лежить такожъ и въ интересѣ Нѣмечины.

Парижъ 28. грудня. Буланже поста-вивъ вже свою кандидатуру въ Парижѣ. — Сенатъ ухваливъ бюджетъ 214 голосами про-тивъ 16. — Акціонеры Панамского канала пристали на застановленье выплаты купонѣвъ и выданье новыхъ облигаціи.

Римъ 28. грудня. Сенатъ ухваливъ безъ дебаты законъ войсковый. — Прави-тельство тунетанское зажадало натурализациі заграничныхъ урядниковъ яко Французѣвъ або Тунетанцѣвъ, а въ противнѣмъ случаю гро-зитъ имъ увѣльненіемъ одъ службы. Англія порозумѣлася вже въ сѣй справѣ зъ Италію и повѣдомила о томъ Нѣмечину и Австрію.

Надѣслане.

Аптека РУКЕРА у Львовѣ

поручае 2480 254—

спеціальности и универсальны средства, французскій и инші, якъ черезъ нѣю такъ и че-резъ инші фирмы оповѣщувані.

Фабрика знарядѣвъ рѣльничихъ и гисерня

М. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгѣй поручае свои вы-робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 184—?

медальтъ заслуги, дипломъ признания и дипломъ гонорарный на всемирной выставѣ въ Антверпѣ за незрѣваніи

Выробы косметичны, Тоалетны и Парфумеріи.

Пилиптонъ волосъ сивому и споловѣдому по кѣлькокразѣ вѣмъ ужито привертаетъ красну барву. Пилип-тонъ не фарбуе, лишь одмолужаетъ волосѣ, котре подѣ впы-вомъ сего одличного средства одыскуе перѣтѣну барву, мѣт-кѣсть и одыскѣ. — Цѣна флакону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ наисильнѣйше выпадаея волоса задержуе, цѣбуйтъ волосѣмъ зѣмѣнѣе и до вытѣрѣ-ваня та поросту волоса побуждае. Лисены покрываються крас-нымъ волосѣмъ. — Цѣлы флаконъ 3 зр. Повѣ флакону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖИЙ

Знамените повѣдженіе и покупъ сего пудру суть найдѣ-шимъ доказомъ его незрѣванной добрѣности. — Пудръ княжій на вѣсѣхъ выстѣвахъ бувъ першымъ, а численній медальтъ заслуги, якими его бѣзачили, найдѣвши его поручають. — Пудръ княжій не мѣститъ жидкихъ металевыхъ примѣшокъ, есть се наичѣ-стѣйша и найдѣжнѣйша мучка рѣстинна, приемно прилягае до лица, надае красну, природну бѣлѣсть и есть неоцѣненнымъ сред-ствомъ до окрасѣ лица.

Пуделко малѣ бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебе-дикомъ 1 зр. 50 кр. Рожевий для бѣлѣдинокъ и кремевой для шатинокъ и брутѣнокъ, малѣ пуделко по 70 кр., бѣльше зр. 1.30 зъ пуделкомъ зр. 1.60.

Вода фіалкова. Усувае зъ лица прищѣ, лишѣвъ, угрики, попаданье и дущенье шкѣры, выгла-джуе морщинки и дозико бѣсовъ Лице одѣвѣжуе. выбѣловъ и вы-нѣжнѣе до той степені, що яко средство тоалетово-гигіеничне зѣбаста одзначене медальемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣ-карской въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2529 32—?

П. ИГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Конерника ч. 3, плацъ Маріяцкій и улицѣ Галицка рѣгъ Валовой ВЪ КРА-КОВѣ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦѣхъ Рынокъ ч. 2.

Появився

РУССКІЙ СІНѢВАНІКЪ

уложенный черезъ Костя Пань-ковскаго, а накладомъ То-варства Просвѣтъ. Мѣститъ въ себѣ въ 9-ти аркушахъ болѣе 288 страницъ. Пѣсни тѣ суть то перлы поэзіи руско-украинской найвы-датѣйшихъ нашихъ поетѣвъ, якъ Шевченко, Федьковичъ, Малак, Гу-шалевицъ, Маркѣвъ и Володимиръ Шашкевичъ и премной найдѣбръ-явшій народный пѣсни. Найзнаме-нитѣйшій рускій композиторъ уложив-шій до нихъ музыку суть по правой сторонѣ пѣсенъ подписанъ. Цѣна 40 кр., оправаный 50 кр. на пере-сылку 5 кр. — При закупѣ 10-ти примѣрниковъ въ канцеляріи То-варствѣ дается 20%о. рабату. Набу-титъ можна ихъ такожъ по вѣсѣхъ книгарницъ Галичинѣ и Буковинѣ. 2337 17—?

Пошукованя посадѣ, оголошеня продажи, пошукованя спѣльничѣвъ

и вѣхъ иншій оголошеня для вѣсѣхъ австро-угор. якъ такожъ для вѣсѣхъ заграничныхъ газетъ и фаховыхъ часопсѣй залагоджуетъ найтѣнше, найскорше и въ одновѣдній спѣсѣбъ по оригинальныхъ цѣнахъ експедиція анонѣвъ:

RUDOLF MOSSE

Wien I. Seilerstätte 2.

Кошки на лѣжка, плюшовѣй англійскій до подорожи, Ковдры шитѣ зъ вовняного и шовкового атласу, Матрацы поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА и СЫНА подѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ. 2686 3—?

При закупѣ товаровъ просимо покликуватисѣ на нашу часонисѣ.

ДЪЛО

що я конопляний городи у нихъ взять, то вже, добродію, моя справа; я чоловікъ не учений, по старому поступаю. У мене панъ паномъ, а мужикъ мужикомъ.

Всякі облігації, листи заставні, пенсії, акції банків і залізниць, двоси деревзавів і шовратів купують и продають підъ найкорист-нѣйшими по змогъ условіями

СОБАКЪ И ТИГРОВЪ

Домъ банковый и котлора вытѣны.

Получены изъ провинці сейчасъ загато-

Зрозумів покійник і вагу школи. Его щодрий дар для "Товариства педагогічного руского" знаменує, що він тому розсадникови інтелігенції рускої, опущеному паз знаних причин, хотів прийти під руку. Ми певні, що та інституція збухне сей патріотичний дар тільки для добра Русі.

І про молоді, але рухливі і успішно діяють "Народну Раду" не забув покійник. Живому організмови хотів додати сили матеріальних.

"Торговля Народна" нашла також в завданню заслужене признание, а шедра по можності лент для сей інституції, призначена на запомогу для бідних хлопців, будучи купців руских, мусить бути для загалу руского заохоту до піддержування економічних наших інституцій.

Не забув він покійник і на наше "Діло". Як за життя, так і перед смертю уважав він наше діланье політичне хосенним для народу. Ми тям чванюєм в дар сей приймемо з всею вдячністю. Лента з так чистих рук — буде для нас дорогою пам'яткою, значенням правани і заохоту стояти вірно і неустрашено при тій ідеї, котра одушевляла покійного о. Стефана.

Зобравши все воедино, уважаємо своїм обов'язком в імени народу зложити вніець вдячності великому покійникови. Чваняться Хорвати своїм Стросмавром, хвалиться Чехи невідомими щодирми благодітелями академії наук і театру. — ми маємо свого Качалу. Честь его памяти отъ рода въ родъ!

Причини зубожілости наших селян і мѣщанъ черезъ судѣвництво.

III. Судѣвництво повѣтѣ.

Наша Галичина єсть кранною рѣчиною, тож не диво, що бѣлаша часта агеады судѣв повѣтѣвыхъ тѣкає справъ селянскихъ. Наші селяне по-найбѣльше неписьменні, а при повѣтѣвыхъ судахъ цѣлкомъ нема дорадинокъ правнихъ. Суды слабо обсажені якъ з огляду нумеричного такъ и интелектуального.

Звычайно судъ повѣтѣвый складаєть зъ начальника суду, одного адъютанта и двоух канцелистовъ. До помочи приймаєть кѣлькохъ лихо платныхъ діурнистовъ, звычайно недо- лѣтѣвъ або беззачинныхъ старихъ прохвѣ- товъ, котрі не зъ одной печи хлѣба кушала тѣ нѣгде мѣсяца довог не загрѣли. Тѣхъ діур- нистѣвъ вправляєть до работи меншихъ рефе- ратѣвъ. Люде тѣ не мають при найбѣльшій здѣбности и пильности надѣвъ на авансѣ, бо мѣсяца для канцелистовъ судовыхъ застереже- ній переважно для выслуженныхъ манипу- лацийныхъ подѣлчарѣвъ. Тож не диво, що тѣ неспасливій люде вправляють ся в манипуля- ціи судовій и въ концѣпѣ на те, чтобы ко- нѣсь, утративши мѣсяца діурниста, перекупу- ть ся въ пасара покотнуго або громадскаго.

Въ многихъ судахъ повѣтѣвыхъ началь- никами люде старі, пережиті, деякі зъ нихъ були бы мандаторами. Они не мають надѣвъ на авансѣ, юридичне образованіе и посту- пѣ въ науцѣ амъ цѣлкомъ чужі. Работа нѣ вже наскучалась а служить лише "такъ собѣ". Су- довій діурнисты знову, не маючи зъ чого га- рвантъ выжити, шукать за бѣчыми не коуче частыми доходами.

Се вѣрный образокъ переважнои части нашихъ судѣв повѣтѣвыхъ. Декуды єсть уже енергичні, здѣбні та трудящі начальники, ма- ють щирю волю заслужити, — та тѣ пра- цують днями-ночами, руйнуючи своє здоро- вье та занеблудючи своє факове образованіе. Повѣтѣвымъ судамъ даєть ся до помочи мо- лодыхъ, невинныхъ и лихо платныхъ або

и бесплатныхъ авскултантовъ и придѣляютъ имъ такі чинности, які пѣла закона повинні залагоджувати лише по-найменше адъюнкты. Вправдѣ найновѣйшимъ часомъ розпорядивъ министеръ правосудія, що авскултанты не можутьъ бути судіями карными на повѣтѣхъ, та поки-що розпорядженіе то иступе на па- перѣ.

Та зъ другой стороны агенда судѣв по- вѣтѣвыхъ множиться разъ дѣлтого, що мѣжъ темными народомъ нашимъ що-разъ бѣльше процесовичѣвъ, котрыхъ покотні писарѣ подѣ- юджують до неузасадненыхъ або безвартныхъ процесѣвъ, а по друге, що зъ заведеніємъ книгъ грунтовыхъ, законѣвъ проти піанства, лихвы и вѣшахъ, прибуло судамъ богато но- выхъ справъ, котрыхъ перше не було. При такімъ станѣ рѣчей то и найенергичнѣйшій судѣвникъ заложить руки и пѣладе въ бай- дужбѣ.

По при тѣмъ всѣмъ годѣ не замѣтити же однои тяжкой колѣды, котра зупиняє всю ро- боту и найенергичнѣйшихъ судѣвникѣвъ. Бѣть се перестарѣлій и на нѣвнѣйшій часъ поганій формализмъ. Онъ убиває всяку охоту до пра- цѣ. Письменность нашихъ процесѣвъ, помямо назвы словности, пожарас судіи весь часъ, ко- трого зъ кристію мѣгъ бы деняе ужити. На- ша процедура цѣлкомъ недовѣзъ обходати бу- де 100-лѣтній повѣсь своихъ уроднѣвъ. Вправдѣ мѣстѣ она въ собѣ хорошій и ясній поста- новы, але се все не бѣдовѣдає вымогамъ часу. Вѣтѣмъ засады у другихъ народѣвъ знаній вже якъ исторично-правный забутокъ; у насъ они же живутъ въ пратѣцѣ.

Для повѣтѣвъ приписує наша старенька процедура-бабуся постушованіе словне, дѣлтого, чтобы на повѣтѣхъ мѣжъ неписьменнымъ народомъ процесъ скоротити та неосвѣченъ стороны бѣдѣти судамъ въ опѣку. Въ слѣдъ за тѣмъ выдано кѣлько законѣвъ т. зв. сумар- ничныхъ для скороченія судового правильного письменного та словного процесу. И дѣвне ди- во! Сѣ de pomine словній процесы выдано для скороченія процесу письменного, а теперь де- факто вышло на те, що процесъ пись- менный єсть найкоротшій зѣ всѣхъ якихъ-небудь сумаричныхъ проце- сѣвъ словныхъ! Процесъ письменный не належитъ до судѣв повѣтѣвыхъ, отже зъ не- го селяне користати не могутъ. Для нихъ ли- шаються процесы словній и сумаричні.

Процесъ письменный ведєть такъ, що стороны вносятъ свои внесенія и жадаю на пѣсьмѣ. Позывающій вноситъ правильно жало- бу и реплику, обжалованный оборону и дупли- ку. Незвычайно позываетъ сторонамъ вести ще триплику и квадруплику. Всѣ письма вно- сѣть до суду въ певныхъ зъ горы выначе- ныхъ речничкахъ, бѣжучихъ бѣдѣ дорученія пис- тьмѣ противника; речничѣ тѣ можна бѣдрочити, але пильнучисъ добре можна недопустити до довгихъ бѣдроченъ. На тѣхъ пѣсьмахъ и ко- нецѣ. Кѣли выдано тую процедуру, — а бу- ло се року Божяго 1796, — здавалось зако- нодавцѣмъ, що сей процесъ за довгий и не- практический для населенія на провинціи. Огожъ дѣлтого установлено побѣць сего для повѣтѣвъ процесъ словній. Онъ полягає въ тѣмъ, что стороны ставятъ на выначеніи терминъ пе- редъ судією и вносятъ свои внесенія слово, а судія списує ихъ до протоколу подѣ ману- дукцію. При тѣмъ задержано такіи самыи порядокъ внесѣвъ: жалоба, оборона, репли- ка, дуплика, триплика и квадруплика. На той самъ ладъ и зъ тѣхъ самыхъ мотивѣвъ вый- шло обѣла въ половинѣ нашего столѣтя кѣль- ка процесѣвъ сумаричныхъ, въ манипуляціи трохи коротшихъ бѣдѣ попереднего процесу устено. И въ нихъ пробиваєть ся засада, що вѣ- сѣкѣ сторѣвъ належитъ списувати до протоколу подѣ манудукцію судѣвъ. При тѣмъ постано-

влено выразно, що готовыхъ протоколѣвъ до суду вносить не вѣльно.

Въ процесѣхъ т. зв. словныхъ можна вно- сити жалобы и другі поданія на пѣсьмѣ або слово до протоколу. Въ тѣй цѣли маютьъ су- дѣ повѣтѣвой оголошеніе черезъ публичну вы- вѣску въ будынку судовѣмъ день судовый (Ge- richtstag), въ котрѣмъ вѣльно сторонамъ вно- сити до протоколу словній жалобы и явші по- данія (§ 246. зак. зъ 3. мая 1853. ч. 81. В. з. д.) Такъ само постановляє надѣворный декретъ зъ 4. вересня 1818 ч. 1494., що въ мѣсцевос- тѣхъ, де нема адвокатѣвъ (дорадинокъ прав- ныхъ), треба справы вносити слово. Суть то, якъ бачимо, не зліи постановы, интенція зако- нодѣвъ якъ найлѣпша, — та що зъ того, ко- ли лише на интенціи кѣнчатися, коли наші суды повѣтѣвой такъ по мѣшому устроєні, що пра темершыхъ обѣставныхъ и силѣхъ судейскихъ они не въ силѣ тѣхъ хорошихъ законѣвъ якъ слѣдъ выконати. Тожъ о тѣмъ "Gerichtstag-y" майже и не чути. Коли такіи день установленный — се тайна, подобно якъ було тайною въ Рамѣ, коли припадають дѣв судѣвъ, зъ тою рѣзницю, що въ Рамѣ деякі люді знали о тѣхъ дняхъ судовыхъ, а у насъ навѣть начальнакъ суду о нихъ не знає. Тожъ въ переважнѣй части нашихъ повѣтѣвыхъ су- дѣвъ жалобы словныхъ або поданія не при- ймають. Коли въ судѣ жадає такого внесєня особа интелігентна або заможнѣйша, дають ѣй легко познати, що она повинна взяти собѣ адвоката, бо має чимъ заплатити. Коли-жъ прийдѣ зъ такимъ нарѣканіємъ селянинъ, то ему кажуть по просту, что нема часу нѣмъ на такі речі, або кажуть ему подавати на пѣсьмѣ, не допустивши его часто-густо навѣть передъ лице п. начальника. Кромѣ суду мѣ- ско-делегованого у Львовѣ, не довелось менѣ бачити нѣгде оголошеніе дня судового, а про- токолѣвій жалобѣ и поданія належать до у- нѣкатѣвъ дуже рѣдкихъ въ повѣтѣвыхъ судахъ.

За-для того чудно се и невразумѣло, на- якѣй подставѣ высказывъ посолъ совѣтнѣкъ двору Ковальскій въ радѣ державній дня 19. падолѣста пересвѣдченіе, что въ судѣ инѣ- ля бы дуже радо такого селянина, котрый хо- тѣвъ бы тамъ прийти и свою справу внести протоколѣрно, и что кождей судія дуже радо сповнѣвъ-бы въ такѣмъ случаю свой урядъ. Сему заперечивъ пос. д-ръ Кронаветтеръ — и ему кождей, познѣкомленный зъ справѣю, признаєть правду, хотъ онъ не бувъ нѣколи судією въ Галичинѣ и не перекинувъ только звѣтѣвъ актѣвъ зъ повѣтѣвыхъ судѣвъ черезъ свои руки, що сов. Ковальскій. Не перечу, что всѣ судѣвники молодой радо приняи- бы такъ жадає селянина, але они до того фак- тично не мають часу, за-для надѣвного пе- ретяженія всякою работою, яку судамъ повѣ- товнымъ до залагодженія придѣлено. Зъ тѣхъ причинъ селянинъ мусить шукати за чѣловѣ- комъ, що уложивъ-бы ему жалобу або по- даніе до суду; а что при повѣтѣвыхъ судахъ дорадинокъ правныхъ мало, то удаются до покотнуго писаря.

И маю въ рукахъ одинъ такой доказъ, что судія повѣтѣвый мимо того, что звернувъ селянина жалобу цѣлкомъ, выговорує по- кутнымъ писаремъ, и получивъ его, то вѣльно ему внести до суду жалобу тую саму адвока- томъ подписану, або слово до протоко- лу, три разы бѣдриває селянина, котрый, не маючи чимъ адвоката заплатити, приходивъ до суду, чтобы жалобу внести протоколѣрно. Замѣчу, что сей чѣловѣкъ мешкає двѣ милѣ бѣдѣ мѣста повѣтѣвого и три разы приходивъ. Такихъ случаевъ може бути бѣльше, а кѣль- ко зъ того выхѣдитъ шкоды для людеи, не треба и доказувати.

(Дальше буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Комисія для закона войскавого въ пала- тѣ павѣвъ зобралася буда въ четвертъ на за- сѣданіе и уководителювалася въ той способѣ, что выбрала своимъ предѣвателемъ Шмер- линга а вице-предѣвателемъ кн. Чарторый- ского. Обѣла бѣбулася генеральна дебата, котра тревала кѣлько годнѣвъ. Референтомъ для закона войскавого назначено гр. Фалькен- гайна. Члены комисіи суть того погляду, что законъ сей буде принятый безъ амѣны, але здаєть, что комисія не згодиться нѣкакъ на резолюціи, які ухвалѣла палата послѣвъ.

Зъ Будапешту доноєть до "Pol. Corr.", что комисія войскава, котрой припоруєно вы- готовити генеральный планъ укрѣплєвъ кар- патскихъ вывозѣвъ, предложѣла вже свой еля- боратъ министерству войны.

Зъ Патербурга наспѣла вчера вѣсть, что тамъ померъ російскій генералъ, Ло- рѣсь-Меликовъ, чѣловѣкъ звѣстный зъ своихъ великихъ здѣбностей войскавыхъ и политич- ныхъ. Лорѣсь-Меликовъ бувъ родомъ Орме- нинъ зъ Тифлису и родився тамъ 1826 р. Вступивши до войска, добився бѣтъ скоро сво- ими здѣбностями выдѣйшого становѣща а коли въ 1855 р. взавъ турецку крѣпость Карсѣ, именувавъ его царъ Николай I. губер- наторомъ занятой нимъ области и крѣпости. Въ 1877 р. воювавъ бѣтъ зновъ въ тѣхъ са- мыхъ сторонахъ противъ Туркѣвъ. Онъ за- нявъ крѣпость Ардаганъ, но за богато вѣривъ въ свое щастіе и кола пустився бувъ дальше въ глубину Орменіи думаючи, что возмѣ столицю Орменіи — Еранурмъ, засу- пивъ ему дорогу Мухтаръ-паша и побивъ его подѣ Севинѣмъ такъ страшно, что здавалось, что Россія прогнала вже кампанію въ Малѣй Азіи. Побѣдивъ однакожъ, одержавши знач- нѣйшу побѣду, взявъ бѣтъ до облога крѣпос- ти Карса и тутъ побавъ Мухтара зовѣвъ и занявъ крѣпость. Въ 1879 р. надавъ ему царъ Александръ I. титулъ графа а въ рѣкѣ поз- нѣйше именувавъ его губернаторомъ въ Хар- ковѣ. По эксплозіи въ Зимовѣмъ дворцѣ, ко- ли то мало, что не цѣлу роднѣю царску не постигла страшна катастрофа, поклякаясь его царѣ до правительствѣ и бѣдавъ ему майже дѣкторскую власть. Въ сѣмъ часѣ бѣдзачивъ бувъ Лорѣсь-Меликовъ дуже своимъ либераль- нымъ урадованіємъ. Онъ бувъ того переконан- ня, что лишь свободнѣйша управа и знєсе- нѣе абсолютизму може вырвати Россію зъ то- го хаосу и величезного недоволенія, якіи тогдѣ запанувавъ бувъ въ цѣлѣй Россіи. Коротка та хвиля, въ котрой Лорѣсь-Меликовъ державъ цѣлу управу Россіи въ своихъ рукахъ, вы- клѣкала буда дѣйство велику надѣю на крас- шѣе будущее, тѣмъ бѣльше, коли розбѣ- шлась буда поголоска, что царъ Александръ II. за радою Меликова готовъ надати свой дер- жавѣ конституцію, и что выгѣтовленіємъ до- тѣчного проекту Лорѣсь-Меликовъ вже дѣйст- во займаєсь. Настала однакожъ звѣстна ката- строфа зъ 13 марта 1880 р., въ котрой погибъ царъ Александръ II., настала змѣна на пре- стѣла а зъ нею и змѣна въ правительствѣ. По цѣлѣй Россіи пошла страшна реакція а Лорѣсь-Меликовъ, яко противникъ еи, побѣвъ въ бѣставку и бѣтъ того часу не гравъ вже нѣякой важнѣйшой роль.

Зъ Петербурга доноєть, что теперь нема вже обавы, чтобы односыи межѣ Россією а Персією погѣршилиєсь. Въ мѣрѣдѣйшихъ кру- гахъ російскихъ суть того переконанія, что теперь повинні не такъ російске правитель- ство якъ скорше російскій предпріемствѣ стар- атися о то, чтобы выперти Англію зъ Персіи, а російске правительство повинно тѣ пред- пріемства лишь підпомагати. Зъ повѣсьмѣмъ поглядомъ стоить въ звязи такожъ гадка спо- лучити Персію зѣлѣзницею зъ Россією.

Кн. Бисмаркъ має вже въ першихъ дняхъ сѣчня приѣхати до Берлина, чтобы взяти осо- бисто участь въ нарадахъ парламенту. Здаєсь, что бѣтъ хоче бути въ парламентѣ головни подѣчасъ нарадѣ надѣ справѣми колоніальными а бѣтакъ и подѣчасъ дебаты надѣ кредитомъ для маринарѣвъ, бо вѣвшихъ важнѣйшихъ справъ, котрѣ-бы вымагала ажъ присутності самого канцлера, подѣчасъ теперѣшнѣи сѣсїи не буде. Мѣжъ справѣми колоніальными буде такожъ розбиратися справа подорожи Висмана до Судану на побѣць Елиновѣ-пашѣ. Коли Висманъ выѣде до Занзабару и чи бѣтъ буде заименованный державнымъ комисаремъ нѣ- мецко-вѣдѣбно-африканскихъ областей, чи нѣ, о тѣмъ же досѣ нѣчого не звѣстѣи.

Прускій сеймъ зберєсь, якъ звѣстѣи, дня 15. сѣчня на нарады. Складѣ сейму єсть по- сѣля урядового оголошенія его членѣвъ слѣду- ючій: 126 консервативѣвъ, 97 членѣвъ цен- тра, 2 Вѣлькѣ, 87 либеральныхъ народѣвъ, 60 вѣльно-консервативныхъ, 15 Полякѣвъ и 16 дѣячихъ.

"Nordd. Allg. Ztg." навязуючи до слѣвъ "N. fr. Presse", что переговоры Россіи зъ Ва- тиканомъ стали доперѣ по гостнѣмъ нѣмѣцкаго цѣсаря въ Рамѣ постуати скоршимъ ходомъ, каже такъ: "То може бути, але заключєня товъ газетѣ зъ того суть хибні. Для нѣмѣцконъ политикѣ не єсть порозумѣнѣе Россіи зъ па- пою щѣсъ такого, чого бы она собѣ не бажала. "N. fr. Presse" называє то порозумѣнѣмъ о судѣбѣ Полякѣвъ въ Россіи. Але-жъ змагана Полякѣвъ чи то въ Россіи чи въ Прусахъ бу- ли засвѣды Нѣмѣцкѣмъ ворожѣ а то вороже ихъ усѣпособленіе підпиратѣ что въ сеймѣ проводирѣ партій ворожихъ державѣ. Полѣки шкодѣтъ нѣмѣцкѣй державѣ при помочи Вѣль- фѣвъ и демократѣвъ зъ партіи Рихтера та при помочи соціалистѣвъ, Данѣвъ и Алѣзат- цѣвъ ще тѣмъ бѣльше, что єсть поглядѣ, что

ишовъ уляцею и грызѣть орѣхѣ. Я казавъ задер- жати конѣ и прикликать его.

— Що, брате, я чувѣ, тебе сѣкли нѣвъ? — запытавъ я его.

— А вы звѣдки знаєть? — бѣдовѣвъ Иванко.

— Панѣ менѣ казали.

— Панѣ?

— А за що тебе сѣкли?

— Заслуживъ тай годѣ. У насъ не бѣють за дурнѣцю, ой нѣ. Такои поведєніи у насъ нема, нѣ, нѣ. У насъ панѣ не такіи; у насъ панѣ... но, такого пана не найдете въ цѣлѣй губерніи.

— Говн! — кликнувъ я на вѣзника.

Отъ и маєшь стару Русь! — думавъ я дорогою...

Хроника духовной семинаріи Львов- ской бѣдъ 1783 до 1888 року.

(Дальше.)

Списъ актуальныхъ и провизоричныхъ рек- торѣвъ зъ ген. руской семинаріи у Львовѣ бѣдъ 1783 до 1888 року: 1) О. д-ръ Антоній Ангеловичъ — 2) О. Самуилъ Вульканъ — 3) О. Михайлъ Цѣвницкій — 4) О. Константинъ Са- батовскій — 5) О. д-ръ Іоанъ Лавровскій — 6) О. Гавріилъ рѣцарѣ Дубовѣцкій — 7) О. Сте- фанъ Телиховскій — 8) О. Венедиктъ рѣцарѣ Левѣцкій — 9) О. д-ръ Григорій Яхимовичъ — 10) О. Іоанъ Бохеньскій — 11) О. Іоанъ Сли- маковскій — 12) О. Владиславъ Бачинскій — 13) О. Александръ Бачинскій.

О. Михайлъ Ангеловичъ бувъ яко рек- торъ центр. семинаріи львовской бѣдъ усѣхъ питомѣвъ, якъ галичанъ такъ и угорскихъ, дуже любленый и поважанный. Протѣвъ О. М. Ангеловича почавъ сильно интриговати О. Са- муилъ Вульканъ, вице-ректоръ а прєсвитеръ

зъ Угорщины, и своими интригами довѣвъ до того, что О. М. Ангеловичъ мусѣвъ зъ ректор- ства уступити, а его мѣсце занявъ той Саму- илъ Вульканъ. По уступленію зъ ректорства зложивъ О. М. Ангеловичъ испѣтъ зъ знамени- тымъ успѣхомъ на прѣсѣора Домгатики и за- нявъ катедру того предмету по усунєню зъ неѣ профєсора О. Deharies, Домгатикина зъ конвенту львовскаго. Ректора О. Самуила Вулькана именовано епископомъ Велико-Го- радѣну на Угорщинѣ, але что яко ректоръ и номинатъ-епископъ явно вѣвъ житѣе немо- ральное, а зъ питомѣцами обѣдовѣсь остро и безтактно, то питомѣць его не любилъ. Коли цѣсарь Іосѣфъ II. явився єтъ духовній семина- ріи 13 мая 1787 р., выступили питомѣць пе- редъ цѣсаремъ зъ жалобами на ректора О. Са- муила Вулькана, а коли тѣ жалобы показѣ- лись оправданными, цѣсарь на другій денѣ, 14 мая, усунувъ О. Вулькана зъ ректорства, бѣ- бравши ему заравомъ декретъ номинатѣйный на епископа. На мѣсѣце прогнаного ректора покликѣвъ цѣсарь на ново О. Михайла Ангеловича на ректора духовной семинаріи, и сей бувъ уже постѣйно ректорѣмъ ажъ до вѣмено- ванія его на епископа перемыскаго.

Списъ профєсѣрѣвъ науки Домгатики на фѣкултетѣ богословскѣмъ: 1) О. д-ръ Антоній Ангеловичъ — 2) О. д-ръ Модѣсть Гриневѣц- кій, Василіянскій. — 3) О. Игнатій Пенка, лат. прєсвитеръ. — 4) О. д-ръ Севастіянъ Тычин- скій, лат. прєсвитеръ. — 5) О. д-ръ Іоанъ Цѣпановскій. — 6) О. д-ръ Іосѣфъ Черлунча- кевичъ. — 7) О. д-ръ Сильвестеръ Сембрато- вичъ. — 8) О. д-ръ Теофилъ Сембратовичъ. — 9) О. д-ръ Іосѣфъ Мазуркевичъ, лат. прєсви- теръ.

Списъ профєсѣрѣвъ Исторіи церковной: 1) О. Андрей Бѣлецкій. — 2) О. д-ръ Францъ Кса- веръ Захарієвичъ, орменскій прєсвитеръ. — 3) О. д-ръ Онуфрей рѣцарѣ Криницкій. — 4) О. д-ръ Іосѣфъ Дѣлькевичъ.

(Конецъ буде.)

На такой ясный и переконуючий аргу- ментъ бѣдовѣдати не було, розумѣєсь, по- требѣ.

— Та ще — говоривъ бѣтъ дальше — мужики тѣ неосвѣдѣніи, прокляте насѣвъ! Именно двѣ хаты: ще покійный батько, дай ему Боже царство небесне! єи не любивъ; а у мене, скажу вамъ правду, вже така пове- дѣвка, що якъ отецъ злодѣй, то и сынъ зло- дѣй, говорѣть собѣ, что хочете... О, кровь, кровь, — то важна справа!

Тѣмъчасомъ смерклоєся на дворѣ. Иво де- кола повѣває вътрѣцѣ, и разъ, замираючи коло дому, принѣсь до нашего уха звуки рѣв- номѣрныхъ та частыхъ ударѣвъ. Мардарій Аполлоничъ якъ-разъ підбѣєтъ до устѣ повну подѣставку чаю и вже роздѣвъ вѣдѣра, безъ чого, якъ звѣстѣи, нѣ одинъ правдивый рус- кій не вхлѣбѣ въ себе чаю. Але задержавєсь, послушавъ, кивнувъ головою и поставивши подѣставку на стѣль, сказавъ зъ предѣбными усѣтѣхомъ, немѣвъ вторуючѣ ударѣвъ: "Чики- чикъ-чикъ! Чики-чикъ! Чики-чикъ!"

— А се що такого? — запытавъ я, зѣд- рованный.

— Гульгата бѣють, знаєть того Иванка, льокайчука?

— Котрого?

— Та отъ, що услугоувавъ въ покою, та- кого вусача!

Найбѣльше обурєньє не устоялось-бы су- противъ ясного и милого погляду Мардарія Аполлонича.

— А вы що? — промовѣвъ бѣтъ. — Я злодѣй, чи що? Щѣ вы бѣдѣ мене хочете? Лю- бѣй да наказуєтъ, самъ здоровій знаєть.

Незадовоно я розпирѣваєсь зъ Мардаріємъ Аполлоничемъ.

Бѣдучи селомъ, я увидѣвъ Иванка. Онъ

„католик“ а „Поляк“ то все одно. Коли такі фальшиві поняття в наслідок порозуміння Росії з Ватиканом в некористь Польщі це не, то вийде то лише в хосен борби пруского правительства противъ заганъ польскої шляхты и сполученої з нею нмемцкой демократіи. Порозуміння лежить отже далеко більше в інтересъ пруского правительства и длатого може бути, що переговори в сій справі почали ажъ по гостині нмемцкой цесаря в Римъ скорше поступати. Хто в Нмемчннв лашъ трохи повиннає ситуацію, той може лишъ того бажати, щоби Росія порозумілася в сій справі з папою чимъ скорше.

Після встєтей зъ Риму, ставсея димісія министра финансів Малияіого причиною формальної димісії цѣлого кабинету, але лишъ в той цѣли, щоби тепершній кабинетъ зреконструювався. Вь такімъ случаю ввійшли-бы до него всѣ давніи министры крімъ Малияіого, на мѣсце которого увійде по всѣй ймовірности Никотера.

Після встєтей зъ рбзнихъ сторінъ можна небезпечно кризу вь Сербіи уважати такъ добре, якъ вже за залагоджену. Радикалы за маленькою виняткомъ кѣлькохъ недовольнихъ и всѣ либералы згодились вже на проєктъ нової конституції и завтра мався бдбути перше офіційальне засѣданье великой скупштини, на котрій буде ухвалена нова конституція. Вь проєкті, уложеномъ тѣснѣйшимъ комитетомъ, зробила повна комісія ще слѣдуючій зміны:

Цѣла Сербія дѣлиться на 15 (не на 10, якъ первѣсно) округѣвъ; округа розпадаються на повіты а ті на громады. — До постановѣ о правѣ виборѣвъ додаю: Всѣ члены за други (господарство, вь котрѣмъ кѣлька родинъ живе разомъ), скоро дойшли до 21 року житя, мають право голосувати безъ вгляду на высоту податку. — Право активнаго вибору тратятъ на якійсь часъ: 1) Всѣ засуджені на кару арешту. 2) Засуджені на утрату правъ горжаньскыхъ. 3) Арештовані за якійсь злочинства. 4) Всѣ, що допускають ся при виборахъ надухати черезъ то, що наклонюють виборцѣвъ грозибми, обдѣнками и дарунками до вибору якогось посла, або що продають свои голоса. 5) Всѣ, що попали вь конкурсь. 6) Всѣ, що сунъ подъ курателею. 7) Всѣ, що безъ дозволу сербского правительства вступили вь службу вь заграничній державѣ. 8) Всѣ засуджені за провини противъ религіи. — Одинъ параграфъ постановляє: Наслѣдникъ престола, якъ и другіи члены королевской родини не смѣють одружуватися безъ дозволу короля. — О угодахъ торговельныхъ и умовахъ сказано: Угоды торговельніи и умови сполученіи зъ выдатками зъ касы державной, або коли бь они обмежали горжаньскій и политичній права сербскихъ горожанъ, стаються правосильними ажъ тогдѣ, коли ухвалитъ ихъ скупштина. О карѣ смерти постановлено: Кара смерти за политичній злочинства зноситься. Винятокъ становить лишъ атентатъ на особу короля або членовъ королевской родини та ті случаи, вь котрыхъ сходяться политичнае злочинство зъ звичайнымъ, а бдтакъ такожъ и ті случаи, вь котрыхъ войсковой законъ назначає кару смерти.

Показуєся теперъ зовсімъ ясно, що властивою причиною кривизы вь болгарскомъ кабинетѣ була лишъ незгода уступившихъ министровъ консервативовъ зъ Стамболовѣмъ, котрый хотѣвъ конче мати одностайный кабинетъ. Стамболовъ осягнувъ, чого хотѣвъ, и мавъ вже чисто либеральний кабинетъ, але говорили загально, що тепершній кабинетъ не зможе довго удержатися, бо Начевичъ и Столювъ були двѣ силы, котрыхъ не такъ легко буде хто мѣгъ вь кабинетѣ заступити.

Новий министръ судѣництва, Тончевъ, єсть зъ фаху юристомъ и кичивъ свои студіи вь Россіи. Яко юристъ має бнть бути не конче адвѣкатъ, але бдтъ часу першого атентату на кн. Александра болгарского бравъ бнть такъ велику участь вь всѣхъ подѣяхъ, що собраніє уважало зовсімъ природнымъ вибрати лишъ хабѣ его своимъ президентомъ. Коли по усуненню кн. Александра Стамболовъ завѣвъ вь его имени нове правительство, бувъ Тончевъ вже тогдѣ вь кабинетѣ яко министръ судѣництва, але лишъ короткій часъ, бо ледва кѣлька днѣвъ.

Салабашевъ, новый министръ финансів, не гравъ доси вѣякою важнѣйшою роль. Єсть то чоловікъ ще молодой, але дуже образований, родомъ зъ Загоры вь Румеліи. Онъ кичивъ свои студіи вь Празѣ, де головню слухавъ математики. По російско-турецкой войнѣ вернувъ бнть до Румеліи и проживавъ тутъ вь Филиппополі. Тутъ дѣлавъ бнть особно зъ Каравеловѣмъ и Славейковѣмъ противъ директуры Гавріала Хрестовича. Коли вь 1882 р. партія Хрестовича упала, ставъ Салабашевъ заходами Каравелова директоромъ судѣництва и бувъ нимъ ажъ до 1884 р. Одъ сего часу живѣвъ Салабашевъ спокѣйно и зъ далека бдтъ свѣта политичного и помагавъ своему тестеві Папасѣлу вь торговли. Тестъ его єсть однимъ зъ найбогатшихъ торговельникѣвъ олѣю зъ рождѣ.

Розпорядженемъ князя продовжено за сѣдана собранія ажъ до 31 сѣчня. Бюджетъ на 1889 рокъ выказує вь выдаткахъ 75 мил., а вь доходахъ 63 мил. левѣвъ; дефицитъ выносить отже 12 мил. левѣвъ (= франковъ). Вь выдаткахъ єсть такожъ признаюча теперъ силата бар. Гаршова за зельзницѣ Рушукъ-Варна и за ливію зельзницѣ Вакарель-Белова вь сумѣ 6 мил. левѣвъ. Доходы почислено о 6 мил. выше, котрі мають вилынути зъ мыта и податѣвъ.

Рухъ вь рускихъ товариствахъ.

— Пригадуємо, що Загальній Зборъ „Товариства Педагогичного“ бдбудуться 1. н. ст. сѣчня 1889 р.

— Звичайній загальній зборъ членѣвъ товариства „Руска Бесѣда“ вь Тернополі бдбудуться вь середѣ, дня 2 н. ст. сѣчня 1889, о год. 2-гбй зъ полудня вь комнатахъ товариства. Того самого дня бдбудесе вечеромъ о 7-мбй год. вь комнатахъ товариства представленье аматорске. Одюграна буде комедія переложена зъ польского „Стрый прѣхавъ“. Вступъ на представленье 1 ар. бдъ особы.

— Вь „Руской Читальни“ вь Ташковцахъ бдбувся дня 22. грудня сѣбно декламційный вечерокъ зъ слѣдуючою програмою: 1. Вступна рѣчь о. Шухевича. 2. Квартетъ Имиъ народный. 3. Одчитъ „О сонци, земли и мѣсяцѣ“ популярно выготовлений учителемъ И. Вѣгномъ. 4. Спѣвъ: „Якъ бы була я зазуля“. 5. Біографія Маріяна Шамкевича и его творы, одчитавъ п. Андрей Скицько. 6. Спѣвъ: „Миръ вамъ братя“. 7. Я не бажую, выгодоиситъ п. Михайло Лавровскій. — Вч. о. Шухевичъ жертвовавъ на доходъ Читальнѣ 2 ар., за що члены складуютъ на сѣмъ мѣсяці серденчу подяку. — Ташковцѣ 26. грудня 1888. Иванъ Ёвгуш, секретаръ читальнѣ. Федѣръ Бабинскій, членъ выдѣлу.

НОВИНКИ.

— За упокѣй душѣ бл. п. о. Стефана Началы бдправилось поминальне богослуженье зъ нарастаомъ вь Миколаєвѣ, бобречного повіта, вь середѣ дня 26 грудня о 9-тбй год. рано, устроєне заходами мѣщевого пароха, о. І. Лопачаньского. На тетраподѣ збрѣлено зъ смеречныи могила, на котрій уставлено бдзники свѣщеніи и портретъ покойного а доволка горѣло свѣтло. Вь богослуженіи взяли участь всѣ члены читальнѣ, старшина громады и кѣлькохъ учителѣвъ зъ сусѣдства. До звеліченія богослужения причинялись такожъ трогатючій сѣмъ мѣщевому хору. У многихъ сельчанъ можна було добачити слезы вь очахъ при згадцѣ вь поминальныхъ молитвахъ о. Стефана, а се доказомъ, якъ вѣмѣють нашѣ сельчане цѣнити заслуги сего великого патриѣта и заступника та просвѣтителя народу руского.

— Всесла вѣстѣ залунала на Подгѣрню стрыйскѣмъ: Вь Долинѣ говорятъ голосно, що панъ староста Цѣшка иде на пенсію, — а на его мѣсце має прійти зать министра Залеского. Гуртѣвъ такожъ, що и выборы до рады повѣтвонй бддуть на ново розписаніи.

— Першій заметы снѣговой сегодѣшної зими. Зъ дирекції зельзницѣ державныхъ подаютъ, що на шляху мѣжъ Чортковомъ а Гусатиномъ всякій рухъ поѣздѣвъ зельзницихъ здержано зъ днемъ 27 н. ст. грудня за-дѣла великихъ заметѣвъ снѣговихъ.

— Новіи жерела нафты. Зъ Ивонича доносятъ до краковскихъ газетѣ, що на грунтахъ двѣркихъ вь Климковѣвъ выдобули рошу нафтову. Вь самѣмъ Ивоничи довертѣвъ д-ръ Кароль Леваковский до жерела рошы, а що ті роля сунъ мовъ продолженемъ обильныхъ жерелъ нафты вь Вѣтрѣй, тому можна надѣятися, що не такъ ще скоро нестане жерелъ нафтовыхъ вь нашихъ Карпатахъ. Жерела нафты вь Слободѣ рунгурской вже вь болѣйшій части выбраніи, тому деякі предпріемцѣ загаломъ по другбй сторонѣ Карпатъ на Угорчинѣ вертѣти за нафтою.

— Авансъ на зельзницѣ Кароля Людвика. Мѣжъ численными урядниками, що авансували о одну рангу выше, подыбуемо и Русинѣвъ нп.: Іос. Гомикъ на контролора III класѣ, Марк. Дренякѣ на офіціала II кл., Кл. Устѣиновичъ, Ал. Шурмякъ, Ив. Федоровичъ и Ант. Касараба на офіціалѣвъ III кл., Дим. Корытко и Вол. Боднаръ на офіціалѣвъ IV кл., Клим. Левинскій на офіціала VI кл., а Ром. Клеберъ на инжинира-асистента II кл.

— Бюджетъ мѣста Львова на рокъ 1889, зложений комисією бюджетовою, выказує розходы на 1,301.271 а доходы 1,201.142 ар. Недобѣръ вь сумѣ 94.129 ар. має покритися сподѣваною надвышкою доходѣвъ.

— Славянскій элементъ у Вѣднѣ змагаєся цоравъ болѣе. Д-ръ Арнольдъ Маєръ змагає книжку подъ заг.: „О историчній этнографіи Вѣднѣ“, вь котрбй збѣстивъ даніи статистичній посяла имени родовыхъ мешканцѣвъ Вѣднѣ. Д-ръ Маєръ дойшовъ до такихъ выслѣдовъ. Помѣжъ властителями домѣвъ було вь р. 1779 такихъ, що мали славянскій имена, 2 процентъ, о нмемцкихъ именахъ 90 пр., а 8 пр. иншихъ народностей; вь р. 1887 збѣльшился процентъ Славянъ на 12, а иншихъ народностей зменшился до одного пр. Адвокатѣвъ було вь р. 1780: Нѣмцѣвъ 73 пр., Славянъ 7 пр.; вь р. 1887 84 пр. Нѣмцѣвъ а 12 пр. Славянъ. Мѣжъ промышленными процентъ Славянъ значно збѣльшился, бо коли вь р. 1780 було всего 6 пр. Славянъ, то вь р. 1887 вь десятихъ галузяхъ промыслу було 20 — 32 пр. Славянъ.

— Процѣсъ Парнеля ще не скѣнчився. Комисія, хотій бдбула двадцять кѣлька засѣданъ, має переслухати кѣлькадесятъ свѣдѣковъ; взагалѣ публика вже не занимаєся цѣлою справою. За то для адвокатѣвъ такой процѣсъ приносить величезній доходъ, хотій и безъ того збѣрають они зъ своихъ практикѣ великіи грошѣ. И такъ адвокатъ „Times“ а“ має рѣчно 30.000 ф. шт. доходу а яко правный дорадникъ правительства побѣрає платню 10.000 ф. Иншіи адвокаты мають рѣчно по 15.000 до 30.000 ф. шт. Властители вѣ „Times“ а“ коштувати-ме сей процѣсъ 50.000 ф. Коли Парнель обжаловавъ газету „Times“ о клеветѣ, заявивъ номинальній властитель газетѣ п. Вальтеръ, що до него належить лишъ $\frac{1}{16}$ и $\frac{1}{12}$ „Times“ а“, рѣшѣ принадеа мѣжъ кѣлькадесятъ иншихъ особѣ. Щобѣ порозумѣти, якъ великіи доходы має сѣга зета, досытъ розглянутися вь тѣмъ, якъ платять она своихъ диспозитѣлѣвъ. Парскій корреспондентъ має рѣчно 3200 ф. шт. платнѣ, корреспонденты у Вѣднѣ, Берлинѣ, Римѣ и Петербургѣ по 2500 ф. шт.; взагалѣ платитъ „Times“ а“ своимъ корреспондентамъ заграничнымъ 30.000 ф. шт. або понадъ 300.000 ар.

— Що коштують войны? Вь крымской войнѣ лягло 750.000 войска; вь италійской (вь р. 1859) 45.000; вь шлезвигской 3000; вь австрійско-прусской 45.000; вь мексиканской 65.000; вь француско-нмемцкой 215.000; вь турецко-сербской 25.000; вь турецко-російской 600.000; вь американской 800.000 А кѣлько то вь каждой войнѣ згине людей, що не належать до войска! Тѣлько ихъ потому вымре на рѣзній помести! А вь грошахъ тіи саміи войны за остальныхъ 35 лѣтъ коштували 58.575 миліон. франковъ (два франки можна числити на оденъ ар.)!

— „Миколичата“! Якъ по другбихъ селахъ такъ и вь селѣ Хороновѣ, пов. раковского, вь домѣ Стефана Думы справляли „Андрея“ и то добро го, бо минулось тамъ не троха горѣвки. Та декотрымъ паробкамъ було то замало, бо одинъ отъ такъ сказавъ: „Е що то! „Андрея“ якъ „Андрея“, але „Миколичата“ то такъ справимо, що вь Угновѣ (судѣ повѣтвонй) буде знати“. И справили. У вѣчѣръ на св. Николая, дня 18 н. ст. грудня, вь той-же хатѣ зарубавъ сонірою паробокъ Василь Коваль Дмитра Дуду. Отъ таки то справили „Миколичата“ вь Хороновѣ.

— Подѣль вѣды поѣзду зельзничного ч. 32 дня 17 н. ст. грудня вечеромъ мѣжъ Журавцею а Радимномъ упавъ Никѣфоръ Яворовскій зъ своего мѣся на при гальмѣ поѣзду и доставшись мѣжъ вагоны поѣзду, збѣставъ на смерть переѣханный. Слѣдство судове заряжено.

— Самоубійство. Дня 9 грудня прорѣзавъ собѣ одинъ господарь зъ Куровичъ бритвою горло такъ, що за девять годѣвъ закѣнчивъ житье. Причиною самоубійства була невылѣнима хвороба ногъ, котра вже велики досекудила недужому. Бритву подавъ самоубійцѣ на зывивъ его власній 5-лѣтній сынъ.

— Розбишакѣ убійство вь Краковѣ. Едмундъ Немлингъ, бывшій магазинѣръ зельзничній, проживающій вь Краковѣ, закликавъ дня 24 н. пр. грудня жидѣ лхваря Хаима Вирнѣйма до своего помешканя, мовѣ-бы вымѣняти грошѣ. Коли Вирнѣймъ прійшовъ, замкнувъ Немлингъ за нимъ дверь а бдтакъ зывивъ его на землю на перину и влучивъ три разы, ножемъ кухоннымъ вь голову. Вирнѣймъъ мавъ ще тѣлько силы, що подсеупись до дверей и почавъ ногами валити вь дверь. Сусѣды почали добиватися до помешканя и тогдѣ Немлингъ залишивъ свою жертву и самъ чимъ скорше утѣкъ. Полиція прихопила Немлингѣ на другбій день и бнть збѣзнавъ, що зъ нужды доконавъ се злочинство.

— Неправильный криминальничъ. Зъ концемъ минуемого мѣсяця подпаливъ вь селѣ Настасѣвъ Дмитро Джинджурскій одну хату. Джинджурскій живе вь Настасѣвъ и передъ двома роками выйшовъ зъ вѣзницѣ вь Станиславѣвъ, де одсѣдѣвъ чотирѣ роки за злочинство подпаления. Коли теперъ другбій разъ подпаливъ, зголоосился самъ до суда а тамъ такъ збѣзнавъ: Выйшовши зъ неволи, мусѣвъ я гѣрко гаровати, щоби проживитися; тогдѣ то я загадавъ вдруге достатися до криминалу, а щоби кара була болѣе, то и доконавъ я злочинство подпаления, за котре мене вже разъ карали. — Щастье, що огонь обмежился на одной хатинѣ, бо напѣла мѣщевѣа этого огня зъ сѣвакою и пригасеа огонь.

— Справленье похибки. Вь дописи вь ч. 274 „Дѣла“ має бути три разы о. І. Лопачаньскій, а не о. Лопатинскій.

Вѣсти зъ Асп. Львовской.

Введеніи оо.: Григ. Содомора за прив. сотрудника вь Кобыловѣвахъ и Ник. Левицкій за прив. сотрудника вь Долѣмѣ.

Мистр. Консистеріа затвердила ажъ до дальшого розпорядження наданій урядами деканальными ехсцитгендо администраціи: вь Галичинѣ о. Конст. Чепелю зъ Кропивника а вь Яновѣ коло Теревѣвъ о. Теоф. Царевичу зъ Кобыловѣвъ; — вѣставился на просьбу о. Ваг. Шухевича зъ Красова до Ординаріату станиславского о удѣленье ему приреченія, що пріймуть его вь звязъ станиславской епархіи и заявива, що львѣвска Консистерія готова удѣлити о. Шухевичу бдпустку.

Правительство выаогновало плату для прив. сотрудника вь Войнилѣвъ при о. Теод. Мацилинскѣмъ, вь квѣтѣ 300 ар. на одинъ рокъ.

Вѣсти зъ еп. Станиславской.

Войсковыми капелянами вь резервѣ именований оо.: Григ. Процикъ, зъ Тизова, и Анд. Завадскій зъ Ферескули (вь полку краевѣи обороны).

Цасово заступаютъ недужихъ приходникѣвъ оо.: І. Куркиевичъ зъ Ниркова вь Мухавцѣ коло Свижды, І. Велигорскій зъ Луки вь Нирковѣ, Ем. Ковальскій зъ Надорожной управл. сотрудничѣ въ Квѣждѣвъ, Стан. Царѣ зъ Залѣщакѣ въ Улашкѣвахъ, Сев. Пѣдлащенскій зъ Турилча вь Залѣщакѣ, І. Кочержукъ зъ Молоткова вь Нижнѣвъ, Кл. Кульничкій зъ Брошкѣвъ вь Коломыи, Вол. Вилинскій новопост. пресвитеръ вь Россохахъ, А. Собѣлевскій зъ Россохахъ вь Городнѣвъ, Іос. Кнѣлевскій зъ Звѣнячки, сотр. управл. вь Волкѣвахъ, Яросл. Майковский зъ Обертяна, прив. сотр. вь Коршовѣ, Ал. Капустинскій зъ Куринцевъ прив. сотр. вь Залѣсю, Вас. Мадловскій, новопост. пресв., прив. сотр. вь Лѣскахъ и Ем. Абрѣсовскій, новопост. пресв., прив. сотр. вь Тысьменици.

Посмертій — — оновѣстки.

Антѣнь Боднарчукъ, господарь вь Богданѣвъ вь Збаражинѣ, упокоился по довшій недужѣ д. 20. лат. падолиста с. р. вь 44-мбй роцѣ житя. Покойникъ бувъ одъ кѣльканацати лѣтъ членомъ рады громадской и завѣдывъ сироты вь кождбй справѣ за правдою. Звѣды и сироты мали вь нему батька и опѣку. Щарый Русинъ, старавѣ о ширенѣ просвѣты вь своихъ селѣ, хотъ черѣзъ те выставлялся неразъ и на прикрѣсты. Его заходами заложено вь Богданѣвъ читальню, а до конця житя старався поддерживать си вѣсми силами. Покойникъ бувъ членомъ товариства „Просвѣты“ а общества им. Качковского, на кождѣмъ

бдкрытѣ читальнѣ вь сусѣдствѣ явився зъ заохотою до провѣтъ. Хто бувъ при выборахъ до рады державной або до сойму, той знає такожъ, якого борця стратила Русь, вь покійнѣмъ Боднарчуку. Вѣчна ему память!

Наука, штука и литература.

— Змѣстѣ III ч. Правди: 1. Львів д. 3 (15) грудня 1888. 2. Переглядъ политичній. 3. Народні болячки II. 3. Вісті: С Кіива, С Чернігова, З Ніжина, з Роменского повіту, С Кременчущкого повіту, з Бесарабіі, с Катеринодару, С Покута, С Тернополя. 4. 5 Скорѣннихъ пісень Перебенді. 5. Шевченко на столѣтнихъ роковинахъ М. Щейкина. 6. Російська серенада В-ий. 7. Критика. Історичні байки М. Дубецкого (конецъ) II-а-ка. 8. Бібліографічні звістки. Уреипт. Очеркъ изъ поихологій славянскаго племени. Г. і Ф. 9. Науковий оглядъ І. Фраяка. 10. Пронащѣ, повѣсть (конецъ). 11. Переписка і оновѣстки редакціи.

Конкурсы, именования, перенесения и пр.

— Конкурсы. Оporожнене мѣсце офіціала канцелярійного вь Х. ранѣъ або канцелиста вь XI. ранѣъ при прокуратурѣи екарбу у Львовѣ або Краковѣ. Подаватися можна до 17 сѣчня 1889 р.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— Для бѣдныхъ учениковъ рускихъ паралѣлокъ вь Перемышлѣ приславъ Вп. А. Лукашевичъ надотражнѣвъ екарбѣрѣи вь Вѣлѣй 220 ар. а именѣо бдъ себе 50 кр., бдъ п. И. Грибовского 50 кр., пп. Галкѣвъ 50 кр.; п. Стоцкого 50 кр., п. Деряга 20 кр.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 28. грудня. Ческій товариства робѣтничій высказалися за внесенемъ Пленѣра о утвореню палатъ робѣтничихъ.

Парижъ 29. грудня. Выбѣръ посла зъ Парижа назначеній на день 27 сѣчня. Буланжисты розвинули странну агитацію а Буланже голосить вже, що має за собою 240.000 голосѣвъ. Кн. Омаль приказавъ своимъ приклонникамъ агитувати противъ Буланжѣра.

Лондонъ 29 грудня. Наспѣла тутъ вѣсть зъ Индіи, що шахъ перскій одобрѣвъ Англичанамъ право плавбы на рѣцѣ Карунъ и именувавъ министромъ судѣвництва якогось прихильника Россіи.

Бѣлградъ 29 грудня. Кѣлькохъ посѣловъ зъ крайной партіи радыкаловъ рѣшило поставити вь скупштинѣ интерпелляцію вь справѣ розводу короля.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всѣ А. М. вь Яворѣвъ. Рахунокъ збѣдній; ще 4 ар. — Всѣ В. С. вь Тернавѣ. Залпачено до конця року. — Всѣ А. З. вь Зарубинцѣхъ. Ще 3 ар. — Всѣ І. С. вь Воли ош. Всѣо до конця р. 88. сплачено. — Ха. Касино вь Сяноцѣ. На рокъ 89. збѣстало всего 1 ар.

Надѣслане.

„ЯНУСЪ“, заведенье взаимныхъ ubezпечень на житье у Вѣднѣ.

ОГОЛОШЕНЬЕ.

Симъ маємо честь подати до вѣдомости, що истнующій дотеперъ репрезентаціи нашего заведеня у Львовѣ и Черновцахъ переймаємо у власній зарѣдъ. Порозумѣвшись зъ п. Натаномъ Брандлеромъ и за его згодою, звѣльняємо его одъ обовязковъ, які сповнявъ дотеперъ, будучи генеральнымъ репрезентантомъ нашего заведеня у Львовѣ — а управу цѣлого ново утвореного бдѣлу, котрый обѣио Галичину и Буковину, одаємо урядникови нашего заведеня п. Теофилеві Розмаринѣвичеві. Додаємо однакъ, що та зміна вь организаціи дотыкає лишъ тыхъ Вп. нашихъ членѣвъ, котрі мешкають вь Галичинѣ и були дотеперъ вь односинахъ зъ нашою репрезентацією у Львовѣ; тыхъ Вп. Членѣвъ просимо, щоби у всякихъ справахъ, дотычно ихъ ubezпечень, удавались до зарѣду нашего галицко-буковинского бдѣлу у Львовѣ, пѣицъ Галицкій ч. 14.

Для тыхъ П.Т. Убезпеченыхъ, котрі дотеперъ були вь односинахъ зъ генеральною нашою агентією вь Черновцахъ — подѣ управѣ п. Густава Атласа — одношеня ті полинаються незмѣненіи, проте просимо Ихъ, щоби вь справахъ, дотычно ихъ ubezпечень, удавались якъ давнѣйше до генеральной нашої агентіи вь Черновцахъ, улица Паньска число 27.

Дирекція

Вѣдѣнь вь грудни 1888.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2460 254-?

спеціальности и универсальній средства, французскій и иншіи, якъ черезъ нѣ такъ п черѣзъ иншіи фірмы оповѣщуваніи.

Фабрика янтарѣвъ рѣльничихъ и гисерия

М. PETERSEIM-A

вь Краковѣ при улицѣ Довгѣй поручає свои работы по найдешевшихъ цѣнахъ. 24 18

Російські тади на звітнімих дарилах.

своєніх до 1 січня 1888.

Приходять до Львова: о год. 115 вь почі зь Будапешту, Лавонго, Стржа, Кросна, Гусатина, Станислава; — о год. 806 рано зь Сухон, Хирова, Гусатина, Станислава и Стржа; — о год. 740 вечером зь Гусатина. Одохать до Львова: о год. 5 рано до Стржа, Лавонго, Будапешту, Хирова и Стржа; — о год. 1015 рано до Стржа, Станислава, Гусатина, Хирова и Сухи; о год. 750 вечером до Хирова и Сухи; — о год. 948 вечером до Станислава и Гусатина.

Выгодну позичку

можуть одержати емоетийн особы, котрий мають порядне помешканье, стаде, правильну платню або доходы, пр. промисловцѣ, купцѣ, урядники, офицеры, приватники, вьластители земель и т. п., побся однесити, бѣд 100 зр. до 2000 зр. а особистый кредит на 6—8%, и можуть еи сплатити легко вь мѣсячныхъ або четверочныхъ ратахъ при помощи переказу почтового.

На нерухомости при ипобулаціи 4½—5% на должалетствіи амортизаціи позичаєт вь должалой высоти.

Бывше посыланье листовно администрація „Capitalist“ Budapest, Postfach, Hauptpost. На одновѣдѣ треба доучити 15 кр. вь маркахъ почтовыхъ. 2709 3—0

Заступникѣв пошукуюся.

О половину зниженій цѣны

для предплатникѣв „Дѣла“, „Зорѣ“ и „Батьківщини“

на давнійшій томи „Библиотеки найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ т. I—XX, включно, чи ато купце разомъ чи поединкомъ, якъ довогъ выстане невеликий запасъ. Зголошуватися треба просто до „Администрації Дѣла у Львовѣ“.

Знижена цѣна вѣсьхъ 20 томѣвъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почтовою треба доучити 30 кр.)

НАЙДЕШЕВѢЙШИМЪ И НАЙПЕВНѢЙШИМЪ
де можна заосмотритися
вѣ добру и нескельодуючу
НАФТУ
сѣть золотий магазинъ
МІОНЧИНСЬКОГО
2850 ул. Сикстуска ч. 47 у Львовѣ. 17—?
Цѣники вьказано на жаданье дорожъ и охотни.

20 лѣтъ

въ родинѣ!

Домовое средство, що довогъ держитися все вь запасѣ, непотребуе дальшого порученія; мусить бути добре. При правдивѣмъ Anker-Pain-Expeller-ѣ видко се нагадно. Дальшій доказъ, що средство заслужує на повне довѣрѣ, естъ то мнотий недужі, пробувавши другихъ знадѣо-хваленихъ лѣковъ, хапають назадъ за выпробованный Pain-Expeller. Порівнявшемъ переконаніє, що се средство домове при гѣтці, ревматизмѣ, рваню вь членахъ, и при простудѣ, болю головы, зубѣвъ и плечѣ, колѣкахъ и л. найпевнѣйше помагає; болящѣе же звыкло по першѣмъ на тергѣ. Дешевѣ цѣна по 40 кр. вьзл. 70 кр., то можуть набути и бѣднѣ; але треба стеренєсь фальшивыхъ и наслѣдуваныхъ а брати лѣшѣ Pain-Expeller-ѣ маркою „Anker“ за правдивий. Вь запасѣ по вѣсьхъ болящихъ аптекахъ. — Головный складъ: Apotheke zum Goldenen Löwen in Prag Niklasplatz Nr. 7.

Першими повагами науковими
пробоване и поручене!

Лише антикаря Ghillany-a „Waldbouquet“ естѣ найлѣпшій и найуспѣшнѣйшій средство до чищення воздуха по комнатахъ, а такожъ найпримѣняемою перфумною комнатною и до хустити бѣт вѣса. Треба уважати при закупкѣ на вторѣ етоачу марку охоронну и жадати вьразно лише

Ц. к. правительственнѣйшій совѣтникъ панъ профессоръ д-р Шиндлеръ пише о томъ: Вась антикаря Ghillany-a „Waldbouquet“ естѣ знаменитѣмъ препаратомъ, котрый вѣлыми добре служить до поправки воздуха вь комнатахъ зь недужими, рѣвножъ до ингаляцій при катаракхъ проводѣвъ оддыховыхъ, и поручаю его дужо радо. — Велика фляшка зр. I — мала 60 кр. зь Вѣди. — Вырѣбъ и головный складъ у G. Wettendorfer-a заприятелого комисаря при опѣнкахъ, фабриканта вырѣбѣвъ парфумеріи и мыль тоалетныхъ у Вѣди, Hernal, Veronikagasse 36.

Поручаемо вѣсь иншій препараты зь Waldbouquet-a, якъ: воду до губы, ласту зубную, антика Петра Маволина, Народна Торговля и еи фляги вь Львовѣ: антика Петра Маволина, Народна Торговля и Тернополь. Бродахъ: антика В. Ландеберга. Черновѣцахъ: Иги Шинхъ. 2722 1—2

Краковѣ: антика К. Вишневего, В. Фенцъ рынокъ. Копичинцахъ: антика Маке, Редера.

N.B. До мѣсяцъ, де нема складавѣ, розсылаєт почтави бѣд 2 зр.

Выправа слюбна

цѣлый сервисъ столъ, прикрашенный, зб золотомъ на 12 осѣбъ
„ „ до гербаты „ „ „ 12 „
„ „ чорн. кавы „ „ „ 12 „
„ „ гарнитурѣ до мытѣ „ „ „ 7 штукъ
разомъ 96 штукъ, лише зр. 61.

Хиньске серебро

ложка столова зр. 142, ложочка до гербаты зр. —73, пожъ зр. 134, вилки зр. 142, хохля зр. 550, подставка подъ ножѣ и вилки —60 кр.

АЛЬПАКА

бѣлый металл до серебра подобный, тревалый.
ложка 57 кр., ложочка 30 кр., пожъ 63 кр., вилки 57 кр.

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ

Львовѣ, улица Трибунальска. 2626 1—3

Для домовон потреби!

Вебовіи полотна найлѣпшійхъ и найсилнѣйшійхъ сортѣвъ, полотна зь бѣлой пражѣ и на повъ выбѣленъ полотна для девѣвѣцъ и сѣдларѣвѣ, сине полотно, добре сиве полотно, сильнѣйшій полотно для охоронѣ бѣд огню, бѣлы простирала, дамасть и цѣлѣхъ, льняный градь и льняный и бавонный каенвасъ, бѣлене повъ-полотно, подгѣрке полотно, сильне полотно на мѣшки якъ такожъ готовѣ мѣшки, оксфордѣ, ширтинѣв хустки до носа, цѣлѣховѣ и дамастовѣ хустки, серветы и дамастовѣ накрыты на столѣ, продає по найдешевѣйшійхъ цѣнахъ

Weber-Verein in Wall
bei Dobruschka in Böhmen.

Цѣники и вѣзрѣт на жаданье оплатно и даромъ. Нашѣ полотна на-даются цѣлѣвито на бѣлье церковне и до оларѣвѣ пѣбля католицъ-кихъ ритуальныхъ припасѣвѣ. 2670 8—10

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручає

найчѣлѣвѣйшій кадила, бѣдначеніи численными медалями заслуги:

зр. кр. КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найчѣлѣвѣйше вь пачкахъ по 50 кр. и 1— КАДИЛО КОРОЛЕВСКЕ екада-сенъ зь цѣлѣвѣ, живицѣ и бал-самѣвѣ, выдаючыт дужо при-емный запахъ, пачка по 4 и 8 кр., пуделко по 25 кр. и —50 КАДИЛО СУЛТАНСКЕ пыльное поливаєт на розжарену бляху, выдає дужо приятный и дужо пошукуваний запахъ фляжковъ —25 КАДИЛО ВАРШАВСКЕ пыльное, приятный и деликатный запахъ того кадила дужо надыєт до салъоновъ и будоарѣвѣ, фл. 1/2 л. —50 КАДИЛО СОСНОВЕ, хто хоче мати здоровый воздухъ лѣбѣвѣ пыльных вь комнатахъ, то розжарючыи есеное кадило може его дѣстати, фляжковъ —60 КАДИЛО АНТИМІАЗМАТИЧНЕ естѣ незрѣбаннымъ средствомъ вь тыхъ вѣсьхъ разѣхъ, де ходитъ о одѣвѣженіи воздуха вь комнатахъ и о перешкодѣ пробѣ не розвивались поместѣ; фляжковъ 25 кр. и —50

Дѣстати можна у Львовѣ вь вѣсьхъ складахъ, ул. Коперника ч. 3, и ул. Галица рѣбъ Валовѣ. Вь Краковѣ: Суковницѣ ч. 20 — Вь Черновѣцахъ рынокъ ч. 2. 2529

ИСИДОРЪ ВОЛЪ

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 6

поручає Вив. П. Т. Публикѣ овѣй выкачочный складъ
Россійской гербаты.

Одержує правильно шо тыжѣдѣнъ свѣжій транспортъ найлѣпшійхъ гербаты зь Москвы и поручає еи побѣдѣ сточаго цѣника	Кайсовѣ, знам. чорна 1/2 кыльѣ	зр. кр.
	„ „ меланжѣ „ „ „	1 60
	Сушойгѣ, знаменита найлѣпша „ „ „	1 80
	Меланжѣ караванна „ „ „	3 —
	Фу-чу-фу (Ч. I. „ „ „	3 80
	„ (Ч. II. „ „ „	4 —
	„ (Ч. III. „ „ „	6 —
	К. & С. Поповѣ (фунтъ 1 р. 60 р.	2 40
	„ „ „ „ „ „ „	3 —
	„ „ „ „ „ „ „	3 75
	Вѣсьвѣки (знаменита 1/2 кыльѣ „ „ „	1 60
	„ (I. prima „ „ „	1 80
	„ (non plus ultra „ „ „	2 50

Замовленя залагоджуєт ся найрѣшлѣйше и скоро, такожъ за посылѣлатою, опакованье франко.

Особливо звертаєт ся увагу на знаменитѣйшій родъ К. & С. Попова.

Ласкави порученя почтою, опакованье франко. 2642 7—20

Скорѣ и певна помѣчь
на недуги жолудковѣ и ихъ наслѣдки!!

Найлѣпшій и найуспѣшнѣйшій средство до удержанія здоровья, очищенія еоковъ и крови и до доброго травленія естѣ вѣсьды знаный и улюбленый

„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“

Онь робитися зь найлѣпшійхъ и найуспѣшнѣйшійхъ зѣлѣ аллей-скихъ, зовѣсьмъ певный на вѣськѣ трудности при травленіи, емоетической корчѣ, брахѣ ипеміи, бѣбаваніи, нѣмѣрѣ крови, есжирѣи и т. п. Задѣл знаменитѣхъ наслѣдѣвѣ ставѣт перѣбѣмъ лѣкомъ.

Велика фляшка коштує 1 зр., мала 50 кр. Тысячѣ листѣвъ признанія можѣ переглянути!

ПЕРЕСТОРОГА!! Шо бѣ не дати обманитися, треба знати, шо кожда фляшка Бальсаму Житя д-ра Rosa выготвлена побѣлѣ ориг. рецензіи, завитѣ вь синій картонъ зь напѣсѣю повадомъ: „Д-ра Rosa Бальсамъ житя зь антики подъ Чорнымъ Орломъ Б. Фраинера, Прага 205—3“ по нѣмѣцки, чеськи, мадярски и французски а на верхѣ правѣй марки охоронной.

ПРАВДИВОГО
Бальсаму житя д-ра Rosa
дѣстати можна лише
зъ головномъ складѣ фабриканта

Б. ФРАИНЕРА
вь апт. подъ „Чорнымъ Орломъ“ Прага 205—3.

Вѣсь антики Львова и краю и вѣсь болѣйшій антики вь Галичинѣ и Австро-Угорщинѣ мають на складѣ Бальсамъ житя. Тамъ можна такожъ одержати

Праску масть универсальну домову
средство личныи признанія на есѣлѣ знаменитѣ, рани и болѣзны тысячамъ листѣвъ посылѣлатѣ.

Би уживавсь зь успѣхомъ на запаленѣ, задержанье молока и на твердѣстѣ грудѣй при бѣдученіи, на болячки, карбункулы, раны на погѣтѣхъ, дикѣ мясо на павильнѣхъ, ствердѣшеніи, опухлину желѣзѣ и т. п. — Вѣськѣ запаленія, твердѣстѣ и опухлины лѣчитъ скоро; коли болячка зачне материзувати, заразѣ набере и выльчѣтисѣ. Пушка 25 и 35 кр.

ПЕРЕСТОРОГА!! Праску Масть универсальну часто подѣблѣютъ, але лише у мене вырѣблѣе она оригинально. Она лише тогдѣ правдивѣ якъ жѣтѣ металѣвѣ пушки обвитѣ черновѣми припасаи укнѣвалѣ (вѣ 9 кыльѣхъ) и вь синій картонѣ зь маркою охоронною.

БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ
Найлѣпше и многими досыдами выпробоване средство, лѣчить цѣлѣкомъ тупый слухъ. — Фляжковъ 1 зр. 2647 9—30

Хорошѣт Вашѣ конѣ
передъ мокротою и зимномъ!
Специальностею шо-до
ДЕРГЪ НА КОНѢ

есть нѣмѣ безперечно узнанною подѣблѣна фирма, котра естѣ од-поковѣ головнымъ складомъ и передала выключно продажу оцѣю зь першѣхъ и найболѣе широкѣ, и вь пастѣхъ, величезномъ продажѣ, може тѣ вѣськѣ солидно и тревало вырѣблѣт дерги на-дѣшѣмъ лѣкомъ еспиритѣвѣ по салъодунытѣ танѣхъ цѣнахъ:

PRIMA-ДЕРГИ НА КОНѢ
190 см. довѣй, 130 см. широкѣ, найлѣпшѣмъ, невѣзжѣтѣи якѣстѣ зь темнымъ тѣломъ и живыми бордюрами, густѣй и те-пѣй шугу лише зѣ

зр. 1.50

Тѣ самѣ, 2 метры довѣй, 1 1/2 метра широкѣ штука лише зр. 1.80

Краснѣ ясно-жѣвтѣ дерги фляжерскѣ
зѣ чѣтирма широкими, чорно-черновѣми, або сѣно-черновѣми бор-дюрами, около 2 метры довѣй а 1 1/2 метра широкѣ, вѣськѣ хоро-шѣ, оздобѣ каждого кова, штука лише

зр. 2.50

Величавѣ ясно-жѣвтѣ паньскѣ Double-дерги, на одной сторонѣ зѣ золото-жѣвтымъ тѣломъ и чѣтирма широкими и чорно-черновѣми бордюрами, на другой сторонѣ сѣвѣй, зѣ густѣмъ и довѣгѣмъ воло-сьемъ и мягкѣйшѣ окантѣмъ, около 2 м. довѣй и 1 1/2 м. широкѣ, можѣт бути укнѣванѣй такѣмъ якъ величавѣйшѣ лѣванѣ штука лише

зр. 3.50

Сотѣи замѣкнѣнѣхъ лѣтѣвѣ бѣдѣ войска и вышѣмъ шляхты.

„Звольтѣ прислѣти ескадрѣ зѣ можливѣю скорѣстѣю даль-шихъ 10 штукъ ясно-жѣвтымъ дергѣ по зр. 2.50 якъ поперѣтѣ“.

Ц. к. администрація униформнѣйшѣй рег. инф. ч. 5, Москва.

Послѣ вѣзбѣра прошу прислѣти 24 дерги по зр. 1.50, 12 по 2.50 и 12 по 3.50. Администрація гѣришѣ, Vorderberg.

Высылаєт салъудѣ сейчасѣ до вѣсьхъ мѣсяцѣ почтою, зѣлѣзѣи цѣю або корабельмъ за посылѣлатою або попередню высылѣкою належѣности. Адреса: 2606 12—12

Pferde-Decken-Fabriks-Niederlage
A. GANS, Wien III. Seidelgasse 4.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подѣ знаменѣмъ

„СПРИЮСТЬ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спрѣ-ваджену безпосередно бѣд проду-центѣвѣ зь Америки полудневои.

Коштує у Львовѣ;

1 кильѣ 1-80 зр.

на провинціи:

4 1/2 кильѣ 9-15 зр. франко.

Одбиратѣлѣмъ надѣ 50 и опустѣ

Не маю зовѣсьмъ тѣхъ родовъ кавы, котрий оголо-шуютъ иншій подѣ назвоу много знаменѣи. Спрѣваджену каву просто бѣд продуцентѣвѣ, шо можѣт доказати, и продаю еи най-мѣнше о 20% дешевѣе якъ хто не-будѣ. Вь Гамбургѣ и Триѣстѣ мож-на дѣстати каву вѣже лише зѣ че-твертой руки, а то для того, шо продуцентѣ спрѣвадѣ гуртовѣнѣкови на мѣсѣи. той зѣнову гуртовѣнѣкови вь Европѣ, бѣд тѣхъ купце коми-сѣонерѣ, а бѣд него ажъ купецѣ и то зѣвычайно не просто, але черезъ агента мѣсяцевогъ або по дорожѣно-чѣмъ. Впрѣчѣмъ може кожѣдѣ самѣ переконатися, чи дѣстане де ище по той цѣнѣ такѣ каву якъ моя шо до якѣсти и емаку. 2627 205—0

Годный увагу

Побѣочный зарѣбѣнокъ.

Особы каждого становиска, котрий хотѣт занятисѣ продажѣю законно дозволѣнѣхъ лѣсовѣ на раты, приймаючисѣ за высокою провинцію а есент, за стальнѣмъ удержаніемъ. — Лѣсты адресувати подѣ напѣсѣю „Reel“ до сѣссѣ. Annoncen-Expedition Ludwig Gans, Wien, III., Matthäusgasse 2674 8—12 Nr. 5.

ПРАКТИЧНІЙ А ДЕШЕВІЙ ПОДАРУНОКЪ

на сѣмѣи и именинѣ

Годѣ часѣ тратѣи!

НАЙСВѣЖѢША НОВОСТЬ!

Лише 5 зр. 25 кр.

коштує найновѣйшій

ВАШИНГТОНСЬКІЙ РЕМОНТОАРЪ

до накручуванія безѣ включѣи при ушкѣ, зѣ 5-лѣтною гарантією за добрый ходѣ. Тѣлько сѣи подѣшѣтѣ можѣ за-сѣтити золотѣйшій гѣдин-никѣ а то по перше черезъ добру урегу-люванѣе, по другѣ че-резъ правдивѣ росѣш-ну куверту и дѣятѣю можѣ его ко-ждѣму якъ найлучше поручѣти.

Лише 120 зр. коштує краснѣйшѣ по-ковѣйшѣ стѣнный гѣдинникѣ зѣ добрымъ регулюваніемъ веркомъ, зѣ лѣпшѣмъ и тѣнѣрѣмъ, зѣ выгукѣмъ бронзовѣми прикрасѣми.

Лише 250 зр. коштує пышный пре-краснѣйшѣ стѣнный гѣдинникѣ зѣ дамѣ-ковѣмъ будильникомъ, вь рамкахъ го-рѣховѣхъ, зѣ вѣсѣлѣучѣмъ, самѣосвѣтѣ-чѣмъ щѣтѣмъ, иде и будѣтѣ пунктуально.

Лише 390 зр. коштує французскѣй, золотѣ-бронзовѣмъ будильникѣмъ гѣдин-никовѣмъ зѣ толѣско-бѣмъ приладѣмъ будильникѣмъ Овраѣ для каждого чи то вѣ-хѣтѣ, чи вь подорожѣ, зѣ веркомъ тревалѣмъ, незышѣмѣмъ и пунктуально идѣмъ.

Лише 450 зр. коштує сѣбно-инѣль-сѣйшѣй гѣдинникѣ, инѣсьевѣи цѣиндерѣ зѣ досконалымъ регулюваніемъ веркомъ и пышно опрачѣною оправѣю, зѣ прина-лежѣмъ, пѣкѣмъ, есломъ, незышѣмѣмъ гарнѣи.

Лише 30 кр. гарнѣи, позѣдѣчуванѣй лѣнѣшѣмъ зѣ тѣмъкомъ до гѣдинѣи.

Лише 120 кр. гарнѣи лѣнѣшѣмъ до гѣдинѣи, вь золотѣмъ фѣмѣтѣ зѣ бри-люкомъ печатковѣмъ, работѣи артистѣи.

Лише 375 зр. патѣнтовѣмъ гѣдин-никѣ зѣ магнѣтѣмъ, зѣ приладѣмъ бѣи-чѣмъ гѣдинѣи и побѣдѣи, опрачѣнѣй вь найделѣкатѣйше полѣтѣрунѣи рамѣ, якъ найлучше наслѣдѣишѣ торѣхѣе де-рево, зѣ асѣломъ и бронзовѣми вагами.

Кромѣ тѣхъ прикметѣ має сѣи гѣдин-никѣ и тѣю неѣдѣнену властѣиѣсть, шо вѣ лѣчи патѣнтовѣмъ цѣиѣ его свѣтитъ чуднѣмъ фѣлотѣмъ, чѣручою гарнѣмъ свѣтѣломъ, за сѣлу котрѣго гарантѣеѣя черезъ 10 лѣтъ.

Неесчѣслѣна, есѣлѣѣсть одѣбратѣлѣвѣ, котра сѣи гѣдинникѣ бѣчила и купѣла, будѣ немѣжѣ очарѣвана сѣю небувалою и непомѣрѣною дешевѣстою.

Выключно тѣлько набути его можѣ за попередню высылѣкою грошѣи або посылѣлатою. 2680 (13—24)

Wiener Uhren-Depot und Versandt

BALSAM, Wien

II. Schiffamtsgasse 14. T.

Вь наибѣлѣшѣмъ выборѣ
хустки „Гималаѣя“ флянелѣвѣи и волочѣковѣи правдивѣи
плѣды англѣйскѣи
2683
поручає по найнишѣхъ цѣнахъ
Магазинъ Ф. КНАВЕРА и СЫНА
подѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

При закупкѣ товаровъ просѣмо поклѣкуватисѣ на нашу часѣсѣиѣ.
Выдаєт и одѣвѣчальнѣй редакторъ Иванъ Бѣлѣй.
Сѣдѣтѣ зѣ есѣр. Черлянѣсѣвѣи.
Зѣ друкариѣ тов. иж. Шевѣченѣи подѣ зар. К. Вѣдѣарѣевогъ.

бы собі гробъ въ Болгарію, подобно якъ кн. Батенбергъ.

Деякі газети доносили, що въ Софію думаютъ оснувати университетъ зъ 3 факультетівъ. Можу заприсягти гу вѣсть. Въ Софію дають оснувати не университетъ (до того нема силъ, нѣ средствъ), але педагогичну школу. Першій курсъ той педагогичной школы одержать ще въ осени того року; она подобна въ де-чому до „высокой школы“ въ Бѣлградѣ. Вѣрно Болгарамъ таку педагогичну школу називати университетомъ, але нѣколи не йме ен називати тамъ именемъ заграниця. Вирочѣнь, важку правду, та педагогична школа (такъ якъ теперъ стоить въ провѣтъ) буде нѣ вѣкъ нѣ баранъ. Людямъ, що не умѣють добре свого языка и ледви покинчили низшій класъ гимназія, мають выкладати такі предмети, якъ: славянська етнографія, фонетика болгарского языка, исторія философіи и т. п.

Драганъ.

Причины зубожелости нашихъ селянъ и мѣщанъ черезъ судебничество.

III. Судебничество повѣтвое.

(Дальше.)

Якъ ведутся споры словні въ судахъ повѣтовыхъ?

Интенцію законодавца було, чтобы такі споры кончилися на одній дні, — чтобы судья списавъ подъ мандукацію оборону, реплику, дублику и т. д., а бѣтъ выдѣвъ вырокъ, и только въ конечній потребѣ мѣтъ такую розправу на инчій день одложить. Пѣсля того вынѣтанье сторѣвъ, познанье т. зв. ripetitum juris и списанье повѣстныхъ писемъ спорныхъ заняли-бы досытъ часу, такъ что судья, добре знаячи, мѣтъ-бы въ одѣмъ дні за-лагодати что-наибольше 6—8 справъ. Тымча-сомъ на одній день вызначуеъ 15 и болѣе такихъ справъ, а всѣ треба якось полагодити, тожъ замѣтъ покинчили кѣлька справъ, а прочіи лишати, судья мусѣтъ всѣ справы по-сувати помаленьку до кѣнца, а то очевидно робится въ шкодоу сотѣмъ бѣдныхъ людей.

Середъ такихъ обставинъ суды праймають, супротивъ выразного заказа, готові протоколы зъ писемными спорными, выготѣленіи не лише адвокатами, але и покутными писарями, намазанимъ звичайно въ жидовско-нѣмецкѣмъ языкѣ. На такѣ довге писмо спорное противна сторона не въ силѣ заразъ одповѣ-сти, хочъ-бы за-для осторожности, чтобы де-что безъ одисвѣди не поминути, въ чѣмъ бы противникъ скориставъ, а вѣдома рѣчь, что бѣ додержанія формализму залежать неразъ цѣла удача процесу. Не могутъ на такѣ писмо заразъ одповѣти, противникъ процесовый жадае одложить термину на инчій день, и тою дорожю йде дальше. Суды повѣтѣвы вы-значають такі термини далеко одній бѣ дру-гого. Коли вже въ писемѣ спорній ажъ до квадруплики въ той способѣ стороны позно-вати, — а се тягачеъ цѣлыми роками, — судья берееъ за выданье вырокъ та прочитавши всѣ писемѣ противанковъ перекоуеъ, что говоре-но о всѣмъ, лиш не о томъ, что належать до рѣчи, — что отже вырокъ выдати не можна и треба розправу доповнити. Въ той цѣли вы-значаеъ новый день судовой. Одна сторона вноситъ зновъ на писемѣ готовый протоколъ зъ доповненіемъ, друга терминъ одкладае до вынесена одповѣди. Перша зновъ вноситъ одпо-вѣдь на одповѣдь, а таа зновъ кождему одпо-вѣдь, — а коли вже стороны перами своихъ дорадинокъ доволѣ выговорятся, а радше выпущутся, и судья скохе выдати вырокъ, зновъ перекоуеъ, что чогось хибуе, зновъ заряджуе доповненіе, и така процедура може

повторитися зо три разы. Бувае и такъ, что таке доповненіе розправы заряджуе судъ апе-ляційный — и зновъ перемелюеъ медене.

Причина такихъ доповненій выходить зъ того, что судія не читаетъ внесенного стороною готового протокола, бѣдѣтъ то въ судѣ списаного, а одкладае читанье на конецѣ проце-су передъ выданіемъ вырокъ, то й не має нагоды доглядѣти: что тамъ пропущено, а что непотрѣбно. Зъ того користае та сторона, ко-трѣй на зволѣканю залежить, и умисно про-пускае такі рѣчи, котріи не можуть бути мовчки поминаніи, чтобы черезъ то довести до розвязанія спису актѣвъ и нового доповненія.

Термины судовой вызначаетъ въ одсту-пахъ зо-найменше 30 днѣвъ, але се бы ще побѣ бѣды. Маю въ рукахъ такіи цѣкавыи документъ, что одній галицкій судъ повѣто-вый на першѣмъ терминѣ, вызначенѣмъ дня 23 падоліста 1885 р. декретацию позну, при-нявъ до вѣдомости заповѣдь спору и зъ той причины ухвалоу зъ дня 12 лютого 1886 од-рочивъ терминъ до обороны и дальшю роз-праву на день 26 цѣтвня 1888! Може се слу-чай вымковый, але то фактъ, что по галиц-кихъ судахъ термини одбѣгають бѣ себе на 3—6 мѣсяцѣвъ. Додати ще треба, что такіи рѣдкій терминъ часто-густо кончитьса самымъ одложеньемъ розправы на иншій терминъ. Возьмѣмъ пересѣчно, что такіи процесъ кон-читьса на квадруплицѣ, безъ всякихъ допов-неній, то споръ такіи треваетъ 15 мѣсяцѣвъ, за-ка же не выдано вырокъ, на котрый треба въ найдѣмшѣмъ случаю мѣсяцъ ждати. Ко-ли-жѣ треба бы переслужувати свѣдѣвъ, або коли недоволена сторона внесе апелляцію, то нормальный чаетъ до переведенія процесу тре-вае 20 мѣсяцѣвъ зо-найменше. Въ томъ чаетъ кожда сторона мусѣтъ одобрата зо-найменше сѣмъ вѣзванъ судовыхъ и заплатити за кож-дый по 17½ кр. зозвоному, та ставити до суду зо-найменше сѣмъ разѣвъ, отже стратити сѣмъ днѣвъ робучихъ, неразъ на то лише, чтобы, выстоячиши въ сѣняхъ судовыхъ, довѣдатися, что терминъ одроче-ный, и буде другой.

Такъ водитъ не только въ звичайныхъ спорахъ але и въ провизоріальныхъ, де роз-ходитъ лиш о тымчасовѣ посѣданье. Бува-ють споры провизоріальныи, что тягнутаеъ по три роки.

Полишаю статистицѣмъ та экономистамъ обяслити, кѣлька такіи процесъ коштуе на-шихъ селянъ часу, готовыхъ грошей, страты въ работѣ и т. д. Досытъ буде констатувати, что той аномальный, середовичный станъ доводитъ людей до цѣлковитѣй руины. Треба додати, якъ деморализуючо вылаеъ такіи станъ на людей, коли бачать, что, заки скѣ-нѣтъся такіи найнеретельнѣйшій процесъ, позва-ный уживаеъ собѣ супокѣбно спорного предме-ту цѣлыми роками, ажъ до переведенія ексеку-ціи вырокъ, а покривденный позыватель, мамѣ голѣсеу оцнати публично, мамѣ констатувати, писаныхъ законѣвъ и такихъ иншихъ хоро-шихъ рѣчей, стоить безцальный супротивъ тріумфующего кривдѣника!

Зъ той то причины министерство право-судія звернуло увагу на аномальность про-цессѣвъ провизоріальныхъ и зарядило (гл. „Дѣло“ ч. 252), что процесъ тѣ належать рѣ-шати скоро и дивитися только на само посѣ-данье. Однакъ таке розпорядженіе недоста-точно а навѣтъ шкодливѣе, бо довѣзность про-цессу на повѣтахъ одноосѣтъ не лише до спо-ровъ провизоріальныхъ, але и до всѣхъ на-шихъ, а по друге, что т. зв. провизорія — то въ нашихъ обставинахъ не така рѣчь, чтобы ен чинѣтъ-будѣ збавути, бо провизоріальный про-цессъ неразъ ставовате, особливо въ Галичинѣ, еданныи способъ до сталоу набута права. Знаю одного обывателя въ Галичинѣ, котрый пе-

редъ заснованіемъ книгъ грунтовыхъ дотеп-ными провизоріями гарно заокругивъ собѣ свою „большу“ посѣдѣсть коштомъ громад-ского поля и темныхъ селянъ. Замѣтити ще треба, что сторона, програвши споръ провизо-ріальный, тревачій кѣлька лѣтъ, зруйнуеъ материально, до иншого процесу не берееъ, а коли противанковѣ удасться при основаню та-булѣ посѣданій въ дорожѣ провизоріальнойбй грунтъ на себе записати и три лѣта его посѣ-дати, то тогдѣ „поминай якъ звали!“ Мини-стерство правосудія розпорядило скоротити споры провизоріальныи. Се скороченіе мусѣтъ одбутися зъ шкодоу справы, бо мамѣ того судья не станеъ Геркулѣмъ, а агенда судѣвъ повѣтовыхъ не перестане бути стайною Автія, тожъ при выконаню сего розпорядженія выйде на те, что посолъ Пернерсторферъ назвавъ „мазаніемъ нумѣрѣвъ“.

(Дальше буде.)

Право пропинаціи въ Галичинѣ.

XXXIII.

Зъ становиска погляду, опертого на тыхъ нашихъ, здаеъ намъ, доволѣ докладно умо-тованыхъ принципахъ, приглянемоъ теперъ представлений выше акціи въ справѣ пропи-націи и провѣтамъ поставленнымъ що-до выкупна пропинаціи.

Проекты д-ра Мархвицкоу, Врогновского, Торосьевича и Абрагамовича, якъ немеше проекты, поставленіи въ подкомитетѣ пропина-ціи комисіи, противъ всѣмъ тымъ прин-ципамъ, бо всѣ они продовжають користи, плавучъ въ пропинаціи для управленыхъ до-можливо найдѣвшихъ речичѣвъ, обтяжують край гарантією и идуть въ хосенъ управле-ныхъ далеко по за границѣмъ означенъ зако-номъ зъ р. 1875.

Проектъ д-ра Мархвицкоу ориги-нальный тымъ, что застерѣгаеъ для управле-ныхъ право першенства арендованія своеи пропинаціи бѣ краю, на котрый мае она пе-рейти, за чиншъ высшій лиш о 10% бѣ до-ходу, выказанного що-до той пропинаціи оцѣ-новою комисією зъ р. 1875. Свѣтлу тую гадку перенявъ такожъ проектъ Ем. Торосьевича и проектъ, котрый появився въ подкомитетѣ. Ка-жемо „свѣтлу“ — бо дѣйстно знаменитоу естъ она для тыхъ управленыхъ, котрыхъ дохѣдъ бѣ р. 1875 значно збѣльшился и котріи за ма-лый чиншъ задержать той дохѣдъ ажъ до р. 1910, не тратячи при томъ и цѣны выкупна — знаменитоу и для тыхъ управленыхъ, котрыхъ дохѣдъ зменшався, бо они возмуть добру цѣ-ну выкупна въ замѣнъ за лхій дохѣдъ — менше однакъ знаменитоу для краю, котрому останаутся, разумѣеъ, саміи лиш пропинаціи зъ зменшенными доходами, бо всѣ зъ збѣль-шенными арендвали бы певно подѣ такъ корист-ными условіями дотеперѣшій ихъ властителей. Разумѣеъ само собою, что станъ рѣчей довѣзъ-бы край дуже скоро до банкротства на томъ „арентовнѣмъ“ підприємствѣ, а взглядоу, коли оставшій въ его рукахъ пропинаціи зъ зме-шенными доходами не могли-бы выстарчити на покрывте цѣны выкупна, мусѣли-бы недоборы покрыватися додатками до податѣвъ, т. е. у-пали-бы на загалъ податникѣвъ. А за такоу евентуальностею чейже заявляеъ хѣба той, кому иде лиш и выключно о интересъ управ-леныхъ такъ само, якъ хѣба лиш такіи чоло-вѣкъ мѣтъ-бы заявляти за проектомъ Врог-новского, котрый, не нарушаючи зѣвѣсѣмъ пропинаціи, хоче вже напередѣ зѣсконтувати миллионы зъ скарбу державного и въ той цѣли затыгнути 15-миліонуу позичку и роздѣлѣти еи титуломъ задатку мѣжъ дотеперѣшнихъ у-правленыхъ, т. з. хоче, чтобы край безъ нѣя-ныхъ для себе користей и лишъ для односторо-нои користи одна касты въ хѣли найтяж-шой финансовоу крѣзы ангажувавъ свой кре-дитъ на 15 мил. ар!

Проектъ пос. Абрагамовича менше куріозный бѣ двохъ попереднихъ, однакъ мае собѣльній зъ ними агаданий вже выше хѣбы, т. е. что не зноситеъ пропинаціи бѣ-разу а переноситъ ен на край, а кромѣ того признаеъ управленымъ за велике и далеко по-за рамы закона зъ р. 1875 идуче бѣшкодова-нѣе, бо ажъ 16 разовый чиншый дохѣдъ, высѣ-дѣнный комисією зъ р. 1875, а кромѣ того за реальный шанѣкъ окремо 5-разовый дохѣдъ зъ дотычноу пропинаціи, отже разомъ 21-разо-вый дохѣдъ. До того проектъ пос. Абрагамо-вичѣ, Богъ знаеъ въ якѣй цѣли, лишати управ-леныхъ яко арендаторѣвъ своеи пропинаціи до р. 1895, продовжаючи тымъ способомъ фак-тичне истнованье дотеперѣшного стану о 7 лѣтъ. Проектъ пос. Абрагамовича мѣститъ въ собѣ такожъ таке саме ризико для краю, якъ всѣ попередніи проекты, а спеціально ще штуч-ный и скомиликованныи планъ амортизаційный, предложенный пос. Абрагамовичемъ, представляеъ немаіи труднѣсть.

Проектъ д-ра Билиньского нарисова-ный лиш въ головныхъ и то не дуже ясныхъ контурахъ. Онъ стремать головню до обезпечки правъ управленыхъ на случай выкупна, а са-

мого выкупна, его условій и процедуры про-ектъ той майже не дотыкае. Замѣтно то, что пос. Билиньскій кладе натискъ на оплаты шинкарскій, яко жерело доходу за-для вы-купна пропинаціи, що заслугу безперечно на увагу и може користно примѣнятися при о-статочнѣмъ порѣшеню способу выкупна.

Кали говоримо о провѣтахъ, пѣсля ко-трыхъ право пропинаціи не мало-бы бути бѣ-разу внесеннымъ а перенесеннымъ на край, то мусимо до нихъ зачислити такожъ проектъ правительства, предложенный соймови, и дуже зближенный до него проектъ д-ра Рутовского, а вкѣнци найновѣйшій проектъ выдѣлу крае-вого, надъ котрымъ ведуться въ тую власно хѣвлю переговоры зъ правительствомъ. Зъ про-ектѣвъ тыхъ взглядоу наилучшимъ естъ ще перѣвѣстный проектъ правитель-ства. Кажемо „взглядоу наилучшимъ“, бо хочъ не зноситеъ бѣ пропинаціи бѣ разу и обтяжуе гарантією край, въ чѣмъ безперечно лежать великій его хѣбы, то бодай зъ-горы не грозить податками консумційными и новымъ оцѣненіемъ пропинаційныхъ дохѣдѣвъ, якъ тѣ оба послѣдніи. Особливо послѣдній про-ектъ выдѣлу краевого, котрый пѣсля интѣнцій управленыхъ мае предложатися сой-мови евентуально яко проектъ правительства, бѣзначаеъ тымъ, что мѣститъ все то, что лиш можно було выдумати въ хосенъ управленыхъ. Придѣлене краеви роль пропинатора по рѣкѣ 1910, порука краю, розтагненые тягару ви-деминаційного ажъ до р. 1926, нове оцѣне-нѣе дохѣдѣвъ зъ пропинаціи и призначеъ у-правленымъ 8-разового доходу зъ р. 1869 — 1874 а 12-разового доходу зъ р. 1887, и по-датѣкъ консумційный — отсе гарна вязанка дарункѣвъ для управленыхъ а рѣвночасно страшна сума тягарѣвъ для краю и загалу податникѣвъ. Выказавши вже выше неспра-ведливѣсть и безобѣдѣстѣвѣсть всѣхъ тыхъ пе-регоговѣвъ для управленыхъ, не будемо ихъ тутъ идруге повторяти — думаемо однакъ, что опертисъ такому проектѣву буде обовязкомъ каждого совѣтного и еіеистичными инстинк-тами не зовѣмъ ще адеморализованого посла. Очевида рѣчь, что супротивъ такоу про-екту могли мы назвати перѣвѣстный проектъ правительства ще взглядоу наилучшимъ зъ помѣжъ всѣхъ тутъ наведеныхъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Дневникъ войсковыхъ розпоряджень ого-ласявъ зновъ кѣлька рѣшенъ цѣсарскихъ, что мають бути дальшимъ розвоємъ новой органи-заціи австрійской арміи, на що свого часу згодилися сѣбѣлній делегаціи и вызначили для переведенія ен додатковый кредитъ въ сумѣ 14 мил. ар. Зъ тыхъ розпоряджень цѣсарскихъ суть слѣдующій найважнѣйшій: У Львовѣ мае бути установленый комендантъ мѣ-ста въ шаржи ген.-майора; посада одно-го полковника до службы при ген.-инспекторѣ пѣхоты мае бути систематизована; дальше ма-ють бути заименованіи три майоры яко шефы генеральныхъ штабѣвъ при дивизіяхъ кавале-ріяи въ Вѣднѣ, Львовѣ и Краковѣ и одній майоръ яко шефъ ген. штабу при комендѣ крѣпости въ Перемышлѣ. Тымъ спосо-бомъ поднесена станъ корпуса ген. штабу о одного полковника и чотирохъ майорѣвъ. Дальше роз-подѣлѣтъ 14 штабовыхъ оицѣрѣвъ бѣ 1 сѣвня своею дѣльностью ако референты для справъ вой-сковыхъ при територіальныхъ комендахъ а станъ оицѣрѣвъ при пѣхотѣ, стрѣльцѣяхъ, кавалеріи, тренахъ, санитѣтахъ и бѣдѣлахъ зельзѣничѣхъ буде подвысѣненный одновѣдно до ухвалы сѣбѣ-ныхъ делегацій.

Пѣсля вѣстей зъ Вѣднѣ мае правитель-ство зажадати въ слѣдующѣмъ роцѣ бѣ сѣбѣ-ныхъ делегацій кредитъ въ сумѣ 9 мил. ар. на будову флотыльи на Дунаю. Причиною сего мае бути той фактъ, что Румунія, не зважаючи на берлинскую угоду, выставила тихцемъ малу флотылью, котра складалаъ зъ одного большо-го корабля военного и бѣскохъ лодей канѣ-нирскихъ. Австрійска флотыля мала бы на случай потребы борѣвати бѣ столицѣ державы бѣ неспѣдѣваного нападу.

Въ неспѣдѣ дунайской флотыльи доносятъ зновъ зъ Пешту ось что: Одъ якогось часу перебуваеъ тутъ бѣ довшого часу капитанъ фрегаты Шонта зъ приказу адмирала Штер-нека, чтобы тутъ поинформуватися що-до мѣ-сца, де бы мала будуватися флотыля. Онъ мае такожъ поинформуватися что-до стану Ду-наю и его притока, до котрыхъ флотыля ма-ла-бы такожъ захѣдати. Пѣсля дотеперѣшнихъ диспозицій мала-бы флотыля складатися зъ 12 мониторѣвъ, до котрыхъ вчѣслѣлись-бы вже два готові „Латава“ и „Марошъ“. Залѣга тыхъ кораблѣвъ выносѣтъ по 42 людей. Крѣмъ того мають ще закупитися и збѣоритися кѣлька па-роходѣвъ. Въ настѣдокъ того масе збѣльшити маринарка о якахъ 600 людей, а на зиму ма-ються выставати для залѣга дѣсь на берегу Дунаю бѣдѣвѣй касарнѣ. Здаеъ, что касарнѣ стануть найскорше въ Пештѣ. Будова флоты-льи не стоить въ нѣякой звязѣ зъ полѣтныю заграничноу и дѣлятого не повинна выеикати нѣякой обавы; естъ то дѣло, котре сталося лишъ черезъ розширенѣе „Зельзѣничѣхъ ворѣтъ“ конечнымъ, чтобы забезпечити рѣчку на всякій случай. Интереснымъ естъ и то пригадати, что на будову одного монитору ухвалили делегаціи

битвѣ подѣ Тель-ель-Кебяръ въ руки Англи-чанъ, занявъ магдѣй мѣсто Ель-Обендъ въ Кор-дофанѣ, побивъ страшно египетское войско, что выступило противъ него подѣ проводомъ Гикет-пашѣ, и выславъ своего воеводу Османа Дѣтму какъ подѣ Свакими. Англичане побѣдали тогдѣ до Хартума зновъ Гордона, а той ставъ мѣритися зъ магдѣмъ, признавъ его султа-номъ Кордофана и дозволявъ на торговлю не-вольниками. Першій магдѣй померъ, а его на-слѣдникъ вѣвъ дальше розпочате дѣло.

Въ сѣй порѣ стало вже було положенье Еминѣ-пашѣ дуже прикымъ; онъ бувъ зам-кненый майже зѣ всѣхъ сторѣвъ посередѣ во-рожихъ племенъ. Въ цѣтвнѣ 1883 р. выславъ онъ бувъ послѣдній разъ долѣ Намѣтъ кора-бѣль зъ Ладо до Хартума, и бѣдѣ того часу лишъ глухій вѣсти ходили онѣмъ. Онъ хотѣвъ перебрѣтисъ до Завзѣбару, але то ему не у-далося въ настѣдокъ ворожого выступленія ко-роля въ Угундѣ. Въ 1883 р. добляеъ були до-него подорожѣваніи: Юнкеръ, Нѣмецъ россій-ского походженія, и Италіанецъ Касати. Але Еминѣ не хотѣвъ вертати. Въ 1886 р. вернувъ Юнкеръ самъ, перебрѣвшиъ зъ тяжкою бѣдоу до Завзѣбару, а Касати о таяся при Еминѣ. Послѣднѣя вѣсть бѣдѣ Еминѣ була въ цѣтвнѣ 1887 р. Одъ того часу пропавъ бувъ о нѣмъ и слыхъ. Ще передъ тымъ лагодилося кѣлька експедицій, чтобы его выратувати, але всѣ они не удался.

Заходами кѣлькихъ англійскихъ капита-листѣвъ и при помощи египетского правитель-ства выбрався въ сѣчнѣ 1887 року Стенлей шукати Еминѣ и, коли можна, вывести его зъ Судану. Правительство египетское дало Стенле-ви потрѣбный на експедицію грошѣ а кромѣ того 60.000 патронѣвъ. Можна собѣ подумати, кѣлько то потреба було людей, чтобы такіи тягаръ унести а кромѣ того вести ще зъ со-бою всяку иншу зброю, провіантъ, всякіи то-вары, и т. д. Стенлей побхавъ до Завзѣбару, чтобы набрати тамъ людей, и заключивъ дѣвъ угоды зъ купцѣмъ Типпо-Типъ, котрый ува-жасеъ надѣ горѣшнымъ Конгомъ майже коро-лемъ. Типпо-Типъ мавъ Стенлеви доставити 620 людей а той мавъ каждому зъ нихъ пла-

тити за дорогу бѣдѣ водопадѣвъ Стенлея на рѣцѣ Конго ажъ до Вадалѣ 6 ф. штерлинѣвъ. Въ дружбѣй угодѣ Стенлей въ порозумѣню зъ правительствомъ державы Конго зрѣбовъ Тип-по-Типа губернаторомъ провинціи надѣ го-рѣшнымъ Конгомъ. Дня 18 марта выбрався Стенлей зъ 9 Европѣйцями, 620 Завзѣбарцями и 74 нанятими мѣсцевыми людьми горѣ Кон-гомъ, а король Леопольдъ бельгійскій давъ имъ ще кѣлька парохѣдѣвъ, что везли рѣчи горѣ рѣкою.

Черезъ кѣлька мѣсяцѣвъ не було нѣчого чути про Стенлея, ажъ 19 червня того-жѣ ро-ку пранесли були мисіонеры на островъ св. Томи вѣсть, что якѣсь дѣкѣ племена напали на Стенлея, ограбили его и убили. Але по-бнѣйше показалося та вѣсть неувѣрливоу, бо ген.-губернаторъ державы Конго дѣнѣвъ до Европы, что пѣсля точныхъ вѣстей, якѣ онъ од-державъ зъ горѣшного Конга, Стенлей дохѣ-дѣтъ уже до Вадалѣ, де тогдѣ перебувавъ Е-минѣ. Одаткъ стало зновъ тихо и про Стен-лея зновъ не було нѣчого чути, ажъ ось не-давно насѣбла вѣсть зъ Свакиму, что Еминѣ-паша, что зъ однымъ бѣлымъ — говорено за-гално, что зъ Стенлесемъ, але мѣтъ то бути и Италіанецъ Касати — достался въ неволю до масдѣи.

Дальшій вѣсти о обохъ сихъ мужахъ за-гално знаніи. Додамо ще лише, что Еминѣ-паша не конче хотѣвъ зъ Судану вертати. Коли у него бувъ Юнкеръ, онъ и не хотѣвъ слуха-ти того, чтобы зъ нимъ вертати назадѣ до Ея-ропы, и уважавъ его досытъ безцельнымъ. Ба-ше и въ 1886 р. не було у него думки поки-дати стороны, де вже такъ жывѣеъ. Онъ тогдѣ писавъ: „У насъ все по старому; люди не хо-тятъ вертати, а тѣ, що мали-бы може охоту, мовчати. Мы сѣємо, зѣбраемо, приѣдемо и жи-ємо такъ зъ дня на день, якъ коли-бъ то вѣч-но такъ мало бути. Дѣвна рѣчь, якъ то чоло-вѣкъ заманеный дѣвъ цѣлого свѣта може такъ розвинути свою вѣсѣтативну збѣдѣность...“

К. К.

ще 1869 р. 200.000 ар. Въ виду того повинна-бы будова десяти мониторів коштувати два мільйони, кажьмъ вже хочъ-бы и пять мильйонівъ, але нѣколя ажъ девять.

Въ угорскѣмъ министерствѣ не настае нѣкая змѣна, якъ то не недавно говорено, и Тисса не уступитъ авъ не зложитъ тека министра финансовъ, бо причины, котры спонукали его до обнята сего тека, все ще иступють. Конверсія угорскихъ паперовъ розпочнеться вже 17 сѣчня и въ сѣй справѣ ведутъся теперъ у Вѣдн переговоры зъ финансистами, котры пбѣждали конверсію.

Россійскій аташе войскowy у Вѣдн, Жуевъ, выѣхавъ до Петербурга, щобъ тамъ — якъ кажуть — здати справу зъ стану рѣчей пбѣдъ възглядомъ войскowymъ въ Австрію и на граници.

Недавно тому розбѣжась була поголовка, що межъ царемъ а кн. Александромъ Батенбергскимъ пришло до помиренія. Вѣсть та теперъ до певной мѣры оправдася. Зъ Дармштадту именню допосать до „Frankf. Zig.“, що до недавна ще видко було гнѣвъ мѣжъ Батенбергама а членами царской родины, кблѣко разбѣвъ лишь прѣхавъ вел. кн. Сергій, зять вел. кн. Гесского, въ гостину до дармштадтского двору. Тодѣ або кн. Александеръ коротко передъ прѣзидомъ російского князя выѣзжавъ або визиты обмежались лишь на найконецнѣйшій вымоги етикетки. Теперъ же настала змѣна. Коли при концѣ жовтня сего року прѣхавъ до Дармштадту вел. кн. Володимиръ, а бѣдакъ же и вел. кн. Сергій, то можна було побачити неразъ, що кн. Александеръ а навѣтъ и его батько сходились дуже часто въ вел. княземъ. Тѣ дружнѣйшій односины проявились ще больше, коли кн. Александеръ (батько) сильнѣйше занедажувавъ, а вел. кн. Сергій обдѣлювавъ свой бѣдѣздъ на неозначеной часъ, хочъ вже все було до подорожи прѣготовлене. Коли вже кн. Александеръ лежавъ дня 13 с. м. на смертельной постели, казавъ поклонати до себе своего сына и вел. кн. Сергій и розговарювавъ зъ нимъ довгий часъ. Напоследокъ есть же и то доказомъ помиренія, що царъ выславъ на похоронъ кн. Александра до Дармштадту ще и вел. кн. Павла, хочъ тамъ бувъ вже вел. кн. Сергій.

Въ Петербургѣ ходитъ поголовка, що царница нездужавъ бѣдъ часу катастрофы пбѣдъ Борками дуже сильно на нервы и що недуга ея стае чымъ разъ сильнѣйша, такъ що заходить вже поважна обавя.

Посла Хитрова покликано зъ Букарешту до Петербурга а въ наслідокъ того розбѣжась поголовка, що бнъ вже не верне больше на свою дотепершню посаду.

Загальне здивованье выкликавъ въ Петербургѣ фактъ, що въ госуд. совѣтѣ, де пбѣдъ проводомъ вел. кн. Михаила обдѣлуся нарада надъ проектомъ гр. Толстого о занесеню земствъ, выступивъ противъ сего проекту самъ обер-прокураторъ св. синода, Побѣдоносцевъ, и высказався дуже остро противъ полѣтня гр. Толстого. Говорять отже загально, що Побѣдоносцевъ знае докладно намѣреня и бажаня царя и не бувъ-бы выступивъ противъ всемогучого министра, коли-бъ бувъ не знавъ, що знайде помбѣч у царя. Припускають отже, що въ виду такого стану рѣчей заноситься теперъ въ Россію дѣйствию на змѣну политики въ вапримѣ противнѣмъ змаганямъ гр. Толстого и що сей министръ буде мусѣвъ незадовога самъ уступити.

Въ Сербиновѣ на Подблѣ ставляться зъ великамъ посѣхомъ бараки на 10.000 людей; будову розчатано дня 19 с. м.

Загальну увагу звернувъ на себе фактъ, що цѣсаръ Вильгельмъ являея онгоды въ помѣшканю гр. Герберта Бисмарка, щобъ зложити ему GRATULACIЮ въ день его сороковыхъ уродивъ. Въ фактѣ сѣмъ добавчють велику вдячність и ласку, котру цѣсаръ хотѣвъ явити кн. Бисмаркову, обдаючи честь его синові. Фактъ сей уважають такожъ доказомъ, що цѣсаръ Вильгельмъ держиться зовсѣмъ полѣтня кн. Бисмарка и не думае бѣдъ неи пѣ на волосѣ одступити.

Министръ Бетхеръ ѣздивъ передъ кблѣкомъ днями до Фридрихсруге, щобъ тамъ на радѣтиса зъ кн. Бисмаркомъ въ справѣ востѣно-африканской, котра маэ теперъ бути предложена парламенту.

Зъ Завзибару насѣла вѣсть, що въ Угундѣ прогнано короля, котрый бувъ великимъ вѣроломъ всѣхъ Европейцевъ. Емипаша мбѣгъ-бы теперъ, коли ще не дѣстася до неволѣ, перебитися легко до Завзибару.

НОВИНКИ.

— Выдѣлъ тов. „Руска Бесѣда“ у Львовѣ заключивъ на рокъ 1889 контрактъ що-до веденя руского народного театру такъ якъ въ попереднихъ рокахъ зъ дирекцію зложеною зъ пп. Ивана Биберовича и Ивана Грыневецкого.

— Зъ Сокаля пишуть намъ: Дня 3-го н. ст. сѣчня 1889 р. обдѣдуться въ Сокаля въ салѣ мѣской о год 2-гѣй зъ полудня Загальный Зборъ членовъ товариства „Народный Домъ въ Сокаля“, а опбѣла парады въ цѣли основанія филія „Народной Торговлѣ“ въ Сокаля. — За комитетъ Левицкій.

(+) Намѣстникъ Моравы п. Лебъ — читаемо въ чешскихъ Narodni-хъ List-ахъ — починае здобувати собі симпатію у Нѣмцѣвъ моравскихъ. Дневники ихъ зъ особливою радостію потбють фактъ, що коли одиѣ повѣтовый староста, знающий языкъ польскій, заговоривъ до п. намѣстника по польски, п. Лебъ дуже еперичне перебивъ: „Bitte, hier ist die Amtssprache deutsch!“ Чешскій органъ констатируе, что то сказавъ намѣстникъ краю въ трехъ четвертинахъ славянско-чешского.

— Безконфесійность мѣжъ селянами. Зъ Золочева доносятъ, что дня 7. н. ст. грудня с. р. внесли три селяне зъ Шпиколовъ, пов. золочѣвского,

Иос. Лабасъ, Ив. Вилецкій, и Петро Ковальскій, до старосты повѣдомлене, що залишають римско-католицке вѣроисповѣданье и заявляютъ, що бѣдъ теперъ сѣмъ безконфесійными. Всѣ тѣ господа бѣдъ сѣмъ повновѣтными: одиѣ числѣтъ 42 лѣтъ, другій 30 а третій 34 лѣтъ. Причиною сего заявленя есть то, що они хотѣли принять греко-католицке вѣроисповѣданье, а се получене зъ рбѣзными перешкодами. Подобный случай бувъ въ салѣ Лядкомъ, пов. золочѣвского, де такожъ одиѣ господа заявлять себе безконфесійными и такъ проживъ три роки а бѣдакъ принявъ греко-католицкій обрядъ.

— Вѣнчанье архикнягини Валеріи зъ арх. Францомъ Сальваторомъ обдѣдуся въ осени. Архикнязь побирае теперъ яко апапашу 30000 зр.; цѣсаръ признавѣвъ зъ власныхъ фондѣвъ для доньки 100000 зр. рбѣчной ренты. Молода пара замѣшкае въ Burg-у у Вѣдн.

— Дирекція ц. и. желѣзницъ державныхъ повѣдомляе, что на шляху Чортковъ-Гусатинъ почали бѣдъ 28 с. м. знову всѣ поѣзды ходити.

— Якъ ту не бути антисемитомъ? Дня 19 с. м. заѣхало кблѣка мѣр передъ заѣздный домъ въ Скалатѣ. Вѣдѣмъ розбѣжась вѣсть, що межъ прѣхавшими есть паробокъ неовѣтъ. Вѣсть табысквакою загаду по Скалатѣ а що се була субота, обѣглася заразъ купя жидѣвъ и не розитуючи много, почали шарпати на всѣ боки бѣдного паробка. Хто знае, на чѣмъ бы стало, коли-бъ кблѣкѣхъ христіанъ не прийшло на помбѣч и не розбѣгнало жидѣвъ. Побитый паробокъ побѣшовъ зъ жалобою до жандармеріи, тамъ сказали ити ему до „gmin-ы“; побѣшовъ сердега до уряду громадского, але и тамъ обдѣслали его до суда. Коли се все дѣлялось, по улицяхъ прохаживались жандармы и полиціи. Побитый не бувъ цѣлкомъ неовѣтомъ, а та пригода лучилася ему зъ поговорки людской. Вѣднѣга не мбѣгъ нѣгде найти обороны К.

— Недуги епидемичны. Министерство справъ внутрѣшнихъ на предложенье наивысшней рады санитарной выдало ной розпорядженя для всѣхъ краѣвъ що-до односины санитарныхъ, а именню что-до укладаня выказѣвъ статистическихъ о епидеміяхъ. Та реформа має войти въ житое зъ д. 1. сѣчня 1889. Для мѣстъ и мѣсцевостей числячихъ по надѣ 15.000 людности, выдано нови формулярѣ, котры что тыждня мають насылаться до центральной комисіи статистической. Начальства громадскій мають доносити заразъ старостамъ, если появиться яка недуга епидемична: тѣлуеъ бѣна, диѣтерія и т. п. и что тыждня предкадати справозданье о дальшѣмъ станѣ недуги та о ерѣдствѣхъ предпринятыхъ, щобъ еи усунути. Старосты зъ своей стороны мають чточотири тыжднѣ предкадати наѣстѣнцѣмъ выказѣ о каждой недугѣ зъ особна, а наѣстѣнцѣмъ обдѣлають всѣ тѣ справозданя до министерства. Тымъ способомъ буде можна вести докладный даны статистичны о епидеміяхъ и оглошувати ихъ въ органѣ наивысшней рады санитарной.

— Степень докторѣвъ права одержали въ университетѣ львовскомъ пп.: Ал. Валько, конципиетъ прокураторъ скарбу, Мих. Мязга, офиціалъ прокураторъ скарбу и Сев. Панетъ, конципиетъ адвокатскій.

— Зъ Кракова доносятъ, что панна Марія М., жертва нападку академика Вѣжбовского, по операціи маеся цѣлкомъ добре и нема небезпечности. Вѣжбовского обдѣслено до суда.

— Любѣвъ студентка. Черновецка „Gaz. pol.“ подае: Досѣла супруга сучавского горожанина, панѣ Ск., загорѣла такъ великою любовію до певного студента VIII. класы гимназіальной, що забажалося бѣ покинути домъ мужа и втечи зъ милымъ далеко, де... люде не глумились-бы въ нихъ. Та и студентови подобалося, въ сей способѣ зложити испытъ зрѣлости. Матрона забрала зъ дому рбѣзны вартѣстѣй рѣчи и передѣчала пополуноди потайкомъ выбѣжала любовна пара зъ Сучавы. На лихо, за скоро побачивъ мужъ, що дѣщо зъ рѣчей бракуе дома и зателеграфовавъ до черновецкой полиціи. Полиція вышлала на дворецъ желѣзницѣ, увязнила любовну пару и обдѣдала до суда краевого.

— Зѣвѣске убійство и темнота. Въ Челябинскѣ, оренбургской губерніи, убили чоловіка. Коли выкрыли убійцѣвъ, зѣнали они, что доконали злочинства тому, щобъ бѣдѣсти лѣй зъ чоловіка, потрібный на свѣчки при крадежахъ. Убитый бувъ козакѣмъ уральскимъ. Убійцѣ постѣржали его а бѣдакъ взялись добувати лѣй. Положили козака на спину, одну руку пробѣли до помосту желѣзнымъ цѣпкомъ зъ деревяною рукою а другую руку и ноги придержали. Обѣлая вырѣзала груди, котры нашли у убійцѣвъ, а зъ низшихъ частей тѣла выбрали лѣй.

— Дарованье кары. Рѣдкій случай дарованя кары случивъ въ вѣзницѣ въ Градицѣ. Цѣсаръ подаривъ зъ причины своего юбилею рѣшту кары Емерикови Бахо, что бувъ засужденый передъ осми роками на 12 лѣтъ тяжкой вѣзницѣ. Емерикъ бувъ природнымъ сыномъ брата убитого гр. Майлята, iudicis curiae, и бувъ адоптованый одною знатною родиною угорскою. Бахо убивъ въ р. 1878 свою любовницю. Судъ присяжныхъ засудивъ его за се злочинство на кару смерти черезъ повѣшенье, але цѣсаръ змѣнивъ еи на 12 лѣтъ тяжкой вѣзницѣ. За встановленемъ подаровавъ цѣсаръ ему рѣшту кары, а Бахо мусѣвъ заразъ выбратися зъ вѣзницѣ и той мѣсцевости, бо побоявались розрухѣвъ мѣжъ увязненными тому, что лише ему одному даровано кару.

— Конкурсъ красоты жѣночон въ Америкѣ. Сего-рбѣчный конкурсъ красоты въ купелевѣмъ мѣстѣ Спаа, устроеный для европейскихъ женщинъ, наробивъ великого розголосу по цѣлѣй Европѣ а преміованый красы ѣздитъ теперъ по головныхъ мѣстахъ европейскихъ та показуються за грошѣ. Подобный конкурсы обдѣлуваются що року въ Америкѣ, хотѣй троха обдѣнно якъ въ старѣмъ краю. Въ Канеасѣ Ситѣ, въ такъ зв. „Парижи американскѣмъ“, обдѣлуея недавно такій конкурсъ, до которого допущено лишь тѣхъ женщинъ, що родомъ зъ Сполученныхъ державъ, а до комисіи судѣвъ, рѣшающихъ о красѣ кандидатокъ, поклоняея всѣхъ мужчинъ. Отъ и почали кандидатки агитовати за собою. Кожда мусѣла особисто являтися передъ мужчинами, что вписались за су-

дѣвъ. Не щадили они нѣ солодкихъ обѣщанокъ, нѣ грошей, щобъ лишь зыскати якъ наибольшее число голосѣвъ. Однѣ женщины намавляли своихъ знакомыхъ мужчинъ вписуватися мѣжъ судѣвъ, другіи мали велике число агентѣвъ, а иншіи роздавали по улицяхъ сотки своихъ фотографій. Зъ помбѣжъ всѣхъ кандидатокъ выбрали судѣи лише мале число до стѣслѣйшого осуду. Наибольшее загорѣлымъ агитаторомъ бувъ якійсь пристарковатый дѣнтелементъ, що поручавъ свою доньку, и хотѣй его противники два разы выкинули его за дверѣ, то все таки вошла его донька до тѣслѣйшого кружка выбранныхъ. Въ томъ кружку було двадцѣтъ женщинъ и чотири зъ нихъ одержали нагороду. Перша нагорода припала молодѣци. Коли выголосили осудъ, вся товпа радѣстно загудѣла, бо обдѣслена молодѣця ще передъ 26 лѣтами, яко мале дитѣ „baby“ одержала нагороду, а передъ рокомъ она и еи мала донечка такожъ здобути нагороду. Мабутъ краса есть наслідственна въ еи родинѣ Зовесъ она Бронсонъ, мала за собою 600 голосѣвъ а въ нагороду одержала крѣсло до гоиданя, выложено подушкою, вышиванною брилантами. Три иншіи нагородѣи припали одѣй молодѣци и двоѣмъ паннамъ. Судѣвъ конкурсу було 2000; мѣжъ ними а публичною были часто свари. Коли сей пристарковатый старѣецъ закинувъ предѣдѣтелеви судѣвъ нечестне поступованье, въ одѣй хвилѣ вылетѣвъ онъ разомъ зъ судженнымъ своимъ доньку черезъ окно на улицу мѣжъ народѣ. Знайшовъ собѣ сторонникѣвъ и почалася бійка, въ часѣ котрой обдѣсленый красы позабиралъ свои нагородѣи и утѣлки домѣвъ. Мужѣ обдѣсленыхъ молодѣцъ тѣшатся въ своей гордости, а панны вскорѣ выйдуть замужъ.

Посмертій — оловѣтки.

Иванъ Петровичъ, адъютантъ при бѣдѣ войсковыхъ телеграфѣвъ и ревизентъ телеграфичной линіи въ Боснѣ, обдѣсленый золотымъ крестѣмъ заслуги и военнымъ медалемъ, номеръ 3 (15) грудня въ Банялюцѣ въ Боснѣ въ 50 роцѣ житя. Вѣчна ему память!

Наука, штука и литература.

— Товариство „Просвѣта“ печатае на I-шу книжку за рокъ 1889. „Законъ громадскій“ зъ основными поясненями д-ра Костя Левицкого. Книжка обѣмѣтѣ-ме 8—9 аркушѣвъ печати. — „Просвѣта“ выдала такожъ доповненый статутъ для читальнѣ сельскихъ и мало-мѣскихъ. Де мають закладатися ной читальнѣ, тамъ основателѣ нехай справдѣтъ собѣ тѣ доповненый статуты зъ тов. „Просвѣты“.

— Богдана Хмельницкого томъ III. (Руской Историчной Библіотеки т. XI.) друкуеъ въ Тернополѣ и небавомъ буде укбѣченный (доси напечатано 9 аркушѣвъ). Въ предплатники звольте зинити сю проволочку и несправильности въ высылцѣ, споводованый момѣмъ переселенемъ до Львова. Хто-бы ще не дѣставъ Богдана Хмельницкого томъ I. и II., звольте замовити. Оправый примѣрники I. и II. т. можна дѣстати по 3 зр. 10 кр. зъ пересылкою. При сѣй нагодѣ прошу всѣхъ Вп. предплатникѣвъ, котры мають залеглости, щобъ звольли якъ найкорше вырбѣтити належитости. На многосторонній запытаня про VII и VIII т. Руск. Истор. Библіотеки заявляю, что будутъ печататися по выхѣдъ Богдана Хмельницкого. — Александръ Барятинскій, проф. семинаріи учит. Львовѣ, ул. Лычаковска ч. 7. I. поверхѣ.

— Академія наукъ въ Краковѣ обдѣла засѣданье дня 14 грудня пбѣдъ проводомъ д-ра I. Маера Головного предметомъ сего засѣданя были справы этнографичны. И такъ повѣдомивъ д-ръ Коперницкій, секретарѣ академіи, что въ справѣ характеристики житя полового у женщинъ надбѣслали: д-ръ Еттингеръ 112 розслѣдѣвъ на женщинѣхъ въ шпитали жидѣвскѣмъ въ Краковѣ, д-ръ Гранцевичъ 431 зъ шпитала звенигородского на Украинѣ а д-ръ Ад. Вуретъ 11 зъ Калуща и о. Комисія, заки ще возьмѣсь до обробленя сего предмету, выжидае подобныхъ розслѣдѣвъ бѣдъ иншихъ лѣкарѣвъ. Бѣдакъ здававъ справу д-ръ Коперницкій зъ своей подорожи для розслѣдѣвъ антропологично-этнографичныхъ на русскихъ горнякахъ въ Карнатахъ, бѣдъ Пограду до Черемшѣ. Пбѣдъ тымъ взглядомъ можна добавити пять етничныхъ громадъ: Лемки, Полонинцѣ, Бойки, Тухольцѣ и Гуцулы. Справоздавецъ, подавши на подѣрѣе своихъ выводовъ вѣдомости про помѣшканье, житие, убраня и мову та пояснявши справу образцами убраня, фотографіями власными малюнками, и примѣрами мовы, заявивъ, что наукове обробленье тѣхъ вѣдомостей, котры обрѣзавъ при ревизіи подпомѣзъ руского духовенства зъ всѣхъ сторѣтъ, но доповнено буде предметомъ особныхъ розиравъ. Въ дискусіи надъ симъ справозданемъ забирали голосъ пп.: Кольбертъ, Садовскій, Уминскій и Земѣлицкій.

Господарство торговля и промыслъ.

— Звертаемо увагу на мѣщаный въ нинѣшномъ числѣ „Дѣла“ „Одзывъ“ заступничства „Аціонды“, въ котрымъ тоѣ знанье и бѣдъ многихъ лѣтъ оперуе въ краю нашѣмъ товариство подѣе опрѣсти для тѣхъ приходекихъ урядѣвъ, мѣсцевыхъ радѣ шкѣльныхъ и урядѣвъкотры заасекурують церквы и будинки ерекціо-нальнѣ въ „Аціондѣ“.

— Ц. и. генеральная дирекція желѣзницъ державныхъ оповѣщае: Купонъ акцій желѣзницѣ арх. Альбрехта, платный дня 1 сѣчня 1889, можна вымѣнѣти по 1 зр. серебромъ бѣдъ того дня поцавши въ головѣй кассѣ генеральной дирекціи и желѣзницѣ державныхъ у Вѣдн, Fünfhaus, Schönbrunner-Strasse Nr. 6. Въ часѣ бѣдъ 1 ажъ до 14 сѣчня 1889 включно можна вымѣнѣти сей купонъ такожъ въ Берлинѣ въ нѣмѣцкомъ банку, въ Франкфуртѣ н.М. въ нѣмѣцкомъ банку звязковѣмъ и у шалѣвъ Ерлангѣна и Сынѣвъ, въ Монахіякумъ въ баварскомъ банку звязковѣмъ, въ маркахъ нѣмѣцкихъ пбѣла пересѣчного ихъ курсу. Бѣдъ 15 сѣчня 1880 можна вымѣнѣти купонъ лише въ головѣй кассѣ ц. и. генеральной дирекціи желѣзницѣ державныхъ у Вѣдн.

Конкурсы, именования, перенесения и пр.

— Именованя. Дѣйствиными учителями именованый въ Самборѣ: I. Гавротъ управителемъ а Левъ Шкодринскій и Вол. Яляцкій учителями I школы 4-кл. мужеской; Ал. Левъ управителемъ а Вол. Добженскій и Апол. Сташевскій учителями II школы IV-кл. мужеской.

— Перенесеня. Министерство торговлѣ перенесло совѣтника почтового Ем. Таберльгого зъ Берна до Львова.

— Именованя. Дѣйствиными учителямъ въ Заду-бровцѣхъ именованый Ив. Пайѣчукъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Былградъ 31 грудня. Скупштинѣу обдѣкрывъ министръ королевскій указомъ. Прѣзидентомъ выбрано Тавшановича, вице-президентомъ Поповича. Проектъ конституціи передано комисіи. Въ среду буде скупштина закрыта.

Софія 31 грудня. Собраніе поручило правительству затыгнути позичку 92½ млн. на будову желѣзницѣ и портѣвъ въ Варнѣ и Бургасѣ. Князь принимавъ депутацію оппозиційныхъ послѣвъ, що зробило добре враженье. Вчѣра закрывъ князь собраніе, помилавши передъ тымъ Попова.

Вѣдѣнь 31 грудня. Архпкн. Людвикъ-Викторъ занелужавъ небезпечно на запаленье кшшѣкъ.

Мадридъ 31. грудня. Въ Таррагонѣ наступивъ выбухъ динамитовыхъ патронѣвъ и розбѣрвавъ два дома та убивъ пятеро людей.

Змѣна помѣшканя!

Маріанъ Лѣсовскій

дѣнтість и лѣкаръ до недугѣ устной ямы перепровадився до дому Вп. Киршнера при пляцу Трибунальскомъ ч. 1 и ординуе бѣдъ 9—1 год. передъ полуднемъ, а бѣдъ 3—5 год. по полудни. 17—

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поруцае 2460 255—7

спеціальности и универсальнѣи средства, французскій и иншіи, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншіи фпрмы оповѣщуванй.

Фабрика зварѣдовъ рбѣличныхъ и гисерня

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгѣй поруцае свои вы- 1389

робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 25 18

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

прѣдае по курсѣ дневномъ

5% Листы гипотечный

якѣ такожѣ

5% прѣмѣованй листы гипотечный

Порученя зъ провинціи выповняе одворотною почтою безъ провизіи. 2220 96—0

Прехорошон кавы

Цейлонской Нр. 0 просто зъ жерела

надѣйшовъ новыи транспортъ

— 1 кл. на 2 зр. 20 кр. —

котру зъ приемностею можемо поручити на- шимъ П. Т. Гостямъ.

Крѣмъ сей сутъ на складѣ иншіи роды доброй кавы: 1 кл. на 2 зр. 10 кр., 2 зр., 1 зр. 92 кр. и низше.

Въ 5 кильовыхъ мѣлочкахъ Нр. 0 11:20 зр., Нр. I. 10 зр. 70 кр., Нр. II. 10 зр. 20 кр., Нр. III. 9 зр. 80 кр., Ріо зелена 9 зр. 20 кр.

3629 20—? Зарядъ Народной Торговлѣ.

Закладаюся

за полку дѣлу, що жадею въ мошѣ конкурентовъ по въ опѣ прѣдлати готуею або робити оцѣны для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матеріи краѣвѣхъ и вѣнчаныхъ такъ лопеъ, якъ и цѣ. По-ручаю моѣ богатыи оцѣны такѣмъ 2464 Бѣдъ. Духовенству 53—7

Замовляю въ мѣсон и въ провизіи вынѣмѣтъ тощо и розсѣлаю. На жа- данѣ выжидать вѣры дѣломъ и фран- г.

Давидъ Шварцвальдъ, мажистъ мужеской одежи гурюмъ и пошрѣдо.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.

Заложный 1848.

БРИ-

тѣхъ правѣйшай ацѣрсіи и глійскіи, мыльнични, ремѣнцѣ и марморки до острѣнъ, мыла, пензлѣ и т. п.

поруцае найдешевне

мажистъ товарибъ мошѣхъ, бѣдъ мужеского, товарибъ талантерій-ныхъ, вырѣбѣвъ, рудавичныхъ, парфумеріи и т. п.

БРАТѢВЪ ЛАНГНЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнныи на жадеие даромъ.

ЗАМѢНА

прихода 1-шю класу, Псарь, за приходъ зъ одного церковю. Адресъ: М. Барусевичъ въ Дрогобѣ, по-чта Покармъ, коло Ротатина.

Неомыльное средство

на выгубленые нагнѣткѣ, боро-давокъ и иныхъ подобныхъ на-ростей шкурныхъ, безъ боли и безъ жадной небезпечности.

Цѣна флакону 50 кр.

Встрѣнныя и напсули зъ рогатины „МАУСО“

въ подугахъ мужскихъ неоще-нене средство

порукае Аптека

К. КРИЖАНОВСКОГО у ЛЬВОВѢ.

Цѣна флакону востриженъ 40 кр. 2274 Капсулахъ 80 кр. 57—7

ПОРУЧЕНА БИРЖЕВІ

на Вѣднѣ Берлинѣ, Парижѣ и Лондонѣ за лагоджуе совѣстно и старанно,

Цѣнныя паперы, лѣсоы и монеты

продаетъ и купуетъ точно посли дневныхъ куревъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ и БИРЖЕВА

ГУСТАВЪ МАКСЪ

Львовѣ, Пляцъ Маріацкій ч. 8. 1. повера. 2653 24—7

ЛІАРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація желѣзницѣ тамже.

Получивши на власнѣсть по старѣй фирмѣ „Ивана и сына Серафина“ „Ліарню дзвонѣв“ въ Калуши, ѡдзначену орѣбнымъ медалемъ за службу, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им Качковского въ Коломыи (якъ о томъ своего часу газеты доносили) — маю и теперь на складѣ готовы дзвонѣ, выконую скоро замовленія и приймаю старѣ або ушко-джені дзвонѣ до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи вѣсѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за воѣ дотеперѣшны замовленія въ давнѣйшій спѣльній а теперь моѣй власной ліарни дзвонѣв прошу о ласкавой замовленія такъ на поодинокій новій дзвонѣ якъ и на цѣлій групѣ. За трева-лѣсть матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣв ручу и для того осмѣляюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ.

2327 24—24

Зъ глубокимъ поважаемъ

Антоній Серафинъ.

ИВАНЪ ПИНАТОВИЧЪ

порукае

найпереднѣйшій перфумы, тоалеттовѣ воды. ѡдзначенъ медалями за службу и двома дипломами узнаня

ИМЕННО:

Перфумы: лизинова, фьякова, розана, резедона, жонпа-лѣва, Yang-Yang, Оропенх, Jockey-Club, геліотропова, Ess Bouquet, ниямова, Millefleurs, и т. л. Фляконки по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 1.50 и т. д.

Перфумы королевы Марисенки, 2 зр. Фляк. ѡдзначася дуже приємнымъ, цѣф-товымъ запахомъ. Фляконикъ мен-шій 95 кр., бѣльшій 1 зр. 80 кр. 2529 8—2

Вода варшавска, ѡдзначася дуже приємнымъ, цѣф-товымъ запахомъ. Фляконикъ мен-шій 95 кр., бѣльшій 1 зр. 80 кр. 2529 8—2

Вода левандова, ѡдзначася дуже приємнымъ, цѣф-товымъ запахомъ. Фляконикъ мен-шій 95 кр., бѣльшій 1 зр. 80 кр. 2529 8—2

Воды КОЛЬОНСКІЙ, ѡдзначася дуже приємнымъ, цѣф-товымъ запахомъ. Фляконикъ мен-шій 95 кр., бѣльшій 1 зр. 80 кр. 2529 8—2

Дѣстати можна у Львовѣ у власныхъ скленяхъ: уліця Коперника ч. 3 и уліця Галицка, рѣгъ Валовой Въ Краковѣ Суконницѣ ч. 20. Въ Чернівцяхъ рынокъ ч. 2; заразомъ у вѣхъ перворядныхъ скленяхъ и антикахъ.

Выправа слюбна

цѣлый сервистъ стол. прикрашеный, зѣ золотомъ на 12 особѣ

„ „ до гербаты „ „ „ 12 „

„ „ „ чорн. кавы „ „ „ 12 „

„ „ гарнитуръ до мытѣ „ „ „ 7 штукъ

разомъ 96 штукъ, ланше зр. 61.

Хиньске серебро

ложка столова зр. 1.42, ложочка до гербаты зр. —73,

ножъ зр. 1.34, вилки зр. 1.42, хохля зр. 5.50,

пѣдставка пѣдъ ножѣ и вилки —60 кр.

АЛПАКА

бѣлый металл до серебра пѣдбѣный, тревалый.

ложка 57 кр., ложочка 30 кр., ножъ 63 кр., вилки 57 кр.

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ

Львовѣ, уліця Трибунальска. 2626 2—3

Вже вийшовъ

Иллюстрованный Календарь Просвѣты на рѣкъ 1889.

Цѣна 50 кр., зъ перасылкою 55 кр.

Зъ днѣмъ Нового року отвираеся

Перша народна торговля обуви

всѣякого рода и

ОБУВЬ ДЛЯ КАЛѢКЪ.

Будучи ѡдзначенымъ за свою работу на пяти выставкахъ, доставлю добрую работу и матеріалъ, зъ порукою що найменше на пѣть мѣсяцѣвъ за товаръ и работу, по цѣнѣ базаровой. Буде се перша въ Галичинѣ Торговля обуви, заложена членомъ руского товариства ремѣсничого „Зоря“.

ИВАНЪ ХИРОВИЧЪ

Львовѣ, ул. Коперника 26.

Монѣ старавень будѣ вдовѣтати роботою Вп. Публицы и Всѣ. Духовенствѣ.

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

п. к. надворній ливеранты

Фабрики у Вѣднѣ, Шенфельдѣ Ло-бозицу и Люблянѣ

порукають

ЧИНКЛЯ ЦИКОРНЮ ГРИСОВУ

1/2 кил. пущка

Найльпша зъ всего, що иступѣ яко прирѣпка до кавы.

Найльпша зъ всего, що иступѣ яко прирѣпка до кавы.

Законно охоронена

Каву фигову и султаньску каву фигозу, Найльпшій шѣкляды, о найльпшій якості и ѡдзначеній на вѣхъ выставкахъ, Какао базъ ольбо легке и вельми смачно, Англ. Rocks D-ops, кандиты, нандизованій и моро-женій овочѣ, Компоты, Цедрі, Аранціні и т. п.

Наші вырѣбы фабричны можна дѣстати у вѣхъ лѣпшихъ торговыхъ корѣннихъ и т. п. 2708 7—50

О Д З Ы В Ъ

до всечестныхъ приходскихъ урядѣвъ, хвальныхъ радѣ шкѣльныхъ мѣсцевыхъ и урядѣвъ громадскихъ.

Ухваленый высокимъ соймомъ Галичины законъ що-до примусової асекураціи церквей и приходскихъ будынкѣвъ одержавъ дня 15 надоліста 1888 року найвысшу санкцію.

По той причинѣ осмѣляюся звернути увагу интересованныхъ властей и товариствъ на зближающу-ся конечиность асекураціи тыхъ будынкѣвъ и предлагаемо въ той цѣли повысимъ урядамъ свои услуги.

„АЦЕНДА“ австро-француске асекураціе Товариство противъ шкѣль элементарныхъ и нещастъ у Вѣднѣ, котра черезъ свое головце заступництво у Львовѣ довгий лѣта якъ въ Галичинѣ, такъ и на Буковинѣ дѣлае и въ пѣследокъ ревного спѣдѣлания въ интересѣ своихъ асекурантѣвъ и въ пайдальнихъ кругахъ середъ руского народонаселенія сего краю якъ найживнѣйшу участь и повне та оправдане довѣрье собѣ зъєднала, буде и на дальше, именно же по поводу обезпеченія церквей и ерекціо-нальныхъ будынкѣвъ, пѣдпомагати добродѣйный цѣли и гуманній институты, жертвуючи, якъ и до сего часу, що року певный процентъ преміи на тѣи цѣли.

Осмѣляюся звернути на сѣмъ мѣсци увагу на користи, якій осягъ народно-рускій институтъ „Народный Дѣмъ“ у Львовѣ внаслідокъ взаимного договору всесвѣтлѣйшими Ординаріатами архіепаρχіи львовской и епархій перемыской и станиславѣвской, черезъ що дана намъ можність, рускому народонаселенію краю въ найпри-при пѣдпомаганію того асекураціе Товариства; звертаемъ дальше увагу всечестныхъ урядѣвъ приходскихъ на благосклонне восприаніе нашего асекураціе Товариства ступнѣйшій способъ служити; зсылаемося дальше на введеніе въ нашѣмъ асекураціе Товариствѣ ѡдъ многихъ лѣтъ устроєніе руского ѡддѣлу, черезъ що вѣсѣмъ жаданямъ рускихъ асекурантѣвъ — що-до руской корреспонденціи и переписки вповнѣ вдовольеся.

Въ виду сказаного высказуемо повну надѣю, що и всесвѣтлѣйшій урядъ приходскій, якъ и хвальнй шкѣльнй рады мѣсцевѣ и громадскій ѡднесутся до нашего асекура-ціе Товариства зъ повнымъ довѣрьемъ и всѣ свои высше наведеній будынки въ нашѣмъ Товариствѣ обезпечати будутъ, а тымъ самымъ бѣльшій квоты на рускій институтъ что року жертвовати дадутъ намъ можність.

Предложена асекураціи церквей и ерекціо-нальныхъ будынкѣвъ принимаемо впрѣсть або черезъ нашихъ агентѣвъ и будемо старатися ихъ въ найкористнѣйшій способъ для асекурантѣвъ залагодити.

Хвальнымъ комитетамъ приходскимъ можна въ нашѣмъ асекураціе Товариствѣ припадающій на нихъ 5/6 частей будынкѣвъ на свою руку асекуровати, хотѣ-бы дотычній патроны свою оставшу 1/6 часть въ якомъ другѣмъ Товариствѣ обезпечати хотѣли.

На всякій запытання що-до обезпеченія приходскихъ, шкѣльныхъ, громадскихъ будынкѣвъ и т. п. ѡдповѣдаемо заразъ ѡдвѣротно.

У Львовѣ 11 (23) грудня 1880 року.

ЗАСТУПНИЦТВО „АЦЕНДЫ“

австро-француского Товариства обезпеченъ ѡдъ элементарныхъ шкѣль и нещастныхъ случаѣвъ.

Капы, портіеры, ослоны бѣльи и кольоровѣй порукае въ наибѣльшѣмъ выборѣ по найнижнихъ цѣнахъ

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

пѣдъ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

При закупкѣ товаровъ просимъ покликуватися на нашу часописню.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-й годнѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека пайсамъ повѣстей“ выходитъ въ вѣторокъ, а въ вѣторокъ и пятницу на перемѣну разомъ съ „Дѣломъ“.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Вѣторокъ ул. Кар. Людвига 9, У Вѣднѣ Haasenstain & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8; M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Вѣ Франкфуртѣ M. Haasenstain & Vogler, G. L. Daube & Co. Предплата на „Дѣло“ и принадлежность за инсераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австріи: за Заграничною: на цѣлый рокъ . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . 24 ар. на полъ року . . 9 ар. на полъ року . . 12 ар. на чверть року . . 4:50 ар. на чверть року . . 6 ар. на мѣсяць . . 1:50 ар.

У Львовѣ: на цѣлый рокъ . . 16 ар. на полъ року . . 8 ар. на чверть року . . 4 ар. на мѣсяць . . 1:85 ар. Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 2р ул. Баторія. — Рукописи заставляются лишь на пошрѣдне застереженіе. — Рекламация неопечатаный вѣднѣ бѣдъ порта. — Неоднократно членъ вѣднѣ 8 ар. а. в. Оголошенія прикидываются по цѣнѣ 6 ар. бѣдъ одной стрѣлки печатной, въ рубр. „Надобране“ по 20 ар. а. в. Подати считаются по 10 ар. бѣдъ стрѣлки.

Запросины до предплаты.

„Дѣло“ съ „Библиотекою найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходити буде въ 1889 роцѣ, якъ сего року, що дня и въ немъ вѣднѣмъ обѣмѣ.

Предплата та сама:

На провинціи:	У Львовѣ:
На цѣлый рокъ 18 ар.	16 ар.
На полъ року 9 „	8 „
На чверть року 4:50 „	4 „
На 1 мѣсяць 1:50 „	1:35 „

За границями Австро-Угорщины:

На цѣлый рокъ 24 ар.
На полъ року 12 „
На чверть року 6 „

Запрошуютъ П. Т. Земляковъ до предплаты „Дѣла“ на рокъ 1889., рѣвночасно просимо тѣхъ нашихъ Вп. Читателѣвъ, у которыхъ ще залагае яка належитость, щобъ старались по можности скоро вырѣшати еи, бо съ концемъ року издавничтво має дуже великы выдатки.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Старыйскій сеймъ, скликанный на день 27 грудня, ухваливъ конверсію долговъ въ сумѣ 12 мил. и тѣмъ закончивъ свои наряды. — Сеймъ чешскій буде радити ажъ до 20 л. сѣчня.

Въ министерствѣ торговлѣ обдумываются теперь наряды делегатѣвъ министерства финансовъ и судѣбничтва въ справѣ нового проекта закона о розносѣй торговлѣ. Законъ сеймъ такъ же законъ о маркахъ торговельныхъ и патентахъ есть сѣблѣный для обохъ половинъ державы и длѣного въ обохъ парламентахъ будутъ внесенъ одинаковыя предложенія. Правительство обдѣлало было вже передъ кѣлькомъ мѣсяцами въ справѣ сего закона до властей политичныхъ та палатъ торговельныхъ и промысловыхъ, уважляло отже въ новыхъ проектахъ ихъ жадаю и бажана. Здасть, що проектъ сей не буде залагоджений съ сѣн сѣсїи, бо переговоры съ Угорщиною потянутъ довшѣ, якъ того можна было сподѣватися.

„Sonn- u. Montags Ztg.“ доносятъ, що бывшій министры войны гр. Билиандъ-Райдтъ и бар. Кунъ мають бути именованы членами палаты панѣвъ.

Въ справѣ флотиліи на Дунаю доносятъ до урядовой газеты львовской: Вѣсти газетъ о флотилии на Дунаю треба принимати съ резервою; справа не есть же въ тѣмъ стадіумѣ, чтобы можна уважати за рѣчь пену, что на ближайшій сѣсїи сѣблѣныхъ делегаций зажадавъ вже на ту цѣль значившаго кредиту.

Отъ довшого вже часу ходитъ въ Петербургъ чутка а съ-бѣдамъ досталася и до газетъ заграничныхъ, що царь великій негодуетъ на своихъ братѣвъ, вел. князѣвъ Володимира и Александра. Говѣтъ царя обдѣлается же до чѣска катастрофы подъ Борками. Коли именно царь по катастрофѣ вертаетъ до столицѣ, братя его перебували въ Парижѣ и забавлялись тамъ весело, якъ коли-бъ нѣчого не сталося. Царь думавъ, що она прїѣдутъ до Россіи заразъ на першу вѣсто о катастрофѣ а въ каждомъ случаѣ на торжественный его въѣздъ до Петербурга; тѣмчасомъ одержавъ бѣдъ нихъ лишь телеграму съ запинаньемъ, чи мають вертати, чи нѣ. Царь обдѣлывъ имъ на то, чтобы не чинилъ програмы своихъ забавъ. Коли они обдѣла верули, принявъ свои царь дуже холодно и высказывъ имъ свое недовольство съ такого поступованія. Крѣмъ того мавъ царевъ не подобася ихъ способъ жити въ Парижѣ и то, что она сходили тамъ съ особами политичного значенія.

Зъ Одессы доносятъ до „New-York-Herald“, що російскіе правительство не дозволило въ послѣдній хвилѣ выѣзжати російскій мѣсяцъ подъ проводомъ архимандрита Пасія до Абессиніи. Корабль „Россія“, що мавъ вести мѣсяцъ, мѣсивъ такъ же мѣсяцѣвъ якъ и кѣлька пушокъ, що бувъ забравъ съ собою, высадили на берѣгѣ. До „Сзас-у“ доносятъ зновъ, що архимандритъ Пасій выбравъ вже въ дорогу до Абессиніи. Якъ видно, вѣсти зовѣмъ суше-речны. Здасть однакожъ, что перша вѣсть есть скорѣе правдива, бо можна доуспѣхати, що мѣсяцъ не буде чейже выбиратися до краю, въ хвилѣ, коли тамъ пануе неладъ и межуеубѣца. Зъ Абессиніи насѣла именю вѣсть, что король Менеликъ съ Шомъ выступивъ отверто до боры противъ негуса и не хоче его признати своимъ верховнымъ. Крѣмъ того не перестаютъ неспокоити Абессинію и войска Магдія.

О помершомъ ген. Лорисъ-Меликовѣ обдѣлывася вся російскія праса дуже симпатично и славить его великы заслуги. Въ Ницци, до Лорисъ-Меликовъ померъ, обдѣлывъ онотды его похоронъ съ великимъ торжествомъ и при величавѣй участіи народу. Въ похоронѣ взявъ участь обдѣлывъ французского войска а за домо-виною похѣнника поступали прѣсентъ Ницци и російскій консулъ. Подчасъ похоронного обряда давано салвы въ пушокъ.

„Русск. Кур.“ доносятъ, что съ причины катастрофы подъ Борками мають бути поставленъ въ станъ обжалованія выступившій недавно съ службы директоръ курскко-харковско-азовской желѣзницѣ Коваленко, правительственный инспекторъ Кроненбергъ, прѣдсѣдатель заряду Ганъ, начальникъ руху Шумлянский и инженеръ Павловъ-Голыцискій.

Пѣселя „Русск. Инвал.“ мають будуватися въ Варшавѣ, Ковнѣ, Винницѣ и Бердичевѣ новы млыны паровы для потребъ войсковыхъ, а крѣмъ того буде ще устроена въ новогеоргиевскій крѣпости велика парова пекарня войска.

Вже и російскія праса потверждае те перѣ, что мѣжъ царемъ акн. Александромъ Батенбергскимъ настало помиреніе, але додае, что фактъ сей не має ані подставы, ані пѣлаго значенія политичного.

Криза въ италійскѣмъ кабинетѣ вже закончилась. Министръ финансовъ Малияни подавъ до димісії а король еи приймивъ. На его мѣсце именованый министромъ финансовъ дотепершій министръ рѣльництва Гримальди а министромъ рѣльництва именованый пос. Мичелли.

До „N. fr. Presse“ доносятъ зъ Риму, что переговоры Ватикану съ Россією обдѣлывася на разѣ на постановѣхъ что-до именования епископѣвъ и обдѣлывася обдѣлывася дипломатичныхъ. Справу языка церковного лашено на пѣзнѣмъ.

Одинъ зъ сотрудниковъ „Pol. Corr.“, переѣзжаючи черезъ Софію, бувъ на аудіенціи у кн. Фердинанда и оголосивъ теперь слѣдуючу свою зъ нимъ розмову:

Коли подчасъ розмовы прїйшла бесѣда на то, что князь муситъ теперь жити зовѣмъ спокѣйно и зъ далека отъ цѣлого свѣта та не має нѣякомъ прїятности, котра бы его хочъ трохи розсѣлала, обдѣлывъ князь, вправдѣ не безъ жалю, что бѣдъ есть зовѣмъ вдоволеный своею судьбою и не жалуетъ нѣякъ, что завсѣя за такъ трудную задачу. „Коли бѣ менѣ — такъ говоривъ князь — прїйшлося нинѣ, коли вже-жъ маю добре понятие о цѣломъ татарѣ мои задачі, рѣшати, то я певно не рѣшавъ-бы иначе, якъ минушого року. Я познѣвъ край и его людей и полюбовъ ихъ ширю, такъ, что мовѣмъ усерднѣмъ бажаньемъ есть причинитася зъ своей стороны для добра и мира сего краю и народу. Позаякъ мое устоѣбленіе казало менѣ вже одъ давна глѣдѣти на рѣчь болѣе песимистично, то я вже напередъ иочислился зъ тѣми трудностями и протѣностями, якы мѣне могли стрѣтити на сѣмъ становищіи и длѣного я, занявши его, ані не налякался ані не страивъ обдѣлывъ. Коли можу чинитъ похвалитися, то терпѣливостею и вытрѣвалостею вѣсуды тамъ, де знаю, что не роблю нѣчого противъ своихъ совѣсти а все дѣлать зъ якъ найнѣтъшѣмъ мотивѣмъ. Я буду отже тѣмъ свѣдѣльшій ставити оцѣрѣ вѣмъ трудностямъ, позаякъ знаю и достаю что-дня доказы, что народъ болгарскій набирае чинъ разѣ болѣе до мене любви и довѣрія. Маю въ Вѣзѣ надѣю, что справу болгарского народу и мою власну доведу до кѣнца, а коли-бъ я мусѣвъ уступити, то будѣе перекопѣнъ, что сталося-бы то лишь зъ честею.“ Князь высказавъ обдѣлывъ дуже прїхливо и похвално о политичныхъ обдѣлывъхъ и патриотизмѣ Стамболова и сказавъ, что правительство болгарске бажае лишь, чтобы край развивася морально и матеріально въ спокою и длѣного не порушати нѣякомы тѣмъ пѣтанъ, якъ оголошеніе независимости Болгаріи або якъ справа македонска. То само сказала згаданому сотруднику также и министры Стамболовъ и Странскій, котры вырѣзно заявили, что Болгарія не думаетъ теперь вести нѣякомъ политики заграничной, бо хоче мати кѣлька лѣтъ спокою, чтобы розпочати щасливо дѣло внутрѣшное к консолидаціи довести до кѣнца.

Въ нощи зъ дня 29. на 30. грудня повыбавъ тѣмъ въ австро-угорскѣмъ консулатѣ въ Бѣлградѣ камѣнемъ бѣна повѣсѣе австрійского гербу; въ приватѣмъ помешканю консула не роблено однакожъ нѣякомы шкоды. Рѣвночасно повыбавано бѣна многы австрійскіе пѣддѣлывъ и то рѣвночасно въ рѣзныхъ сторонахъ мѣста. То само зроблено также и сербскіи пѣддѣлывъ, котры зайшли зъ Австріи, особливо же Чехамъ. Середъ австрійской колоніи настаетъ бѣвъ великій переполохъ а консулъ австрійскій обдѣлывъ заразъ до сербского правительства и зажадавъ обдѣлывъ

ваня и сатисфакціи та уставлена передъ консулатомъ сторожи полиційной. Догадуются, что то повыбавали бѣна тѣ студенты, котры выслали були прошеніе до скупштинѣ, чтобы она не прїймила проекту новой конституции.

Причины зубожѣлости нашихъ селянъ и мѣщанъ черезъ судѣбничтво.

III. Судѣбничтво повѣтовъ.

(Далѣе.)

Яка-жъ на то рада, чтобы тую причину зубожѣния селянъ усунути?

Вѣдъ кажутъ: треба пѣйти за примѣромъ вѣдъ европейскихъ народѣвъ и державъ, хочъ-бы за примѣромъ такомъ молоденькомъ Сербіи и покинути застарѣлый процессъ письменный та завести процессъ устный. Вѣдъ радъ такой реформѣ и вже навѣтъ пороблено приготавленъ, выдруковано кѣлька обѣмѣмъхъ проектовъ зъ мотивами, толкуютъ о тѣй новой процедурѣ болѣе якъ десять лѣтъ, та вѣдъ успѣхи розвиваютъ о стереотипнѣ погословіи министра финансовъ.

Заведеніе новой процедуры вымѣгало-бы цѣлкомъ реорганизацию судѣбъ, усунути старыхъ и нездобныхъ судѣбничѣвъ, а заступленія ихъ въ подѣлывъхъ або и потрѣбнѣмъ числѣ правниками молодыми и здѣбными, котры пока-что працюють за 500 ар. або и зарѣмко. На то потреба-бы кѣлька миліонѣвъ, а тутъ тѣхъ миліонѣвъ на что нѣшого нема. Ото-жъ пока-что, хѣба-бы въ нашѣмъ столѣтѣ вѣрѣти въ чудеса, чтобы можна доуспѣхати, что въ Австріи буде заведенъ въ XIX. вѣцѣ на ладъ вѣдъ европейскихъ державъ словный поступовый процессъ. Довѣтъ же часы будемо мати въ Австріи по-при найлѣтъшѣмъ системѣ скорострѣльныхъ каравѣнѣвъ и гарматѣ, по-при миліонѣвъ арміи зъ электричными аппаратами мобилизацийными — стареньку бабусю процедуру, котра смѣло сказати може якому заграничному заблудавшему до нашего краю судѣбничѣвъ:

У Шведчану я дѣлывала, А Татарва якъ набѣлала, То я вже за-мужемъ була, И першу сараву зазвала...

Министръ правосудія, хотяи бодай якъ-такъ зарѣдѣти лиху, предладае радѣ державной нову процедуру до ухваленія кусочками, въ формѣ новелѣвъ — что здався найпотрѣбнѣйшимъ. Такою дорогою вышшли: законъ о процесѣ въ справѣхъ дрѣбныхъ, законъ зъ дня 16 марта 1884 ч. 35 и 36 (Anfechtungsgesetze) и чѣлѣ екекуційна зъ дня 10 червня 1887 ч. 74. Такимъ самымъ побѣтомъ має выйти законъ реформуючий процессъ сумаричный для мѣстъ. Та вѣдъ тѣ законы и реформы выгла-дають такъ, наче-бы хто вынѣмѣвъ по казал-нику складной части зъ нового, за-дѣла недо-стачи фондѣвъ на внутрѣшнѣе урядженіе ще незамѣшканого будынку, и лѣтавъ нѣмъ дѣры старого упадающего дому. Що така лѣтавина не заступитъ новой будѣлѣ, се замѣнитъ те-першій министръ правосудія, обдѣлываючи на интерpellацию дѣлываючи выданъ новелѣ до закона карного, что недовѣтъ выданый буде новый законъ карный, бо новелами рѣчь толь-ко затѣмнилося. Кобы то панъ министръ пра-восудія тую саму сѣзаву мѣтъ перевести что-до нового процесу цѣвильного, здѣлывъ-бы со-бѣ вѣчну славу и вдѣлывае вѣдъхъ австрій-скихъ краѣвъ и народѣвъ отъ рода въ родѣ!

Проектываный процессъ сумаричный слов-ный має дѣлывати лишь мѣстъ зъ оцѣдкомъ суду окружному. На повѣтахъ має лѣтити по давному. Такимъ способомъ ані разѣ на-шимъ селянамъ не полѣкшѣе; они по давномъ будѣтъ цѣлыми рѣками зъ руиною цѣлѣмъ свои матеріальной экзистенціи боротися о свои права приватны. Дѣлываючи-бы обдѣлывъшѣе, ще бѣдѣ тѣя реформа дѣлывае судѣбъ повѣтовыхъ, бо по мѣстахъ зъ судами окру-жными та зъ кѣлькомъ адвокатами въ мѣстахъ и те-першій станъ не такой дуже страшный, якъ на повѣтѣхъ.

Познѣвши нашъ теперь обдѣлывающий зако-ны процесовъ и додатковыя постановы, годъ за-перечити, что кобы лишь законы тѣ якъ слѣдъ выконувано, якъ то законодѣлывъчѣ мѣвъ на думѣхъ, то судѣбничѣво о янѣхъ „а“ было-бы менше шкодливѣ для нашего хлѣборѣба, аніжъ оно есть теперь. Нехай-бы отже пока-что по-лѣкшѣе процесъ той самый, чтобы лишь суды были въ силѣ его якъ слѣдъ перевести. Але до того потреба конечно реформы судѣбни-цтва въ той способѣ, чтобы становилася судѣ-выхъ начальниѣвъ и старыхъ адѣюнкѣвъ обдѣлывати людьми молодыми, энергичными и здѣбными, зъ забезпеченою матеріальною эк-зистенціею, та побѣлывати силы судѣбъ бодай о одного концептывого урядника на каждый судъ повѣтовый.

(Далѣе будетъ.)

НОВИНКИ.

— О. Евгенийъ Гузаръ зъ Завалова выдавати буде, почавши одъ Нового року, въ Станиславѣвъ вы-пусками иллюстриране дѣло „Жити Святыхъ“. Ближайшій вѣсто про се издавничтво будутъ оголо-шенъ въ заврѣшномъ числѣ „Дѣла“.

— Зъ Перегінска пишутъ намъ (зъ д. 30 н. ст. грудня): Читателѣмъ мѣжъ новинками, что на По-дѣлю упавъ такой снѣгъ, что зъ днѣмъ 27-го грудня мусѣли застановити рухъ на желѣзницѣ мѣжъ Чортковомъ а Гусятиномъ, здѣлывало се насъ дуже, бо въ тѣмъ часѣ у насъ въ Пере-гінску черезъ три днѣ, зъ малыми перестанками, надавъ дощъ при — 3° Реоміра, и въ насѣдѣкъ того цѣла земля покрыта лѣдомъ. Въ горахъ має бути такъ тепло, что весь снѣгъ стоиновъ, а рѣка Лѣмница значно прибула.

— Зъ Кошбѣнны пишутъ намъ: Цѣкава дуже рѣчь зъ управѣю тютюну. Кто не вѣрѣтъ, той переконаеся о тѣмъ зъ сѣн дописи. Маєте знати, а може и знаєте, что весь зѣбръ тютюну, акій-бы бѣтъ и не бѣтъ, муситъ бути проданный въ дѣлывающѣмъ магазинѣ и то въ означѣмъ часѣ. Але того певно не знаєте, что по магазинѣхъ платятъ часто заздѣве одну пятю або третю часть того, что бѣтъ вартѣ. Представте собѣ бѣдного се-лянина, котрый працювавъ цѣлый рокъ коло тютю-ну: цѣла его надѣя то сѣй тютюнь, ані тутъ чѣе, сѣй взявъ 15 ар., тамтою 10 ар. за такой са-мый, а може и лѣтъшій. Треба-жъ, что на покуеу здѣлывася бѣтъ зъ гуцулами, бременами або жид-ми, а тѣ дають ему за его тютюнь 30 або 40 лѣвѣвъ. Грошей треба, податокъ тѣсно, ну, бѣтъ и продае. Дѣлывають стражники, и прїходитъсѣ бѣднѣмъ заплатити 80, 100, а навѣтъ и 200 лѣ-вѣвъ кары. Щобы заплатити такую кару, муситъ бѣднѣй селянинъ продати всю свою худѣлку або навѣтъ и поле. Такой случай траивася у насъ не-давно. Газдамъ прїйшлося платити навѣтъ по 300 лѣвѣвъ за рѣбѣн тютюновой провини. Одѣтъ зъ нихъ, бѣднѣйшій собѣ такъ добре, достѣвъ 80 лѣвѣвъ кары. Рекурвавъ, та не помогло. Що-жъ бѣтъ робитъ? Бере сѣдѣлѣто убоженіе и подае заявленіе, что бѣтъ такой сумы заплатити не го-денъ. Отже переѣмѣняютъ ему 80 ар. кары гро-шевою на 16 дѣлѣвъ арешту. Цѣкаве, правда? А ще цѣкавийше, что до арешту вѣдѣи его 23-ого грудня л. ст., поверне отже 7-ого сѣчня лат. ст., значить, святкувати буде въ Ивановѣй хатѣ! Вже-жъ въ виду такихъ факѣтѣвъ годѣ, чтобы у-права тютюну у насъ подѣлывася. Не поможутъ нѣ вандрующей учитель, нѣ Towarzystwa Gospo-дарсте ані резолюціи сеймовы. — Асѣ.

— Нещаслива пригода зъ нафтою лѣчилася въ Пе-регінску. Одна жѣнка, подѣлываючи, торкула го-ловною о лѣмну, що вѣсѣла на стѣнѣ. Лѣмпа ула-ла на лѣвѣню и зѣлѣлася, а нафта займилася. Жѣнка, хотѣи прїгасити огонь, почала лѣвѣню стирати зааскою. Одъ того займилася на нѣй одѣжъ. Сестра жѣнки хотѣла еи рѣтувати, та вы-лѣла на неи коновку воды, а коли огонь не при-гасѣвъ, она почала руками прїдѣлывати огонь на сестрѣ. На жѣнцѣ згорѣла одѣжъ по поясъ а сестра еи тяжко попекла собѣ руки. Перша ле-житъ сильно недужа. Позаякъ нещасливѣй приго-ды попаренія нафтою лѣчується досѣтъ часто, длѣного дописователѣ нашъ подае способъ, якъ належитъ радити въ такомъ нещастіи. Скоро за-мѣся на комъ одѣнье, треба заразъ положитися на землю и качатися або вкритиися хусткою та веретено, чтобы огонь прїдѣлывати. Потѣмъ, знявши осторожно одѣжъ, мастити попарене тѣло льня-нымъ ольѣмъ, а коли нема того ольѣю, то нафтою. Дуже помѣчною на тяжко попаренѣе есть мастѣ: змѣшати ваннисту воду зъ льнянымъ ольѣмъ, въ рѣбѣнѣй части, и тую мѣшаниною, котра выглада-на втертый жѣвѣтокъ, мастити спарене тѣло що 10 минутъ, потѣмъ рѣдѣе, и обложити вѣтою. Черезъ то утворѣтѣся штучна шѣкура на тѣлѣ, что не допускае воздуха, а всѣкой боль перестаетъ. Коли нема ольѣю, можна прикладати и саму ваннисту воду, котра хоронитъ тѣло бѣдъ гнѣти. На легке попареніе помѣчно также: мылѣние або тѣсто зъ звѣвичного мыла, кропива або кропишъ лѣкарскій намоченый въ оковѣтъ. Сода, розпушена въ водѣ, запѣкае, чтобы мѣхѣуръ не творѣлился, а коли мѣхѣуръ вже прѣбулъ, то треба доперва по 12—24 годнѣмъ ихъ проучити и обложити ва-тою намоченою въ ольѣю. Также мастити раны мѣшаниною зъ галуны и бѣлка.

— Рѣка Сянъ въ насѣдѣкъ дощѣ въ горахъ сильно прибула съ середи на четверъ мѣн. тѣждня. Въ Перемѣшѣн жиды, торгующы рыбами, не спо-дѣлывалися, чтобы Янови въ такую студѣнѣ заблѣлосѣ абыткуютъ, то й не постарались добре прїкрѣ-пити кади зъ рыбами, умѣщенъ при берегахъ Ся-ну. Вода забрала кади, а шушкы, карпы и лѣны спаслися бѣдъ неминуемою смерті. Шѣлды мають жиды, якъ каже „Газета Перемѣска“, на 1000 ар. зъ цѣлого запаса рыбѣ уратувати всего двѣ бѣчки.

— Зъ подѣ Николаева пишутъ намъ: Въ часѣ се-горѣчныхъ святъ рѣдывающихъ лѣт. обряду запо-лювавъ зъ наѣбнѣю въ лѣвахъ села Демени сынъ лѣбѣничого, прїѣхавшій на свѣта. Не пове-лось се пользование, бо хотѣи п. Р. и убивъ цапа, то застрѣлѣвъ также господарѣ зъ наѣбнѣи. У-битый полишивъ жѣнку и двоѣ дѣтей. По-при се застрѣлено ще два чужы пѣмъ гонѣи. З.

— **Карты вступу на перше (26) засідання сейму** будуть роздаватися в середу д. 2 н. ст. сьчня в бюрї сеймовому о год. 6 вечером, а на кож-де дальше засідання все в передодень одъ год. 6 до 7.

— **Новий бюллетень венглевий** заведений одъ д. 1 н. ст. сьчня 1889. Дотепершній бюллетень можуть бути ужиті ще до 30 червня 1889 р., а до 30 жовтня можна буде виміняти їх в магази-нахъ степиловихъ.

— **Рада повітова в Перемишлі** більшостию го-лосовъ ухвалила внесення Іоша, підперте гр. Круковецкимъ, щоби втв одповід на окружнихъ видѣлу краєвого (чи и яка була-бы потрібна ре-форма закона дорожого зъ 1885 р.?) рада за-явилася за змѣною престацій дорожовихъ в на-турѣ на додатокъ одъ податку.

— **Доповняючий вибѣръ одного члена рады пові-тової в Чешановѣ**, зъ громадъ сельскихъ, роз-писаний на день 5 н. ст. лютого 1889 р.

— **Нова школа рѣчична** низша — пѣбѣ-то для се-лянъ — має оснуватися в повітѣ кольбушѣв-скѣмъ на Мазурчинѣ заходомъ тамошного презе-са рады повітової гр. Здисл. Тишкевича.

— **Угорскій Румуны** стараються всѣми силами о-снувати румунську гимназію в Арадѣ. За-для того прибув румунскій митрополитъ до Араду а небавомъ будуть скликані збори румунскихъ патріотівъ, щоби остаточно справу порѣшити. Позаякъ Румуны не мають надѣї, щоби на гим-назію їхъ згодилося правительство мадярске, то о дозволѣ основана гимназія будуть прямо про-сити цѣсаря и гимназію назвуть именемъ Франца-Іосифа.

— **Для примѣру** покарали власти войскові в Буда-Пештѣ двоохъ побѣдирѣвъ 14 дневою вѣзницю и деградацію за то, що знуцалися надъ підчиненими собі войками. Такожъ має о повѣстатися та кара по всѣхъ полкахъ в У-горщинѣ для примѣру. Треба додати, що вла-сти дозналися про се одъ посла Угрона, котрий заинтерелювавъ Тиссу в той справѣ.

— **Поганий процесъ карний** ведесть теперъ в по-вѣтѣ заславекомъ, воднянскою губернію. Управит-ель кн. Четвертинського, одправлений зъ служ-бы, заключивъ на основѣ свого уже агаслого повномочія контрактъ зъ спѣлкою спекулянтѣв на продажъ паньского лѣса и навѣтъ нотаріально перевѣвъ вписъ контракту до книгъ грунтовихъ. Обманство се одкрыто, а головний виновникъ того обманства, начальникъ спѣлки, жидъ Ав-румко Н., не досить, що самъ утікъ за границу, але ще й отруївъ управителя, очевидно дѣляго, щоби по змѣстѣ затерти слѣдъ по собі.

— **Выдѣлъ Товариства офіціалістѣв приватныхъ**, за-для розбудження більшого интересу для това-риства, постановивъ скликувати по краю вѣ-дѣльшихъ мѣстахъ збори офіціалістѣв, на ко-трі зъѣздитъ зб Львова яко справоздавецъ деле-гаты видѣлу товариства. Сими днями бувъ деле-гатъ п. Ромуальдъ Макаровичъ на зборахъ та-кихъ в Кроснѣ, а зъ-вѣдтамъ вѣхавъ до Бере-жанъ и Коломиѣ. Товариство офіціалістѣв при-ватныхъ в 20 лѣтахъ выдало на постоїне обез-печення емеритѣв, вѣдовъ и сирѣтъ близько 220.000 зр., маєтокъ товариства выносить нинѣ до пѣвѣ миліона, а доходи рѣчні надъ 60.000 зр. — Милосѣрдіе приходить намъ на гадку порѣвня-ти розвѣй сего товариства зъ нашими фондами вѣдовъ и сирѣтъ по священникахъ — та, лучше, даймо спокѣй!

— **Польскій театръ**, що має будуватися у Льовѣ, завдає комитетови багато клопоту выборомъ мѣ-ста подъ будинокъ. Въ проектѣ стоять мѣста, 1) на шарпахъ Губернаторскихъ (або тамъ, де нѣмецка гимназія, або дальше, на осі улицъ Кур-ковои); 2) в огородѣ Бѣзитокомъ; 3) на грун-тахъ Браера и 4) при улицѣ Кароля-Людвика (закуплено-бы кварталъ домѣвъ и зруйновано). Въ подкомитетѣ більшѣсть голосѣвъ одержавъ про-ектъ будови театру на шарпахъ Губернатор-скихъ.

— **Нешапливий конецъ процесовича** — не першій и не послѣдній при нашихъ обставинахъ в су-довництвѣ —лучше сими днями вѣ селѣ Соко-льничкахъ подъ Львовомъ. Два сусѣды господарѣ Павло М. и Антонъ Грушинскій, вели процесъ, о грунты втв между, одъ 11 лѣтъ. Грушинскій, господарь незаможный, стративъ на процесъ до 800 зр. и понавѣ втв руки лихварѣв, а програвши лиш остаточно справу, мавъ минушого тѣжня заплатити 214 зр. коштовъ процесу. Грушинскій внавѣ у таку ризнуку, що хотѣвъ повѣстатися втв стодолахъ. Тому перешкоджено, але Грушинскій збожовѣлѣвъ.

— **Дрѣбні вѣсти.** — Вѣ Станиславѣвѣ одкопано д. 28 н. ст. грудня на окопищу група жидѣвкѣ, вѣ наслѣдокъ донесенія до прокураторіи, мовѣ-бы жидѣвка умерла дѣляго, що лѣкарь хирургъ, приликавший до тяжко недужою, не хотѣвъ по-дати їй помочи, Новки не зложать ему зъ горы 10 зр. — Зъ Новимъ рокомъ перестала вѣ Рѣ-шевѣ выходити часопись „Tygodnik Kieszowski“ за-для недостачи предплатників; останесъ тамъ друга часопись Kurjer Kieszowski. — Вѣ Петер-бурѣвѣ наставъ такі морозъ (около —30° Цельзія), дѣти перестали ходити до школы. — Оногды у Львовѣ двое старенькихъ людей, 77-лѣтній сто-ляръ Ів. Косовскій и 67-лѣтня жѣнка его, по-мерли одъ чаду, полизавши подъ нѣчь жарѣюче вуглѣ вѣ бланшѣ. — Вѣ повѣтѣ мѣлѣцкомъ вѣ селѣ Гавлушвицѣхъ першого дня лѣт. святъ Рѣзвяныхъ перевернулася на рѣцѣ Вислоцѣ чай-ка зъ людьми, що вертали зъ костела, и троє

людей, два мужичины и одна жѣнщина, утопились. — Вѣ Вѣлградѣ померъ Радивой Милойковичъ, близькій своякъ Іована Ристича, бувшій колькама наворотами министеръ справъ внутрѣшнихъ. — Вѣ Парижі отаго оногды на тѣлѣотвѣ голову скритоубийникови Прадо. — Д-ръ Chareot, сла-вний парискій лѣкарь до недугѣ нервовыхъ, вы-ѣздитъ, якъ доносятъ парискій газеты, до Петер-бурга лѣчити царію, котра по катастрофѣ подъ Борками сильно занепаала на здоровлю. — Вѣ Во-лоскѣй церкви придержано позавчера кишеневого злодѣя, якъ ножичками оперувавъ кишенѣ бого-мѣльныхъ жѣнокъ. — Цѣсаръ дарувавъ громадѣ Мянѣвичѣ, вѣ пов. сокальскѣмъ, 100 зр. на бу-дѣву школы. — Рада мѣсточка Печенѣжина поч-тила цѣсарскій юбилей розданемъ убогимъ шко-лярямъ 40 зр. зр. зъ громадскихъ фондѣв, 10 зр. одъ заряду ратнирніи пафты Ст. Щепанов-ского и 3 зр. 50 кр одъ о. Шмеринковского зб-браныхъ на богослуженію втв день юбилейный. — Вчера пополудни члены „пагодowego kasyna“ львѣвского дали обѣдъ втв честь министра п. За-леского. — Вѣ Черновцѣхъ померъ 25 груд-ня тамошній парохъ лат. обряду, о. Івн. Корницкій втв 74 роцѣ житя. — Увѣзеного пе-редъ тѣжнемъ п. Адольфа Александровича, вла-стителя робѣтнѣй обуви и радного мѣста Львова, выпущено позавчера на волю стоупу. — Вѣ те-атрѣ гр. Скарба выступили оногды зъ дебютомъ вѣ „Фавестѣ“, вѣ роли Маргариты, сопранистка п-а Патковичѣвна, Львовянка, и на томъ пред-ставленію всѣ роля сѣйно по польски, чого одъ колькахъ уже лѣтъ втв оперѣ львѣвскѣй не бу-вало. — Протомедикъ д-ръ Бѣсѣдѣцкій такъ тяж-ко занедужавъ, що лѣкарь побояються о его жи-тѣ. — Послѣ збѣраныхъ дѣтъ статистичныхъ, вѣ мѣстѣ Краковѣ сего року не ходитъ до школѣ 32% обовязанныхъ до науки школяровъ. — **Справленѣ похѣби.** Вѣ числѣ 279 „Дѣла“, зъ понедѣлка, дня 19 (31) грудня, зайшла по-хѣбка вѣ „Одѣвѣ“ Аціенды, товариства асеку-раційного. Зъ недогладу коректора переставлено 12 и 13 рядѣхъ сего инсерату (члѣнѣхъ зъ горы), и має бути: по словѣхъ „взаимного договору“ слѣ-дѣ рядѣхъ „при підмомагані“, а по словѣхъ „асекраційного Товариства“ рядѣхъ „всѣхъ лѣтнѣхъ Ординаріатами“.

— **Новый лѣтъ на запѣрѣ.** що его признали пѣзнаменитій лѣкарь и проф. д-ръ Г. Сенаторъ втв Берлинѣ, д-ръ Г. Томпсонъ втв Парижі и проф. н-ръ Масіні втв Вѣнѣ за найбѣльшій зъ досѣ ужива-выхъ, то сасага саграда; она головний складникъ попра-вленыхъ пугахъ пивайарскихъ А. Брандта, Ст-Іалленъ (Швайцарія), а достати єи можна у всѣхъ лучшихъ апте-кахъ втв корѣкахъ по 40 кр. або 70 кр. зъ приписомъ. Не-пѣрѣ конкурентнѣхъ инсератѣхъ фабрикантѣвъ старыхъ никулохъ, а уважайте на имя А. Brandt, написане wyraзно да корѣхъ. Все ише то бездѣльне пастѣдуване. Нові швайцарскі пугахи у всѣхъ лучшихъ аптекахъ; на за-мѣненѣ выслали кождому такоу головний складъ: Apothe-ken F. Schmied, Teplitz (Böhmen), оплатно. 2663 8—52

Посмертній — оновѣстки.

Марія зъ Кимичевичѣхъ Антоновичъ, жѣна про-фессора гимназіального, упокоилася дня 30 н. ст. грудня 1888 р., по довгихъ терпѣняхъ втв 40 р. житя, втв Перемишлі. Похороны одбулися нинѣ о 8 год. рано. Вѣчна їй память!

Господарство торговля и промыслъ.

— **Наші ремѣсники.** Кождый хотѣ-бы и наймен-шій подвѣгъ на поли промысловѣхъ зъ стороны Русинѣв, повиненъ врадѣвати кождого широго патріота и дознати всякою підмоги зб стороны Русинѣв. Такъ примѣромъ отворивъ п. Іванъ Хировичъ, членъ руского товариства ремѣсниковъ „Зоря“, „Першу народну торговлю обуви“ у Львовѣ. При конкуренціи фабричныхъ вырѣбѣвъ мѣжна устояти лишъ дешевою и доброю работою та добрыми товаромъ, а се все поручає нашъ землякъ, п. Іванъ Хировичъ якъ се можъ вычи-тати втв инсератахъ сего числа нашомъ часописѣ.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— **Конкурсы.** Дирекція почтъ у Львовѣ розпи-сѣ конкурсъ (гл. Gaz. Lw. зъ зъ 1 н. ст. сьчня) на: а) коногого при урядѣ почтовѣхъ втв Золо-чевѣ; б) на експедитора при почтѣ втв Берез-довцѣхъ, пов. бѣбрѣцкогъ (кавціи 200 зр., а рѣчна плата 200 зр. и канцелярійного 60 зр.). Рѣшѣнцѣ подаватися до 8 сьчня 1889.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **Зъ дирекціи руской гимназіи у Львовѣ:** Зъ За-валова прибула до Дирекціи така дописъ: „Бог-данъ и Всеволодъ Гузарѣ, ученики вѣ Заваловѣ, пересылають для своихъ ровесниковъ, бѣдѣй-шихъ, на коляду роздѣвану малый подарунокъ 1 зр. Цѣлуемо руки Всѣмъ о директора и збѣгаемо зъ глубокимъ поважанемъ.“ — Дай Вамъ Боже здоровья! Директоръ руской гимназіи.

Телеграммы „Дѣла“.

Пештъ 31 грудня. Наспѣли тутъ вѣсти зъ Ясѣ о великомъ руху войска російского втв Бесарабіи. Вѣ Рени мають ставитися ве-

ликі баракы и лагодяться понтоны и материалъ до перевозу черезъ Дунай.

Бѣлградъ 1 л. сьчня. Вѣсть, будтобы до Ялты ѣздила сербска депутація до короле-вой Натали, якъ и вѣсть, будто-бы король хотѣвъ зновѣ миритися зъ королевою и втв той цѣли высылать когось до княгинѣ Гикки до Букарешту, єсть зовѣмъ безосновна.

Парижъ 1 л. сьчня. Кандидатура Буля-жера втв Парижі стрѣчає велику оппозицію, мимо того має онъ надѣю, бути выбраннымъ.

Надѣслане.

Аптека **РУКЕРА** у Львовѣ

поручає 2460 256 ?

спеціальности и универсальнѣй средства, французскій и инші, якъ черезъ нѣ такъ и че-резъ инші фирмы оновѣшуваний.

Зъ днемъ Нового року отпращаєи
Перша народна торговля обуви
всѣхъ родовъ и
обувъ для калѣкъ.
Будучи означенымъ за свою роботу на пяти выставкахъ, доставляю добрую роботу и материалъ, зъ порукою що найменше на шѣсть мѣсяцѣвъ за товаръ и роботу, по цѣнѣ базаровѣй. Буде се перша втв Галичинѣ Торговля обуви, заложена членомъ руского товариства ремѣсничихъ „Зоря“.
ИВАНЪ ХИРОВИЧЪ
Львовѣ, ул. Коперника 26.
Машинъ стараванъ буде доставляти работѣмъ Вѣ Аптеку и Всѣмъ Аптекамъ.

Выправа слюбна

цѣльскій сервисъ стол. прикрашений, зб золотомъ на 12 особѣ
„ „ до гербаты „ „ „ 12 „
„ „ чѣри. кавы „ „ „ 12 „
„ „ гарнитурѣ до мытѣ „ „ „ 7 штукъ
разомъ 96 штукъ, лише зр. 61.

Хишське серебро

ложка столова зр. 142, ложечка до гербаты зр. —73, пожъ зр. 134, вилки зр. 142, хохля зр. 550, подставка подъ ножѣ и вилки —60 кр.

АЛПАКА

бѣлый металл до серебра подѣбный, тревалый, ложка 57 кр., ложечка 30 кр., ножѣ 63 кр., вилки 57 кр.

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ

Львовѣ, улица Трибунальска. 2626 3—3

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручає

знаменитій МЫЛА до мытѣ лица, рукъ и купелей,

бдзначений 10 медалями заслуги и двома дипломами признанія.

МЫЛО найдоборѣйшее до го- лѣня бороды	зр. кр. -25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, про- зрачное, мѣститъ 35% чистого глицерина, знаменито дѣлая на зашпорокъ 20,	зр. кр. -25
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже пѣвже 10 кр. 20 и	-25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ пѣвжине у флашочкахъ, чиститъ шкуру зъ прищѣвъ, лишавѣтъ, утри- ковѣ, флашка	-40
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣже до рукъ 10 кр. и	-20	МЫЛО ПЬСКОВЕ, до мытѣ рукъ, 15 и	-25
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 12, 18 кр.	-20	МЫЛО ТИМОЛОВЕ знаменито чиститъ шкуру зъ всякихъ выщѣдовъ	-50
МЫЛО ГРИСИКОВЕ, знамените до лица и рукъ	-40	МЫЛО КАРБОВЕ, дуже до- бре мытѣ руки, лице, а навѣтъ цѣле тѣло въ часѣ эпидеміи, щобы охоронити отъ заразы	-20
МЫЛО ЖѢЛТКОВЕ, робѣтъ пѣвжною, гладкою и знаменито чиститъ шкуру	-30	МЫЛО СЪРБОВЕ, зъ великимъ успѣхомъ уживаєся до знище- ненія прищѣвъ и всякого ро- да выщѣдовъ на шкурѣ	-25
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержуєся че- резъ агусленѣ соку растієвъ ароматично-живичныхъ, зна- мените	-25	МЫЛО БЕЗЕОСОВЕ, дуже до- бре уживаєся, щобы усунути зъ шкурѣ выщѣды и плыны	-25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, має дуже приятный низжый запахъ	-30	МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодѣтъ свербленіє и печеніє шкурѣ, усуває выщѣды и червонобѣтъ зъ лица и рукъ	-25
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, приятного запаху, має великій покупъ	-30	МЫЛО ФІАЛКОВЕ, приятного запаху	-35
МЫЛО РОЖАНЕ, найдоборѣй- ше 40 кр. и	-80	МЫЛО МЕДОВЕ до выщѣженія рукъ, кусникъ	-10
МЫЛО зъ ШПИЛЬКОХЪ СОСНО- ВЫХЪ, приємне въ ужитіє, успѣшно хоронитъ шкуру отъ лишавѣвъ и выщѣдовъ	-30	МЫЛО МѢЦАНЬСКЕ, знаме- ните	-10
МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чи- ститъ шкуру, робѣтъ єи бѣ- лою и вѣжною	-40	МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣститъ 40% чистого смолы (дегтю), усуває прищѣ лишавѣ, всякѣ выщѣды шкурѣ, поченіє ногѣ и пар- пѣвъ на головѣ	-30
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває веснянки, осмалєна отъ сонци, лишо робѣтъ свѣжымъ и бѣ- лымъ	-60	МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИ- НОВЕ мѣтитъ и чиститъ шкуру зъ лишавѣвъ, утриковѣ, и т. д., кусникъ	-30

2529 32—?

Набути можна у Львовѣ втв власнѣхъ торговляхъ: ул. Копер-ника ч. 3, и ул. Галицка рѣвъ Валови. Вѣ филиалѣ: втв Краковѣ Суколинскѣ ч. 20 и втв Черновцѣхъ Ринѣхъ ч. 2, а такожъ у всѣхъ первоурядныхъ торговляхъ и аптекахъ.

Фабрика анарядѣвъ рѣчичныхъ и гисерни

M. PETERSEIM-A

вѣ Краковѣ при улицѣ Довгѣй поручає свои вы-1889
робы по найдешевѣйшихъ цѣнахъ. 26 18

Розкладъ ѣзды на зѣлѣзницяхъ

важскій одъ 1 червня 1888.

(пѣсля годинника львѣвского.)

Приходить до Львова:

Зъ Кракова: о год. 4:03 по полудни курерскій; 9:25
вечеромъ и 8:50 рано особовый; 7:15 вечеромъ
мѣшпаный.
Зъ Черновѣ: о год. 8:00 вечеромъ поспѣшный; 11:06
вѣ ночи и 6:40 рано мѣшпаный.
Зъ Подволочискѣ и Бродѣвъ (на Подзамчѣ): о год.
2:08 по полудни курерскій; 2:38 вѣ ночи и 6:23
вечеромъ мѣшпаный.
Зъ Бѣлая: о год. 5:53 по полудни мѣшпаный.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подъ знаменемъ

„СПРИЮСЪ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22
поручає добру и выдатну каву спро-
важену безпосередно одъ проду-
центѣвъ зъ Америки полудневою.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 1:80 зр.

на провинціи:

4 3/4 кильо 9:15 зр. франко.

Обдѣрѣляють надъ 50 кр. окупѣ

Не мало зовѣмъ тѣхъ
родѣвъ кавы, котрі оголо-
шуютъ инші подъ назвою
мого знамени. Справдѣжну каву
просто одъ продуцентѣвъ, що
можѣ доказати, и продаю єи най-
менше о 20%, дешевше якъ хто не-
будѣ. Вѣ Гамбургѣ и Триестѣ мож-
на достати каву вже лишъ зъ че-
твертой руки, а то для того, що
продуцентъ спровадъ гуртовникови
на мѣсци. той зновъ гуртовникови
вѣ Европѣ, одъ тѣхъ купѣ комис-
сионеры, а одъ него ажъ купецъ и
то звычайно не просто, але черезъ
агента мѣсцевого або подорожню-
чого. Впрочѣмъ можѣ кождый самъ
переконатися, чи достане де наде
по той цѣнѣ таку каву якъ моя
що до якості и смаку. 2:27 206—0

Выгѣдну

позичку

можѣ одержати самостѣйный особы, ко-
трѣ мають порядне помѣшканѣє стале,
правильно платно або доходы, пр. про-
мысловѣвъ, купѣвъ, урядники, офицеры,
приватники, вѣлѣстѣлѣ земли и т. п.,
пѣсля однесѣнѣ, одъ 100 зр. до 2000 зр.,
яко особытѣй кредитъ на 6—8%, и можѣ
єи сплатити легко втв мѣсячныхъ або
чвертьрѣчныхъ ратахъ при помощи пе-
реказу почтового.

На нерухоности при итабуляціи
4 1/2—5% на колькалѣтню амортизацію
позначєи вѣ доволѣй высотѣ.
Бѣзнѣе посылѣ листѣвно админи-
страціи „Capitalist“ Budapest,
Postfach, Hauptpost. На одновѣтъ
треба долучити 15 кр. вѣ маркахъ по-
чтовыхъ. 2:09 4—20

Заступникѣвъ пошукѣея.

О половину знижені цѣны

для предплатників „Дѣла“,
„Зоря“ и „Вѣльковичны“

на давнѣйшій томы „Библиотеки
найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ т.
I—XX, включно, чи то купѣ
разомъ чи поединно, якъ довогъ вы-
стане невеликій запасъ. Зголѣшу-
ватися треба просто до „Адми-
нистраціи Дѣла у Львовѣ“.

Знижена цѣна всѣхъ 20 томѣвъ
13 зр. 80 кр. (на пересылку почто-
ву треба долучити 30 кр.)

На коляду и Новый Рѣкъ!

Найкраснѣмъ подаркомъ для кож-
доу руской хаты єсть

Богданъ Хмельницкій

М. Костомарова.

Томъ I и II вѣ оправѣ зъ пере-
сылкою 3 зр. 10 кр. — Замовленія
адресувати: Ол. Барвѣнскій,
Львовѣ, ул. Лычаковска н-ръ 7,
I. поверхѣ.

МАГАЗИНЪ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

у Львовѣ подъ „Золотымъ Львомъ“

поручає по цѣнахъ фабричныхъ

БѢЛЪЕ ВОВНЯНЕ Д-ра ГУСТАВА СТѢРА

зъ фабрики В. Байгера Сыновъ Штутгартъ-Брегенцъ.

При закупкѣ товаровъ просимъ покликать на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣлчальникъ редакторъ Иванъ Бѣлѣй.

Надѣтъ втв одѣб. Черлянской.

Зъ друкарьскѣхъ тов. ижъ Шевченка подъ зар. К. Балкарского.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Литературний додаток „Вибліотека найзнаменитішихъ повѣстей“ виходить въ вѣторокъ, а въ вѣторокъ і п'ятницю на перемѣну разомъ зъ „Дѣломъ“.

Предплату і нисерати приймають: У Львові Адміністрація „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. і Бюро газетъ ул. Кар. Людв. 9. У Відні Нахтенштайн і Воглер, Wallfischgasse, 10; M. Duker, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gaus, III. Kolonitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті і Гамбурзі M. Naumann & Vogler, G. L. Daube & Co. Предплата на „Дѣло“ і нисерати за п'ятницю платити у Львові.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Австрій: за Заграницею:
на цілий рікъ . . . 18 ар. на цілий рікъ . . . 24 ар.
на півъ року . . . 9 ар. на півъ року . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4-50 ар. на чверть року . . . 6 ар.
на місяць . . . 1-50 ар.
У Львові:
на цілий рікъ . . . 16 ар. на півъ року . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1-35 ар.
Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 3р ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатаній візівъ і бланківъ. — Кожене число коштує 8 ар. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 ар. бѣдъ одного отримки печаткою, въ рубр. „Надбавка“ по 20 ар. а. в. Подяки числяться по 10 ар. бѣдъ стишка.

Запросины до предплат.

„Дѣло“ зъ „Вибліотекою найзнаменитішихъ повѣстей“ виходить буде въ 1889 році, якъ сего року, щодня і въ незмѣненіи об'ємѣ.

Предплата та сама:

На провінції:	У Львові:
На цілий рікъ . . . 18 ар.	16 ар.
На півъ року . . . 9 „	8 „
На чверть року 4-50 „	4 „
На 1 місяць . . . 1-50 „	1-35 „

За границями Австро-Угорщини:

На цілий рікъ . . . 24 ар.
На півъ року . . . 12 „
На чверть року . . . 6 „

Запрошуючи П. Т. Земляковъ до предплати „Дѣла“ на рікъ 1889., рівночасно просимо тихъ нашихъ Вп. Читателівъ, у котрихъ ще залягає яка належність, щобъ старались по можливості скоро виробити її, бо зъ кінець року видавництво має дуже великі видатки.

У Львові 21 грудня 1888 (2 сѣчня 1889).

Кількох разівъ і зъ кількохъ сторінъ доносять, що межі папою римськимъ а Росією має прийти до угоди, въ котрій папа межі нимшихъ пристане, щобъ въ католицькій богослуженню въ тихъ сторонахъ Росії, де людність єсть білоруска або малоруска, польскій языкъ заступлений бувъ языками білоруськимъ і малоруськимъ. Зъ иншої сторони заперечують можливість такої угоди: не хотять принудити, щобъ папа римскій хотівъ тямъ способомъ знеохотити до себе Поляківъ, тямъ доси найвѣрнішихъ своїхъ служителейъ.

Заступлене польского языка въ богослуженню языками чи білоруськимъ чи малоруськимъ було-бы справді дѣломъ дуже хосеннимъ і многоважнимъ, а при тѣмъ і духови католицькою церкви зовсімъ одновѣднимъ. Тая-жъ церковь, власне дѣляго, що признає себе католицькою, загальною, не може мати інтенції, щобъ служила на користь тільки декотримъ, мовъ бы упривилегіюванымъ народамъ і языкамъ; она рада-бъ обняти всѣ народи і всѣ языки, і дѣляго оказуєся звы-

чайно дуже толерантною навіть супротивъ всякихъ аспирацій національнихъ.

Тільки въ одной Польщі виробилося инакше, писано супротивъ тихъ, що зъ грецькою вѣрою переходили на римско-католицьку. Римско-католицька церковь въ всѣхъ частяхъ давньої Польщі мала і доси має характеръ польско-національний: Русини, що приймає латинський обрядъ, вже въ своїй рідній мові ані не чує проповіді нѣ набожного співу ані не говорять молитовъ, все то одбувається въ языкѣ польськомъ.

Се походить въ часті бѣдъ того, що польске духовенство єсть взагалі переняте духомъ польско-національнимъ, навіть польско-патріотичнимъ. Властивого ультрамонтанізму, котрого характеръ єсть космополитичний, въ Польщі не було; навіть Базути, котрі пречисні не узнати вѣрною вірності, въ Польщі були і суть ще доен Базутиами польськими. Виравді деколи проявляються вже і тутъ ультрамонтанський тенденції, на котрі і нарікають польскі патріоти; але взагалі суть то з'являння рідкі і виходять звичайно бѣдъ одиниць, або людей не-польскої народності, котрі зъ чужини зайшли до Польщі, або котрі, хочъ Поляки, але вже въ молодімъ віці на чужині середі ультрамонтанського оточення виховались.

Дѣляго не така то і легка рѣчь буде въ практиці перевести введення до католицького богослуження руською мовою на мѣсце польскої. Духовенство польске буде тому очевидно якъ найбільше противне, а зновъ самі народи не буде о то дбати. На Русі виробилося вже всторію, що якъ римско-католицька вѣра стала польско-національною, такъ вѣра православна, а по крайній мѣрѣ грецько-католицька, стала русько-національною, отже хто привязаний щиро до своєї національності, той і не перейде зъ одной вѣри або зъ одного обряду на другій, а хто держиться римско-католицькою вѣрою, той радше до польскої народності признаєся, якъ до руської.

Але очевидно ледве чи хто припускає, щобъ Росія, коли домагася до Білорусівъ і Малорусівъ введення до богослуження їхъ рідного языка на мѣсце польского, мала при тѣмъ щирі наміри. Якъ же може хотѣти уживання въ церкві руської мови той, хто доси не позваляє видати св. писма въ тій мові і радше допускає, що тисячі бѣдують бѣдъ трапилися декоди і папери, котрі давали замовчаний. Все то бачивъ нашъ дякъ, і на власні уми чувъ, якъ люди, повертаючи зъ „настирківъ“, говорили: „Добро коляди видко назбиравъ органістий, бо такъ гарно виспівувавъ коляди, що ажъ слухати було що“. Чуючи то погадавъ собі дякъ: „Огож-би я мені такъ пойти по колядѣ зъ проскурками“. Бѣгъ попередникъ не мавъ того звичаю ходити по домахъ зъ проскурками, може дѣляго, що бувъ вже старий; лишъ хто хотівъ, приходивъ до него за проскурками. Григорій поставивъ собі пойти за примиромъ органістого і обнеси проскурки по домахъ. Овъ казавъ жінці купити що найліпшого шнечного мукі і напечи гарнихъ проскурокъ.

Пече реванта проскурки, — вдаються гарні, а ревантові душа радуєся. Выголився гарно, чоботи вычистивъ, задрігъ нову капоту, поскладавъ проскурки въ кошик, скільки може було, і вложивши баранячу шапку на голову, — поїшовъ. Взявъ зъ собою такожъ тацку і покривецъ на тацку, котрі выпрохавъ собі у священника зъ церкви.

Дѣ-би то почати, щобъ поїшовъ по рунці? А вже жъ не внакше, тільки треба напереді обійти мѣсто, а потімъ передмістя, напереді панівъ, а потімъ міщанъ і передміщанъ. На картонці мавъ синсані всѣ паньскі домівки, въ котрі мавъ зайти, бо ще не бувъ добре ознакомлений въ мѣстѣ. Тутъ панъ русинъ, а тутъ панъ русинка, тамъ зновъ обоє панство русини, — мавъ вінъ записане на картонці, щобъ когось не обманувъ тай чергъ то не обравъ. Сю картонку мавъ Григорій при собі. Вступивши въ першій дѣмъ, обтрівавъ вінъ снѣгъ зъ чобітѣ, взявъ шапку зъ голови, закувавъ до дверей, і на голосъ кухарки ввійшовъ въ кухню. „Чи дома панство?“ запитавъ. — „Дома“, одповіла кухарка. — „Прошу сказати, що я прийшовъ зъ колядою пожелати щасливихъ святъ“. Кухарка поїшла до покоївъ, а дякъ тимчасомъ виявивъ двѣ проскурки зъ кошика, положивъ на тацѣ накривтій покривцемъ, і ждавъ, ажъ вийде панъ або пані. За хвилину вертає кухарка, і каже: „Панство сказало, що у нихъ вже по святахъ“. — „Якъ то?“ каже Григорій, „та-жъ мені здаєся, що тутъ мешкає панъ... я пані-

офіційальною православною церкві, а не позво- дити въ тій мові голосити проповіді? Въ-загалі противъ малоруської мови оказуєся те- першійна система російська ще далеко нетоле- рантнішою якъ противъ польскої! Отже не можна навіть того припускати, щобъ Росія зъ противності противъ польскої мови хотѣ- ла ввести мову малоруську до католицького бо- гослуження, вибираючи зъ двохъ лихъ то, що їй меншимъ видаєся, бо-жъ меншимъ лихомъ уважає она мову польську!

Введення малоруської і білоруської мови до богослуження єсть очевидно тільки мѣрою переходовою, а властивимъ кінцемъ буде вве- дення мови російскої. Росія ледше мотува- вати передъ папою введення „мѣстного“ чи „областного наріччя“, а папа зъ легшимъ сер- цемъ може на те згодитися, бо і Поляки не такъ дуже можуть на те нарікати. Але Росія буде очевидно заходитися, щобъ побѣдъ „мѣстного наріччя“ входивъ і російскій я- зыкъ, — тай хто захоче въ кождімъ пооди- нокімъ случаю сконструювати, чи де уживає- ся языкъ біло- або малоруській, чи велико- руській? Чи однаковъ скінчиться на введення російского языка, чи не поїде за тямъ ко- лись і введення православія? Досить анало- гичний приміръ бувъ въ Холмщині, рідній вправді тямъ, що тамъ замѣсть римско-като- лиською була грецько-католицька вѣра, але зреш- тою і тамъ панувала въ богослуженню поль- ска мова. Росія і тутъ не завела бѣдъ рази ані православія ані навіть великоруського я- зыка, противно, спроваджувала зъ Галичини священниківъ, котрі по великоруськи зовсімъ не вміли, і навіть въ холмській консисторії бувъ якийсь частъ урядовымъ языкомъ языкъ малоруській, хотя въ макаронизмъ видѣ, уживаномъ въ тій порѣ переважно въ галиц- кій письменности; навіть учебники для шкѣлъ народнихъ загадала Росія спроваджувати зъ Галичини. Пані тамъ і слѣдъ пропаганди зъ малорусини і зъ католицькою вѣрою.

Чи і зъ римско-католицькою вѣрою въ Росії скінчиться такъ само якъ зъ грецько- католицькою, того на-певно вже нині сказати не можна; може бути, що утвориться щось зовсімъ нового: римська вѣра зъ російськимъ языкомъ богослуженнямъ. Але що білоруській ані малоруській языкъ Росія не лишитъ въ католицькій богослуженню, се певне, і ледви чи і Ватиканъ робить собі въ тѣмъ взглядъ

які вложивъ. Русини не мають отже причини ані смутитися ані гнітитися зъ евентуальною угодою Ватикану зъ Римомъ; сумно тільки, що о насъ рѣшають все чужі безъ насъ, що о нашу волю не питають, нашого голосу не слу- хають... Тільки-жъ чи не бѣдомствитися то ко- лись на тихъ, що такъ поступають?

Право пропинації въ Галичині.

XXXIV.

Поза тими проєктами остає ще три, ко- трі стоять на зовѣсть иншій становичі. Зъ тихъ зновъ два т. в. Меруновича і Кле- чанського стоять на становищі безпородоч- ного знесення пропинації безъ перенесення її на край, а третій т. в. Щепановського стано- вить супротивъ нѣхъ праму антитезу, бо жа- дає заведення монополію пропинаційного въ хо- сені краю.

П. Щепановскій радъ-бы вынайти богате жерело доходівъ для поправки невідрад- ныхъ економічнихъ відносинъ краю і бачить таке жерело въ пропинації. Надъ способомъ переведення її въкупна не застановляєся бѣдъ довго, не обчислює подробиць, кѣмъ по спра- ведливості повинно принасти управленямъ; квестія та єсть у него рѣчею меншою ваги, а головно иде ему о то, щобъ край выкупивши пропинацію задержавъ єи въ своїхъ рукахъ яко монополію по вѣчній часи і тямъ спосо- бомъ прийшовъ до капиталовъ, способныхъ поправити господарство краю.

Помимо глубокого бѣдування конечности поправки крайового господарства мы не можемо писатися на той проєктъ, а то зъ слѣдую- чихъ причинъ: Передвѣсть саме вже прин- ципіальне становиче велить намъ стояти противъ всякихъ монополій. Монополію то єсть свадщина середньовѣчною економічною нево- лѣ, рідною сестрою неволі политичноі і особистоі; духъ нашого часу велить ихъ зню- сити, де ще задержались, а не заводити на ново. Дальше уважаємо монополію шкѣдливимъ такъ зъ погляду на інтереси продукції якъ і консумції. Монополіст, котрий не має конкуренції другого продаючого, диктує цѣны зовсімъ довільно, бѣдъ єсть паномъ ситуація, а коли предметъ монополію єсть конечнымъ, або хочъ дуже потрібнымъ і звичайнымъ ар-

Проскурка по колядѣ.

(Школа Душпастири.)

Коло рѣзавшихъ святъ дяки та провизо- ры ходять зъ проскурками по домахъ, жела- ючи щастя і здоров'я зъ Рождествомъ Хри- стовымъ, за що їхъ добрі христіане нагоро- джують грошевыми датками після змоги. Мы то звыкли називати колядою. То-жъ оповѣмъ вамъ, якъ поведоси дякови Григорію, коли пущався зъ проскурками по колядѣ.

Григорій бувъ єспершу дякомъ на селѣ. Невеликій були єго доходи зъ церкви, і неве- лика була платня дяковська, — але, що мавъ батьківську хату і загороду, що самъ бувъ роботящій і тверезий, а жінка запобѣдила, бралася за гаряче і студене, то і поводилося єму не вгорше. Старчило на прожитокъ і на одерживу, але не старчило на то, щобъ дѣтемъ забезпечити будучиность. Въ селѣ не було шко- лы, щобъ дѣти могли научитися бѣдъ читати і писати, не було кому научити дѣвчатки шити гарного, щобъ потімъ якось собі рады давати могли, бо маєтку для нихъ не було. Ой, немало напущивъ собі Григорій голову, що тутъ зъ дѣтьми почати?

Ажъ ось, трапилося єму мѣсце дяка въ мѣстѣ. „Чи буде лѣпше, якъ нѣ, та хотѣ дѣти будувъ могли ходити до школи і чогось на- учатися“, гадавъ собі Григорій, і переселився до мѣста. Але въ мѣстѣ треба було жити зъ гроша: всего купи, а грѣшъ вугляй, скоро розходиться, а платня тежъ була невелика і доходи незначні. Єще тамъ на життє старчи- ло, але тяжко було стягуватися на одерживу собі і жінці і дѣтемъ. А въ мѣстѣ одерто ходити годѣ, бо нѣхто не пошавъ, сказали- бы: „Дякъ ніякъ, а жінка ледащо“.

Надійшла рѣзавній свята; люди готови- лися до коляди. Бачивъ Григорій, що орга- ністий заздалегідъ передъ святами выбрався бувъ по колядѣ зъ оплатками. Обишовъ вінъ мѣсто і передмістя, зайшовъ і въ поблизькі села, всюди желавъ веселихъ і щасливихъ святъ після старосвітської формули, подаю- чи вязанку оплатківъ, і назбиравъ повні ке- шені мѣдяківъ і срібняківъ, котрі люди давали на коляду за желання оплатки, — а

така то вѣда чоловікови? — Але що-жъ ро- бити, коли у нихъ вже такий звичай? Треба мені нѣ тамъ, де жінка Русинка. Такъ ро- зумуючи, надбишовъ ревантъ підъ такий дѣмъ, де панєо була Русинка, священника донька, мабуть чи не деканівна, вінъ єи видѣвъ часа- ми въ бѣдній свята въ церкві. Пані вийшла і выслушала привѣту ревантєо, що той ажъ зрадѣвъ, що пречѣжъ натрапивъ на таку па- ню, що єго не пущася. „Виравді у насъ вже по святахъ“, сказала до ревантєо, беручи проску- рки „але коли-єте прийшли, то Вамъ за желанія дякую: пождѣть хвилику, заразъ вынесу Вамъ коляду.“ Сказавши се поїшла пані до покою по грѣшъ, а проскурки положила въ кухню на столѣ. Вже то не сподобалося ревантєо, що пані проскурки не взяла зъ собою до покою, лишъ збавила ихъ въ кухню, отъ буцѣмъ-то єи їй злишній. Не-одного вийшла зъ покою, а за нею двоє малыхъ дѣтей. Цѣвний винули- ся до проскурокъ. „Що то?“ питають. — „То булочка, що приймѣ панъ ревантъ“, одвѣтила мати. — „А чи може взяти?“ — „Возьмѣть собі, я вамъ дамъ до того меду, зъ медомъ єи добрі.“ Дѣти побрали проскурки, одно со- бѣ, друге собѣ, та за нѣжъ, та давай крвати. — „На забавку дѣтемъ я тутъ проскурки не принімѣ“, думавъ собі дякъ, а коли єму пані коляду подавала, сказавъ: „То за мною, про- скурки платяться по чотири крейцарѣ одна.“ — „Алежъ я Вамъ не плачу за проскурки, лишъ даю коляду.“ — „Я лишъ тамъ приймаю коляду, де мои проскурки за коляду прийма- ють, щобъ мати на свята чимъ дѣлятися.“ Од- числавши собі вѣсьмъ крейцарѣвъ, збавивши прочі грошѣ на столѣ, і поїшовъ простѣсен- ко до дому. — По дорогѣ гадавъ собі, що мо- же і єе зробивъ, може навіть то образити єго поступкомъ, може священникъ за то гнѣ- ватися буде, — але вже сталося.

Дячиха злянулася, що такъ борзо вер- нувъ єи чоловікъ. „А що, Григорій, чому ты такъ скоро вернувъ?“ — „Огъ лучше не пы- тай!“ одповѣвъ Григорій притлумленимъ го- лосомъ. Дячиха глянула въ кошикъ, і ажъ руки заломала, побачивши всѣ прокурки въ кошику. Одадала, що якось не поведоси ре- вантєо, і засумувалася, бо їй прийшло на гадку, що мукі, котру набрала на проскурки,

Всякі об'являні, листи заставити, речей, акції банкомъ і заставити, листи державні і приватні купують і продають підъ найкорист- нійшими по змовѣ условинамъ. СЮБАВІ І ЛІСЕНТІ ДѢМЪ БАНКОВІ І КОТОРА ВІДВІВІ. ПОРУЧЕНІЯ ЗЪ ПРОВІНЦІЙ СЕДЬОУЄ ЗАДАГО- ІДУЮТЬСЯ, БЕЗЪ ДОЧИСЛЕНІА ПРОВІЗІВІ.

тикулом консумції, то монополіст може без границь експлуатувати консументів. Небезпеки тої не зменшує обставина, що тым монополістом буде край, — бо через то консументам приневоленим платити цілї монополіст не стане ані криху легше. А вдруге ми поднесли-б тут ємнірне питання, для чого, коли треба господарство краєве значимим накладом ратувати бдї руїни, мусять наклад той достарчувати доконче найбдїйшій кляси, на котрих остаточно упав-б татаром монополі краку?.. Зь тої причини мусимо в інтерес тых кляс заявити противниками монополі пропинаційного в руках краю, котрий впрочім єсть у нас і неможливим, позаяк держава, при тепершній своїй політиці скарбовій, котра звернулася зовсім на поле податків посередних, на монополі такіх нїяким способом не приволила-б навіть тогдї, коли-б управнїй — чого знов не допускаемо — зрелись в хосенї правительства мїліонів, признаних им з скарбу державного законом з 20. червня 1888.

Далеко раціональнїшими здаються нам проєкти пос. Меруновича і д-ра Кльєчнїського. Оба они годяться в тмї, що провектуть знести пропинацію бдї-разу зовсім і зроби ти предметом концесіонованого промислу, а бдїшкодованє управнїйх покрити головнїм оплатам шинкарским. Щодо висоти бдїшкодованя предкладає д-р Кльєчнїскїй 15-разовїй, а пос. Мерунович 20-разовїй рбнїй чистїй дохдї (т. є. 16-разовїй за саму пропинацію, а 4-разовїй за реальнїй шинок).

І один і другїй вимір уважаемо надто високим, висїмь далеко, як то, що одержали б управнїй на підставі закона з 1875. Вимір такої неможна приймати особливо, коли хочемо покрити бдїшкодованє управнїйх оплатам шинкарским, бо тогдї мусїли б ти оплати вийти надмірно високими. Таку несподївану появу бачимо в проєкті пос. Меруновича, котрому потреба до покриття бдїшкодованя, обчисленого псїля 20-разового доходу рбнїго, приходу з оплат шинкарских 7,200,000 ар. т. є. по 400 ар. пересїчно бдї одного шинку (числячи, що всїх шинків єсть в цїлїй Галичинї 18,000). Оплата тая єсть фактично за висока а шинкарї мусїли-б єи так як платити консумційнїй бдїбрати на консументах — значить одже, що оплати шинкарскї в надмірнїй висотї обтяжали-б так само, як податки консумційнї, самї найбдїйшїй кляси.

По нашїй думцї можна без того обійтис, можна виплатити управнїйм бдїшкодованє бдїювдїне их правам і зовсім справедливє, котре однак не дорівнює щодо висоти жадному з бдїшкодовань поставлєних вь обговорєних нами проєктах.

Мы выказали вже выше, що говорючи о бдїшкодованнї управнїйх мусимо берегти их „набутї права“, як також „набутї права“ загалу, на котрїм опираєсь татарь управнїйх плывучих зь права пропинації т. є.

еще не заплачена. „И що-ж стал ся? та кажі-бо Григорій, чи чувш?“ Григорій нїчого не бдїювдївав. Подітершишїсї локтїми о стїлї, сидїв їмїо. „Треба заждати, аж єго досада оманє“, подумала собі дїячиха, і поїшла до своєї роботи, а дїак, вєтавши зь-за стола, також поїшов зь своїм дїлом.

Вечером, коли Григорій охолодї зь досади, стала єго жїнька вышутувати, що і як єму повелєся в дєнь Григорій зь горестїю розповїдав, що єго стрїтило, і додївав, що вє нїгдє не поїде зь проскурками; як хтї хоче, най собі пришлє по проскурки, як було за єго попередника. Але жїнька стала мудро розважати свого мужа, представляючи єму, що такіх заводї єго вєсїди спїтати не може, бо прєждї пайдуть єи і такі домї межї панам, де обходять рускї свята. Мїркував мїркував Григорій, а вкїнци сказав: „Пїду же завтра рано до священника и пораджуся.“

Другого дня рано по службї Свояї Григорій розповїдав священника вєнї прагдї вчерашного дня „Так то, так“, сказав священник, „нашї не шанують батьківских зачїв и цураються свого. Однакж вы собі зь того нїчого не робїть. Ідїть дальше и цукайте, а прєждї найдете таких, що вам зтворить дєрї своєї хаты и своєї сєрця, приймуть вашу коладу и подїкують.“

Тими словами ободрєний поїшов Григорій другого дня знов зь проскурками. Оїх ходив лїшь по таких домїх, де обоа панство були Русини. Вєсїди єго приймали радо, лїшь немого було такїх домоїв. До вынїх домоїв не вступав. Але найшовшїсь щось зь два домї, де єго закликали и проскурки радо прийали, хотя лїшь пань був Русин. Рєвнїтїй урадувався тым дуже. „Не було то менї ще вчєра до тых панств заїти? Але хтї-ж то мбїт знати?“

„Теперь бы мнѣ пойти межѣ мѣщанъ та ремесленникѣ“, гадає собі Григорій, и станувши пдї одним домом на улицї, мїркував, бдїа бы то зачати и як їти, щоби заощадити собі ходу. Аж ось надходить якийсь пань, Григорій єго колїсь-неколісь бачив вь церквї, але не знає, як бїт називаєсь и чимъ бїт є? Але що Григорій був собі звичайнїй чловїк, тож зняв шапку и поклонивсь. „Як ся маєте пане рєвнїтїй, куда вы так ходите зь кошником?“ запытає пань. — „Ходжу зь проскурками по коладѣ“, бдїювдїв рєвнїтїй. „А в мене вєе будї?“ — „Нї, прошу вєлїможного пана, не мав ємїлєсти, у вєлїможного панствє вїдай вєе по святах.“ — „У мене вєе по святах, але у мєнї жєнї єе не по святах. Вы-ж знаєте, що моя жєна Русинка.“ — „То прєпрашаю дуже, я зарєз пїду.“ — „Ходїть ходїть, ось мєе помешканє.“ Пань впрєвдї дїа до покїю, вїдїшла и пань, и рєвнїтїй, положивши двї гарнї проскурки на тїцї накрыту покїрвєцєм, выголєсьє свой святотнїй прївїтї, кїтчати жєланїєм, щоби Бг вєсївший дозволїл панствєу дождати бдї Рождєства до Богоявлєня, бдї Богоявлєня до вєлїкого посту, бдї вєлїкого посту до Вєскресєня, а бдї Вєскресєня на мнїога лїта. Принявши проскурки и подїкувавши, сказав пань до панї: „Видїшь, моя мїла, пань рєвнїтїй не хотїв до тебе вступити зь проскурками, аж я єго тут заєвнїув.“ — „А то чому? Я вєлєне мала посїлати за проскурками.“ — „Я бояєсь, щоби менї не сказанї такї, як вє вынїхї домїх, що у вєлїможного панствє вєе по святах“, бдїювдїв на тї дїак. — „Так єсть, у мого мужа вєе по святах, а теперї плудь мнї свята. Перше сїравляв пань свята и мене запрєсав, а теперї сїравляю я и пана запрєшу на святїй вєчєр; перше мы домїлїєсь оплатками, а тєрє будєм домїлїєсь проскурками. По чїмъ жє моя Галї знала бы, що у нас свята?“ говорала пань. — Рєвнїтїю дуже сподобалєсь така бєсїда. Дала коладу, та єе и на сїдїнїє запрєсїла, бо пань казав: „треба, щоби рєвнїтїй троха загрївсь, бо на двїрї мороз.“ Рєвнїтїй урадованїй казав сам до себе, выходячи зь дому: „О то добрїй и розумїй панствє, дай имъ Божє мнїога лїта! Правда, правда, що то та сама пань, котра заєвнїдї до вєдїлї и свята зь своєю днєчкѣю приходїть до церкви, и там пдї амвонѣм сїдає.“

Так урадованїй и покїрїлєний на тї-

мусимо стояти на основї закона з 1875. Наколи управнїйх дїстануть лїшь то, що дїстали бы на підставі того закона, не будуть покїрїлєнї; ходїть лїшь о то, щоби не дїстали мєншє. Впрєвдї мбїт-бї против того хтї закїнути, що положєнє управнїйх вєе пор. 1875 пдїшлєлось, а вмєннѣ чєрєз мїліонї, якї припастїм мають на пдїставі закона з 20 червня 1888, що отжє новїй законь овыкупнїх пропинацій повнєнє уважлїдїти не лїшь корїстї плывучї зь закона з 1875, але и зь закона з 20 червня 1888 — замїтїть такіх однак, пємїмо позбїрїон стїбнїстї єго, не мав-бї наймєншїй пдїставї. На що прєзвєє законь з 20 червня 1888 управнїйх мїліонїх зь скарбу державнѣ, чї може на то, щоби пдїшлїти их становїщє супротив правь набутих законом з 1875? Нї — зовсім нї! Мїліонї тї признано им не на то, щоби их положєнє пдїшлїло сї, а на то, щоби оно вєпогїршїлось, вє наслїдок пдївысїєнїя податку бдї горївки и мжлївого чєрєз то змєнєнїя консумції. Мїліонї тї мали припастї управнїйх на то, щоби не одержали она зь права пропинації мєншє, як мали одержати на пдїставі закона з 1875, т. є. щоби сума корїстєй признана тым законом припала им пєвно и без змєнєнїя — коли отжє тепер новїй законь дав-бї им бдї-разу вєсї тї корїстї, то тым самым небєзпєчнїє змєнєнїя их бдїпала бї и рбнїючєсно бдїпала-бї потреба бєзпєкї того євєнтуальнѣ змєнєнїя корїстїми, плывучїми зь закона з 20 червня 1888, и корїста тї не мжлї-бї вєє окрємо числїтїєсь при вымїрї бдїшкодованя.

Супротив того пдїносїтєсь головнє пытанїє: як єсть вартїстє того, що управнїй одержали-бї на пдїставі закона з 1875?

Перегляд часописей.

(Правда и Червоная Русь о политичѣ Русинѣв; Червоная Русь о консолидаци Русинѣв буковинских и о своей независимости. — Польска прєса о именованїи намістника гр. Бадєнїго тайнїм совїтнїком.)

Червоная Русь в ч. 146 прїводїть зь лївковскїх газет „Правда“ статїю, вь котрїй мєжї вынїмь сказано:

Мы Русины-Українцї не ємо нїчимъ вь європейскїй политичї. Помїмо знатных 21 мїліонѣв, фїгуїрующїх майжє вь кождїй передовїй статїи наших политичных газет и публикаций, вь європейскїй политичї насє нема. То єсть, котрїй повнєнє бїти основѣю всїх наших политичных комїтїтїй, накладати зь горы на них свое печаткє бєзпїлїднѣстї и пустѣи фразы. Намє нема вь європейскїй политичї! Вь Россїи, помїмо нашей числєннѣстї, не истїнуємо офїціально, а щѣ бїльшє, нема навіть свѣдомѣстї національной у прєвєжнѣи частї Украинцѣв. Не лїшьє стѣять дїла и вь Австрїи. Наша лїтература майжє бдї 30 лїтѣ, бдї смєртнї Шевченка, не зрїбїла ані кроку наперєдї... Хтї нами интересєсь вь Европї, робїтє сє тїлькѣ зь вєгладу на Россїю. Треба Россїи погрозїти — отъ и явлїтєсь Русини выплыває кїївскє кня-

жєство або навіть Польша вь старых границах...

Не вїдїмо вь то, чї Правда не ужїла за надто чорных красок до змалєваня нашѣго положєнїя, але сє пєвно, що она тоу статєю хотїла розбудїти Русинѣв до єнергїчнїйшѣго дїлїня, до жївїйшѣго постуку. Мы не значїмо нїчѣго, отжє робїмь так, щоби мы щось значили — така євєднѣо тєндєнція тої статї. Однакж Червоная Русь выснѣує зовсім нїшу конклїзію: Мы не значїмо нїчѣго, кжє она, бо ємо на блуднїй двїрї; навєрїмєсь до Россїи, признанїємо до єдїнствє зь нєю, а будє намъ гаразд. — Рада добра, але тїлькѣ для крайнїх малодушїх зь нєвѣлїнцѣю душєю. Коли ємо-дає, працюєчї тїжкѣ на запустїлїх полях, не тїягє зь того зарєз вєлїкого пожїтку, то щє не слїдує, щоби пбїучєсьє свѣго поля и вїшовї на лєкїй хлїб за лїпка до богатѣго сусѣда пана. Мы будєм и дальшє трудїтїєсь на свѣтїх полях и берєчї своєи самостїбнїстї.

Вь дописї зь Буковини прїзнає Червоная Русь, що, „єсли єсть, то особливо мы, рускїи на Буковинѣ, вужїдаємєсь вь єдїнїмєлїи, консолидаци и єдїнєнїи силѣ“. Зь сїх слѣв здалєсь-бї, що дїсїуватєль зь сєрдєчнїмь словом до всїх буковинских Русинѣв прїстїгє руку до згѣды, до братнїй лїбовнї, до єдїнѣго оїорѣ небєзпєчєнствам и противнїкам, котрых маємо такї мнїо. Де там! Оїз заманѣв Русинѣв до згѣды вь тої способѣ, що одних Русинѣв прїзвєв „хамєлєонам“, других „прѣстїмь замїнїкам“, то знов „бѣрєкїмї лапєзамї, польскїмї лапєзамї, мєтєрїалїстамї, прєвєртїям“ и такї дальшє чєрєз цїлу досѣтї довгї статїю. Дїстїно, орїгїнальнїй способ доведєня до „консолїдаци и єдїнєнїи силѣ“!

Вь бдїювдї на нашу замїтку о нєзавїсїмѣстї своїй Червоная Русь оправдєсьє, що „фонды, котрыми она рєспѣлагаєсь, прїєхѣдїть отъ русскїх патріотѣв; но мжємь ли мы имъ публїчно выразїти бладѣрнѣстє, єсли знаєм, що нашє направлєнїє имѣєть прїтив сєбє адова врата? Нам зовсім бїдї-дуже прѣ то, зь-бдїкї аїй фондї дїстає Червоная Русь; мы тїлькѣ зазначили сє якї импєртїнєнцію, що она всїм нїшим газетам, крїм сєбє, бдїмѣлєє нєзавїсїмѣстї. Отжє Червоная Русь тепер прєкрѣчує нашї слова вь тої способѣ, що будїмо мы їи закїнули импєртїнєнцію длїтѣго, що она признєє сєбє нєзавїсїмѣю. Сама тѣта обставїна, що Червоная Русь, толєкучєсьє прєдї нами, зовсім прєкрѣчує нашї слова, увѣлїчєє нас бдї дальшїм бдїювдї на нїшї єи замїтки.

Именованє намістника гр. Бадєнїго тайнїм совїтнїком прївїтала пбїзѣоїїціалїна галицїко-польска прєса зь вєлїким євїзуїзмѣм. Gazeta Narodowa пїше:

Высєсєнє гр. Бадєнїго до гдїстїи тайнѣго совїтнїка, практикованє звичайнѣ тїлькѣ супротив уряднїх, котрї довгї лїта прєбєли вь службї державнїй, або супротив дїжє знатных осѣбїстѣстєй политичных, треба уважати за осѣблївшїй доказ довѣрїя и ласкї єсара до новѣго намістнїка Галичинї и обвѣє нємалѣя ваги, котру прїзвєзуть у Вїднї до єго осѣбы.

А Pręgląd зазначив, що гр. Бадєнїй вь справѣ проинаціонїй „має вєе нагѣду прєдставїти властї державнїй интересє краку, боронїти тых интересѣв, вєказати, вь якѣм напїрѣм та справа має бїти розвєзана — а як то всї сповнїє, як насє боронїє и як по обвѣлїтєсьє а нє по бюрократичнѣю тую справу трактуватї, то рєєкажє колїєє истѣрїя,“ додєє:

лї и на духу цїстїєсь Григорій мєжї мїщанѣм и ремєснїкѣм. Тут не дїзавань бїт заводу, вєсїди ишло за головою: де ємо-дає Русинѣ, там и свята русїй справлїли, а хотї зайшов и до такої хаты, де лїшь ємо-дає була руска, то и там проскурки прїймали и дїкували. Дальшє зєвнїувєсьє рєвнїтїй на прєдмїстї. Хотї нєвєлїкой коладї дїстєвав, але то радївало єго, що вєсїди єго радо прїймалє, и вїгдє не бдїказали.

Дєнь прєдї святїм вєчєром обїшїов вєе дїак всїх. Вєчєром обїєслїєв грѣшї, щѣ прїшлї єму зь коладї. Насампєрєдї бдїдїли обоа зь жїнькѣю, щѣ належало сє за мукѣ, бдї того щѣ збїстєлось для них. Не було стїлькѣ, що оргєвнїстїй назїбрав, але такі щѣ збїстєлось. „Знаєшь що?“ кжє жїнька, „свѣта обїдємо собі єскромнєвкѣ, такї, як бївало на сєлї, борщак зь ушкємї, прєрїжкї, голубцї зь пїшанїм, кашпєта зь грїбкамї, сїш, кутї, тай годї, а за то сїравїло яку одєжнїю дїтєм тай собі, на сѣбѣлю лїшє одєжнїю.“ — „Добрє, добрє, мѣла. Але скажї мєнї, вь чѣм то прїчїна, щѣ нашї людє так заїмаштєсь своєм звичаїм? Чѣ то мужїк для жїнькѣ такї недѣбрї. чї жїньки для мужїкѣ?“ говорав дїак. — „То вє так“, сказала дїячиха, „то самї нашї то му вїнїи, а нє хтї нїшїй. Як мужї сїчє поїйти вь карты грати, або дєсь до сїєлцѣ вь товариство мужєскє, не задрїжїтї єго жаднї жїнька, хотї-бї и якї була остра. А як знов жїнька захочє сїуїтї або балѣ, мусїть їи бїти, хотї-бї и якї прїтивнїєсь мужї, хотї-бї и не мав бдїкї. Зь того вїдїю, що котрїй пань хочє до церкви ходїти, хочє рускїй свѣта обїдєти, жїнька бы не мжла спрїтивнїтїєсь; такї пѣдїбно, котра пань хочє ходїти до церкви и свѣта свої обїдєти, мужї їи не спрїтивнїтїєсь. Ты самї вїдїшь, що вь дєкотрых домїх обїдєть свѣта рускї, хотї тїлькѣ одна сторона руска. А коли мы самї сєбє не шанувєм, то як жє насє мжуть другї шанувати?“ — „Правду кжєшь, так єсть, и не нїакшє, самї сєбє мусїмо шанувати, коли хочємо, щѣ бы насє другї шанували“, потакнѣв дїак. А. Торонскїй.

Означєнє гр. Бадєнїго єсть фактомъ вєлїкой ваги, бо сє не тїлькѣ може бїти прїємнє гр. Бадєнїю, але має политичнє значєнє для цїлого краю.

Противно выражаются газеты оппозицій. Н. пр. Nowa Reforma пїше справедливо: Na gwiazdkę dostala Galičina одну ексцєлєнцію бблїшє. Именованє гр. Бадєнїго тайнїм совїтнїком не має вь собі нїчѣго надзвичайнѣго. Кождїй намістнїк Галичинї дїстєвав такї самї титулї; арєшїтою не будѣ-бї навіть и прїтєбї пѣдїрѣбнїшє заставлїтїєсь надї самї дїлом прѣстїи конвєнїєнїи, коли-бї не заходила обставїна, що золотїй унїформѣ новѣи краєвѣ ексцєлєнція бдїває прїчїно на дїѣ загальнѣ бдїмѣв галицїкѣх жадань, такї дѣбїтно выголєшєно прївїтєльствѣм.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Войскова комісія палаты панѣв бдїбула вєе два засїданїя вь справѣ новѣго закона войсковѣго а трєтє засїданїє бдїбудєсь до прєва вь понєдїлок днѣ 7 лї сїчня. Дѣє прєдїсїкувано законъ аж до §. 43. Пдїчас дєбаты порушєно також и справу языка вь арміи, але постановлєно не змїняти нїчѣго, бо уважєно, що законъ заєвнїчєє досѣтї нїмєцкїй язык; впрѣчїмь справа языка вь арміи єсть прєрѣгатовїю корѣны и тутї рїшєє цїсарь, не прѣтєба отжє щѣбы до того мїшлєлось законодєвчє тїло. Зь того вєгладу бдїєннє також рєзѣлюцію, ухвалєну вь палатї послѣв, що кандїдаты на одѣрѣвнїх охѣтнїкѣв, котрї выкажутьєсь достатѣчнїм знанїєм нїмєцкѣго языка, мжуть робїти испїтї и вь нїшїх языкѣх, котрї знають лїшьє, а не кжє вь нїмєцкїм. Прєдї повву палату прїйдє законъ войсковїй аж за кблїка нєдїлї, бо вь угорскїм парламентѣ розпїчєсь дєбата надї самїм законом до прєва днѣ 10 сїчня и потїгєсьє имѣвнїю дїжє довгѣ, позаяк до голѣсу заєвнїчєє богато послѣв. Мїмо того має угорскє правїтєльство надїю, що законъ будє прїянїй бєз змїнї. До прєва коли сєй законъ прєвїдє вь угорскїй палатї послѣв, прїйдє бїт на порядѣк днєвнїй и вь палатї панѣв угорскѣго парламенту.

Вь дєнь Новѣго року має Твєсє бєсїду, вь котрїй зазначїє, що тепершнїй союз сєрєднѣ-європейскїх держав не бажєє нїякїх дѣбїчєй, не хочє нїчѣго руйнїувати, а хочє лїшь заєвнїчїти мїр и розвїбї духовѣго и мєтєрїальнѣго добрѣтѣ народѣв. Всї державы бажють тепер бєзусловнѣо мїра, нїхтѣ не хочє вїйны и длїтѣго новїй рѣз вїшїє мїр и спѣкѣ.

„Pol. Corr.“ подєє слїдуєчє справѣозданє о бдїкрїтї єкупштинї мїнувшѣх вєдїлї: „Засїданїє бдїкрїто о 10 год. рано пдї прѣводѣм Растї Поповича, прєдсїдєлєтєя комїсіи вєрїфїкаціонїй и чѣловѣка найстаршѣго вїкомъ вь єкупштинї. На сє засїданїє явлїєсь всї мїнїстрѣ, спѣрє чїсѣло дипломатѣв и журнєлїстѣв. Лїжї бїли бїткомъ набїтї самѣю добрѣною интєлїгєнцією. Засїданїє розпїчєлось бдїчїтанїєм справѣозданя комїсіи вєрїфїкаціонїй. Бблїшу частї надбѣлєных прѣтєстѣв бдїєннѣо, позаяк дѣтчїнї послїє не мали щє прїєвєзанѣго 30 року жїтї. Кблїка послѣв зложїли самї свої мандаты. Вь наслїдок того признано остатѣчно 591 послѣв вѣбранїєм. Тепер розпїчєлась торжєствєнна прїєсага. Однѣ архїмєандрїтї чїтає прїєвєзану ирєєгу а всї послїє за намї єи прѣторїалї.“

Одтак розпїчєсьє вїбїр прєзїдїи и прѣтїєвєсьє цїлу годїну. Вь вїбїр прєзїдєнта вїзлѣо участї 578 послѣв; зь тых 475 бдїдало свої голѣсы на радїкальнѣго кандїдєта Костї Тавшановича а 96 на лїберальнѣго кандїдєта Тѣдѣра Тузановича, послє зь Крагѣваца. Скрайнїй радїкалї Катїч и Ранкѣ Тавєнчє одержали 3 вєгладнѣо 2 голѣсы. О. послє слїдуєчї вїбїр вїцєпрєзїдєнта и Растї Поповича одержав 466 голѣсѣв, лїберальнїй кандїдєт Нїколаєвчї 94, Катїч 8, а Тавєнчє 6 голѣсѣв. Рєзультат вїбѣру прїняла палата грѣмкїми оплєскамї а и вь кругах правїтєльствєннѣх зрѣбав бїт дїжє добрє вражєнє, позаяк скрайнїй радїкалї одержали лїшь дїжє малє чїсѣло голѣсѣв. Група сїє амалїла тепер на якїх 10 до 20 людєв; щє вь субѣту вєчєром заявїло якїх сѣрок скрайнїх радїкалѣв, щѣ прїстїпуєть до прѣграм радїкальнѣо бблїшїстї. Дїжє добрє вражєнє зрѣбала та карнїстї, бо прїєвнїєсь тепер мїжє радїкалам, як то заєвнїчєє остатѣчно прїянїє прѣвѣту констїтуціи. Ново вѣбранїй прєзїдєнт выголєсїєв одтак бєсїду, вь котрїй заєвнїчєє, що бїт будє по своїм змѣз прїчїнїєсь для добра бѣчїны и будє вєсїко держати прѣпорѣ євѣбѣды.

Тепер бдїчїтаєсь мїнїстрѣ Хрїстїчє корѣлевскїй указ бдїкрївєчїю єкупштинѣ а всї послїє стѣчїи слїхалї єго и кблїкѣ разѣв було выговорєнє ямї корѣлї, вїталї єго грѣмкїми оклїкам „Жавїо!“ Одтак бдїчїтаєсь мїнїстрѣ другїй указ прєдкїдаєчїю єкупштинї прѣвѣт констїтуціи, и трєтїй, котрым корѣль аменувєть найвїдїлїшнїх людєй зь всїх трєх партїй члєнамї комїсіи, котра має пояснїти прѣвѣт констїтуціи прѣчїм члєнам єкупштинї. Именованїй заявїл зарєз мїсцє по лївїй сторонї бдї прєзїдїи. Мїнїстрѣ Мїятовчїє заявїл тепер палатї, що прївїтєльствѣо годїтєсь дїжє радо на то, щѣбы за-дїя вѣжнїстїє справы вѣбрати до сєн комїсіи 64 члєнѣв. Прєзїдїя прѣдлѣжїла отжє лїсту кандїдѣтѣв до сєн комїсіи, мїжє тїмї такожї дєсѣтї лїбералѣв и всїх вѣбранѣо чєрєз аклїмацию. По тїм закїрито зарєз засїданїє.

Ще в неділю по полудні збралася комісія на засідання. Повне засідання скупщини відбулося аж тоді, коли комісія упоралася з усією роботою. В додатку до повного справоздання подає ще „Com. de l'Est“ виступ, що королевський указ, який віддає міністерство просвіти Джорджевич, займенував 15 членів комісії, а між ними були Іван Ристич і ген. Сава Грунич, бувший шеф радикального кабінету.

В суботу закінчилася сесія французького парламенту і на диво ухвалено ще на час бюджет на 1889 рік, чого вже від кількох літ не бувало, бо справа бюджетовалася звичайно аж до наступного року. Ще перед закриттям парламенту виступив президент кабінету, Флюке, при нагоді дискусувати над бюджетом міністерства просвіти, бесіду, в якій старався головним чином відповісти на зв'язну промову Шальмеля-Дякура в сенаті. Він доказував, що реформа заслужила собі реформу школи на вічну віддачу краю, бо вона знайшла школи в їхній стані, лах, вивітовані і в руках духовенства. Республіка вивівала насамперед школи дуже щедру, умістила їх в вигідних будинках і взяла їх з під впливу релігійних догматів і політики. Палата прийняла бесіду Флюке дуже прихильно і казала оголосити її по цілому краю.

З Парижа доносять, що Порта спротивилася тому, щоб передавати всхідній зельзницю австро-угорському товариству зельзниць державних. В наслідок того виплинула нова комбінація, після котрої всхідній зельзницю мають передати окремому товариству акційному, котре буде перебувати в Константинополі.

Рух в руських товариствах.

— Головні збори товариства „Руський Дім Народний в Чернівцях“ відбулися в неділю 8 (20) січня 1889 о 3 год. пополудні.

— Виступ товариства „Руска Школа“ в Чернівцях вибрав на голову проф. д-ра Стоцького, на І-го заступника голову сов. Винницького, а на ІІ-го заступника Поповича, на секретаря учит. Шкур-гана, на касієра проф. Юстину Пигуляка, а на контролера учит. Руснака.

НОВИНКИ.

— Новий Рим латинський прийняв нам'я трікоуний мороз і досить доймаючу снігову. Ми, Львовяне, що нам'я кожного дня раненько сніг з тротуарів зсувають, можемо кинути собі з сніговийництвом, але що то десь по шляхах зельзниць? Зв'язку створити до зарядів зельзниць, що сніг зам'являв шляхи. Вистає несприятний ан'я для зарядів, ан'я для тих людей, що перед ними стелиться дорога — от хоч-би для Русинів перед Різдвом. Але год' нам'я тратити над'ю — уже винийного дня, хоч мороз кріпкий, але не дур'я і не мете, — бодий у Львові.

— Соїм'я красивий збираєс'я уже завтра на перше засідання. Невеличкий клуб руських послів зменшився з одного члена — не стало в ньому незабутного о. Стефана Качала, котрий був ої каденції головою руського клубу. Хоч покійний о. Качала остаточно сесії соїмової за-для тяжкого недугу не м'яг'я прибути на засідання, то все таки клуб руський полишив'я був при ньому достопитство голови клубу, а на засіданнях клубових проводив'я його заступник, сов. Бережницький.

— Прикра несподіванка для неогного Русина резервіста — то картка поклікуча на 7-денний вправ'я в карабіном'я Манліхера як-раз да самий руський Різдвяний свята! Неодна жінка, виправляючи з тугю свого чоловіка на ті вправ'я, в найкращий свій буд'я заводила: „На що-ж тебе, манліхерцю, винайшли? — хіба на те, щоб я, бідна, сама сего року кутю споживала, без'я свого чоловіка?“ Ну, видно, так'я мус'яло бути, — видно, що год' було вправ'я відложити на по святках, бо в поклікучих картках день „на рокину“ найвиразніше поставлений: „5-ого сьчня“. Як-би о кілька днів по́вніше, може було-би вже за пізно? Але на всякий спосіб повинен-би хтось над'ю то сирого застановити і розібрати чи справді не можна-би так'я якось вправ'я войскові уладити, щоб Русини резервісти могли бод'я Великодній та Різдвяний свята в кру́з'я своїх рідних обходити?!

— Члени товариства ремісничого „Зор'я“ під'я про-водили свого голову п. Василя Нагорного оглядали вчора археологічну виставу Ставропільського Інституту. Самі сеніор'я Інституту проф. д-р Шараневич пояснюв'я гостям'я предмети вистави, а за те члени „Зор'я“ були йому велими вдячні.

— Редакція „Зор'я“ одержала тану звітну з Мо-скви про руський театр Старицького: „Дня 11 ст. грудня почала українська трупа Мих. Старицького цикл'я вистав'я театральних в Москві 5-акто-вою комедією М. Янчука п. заг.: „Піліп'я Му-зика“. Не можна описати ентузіазму, з'я яким'я московська публіка стр'яла український театр; Вірину, Болорку, Манька і Гріція публіка ви-кликнула раз-у-раз. Трупа під'я ум'яло упра-вою Старицького показуєс'я знаменито; хор'я силь-ний, оркестра власна, декорація дуже гарні. Ці-лий театр Родона, де даються українські ви-стави, був битком повний. Дня 12. грудня ма-ла ити „Наталка Полтавка“, „Кум'я м'ярошник“, а д. 13. грудня „Не ходи Гріцко на вечерницю“, оперета Старицького. Крім того мус'яло бути додана завжди і одна російська штука, бо без'я того не дозволили-б давати українські вистави. Театр'я забавляв'я в Москві до самого по-сту. В цензуру подано „Довбуша“ Старицько-го; а коли тільки перепустить цензура, то за-

раз'я ійде і с'я драма з'я гуцульського жит'я на сцену“. — Крім трупи Старицького виступає друга українська під'я проводом'я Садовського; в'я надоліст'я грала в Харкові, а ходит'я в'я, що Кронвінський хоче зібрати нову трупу драма-тичну з'я людей талановитих і освічених.

— Збори руського товариства Педагогічного мали відбутися д. 1 п. ст. січня в'я сали „Народного Дому“, однак'я не відбулися за-для браку комплекту. Замість вимаганий'я статутом'я 30 членів'я яви-лось ледви 23, між'я ними 4 професорів руської гімназії, 1 з'я семінарію учительською, 3 учител'я руської школи вправ'я, 1 учител'я з'я школи ім. Маркіана Шашкевича, 1 професор'я університету, 2 катихити, і кількох'я учител'я народних'я шкіл, котрі прибули з'я села нав'я з'я подаль-ших сторін'я і кількох'я членів'я неучительського зв'я. Недосіп'я збори показали, що наш'я світ'я учительський дуже мало дбає про розвід'я товар-ства так'я потрібного для національного вихов'яя молоді руської, товариства, до котрого при закладинах прив'язувано великий над'я і котре в'я перших роках'я дійсно м'яло недостатків'я матеріальних проявило живий рух педагогічно-літературний. Тепер же, коли товариство до-стало щедру спадщину 1000 зр. від'я пок. Стефана Качала, — члени не зацікавилися на стільки, щоб м'яг'я зібратися статутом'я вимаганий'я ком-плекту. Деякі професори Русини держат'я нав'я реферати в'я польськом'я „Товариств'я учител'я шкіл'я висших“, а раз'я в'я рік'я на 2 години не появлялися на збори руського товариства Пе-дагогічного. Дуже сумна річ, що ми не дбаємо про товариство так'я ваги, не памятаємо о том'я, що, як'я вихован'я, — так'я буд'яє колектив'я, така буд'яєність! — Учасниц'я зборів.

— Гостина одпоручників руського ремісничого то-варства „Зор'я“ на оплату у польського ремісничого товариства „Сікала“. Дня 30 п. ст. грудня о 5 год. ве-чером'я зібралася численна члени ремісничого то-варства „Скалы“ у власном'я льокалі при улиці Мицкевича, поділитися оплатком'я. Явилася та-кож багато почесних членів'я товариства (гр. Скарбек, сов. Видман, ректор'я політехніки Зброжек'я п. др.) і одпоручники товариств'я: русь-кої „Зор'я“, ремісничого „Зв'язки“, Охотничого сторо-жи огнєвої, „Академічної Читальні“ і др. Празник'я розпочав катихит'я товариства „Ска-лы“ промовою з'яб'я релігійного а хор'я відспі-вав'я складну коладу. По коладі забрав'я слово куратор'я товариства п. Шеремета, іменем'я то-варства повитав'я гостей, в'яб'я тогаст'я за їх'я здоров'я, а хор'я відспівав'я „Niech żyją nam!“ і руське „Многая літа!“ В час'я вечір'я першій промови'я сіндик'я „Скалы“ д-р Дулемба, ви-таючи одпоручників руської „Зор'я“, п. Вас. Нагорного і Ів. В'яльського. Бесідник'я під'яв'я радості товариства „Скалы“, що гостит'я в'я сво-ім кру́з'я голову товариства „Зор'я“ п. Вас. На-горного, котрий „з'я годню подиву витривалості трудиться над'я піднесен'я доброту народу“ і котрий „оживив'я майже затрачене почут'я на-родности між'я львівським'я ремісниками русь-ким“. Переходячи в'я дальшій бесіді на „Народну Торговлю“, д-р Дулемба назвав'я тую м'ягону д'яину інституцію нашу „взр'яцем'я тихон'я а ро-зумном'я праці, котра одна може осягти край'я б'я матеріального уладу“. Не знаємо, попогадали-би були собі на ті слова чужого нам'я по народно-сти чоловіка — настоятел'я брат'я руських в'я „Народном'я Домі“ і в'я Ставропільськом'я Ін-ституті, заряд'я руської семінарії духовної у Львові, котрі могли-би покуситися в'я „Народній Торговлі“ багато причинитися до єї скріплення, а єї єї обминають! Що погадали би були собі на ті слова чужого чоловіка м'ягони Русинів, нав'яб'я „патріотів“, котрі своїм'я грошем'я волять підпомагати жидів, як'я свою „Торговлю Народну“! Нам'я здається, що за таке поступо-ван'яє своє оир'я мус'яли-би дуже а дуже засоро-митися! Н'я ум'яємо ми свого шанувати — і то-му насть, як'я тих'я рабів'я лукавих, б'яють так'я усуду! Одсп'я промови'я п. Нагорний по руськи. Основною єго дошвом'я промови'я було то, щоб ремісники в'я краю консолидували свої си-ли, бо тільки сильною організацією ремісничого стану можна буд'я опертися заграничній конку-ренції. Бесідник'я не похвалив'я ексцесів кра-ковських чоботарів супротив'я базару з'я Ме-длінки, — такими способами лиху не зарадитися. П. Нагорний указав'я на примірах, що тільки працею і кріпкою організацією можна здобути собі пошановку у своїх'я і у чужих. Дальше в'язив'я ремісників, щоб не дали випирати себе з'я т'я законотворчих а солидну роботою старалася відволоти потреби краю і здобути собі повагу. Бесіду свою закінчив'я головою „Зор'я“ словами: „До честного діла ми Русини не од-мовимо своєю помочі!“ — Промову п. Нагорного прийняли в'я збірній гр'яжним оплеском, а хор'я відспівав'я „Мир'я вам'я браті!“ Промовляли ще п. П. Костепій, радний м'яста Вахивич, гр. Скарбек, Гуодзінський, і др. Представник'я охотничого сторожи огнєвої в'яб'я тогаст'я в'я честь п. Нагорного і в'я успіх'я єго трудов'я о-коло організації товариств'я руської сторожей огнєвих'я „Соколов'я“. По том'я тогаст'я відспівано коладу „Бог'я Претв'яний“. Забаву при спів'ях'я і промовах'я протягнулось до пізної ночі. Пре-красна своя с'яла, тисячки капіталу в'я касі і багато гостей прихильних'я товариству — до-давали охоту. Ми опусли с'яду з'я невеселом'я серцем, бо погадали собі на наше ремісниче то-варство — бідне, крайню бідне. В'я одні х'ятині, без'я спомогаючих членів'я, без'я капіталу тай без'я помочи тих'я, котрі могли би допомогти, — вже як'я не грошем'я то прихильності, ми пригадали собі сегод'яну прогулку товари-ства „Зор'я“ до Зимноводи, на котрій крім'я чле-нів'я та двох'я академіків в'яб'я більше з'я Русинів не появилося... Та що-ж д'яти? Щаст'я ще, що наш'я ремісник'я — витривалі, не дасть'я т'ям'я відстатити від'я свого товариства, бо — хоче бути Русином! Честь вам'я за те, бра-тики, руський ремісник'я львівський! — Юрко з'я-під'я св. Юра.

— З'я Львога повіта пишуть нам'я: Подасмо Вам'я ц'якавий образок'я поступов'я нашого ради пові-тов'я, а з'яглядо пана маршалка єї, Теофіля Журовського, посла на соїм'я з'я громад'я сільських. У насть в'я багатородних'я горах'я лучаються

зимою часто-густо випадки, що жидові за топку соли видурює від'я селянина 7 і більше дуків'я. (У насть, бачите, все йде ще на дукі!) Даст'я Бог'я курявцю сніжну та мет'я, — вже і лад'я за топку соли 7 або 8 дуків'я, коли тільки ви-торгуєш'я! Во хоч-би у жид'я лежав'я і ст'яб'я топок'я, а не выторгуєш'я — то нема, — махай, небоже, 3—5 м'ял'я до Балигорода! — „Не маю і не маю!“ — каже жидога, — иди собі до Бали-города за солю!“ Наконєц'я жид'я дасть'я з'я великою б'ядою умолити і відступити селянинові топку за 7—6 дуків'я. Щоб'я тому вже раз'я в'язи скрутити, загадали господар'я з'я села Т'яно-я — осерєдда с'яль'я балигородських — взяти на себе продаж'я соли на рік'я 1889. Мабути в'я па-доліст'я чи з'я початком'я грудня внесла та гро-мада оферту і заявила, що буд'я продавати топку соли по 11 кр. Таку саму оферту подав'я і жид'я з'я Т'яноя. Рада повітова — на глум'я людєкій!

Одкладає об'я ті оферти з'я т'ям'я, що жид'я з'я Балигорода, котрий перше доставляв'я соль, до-ставляти-є і на рік'я 1889. — і то через'я де-сять м'ясєців по 11½ кр. а через'я два лиш'я м'ясєців по 11 кр.! Так'я то дбаєс'я про добро с'яльського народу! Ой та автономія наша, авто-номія!

— Д-р Франц Смолька подав'я до польських'я газет'я справоздан'я з'я доходів'я і розходів'я на копець уніа Люблинської на Високім'я Замку львівськом'я. На копець той випнуло від'я 1 сі-чня до 31 грудня 1888 року: від'я ради м'яста Львова 497 зр. 50 кр., від'я якогось безименного 100 зр., а з'я складок'я з'я ц'ялої Польщі 27 зр. 50 кр.! (З'я пушок'я у м'яст'я Львові найбільше дає пушка у купці п. М. Димета, бо 7 зр. 27 кр.) Супротив'я ц'ялого доходу в'я році 625 зр. 9 кр., розходу на копець було 4.759 зр., 48 кр., отже недобр'я выносив'я по-важну суму 4.134 зр. 39 кр. Од'я року 1889 до кінця 1888 видано на копець 46.675 зр. 56 кр. а зложено за той час'я 9.406 зр. 17 кр., — отже загальний недобр'я в'я квоті 37.269 зр. 39 кр. покрив'я д-р Смолька, як'я каже, з'я власних'я фондів'я. В'я 1888 року той копець уніа Лю-блинської, як'я зв'ясно, почав'я роззатися, а інженери кажуть, що ратунку для єго не бу-де. Sic transit...

— З'я Стрия пишуть нам'я: Недавно відбулося тут'я посвячен'я льокалю торговельної сибки „Шидловської і Лопатинської, склад'я вудження і реставрація в'я Стрию“. Предприємство с'я має вести на більш'я ступі. П. Шидловський, факхоєць (одбув'я 8-літню ірактику у Ундерки у Львові, а опісля кільканацять літ'я провадив'я власну торговлю в'я Стрию), вступив'я у сибку з'я п. Лопатинським, бувшим'я в'ястателем'я гарних'я реальностей. Першій буд'я м'яг'я успішно вести торговлю матеріалом'я і робітню, а другій заряд'я торговлі і реставрації. Сибка носить'я також'я з'я гадною устроїти в'я Стрию хри-стіанський дім'я збавний.

— Добрий в'ясти. Вч'я в'я день лат. Нового року були прийняті у президента м'яста п. Мо-хначкого і у вицпрезидента д-ра Грызецького. — Здоров'яє архієпа Ладяка-Виктора (брата ц'я-саря) значно поправив'яся. — Вч'я нагло умер'я у Львові д-р В'яльський, одинокій мабути'я го-меопат'я в'я нашім'я м'яст'я.

Надбелане.

Ореченье сильного человека.

Мы беремо з'я одного л'ямецкого факхового письма ось'який випиє, котрий займе певно і наших'я читател'я. Зв'ястний лікар'я лондонський д-р В. Е. Робсон пише до редактора згаданого письма ось'я що: „З'я великим'я вдолєн'ем'я при-ходить мен'я выказати Вам'я м'яй погляд'я на Варнера Safe Cure, котре уважаю я за велим'я цінне і нех'ябне средство л'ячиче на недуги печ'янки, нирок'я і Врайта. Лікар'я в'я м'яб'я краю єуть недодірчий в'я приймаючі спеціаль-них'я средств; а м'ямо того введено Варнера Safe Cure у м'ягких'я наших'я перших'я лікар-ів'я.

Коли я вперше почув'я о Варнера Safe Cure, то я так'я само як'я і м'ягони іний лікар'я мав'я упереджен'я. Однак'я перемого знатно св'яд'яство мою гадку і я зробив'я пробу факху в'я од'ям'я случаю острої недуги Врайта і то з'я найл'я п-шим'я успіхом'я. Без'я сумнів'я д'ялає Вар-нера Safe Cure лагідно і ц'ялою на внутр'яний мембрани проводив'я мочевих'я і в'ягал'я на єї органи. Мабути єо так'я зм'яб'яє нирки, що не допускає утраты б'ялка при недугах'я нирок'я а при г'ястці і ревматизм'я вид'яляє скоро і надзвичайно кислоти мочеві та жовч'яні з'я крови.“ — Варнера Safe Cure коштує 2 зр. флашка і в'ять у в'яб'ях'я апікалах'я до набути. Бро-шуру можна достати gratis і franco, адресувати до головного складу: H. H. Warner & Comp. in Pressburg.

Высокопоставлена Пань!

На поважане запитан'я з'я приємністю подаю в'яб'ятку, що єю деревляну цукорничку, котру Ви, Пань, у мене бачили, вывезену у внутр'я оком'я, з'я замоч-ком'я і ключиком, прегарну і практичну, купила я у Казимира Левицкого у Львові при улиці Трибуналь-ської за зр. 1. — Там'я м'ягони інших'я річей можна купити по велими дешевих'я стальних'я ц'янах'я пр. ті лихтар'я никльові, що то сподобалися так'я Вам'я, ко-штують штука по 70 крейцарів, альнакове ситко до гербаты лиш'я 35 кр., ц'ялий комплектний сервіс порце-ляновий, фасону фестонового, красками декорований, на 12 осіб'я — разом'я зр. 28-50 кр. словом'я велими дешево, а товар'я доброго рода як'я все у тої б'яд'я 43 літ'я знаює фирми.

Здоровлю сердечно

зичлива приятелька

Килина М.

Посмертний — оповістки.

О. Антоній Волянський, парох'я в'я Палагичах'я, дек. томиацко, упокоюєс'я д. 10 (22) грудня с. р. в'я 64 році жит'я а 38 священства. Вічна єму пам'ят'я!

Телеграми „Д'яла“.

В'ядень 2 л. с'ячни. Ходит'я поголоска, що міністерство просвіти лагодит'я новий закон'я шкільний, велими корисний для клерикалів'я.

Гага 2 л. грудня. Король Вильгельм'я занедужав'я в'я посл'ядніх'я днях'я дуже не-безпечно.

Рим'я 2 л. грудня. В'я новор'ячній про-мові выказав'я король Гумберт'я, що мир'я дасть'я удержати, бо до того стремлять в'я держави — Ц'ясар'я Вильгельм'я прислав'я ко-ролеви телеграму, в'я котрій гад'яє про ве-селі часи своєї гостини в'я Римі и выка-зав'я над'ю, що король буд'я м'яг'я ще довго в'я шастію проживати. Криспи одержав'я та-кож'я гратуляційну телеграму од'я обох'я Би-смарков'я.

Берлін'я 2 л. с'ячни. Ц'ясар'я в'я ново-р'ячній промові не згадав'я ан'я словом'я про політику.

Б'ялград'я 2 л. с'ячни. Комісія консти-туційна ухвалила 41 голосами против'я 4 при-няти конституцію єп bloc. 8 посл'яб'я здер-жалось од'я голосован'я. Завтра повне зас'я-дан'я скупщини а позавтра буд'я скупщина закрыта.

Надбелане.

Запрошен'я до передплати на

„Илюстрованій жит'я св'ятих“.

З'я новим'я 1889 р. значе виходити в'я Ста-ниславові д'яло під'я заголовком'я:

„Жит'я св'ятих“

на кождий день в'я році, з'я ілюстраціями. Збрав'я і уложив'я св'яц. Євгеній Гузар'я.

Одобрєне ВПресов, и Всесв. Митр. Ордина-ріям'я з'я дня 13 грудня 1888 до Ч. 851 Орк. Ц'яле об'ябмати буд'я до 30 печатних'я аркуш'я в'я великою 8 ки, а щоб'я улекшити имен-ше заможним'я придбан'я єго, буд'я появлятися в'я чотирех'я чвертьр'ячних'я випусках'я по 6—7 аркуш'я. Таким'я способом'я ц'яле д'яло в'яйде в'я 1889 році.

Кождий випуск'я буд'я заосмотрений по найменше 10 ілюстраціями в'я тексті. — По-требу такої вид'яни одлучують аж над'я добре наш'я св'ячени і наш'я народ'я, бо одно-одн'я-сьє руське видан'я жит'яєніє св'ятих'я, на-писанє св'яц. А. Добринським'я, а выдрукованє ще перед'я 25 літ'ями, сталоє тепер'я бібліографічною р'ядкоєстю.

Ус'яд'я предплати так'я:

На ц'яле д'яло без'я пересылки 3 зр., з'я ре-командованою пересылкою нараз'я 3 зр. 20 кр.; з'я реком. пересылкою 4 випусков'я поодинок'я 4 зр.

На поодинокій випуск'я без'я пересылки 80 кр. а з'я реком. пересылкою 1 зр.

Предплату як'я і всякій писма просит'я с'я высылати під'я адресою руських'я часописей або св'яц. Євгенія Гузара в'я Завалові (почта в'я м'ябці.)

Аптика РУКЕРА у Львові

поруцає 2460 256 ?

спеціальности и универсальній средства, французький и иний, як'я через'я ню так'я і че-рез'я иний'я фирми опов'ящуваний.

Розклад'я їзди на зельзницях'я державних'я.

вазисний'я від'я 1 сієвня 1888.

Приходять до Львова: о год. 1.15 в'я н'яч'я з'я Буда-пешту. Лавочного. Стрия, Кросна, Хирова, Гу-сятина і Станиславова; — о год. 8.06 рано з'я Су-хон, Хирова, Стрия; — о год. 8.20 по полудні з'я Сухон, Хирова, Гусятина, Станиславова і Стрия; — о год. 7.40 вечером'я з'я Гусятина.

Одходять до Львова: о год. 5 рано до Стрия, Лавоч-ного, Будапешту, Хирова і Стружа; — о год. 10.15 рано до Стрия, Станиславова, Гусятина, Хирова і Сухи; о год. 7.50 вечером'я до Хирова і Сухи, — о год. 9.45 вечером'я до Станиславова і Гу-сятина. 2238 42

КУ-

фры, торбы, торбинки до перев'я-лення і на цигара, футералы на циліндри, капелюхи, палиць і па-расоль, маньєрки, рем'яніц'я до па-кунков'я, подушки, шапки і всякі 2537 прибори до подорожж'я 6—?

найдешевше в'я торговлі

БРАТЕЙ ЛЯНГНЕР'я

Л'яв'яб'я, Галицька ч. 16.

Ц'янічки на жаданє даром'я!

Правдий лиш'я з'я „Котинією“!

З'я причини безв'ягос-ных'я наслідув'янь треба все жадати

Pain-Expeller

з'я „Котинією“ а пудел-ка без'я єєї марки звер-тати яко неправдий.

Осторожно при закупці!

О Д З Ы В Ъ

до всечестныхъ приходскихъ урядовъ, хвальныхъ радъ школьныхъ мѣсцевыхъ и урядовъ громадскихъ.

Ухваленый высокимиъ соймами Галичины законъ що-до примусовою асекураціи церквей и приходскихъ будынкв одержавъ дня 15 падолиста 1888 року найвысшу санкцію.

По той причинѣ осмѣляемо звернути увагу интересованныхъ властей и товариствъ на зближающуюся конечиность асекураціи тыхъ будынкв и предлагаемо въ той цѣли повысити урядамъ свои услуги.

„АЦІЕНДА“ австро-француске асекураціе Товариство противъ шквдъ элементарныхъ и нещастъ у Вѣдн, котра черезъ свое головне заступництво у Львовѣ довгий лѣта якъ въ Галичинѣ, такъ и на Буковинѣ дѣлае и въ послѣдокъ ревного сподѣлания въ интересъ своихъ асекурантовъ и въ найдальшихъ кругахъ середъ руского народонаселения сего краю якъ найживѣйшу участь и повне та оправдане довѣрье собѣ зъєднала, буде и на дальше, именно же по поводу обезпечения церквей и ерекціо-нальныхъ будынкв, подпомагати добродѣйный цѣли и гуманний институты, жертвуючи, якъ и до сего часу, що року певный процентъ преміи на тѣи цѣли.

Осмѣляемо звернути на стѣмъ мѣсци увагу на користи, якъ осягъ народно-рускій институтъ „Народный Дѣмъ“ у Львовѣ внаслідокъ взаимного договору при подпомаганіи того асекураціе Товариства; звертаемо дальше увагу всечестныхъ урядовъ приходскихъ на благосклонне восприанье нашего асекураціе Товариства всесвѣтѣйшими Ординаріатами архіепископъ львовскій и епископъ перемыскій и станиславскій, черезъ що дана намъ можливість, рускому народонаселению краю въ найпри-ступѣйший способъ служити; зсылаемо дальше на введе-не въ нашомъ асекураціе Товариствѣ одъ многихъ лѣтъ устроєнне руского оддѣлу, черезъ що всемъ жаданямъ рускихъ асекурантовъ — що-до руского корреспонденціи и переписки вповнѣ удовлетворяемо.

Въ виду сказаного высказуемо повну надѣю, що и всесвѣтѣйший урядъ приходскій, якъ и хвальный школьный рады мѣсцевы и громадскі однесутся до нашего асекура-ціе Товариства зъ повнымъ довѣрьемъ и все свои высше наведеный будынки въ нашомъ Товариствѣ обезпечати будутъ, а тымъ самымъ большій квоты на рускій институтъ що року жертвовати дадутъ намъ можливість.

Предложенія асекураціи церквей и ерекціо-нальныхъ будынкв принимаемо впростъ або черезъ нашихъ агентв и будемо старатися ихъ въ найкористивѣйший способъ для асекурантовъ залагодити.

Хвальнымъ комитетамъ приходскимъ можна въ нашомъ асекураціе Товариствѣ припадаючи на нихъ 5% частей будынкв на свою руку асекувати, хотѣ-бы дотычній патроны свою оставшу 1% часть въ якомъ другомъ Товариствѣ обезпечати хотѣли.

На всякій запятана що-до обезпечения приходскихъ, школьныхъ, громадскихъ будынкв и т. п. одповѣдаемо заразы одвортно.

У Львовѣ 11 (23) грудня 1880 року.

ЗАСТУПНИЦТВО „АЦІЕНДЫ“

австро-француского Товариства обезпечень одъ элементарныхъ шквдъ и нещастныхъ случаевъ.

МАВРИКІЙ БАЛАБАНА

в.у. ЛЬВОВѢ

8, пляцъ Маріацкій, 8

Торгоуея рѣзныхъ товаровъ зъ полотна, столове бѣлье, сорочки мужескы, и жѣночкы, нѣфони, перкаль, оксфорды, барханы бѣлы и въ краскахъ, вырѣбы воложковъ и трико-товъ, проф. д-ра Бгера, всѣякыя потребности до шитя и гафту.

МАШИНЫ ДО ШИТЯ найновѣйшихъ ульпше-ныхъ системъ. 2719 3—9

Порученія зъ провинціи выповняються одвортно почтою.

ЗАМѢНА

прихода 1-шой класы, Псарь, за приходъ зъ одною церквою. Адреса: И. Барусевичъ въ Деговъ, почта Подкамѣнь, коло Рогатина.

Неомыльные средство

на выгубленье нагнѣткв, боро-давокъ и лишнихъ подбвныхъ на-ростей шквдныхъ, безъ болю безъ жадной небезпечности.

Цѣна флакону 50 кр.

Встрикенье и капсулки

зъ ростины „МАТИСО“

въ недугахъ мужескихъ неоще-нене средство

поручае Аптека

К. КРИЖАНОВСКОГО у ЛЬВОВѢ.

Цѣна флажки встрикеньи 40 кр.

274 Капсулокъ 80 кр. 58—?

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручае:

печный и выпроованый средства до выбораи всякихъ пилимъ.

кп.	кп.
АМАНДИНА усугае пилимъ зъ соковъ цукровыхъ, бѣлы, мо-роженого и т. п. флаконъ . . . 25	КОРЕНЬ МЫЛЫЩЫЙ бѣлый, служить до праня матерій шов-ковыхъ, потовощеныхъ и за-марганыхъ, пакетики по 2 кр. и 04
АПСЕИНА вытѣае пилимъ тов-стей зъ матерій шовковыхъ бѣлыхъ . . . 25	МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживаемо до выбораи пилимъ старыхъ зъ матерій вощиныхъ, бавовни-ныхъ и шовковыхъ, куски по 25
АЦЕТИНА нищитъ пилимъ аль-каличей и мочовъ, флакончикъ 25	ОДАЛИНА найлѣпше средство до чищеня мужеской одѣжи, усугае пилимъ повставшии зъ пороку, прѣты, тютюну, моло-ка, пива, кавы, шоколады, пѣсны, вощости, сметанки, росолу и т. п. флаконъ . . . 35
БЕНЗОЛИНА выбирае пилимъ тов-стей и зъ прѣты, зъ мази и погосту, флакончикъ малый 20 кр. цѣлый . . . 30	ОКСАЛИНА выбирае пилимъ зъ атраменту, прѣты и крови, зъ паперу и бѣлы, флашка . . . 25
БРАЗИЛИНА, выпраны въ бра-зилльнъ матерій чорный, споло-вѣлы и попламленый одаску-ють первѣстну барву, ставтъ лѣскучыми и твердыми, пакетъ 08	КВИЛІЯ, матерій вощаный и шовковый, выпраны въ одварѣ Квиліи тратѣ пилимъ и од-лѣскують свѣжѣсть, причѣмъ барва матерій пѣчо не тратѣ, пакетъ . . . 06
ЕТИЛИНА усугае пилимъ на по-мощъ зъ фарбъ анилиновыхъ, травы, лякерв, и смолы фл. 25	СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНО-ВЫЙ усугае пилимъ зъ поко-сту, олью и живицѣ, флаконъ 25
ЯНИНА розпускае пилимъ чор-ный повставшии на шибѣ при фарбованю волосъ, флаконъ . 30	ЗЕМЕЛЬНИКЪ чищать матерій бѣлы вощаный зъ замарганя и пороку, пакетъ . . . 20
ЯВЕЛИНА уживаемо до выбра-на зъ бѣлы бѣлыхъ пилимъ, а именно зъ пива, вина чер-воного, овочѣвъ, конфитуръ, атраменту и т. п. флаконъ . . 20	
КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ ужи-ваемо до чищеня палимъ зъ атраменту, лѣсочка . . . 05	

Набути можна у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, и улича Галицка рѣгъ Валовон. Въ филиахъ: въ КРАКОВѢ Суковницъ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦѢХъ Ри-нокъ ч. 2. 2024 33—?

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

ц. к. надворный ливеранты

Фабрики у Вѣдн, Шенфельдъ Ло-бозицу и Люблянѣ

поручають

ЧИНКЛЯ ЦИКОРНО ГРИСОВУ

1/2 кил. пущка

Найлѣпша зъ всего, що иштуе яко прилѣшка до кавы.

Найлѣпша зъ всего, що иштуе яко прилѣшка до кавы.

Законно охоронена

Каву фигову и султаньску каву фигозу. Найлѣпшии шоколады, о найлѣпшой якості и одзначеніи на всехъ выставкахъ, Какао безъ олью легке и вельми смачне, Англ. Rocks D-ops, кандиты, нандизованый и моро-женый овочѣ. Компоты, Цадри, Аранцині и т. п.

Нашии вырѣбы фабричныи можна добтати у всехъ лѣвшихъ торговляхъ корѣнныхъ и т. п. 2708 8—50

Закладаюся

за велику цѣну, що жаде въ моихъ конкурентв не въ оилъ продавати готову або робити одѣжъ для мужескы и хлопцѣвъ зъ матерій красныхъ и за-граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-ручаю мой богатый окладъ, таковы 2484 Веч. Духовенству. 54—?

Замовляи въ мѣсци и въ провинціи выконується точно и ретельно. На жа-данье высылаю ввѣры даромъ и франко.

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ и подрѣбно.

Львѣвъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложеныи 1848.

2692 3—13

Недуги грудныи

всякого рода навѣтъ найприкрѣй-ший, можна вылѣчити радикально моимъ лѣкомъ выпроованымъ на власномъ тѣлѣ, що доказы-ють мои величайшии успѣхи, ко-трыи шо-разъ збѣдѣляются и суть урядово выпроованый. Опи-сисъ недуги и подаше, чи попи-зимишъ до P. Weidhaas, Dres-ден, Reissigerstrasse 42. I.

Нема вѣне нашлю!

Знаменитый розчинъ соку цибу-левого одповѣдно приладженый пома-гае при кашлю и недугахъ легкыхъ, грудей та шпѣа се славно ствержда-емо заявляи O. Tietze-a бонбо-ны либузевы. Въ пакетахъ по 20 и 40 кр. лише въ слѣдуюч. складахъ: У Львовѣ у апт. Петра Миколая, Якова Писеса, Арнольда Раппапорта, золотымъ оленемъ, Янгмюнда Ру-вера подъ ербинымъ орломъ; — въ Вѣдѣвъ у апт. Россса; — въ Бох-ни у апт. М. Гатто; — въ Чорт-ковѣ у апт. Людъ-Носса; — въ Ко-пичинцахъ у апт. Маке, Федеръ; — въ Немпровѣ у апт. Кар. Пре-дмипрского п. звяздо; въ Нѣжан-ковичахъ у апт. Валерія Влади-мирского п. звяздо; — въ Сам-борѣ у апт. Юс. Алексевича; — въ Сокаліи у апт. Бат. Височанского; — въ Утрикахъ у апт. Альф. И-стембекого; — въ Войничѣвъ у апт. Адольфа Кшеса; — головный складъ въ Кромьерижи (Kremser) у апт. Ф. КРИЖАНА. 2700 3—?

ПОРУЧЕНІЯ БИРЖЕВЫ

на Вѣдн Берлигъ, Парижъ и Лондонъ за лагоджуе совѣстно и старанно,

Цѣный паперы, лѣосы и монеты

продаетъ и купуе точно пѣсля дневныхъ курдей

КОНТОРА ВЫМѢНЫ И БИРЖЕВА

ГУСТАВЪ МАКСЪ

Львѣвъ, Пляцъ Маріацкій ч. 8. I. повергъ. 2653 25—?

Зъ перворядныхъ фабрикъ лишь найлѣпшой якості
Полотна, столове бѣлье, ручки, хустки

поручае въ наибольшомъ выборѣ и найдешевше

ТОРГОВЛЯ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

подъ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ

На жаданье цѣнники оплатнѣ.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часописъ.

Виходить у Львові по дня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнаменитіших повістей“ виходить вівторком, а вівторком і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплату і Inseraty приймають: У Львові: Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. в Бюро газет ул. Кар. Людкевича 9. У Відні: Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті: M. Haasenstein & Vogler, G. L. Danne & Co. Предплата на „Діло“ і Inseraty за інсерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Заграницею: на цілий рік . . . 18 ар. на цілий рік . . . 24 ар. на пів року . . . 9 ар. на пів року . . . 12 ар. на чверть року . . . 4-50 ар. на чверть року . . . 6 ар. на місяць . . . 1-50 ар.

У Львові: на цілий рік . . . 16 ар. на пів року . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1-35 ар.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 2р ул. Баторія. — Рукописи зворотять лише на попереднє застереження. — Рекламні неоплачені объявления від порта. — Неодержане чило коштує 8 ар. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 ар. бдх однієї строчки петатком, в рубр. „Надобале“ по 20 ар. а. в. Подяки чються по 10 ар. бдх стиша.

Запросины до предплати.

„Діло“ з „Бібліотекою найзнаменитіших повістей“ виходить буде в 1889 році, як сего року, що дня і в незмінному об'ємі.

Предплата та сама:

На провінції:	У Львові:
На цілий рік 18 зр.	16 зр.
На пів року 9 „	8 „
На чверть року 4-50 „	4 „
На 1 місяць 1-50 „	1-35 „

За границями Австро-Угорщини:

На цілий рік 24 зр.
На пів року 12 „
На чверть року 6 „

Запрошуючи П. Т. Земляків до предплати „Діла“ на рік 1889, рівночасно просимо тих наших Вп. Читателів, у котрих ще залигає яка належність, щоб старались по можності скоро вирішити її, бо з кінцем року видавництво має дуже великі видатки.

У Львові 22 грудня 1888 (3 січня 1889).

Перед кількома днями подали ми за польськими газетами ввісти, які ходять о змінах в міністерстві просвіти і в школьній раді краєвої. Що ввісти ті були вірні, доказує факт, що одна з них вже справдалася: урядова газета оголошує покликання добромисльського старости п. Тадея Павловського до міністерства просвіти.

По Львові кружать ще докладніші ввісти о змінах в інспектурах краєвих і в директурах середніх шкіл. Це хочемо їх подавати, не знаючи, о скільки вони автентичні. Але одне впадає в тих ввістях: межа кандидатами задуваними як до міністерства просвіти так до школьної ради краєвої нема Русинів!

Доси так єсть, що в міністерстві просвіти (як і в інших міністерствах) нема ані одного Русина на якомь хоч трошки впливовім становищі. Міністерство для Галичини тільки називається галицьким, по-правді оно чисте польське, обсажене самими Поляками. Поляки мають крім того ще одного свого міністра-краєва, а по інших міністерствах

і знатніші посади знаходяться в їх руках. В міністерстві просвіти, котре для нас, як і взагалі для національних потреб народів, найважливіше, мали Поляки на одній з найвищих посад перше п. Гневоша, тепер мають п. Ритнера, а крім того покликуєся Поляків ще на інші посади. Близько 3-мільоновий народ руський Галичини і Буковини зовсім не заступлений!

Не лучше стоить діло і в самім краю. В школьній раді краєвої на одинадцять членів засідає тільки один Русин, заступник руської церкви. На трох інспекторів краєвих для шкіл середніх єсть один Русин, на трох для шкіл народних нема ані одного! Навіть директури гімназій, шкіл реальних і учительських семінарій обсажені нерозмірно Поляками, і інспекторами окружними — сьуть майже без винятку самі Поляки.

Колись, правда, не так було, коли панувала більша рівноправність. Але то було ще за тих часів, коли о рівноправності менше говорено а більше є в практичній конувано. Тоді в міністерстві просвіти мали Русини вишого урядника (міністерського совітника бл. п. о. Шашкевича), а школьній інспектор краєвий по половині був Русин (б. п. совітник Яновський для шкіл середніх, Кульчицький для шкіл народних). Школи народні в руських сторонах були під зарядом руської коністорії, отже і надзирателями школьними були Русини.

Як разичам, як неормальним єсть той теперішній стан, після котрого Русини сьуть виключені від всіх вищих посад в школьництві, отже не мають ніякого впливу на заряд шкіл, показують хотіли б лиш отей цифри: Руських шкіл народних, після урядового справоздає школьної ради краєвої, єсть в Галичині 1.600, польських 1.300. Поляки мають всіх трьох краєвих інспекторів школьних, майже всіх інспекторів окружних, всіх директорів семінарій учительських, Русини не мають ніякого.

Але може нема меж Русинами людей з бдвовідними кваліфікаціями, або може ті люди не стараються о вишій посади? На сь зараз подамо лиш пару прикладів. Перед кільканадцять роками навів одна польська

Русинам зовсім неприхильна газета, Dziennik Polski, помістила була статейку з найбольшими похвалами для професора руської гімназії Михайла Полянського, і висказала бажання, щоб сьей так званий в цілм краю і заслужений мужь достався на вище становище. В кілька літ потім проф. Полянський компетув о одну посаду директорську, але дстає єн винний мужь, вправді сам собою бдповідний і спосібний, але ані лтами служби ані заслугами єму не дорівнює. Була недавно до обсаження нша директура, і подався також професор Русин з довшою службою і немалыми заслугами, а при том ще й званий з того, що, хоча, як і проф. Полянський, щерий руський патріот, але бдх політики держиться цілком далеко і бддаєся виключно справам школьним, — але і той мусів уступити місця менше заслуженому і молодшому кандидатуви Полякові. По таких прецеденсах Русини очевидно не мають охоти компетувати о вишій посади. Не закидаємо тут нікому який-небудь незаконності: звівство-ж, в школьній раді краєвої ні міністерство просвіти не має ніякого правного обов'язку когось, хотіли б найспосібнішого і найзаслуженішого, іменувати чи предлагати на директора або інспектора; ми тільки толкуємо, чому нема Русинів на вищих становищах в школьництві.

Але може ще хто скаже, що не так повинно ходити о то, з мужів який народности складаються вишій влади, ино о то, як они свою власть виконують. Отже коли школьній раді краєвої, хоч тільки з Поляків зложена, бдпоєється безсторонно до руського школьництва, коли при том інспектори, призначені для руських шкіл, знають добре руський язык, то Русини не мають причини жалуватися? — Бдповідати на той заміт чей і не потребуємо, бдповідають за нас факти загально знані. Ми тільки на один факт укажемо: як тяжко було з руської школи вправі у Львові позбутися управителя п. Будзінського, як по кількохразних і многлітних намаганнях ледве само міністерство просвіти охоронило єю школу від грозного упадку!

Отже тепер, коли і в міністерстві просвіти і в школьній раді краєвої пригтовляються зміни, ц. к. правительство має

легку можливість сповнити євй обов'язок супротив Русинів і руського школьництва. Ми жадаємо, щоб нашими школьними справами завідували також мужь, котрий, будучи впротім безсторонним, сприяє нашому школьництву і нашій просвіті, а жадаємо сего на підставі запорученої нам конститудії з 1867 р. рівноправності, жадаємо в інтересі руського народу і руського школьництва і вразом в інтересі краю і держави. Ми домагаємося, щоб і до школьної ради бдсцевон краєвої і на бдповідне становище до міністерства просвіти покликані були бдповідні особистості з Русинів. Тільки не з Русинів таких, котрих руський народ не вважає за своїх, але таких, котри бдх обов'язок супротив краю і держави лудили з обов'язком супротив свого народу! Част вже остатній, щоб Русини не тільки податки в крові і грошах платили, але щоб за свои гроші також бдповідными правами могли користуватися.

Фискалізм і наші товариства.

Скарбова політика теперішнього правительства держиться систематично тої засади, щоб публічні татари розкладати на можливо найширшій кругі контрибуентів без огляду на то, чи вимоги справедливості, а навів і в інтеції самих законів, оправдують в поодиноких случаях обтяження.

З арсеналу різноманітних, без систематичності і хаотично помішаних законів і розпоряджень скарбових легко вбрати постанови, котрих слова допускають можливість дуже різноманітної інтерпретації, а тим самим дадуться легко звернути против контрибуентів. Давна річ лиш то, що найбільше і найлегше винаходяться такі постанови, котрі обтяжують класи бддавній та маетні такі, котрі мають служити на поправу судби тих бддавніх класів, мають стати їм поміччю за-для морально-матеріального бддвигнення і поліпшення долі.

Перед кількома місяцями бдносили ми факти наложени оплати скарбових на наш читальні і вказали, що оплати ті помысли законних постанов бдх читальні зовсім не належаться і можуть хіба лиш зовсім беззависно поборитися. Нині приходиться нам заговувати другий подобний не-бдбодрадий факт, а именно що-до виміру належності еквіваленту нашим просвітним і гуманітарним товариствам.

Недавно став такий вимір правосильним що-до товариства „Просвіта“, а член

Згадки из семинарского житія у Львові.

(Писав після нотаток В. зг С.)

(Даліше.)

(Кінець Хроніки семінарій львівської.)

Список индифермарниковъ питомцевъ з IV. року, що надірали недужихъ товариствъ из семінарскімъ индифермарі:

1819. Шанковский Петро. 1828. Марціановский И. 1829. Кучинский. 1830. Сабатъ Ник. 1831. Чемеринский. 1832. Лотоцкий Аврос. 1833. Фугоский Іоанъ, Левицкий Виктор. 1834. Желеховский. 1835. Лучаковский Григор. 1836. Лопатинский А. 1837. Росенский Николай. 1839. Могильницкий Антоній 1841. Хрушевский Антоній. 1847. Громницкий Петро. 1848. Глиньский Киприян. 1849. Гриневич Антоній. 1850. Шанковский Теодат. 1851. Пурковский Антоній. 1852. Михалевиц. 1853. Руденский Іларій. 1854. Ільницький Ігнатій. 1855. Антульский Павло. 1856. Бѣльницький Виктор. 1857. Левицкий Антоній. 1858. Захаряевич Іоанъ, Глодницький. 1859. Скульский Франц. 1860. Готовский Іоанъ. 1861. Гула Михайл. 1862. Заридий Михайл. 1863. Острожницький Алексей. 1864. Бѣльницький Михайл. 1865. Дуткевич Іларій, Лущинський Леонтий з П. р. 1866. Пачовский Іларій. 1867. Лущинський Леонтий. 1868. Бачинський Павло. 1869. Крохольский Петро. 1870. Крижановский Романъ. 1871. Батігъ Александръ. 1872. Туркевич Николай. 1873. Авдиковский Михайл. 1874. Кордуба Михайл. 1875. Маркевич Іоанъ. 1876. Кончович Тадей. 1877. Брѣльницький Володимиръ. 1878. Сологуб Іоанъ. 1879. Охримович І. (дукторъ), Одиоровъ Іоанъ. 1880. Витвицкий Адамъ. 1881. Коновалецъ О. 1882. Голыняцкий Николай, Индишевский Евгений III. р. 1883. Индишевский Евгений, Громницкий Володимиръ III. р. 1884. Громницкий Володимиръ, Кульчицкий Іоанъ III. р. 1885. Кульчицкий Іоанъ, Оленицкий Алоісій III. р. 1886. Медвецкий Михайл, Ваврикъ Михайл III. р. 1887. Ваврикъ Михайл, Подсеонский Володимиръ

III. р. 1888. Подсеонский Володимиръ, Филиповский Іоанъ III. р.

Список питомцевъ дукторовъ бдх 1862 р. до 1886 р.

1861. Корнило Яворовский, Владиславъ Пасинович. — 1865. Копытчикъ Василь, Левицкий Николай. — 1866. Заневичъ Діонісій, Каратиницкий Іоанъ. — 1867. Бачинський Александръ, Гургула Іоанъ. — 1868. Майдикъ Петро, Стрийский Емиліанъ. — 1869. Березовский, Торба. — 1870. Галицкий, Малицкий. — 1872. Джульницький Левъ, Шуховский Михайл. — 1873. Березовский Симеонъ, Ганкевичъ. — 1874. Цегельский Михайл, Бурчакъ Іоанъ. — 1875. Косевичъ Т., Желеховский А. — 1876. Авдикович, Тимусъ А. — 1877. Галуцький Ник. Царъ Станиславъ. — 1878. Струтинський Левъ, Добровольский Михайл. — 1879. Зафівский І. Охримович І. — 1880. Чекалюк Петро, Бахталовский Дан. — 1881. Бѣльцкий Ник., Цѣвскъ Констанъ. — 1882. Шанковский Петро, Цегельский Богданъ. — 1883. Курбасъ Николай, Нестайко Денисъ. — 1884. Гуглевичъ Миронъ, Сѣтецький Михайл, — 1885. Слюзаръ Корнило, Коновалецъ Волод.

Вже Аристотель сказавъ, що в двох случаяхъ бувають бдльш трудности в писанію: 1) про давній часъ за-для браку вірнихъ документівъ, 2) про новішій часъ з огляду на який особи. І справді, як не одно з давнихъ семинарських записокъ трудно мені було бдцифрувати, такъ трудно і вей з новішнихъ часівъ хоч і важні в заведенію пригоди, які маю списані, оповістати. Мамо того, я не замикано, якъ уже висказано, недокладно семинарської хроніки, збираю дальші факти, а може мені удасться з часомъ по можності єи доповнити, коли що хибного вкраселось, поправити, а тогдъ заосмотрю єи в обширнимъ коментаремъ.

По іспиті з Славоники, я не мавъ уже ніякого перелому до лишня духовного заведеня. По причині нервності, де мені удасться на фері, я лишився в заведенію ще два

дні, ночуючи в семінарії, а харчуючись в реставрації в мѣстѣ, бо ректоръ о. Сливковський, бдзавшись, що я здавъ Славонику, то-ж хвилъ виславъ мене з семінарського харчу. Не знаю, на скільки оскорблѣ-бу бувъ о. ректоръ семінарський фондъ, коли-б мені заасигнувавъ бувъ два обѣди та двѣ вечерѣ бдльше. Але о. Сливковський бувъ великимъ педантомъ в опадности семінарського фонду і тѣшився немало, що єму за єе давали похвальні грамоти.

В тихъ двохъ дняхъ приключився похоронъ одного старого, бдх довшихъ літ слѣпного латинського катедрального крилошанина, котрого прбзвация нема в моїхъ нотаткахъ. Хоч не обов'язаний, я удався на сей похоронъ з кількома в заведенію перебуваючими питомцями до лат. катедрального костела.

Першій основні під будову теперішньої лат. катедрі у Львові, в котрій мѣститься шість каплицъ з бдповідними престоломъ, заложивъ польський король Казимиръ Великий около 1370 р. Під катедрою сьуть обширні підземні крипти з моцями першихъ лат. архієпископів львівських і знаменитихъ свѣтскихъ людей, якъ свѣдчать дорожчийні пам'ятники, умѣщені в катедрѣ. Дня 24 грудня 1414 р. перенесено торжественно лат. митрополію з Галича до Львова за часівъ першого архієпископа львівського Іоана Ржевського. Сей архієпископъ прилучивъ до катедрі і привозивъ, якъ з давнѣ-давня оставало при латинськомъ костелѣ Марія Свѣтної на передмѣстїю Краківськомъ на цілій Львові для людей лат. обряду. Костель Марія Свѣтної виставили сперш дерев'яний 1340 р. колонисти Нѣмцѣ, котрихъ король Казимиръ Вел. справдавъ до Львова, а коли той костель спалився, вимуровано на его мѣсці новий 1350 р. Лат. катедральний костель згорѣвъ вразъ з високою вежею 1527

р., а лат. архієпископъ Бернардъ Вальчекъ виставувавъ все на ново і покупавъ на вежу нові звони. Від основаня лат. архієпископства у Львові до 1888 р. було всіхъ 35 латинськихъ архієпископівъ з 14 єпископами єураганамі. не вчислюючи 7 галицькихъ лат. архієпископівъ, що мешкали в Галич. При стѣні катедрі з надвору, проти великого престолу, висѣла на ланцѣхъ прикута на пам'ятку зельзна 30-фунтова куля гарматня, котра 29 серпня 1672 р. при облозі Львова Турками упала в ночи черезъ бѣно до середини катедрі і не зробила ніякої шкоди.

В часѣ похорону згаданого крилошанина, коли ми руські питомці стояли передъ першимъ в катедрѣ лавками, продавши за нами в лавкахъ сидячі матрони довшу розмову, застановляючись надъ тымъ: „що то мы такого могли в заведенію вчинити, що насъ за кару на фері з заведеня не випустили, а у Львові лишитися казали?“ Зачувши єю розмову, я перекрестився і вийшовъ з катедрі, а повернувши до семінарії, зложивъ реверенду в куферокъ і ставъ євй рѣчи пакувати та до бдвѣду готуватися. По бдданю семінарському єкономови Гетьманчукови фундушевихъ рѣчей а до бдбліотеки книжокъ, поправивъ зб мною о. д-ръ Ільницький щиримъ уцѣлованьемъ, а ректоръ о. Сливковський на моїй вижайшій поклѣбъ бдделонився рукою — єе наше працѣє мені вдалося мовъ працѣє павъ з ложаємъ. Подякувавши Бргу за здорове прожитий 3-літній часъ в покуріяхъ і вихвахъ семінарськихъ мурахъ, я всунавъ семінарському церберови, позаякъ все бувъ ласкавий для мене, 1 зр. 50 кр. в руку, і лишивъ на завѣсѣ єбрту духовної семінарії львівської.

(Даліше буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Ровночасно съ галицкимъ соймомъ починаеся нинѣ и чешскій сеймъ. Президіумъ чешскаго сойму запросила и симъ разомъ нѣмецкихъ послѣдъ, але они — якъ доносятъ „N. fr. Presse“ — не являться и теперь въ сеймѣ. На порядку денномъ першого засѣданія чешскаго сойму стоить лишь менше важній справы, а такій, якъ справа чешскаго банку крайного и чешскон академія наукъ придуть на порядокъ денный ажъ на возмѣшнихъ засѣданяхъ. Съ Вѣднѣ доносятъ, що правительство затвердило вже статутъ чешскаго банку крайного.

Урядова газета вѣденска оголосила вчера листу новоназначенныхъ членѣвъ палаты панѣвъ. Именовані: Гр. Риншаръ Клямъ-Мартианъ и Гр. Францъ Тунъ-Гогенштайнъ, д-ръ Антѣвъ Леуцъ, агументъ вышерадскій (Чехи); Гр. Артуръ Потоцкій; два клерикалы: Гр. Йосифъ Ледебуръ и Гр. Франкенштайнъ; либералы: Гр. Христианъ Кинскій, маршалокъ Долъшной Австрія; Штреммеръ, другій предсѣдатель найвысшого трибуналу; Иебаръ, предсѣдатель вѣденскаго палаты панѣвъ; Шмидтъ, архитектъ, що будувавъ вѣденскій ратушъ и профессоръ исторіи на вѣденскій университетъ Зиль.

Въ сѣмъ мѣсяці мають одбутися у Вѣднѣ нарады комісія військовою підъ проводомъ архика. Альбрехта, котра має зайнятися ревизією правилъ для вправъ войскыхъ (Kriegs-Reglement) для цѣлхъ збъ взгляду на нове устроенье. До комісії сѣи буде покликаныхъ такожъ кілька корпусныхъ комендантовъ.

Новоробочна бесѣда Тассы выголошена до партіи либеральной, котра прийшла була зложити ему gratulacію, звернула на себе загальну увагу. Въ имевъ либеральной партіи промовивъ до Тассы Гр. Сапарій и назначивъ три головні точки, котрі великія причинилися до розвою Угорщины въ послѣднихъ 20 рокахъ: постійность парламентарныхъ и правительственныхъ одноенъ въ Угорщинѣ, союзъ съ заходными державами и поступъ на поли финансовѣ. Тасса одповѣвъ ему на то:

„Ты (вѣс членъ угорского парламента тыкають собі) правду кажешь, коли вказуешь на ті три точки. И въ тѣмъ маешь рацію, что мы въ заграничній политикѣ мусимо шукати головной заповуки въ союзѣ съ державами сѣредной Европы. Исторія знае могучій союзъ; булы потребній и почерпні союзы; але ті союзы заклочались звичайно на то, чтобы завоювати, чтобы забирати краѣ. Та жъ исторія довѣй часть займалася лишь тымъ, что писала о войнахъ цѣлы книги а дѣла мира лишила на боцѣ. Таки союзы приносили народамъ славу, о которой потомки же и нинѣ раздумують; але менѣ видѣтся, что таки союзы, котры не хоще ничого здобувати, ничого руйнувати, лишь бажавъ забезпечити миръ въ интересѣ людскости и поступу, стоить далеко выше, якъ тамтѣ. Я думаю, что не потребуемъ повоювати якъ-то розоряваня, коли высказу надѣю, что намъ удасться и въ сѣмъ роцѣ, котрый нинѣ розочався, забезпечити при помочи такого союза, та же и въ увазі на то, что нинѣ нема въ Европѣ ані одной державы, котра-бы безъусловно войны бажала, благодати мира и удержати добрый односаны до всѣхъ державъ и тымъ зрѣбити можливимъ дѣло мира и поступу. Дуже мене успокоюе та помѣчь, котру менѣ мой приятель обѣщавъ. Та помѣчь есть таки конче потрібная; правда, что то сумно, але коли та политика має мати успѣхъ, то она и wymaga жертвъ, бо тепершняя ситуація въ свѣтѣ есть така, що лишь таке слово, подане въ имена мира, має вагу, за котрымъ стоить все, что дѣлають въ интересѣ мира а котрого боаться тѣ, що хотѣли-бы маръ нарушати. Кажу отже ще разъ: я вѣрю въ то и маю надѣю, что мы и въ сѣмъ роцѣ будемо могли спокійно продовжати и дальше дѣло мира.“

Въ Гавиельдѣ въ Долъшной Австріи одбулося дня 30 грудня перше вѣче австрійскихъ соціалъ-демократѣвъ, въ котромъ взяло участь 80 делегатѣвъ и 40 гостей зъ 19 мѣстъ зъ всѣхъ краѣвъ Долитавы. На вѣчу сѣмъ ухвалено насампередъ засады соціалъно-демократичной партіи робѣтничой въ Австріи, на подѣвѣхъ вѣтроп мають погодитися всѣ соціалъ-демократы и поступати спольно до одной цѣли, уживаючи до борбъ лишь такихъ средствъ, котры-бы зыскали соціалъ-демократамъ поважанье въ цѣлѣмъ народѣ. Засады ті суть слѣдующі: Соціалъно-демократичная партія робѣтничая есть межинародная и осуждае всѣ привилегіи, що основуються на родѣ, посяданіи и національнѣмъ походженіи. Она оглошуе борбу противъ вымыскувана межинародного, выставивъ въ оборонѣ всѣхъ средствъ публичаго поступованя, отже: прасы, товариствъ, зборѣвъ и противъ всѣхъ законовъ вышнихыхъ, прасовыхъ, законовъ о товариствахъ и зборахъ; она домагаеся загального права выбору до всѣхъ представительствъ, хощъ уважае парламентаризмъ новою формою кастового пануваня. Она жадае дальше всесторонного и честного законодательства для охорони робѣтничихъ, обмежена часу работы, знесеня работы дѣтей, повноа свободы сѣлохъ, безплатныхъ и безконфисційныхъ школъ народныхъ и фаховыхъ, безплатного приетуу до школъ середнихъ и высшихъ, оддѣленя церкви одъ державы и оголошеня религіи за рѣчь пріятную. Засады сѣи приняты всѣма голосами противъ троухъ. Дальше ухвалено односторонно резолюцію, въ котрой жадаеся: 1) Знесеня розпоряджень вышнихыхъ, закона о волоцюгахъ и шупасництвѣ, 2) Знесеня обмежена свободы печати и всякои цензуры, знесеня канцій, стемпеля и за-

казу кольпортажѣ. 3) Знесеня закона о товариствахъ и зборахъ. 4) Заведеня загального, ровного, безпосередного и тайного права выбору и то дѣль 20 р. житя. 5) Забезпеченя независимости судѣвъ, безплатного судѣвництва, розширеня судѣвъ присяжныхъ на всѣ провинны и злочинства и выбору судѣвъ присяжныхъ черезъ весь народѣ. 6) Ухваленя и переведеня закона, котрый бы выбѣривъ строгій кары тымъ урядникамъ, що важились-бы въ чѣмъ-небудь нарушати политичній права такъ поодинокыхъ людей якъ и товариствъ.

„Петерб. Вѣдом.“ обговорюючи справу перекру, доказують, що Россія буде мусѣла конче, хощъ може не заразъ, выѣшатися підъ невными условіями до справы перекон. Пѣдъ гулистанского договору есть именно Россія обязана боронити переконъ династіи Каджарѣвъ. То зобовязанье Россіи надае тѣи такожъ право протестувати противъ всякоя политикѣ Каджарѣвъ, котра не одповѣдае условіямъ тои обороны. А той случай мѣгъ-бы дуже легко наступити по смерти тепершнього пануючого шаха:

„По смерти шаха выбухне нмѣврно мѣгъ его обома сынами борба о корону. Старшій зъ нихъ, Зиль-есть-султанъ, буде покликнуватися на право первородства; молодшій, Музаферъ-единъ-Марва, буде покликнуватися, что батько именувавъ его своимъ наслѣдникомъ, что коли бѣвъ лишь уродился. Въ той хвилѣ отже, коли оба брата выстулять противъ себе, выстулять такожъ и другіи претенденты, зовѣмъ чужій династіи Каджарѣвъ, а одинъ або другій зъ нихъ выстулять зъ такими теанденціями политичными, котры суть предвидѣны въ гулистанскѣмъ договорѣ и противляются постановкамъ, котры обязують Россію. Тымъ способомъ повстане борба о перскій престолъ, а Россія буде мусѣла такъ въ власномъ интересѣ, якъ и въ интересѣ династіи Каджарѣвъ выѣшатися до перекон справы.“

Зъ Букарешту доносятъ до „Pol. Corr.“, что тамъ вже бѣль довшого часу ходять поголоска, что тамошній посолъ російскій Хитрово маѣ бути перенесеній зъ своихъ посады. Поголоска та не то що вже подтвердженя, але и набирае яснѣйшой формы. Хитрова покликано — якъ звѣстно — до Петербурга; говорять отже, что бѣвъ мѣсяцъ дѣями назавдѣ повернуты до Букарешту, але лишь для того, чтобы оддати румунскому правительству блакляющее его письмо російского правительства. Ровночасно доносятъ зъ Букарешту, что Димитрій Стурдза, бывшій министръ дѣлъ заграничныхъ въ кабинетѣ Браціана, має бути именованій посломъ въ Берлинѣ. Есть рѣчь пѣва, что румунское правительство порозумѣваеся вже въ сѣй справѣ съ правительствомъ нѣмецкимъ и что въ Берлинѣ видѣли-бы дуже радо человека, котрый знае дуже добре духа румунского политикѣ заграничной.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

— На надзвычайныхъ загальныхъ зборахъ товариства „Сѣчи“ у Вѣднѣ выбрано мин. суботы на мѣсто уступившю р. Якова Турнина головою товариства п. Ореста Зарицкого, студента медицинъ. На мѣсто уступившихъ двоухъ членѣвъ выдѣлу пп. Барского и Шмигельского выбрано пп. Ом. Каламушского и Льва Чаплинского. Въ дальшѣмъ ходѣ дебаты радженю зъ користными результатами надѣ литературно научнымъ издавничствомъ. Выдѣлу товариства рѣшавъ устроити въ субботу дня 5 н. ст. сѣчня 1889 вечерняцъ въ локалы I. Liebenberggasse 6. въ реставраціи Русина п. Стаеишина, а до участы запросити всѣхъ вѣденскихъ Русинѣвъ та Русинѣвъ.

— Читальня русна въ Плиматѣ въ Америкѣ (Пенсильванія) отворена дня 4 н. ст. грудня 1888 р. въ домѣ близько „Народной Торговлѣ“. На засѣданье збѣишло 20 членѣвъ и выбрали: М. Тялянского головою, Тамка Сушка заступникомъ головы, Антона Шкапка секретаремъ, Данила Петрика касіеромъ, а М. Чиркита и Ив. Голяка бібліотекарями. Засѣданье окончилось о 10^{1/2} в. вечеромъ. На вписове ухвалено 1 таларя, а на мѣсячну вкладку 25 центѣвъ. Члены сходяться що вечера и читають. Люде зъ нишихъ народностей хвалять дѣло Русинѣвъ, лишь декотрі тушакъ зъ Русинѣвъ не могутъ порозумѣти користи зъ читальнѣ и смѣются зъ еи членѣвъ. Але они перестанутъ смѣяться, коли побачуть, что ті члены читальнѣ, котры не знали ані одной буквы, навчатися читати и писати. (Послѣ „Америки“ ч. 26 зъ 1 (13) грудня 1888).

— На Буковинѣ одкрыли читальню честній господавъ въ Слобозин-Рарачи. — Бар. Гормузакій, бывшій староста, властитель Веренчанки (въ пов. кодманьскомъ) заснуове въ своемъ селѣ шпихлѣры и касу позывкову на статутахъ товариства „Власна помѣчь“. — Въ селѣ Гавриловичахъ побѣдила одна читальня заснуова часть господавъ другу читальню зъ причины негодности о. Яноша. Се — каже „Буковина“ — вже третій выпадокъ, що черезъ роздоръ основуються по двѣ читальнѣ въ одномъ селѣ — и додае: Сумно!

НОВИНКИ.

— Новы выборы до рады мѣста Львова (на три роки) одбудуться уже дня 28 н. ст. сѣчня. Звышь 6.000 выбѣрѣвъ выбирае сто радныхъ. Русины выбѣрѣвъ становлять досѣть поважній процентъ, тожъ уже бѣль кількохъ каденцій о годошы рускѣ убываються поодинокіи партіи польскій и на листѣ рѣшавшихъ партій бачиться звичайно якась число (5–10) Русинѣвъ. Сподѣваемось, что и на нову каденцію перейде таке число радныхъ-Русинѣвъ, яке було въ остальныхъ трехъ лѣтахъ. Хощъ выборы вже недалеко, то однакъ партійній пригтовленя до боротбы выборовъ ведуться ще въ комитетахъ неявно. Явна агитація почнеся вже незавамомъ. Порядно було-бы, щобъ Русины-вы-

выдѣлу того товариства д-ръ Кость Левицкій подавъ въ 51-шѣмъ числѣ фаховою юридичною часописѣ „Prawnik“ зъ р. 1888 докладный перѣбѣгъ цѣлой справы разомъ съ принципами, на котрыхъ опирали власти свои рѣшеня. Товариство „Провѣста“ одкликалося бѣль вымѣру эквиваленту, покликуючись на поз. тар. 106 В. е. увета 2. g) закона о наложностяхъ и розпорядженье министерства скаргу зъ 4 лѣтъ 1864 ч. 31748, пѣдѣла которого движимѣ майно товариствъ научныхъ, добродѣйныхъ и взагалѣ гуманитарныхъ, маюче служати выключно тымъ цѣлямъ, має бути зовѣмъ вѣльне бѣль наложности эквиваленту. Власть скарбовъ однакъ, т. е. краєва Дирекція скаргу и министерство скаргу одкнули одкликъ и затвердили вымѣръ, а коли „Провѣста“ одкликалася до администраціонного Трибуналу, то и сѣй признавъ еи обовязаню платити эквивалентъ. Власть скарбовъ мотивували свое рѣшенье тымъ, что не признавали товариства „Провѣста“ товариствомъ стисло гуманитарнымъ, позаякъ члены его платять вклады и за ті вклады, отже не зовѣмъ дорогою добродѣйною, одержувати выданы то варства. Иншій троухъ суть мотивы администраціонного трибуналу. Пѣдѣла тыхъ мотивѣвъ може бути мастокъ товариства лишь тогдѣ увѣльненымъ бѣль эквивалентъ, коли творить фундацію на научныхъ, добродѣйній або гуманитарній цѣли, або хощъ назначеній есть пѣдѣла статутѣвъ товариства постійно на ті цѣли. А товариства „Провѣста“ не признавъ адм. трибуналъ подѣдочнымъ бѣль то правило, позаякъ пѣдѣла статутѣвъ товариства може оно свободно розпоряджувати своимъ майномъ, загальній зборы могутъ змѣняти статутъ, постановляти взглядомъ мастку основную и о розвязаню товариства, а на случай розвязаня може перейти мастокъ товариства на инші не научной и не гуманитарній цѣли.

На подѣвѣхъ тыхъ аргументѣвъ ставъ вымѣръ эквиваленту для товариства „Провѣста“ правосильнымъ.

Супротивъ того не хощемо тутъ выступати зъ критикою тыхъ мотивѣвъ, якъ-небудь годѣ не заиримѣтати, что она вже не для фахового знатюка законѣвъ, а для звичайного людолично думающего человека троухъ недостаточной. Намъ здаеся, что сама логика велеть кождоу рѣчь брати такую, яко есть она дѣйстно, а не якою може колѣсь буде. Для того, думаемо, и товариство не переставъ бути стисло добродѣйнымъ або научнымъ, хощъ-бы зъ статутѣвъ его выходила можливість признаваня колѣсь его мастку на инші цѣли, наколи оно теперь фактично служить лишь научнымъ и гуманитарнымъ цѣлямъ. Коли перестане тымъ цѣлямъ служати, тогдѣ и часъ трактувати его яко ненаукове взглядю негуманитарне и вымѣривати ему наложность эквиваленту.

Вкѣнци замѣтити належить, что покликаній Провѣстоу постановы законѣвъ увѣльняють загальноинково бѣль эквиваленту мастокъ товариствъ научныхъ, добродѣйныхъ або гуманитарныхъ, не кладучи зовѣмъ жадаю, чтобы мастокъ той мавъ характеръ фундаціи.

Тутъ отже упало товариство „Провѣста“ жертвою не буквы закона а новой интерпретаціи старой постановы, котрой давнѣйше ялось не примѣнявано въ той способѣ, интерпретаціи, котра якъ-разъ подѣдочитъ бѣль ладъ пануючій системы...

А система таа будать справдѣ дуже тяжкій и поважній гадка и насуває мимохѣтъ деякій порѣвнаня. Коли невеличкіи лептами добродѣйными призвираний мастокъ, котрый має помагати нести свѣтло мѣжъ темныхъ и незрячихъ, сѣяти зерно просвѣты и науки, не ухѣдять зъ-пѣдъ тяжкой руки фискализму, то тымчасомъ великій грошевий капиталъ, годуючій звичайно дармоуловѣвъ та живучихъ въ роскошахъ параситѣвъ, умѣють охоронитися бѣль всякихъ тягарѣвъ, а ровночасно съ наложенемъ податковъ и оплатъ на просвѣтній товариства, читальнѣ та асоціаціи взаимной помочи, зъ поднесенемъ навѣтъ школьныхъ оплатъ придумують законы, корисній для буржевыхъ спекулянтѣвъ... Чи далеко заведемо тою дорогою... побачимо!

Дописи „Дѣла“.

Зъ Комарна.

[Промыслъ, підприємчивость, торговля Комарнянцѣвъ.]

Ледве чи котре мѣсто або мѣстечко Галичины бѣль взглядомъ промыслу може равнятися зъ Комарномъ. Якъ Коломыя славятся торгами богатыми въ гуцульскій выробы зъ дерева, косѣбкы съ ремѣню и шкѣры, богатыми въ ротату худобу, ковъ и безрого та продажею незарѣванного молока квасного и овочѣвъ: такъ и Комарно можна зачислѣти до найбільше торговельныхъ мѣстечокъ въ Галичинѣ. Рѣжница же заходять въ тѣмъ, что промысломъ а особливо торговлею по иншихъ мѣстахъ Галичины трудяться по бѣльшой части жиды, або люде зайшлий (примѣромъ Магуры, Словаки и инші торговлею безрого), а тутъ все майже спочивае въ рукахъ мѣщанскихъ христіанъ, а по части и селянъ окрестности. На першѣмъ лѣшѣмъ ярмарку можна тутъ побачити рѣжній гарній выробы зъ дерева, якъ коновки, цѣбрики, корыта, лопаты, ложки, выробы зъ ремѣню, всѣлякого рода обува, ремѣнь до оперѣзаваня, узды, шлѣй, выробы зъ глины, горшки, миски, збанки, вазонки и т. п.; гарній выробы зъ шкѣры, якъ кожухи; выробы зъ рѣжного шувару, якъ кобелѣ; выробы зъ прутя, кошкы, полудѣшкы. Все то зъ дуже малыми выемками спочивае въ рукахъ христіанъ, мѣщанъ або селянъ, — бо жидѣвъ вѣльшь дѣлохъ чи троухъ кушарѣвъ и кількохъ крадѣвъ та шевцѣвъ.

Особливу увагу звертають мѣщане Комарна гарными шапками. Одъ десять лѣтъ,

якъ менѣ сказано, взялися они до выробу шапокъ. Передъ тымъ по бѣльшой части сироваджувано шапки готовы зъ нишихъ мѣстъ. Шапки ихъ можна теперь побачити всюды по поблизкихъ мѣстечкахъ, а навѣтъ у Львовѣ, на торгахъ та ярмаркахъ. Ехъ 5 гатункѣвъ: 1) найтаншій бѣль 30 до 50 кр., выдѣвками бѣль селянъ званій, а крапами бѣль мѣщанъ; 2) бѣль 70 кр. до 1 зр., вареній селянами званій, фарбѣвки мѣщанами; 3) бѣль 1 зр. 50 кр. до 3 зр., кожуховій селянами званій а мѣщанами баранковій або смутковій. Два останній гатунки, а именомъ 4) бѣль 2 зр. до 4 зр. „астратаньскій“, и 5) бѣль 5 до 10 зр. „крамекій“ роблять звичайно въ меншій скѣлькости, задля меншого покуцу. Выробы тутешныхъ шапокъ мають добру славу, бо замѣняютъ ихъ люде зъ рѣжнихъ сторѣвъ, ажъ зъ Самбора, Дрогобича и дальшихъ мѣщанствѣвъ. Выробляють тутъ такожъ красны шапки украинскій, давній галицкій, мѣжъ котрыми розрѣзняють мѣщанскій и селянскій.

Кромѣ своего славній Комарняне мулярствомъ та ткацтвомъ. Въ р. 1885 затожено тутъ навѣтъ старанемъ нотаря п. Лушиньского, Русина, товариства ткацкѣ. Муляръ зъ Комарна суть дуже пошукуваний, спроваджують ихъ до оддаленыхъ мѣстъ, якъ до Львова, Стрыя, Самбора, Дрогобича и вѣшнихъ. — Олѣй Комарнянскій у всѣхъ поблизкихъ окрестностяхъ званій. Продають его въ своемъ мѣстѣ и другыхъ, та розносятъ по селахъ. Етуть вже надѣ 10 олѣйницъ (прасъ) христіанскихъ. Взагалѣ промыслъ и торговля мѣжъ христіанами тутешными въ порѣвнаню до другыхъ мѣстъ стоить дуже высоко. Въ кождѣй хатѣ почанши бѣль найбѣльшого до найбогатшого, подыблѣшь по-прѣ рѣльничтво або инше занятѣе и ремесло, часто навѣтъ и кѣлькѣ ремесель. Не въ одной хатѣ заставъ я тутъ и шевство и кушарѣство, по-прѣ найбѣльшѣмъ господарствѣ. Я пѣзнавъ одного зъ найбогатшихъ мѣщанъ, котрый має багато поля, тримае велику посесію, має платный урядъ въ мѣстѣ, посѣдае кѣлькѣ власныхъ домѣвъ, а мимо того не опускае зъ рукъ и ремесла. Въ днину сидѣть въ урядѣ або ходитъ коло го сподарства, а вечерами и ранками провадитъ ремесло. То саме и по иншихъ хатахъ.

Садовина, масло, молоко, рыба тутъ такожъ въ христіанскихъ рукахъ. Сады въ сѣхъ сторонахъ далеко лѣьше властители выдѣлчуются, якъ деиные тютюнѣ. Хотя тутъ не такъ способна для садѣвъ земля, якъ примѣромъ коло Коломыѣ, Снятина и Косова, однакъ люде тутешній велику вагу звертають на овочѣ, бо видѣтъ, что ті дають красній зыскъ. Отже выплекують тутъ гарній сады и запродають овочѣ ще на деревяхъ. До сего зновъ нѣдѣю не береса, якъ мѣщане Комарна або й деякі селяне, але нѣколи жиды. Буває веразъ, что вже не ставъ садѣвъ комарнянскимъ купцамъ. Тогдѣ они вышукують и закупувають сады и въ найдальшихъ сторонахъ, якъ сѣ арѣбивъ мѣщанинъ п. Григорій Пеленскій зъ своимъ спѣльниками, закупили сады ажъ въ Косовѣ. Зъ-бѣдѣмъ спровадивъ онъ овочѣ до Львова и тутъ розпродавъ. Зъ розпродажа дѣсталося кождому зъ спѣльничѣвъ 600 зр. чистого зарѣбку.

Зима у Комарнянцѣвъ нѣколи не перейде даремно. Кождій Комарнянцъ займаеся чѣмъ иншимъ, а часто и въ одномъ домѣ кѣлькѣ ремесель наразъ провадитъ. Жынка провадитъ ткацтво, мужъ шевство, сымъ бѣдѣдарство и т. п. Въ одповѣдній дѣль разѣвѣджаютъся таки ремѣсники зъ думѣ зъ рѣжними товарищи на всѣ боки. Вырочованъ, что кождій дѣмъ зыскуе що-найменше 200 зр. черезъ зиму. Щожъ дѣла за той часть Покутяннѣ. Терѣбѣтъ кукурузу, обходять хвосты, якъ тамъ має коло хаты; якъ вѣдасться, вывезе кѣлькѣ фѣръгноу въ поле, отъ абы день стругити, бо то, якъ кажуть, зима на одпочинохъ. Настае весна, а хлѣба тай гроша нема. Продай небоже, что можешь бѣль хаты, та купуй хлѣба, або бери на дрѣбкѣи у пана або якого богача. А якъ потѣмъ не уродиться, бере дальше, попадае въ долги и сходитъ на нужду. Ще де тверезѣтъ, де жадовъ мало, тамъ же сякъ-такъ, але де темнота, якъ примѣромъ въ нашихъ горахъ, тамъ велика нужда. Въ Комарнянскѣмъ якъ бы при такъ практичной робѣтъ люде же менше пили, якъ бы менше заходили до „Пекла“ (такъ называеся одинъ шинь, де найбільше пють селяне а въ-части и мѣщане), то зъ певностію добробѣтъ вскорѣ зацѣпѣ-бы тутѣ. Примѣтити належить, что фѣрманку въ мѣстѣ выключно селяне зъ сельтутѣ провадитъ. Рогачня майже вѣвѣгы ача-сто и мыто въ рукахъ христіанъ. Жидамъ отже ничого не постоѣае, якъ толькѣ шинь и крамъ, та торговля яйцами.

До теперь вѣ тутъ вже два склѣпы корѣнній христіанскій, именомъ п. Чайковский (Русина) и Юлія Ушиньскій. Разитъ однакъ кождою Русина таблица зъ наисомъ толькѣ польскимъ, бѣ выглядѣае оно, мовъ-бы тутъ Русинавъ не було, або вѣтыпачѣае того, что они Русинами. Особливо Вагъ, пане Чайковский, часъ бы вже постаратися и о рускій наисъ, аа се Вагъ судѣ не выпарае, не бѣйтѣся! А заѣвъ намъ, что бѣльше зъ Русинѣвъ приходу мае въ Комарнѣ, нѣжъ зъ иншой народности. — Щобъ выпвати и крамарство зъ рукъ жидѣвскихъ, дуже пожаданнымъ булобы заснувати „Народну Торговлю“ зъ крамомъ для селянъ въ Комарнѣ, котра бы певне вплинула бѣтѣтъ на селянъ въ окрестности, что всюды закладали бы крамницѣ народній, котрыхъ ще такъ мало въ Комарнянщинѣ! Часъ надѣ сѣмъ за-становитися, патріоты мѣщане и селяне повѣту рудецко-комарнянскій!

Гаврило Дубѣ.

борці зараз по святках зобразили і зложили комітет, який би опісля увійшов в переговори з комітетами польськими і солідарно зв'язався з тими, котрий-би з одної сторони подавав поруку, що кандидати его стоять-муть за добром нашої столиці, а з другої сторони заборонять-би вибори до ради Русинів в одповідності чисел. Дотепершні члени ради м'яко повинні дати почин до збору Русинів-виборців в вибори комітету руского для згаданой справи.

В школі ім. Маріїна Шашковича відбувся в суботу 10 год. рано коляда. Не сумніваємось, що на той коляд знайде немало прихильників і опікунів бідної а трудящій дівчорі рускої.

Впр. митрополит Сильвестер вернувся вчора ввечері з Унева до Львова і нині буде уже на засіданні сойму.

Панна Марія Павличкова, дочка кривошанна Теофіла Павличкова, виступала сьогодні ввечері поршій раз в театрі гр. Скав'юка в опері Галевія „Жидівка“ в титловій ролі Рахили. Не сумніваємось о повиніти усього нинішнього дебюту нашої землячки на сцені театру. Од кількох уже літ пів знаменитих виступів п-ни Павличкової на концертах в'їжджано їй славу будучим оперою співачки. Публика львівська дуже зацікавилася дебютом п-ни Павличкової, — нинішній театр буде битком заповнений, бо білети ще до вчора розхолопено.

Температура у Львові в добі від 12 години в полудне 1 с'чня до 12 год в пол. 2 с'чня була найнижча — 20-6° Цельсія (2 с'чня надвраном), а найвища — 13° Ц.

П. Тодя Шавловського, п. к. старосту в Добромилі, покликано в той самий раніш до службового в. к. к. міністерств в'їжджано і про св'ята.

Археологічно-бібліографічно виставою Станіславського Інститута цікавляться що-раз ширші круги. Одвідує її досить гостей. Хорватські і сербські газети загалом о виставі, покликуючись до предмету на статті в інших газетах, особливо в „Narodn-ix List-ax“, і заявляють радість, що Русини дивляться на поля науків. Французький денник „La France“ помітив в номері з 30 н. ст. грудня 1888. користе для вистави справозданье, з пера, видно, фахового і легкого, як звичайно у Французів. Незабавом має приїхати до Львова оглянути виставу д-р Charles Bayet, доцент історії середньовічної штуки в Сорбоні, автор д'яла „L'art byzantin“, пробуваючий тепер за-для спеціальних студій в Монахії.

Вісти з Америки. На день 18 н. ст. грудня 1888 назначені були загальні пов'рочні збори руского товариства „Ридарів праці імени Тараса Шевченка“. На тих зборах мали відбутися вибори нового в'їдлу. — Зв'їз Минеаполіса доносить Теодор Сиваніч до „Америки“, що тамошній Русини заложили Братство під ім'єм св. Петра і Павла. Зв'їз разу вписалося 41 членів. — Зв'їз Олсванту доносить Д. Салей, що до тамошнього Братства приєднало ще раз більше членів. — Іванів Хомик, 25-літній, родом з Розстана в Галичині, д'ял 8 н. ст. грудня упав в копалині між колесами. Нещастному одорвало об'ї ноги і поклали на них часті т'їла. По трьох годинах тяжкої муки помер. Похорон належав до Братства св. О. Николая в Кінгстоні, тож Братство взялося похоронити і виступило в параді. По одираві похоронного обряду в церкві кінгстонської, одвезено т'їло на католицьке кладовище до Плімута. — Михайло Юрик, 26-літній, угорський Русин, родом з Шобоши, комитату шарикого, погіб в Дрифтоні, привалений вуглем. Вугля упала на него така сила, що лежав під ним три дні. Похорон вешащого відбувся в церкві арляндкей.

Професор Гл'бвицкій в Чернівцях, поражений апоплексією, лежить — як доносить „Буковина“ — тяжко хорий. Нещасте, як стрілило проф. Гл'бвицкого, викликало в Чернівцях велике сочувство у всіх его знайомих.

Міністерство просвіти розіславало в р. 1887. три премії по 1.000 зр. за три д'їла придатні для бібліотек шкіл людових. Випустило 91 рукопис, з котрих 28 подають очерки з історії австрійської, 12 м'їстять в собі описи подорожей по Австрії, а 51 опов'їдан. Комісія, оглядаючи ті д'їла, висказалася, що н'ї одна з тих 91 праць не одпов'їдає всім умовам конкурсу, д'ятого премія не признана нікому, а всі рукописи будуть звернені авторам. — Як то трудно написати добре популярне д'їло! Р. З.

Промисловий музей в Чернівцях відкрито д'я 23 н. ст. грудня в промисловій школі Музей м'їстит в собі різні в'їзроби виробу з дерева, металу, скла, глини, шкіри, паперу і ткани.

Директор руху ц. к. залізниць державних п. Владислав Клоосовскій в'їхав з Львова до Перемішля і на просторній шляху Перемішль — Межи-Либорець, щоби лично бути при переняттю того шляху зв'ї зар'ї державний.

Рада м'їста Львова на останньому засіданні ухвалила: а) призначити на вступні кошти будови театру польського у Львові дальших 15.000 зр. (з попередніх 25.000 зр. вже 40.000 зр.); 2) майдан між улицями Галицкою а костелом Бернардинів, де торгують наші Войки, розширити через зруйнованье двох су-межних будов, і перем'їняти в сквер; 3) поручила магістрату увійти в переговори з в'їдлом краєвими о будову дому для невил'їчно неужих.

Мені м'їсточками Грималовом а Товстим в'їдсь тепер боротьба о то: котре м'їсто має бути одбудом урядов, отже і мати усяд'ї до піднесеня свого: чи Грималов чи Товсте? В Грималові єсть 4-класова школа, суд пов., нотаріат, а тепер м'їсто стараєсь о уряд податковий. М'їстечко же Товсте, маючи три школи, народну і дві промислові, добиваєсь, щоби до Товстого перенесено з Грималова суд тай нотаріат і в Товстим зложено уряд податковий. Боротьба перейшла вже і в часопис. Іменно „Przegląd“ помітив допис з Грималова, де який Грималовець дуже гримав на „великого протектора Товстого“, а всю надію по-

кладає знов на „протектора Грималова“, ново-вибраного посла до ради державної гр. Л. Пиянського.

Ц. к. Дирекція залізниць державних пов'їдомляє, що по причині зам'їтих с'їгрових в'їздер-жано рух поїздів на шляху Гусинь-Чортків з д'нем 1 н. ст. с'їчня, та що ся перерва триватиме в'їмовірно три дні.

Перемішлянська рада пов'їтова ухвалила на засіданні д. 28 н. ст. грудня 1888 в честь появи-лею ц'їсарского призначити 1/2 % додатку пов'їтового до безпосередних податків на постійну річну заможу для шпитального фонду в Перемішлянах.

В Никановичах — як доносить „Dziennik-ови Pol.“ — вкрито сими днями в уряді громадським великий неорядки, а комісія, вислана з перемішлянської ради пов'їтрової, засуспендовала заступника бурмістра п. Кукуру а усунула з уряду довголітнього секретаря громадского п. Труша. Донесення про неорядки в зар'їд м'ї-еком зроби в'їсесор Іцко Каць, з м'їста за те, що не удержався на дальшє при аренді про-пінаті. Однак комісія (п. Чайковскій і Ви-соцкій) досл'їдила, що і Каць не такий то не винний. Акты громадськї забрано до Перемішля для дальшого сл'їдства.

В Коломиї зав'язалося і уконституовалося д'я 23 н. ст. грудня товариство правниче з в'їзвників з м'їста Коломиї і околиці. Головою товариства вибрано президента д-ра Тхор-ницького, а до в'їдлу: сов. Подляшеского, адв. д-ра Дембицького, д-ра Шумлянського і ад'юнкта Яніша.

Урядові години в експедиції митовій на д'їрці залізниць і в м'їском одділ п. к. го-ловного уряду митового постановлено від д. 1 с'їчня 1889 р. — від 8-мої рано до 3-ої по-пудні.

„Женщины-л'їкарки в XIX стол'їті“ — отакій мала заголовок студія молодой д'ївчини Кароли-ни Шульце в Парижі, написана за-для одержання диплома доктора медицини, котрий і одержала з рук славного доктора Шарко (Charcot) студія молодой докторки м'їстит в собі багато ц'їнних д'їт до історії а сучасного стану ме-дицинської освітї женщин. У Франції першою ж'їнкою, що вступила до медицинської школи, була пані Мад Брег (Breg). То д'їялося 1866 року. Тоді був деканом медицинського фа-культету в Парижі славний Вірц і д'їт в'їста-вився за панєю Брег у міністра Дюруа. Міні-стер під'їс справу допущення ж'їнок до студії медицини на рад'ї міністрів. Тут г'їдки були під'їлені, але що за допущенням стояла ц'їсарева Євгенія, то паню Брег впустили в у-ниверситет. Року 1870 перша ж'їнка-л'їкарка в'їповні оправдала над'ї своїх прихильників: підчас пруско-французької війни она доглядала ранених і за те достала велику похвалу від д-ра Брока. Року 1868 були в університеті париском'ї уже 4 студентки-медики, 1878 р. було їх вже 32, а сего року єсть їх 114. Крім в Парижі слухають женщины медицини ще в Бордо і в Монпельє. В студії панні Шульце находитсь ц'їкаві д'їти і о медицинській освітї женщин в Англії і в других краях. В самім Лондоні єсть тепер 70 ж'їнок-л'їкарок, що достали дипломи в англійських універси-тетах.

Др'їбні в'їсти. Ц'їсар дарував громад'ї Про-шовій, в пов. тернопільськом, 100 зр. на бу-дову школи. — Позавчера помер у Львові Ед-вард Ерляхер Клау, висл. секретарь намест-ництва, в 74 роцї житя. — Під Оренбургом на дорозі напали в'їки на поїзд і пожегли коні, в'їзника і Варшавянина Ксав. Литинсь-кого, 28-літнього кандидата прав. — В Варшаві умерла одна бабуся в 106 роцї житя, оставля-ючи десятеро д'їтей, найстарше 88-літнє. — Зе-цери в Градці запов'їли змову, ели до 1 лю-того с. р. не підв'їсать ім'ї п'їти. — П. Ев-геній Гушалевиць, добре-зв'їстий с'їб'їк наш, гостить тепер у Львові, приїхавши з Відня на Р'їздвяні св'їта в круг родинний. — На пам'ятник д'я Н. В. Гоголя в Москві з'їбрано до грудня 1888 року 30.432 рубл'їв. — В одній монастирі коло Севастополя згор'їв на р'їздвяні в церкві на катафалку помершій архимандрит разом з домованою.

На д'їслане. для глухих.

Особа, що вил'їчилась простимъ средствомъ від 23 літньої глухоти і шуму в'ї ухах, готова описати того сред-ства по імені перекладач д'ял'їмъ в'їмъ в'їзв'їмъ. Адв. I. H. Nicholson, Wien IX., Kollingasse 4.

Наука, штука і література.

„Буковина, часепис політична і наукова для народу руского“ виходить-ме в Чернівцях в 1889 роцї, уже п'ятій роцї, в трохи збільше-ном'ї об'їмі. Появлятьсь буде кожного четверга (а н'ї, як досі, д'їти на м'їсцї), отже зам'їсть 24 чисел будуть пред'їлатники м'їти 26 чисел в роцї.

Галицко-рускої Бібліографії XIX стол'їтя, вида-ваної Іваном'ї Ем. Левичким, вийшов уже с'їмий випуск, останній першого тому. Випуск той м'їстит док'їчене спису авторів з рр. 1801 — 1869 і вступне слово до I-го тому Бібліографії. У вступних слов'ї автор в'їяснив д'їл'ї виданництва „Бібліографії“, а по-томъ подав статистичні результати культурно-го руху Галицкой Русі в період доконститу-ційном'ї. Богато м'їсло коштувати автора труду, заки уложив табел'ї публікацій: а) після ро-ків і десятиліть, б) після м'їсць печати в після п'їсьма (кириллиця, грацианка і латинка), в) після галузей наук, д) після об'їму. Ц'їлє виданье св'їдчить о незвичайній св'їстности і витривалості автора.

Проп'їщ, повість Нецуй, вийшла яко передрук з „Правди“ в трьох аркушах печатних і коштує 15 кр., з нерекондованою пересылкою поштовою 17 кр.

Ново-оснований університет в Томску (на Си-бири) прийшов в'ї пос'їданье дуже ц'їного і

ц'їкавого зб'їрника документів — до 1000 ру-кописей в'ї часів від Бориса Годунова (1604 року) до Катерини. Рукописи ті призначав одинь мешканець Томска. М'їж документами знаходиться одинь дотикаючий гетьмана України Дем'їана Многогрішного Б'їт'ї се грамота з 1684 року до томського воеводи в справі перенесеня гетьмана з его рідиною из'ї Селенгинського острога до Томска.

Мал'їр Генріх Семирадскій вималював но-вий образ представляючий Фр'їне, як'ї она ука-зуєсь Грекам'ї підчас торжества Посейдона ви-ринаючи з води в'ї постаті Афродити. Образ се-дуже красний: Фр'їне вийшла в'їдми гарно і що-до рисунку, і з'ї позы, і з'ї кольоратури. Д'я 29 н. ст. грудня оглядала сей образ коро-лева Маргарита в'ї роботні Семирадского в'ї Римі і того ж'ї таки д'я образ від'їшов на виставу до Петербурга, а з'ї-відтам буде ви-сланий на всес'їтну виставу до Парижа.

Конкурси, именованя, перенесеня и пр.

Именованя. Ц'їсар именовав сов'їтників высшего суда краєвого у Львові: Льва Будзи-новского і д-ра Ем. Лопушанського та сов'їтника высшего суда краєвого в Кракові Кар. Коков-ского сов'їтниками двору найвысшого трибуналу. — Міністерство торговл'ї именовало асистентів почтовых: Леоп. Гендриха у Львові, І. Лопу-шинського в'ї Тернополі, І. Менкусинського в'ї Ва-довицях, Мар. Косовского у Львові, І. Крехо-вещкого в'ї Тернополі, Кипр. Козинського в'ї Кракові, Людв. Арцишевского в'ї Коломиї і Ромуалда Соболя у Львові, офіціалами почтови-ми, а дирекціи почт і телеграфів призначила І. Лозинського до Ярославля, Мар. Косовского до Тернополя, Кипр. Козинського до Тернополя і Ром. Соболя до Подольска, лишачи в'їс'їх инших на их давних м'їсцях. — В'їд'їль краєвий під'їс о одинь степені ранги инжи-ниров краєв'їх бюра меліорацийного: І. Б'їяста, Фр. Ветуліного і Ферд. Гильбрехта, та инжи-ниров асистентів: Кар. Вовевича, Людв. Собо-левского і Петра Виселевского, а именовав ин-жинирами-асистентами краєвими бюра меліораций-ного: Ст. Щепаньского і Ант. В'їганьского.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

На фондъ стипендійный бл. п. Стефана Качалы аложив в'ї нашій Редакції п. Онуфрей Власій-чук, учитель в'ї Стр'їльсках, 50 кр., зам'їсть розсланы новор'їднихъ благод'їтелей.

Д'я Бурсы Братства св. О. Николая в'ї Станісла-вові в'їпнули по нинішній д'їнь отой жертвы і д'їти: Св. рада пов'їтова станіславска 300 зр.; ВПр. о. кр'їл. Богонос 5 зр.; о. Теоф. Пе-трушевич з'ї Сузуполя 3 зр.; о. Волошинскій, деканъ жовківскій з'ї деканатку 10 зр.; о. Ска-лиш з'ї Задарова 50 кр.; о. Мац'їльскій з'ї Ко-ропця 2 зр. 50 кр.; о. Іос. Кис'їлевскій з'ї Зв'ї-нячк'ї складку на в'їжано в'ї дом'ї о. Дол'їня-кого в'ї Заулинцях 13 зр. 20 кр.; о. Рыба-чевскій 5 зр.; о. Лев'ї Мац'їльскій з'ї Коропця 2 зр. 50 кр.; о. Мих'їлевскій з'ї Ланчина 5 зр.; Св. магістрат м'їста Станіслава 200 зр.; Св. дирекція каси ошадности в'ї Станіславові 30 зр.; Ник. Теодорович з'ї Іванківка 1 зр.; о. Мих. Костецкій 50 кр.; Св. рада пов. над'їри. в'ї честь ювілею ц'їс'їря 50 зр.; Впр. о. Шанковскій з'ї Ко-пичань 5 зр.; Преосв. еп. Ординаріатъ жертву від о. Шанковского 5 зр.; о. Алеко. Маланюк з'ї Пашівки 5 зр.; п. Анд. Цурковскій судіа в'ї Галич 1 зр.; Н. Н. 2 зр.; о. І. Барв'їнскій з'ї Постолюк 5 зр.; Св. рада пов'їтова богород-чанска 40 зр.; Св. рада пов'їтова косовска 30 зр.; Соймъ краєвий 300 зр. — За той частъ жер-твували в'ї натур'їльях: судіа п. Гушалевиць з'ї Станіслава ц'їлє убрание для одного пи-томця; о. В'їльнскій з'ї Чернева 16 бохонц'їв хл'їба; о. Лев'їцкій з'ї Волянця 34 бохонц'їв хл'їба і 77 яиц; о. Косевич з'ї Оришовц'ї 80 околотів; о. Лев'їцкій з'ї Волянця 120 околотів; п. Рудкевич гарнецъ повил і чертку ор'їхов; п. Г'їргесгаймер гарнецъ масла і 1 зр. — В'їд'їль Бурсы дякуючи від серця всімъ выше поименованнымъ П. Т. Доброд'їямъ за ихъ щедрі д'їти нашої Бурсы, поручає і на дальшє то-заведенье, подаючи нан'ї 47 молод-цямъ батьковскій пратулок, благосклонної пам'ї-ті і теплому покровительству в'їнов'їжанихъ нашихъ земляков; особливо же ос'їл'їлся В'ї-д'їль звернутись з'ї просьбою до П. Т. від'їв духовныхъ, щоби при надходячій празнику Р'їздества Христоваго звалили, якъ дав'їшме, заохочувати до з'їбраня коляди на се доброд'їє наше заведенье. — Од'ї В'їд'їль Бурсы Бра-тва св. О. Николая в'ї Станіславові д'я 16 (28) грудня 1885. Т. Шанковскій.

Посл'їдній в'їсти.

Зас'їданья одроченого сойму краєвого за-чались нині о 12³⁰ годів в полудне. На-м'їстник гр. Баденій в'їгословив дошу про-грамову бес'їду, в'ї котрій згадав, що буде стеречи прав'ї сойму, буде старатись особливо о добру адміністрацію і особливую оп'їчку об'їйматі школи. Зв'ї властями автономичными буде удержувати добрі відносини. Ставлене новихъ внесенє рад'ї-б'ї лишати ц. к. прави-тельство и в'їд'їлов краєвому, а иніціативу подиннихъ посл'їв рад'ї-б'ї ограничити на вып'їскові случ'ї. В'їк'їни звернувшись до ру-кокахъ посл'їв запевняв, що буде, перестер'ї-гаючи щильно загарантованою конституцій-ною рівноправности, оп'їкуватися зар'ївно ихъ спра-вами, опираючися ся на тепершнихъ потре-бахъ Промов'ї той посл'їдували онески. — Пот'їмъ маршаловъ кр. згадав о смерті Гро-ховского і Качалы, при котр'їмъ в'їносивъ именно его зав'їщанье. Посл'їв було мало, з'ї Русинів явилась тільки мешаючій у Львові п. Бережницькій і Романчук. На-м'їстник відпов'їв ще на кілька інтерпел'ї-ці і дон'їс, що нова устава шк'їльна о прав-нихъ відносинахъ учительв вже одержала санкцію. Зрештою залагоджено тільки самі др'їбні або формальні справи. Найближше за-

с'їданье завтра. На порядку денном'ї самі справи менш важі.

Телеграми „Д'їла“.

Б'їлградъ 3. с'їчня. Скупштина ухва-лила нову конституцію 494 голосами противъ 73. Нині замкнувъ король особисто скуп-штину.

Берлинъ 3. с'їчня. Говорять загалом, що поголоска, буд'їто-би ц'їсарь мав'ї надати бувшому министрови Путкамерови ордеръ чор-ного орла, єсть без'їсновна. — Правитель-ство постановило не жадати кредиту на зб'їль-шенье артилерії, що уважаєсь ознакою мира.

Брукселя 3. с'їчня. Король бельгійскій заявивъ по пов'їрочній промові, що миръ єсть на довше забезпечений якъ на оденъ роц'ї.

Лондонъ 3. с'їчня. З'ї Свакиму насп'їла в'їсть, що якийсь Грекъ вернувшій з'ї Хар-тума каже, що в'ї том'ї м'їст'ї не знають ні-чого, буд'їто-би Ем'їп-паша достався в'ї не-волю магідистів.

Переписка Редакції и Администраціи.

В'їч. І. Б. в'ї Постолюк. До 31 марта запла-чено все. — Вп. А. Б. в'ї Галинахъ. Доперва до 30 червня 1888 заплачено.

Аптека РУКЕРА у Львові

поручає 2460 257—?

спеціальности и универсальні средства, французскій и инші, якъ черезъ н'ї такъ і че-резъ инші фирми опов'їщувані.

Фабрика знарядовъ р'їзничихъ и гисерни

М. PETERSEIM-A

в'ї Кракові при улиці Довгій поручає свои вы-1889 робы по найдешевшихъ ц'їнахъ. 27 18

!!! Пора замовляти світло !!!

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає просто одъ продуцентів

СВ'їТЛО

просто з'ї фабрики почавши від 30 кл. Іа по 85, за 100 кл. Іа по 77 зр. за 100 кл., кр'їмъ фрахту.

При замовленяхъ просимо подавати посл'їдню стацію залізничу.

Замовленя приймають: Центральний зар'їд у Львові і філії в'ї Станіславові, Тернополі, Дрогобичі, Коломиї і Стрию. 2602

Маріацельскій капл'ї жолудковій знаменито д'їляючі у всіхъ недугахъ жолудка.

Schutzmarke.

разомъ з'ї флашечкомъ 40 кр., подвійною 70 кр.

Головна высылка у аптекаря

КАРОЛЯ БРАДИ КРОМЕРІЯ (Kremsier) МОРАВА.

Маріацельскій капл'ї жолудковій не єсть ніякимъ средствомъ пот'їнимъ. Складові часті подані єсть при кожній флашечці в'ї припис.

Правдний можна купувати у всіхъ

2351 40—52 аптекахъ. 22

ОСТЕРЕЖЕНЬЕ! Правдний Маріацельскій капл'ї жолудковій р'їзно фальсують і насп'їдуєть. — На знакъ правдности мусить кожда флашка бути зав'їчена в'ї червонє запакованье, заохотрене в'ї повисше марку охоронну і при кожній флашечці на припис мусить находитись, ще сей припис друкований у Г. Гуса в'ї Кромерію.

Правдний можна купити: У ЛЬВОВІ в'ї аптекахъ: Якова Байзера, Г. Вломенфельда, Петра Гайльго-фера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколая, Якова Пипеса, Жиг. Рукера, Кал. Скав'їнського, І. Велюро-кого, Арн. Раппапорта. — В'ї БЕЛІЗІ у ап. Гросса. — В'ї БОБРИЦІ у ап. Б'їльшій Мендлицкой. — В'ї БРО-ДАХІ у ап. Бронісл. Витославского, Мих. Куляки, Вилг. Ляндесберга. — В'ї БЕРЕЖАНАХІ у ап. Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса. — В'ї БЛАЖОВІ у ап. А. Бжеса. — В'ї БУЧАЧИ у аптекаря Коринна Левич-кого. — В'ї ВАРІЖІ у ап. Венек. Кшиовлод кого. — В'ї ДОЛИНІ у ап. С. М. Траупфель-пера. — В'ї ДРОГОБИЧІ у ап. Айхмилера, П. Партикевича. — В'ї ГЛИНИНАХІ у ап. А. Гельма. — В'ї ЗОЛОЧЕВІ у ап. Франца Петеса. — В'ї КАМ'їНЦІ СПРУМИТОВОЙ у ап. Кароля Пилеского; В'ї КОЛОМ'ї у аптекаря А. Сидоровича; В'ї КОПИЧИНЦІ у ап. Редера. — В'ї КАЛУШІ у аптекаря Александра Шустера. — В'ї МЕЛНИ-ЦІ у ап. Кроковского. — В'ї МОСТАХІ ВЕЛИКИХІ у ап. І. Жоліньского. — В'ї НЕМИРОВІ у ап-текаря Предририкового. — В'ї ПЕРЕМІШЛЯНАХІ у ап. Омеа. Варановского. — В'ї ПЕРЕМІШЛІ у ап. Ягимода І. Каліньского. — В'ї РАДЕХОВІ у ап. Яс-левича. — В'ї РОЗВАДОВІ у ап. Вилг. Грабовского. — В'ї РОЗДОЛІ у ап. Людв. Мервинського. — В'ї САМ-БОРІ у ап. І. Алексевича, К. Мареша. — В'ї СКО-Л'їМ'ї у ап. С. А. Лепковского. — В'ї СОКОЛОВІ у ап. Анд. Данача. — В'ї СОКАЛІ у ап. Евг. Высо-часького. — В'ї СТАРИМ'ї М'їСТІ у ап. Яд. Палес-кого. — В'ї СТРИЮ у ап. Чальбазаного, В. Коло-ровского. — В'ї ТУРІВІ у ап. Жиг. Козинского. — В'ї ТЕРНОПОЛІ: ап. Леона Фляшманна і Фр. Ямругеви-ча. — В'ї УСТИКАХІ у ап. Альф. Яструбского.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вибліотека паянам. повістей“ виходить в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Діло“.

Предплата і нисерати приймають: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Ваторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника 11. і Вівторок ул. Кар. Людвіка 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukas, 1. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co. Предплата на „Діло“ і на дожиття за нисерати платити у Львові.

Діло

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Заграницею: на цілий рік . . . 18 ар. на цілий рік . . . 24 ар. на пів року . . . 9 ар. на пів року . . . 12 ар. на чверть року . . . 4-50 ар. на чверть року . . . 6 ар. на місяць . . . 1-50 ар.

У Львові: на цілий рік . . . 16 ар. на пів року . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1-35 ар. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 2р ул. Ваторія. — Рукописи вносяться лише на попереднє застереження. — Рекламні оголошення вб'їть одь порта. — Неодержане число коштує 8 ар. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 ар. одь однокотріжеч печаткою, в рубр. „Надобале“ по 20 ар. а. в. Подяки числяться по 10 ар. одь стишка.

Запросины до предплати.

„Діло“ з „Вибліотекою найзнаменитших повістей“ виходить буде в 1889 році, як сего року, що дня і в незмінному об'ємі.

Предплата та сама:

На провінції:	У Львові:
На цілий рік 18 ар.	16 ар.
На пів року 9 „	8 „
На чверть року 4-50 „	4 „
На 1 місяць 1-50 „	1-35 „

За границями Австро-Угорщини:

На цілий рік 24 ар.
На пів року 12 „
На чверть року 6 „

Запрошуючи П. Т. Земляков до предплати „Діла“ на рік 1889., рвночасно просимо тих наших Вп. Читателів, у котрих ще залигає яка належність, щоб сталися по можливості скоро врівняти си, бо з кінцем року видавництво має дуже великі видатки.

У Львові 23 грудня 1888 (4 січня 1889).

Вчорашнє засідання сойму краєвого принесло нам програму нового намістника. В р'чч своїй, досить довгій, котру подаємо на дальшій м'єци, висказав п. намістник, в якій спосіб задавав „gładzie w kraju“. Деякі уступи з его промови досить характеристичні, а в устах намістника галицьких досить нові.

Гр. К. Бадені заявив, що він в порозумінні з маршалком краєвим рад-би взяти в свои руки почин до законодавства краєвого, котрий то почин мав-би в т'їм лежати, щоб в законодавстві була якась система; щоб питання менше важні і менше пекучі давали м'єце справам важнішим. Справи ті вносяв-би п. намістник на порядок денний сойму краєвого лише в порозумінні з вид'їлом краєвим і за призволом центральных властей. Тим хотів-би п. намістник синити дотепершню дуже часту иніціативу до законів краєвих из стороны поодиноких членів соймових, иніціативу до законів, неоправданих дійсною потребою, и добре необхідних. П. намістник припускає що він и

вид'їл краєвий лучше розуміє потреби краєві, як послы соймові. Он хотів-би вносити лише здорові и практичні проекти до законів, не идучи по-за границі компетенції законодавства краєвого, добре обдумані и одповідно кодифіковані, — взагалі такі проекти, котрі бодав могли-би одержати санкцію.

Новий п. намістник прир'їк при т'їм розширити свою оп'їку надь университетами, виконувати ухвали соймові що-до постанов о школах народних, повести ті школи там, де сойм соб'ї бажав, піддержати науку язика німецького, котру доси рада шкільна краєва запустила; підбати о лучше поміщенні гимназій, о лучшу адміністрацію хоч-би в вайдробівших справах, взагалі прир'їк енергію на кождім полі.

Щоб однаковж все то не виглядало яко вогум недобрі до того, що було, заявив п. намістник, що доси не эле діялось в Галиччя.

Найважнішою справою тепершности унава п. намістник справу пропінатію. Он над'їс, що сойм розв'яже ту справу по думці правительства центрального. Одак прир'їк п. намістник льондінет свою для властей автономичних, тим більше, що в поглядах своих не р'їзняється він з поглядами маршалка краєвого.

Звернувшись до послів руських, в язич польськом, заручив п. намістник, що готов єсть сповнати обов'язки свои яко намістник совістно, заспокоювати д'їстні потреби народу руського, стояти на становіщі конституції, бути безсторонним, и фактами доказати свою енергію.

Р'їч ціла була висказана з певним фєрвором и р'їшучо. Де-що в н'їй могло подобатися, однаковж де-що мусити викликати и незадоволення, а навіть занепокоєня. Подобалося яменно то, що п. намістник прир'їк добру и в найдробніших справах та справедливу адміністрацію; подобалося, що об'їцав брати ініціативу до законів, оправданих потребами краю и добре обдуманих. Тим спиняться може манія деяких послів до иніціювання законів, обчислених на ефект, а проєктованих для того, щоб роздобути для себе розголос або популярність. И зложене приречєня на оп'їку надь школами всякою категорії могло подобатися. А нам Русинам могло спеціально по-

добатися заявлення п. намістника, що він стане на становіщу конституції австрійської, запоручаючи всякої народности розвій ен національний и средства до того. Подобався в кінці и об'їт безсторонности.

Але були в промові п. намістника и уступи менше щасливі. Так, прим'їром сказавши, не може подобатися уступ, в котр'їм сказано, що почин до законодавчої акції мав-би майже виключно виходити од п. намістника и вид'їлу краєвого, бо ті два фактори мали-бь лучше знати д'їстні потреби краю, як послы соймові. Таке сказанье ограничає в части задачу представителів краю, а именно права меншостей, у нас спеціально меншости національної. Що намістник и маршалки краєві доси не одчували найбільше некучих справ краєвих, як справ руських, се факт неоспоримий. Нав'їт и інітенції правительства центрального, одь котрого призволення п. намістник робити себе (як и мусити робити) зависимим, не були на т'їм поли одиовідні. Не можна про-то висказувати з горы аксіому, що ті проекти до законодавства краєвого будуть лише добрі, як и ініціює намістництво з вид'їлом краєвим, бо доси традиція того не оправдала. Намістництво и вид'їл краєвий суть передовсім властями езекутивними, менше фактором законодавчим. Правда, що сойм галицький в нинішнім складі мало розумів и заступав потреби краю и интересы всіх верств, але тут ходити о засадничє право сойму взагалі а кождого посла поодинокого. Аксіома, висказана п. намістником в справі иніціювання законів, строго переведена, стояла-би в суперечности з свободою конституційною.

Деякі уступи з р'їчч п. намістника були не досить ясні. До тих зачисляємо сказанье, що п. намістник хоче школи народні там доводити, де соб'ї того бажав більшость соймова. Як то бажанье мало-бь бути ідентичним з полонізацією в шкільництві, то така інітенція противилася бы конституції, на котрої ґрунт п. намістник хоче стояти. Коли хто говорить о школах народних в Галиччя, то треба яснійше висказуватися, бо власне інітенція більшости соймової що-до шкіль народних стоить в діаметральній суперечности з интересами науки и правами руського народу.

П. намістник прир'їк також фактами доказувати свою безсторонність и енергію. Тих фактів и чекаємо нетерпеливо. Але вже тепер мусимо зазначити, що п. намістник нав'їт до послів руських говорив в язич польськом. Не збривав про-то ані з традицією, ані не показався досить безсторонним. А руською промовою из стороны намістника могли послы руські над'їтис на основі конституції, на котру п. намістник зложив присягу.

Сойм краєвий.

26. засідання VI сесії сойму краєвого з дня 3 л. січня 1889.

При досить малій участі послів и в присутности министра Ф. Залеского та намістника гр. Баденію одкрив маршалок краєвий гр. Тарновскій засідання и загадав зараз на початку свои промови про заручини архієпископа Валерія з архієпископа Францом Сальватором и зажадав одь палати уповажнення зложити по т'їй причині чувства радости Г. Вел. цесареві.

Одак представив палаті намістник гр. Бадені довшою промовою, котрої головний зміст був ось який:

„Стоячи з ласки Г. Вел. цесаря яко намістник сего краю першій раз передь високою палатою, уважаю своим обов'язком представити в кількох чертах, як понимаю мое становище и як думаю ядати в краю. Спонує мене до того по перше то, що выс. палата має право сподіватися одь мене такого пояснення, а бодак и то, щоб одь тим взглядом не могли бути ніякі сумніви. Уважаю то мовити обов'язком ще и для того, що лише тут вольно мені промовляти до цілого краю, а в кінці и для того, що, сповняючи мои наміреня, бажано опертися на поваз выс. палати, хочу д'їлати в згоді з більшостою сойму и для того числю на вашу поміч.

Передовсім бажав-би я в порозумінні з краєвим маршалком и вид'їлом краєвим надати законодавчій ініціативі якусь систему, котра-би лежала в т'їм, щоб справи менше важні и менше пекучі робили м'єце важнішим и більше нагальним, дальше щоб межі р'ївноважними пам'ятати в першій раді о ухвалені тих законів, без котрих инших не можна нав'їт вводити добре в життя.

Законодавчою ініціативою хочу под'їлатися з краєвим вид'їлом, т. е. не переставати ніколи д'їлати в порозумінні, наміряю за призволом центральных властей вно-

Згадки из семинарского життя у Львові.

(Списав після нотаток В. з С.)

(Дальше.)

Коли по л'їтах надь тим застановляюся, о скільки збогатив я свій розум богословскими науками, о скільки реґульними и семинарскі ескорти впливали на образование серця, характеру и т. д. в трил'їтній період часу, — на се трудний од'їт, а позаяк він не лежить в програмі мого писаня, тому и усуваю его.

Я висказав, що реґулятори духовної семинарії трималися з-далека одь нас питомих, немов-би абляжене до нас ним ухилило. Митрополит д-р С. Литвинович знав о потребах и обставинах семинарії лише тільки, о скільки ректорат его інформував. Три рази явився митрополит д-р Литвинович в опісуваних мною часах з тогдишнім намістником гр. Агенором Голушевским, явним противником Русинів, в духовній семинарії, и то підчас об'їду. Оглянувши ректорат, перейшли кілька разів по комнатах, а не навзаючи з питомцями н'їяком розмови, лишли ректорат при с'їбних многол'їтстві, — чи ширше, не знаю. Гордий и неприступний митрополит Литвинович не будував нас питомців нав'їт в церкви, а се для того, що любив фукатися на підпіданих. Раз в часі Великоднього торжества, в архикафедральній церкві, коли я ему услужував, офукнув мене голосно, не звачаючи на велике число присутних та на святе м'єце: „Чи хочеш мене з трону повалити?“ Я завстывався немало, та подумав соб'ї: не так то легко мені, комареви, повалити з трону колюса, и одь сего часу я дуже охороняв ему коли услужувати. Бєть се

велика вада у ерархів, що они прилюдно, немов для показання свои высшости, об'їдають оукують, бо таким поступком не при-тагають, але одчужають одь себе духовенство. Чи то в церкви, чи по-за церквою не повинні ерархи забувати на левств св. апостола Павла, котрий в'їз приказу инокору и ладгідності, а не буту и пошажування других.

И од'їхав на ферію в п'ївничій одь Львова и чужий для мене стороны, де мені мой друг з гимназіальних перемишльляков, техник Г., ностарався о вступ до свого брата, селського душпастиря. Одакнений в цивилістич, з шкільною торбою в руках, я вынайшов соб'ї під жовківською рогачкою брудний селянскій в'їз, а умовившися з господарем про 2 ар. таксы за їзду, в'їз в в'їз и опустив Львів. Їзда наша була дуже л'їнна про слабосильні коники, и мы були примушені майже що три чверти милі попасати. При спекоті и великій посух'ї веретви пороку ос'їдали на в'їз и на нашій одежі. Од'їхавши п'ївтретя милі одь Львова, мы становили при мурованій коршмі на попас, и тут застали богато п'їяних селян з громадским писарем в оживленій, крикливій розмові. З ц'їкавости, що та оживлена розмова має значити, я приблизився до писаря, и навзаючи з ним розмову, дбався, що він з селянами укладає в коршмі жалобу до консисторії на с. Д. М., безжєнно-го капелана з М., про р'їзні переступи. Я взяв о. Д. М. в оборону тай став писареві и селянам предкалати, чтобы на разі залишили жалуватися на свого душпастиря до консисторії, а перше попросили декана, щоб він их справы полагодив. Селяне на то приста-ли, одь жалоби б'їступили и угостили мене за добру порадую пивом.

Брат мого друга, о. И. Г., до котрого я по утяжливій подорожї доїхав, молодий

вдовець, за-для правого характеру загальнолюблений и високо поважаний, знаменитий руський патріот, п'їчляр, господар, помілог и популярний писатель, привияв мене в свої хаті дуже ласкаво. При книжках и науковій конверсації, при частых на приходств'ї гостей, феріи минали весело. Прид'їляючися літературній праці господаря, и я зар'ївався до такої самої праці и підчас тих ферій уложив на г'їл фактів сатиричну мелодраму в двох актах о 654 стихах, котра курсуючи в одисах з рук до рук, д'їсталася п'їзійше на стовці одної руської гумористичної газети. При ескурсіях по сусідствах, де я запізнався з многими людьми, мав я на сих феріях на-году першій раз привидитися „соворовам деканальному“, а що яко душпастирь одь давня наших соборам деканальним з близька прид'їляюся, не могу поминути, чтобы на с'їм м'єци не висказати о них свои гадки.

Вс'ї бранши в св'їті, в цивілізованих и менше цивілізованих краях, не мають на своїм карку ст'їлько испытів, що их має наше низше духовенство. Коли филолог або правник може по зложених разі испытів в житю заняти и портфель министра, а оцирць добитися и до булав маршалка полного, — то нас духовних испытують по укінчених богословских студіях найперше на пресвітерів, потому що шість л'їт при конкурсах, дальше по чотирі рази рік-р'ївно на „соборах деканальных“, — словом одь дня лишена духовної семинарії и богословских лавок в'їзати надь нами испыт, мов меч Дамокла, аж до гробової дошки. Не було-бы се так разяче та з кривдою для нас, коли-б испытывано в загаль всіх пресвітерів. Але коли при промоціях на посады крылошан, прелатів, митратів, епископів та митрополитів нема н'їяких ис-

пытів, — то пытаюся: чому лише низший клир засуджено на в'їчні испыт? Коли питоми лишают свои чотирі-л'їтні университетскі студії з таким запасом богословских наук, що потреба их потому яко сельских душпастирів через ціле житє по чотирі рази рік-р'ївно испытуют та ті науки им пригадувати, — то се дуже сумний об'їт; а коли так не єсть, то по що ті испыт?

Були часы, де по причині дуже низького просвіты руського духовенства були часті испыт и на часі и потрібні, тай з огляду на то розпорядив собор Замойскій: „Scient venerabiles parochi se quater singulis annis a viris, quos Ordinarii deputaverint, examinandos esse, super illius lectione et profectu, graviorque puniendos, si negligentes deprehensi fuerint“. По с'їм того розпорядку їдали ординаріатскі делегати з капральскою юрисдикцією по селах, учили и испытывали темне духовенство, люстрували приходскі доми, церкви, книги, сосуди церковні — и при т'їм неукб'їт поучували а непорядних карали. Ординаріатскі делегати мали власть карати духовенство двоєким способом: або гр'їшми, або палицями. За роздужену в євангелію або в служебнику муху, за нечисте б'їзє церковне, за засновані павутиною и брудні на приходств'ї б'їка и т. п. карали они духовних гр'їшми; за кепску науку, за л'їнощ в функціях церковних та за п'їянку карали палицями. Душпастирь, засуджений ординаріатским делегатом на палиц, повинен був без опоры в покор'ї кластися на лавку, а скоро того зр'їбати не хотів, м'їг соб'ї ординаріатскій делегат двох душпастирів привзати до помочи, чтобы зухалого за голову та ноги при операції притримали. Делегатови не в'їльно було тільки св'їтських людей завязувати до помочи и не в'їльно ему було більше як шість

сити деякі справи яко предложена правитель-ства, такъ, якъ того дозволяє §. 17 кравого статута, инші зновъ вносивъ-бы выдѣлъ кра-евый.

Не хочу зовсімъ тамувати инициативы послѣдъ, але думаю, що кождей законъ мусить опиратися на дѣйствій потреби, а не прайсую, щоби намѣстникъ и выдѣлъ кра-евый не понимали тыхъ потребъ такъ дуже, щоби ихъ ажъ мовчюкомъ поминати. Наколи-бъ однаковъ зъ нашої стороны малося такъ ста-ти, то кинена гадка выстане, кобы лишь була здорова и практична. Кажу же разъ, що то, що я сказавъ, дотыкає лишь тыхъ законѣвъ, передъ котрыхъ прихашевымъ укладаньемъ, вношенемъ и ухвалюванемъ остерѣгаю.

Кождей законъ мусить бути добре обду-маний, прамѣнений до нашихъ односитъ и такъ уложеный, щоби не колидувавъ зъ зако-нами державными и не переступавъ нашихъ атрибуцій. То все вимагає доброй кодифика-ція. Лекше дойдемо до того, коли разомъ зъ маршалкомъ кравымъ и кравымъ выдѣломъ постановимо бѣзъ року до року, якій законъ думаемо предложити, коли подѣлимось робо-тою и будемо о тѣй работѣ думати кѣлька мѣ-сяцѣвъ напередъ а не будемо ихъ одкладати до послѣдній хвилѣ. Я буду старатися заведѣти бути въ силѣ зазначити зъ горы становище пра-вительства до кожного проекту, щоби не вы-ставляли палату на одмовленіе санкцій.

Дальше казавъ намѣстникъ, що буде о-пѣкуватися университетами, що въ справахъ школь народныхъ буде держатися точно у-хвалѣ сойму и вказаного намъ напряду а о-собливу увагу зверне на школы середній, де ще богато треба буде зробити. Онъ буде ста-ратися о добру администрацію а для властей автономичныхъ буде заведѣти прихильный. Що-до справы пропанаційной, то обьявляе на-мѣстникъ дати незадовго близій поясненя.

Опѣсля сказавъ намѣстникъ: „Все, що я доси сказавъ, односитъ до цѣлого краю, и я не мавъ-бы причинъ звертатися до В. п. и послѣдъ руской народности, коли-бъ не та обставина, що сталося то звичаємъ и що бѣступленіе бѣзъ того звичаю могло-бы фальшиво тол-куватися. Отже пригадую, що зъ волѣ Е. Вел. цѣсаря суть тѣ самі права для всѣхъ а не менше такожъ и обовязки. Доки будете ви-дѣти панове мене на становищи намѣстника, буду совѣстно перестерѣгати тыхъ правъ и о-бовязковъ. Буду старатися о заспокоє-ннѣ дѣйствныхъ потребъ, маючихъ свое управленіе въ теperшности и стояти заведѣти на грунтѣ консти-ція, обовязуючи всѣхъ горожанъ монархій. Строга безсторонность и справед-ливостъ мовѣ обовязують. Ото мое становище. Що на становищи намѣстника буду од-пирати правительство Е. Вел. цѣсаря, на то зложивъ я присягу и додержу ея.“

Опѣсля промовивъ маршалокъ гр. Тар-новскій и згадавъ про помершого посла Грохольского. „О заслугахъ Грохольского — казавъ маршалокъ —“ говорити въ сѣй па-латѣ не легко, бо треба бы перейти мало що не цѣлу историю нашего сойму бѣзъ початку его истнованія. Вычислати ихъ нема такожъ потре-би, бо они сѣбѣ жъ въ нашої памяти. Вы-стане сконстатувати, що теperшнее положеніе политичне нашего краю въ значній части мы ему завдячуємо, а поважне становище нашої делегация въ радѣ державной, ви впливъ и значеніе, то переважно его дѣло и его за-слуга.“

Про бл. п. посла о. Качалу згадавъ маршалокъ кравый самі словами:

„Выс. палата зволить заявити свой жалъ по причинѣ смерти посла о. Качалы. Межи

пальцѣ“ и то „manu propria“ при голоснѣмъ одмовлювано псалмы „Помилуй мя Боже“ аасудженому вымѣрати. По причинѣ, що при сѣй акція одмовлювано псалму „Помилуй мя Боже“, называно тѣ пальцѣ „помилуйка“. Що за гуманитарна устава! При тыхъ трагич-ныхъ палицевыхъ испятахъ не обходилося ча-сами и безъ комачныхъ сценъ. Були случаѣ, що покаранный душпаствѣ. въ свой власной хатѣ и на власной лавцѣ, скопившися зъ лавы, клавъ при помочи своен вѣрной подруги орди-нарятского делегата на тоту саму лавку — и обое бѣдавали ему кару in dupplo.

Найбѣльше караля ординариятскій деле-гаты духовниковъ за пьянство, якому бѣдава-лися тогдѣ и красавицѣ духовныхъ, пьючи „тепленькій круничокъ“, що выкурювался ось якимъ способомъ: Въ мяску наливалась чиста патока зъ оквитою въ одновѣдній пропорцій. Запалено оковиту мѣшано зъ патокою вѣлка-ми въ мѣсцѣ, по недвѣгѣмъ часѣ она гасилася и отъ „теплый нектаръ“ готовый, безъ вели-кихъ заходѣвъ. Коли не стало нектару, гото-вился новый, а бѣзъ большости патоки зале-жала солодкость. Въ гбрскѣй окрестности пи-ли красавицѣ, невѣсты и панночки, сей нектаръ бѣльше, якъ на ровнинахъ.

Неоправныхъ духовныхъ, зъ котрыми ордин. делегаты не могли собѣ дати раду, за-бавано на реколекція у св. Юра до Львова. Що тѣ реколекція мусѣли бути дуже острѣ, на то найдѣвшии доказъ, що много реколек-тантѣвъ тайно зб Львова утѣкало, а опѣсля конвенторія розсылала деканальнй куренды и взывала архіепископальне львовске в епархіяль-не перемыске духовенство, щоби за утѣкши-ми реколектантами слѣдило, а скоро кому у-дасться реколектанта одкрыти, то має его „via cursoria“ с. е. бѣзъ села до села, доставити

нимъ а бѣлшостою сен палаты були рѣзницѣ не лишь переконаны, але, що рѣчь важнѣйша, и чувствѣ. Справедливостъ однаковъ наказує сконстатувати що въ кругахъ своихъ прияте-льствъ политичныхъ займавъ онъ видне стано-вище и умѣвъ познати ихъ признаніе. На всякій случай кравой такожъ характеризувє чловѣка способѣ, въ якій розпорядивъ онъ пильно призиранымъ грошемъ, бо значну часть полишеного майна признавъ завѣща-ньемъ на добродѣйній цѣли и на просвѣту. Въ виду смерти справедливо есть втихомирати всѣ инші згадки а займатися лишь жалъ по чло-вѣцѣ, що бѣльше якъ двацять лѣтъ бувъ въ сѣй палатѣ нашимъ товаришемъ.“

Намѣстникъ и маршалокъ не промовили по руски анѣ одного слова.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Въ справѣ флотилѣ на Дунаю пише „Fremdenblatt“ Повенъ фантазіи будапештен-скій корреспондентъ одвоу зъ вѣдѣньскихъ га-зетъ доноситъ о численныхъ маючихъ будова-тися корабляхъ на Дунаю и заложено верѣтъ та портѣвъ для тыхъ кораблѣвъ. Посля на-шихъ информаций, походящихъ зъ компетент-ныхъ кругѣвъ, не думає нѣхто анѣ робити того рода предложѣвъ, хочъ справа ся неразъ вже теоретично розбиралася, анѣ министер-ство маринарки не предлагало нѣякого ме-морандумъ, а вже зовсімъ не роблено въ сѣй справѣ нѣякихъ дипломатичныхъ кроковъ въ Букарештѣ, о котрыхъ то корреспондентъ такъ нѣбѣ докладно все знає. Правительство не має отже анѣ намѣреня анѣ цѣли ждати бѣзъ делегаций якогось кредиту на дунайску флю-талю и на потребѣ для неї устроєны верѣтъ и портѣвъ.

Въ послѣднихъ дняхъ бѣбувалися въ па-латѣ архикн. Альбрехта довгій нарады войско-вой, котрыхъ предметомъ були голвно внесеня архикн. Рудольфа яко ген. инспектора цѣхоты, дотыкающей переважно змѣны регулямину муш-тры. Такожъ и въ цѣсарскѣй палатѣ бѣбулася подѣ проводомъ цѣсаря велика нарада вой-скова, въ котрой взяли участь: наслѣдникъ престола, архикнязь Альбрехтъ и Викторъ, ген. Крой, шефъ ген. штабу бр. Бекъ, инспек-торъ инженерій гр. Салисъ и министръ войны.

На жаданіе короля Милана, котрый ба-жавъ, щоби скупштина була ще передъ Ро-здѣмъ закрыта, прискорила конститудіи ко-мисія скупштинны свою роботу и ухвалила, якъ звѣстно, предложити скупштинѣ проектъ до у-хваленя en bloc. Оногодѣ отже ухвалила ко-мисія нову конституцію 494 голосами противъ 73.

Скупштина ухвалила нову сербску кон-ституцію, а вчера закрывъ король скупштинѣ середѣ торжества, котре выглядало мало що не на яку театральну сцену. Король выѣхавъ зъ наслѣдникомъ престола зъ своен палаты, а вѣхъ бѣдводало до палаты скупштинны 1000 людей кавалеріи. Вдовжъ цѣлон дороги було розставлене войско шаларомъ. Король пере-вѣдженъ посередѣ войска, ватавъ его го-лосно, не забуваючи подлещуватися ему, а ко-ли бѣтакъ явився въ скупштинѣ и засѣвъ на престолѣ, бѣдзався грѣмкимъ голосомъ до збѣраныхъ послѣдъ: „Ватаю васъ въ имя Бо-же, братья депутаты!“ Опѣсля выголосивъ ко-роль престолу бесѣду, котра въ палатѣ зро-била велике враженіе и выкликала грѣмкій

до Львова. Маю подѣ рукою два листки въ бѣднсахъ конвенторскихъ курендъ, зъ часѣвъ епископѣвъ П. Бѣлянського и Н. Скородин-ского, де конвенторія, подаючи списъ именъ реклектантѣвъ, котрѣ „excessivo potui dediti et vagabundi, ad spiritus recollectionis in Leopoldensi domo correctionis perpetuo absolvendas condemnati“ изъ реколекцій у св. Юра зб Львова не знати де утекли, и за ними курен-дами слѣдитися. И отъ ихъ имена: о. Іоанъ Левяцкій, парохъ зъ Грушки дек. товмацко-го; о. Іоанъ Ревенчъ, сотрудникъ зъ Красно-го; о. Василій Карповскій парохъ зъ Сняти-на; о. Михаилъ Левицкій, парохъ Повшовки дек. червогородского; о. Іоанъ Гилевичъ пресвитеръ зъ епархій перемыской; о. Тадей Михлевичъ и Вартоломей Гноциньскій оба мо-нахи ч. С. В. В.; о. Ioannes Dawidowicz virgo- bustae statuatae, faciei prolongatae, nigrogum sa- pillorum; о. Николай Лобковичъ, парохъ зъ Розношинцѣвъ дек. збарского; о. Павловскій завѣдатель прихода Вужокъ дек. одеського; о. Іоанъ Качмаровскій, пресвитеръ зъ епархій перемыской; о. Павло Гавасецкій; о. Атанасій Шимоновичъ; о. Іоанъ Стебельскій; о. Прокопій Голубовскій; о. Іоанъ Мильчевичъ; о. ...овскій (нечетко) екс-парохъ жаболицкій, сотрудникъ косовскій. Коли въ двохъ ласт-кахъ мѣстѣтъ така довга серія реколектан-тѣвъ, зъ близшимъ подавемъ ихъ провинъ за пьянство, утѣкшихъ зб Львова, то кѣлько то могло бути ще другихъ такихъ листѣвъ зъ утѣкшими реколектантами, а зновъ и такихъ реколектантѣвъ, що здавшися на волю Божу, свѣдѣли спокійно на реколекціяхъ „подѣ схѣд-цами у св. Юра“, не думали и не пробовали зб Львова утѣкати, то конвенторія и не мала причинъ оповѣщати ихъ аменъ черезъ курен-ды? Що пьянство не только межи свѣтскимъ

оплески. Король Миланъ, якъ звѣстно, умѣе не абы якъ говорити. Онъ згадавъ о давній давний сербского народу и о теperшнѣмъ станѣ Сербіи. Одаткъ перейшовъ король на часы своего правлія, показавъ, що половина сего часу була присвячена укрѣпленю незави-симости сербской державы, а друга половина має поставити Сербію на тѣй высотѣ, на якій стоять нинѣ и другі державы. О заграничній ситуація та о своихъ розводѣхъ не згадавъ ко-роль нѣчого. Середѣ грѣмкихъ окликѣвъ за-крывъ одтакъ король скупштинѣ.

Сербскій посолъ у Вѣднн, Миланъ Боги-чевичъ, має бути одкликанный, а на его мѣсце приѣде имѣнѣнн Петровичъ, теperшннй по-солъ въ Берлинѣ. Вѣдѣньска пбвурядова пра-са нотує ся вѣсть зъ очевиднымъ недоволе-ньемъ.

До „Pol. Corr.“ доносятъ зъ Бѣлграду, що вѣсть, бѣдѣ-бы-хтѣсь повыбивавъ окна въ ав-стрійскѣмъ консулатѣ и въ домахъ австрій-скихъ подданныхъ, есть зовсімъ неправда.

Подчасъ новорѣчного принятія не згадавъ нѣмецкій цѣсаръ анѣ словомъ про политику. За то проявился зъ иншой стороны ознаи, котрій указуютъ на то, що миръ буде и на сей рѣкъ забезпеченый. Кажуть имено, що нѣ-мецке правительство постановило не ждати бѣзъ парламенту додаткового кредиту на цѣлу войскову. Якъ звѣстно, мавъ кредитъ сей по-служити голвно на збѣльшеніе и доповненіе нѣмецкой артилеріи пѣльной. Нѣмецка праса доказує отже, що коли правительство не ду-має вже ждати кредиту, то есть се зъ одной стороны доказомъ, що оно вѣрять въ доста-точно силу своен арміи, а зъ другой стороны, що нѣмецка дипломатія має повну надѣю миръ и на дальше удержати.

Мимо всякихъ заперечѣвъ и рѣзкихъ су-перечныхъ вѣстей показуєся таки правдою, що нѣмецкій цѣсаръ надавъ Пугкамерови ордеръ чорного орла, хочъ число членѣвъ того ордера, 30, приносене статутами, давно вже заповне-не. Фактъ сей зрѣбавъ въ цѣлѣй Нѣмеччинѣ дуже велике враженіе и коли биесмаркѣска праса тріюмфує, то вся прѣча независима, вся благороднѣйше думающа сусѣбность нѣ-мецка уважає сей крокъ нѣмецкого цѣсари що найменше велимъ неактовнымъ, котрымъ бѣзъ поставивъ себе въ яскравій суперечности до своего нѣкѣйного батька и нарушавъ его па-мять и волю.

Въ першѣй половинѣ сѣчня маються роз-почати въ нѣмецкѣмъ парламентѣ дебаты надѣ справами всхѣдно-африканскими. Въ тѣмъ ча-сѣ має такожъ прѣйхати и кн. Биесмаркъ до Берлина. Зъ недѣль розпочнуться зновъ пере-говѣры зъ африканскими подорожниками, а кн. Биесмаркъ рѣшитися остаточно въ справѣ африканской доперва на одставѣ свѣхъ пере-говѣровъ.

Поручникъ Биесманъ гадатися на вся-кій случай до еспедицій до Сауду, хочъ бы его помѣчь для Емпа пришла вже навѣтъ и за-пѣсно. Въ такомъ случаю має онъ надѣю про-ложити бѣдой велику войскову забезпечену дорогу ажъ до великихъ озеръ.

Вчера появился манифестъ ген. Булян-жера до выборѣвъ въ Парижѣ. Въ манифе-стѣ тѣмъ каже генералъ: „Якъ разъ тѣ, що все робили, щоби улєкшити менѣ мой выборъ, бояться теperъ, що я буду выбравый Онъ бѣд-брали менѣ мою шаблю войскову и для того бояться мене теperъ ще бѣльше, хочъ вже ви не маю. Отъ того они бояться: загального го-лосованя, котре осудило-бы теperшннй роз-ладъ! Имъ выдѣтисъ, що менѣ забагаєся дик-татуры. Хаба жъ мы ви теperъ не маємо? Атже коли я бувъ чловѣкомъ войсковымъ,

духовенствомъ було розширене, але и по мо-настирахъ межи монахами, свѣдчать печата-ный окружикъ „List circulary“ выданный о. Онуфр. Братковскимъ, архимандритомъ унѣв-скимъ и провинціаломъ д. 21. вересня 1775 р. до игуменѣвъ и настоятельствъ монастырѣвъ. При церкви въ Ж., въ окрузѣ жовковскѣмъ мѣстѣтъ записки, що одинъ зъ давнихъ мѣ-цевыхъ парохѣвъ такий бувъ сильный и бут-ный, що подчасъ музика въ коршмѣ порозга-нявъ паробѣвъ збѣраныхъ зъ двохъ селъ и самъ при музицѣ забавлявся, бо нѣхто ему опертис не бувъ въ станѣ, а о такихъ геро-яхъ душпаствѣхъ есть богато традицій мѣжь сельскимъ народомъ.

Що розширене мѣжь сельскимъ духо-венствомъ пьянство не выливалось користию на народъ, се певно. При такихъ сырыхъ и де-морализующихъ обычаяхъ, при „несалтирковѣй“ просвѣтѣ духовенства, були для поправки обы-чаявъ и поднесеня просвѣты часті испыты и потрѣбнй и на часѣ. Нема отже дѣва, що епи-скопъ П. Бѣлянскій, покликуучисъ на дав-нѣйшій розпорядѣ, взыває деканѣвъ и въ вѣ-звано зъ д. 21. падолиста 1788 р. приказує имъ дуже остро, щоби рѣкъ-рѣчно, чотири разы до року бѣбували испыты зъ деканаль-нымъ духовенствомъ и наукою въ богослов-скихъ предметахъ поучали. Але часы змѣни-лися, зъ часами змѣнявся и нашъ рускій клиръ, и бѣзъ уже зовсімъ не той, що бувъ колись то. И обставины у насъ въ краю змѣ-нилися, они вже не такі, якъ ихъ описавъ А. Кратеръ въ цѣкавомъ дѣлѣ „Zustände Gal-ziens“.

(Дальше буде.)

могло було менѣ скорше забагатися диктату-ры. На таке обиджающе пѣдозрѣніе я нѣколи не заслуживъ. Чого я бажаю, то конституанты, сильной республики, котрой правительство не складалось-бы зъ людей захланныхъ и амби-тныхъ. Отчина есть найдорожшимъ скарбомъ и дѣляго не дозволите выборѣ, щоби она сталася власностю кѣлькихъ людей котрѣ нею торгуютъ.

„Hamburg. Corr.“ доноситъ, що Россія не перестаетъ збѣрнѣтисъ. На Подбѣлю и въ Бесара-біи бѣбуваєся безустанно переходъ войска. До Рени прѣйшовъ полѣкъ козакѣвъ, а въ крѣпос-тахъ въ Новогородѣвску в Замостоі ставлять-ся великі млыны зъ паровыми моторами на взорѣцѣ войсковыхъ млыновъ въ Варшавѣ. Найслабшою стороною російской арміи, то суть тренѣ. Збъ взгляду на то, выдало отже министерство войны розпорядженіе, пѣсля ко-трого мають бути заведені въ російскѣй ар-міи окремѣ бѣдѣлы тренѣвой и пять кадръ тре-новыхъ баталіонѣвъ, котрѣ разомъ мають тво-рити 14 компаній, зъ котрыхъ подчасъ войны уформируется 18 тренѣвыхъ баталіонѣвъ.

Нарады надѣ проектомъ гр. Толстого о знесеню земствъ мають потягнутися ще два мѣсяцѣ. Царъ не хоче, щоби справа ся велася зъ великимъ посѣпкомъ, и щоби хтѣсь не по-яснявъ собѣ того такъ, що мовъ то бы въ си-стемѣ правительства мала вже настати якась змѣна. Царъ заявивъ по катастрофѣ бѣдѣ Бор-ками кѣлька разѣвъ, що не хоче нѣякихъ змѣнъ, отже и не затвердитъ нѣякихъ реформъ въ дусѣ реакціонѣмъ.

Ходить чутка, що слѣдство въ справѣ катастрофы бѣдѣ Борками має розпочатися на ново, а то дѣляго, що малосъ показати, що бѣзъ то атентатъ нигилистѣвъ на царя. Арештовано вже навѣтъ богато людей. Кажуть такожъ, що дотепершннй посолъ російскій въ Букарештѣ, Хитрово, має бути перенесе-ный до Атинѣ. Уважають се за знакъ, що Россія хоче на якісь часть залишити свою операцію въ Румуніи и Болгаріи, а думає розпочати большу акцію въ Греціи. — Ходить чутка, що зъ весною має прѣйхати до Петер-бурга шахъ перекій.

Зъ Свакамѣ насѣбла вѣсть, що тамъ прѣй-шовъ зъ Хартума черезъ Кассалу якісь Грекъ, що вышѣвъ зъ-бѣтамъ два мѣсяцѣ то-му назадъ и розказує, що въ Хартумѣ не зна-ють нѣчого о тѣмъ, бѣдѣ-бы Магдіи занявъ краѣ на рѣбннику и звавъ Емпа-пашу въ не-неволю. Противно, войско Магдіи було ажъ два разы побѣте въ сторонахъ надѣ рѣкою Баръ ель-Газель.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

— Звычайный загальнй Зборы Бурсы въ Стрыно бѣбу-дуться дня 9 н. ст. сѣчня, въ среду, о годий 2 1/2 зъ полудня въ лѣкалѣ руского Касина по-слѣдуючого порядку дневного: 1) Справозда-ніе зъ дѣльности Выдѣлу по концѣ р. 1888. 2) Справозданіе касовѣ 3) Выборѣ Выдѣлу. 4) Самостѣйный внесеня членѣвъ. Подючи се до вѣдомости Вп. Родимѣвъ окрестности стрѣйской, прѣсно ихъ уклѣно, щоби зволюи ласкаво вѣ-ти участь въ нарадахъ, якъ и спонукали тѣ гро-мады и братства церковнй (Дашава, Добрыни, Добровляны, Дулибы, Грабовецъ, Кавенко, Угер-ско и др.), що збѣльшають фонды Товариства щѣ-рѣчными жертвами, щоби выслати своихъ одпо-ручникѣвъ на Зборы, де мати-муть спроможность дѣзнатися про станъ и розвѣй нашої институці. — За Выдѣлъ: Ст. Дубравскій, голова; И. Ва-ляничъ, секретаръ.

— На 7-мѣмъ засѣданію выдѣлу общ. им. М. Нач-ковского д. 19 (31) грудня принято до вѣдомости надѣбѣлане двохъ рукописей: Шапинского зъ Вѣднн „О народномъ просвѣщеніи“ и П. Зариц-кого „Отъ пѣнства сохрани насъ Господи!“ Дал-ше рѣшено, що рукописъ „Землеописаніе или Гео-графія, ч. II.“ буде печататися въ р. 1889. По-тѣмъ ухвалено на окладивши книжочкѣ выпе-чатати просьбу, щоби члены доносили обществу, хто зъ членѣвъ селянъ умре, абы ихъ вписати въ Помыникъ общества. Наконецъ принято 32 новыхъ членѣвъ.

— Товариство „Русское Касино“ у Львовѣ устроитъ свѣхъ мясницъ въ великой сали Народного Дому пять вечерѣвъ зъ танцами: 14 21 и 28 н. ст. сѣчня та 4. и 11. н. ст. лютого 1889 р. За вхѣдъ зъ запросинами назначено 1 ар. бѣзъ особы.

НОВИНКИ.

— За упокѣй бл. п. Стефана Качалы бѣбудєся у Львовѣ поминальне богослуженіе дня 2 н. ст. лютого 1889 р. за инициативою товариствъ „Про-свѣтъ“ а при участіи другихъ народно-русскихъ товариствъ.

— Красивый законъ о правныхъ односинахъ учителей шкѣль народныхъ, ухваленный на двохъ остатныхъ сѣсѣяхъ сойму, одержавъ найвысшу санкцію. Такъ отже въ наслѣдокъ санкціи того закона громады утратили вже право презенты своихъ учителей.

— При новѣмъ именованю членѣвъ палаты панѣвъ зновъ не бачимо анѣ одного Русина! Поляки на-рѣкають, що гр. Таафе предложивъ цѣсареви до именованя только одного Поляка, гр. Артура По-тоцкого, хочъ они мають въ палатѣ панѣвъ до-воль значне число членѣвъ. А що-жъ доперва мають казати Русины, котрыхъ въ монархій бѣльше якъ Поляковъ, а въ палатѣ панѣвъ не мають анѣ одного-одногого члена именованого? Що мы, 3-миліоны народу руского, маємо на то казати въ ерѣ рѣвноправности выголошеной ще передъ десяти лѣтами гр. Таафѣмъ?!

— Достойнство тайныхъ совѣтниковъ удѣливъ цѣсаръ оногодѣ тремъ епископамъ австрійскимъ: д-кѣ Цвергерови зъ Секавъ, д-ру Айхнерови зъ Брикена и д-ру Мисси зъ Люблны. Давнѣй-шимъ члѣсамъ достоинство то одержували такожъ львовскій архіепископы-митрополиты рускій, деякі

ще заки стали метрополіти (Яхимович, Литвинювич); якийши місто д-р Сильвестер Сембратович не оцінив ще достоїнства тайного совітника, а мітрополітом уже бдє початку 1885. року.

— Температура у Львові в бдє години 12 вь полудне 2 сьчня до 12 сьчня була найвишча — 17.2° Ц., а найнижча (вчєра надь раномь) — 20° Ц.

— Руско-народний театр перє в Стрыпо ще до 13 н. ст. сьчня включно. Вчєр чась представили: вь недєлю д. 6 сьчня прова Циганьского" (на загальне бажанє публикы в Стрыпо по разь четвертий!) а вь дальших днях мѣж ними "Гаспароне" вь четверть 10. "Глятал" (бєвєнєсь п-ѣ Ваберовичев) вь п-ту д. 12, а вь недєлю д. 13 сьчня на остаткь представлєньє вышкы зь рѣзнихь штукь, мѣж ними и славно-звѣстний дуеть зь оперы Лика "Рѣздяна нѣч". Потѣмь перєбдє театру Жовквы Сподѣваємось, що Стрыпчанє, зь мѣста околиць, якь доси, такь и usque ad finem будє численно бѣдѣдувати представлєня нашого стру — тымь бѣльше, що персональ его ждє яка дорога — зь Стрыла до Жовквы!

— Товариство "Академика Громада" вь п-т уряджує на Святый Вечерь спѣлну вєчєрє члѣнѣв своихь вь компаньї товариства у д. Миколайкой ч. 5. Вь гостѣх на вечерю зашло товариство: Академичне Братство зь Львовь, зь Вѣднє, Союз зь Черновцєх и "Сзую" Akademick-y зь Кракова.

— Вь члєны "Народного Дому" принявє увлєчлючї советь оо. 1) Ем. Вѣльинского крилянина львовского митр. капитулы; 2) Иларїя човского пароха зь Воршавы; 3) Петра Шанского сотрудника зь Копичаньчєх и 4) декана Лосина Макогоньского, пароха зь Липиц.

— Польский "лицарь зь Монако" — одинь зь тыхь, що то про нихь говоривь звѣлзний канцлерь в Берлинськомь парламентѣ, — шляхтич и бувшии властитель дѣл вь Царствѣ Польськомь, пан Л. Г., загостивь недавно до Кракова, повертаючи зь Монте-Карло. Тамь збѣрвєся, якь то кажуть, "до нитки", а на повороть до краю дѣставь бдє заряду шулерѣх грошеву запомогу, т. зв. "вѣлзник", и зь тымь доѣхавь до Кракова вь товариствѣ п. П., жѣнки дєнтєста зь Варшавы, що вѣхала на чужий паспорт. Шляхтич замешкав вь Краковѣ вь готелю "Викторїя" и туть зарвавь людей на кѣльяхох зр. Довго такь не могло йти, и на допєсєньє пошкодованыхь шляхтича узвєзєно и умѣщено вь арештѣ судовѣмь, а паню П. выслано вь дальшу дорогу.

— Новинкарь щоденной газеты, коли хоче мати претензію, щобь людє его за цѣсь мали, мусить бодай по трохи "воскоды бутн" и "вєе знати" або бодай "вєе догадатись". Коли н. пр. вь якѣмь камєнцѣ выпєє кѣть вь ноци сметанку, що мала бутн на ранѣ до кавы, — новинкарь уже повинєнь того факту догадатись, по змѣстѣ найкорше бутн на мѣсци чину и вєе знати докладно и документно. Своєю дорогою, бував, що не оббѣдєсь при тѣмь и бєзъ дєлєхь не кѣмє приємныхь досѣдѣв, але годѣ! — новинкарь вь додатку до своєхь мусить бутн члєн "неустрашимый". Тримаючись уже того примѣру кѣта и сметанки, може дуже легко и. пр. такь бутн, що новинкарь, пытаючи кухарку: "То у вась кѣть выпивь сметанку?" — поучє бдє неи бѣдѣвѣ: "А хочь бы й у нась, то вамь що до того?" Ба, що до того! Та нѣбы нѣчо до того, але вєе таки до того, бо бѣ новинкарь! Такь отє онгоды проє мене мовь торкнуло: пѣйди не по при Бєрнардини! Хочь морозь кусавь уха, ходжу. Напротивь мене идє група зь чотирохь людєхь: два шляхтичѣ, одинь священникь, видко руский, и одинь сєлєнникь. Илич на мѣстѣ мѣсци подививсь на нихь тай годѣ: идуть собѣ, най идуть здоровѣ. Мене-жє оно заразь мусѣло глубоко заставовити. "А зь-вѣдки вь достѣпнѣх пановѣ?" пытаю. — "А вамь що до того?" — "Та нѣбы нѣчо до того, але вы зь Камѣнки Струмиловѣ." — "А хочь-бы зь Камѣнки, то яєе вамь дѣло?" — "Нѣжє дѣло, але вы, пановѣ, цѣсь дуже подабаетє мєнѣ на депутатю!" — "А коли й на депутатю, то цѣо вамь зь того прийдє?" — "А вжє-жє, мєнѣ нѣчо, але вамь прийдє богато: видко, важну справу маєте и до высокои особы!" — "Щѣ вы можете знати, бдє кого мы идємь, до кого мы идємь и яка наша справа? идѣть собѣ зь Богомь та порядныхь людєхь не напастуйтє!" — "Ба, то цѣе мои пановѣ, дуже великє пытаньє, члєн навѣть тогды була-бы напасть, коли бь я вась, депутатѣв камєнцѣх радѣ повѣстовѣю, яко крепныхь, прямо запытавь: зь якои оказїи идєте вы нинѣ на авдєнцїю до п. намѣстника?" Депутаты розглянувшись одинь по другѣмь, стєснули плєчима, и каждый думавь собѣ: причєпилося на гладкѣй дорѣзѣ якєсь нечєтє, ... и зь-вѣдки оно такь вєе знає? А л, бѣдєдуючи гадки депутатѣв, усмѣхнувся тай кажу: "Ну, ну, не робѣть собѣ нѣчо зь того, мои пановѣ! Не потрѣбуєтє соромитись: вы идєте бдє камєнцѣх радѣ повѣстовѣю благожелати новому пану намѣстникови зь оказїи именованїя его тайнымь совѣтникомь, ексцєнєнцїю... Вачитє, я вєе знаю. Одно мєнє лишє не гѣшить, що камєнцѣх радѣ повѣстовѣя выслала вась тѣлько чотирохь... не могла бодай пѣтьохь?" Тогды одинь зь депутатѣв вь павноости своєй бдылавєсь: "Та рада призначила и пѣтѣго, та захорувавь намь и не приѣхавь!" — "А вачитє, я заразь змѣркувавь, що выйшло цѣсь не до пропорцїи. Але не журѣтьсє тымь, мои пановѣ, ступайтє смѣло, кѣлькѣ вась є, лишє о одно вась прому, уважайтє, щобь хто зь вась не лѣпнувь тамь яку велику дурницю!" — "Сєрдєчна вы, цѣра душа!" — промовивь тогды до мєнє одинь шляхтич-депутать, — не турбуйтєсь, мы вамь сорому не зробимо!" Тай пѣйшла депутатю собѣ вь одинь зѣк а я вь другий. Не богато и походявь, а вжє, звычайно якь новинкарь, заразь догадався, що якь разь той шляхтич-депутать вробивь мєнѣ соромъ — лѣпнувь перєдъ паномь намѣстникомь дуже велику дурницю! Знаю навѣть яку, але нехай їй цурь!

— Слѣдство вь справѣ американыхь агєнтѣв вь Вадовичахь уже скѣнчилось. Головною обжаловують: Симона Герца, Юліуса Лєвєнбергѣ, Наймана, Клявєрѣ и Лѣндава о то, що по перше, обманювали людєхь, котрыхь намѣтали выбиратись

до Америки, по другє о злочиньство публичного насильства, котрого на тыхь людєхь допустилєсь, и по третє, що выправляли до Америки мѣлєхь людєхь, котрѣ мали цѣе ставитись до войска, и черезь то робили шкоды державѣ. Слѣдство тягнулось длєтого такь довго, бо вадовичий судь карный мусѣв вєсти довгѣ переговоры зь консулами и властями вь Нѣмєччинѣ та Америкѣ, щобь выслѣдити правду. Коли отжє слѣдство скѣнчилось, то вадовичий судь окружный згодився на жаданє пѣтьохь головныхь обжалованыхь и постановивь пустити ихь тымчасѣмь на волю, але за кавцїю: грохь першихь, коли зложать кождый по 100.000 зр., а дѣлєхь послѣднихь, коли зложать кождый по 60.000 зр. Сє вєсєнєе предложєно краковскому высѣмому суду-ви краєвому. Але высѣй судь заприѣтѣвь, що кавцїю поставлєно надто высоко и не докладно сї умѣтовано, бо не знати насампередь, чи обжалованїи суть вь силѣ зложити такую кавцїю, а бѣдѣ такь чи она бѣдѣдѣе шкодѣ, яку они зробили сєлянмь. Вадовичий судь окружный будє мусѣв отжє розсѣлдити цѣе сї двѣ точки: цѣо кавцїи, а закимь то станєсь, обжалованїи будуть мусѣли сидѣти цѣе кѣлькѣ мѣсѣцѣв вь слѣдчѣй визницѣ.

— Hannibal ante portas — Тернополя! Фабрика зь Медлїтѣа загадала вжє зложити складѣ фабричной обуви и вь подѣлчѣй стѣлицѣ. Загрожєний шєвцѣхь тернопѣльскѣхь выдѣли бѣзову до горожанѣхь, властительѣхь домѣв и склѣпѣв, бѣдєдєлюючись до ихь патріотизму, щобь взяли вь оцѣку до 300 рѣдинѣхь и 200 чєлєди цєху чѣботарского и не допустили до ихь руины.

— Чудотворець-рабѣнь зь Балза — якь доносить "Kurjer Lwowski" — бувь недавно у министра просвѣты д-ра Гавча и мавь просити его, щобь затвердивь фондациѣ бар. Гїрша, бо та фондациѣ була-бы для жидѣв погубна. Мало жь бы вѣрути сє правдою?

— Министерство обороны краєвой вь порозумѣнїю министерствомь войнѣ постановило, що скарбѣ оковий має вь роцѣ 1889. платити за обѣдѣ, и господарь дому обовязаный пѣдчаєть перєхѣвоиска дєлати вѣнѣжѣмь стѣломь у него на кѣрѣ, по 21 1/10 кр. вь мѣстѣ Львовѣ, по 21 кр. вь Краковѣ а по 14 1/2 кр. вь прочихь стѣдѣхь по краю.

— На шляху звѣлзницѣ Чортѣвѣ-Гусятинѣ почали знѣ ходити пѣдѣзѣ звѣлзничїхь бѣдѣ 3 н. ст. сьчня.

— То єсть Стєнлєй? Доси уважавєсь Стєнлєй загалѣ Американиномь, тєперь жє стали Англичанє назувати, що бѣзъ єсть ихь землякомь. Кѣлькѣмь тому подѣла була "Times" звѣстку, що Стєнлєй приходѣть зь Вагїи и называєсь властвѣю Овєнѣ, лѣлымь хлопцѣмь мавь бѣзъ вывандрувати до Америки, а тамь взяла его якєсь панѣ Стєнлєй своєго и бѣзъ прибравь єи назвѣцє за своє. Оны подѣла та сама газета, цѣе другу звѣстку походжєньє Стєнлєя, але вжє зовѣсьмь ин. Пѣслє сєє звѣстки мавь Стєнлєй родитись вь дѣнѣхь 1841 вь Дѣнбѣй вь графствѣ Йоркѣ вь шлїи и мавь бутн сыномь фермера Джѣона Равѣла. Ёго мати була дочкою рѣзника вь Дѣнбѣй. Ёго же по матери любила дуже дѣтину и не вѣщуєчи єму славу будучности, вєє єгизывала "чѣловѣкомь будучности". Коли хлопцѣе було 5 лѣтѣхь, померь нагло его дѣдѣ, а тогды дѣла родина розбѣрилася по вѣсьмь свѣтѣ. Дѣтину и на выхѣваньє якомусь Прайсови и его жѣнѣ Бѣлїнѣ-Грїнѣ, а сынь тогды Прайса заивѣдѣ такь хлопцѣа до дому роботы пѣдѣ призваньємь. Ёсѣа-фата. Назвѣцє Стєнлєй не походѣть бѣзъ єсь панѣ, котра взяла его за своєго, але бѣзъ вѣтєля крѣму, у котрого бѣзъ служивь, коли заивѣдѣ бувь до Америки. Мати Стєнлєя померла вь марта 1886 р. вь 63 р. жѣтї а на єи могилѣ вѣсѣлєньє слова: "Мати Г. М. Стєнлєя, розсѣлѣдѣи Америкѣ". Треба отжє чєкати, коли вернє Стєнлєй и самь розкажє, хто бѣзъ и зь-вѣдки походѣть.

— Богато захѣду мѣрѣдѣ карного дому вь Ратѣборѣ на Шлєску засуджєнымь на смєрть розбѣнѣжѣмь Горзаномь, котрый, по неудачнѣмь замѣху на прокураторѣ, намѣривь заморитись и нѣжѣкь не хоче прїймѣ поживѣ. Щѣбы розбѣнѣжѣмь удержати при жѣтѣмь, цѣе дѣлѣ карѣ зь служѣбою приходѣти Аєлїи Горзана, привѣзати его до стѣвца, отворѣ шрубѣю заплѣвий зубѣ, зложити мѣжѣ зубѣчѣнѣкѣ а потѣмь гутѣперхову рѣрку и вѣнѣмѣнѣ єи нєно до жѣлѣдѣка лїтрь мѣлока заварєного зѣпѣнєчѣною мукою. Операциѣ дуже прїємна!

— Зухь жѣнѣчка! Вь мѣстѣхь, одинь урядникь, хочь лишє два роки жѣнѣчѣкѣ и жѣнѣчка якь лѣошка, якь разь на лѣтѣ. Свѣстра вєчєромь завѣзвєся погулати. Щѣ жѣнѣчка проєсѣлєсь, нѣчо не помогло: якь пѣйшовь вѣнѣчѣкѣ, то гулявь ажь до 4-тои ранѣ. О той годѣ приходѣть до дому, — жѣнѣчки нєма! "Дѣ жѣнѣчѣкѣ рознѣтє вѣсьмь людєхь вь домѣ, — нѣхтѣє знає оказати. Бѣдний вѣлада вь рѣсѣнку, годѣть, кричѣть... Приходѣть полицїя, вѣывѣдуєсь, кь и цѣо, — трѣба шукати згубы! Ажь туть год. 5. рано надхѣлѣть жѣнѣчка до дому, а дѣлѣгѣи нєи кѣлькѣхь молодѣцѣв, козѣковѣхь хочь кудѣ — жѣнѣчка вєсєла, рєчѣсєсь, молодѣцѣхь прїєнѣчѣтѣ. Охѣ, представѣтє собѣ, цѣе дѣлѣлось вь годѣ и вь сєрцѣ чѣловѣка своєи жѣнѣчки! Дуже рѣдко могло було дѣйтн до того, цѣо або бѣзъ бѣе не живѣ, або она не будѣ бы жѣла, коли-бь заивѣдѣ не вѣяснѣлось, цѣо молодѣцѣ — то своєй жѣнѣ и цѣо то она цѣлѣ ту єцену выправѣла на окѣраньє своєго чѣловѣка. Ну, цєвно не захѣсєсь цѣо бѣльшє — гуляти!

— Зѣ нѣмєцѣзѣцїи жєнѣчѣкѣ — и то авѣтѣчнє! Парѣхѣ до жєнѣчѣ: На цѣо тєбє Госпѣ Богѣ сотворивь? Жєлѣхь (сѣмѣло): На бѣдѣупрѣшу єгомѣстѣ. Парѣхѣ до молодѣи: А тєбєа цѣо, дѣтѣнѣкѣ? Молода (нєсѣмѣло): Абы-мѣдѣти мала!

— Дрѣбнїй вѣстн. Цѣсарь дарувавь громадѣ Киравка, пов. львовского, 100 зр. на будѣву шлѣ. — Павлїна Лѣока, надворна сѣвѣвачка, вѣкупѣть одинь разь у Львовѣ вь концертѣ 228 н. ст. сьчня. — Вь дѣнѣхь лѣт. Нового Року вѣдала дирекциѣ галицѣкѣ касѣ щадѣнѣи 605 р. мєжѣ 29 вѣзѣрѣвѣхь слугѣхь и служѣнѣцѣхь по 5 и по 20 зр. — Вь недѣлю вручила депутат

мѣста Коломый д-ру Фр. Смѣльцѣ у Львовѣ дѣпломь почєстѣного горожаньства. — На убѣжихь мѣста Львова зложивь сов. намѣстѣнѣцѣа К. Вѣнтерѣ 1000 зр. зь грошѣхь, пошѣнєнѣхь пок. д-ромь Емїлємь Вѣнтерѣмь, лѣкарємь штабовымь у Львовѣ. — Вь Лондонѣ злодѣѣхь украли жѣнѣцѣ австрїйского амбасѣдора гр. Дѣйма брїллантѣи вѣртѣ 40.000 зр. — Вь Гусѣвѣ, пов. лѣвѣнчѣтского, жѣнѣка вь змѣвѣ зь любовнѣкомь заморѣувала своєго чѣловѣка. — Вь Новѣгородѣ заивѣвєся театрѣ бдѣ рѣру газѣвой пѣдѣчѣє представлєня и згорѣвь, але крѣмь, цѣо двѣє людєхь сєрѣдѣ глѣты задушєно а дѣхтѣо лєгкѣо попѣривєсь, бѣльшє жєртѣвь не було. — Шведскїй инжѣнїєрѣ Скерстрѣмѣмь выгадавь сѣнки порѣшувѣнїи царѣю. — Прїѣзжа жѣдѣвѣка зь Бєрєжанѣхь Лѣя Крайсова повила онгоды у Львовѣ тѣрѣбѣю нємѣвѣлѣть двѣ дѣвѣчѣнѣкѣ и хлопцѣа, и вѣсь чѣтѣверо гараздѣ єи малѣтѣ.

Наука, штука и литература.

— Вчєрашнїй дѣбѣтѣхь пѣннѣ Марїи Павлїковнѣ на сѣнѣхь театру гр. Скарѣка вь партїи Рахїли оперы Галєвїа "Жѣдѣвка" бувь справѣдлївымь трїѣомь не лишє для самой дѣбѣтантѣкѣ, але и для Русїнѣвѣхь дуже численѣо зѣбраныхь того вєчєра вь театрѣ. Театрѣ, бѣтѣкомь повнѣй, привѣтавь сѣмпѣатичну дѣбѣтантѣку грѣбѣжѣмь оплєскамі, котрѣ и черезь цѣлє представлєньє повтарѣлєсь по кождѣмь важнѣйшѣмь уступѣ єи партїи. А вжє-жє вь II-ѣмь актѣ по бѣдѣпѣванѣ арїи "Онѣ надѣйдѣ" публику опѣнувавь єнтузїазмь. Сєрѣдѣ оплєсѣкѣвѣхь, цѣо трѣвалѣ пѣть минутѣхь, подано дѣбѣтантѣцѣхь прєгарнїй кошикѣхь зь цѣвѣтами и богато букѣтѣвѣхь, мѣжѣ ними одинь зь єнїмїи лѣнтами. О-вѣцїи була вѣновѣвь заслѣжєна. Таєи Рахїли — єє прїзнають вѣсь знѣтоки — у Львовѣ давнѣо Львовчанє не бѣчили и не чули. Пѣнна Павлїковнѣа при гарнѣмь, мѣловѣчѣнѣмь и вѣшѣколєнѣмь голоѣхь займала публику и гарнѣмь выглѣдомь своїмь на сѣнѣхь, а хотѣй рухѣи и гра драмѣатичнѣа при малѣй трѣмѣ, яка цѣлѣкомь природѣо опѣновує кождѣу дѣбѣтантѣку, були цѣе дѣкуды нєпєвнѣй, то и сє пѣнна Павлїковнѣа по кѣлькѣхь дальшихь вѣступѣхь пѣвно побѣре. По представлєнїю вѣяпублика опѣсѣкала театрѣ вь тѣмь прѣсѣвѣдѣчєнѣю, цѣо прѣрѣдъ пѣннѣю Павлїковнѣю, яко сѣвѣвачкѣо оперѣовѣ, свѣтѣла будучности. Якь найвѣсѣлѣйшѣю будучности талантѣливѣй землѣчѣцѣхь мусѣть очєвїдно бѣаѣти прѣрѣдѣвѣсѣмь Русїны.

— Богданѣ Хмєльнїцкїй. Историческал повѣсть для юношєства О. И. Рѣговой. Зь дѣвѣтѣма хро-мѣлитѣографїями и зь другими рѣсѣунками по акварѣлѣмь акадѣмїка М. О. Микѣшина Спб. 1888. Цѣна 4 рублѣхь. — Пѣслє звѣстокь газѣтѣхь рѣсїйскихь, книжка не стѣлько цѣкава своїмь зѣбѣстѣмь, скѣлько дуже гарнѣми илюстрациѣми М. О. Микѣшина, котрыхь мѣжѣ на оцѣ не одну тѣлько артѣстичну красу, але и истѣоричну вѣрнѣсть, такь цѣо бѣдѣобразѣть навѣть истѣоричнѣхь документѣхь зь пѣдѣписѣю Богдана Хмєльнїцѣкого.

— Королевѣа рѣмѣньска (псевдонимь єи Carmen Silva) зѣбрала двѣ томы народныхь пѣсєнь рѣмѣньскихь и выдѣла ихь у власнѣхь прѣрєкладѣхь стѣхами по нѣмєцѣки и по англїйски.

Конкурсы, именованя, перенесения и пр.

— Именованя. Министѣрѣ скарѣбу именовавь комисарѣ скарѣбовѣго Стѣфана Кѣчнѣнского старшѣмь комисарємь дирекциї скарѣбу вь Чернѣвѣцахь. — Еписѣпомь вь Дѣнцу именованѣй прѣлатѣ Доннѣлѣавѣрѣ. — Министѣрѣ торговлѣ именовавь концѣсїѣнѣвѣ почтѣовыхь Володѣисл. Вагнѣо и Стѣф. Йоркаша-Кѣоха комисарїями почтѣовыми у Львовѣ.

— Конкурсы. Окр. рада шкѣльнѣа вь Добромїли розписала конкурсѣхь на посады: управѣтєля 4-клас. муж. шкѣлы вь Добромїли (500 зр. и мѣшѣканьє) и старшого учѣтєля тамжє (450 зр.). Подѣна вносѣти до 7 лютого 1889 р. до окр. рады шк. вь Добромїли. (Гл. "Газ. Льв." ч. 2 зь 4 сьчня.)

Господарство торговли и промыслъ.

— При тягнєнѣ лѣсѣвѣхь краковскихь д. 1 н. ст. сьчня ушала головна выграна 20.000 зр. на п-рѣ 59.732; суму 2000 зр. выгравь п-рѣ 24.039, а по 600 зр. п-рѣ 2.335, 29.005, 50.984, 61.156, 65.874.

Послѣднїй вѣсти.

Нынѣшнє (II) засѣданьє соїму трѣвало лѣдѣнѣ пѣвѣ години. П. Максѣ поставѣвѣ вѣсєсєньє на залѣжєньє назѣиои шкѣлы рѣбѣнѣчѣи вь Тернополѣ. Зрѣштѣю залагоджєно сама тѣлько дѣрѣбнѣ або формѣальнѣ сѣравѣ (першї чѣтѣна вѣсєсєньє выдѣлу краєвого).

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управ. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 129—?

купує и продає

вѣсь е ф е к т ы и м о н е т ы

пѣдѣ найпрѣстѣпѣнѣйшими условїями.

3% Листы Гипотечнїй и 5% Листы Гип. премїованїй,

котрыхь пѣслє закона зь дѣя 2 лѣвнѣ 1868 (Дѣвє. в. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышѣиоу постановѣ зь д. 17 гуднѣя 1870 р. можна ужѣвѣати до умѣщѣванѣя капиталѣвѣхь фѣодѣвѣхь, цѣуалѣарныхь, кавѣцїи сѣуѣрѣежѣскихь войсѣковѣхь, на кавцїю и вѣдѣя

можно одержати вь сѣй Контѣрѣ.

(до вѣльѣсованѣя зь 10% прѣмїєю т. є. по 110 за 100)

Вѣсь прїпорѣчєнѣя зь провинциѣ залагоджѣутьсє бѣзъ рѣволоки по курсѣ днєвнѣомь, не числѣячѣи нѣякои прѣвизїи

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинѣ 4. сьчня. Урядѣва газѣта нєе оголѣсѣла цѣе надѣна Пѣутѣкамерѣи орѣдѣру чѣрнѣого орѣла а нє згадує цѣе и словѣмь про сѣй фактѣ.

Лондонѣ 4. сьчня. Вѣсѣть о мобѣлизациї англїйской флѣты єсть зѣвѣсѣмь бѣзъосновнѣа и вѣдѣумана лишє на сѣнзацїю.

Пѣтербургѣ 4. сьчня. „Journ. de St. Peterbg.“ кажє, цѣо такь, якь корѣль Гѣм-бѣртѣхь и Тѣсса бѣажѣуть такожѣ и вѣсь народѣы мїра.

Вѣдєнь 4. сьчня. Вь цѣвѣлѣй Австрїи зѣголѣсѣлѣи до забѣзпѣчєнѣя рѣбѣтнѣикѣвѣхь на случѣаи кѣльцѣтва 71.570 прѣдпрїємѣствѣхь зь 870.488 рѣбѣтнѣикѣми.

Бѣлградѣ 4. сьчня. Корѣль помѣлувавь богато засуджєныхь за политѣичнѣхь провинѣы. Мала сѣупшѣтина будє склѣкана вь маю.

Цѣна зѣбѣжа и другихь продуктѣв.

3. л. сьчня 1889.

Львовѣ: Пшєнїцѣа 6-40 до 7-30, жѣто 5-30 до 5-75, ячѣмѣнь 5-50 до 7-—, овєсѣ 5-50 до 6-—, горохѣхь 6-50 до 10-—, вѣика 5-25 до 5-75. рѣбѣакѣхь 12-50 до 13-50, лѣянѣка — до —, конѣюшїна чѣрѣвѣона 50-— до 62-—, конѣюшїна бѣла 40-— до 48-—, конѣюшїна шведѣсѣка — до —, хмѣль бѣдѣзъ — до —. зр. за 56 кѣльѣу вь Львовѣ, окѣвѣта за 10.000 лїтѣрѣвѣхь 14-60 до 15-— зр.

Переписка Редакции и Администрации.

Вѣсѣ. Т. Г. вь Гѣсѣвѣхь. Запѣлачєно до 31 гуднѣя 1888. — Вл. Г. вь прѣмѣшлѣянѣхь. Щѣ 1 зр. — Вѣсѣ. І. Г. вь вѣсѣпѣлѣвѣхь Щѣ 6 зр. — Вѣсѣ. С. Т. вь Луковѣхь. Зь прїсѣланѣхь 9 зр. записано 4-50 зр. на 1888 рѣкѣ, 1 зр. за концѣхь пѣвѣстѣи „Вї-на и карѣа“, а 3-50 зр. на рѣкѣ 1889. — Вл. Т. Н. вь Чѣнерїнѣцѣхь. Запѣлачєно до концѣа року; Кѣлендѣара учѣтѣльсѣкого русѣкого нєма. — Вѣсѣ. И. П. вь Прѣтєсахь. Щѣ 5 зр. — Вѣсѣ. Н. Г. вь вѣа-ковѣчѣхь. Запѣлачєно до 30 чѣрвнѣя 1889 р.

Надѣсланє.

Антѣка РУКѣРА у Львовѣ

порѣчѣє 2460 257—?

спѣцїальности и универсѣальнѣхь сѣредѣствѣа, францѣускїй и нїшїй,

О Д З Ы В Ъ

до всечестныхъ приходскихъ урядовъ, хвальныхъ радъ школьныхъ мѣсцевыхъ и урядъ громадскихъ.

Ухваленый высокимъ сеймомъ Галичины законъ що-до примусової асекурації церквей и приходскихъ будынкѣвъ одержавъ дн 15 падолиста 1888 року найвысшу санкцію.

По той причинѣ осмѣляемо звернути увагу интересованныхъ властей и товариствъ на зближающуюся конечность асекурації тѣ будынкѣвъ и предлагаемо въ той цѣли повысити урядамъ свои услуги.

„АЦЕНДА“ австро-французске асекураційне Товариство противъ шкѣдъ элементарныхъ и нещастъ у Вѣднѣ, котра черезъ свое основне заступництво у Львовѣ довгий лѣта якъ въ Галичинѣ, такъ и на Буковинѣ дѣлае и въ наслѣдокъ ревниго спѣвѣдлани въ интересъ своихъ асекураторѣвъ и въ найблизшихъ кругахъ середъ руского народонаселения сего краю якъ найживѣйшу участь и повне та оправдане довѣрье собѣ зъєднала, буде и на дальше, именно же по повѣ обезпечена церквей и ерекціональныхъ будынкѣвъ, подпомагати добродѣйніи цѣли и гуманніи институты, жертвуючи, якъ и до сего часу, що року певный процентъ преміи на тѣ цѣли.

Осмѣляемо звернути на сѣмъ мѣсци увагу на користи, якѣ осягъ народно-рускій институтъ „Народный Дѣмъ“ у Львовѣ внаслѣдокъ взаимного договору при подпомаганіи того асекураційного Товариства; звертаемо дальше увагу всечестныхъ урядовъ приходскихъ на благосклонне вѣщаніе асекураційного Товариства всевѣтлѣйшими Ординаріями архіепархіи львовской и епархій перемиской и станиславовской, черезъ що дана намъ можливість, руско народонаселенію краю въ найприступнѣйшій способъ служити; зсылаемося дальше на введеніе въ нашѣмъ асекураційномъ Товариствѣ одъ многихъ лѣтъ устроены руского оддѣлу, черезъ що всѣмъ жадающимъ рускихъ асекураторѣвъ — що-до руской корреспонденції и переписки вповнѣ удовлетворяемо.

Въ виду сказаного высказуемо повну надѣю, що и всевѣтлѣйшіи уряды приходскіи, якъ и хвальніи школьніи рады мѣсцевіи и громадскіи однесутся до нашего асекураційного Товариства зъ повнымъ довѣрьемъ и всѣ свои высше наведеніи будынки въ нашѣмъ Товариствѣ обезпечати будутъ, а тымъ самъ большій квоты на рускій институтъ що року жертвовати дадутъ намъ можливість.

Предложенія асекураційніи церквей и ерекціональныхъ будынкѣвъ принимаемо впрямъ або черезъ нашихъ агентѣвъ и семо старатись ихъ въ найкористивѣйшій способъ для асекураторѣвъ залагодити.

Хвальнымъ комитетамъ приходскимъ можна въ нашѣмъ асекураційномъ Товариствѣ припадаючи на нихъ $\frac{5}{6}$ частей будынкѣвъ на свою руку асекуровати, хоть-бы дотычніи патроны свою оставшу $\frac{1}{6}$ часть въ якомъ другѣмъ Товариствѣ обезпечати хотѣли.

На всякій запытаниа що-до обезпеченія приходскихъ, школьныхъ, громадскихъ будынкѣвъ и т. п. одповѣдаемо заразъ одвѣсно.

2725 3—3

У Львовѣ 11 (23) грудня 1880 року.

ЗАСТУПНИЦТВО „АЦЕНДЫ“

австро-французского Товариства обезпечень одъ элементарныхъ шкѣдъ нещастныхъ случаевъ.

АВГ. ЧИНКЛЯ СЫНЫ

ц. к. надворный ливеранты
Фабрики у Вѣднѣ, Шенфельдъ Лобозицу и Люблианѣ

поручаютъ

ЧИНКЛЯ ЦИКОРНО ГРИСОВУ

$\frac{1}{2}$ кил. пушка

Найблизша зъ всего, що
истинне яко примѣшка до
кавы.

Найблизша зъ всего, що
истинне яко примѣшка до
кавы.

Законно охоронена

Каву фигову и султанську каву фигову. Найблизшій шкѣдъ, о найблизшій якості и одзначеній на всѣхъ выставкахъ, Какао базъ одлю легке и вельми смачно, Англ. Rocks D-оръ, нандиты, кандизованіи и марожений овоцѣ, Комплаты, Цадри, Аранціи и т. п.

Нашіи выробы фабричній можна достати у всѣхъ лѣвншихъ торговляхъ корбичныхъ и т. п. 2708 9—50

Высокоповажана Панѣ!

На поважане запытанье зъ приѣмностію подаю вѣтку, що сего деревляну цукорничку, котру Ви. Панѣ у мене бачили, выложени у внутрѣйшомъ, зъ замочкомъ и ключикомъ, прегарну и практичну, купила я у Казимира Левицкого у Львовѣ при улицѣ Трибунальскій за зр. 1. — Тамъ много иншихъ рѣчей можна купити по вельми дешевыхъ еталыхъ цѣнахъ пр. тѣ лихтарѣ никльовіи, що то сподобались такъ Вамъ, коштують штука по 70 крейцарѣвъ, альпакове ситко до гербаты лишь 35 кр., цѣлый тузинъ мушель наштетовыхъ зр. 1.50 кр., цѣлый комплектный сервисъ порцеляновый, фасону фестонового, красками декорированій, на 12 особѣ — разомъ зр. 28.50 кр. словомъ вельми дешево, а товаръ доброго рода якъ все у топѣ 43 лѣтъ знапомъ фирмы.

Здоровлю сердечно

зичлива приятелька

2727 3—3

Кулина М.

ПАВЛО ЛЕВИЦКІЙ

въ Добрачлѣ (почти Кристинополь)

предпринимас всякого рода будовы: церквей, будынкѣвъ копуренційныхъ, парохіальныхъ и школьныхъ, горале, въ загалѣ всякихъ будынкѣвъ, и выкопуе солидно цѣново.

Всѣ выконаніи нимъ будовѣль зыскали загальныи признанье, чого доказомъ кѣлька наведеныхъ свѣдоцтвъ:

„Въ р. 1886, повѣрихъ комитетъ церковный въ РОЗДЖОВѣ, пов. сальского, и Левинскому зъ Добрачлѣ будованье мурованоцерквей въ Розджаловѣ. Можемо заручити кождому, що церковь уже на укрѣпѣ, а П. Левинскій одовольствъ всѣмъ вымогамъ правнымъ и всѣмъ жадающимъ утерекити, тому его яко предпринимас до большыхъ будовѣль рекомендовати змо.

Розджаловѣ д. 14 лютого 1888.

Мис. Феликсъ приходскій, Стеф. Попельмброда, членъ митету, Фед. Жебенскій, нач. громады.

„Громада СУПНО, пов. каменецкого, повѣрила митроку П. Левинскому зъ Добрачлѣ будову мурованої двоклассовой школы зъ одвѣднымъ помещениемъ для учителя. Тую будову провадити онъ точно по поданыхъ ему планѣвъ и указомъ зъ повнымъ вдовольствемъ мѣсцевой рышк. и начальства громадского. Можемо отже смѣло сего поважаного прѣшени, яко честного, совѣстного и порядного человека якъ найблизше и найблизше поручити.

Сушно дня 8 лютого 1888.

Мис. Кордуба, прѣдс. рады школьной. Доско райс, начальникъ громады. I. Brennstuhl, Gem. Vorst.“

„Панъ П. Левинскій зъ Добрачлѣ принявъ преимущество нового мурованого приходства въ КОРЧИНѣ. Ту будову, вже и укрѣпленю, веде онъ зъ повнымъ вдовольствемъ комитету парохіального, котрѣ его може яко честного, совѣстного и дуже порядного предпринимас вдовольного-ся малымъ доходомъ, кождому интересованному припоручити.

Корчинѣ, дня 18 лютого 1888.

I. Черевко, прѣдсѣдатель комитету парохіального.“ 5—? 2361

На всяке возванье прѣзидитъ заразъ на мѣсе.

Фабрика въ р. 1782 заложена.

СТАРКА

ц. к. упр. фабри- ц. к. придворного
и ликерѣвъ, розол. доставника
и оцту у Львовѣ.

Марка	въ флящѣ а $\frac{1}{4}$ литр.	Цѣна.
* * *	зр. —70	—90
* * *	„ 1.00	1.50
* * *	„ 1.20	

СТАРКА ЛЕЧНИЧА

зъ р. 1840	зр. 2.50
зъ р. 1830	„ 3.00

Одъ коли заложена фабрика, с. в. больше якъ одъ столѣтъ, наибольше заходу було вырѣбъ житной **СТАРКИ**, такъ въ краю якъ и за границею вельми цѣнено, угнѣнати и поручаю тую-жъ, яко напоятъ о знаменитѣмъ и пѣвномъ, а лагодномъ смаку, котрый тысятъ моихъ Вдов. одбирательствъ ужинае заимствъ **СОБНАС-У**. Продутъ сей вывожу въ значной скѣлости до *Нѣмечины, Италіи, Румыніи и до Оріенту, а въ Австро-Угорщинѣ* сей родъ выключно числится тысятъ одбирательствъ.

Найдогѣвнѣше спроваждати СТАРКУ почтою въ пакетахъ а 5 кил., маючихъ 2 фляшки. 2361 44—52

Делѣть медалѣвъ заслуги, дипломъ признания и дипломъ гоноровый на всемирной выставѣ въ Антверпенѣ за незрѣваніи

Выробы косметичній, Тоалетній и Парфумеріи.

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣтому по колькорозомъ ужитію привертас красну барву. Пилиптонъ не фарбуе лише одмодожуе волосе, котре подъ влияниемъ сего одличного средства одыскуе первѣстну барву, мягкость и оддыскъ. — Цѣна флякону 1 зр. 60 кр.

Валентинъ найблизшійше выпаданье волоса вдовержу, цѣбульки волосіи взмѣняе и до выторю влія та поросту волоса побуждае. Лицныи покрываються краснымъ волосемъ. — Цѣлый фляконъ 3 зр. Пѣвъ флякону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените поводженье и покупъ сего пудру суть найблизшимъ доказомъ его незрѣванной добротности. — Пудръ княжій на всѣхъ выставкахъ бувъ першимъ, а численій медалѣ заслуги, якими его одзначили, найблизше его поручають. — Пудръ княжій не мѣститъ жидныхъ металевыхъ примѣшкѣвъ, есть се найчистѣйша и найблизшійша мучка роготинна, приѣмно прилягае до лица, надае красну, природну бѣлѣсть и есть неоцѣненнымъ средствомъ до окрасы лица.

Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр. 50 кр. Рожевый для блондинокъ и кремовый для шатинокъ и брутетокъ, мале пуделко по 70 кр., больше зр. 1 20 зъ пуделкомъ зр. 1.50.

Вода фіалкова. Усуває зъ лица прищѣ, лишѣ, угрики, попаданье и лушенье шкѣры, выгладжуе морщинки и доликъ осповъ Лице одсвѣжуе, выбѣлюе и вынѣжнуе до той степени, що яко ередство тоалетово-гигіеничне збѣстало одзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лекарской въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2529 33—?

П. ИГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, площа Маріадкій и улица Галицка рѣгъ Валовомъ ВЪ КРАКОВѣ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦЯХЪ Рынокъ ч. 2.

Коцики на лѣжка, плюшовіи англійскіи до подорожъ,
Ковдры шитіи зъ вовняного и шовкового атласу, Матеацы
поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ **Ф. КНАВЕРА** и **СЫНА**

пѣдъ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

2686 6—2

При закупкѣ товаровъ просимо вкликуватись на нашу часописъ.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ по дня (крѣмъ недѣль и русскихъ святъ) о 5-ой годикъ по полудню. Литературный додатокъ „Библиотека писателей“ выходитъ въ вторникъ, а въ вторникъ и пятницу на переѣмъ разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и инсераты принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. II, и Варо газетъ ул. Кар. Людвига 9. У Вѣны Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Ganz, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Co. Предплата на „Дѣло“ и належитость за инсераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австріи: за Заграничною: на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр. на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр. на четверть року . . . 4-50 зр. на четверть року . . . 6 зр. на мѣсяць . . . 1-50 зр.

У Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр. на четверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1-35 зр.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 2р ул. Баторія. — Рукописи вставляются лишь на поперекъ заостеренные. — Редакція неопечатанъ вълѣтъ бѣзъ порта. — Неоднократно тиснею 3 зр. а. в. Оголошення принимаются по дѣлѣ 6 зр. бѣзъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надоборане“ по 20 зр. а. в. Подати числятся по 10 зр. бѣзъ стишка.

Запросины до предплати.

„Дѣло“ съ „Библиотекою найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ будѣ въ 1889 роцѣ, якъ сего року, що дня и въ незмѣненѣмъ обѣмѣ.

Предплата та сама:

На провинціи:	У Львовѣ:
На цѣлый рокъ 18 зр.	16 зр.
На полъ року 9 „	8 „
На четверть року 4-50 „	4 „
На 1 мѣсяць 1-50 „	1-35 „

За границями Австро-Угорщины:

На цѣлый рокъ 24 зр.
На полъ року 12 „
На четверть року 6 „

Запрошуючи П. Т. Земляковъ до предплати „Дѣла“ на рокъ 1889., рѣвночасно просимо тыхъ нашихъ Вп. Читателѣвъ, у которыхъ не залагае яка належитость, щобъ старались по можности скоро вырѣшати еи, бо въ концѣмъ року издавництво має дуже великій выдатки.

У Львовѣ 24 грудня 1888 (5 сѣчня 1889).

Якъ далеко проживае рускій народъ, асѣ Русскіи засѣдаютъ нинѣ на Святій Вечеръ, окрѣмъ тыхъ, що одступили бѣзъ своен вѣры або своего обряду. Сей вечеръ то передвѣстѣмъ святаго родинна. Всюды родина цѣла горнеся разомъ въ сердечной любви, забывши на якъ-тамъ споры або жалѣ взаимны, и тѣшиться спѣльно собою и посумѣ спѣльно, де не стало дорогомъ душѣ, и зновъ потѣшаеся и веселиться теперѣшностію и надѣями на будущность. И народъ цѣлый, Русь цѣла — то одна велика родина. И тая родина повинна нинѣ вся, обдиавуши всяку негодю, забывши всякій спѣръ родинный, съ чувствомъ одной святой любви обняти себе взаимно духомъ, и повеселиться собою, и одну слезу посвятити тымъ, що вторѣкъ ше середъ не тѣшился разомъ а нинѣ вже ихъ не має. Съ такою святою взаимною любовію бодай на хвильку лекше намъ стане въ теперѣшности сумѣмъ положенію народному. Помимо роздѣлу нашего, у всѣхъ троихъ державъ, ба и въ далекихъ степяхъ азійскихъ и въ заморскихъ Америкѣ, почувмо себе одвою великою родиною. Помимо тяжкихъ оковъ духовыхъ, якъ на насъ брутальна сила, горда насѣбѣсть або солдака хитрѣсть накладае, мы въ души почувмо себе вольными. Помимо гагету тяжкой дохѣ и ликующей переваги завязанныхъ противниковъ мы почувмо себе сильными, сильными нашою величностію, нашою єдностію, нашою вѣдою и нашімъ запаломъ. А коли докода себе споглянемо, въ близке и дальше сусѣдство, на вѣсѣ, на повнѣчѣ и на полудне, якъ другіи народы, менші бѣзъ насъ, що еще вчера зарѣвно або и болѣе были придавлені, болѣе знеможені и болѣе понижены, якъ мы, а нинѣ они тѣшаются правами и свободами и силою и повагою: бѣзъ неводрядной теперѣшности звернемося съ надѣю до лучшей будущности, до котрой надѣи мы ше тымъ болѣе управненіи, чымъ болѣе незаслуженой неволѣ и горѣ мы зазнали въ минушности, и зазнаемо въ теперѣшности. Але ту красу будущности мусимо собѣ заслужити ше и позитивными прикметами и дѣлами: згодою и єдностію, неуставною вытраватою правдою для загального добра народного, ємѣлостію и неуступчивостію въ оборонѣ своихъ правъ, мудрою розвагою въ поступованіи напередъ. Держимъ крѣпко свою хоругву народа, не одступаймо нѣ на хвильку бѣзъ своихъ народныхъ идеалѣвъ, не поклоняймося чужимъ кумирамъ, хоть-бы якъ великимъ и въ золото обличенымъ, а почитаймо и неповѣдливо все и всюды свою свату, дорогу Русь, Русь-Украину!

Соймъ краевый по двохъ коротенькихъ засѣданяхъ перервалъ свои работы, которыхъ властвіе и не розпочавъ еще, и зберѣся зновъ пѣ русскихъ святыхъ. На тыхъ двохъ засѣданяхъ ані не ухвалено ані не приготовлено до ухвалы нѣчого важнѣйшого. Не заноситься такожъ на то, чтобы въ чотиродневній перервѣ комисіи соймовой працювали. Се и природно, бо до найважнѣйшой для бѣль-

шости соймовой справы. за-для котрой соймъ теперѣ и збѣшовся, т. є. до справы пропинаціи, не можна еще братися съ той причиною, що правительство ажъ за кілька днѣвъ нахъ не розумѣемо, длячого соймъ скликанный збѣставъ вже на 3 лѣтъ сѣчня, а не ажъ по русскихъ святыхъ. Оди послы ше й не поспѣзали, другіи думаютъ далеко болѣе о завахахъ и розвеселеняхъ, якъ о соймовыхъ працяхъ.

Засѣданя сойму, будучи только дальшою частію попереднихъ сесій, розпочалися тихонько, безъ всякой выставки и урочистости: безъ службы божой и безъ властной промовы маршалка. Отворено сойму додала поваги только програмова рѣчь намѣстника, одѣтого въ униформу намѣстничій (а не тайного совѣтника); послы были въ звычайныхъ строяхъ безъ контушѣвъ и карабелѣ. Рѣчь намѣстника мы подали и пояснили вчера. Насуваються намъ о нѣй ше многіи гадки, але здержимо ихъ, съ уваги на слова намѣстника, що хоче, чтобы „дѣла его за него говорили“. До показанія своихъ интенцій дѣлами має п. намѣстникъ нагоды досыть, на деякі дѣла мы вже указували. — П. маршалокъ въ своей эгидѣ за б. п. Качалу показався менше объективнымъ, нѣвъ мы по нѣмъ надѣялись. Мы очевидно бѣзъ него, яко политичного противника, не жадаетъ похвалъ ані признанія для тенденцій Качалы, але могли надѣяться такою споминокъ, яку звыкъ президентъ Смолька посвящувати помершимъ членамъ рады державной, безъ вымѣру, до якого сторонництва они належали. Се-жъ не есть нѣякимъ узнавѣмъ, що хтось у своихъ политичныхъ пріятельхъ займае видне становище, а о тестаментѣ въ соймѣ лишь мимолетомъ належитъ ся згадка. Але и найважнѣйшій противникъ Качалы повиненъ ему признати вже що найменше честность характера, вѣрность своимъ пересѣдчанамъ, ревность въ сповнованіи посольскихъ обовязковъ.

Миръ на всѣхъ точкахъ! Таки окликъ роздався въ день латинского Нового року въ рѣвнѣхъ стѣнѣхъ заходной Европы. А коли такъ говорятъ коронови головы и мужѣ, що верховодятъ въ державахъ и могутъ знати якъ найдокладнѣе и каждой хвилѣ, що лагодиться за кулисами, тамъ де звычайному човѣкови годѣ заглянуть, то чому-жъ имъ не вѣрити? Такъ отже може Европа зновъ тѣшиться миромъ, та на жалѣ, що лишь — оденъ рокъ. Король Гумбертъ, принимавши въ день Нового року депутацію своихъ достойниковъ, сказавъ до нихъ, що его наиболѣе шимъ бажаньемъ есть, чтобы миръ дався якъ найдолше удержати, и заразъ додалъ, що съ ласки та доброй волѣ и вытраватою акціей великихъ державъ дасться миръ и сего року удержати. А президентъ угорского кабинету скавалъ: Я вѣрю въ то и маю надѣю, що и сего року будемо могли въ мирѣ и спокойно вести дальше нашу работу. Кому-жъ тутъ не впаде въ очи, что оба ти мужѣ, король и министръ, одного дня и може навѣтъ въ той самой порѣ, хочъ такъ далеко бѣзъ себе и певно, что не въ porozумѣю съ собою, выголосили такъ одинаковій поглядъ? Але хто-жъ и не признауе маеся надъ тымъ, что оба ти мужѣ, такожъ згѣдно не важжились заповѣдати удержанія мира на довше якъ на сей рокъ? Кажуть навѣтъ — такъ бодай доносить „Standard“, — что и цѣсаръ австрійскій мавъ въ своей телеграмѣ до нѣмецкого цѣсаря высказати надѣю, что на сей рокъ дасться миръ удержати. Одины лишь король бельгійскій важжесъ сказати, что на его поглядъ есть миръ на довше забезпеченый якъ на одинъ рокъ.

Нѣмецкій цѣсаръ не дався почуватиъ своимъ поглядомъ, але за то его правительство арѣкаеся кредиту на артилерію, а то уважася новою озвакою мира.

Сербія перебула щасливо тяжку криву и має вже новую конституцію; болгарскій князь надѣсь, что доведе справу болгарску и свою щасливо до конца; а навѣтъ Булянге голосятъ миръ и цураеся войны та одпекуеся диктатуры!

Миръ на всѣхъ точкахъ тай годѣ!

Право пропинаціи въ Галичинѣ.

XXXV.

На пытанье то легка одповѣдь:

Управненій одержали-бы на подѣставѣ закона съ р. 1875: 1) въ р. 1910 фондъ пропинаціи въ той высотѣ, до якои дорѣсь-бы бѣзъ до того часу; 2) до р. 1910 доходы съ пропинаціи и 3) по р. 1910 реальный шинокъ. Супротивъ того, думаемо — стоячи на зазначенѣмъ выше становищѣ — що справа выкупна права пропинаціи могла-бы бути скѣпчена сейчасъ и бѣзъ разу, коли-бы управненіемъ дати теперѣ вартѣсть того, що одержали-бы они пѣсля всякой правдоподобности на подѣставѣ закона съ р. 1875. Щобы тую вартѣсть одержати, треба обчислити вартѣсть поданныхъ выше трѣхъ позицій.

Обчисленіе першон представляе взглядно ше наименше трудностей. Фондъ пропинаціи выносивъ при кѣнцѣ р. 1888 несповна 4 миліоны зр. До тыхъ 4 миліонѣвъ треба-бы доцѣслити доходы фонду пропинаціи съ одсотками бѣзъ р. 1889—1910. Высокѣсть ихъ тяжко съ горы бѣдгати, але можна вымѣркувати досыть докладно въ приближеніи. Въ р. 1887 выносили ти доходы 207.000 зр., т. з. зменшались бѣзъ р. 1880 о 69.000 зр. Теперѣ зменшались-бы они особливо при пѣдвышеніи податку бѣзъ горѣвки шо-разъ болѣе, такъ що пересѣчный доходъ рѣчный въ сумѣ 200.000 зр. бувъ-бы дуже корыстнымъ, и мы можемо смѣло приняти его, яко доходъ максималный. Такимъ способомъ одержали-бы мы, числячи до р. 1910 доходъ пропинаціи фонду разомъ съ 4% опроцентованьемъ, въ высотѣ трѣхъ болѣе, якъ 5 1/2 мил., т. є. цѣлый фондъ пропинаціи выносивъ-бы такимъ способомъ въ р. 1910 суму около 9 1/2 мил. зр.

Трѣхъ тяжша рѣчь съ доходами пропинаціи до р. 1910. Тутъ поднимаетъ пытанье, чи числится ти доходы при скапитализованіи вартости пропинаціи пѣсля закона съ р. 1875 и якъ ихъ числится. Противъ вчислюванію того доходу подноситься дуже важній заміты. „Вправдѣ яко одинъ родъ вынагороды — каже д-ръ Ключевскій въ цитованѣй выше брошурѣ — уважають хѣснованіе съ права пропинаціи ше черезъ 35 лѣтъ, се однакъ съ становиска экономичного есть неоправданнымъ и фальшивымъ, бо есть сполучене съ повольнымъ зужитьемъ самого капитала, отже съ зпарованьемъ вартости майна на некоторѣе власну и вѣрительствѣ. Право до побирани доходу съ пропинаціи до р. 1910 не може уважатися властивою вынагородою, право то муситъ лишиться въ рукахъ управненыхъ до хвилѣ сплатены имъ капиталу, и не можна побирати середъ такихъ условий ренту уважати частію индѣмнизации самого права, бо въ случаю, коли-бы передъ сплатою индѣмнизации перестала рента, управненіи потерпѣли бы велику шкоду въ рѣчныхъ доходахъ, отже на своихъ майнѣхъ. „Аргументы ти тратяють намъ вловѣ до пересѣдченія и мы зовѣмъ такожъ подѣляемо гадку, что при обчисленіи, яку нинѣ вартѣсть представляе сума корыстей зацѣпленныхъ управненыхъ закономъ съ р. 1875, доходы, котрі принесли-бы пропинаціи до р. 1910, не повинны вчислятися. Помимо того однакъ не хотячи наразитися на заміты тенденціиности и односторонности, попробуемо обчислити, яку вартѣсть мають нинѣ для управненыхъ доходы съ пропинаціи до р. 1910. Передовѣмъ хотѣть обчисленіе пересѣчного рѣчного доходу. Пѣсля обчисленія комисіи пропинаціи, установленной закономъ съ р. 1875, выносивъ той доходъ за лѣта 1869 до 1874 пересѣчно 3,027,444 зр., однакъ съ того доходу не вылучено богато иныхъ разомъ съ пропинацію таксованныхъ, а до пропинаціи не належачихъ, и для того пріймае Ключевскій доходъ съ самой пропинаціи за той-же частъ въ высотѣ що наиболѣе 2 1/2 мил. зр. рѣчно. На каждый случай доходъ той не есть доходомъ чистымъ. Съ него треба-бы бѣдгнати шо-найменше 15% на податокъ съ додатками, а 10—12% на кошту администраціи (проектъ угорскій гр. Тішв бѣдгислѣе на тую цѣль 20%), а до того, беручи пересѣчну цѣфру доходу ажъ до р. 1910, взглядыти до вѣнче зменшеніе доходу, яке муситъ наступити

ти въ наслѣдокъ пѣдвышенія податку бѣзъ горѣвки. А що зменшеніе то значне, видно вже съ того, що бѣдшкодованіе за него съ скарбу державного выносивъ для приватныхъ властителей пропинаціи 875.000 зр. рѣчно, муситъ отже дѣйствна шкода хочъ въ приближеніи рѣвнаться сумѣ бѣдшкодованія.

Зваживши все то, не пѣдемо певно надто далеко, коли пріймемо пересѣчный чистый доходъ съ права пропинаціи приватныхъ управненыхъ въ Галичинѣ въ рѣчной сумѣ шо-найболѣе 2 мил. зр.

Теперѣ подноситься друге пытанье, якъ обчислити вартѣсть, яку має тая двомиліонова рента нинѣ для управненыхъ. По нашѣй думѣ однокимъ рациональнымъ и справедливымъ способомъ буде обрахувати суму капиталу, котру треба бы зложити нинѣ, чтобы съ нен числячи опроцентованіе по 5% могла черезъ 20 лѣтъ плынути рѣчна рента по 2 миліоны зр., котра съ послѣднимъ (20-тымъ) рокомъ вычерпала бы цѣлый капиталъ. Капиталъ такий выносивъ пѣсля нашего обчисленія около 25 миліонѣвъ зр.

Ходъ ло-бы ше о вартѣсть шинку реального. Намъ здаеся однакъ, что о окремѣмъ таксованіи вартости шинку реального и о вчислюваніи еи до сумы представляющей загальну теперѣшну вартѣсть пропинаціиныхъ управненыхъ не може бути бесѣды. Не може бути бесѣды о окремѣмъ отаксованіи шинку реального, бо вартѣсть его мѣститъся вже разъ въ загальномъ отаксованіи доходу съ цѣлон пропинаціи такъ, что сей скапитализованный доходъ представляющей вартѣсть цѣлон пропинаціи мѣститъ въ собѣ такожъ вартѣсть реальныхъ шинковъ. Окромѣ обчисленія вартости реального шинку яко такого невозможне ше и для того, позаякъ въ рокомъ 1910 має пѣсля закона съ р. 1875 стати вышинеъ пропинаціиныхъ напѣтковъ предметомъ свободного промыслу, черезъ що и шинокъ реальный не буде мавъ прерогативъ, котрі нинѣ творять доходъ съ пропинаціи и суть подставою его обчисленія. При свободной конкуренціи буде доходъ съ реального шинку залежати бѣзъ старанности тыхъ, котрі нинѣ будутъ займаться, и не дасться хотѣбы въ наименѣмъ приближеніи предвидѣти и обчислити. Длятого и о вчислюваніи того доходу въ вартѣсть пропинаціи не може бути бесѣды. Черезъ то не поносять управненій наименшю кривды, а хочъ бы черезъ то дѣйствно навѣтъ правдива вартѣсть права пропинаціи зменшалась, то зменшеніе то знайде ажъ надто высокой эквивалентъ въ такомъ способѣ обчисленія нинѣшней вартости пропинаціи, якій предложили мы выше.

Мы почислили именно въ тую вартѣсть цѣлый фондъ пропинаціи въ той цѣврѣ (9 1/2 мил. зр.), до якои дѣйде бѣзъ въ р. 1910, значить, дали управненымъ въ руки бѣзъ разу то, на что бы они ждали мусѣли надѣ 20 лѣтъ. А беручи рѣчь по справедливости, належало-бы теперѣ приняти управненымъ суму тую доперва по бѣдгнатию одсотокъ за той частъ а радше признати такую лишь суму, котра бы доперва черезъ скапитализованіе 20-лѣтне дѣйшла до высоты 9 1/2 мил. зр. Очевидно выйшла-бы съ того дуже значна рѣзня въ некорысть управненыхъ такъ, что признаніе имъ бѣзъ разу цѣлого капитала, до якого дѣйде фондъ пропинаціи въ р. 1910, есть ажъ надто достаточнымъ бѣдшкодованьемъ ихъ за можливый некорысти сполученъ съ бѣдбраваньемъ реального шинку.

Такимъ способомъ теперѣшна вартѣсть управненыхъ признанныхъ властителямъ пропинаціи закономъ съ р. 1875 выносива-бы въ наилучшѣмъ разѣ, коли-бы приняти вже максималный сумы, 9 1/2 + 25 мил. одже разомъ 34 1/2 мил. зр. Була-бы то отже сума мѣстача въ собѣ болѣе якъ 11-разовый доходъ съ права пропинаціи пѣсля обчисленія за лѣта 1869 — 1874.

Вымѣръ такий не мѣгъ-бы бути несправедливымъ для управненыхъ. Адже-жъ въ р. 1875, коли дебатовано надъ знесеніемъ пропинаціи въ соймѣ, пок. пос. Кшечуновичъ заявивъ рѣшучо въ имени управненыхъ, що они за 10-разовый доходъ готовы бѣдати свое право! А край мѣгъ-бы, прійняючи сей способъ, цѣною 34 1/2 мил. выкупити пропинацію заразъ, не переѣмачи еи на себе а зносячи

Всякі облигаціи, листы заставні, ренти, акції банкові и заграничній, знос державній и приватній купують и продають по дѣлѣ найкорыстѣйшими по зможѣ условіямъ. Порученія съ провинціи сейчасъ залагають, безъ доплатъ провинціи.

бдѣ разу. Сума 34½, мл. могла-бы покрыть по-
зичкою, вынатора припала-бь бдѣтѣ управ-
леннѣмъ чи то въ готбѣцѣ, чи въ емѣттованнѣхъ
листахъ бдѣтѣмъ до участя каждого въ за-
гальномъ доходѣ, яка выходитъ зъ обчисленя
комасіи, установленой закономъ зъ р. 1875.

Раты амортизаційнѣ позички 34½, мл.
зр. выносили-бы рѣчно около 2,700.000 ар. На
покрытѣ ихъ можна-бы ужити передвѣтѣмъ
участѣ збъ екарбу державного въ сумѣ 875.000
ар., а рѣшту въ сумѣ болѣе-менше 1,825.000
ар. покрыти шинкарскими оплатами. Позачѣ
пѣсла найновѣйшихъ статистичнѣхъ обчисленѣ
въ Галичинѣ 18854 шинковѣ, тожѣ выга-
ла-бы пересѣчно на одинѣ шпакѣ рѣчна о
плата 97 ар. (пос. Меруновичъ предлагавѣ
400 ар.). Разумѣсь, що оплатѣ тѣ не могли-бы
бути вѣсуды однакѣ, а мусѣла-бы бути уложѣ-
на скала оплатѣ для рѣчныхъ мѣсцевостей въ
мѣру числа людности. Оплатѣ тѣ не вышлѣ-
бы надто высокѣ и шинкарѣ не потребували-
бы ихъ перекидати на консументовѣ. Такимъ
способомъ уникаюся-бы якѣ стратѣ и ри-
зка для краю, такѣ и нового обтяженя кон-
сументовѣ...

На томѣ кѣнчимо оглядѣ проинаційного
пытаня въ Галичинѣ якѣ разѣ въ пору, коли
оно вже за кѣлька дѣтѣхъ порѣшитѣсь маѣ на-
рочно за-дѣля не скликанимъ сойтомъ кра-
вымъ. Мы не сумѣваемъ, що рѣшенѣ спра-
вы выкупна проинаціи наступитѣ далеко не
на тѣхъ подставахъ, якѣ выказали мы въ той
працѣ и за якими стоять безперечно вымоги
справедливости. Дотеперѣшнѣ прецеденсы ве-
дѣтѣ намѣ надѣтѣсь, що край и загалѣ по-
датникѣ, загалѣ убогихъ клясъ людности
будѣ мусѣвъ заплатити за тую привилегію ду-
же богато по-надѣмъ вартѣсть, а до того ще
взяти на себе тяжкѣ зѣобязаня на довгѣи
часѣ въ будучности.

Чи подставою рѣшеня сойму будѣ поданѣ
и розобранѣ нами новѣ внесенѣ выдѣлу кра-
ввого, чи може инѣшѣ змодѣфикованѣ проектѣ,
то все не тяжко предвѣдѣти, чия сторона возъ-
ме верхъ въ той справѣ и хто побѣдитѣ: ин-
тересѣ касты чи принципы науки и вымоги
справедливости!...

Д-р Евгений Олесницкій.

Письма зъ Болгаріи.

Софія, 19 ст. ст. грудня.

[Смерть и похороны б. ексарха Антима I. Его заслуги
около Болгарии. — Рѣзданіи свята у Болгаріи.]

Въ крайдунайскѣмъ мѣстечку Видня
упокоився въ глубокой старости дня 1 грудня
першій болгарскій ексархъ въ Царгородѣ Ан-
тимъ I. Зъ его особою звязанъ найважнѣйшій
подѣвъ зъ исторіи Болгарѣ передѣ освободже-
нѣмъ, тому хочемо де-що сказати якѣ про
него самого, такѣ и про подѣвъ, що звершилися
самѣ тогдѣ, коли небѣщикъ бувъ у силѣ вѣку.

Антимъ родився въ Лозангородѣ (по ту-
рецамъ Кирклесѣ т. е. сорокъ церквей) недале-
ко Адрианополю. Уже зъ-малку показався въ
вѣмъ охота до богословія и онѣ вступивъ до
монастыря на Св. Горѣ. Тамѣ обучався зъ
першими початками богословія, котрѣ бдѣтакъ
дѣршивъ до кѣнца въ Константинополѣ и въ
духовной академіи въ Москвѣ. Коли вернуъ
до рѣднои землѣ, то грецкѣи патріархатѣ на-
значавъ его, хоть родомъ Болгарина, на выш-
шій службѣ. Такѣ бувъ онѣ профессоромъ бо-
гословія на островѣ Халкидацѣ, митрополи-
томъ виднѣйшимъ (або бдѣнскимъ), а вѣн-
ця, коли скончався знаннѣй греко-болгарскій
сѣбръ церковный — султанѣ именувавъ Ан-
тима першимъ болгарскимъ ексархомъ въ Цар-
городѣ.

Церковный сѣбръ мѣжъ Болгарами и Гре-
ками трѣвавъ болѣе нѣжѣ 20 лѣтъ. Грекамъ
хотѣло о розширенѣ своѣи церковной власти
мѣжъ народамъ болгарскимъ, бо они знали,
що въ слѣдѣ за тѣмъ зможуть агеленизувати
весь болгарскій народѣ, который бдѣтакъ помо-
же имѣ до реставраціи давной византийской
державы. Була се очевидно только нѣгелен-
скій мрѣвъ, подобай до фантастичнѣхъ мрѣвъ
о реставраціи Польщѣ бдѣ моря Балтѣцкого ажѣ
по рѣку Днѣвъ надѣ Чорнымъ моремъ. Греки
не хотѣли числитѣся зъ тѣмъ фактомъ, що
де нѣвъ живѣтъ Болгарѣ, тамѣ и за часѣвъ
византийской имперіи жили компактнои ма-
сами тѣ самѣ Болгарѣ, котрыхъ прилучено до
Византіи не добрымъ способомъ, але мечемъ
и огнемъ. Та грецкѣи патріархѣ мавъ у сво-
ихъ стремленнѣхъ то выгѣдне становленѣ, що
правою рукою була ему все Турція. Турція
завѣтѣмъ не роздумала надѣ тѣмъ, що выѣто
Болгарѣ простѣтъ въ пѣрѣ Греки, та що Гре-
ки покажутся такими самими неприятелими
Турковѣ, якѣ и Болгарѣ. Турки уважали Бол-
гарѣ чимѣ близнѣмъ до „Московецѣ“ и тому
боялись, щобъ часами „Московецѣ“ не при-
шлѣвъ Болгарамъ у помѣчь. Зъ двѣхъ лѣхъ
выбирала менше лихо, т. е. выдали Бол-
гарѣ на погалу Грекамъ. Греки знали дуже
добре користати зъ своего положѣня Патріархѣ
ставивъ священниками въ Болгаріи выключно
Грековѣ, котры мали за помѣчью церквы од-
вертати Болгарѣ бдѣ ихъ народности! Щобѣ
осагнути цѣлѣнѣе свою цѣль, закладано по-
всюду грецкѣи народнѣи и середнѣи школы. Дѣй-
шло было до того, що заможнѣйшій и освѣче-
нѣйшій Болгарѣ соромился своѣи мовы и при-
ставала то до Грековѣ, то до Турковѣ. Але
простѣи народѣ не мѣгъ такѣ легко забути

про недавну лучшѣ минушѣсть. Онѣ памятавъ
часѣ, коли то ще въ церквахъ читано службу
на славянскѣмъ азѣбѣ, коли то священникѣ
промавлѣли до него въ его рѣднѣи мѣвъ. Зна-
вшие и деякѣ мужѣ зъ интеллигенціи, що по-
могли народамъ и мѣжъ обома сторонами,
сильными и слабыми, завелѣся жестока довго-
лѣтна борба. Вышла-бы до того и Россія, и
р. 1870 выдавъ султанѣ фарманъ, въ силу ко-
торого установивъ окремѣи ексархатѣ для Бол-
гарѣи, независимѣи бдѣ грекѣи патріарха.
Выбѣръ на першого ексарха вѣнавъ, якѣ ска-
зано, на Антима.

Подорожѣ Антима зъ Видня, де подѣ
ту пору бувъ митрополитомъ, до Царгороду
рѣвлялся трѣмъфальшомъ походомъ побѣднѣи.
Всѣмъ витѣла его величаво; всѣ збъ слеза-
ми въ очѣхъ сопровождали его въ дальшѣ до-
рогу, бажаючи успѣхѣвъ въ корнѣхъ болгар-
ского народу; дорогу передѣ нимъ устелюва-
ли цвѣтами... Прибувши на мѣсце, Антимъ за-
ставѣ богато працѣ. Яко першій на новѣи по-
садѣ мусѣвъ улажити законодавчо-администрат-
ційный устрѣи ексархату. Въ томѣ дѣлѣ ревно
ему помогали такѣи знаннѣи патріоты, якѣ поѣтъ
и писатель П. Р. Славейковъ и д-ръ Чома-
ковъ. Та не довго мѣжъ Антимъ удержатѣся
на той посадѣ. Въ Болгаріи выбухла револю-
ція. Симпатизуючи зъ новымъ рухомъ, не хо-
тѣвъ онѣ бдѣржати передѣ лицемъ турецкого
правительства дволицевой ролѣ, дѣлято зрѣк-
ся своего урядѣ. На его мѣсце повливано ни-
нѣшного ексарха Йовѣа I., котрый, вступаячи
на престолѣ, мѣгъ учинити то, що не бдѣтѣ-
дало Антимовѣ: выдавъ до султана въ именѣ
болгарского народу манифѣстъ, де высказувавъ
удоволѣненѣ своѣи пасты въ мудрого правлѣня
Турковѣ. По вѣйшѣи бунѣ Антимъ головою пер-
шого конституціоннѣи въ Тѣрѣи вѣ; тамѣ мавъ онѣ
оказати до одинѣи изъ русскѣи генералѣвъ,
коли той пытавъ его о причину смутѣи въ
такѣи пасты въ дѣлѣ Болгаріи дѣи: „Освобод-
или вы насѣ бдѣ Турковѣ, та хто освободитѣ
насѣ бдѣ вашѣи зелѣзной рука?“ Антимъ вѣдѣи
бдѣиравъ прѣсягу передѣ рокомъ бдѣи кѣи
Фердинанда.

Ексархъ Антимъ належавъ до тѣхъ рѣд-
ныхъ людей на Востокѣ, що посвящувались
бдѣи безкористно. Онѣ не тѣлько же не ла-
мився на грѣшъ, але и прибранный фондѣ
роздѣлявъ мѣжъ бдѣиныхъ. Особливо-жѣ запо-
минавъ убогихъ учениковѣ, що вчилися въ
вышнѣхъ школахъ за границею; богато зъ
нахъ мавъ дакувати тому благодѣи за нѣмнѣ-
шню свою освѣту. У всѣхъ же дѣлахъ бдѣиравъ
тактомъ и критичною розвагою, але що
разѣ по обдуманоу узнавъ за добре, до того
стрѣмивъ усѣми силами. Таки люде адалѣсь
бы и у насѣ, бо и у насѣ часто хибѣи критич-
ной розваги и енергії.

Нѣдходятъ Рѣзданнѣи свята. Тяжко одно-
кому чѣловѣку пробѣвати въ той часѣ на
далекѣи чужинѣ... У Болгаріи не найти тон
сердечности, що мѣжъ своими. Якѣ вѣсуды,
такѣ и въ томѣ случаю Болгарѣ заявляють
велику економію. Болгарска интеллигенція
прашуѣ Рѣздоу зѣвѣстѣи не такѣ, якѣ у насѣ.
„Святой вечерѣ“ не обходѣтѣся, за те подобна
церемонія есть въ навечеріи Нового Року. И-
накѣше выгладѣ Рѣздоу на сѣлѣ. Тамѣ дохо-
валѣсь рѣднѣи звѣчѣвъ, котры по мѣстахъ бдѣи
вплывѣтъ заходѣи цивилизаціи затираются.

Для примѣру розкажѣ, якѣ обходѣтѣся
Рѣздоу въ околицихъ Панагюрищахъ (въ Руме-
ліи). На *Будни вечерѣ* (Св. вечерѣ) *милѣи ко-
лоды* (Рѣзда) малѣ дѣти ходѣи днѣмъ по сво-
ихъ зъилицѣхъ, що зѣвѣсь *коледарѣи*, та
бѣючи нею обо землю, кажѣтъ: *Вѣсѣ се рѣди
Коледа!* За те дѣстають коровайчѣи и грошей.
На вечерю на назѣнскѣи столѣику (*софитѣи*)
ставляють спеціалнѣи бдѣи того дня стравы,
якѣ капустаи голубцѣи. пѣсна фасоля, юшка
изъ сливовѣ та яблокъ, а головна страва —
пѣти, звычайный пѣцѣиокъ зъ сиромъ. До пѣ-
ти дають одѣтъ грѣшъ. При вечерѣ дѣлѣтъ на
каждѣи частѣ той пѣти, а хто найде въ своѣи
частѣи вложеннѣи грѣшъ, про того кажѣтъ,
що будѣ найшасливѣйшій черезъ цѣлѣи рѣтъ.
Подѣи столѣикумъ кладѣтъ троха соломы и го-
рѣхѣвъ въ деревяной мѣсѣи. На пѣтъ запо-
лняютъ воскову свѣчку. Передѣ самую вечерю
господарѣ або господняи наикажѣтъ тамѣиномъ
вѣсѣи комнаты и закутъи господарства. Подчасѣ
вечерѣи сѣиваются рѣднѣи пѣснѣи, котры и тутѣ
азѣутѣся *коладѣи* (н. пр. пѣсня: Орманѣ,
Джерманѣ, — о краю Марзу, о царѣи Шип-
манѣи, и пр.). Болгарскѣи колады рѣдко коли
мѣють зѣмѣтъ чѣсто-коладнѣи. Зѣмѣтъ ихъ
наѣрѣзворѣднѣйшій и только часомъ ужѣи
слово *колады* кажѣтъ причислѣи неодау пѣсноу
до коладнѣи пѣснѣи. Деякѣ коладки (пр. зѣ-
браи Верковичѣи въ Родоскѣи горахъ)
походѣтъ ще въ часѣвъ болгарского царства.

Драганѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

У Вѣднѣи сподѣваються сими днѣи при-
ѣзду мѣи Тасѣи, котрый маѣи конферувати зъ
правительствомъ въ справѣ закона войскового,
бо Мадарѣи жадають дуже великихъ користей
въ справѣ языка мадарского въ арміи а у
Вѣднѣи не хотѣтъ на то зѣгодитѣся.

Нѣвъ маѣи зѣбрѣтѣся конференція мо-
лодо-Чехѣвъ, на котрой молодѣсскѣи послѣи до
рады державной мають складѣи справозданѣи
посольскѣи. Крѣмъ того мають молодѣсскѣи
послы пояснѣи свою програму дѣланя въ ро-
зпочатѣи сѣсѣи соймовѣи и будѣтъ радѣи надѣ
дальшѣи организаціею молодѣсско-чешскѣи
партіи въ Чѣхахъ, на Моравѣи и Шлеску.

Чѣскѣи выдѣлъ краевѣи постановивъ пред-
ложѣи соймовѣи внесенѣ въ справѣи запо-
моги для чѣскаи академіи наукъ въ сумѣ 20.000 ар.
рѣчно и новѣи проектѣ о надѣрѣи школьнѣи,
розширяющей автономію громадѣи.

„Петербург. Вѣдом.“ доносятъ о перегово-
рахъ Россіи зъ Ватиканомъ такѣ: Дѣвѣдѣ-
мосѣи яко о рѣчи остатѣио вже порѣшенѣи,
що Россія будѣи матѣи при Ватиканѣи постійно-
го представѣителя дипломатичного, що одна-
кожѣи бдѣиноснѣи русскѣи правительство до
Ватикану будѣтъи значнои рѣванѣиасѣи бдѣи такихъ
же бдѣиноснѣи Ватикану до Нѣмечѣины и Фран-
ціи. Межѣи правительствами обохъ тѣхъ держ-
жавъ а Ватиканомъ ведѣтъся переговоры че-
резъи напѣсѣихъ повномочѣиныхъ проживающихъ
въ Берлинѣи и Парижѣи; отже въ Петербургѣи
не будѣи папскогои нуаціяи а Ватиканѣи будѣи зно-
ситѣсяи выключнои лишь въ спеціалнѣихъ по-
слѣихъ русскѣихъ, акредѣитованнѣихъ при Ва-
тиканѣи.

До „Pol. Corr.“ доносятъ зъ Варшавы, що
славянскѣи благотворѣительный комѣитетѣи въ
Петербургѣи, котрого предѣиседѣиателемъ есть те-
перѣи гр. Игнѣиатѣиенъ, ведѣи пѣильнои переговоры
зъ своими единомышленниками въ полуднѣиныхъ
краяхъ австрійскогои монархѣии въ справѣи про-
паганды за зѣведенѣиемъ славянскѣи литургіи.

„Journal de St. Petbg.“ агадуючи про бдѣи-
новѣи короля Гумбертаи и угорскогои прези-
дѣиента кабинѣиету въ дѣнѣи лѣи. Нового року, ка-
жѣи, що вѣи народѣи годѣитъся зъ бажањиами ко-
роля Гумбертаи и мѣи. Тѣсѣи, чтобы и въ сѣмъ
роцѣи давѣи мѣи въ удержѣи.

„Моск. Вѣдом.“ подѣиютѣи урядѣи о голо-
шенѣи московскогои окружного рады войскои,
пѣишлаи кѣиотрои розписуѣи до дня 4 (16) сѣичня
1889 р. конѣируетѣи на достѣиу 4464 шатѣиръ
офицерскѣихъ а 106 148 шатѣиръ для войсковѣи.
Одна половина тѣхъ шатѣиръ маѣи доставѣитися
до пѣи а друга до чѣиотѣирыхъ мѣиенѣицѣи до
московскогои склада амунаціи.

Зѣсѣдѣианѣи сѣикупшѣины, на котрымъ ухва-
лено конституцію, бдѣибулось въ слѣдѣиующѣи спо-
сѣибѣи: Вѣиже зѣдѣиелѣибѣи явилось въ пѣиалѣи
множѣиство публики, майжеи цѣлѣи тѣлои дипло-
матичнѣи и журналистѣи. По принѣиатѣи до вѣи-
дѣиности справозданѣи комѣисіїи верификаціи
прѣиступлено до нападѣи надѣи прѣиокѣитомъ ко-
нституціи, а реферѣинты комѣисіїи, Стоянѣи Рыба-
рачѣи (либералѣи) и Стоянѣи Прѣиотѣи (радикалѣи)
бдѣиштѣилаи прѣиокѣитъ. Одѣиакѣи предѣиложѣитъ
Прѣиотѣи мотивы комѣисіїи, котраи годѣитъся на то,
чтобыи прѣиокѣитъ сѣи принѣиатѣи en bloc, и выхва-
люѣитъи дужеи новѣи конституцію, доказуѣиючи,
що сѣи въ найлиберальнѣишаи конституціи зѣи
вѣишѣи въ цѣлѣицѣи Европѣи. Онѣи дѣиорадѣижуѣитъ
отжеи дужеи, чтобыи прѣиокѣитъ конституціи принѣи-
тѣи en bloc. Именѣитъи менѣишѣи комѣисіїи
про-
мовляѣитъи радикалѣи Максимѣиовичѣи. Онѣи призна-
ѣитъи такжеи, що нова конституціяи есть въ
многихъи взглядахъи дужеи добра, алеи немаи въ
нѣицѣи дѣионого, чѣиогои народѣи мѣиавъи правои жа-
дати. Бѣиесѣишнѣи навѣивъи бдѣитакѣи кѣилькаи точѣиокъ,
котрыи менѣишѣи сѣикупшѣины хотѣили-быи зѣи-
мѣинѣитъи. Зъ тѣхъи постановѣи, котрыи дѣиотѣикаютьи прѣи-
рогѣитивѣи короляи, неи тыкалаи менѣишѣи комѣисіїи
анѣи одѣиной.

Опѣишлаи розпочѣиласяи довѣишаи дебатаи, въ ко-
тройи зѣинялии участѣи Юванѣиовичѣи (радикалѣи) и
Кундовѣи (либералѣи): обаи онии промовляѣитъи за
прѣиокѣитомъ. Прѣиоводѣитъи крайнѣихъи радикалѣи
Ранѣикои Тѣиасѣиъи промовляѣитъи прѣиотивѣи прѣиокѣи-
ту, алеи въи тои дѣиуи спѣиокѣибѣитъи и дужеи умѣи-
рено. Дебатаи промѣинулаи зѣиновѣи спѣиокѣибнои и
гладѣико; декѣиотрыи лишьи послѣи выступѣилаи прѣи-
тивѣи надужѣитъи властѣи правѣительствѣиныхъи
и органѣивъи полиціи. По замѣиженѣи дебатыи
промовляѣитъи щеи реферѣинтѣи Рыбѣиарачѣи и за-
назѣинавѣи въи своѣи бѣиесѣидѣи, що нова конституціяи
естьи дарунокѣи короляи дляи народаи. Корольи
маѣи пѣишлаи конституціи правои жадаѣитъи, чтобыи
прѣиокѣитъ сѣии бувъи en bloc принѣиатѣи и на до-
казѣи тогои заводѣитъи постановѣи давнѣишѣи кон-
ституціи.

Середѣи загалѣиногои зацѣиѣикуванняи почѣивъ
говѣириѣи министрѣи дѣиляи загранѣичныхъи Мѣи-
товнѣи. Онѣи казѣитъи: Народѣи неи даѣи королеваи
теперѣишнюю конституціюи нѣичогои, заи тои коро-
льи зрѣикаѣитъи богатои своѣихъи давнѣихъи працѣи.
Нѣишѣи, колии очѣи цѣилогои образованогои свѣи-
таи зѣиверненѣи на Сѣирбіюи, найи жеи народѣи сѣиербскѣи
даѣитъи доказѣи, чтои любѣитъи свободуи и чтои естьи
полѣиточнои дозрѣилымъи. Можѣи прѣиѣитъи хѣиляи,
колии Европаи будѣи мѣишѣилаи зѣиновѣи выѣиатаи своѣи
судѣи о Сѣирбіи. Покажѣитъи отжеи, чтои мыи до-
стойнѣи нашихъи идеѣиловъи и приймаѣиючии одѣи-
нодуи новѣи конституціюи, умѣиемои будѣи вѣи-
дѣинымии томуи, котрыи насѣи обдаруѣитъи сво-
бѣидами.

Бѣиесѣидуи Мѣиатовнѣи принѣиатои дужеи прихѣи-
лно, а бдѣитакѣи прѣиступлено дои голосѣиванняи. За
прѣиокѣитомъи голосѣивалои 494 послѣиовѣи, прѣиотивѣи
73. Одѣи голосѣиванняи зѣидержѣилосяи 3 а 17 по-
слѣиовѣи вышлѣилии булѣи зъи пѣиалѣи.

Послѣиднѣи заѣисѣидѣианѣи сѣикупшѣины бдѣибулось
дужеи торжѣиственѣио. Зѣиновѣи пои бдѣикрытои заѣи-
сѣиданѣи насѣивъ дои президентаи пѣиалѣи Тѣиавшано-
вичѣи корѣиольскѣи указѣи, котрымъи корѣиольи по-
мѣишуѣитъи всѣихъи полѣиитѣиныхъи виѣиошнѣиковѣи
крѣиъмъи ворохѣибѣиникаи Пѣиашѣи. Указѣи сѣи принѣи-
лаи сѣикупшѣиныи дужеи энтузіиастичѣи. Тѣиамѣи-
сомъи явилѣи въи пѣиалѣи всѣи дипломѣиатыи въи
галѣиныхъи мунѣицѣирахъи и множѣиствои интеллиген-
ціи а на уѣилицѣихъи абѣирилсяи величѣишнѣи масѣи
народуи. Вѣидалои загалѣинои въи очѣи, чтои неи яви-
лѣисяи тѣи послѣи, котрыи голосѣиувалии дѣиеньи
прѣиотивѣи конституціи. О 12 годѣи въи по-
луднѣи далии цушнѣи знѣиати, чтои корѣиольи зъи на-
слѣидикѣиомъи престѣиолоуи вѣидуѣи дои сѣикупшѣиныи.
Сѣикупшѣиныи повѣиштѣилаи ихъи наи вѣиетѣи грѣишнѣи
окиѣицамъи. Подѣичасѣи бдѣиштѣиувѣи прѣиестѣиольнои
бѣиесѣидыи стояѣитъи молодѣишнѣи наслѣидикѣи прѣи-
стѣиолоуи коѣи короляи а егои чѣиертыи лицѣи нагаду-
валии дужеи королевуи Натѣилюи. По бѣиесѣидѣи, котраи
прѣиотѣиянуласяи цѣилюи годинуи, подаѣитъи презѣи-
дѣинтѣи сѣикупшѣиныи королеваи пѣиерѣи, а тойи подѣи-
шѣиравъи конституціюи середѣи грѣишнѣихъи окѣи-
ковѣи всѣихъи прѣисутнѣиыхъи. Тепѣирьи почѣивъи корѣиольи
пояснѣиати декѣиотрыи точѣикии новѣи конституціи и
зѣиакѣинѣи въи своюи рѣчи тѣмъи, чтои зазначѣитъи, чтои
нова конституціяи дѣиетьи дѣиѣиомъи взаимнѣихъи кон-
цѣисійи. Прии томѣи заѣипомѣитъи корѣиольи и то, чтои
онѣи займѣиаючисѣи уложѣиьемъи конституціи, мѣиавъи
по-прии доброи бдѣишнѣи чтои тои наи очѣи, чтобыи

своемуи сыновѣи лишѣитъи колѣисьи добреи упорѣи-
данѣи державуи. Прии томѣи покѣишѣиравъи корѣиольи
стоячѣи коѣи негои кѣи. Александраи а сѣикупшѣи-
наи подѣиалаи зѣиновѣи грѣишнѣи окѣилякѣи. Корѣиольи за-
кѣинѣивъи своюи бѣиесѣидуи словами: Можѣитъи панѣиовѣи
послѣии верѣитѣи спѣиокѣибнои доишѣи въи тои дѣи-
прѣиесѣиждѣиенѣи, чтои выи потрудѣилисьи созѣиствѣиои око-
лои консолидаціи державыи и дляи добраи бдѣишнѣи
и династѣи. Бѣиесѣидаи короляи зѣиробѣилаи величѣи вра-
жѣиеньѣи, а колии онѣи верѣитъи дои своѣи пѣиалѣи,
выѣиавъи егои народѣи грѣишнѣи окѣиляками. Обѣи-
слаи свѣидаѣи королеваи дипломѣиатыи своии гра-
туляціи.

Въи дипломатичнѣихъи кругахъи говорѣитъи,
чтои фактѣи тои, чтои радикалыи зѣигодилисьи такѣи
легѣикои наи новѣи конституціюи и чтои такѣи радо
слушѣилии короляи, маѣи бутии дѣиѣиомъи русскѣи
посѣилаи Перѣианѣиогои, котрыйи радѣивъи проводи-
рамъи радикалѣи, чтобыи онии неи ставѣилии коро-
леваи нѣиѣикихъи труднѣистей.

НОВИНКИ.

— Вѣишѣи П. Т. Читѣиателямъи „Дѣиля“
шлѣимои наи свѣитъиыйи празѣиникѣи Рождѣиства Хри-
стовогои нашѣи найсердѣишнѣишнѣи желѣианѣи: Вѣиесѣи-
лыхъи и шѣиасливѣиыхъи свѣитъѣи! Якѣи далеѣи
и широѣи Рускаи Земѣи, неѣихайи скрѣизьи, въи
каждѣи хѣиатѣи свѣитъитъи яснаи зѣиоряи радости, шѣи-
сливости, поспѣиольнои любвии и надѣи въи кра-
шѣи будѣиущинуи Руси! Христѣи съи раѣида-
ѣитъсяи!

— Выѣиставкаи Ставропѣигійскогои Институтаи будѣи
прѣиовѣижена дои кѣинцаи н. ст. лютогои 1889 рокуи.

— Прои дебѣитыи пѣианыи Маріи Пѣиавловичѣи театральнѣи
справозданѣи польскѣихъи газѣитъи льѣиовскѣихъи выска-
зѣиуютѣисяи якѣи найкрасѣишеи и найѣиачливѣишеи.

— Стѣирахъи маѣи велиѣикийи очѣи! — аи вжеи найбѣиольшѣи
уи галицѣиныхъи жандѣиармѣи передѣи „шпѣиѓунами“. П.
Барѣидахъи, учѣительи зъи льѣиовскойи школыи глухо-
нѣимыхъи, дѣиствѣи въи зѣиновѣи судуи соѣиальскогои,
чтобыи прѣиѣихѣитъи тамѣи якои знѣиатѣикъи наи розпѣиравуи,
бои малии перѣислушѣиувѣитъи глухо-нѣимогои свѣидаѣи. П.
Барѣидахъи, зѣиновѣи маѣи и пои дорожѣи цѣиоюи черѣи-
сѣи въи собѣи наи ѣи. Хтѣиосѣи узѣиавъи сеи заи шпѣиѓуниѣиствои и
видѣиои зѣиновѣи доносѣи, бои наи стѣицѣи въи Рѣиавѣи жѣи-
ндѣиармѣи узѣиавѣиъи П. Барѣидахѣи. Н

загостили недавно до о. Ант. Нижанковского в Лембурж (пов. львівський), а о. Нижанковський завіз їх до дідка Куличича і той прийняв їх на ніч. Рано агенти взяли „в асеккурацію“ годинник, 4 ложки срібні, револьвер і 4 фляшки горілки і — пукать вітра в полі! О. Нижанковський доїждів львівської поліції, може вона угадає, хто то був той п. „Сьбікевич“ і его товариші.

— Квота 10.000 зр. призначена з фондів землі Кароля-Людвіка на костели (чей-же і на церкви!) в Галичині, спочиває у п. намбиста, длатого всім просьбам о допомозі з тої квоти треба внести не куди инде, як тільки до президентства.

— Якийсь з-під Устечка почитатель Яна Собанського проектує в „Pizeglad“ і, щоби тому спасителю Відродження поставити великий пам'ятник з бронзи, а щоби прикрасити як найбільше металом, нехай маршалки 74-ох польських бецирковів зберуть всі старі металеві корки з горален... Куди не кинь — все клин! Свята Горальня на кожний благодійний циніт кине свій ясний промінь!

— Крайові галицькі знову придержала семи днів 16 селян в дорозі до Америки з деяких громад повіта львівського і з північних комитатів Угорщини. Переселенці не мали потрібних фондів на дорогу, а деякі казали, що достануть гроші телеграфом аж на території прускої. Розуміється, придержаних розблано до їх домівок.

— Угорське міністерство просвіти видало розпорядження, щоби більше звертано уваги на науку латинської в гімназіях і реальних.

— Віденський костел св. Стефана оглянула недавно комісія фахових людей і осудила, що костел, так як він єсть, може кождою хвилі завалитись. Треба отже скріпити оздобу готичку, ціле вазанье крыш змінити на залізні і головний звінит, вылитий 1711 року, в котрий тепер за дла небезпечности не звонять, треба перенести до иншої вежі.

— Народна просвіта шкільна на Угорщині. Из справозданія угорського міністра просвіти о стані шкільництва народного в 1887/8 році шкільном вылімає деякі дані, бо в Угорщині живуть і наші брати Русини. В порівняню з попереднім роком стань сего шкільництва трохи поправився. На школи народні выдано 1887/8 р. шкільного кругло 15 мільонів. З 16.538 шкіль народних єсть тільки 783 заведенє державних; з решты: до 14.000 шкіль удержують вбронсовані громади а около 2000 шкіль громади политичні. Дітей обовязаних до науки було 2,377.558, а з тых 1,923.377 отже 81% учащо до шкіль єсть се значний поступок супротив 1886 року, коли то учащо только 50%. Що до народности учителів, то коли в р. 1880. було 71%, Мадярів — в минулому році було их уже аж 87%. Що до пильности в посылаю дітей до школы перше місце займають: Нмці (907 дітей на 1000), потомь Словаки (850), дальше Мадари (842), Хорваты (838), Сербы (802), Русины (675) а наконець Румыны (622). Держава причиняє до удержаня шкіль народних двоміліонами зр.

— Дуже цінна жених завелись тепер у Львові: стараються о ручку панночки одноі, а коли на конто посагу ханцуть де-що звичок монети, тоді стараються о ручку другоі, а як знову ханцуть, то о ручку третьоі, і т. д. Такого одного цїкавого жениха, з звання агронома, пошукує тепер суд. Залидаючи уже до четвертоі з черги панночки, дочки львівського промисловця, хванувши на конто посагу 1000 зр. нї бы-то не заложенье інтересу промислового — уже навіть льокаль був наймив! — а якінці пропав!

— Дрбний вбсти. Цісарь дарував погорблячим громади св. Станислав в пов. станиславськом 200 зр. — В Яшеві згоріла на лат. Новый Рок одна барак кавалеріа на 80 людей. — В Пешті увязнено молодого урядника поштового Іосифа Бенду, родом из Шлееса, котрий в падлох 1888 р. спроневерив 500 зр. на пошту в Яшеві і під чужим іменем укрався в Пешт. — Маршалок польный бар. Гингелсгайм збожеволів.

Вести з Авр. Львівськом.

На конкурс розписані приходи: Виспа, дек. соборного; Галич, дек. калузького; Інів, дек. теревольського; Кутаще, дек. залозецкого, і Завой, дек. калузького. Речинець подавсь на Виспу до 3 н. ст. лютого, а на всі прочі до 19 н. ст. лютого 1889 р.

Намістництво: 1) уділю титул стола укліч. богословів п. Ром. Яковського; 2) годиться на канон. інституцію о. Ів. Галичинського з Яхторова на прих. Станаву.

Введені в співдружнство оо.: Юл. Дидик в Вайтхавичах, Евг. Чубатий в Підмихайлю, Ем. Тарнавський в Кутах, Як. Вацик в Острові, Нестор Лука в Побужанах, Волод. Чепіль в Долянці, Андр. Пеленський в Велджі і Вит. Билиньський в Романові, — а о. Ант. Сойка в завідательство Долгого.

Канон. інституцію одержали оо.: Іос. Охримович на Доляч, і Павл. Чмола на Завидче.

Декрету признани за науку религій достали оо.: Ант. Билиньський, прих. в Знесінню, і Леонт. Шефєр, прих. в Болшівці.

Митроп. Консульторію вставили до ц. к. намбистів о дар з ласки для вдови по Кипр. Прокоповичу, б. приходнику в Цуцільвах.

Заступательство одержали оо.: Вас. Молчок в Пабоніах, Ем. Рудницький в Окоморозах і Мих. Гиндюк в Пеняках. — Спрудництво же достали оо.: Мих. Горбачевський в Сухні і Вас. Курдишків в Толчові.

Презенту на приход Стільсько одержав о. Ал. Юрик.

Посмертний — оновістки.

Іосиф Ференда Підвасоцький, шляхтич ґрунтовий в Медусі, упокоився д. 2 н. ст. сїчня в 71 році житя. Покойний, чоловік трудящий и

зельного характеру, хоч убогий, бо властитель лише 8-моргового господарства, выховав семеро дітей, як котрих кожде письменне, а двоох сьнів Костя і Спиридона Підвасоцьких, артистів драматичних, давав до шкіль гімназіальних. Коли бувало покойний одвезе сьнів своїх до гімназі до Львова зельницею, то зб Львова самъ вертає до дому, 15 миль піхотою. Вічна ему пам'ять!

Володимир Саламонь питомець рускої духовної семінарії львівської, богослов в П-го року, упокоився д. 3 н. ст. сїчня у Львові, в 20 році житя. Похоронъ відбуваєся сегодня. Вічна ему пам'ять!

Наука, штука и литература.

— Проф. Омелян Партицій написав нову дуже цїкаву естудію историчну „Земля наша передъ 2000 роками“, оперту на найстарішихъ жерелахъ грецькихъ и римськихъ. Высокоповажаний сей ученый обцїяв тою новою своєю працею обогатити фойлетонъ „Дѣла“ в 1889 році.

— „Зорь“ ч. 24. Мѣсты: Старосвітскі батюшки и матушки, повесть Ів. Левицького (конець). — Прощальна пїсня Маріи Стюартъ, сонетъ, перекладъ Леся Украинки. — Орлеанська дѣва, трагедія Фр. Шіллера, перекладъ Евг. Горничко-го (конець). — Історія литературы руской. Омеляна Огоновского (дальше). — О Байроні и байронизмъ, розвѣдка Костя Лучаковського (конець). — Рускій театр у Львові, розсуд критичный В. Коцовского (конець). — Бібліографія. — Запросины до предлуги. — Одиноке се писмо литературно-наукове для рускихъ родинъ выхидило в сѣмъ році підъ совѣтною редакцією пп. Григорія Цеглинського и Олександра Борковського та своімъ поучающимъ и цїкавымъ змістомъ причинилося в великій мѣрѣ до оживленя пенно пильного руху литературного в Галичині. На рѣк 1889 заповѣдає рѣдакция „Зорь“ такі самі условія предлуги: на цїлій рѣк 5 зр. (обемъ числа 2—2½, листѣвъ печатныхъ). Литературну помѣч „Зорь“ обцїяли: д-ръ Ом. Огоновскій, д-ръ Ом. Калитовскій, Вас. Лукич, Дан. Ленскій, Олена Пчолка, Леся Украинка, Петрусь, Катренко и многі инші писатели, а в тебѣ редакційной єсть уже багато цїкавыхъ и гарныхъ рѣчей. Для цїлорѣчныхъ предлуги, що надбшлють предлугу до половини лютого, призначен преміи в книжкахъ и образахъ до вартости 1 зр.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Перенесенія. Дирекція пошт перенесла аспієнтѣвъ поштовыхъ: Еронима Хлопецкого зб Тарнова до Сянока и Стан. Гетнера зб Сянока до Станиславова.

Телеграммы „Дѣла“.

Париж 5. грудня. Бонапартисты постановили не выступати противъ кандидатуры Булижера в Париж. — Межи Францією а Россією ведутся тепер переговоры в справѣ участі Россіи в всеевропій выставѣ французской.

Берлинъ 5. сїчня. „Köln. Ztg.“ одзывается зновъ о потребѣ кредиту на збольшенье артилеріи. — Поручникъ Висманъ именованый капитаномъ и придѣланый до министерства дѣлъ заграничныхъ; онъ вже не позде до Судану на помѣч Еминови-паиш.

Лондонъ 5. грудня. Посля вѣстей зб Занзибару выбухла мѣжъ Нмцами на вхѣдно-африканськомъ побережѣ жовта фебра. Справа нмца на побережѣ стоить дуже зле мимо побѣды підъ Даръ-ес-Саламъ.

Константинополь 5. грудня. Передъ кількома днями одержала Порты великій транспортъ новыхъ карабинѣвъ Мавзера зб Триесту — По-за нмцескою фирмою для будовы зельницъ в Малой Азій стоить синдикатъ англійскій.

Переписка Редакцій и Администрацій.

Всч. Алек. Горинювичъ в Волковѣ. Прислану допись зужиткуемо по святахъ; справа того роду цю не задавнѣється. Веселыхъ свята! — Вл в зб С. П. Г-чѣ выхавъ на свята; одповість по приѣздѣ до Львова. Щасливыхъ Вамъ и веселыхъ свята! — Всч. Вол. Ф. Добр. в Славиниці. З сердечній намъ желанія прийміть и одъ насъ рѣвно сердечній: щасливыхъ свята! — Вл. Ив. В. в Стр. Дуже просимо! За желанія дякуємо и желасмо посполу! — Нашимъ Дописователямъ. Всѣ дописи, днихъ доси мы только за-дла недостатчи мѣсця не могли умѣстити, помѣстимо вѣ вѣдѣвшихъ н-рахъ по святахъ.

ПОДЯКА.

Пану д-ру Сильвестру Дрималинко-ви зб Жовки, котрий не щадячи труда, мимо злои далекой дороги и працон шоры, займивши щиро нашимъ дитяткомъ в тяжкой горляной недугѣ — та при помѣч Божой и своій глубокой вѣдомости выхивши тое цїлковито, складаємо щиро подяку на сѣмъ мѣсці. Дай Боже Вамъ Добрѣлю, прожити в здоровю ще многі а многі лѣта для добра страдающою людскости.

Лявко и Анаа Божейки.

Вишенка велика 3 н. ст. сїчня 1889.

Надѣслане.

Фабрика знарядѣвъ рѣльничихъ и гисерия

М. PETERSEIM-A

в Краковѣ при улиці Довгой поручає свои вы- 1889 робы по найдешовшихъ цѣнахъ. 188—0

Надѣслане.

Аптика РУКЕРА у Львовѣ

поручає 2460 258—?

спеціальности и универсальн средства, французскі и инші, якъ черезъ ню такъ и черезъ инші фирмы оповѣшувані.

НАЙЛУЧШІЙ
ПАПІРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ
єсть правдивый
LE NOUBLON

1934 Французскій фабрикаць 36—38
CAWLEY-a & HENRY-ого в Парижѣ.

Передъ подробною остерегася!

Сей папѣръ поручають якъ наилучше пп. д-ръ І. І. Поль, д-ръ Е. Людвигъ, д-ръ Е. Липманъ, профессору хеміи при вѣдомствѣ университетѣ а то для его знаменитой лѣсты, его абсолютной чистоты и дла того, цю до него не домышанъ жаднй шкодливй здоровью матеріи.

17, rue de Valenciennes, 4 (PARIS)

ПОРУЧЕНЯ БИРЖЕВІЙ

на Вѣдѣнь Берлинѣ, Парижѣ и Лондонѣ за лагоджує совѣстно и старанно,

Цѣннй паперы, льосы и монеты

продаетъ и купує точно посля дневныхъ курсѣвъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ и БИРЖЕВА

ГУСТАВЪ МАКСЪ

Львовѣ, Пляцъ Маріацькій ч. 8.

1. повераб. 2653 27—

!! Величезну дивовину !!

роблять

„Schnellzeichenkünstler“

безперечно по всѣхъ краяхъ вѣ наибольшихъ циркахъ и театрахъ.

Много подивлювана штука за двѣ секунды нарисовати на довьльомъ мѣсці скицы, звѣрята, комичнй фигуры ажъ до рознуку, лежить вѣ цїлкомъ простѣмъ штукернѣмъ апаратѣ, котрымъ може кождый заравъ рисовати. Розсылаю тѣ апараты за надѣсланьемъ зр. 1.30, а коли ще 30 кр., то и зб оплатѣю поштового, або за посылалатою.

L. MÜLLER,

Wien, Währing, Schulgasse 10.

2731 1—6

Скора и певна помѣч на недуги жолудковѣ и ихъ наслѣдки!!

Найблѣшнимъ и наилучшимъ средствомъ до удержаня здоровья, очищеня сѣкѣвъ и крови и до доброго травленя єсть всюдѣ знаный и улюбленый

„БАЛЬСАМЪ ЖИТЯ д-ра ROSA“

Онъ робиться вѣ наилучшихъ и наилучшихъ зель алей-скихъ, зовемъ певный на вѣнскій труднѣсти при травленю, ожолудковѣ, горькѣ, бракъ аппетита, боленіе, нѣдугъ крови, сѣкѣрѣды и т. п. Задл-наменитыхъ наслѣдѣвъ ставєсь народнымъ зельемъ

Велика фляшка коштує 1 зр., мала 50 кр.

Тысячъ листѣвъ признанія можѣ переглянути!

ПЕРЕСТОРОГА!! Щобъ не дати обманитися, треба знати, цю кожда фляшка Бальсаму Житя д-ра Rosa выгтовлена посля ориг. рецептовъ, завити вѣ синій картонъ зб написею повздожъ: „Д-ра Rosa Бальсамъ житя зб аптеки подѣ Чорнымъ Орломъ Б. Фраїнера, Прага 205 34“ по нмцескѣ, чеськѣ, мадѣрскѣ и французскѣ а на верха правий марки охороннй.

ПРАВДИВОГО

Бальсаму житя д-ра Rosa

достати можна лишь

вз головногъ складѣ фабриканта

Б. ФРАЙНЕРА

вѣ апт. подѣ Чорнымъ Орломъ Прага 205—3.

Всѣ аптеки Львова и краю и всѣ больші аптеки в Галичинѣ и Австро-Угорщинѣ мають на складѣ Бальсамъ житя. Тамъ можна такожъ одержати

Праску масть универсальну домову

средство личиче признане на всякій зѣмля, раны и болячки тѣлскими листѣвъ похвалыныхъ

Би ужинаєсь зб утѣхомъ на запыленє, задержанье молока и на твердѣсть грудей при одуженю, на болячки, карбункулы, раны на нѣгахъ, дикє мясо на пальцахъ, ствердѣньє, опухлину жєзъ и т. п. — Всей запалєня, твердѣсти и опухлинъ лѣчить скоро; коли болячка зачне материзувати, заравъ набере и выхититься. Пушпа 25 и 35 кр.

ПЕРЕСТОРОГА! Праску Масть универсальну часто подроблюють, але лишь у мене выробласє она оригинально. Она лише тогдѣ правдива якъ жовтѣ металеві пушки обвиті червоными приписами уживаня (вѣ Умла-кахъ) и вѣ синій картонѣ зб маркою охоронною.

БАЛЬСАМЪ ДО УШЕЙ

Найблѣшнє и многими досвѣдами выробованє средство, лѣчить цѣ-комъ тушной слухъ. — Фляконъ 1 зр. 2647 10—30

Розкладъ бѣды на зельницяхъ державныхъ.

важнѣйшій бѣдъ 1 лютого 1888.

Приходять до Львова: о год. 1.15 вѣ ночи зб Будапешту Лавочного. Стрыя, Кросна, Хирова, Гусятина и Станиславова; — о год. 8.06 рано зб Сухой, Хирова, Стрыя; — отод. 3.20 по полудни зб Сухой, Хирова, Гусятина, Станиславова и Стрыя; — о год. 7.40 вечеромъ зб Гусятина. Обходять зб Львова: о год. 5 рано до Стрыя, Лавочного, Будапешту, Хирова и Стружа; — о год. 10.15 рано до Стрыя, Станиславова, Гусятина, Хирова и Сухи; о год. 7.50 вечеромъ до Хирова и Сухи; — о год. 9.48 вечеромъ до Станиславова и Гусятина. 2238 42—?

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продаетъ по курсѣ дневномъ

5% Листы гипотечнй

якъ такожъ

5% преміованй листы гипотечнй

Порученя зб провинціи выповнє одворотною поштою безъ провинзіи.

2220 96—0

Хто хоче поднятися

реконструкцій перкви

вѣ Збонскахъ, —

кошторисъ выносить 3.400 зр., —

можє паянъ оглянути и близѣше

поинформуватися вѣ Урядѣ паро-

хильномъ вѣ Збонскахъ коло

Львова.

Глядаю одъ д. 1 н. ст. лют. лек-

ція на сєло або до мѣсточка до

учениковъ клєсь низшихъ гимна-

зійальныхъ. За поступъ вѣ науцѣ

и зложенье испытѣ ручч. Ближе:

А. А. Кросценко и Хирова.

Запросны до предлуги на

политично — гумористичну часописъ

„ЗЕРКАЛО“.

„Зеркало“ почне выхидати у Львовѣ зб

днемъ 1 (13) сїчня 1889 р. два разы вѣ мѣсцѣ

1 (13) и 15 (27) кождого мѣсця, подѣ редакці-

єю Володимѣра Левиньского. Предлуга: 4 зр. за

цїлій рѣк, 2 зр. на 1/2 року, 1 зр. на 1/4 року.

Редакція, администрація и експедиція у

Львовѣ при улиці Баторія ч. 24

Выгѣдну

ПОЗИЧКУ

можутъ одержати самостоятй особы, котры мають порядне помѣщальєє стале, правильну платню або доходы, пр. промисловцѣ, купцѣ, урядники, офицеры, приватники, влстители землѣ и т. п., посля однесень, одъ 100 зр. до 2000 зр. ако особистый кредитъ на 6—8% и можутъ си сплатити легко вѣ мѣсячныхъ або чвертьрѣчныхъ рѣкахъ при помѣчи переказу поштового.

На перухомости при интѣбуляціи 4½—5% на колыкатнѣю а-мортизацію позичасє вѣ довѣльной высѣты.

Близше поясненя листовно администраціи „Capitalist“ Budapest, Postfach, Hauptpost. На одновѣдѣ треба долучити 15 кр. вѣ маркахъ поштовыхъ. 2 (09) 6—20

Заступниковѣвъ пошукуюєся.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пѣдъ знаменемъ

„СПРІОСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

поручає добру и выдатну каву спрѣдѣсєу непосредно одъ продуцѣнтѣвъ зб Америки полудневою.

Коштує у Львовѣ;

1 кильо 1.80 зр.

на провинціи:

4¾ кильо 9.15 зр франко.

Одбирателямъ надѣ 50 к опустѣ

Не маю зовемъ тыхъ родѣвъ кавы, котры оголошуютъ инші пѣдѣ назвою мого знамени. Спрѣдѣсєу каву просто одъ продуцѣнтѣвъ, цю можу доказати, и продаю єи найменше о 20% дешевше якъ хто небудѣ. Вѣ Гамбургѣ и Триестѣ можє на достати каву вже лишь зб четвергонъ руки, а то дла того, цю продуцѣнты спрѣдѣ ґуртовниковъ на мѣсці, той знову ґуртовниковъ вѣ Европѣ, одъ тыхъ купує комисионеръ, а одъ него ажъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожюющо-го. Впрочемъ можє кождый самъ переконатися, чи достанє де инде по той цѣнѣ такую каву якъ моя цю до якѣсти и смаку. 2 27 207—0

Чудо надъ чудесами!

Каждый може собі зробити свій портретъ въ природній величинѣ и змалювати цѣлкомъ вѣрно.

Photoliniograph

до побольшани и зменшани

фотографій, образівъ и т. п.

есть необходимымъ для рисовниковъ, малярѣвъ, инженировъ, учениковъ и для частныхъ особъ яко побѣдныи заробокъ и т. п.

Розсылаеъ за надѣланьемъ зр. 1.30, а ще за 30 кр. то и зъ оплатою почтовою; або за послѣднатою.

L. Müller, Wien, Währing, Schulgasse 10.

2730 1-6

Вже вийшовъ

Иллюстрированный Календаръ Просвѣты на рѣкъ 1889.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дѣстати можна въ канцеляріи „Просвѣты“ и во всѣхъ болѣе широкъ складахъ.

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ обезпечень въ Празѣ.

Масъ честь запросити Пчт. Зарады Комитетовъ громадско-конкурентныхъ до асекуранія Церквей и всякихъ ерекціональныхъ будынкѣвъ, именно въ виду того, що ново-санкціонована устава о обовязковѣй асекураціи Церквей и приходскихъ будынкѣвъ уже вскорѣ дѣйствовать стане

„Славія“, стоячи на принципахъ общио взаимности, допомогла ще зъ р. 1884 до основанія автономнаго руско-асекураціоннаго товариства зъ цѣлю найвыгоднѣйшого и по возможности найкористивнѣйшого обезпечуванія Церквей, приходскихъ, шкѣльныхъ и всякихъ другихъ громадско-конкурентныхъ будынкѣвъ, опредѣлявши для нихъ якъ найнижцу тарифу, а при томъ удѣляючи постоянно титуломъ провизіи добровѣльній жертвы въ хосенъ руско-народныхъ Институцій и на добродѣйный цѣли тукраевыхъ Товариствъ. Зъ взгляду на такую свою взаимну беззавѣстную дѣяльність и въ виду своего широкаго намѣренія, при убѣдѣннѣй участи тымъ болѣе користи для добрыхъ цѣлей тутешнаго народа приспорити, „Славія“ надѣея, що руско-громадскій Конкурентъ звалитъ въ нинѣшній часъ тымъ численнѣйше до обезпечуванія своихъ будынкѣвъ въ „Славіи“ зголошатися, и черезъ то именно такъ хосенну дѣяльність своего руско-асекураціоннаго Товариства при нѣй тымъ успѣшнѣйше поддерживать.

Примѣчаемъ, що церковный Комитетъ могутъ участи свои асекуранти цѣлкомъ независимо одъ Колятора, т. е. если Коляторъ забезпечитъ свою 6-ту часть въ пищу заведемо, вѣльно церковный Конкурентъ припадаючи на нѣю части обезпечити въ „Славіи“.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручаетъ

найболѣе цѣнныи кадилы, одначенныи численными медалями заслуги:

КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найболѣе цѣнныи въ пачкахъ по 50 кр. и 1-
КАДИЛО КОРОЛЕВСКОЕ складается изъ цѣлѣвъ, живыхъ и бѣлыхъ, выдающихся дуже при
самомъ запахѣ, пачка по 4 и 8 кр., пуделко по 25 кр. и 50
КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пачки по 25 кр. и 50
КАДИЛО ВАРШАВСКОЕ пачки по 25 кр. и 50
КАДИЛО СОСНОВЕ, кто хочет мати здоровый воздухъ въ комнатахъ, то розжарючыи соснове кадило можетъ его дѣстати, флаконъ — 60
КАДИЛО АНТИМИЗМАТИЧНОЕ есть изобрѣтенный средствомъ въ тыхъ всѣхъ разѣхъ, де ходитъ одѣвѣние воздуха въ комнатахъ и о перешкоду чтобы не развивали пошести; флаконъ 25 кр. и 50
КАДИЛО ПАПЕРЦАХЪ; черезъ огрѣтъ одержуеъ дуже приятный запахъ, пачка по 12 кр. и 24
КАДИЛО ИНДИСКОЕ ТАСМО-ВАТЕ выдаеъ дуже приятный догтеревалый и пошуканныи запахъ, коробка — 50
КАДИЛО САЛОНОВЕ ужинаеъ за помощью прислани, даеъ дуже приятный и здоровый запахъ, одѣвѣние по 30 кр. и 60
ЧЕРВОНІИ ТРОТИЧКИ выдаеъ при пачкѣ приятный запахъ, пачка по 5 и 10 кр. Пуделко по 25 кр. и 50
ЧОРНІИ ТРОТИЧКИ рѣвно-жъ выдаеъ при пачкѣ приятный запахъ по 2 и 4 кр., пуделко по 15 кр. и 25
ДЕЗИНФЕКЦИОННІИ ТРОТИЧКИ очищаютъ знаменитыи и радикально воздухъ какъ въ комнатахъ такъ и коритарахъ, коробка — 10
Всѣхъ кадилъ, ул. Копперника ч. 3. и ул. Галицкаго рѣвъ Ватон. Въ Черновцахъ рынокъ ч. 2.

Дѣстати можна у Львовѣ въ ч. 3. и ул. Галицкаго рѣвъ Ватон. Въ Черновцахъ рынокъ ч. 2.

Для домовою потребы!

Вебовъ полотна найлѣпшихъ и найсилнѣйшихъ сортовъ, полотна зъ блѣи пряжѣ и на пѣвъ выбѣленныи полотна для шевѣвъ и сдѣлѣвъ, сине полотно, добре сине полотно, сѣлнй подвѣи полотно для охорѣи одъ огню, блѣи простирала, дамасть и цѣлѣхъ, льняныи градь и льняныи и бавонныи каешѣ, блѣне пѣвъ полотно, пѣдѣрке полотно, силне полотно на мѣшки якъ такожѣ, готови мѣшки, оксфордѣи, ширтинѣи хустки до носа, цѣлѣхѣи и дамастови хустки, серветы и дамастови накрыты на столѣ, продае по найдешевшихъ цѣнахъ

Weber-Verein in Wall bei Dobruschka in Böhmen

Цѣники и взорѣ на жадање оплатно и даромъ. Нашѣ полотна надаеъ цѣлѣвито на блѣе церковне и до оларѣи пѣсла католицкихъ ритуальныхъ припасѣвъ.

I. ПСЕРГОФЕРА

аптека, Wien, Singerstrasse Nr. 15. „Zum goldenen Reichsapfel“.

Пигулки до очищенія крови, знаи перестытъ, уни-персильныи пигулки, за-садугоу, поивъ на еио назву, бо дѣйстви нема майжѣ пѣлѣи сла-бости, въ которой-бы тѣ пигулки какъ по тысячный разѣ не выказали своего чудеснаго успѣху. Въ найзавѣднѣйшихъ случаяхъ де богато ин-шихъ лѣкъ на дарѣ ужинаеъ, сдѣла по болѣе части и въ короткомъ часѣ поивъ подужаеъ одъ тыхъ пигулокъ. 1 коробка зъ 15 пигулками 21 кр.; 1 пачка зъ 6 коробками 1 зр. 5 кр.; при посплатѣи посылѣ за посплатѣи 1 зр. 10 кр.

При попередній высылѣи належитости коштуе разѣи зъ вѣль-пою одъ оплатѣи посылѣи: 1 пачка пигулокъ 1 зр. 25 кр., даеъ пачки 2 зр. 30 кр., три пачки 3 зр. 35 кр., 4 пачки 4 зр. 40 кр., 5 пачекъ 5 зр. 20 кр., 10 пачекъ 9 зр. 20 кр. (Менше якъ одну пачку и посылѣи). За правѣиою требоу уважати лише тѣ пигулки, котрыи сунъ заосмотрѣи подписѣи имени I. Псергофера и котрыи на накрѣицѣи каждой коробки мають той самѣ подписѣи червонымъ писемомъ.

Масъ множество писемъ, въ котрыхъ консументы тыхъ пигулокъ дакутъ за те, что веруаи до здоровья по розорѣдѣи и тяжкихъ недугахъ. Каждый, котрый ихъ лише разѣи спробувавъ, поручаетъ тоа средство дальше.

Помѣщаемъ тутъ лише декотрыи зъ многихъ подѣи:

Шайбахъ 17 лютого 1888. Высокопозважанныи Пана! Низъ подписанныи проситъ о понов-не присланіи чотырохъ пачекъ Вашихъ дѣйстви дуже позитив-ныхъ и знаменитыхъ пигулокъ до очищенія крови. Зъ поваж-наеъ. И. Найрайтеръ, практич-ный лѣкаръ.

Граше при Фледиингъ, 12 вер. 1887. Высокопозважанныи Пана! Зъ Божѣи волѣи явилъ менѣ до рукъ Вашихъ пигулки и теперь пишу Вамъ о ихъ наслѣдствѣ: я въ по-логу застудился, такъ что не мо-галъ займатися своею работою и певно була-бы вже умерла если-бы мене не вырѣсали Ваши чу-десныи пигулки. Боже благослови Васъ тысячѣи разъ за те, я вѣрую, что ужинаючи тыхъ пигулокъ, прииду цѣлѣи до здоровья, такъ якъ они и пишущѣи довели до здо-ровья. Тереса Книричъ.

Винеръ-Найштадъ 9 грудня 1887. Высокопозважанныи Пана! Го-рячу подѣиу складаю Вамъ въ в-мени мои 60-лѣтній тѣлѣи; она терѣла 5 лѣтъ на хроничный не-жить жолудковѣи и водѣи пухли-ну. Житье було для неи мукою и думала, что вже загние. Принад-комъ достала она пуделко Вашихъ знаменитыхъ пигулокъ до очи-щенія крови и по дошлѣи ихъ у-жинаючи выздоровѣла. Зъ пова-жаньемъ. Иосифъ Вайсбергъ.

Миттерпердорфъ при Кирх-дорфѣ, Висша Австрія 10 сѣн. 1886. Высокопозважанныи Пана! При-Бальзамъ на одиорѣженѣи признаи I. Псергофера одъи-многихъ лѣтъ яко найпѣлнѣй-ше средство противъ розныхъ бо-лѣвъ походящихъ зъ морозу, якъ такожѣ на задѣиный ра-ны и т. д. 1 флаконъ 40 кр. зъ оплатною посылѣи 65 кр.

Сокъ зъ бѣлѣи вузколистѣи на пѣкитѣи, хрипку, корѣиный кашель и т. д. 1 флаконъ 50 кр.

Американска масть гѣтцевѣи, дуже добре средство при всѣхъ гѣтцевѣихъ и ревматичныхъ недугахъ, якъ дѣлѣи въ по-лахъ, пѣхѣи и шумѣи въ у-шѣхъ и т. д. 1 зр. 20 кр.

Порошокъ на поченѣи ногѣи. Цѣна одного пуделка 50 кр. зъ оплатною посылѣи 75 кр.

Бальзамъ на вѣль певне средство на надутѣи пѣи; 1 фла-конъ 40 кр., зъ оплатною по-сылѣи 65 кр.

Английскій чудесный баль-замъ 1 флаконъ 12 кр., 12 фла-конъ 1 зр. 20 кр.

Фіакерскій порошокъ на ве-жить, хрипку, кашель и т. д. 1 пуделко 35 кр.; зъ оплатною посылѣи 60 кр.

Майже всѣ за наведѣиныхъ спеціальностей можна дѣстати у Льво-вѣ въ аптекахъ З. Рукера и П. Миколаша. 2621 12-12

Крѣмъ названыхъ ту препаратѣвъ сунъ те въ записѣи въ австрійскихъ газетахъ оглошени и заграничній спеціальности фар-мацевтичній, и всѣ артикулы находячыи хотѣ-бы не на складѣи доста-вались на жадање скоро и дешево.

Высылѣея почтовою якъ найскорше за попереднюю высылѣи грошей а при болѣешихъ замовленяхъ за посплатѣи.

При попередній высылѣи належитости (найлѣпше черезъ переказъ почтовыи) есть порто значно де-шевше, якъ при посылѣкахъ за посплатѣи.

Ессенція очна зъ Ромерста-вень, 1 флаконъ 2 зр. 50 кр., 1/2 фл. 1 зр. 50 кр.

Универсальна соль очищаю-ча А. В. Бульриха. Знаменитѣе средство домѣи на всѣи на-сѣдѣи спивнаго гравленія, якъ: бо-лы головы, паморѣи, корѣи жолудка, згагу, бо-лы гемѣири-дальи, затѣианье и т. д. 1 па-кетъ 1 зр.

Эссенція живота (Паскѣи ка-пѣи) на запѣиный жолудѣи, ли-ше страданіе, подѣи дѣиота рознаго рода, знаменитѣе средство домѣи 1 флаконъ 22 кр.

Талиохининова помада. I. Псергофера добре средство на порѣи волосѣи 1 доза 2 зр.

Универсальный пластеръ до-сить выпробованныи профессор. Штайдѣи при ранахъ зѣ у-дарѣи и ношибѣи, лихѣихъ бо-лякахъ на ногахъ, упертыхъ зо-воновѣихъ болякахъ, при бо-лѣиныхъ набоухѣи, полахѣи, ранахъ и роспалѣиныхъ гру-дахъ, ранахъ гѣтцевѣихъ и по-добныхъ недугахъ. 1 флаконъ 50 кр. зъ оплатною посылѣи 75 кр.

Универсальная соль очищаю-ча А. В. Бульриха. Знаменитѣе средство домѣи на всѣи на-сѣдѣи спивнаго гравленія, якъ: бо-лы головы, паморѣи, корѣи жолудка, згагу, бо-лы гемѣири-дальи, затѣианье и т. д. 1 па-кетъ 1 зр.

Ессенція очна зъ Ромерста-вень, 1 флаконъ 2 зр. 50 кр., 1/2 фл. 1 зр. 50 кр.

Майже всѣ за наведѣиныхъ спеціальностей можна дѣстати у Льво-вѣ въ аптекахъ З. Рукера и П. Миколаша. 2621 12-12

Крѣмъ названыхъ ту препаратѣвъ сунъ те въ записѣи въ австрійскихъ газетахъ оглошени и заграничній спеціальности фар-мацевтичній, и всѣ артикулы находячыи хотѣ-бы не на складѣи доста-вались на жадање скоро и дешево.

Высылѣея почтовою якъ найскорше за попереднюю высылѣи грошей а при болѣешихъ замовленяхъ за посплатѣи.

При попередній высылѣи належитости (найлѣпше черезъ переказъ почтовыи) есть порто значно де-шевше, якъ при посылѣкахъ за посплатѣи.

20 лѣтъ въ родинѣ!

Домѣе средство, что довѣо дер-жаться все въ записѣи, непотребуе дальшого поручѣи; мусѣи бути добре. При правдивѣи Anker-Pain-Expeller-ѣ видѣи се нагляд-но. Дальшій доказъ, что средство заслугу на поивѣ доверѣи, есть что многои недужѣи, пробувавши други хъ наводѣи хвалѣиныхъ лѣкъ, хапають назадъ за выпробованый Pain-Expeller. Порѣи-наеъ переказали, что се сред-ство домѣи при гѣтцѣи, ревма-тизмѣи, рваню въ членахъ, и при простудѣи, бо-лы головы, зубѣи и пѣчей, ко-лякахъ ил. найпѣлнѣйше помагѣи; бо-лы ще-закѣи вже звѣило по першѣи па-тертѣи. Дешева цѣна по 40 кр. вага 70 кр., то можѣи набутѣи и бѣи; але треба стерѣи фал-шивыхъ и наслѣдѣиныхъ а брѣи лишѣ Pain-Expeller зъ маркою „Anker“ за правдивѣи. Въ записѣи по всѣхъ болѣиныхъ апте-кахъ. — Головный складъ: Apo- theke zum „Goldenen Lö- wen“ in Prag Niklasplatz Nr. 7.

Для одного изъ найстарѣишихъ австрійскихъ товариствъ вза-имныхъ обезпечень на житѣе

глядѣея за зѣбными Агентѣи у Львовѣ и за повѣтовѣи Заступниками на провинціи. — Листовый зголошенія подѣи 2/33 знакомъ: „J. U. 39“ post. rest. Львовѣ.

Зъ днѣмъ Нового року отвѣраея

Перта народна торговля обуви

всякого рода и ОБУВЬ ДЛЯ КАЛѢКЪ.

Будучи одначеныи за свою роботу на пяти выставкахъ, доставляи добрую работу и материалъ, зѣ поручѣи что найменше на иѣеи мѣицѣи за товаръ и роботу, по нѣи бѣи базарѣи. Будѣ се перша въ Галичинѣ Торговля обуви, заложѣи членѣи рускаго товариства ремѣиного „Зоря“.

ИВАНЪ ХИРОВИЧЪ Львовѣ, ул. Копперника 26. Мѣицѣи старѣиныхъ бѣи зѣбѣи работѣи въ Львовѣ и Вѣи. Духовенствѣи.

Въ наибольшѣи выборѣ хустки „Гималай“ фланельовѣи и волочковѣи правдивѣи пледы англійскѣи

Магазинъ Ф. КНАВЕРА и СЫНА подѣи „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

При закупкѣи товарѣи просѣи поклѣикуватися на нашу часѣи.

Выдаеъ и одѣиальный редакторъ Иванъ Бѣи.

Патѣи зъ фабр. Черляеи.

Магазинъ Ф. КНАВЕРА и СЫНА

подѣи „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

Зъ другарѣи тов. им. Шевченѣи подѣи зѣи. Водларѣи

ДѢЛО

Выходити у Львові що дня (крім неділі і рухомих свят) о 5-й годині по полудні. Литературний додаток „Библиотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить въ вѣторокъ, і въ вѣторокъ і п'ятницю на переміну разомъ зъ Дѣломъ.

Предплату і нисерати приймають: У Львові: Адміністрація „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газетъ ул. Кар. Людвига 9. У Відні: Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Duker, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8. M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті: Гамбургъ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Dautz & Co. Предплата на „Дѣло“ і належність за нисерати платити у Львові.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Австрій: за Заграницею: на цілий рікъ . . . 18 зр. на цілий рікъ . . . 24 зр. на пів року . . . 9 зр. на пів року . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. на чверть року . . . 6 зр. на місяць . . . 1 зр. 50 г.

У Львові: на цілий рікъ . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 г. Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 3р ул. Баторія. — Рукописи вносять лише на попереднє застереження. — Репліки неоплачені зблизь одъ порта. — Невіддані члени коштують 8 зр. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 зр. одъ одномъ стрічці печаткою, въ рубр. „Надобало“ по 20 зр. а. в. Подписи числяться по 10 зр. одъ стрічки.

Запросины до предплат.

„Дѣло“ зъ „Библиотекою найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить буде въ 1889 році, якъ сего року, що дня і въ незмѣненній обѣмѣ.

Предплата та сама:

На провинції:	У Львові:
На цілий рікъ . . . 18 зр.	16 зр.
На пів року . . . 9 „	8 „
На чверть року . . . 4:50 „	4 „
На 1 місяць . . . 1:50 „	1:35 „

За границями Австро-Угорщини:

На цілий рікъ . . . 24 зр.
На пів року . . . 12 „
На чверть року . . . 6 „

Запрошуючи П. Т. Земляковъ до предплати „Дѣла“ на рікъ 1889, рівночасно просимо тихъ нашихъ Ви. Читателівъ, у котрихъ ще залигає яка належність, щобъ старались по можливості скоро вирівняти її, бо зъ концемъ року видавництво має дуже великі видатки.

У Львові 28 грудня 1888 (9 січня 1889).

Не тільки голоси польскі але навіть і німецькі праси згадують о прихильності намістника гр. Баденія супротивъ рускої справи, яке займає въ своїй програмі рвч, і о задоволенні, яке зъ той причини Русини оказали або повинні були оказати.

Ми, на жаль, того задоволення вже теперъ оказати не можемо. Не належимо вправді до „факційної опозиції“, котра зъ гори протівна єсть всьому, що одъ теперішнього правительства походять, і не кажемо, що вже зъ гори вважаємо виключеною можливістю, аби міністеръ гр. Таффе або який намістникъ Польскі хотіли бути для Русинівъ хоть-би цілкомъ безсторонніми а не то вже жидливими. Правда, ми въ краяхъ, де живуть двѣ зъ собою споряди народности, вважаємо найвідповіднішимъ поставленню намістника такого, котрий до жадної зъ тихъ двохъ народностей не належить а до обохъ рівно симпатично відноситься і оба краєві мови знає. Але не маємо сего за рвч неможливу, щобъ і намістникъ Польскі бувъ безстороннимъ та справедливимъ такожъ для Русинівъ. Не ходять тутъ зразу о симпатію, се нині дѣло; не ходять

такожъ о попереднє становище супротивъ рускої справи. Ми припускаємо навіть, що хтось, не маючий зовсімъ симпатій до Русинівъ і належавшій попередъ до найпротівнішого Русинамъ сторонництва, одтакъ, ставучи на становищу урядовцѣ, цѣле своє поступованню припорівнює зовсімъ до того становища, яке се єму єго обов'язокъ урядовий, єго присяга приказує.

Отже ми д'ятого і до гр. Казимира Баденія не станули заразъ і не стоимо ще до нині въ беззастидній опозиції, мимо єго автценденцій; ми заняли становище вижидаче. Але зъ того становища не можемо зійти за-для клькихъ жидливихъ слівъ, і не можемо навіть зъ причини тихъ слівъ оказувати яком-небудь радости. Вправді нинішня дипломатія вже покидає засаду Талейранда, що чоловікові дана мова, аби укривавъ то, що думає, але у насъ многи достойники ще не зб'рали зъ тою гадкою, що об'являти не єсть на то, аби їхъ конче додержувати. Не входимо въ причини того недодержуванн, чи оно зависло одъ волі об'являючого, чи не зависло, ми констатуємо лише факти. А на доказъ нашого твердження позволимо собі зъ остатнмихъ лѣтъ привести кілька примѣрівъ.

Коли попередній намістникъ а теперішній міністеръ для Галичини п. Филиппъ Залескій об'являвъ въ серпні 1883 по гр. Альфреду Потоцькому урядъ намістника, розб'являвъ до всьохъ старостѣвъ об'являти, въ котрій межі иншимъ такъ сказано (не маючи оригінального польского тексту підъ рукою, наводимо не дословно, але все-жъ цѣлкомъ вѣрно): „Старостамъ не вольно мѣшатися въ агітації політичній; староста має стояти тільки на сторожі законівъ... а не вольно єму ставати по стороні яког-будь партії і підбуряти її повагою своєю влади... Межи народностями і в'вровисповіданнями не належить робити ні яког розб'яг, а поступати в'сюды такъ, якъ приказує право і справедливість.“ Тимъ старостамъ, котрі бы заведбали сего обов'язку, грозить намістникъ карамі і оштрафувати, що не стерпіть поступованн протівного истинному закону. — Однакжъ який-жъ результатъ були того об'явля? Уже въ парі недѣль по єго розб'яганню, при доповняючихъ виборахъ до сейму, старосты за допомогою своєю поваги і влади урядової переперили: богородчанскій свій власний виборъ а долиньскій виборъ б. п. Гуппе-

на на посла. Въ несповна два роки потімъ були вибори до рады державної, котрі такъ відбувалися, що виборцѣвъ въ Золочеві, въ Бережанахъ більшість рады державної ще досі не могла справдити. Зновъ несповна въ два роки потімъ були ревизія і арештованн по рускихъ читальняхъ і иншихъ товариствахъ въ Рогатині. О множенні иншихъ подібнихъ фактівъ, о поступованню старостѣвъ долиньского, збарского, кобевского і иншихъ не хочемо і згадувати.

Якъ у достойниківъ державнихъ такъ і у достойниківъ автономичнихъ слова не потвердилися фактами.

На остатнімъ засѣданню галицького сейму зъ 23 жовтня 1884. сказавъ пок. маршалокъ Зибликевичъ: Na korzyść także obecnej sesji sejmowej zaznaczyć należy postęp w stosunkach między Rusinami a Polakami... Język czysto ruski zarówno miły dla ucha polskiego jak i ruskiego... Jakby różeczka czarodziejska oddziaływała na wszystkie umysły: znikli nieprzejednani, nie ma ich ani po jednej ani po drugiej stronie, a sprawa ścisłego, stanowczego porozumienia jest już tylko kwestią czasu. Якъ сталося зъ тимъ порозуміннямъ, показали въ кількохъ мѣсяцѣвъ потімъ вибори до рады державної а въ кільканадцять мѣсяцѣвъ залягодженню школьного внесення рускихъ послѣвъ въ сеймъ.

Теперішній маршалокъ краєвий, гр. Янъ Тарновскій, отираючи сеймъ двѣ 9. грудня 1886, сказавъ межі иншимъ: Niepodobna milczeniem pominąć kwestyi, która pod względem ważności swej nie tylko pierwszeństwa żadnej nie ustępuje, ale może je nawet wszystkie doniosłością i głębokim znaczeniem swém przewyższa, kwestyi wzajemnego stosunku dwóch bratnich narodowości wspólnie tę ziemię zamieszkujących. Że osiągnięcie i utrzymanie między nimi porozumienia, harmonii i zgodnego pożytku jest celem, do którego wszyscy dążyć i w miarę możliwości przyczynić się powinniśmy, na to twierdzenie zgodzić się musi każdy człowiek rozumny i prawy obywatel kraju. Środki i drogi do tego celu wiodące... przedewszystkiem przez obustronną dobrą wolę i poszanowanie właściwości narodowych, przez sprawiedliwość dla każdego w granicach obowiązujących ustaw... „Добру волю“ і „справедливість“ для Русинівъ оказавъ вскорѣ потімъ сеймъ ухвалою о рускій гимназії въ Перемишлі, о відобранню права презентації народнихъ учителівъ громадамъ і т. д.

Здаєсь намъ, що фактівъ досить, щобъ оправдати наше зовсімъ холодне і вижидаче становище і супротивъ програмової рвч гр. Баденія. Ще разъ повторяємо, що чекаємо дѣла нового намістника, до котрихъ б'яже і самъ відкликаний. Півтора тижня назадь ми (въ ч. 278 зъ 17 (29) грудня) указали на деякі справи, въ котрихъ п. намістникъ мбгъ-би оказати дѣлами своє становище супротивъ Русинівъ; але досі нѣ одна зъ тихъ справъ ще не полагоджена, і досі ще нѣ одно дѣло намістника не потвердило єго слівъ.

Перегляд часописей.

[Czas, Przegląd, Gazeta Narod., Kurjer Lit., Nowa Reforma, Neue fr. Presse u. Fremdenblatt o programi nauczycielskim. Dziennik Poznański o „zgodzie“.]

О програмі промови намістника гр. Каз. Баденія въ сеймі заговорили краєвий і віденскій часописи. Ми звернемо увагу головнн на ті уступи, які дотикають поглядівъ на высказъ намістника о справі руской.

„Czas“, очевидно, не може навелити на промови намістника, бо она „ставити яко принципъ здорове правило більшости сеймової“. Отже теперъ — каже „Czas“ — єсть рвчєко краю, а особливо консервативнихъ і додатнихъ єи елементівъ, витворити таку більшість сейму, котра бы поматала намістникови. Дальше органъ ставлячи въноситься надъ заповідненою „иниціативою правительства“, „направою відносинъ въ школахъ, особливо середнихъ, і „поправою администрації“, а потімъ переходить до уступу о Русинахъ і такъ каже:

Справи рускій оцѣнені якъ-разъ зъ тимъ такъ великимъ пожаданнмъ „великимъ спокоємъ“ въ мові намістника і зъ тимъ пересвідченнємъ, що і тутъ робота на прихаді нічо не варту, а потрібнн довгого часу. Все, що намістникъ въ томъ дѣлі сказавъ, такъ яснє, честнє і дѣйствє, що, думаємо, оно повинно послужити за дорожє указъ чи то по гладкій дорогі, чи коли она тернистою ставєє не лишє для властї та намістника, але і для додатнихъ въ краю чинниківъ та консервативного табору — а тая спільність поглядівъ і поступованн представляти ме рѣшачоу користи і силу.

„Przegląd“ удержує, що промови намістника „приписувъ цѣлий край безъ різницї сторонництва“.

Послѣвъ рускихъ — каже Przegląd — заповідає п. намістникъ, що, стоячи все на ґрунті конституції, старатись буде заспокоїти дѣйствий потреби Русинівъ, маючі своє довгий рядъ, въ котрімъ єсть индгдѣ двѣста до трьста людей, і женуть ихъ свѣтлнми по кількохъ миль далеко. Страшно сумно дивитися натаку каравану невольниківъ. Відний невольникъ пересувається вузкою стежечкою, утоптанною вже одъ вѣківъ такими-жъ самими нещасливими, середъ горячихъ пѣсківъ пугливий, аби пробиратися черезъ густі джанглі (мѣсяць зарослий густо корчами, травою і осокою), бредуть черезъ моряри і переходять вилавъ черезъ рѣки. Жінки і дѣвчата идуть тутъ въ сумішъ зъ муштинами. Индгдѣ бѣдна мати диває ще і дитячєко на плечяхъ а другє веде за руку при собі. Сонце печє страшно, жажда палить, тяжка дорога підкошує ноги. Що кільканадцять невольниківъ иде зъ боку одній арабскій слуга. Горе тому нещасному, котрий-би хотѣвъ припочити або котрого сили опукнувати. Слуга купецкій бе єго немилосердно палицею доті, доки б'яже, не абравши послѣднихъ силъ, не рушиться зъ мѣста, щобъ по кількохъ крокахъ зновъ упасти. Теперъ розпочинаєє на ново то саме, ба ще гірше катованнє. Коли-жъ слуга таки побачить, що невольникъ не годенъ вже в'якѣти, тогдѣ вдймає зъ него посторонокъ, вдарить ще кілька разѣвъ по голові палкою, труть ногами на бѣкѣ і каравана ступає въ дальшу дорогу. Обсєля являються гнєви і справляють похорони нещасному. Дороги, котримъ такі каравани переходять, суть дуже єльдий: що кільканадцять кроківъ відно кости зъ людськихъ трупѣвъ. Закимъ каравана бѣйде до призначеного мѣста, вигнєє тимъ способомъ значна часть невольниківъ. Ті, що ще остануться, продаються або таки ще на самѣмъ континенті, або перевозяться въ джаузахъ (арабскій прибережний судна) на безпечнй мѣста, якъ н. пр. островъ Мафія повизше Занзибару, а зъ одтамъ переходять на кораблі і везуться головнн до Арабії і Туреччини а по части і до Персії та Індії і на рбзні острови. На корабляхъ везуться невольники потайкомъ, звичайно въ самѣмъ споді, въ вохкихъ каютахъ і середъ такого нехлюйства, яке годѣ собі представити. Бѣсти достають дуже зле, бо звичайно кидають м'якѣ нихъ страву якъ м'якѣ худобу. Середъ такихъ обставинъ вибухає ще м'якѣ ними яка недоу-

Торговля невольниками въ Африці.

Въ исторіі розвою людскости стрѣчаємо одну велику сумну картину, котра своємъ початкомъ сягає глубоки старини, а котрої слѣды остануться мабуть ще такъ довго, доки правдиве свѣтло культури і цивілізації не обгорне зарѣвно всѣ народы землі, т. є. безвзглядну зависність одного чоловіка одъ другого, зависність физичну, котра робить сильнішого паномъ надъ слабшимъ і обдбравъ слабшому не то вже всяку волю розпоряджати своєю своєю майномъ і трудомъ, але оддає навіть саму особу слабшого, єго життє або смерть, въ руки сильнішого і робить слабшого невольникомъ въ цѣлѣмъ значеннє того слова. Та безвзглядна зависність одного чоловіка одъ другого, то невольництво, яке проявлялося въ першій порі людського розвою, можна-би ще уважати природною konieczною тогдѣшнюо устрою сусѣльного, но форми, якій єго устрою було въ часахъ, коли бодай въ Европі устрої сусѣльний бувъ значно змѣнився, въ часахъ, коли слова Христий о любві ближнього голосились вже вольно по цѣлѣмъ майже свѣті, можна уважати хаба одною зъ тихъ недугъ сусѣльнихъ, якій все ще приходиться людямъ одъ часу до часу проживати. Зъ жалемъ бо і встыдомъ треба признати, що властивє невольництво, властива торговля невольниками, розпочалася доперва зъ початкомъ новочасної цивілізації, въ першій половині 16 столѣття, въ часахъ отже, коли Америка була вже въ рукахъ Европійцѣвъ і коли Португалійцѣ заняли були побережє Гвінеї. Португалійцѣ перші стали були купувати на африканськѣмъ побережжю невольниківъ і колонізувати ними сусѣдній островъ Фернандо По, св. Тома, Анно Бонъ і др. Нелюднє поступованнє Іспанцѣвъ зъ Індіанцями въ Америкѣ спонукало було єпископа Ляса Казаса подати прохвѣт завозити до Америки муриновъ зъ Африки. Прохвѣт сей принявъ а Кароль V. надавъ бувъ вже въ 1517 р. маркизюві Брезу на двѣмъ лѣтъ право торговати невольниками а Бреза обдбравъ зразу се право Генуєнцямъ. Велѣдъ за Генуєнцями пішли були заразъ Португалія а бд-

такъ Англія, Франція, Голландія а навіть Данія і Швеція. Якъ велася та торговля на соромахъ цѣлого цивілізованого свѣта, якій були єи результати і якъ она закінчилася, годѣ намъ тутъ розказувати; досить лишє сказати, що нинішня торговля невольниками въ Африці, о скільки она бодай дотикає невольниківъ по-за море, єсть все ще така останкомъ зъ тихъ часѣвъ і вийшла така зъ школи тихъ самихъ Европійцѣвъ, котрі вже бдѣ давнн трудяться надъ тимъ, щобъ направили лихо, котрє такі самі завинили.

Одъ часу, коли Нѣмцямъ не удалася ихъ колонізаційна робота на вѣдно-африканськѣмъ побережжю, котрє ще до недавна належало підъ верховну власть султана въ Занзибарі, розпочався за ініціативою Нѣмеччини формальний хрестий походъ протівъ торговлі невольниками. До Нѣмеччини прилучилися Англія, котра має своєю послѣднєю на побнѣ одъ гори Килима Нджаро, і Італія, котра зновъ хоче конче добратъ въ свої руки мѣсто Касмаджу на побережю коло устя рѣки Юба. До сихъ державъ приступили ще Португалія і Франція, але ся послѣднѣ об'являла лишє вглядати помічъ въ предпринятій дѣлі і застерєгла собі повне право своєї оляги, хочъ Нѣмцѣ доказують, що якъ-разъ підъ охороною французской оляги вивозяться невольники ще і теперъ.

Такъ отже сполучені державъ європейскій розпочали блокяду занзибарского побережя і постановили старатися всьма силами спинити торговлю невольниками на вѣднѣмъ побережжю Африки. Не будемо тутъ въ в'ходити, о скільки ті держави мають дѣйствн на оці лишє саму торговлю невольниками і чи нема у нихъ ще і якихъ позаднихъ гадѣтокъ дальше сягаючихъ інтересѣвъ, а приглянемо лишє самій торговлі.

Вѣдъ подорожниківъ, що коли небудъ заходили въ новѣйшихъ часахъ въ глєбину середної Африки, потверджують єдиногласно, що найбільша торговля невольниками, і то торговля на величезній розмѣрѣ, обдбувалася въ самій Африці. Просторѣ, на котрімъ ведеться та торговля, єсть величезний, бо вносить больше якъ якихъ 250.000 квадратнихъ миль і тягнєє зъ заходу на вѣдѣ одъ Камеруна,

нѣмецкою послѣднєю на вѣднѣмъ побережжю, ажъ до Свакима надъ Червонымъ моремъ і французскихъ колоній Обокъ та Зейла надъ аденскимъ заливомъ, а зъ півночі одъ озера Чадъ і давного єгипетского Судану ажъ по горѣшну Замбези і стороны, де на полуднє одъ Занзибару сльваються рѣки Робума і Луджанджа. На цѣлѣмъ ємѣ величезнѣмъ обшарѣ ведєєся торговля невольниками въ двоакій спѣсѣбъ. Поодинокі племена, часто навіть поодинокій оселѣ, нападають в'взаимно на себе і забирають одій другий въ неволю. Начальники племенъ задержують одтакъ бднѣвднє число сихъ невольниківъ для себе і уживають ихъ до роботи або роблять зъ нихъ рѣдъ гвардії для себе а прозими надѣляють своїхъ говаршівъ і продають дальшимъ сусѣдамъ. Буває і такъ, що одна родина нападає на другу і забирає въ неволю свого протівника, котрого одтакъ продає дальше, часто за дуже малу цѣну, бо лишє за кілька шукльѣвъ кукурудзы, за кілька жєнъ сорго (рѣдъ африканского крока) або за трохи муки.

Одъ часу коли Арабы взяли торговлю невольниками въ свої руки і майже єи монополізували, обдбувають єе формальнн лови на невольниківъ. Арабскій купцѣ підв'ляди цѣлий простѣр м'якѣ себе на поодинокій районъ і вибираються туды до року зъ своїми караванами. Они не вдоволяються лишє тимъ, що вимѣняють невольниківъ за товари дуже малон вартості, бо индгдѣ лишє за кусенє сукна або за муку, але організують формальний армія, котрій одъ часу до часу устроюють об'яви на чорныхъ. Давнй невольникъ а тецєрє слуги арабскихъ купцѣвъ, узброєний въ європейскій карабинъ, походять по найбільшій часті зъ англійскихъ і нѣмецкихъ фабрикъ, засѣдають въ траві, що ростє тутъ такъ високо, що чоловікъ на кони може в'нїї сховатися, на муриновѣ, ловлять ихъ, скоро якій покажєє, або підкрадуться, коли суть въ значнійшій силі, підъ ихъ оселѣ, палатъ хати, а жителѣвъ, муштинъ і жінѣвъ в'вразъ зъ дѣтьми забирають въ неволю. Зробивши добру об'яву, ведуть свою добычу на торгъ. Теперъ розпочинаєє найстрашнѣйша мука невольниківъ. Арабы вяжуть ихъ одного за другимъ посторонками за шню, доки ажъ не утворить-

Порученнє зъ провинції сѣчасъ залягодженню, безъ доплати провизій. В'взятіи банковій і лисеннє соціаль і лисеннє кунуть і продають підъ найкористивнішими по змѣстѣ условіямъ. Всякі об'явлєннє, листы заставнє, реєтри, акції банковій і заставнє, лисє державнє і приватнє

управление в природу односиль. Маємо надію, що слова єй вдоволять тих, для котрих народна незгода не єсть цїлем і котри хочуть спільно з нами трудитись для добра цїлого краю.

Голос євїй кінчить Przegląd твердженням, що по мові намѣстника „утіхли вже одъ разу євїй партійні зависти і ненависти, а євї, якъ одинъ чоловік, стаули підъ хоругвою намѣстника“.

Gazeta Narodowa, рівно-жъ якъ оба вишїй т. зв. консервативні органи, величає промову намѣстника, а дотично справи руської каже:

Коли вглубимося вѣ мысль уступу, де зазначено виразно, що новий намѣстникъ не може глядѣти спокійно на то, щобъ незгода народности піджарала підвалини суспільної, скоро на ґрунті констатувати вѣмъ дана єсть нагода до зблудної праці для добра загалу, — то мусимо признати, що новий намѣстникъ оперъ свою програму на широкій основѣ і що дїланье єго буде могло бути все дуже спасенимъ для краю, коли завѣсть знайде щирю і сильну підпору зъ Вѣдня.

Kurjer Lwowski позволивъ собі навіть назвати нового намѣстника „польськимъ Бисмаркомъ“, такъ сподобався єму виступъ єго вѣ соймѣ. Бере намѣстника за слово і каже:

Зъ великимъ вдоволеннямъ треба пам'ятати о заповненняхъ намѣстника, що хоронити буде конституцію, підъ котрою ми розуміємо закони основні зъ р. 1867., а особливо законъ о загальнихъ правахъ горожанъ, о свободѣ личної, мешкань, товариств і зборівъ, о свободѣ печати і повадѣ свободѣ виборівъ вського рода. Бо на станъ вишньковий Галичина собі не заслужила...

Впроцьмъ і то годиться занотувати, що „Kurjer Lw.“ перепечатавъ статью „Дѣла“ о програмѣ намѣстника, а замѣты нашъ называє „завѣсть справедливимъ“.

„Now-dy Reform“ не сподобався особливо авторитетный тонъ промовы намѣстника: „ja chce, ja zamierzam, ja rzadzić bede.“ і такъ каже:

Зъ промовы вѣє добра амбіція зроби ти щось для краю, але вѣє такожъ духъ авторитаризму, котрий легко може зійти на манівцѣ... Чимъ більше знайдешся вѣ будущімъ соймѣ талантівъ, трудолюбивости і незалежности, то тымъ більше буде надѣй, що верхъ возьме то, що вѣ програмѣ намѣстника єсть доброго.

„Noue fr. Presse“, якъ і вѣ загальнѣ газетамъ вѣдѣнськимъ, подобався програма намѣстника за то, що вѣ нѣй піднесена „инициатива правительства“. А дотично уступу о Русинахъ пише:

Такожъ намѣстникова обѣцянка Русинамъ вѣрає користою. Але якъ-разъ вѣ той точцѣ треба ждати на факти, заки буде можна уробити собі понятье о будущій практицѣ рівноправности вѣ Галичинѣ. Звѣстю, якъ Польня доси обходився зъ Русинами, а мимо того все твердили, що Русини мають повну рівноправність. Очевидно, розумѣли при томъ лишь тихъ Русинівъ, котрі спольщилися і сталися нажимами Польківъ.

Presse найбільшу вагу вѣ програмѣ намѣстника бачить вѣ єго висказѣ про Русинівъ. Особливо Русинівъ — пише Presse — приємно дотикає обѣцянка гр. Баденія, що євї буде берегти заповнення законими основними рівноправности всѣхъ горожанъ. Але намѣстникъ не залишивъ такожъ положити натискъ на рівній обовязки всѣхъ о-

бывательствъ державы, а тї слова можна толкувати якъ виразне упоминенье тої, на шастѣ, дуже малюї фракції Русинівъ, котра середѣ межъ державы за мало здась має простору для сповнення своїхъ національнихъ бажань.

„Trendenblatt“, обдїюся, що намѣстникъ обѣцяє держатись конституції, заключає: Льволяне виконувать законѣв і розуміає, интересамъ державы одповѣдна інтерпретація тихъ законѣв єдино може уможливити признанье горожаньскихъ правъ Русинівъ, безъ підпирания змагань одного ихъ одлому, суперечныхъ интересамъ державы. Ісправдѣ, лишь такѣ становяще єсть єдинимъ сподобомъ — надати справѣ руської лучшій і більше поєдауючий характеръ.

„Dziennik Poznański“ наконецъ тїшиться, що справа руска увійшла вже на спокійнѣйшу, для обохъ сторѣвъ корисну стежку. Мы, — каже — все выступали за рівноправности Русинівъ і за повнимъ признаньемъ Русинамъ того, що єсть ихъ властивостю і власностию духовною. А коли порозумѣние і згода мѣжъ поєвареними колїсь народами наступила (!), то бажавмо зъ цїлою душѣ, щобъ она була тревала і повна.

До сихъ голосѣвъ прасы вяжєся нинѣшня наша статья вступає.

Причины зубожѣлости нашихъ селянъ и мѣщанъ черезъ судѣвничество.

III. Судѣвничество повѣтѣе.

(Дальше.)

Майже у всѣхъ европейскихъ законодавствахъ, зъ винимкою Франції, суды мають двою задачу: рѣшати споры і предпринимати мѣры превентивныя за-дѣ усеуяныя причиною до спорѣв. Та друга часть судової агенды бере свій початокъ зъ права римского (jurisdictio voluntaria, non contentiosa, officiosa, nobile officii) справи неспѣрїй. Цѣль сен задаєть єсть: хоронити права приватній одиниць, наражений на шкоду. Сюды належати справы спадковїй, опѣкунчїй, адопції, наглядъ надъ євденкомисамъ, почасти узнанье за помершого, і др. Тутъ піднесемо лише двѣ агенды зъ неспѣрїю судѣвництва, котрі дотикають нашихъ селянъ, т. є. справы спадковїй і опѣкунчїй. Іншї справы неспѣрїй сѣуть для нашего селянина менше (адопція, узнанье за помершого) або зовсѣмъ (євденкомисы) непрактичїй.

Всѣ справы неспѣрїй рѣшаєсь у насъ підѣла закона зъ 9 серпня 1854 р. ч. 208 В. з. д. зъ кѣлькама болѣшими або меншими повѣлками, розпорядженнями мѣнстерскими, і т. д. Після сего закона переводиться перекладація спадкова по селянахъ і мѣщанахъ такъ:

Коли господарь умре і судѣ о томъ до вѣдась, зѣвѣдѣть на ґрунтѣ комисарь судовый (нотарь, судія або й канцеляристъ), списує актъ помертвїй (Todesfallaufnahme), списує всѣхъ наслѣдникѣв, а що спадковѣмцѣ звичайно не долѣжати, то списує і инвентаръ спадку зъ оцѣньємъ, одбирає одъ наслѣдникѣв заявленье до спадку, оголошує знайдєне завѣщанье — і всьє той вирѣбъ предкладає судови спадковому, не забуваючи, розумѣєсь, предложити і выказъ коштовъ комисієй. При тѣй нагодѣ полишає одному найстаршому вѣкомъ спадковѣмцєв або якому своєюкая помершого адми-

нистрацію спадкового маєтку ажъ до дальшого судового розпорядку. Помінаю всѣ тї случаї, де нема нѣякого маєтку спадкового і де цѣла справа кінчиться на списаню акту помертвїю; помінаю і тї иншї незвичайні случаї, якъ н. пр. де спадковѣмцѣ незнакомї або незвѣстїй, а лишь беру случаї найзвичайнѣйшїй. Цѣлий вирѣбъ комисаря судового приймає судѣ до вѣдомости, установляє, де треба, опѣкуна для малолѣтнихъ, предлагає выказъ спадку урядови податковому за-дѣ вымѣру податку переносного, і коли всѣмъ вымогамъ правнымъ вдоволено а податокъ переносный заплачено або бодѣй забезпечено, выдає грамоту наслѣдѣ, признаючи комисарєвн кошты комисієй і оцѣнителямъ ихъ належитѣсть.

Якъ выготовлюєся инвентаръ спадковий, се рѣчь загально вѣдома. Списуєся т. зв. станъ чинный і пасивный, супоставлюєся одно побѣчъ другого, а зъ того виходить чистый спадокъ. І се вѣдома рѣчь, що спадковѣмцѣ стараються оцѣнити маєтокъ спадковий якъ найвище, разъ дѣятого, щобъ бувъ меншїй податокъ переносный, і зъ огляду на вѣрительствѣ масы спадковѣй, а неразъ і зъ власныхъ выключно личныхъ интересѣв, о чѣмъ буде побѣйше мѣва.

При выготовленю селяньскихъ инвентарѣв спадковѣхъ маса на основѣ мѣнстер. розпоряджень зъ 17 сѣчня 1849 р. ч. 92 В. з. д. капиталъ индѣмнѣзаційный, якъ кождый иншїй довгъ гипотечный, вписати до пасивѣв спадку. Однакъ не лучилося менѣ вѣ жаднѣмъ инвентарѣ селяньского спадку бачити сен позицію, а се очевидє доєсь зъ кривдою наслѣдникѣв, бо о цѣлый той капиталъ спадковѣ представляєся болѣшимъ. Се дѣєся хаба дѣятого, що комисарєвн судовому не хочєся глядѣти при выготовленю инвентарѣ за инчїма довгами, кромѣ тихъ, якї найде вѣ книгѣхъ ґрунтовыхъ, або нѣй подадуть єму спадковѣмцѣ.

Грамота наслѣдѣ буває часомъ така неясна, така двозначна, якъ Питїйская ворожба. Помінувши то, що нема вѣ нѣй і загадїи о томъ, якїй спадокъ полишєся і зъ чого складаєся, або бодѣй на кѣлька спадковъ оцѣньєный, — то коли це полишєся якѣ завѣщанье, котре судѣ по-при спадковѣмцѣ ab intestato вѣ правѣй силѣ удержити, тогдѣ поминай якъ авали! Такї завѣщанья по-наиболѣше сѣуть записами (кодацилами) дѣятого, що нашї селяне майже нѣколи ничїхъ завѣщань (тестамента) не роблять. Они люблять розпоряджатись всѣмъ подрѣбно: сыновн Грїцєвн хату і пѣвѣ огорода, Ивановн шурѣ поля на загумѣнку і пѣвѣ євнжати на болотѣхъ, і т. д. Коли отже полишєся такїй записъ, то судѣ зовсѣмъ не займаєся нимъ, лише задержує єго вѣ правѣй силѣ, мимо неясности, даючы причину до процесѣв. Неразъ такїй кодациль вычерпає цѣлый маєтокъ спадковий, а мимо того судѣ признає по-при томъ записъ спадковѣмцѣ ab intestato. Зъ того виходить така запутанна, що годѣ се представити тому, хто сего вѣ практицѣ не бачивъ.

На основѣ грамоты наслѣдѣ обовязанїй спадковѣмцѣ вѣнѣбуловати себе за власникѣв, а коли сего до шести тиждѣв самї не зрѣбѣ, то по масѣ закона зъ 23 мая 1883 р. ч. 82 В. з. д. судѣ самѣ ихъ вѣнѣбуловѣ на ихъ кошты. На томъ цѣла справа спадкова скінчена. На дотычныхъ актахъ пишєся великаньське рамкоє чотирѣ (IV) і складаєся ихъ до регистратуры. Однакѣ вѣ практицѣ сѣ лишь початокъ. Одъ выдана грамоты наслѣдѣ починаєся друга робота передъ тымъ самымъ

цѣну. Дакїй і лютый сѣй звичай має свою головну причину вѣ племенной враждѣ і вѣ томъ забобѣ, що людѣды думаютъ, що зѣвѣши ворога переймають одъ него єго силу і двѣгу.

Всѣ знатоки африканьскихъ односиль годѣться вѣ томъ, що нѣяка сила не зможе снїтити сєй поганѣй торговлѣ у внутрѣ Африкѣ одъ разу, а коли теперѣ декотрї державы європейскїй выступили противъ торговлѣ невольниками, то мають на оцѣ лишь торговлю вывозову. Інша рѣчь, чи державы тї розпочали борбѣ чистѣ лишь зѣ гуманитарныхъ причинъ; коли бѣ такъ, то можна було розпочати євже давнѣше а не ажъ тогдѣ, коли Арабы стали Нѣмцѣмъ цєзувати ихъ интересѣ і палити ихъ колонїи. Та же і то характеристично, що самї тї невольники, котрыхъ Нѣмцѣ хотѣть освѣдѣти, вѣтѣкають одъ нихъ а ґорнѣсь до своихъ вѣлстительствъ Арабѣвъ і зѣ кождымъ днемъ збѣльшають ихъ силу. Но всєєжъ таки, зѣ якихъ мотивѣвъ і не выйшла сѣя борба, то зрѣбѣти она значный переломъ вѣ цивилизаційнѣй роботѣ вѣ Африцѣ. Коли разъ снїтити погана торговля людѣми на морѣ, то п скорѣе та легше подѣлѣно вѣ серединѣ Африкѣ, бо тї, що торгуютъ винѣ людѣми, будуть мусѣли шукати собі жерель доходу вѣ богатѣствахъ землѣ і тымъ спонукать і мѣсцевыхъ на пѣвѣ ще дикѣхъ жителѣв до культурноя работы і двигнути ихъ поводи до людского достоинствѣа.

Говорячи о торговлѣ невольниками, годѣ тутъ не згадати про чѣловѣка, котрый вже одъ многихъ лѣтъ трудиться вѣ хрїстіянськѣй любви околомъ знесеня торговлѣ невольниками. Чѣловѣкомъ сѣмъ єсть кардиналь Лавїжерї, родомъ Французъ, котрый довгї часы бувъ єпископомъ вѣ Альжїрѣ. Одержавши одъ папы титуль прїамаса Африкѣ і архїєпископа Картѣгїны і ставши оцѣсѣа кардиналомъ, почавъ Лавїжерї вѣзѣти по Европѣ і проповѣдати противъ невольництва. Онѣ позываєть собі богато прїхильникѣв не лишь вѣ Франції і Бельгїї але такожѣ вѣ Нѣмеччинѣ, Испанїи і Португалїи. За єго то инїциативѣ выдѣвъ папа одозву до всѣхъ хрїстіянськѣхъ державъ, щобъ выступили противъ невольництва, а єго труды подпирѣає і самъ кн. Бисмаркѣ вѣ надѣй, що же направиться лихѣ, якѣ заподѣляли Арабы нѣмечкѣмъ колонїстамъ на всхѣдно-африканьскѣмъ побережѣ.

К. К.

судїєю повѣтѣовымъ, хочѣ після ничѣго, бо процесового спѣрїного закона.

(Д. 6.)

Оборонцѣ а карный трибуналъ.

Читателямъ нашимъ буде ще певно вѣ памяти великій процесъ карный противъ уряднѣвъ головного уряду мѣтѣвого у Львовѣ, обжалованыхъ о надужитѣ власти урядовѣ, котрый торѣкъ вѣ падѣлѣхъ вѣдѣваєся передъ краєвымъ карнымъ судомъ у Львовѣ. Процессъ той замѣтнїй бувъ сѣцєсїєю адвокатѣвъ-оборонцѣв. Рѣчь була така, що трибуналъ судовый підъ проводомъ сов. Маларкевичѣа зарядѣвъ мѣмо супротивленя обороны одѣчитанье приватного писѣма, не стоячого зѣ розправѣю вѣ звязѣ а зобиджающего вѣ высѣкомѣ степенѣ одного зѣ оборонцѣв (д-ра Т. Шадловского), одѣтакъ порѣшѣвъ на вѣнесєне одного зѣ свѣдѣѣвъ переслѣхати вѣ некористѣ обжалованыхъ такого свѣдка (д-ра Бѣльчєвского), котрего разъ уже при тѣй самѣй розправѣ, коли переслѣхавъ єго жадавъ оборонцѣ д-рѣ Шадловскїй, порѣшѣвъ бувъ не переслѣхувати, а вѣбѣнцѣ одкававъ жаданю того-жѣ д-ра Шадловского, котрый жадавъ укараня свѣдка Гєса за нанесєну єму обиду. Супротивъ того зажадавъ вѣ имени лавы оборонцѣвъ адв. д-рѣ Максѣ одложєня розправы на одинѣ дєнь, щобъ оборонцѣ могли засѣгнѣти рады выдѣлу палаты адвокатѣвъ, чи при такѣмъ складѣ рѣчей выпадѣає имъ дальше наражувати повагу свого стану, а коли трибуналъ одмовивъ тому жаданю, зложали всѣ оборонцѣ, т. є. д-ры Максѣ, Попель, Дульємба, Льєвєнштайнъ, Шадловскїй і Соловѣй обороны, і вѣ наслѣдѣвъ того розправа мусѣла бутѣ одложена на довшїй часѣ. Ще передъ выступлєньємъ оборонцѣвъ укаравъ бувъ трибуналъ д-рѣвъ Макса і Шадловского на подѣставѣ прислѣгуючого єму дисциплинарного права карѣми грошевыми, а высѣй судѣ краєвий заєвсєнѣдувавъ д-ра Шадловского одъ права обороны вѣ справѣхъ карныхъ на 6 мѣсѣцѣвъ. Кромѣ того зарѣдѣвъ высѣй судѣ краєвий вычѣтити противъ тихъ шести оборонцѣвъ дисциплинаркѣ, а позаякѣ одинѣ зѣ нихъ т. є. д-рѣ Попель єсть прокураторомъ рады дисциплинарноя при львѣвскѣй палатѣ адвокатѣвъ, то делеговано для сен справы раду дисциплинарну палаты перемѣско-самбѣрєковъ вѣ Перемѣшли. Недавно выдала таѣ рада дисциплинарна вѣ тѣй справѣ своє рѣшєньє, котрымъ признала всѣхъ шѣстьохъ оборонцѣвъ невинными закїнєныхъ имъ провинѣ, наче-бѣ они предпрїняли негатавну акцію супротивъ рѣшєньє трибуналу, проявили демонстраційне невдоволенье зѣ судовыхъ постановѣвъ і постановили зупинити вымѣрѣ справедливости, ухїлюючи одъ своихъ фѣховыхъ обовязѣѣвъ і ставлячи личну свою справу по-надъ справу своихъ клієнтѣвъ.

Мотивы рѣшєня рады дисциплинарноя дуже цѣкаві. Хочѣ не поклянимы мы — говоритъ рада дисциплинарна — критиковати поступованье судового трибуналу, то однакѣ вѣ ємъ случає се конечно, бо инакѣ годѣ розпѣзнати головнїй обѣставинѣ, впливаючїй на вину оборонцѣвъ. Зѣ розгладѣ же актѣвъ розправы і цѣлого єн ходу набрала рада дисциплинарна пересвѣдченя, що члєны трибуналу були супротивъ оборонцѣвъ некористѣю і неспрїхильно настроєнѣ, чѣго доказомъ було цѣлѣ поступованье зѣ д-ромъ Шадловскѣмъ і цѣла справа зѣ згаданными выше свѣдкама. Рада дисциплинарна подѣсѣла такожѣ і то, що не лишь при тѣй, але часто і при другихъ розправахъ не знаходитъ оборона такого узваня, якѣ належєть єй після обовязуючихъ законѣвъ, якорѣвнорѣдѣй сторѣвъ зѣ державною прокуратѣєю, і що такожѣ зѣ тої причинѣ знайшлася лава оборонцѣвъ вѣ вынѣмкомѣ положєню, котре принєвѣловало єн выступити вѣ оборонѣ достоинствѣа і поваги своего стану. Зѣ тихъ причинъ піднесѣає рада дисциплинарна, що то сен сѣцєсїєю оборонцѣвъ не може уважати простою демонстраційєю, тымъ болѣше, що мѣжъ ними були людѣ поважнїй і повнїй досвѣду вѣ своихъ звѣаню, а позаякѣ черезъ тую сѣцєсїєю і обжалованїй не потерпѣли нѣякоя шкоды, бо при другѣй розправѣ увѣльєнено ихъ всѣхъ, дѣятого признає всѣхъ оборонцѣвъ невинными і увѣльєняє одъ вського одѣвѣчальности вѣ дорожѣ дисциплинарноя.

Дописы „Дѣла“.

Зѣ Перемѣского.

[Справа вдовичѣ-сирѣтского фонду.]

Вѣдома рѣчь, якъ сумно стоѣть єдноєня вдовичѣ-сирѣтского фонду єпархїи перемѣтской. Майже неимѣвнѣе, а така правда, що неправильно платѣныхъ єсть до 60%, а довгѣ до фонду вдовичѣ-сирѣтского у жѣнчїхъ євнѣщенїєвъ доєагъ сумы звыжѣ 57.000 зр. а. в. Фондъ резервовый уже не постѣе, а минувшого року для выплатѣ пенсїєй вдовѣмъ і сирѣтамъ проєктѣвано нарушити фондъ корєний, бо неплатѣныхъ одѣвѣловано зѣ кривдою тихъ, що платѣть. И не дивѣ, нѣхѣто не наєтає на недѣлахъ. Ба навѣтъ вѣ комисїєй, кромѣ Впр. о заступника прѣдсѣдателя і о ликвидатора, всѣ прочї члєны — довжїниками фонду! Той станъ виробѣєся черезъ невѣжѣу і байдужность євнѣщенствѣа, тымъ болѣше, що давно правдѣй станъ фонда немѣвнѣ заєвнѣвано, а бл. п. прѣдсѣдатель всє євнѣщенствѣа до патріотизму на кашєнѣ вѣдѣвъ і сирѣтѣ накладувать, а хотѣвъ 26.000 зр. зложєныхъ вѣ т. зв. руськѣмъ Банку були найгѣрше умѣщєнѣ, євнѣщенствѣа єсьє только прѣтѣвнє чѣло, а по ємертѣ дулю побачєло!

Дѣятого мы дуже тїшїлись, коли минувшого року на загальнѣмъ зборѣ одпоручникѣв одкрывъ то лихѣ о Зубрицкѣй, парохѣ зѣ Боскѣ, і заповѣвъ дуже далеко сягаючи євнѣсєня. Тѣлько-жѣ євнѣсєня єго, то за-дѣа бра-

га, котра ихъ зновъ десяткує. Щасливї тї, що перебудуть всѣ тї муки!

Цѣна невѣльнїкѣв єсть всѣляка. Коли вѣ глѣбокомъ Суданѣ можна дѣстати невѣльнїка за кѣлька шукѣѣв кукурудзы, то вѣ Кабанѣ на захѣднѣмъ берєзѣ озера Танганѣа треба вже дати за него 5 пѣстрѣвъ (50 кр.); на противнѣмъ берєзѣ того озера вѣ Уджиджї коштує євнѣ вже вѣ трѣє тѣлько, а вѣ Таборѣ, на полуднѣ одъ озера Укеревѣ, де єсть головнїй рынокъ на невѣльнїкѣв і де сходяться караваны зѣ-надъ Уельє, Арувинѣ, Конга і Люалабы, доходитъ вже цѣна до 30 пѣстрѣвъ. Докѣ же не розпочалася була блокада занзибарского побережѣа, то платився одѣнъ невѣльнїкъ вѣ Занзибарѣ по 60 до 100 пѣстрѣвъ (6 до 10 зр.).

Головнїй мѣсѣа вывозовѣй торговлѣ невѣльнїками були давнѣйше на захѣднѣмъ побережѣу, но теперѣ звернулаєся цѣла сѣя торговля на вхѣднєе побережѣе, а головнѣо на побережѣе занзибарскє, котре заняло недавнє нѣмечкѣ вхѣднѣо-африканьське товариство. Головнї точки сен торговлѣ сѣуть тутъ зѣ полудня на пѣвнѣчѣ вѣ мѣстахъ Линдї, Кильва, Дарѣєсть Саламѣ, Мобасѣ, Кисмаджѣ і Маѣдїсєнѣ на побережѣу Сомалѣвѣ, а давнѣйше же були Зєйла, Обѣкѣ, Масава і Свакимѣ. Зѣ занзибарского побережѣа вывожєно єще до недавна по 29.000 невѣльнїкѣв рѣчно. Головнї точки внутрѣшньѣй торговлѣ і зборнїй мѣсѣа караванѣ сѣуть вѣ Касонѣ надъ рѣкою Люалаба, резиденцїи Тапѣ-Тина, Мусумба і Табора, а для караванѣ, що вѣдуть невѣльнїкѣв до Марокко, Триполису і Барка а по части і до Єгїпту: Сокото, Кука надъ озеромъ Чадъ, Абєшѣрѣ і Ель-Фашєрѣ, а по части же і Хартумѣ.

Якѣ-жѣ єсть дальша судѣба невѣльнїкѣв? Тымъ, що дѣстануться до Арабїи і Турєчїины, Єгїпту, Барки і Триполису або хочѣ-бы і до Марокко, вѣдєсь вгладѣю дуже добре; они сѣуть лишь слугами а часто навѣтъ дослѣгуються а лѣшѣої долѣ. Не лѣ вѣдєсь такожѣ і тымъ невѣльнїкамъ, що остають вѣ неволи вѣ Аєрїцѣ. Всѣ майже аєрїканьскїй подорожнїки потвѣрджуютъ то. Д-рѣ Бавманъ каже н. пр., що невѣльнїкѣ вѣ Аєрїцѣ, дѣбавшїєся до якого вѣлстителя, стоѣтъ у него вѣ службѣ, котру можна, що найболѣше уважати лишь за легку панцирну, і не-

вольнїкѣ уважєсь тутъ майже на рѣвнї зъ вѣльнїмъ чѣловѣкомъ. А Рогозінскїй каже: „Я видѣвъ неразъ чѣрныхъ на свободѣ, що просили котрого зѣ богатѣхъ своихъ землякѣвъ, щобъ прїймаєть ихъ за невѣльнїкѣв, бо дѣйствиє слово „невѣльнїкѣ“ треба-бы замѣнѣти на „чєлѣды“ і того рода одѣнцѣа робити неразъ вражєньє старѣго слуги, що инѣгдѣ і розбогатѣє.“

Вынѣмку становить хѣба неволя у людѣвнѣхъ племенѣхъ, якѣ Нїямѣ-Нїямѣ і Монбуту надъ рѣкою Уельє. Значна часть невѣльнїкѣв, що дѣбавєсь вѣ руки сїхъ племенѣ, єсть вѣлствѣо прїзвѣчєна на мѣсцевѣу консумцію. Д-рѣ Швайнфуртѣ розказує вѣ своей подорожї до сєрєднѣй Африкѣ, що вѣ краю Нїямѣ-Нїямѣ (суданьского арабєса сѣя назва значить тѣ саме, що людѣды), бачивъ осєлѣ, де були формальнї яткѣ зѣ людєкѣмъ мясѣомъ: уда людскїй, ноги, руки були порѣзѣвшувѣнї на продажѣ ажѣвнѣкѣ сходялись луды ранѣ, якѣ у насъ до яткѣ по мясѣ, та выбїрали, що котрѣй прѣвожє. Характеристичнымъ єсть, що тї людѣды не любѣли арабского мяса а навѣтъ і знають хѣбу і мурнѣєскому, бо кажуть, що декотрѣ „заносѣтъ Арабомъ“. Мєса зѣ бѣлыхъ людѣй не ѣли-бы они за нѣщо вѣ свѣтѣ, бо думаютъ, що бы нимъ потроллиєся. Мєса зѣ новонарѣдженыхъ мурнѣєскихъ дѣтѣй уважєся у нихъ за найбѣльшїй прїєматѣкъ. Швайнфуртѣ розказує ось такую прїгѣду: Коли бѣ разъ переходѣвъ черезъ одну осєлу вѣ краю людѣвнѣхъ, бачивъ, якѣ сєрєдѣ страшнѣої сѣпєкѣ рѣвнѣкового сонцѣа лєжало чєрвєное якѣ чистѣ мѣдѣ новонарѣдженє мурнѣєскє дѣтѣа і давало єще лишь слабѣй ознакѣ жѣтѣ. Пѣдъ хѣтою сѣдѣла старѣа жѣнѣка і шкєрєтѣла до горшка рѣдѣ яковєсь бульбѣи. Подорожнїкѣ подѣйшовъ до неѣи і спѣтаєвъ єн, чѣму не возьмє дѣтѣны зѣ сонцѣа, а она єму на то: „Возьму, каже, лишь дострѣжѣу повєнѣ горнєцѣ; най же трохи прїлєчєсь на сонцѣа то будѣ єще смачнѣйше, коли єго ажъ тогдѣ зарѣжѣу“. Людѣ вѣ сїхъ сторѣнахъ нападаютъ отже взаимно на сєбѣ і ловѣть одѣнѣ другѣхъ, щобъ ихъ одѣтакѣ поѣсть. Невѣльнїкѣвъ, прїзвѣчєныхъ, що такъ скажємо, на зарѣзѣ, вѣдуть по двѣохъ, зложивши имъ на шѣю дєрєво, розколєно на обѣхъ кѣнѣцѣхъ якѣ вѣла. Котрыхъ зарѣзѣ не спєчутѣ і не зѣвѣдѣть, тѣхъ черезъ кѣлька днѣвъ навѣтъ дуже доглядѣють. Злїшнѣхъ продають дальше за дуже малу

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Библиотека найзнаменитіших повістей“ виходить в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплата и нисераты принимаются: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Кооперника ч. II, и Бюро газет ул. Кар. Людвиг 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Orpelik I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Co. Предплата на „Діло“ и належитість за нисераты платит у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Заграниччю: на цілий рік . . . 18 ар. на цілий рік . . . 24 ар. на пів року . . . 9 ар. на пів року . . . 12 ар. на чверть року . . . 4-50 ар. на чверть року . . . 6 ар. на місяць . . . 1-50 ар.

У Львові: на цілий рік . . . 16 ар. на пів року . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1-35 ар.

Редакція, Адміністрація и Експедиція під ч. 3р ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на поштові застереження. — Рекламція неопечатаний збірний бідь пошта. — Кожен номер коштує 8 ар. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 ар. бідь з однієї сторінки печатки, в рубр. „Надбавки“ по 30 ар. а. в. Подати числяться по 10 ар. бідь стишка.

Запросины до предплати.

„Діло“ з „Библиотекою найзнаменитіших повістей“ виходить буде в 1889 році, як сего року, що дня и в незміненом об'ємі.

Предплата та сама:

На провінції:	У Львові:
На цілий рік 18 ар.	16 ар.
На пів року 9 „	8 „
На чверть року 4-50 „	4 „
На 1 місяць 1-50 „	1-35 „

За границями Австро-Угорщини:

На цілий рік 24 ар.
На пів року 12 „
На чверть року 6 „

Запрошуючи П. Т. Земляков до предплати „Діла“ на рік 1889., рівночасно просимо тих наших Вп. Читателів, у котрих ще залигає яка належитість, щоб старалися по можності скоро вирівняти її, бо з кінцем року видавництво має дуже великі видатки.

У Львові 29 грудня 1888 (10 січня 1889).

Галицький соймъ краевий оказує вже більш рухливості и радить при значнійшій комплеті. Послы позивджалася численно, раз за-для справы проинаційной, друге чтобы показати особливую ревнність передь новыми выборами, а вівниці и за-для забавъ при надходящих місяцях. В справі проинаційной правительстве дало вже свои поясненія, домагаючися зміни в провѣхъ видѣлу краєвого, котрий подаємо повнѣше. Крім того по-являються що-разъ нові писемъ и брошури о проинаціи. Такъ и. Владиславъ гр. Базаровскій въ „листі отвѣтѣхъ“ до одного зъ пословъ домагався, чтобы той его посолъ якъ найнеергичайше боронивъ права властительства проинаціи, а коли-бъ правительстве зъ его жаданями не згоджувалося, то „скорѣе въ политику нашу такъ повели, що навѣтъ въ нашомъ власномъ домѣ доволно и після слухности уладитися намъ не вольно, то вертай якъ найскорше до плуга“. Іншій же властитель проинаціи, посолъ гр. Лясоецкій, вславившійся канонизаційю коршми, горячо перестерігає своихъ товаришівъ передь жертвенностію, а всяке ограниченіе права проинаціи

ційного називає актомъ самоволі и грабежи, сполученимъ зъ руиною многихъ, зъ плачемъ и проклонами! — Окрімъ проинаційной справы мають залагодитися зб справъ важнійшихъ: устава о слугахъ и о ремунераціи для катехитівъ. Внесенне п. Романчука о рускихъ гимназіяхъ, учительскихъ семинаріяхъ и школахъ народныхъ, якъ и друге внесенне о зміні регулярину соймового в користь руского языка не прийдуць, здається, зовсімъ на порадокъ дневний.

Намѣстникъ Галичини гр. Баденій буде мусѣвъ сильно енергію розвинути, чтобы до-тримати своихъ обѣщань, зробленихъ Русинамъ в программовій бесѣдѣ в соймѣ. Досі, якъ мы вже згадували, в ньомъ не видко в краю, а найменше в поступованю старостъ, що настала зміна в верховномъ зарядѣ краєвомъ. Старосты поступаютъ и дальше такъ само, якъ привыкли поступати за намѣстництва гр. Потоцкого а ще більше, помимомъ приведенного нами вчера обѣщанья, за п. Залеского. Отъ що дальше доносять о долинѣ-скімъ старостѣ п. Цыщѣ:

На засѣданю окружной рады школьной д. 21 н. ст. грудня м. р. заявивъ п. Цышка, що выказъ дѣтей не учащихъ до школы в Мизуні звернувъ мѣсцевой радѣ школьной, чтобы предложила его по польски. На то заявилъ окружной инспекторъ калуско-долинскій, п. Мохнацкій, що нема такого закона, котрый збориють в мѣсцевымъ радѣмъ школьнымъ переписуватися зъ властями по руски, и що бить самъ якъ и калускій ц. к. староста приймалъ и принимаютъ дописи рускій и пред-кладають радѣ школьной у Львові, а та нѣколи не учинила нѣякого замѣту. Тогда ц. к. староста Цышка, в обуреню гримнувъ на инспектора: „Pan nie nie czytasz! Pan nie znasz żadnej ustawy! U was w Kaluszu wolno! Bóg wie, jak pisać!“

Сего факту чей-же п. намѣстникъ, по своей програмѣ в соймѣ, не може поминути безкарно и мы зъ нетерпеливостію ждемо, що бить зробиць зъ п. Цышкою.

Соймъ краєвий.

Справозданне наше зъ 26 засѣданя сойму краєвого зъ дня 3 л. січня 1889 доповняемо ще слѣдующими данными:

що соборъ деканальний відбувся зъ испытами. В третьихъ деканатахъ бдише де-то посъвъ книжки, перечитавъ бдишане на соборѣ, на що нѣхто не звертає уваги, и виробъ бдишавен до консисторіи. И т. д.

Якъ оціняють зновъ консисторіи ті соборничковъ выборы, се найльшій доказъ, що нѣколи на нихъ не бдишадуть, хочъ кажуть люде „Keine Antwort ist auch eine Antwort“. Смішне и забавне есть то, що по бдишавен соборахъ деканальныхъ выслаются изъ сторуны урядовъ деканальныхъ по формѣ до консисторіи запротоколованій, фантазіи кляси-фикацій табелѣ деканального духовенства зъ соборничковъ испытѣхъ, хочъ нѣхто нѣкого не испытувавъ и нѣхто нѣкому не бдишадъ. Така процедура, хочъ она и по формѣ, сама собою не красна в духовнымъ станѣхъ.

Щобы хто мѣгъ другыхъ испытувати, мусѣвъ самъ в предметахъ испыту мати до-свѣдѣ. Сего домагався здорова логика, бо и-накше испытующого ждуть компромитаціи. На соборахъ деканальныхъ предѣдуютъ деканы або мѣсто-деканы и до нихъ належить испытувати деканальне духовенство в богословію. Чи всѣ деканы та мѣсто-деканы посѣд-уютъ бдишавен здѣбности до испытованя своихъ содеканальныхъ братѣхъ? На се пытанье бдишадъ, що не всѣ, а сему така причина, що деканбъ и мѣсто деканбъ выбираютъ самі консисторіи безъ участи деканального духовенства, причѣмъ часомъ свояцтва, свѣтѣства та закулисовъ лизувства, понижають до-стоинство чоловѣка, бдирають важну роль, а ті приметы нѣ достаточный, и бдишадъ при выборахъ деканальныхъ репрезентаціи. Коли-бъ деканбъ и мѣсто-деканбъ ставляли консисторіи при участи деканального духовенства, навѣтъ черезъ предѣлдане кон-систоріямъ терно, мы мали-бы инакше дека-нальну шаржу и декуды деканальне духовен-

По поданныхъ нами промовахъ намѣст-ника и маршалка повѣдомивъ намѣстникъ па-лату, що законъ о правныхъ односинахъ на-родныхъ учителей одержавъ цѣсарску санк-цію а дальше бдишавъ на кілька интерпе-ляцій.

Засады, якій выголосивъ намѣстникъ вѣ бдишавѣхъ на важнійшій и насѣ ближе об-ходячий интерпеляціи суть слѣдующі: а) Акты правный, дотыкающий обовязковъ громады супро-тивъ школы мѣсцевой, суть свободный бди-всякихъ оплатъ скарбовыхъ (рѣшенне минист. скарбу зъ дня 19 жовтня 1888 ч. 35381 вѣ справѣ громады Бѣлошкорка); б) переводъ збо-жа вѣ синахъ черезъ границу не подпадає мѣстовой оплатѣ (поз. тар. мѣстовой ч. 36, заведе-на закономъ зъ 24 мая 1882 ч. 47 в. з. д.); в) языкомъ урядовымъ загального ополченія есть языкъ нѣмецкій, а лишь для выгоды стору-бъ печатається на картахъ для обовязанныхъ до службы вѣ ополченю тексты побѣхъ нѣмец-кого языка такожъ и вѣ рускомъ взгляду польскѣмъ (зак. зъ 24 мая 1883 ч. 86 в. з. д.) Дальшій интерпеляціи поминавемо яко менше важный и насѣ ближе не дотыкающий. Опбѣла переказавъ соймѣ комисіи бюджетовой бди-шавѣхъ правительства зъ замкненіемъ рахун-ковъ фонду индмизаційного зар 1887; гро-мадскѣ бди, петицію громады Стрыи о усуне-нне провизоричного заряду; бюджетовой бди, справозданне о краєвомъ фондѣ емериталь-номъ школьнымъ; школьной бди, справу пере-мѣны жѣночонъ шестиклассовой школы вѣ Ко-ломии на 8-классову выдѣлову и справозданне выдѣлу краєвого зъ внесеніемъ на бдишане громадѣ мѣста Городка залеглихъ претенцій на платню учителей вѣ тамошнихъ народ-ныхъ школахъ; администратіи бди, справозданне выдѣлу кр. о потребѣ выдана одна-кового закона доведого для цѣлого краю, справу перенесенія громадѣ Домажарѣ, Зѣльбѣ и Жорниска зъ округа политичного львовского до городецкого; правничѣй, справу пере-несенія громадѣ Підкамѣнѣ и Нѣмачѣ зъ окру-га судового залозецкого до бродского.

На 27 засѣданю дня 4 л. січня 1889 предложавъ пос. Максѣ внесенне, чтобы вы-дѣлъ краєвий розслѣдывъ потребу и условия заложения низшой рѣльничонъ школы вѣ Тернополи и на найблизшій засѣданю аздавъ о томъ справу сойму. Пос. Петру-скій предложавъ бдишавѣхъ справозданне выдѣ-лу кр. вѣ справѣ внесенія пос. Вербицкого, чтобы власти автономный зъ уряду були об-овязанъ бдишавѣхъ про старинный памятники штуки. Выдѣлъ краєвий покликнувшись вѣ томъ пред-метѣ на истинное вже розпорядженне намѣст-ництва зъ 26 червня 1886 ч. 24,994, по мысли котрого громады при всякихъ змінахъ, маю-чихъ довершитися на старыхъ будинкахъ, ма-ють перше засѣгати рады и оціни консерва-

торбъ. Після гаданъ выдѣлу краєвого внесе-нне пос. Вербицкого не надаєсь до полага-дження вѣ дорожъ закона, а лишь до админист-раційного розпорядження. Справозданне то при-ймає соймѣ до вѣдомости.

Пос. Бережницкій здававъ справу що-до петиціи вѣча мѣстѣ о заложение домовъ примусовой работы. Щобы тую рѣчь приго-товити, а именно чтобы розслѣдывъ потребу такихъ закладѣхъ, ихъ число, размеры и вѣс-тію покрыта сполученихъ зъ тымъ коштовъ, бдишавъ выдѣлъ краєвий до президіи апел-ляцій у Львові и Краковѣ о удѣленне потреб-ныхъ дѣтъ что-до числа злочинства и иныхъ важныхъ вѣ той справѣ моментѣхъ. Позаякъ на то бдишадъ же нема, тожъ выдѣлъ кра-євий може доверва на слѣдующій сессіи свои внесенія вѣ той справѣ предложити. И то спра-визданне приймає соймѣ до вѣдомости.

На 28 засѣданю зъ дня 9 січня 1889 пред-ложивъ правит. комисаръ, д-ръ Лозинскій, два проекты правительства а именно: взгля-домъ закона громадского для значайшихъ мѣстѣ и закона о уважаню приватныхъ оге-рѣхъ. Першій бдишаво до комисіи громадской, другій до комисіи краєвой культуры.

Пос. Вол. Волянскій поставивъ внесе-нне о скрѣпленне комисіи проинаційной ше б членами, котре однакъ по противныхъ ему промовахъ пос. Менциньского и Рома-новича бдишено. Пос. Максѣ мотивувавъ бдишавѣхъ свое внесенне о заснованю низшой шко-лы рѣльничон вѣ Тернополи.

Дальше предложено сойму справозда-нне выдѣлу краєвого зъ замкнення рахункѣхъ фундаціи скарбовской. Справозданне то при-ймає соймѣ до вѣдомости по промовѣ пос. Романовича, котрый выткнувъ деякій не-властивости, а именно, що вѣ дороговизнѣхъ за-ведено, де мають сироты и старцѣ мѣститися лишь безплатно, есть теперь 8 дѣтей и одна стара женщина за оплатою и що подмога 600 ар., яку побирає теперь одинъ екстернистъ, бдирає в заведеню томъ удержанне двѣхъ старцѣхъ.

Пос. Пилать здававъ справу зъ внесе-нны пос. Меруновича, котрый жадавъ при-мѣненія вѣ нашомъ краю §. 4 закона зъ 24 мая 1885 о умѣщеню злочинцевъ зъ заведе-ныхъ поправъ або примусовой працѣ такъ, чтобы тымъ способомъ можна противдѣлати налоговому волокитству и неробству, зменша-ти тягари громадѣ и выдатки на шупащан-ство. Позаякъ справа та тѣсно вяжеся вже зъ порѣшеною на попередній сессіи справою ор-ганизациі заведенъ працѣхъ, вѣ котрой не по-дали ще суды выдѣловъ краєвому потребныхъ дѣтъ для того порѣшивъ соймѣ, чтобы и вѣ той справѣ предложивъ выдѣлъ краєвий свои внесе-нны ажъ на слѣдующій сессіи.

Слѣдувала дебата надъ справозданіемъ

Згадки изъ семинарскаго житія у Львові.

(Списавъ посылъ нотатокъ В. зъ С.)

(Конецъ.)

Щобы форму задержати, бдишаваются по мысли собору Замойского „quater singulis an- nis“ до теперѣ на соборахъ деканальныхъ испы-ты зъ богословскихъ наукъ, але якъ они бдишаваются, не бдишавую цѣловъ заслоны, бдишавую лишь вѣ конецъ. Не перечу, що чоти-роразовій зборъ деканального духовенства вѣ роцѣ мали-бы свою додатну сторону, коли-бъ имъ надано розумну програму. Але грошеві вилаты на деканальныхъ соборахъ консистор-скихъ такъ та на вдовы, бдишаване св. мира, збиранне складокъ, привезенне бдишавѣхъ ме-трикъ, довшій обѣдъ на коштѣ одного зъ со-деканальныхъ братѣхъ, у котрого бдишавася соборъ, сполучений зъ щирими або нещирими тоастами для о. декана та господаря зъ родиною, и т. д., — се застарѣла програма, якій трудно надати спѣтету „розумномъ“. Од-повѣдно до просвѣты духовенства XIX. сто-лѣтя, потрібна для соборѣхъ деканальныхъ нова програма, де бы рефлексировано на духа а не на формы.

Выскажѣмо разъ правду, яку корветъ для сельского духовенства приносятъ соборы деканальны и соборы испыты, котрий для формы бдишаваются чотири разы до року, а що деканатѣ, то инакше. Кажу зъ натѣскомъ: жадно! Вѣ однихъ деканатахъ бдишавѣхъ де-кавъ оголошений вѣ деканальной куревѣ испы-тѣхъ пытанія и самъ на нихъ де-що бдишав-дає, бо нѣхто зъ присутныхъ не бдишавася. Вѣ другихъ деканатахъ предѣлає деканъ до подѣшавѣхъ свой виробъ, а присутній безъ жа-днои дискусіи подѣшавѣхъ его, и ті подѣшавѣхъ суть для консисторіи доказомъ автентичнымъ,

ство не мусѣло бы передъ свѣтомъ соромитися. Сусѣдъ знає найльшше сусѣда, знає его выхо-ды та заходы, тому и деканальне духовен-ство найльшше потрафѣть само себе оцінити. Наші консисторіи знаютъ о дальшомъ бди-престольного мѣста своемъ епархіи духовен-ствѣ лишь тѣлько, що случайно бдишаваются, а чи все правда, чого бдишаваются, се пытанье. Участъ духовенства при выборахъ деканаль-ной репрезентаціи якъ не ухиляда-бы вѣ нѣ-чѣмъ консисторіямъ, такъ усунула-бы и се-ляхо, що перервалася-бы непотизмъ и лизув-ство, котрий деморализуютъ клярѣ. Коли непросвѣтній сельскій громады мають участъ при выборахъ старшины громадской та повѣ-товон, то пытаются, чому просвѣтній духовен-ство не може мати участи для власного до-бра при выборахъ деканальныхъ репрезентаціи? Оно повинно сю участъ мати, и скорше чи понайльшше буде вѣ мати, бо сен участи дома-гаєся цѣле духовенство, а его домаганя суть узасадненъ и справедливы.

Вертаючи по короткомъ збоченю до со-борѣхъ деканальныхъ та ихъ испытѣхъ, ка-жу: коли-бъ зъ каждого деканату вышавъ лишь одинъ на рікъ старанно оброблений о-ригинальный або и переказанный виробъ вѣ богословскомъ напрямѣ, а сей виробъ взяла ад hoc установлена комисія подѣ скальшѣхъ критичный та опбѣла передала его печатни, — се були-бы цеголки до будовы нашон рускои церковной литературы, зъ якою намъ нѣме-амъ передъ свѣтомъ похвалитися трудно. Од-накъ добрый виробъ правѣсь-бы большу ко-ристь, якъ чотири выславы до консисторіи, якъ то кажуть, за напасть. Сѣ виробы були-бы цѣнными матеріалами до церковной газе-ты, а наше духовенство, маючи свою власну добру церковну газету, не оглядалось-бы за „чужонародными“ церковными писемами, зъ якими теперь майже по вѣ соймѣ приход-

скимъ домѣ можна стрѣтитися. Зъ виробѣхъ бдишавѣсь-бы консисторіи и о интелектуаль-номъ станѣ епархіального духовенства, о я-комъ теперѣ докладно не знаютъ, бо фантазі-ный клясификаціи деканѣхъ зъ соборовыхъ испы-тѣхъ не могутъ служити консисторіямъ за норму до осуждения збдишавѣхъ клиру. Се було-бы больше якъ смѣшне.

То мои коротко высказавъ гадан о собо-рахъ деканальныхъ, соборовыхъ испытахъ та виробѣхъ, списавъ не зъ фантазіи, але зъ до-свѣду. Крайний часъ, чтобы наши консисторіи подумали о реформѣ соборѣхъ деканальныхъ! Вѣ виду того, що теперѣ не „луцкѣ“ часы, по-винній консисторіи безосновній соборѣхъ испы-ты, якъ лишь на пацери бдишаваются, знести, и деканѣхъ бдишавѣхъ фантазіи клясификаціи де-канального духовенства увѣличити, а собо-рамъ деканальнымъ надати нову програму вѣ напрямѣ користѣхъ для просвѣты клиру. Сен реформы домагаються голоса зъ духовенства не тѣлько вѣ церковнымъ писемѣ „Душпасти-ръ“ (ч. 5 зъ 1888 р.), але вже бдишавѣхъ давна на-вѣтъ вѣ нашихъ политичныхъ газетахъ.

Весело мивали дѣтъ по дѣяхъ. Прибли-жався конецъ шкѣльныхъ ферій, треба було подумати о бдишавѣхъ та до него приспособи-тисъ. Зъ огляду на худу свою калитку, я стара-вася, будучи бдишавѣхъ ферій у Львові, о гро-шеву позичку. П. И. Гойнацкій, семинарскій краєць, удѣлавъ позичку питомцѣмъ „алчу-щимъ“ гроша, тому я удаєся до него. Извѣ-шавъ вѣ комнѣхъ краєця и высказавши, вѣ я-кой цѣли я у него, краєць отворивъ шафу, а вынявши грубу „контину“ книгу питомцѣхъ, ставъ вѣ листы переглядати, чи нема тамъ у-же мого имени. Пересвѣдчившись, що нема, заживъ разъ та другій табаки, а покрутывши голову, почавъ нарѣкати на кепскі часы, на несловныхъ питомцѣхъ, на скуныхъ тестѣхъ та на грошеву стагнацію. Але оно не мусѣли

грудня в парохійній церкві в Золочеві. Хоча дорога була дуже недовгою, прибуло 11 священників з ближньої і дальньої околиці Золочева, так що разом з місцевими взяло 15 священників у день богослуження. Службу Божу відслужив о. Сим. П'ятушевський, парох з Сасова. Хор місцевий під проводом п. Доліницького своїми гармонійними співом звеличили сей сумний обряд. Проповідь виголосив о. Дан. Тянякевич, а тематом єи було здвигнене з руїн і обновлене нашої народної святині, до котрої проводіть Божий покликати таких майстрів духа і дїла, як незабутний о. Стефан. На богослуженні бачили ми кілька виднїшихх личностей як з місцевої польської публіки. — Дїлимось також звіткою браданою, що в тїм нашім, бдї довшого часу заснавши Золочеві має відбутися вечерець музикально-декламаторний в пам'ять нашого кобзаря Юрія Федьковича.

— „Związek szkolny polski“ — має завлзати у Львові з ініціативи польських академіків, а статути предложено вже до затвердження намістництву. Має то бути в Галичині то, що у Німцїв „Schulverein“ а у Чехів „Matice školská“: має закладати і спомогати школи народні, промислові, рільничі, а навіть середні і старатись о закладанні таких шкіль; закладати і підпирати бібліотеки при школах народних; давати стипендії і запомоги ученикам Полякам і закладати для них бурси. Програма дуже широка і дорога! З'бдїки Związek возьме на все то грош? Хіба для него наложити сойм додатки до податків, бо о жертволюбності у Поляків (як почитає справу Банку для Познаня) нема бесїди. Куди їм до Німцїв та Чехів? Вирочїм на що в Галичині того Związek-у? Чи Поляки не господарюють і в краєвї радї шкільній і в видїлї краєвї, як їм подобає?

— Громада Закомери (з Золочівщини) вислала до громади Шельпак великий вїнок з барв'яку, сплетений молодими і дївчатами, належачими до товариства читального „Наука і Забава в Закомери“, украшений синими і жовтими лентами, щоби єго зложено в день св. Стефана на могилу покійного о. Стефана Качали. — В тїм дїлї одержали ми письмо з Шельпаків: „Славетна громада Закомери коло Красного зложила через свого начальника Тимка Смика вїнок на могилі о. Стефана Качали в день св. Стефана. М. Фаринюк, начальник громади Шельпаків.“

— Гуцулська Сїбїла промислова в Коломиї скликала на день 12 н. ст. сїчня с. р. о 2. годїні по полудні до салї засїданнє Радї мїської анкету знатоків в тїй цїлї, щоби порїшити питання, якїй коловороток був-би для людности гїрської і сторїнь коломийських найлїпшїй? Питання се сталося для Гуцулської Сїбїли дуже важним, позаяк хоче она вдоволити великому попиту і доставити коловоротка узнаного через знатоків за найлїпшїй для тутешних потреб. До обїєня возмєся коловороток чеськїй, нїмцїкїй і одїмїй місцевїй.

— Намїстник гр. Баденї запросив до себе вчера о год. 3 з полудня пп. совїтників шкільних Гильда і Солтєкевича, і вїзвав їх, щоби зараз оглянули всї школи середні у Львові, розсїдїли докладно всї салї вишколовї, чи все в порядку і чи оголенї, і щоби про все здали намїстникови справу сьогодні о год. 9. рано, бо пїтї починаєть наука по руских святах. Перед будинком намїстництва стоять уже фїякери, пп. совїтники вїшли до него і зараз поїхали по школах.

— Польська нетерпимість виявилася дуже ярко в польських газетах при нагодї справозданнє изь выступів панни Марїї Павликовної в театр гр. Скарбка. Навїть такий „Kurjer Lwowski“ — хоч є лївоцьких газет єе найменше нетолерантний супроти Русинів, — у вчорашнїм числї пишучи про другїй выступ п-и Павликовної, каже: „Тїшити нас, що з опери, виконаної wydziałe siłami polskimi... і т. д.“ Не вже-ж опера була виконана виключно силами і ольськими, коли головну партїю сївївала Русинка, панна Павликовна, дочка руского пароху у Львові? Така нетерпимість мусїть обурювати.

— Жидки-агенти мїж нашими народами. Пишуть нам: Свого часу доїждї я, як то два жидки агенти якоїсь фабрики знадобїв рїльничих в Будапештї намовили селянина в Волиці, щоби продав їм корову, а купив єї сїкарню, коли бїдака хоче доробитись маетку. Сумний сей факт не остерїгї наших селян перед жидками-агентами. Селянин Юрко Лентач з Лївокова-торю замовив був через агентів з Будапешту сїкарню за 29 зр. на одноразову оплату окрім коштів пересилки до стациї Хїрїв. Дїставши авїзо з почты, удаєсь Лентач з грїбми до Хїрова, щоби з стациї викупити сїкарню. Перед выкупном факту оглянув свою скринку, що стоїла ще на перонї, а увидївши, що в головнїй колїсї розмаховї (Schwingrad) хибє двох зубів, не добрав єї сїкарнї, бо не єсть до ужитя. Не винадало єму нїчо иншого, як поїти до жиди, покутного писаря, пояснити єму справу і просити о написанє просьби (за котру заплатив 1 зр.), бо треба було по нїмцїм писати до Будапешту, щоби єму надїслали хибуючу част єї сїкарнї, а потїм єї заплатити належитост, переказану послїбранїєм. На одповїд з Будапешту чекає Лентач два мїсїцї, хотї нагнїв листами, а за першїм листом і рекламував. Через тї два мїсїцї Лентач не одбрав скринки изь зєлїзничї, а не знає о тїм, що треба буде платити складове. Конєць-кїнєць, скринка лежить 2½ мїсїця, а фабрика наглена майже до дня картми кореспонденційними одповїдає по 75 днїх, що сїкарня була надана „auf eigene Gefahr“ купуючого і що хибуючїх частей не може прїслати, а коли Лентач не выкупити скринки до трєх днїв, то выточити єму „Bagatellverfahren“. З проклятами на агентів і цїлої фабрики удаєсь адресат до Хїрова і хоче за скринку заплатити 29 зр., але коли єму тут до тїх 29 зр. порохували кошти довозу з Будапешту і складове за 76 днїв, утїкє неборак і оглянуєсь аж в своїм селї Лївоковатїм, болячи, як сам ка-

же, щоби єго слуги зєлїзничї не доїдали та не змусли бїдобити єїкарню, бо вже довго лежить і заваджає їм в магазинї. Що дальше становє, не знає. Жидки агенти мають і рабать з єабрики, і гїсєштї при тїм роблять з селянами, бо купують худобу и выдурюють у добродушно-го селянина величїю з тїм титулу, що он „бїдїй, зє далека, а до того слуги“. Люде повинїй гонити тїту драбню геть бдї хать своїх.

— Сканєна собана появилася недавно в Збаржї, в резиденцїальнїм мїстї ц. к. старости п. Кавіцког, і покусала ц. к. ветеринаря повїтового п. Ів. Павлікевича. Секція собаки виявила, що она дїйсно була скажена. Покусаний ветеринарь зараз выїхав до Вїднї лїчїтися методом Пастера.

— Выказ фондаций починєных сего року з нагоди ювілею цїсаря Франц-Іосифа на заведенє чоловічїй і в загальї для добра загально-го в Долїтавщїні оголосила Wien. Abendpost. Загальна сума тїх фондаций выносить 16,180,244 зр. а. в.

— Французська академія наук розписала остатнїми часами премїю 3,000 франків з фондациї Бордена на темат о физїкї математичнїй. З тїх фондаций, основаної 1835 року, одержало за весь част премїю 10 осіб, а з тїх тїльки двє особи цїлу. Сїм разом виплинуло на конкурєт мїж нїшими одна безимєнна праця така знаменїта, що академія не тїльки признала єї премїю, але ще подївїшила изь 3000 на 5000 франків. По отворенї куверты показалося, що автором тїх знаменїтїх праць єсть жєнщина, панї Ковалева, профєсорка при школї вышїй в Штокгольмї, вдова по палеонтологу Володимїрї Ковалєвскїм а дочка генерала і шефа російскїх артилерїи Корвина Корковскїго. Парїска академія запросила паню Ковалевою до Парїжа і на засїданю академії, котрє одбулося дїя 24 н. ст. грудня під проводом проф. Жансєна а в прїсутности Жїлі Сїмона і Лєссєна, вручено пани Ковалєвскїй премїю. Цїла та справа выкликала їм кругом учєних велике вражєньє, а у радудї свїтї жїночїй і всїх прїхїльнїків ємансїпациї жїночїх.

— „Вольный козак“ Ашинов, котрому подчас ювілейного торжєства хрєщеня Руси в Кїєвї таїк оддавано почитєя, показуєє не конє гдїним поклонов гр. Ігнатїєва, прїдєдателя Слав. Благотворительного общества. Як читаеть теперь в російских газетах, „атаман“ Ашинов вербуєчи до Абєсїнїи людей з Росїї, обманював їх, що там єтї оснужав колонїю, обширну і дуже богату, що єтї воєє з дїкарїши и має велику добычу и т. д. Звербуєвши такє легковїрних з якою-такою копїєю и завїзши до Африки, покидав їх серед пустєх безлюдных берегів, а сам утїкає. Нещастїй жертвы Ашинова мучатьє там и жинуть тїльки зє милостївїй Абєсїнїєв, котрї їм зє милосердїя подають сырого рїжу. Одна така жертва Ашинового обманства, выслуженїй фєлїдєбєл Самусєв, котрому удалось спастись з „колонїї“ Ашинова, выточїв в Одєсї процєсь Ашинову на 300 рублїв.

— Друга приватна лїчєбница одкрываєся у Львовї з днєм 15 н. ст. сїчня с. р. Будє она, такє само як та, що єтє кїлька лїтї истуєє при найданї Академічнїм, безплатно. Ордїнувати в нїї будуть: д-р Янда (управитель), д-ры Пїсєк, Глюзїнскїй, Соханскїй и Вичковскїй в недугах внутрїшних; Вїлицїй, Фєстєнбург и Строїновскїй в недугах жїночїх; Баронч, Гостанскїй и Зембїцїй на бдїлї хирургїчнїх; Кнїзьолуцїй и Вахтєль в недугах дїточїх; Махєк в очнїх; Фухє в недугах ямы устїи; Косєк в хоробах нашкїрнїх а Еберє в недугах нервовых.

— Зновє нова жертва Монаха. Одїнь золотїй хлєбєц з Варшави, пробуєючи довшїй час за для поратования здоровлї в Нїццї, навїдїв Монаха, зїгравє в страшнїй тїй лїкїни а потїм одобрав собї житє. Завїдомєно о тїм батька.

— Дрїбнї вїсти. Перед кїлькама дїнями номер Рєхбарєв, бувшїй прїзидєнт палаты посолств австрїйскїй рады державної. — Дїя 8 н. ст. сїчня роздїлено мєж погорїльцїх з Топорова 2000 зр. запомогї бдї бар. Гїрша. — Пастєр одержав бдї короля грєцкїго велику ленту ордєра „Спасїтєля“. — У Львовї померли: Андрей Гїлєзєвич, высл. уряднїк судовїй, в 83 роцї жїтя, и Станїслав Франк, сунплєт при гимназїї нїмцїкїй, в 38 роцї жїтя. — Буджєт мїста Перємїшля на рїк 1889 выноєє: доходи 178,412 зр., выдатки 213,754 зр., отже недобїр 35,342 зр. — Ко. Іосїф Теодорич з Станїслава ставє сотруднїком при брмєньскїй катєдрї у Львовї. — Знана артистка панї Цимєрєва посварїлася з дирекцїєю театру „Victoria“ в Берлїнї и прїїхавши до Львова, заклїчила зє дирекцїю театру гр. Скарбка контракт на два роки. — „Новый багнєт“ одержав першїй хрєстї крови в Перємїшлї в недїлю 30 н. ст. грудня: серед бїкї в коршї жовнїр 45-го полку угнав єго в правїй бок жовнїрови обороны краєвої и тяжко покалїчїв. — Онгоды на сєцї надворного театру у Вїднї подчас прїдєставлєня нехотїя поранїв мечєм одїнь актєр другого. — Коло Рєки на шляху зєлїзничїй страшнїй орган впавив бїм возів, поїздє выїшов изь нїш: три кондукторы погїбли а кїлька осіб тяжко покалїчили. — Перєчатї, мов-бы бар. Рїнгєльсгаїм, властїтель лївдєкскїго (30-го) полку цїкоты збожєволїє. — Львдєкскїй фотогрєф Д. Мазур уложїв альбом красивїх лївдєкскїх. — Парїскїй днєвнїк Journal des Debats святкує сего року 100-ї роковїны выдєвнїцтва. — У Вїднї умерь мїн. тїждня в тїмашнїй клїнїкї Алоїєй Постєль де Леопольдскїй з Перємїшля, бувшїй управитель добрїх лат. епископа Гїршлєра. — На вечеру в Сїєнцї майор 46-го полку цїкоты Сакєр, уклїнувши передь своєю дамою при мазурї, упав нежївїй, ткнєний паралїжєм. — В сєлї Гїлїнїм в новїтї рїшдєкскїх, жавє 108-лїтня бубєя Фрїда Рубїнова, и ще не конє поєлаблє. — Буджєт мїста Петєрбурга на рїк 1889 выноєє: 7,357,460 рублїв доходу, а 7,917,982 розходу. — Небїцїк д-р Шпрот, профєсор

вїдєньскїго унїверситєту, прїзначїв в завїцїаню суму 80,000 зр. для тїх нещастїх, котрым бдїаєтє руку або ногу. — У памїстїнїа гр. Вадєнїя одбуєсь в недїлю д. 13 н. ст. сїчня о год. 9 вечєром великє прїнятє.

НАДОСЛАНЕ.

Дуже розповсюджена недуга.

Зє всїх недуг, якїм чловїк подїдає, не єсть нїяка такє розповсюджєна якє обезсилєє и загальєє ослаблєньє. Онї суть причиною духової и физїчнїй немочи, нервовостї, болє голови, безсонности, а недужї замїсть сном покїрїтїєсь, встає з рана болєше умучєний якє вечєром лїгавї снаги. Сїлы поволї упуєкають, а властївої причїны слабостї все такї не знати. Скоро наступає розєтрїб цїлої сїстємы нервів а жолудок не в сїлї прїїматї стравы и єї добре травити. Коли проявїтьє така немїч то добре брати тїлїк, що помїгє вже и другим недужїм в тїкїй самїй немочи. Д-р мед. Байкє пишє мїж нїшїм: „Варнера Safe Cure робїть до тїчїмїх недужїх дуже добре; також и панї...“, котрїй я записав тїлїк, маєє по нїм дуже добре.“ — Варнера Safe Cure коштує 2 зр. флїяшкє и єсть у всїх аптекх до набутї. Врїшуру можна дїстати gratis и franco, адресувати до головнїго складу: H. H. Warner & Comp. in Pressburg.

ДЛЯ ГЛУХИХ.

Особа, що вывїзнаєсь прїємнїмї средствм од 23-лїтїи глухоты и шуму в ушїх, готова ошїтї того єрєдством пїємкї перєслати даром всїм бажанїчм. Адреса: I. H. Nicholson, Wien IX., Kolingasse 4.

Посмертїй — оповїстки.

О. Іоанн Куроваць, парох в Мєрвїцї, деканата бїрчанєкскїго, упокоївсь в 64-мї роцї жїтя а в 35-мї роцї священства. Вїчна єму памятї!

О. Мїхалїй Гандяк, парох в Берєзї, деканата бїрчанєкскїго, упокоївсь в 66-мї роцї жїтя а в 37-мї роцї священства. Вїчна єму памятї!

Наука, штука и литература.

— „Бібліотеки для молодежи“, выдєвнїи надучїтєлєм Омельном Поповичєм а накладом товариства „Рускї Бєсїды“ в Чернївцях выїшла нова книжкочка (зє выдєвнїцтв „Рускї Бєсїды“ 69-та зє черги) и мїстїть в собї: Марїя, пїсьєа про Прєч. Дїву склавє Юрїй Федьковїч. — Славїй Русїны (жїтьєпис о. Васїля Продана и о. Грїгорїя Воробєкєвича, зє дуже гарнїми портрєтами обох заслужєных покійнїх). — Думка, Наума Шрама. — Географїя Руси, посїла Ром. Зєлїньскїго. — Страх, оповїданєчко, Івана Іванова. — Де по дїя дїточєк. — Зє новїмї роком, стїшок. — На выдєвнїцтв „Бібліотеки для молодежи“ мы вже неразє звертали увагу нашїх читатєлїв и поручали єго яко дуже совїсно и умїло ведєне. Адреса для замовлєнїя тїх Бібліотєк: Рускї Бєсїды в Чернївцях, ул. Петровїча, н-р 4.

Конкурсы, именованія, перенесєня и пр.

— Именованя. Краєва рада шкільна именовала тїмчасовїх учїтєлїв дїбїтнїми учїтєлєм: Юліана Семїона з Халїбїчїна лїсног в Соколївцї, Андрїя Дудку в Мєдєсї, Павла Грєнїшакє в Подбєрєжї, а Мальвїну Бурггард учїтєлку з Босїрє, дїбїтнїю учїтєлєню єтєт. школы в Шїдлїбїцях. — Д-р Семкович именованїй надзвичайнїм проф. лївдєкскїго унїверситєту. Дирєкцїя почтї и телеграфів надала посадї почтмашїстрєв: в Солотнїв експєдїторови Стає. Калїтє; в Уєгріках долнїх пенсїон. майорови Нїкол. Лозїньскїму; в Івонїчї пенє. капитанови Єдв. Вальтерови; — дальше посадї експєдїтєрїх почтовїх: в Коростєнку експєдїторцї Олєзї Вуковскїй; в Луцкїх експєдїторови Вїлг. Грєнцєбєрєвскїй; в Воїтїчєх начальнїкови стациї Адольф. Шубєртови; в Станїславовїчї пенє. канцєлїстови судовому Кар. Бєльєанови; в Куряновї експєдїторови Вїкт. Шарєнєвичєви; в Вабїцях народному учїтєлю Мїх. Лїсови; — посадї експєдїтєрїх в новобїкратїх урядях почтовїх; в Завадї експєдїторцї Марїї Северїньскїй; в Ясєновї гїрнїм експєдїторцї Євєропїєй Сєньковскїй; в Гачовї Іос. Бурєкови; в Іорбїчєх властїтєлєви добрї Яновї Слоєцєкєму. — Мїнїстерство торгowlї реактївовало асїстєнта почтового Мєчїсл. Нїмєтовскїго, а дирекцїя почтї прїдїлїла єго до Бєлї.

— Перєносєня. Намїстнїк перєнїє: концїпїста Іуст. Брїкєра з Львова до Дрогобїча, а практикантїх концїпїстовїх: Володїмира Крїнїцкїго з Домброви до Колїбушови, Єдварда бар. Брунїцкїго з Золочева до Львова и Юстїна Шведзїнскїго з Колїбушови до Бїбркї. — Дирєкцїя почтї и телеграфів перєнесла: почтмашїстрєв Кар. Губєра з Хїрова-дворца до Горька коло Львова; Ігн. Бургїєвичє з Красїчина до Бжозова; Павла Гєртлєра де Блюєн-сєльд з Івонїча до Іворова; — експєдїнта Казїм. Москвїньскїго з Берєдєвєц до Красїчина и Цасєн. Лозїньскїго з Горїнцї до Магєрова.

Выказь складаных жертвъ.

— На стипєндїю имєїи бл. п. Стефана Качалї жертвували при нагодї богослужєня за упокї єго в Золочевї Вн. крїл. о. Алєкс. Чємєрїньскїй 1 зр., о. Стєф. Стїслєвскїй з Яцїког 1 зр., о. Сїм. Пїтїушєвскїй з Сасова 1 зр., о. катїх. Сїд. Бєзєрскїй 1 зр., о. І. Гургаль з Золочева 1 зр., о. Андр. Долїньскїй з Волї гологорєкїй 1 зр., сов. Рожанєкскїй 1 зр., о. Яновїч з Струтина 60 кр., о. Вородайкєвич з Тростянци 70 кр., адїюктї п. Вїкт. Лучакєвскїй 1 зр., адїюктї п. Кар. Подлїєнскїй 1 зр., адїюктї я. Мїх. Куєнїр 1 зр., адїюктї п. Грїг. Харакє

1 зр., авскултантє суд. п. Вол. Долїньскїй 1 зр., осмїлїтна панїчкочка Нїєся Рожанєкскїя 1 зр. — разом 14 зр. 30 кр. а. в.

— На бдїных учїнїкїх рускїй гимназїї прїславї на нашї руки п. Кароль Подлїєнскїй, адїюктї суд. з Золочева, 1 зр.

— Для товариства „Шкільна Помїч“ прїславї п. Кароль Подлїєнскїй з Золочева 1 зр.

— Питомцї Рускїх Бурсї в Тернополї складають прїлюдню подяку Вн. п. сов. д-ру Гладїшовскїму з Тернопольа за щєдру коляду на св. Вєчєрї, а Вн. п. проф. Гєцєву, господарю Бурсї, за щєдрїй даток на коляду передь Богоявлєнїєм. — Питомцї Руск. Бурсї.

Послїднї вїсти.

На нїнїшнїм засїданю соїму прїнято справозданє комїсїї адмїнїстрацїїної о зарїадї одномїліоннїм фондм познєковїм для громад на будову касарнї для войска, а бдїслала до выдїлу краєвого справозданє тої-ж комїсїї о вїчїу дєлєгатїв мїстї в сїравї ухвалєня уставї кватїруаконї и под-высєнєя фонду на познєкї для мїстї на будову касарнї до 2,000,000 зр. Вїднїц бдїтаню вїтерпєлєцїю п. Мєруновїча о розпоряджєню краєвої дирекцїї єсарбу що-до поборянїя податкїх в громадах сєльскїх. Найблизшє засїданє в суботу.

Телеграмы „Дїла“.

Вїдєнь 10 сїчня. Нїнї розпочалїсь під проводом архїєп. Альбрєхта войсковїй конферєнцїї в справї змїны рєгулїнїну муштрї, выклїканїи заведєньєм новог карабїна.

Бруксєля 10 сїчня. Король Вїлгєльм Нїдерлїндскїй дуже занємїг, але єсть ще надїя удержатї єго при жїтїю.

Берлїн 10 сїчня. „Post“ довїдєєсь, що незадовго мають одбутї заручїны кнїгїнї Алїсїї Гєссєнї з російскїм наслїднїком прєстола. — Нїнї прїїхав до Берлїна кн. Бїсмарк.

Софія 10. сїчня. Од стороны вїлаєту адрїнопольскїго заведєно сильнїй кордонї санитарнїй, позаяк в тїм вїлаєтї проявїлася епїдемїчна бєпа. Правїтельство закрїло сїнодї и поручїло екзарєв розїсїнати новї выборы.

Бомбай 10. сїчня. Одїнь войкє гератскїго пїшого полку стрїлїв подчас войсковїй парадї до єміра Абдурамана, але не ранив єго; войковї на мїсїцї одрубано голову.

Надосланє.

Зє всїх недуг, що навїщають чловїка, суть певно тї найпрїєрїшї, що походять вь болїшїй або меншїй мїрї изь занємїжєня нашїх нервів. При тїм суть вїдї недугї, выклїканїєх запєдужанїєм нервів, такє рознородїй. що можна сказати, що болїша частї немочєй людскїго органїзму має свою причїну вь занємїжєно нервів. Хотї-ж не чувачь вже про неперестанючї болї голови, мїгрєну, конїєстї, тїстерїю, безсоннїє, ударї прївї та що вь настїдїю того бдїйним комусь акїєє члєн або мочу, про дєрєвнє вь сїстємах, ослабєнє памятї, заворотї голови, що комусь мїгнотї або стєє чорно передь очїма, шумїть вь ушїх и т. д. а прїєтї то ще далеко не всї недугї, що походять изь занємїжєня нервового сїстєму. Хотї, отже єсть богато лїковїх, що помїають зє болїшїх або меншїх уєтїхм на тї недугї, хочє лїкарї радїть на нїх вь найлїпшїй волї и всїмїкїм способам своєї штукї, то все ще єсть такї богато такїх недужїх, що на дармо шукатьє лїку а котрї лєдєво мїє можуть жїтї бдї тїх мук. — Вь тїм двєм має панї Ромашї Вїлємїєв, бувшїй баталїоннїй лїкар, при лїкарї бєщєрно велику заслугу, що онї черєз довгї дїєдїє, спостєрєжєня и перєвєдїє курацїи выїпїшовї методу, посїла котрї можна вєстї тї недугї бєз уєщївїи внутрїшню шкїдлївїх средств, лїшь черєз прєстє влїгєньє шкїри на головї основно вылїчїть; онї одержав навїть за свою успїшнїю методу лїчєня не лїшь богато похвалнїх свїдєцтв бдї мнотїх прїєстєпєнїх знамєнїтостєй лїкарєвїх, але також и прїзнанїя бдї мнотїх високо поставлєнїх осіб, що самї на собї досвїдїли єє методу лїчєня. П. Вїлємїєв помїєнїть дуже добре и арозумїє свою методу лїчєня вь брошурї: „Über Nervenkrankeiten und Schlagfluss, Vorbeugung und Heilung“, котра пїявлєєсь вє в 17 выдїанї и дїятого можна єї поручїти кождому страдєлючєму, щоби познакомїєсь зє єєю брошурою, котру можна дєстати даром и франко вь аптїкї К. Крїжанєкскїго у Львовї.

1—6

Фабрика зварядов рїльничїх и гїєєрєк

М. PETERSEIM-A

в Краковї при улицї Довгїй поручає євоє вы-1389
робы по найдєшевїшїх цїнах. 189—

Змїна помєшканїа!

Марїанъ Лїсовскїй

дєнтїст и лїкарь до недугї устїи ямы прє-
провадїєсь до дому Вн. Кїрїшєна при плєцу Три-
буналєкскїм ч. 1 и ординує бдї 9—1 год. прєд-
полуднєм, а бдї 3—5 год. по полуднї. 18—

!!! Пора замовляти світло !!!

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає прєстє адє прїдучєнтїєв

СВѢТЛО

просто зє фабрїкї почавшї бдї 30 кл. 1а по 85,
за 100 кл. 1а по 77 зр. за 100 кл., крїм факту.

При замовлєнїях прєсїмо подавати послїднє
стацию зєлїзничу.

Замовлєня прїїмають: Центральнїй зарїдчї
у Львовї и єїлїи в Станїславовї, Тернополї,
Дрогобїчї, Коломїї и Стрыю. 2602

Для одного из найстарших австрийских товариществ взаимных убеждений на жизнь
 глядаеся за добными Агентами у Львовъ и за повѣтовыми Заступниками на провинции. — Листовой зголошеня подѣ 2133 знакомъ: „J. U. 39“ post. rest. Львовъ. 3—3

ГАЛИЦКИЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимает вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

4½% на рѣкъ.

2219 23—?

Глядаю одѣ д. и. ст. лют. де-
 ции на сѣдо або до мѣсточка до
 учениковъ класъ вѣзшихъ гимна-
 зіальныхъ. За поступъ въ науцѣ
 и зложенье испыту ручу. Вѣзше:
 А. А. Кросценко и Хирова.

Д-ра Е-

гѣра бѣлье, кафтаники одѣ поту
 трикотей и сѣтковой, рукавицъ
 и рушники до натирана
 поручае найдешевше

2537

ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгеръ
 Львовъ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

Закладаюся

за всяку цѣну, що жаданъ въ моѣхъ
 конкурентовъ по въ оныѣ продавати
 готову або робити одѣжъ для мужчинъ
 и хлопцѣвъ въ матеріи красныхъ и за-
 граничныхъ такъ дешево, якъ я По-
 руцаю моѣ богатѣе оклады такъ
 2484 Вѣч. Ду. ов. чѣтвѣ 66 ?

Замовленъ въ мѣсяцъ и въ провѣдѣ
 виконуютьъ точно и ретельно. На жа-
 данье вышлага взоры даромъ и ервѣ

Давидъ Шварцавальдъ.

магазинъ мужеской одѣжи гуртомъ и
 подрѣбно

Львовъ, ул. Галицка ч. 8

Заложный 1848

Выгодну ПОЗИЧКУ

можуть одержати самостѣйныя особы, ко-
 трій мають порядне помещанье, ста-
 вильну платню або доходы, пр. про-
 мысловцѣ, купцѣ, урядники, офицеры,
 приватники, вѣстители земель и т. п.,
 побѣди оныи, одѣ 100 зр. до 2000 зр.
 яко особистый кредитъ на 6—8% и можуть
 еи сплатити легко въ мѣсячныхъ або
 чвертьрѣчныхъ ратахъ при помочи пе-
 реказу почтового.

На перухомости при итабуляції
 4½—5% на колыкалѣтну амортизацію
 позичаеся въ довѣрливой высотѣ.

Вѣзше повоенне листовно админ-
 страції „Capitalist“ Budapest,
 Postfach, Hauptpost. На одновѣдѣ
 треба доуцѣтити 15 кр. въ маркахъ по-
 чтовыхъ.

2109 7—20

Заступниковъ пошукуюся

На коляду и Новый Рѣкъ!
 Найкрасшій подаркомъ для ко-
 дои руской хаты есть

Богданъ Хмельницкій
 М. Костомарова

Томъ I и II въ оправѣ зъ пере-
 сылкою 3 зр. 10 кр. — Замовленя
 адресувати: Ол. Барвѣнскій,
 Львовъ, ул. Дыкавска н-ръ 7,
 I. поверхъ.

ПРАКТИЧНІЙ а ДЕШЕВІЙ ПОДАРУНОКЪ

на свѣта и именины

Годѣ часъ тратити!

найсвѣжша новостъ!

Лише 5 зр. 25 кр.

коштуе найновѣйшій

ВАШИНГТОНСКИЙ РЕМОНТОАРЪ

до накручуваня безъ
 ключика при ушкѣ, зъ
 5-лѣтнюю гарантію за
 добрый хѣдъ. Только
 сей годинникъ може за-
 ступити **ЗОЛОТЫЙ ГОДИН-
 НИКЪ** а то по перше
 черезъ добре урегу-
 лованье, по дуте че-
 резъ правдиво роскош-
 ную куверту и дѣлаетъ его ко-
 ждому якъ наилучше поручати.

Лише 120 зр. коштуе красныи по-
 коевый стѣнный годинникъ зъ добрымъ
 регулованымъ веркомъ, зъ ланцускомъ
 и тѣгарками, зъ выпуклыми бронзовыми
 прикрасами.

Лише 250 зр. коштуе пышный пре-
 красныи стѣнный годинникъ зъ дѣво-
 нымъ будильникомъ, въ рамкѣхъ го-
 рѣховыхъ, зъ всѣауочнымъ, самостѣй-
 нымъ цѣтомъ, иде и будитъ пунктуально.

Лише 390 зр. коштуе французскій
 золото-бронзовый будильникъ годин-
 никомъ зъ голосно-бичимъ приладомъ
 будильнымъ. Окраса для кождого чи то
 въ хѣтѣ, чи въ подорожѣ, зъ веркомъ
 трѣвалямъ, незнищѣмымъ и пунктуально
 идущимъ.

Лише 450 зр. коштуе сребро-никельо-
 выи годинникъ, кишеньный цилиндръ
 зъ досконалымъ регулованымъ веркомъ
 и цѣно окрасеною оправкою, зъ кристи-
 левымъ плазкимъ склономъ, незвычайно
 гарный.

Лише 30 кр. гарный, позолочуваный
 ланцускомъ зъ гачикомъ до годинника.
 Лише 120 кр. гарный ланцускомъ до
 годинника, въ золотомъ фасѣнѣ зъ бри-
 льяномъ печатковымъ, робити артистичи

Лише 375 зр. патентованый годин-
 никъ зъ маятникомъ, зъ приладомъ бю-
 чимъ годинъ и пѣвгодинъ, оправленый
 въ найдѣлкатѣйше политурованый рамѣ,
 якъ наилучше наслѣдуючій горѣхове
 дерево, зъ вѣгаломъ и бронзовыми вагами.

Кромѣ тыхъ прикметъ має сей годин-
 никъ и тую неогнѣну вѣстивѣсть, що
 въ ноци патентованый цѣтъ его свѣтитъ
 звуднымъ флюетовымъ, чаруючъ гарнымъ
 свѣтломъ, за силу котораго гарантуеся
 черезъ 10 лѣтъ.

Несомнѣнна скѣлькѣсть одбиратѣлѣвъ,
 котра сей годинникъ бачила и купила,
 була немовъ очарована сею небуваною
 и непомѣрною дешевостю.

Выключно только набити его можна
 за попереднюю высылкою грошей або
 послѣдлатою.

2680 (16—24)

Wiener Uhren-Depot und Versandt

BALSAM, Wien

II. Schiffamtsgasse 14. T.

!! Величезну дивовижу !!

робитъ

„Schnellzeichenkünstler“

безперечно по вѣсѣхъ краяхъ въ наибольшихъ
 циркахъ и театрахъ.

Много подивлювана штука за двѣ секунды рисо-
 вати на довольномъ мѣсци скицы, зѣвѣята, комичный фи-
 гуры ажъ до рознуку, лежить въ цѣлкомъ простомъ шу-
 дерномъ аппаратѣ, котрымъ може кождый заразы рисовати.
 Розсылаю ти аппараты за надѣсланьемъ зр. 1.30, а коли
 ще 30 кр., то и зъ оплатою почтовою, або за послѣдлатою.

L. MÜLLER,

Wien, Währing, Schulgasse 10.

2731 2—6

ПОРУЧЕНА БИРЖЕВІЙ

на Вѣднѣ Берлинѣ, Парижѣ и Лондонѣ за
 лагоджуе совѣстно и старанно,

Цѣнныи паперы, лѣсы и монеты

продаетъ и купуетъ точно посля дневныхъ
 курѣвъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ и БИРЖЕВА

ГУСТАВЪ МАКСЪ

Львовъ, Пляцъ Маріацкій ч. 8.

I. поверѣд. 2653 29—?

Чудо надъ чудесами!

Каждый може собѣ зрѣбати собѣ портретъ въ при-
 родной величинѣ и змалювати цѣлкомъ вѣрно.

Photoliniograph

до побольшана и зменшана

фотографій, образѣвъ и т. п.

есть необходимымъ для рисовниковъ, малярѣвъ, инжени-
 ровъ, учениковъ и для частныхъ особъ яко побѣдныи
 зарѣбокъ и т. п.

Розсылаеся за надѣсланьемъ зр. 1.30, а ще за 30 кр.
 то и зъ оплатою почтовою; або за послѣдлатою.

L. Müller, Wien, Währing, Schulgasse 10.

2730 2—6

Найдѣловѣдѣйшимъ подаркомъ на Новый Рѣкъ есть Иллюстрированный Календаръ Просвѣты на рѣкъ 1889.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дѣстати можна въ канцеляріи „Просвѣты“, и во асѣхъ бѣ дѣ
 шихъ складахъ.

Зъ днѣмъ Нового року отвираеся
Перша народна торговля обуви
 всякого рода и
ОБУВЬ ДЛЯ КАЛѢКЪ.
 Будучи означеннымъ за свою роботу на нѣтъ выставкахъ,
 доставляю добрую работу и матеріалъ, зъ порукою що найменше
 на пѣсть мѣсяцѣвъ за товаръ и роботу, по цѣнѣ базарной. Буде
 се перша въ Галицкій Торговля обуви, заложена членомъ руского
 товариства ремѣсничого „Зорка“.

ИВАНЪ ХИРОВИЧЪ
 Львовъ, ул. Коперника 26.
 Милъ стараніемъ буде вдовольнати роботою въ Публичъ и Вѣч. Духовенствѣ.

Фабрика въ р. 1782 заложена.
СТАРКА
 въ ц. к. упр. фабри-
 ки ликерѣвъ, розол.
 и оцту
И. А. Бачевского
 ц. к. придворного
 доставника
 у Львовѣ.

Марка	въ флящѣ а ¼ литр.	Цѣна.
*	зр. —70	
*	зр. —90	
*	зр. —100	
*	зр. —150	
*	зр. —120	

СТАРКА ЛѢЧНИЧА
 зъ р. 1840 зр. 250
 зъ р. 1830 зр. 300

Одѣ коли заложена фабрика, с. е. болѣе якъ одѣ столѣтъ, най-
 болѣше заходу було вырѣбъ житной **СТАРКЪ**, такъ въ краю якъ
 и за границу вельми цѣненою, уцѣлшити и поручаю тую-жъ яко напѣ-
 токъ о знаменитѣмъ и нѣжнѣмъ, а лагодномъ смаку, который
 тысячь моихъ Вѣн. одбиратѣлѣвъ ужинае замѣсть **COGNAC-У**. Продуктъ
 сей вывожу въ значной скѣлькѣсти до **Нѣмеччины, Италіи, Румуніи**
 и до **Оріенту**, а въ **Австро-Угорщинѣ** сей рѣдъ выключно числѣтъ ты-
 сячь одбиратѣлѣвъ.

Найдѣловѣдѣйше спроводжати **СТАРКУ** почтою въ пакетахъ а 5 ки-
 ло, маючихъ 2 фляшки.

2361 45—52

И. ИГНАТОВИЧЪ

порукае

знаменитыи **МЫЛА** до мытья лица, рукъ и купелей,

бдзначенъ 10 медалями заслуги и двома дипломами признава.

МЫЛО найдоборѣйше до го- лѣна бороды	зр. кр. — 25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, про- зрачне, мѣститъ 35%, чистого глицерина, знаменито дѣлая на зашѣрокѣ 20	зр. кр. — 25
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже нѣжне 10 кр. 20 и	— 25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ плынное у фляшочкахъ, чистить шкуру зъ прищѣвъ, лишавѣтъ, угри- ковѣ, фляшка	— 40
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣла до рукъ 10 кр. и	— 20	МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мыти рукъ, 15 и	— 25
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 12, 18 кр.	— 20	МЫЛО ТИМОЛѢВЕ знаменито чистить шкуру зъ всякихъ выщѣвъ	— 50
МЫЛО ГРИСИКОВЕ, знаменито до лица и рукъ	— 40	МЫЛО КАРБОЛЕВЕ, дуже до- бре мыти руки, лице, а навѣтъ цѣле тѣло въ часѣ епидеміи, щобѣ охоронити еѣ отъ заразы	— 20
МЫЛО ЖѢЛТКОВЕ, робитѣ нѣжною, гладкою и знаменито чистить шкуру	— 30	МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ успѣхомъ ужинаеѣ до знище- щеня прищѣвъ и всякого ро- да выщѣвъ на шкурѣ	— 25
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержуеѣ че- резъ агукеніе соку ростинѣ ароматично-живничныхъ, зна- менито	— 25	МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже до- бре ужинаеѣ, щѣбы усунути зъ шкурѣ выщѣды и пѣлмы	— 25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, має дуже приятный пижмовый запахѣ	— 30	МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодитѣ свербѣнье и печенье шкурѣ, осушае выщѣды и червонѣсть зъ лица и рукъ	— 25
МЫЛО НАЧУЛЕВЕ, приятного запахѣ, має великий покупѣ	— 30	МЫЛО ФІАЛКОВЕ, приятного запахѣ	— 35
МЫЛО РОЖАНЕ, найдоборѣй- ше 40 кр. и	— 80	МЫЛО МЕДОВЕ до выщѣженя рукъ, кусникѣ	— 10
МЫЛО зъ ПИЩЕЛѢВЪ СОСНО- ВЫХЪ, приемѣ въ ужитію, успѣшно хоронитѣ шкуру одѣ лишавѣтъ и выщѣвъ	— 30	МЫЛО МѢЩАНСКЕ знаме- ните	— 10
МЫЛО БАЛСАМИЧНЕ, чи- стить шкуру, робитѣ еи бѣ- лою и нѣжною	— 40	МЫЛО СМОЛЕВЕ, мѣститѣ 40% чистѣ смолѣ (дѣтлю), усувае прищѣвы, всякѣ выпѣлки шкурѣй, поченье ногѣ и пар- ша на головѣ	— 30
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усувае вѣспяки, осмаглена одѣ сонця, лицѣ робитѣ свѣжымъ и бѣ- лымъ	— 60	МЫЛО СМОЛѢВЕ ГЛИЦЕРИ- НОВЕ мыгити и чистить шку- ру зъ лишавѣтъ, угриковѣ, и т. я., кусникѣ	— 30
МЫЛО ГИПЕНИЧНЕ, бдзнача- еѣ товѣстостю, вельми нѣжне и выключно приладжене до лица	— 50		
МЫЛО РИЖОВЕ ужинаеѣ, щѣбы зрѣбати шкуру на лицѣ нѣжною и бѣлою	— 60		
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣла, легко пѣнѣться, знаменито чи- стить шкуру и хоронитѣ одѣ прищѣвъ	— 30		

2529 33-2

2529 33—?

Набути можна у Львовѣ въ алимѣтъ торговляхъ: ул. Копер-
ника ч. 3, и улича Галицка рѣкъ. Валасон. Въ филиалѣхъ: въ Краковѣ
Суленицкѣ ч. 20 и въ Черновцахъ Ринковъ ч. 2, а такожъ у еспѣтъ
переводныхъ торговляхъ и антикалахъ

НА ПОРУЗИНОВУ

Кафтаники, штаны, панчохи, скарпитки,

[флянелевъ и трикотѣвъ] камашѣ, поручае

по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ

Магазинъ Ф. Кнавера и Сына

подѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

Порученя зъ провинцій залагоджуеся одворотною почтою.

При закупкѣ товаровъ просимо накликуватися на нашу часоніе.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 6-й годині по полудні. Літературний додаток „Библиотека писателей“ виходить вівторком, в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Діло“.

Предплату в місцевості приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оголошень, ул. Коперника 11, і Бюро газет ул. Кар. Людвига 9. У Відні Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mome; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. Al. Herndl I. Wollzeile 8. В Франкфурті у Гамбург M. Haasenstein & Vogler, G. L. Dauts & Co.

Предплата на „Діло“ в належності за місцевості платити у Львові.

Діло

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Заграницею: на цілий рік . . 18 зр. на цілий рік . . 24 зр. на пів рік . . 9 зр. на пів рік . . 12 зр. на чверть року . 4-50 зр. на чверть року . 6 зр. на місяць . . 150 зр.

У Львові: на цілий рік . . 16 зр. на пів рік . . 8 зр. на чверть року . 4 зр. на місяць . . 185 зр. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. Зр ул. Баторія. — Румунськ австрійське листе на поштові вистереження. — Редукція неопечатаній вільних від порту. — Неодержані членські кошти 8 зр. а. в. Оголошення приймаються по ціні 6 зр. бдз одної стрічки печатної, з рубр. „Надоборне“ по 30 зр. а. в. Подати членські по 10 зр. бдз стрічки.

Запроси до предплати.

„Діло“ з „Библиотекою писателей“ виходить буде в 1889 році, як сего року, що дня і в незмінному об'ємі.

Предплата та сама:

На провінції:	У Львові:
На цілий рік 18 зр.	16 зр.
На пів рік 9 „	8 „
На чверть року 4-50 „	4 „
На 1 місяць 1-50 „	1-35 „

За границями Австро-Угорщини:

На цілий рік 24 зр.
На пів рік 12 „
На чверть року 6 „

Запрошуючи П. Т. Земляков до предплати „Діла“ на рік 1889., рівночасно просимо тих наших Вп. Читателів, у котрих ще залигає яка належність, щоб старалися по можливості скоро виробити її, бо з кінцем року видавництво має дуже великі видати.

Ново-приступаючи на 1889 рік предплатники „Діла“ одержать початок пов'єсти Іока „Новий дідич“ даром.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

Після в'їзду з Відня, мають спільний делегати бути скликані вже в першій половині мая і з тої причини розпочалися вже роботи над уложенням спільного преамбули.

Вість о уступленю мін. Вельзергайма і о заміненню його головою-командуючим в Галичині, котру розпочала була перша „Munch. Allg. Ztg.“, уважають у Відні за зовсім безосновну.

З Праги доносять, що тамешні намісничтво видало розпорядження до всіх старост, щоб вони поборили одвоєний крок, аби сегодня брава могла вже відбуватися після постанови нового закону військового.

Вчора розпочалася в угорській парламенті генеральна дебата над законом військовим. Опозиція в палаті послов поставила була вже згоря голосувати за уступленню до спеціального дискусії, а до черва при сій дискусії хоче всякими силами старатися о то, щоб в інституції односторонніх охотників був задержаний status quo. Також буде она домагається, щоб §. 14. (де-сигнальний контингент рекрутів) був точнішим і яснійшим устаткований. Наколи-б об'є сї справи перенесли, то в третій читаві буде опозиція голосувати против цілого закону. Генеральна дебата розпочалася при участі комітетного числа послов; на галереях було повно публіки. По промові референта Муніха почав говорити бувший опіцір Боллар. Він назвав новий закон реакційним і ворожим культурному розвитку, а бодак сконстатувати, що правительством хоче з народної армії зробити таку, котра б уважала війну своєю реміслом. Бесідник виступав також дуже строгим против нових постанов о односторонніх охотниках і против резерву доповнюючих. Обидва промовляв ще міністер гонведів Феєрварі і міністер просвіти Чаки за законом і за сьвідомо брочено.

Против розпорядження угорського мінистра просвіти в справі науки німецького языка піднялася в цілій Угорщині велика буря. Всі послы опозицій поставили устроювати по цілій країні вчя, котрі б протестували против того, щоб в школах середнього учено більше німецького языка, як досі.

Проект гр. Толстого о реформі земств в дусі реакційним стратив вже мабуть всякі вигляди на його прийняття в госуд. сьвіт. Опозиція, яка проявилася була против сего проекту бдз самого початку, виступає тепер чим раз сильнійше, а то тим більше, що в сьвіт знають, що і цар єсть ршучо против него. Зб всіх сторін доказують, що на таке уособлене царя вилнула годівно его послідна подорож по краю, а коли проект гр. Толстого не оденно бдз разу, то стається се лиш зб вигляду на довгу дльнність в засуду гр. Толстого. Дебата над сьім проектом потягнеться мабуть ще д) марта, но буде лиш більше формальна, позаяк і сам гр. Толстой за-длй своєї недуги не буде в силі виступати енергично в его обороні.

До Петербурга з'їхалися всі губернатори з прибалтійських країв в той цілі, щоб взяти участь в нарадах над заведе-

нням языка російского яко урядового в сьвіт краях. Перше засідання бдбулося під проводом Плевого, помічника гр. Толстого.

До „Pol. Corr.“ доносять, що приїзд совітника російської амбасаді в Константинополі, Ону, до Петербурга не слонить в ніякій звязі з політикою, позаяк він приїхав виключно лиш в справі родинних, іменно по причині смерті свого тестя бар. Жомини. В Петербурзі говорять вправді, що Ону старався о посаду першого совітника в міністерстві дль заграничних, котру займав его тесть, але здається, що посада ся не буде обсаджена і що роботи, які належали досі до похідного бар. Жомини, будуть припоручені урядникови, не маючому татуду совітника, іменно ген. Комарову. Комаров належить, як зв'язно, до партії панславистичної і з-бдсн до побіла поголодка, що панслависти прагнуть знов до більшого впливу, що має навіть проявитися в міністерстві дль заграничних.

Дотепершній посол російський при Квариналі, бар. Іскіль, котрий вже бдз довшого часу був недужий, подужав вже і поверне на своє давнє становище. Вість отже, що Влангали має бути іменованій послом при Квариналі єсть зовсім безосновна.

Парламент німецький зібрався в сьреду на засідання і приступив зараз до наради над бюджетом. Вчора приїхав до Берліна кн. Бисмарк і має виступити в парламенті з бесідкою в справі колоніальної політики. Сподіваються загалом, що кн. Бисмарк порушить також і голосні справи Геєкема і Морієра.

Справа Морієра ані трохи не притихає, і до кінця її ще досить далеко. Суть газети, котрі показують, що і Морієр і бувший австрійський агент дипломатичний в Мадрид Дайніс мають рацію. Базен — кажуть они — хотів просто обдурити лиш Дайніса, коли розказував ему, будто-б він свого часу достав вість бдз Морієра о поході німецького войска над Мозель. Коли-ж однакові побачив, що але зробив і викликав заколот, заперечив йому ршучо. Не трудно з сего змркувати, що єсть то лиш викрут бисмарківської праси, котра наробивши заколоту, не знає як з него вийти. Базен помер і не може оправдатися, тож легко звалити всю вину на помершого. Великі характеристики до цілого сего справи єсть и то, що Морієра прийшла в поміч навіть цесареві Августа. Річч мала ся так. Берлінський „Fremdenblatt“ хотів киче доказати вину Морієра в дльотго подав вість, що Морієр користав в 1870 р. з своєї дружби з секретарем цесаревим Брандсом і мав бдз него відомості на бодак деше, які прихотили до цесареві з Гомбурга. Урядова берлінська газета оготосила отже писмо написане з припоручення цесареві Августу до Ротенбурга, шефа канцелярії кн. Бисмарка. В писм'ї томі заявив цесареві, що она піддає французьку війну не дбалага ніяких тайних деш, лиш так, котрі могли бути зараз оголошені. Крім того була она в 1870 р. в Гомбурзі до черва в жовтню а не в серпню. Зб того всего виходить, що вість, подана „Fremdenblatt-ом“ єсть лиш простою клеветою. Наколи вість, котру подав „Post“, що англійське правительсто не думає спеціально мшатися до справи Морієра, єсть правдива, то справа ся, хоч і як для Німеччини немала, стратала-б бодак свій безневинний характер.

Німцям не ведеся абсолютно з їх колоніями. На східно-африканському побережжі воєробою не притиха а вже вихула нова воєробою на островах Самоа, котрі стоять під протекторатом німеччини. Залог німеччиних кораблів в тих сторонах, котра вносить всего лиш 400 людей, стратала в борбі з воєробою 64 людей отже більше як осьму часті своєї сили. Вість ся зробила в цілій Німеччині дуже пригнетаче вражене.

„Post“ нагадує вість, котра ще в лтй кружила, що аменно тоді панувало межі берлінським двором а двором в Дармштадті велике напружене, в наслідок котрого цесар навіть, розблджаючи по княжих дворах, не затхав до Дармштадту і каже, що гостина вел. кн. Гесского в Берліні в день нового року мала на цілі усунути то напружене між спорідненими дворами і дльотно его усунула. Сталося то в наслідок того, що маючись бдбути заручини дошки вел. кн. Гесского, княгині Алевії з російським наслідником престоло. Великий князь має на великодній свята похити з дошки до Петербурга і там бдбудуться заручини.

Берлінська газета урядова оголосила надане Путкамерови ордера чорного срла.

До „Times“ доносять з Риму, що Італія думає затягнути в Німеччині велику позичку в сумі 100 мвл. франків. Німецький га-

зети доказують отже, що хоч може ся вість не зовсім єсть точна, то все таки правда, що Італія приступити незадовго до затягнення позички в Німеччині. Італійська позичка в Німеччині має бути бдповідею на російську позичку в Франції.

„Independ. Belge“ звертає в писм'ї з Відня увагу на заходи сауитської партії в Ватикані, котра всякими силами працює над усуненням віденьського нунція Галимбертіго; досі удалося вже її виврати з его рук посередництво в справі переговорів Росії з Ватиканом. Сауитська партія в Ватикані сиділа ще до недавня тихо, але тепер уважає, що вже прийшла пора, в котрій можна би паву справити на ту саму дорогу, котрою поступав і Пій IX.

Заручини італійського наслідника престоло Виктора Емануїла з княгинею Климентиною бельгійською, сестрою архкн. Стефані, мають бути вже постановлено річч; час заручини бдложено однакові за-длй дуже молодого віку княгині на побійше. „Nouvelles du Jour“ доносять навіть, що одна з бруссельських фирм одержала замовлення на виправу для княгині.

Вв виду ухвалення нової конституції подався був кабинет Христича до демісії. Король Милан не прийняв однакові демісії і заявив, що застерігає сьб ршенню в сій справі на час побійший. Пбеля вість з Відня нараджує тепер король з Ристи-чем в справі утворення нового кабінету. Здається отже, що кабинет Христича позстане ще лиш кілька неділі. Тепер вже ходять чутка, що ген. Грувач має стати шефом нового кабінету і обняти дль заграничній а полковник Велимирівич має обняти теку мінистра війни.

Дописи „Діла“.

З Ярославщини.

[Індивідуальний побір податків. — Кондуктор дорожний. — Круж. — Гипотетичний краєвий в школах народних.]

Од двох місяців маємо в Сняв новий уряд податковий. Вгода се велика для околишніх селян, що давнійше паві мав мусіти взяти податок до Ярославля. Але ще більша вгода лежить в томі, що заведено побір податків індивідуальний — особистий. Тим усунулися всякі надужити, що досі бували при обдиранню податків і звичайно виходили на шоду податківців. Поминаємо вже то, що господарі не раз платив податок за високий, такий, який ему назначив громадський побір податку, але дльсь і та, — а в Ярославщині се вже пров'єрено, — що податок зазначений не доходить в цілості до каси цесарської, пропадає в руках несовітних вбдтв або псарів, а селянин мусить его бдтак в-друге платити. Особистий побір сьиний надужити того роду. Крім податковиків грошей пропадали в наших сторонах і гроші екзекційні. Мало де хто знав, що екзекційник не має права брати бдз людей податок. Люде давали, щоб позбутися нелюбого гостя, а вбдци показувалося, що заплачений грош не доходив на призначене місце. І з вилатою такою воєробою длься всякий надужити. Вв подробности не входжу, але се факт, що новий уряд податковий в Сняві прийшов на сльб і таких сиренів. Сумно в то, що наш громада залагає з податками на грубї суми з минувшіх років. Яким сьвітм зб недобор уряд податковий стягнуть, Бог се вість бо наш сльа дуже бдн і в що року не обходиться без тяжких передовбв.

Посеред тих невгодних комичною представляється в Снявщині — автономія, іменно в поля дорбг. Кондуктор дорожнім маємо тут бдз року — думає-б хто — якогось техника? Нв! Час сьй виконує — недарений фармацевт! Чия протекція покляла его на се становище, годі дйти. Досить, що вже нині бачимо цівні плоди его дльнності. Так, приміром, велів він на дорозі з Сняви до Добру, на простороні яких двоє кильометрів викопати рів зараз вв весні минушого року. Але не по бодах дорозі, а просто саю серединою. Хотів, бачте, дорозу зробити вузною. Але дограв на сьрбз пбеваний, то бсь сьй засунув і же зовз на кругу весну, на нову автономічну виправу, розуміється, коштом рук селянських. Наколи вже устава дорожнв наложила великі ягари на громади, то ляхе і безглузде виконувание сї неаховими людьми може людей сформити до крайности.

Також хочу вам донести, що в сль Манастир пропав Круж, розуміється не звичайний круж, а так вбйт того села, головна підпора автономії павіта і першій поборник виборб польських. Вбдному поховану-лась нога в урядовану так дуже, що вже і ратувати его бул трудно.

НОВИНКИ.

— Вдль товариства руських ремісників „Зоря“ має честь запросити сьм Вп. членів і прихильників сего товариства на просфору, яка обходиться ме сєй неділі о 12. годині в полудне в льокані товариства.

— В школі Маріана Шашкевича бдбулася дня 24 ст. ст. грудня 1888 р. коляда для дітей. По сьредині саль стояло багато убрале деревце, за ним вв побкрузі уставлені були дбти. По молитві і бдспіваню „Достойно єсть“, промовив красю до дітей президент міста Вп. п. Едмунд Мохнадій, котрий так, як єго попередник бл. п. Вацлав Домбровскій, прихильно бдоситися до сєй школи. Потім промовив до дітей теплими словами катихеті школи о. Іван Чапелський. Інспектор п. Мечислав Барановскій повідомив, що сего року прийти не може (як усе приходив і красними словами руськими подосив вбднність для Бг. Вел. сьсаря за те, що можемо учинити в своїй рбдній мові), але жена Вп. п. інспектора прислала на коляду матері на сукенку для одної дльчини. Дбти співали і деклямували по руски і по польски. Сльв, під проводом учителя п. Павенського, випав добре, так само і деклямація. При кінці роздавано дльям бунди, плащів дльчой, ишу одержану, чоботи, шапки, шалики, хусточки для дльчат, рукавички, струції, рожки, горіхи, яблока, фліг і медовники. На сє торжестве запрошено 10 руських товариств, деякі поодинокі особи і родичі дльч. Майже всі товариства руські причинилися, деякі навіть значнішими, лєнтами грошевыми. Мбж гостями на коляд бдли родичі деяких дльч а з інтелігенції руської явився тільки п. Григ. Вредона, учитель руської школи випав. Знаємо, що на свята много Русинів вьїздить зб Львова, много знов занаті, а все таки могла була бодай мала громада руської інтелігенції львівської явитися. Неприутність Русинів на том торжестве, котрого уряджене стояло тільки труду, немало вразило учителів сєй школи. Школа та, що уже вв початках свого істнованія тільки зидив перебула, потребує не тільки матеріально, але може ще більше моральної помочи бдз загалу Русинів, а особливо бдз руської інтелігенції. Призначе належить директорі п. Іполиту Петрашквичеві, о. Чапельському, Ів. Гамоті, Іос. Танчаковському, Павенцкому, Зелінському і Д. Добровольському, що щиро залялися урядженем так пожиточного торжества, а найбільше трудилися о Чапельський і пн. Гамота, Павенцкій, Зелінський і Добровольскій.

— Христос рждається! Сими словами свтот церкви, котрі зжигали зб руським сьрцем і зб руською душою, витемо Вас ширі і любі добродб руської учашо-ся молодєжї, вв нинішню пору Рождества Христового, оживлену і украшену нашими бдвчними колядами, — і виражаючи шир и сьречну подяку за Ваш шьдрі дар, желємо Вам зб надходячим Новим Роком щастя, здоровля, радости і веселости на много лт!... Символично дерево руського народного житя най украситься в том Новім Роцб новими свбжними наростами і най зацвите красним цвбтом пародним на щастє і на хвалу руського народу! Слава ему! — Василь Ільницький, директор руської гимназії.

— З Самбора пишуть нам: Ходить у нас поголока, що в наслідок сльдства, яке перевели тут члєны краєвої рады шьдльної Гикель і Зайончиковскій, має директор самборської гимназії о. Тома Баревич пойти в давно заслужену „отставку“. Дай то Боже як найкорше! Жаль тільки, що з его причини уже потерпіли і ще потерять деякі професори. Одного зовсім усунуно бдз професорства, деяких мають перенести, а деяких пенсіонувати.

— О. Іосиф Лошинскій в Яворові почав в день Рождества Хр. 82-гій рік життя. Того дня почили сего доводлтного дльтеля руської Русини з Яворовщини громадним поздравленьем. І ми прилучаємо до них свои желаня: Много ще лтб Вам, достойний Отче, вв здоровлю трудитися для справи руської!

— З товариства поєта жалуються, що вже тепер голод залядає до хат бдднших. Збб же торбче поницили миши або ще на пни або вв стогах. Вв деяких громадах старство наказало перевести ливкаційні шкоди, щоб опустити де-що з податків, але чи буде з того хосєнь який, годі вгадати. А поки-що пужда мбж народом, сьна і соломи великий недостаток, худоба по нбчому, — а тимчасом машина

екзекуційна фунгує такъ точненько якъ въ загарту...

— **Огонь** знищивъ въ селѣ Шоломи, въ повѣтѣ бобрецкомъ, цѣле майно девятиохъ господарѣвъ. Шкоды наробивъ на 6000 зр., а тільки два господарѣ були убезпечені на 950 зр. Підпалника, Василя Марущана, ув'язнили.

— **Открыты читальні въ Стрипибахъ** наступить повѣйше зъ причины дошомъ недуги о. К. Винтоняка, парохъ зъ Утѣшкова, головного основателя читальні въ Стрипибахъ.

— **Про воевѣвъ** доносить зъ кѣмъхъ сторонѣ краю. Въ околиці Скольного воевѣвъ загрызли або покарѣли звѣжъ 50 овецъ полишенныхъ въ кошарахъ. Коли воевѣвъ надѣйшли, воевѣвъ въ перепудѣ выломали кошары, кинулися въ лѣсъ и тамъ ихъ воевѣвъ докарѣли.

— **Жертвы морозу.** Оногды умеръ замерзши нѣчю Гарасимъ Плотничій, селянинъ зъ подѣ Миколаева. Выпивши кѣмъхъ горѣлки, занувъ на санехъ подѣ Наварію и вже не проснувся. — Студентъ 17-лѣтній Павло Сироченскій, идучи полемъ, хочъ одягненій бувъ въ добрый кожухъ, такъ страшно залякъ и одморозивъ собі руки, ноги и лице, що лѣкарѣ вѣщуютъ ему тяжке калѣцтво.

— **Страшно нещастье** стрѣтило дня 9 н. ст. сѣчня въ нѣчи начальника стациі Доброй. Риняця. Вертаючи поѣздомъ зъ Лимановъ до Доброй одъ свесъ суженою, задрѣмавъ по дорогѣ. Пробудившись, побачивъ, що вже минає стацию Добру, отже выскочивъ зъ поѣзду, але такъ злощастно, що ударившись о стовпъ, упавъ подѣ колеса поѣзду. Колеса одтали ему обѣ ноги. Нещастного одвезено до шпиталю въ Краковѣ.

— **Д-ръ Константинъ Томашукъ**, профессоръ черновецкогю университета, посылъ до рады державной и до сойму буковинскаго, доживъ остатнимъ часомъ великою компромитациі. Минувшій суботы въ полудне одбувався въ сали университета черновецкогю ригорозумъ правниче. Середъ членѣвъ комисіи засѣдавъ такожъ профессоръ права цивильного д-ръ Гравайнъ. Той, экзаменуя кандидата, завадъ ему питанье на тематъ права звичаеваго въ законодавствѣ цивильномъ. Кандидатъ у одповѣди зѣйшовъ на т. зв. „добрый обычай“, а проф. Гравайнъ спровадивъ мову на звичай, якъхъ люди звичайно держаться въ случаю смерти когось зъ найблизшой родины, и подѣбѣ, що до загальнои общинальности належить звичай, що коли умре ктохъ зъ родины, то найблизшій его бодай до похорону стараються усунутись одъ своихъ занятъ цоденныхъ: убогий крамаръ замыкає свой склепъ, коли ему отецъ умре; простый писарь на днѣ бере одпустку зъ бюро, а навѣтъ, якъ часомъ умре який знатный чоловікъ, инстиціи публичной, парламентъ замыкають свои рады, а навѣтъ чужій люде подчасъ похорону, замыкають склепы... Представивши такъ рѣчи, проф. Гравайнъ запытавъ кандидата, якъ думавъ бы онъ про чоловіка освѣченого, который бы и пр. въ кѣмъхъхъ годины по смерти отца, коли мощѣ лежать же на катафалку, зовѣмъ спокійно и мовѣ-бы нѣчо не случилось, отдавався-бы своему цоденному занятю? Кандидатъ одповѣвъ, що освѣченій чоловікъ, за-для того, що освѣченій, тымъ болѣе оскорбляе въ такѣмъ случаю „добрый обычай“. Проф. Гравайнъ згодився на то условно: треба напередъ дослѣдити, чи дотычныи освѣченій чоловікъ може не мѣгъ-бы одтагнувшись безъ наравѣна добра загальнои на страту, може не мѣгъ-бы знати заступника за себе. Однакожъ тогдѣ, коли-бы не было анѣ одиной анѣ другой перешкоды, той чоловікъ бувъ-бы лачивный и въ обуржюиціи спосѣбъ оскорблявъ-бы „добрый обычай“.

А при томъ, якъ д-ръ Гравайнъ провадивъ зъ ригоризантомъ такую диспуту, — сѣдѣвъ профессоръ д-ръ Томашукъ. Якъ-разъ въ навечеріе умеръ ему отецъ, а въ хвилі ригорозума мощѣ отца спочивали на катафалку. Очевидно, диспутъ д-ра Гравайна не була случайна. На той тематъ промовлявъ „Vikowinaer Rundschau“: „Д-ръ Томашукъ зъ совѣтника судового 1875 року ставъ одъ разу звичайнымъ профессоромъ университета, хочъ анѣ передъ тымъ анѣ потѣмъ не выказався анѣ стрѣчкою якоиъ науковомъ працѣ. Тыхъ 3000 зр., якъ онъ тогдѣ доставаъ, выглядали немовъ даръ зъ ласки. Одъ того часу споживъ онъ 45.000 зъ бюджету министерства просвѣты, а за то не рувивъ и пальцемъ. Шо болѣе: тымъ молодымъ ученымъ, котрій яко „назвѣзвѣный“ мусѣтъ за д-ра Томашука, вѣчно послуючого, одбувати панцину профессорску, онъ хлѣбъ одбирає. Ригорозы, котрій экзаминантамъ приносятъ по 6 зр. доходу, припадають звичайно на Великденъ, Рѣздво и въ липни. Въ той порѣ д-ръ Томашукъ найправильнѣйше зѣбѣдитъ до Черновца и не було же случаю, чтобы коли одступивъ обѣдному „назвѣзвѣному“ поштованью и тыхъ 6 зр. Навѣтъ въ пятницу минувшого тиждня д-ръ Томашукъ въ три години по смерти своего отца поѣла въ университетъ повѣдомленье, що другого дня, въ суботу въ полудне, прийдѣ пытати ригоризанта, прийшовъ, при звичайномъ гуморѣ пытавъ, и взявъ 6 зр. Ажъ тогды поспеуавъ ему гуморъ, коли д-ръ Гравайнъ звѣвъ диспуту на „добрый обычай“.

— **Справа Кукизѣска** починє розбирати въ краєвомъ судѣ карномъ у Львовѣ вже дня 14 н. ст. сѣчня с. р. Вступъ на розправу буде лишь за билетами, а доси вже всѣ билеты розкоплено.

— **Въ польской читальни для женщинъ у Львовѣ** буде дня 25 н. ст. сѣчня читати ц. Иванъ Франко про Шевченка.

— **Окружа рада школьна** дня мѣста Львова ухвалила була въ жовтн 1888 р. завести у всѣхъ школахъ жѣночыхъ на осѣнь и зиму т. е. одъ

15 жовтня до 15 марта одноразову науку школану. Такъ оно теперь и дѣея. Була порушена же гадка, чтобы наука починалась не о 8 мой але о 9-той годинѣ рано. Однакожъ се показалося непрактичнымъ, бо дѣти о год. 8 выхадѣтъ звичайно зъ дому въ товариствѣ родичѣвъ, отже нѣдѣ опѣкою, а о 9-той годинѣ того бы не было.

— **Товариство гимнастичное „Сокѣль“ у Львовѣ** розпочинає дня 12 н. ст. сѣчня курсъ для учителей гимнастики. На курсѣ сей записалося доосъзвѣжъ 60 осѣбъ.

— **На дробну лотерію въ Австрій** — послѣ община въ Statistische Monatschrift — поставлено въ рокахъ одъ 1819 до 1884 величезну суму 712 миллионѣвъ! Въ 1819 роцѣ поставлено на лотерію 3,600.000 зр., а въ 1884 роцѣ вже ажъ 22,100.000! Такой то величезній сумы пожегъ дробна лотерія по-найболѣе одъ убожшомъ або п пайубожшомъ веретѣхъ людей!

— **Такий нинѣ часъ!** — се рѣчи певна и загально знана, и тому мабуть король прускій Вильгельмъ II. не може обѣтати при 12 миллионѣхъ марокъ рѣшномъ рентѣ, бо жадає одъ сойму прускогю подѣвышеніа о 4 миллионы марокъ, отже на 16 миллионѣвъ рѣчно.

— **Страшныи вихорѣ** лютѣвъ оногды въ Пенсильвѣнии и починивъ величезній шкоды а звыжъ 50 людей пострадало при томъ житѣ.

— **Vivat sequens!** Въ остатныхъ кѣмъхъхъ тѣдѣняхъ закупили жида на Буковинѣ два великіи маетки: жида Имполеръ купивъ Васильцѣвъ, Зайдманъ купивъ Веренчанку, а теперь — якъ доносить черновецка „Газета Польска“ — зновѣ жида Гершъ Вайсгласъ купивъ село Вилавче въ повѣтѣ выжницкомъ, а треба додати, що той Вайсгласъ має вже на Буковинѣ село Ленковѣвъ. Vivat sequens!

— **Альманахъ французскій „Міи Патриотѣвъ“** подѣ провадомъ Павла Дерульєда — появилъ въ Парижѣ и мѣжъ прочимъ мѣтитъ отихъ десять заповѣдей лѣгита: 1. Ты повиненъ ненавидѣти Прусъ и вести зъ ними рѣшучу борбу. 2. Ты повиненъ ненавидѣти Бисмарка и Вильгельма. 3. Ты повиненъ жадаѣтъ звороту Альзаси и Лотарингіи. 4. Ты повиненъ выводи служачи лѣтъ всею душею. 5. Ты повиненъ правильно платити членскій вкладъ. 6. Ты повиненъ читати газету „Драпеа“. 7. Ты повиненъ почувати братню прихильность до Дерульєда. 8. Ты повиненъ слухати своихъ проводниковъ, якъ воижи своего звѣрхного команданта. 9. Ты повиненъ любити отчину такъ сердечно, якъ родну матѣрь. 10. Ты повиненъ готовиться до дня великого перевороту.

— **Архивъ вѣсти.** Министръ Фил. Залескій выѣхавъ зъ Львова до Вѣдѣя. — Въ Товмачѣ померъ б. адъюнктъ повѣтвой Феликсъ Серпинскій. — У Львовѣ померъ управитель салларный Рудольфъ Янковскій въ 78 роцѣ житя. — Судія повѣтвой зъ Дорны (на Буковинѣ) и Косовичъ збожеволѣвъ и одданъ его до шпиталю черновецкогю. — Д-ра Василя Дузинкевича, комисаря при старостѣ черновецкомъ, перенесено до министерства справъ внутрѣшнихъ. — Въ Черновцахъ померъ Людовъ Пльонъ, був. физикъ мѣскій, въ 88 роцѣ житя.

Посмертій — оповѣстки.

— **О. Юліанъ Давидовичъ**, приходникъ въ Чернѣвѣ, выслуженный деканъ холѣвскій, членъ рускѣхъ товариствъ и дѣятель, упокоився дня 8 н. ст. сѣчня с. р. въ 61 роцѣ священства. Вѣчна ему память!

— **Зинѣвъ Литвинювичева**, зъ дому Долинска, жена струдника зъ Березова, деканата пѣстинскогю, о Григоріи Литвинювичѣ, упокоився дня 7 н. ст. сѣчня с. р. по короткой а тяжкой недужѣ въ 20 роцѣ житя. Вѣчна ѣй память!

Наука, штука и литература.

— **П. Иванъ Франко** выдавъ у Львовѣ въ печатни товариства им. Шевченка першу книжочку „Литературно-науковѣ бібліотеки“, въ котрой посылѣтъ поему Шевченка „Перебендѣ“. Цѣлею дже совѣстной розвідки було показати, о скѣлко на генезу „Перебендѣ“ впливало у Шевченка знанье цостороннихъ литературъ, именю польскои и русскаи зъ одной стороны, а пѣсонѣ народній зъ другой стороны. Замѣтки п. Франка заслужуютъ на повне признание и для того его розвідку можемо любительскѣмъ литературѣ нашей лише якъ найгорѣйше поручити. Цѣна книжочки (88 сторѣвъ маленькои 16-ки) 10 кр. безъ пересылки.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— **Перенесенія.** Дирекція почтъ и телеграфѣвъ перенесла официалѣвъ почтовыхъ; Кар. Кноркеа зъ Кракова до Кивца и Юс. Кречковского зъ Сянока до Самбора та ассистентѣвъ почтовыхъ: Ант. Кендзерского зъ Бродѣвъ до Львова и Оск. Френкля зъ Яшова до Перемышля; дозволила змѣнити мѣста службовѣ: оциціалѣви І. Лончинскому въ Ярославлѣ и ассистентѣви Кар. Руденскому въ Тарновѣ.

— **Именованія.** Юс. Кокуровичъ зъ Конюховѣ именованый дѣйстныи учителемъ въ Потурѣхъ.

— **Конкурсы.** Оперженій мѣсцъ учительскѣхъ въ окрѣзѣ рогатинскѣмъ: при школахъ етатовыхъ въ Выбѣлѣ, Чесникахъ, Дубриновѣ, Фирлевѣ, Козарѣ, Дитятицѣ и Ябонѣвъ та при школахъ филіальныхъ въ Уѣздѣ, Тотоцѣ, Рѣзвѣяхъ, Вишне-вѣ, Настацінѣ, Обѣльницѣ и Коростовѣяхъ; рѣшинець подаватисъ до 30 н. ст. лютого 1889.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **Замѣстъ розсылки билетѣвъ новорѣчкихъ** приславъ на руки редакціи „Дѣла“ о. Карпо Винтонякъ, парохъ зъ Утѣшкова, 1 зр. записано за 1888 роцъ а 3-50 зр. на 1889.

— **На именинахъ у учителя п. Гамаля въ Подѣярновѣ** зложилъ сѣбѣшій ш. учитель 2 зр. на будову дому товариства „Просвѣты“ и сѣй грошѣ приславъ учитель п. Кочеровскій на руки нашей редакціи.

Телеграммы „Дѣла“.

— **Вѣдѣмъ 11 сѣчня.** Въ парадахъ войсковыхъ у архик. Альбрехта бере участь ажъ сѣмъ комендантѣвъ корпусныхъ а мѣжъ ними кн. Виртембергъ зъ Львова и кн. Виндшгрецъ зъ Кракова. — Доходы зъ потюну зменшилися за послѣднихъ девѣтъ мѣсяцѣвъ о 691.335 зр.

— **Пешть 11 сѣчня.** Въ Клявзенбургѣ въбухли мѣжъ Румунами пепокоѣвъ; на помѣчь завозѣномъ ажъ войско.

— **Цетинье 11 сѣчня.** Княгинѣ Миллицѣ и Стана, запрошеній царемъ, выѣхали оногды до Петербурга въ супровѣдѣ министра Божо Петровича.

— **Римъ 11 сѣчня.** Парламентъ италійскій скликаный на день 28 сѣчня. Король затвердѣвъ выбѣръ президиѣ въ сенатѣ.

— **Парижъ 11 сѣчня.** Въ палатѣ послѣвъ маѣвъ президентъ палаты Мелнѣвъ бесѣду, въ котрой промовляѣвъ за политикомъ успокоєна въ користи республики.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. Г. П. въ Пѣстинѣ. На роцъ 1889 заплачено 4 зр. — Всч. Ю. С. въ Костѣльницѣхъ. До 31 грудня 1888 заплачено; дальше высылаетъ. — Всч. Н. Х. въ Пѣдволичскахъ. За І. четвертьроцъ 1889 достаѣли. — Всч. Ч. въ Ступницѣ. За 1888 р. заплачено 6 зр. (1 зр. за „Вина и кара“) а на 1889 роцъ 4 зр. — Всч. Д. А. въ Цуцѣловѣ. 9 зр. на „Дѣло“, 2 зр. для „Батьковщины“ и 2 зр. для „Просвѣты“ достаѣли. — Всч. А. Б. въ Товстобѣвахъ. За роцъ 1888 заплачено 6-50 (1 зр. „Вина и кара“), а на 1889 роцъ 1 зр.; цѣны предплатѣи не можемо нѣкъхъ подѣносити, а безъ того не можливе, що жадаєте. — Всч. И. Д. въ Нарасѣ. Заплачено за сѣчень. — Всч. А. Ш. въ Перемышлѣ. Заплачено до 31 грудня 1888. — Всч. И. Б. въ

Подѣярновѣхъ Заплачено до 31 грудня 1888 — Всч. Е. Г. въ Завалѣвъ „Житя святыхъ“ замовляє Всч. І. Когутъ, рѣзбаръ въ Яновѣ к. Львова. — Всч. І. С. въ Сосновѣ. 1 зр. записано за 1888 роцъ а 3-50 зр. на 1889.

ПОДЯКА.

Симъ складаю мою щирѣ и сердечну подяку всѣмъ Высокопоставленнымъ Отцамъ и Панамъ, що дня 8-го грудня 1888 р. оддали ласкаво послѣдну прислугу мойѣмъ жѣнцѣ Евгеніи, а именю: оо. Д. Вачинскому зъ Мышковѣхъ, П. Вѣльскому зъ Должанки, Т. Лавровскому и И. Левицкому зъ Тернополя, К. Куницкому зъ Львова, К. Келѣвскому зъ Буцѣва, И. Любичевѣ зъ Острова, А. Мироничевѣ зъ Петрикова, М. Михалевичевѣ зъ Чернелева, Т. Стадникѣви зъ Суцѣна, В. Цѣбровскому зъ Промовѣи, Е. Цурковскому зъ Настасова и дек. Г. Чубатому зъ Ступокъ. Кроме того дякую за участь въ похоронѣ и за щирѣ та невтомну помѣчь въ часѣ недуги и похорону мойѣмъ Высокопоставленнымъ и дорогимъ Приятелямъ, якъ Буцѣвскимъ такъ и дальшимъ, передъ всѣмъ же Панѣству Гержманкамъ и цѣлѣй громадѣ Буцѣвскѣй. Пріймѣтъ ласкаво всѣ щирѣ Други мои хотѣ тыхъ кѣмъхъ словѣ въ заплату за трудъ и приязнь Вашу для моеи найдорожшой небыжѣи.

Исидоръ Глинскій, парохъ буцѣвскій и дѣня Олеса.

Надѣслане.

Фабрика знарядѣвъ рѣльничихъ и гисерия

M. PETERSEIM-A

въ Краковѣ при улицѣ Довгой поручає свои работы по найдешевшихъ цѣнахъ. 190 -

Аптека **РУКЕРА** у Львовѣ

поручає 2460 259-?

росу красоты и всякѣи косметики такъ черезъ мене якъ и иншіи фирмы поручаѣи.

ФАБРИКА

ЗМѢНА ЛОКАЛЮ

Л. І. Малевскій

у Львовѣ

улицѣ Орменска число 12.

має честь повѣдомити П. Т. домѣ, зъ котрыми естъ въ односинахъ торговельныхъ, о змѣнѣ локалу своей фабрики корѣвъ каталонскихъ, котру перенѣвъ подѣ ч. 12 улицѣ Орменска.

основана въ роцѣ 1877.

Зъ днѣмъ Нового року отвѣраєся
Перша народна торговля обуви
всякого рода и
ОБУВЬ ДЛЯ КАЛѢКЪ.

Будучи одначенымъ за свою работу на пѣти выставкахъ, доставляю добрую работу и матеріалъ, зъ порукою що наймѣше на пѣсть мѣсяцѣвъ за товаръ и работу, по цѣнѣ базаровѣй. Буде се перша въ Галицѣй Торговля обуви, заложена членомъ рускогю товариства ремесленого „Зоря“.

ИВАНЪ ХИРОВИЧЪ
Львовъ, ул. Коперника 26.
Новѣе старинскѣмъ будъ модѣвати работѣи въ Публичнѣи и Всч. Духовенствѣи.

И. ИГНАТОВИЧЪ
поручає:

певній и випробованій средства до выбрана венжихъ цѣнахъ.	кр.	кр.	
АМАНДИНА усуває плямы зъ соевѣи пухровыхъ, бѣла, мороженого и т. п. флаконъ . . .	25	КОРѢНЬ МЫЛАННЫЙ бѣлый, служить до прѣия матеріи покровыхъ, потовѣченыхъ и замарганныхъ, пакетиць по 2 кр. и	04
АЛСЕИНА вытѣає плямы товѣстѣи матеріи покровыхъ барвныхъ . . .	25	МЫЛО ЖОВЧЕВѢ уживаєся до выбирѣния плямъ старыхъ зъ матеріи вѣвняныхъ, бавовняныхъ и покровыхъ, кусникъ	25
АЛСЕИНА вытѣає плямы алькаличной и жовчѣи, флаконъ	25	ОДАЛИНА найлѣпше средство до чищеня мужескою одеждѣ, усуває плямы повѣстѣи зъ пороку, прѣти, тютюну, молока, пива, кавы, шоколады, лѣвѣны, вѣхостѣи, сметанки, рососу и т. п. флаконъ . . .	35
БЕНЗОЛИНА выбѣрає плямы товѣстѣи и зъ прѣти, зъ мази и погосту, флаконъъ малый 20 кр. цѣлый . . .	30	ОКСАЛИНА выбѣрає плямы зъ атраменту, прѣти и крови, зъ паперу и бѣла, флашка . . .	25
БРАЗИЛИНА, выпранъ въ бразилинѣ матеріи чорной, сподѣвѣи и поплѣиленѣи одыскують первѣстну барву, стають лѣзучими и твердыми, пакетиць	08	КВИЛІЯ, матеріи вѣвняи и покровѣи, выпранъ въ одварѣ Квиліи тратѣтъ плямы и одыскуютъ свѣжѣсть, прѣти, барва матеріи пѣчо не тратѣтъ, пакетиць . . .	06
ЯНИНА розсуває плямы чорной повѣстѣи на шкѣрѣи при фарбованю волосѣи, флаконъ .	30	СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНОВЫЙ усуває плямы зъ пороку, оловѣи и живицѣи, флаконъ	25
ЯВЕЛИНА уживаєся до выбирѣния зъ бѣла барвныхъ плямъ, а именю зъ пива, вина червѣного, оловѣи, конфитурѣи, атраменту и т. п. флаконъ . .	20	ЗЕМЕЛНИКЪ чистѣтъ матеріи бѣлы вѣвняи зъ замаргана и пороку, пакетиць . . .	20

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3. и ул. Галицка роѣвъ Валовѣи. Въ филіяхъ: въ КРАКОВѣ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦѣхъ Рынокъ ч. 2.

Роскладъ будѣи на зѣвѣнничѣи дарованъ.

свѣтѣи одъ 1 оговѣи 1888.

Приходѣтъ до Львова: о год. 1-15 въ нѣчи зъ Будѣи, пѣшѣи, Лавочникова, Крѣпѣи, Хирова, Гусѣи, и Станиславѣи; — о год. 8-16 рино зъ Сухои, Хирова, Струпа; — о год. 3-20 по полуци зъ Сухои, Хирова, Струпа, Станиславѣи и Струпа; — о год. 7-10 вечерѣи зъ Гусѣи.

Одходѣтъ до Львова: о год. 6 рано до Струпа, Лавочного, Будѣи, Хирова и Струпа; — о год. 10-15 рано до Струпа, Станиславѣи, Гусѣи, Хирова и Сухои; о год. 7-10 вечерѣи до Хирова и Сухои; о год. 9-10 вечерѣи до Станиславѣи и Гусѣи.

РУ.

навячѣи, щѣтки, подушки спѣляновѣи и лосѣи, каштанки и шкѣрии штани, простирала, бандажѣи, суспензори и всѣ вырѣбы руковоичѣи

2537 поручає найдешевше

ТОРГОВЛЯ

Братѣвъ Лангнерѣвъ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнникѣи на жадање даромъ.

О половину зниженій цѣны

для предплатѣи „Дѣла“, „Зоря“ и „Батьковщины“

на давѣннѣи томы „Библиотеки найзнаменитѣихъ поствѣи“ т. І.—ХХ. оключно, чи зѣи купує разомъ чи поодино, ажъ догѣи выстане невеличкій запасъ. Зголѣиуватѣи треба просто до „Администраціи Дѣла у Львовѣ“.

Знижена цѣна всѣхъ 20 томѣвъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почто-ву треба доплатити 30 кр.)

Коцики на лѣжка, плюшовѣи англійскѣи до подорожи, Торговля **Ф. КНАВЕРА** и **СЫНА** поручає найдешевше подѣ „Золотымъ Львомъ“ у Львовѣ.

Выдавецъ и одѣвчальный редакторъ **Иванъ Бодей**. Папѣръ зъ фабр. Черлянскѣи. Зъ друкарѣи тов. зм. Шевченка подѣ вар. К. Водяревского

При закупкѣи товарѣвъ просѣило поклѣкуватисъ на нашѣи часѣищѣи.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ по два (крѣмъ недѣль и русскихъ святъ) о 5-ой годнѣ по полудню. Литературный додатокъ „Библиотека писателей“ выходитъ въ вторникъ, а въ вторникъ и пятницу на переѣмъ разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и нисерату принимаютъ: У Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центр. бюро оглошени, ул. Коперника ч. 11, а Бюро газетъ ул. Кар. Людвига 9. У Влоки Hakenstein & Vogler, Wallfischgasse, 10; M. Duker, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mome; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzg. 8; M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Ooppelik I. Stubenbastei 2, Al. Herndl I. Wollzeile 8. Въ Франкфуртѣ Гамбургъ M. Hakenstein & Vogler G. L. Dautz & Co. Предплата на „Дѣло“ и нисерату за нисерату платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрію: на цѣлый рокъ . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . 24 зр. на полъ року . . 9 зр. на полъ року . . 12 зр. на четверть року . . 4-50 зр. на четверть року . . 6 зр. на мѣсяць . . 1-50 зр.

У Львовѣ: на цѣлый рокъ . . 16 зр. на полъ року . . 8 зр. на четверть року . . 4 зр. на мѣсяць . . 1-35 зр. Редакція, Администратія и Экспедиція подъ ч. 2р ул. Баторія. — Рукописи и нисерату не принимаются. — Рекламная нисература и нисерату не принимаются. — Нисерату не принимаются. — Огласованія принимаются по цѣнѣ 6 зр. одъ одного строчки печатной, въ рубр. „Надбавка“ по 20 зр. а. н. Подписки нисерату по 10 зр. одъ строчки.

Запросины до предплат.

„Дѣло“ съ „Библиотекою найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ будѣ въ 1889 роцѣ, якъ сего року, що дня и въ незмѣненнѣмъ обѣмѣ.

Предплата та сама:

На провинциі:	У Львовѣ:
На цѣлый рокъ . . 18 зр.	16 зр.
На полъ року . . 9 „	8 „
На четверть року 4-50 „	4 „
На 1 мѣсяць 1-50 „	1-35 „

За границями Австро-Угорщины:

На цѣлый рокъ . . 24 зр.
На полъ року . . 12 „
На четверть року . . 6 „

Запрошуючи П. Т. Земляковъ до предплати „Дѣла“ на рокъ 1889., рѣвночасно просимо тыхъ нашихъ Вп. Читателѣвъ, у котрыхъ ще залегаетъ яка належитѣсть, щобъ старались по можности скоро выровнати еи, бо съ концѣмъ року выдавничтво має дуже великі выдатки.

Ново-присутствующій на 1889 роцѣ предплатники „Дѣла“ одержать початокъ повѣсти Іоанн „Новый дѣдичъ“ даромъ.

У Львовѣ 31 грудня 1888 (12 січня 1889).

Зъ сѣмъ числомъ замыкаемо IX-ый річникъ нашего издавничтва. Замыкаемо его зъ свѣдомостію, що честно, совѣстно и достойно боролися мы справы рускои, якъ въ Славянщинѣ, такъ и въ Австріи.

Слѣды труда нашего суть явны. Въ першихъ числахъ нового річника пояснимо всю справу обширнѣе. Именю адово собѣ рахунокъ зъ того, якъ успѣхи були у насъ въ минувшѣмъ роцѣ, чи то на полі политичнѣмъ, чи экономичнѣмъ, просвѣтлѣмъ, чи національнѣмъ. Обрахунокъ такий есть для живого народу конечный и надѣмось, що на полі власныхъ трудовъ не вывалится у насъ великій пассивъ. Противно, мы поступили напередъ.

Нанѣ хочемо попросити зъ читателями нашими, людьми позитивной работы, вѣрными своимъ традиціямъ національнымъ, свой церкви, змаганіямъ культурнымъ, розвоєви экономичному и взагалѣ — щирымъ и вытравленнымъ патріотамъ.

Желаемо, чтобы всѣ, чтобы цѣла Русь перенялась идеею нашего одродженія національного, основы житія политичного. Мы не залишили нѣ одного средства самообороны. Тѣшимося, що коло органу доброй волѣ, благородной и честной мысли, нестомимого труда и пожертвованія згромадилася свѣдома своихъ правъ и цѣлей австрійска Русь. Тѣшимося и гордимось тымъ, що руска сусѣбность умѣла поддержати органъ независимой мысли та хосенного труда, и тымъ дала ему возможность выводить справу своего народу зъ безоднѣй утопій и каламутныхъ теорій на чисту воду. „Мы не лукавили, у насъ нема нѣ зерна неправды за собою“ — можемо смѣло сказати зъ нашими постоимъ. Не развращать, а будувати, крѣпити на кождѣмъ поли, въ кождѣмъ напрямѣ — се было и будѣ задачей нашою. На томъ поли вытравляемо, пересвѣтленъ, що результаты будутъ добры. Въ лучшу будущность вѣримо. Поодинокі, хочъ-бы и якъ дѣлающі, неудачѣ не вернуть насъ зъ праведной пути. Поборемо, бо за нами правда, а за правдою сила!

Зъ Новымъ Рокѣмъ желаемо всѣмъ добрымыслывымъ зъ нами лише добра, а недругамъ желаемо отягченія. Всѣ удары въ минувшѣмъ роцѣ перенесли мы зъ геройствомъ. О своихъ силахъ шли мы въ передъ. Политики австрійскі не прийшли намъ въ нѣчѣмъ у помѣчь. Похибку тую толкуемо нерозумнѣемъ справы рускои. Надъ нашими сусѣдами, битыми въ Россіи и въ Познанщинѣ, сожалѣемо: жереломъ ихъ политики супротивъ насъ есть шовинизмъ, который объявъ безсильного и тымъ бѣдного противника. Може бути, що покровѣженъ одчуютъ зъ часомъ кравду другыхъ.

При томъ мусимо зъ концѣмъ року одперти всякій инсинуацію, якими кидано народу нашоу въ очи, чи то на поли національнѣмъ, чи сусѣбнѣмъ. По фактахъ, а не

по доносахъ, опертыхъ на ложь, треба судити людей и народы. Мы знаемо докладно, яку гадку о насъ выроблено въ рѣшачныхъ сѣрахъ всякими закулисовыми патрѣями и доносцами. Часть покаже, хто правый, а хто воюе оружиемъ нечестнымъ.

Звязавъ зъ Австрією судьбою историчною, стоимъ при нѣй вѣрно, але правъ нашихъ національных мусимо въ нѣй доборотися, бо безъ тыхъ правъ Галичина не успокоится, а держава безъ Русинѣвъ не набере силы въ потребѣмъ.

Становище Австріи досить щасливѣе. Мы не разъ указывали, що Австрія въ Славянщинѣ могла-бы одобрать велику ролю. Тутъ кристаллилась воляна Славянщина. Идеєю Австріи повинно бути выробленіе атракційной силы. Центрифугализмъ, консеквентный продуктъ непошанованія правъ национальных, може стати причиною еи ослабленія, наколи не руны. Зъ тымъ факторомъ повинны що дня читатися еи керманчѣ. А що народъ рускій, найчисленнѣйшій по Великороссіяхъ, має для Австріи первостепенное значѣніе, се фактъ незаперечный.

Зъ старымъ рокомъ рады-бы мы для того збрати зъ безглуздой традиціей и полатыною.

Причины збужденности нашихъ селянъ и мѣщанъ черезъ судѣбничество.

III. Судѣбничество повѣтовъ.

(Далѣе.)

Якъ же зарадити, якъ скоротати и управити пертракцію спадщинъ селянскихъ? Надъ тымъ пытаемъ заставлялася окрема анкета зъ порученія выдѣлу краєвого. Однакъ та анкета одбувши, о сколько менѣ вѣдомо, доперва одно засѣданіе (дня 8. септія 1888) не дѣлало до нѣякого позитивного результату. Принято лише потребу таковой реформы постановы неспѣрною, и рѣшено збрати матеріалы статистичны: сколько есть теперь мастѣвъ сирѣтскихъ, сколько пертракцій спадковыхъ въ ходѣ и т. д. (Гл. Дѣло, ч. 168 зъ 1888 р.) и пока тѣ матеріалы надѣдутъ, анкета завѣшуе свою дѣяльность.

Та до чего се доведе? Коли ухвалено въ засѣдѣ постановы неспѣрною реформувати, то не потребно уже тыхъ датъ статистичныхъ, котры такую потребу оправдали-бы (число мастѣвъ сирѣтскихъ, непоконченыхъ пертракцій и т. д.). Збравъ тыхъ матеріалѣвъ завершено лишь голову судамъ повѣтовымъ, котры и такъ уже изъ-за вѣялаго рода выказѣвъ и реляцій свѣта Божого не видѣть, и тратятъ часть та здоровья на копѣтѣ праці юридичной, до котрой покликаны, и начальникамъ громадскимъ, котры маючи на головѣ власный и порученый кругъ дѣлания, не знаютъ уже, куды ходити. Збрати датъ статистичныхъ на уматыванье таковой потребности злишне. Таку потребу узнавъ соймъ краєвой въ груднѣ 1887 р., такую потребу узнала сама анкета, о такую реформу народъ бѣдный ажъ питать — чи-жъ треба статистичныхъ мотивѣвъ? Що-жъ сирѣтскі мастѣвы и непокончены пертракціи, се такъ историчная рѣчь, якъ то, что суть люди на свѣтѣ; а чи тыхъ мастѣвъ есть 100 чи 200, а такъ само всякихъ пертракцій, — се анѣ разъ не влиять на потребу реформы. Анкета розпочала свою дѣяльность на широку скалю, по бюрократичному, истинно за зеленымъ столѣмъ безъ практичного толчка. Идуча тою дорогою, заки надѣдутъ жадаый непотрѣбный даты, заки анкета ухвалитъ щось а соймъ надѣтъ тымъ (по-припеку чѣй справѣ повиннаційной) передискутуе, а монархъ такий законъ прийме, — то зъ pewnością нашъ правуки не дождутся закона. Прецѣвъ вѣдомо рѣчь, что въ Австріи рѣдныи каждого закона, тѣкающего приватно-правныхъ односій полнѣшенія матеріальной долѣ версты найназшою — суть дуже тяжельны. Одъ анкеты до санкціи якъ одъ земли до неба!

Колѣ-жъ и выде такий законъ, то днѣ въ теоріи будѣ дуже красивый, зужиткуе всю заграницу практику, навѣтъ высокопросвѣченно Англіи и Франціи, а лишь полишать то, что для Галичины было бы практично. Сего сподѣвается по складѣ самой анкеты: два профессора университета краковскаго, одинъ совѣтникъ суду окружного, два адвокаты судѣвъ окружныхъ, одинъ нотаръ суду окружного, а анѣ одного практика въ селянскихъ пертракціяхъ — анѣ одного здѣловый судѣвъ повѣтового, который въ свойшъ шодѣвой практикѣ выробитъ собѣ здѣловый поглядъ на реформу моступованія неспѣрною. Зъ того выде хоршій законъ, що зужиткуе всѣ здѣловы цивилизаціи на поли судѣбничтва неспѣрною, але будѣ зновъ для селянъ ко-жухъ не на нихъ шитый!

Уже зъ тыхъ передѣстующихъ рѣшенъ анкеты показуеся непрактичность нового закона для бѣдныхъ селянъ. Анкета приймае въ засѣдѣ розширеніе дѣяльности нотарѣвъ въ пертракціяхъ спадковыхъ. Есть се якъ-разъ тая унѣтасюча убогость селянъ сторона закона, на котру они наибѣльше стѣснуты. Для селянъ было бы користнѣйше, чтобы дѣяльність нотарѣвъ скоротати ad minimum, а за те, чтобы судѣ повѣтовый болѣе робивъ и, разумѣеся, мавъ силу до таковой работы, бо пока-що нашъ судѣ повѣтовый супротивъ той задачь, яка имъ придѣлена, выглядаетъ якъ парова машина безъ воды и вугля.

На одну лише засаду, приняту комисією правничою выдѣлу краєвого можна писатися, т. е. что судова пертракція на выданіе грамоты наслѣда за скоро кончиться. — еи потреба бы далѣе розширити, ажъ до цѣлкова-того полагодженія односій мастѣвовыхъ наслѣдничѣвъ. Та на се не потреба ажъ новыхъ законовъ. То можна осягнути черезъ строге выкананье теперь обявляющаго закона. Законъ сей зъ 9 септія 1854 ч. 208 В. з. д. не есть такъ злый и пережитый, якъ-бы здавалося; его треба лишь точно поняти и выконати. Але нашъ судѣ, разъ дѣляго, що перетяжеи работой, то зновъ за-для боязни о одѣчальность (Szczepanowski: *Nedra Galicyi*, ст. 81), то въ концѣ зъ бѣдужности, выконуютъ судѣбничество неспѣрною поверховно, ut aliquid fecisse videatur. Цѣла справа кончается на грамотѣ наслѣда, а одѣла нехай собѣ спадковѣмъ головы позрываютъ, нехай малолѣтній идутъ зъ торбою — все одно! Що-жъ теперѣшній законъ при совѣстномъ его примѣненіи есть хосенный и практичный, показуеся на дѣлѣ при тыхъ нечистыхъ судахъ повѣтовыхъ, де судѣи пѣймаютъ свое высоке поклониканье и не выускаютъ справы спадковой зъ рукъ, ажъ доки все якъ слѣдъ не полагодитъ, доки не выговѣляютъ зъ наслѣдниками грамоты подѣлу, не вшпунтѣ еи до книгъ грунтовыхъ, не впровадять наслѣдниковъ въ посѣданье выдѣленныхъ частей, а тайки признающі для малолѣтнихъ, оддаючи ихъ въ аренду другимъ, не забезпечуѣ такъ, що въ разѣ потреби можна ихъ безъ великихъ заходѣвъ и процесѣвъ зъ посѣданія выкинути и кому другому оддати.

Та не треба думати, чтобы тѣ судѣи пере-ходили при томъ границѣ своего управленія. Постановы згаданого закона даютъ судѣи свободу дѣлания дуже розлогу. И такъ §. 2. ч. 7. постановляе, что въ справахъ неспѣрныхъ ин-теренціи судѣи такъ довго не гасне, доки не зайдутъ такий собѣрныи пытанія, котры лише формальнымъ моступованьемъ доказовымъ дадутъ ся полагодити. Доперва тогдѣ слѣдуетъ одослати стороны на дорогу звычайного права. Такъ само §. 165 постановляе, что правильно не-треба розтѣгати пертракціи спадковой ажъ до подѣлу спадничныи; кола однакъ нѣчего не-есть на перешкодѣ, можна судѣи пертракціи-ному и подѣлу спадничныи перевести. Чого-жъ болѣе потреба кромѣ тыхъ постановъ законныхъ? Лише доброй волѣ и енергіи судѣи!

Нашъ селянскій спадковѣй переводѣ такий поединчій, такий звычайный, что при доброй волѣ можна одъ разу все ажъ до подѣлу спадничныи перевести. Селянскіи полишае грунты, загоро-ду, трѣхи инвентаря господарскаго, рѣдко ко-ли готовѣ грошѣ. Наслѣдники — се звычайно потомки спадковцацѣи мешкающі на томъ са-момъ обѣстои. Нема тутъ анѣ широкихъ шар-ровъ земель, котры треба-бы довго синсувати, анѣ множества движимостей, котры бы оцѣню-вати, анѣ незнакомыхъ або невьѣстныхъ, котрыхъ бы едиктомъ треба скликувати. Що-жъ лекшого, якъ одобривши одъ спадковѣмъ за-явленіе до спадку, спадковѣ роздѣлѣти и въ выдѣленъ части ввести роздѣленыхъ въ посѣ-данье. Правда, може и такъ лучшѣе, что спад-ковѣцѣ не пристають на подѣлу добровольно, якъ се §. 171. нов. зак. приписуе. Въ такомъ разѣ можна заразъ списати жалобу и въ томъ-самомъ дни цѣлый процесъ свѣснѣти и выдѣ-ти вырокъ. Такъ не збавляющій на подѣлу въ такомъ спорѣ противъ жадаый подѣлу нѣ-кого иного закнута не може хѣба то, что ему не хочѣе. Але що-жъ коли нашъ судѣ такъ рѣдко одмежовуѣ моступованье не-спѣрною до спѣрною, начѣ-бы то были два од-рубай уряды або что наимѣнѣе двѣ одрубай категории урядничѣвъ. Тымчасомъ на дѣлѣ судѣи неспѣрный не то что тѣ самѣи студіи и у-правленія посѣдае, что и собѣрныи, але есть переважно все тою самою особою. Тожъ нема найменшон перепоны залагоджувати одну функ-цію по-при другу.

Котры судѣи моступаютъ въ повѣсшій способѣ, стоятъ на высотѣ своихъ судейской задачь, они приятѣль убогого народу, они прав-дивѣи чѣловѣколюбѣ. Та нѣде правды дѣти, что такий судѣи замѣсть узнанія за свою працѣ, попадають въ неласку своихъ настоятелѣвъ, бо не могутъ всѣхъ справъ полагодити, мимо таж-кого гарованя не въ силѣ предложити рѣчно-го выказу зъ вымазанныи чѣсто числами. Знаю

*) Незнакомый — unbekannt, невѣстный — котрого мѣсце замѣщанія незнакоме, про котрого нема вѣсткѣи.

одного судію повѣтового, що заставши въ сво-мъ повѣтѣ 25 покунныхъ писарѣвъ, всѣхъ здужавъ выкупити, всѣ поданя приймавъ подѣ манудукцію и такъ само споры переводивъ, та замѣсть узнанія, наложили на него кару гро-шеву за те, что якомусъ войсковому не одпо-вѣвъ заразъ на его письменне поданье.

Небавомъ поговорю и о справахъ опѣ-кунныхъ та курателлярныхъ.

Дрѣ Андрей Чайковский.

Краєва комисія промыслова

Одбула свое засѣданье въ субботу дня 5 н. ст. сѣчня с. р. Зъ-мѣжъ рѣшенъ комисіи наведеномъ важнѣйшѣи.

Въ справѣ промысловыхъ квали-фикацій признала комисія рѣчею конечною, чтобы яскѣ число выдѣловыхъ шкѣлъ жѣно-чыхъ мало право выдавати патенты на учите-льскѣ робѣтъ жѣночыхъ, а также чтобы шо-найменше у всѣхъ 4-класовыхъ школахъ по-творити посады учительскѣ робѣтъ. Дотычно-нишихъ шкѣлъ промысловыхъ и вѣрстатѣвъ постановлено перевести загальну ревизію ихъ дотеперѣшню организаціи и плянѣвъ научи, чтобы дѣзнатися, якиѣ потреба реформы. Въ тѣй цѣли мають розбѣлѣвати всеюди одповѣднѣи квестіонарѣ, а перевести цѣлу справу мають промысловый инспекторъ Навратилъ, инженеръ п. Вербицкій и профессоръ техники п. Франке. Рѣшено также внести черезъ намѣстничтво до министерства просвѣты два меморіалы: од-ный зъ представлѣнемъ потребъ доповнѣно-чыхъ шкѣлъ промысловыхъ (для термнатѣ-ровъ), другій въ справѣ потребъ иншихъ шкѣлъ промысловыхъ, котры правительство повинно увѣдѣлѣвати при роздѣлѣ подмогъ зъ держав-ного скарбу на цѣли шкѣльничтва промысло-вого въ р. 1889.

Далѣе порѣшено реорганизаціи краєвой школы гончарскон въ Порембѣ (пов. хша-ловскаго) и въ Короснѣ, и выбрано комисію, зложено зъ пп. Вербицкаго, Франкаго и Заха-рѣвичча, котра має приготовить коштомъ краю выданье взорѣвъ и методики до элементарной науки рисункѣвъ въ школахъ, укладу проф. Ротера въ Краковѣ, и взоры старинныхъ па-мятниковъ артистичного промыслу въ Польщѣ, зображѣи архитектурѣмъ Одржывольскимъ.

Подмогъ одержали: Т. Костюкъ на на-уку слюсарства 120 зр.; два учителя народнѣи зъ надворьянскаго повѣта и два зъ заходной Галичины по 60 зр. на курсы науки зручно-сти; пять ученикѣвъ промысловыхъ одержало общѣяну мѣсячную подмоги по 6 зр., а три по 3 зр., наколи репрезентациі повѣтовѣи до-повнѣвати тѣ подмоги до 12 зр., взглядно до 6 зр. мѣсячно (всѣ они изъ заходной Галичины); панна Звѣнткевичъ зъ Львова на науку гасѣ-товъ 70 зр.; ученицѣ школы артистичного про-мыслу, Загорска и Поравска у Львовѣ по 40 зр.; школа дамского крою „М-ше Marie“ 120 зр. — Позички удѣлено: литографови При-шлякови у Львовѣ 3.000 зр., а для школы слю-сарскон въ Свѣнтникахъ порѣшено просити о зрѣализованье обѣщанной уже давнѣйше по-зички въ выдѣлѣ краєвомъ.

Далѣе порѣшено: 1) заснувати въ Сул-ковцахъ фабрику до оброблюванія грубыхъ штукъ зѣлѣза и признавати на то зъ фонду краєвого помѣчь до 5000 зр. подѣ умовами, ко-ли правительство доставать потребныхъ ма-шинъ и счѣче удержувати тамъ техника въ характерѣ инструктора, а громада дасть грунтъ, силу воляну до мотора и поставитъ будынокъ на фабрику; 2) поручити горячо до розширенія въ краю даховѣкъ, яко найдлучшого и наибезпѣчѣйшого матеріалу до покрыванія даховѣвъ, и 3) признави одповѣдну подмогу зъ краєвыхъ фондѣвъ експериментальнѣи етациі при политехницѣ у Львовѣ.

Вкѣнци порѣшено предприняти вѣступнѣи заходы въ дѣли заснованія школы гончарскон на передѣстнѣи Чорткова „Выгнанка“ а та-коже шкѣлъ ткацкихъ въ Борщевѣ и Гри-маховѣ.

Соймъ краєвой.

На 29 засѣданіи зъ дня 10 сѣчня 1889 залагоджено слѣдующіи справы:

Справозданье краєвого выдѣлу въ справѣ зѣлѣныхъ деважѣвъ постановѣ статута банкового и о пѣтаціи въ справѣ регуляціи рѣки Лугъ передано одповѣднымъ комисіямъ.

Въ справѣ пѣтиціи сѣнѣково-льскаго од-дѣлу товариства господарскаго о управнѣніе-не лиценціонованія селянскихъ бугаѣвъ роз-плодовыхъ, поручено выдѣлову краєвому, что-бы порозумѣвся зъ товариствами господарска-ми и предложивъ на слѣдующій сѣсѣи одпо-вѣднѣи проектъ.

Справозданье выдѣлу краєвого о станѣ фонду позичковаго на будову касарѣвъ приня-то до вѣдомости безъ дискусіи. Зъ концѣмъ червня выносятся сей фондъ 1,001.750 зр. а то: 20 громадамъ признано загаломъ безпроцен-товон позички 1,094.000 зр., выплачено 472.000

Всѣмъ обществѣмъ, листы засѣданій, рѣшѣнія, акти обществъ и зѣлѣннѣи, листы державныи и приватныи купуютъ и продаютъ подѣ найкорист-нѣйшими по знѣмъ условіямъ. СОКАЛЬ и ЛИСЕНЦЪ ДОМЪ БАКАВЫЙ и КИТОРА ВЫМЫЛИ. ПОЛУЧЕНІЕ зъ провинціи сейчасъ задало-жъ, дѣлуются, безъ доплати провинціи.

ар., а не выдано 622.000 ар. Зв невыдано сумм припада на передатой рѣкъ 198.000 ар., а за 1888 р. — 424.000 ар. Стань фонду пред- ставлялся такъ: 1) Громадамъ выплачено 472.000 ар.; громады звернули 69.589 ар. 72 кр.; належитъ бѣдъ громадъ 402.410 ар. — 2) Въ банку краѣвѣмъ уміщено 391.600 ар. на 3^ю. — 3) Бѣдъ фонду краѣвѣмъ належитъ фондо- ви касарянному 271.073 ар. 35 кр.

Пос. Биджеёвичъ. Адамъ адававъ въ имени комисіи администраціи справозданье о петиціи вѣча делегатѣвъ мѣстѣ въ справѣ ухваленя закона кватерункового, подвысненя фонду на позичку для мѣстѣ на будову касар- нѣмъ о 2 мил. ар. и продовженя речниці сплати тыхъ позичокъ. Комисія каже, що соймъ рѣшавъ вже неразъ, въ якій способъ має роз- ложитися рѣшению татаръ сталого квати- рунку, постановивъ утворити фондъ и давати зъ него запомоги мѣстамъ, що хотять ставити касарнѣ. Мѣста вправдѣ жадали закона, але згодилися на способъ, въ якій поступають соймъ, бо зголошувалися и брали позички. Впрочемъ законъ кватерунковый лашае соймъ до волѣ, якъ бѣдъ съоче розложити рѣ- шению тигаръ кватерунковый. Подвысненю фонду о 2 мил. ар. соймъ противился зб- вглядѣвъ финансовыхъ, а продовженю речни- ці сплати есть тому противный, что то було- бы зв некористею для тыхъ мѣстѣ, що мають ще будувати касарнѣ, бо чимъ менше до фон- ду вливає, тымъ меншъ будуть запомоги. Зъ тыхъ отже причинъ есть комисія за тымъ, чтобы петицію вѣча делегатѣвъ мѣстѣ одки- нути.

Въ оборонѣ мѣстѣ выступили Гольдманъ, Хшановскій и Вайтель, а Гольдманъ по- ставивъ внесенне: Петицію вѣча мѣстѣ од- ступаеся выдѣлову краѣвому, чтобы въ розсѣ- дивъ и давъ справу на слѣдуючій сесіи. Вне- сенне се принято.

Проектъ закона о односнихъ служеб- выхъ одложено до суботы.

Пос. А. Скинъскій поставивъ внесе- нне поручающе выдѣлову краѣвому, чтобы роз- сѣдывъ, де зв трехъ повѣтѣвъ Ясело, Коросно и Горлицъ найдѣше есть заложити вѣщу школу рѣльничу. Пос. Меруновичъ интер- пелювавъ правительственнаго комисаря, для- чего лѣвѣска дирекція скарбѣна заведла бѣдъ 1 сѣчня приватныхъ збиратѣвъ податковыхъ по громадахъ безъ одѣвѣтельности передъ по- датниками. На томъ закончилось засѣданье.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Речнице скликавъ рады державной ше не звѣстный. Первѣстно говорено, що рада державна має бути скликана на день 20 а бѣдѣтъ що на 25 л. сѣчня. Теперь же надхотѣтъ зв Вѣдѣна вѣстѣ, що наicoli-бѣ соймъ краѣвѣ не упоралися въ пору зв своими роботами, то рада державна буде скликана ажъ на день 29 або 30 сѣчня.

Чесне намѣстництво выдало до всѣхъ ста- ровѣтъ такъ розпорядженне въ справѣ нового закона войсковаго: Збъ взгляду на проектъ за- кону войсковаго, который теперь ще есть пред- метомъ нарядѣ парламентарныхъ, а на под- ставѣ котрого може вже въ 1889 р. буде од- бѣдѣтъ бранка, подасе до вѣдомости, що роздѣлене контингенту рекрутѣвъ за 1888 р. и вступити работы до бранки на 1889 р., осо- бливо же вивисуванне и льсованне обяза- ныхъ до службы въ войску, маѣея вправдѣ одбѣдѣтъ еще пѣсля дотеперѣшняго закона вой- сковаго, але политичнѣ власти мають перево- дити вступити работы до бранки на 1889 р. вже звъ уваженнемъ постановъ, звѣненныхъ новымъ закономъ, такъ чтобы сегорѣшня бран- ка могла одбѣдѣтъ всеячасъ евентуально навѣтъ на телеграфичный приказъ. Въ той цѣ- ли подасе дальше до вѣдомости, що пѣсля проекту нового закона розпочинаея обовязокъ службы войсковой звъ дѣмъ 1 сѣчня того ро- ку, въ котрѣмъ обовязанъ до службы вой- сковаго кѣнчатъ 21 рѣкъ жита и пѣсля того-жъ закона покликую до бранки три класы. По причинѣ сего мають политичнѣ власти выго- товити такожъ списы всѣхъ обовязанныхъ до службы въ войску, що родилися въ 1866 р., а котрѣ мають ставитися въ 1889 р., такъ чтобы ихъ евентуально заразъ можна покликати до бранки. Комисіи асентерунковѣ и ихъ планы вѣдѣ треба выготувити пѣсля инструкцій до теперѣшняго закона войсковаго и въ поро- зумѣню звъ комѣндами корпусовыми, такъ чтобы дѣлѣ асентерунку можна на случай потребы телеграфично означити и подати до вѣдомости. Подобне розпорядженне выдало такожъ и на- мѣстництво Долѣшного Австрій звъ замѣткою, чтобы всѣ работы асентерунковѣ прилагодити такъ, чтобы на случай потребы могла одбѣдѣ- тся бранка вже пѣсля нового закона.

Министерство просвѣтъ именовало сахо- вымъ референтомъ для справъ славянскихъ школъ середнихъ д-ра Славика, профессора че- скои гимназіи въ Празѣ а д-ра Коппа, дирек- тора вѣдѣньской гимназіи на Леопольдштадтѣ, референтомъ для такихъ самыхъ школъ нѣ- мецкихъ.

Въ угорскій палатѣ послѣдѣ велася вче- ра дальша дебата надъ закономъ войсковымъ. Наибѣльше враженне зробила бесѣда Апонія, проводяря оппозиціи, который есть рѣшчу про- тивный новому закону такъ збъ взглядывъ правно политичныхъ, якъ народныхъ, эконо- мическихъ и вѣроисповѣднихъ. Бесѣдникъ жа- давъ, чтобы дотеперѣшнѣй законъ задержати бѣдой до кѣнцѣ 1889 р. и заведѣвать правитель- ство, чтобы оно занялося реформою школъ войсковыхъ звъ дуемъ народнымъ. Въ либераль- номъ клубѣ заявивъ Тесса, що концесія суть лишь можливѣ въ справѣ уживаня мадарского языка при испытахъ однорѣчныхъ охотникѣвъ.

Наicoli-бѣ палата не приняла закона, то цѣ- лый кабинетъ податѣлся до дамисіи. Здаѣсь однакѣжъ, що до того не придетъ, бо „Pest. Lloyd“ вже теперь заповѣдае, що и угорскій па- лламентъ ухвалитъ новый законъ безъ змѣнъ.

„N. fr. Presse“ дементуе вѣстѣ, будь-то-бы російскіе правительство посылало звъ пляномъ выставити на Вислѣ мѣжѣ Варшавою а Дем- блиномъ флотилію. Вѣстѣ са повѣстала мабутъ звъ того, що російскіе министерство комму- націи запитувало довѣрочно всѣхъ властѣ- тѣвъ судѣвъ на Вислѣ и Неманѣ, чи и за яку цѣну дади-бы они на случай войны свои суд- на до розпорядимости правительства.

„Русск. Ивалідъ“ оголосивъ давний приказъ ген. инспектора кавалеріи вел. кн. Николая, въ котрѣмъ бѣдъ давъ строго нагаду цѣлой кавалеріи и козакамъ; вправы людей и коней, маршѣ, робленне зброю, служба па- трольна и т. д. суть зовсѣмъ занедбанѣ. До сего приказу давняго доданѣ строгій приписъ для полковникѣвъ и офицерѣвъ.

Нѣмцамъ абсолютно не ведася звъ ихъ ко- лѣвѣми. Найновѣйшій вѣстѣ доносятъ, що вже и звъ третей стороны нѣмецкихъ колоній, въ краю Дамара на полудневѣмъ заходно-афри- канскѣмъ побережью выбухъ ворохобня. О початку ворохобнѣ въ краю Дамара доносятъ звъ Лондону такъ: Звъ Капштадтѣ (Капштадтѣ) насилѣ обширне справозданье о переговорахъ, якій велася мѣжѣ нѣмецкимъ комисаремъ державнымъ Герингомъ а начальникомъ племенѣ Дамара, Камагереро, звъ Ованганджѣ. Перего- воры закончилися тымъ, що бѣдъ, вглянувши въ угоду, заключену племенемъ Дамара звъ Англичаниномъ Левисомъ, првзнавъ, що бѣдъ въ виду сего угоды не має въ краю нѣякого права. Герингъ выхвѣвъ заразъ звъ заливу вѣт- ского (Wallfischbai). Мѣсцевѣ житѣлѣ бѣдѣняли ся противъ Нѣмцѣвъ, котрѣ утѣкають чымъ скор- ше звъ краю; мисіонеры суть въ великой не- безпечности.

Все муситъ мати свою причину, отже и ворохобня противъ Нѣмцѣвъ на островахъ Са- моа въ австральскѣмъ архипелагѣ. Ворохобни- сѣй мають бути виноваты Американцѣ, котрѣ въ умысно противъ Нѣмцѣвъ выкликали. Осъ- якъ доносятъ звъ Сидни (Sydney) до „Frankfurt. Zig.“: „Пѣсля насѣвшихъ тутъ кораблемъ „Любека“ вѣстей звъ Самоа нема вже и сум- нѣву, що панованье Матафѣ-Малиѣсто посту- пае скорымъ ходомъ до упадку. Можно було предвидѣти, що придетъ до того. Менше звѣст- нымъ бувъ однакѣжъ фактъ, що ворохобня бувѣ-бы вже давно конѣтъ, ба що она була- бы може и зовсѣмъ не выбухъла, наicoli-бѣ не проживающіи на самоанскихъ островахъ Аме- риканцѣ а головно ихъ проводяря, Лирей, ко- мѣдантъ крайсера „Адамсъ“, що разъ-у-разъ побѣдѣрувавъ житѣлѣвъ и можна сказати пхавъ Матафѣ мечъ въ руки. Я вже не разъ казау- вавъ на якесъ давне поступованье того офи- цира бѣдъ маринарки и згадувавъ такожъ о томъ, що бѣдъ передъ першою битвою заходевъ въ таборъ ворохобнякѣвъ и выразно похваля- вавъ всѣ зарядженя, якій поробивъ бувѣ Мата- фѣ. Всѣ англійскіе корреспонденты тутѣшныхъ газетъ подтверждаютъ згѣдно, що ворохобня выбухъла за намовою Американцѣвъ и выска- зуютъ по той причинѣ свой жалѣ. Капитановѣ Лиревѣ роблятъ звъ англійскѣмъ стороны заки- ды, что бѣдъ подпиравъ партію Матафѣ не лишь дѣломъ, але такожъ и тымъ, що закрѣпѣвъ жи- тѣлѣвъ островѣвъ, що Нѣмеччана не буде и не може мѣшати до ихъ внутрѣшнихъ дѣлъ и тымъ способомъ довѣдѣ до того, що воро- хобня прибѣрала великій розмѣры. Наслѣдѣя такого несовѣстнаго поступованя дактѣея ще и теперь почувати, бо ворохобняки, котрымъ не ставъ уже амуниціи, булѣ-бы вже готовѣ розпочати переговоры звъ Татагесомъ, нѣмѣц- камъ протеже, наicoli-бѣ американскій куцѣвъ не заповѣли булѣ ворохобнякамъ, що звъ Сант- Францаско маѣе надѣйти корабель, що везе значный запасъ оружія а амуниціи. Наicoli-бѣ ся вѣстѣ мала подтвердитися, то можна сподѣ- ватися, що нѣмѣцкѣ и англійскѣ власти не до- зволятъ, чтобы вгаданный матеріалъ военный выладовано на берѣгъ. Капитанъ Лирей не есть однакѣжъ одинокимъ офиціалнымъ за- ступникомъ Сполученныхъ державъ американ- скихъ, котрого поступованье навѣтъ Англича- не строго осуждаютъ.“

Въ справѣ самоанскѣмъ має правитель- ство предложити парламѣнту нѣмѣцкому нову бѣду книгу. Справа та, наicoli дѣйстно такъ стоить, якъ въ представляють корреспонденты нѣмецкихъ газетъ звъ австральскихъ сторѣвъ, може довести Нѣмеччана навѣтъ до дуже не- малого конфлікту звъ Сполученными держава- ми, звъ котрыми она стоить теперь въ добрыхъ односнихъ а котрѣ ведутъ значну торговлю звъ самоанскими островами.

Завтра маѣея зѣбрати въ Миланѣ „Кон- грессъ мира“. Дося зголосялося уже 200 деле- гатѣвъ бѣдъ всѣхъ радикальныхъ товариствъ звъ Италіи, Франціи и Испаніи. Особливо спо- двѣаються члѣснѣмъ участя Французѣвъ. Ре- публиканецъ Саффи маѣе выступити звъ бесѣдою за помиреннемъ Италіи звъ Францію. Харак- теръ конгрессу буде часо республиканскій.

Въ Италіи стався предметомъ дня про- цессъ, якій выточивъ министеръ войны часописъ „Gazetta di Venezia“. Коли ще велася дебата бюджетова, голосувавъ противъ бюджету ген. Маттен. Коли отже корреспондентъ згаданѣмъ газетѣ запытавъ его, длячего бѣдъ голосувавъ противъ бюджету, одповѣвъ ему Маттен, що дѣятого, бо теперѣшня администрація войско- ва не то что до нѣякого, але ще и неморальна. Министеръ войны заявивъ, що выточе про- цессъ головно дѣятого, чтобы показати, якъ ле- гководушѣ суть тѣ заклады.

Въ Бѣлградѣ говорятъ зновъ щось дуже голосно о якихъ вильвахъ двѣрскихъ дамъ

въ королевскѣмъ палатѣ. Предметомъ всѣляныхъ поговѣрокъ есть теперь головно панъ Христи- чева, жена берлинскаго посла. Христичева мала великій впливъ въ королевскѣмъ палатѣ, ажъ пришло до того, що король не видѣвъ нишѣмъ рады, якъ лишь звъ лѣкѣмъ способъ по- збѣдѣти ся. Онъ признавъ отже мужа Хри- стичевою, Милана Христича, на посла въ Ри- мѣ, але Квириналь не хотѣвъ на него згоди- тися звъ причинъ всѣляныхъ поговѣрокъ о его женѣ. Король назначавъ его бѣдѣтъ до Бер- лина на посла и тамъ его приняли, не знаю- чи, яку славу має его жена. Христичева не поѣхала однакѣжъ до Берлина а осталася у Вѣдѣна. Коли въ Берлиѣ довѣдалися бѣдѣтъ, хто есть жена Христича, то дали нѣмѣцкому послува гр. Брой строго нагаду за то, що бѣдъ не доѣхѣтъ о томъ, що римскій дворъ не хо- тѣвъ Христича приймити. Теперь зновъ має на короля Милана найбѣльшій впливъ сестра берлинскаго посла.

Повѣдомленне президента министрѣвъ, що теперѣшнѣй кабинетъ останѣтъ и на дальше, выкликавъ звъ кругахъ оппозиціонныхъ, особливо же звъ кругахъ радикальныхъ дуже прикре вражѣнье, позаякѣ всѣ суть того переконаны, що свободне перевѣденне новаго конституціи не есть можливе при поглядахъ кабинету Христи- ча а звъ другой стороны выдѣтъ такожъ ра- дикалы, що они не такъ скоро будутъ могли взяти въ свои руки управу державы. Въ кру- гахъ правительственныхъ сподѣаються прови- зорная реконструкція кабинету и говорятъ, що Владанъ Джорджевичъ, который одержавъ недавно тому ордеръ св. Савы I класы, буде именованъ министромъ торговлѣ, а Стефанъ Поповичъ министромъ вѣроисповѣданъ и про- свѣтъ. Министеръ будовництва, Богачевичъ, маѣе достѣти дамисію. Обсѣаженне сего ми- нистерства и министерства финансовъ есть ще невѣстѣе.

Урядова сербска газета оголосила онгоды королевске розпорядженне, котрымъ перене- сѣтся дотеперѣшняго посла у Вѣдѣна, Милана Богачевича въ станъ розпорядимости а на его мѣсце именуеся совѣтница Милана Петринѣви- ча посломъ у Вѣдѣна.

Рухъ въ русскихъ товариствахъ.

Читальня мѣщаньска въ Снятинѣ обходила въ грудни 1888 р. 900-тѣмъ рѣнчию хрещѣна Руси декламаторско-вокальными вечеринками. На ве- черницѣ явилася дуже богато гостей, и звъ интел- лигенціи и селянъ звъ сѣвѣдныхъ читальнѣ. П. О. Равлюкъ короткою промовою повѣнать численю збѣрану громаду, а потѣмъ п. Чеховскій одчитавъ гарну рѣчь про введење христѣянства на Руси та его значѣние. Обѣдѣл почалася часть вокальна и выпала зовсѣмъ вдоволююще; за се належитъ подквѣтити головно Ивановѣ Гѣбѣу, що зовсѣмъ безкористно займалася свѣтомъ, управлѣе хоромъ и не щадитъ трудѣвъ, чтобы запевнѣти ему то поважающе, якимъ хоръ нашъ користеся въ Сня- тинѣ. Хоръ жѣлѣмъ одѣвѣвъ удачно Лирей- сенка имѣтъ дуѣтъ „Боже великій, единый“; хоръ мужескѣй пѣсно „Пробудилася Русь“ и „Ой дѣв- чина“, а мѣшанный хоръ мусѣвъ ажъ дѣвѣмъ одѣвѣ- вати пѣсно „Тамъ де Татранъ“. Гарно одѣвѣвала солю „Соловѣею“ Кропавицкаго дѣвчина Каролина Шимчукъ, а особливо гарно выпѣвъ дуѣтъ Матюка „Якъ два сердца“, що его одѣвѣ- вали дѣ. Оксана Камзѣдъ и Каролина Шимчукъ два разы на зывѣвъ збѣраною громадою. Деклама- ція п. Никола Костинюка „Въ лазарѣтъ“ Матюка а передѣвѣтъ знамените выголосенне довшой Матюковѣмъ пѣснѣ „Слѣбѣ“ д. Вишѣвскою за- служили на повне признанье. Вечерницѣ закон- чѣвъ проводящѣмъ хорѣ Иванѣ Гѣбѣу подякою го- стѣмъ за численю участѣ. Въ загалѣ вечерницѣ выпали цѣлкомъ вдоволююще якъ и попередѣмъ вечерки, устроюванѣ читальнею. Снятинска чи- тальня розвиваея гарно. Члены читальнѣ дума- ютъ навѣтъ побудувати хату на читальню, а чис- тый дохѣдъ звъ вечерницѣ (надъ 20 ар.) призна- чено на тую цѣль. Замѣтимо ще, що вечерницѣ одбѣдѣлися въ приватномъ мѣшканю, бо бурмистръ п. Нѣментовскій не бувъ ласкавъ одѣстѣити на- сю цѣль салѣ въ обширномъ будынку урядѣ гро- мадского, хочъ передъ тымъ бувъ згодився на то и звѣлично давѣмъ тамъ и одбѣдѣлися не лише вечерницѣ, а одного часу и звѣличный навѣтъ зѣ браня членѣвъ читальнѣ. Одѣка змѣтна, лишь всѣ непоясненнымъ... звъ стороны п. бурмистра. (Мабутъ изъ шовинизму польскаго! Тремѣтъ не- редъ рухомъ народно-русскимъ! — Прим. Ред.)

НОВИНКИ.

Всѣмъ Читателямъ „Дѣла“
ЗВЪ НОВЫМЪ РОКОМЪ
найсердечнѣйшѣмъ желаня!
ВЫДАВНИЦТВО „Дѣла“.

Русскій народный театръ кѣнчатъ звъ дѣмъ 13 п. ст. сѣчня свои выступѣ въ Стрыю и пере- бѣдѣтъ до Жовкви, де дасть 16 с. м. перше пред- ставленне. Буде то перша гостина рускаго теа- тру пѣдѣ теперѣшнюю дирекцію въ Жовквѣ, и треба признати, що якъ теперь уже видно, буде та гостина для театру користна. Намъ доносятъ звъ Жовкѣвщины, що цѣла тамошня окрѣстѣсть живо заинтересувалася приѣздомъ рускаго театру и лагодиться приймити его щиро и сердечно. Въ першѣмъ рѣдѣ подѣаються заходы патриѣта Вп. д-ра С. Дрималика звъ Жовкви, который уже за- здалегѣдъ подумавъ надъ всякими можливими улѣкненями для театру при его прибутоу до Жовкви и розвинувъ широкую патриѣтичну акцію, чтобы запевнѣти ему значне число гостей на кожде представленне. Мы маємо повну надѣю, що

тѣ патриѣтичнѣ заходы увѣнчаються бажаными результатами и що щиро-руска сторона, якою бу- ла все и есть Жовкѣвщина, дасть и сѣмъ разомъ новый доказъ своего горячаго патриѣтизму и лю- бѣви рѣдного слова.

Въ помѣнатахъ товариства „Академично Громады“ въ Краковѣ одбѣдѣлася на Святѣмъ Вечерѣ о 6 годи- нѣмъ вечеромъ сѣбѣнна вечеря. До вечерѣ засѣло до 30 участникѣвъ. Мѣжѣ гѣстѣми булѣ Впѣв. профессоръ университета д-ръ Максим. Новицкій, делегаты краковской „Czytelni Akademick-on“, артистѣ-рѣзѣбаръ п. Ст. Левандовскій и природо- знавецъ д-ръ Коцѣуба. Церемоніальна вечеря пе- ремѣнилася скорѣмъ въ дружну забаву, середѣ котрой выголосено чимало щирыхъ та теплыхъ бесѣдъ, поднесено богато тоаствѣвъ, а хоръ при- сѣвѣувавъ улюбленѣмъ пѣснѣмъ рускѣмъ та коладѣ. По вечерѣ настала жива товариска розмова. Най- бѣльшою радѣстою була присутствѣе любленого молодежѣоу профессора д-ра Новицкаго, который такъ сердечню гостѣвъ середѣ горстки Русинѣвъ, згадувавъ и рѣснѣувавъ про родинну сторону свою — Гуцулыщину, и дававъ такі доказы щиро- любви для руско-украинскаго народу по- стѣлько лѣтахъ розлуки звъ нимъ, — що справдѣ, любѣ стало каждому. Щира, весела забава про- тягнулася до по 11-тѣмъ годинѣмъ въ нѣчь. На ве- черѣ насѣвъ листъ звъ поздравленнемъ бѣдъ вѣ- денскаго „Сѣчи“. — Лавровскій, писарь „Акаде- мично Громады“.

Товариство касинове въ Бундеску — якъ звъ вѣдѣ- тамъ пишѣтъ намъ, — даѣло для 16 п. ст. сѣчня представленне аматорске, на котрѣмъ одгѣрано вѣчно свѣжу и вѣчно чаруючу комѣдию оперу не- забутнаго Котляревскаго „Наталку Полтавку“. Однимъ звъ найкрасѣшихъ листѣвъ у вѣнцѣ сла- вы, сплетѣномъ при нагодѣ 50-лѣтняго юбилею смерти Котляревскаго, есть именно то представле- нье въ Букѣвѣ. Наша пѣсня и чистѣ слово зе- лѣнон широкѣмъ Украинѣ залунало звъ-перше и звъ нашихъ подѣбесидѣскихъ сторонахъ. Хто знае хочъ трохи географичный и этнографичный односныи на- шѣмъ Русѣ, тому буде вѣдомо, що наше голосне народне слово по тѣмъ лѣтахъ борѣбѣтъ знай- шѣло одгомѣтъ и звъ сторонахъ, де Русъ наша кѣнчатѣся и лѣтитѣся звъ сѣвѣдными Поляками и Словаками. Патриѣтизмѣмъ и невсипучѣмъ працѣ тутѣшныхъ патриѣтъ — т. зв. „затѣчѣмъ“ — ш. С. и Ж., належитъ дякувати, що пришло до представлѣня „Наталки Полтавки“. Усѣмъ же представлѣня перевѣснѣтъ всякѣмъ недѣлѣ. Нѣгде правды дѣти, а справедливѣсть вымагае сказати, що щиро-народне наше слово знаходить прихиль- нѣсть у добромъсладѣхъ сѣвѣдѣтъ нашихъ. Не скажемо, якъ деінде, але тутъ такъ було и есть, — добрый примѣръ для Полякѣвъ изъ вѣходной части краю. Роля „Наталки Полтавки“ обѣаженѣмъ булѣ по половинѣ Русинами и Поляками, а цѣ- лѣсть выпала такъ, що каждый мѣгъ позабѣтѣся, що знаходѣтся на окраинахъ Руси-Украины. Въ першѣмъ рѣдѣ заслуга належитѣся Русинѣмъ п-ѣ П. звъ В. Краса, чудова гра „Наталки“ и пре- красной стрѣй склѣлися на то, чтобы „Наталку“ оддану п-ѣю П. назвати идеальной. Роля „Терѣ- лихи“ спѣнчалась въ рукахъ п-ѣ Д., такожъ Ру- синки. И та парѣ одгѣрала свою ролю звъ пов- нымъ зрозумѣнемъ чувствѣвъ нѣякою любочѣ ма- тери. Въ рукахъ Русина п. Ж. спѣнчала ро- ля „Возного“. И одданѣе той роля зовсѣмъ вѣдо- волило публику. Треба додати, що п. Ж. вывѣвъ Возного инакше, анѣжъ звѣлично выводитѣ на нашихъ сценѣхъ; бѣдъ старався стѣтисъ подѣб- нымъ до первообразѣвъ, якій намъ полишила исто- рія польско-литовско-руска. За дальшихъ особѣвъ п. В., режисеръ, Полякъ, гравъ ролю „Петруся“. Бѣдай такѣ Поляки родилися на камѣню! Мазуръ звъ роду доконавъ того, що на сценѣ володѣтъ нашимъ народнымъ словомъ и акцентомъ такѣ гарно, що ажъ любо було слухати. Вѣдѣчну ролю „Выборного“ одгѣравъ п. Д., такожъ Полякъ, звъ зрозумѣнемъ и жаромъ, а до ефекту велѣмъ при- чинився его костюмъ, не такій въ якѣмъ звѣчѣ- но выступаютѣ „Выборный“, а приложенѣмъ до ча- сѣвъ Котляревскаго. Загаломъ сказавши, цѣле представленне выпало звъ огляду артистичного дуже гарно И орѣстра, зложена такожъ звъ ама- торѣвъ, спѣсалася добре, а оригинальнѣмъ костюмѣмъ чарували публику, призывающѣ въ Лѣмѣвщину до простѣнскихъ и незаймающихъ око барѣвъ. Пу- блика була зентузіакована. Шкода тѣлько, що околица, а именно интеллигенція руска звъ округа, дуже слабо була заступлена, дарма, що комѣтетъ подавъ якъ найширше звѣстку. Половина доходу звъ представлѣня була призначена на церковь въ Волицѣ, до котрой теперь и Букѣвско златинизо- ванѣе належитъ. Се було Русинамъ въ окрѣзѣ звѣстѣе и то було такожъ по части причиною, що п-ѣ П. обѣаля ролю „Наталки“, наражующѣся на великій труды за-дѣла далекою и злою дороги. Звѣмъ ударивъ, звукѣ его розлягѣтъ — чому-жъ звукъ его такъ мало Русинѣвъ порухавъ, — се- го на разѣ оцѣнювати не хочемо..

Одъ кѣльнѣхъ уже душпастирѣвъ русскихъ одержали мы запытанье, якъ стоить справа звъ тымъ 10.000 ар. бѣдъ звѣзѣницѣ Кароля-Людовика на за- помѣги для храмѣвъ Божѣихъ въ Галичинѣ? чи они лѣшь для костѣловѣ, чи и для церкѣвъ? На то завѣаемя, що тѣ 10.000 ар. спѣнчають у п. намѣстника и до президіи намѣстництва треба вносити просьбы о запомѣги. Мы тои гадки, що право до запомѣги мають не тѣлько лѣт. к. стѣлы, але и церкви, бо анѣ дирекція звѣзѣницѣ не ска- зала, що запомѣги мають даватися тѣлько „костѣ- ламъ“, а церквамъ нѣ, а по другѣ навѣтъ не мо- гла того сказати, бо та звѣзѣница въ большѣй части своѣй переходѣтъ черезъ край рускѣй и такъ само бѣдъ Русинѣвъ тягне зарѣбки, якъ бѣдъ Полякѣвъ. Не знаємо, якъ звъ тои сумѣю посту- пѣтъ намѣстникѣ гр. Вѣденіи, чи выдѣстъ цѣлу на костѣлы, чи подѣлитъ на половину: одну для костѣловѣ, а другу для церкѣвъ, — але по спра- ведливѣсти такъ бы повинѣвъ зробѣти. Побачимѣ!

Взорецъ жидѣвно-польскѣмъ „згоды“, де йде о корѣстѣ жѣда а страту христѣянину, даѣе недавно рада громадѣ въ мѣстѣ Кадуши. Якъ намъ звъ- вѣдѣтамъ пишѣтъ, на засѣданю рады громад- ской дня 27 падѣлиста 1888 р., при дебатѣ надъ бюджетомъ на рѣкъ 1889., пришла подѣмъ нарядѣ управа ремуѣраціи дѣяря мѣскаго. Дѣт. парохъ кс. Кляйнтъ поставивъ бувъ внесенне, чтобы для

лѣкаря вставити въ бюджетъ 250 вр. и рознести конкурсы, а мавъ при томъ на гадцѣ то, що недавно обѣвъ въ Кахуши докторъ медицинъ, христѣнинъ, Русинъ, Иванъ Куровецъ. И ось дивное! — члены рады зъ полкою интеллигенціи подѣ проводомъ п. Серафимского, начальника казуского суда, супротивились розписаню конкурсу, а голосовали за внесеніемъ Мошка Винклера, который жадавъ, чтобы затримати на лѣкаря мѣского хирурга п. Финкельштайна! Радныхъ мѣщанъ се незвычайно зачудовало, тымъ больше, що п. Финкельштайна выдѣль повѣтовый, выдѣль краевый, п. к. намѣстничество, а навѣтъ вѣденскій трибуналъ засудили були за рѣзніи „кавалки“ въ давній славетной радѣ громадской на утрату права выбиравности до рады громадской. Але не конецъ на томъ. За внесеніемъ кс. Кляйна заявлялся болѣеболь радныхъ о однанъ голосѣ, але партия п. суди Серафимского найшла собѣ причину то перше голосованье уважити, коли-жъ поставлено внесеніе, чтобы голосовати въ-друге, партия п. Серафимского здекомплетовала засѣданье. Такъ само и другій разѣ, дня 10 грудня 1888 р., пп. Серафимскій и хирургъ Гершъ Качалесъ, побачивши себе въ меншости, зновъ зорвали засѣданье, не зважаючи на то, що речинце до ухвалы бюджета минае. Ажъ на дни 10 н. ст. сѣчня 1889. тѣ панове, побачивши панамъ ситуацію, бо чотири радніи зъ противной стороны за для рѣзнихъ перешкодъ не могли на засѣданье явитися, а бурмистръ покинавъ на засѣданье и заступникѣ, чтобы зновъ „партия за конкурсомъ“ не могла засѣданя зорвати, — пересадили внесеніе Винклера. Vivatъ жидовско-польска згода! Vivatъ п. Серафимскій! vivatъ панъ Мойше Винклеръ! vivatъ панъ Гершъ Качалесъ! Той хирургъ старон датъ „мае надѣю“ — высадити д-ра Куровеца зъ Кахуши. Але-жъ зновъ мы маємо надѣю, а навѣтъ твердо вѣруемо, що се нѣкому не удастся. И наука и людске сердце мугаютъ побѣдити надъ недоуманостію людскою и шовинизмомъ зъ одной стороны, а завистію зъ другой. Часть бы вже сусѣльностіи въ краю, якъ руской такъ и польской, прийти до розуму и поводитись — не нетерпимістю, але совѣстностію. — *Б.*

— **Законъ о святкованю недѣль и недѣльнѣмъ дѣпо-чнику** обявуе по мѣстахъ и мѣстоткахъ краю нашего только на папері. Жиды въ недѣль провадять наибольшій торгъ. Отъ и зъ Надвѣрній одержуемо писмо зъ донесеніемъ, що тамъ въ недѣль наибольшій торгъ для жидѣвъ. Люде зѣ всѣхъ боковъ, пѣшки и возами, мовъ на одну плынуть до Надвѣрній зѣ збѣжкѣ, дробомъ и т. п., а весь заробокъ потане въ шинкахъ та кншеняхъ жидовскихъ. А жиды ще такъ собѣ урядили, що неодной рѣчи, якои въ недѣлю можна достати, въ будній день не достати. А власти на все то анѣ ду-ду! — мовъ-бы всего того не бачили и не чули, мовъ-бы нѣкакого закона про недѣльній одинокитъ и зазоромъ не було...

— **Посомъ до рады державной** зъ округа бильско-живецкого, на мѣсто б. министра Земляковского выбрано Германа Чеха, кандидата краковскаго комитета центрального.

— **Членомъ выдѣлу краевого, за мѣсто пок. Володислава Ваденія, обѣе** выбранный пос. Хшановскій.

— **До Дрогобычской рады повѣтовом** при доповнячѣмъ выборѣ зъ куріи болѣшихъ посѣлостей выбрано дѣдича Алексе. Юл. Вѣльского.

— **Майстры шевцѣ львовскіи**, хотѣли ратувати себе передъ конкуренціею фабричной обуви зѣ Медлнга, завязали комитетъ, который має зайняти основаніемъ магазину обуви шевцѣвъ львовскихъ. Въ той цѣли має завязитися товариство шевцѣвъ зѣ обмеженою поручкою, зѣ удѣломъ на 50 вр. Уже зѣ концѣмъ сѣчня мають одбутись загальніи зборы членѣвъ товариства для выбору старшины товариства. Щастъ Боже!

— **Академія наукъ въ Петербургѣ** выбрала своими членами-дописователями професорѣвъ д-ра Едм. Мойсевича зѣ Вѣднѣ и д-ра Конст. Бречка зѣ Праги.

— **Львовскій ч. н. урядъ телеграфичный** — якъ се вже дуже часто подношено — не кладе потрібной ваги на скорѣсть въ доручуваню депешъ телеграфичныхъ. На то маємо новый доказъ. До умершого передъ кількома днями о. Куровеца въ Мерицѣ треба було подчасъ его недуги якъ найскорѣе лѣкаря зѣ Львова. Можна було по лѣкаря выслати конѣ до Львова, але коли въ Куликовѣ есть стация телеграфична, то здавалося, що буде чейже наручѣйше зателеграфовати. Телеграму надано въ Куликовѣ дня 6 н. ст. сѣчня о год. 10 рано. До Львова она дойшла о год. 10 мин. 45, — а доручено еи адресовати ажъ о год. 1 1/2 пополуни, отже ажъ о майже три години! За той часъ можна було возомъ приѣхати зѣ Куликова до Львова и вернутися зѣ Львова до Куликова. На що-жъ властиво телеграфъ? Lucius a non lucendo?

— **Добрѣ російскійи** має, — якъ доносятъ газеты — выѣхати на полудне, а лѣкарь натискають, чтобы ѣхати чимъ скорѣе, бо бояться о здоровье царя. Вѣдома загально рѣчь, що нынѣшня царя, одъ коли еи мужъ, по страшной смерти отця, засѣвъ на престолѣ, остае въ безнастанной боязни, чтобы не случилось ему чого-небудь злого. И не диво. Володѣтель величезной державы въ двухъ частяхъ свѣта справдѣ нѣ хвилѣ не може бути певный своей безопасности. Розказуютъ наочніи свѣдѣи, що коли царъ гостивъ въ Кромерци и о 5 минутъ спознився зѣ любовѣ, то царя за той часъ внадала въ роснуку, чи часомъ царя не стрѣлило яке лихо. А по недавній катастрофѣ на зѣльзницѣ подѣ Борками царя стала така розстроена и перелѣкана, що побоюються, чтобы не опанувала еи меланхолия, тымъ больше, що на тую недугу запала була сестра еи, княгиня Кумберландска. Згадуючи про недугу царя, подаютъ газеты и вѣсть про заручины царевича зѣ Алисіею, наймолодшою дочкою вел. князя Гесіи, Людвика V. Кнѣзь має на весну приѣхати зѣ Дармштату зѣ дочкою до Петербурга и тамъ мають одбутись заручины. Навязуючи рѣчи до той вѣсти, газеты нѣмѣцкѣи констатируютъ, що російскій царѣ сего столѣтя, зѣ вымкою Александръ III., поженился зѣ княжныи нѣмѣцкой, та не воѣ княжныи були щасливѣ. Царѣ Александръ I. оженился зѣ дочкою князя Эрнеста Вир-

тембергскаго. царѣ Николай зѣ дочкою Фридриха-Вильгельма III., а Александръ II. зѣ Маріею, дочкою великаго князя Гесіи, Людвика II. Якъ-разъ царя зѣ геогоко дому була за царемъ Александромъ II. не конче щаслива: зѣветно, въ старшихъ лѣтахъ жити покойного царя вытиснула зѣ его сердца вѣчану жѣнку невѣчанна жѣнка его, княгиня Долгорукова.

— **Загальніи зборы робѣтничѣвъ львовскихъ** одбудуться въ недѣлю 13 н. ст. сѣчня о год. 10 рано въ сали ратушевой. На порядку дневномъ зборѣвъ стоить справа палатъ робѣтничихъ. Збораніи мають ухвалити инструкцію для делегатѣвъ до анкетъ скликаню до Вѣднѣ для нарады надѣ заложеньемъ палатъ робѣтничихъ.

— **Страшну смерть** зготовила собѣ одна родина селянска въ Олесіи въ повѣтѣ домбровскомъ. Господиня заткала здесь за скоро каглу и одъ чаду погибла сама, чоловікъ еи и трое дѣтей; потомъ хата занялась и згорѣла, а зѣ хатою спалились на вуголѣ и всѣ пятеро несчастной родины.

— **Посомъ буковинскій Григорича** померъ дня 11 н. ст. сѣчня нагале у Вѣднѣ, на ударъ сердечный.

— **Яковъ Ситеричъ**, 23-лѣтній молодецъ, б. студентъ академіи лѣсовою у Вѣднѣ, збожеволѣвъ тамъ сими дѣлами. Idée fixe его — одкрыти пещеру часть свѣта. Въ той цѣли онъ старався зложити експедицію до полудневого бѣгуна, а въ одкрытой тамъ шестой части свѣта загадавъ отвѣрити консерваторію, де бы тамошній мешканцѣ училися на всѣхъ инструментахъ одъ капелмайстра спровадженого зѣ Вѣднѣ. Вѣдній божеволѣникъ удавои до двору цѣсарского просити о за-помогу на свою експедицію, та по дорогѣ одвезли его замѣсть до двору, до дому божеволѣныхъ.

— **Одъ товариства „Сѣчи“** одержали мы отерписьмо: „Уважаемо своимъ обовязкомъ зложити на сѣмъ мѣсци нашу прикладну подяку Свѣтлымъ Редакціямъ русскихъ газетъ: „Дѣло“, „Червоная Русь“, „Зоря“, „Буковина“, „Вѣстникъ“, „Острахондъ“, „Вѣсѣда“, „Америка“, „Школьная Часопись“, „Добрый радъи“ и „Руска школа“ — за дарову высылку сѣхъ часописей для нашего товариства въ минушомъ роцѣ. Особливо-жъ дякуемо Высокоповажаной Редакціи „Дѣла“ за безкористовне опубликованіе нашихъ оголошеніи. Дѣльце дякуемо Свѣтлому Выдѣлову товариству „Провсѣта“, Достохвальнымъ Выдавецтвамъ „Истор. Библіотека“ и „Мѣзк. Библіотека“, Хв. товариству „Академическій Кружокъ“ — за збогаченіе нашей бібліотеки своими выданнями. Въ концѣ и Высокоповажанымъ Редакціямъ польскихъ краевыхъ газетъ: „Gazeta Naddniestrzańska“, „Glasa“, „Gazeta polska“, „Przegląd lekarski“, „Djabel“; немение Редакціямъ въ Россіи выходящихъ часописей и журналовъ: „Русскія Вѣдомости“, „Вѣстникъ Европы“, „Кіевская Старина“, „Kraj“ и „Niva“ — дякуемо за цѣлкомытій опустъ предплатъ. И всѣмъ П. Т. Родимцамъ, котріи запомогли наше товариство дарунками чи-то въ княжкахъ, чи-то въ грошехъ, пересылаемо наше щире „спасибѣтъ“ за те, що не позабули на наддунайску „Сѣчу“, то огнище, по на далекомъ Заходѣ дучитъ въ одно и оживляе тѣхъ, котріи за для науки покинули край, родину! За Выдѣлъ товариства „Сѣчу“ у Вѣднѣ (VIII Landongasse 49. A.) — *Орестъ Заричкій*, голова; *Юсифъ Пармичкій*, секретарь.

— **Особлива выставка** одбудуется теперь въ Петербургѣ. Однѣя панокъ черезъ 23 роки фотографована каждого 1 го кожного бѣлѣца, а теперь изъ всѣхъ своихъ фотографій зрѣбавъ выставу. И множество цѣкавого народу иде дѣвѣтись на ту особливу выставу!

— **На университетѣ въ Цюриху** учащае сего повѣрку 70 жѣнокъ: 3 на выдѣль правничій, 46 на лѣкарскій, а 21 на философичный.

— **Дрѣбніи вѣсти.** Соймовіи послы дають обѣдѣ для намѣстника дня 17 н. ст. сѣчня. — Адамъ гр. Тарновскій, сынъ маршалка краевского, здѣшній докторатъ правъ на университетѣ въ Градци, вступивъ до намѣстничества яко практикантъ концентовой.

Вѣсти зѣ Аеп. Львовскаго.

Декреты увольнены одъ испыту конкурсового одержали оо. Конст. Ирмивичъ, сотрудникъ при церкви Успенской у Львовѣ, Онуфрей Даниловичъ изъ Подгородецъ и Василь Давидычъ изъ Тухлѣ.

Введеніи въ сотрудничества оо. О. Заричкій въ Могильницѣ, А. Крохмалюкъ въ Кацлубискахъ, Даміанъ Лопатинскій въ Роздолѣ и Иванъ Стрѣльбицкій въ Курянахъ, а о. Корн. Малышевскій въ завѣдательство Роздолу.

Воззваніи до канон. институции о. Іоанъ Гиличичскій на Стипау выжну.

Презенту на приходѣ Подгѣрцѣ одержавъ о. Ант. Желеховскій.

Одпустку на 6 недѣль для покрѣпленя здоровья доставъ о. Ил. Вацикъ, докторантъ богословія въ заведеніи св. Августина у Вѣднѣ.

Митроп. Консисторіи воставила до ц. к. намѣстничества о згоду на канон. институцію о. Ал. Юрика на приходѣ Стѣльскѣ.

Митр. Консисторіи поручае асперхіяльному духовенству звывати своихъ парохіяхъ въ церквахъ до доброохотныхъ жертвъ на буюву церкви въ Ходачковѣ великомъ, дек. тернопольского, и збораніи грошѣ присылати на руки о. Дудиньского, тамошняго пароха; — звывае найдальше до 3 (15) сѣчня с. р. надсылати до епископской консисторіи въ Станиславѣвъ выказъ одѣвъ и свѣрѣтъ по священникахъ еп. станиславѣвской, проживающихъ по парохіяхъ аеп. львовской та малочихъ ириво на запомогу въ т. 1888 та выказы вѣчаныхъ або помершихъ тѣхъ вдовъ и ирѣтъ зѣ наведеніемъ дня, мѣсяца и року ихъ зѣвчани або смерти.

Наука, штука и литература.

— **Репертоаръ рускаго народнаго театру въ Жовквѣ** буде такий: 1) въ среду дня 16 н. ст. грудня 1889 „Корневицкій Давонъ“ ком. опера Плян-

кета; 2) въ четверъ 17 сѣчня „Властитель гутъ“ Онега; 3) въ суботу 19 сѣчня „Гаспаронъ“, ком. опера Миллекера; 4) въ недѣлю 20 сѣчня „Наймичка“, народна укр. драма Карпенка-Карого; 5) въ второкъ 22 сѣчня „Баронъ цыганскій“, ком. опера Стравса; 6) въ четверъ дня 24 сѣчня „Павло Полуботокъ“, истор. трагедія О. Барвиньского; 7) въ суботу 26 сѣчня „Запорожець за Дунаемъ“, опера Артемовского и 8) на послѣднѣе представленіе въ недѣлю 27 сѣчня „Лихій день“, комедія Григоріевича, „Вечерніи“ П. Нѣчиньского и „Тато на заручинахъ“, Григоріевича.

— **„Добрыхъ Радъ“** ч. 4 зѣ 2 н. ст. сѣчня мѣстять статѣ: Рѣбота въ зимовіи мѣсяцѣ. — Якъ найскорѣе шинхлѣрѣ закладайте! статейка правосл. свѣщъ Алекс. Манастирского. — Садѣтъ лозы! статейка Т. Ивановича. — Пчолы, статейка Дарія Пигуляка. — Якъ належитъ поступати при купованю коней? (10 правилъ). — Для дому (всякій практичний порады). — Для забавы (богатыи выборѣ анекдотъ). Оповѣщена.

Господарство торговля и промыслъ.

— **Ц. к. генеральна дирекція зѣльзницъ державныхъ у Вѣднѣ** оголошуе: Зѣ 1 сѣчня 1889 входить въ житие на мѣсто теперѣшняго 4 накладу П. до-датку 5 накладу того додатку до тарифѣ П. части ц. к. австр. зѣльзницъ державныхъ. Додатокъ мѣститъ на 40 сторонахъ печатныхъ зниженіи оплатъ фрактовъ на поодинокихъ стацияхъ для выключно наведеныхъ артикуловъ. Се можна купити по всѣхъ мѣсяцахъ службовыхъ и въ бюрѣ повѣдомляючѣмъ ц. к. австр. зѣльзницѣ державныхъ у Вѣднѣ (I. Iohannesgasse 29) по 20 кр. за одинъ примѣрникъ.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— **Перенесенія.** Дирекція почтъ и телеграфѣвъ перенесла оициалъ почтового Ант. Кообая зѣ Бохѣвъ до Львова а асистентѣвъ почтовыхъ Сави-на Басовского и І. Яновича зѣ Львова до Коломыи.

— **Конкурсы.** Громада мѣста „Золочева“ глядае ветеринара квалификованого зѣ дозволѣмъ на огля-дыви худобы и зѣбрѣтъ, що мають рѣзати, за платнею рѣчно 250 зр. и за тримѣсячнымъ выповѣдженіемъ сеи угоды; подаватись можна до конца сѣчня 1889 р.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **О. Гаврилъ Боднаръ** приходникъ зѣ Свистѣль-никъ переславъ на нашѣ руки: одъ своихъ парохіяхъ зборану въ день ювилею цѣсарского квоту 5 зр. 96 кр. зѣ признаніемъ: на убогихъ учениковъ руской гимназіи у Львовѣ 2 зр. 96 кр. а на подмогу до заплаты дидактра учениковъ руской параллельки въ Перемышлѣ 3 зр.; дальше на бурсѣ св. О. Николая подѣ зарпѣдомъ рускаго товариства Педагогичного: одъ Василя Бѣлогана 30 кр., одъ Василя Рудого 50 кр., одъ Теодѣ Матѣйлиной 60 кр. и одъ Гануски Чеховской 1 зр.; наконецъ на коладу для наибѣльшихъ бѣдныхъ учениковъ: одъ Братства жѣночого 1 зр.

— **Старшина товариства „Академична Громада въ Краковѣ“** складае симъ прикладну подяку Впов. проф. Даміану Гадиловичу за даръ 5 зр., Впов. п. Подляшечкому адюнктиови суд. въ Золочевѣ за даръ 1 зр. для товариства, а Выдавецтву „Музыкальной Библіотеки“ за дарованій выпуску того издавничества для архиву нотъ въ товариствѣ. — Краковѣ, 9 н. ст. сѣчня 1889. *Навроцкій*, голова; *Лавровскій*, писарь „Академична Громады“.

Послѣдній вѣсти.

На нынѣшномъ засѣданю выбрано вѣтѣ-се покойного гр. Владислава Ваденія членѣмъ выдѣлу кравого п. Хшановского. Потѣмъ зрѣведено дискусію надѣ новою уставою селу-гахъ. По бесѣдахъ пп. Гавзнера, Свѣчнкого и Романовича противъ уставы а пп. Абрам-овича и справоздавця Козловского за уставою замкнено засѣданье.

Телеграммы „Дѣла“

Бѣлградъ 4. сѣчня. Король Миланъ постановивъ выѣхати на колька едѣль до Италіи; на той часъ буде установля реген-тія. Въ справѣ утвореня нового кабинету конферувавъ король зѣ Ристичемъ и Тавшановичемъ. Переведеніе новой конституціи бу-де рѣшучо поручено Христичеву а змѣна ка-бинету наступитъ доперва по новыхъ выбо-рахъ до скупштинны.

Петербургъ 12. сѣчня. Потверджуе-сь вѣсть, що царска пара має це при концѣ сего мѣсяца въ наслѣдокъ нездужаня царя выѣхати до Ливадіи.

Софія 10. сѣчня. Епископы Симеонъ, Климентій и Константинъ одержали одъ пра-вительства приказъ, чтобы заразъ выѣхали зѣ столицѣ до своихъ епархій.

Берлинъ 12. сѣчня. „Köln. Ztg.“ до-казуе, що Англія хоче коче помирится зѣ

Россією. — Въ Гданьску пришло до бійки мѣжъ російскими и нѣмѣцкими моряками въ котрой застрѣлено одного нѣмца. — Кн. Фридрихъ Леопольдъ прусскій заручився зѣ кн. Людвикою шлесвигско-гоштаньскою.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктовъ.

Львовъ: Пшеница 6-40 до 7-30, жито 5-30 до 5-75, ячмѣнь 5-50 до 7-— овесъ 5-50 до 6-—, горохъ 6-50 до 10-—, вика 5-25 до 5-75, рѣпакъ 13-— до 13-60, лѣняка — до —, конюшина чер-вона 50-— до 60-—, конюшина бѣла 45-— до 56-—, конюшина шведка — до —, хмѣль одъ — до — зр. за 56 кр. въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 14-60 до 15-— зр.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вл. И. Б. въ Львову. — Веч. М. М. въ Черновѣхъ. За 1888 роцъ 3-50. — Веч. І. Б. въ Руск. сѣль. Ще 4 05. — Веч. В. П. въ Верхратѣ. За вымѣнный купонъ заплачено „Зорѣ“ 5 зр. а на „Дѣло“ записано 17-5 зр. (т. е. 13 зр. на 1889 р.) — Веч. Х. К. въ Вѣднѣ. На 1889 роцъ зѣ-стало 2 зр. — Веч. А. М. въ Бычѣвѣхъ. Заплачено до 30 червня 1889 — Веч. Л. С. въ Залѣсѣ. Ще 50 кр. — Хв. Читаль. въ Верблѣ. Що за причи-на, що такъ часто доходять Вамъ „Дѣло“, коли зѣ угрѣвской почты болѣе нѣхто не ре-кламуе?!

П. Д. Я. К. А.

Высокоповажаню Панови Петру Крокевичу, антирѣви въ Краковѣ!

Страдавши одъ довшого часу на тяжкій недугъ, не маю я вѣснѣи надѣтъ жити, але Господъ Богъ давъ мене еще въ Своей опѣцѣ, и я нынѣ завѣтъ виробавъ лѣчачимъ п. Кро-кевича, прѣвѣда до здоровья. Будучи спара-лизованою, не помогли менѣ нѣякій купелѣ лѣчачій и — кнѣ, а лише безпрерывне носеніе на собѣ Арату электро-гальваническаго д-ра Винтера и лѣчѣе колышекъ болѣшихъ фляжокъ Сарсапарилу хинового výroбу Вп. п. Крок-евича, антирѣ въ Краковѣ. Дальше при по-мощи Зѣль и Сиропу доретанского, такожѣ его вырѣ, повбулася я духоты, астмы и каш-лю, що атроуновавъ менѣ житие. А моя довѣ-ка, заохена успѣхомъ виробѣвъ Вп. п. Кро-кевича и такихъ тяжкихъ недугахъ не лишъ у мене але и у нинѣшихъ, що ужалыва вырѣ-бѣвъ Крокевича, купивши Фацину на вырѣ-дочку, ажила 3 порціи и повбулася щасливо уперѣ блѣдчанинъ! Най же Всеомогучій дер-жавѣ высокоповажаного Пана въ здоровю якъ найдше на потѣху страждущихъ и най Вамъ удѣль Своеи опѣки за тѣ дѣла, плывучъ зѣ христьянскою любовію — а що-до мене и мои-роды приймаѣтъ Вп. пане антирѣву высказъ довертено подяки.

Зѣ поважаніемъ

Елена Яцковска,

дѣвчатка въ Миданѣ.

Надѣслане.

Фальшования лѣчничихъ средствъ. Мы мали не нагоду вказати, якъ въ великій мѣрѣ фальшуютъ лѣ-ничіи средства. Теперь може вказати и средство, котре дѣ-лае наслѣдують и фальшуютъ, за-дѣи его доброты и загалъ-ного поукту. Есть се знала одъ 10 лѣтъ и ровнирена ф-цѣйомъ свѣтъ **антерипова вода** до устѣ надворного ф-каря д-ра І. П. Поппа у Вѣднѣ, котру можна купити въ значно побѣльшеныхъ флашкахъ за 50 кр., 1 зр. и 1 зр. 40 кр. въ кождѣи антидѣ, Дрогуеріи и парфумеріи. А, що ту воду за-дѣи еи знаменитости пошукуютъ вездѣ, томъ за-дѣи фальшівники роблятъ якуе мѣшанину, часто шѣдѣ-ну, называють еи „антериповою водою до устѣ“ та жива-ють навѣтъ имени д-ра Поппа, чтобы лише увесѣт легко-вѣрну публику, а се имъ тымъ легше удаеся, бо родяють ту мѣшанину дешевше та втоворюють купця, що се прав-дыва антерипова вода до устѣ. Тѣ фальшівники тѣкъ повсе-дѣний, що въ самой Австро-Угорщинѣ истиннѣи тысячѣ тѣхъ шѣдѣныхъ наслѣдованъ противъ котрымъ рѣшпиривъ вынаходѣтъ правдивой воды антериповой дѣль Поппъ зѣ Вѣднѣ якъ найстрѣйшійи мѣры. Кто хоче дѣлѣ гарній и здоровѣи зубы та уста, най бере правдиву воду антерипову д-ра Поппа.

Фабрика знарядѣвъ рѣльничихъ и гисерия

M. PETERSEIM & Co

въ Краковѣ при улицѣ Довгѣй поручае свои вы-1389
робы по найдешевшихъ цѣнахъ. 191 —

Антика **РУБЕРА** у Львовѣ

поручае 2460 260-?

росу красоты и всякій косметики такъ че-резъ мене якъ и иншіи фѣрмы поручаній.

Прехорошог кавы

Цейлонской Нр. О прѣсто зѣ жерела

найдѣшовъ новыи транспортъ

— 1 кл. на 2 зр. 20 кр. —

котру зѣ приеминости можемо поручити на-шимъ П. Т. Гостямъ.

Крѣмъ сеи стѣ на складѣ иншіи роды доброй кавы: 1 л. на 2 зр. 10 кр., 2 зр., 1 зр. 92 кр. и иже.

Въ 5 килѣвыхъ мѣшочкахъ Нр. О 11-20 зр., Нр. І. 10 зр. 7(кр.), Нр. ІІ. 10 зр. 20 кр., Нр. ІІІ. 9 зр. 80 кр. Рѣо зелена 9 зр. 20 кр.

2629 18-? Зарядѣ Народной Торговлѣ.

Складъ кавы
А. А. КРОСЦЕНКО
у Львовѣ, Хорунжия ч. 22
поручае добру и выдѣлку кауу опро-важену безпосередно одъ проду-центѣвъ зѣ Америки полуценою.
Комшуга у Львовѣ;
на провинціи:
— **Кильо 9-15 зр. франко.**
Бѣлградъ: — **Кильо 50 и опустъ**
Не маю кауу зѣ кавы, тѣхъ ро-дѣвъ кавы, котрыи выдѣлають и иншіи. Подѣ назо-вѣмо атакеми. Спрѣдуючу ка-ву просто одъ продуцентѣвъ, що могу доказати, и продаю еи най-мѣнше о 20% дешевше мѣхъ хо не-будѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-но достати кауу вже лишь зѣ че-твертой руки, а то для того, що продуцентъ спрѣдае турбиньсковыи на Европѣ, одъ тѣхъ купуе коли-сонеръ, а одъ него ажъ купуе и тѣ, что зѣвчано не прѣсто, але черезъ агента жѣночого або посредую-чаго. Впрѣдѣхъ може кождѣи самъ переконатися, чи достане до нѣде по той цѣнѣ таку кауу, якъ моя, что до якості и смаку. 2-22 209-0

